

លិខិតរមស្ង្ង្ង្ង្ង

ស្ង្ង្ង្ង្ង្ង្ង្ង

ស្ង្ង្ង្ង្ង្ង្ង្ង

ស្ង្ង្ង្ង្ង្ង្ង្ង

លោក្ង្ង្ង្ង្ង

និគ្ង្ង្ង្ង

គណនា

ទ្ង្ង្ង្ង្ង្ង្ង

យ្ង្ង្ង្ង្ង

ទិដ្ឋភាពទូទៅ

នេះគឺជាការជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្ននៃអត្ថបទក្រិកបុរាណ ដែលមានបំណងចាប់យកការបង្រៀនរបស់ ព្រះយេស៊ូឱ្យបានល្អបំផុត ទាំងដោយផ្ទាល់ និងតាមរយៈសិស្សរបស់ព្រះអង្គ ក៏ដូចជាមូលដ្ឋាននៃការបង្រៀនរបស់ ព្រះអង្គ ក្រីស្ទវិនិយោគរបស់ព្រះ។ បន្ទាប់ពីនេះ សូមពិចារណាអានសៀវភៅរបស់ហោរាបាទដទៃទៀត (ទំនុកតម្កើង អេសាយ យេរេមី ដានីយ៉ែល យ៉ូណា ហូសេអា ជាដើម)។

ការបដិសេធការទទួលខុសត្រូវ

ការបកប្រែនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងពីភាសាក្រិចសេប៉ាទ្វីជីនដើម និងអត្ថបទបីហ្សង់ទីនដោយប្រើគំរូភាសាទំលាប់។ ដោយហេតុនេះ វាមានវត្ថុបុរាណជាច្រើននៃវប្បធម៌ និងវេយ្យាករណ៍នៃភាសាដើម ប៉ុន្តែក៏អាចមានកំហុសផងដែរ។ ប្រសិនបើមានអ្វីមួយមើលទៅចម្លែក សូមពិនិត្យមើលភាសាក្រិចដើម។ ប្រសិនបើអ្នករកឃើញកំហុស សូមផ្ញើ អ៊ីមែលមកកាន់ jesusislord@joshuabile.com។

អាជ្ញាប័ណ្ណ

អ្នកមានសិទ្ធិក្នុងការចម្លង និងចែកចាយការបកប្រែនេះមួយផ្នែក ឬទាំងស្រុង។ អ្នកមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកែប្រែ ឬ លក់វាទេ។ ប្រសិនបើអ្នករកឃើញកំហុស សូមផ្ញើអ៊ីមែលទៅ jesusislord@joshuabile.com ដើម្បីឱ្យយើង អាចកែតម្រូវវា និងផ្តល់ជូនអ្នកនូវការបោះពុម្ពផ្សាយដែលបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព។

លិខិតរកស៊ីយ៉ូហាន

១ ២ ៣ ៤ ៥

សុវត្ថិកម្មាថាយ

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨

សុវត្ថិកម្មាកុស

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦

សុវត្ថិកម្មយ៉ូហាន

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១

លោកុយ្យត្តិ

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨
៣៩ ៤០ ៤១ ៤២ ៤៣ ៤៤ ៤៥ ៤៦ ៤៧ ៤៨ ៤៩ ៥០

និក្ខមន៍

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨
៣៩ ៤០

គណនា

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ ៣៥ ៣៦

ទ្វីតិយវិនិយ

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤

យ៉ូស៊ីយ

១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២
២៣ ២៤

លិខិតរបស់យូហាន

១

អ្វីដែលមានពីដើម អ្វីដែលយើងបានឮ អ្វីដែលយើងបានឃើញដោយភ្នែករបស់យើង អ្វីដែលយើងបានសង្កេតមើល ហើយដែលយើងបានប៉ះពាល់ អំពីព្រះបន្ទូលនៃជីវិត ហើយជីវិតបានបង្ហាញ ហើយយើងបានឃើញ ហើយយើងធ្វើបន្ទាល់ ហើយយើងប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នានូវជីវិតអស់កល្បដែលបាននៅជាមួយព្រះវរបិតា ហើយបានបង្ហាញដល់យើង។ អ្វីដែលយើងបានឃើញ និងបានឮ យើងប្រកាសទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាក៏មានទំនាក់ទំនងជាមួយយើងដែរ ហើយទំនាក់ទំនងរបស់យើងគឺជាមួយព្រះបិតា និងជាមួយព្រះបុត្ររបស់ព្រះអង្គ គឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ ហើយយើងសរសេរឡើងទាំងនេះទៅអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យការរីករាយរបស់យើងពេញលេញ។

ហើយនេះគឺជាដំណឹងដែលយើងបានឮពីគាត់ ហើយយើងប្រកាសទៅអ្នករាល់គ្នាថា ព្រះគឺជាពន្លឺ ហើយភាពងងឹតមិនមាននៅក្នុងគាត់សោះ។ ប្រសិនបើយើងនិយាយថា យើងមានទំនាក់ទំនងជាមួយគាត់ ហើយយើងដើរនៅក្នុងភាពងងឹត យើងកុហក ហើយយើងមិនធ្វើតាមសេចក្តីពិត។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើយើងដើរក្នុងពន្លឺ ដូចជាគាត់ផ្ទាល់គឺនៅក្នុងពន្លឺ យើងមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយឈាមរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជាកូនប្រុសរបស់ព្រះអង្គ លាងសម្អាតយើងពីបាបទាំងអស់។ ប្រសិនបើយើងនិយាយថា យើងមិនមានបាប យើងបោកបញ្ឆោតខ្លួនឯង ហើយសេចក្តីពិតមិននៅក្នុងយើងទេ។ ប្រសិនបើយើងសារភាពបាបរបស់យើង ទ្រង់គឺជាអ្នកស្មោះត្រង់ និងសុចរិត ដើម្បីលុបបាបរបស់យើង និងលាងសម្អាតយើងឱ្យផុតពីសយុត្តិធម៌ទាំងអស់។ ប្រសិនបើយើងនិយាយថា យើងមិនបានធ្វើបាប យើងធ្វើឱ្យគាត់ជាមនុស្សកុហក ហើយពាក្យរបស់គាត់មិននៅក្នុងយើងទេ។

២

កូនច្បងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំសរសេរសេចក្តីទាំងនេះទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីអ្នករាល់គ្នាកុំធ្វើបាប ហើយប្រសិនបើនរណាម្នាក់ធ្វើបាប យើងមានព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាអ្នកតស៊ូមតិដ៏សុចរិតនៅជាមួយព្រះវរបិតា។ ហើយគាត់គឺជាការលោះបាបសម្រាប់បាបរបស់យើង

មិនមែនសម្រាប់បាបរបស់យើងតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងសម្រាប់បាបរបស់
ពិភពលោកទាំងមូលផងដែរ។ ហើយតាមរយៈនេះ យើងដឹងថា យើងបានស្គាល់គាត់
ប្រសិនបើយើងរក្សាការបញ្ជូនរបស់គាត់។ អ្នកដែលនិយាយថា ខ្ញុំបានស្គាល់គាត់ ហើយ
មិនរក្សាការបង្គាប់របស់គាត់ គឺជាកុហក ហើយក្នុងអ្នកនេះ ការពិតមិនមាន។ ប៉ុន្តែ
អ្នកណាដែលរក្សាពាក្យរបស់ព្រះអង្គ ពិតប្រាកដណាស់ស្នេហារបស់ព្រះបានធ្វើឱ្យគ្រប់
គ្រាន់នៅក្នុងអ្នកនេះ។ តាមរយៈនេះយើងដឹងថាយើងនៅក្នុងព្រះអង្គ។ អ្នកដែល
និយាយថានៅក្នុងគាត់ គួរតែនៅដូចជានោះបានដើរ ហើយគាត់ក៏ដើរដូច្នោះដែរ។

បងប្អូនទាំងអស់ ខ្ញុំមិនសរសេររបបបញ្ជាថ្មីទៅអ្នករាល់គ្នាទេ ប៉ុន្តែជាបទបញ្ជា
ចាស់ដែលអ្នករាល់គ្នាបានមានតាំងពីដើម។ បទបញ្ជាចាស់នោះគឺជាព្រះបន្ទូលដែល
អ្នករាល់គ្នាបានឮតាំងពីដើម។ ក្នុងទៀត ខ្ញុំសរសេររបបញ្ជាថ្មីទៅអ្នករាល់គ្នា ដែលគឺពិត
នៅក្នុងគាត់ និងនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដោយសារតែភាពងងឹតកំពុងកន្លងផុត ហើយពន្លឺ
ពិតប្រាកដបញ្ជាពន្លឺរួចហើយ។ អ្នកដែលនិយាយថាខ្លួននៅក្នុងពន្លឺ ប៉ុន្តែស្ងប់បងប្អូន
របស់គាត់ នៅតែស្ថិតក្នុងភាពងងឹតរហូតមកដល់ពេលនេះ។ អ្នកដែលស្រឡាញ់បងប្អូន
របស់គាត់នៅក្នុងពន្លឺ ហើយគ្មានឧបសគ្គនៅក្នុងគាត់ទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកដែលស្ងប់បងប្អូន
របស់គាត់នៅក្នុងភាពងងឹត ហើយដើរនៅក្នុងភាពងងឹត ហើយមិនដឹងថាទៅណាទេ
ពីព្រោះភាពងងឹតបានធ្វើឱ្យភ្នែករបស់គាត់ខ្ចាត់។

ខ្ញុំសរសេរទៅអ្នករាល់គ្នា កូនឪពុកទាំងអស់ ដោយសារតែបាបរបស់អ្នករាល់គ្នា
ត្រូវបានអត់ទោសហើយ តាមរយៈព្រះនាមរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំសរសេរទៅអ្នករាល់គ្នា ឱ
ឪពុកទាំងឡាយ ដោយសារតែអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ដឹងអ្នកដែលមកពីការចាប់ផ្តើម។
ខ្ញុំសរសេរទៅអ្នករាល់គ្នា ឱ យុវជនទាំងឡាយ ដោយសារតែអ្នករាល់គ្នាបានយក
ឈ្នះលើអ្នកដែលអាក្រក់។ ខ្ញុំបានសរសេរទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា កូនឪ ដោយសារតែអ្នក
រាល់គ្នាបានស្គាល់ព្រះវរបិតា។ ខ្ញុំបានសរសេរទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ឪពុកឪ
ដោយសារតែអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ព្រះអង្គដែលមានតាំងពីដើមកំណើត។ ខ្ញុំបាន
សរសេរទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា យុវជនឪ ដោយសារតែអ្នករាល់គ្នាខ្លាំងក្លា ហើយ
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅស្ថិតក្នុងអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នាបានយកឈ្នះលើ
អ្នកអាក្រក់។

កុំស្រឡាញ់ពិភពលោក ហើយក៏កុំស្រឡាញ់អ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុង
ពិភពលោក។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ស្រឡាញ់ពិភពលោក ការស្រឡាញ់របស់
ព្រះវរបិតាមិនមាននៅក្នុងគាត់ទេ។ ពីព្រោះរាល់អ្វីទាំងអស់ដែលនៅក្នុងពិភពលោក គឺ

ការចង់បានរបស់សាច់លាមក និងការចង់បានរបស់ភ្នែក និងការអ្នកគ្រាន់នៃជីវិត
មិនមែនមកពីព្រះវរបិតាទេ ប៉ុន្តែមកពីពិភពលោក។ ហើយ ពិភពលោក កំពុងកន្លងផុត
ហើយ ការប្រាថ្នា របស់វា ប៉ុន្តែ អ្នកធ្វើ ឆន្ទៈ នៃ ព្រះ នៅតែស្ថិតស្ថេរ ទៅ

កូនៗ នេះជាម៉ោងចុងក្រោយហើយ ហើយដូចដែលអ្នកទាំងអស់បានឮថា អ្នក
ប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទនឹងមក ហើយក៏ទ្បុរនេះអ្នកប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទជាច្រើនបានលេច
ឡើងហើយ ដូច្នោះយើងដឹងថា នេះជាម៉ោងចុងក្រោយ។ ពួកគេបានចេញទៅពីយើង
ប៉ុន្តែពួកគេមិនមែនជារបស់យើងទេ ព្រោះប្រសិនបើពួកគេជារបស់យើង ពួកគេនឹង
បាននៅជាមួយយើង ប៉ុន្តែនេះកើតឡើងដើម្បីឱ្យបង្ហាញថា មិនមែនទាំងអស់គ្នាជា
របស់យើងទេ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាមានការលាបប្រេងពីព្រះបរិសុទ្ធ ហើយអ្នករាល់គ្នា
ដឹងអ្វីៗទាំងអស់។ ខ្ញុំមិនបានសរសេរទៅអ្នករាល់គ្នាទេ ដោយសារអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងនូវ
ការពិត ប៉ុន្តែដោយសារអ្នករាល់គ្នាដឹងវា ហើយដោយសារភាពមិនពិតទាំងអស់
មិនមែនមកពីការពិតទេ។ តើនរណាជាអ្នកកុហកប្រសិនបើមិនមែនជាអ្នកបដិសេធថា
ព្រះយេស៊ូមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទ? នេះជាអ្នកប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ គឺអ្នកបដិសេធព្រះវរបិតា
និងព្រះរាជបុត្រា។ អ្នកណាដែលបដិសេធព្រះរាជបុត្រាក៏មិនមានព្រះវរបិតាដែរ។
ដូច្នោះអ្នករាល់គ្នា ចូរឱ្យអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮតាំងពីដើមនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា។
ប្រសិនបើអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮតាំងពីដើមនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា នោះអ្នករាល់គ្នានឹង
នៅក្នុងព្រះបុត្រ និងក្នុងព្រះវរបិតាដែរ។ និង នេះ គឺជា ការសន្យា ដែល គាត់ បាន
សន្យា ដល់យើង គឺ ជីវិត អស់កល្ប។ ខ្ញុំបានសរសេររឿងទាំងនេះទៅអ្នករាល់គ្នា អំពី
ពួកដែលកំពុងបោកបញ្ឆោតអ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នា ការលាបប្រេងដែលអ្នក
រាល់គ្នាបានទទួលពីគាត់ នៅស្ថិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនមានការត្រូវ
ការឱ្យនរណាម្នាក់បង្រៀនអ្នករាល់គ្នាទេ ប៉ុន្តែដូចជាការលាបប្រេងនោះផ្ទាល់បង្រៀន
អ្នករាល់គ្នាអំពីរឿងទាំងអស់ ហើយវាពិត ហើយវាមិនមែនជាភាពមិនពិតទេ ហើយដូច
ជាវាបានបង្រៀនអ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នានឹងនៅស្ថិតនៅក្នុងគាត់។ ហើយក៏ទ្បុរនេះ
កូនៗតូចទាំងអស់ អ្នករាល់គ្នានៅស្ថិតក្នុងគាត់ ដើម្បីឱ្យនៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានបើក
សម្តែង យើងមានភាពញាហាន ហើយមិនត្រូវខ្មាស់អៀនចំពោះគាត់ នៅក្នុងការមកដល់
របស់គាត់។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាដឹងថាទ្រង់គឺជាអ្នកសុចរិត ចូរដឹងថាវាដែលអ្នកដែល
ធ្វើសេចក្តីសុចរិតបានកើតមកពីទ្រង់។

សូមមើលឃើញថា ស្នេហាប្រភេទណាដែលព្រះវរបិតាបានប្រទានដល់យើង ដើម្បីឱ្យយើងត្រូវបានហៅថាជាកូនរបស់ព្រះ។ ដោយសារតែហេតុនេះ ពិភពលោក មិនស្គាល់អ្នករាល់គ្នាទេ ពីព្រោះពិភពលោកមិនបានស្គាល់ព្រះអង្គឡើយ។ ជាទី ស្រឡាញ់ កុំឱ្យនេះយើងជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយអ្វីដែលយើងនឹងក្លាយជានៅ មិនទាន់បានបង្ហាញនៅឡើយទេ។ ប៉ុន្តែយើងដឹងថា ប្រសិនបើគាត់បានបង្ហាញ យើង នឹងដូចគាត់ ពីព្រោះយើងនឹងឃើញគាត់ដូចជាគាត់ពិតជាគឺ។ និង អ្នកទាំងអស់ដែល មានក្តីសង្ឃឹមនេះលើគាត់ ធ្វើឱ្យខ្លួនឯងបរិសុទ្ធ ដូចជានោះបរិសុទ្ធដែរ។

រាល់អ្នកដែលធ្វើបាបក៏ធ្វើភាពមិនស្របច្បាប់ផងដែរ ហើយបាបគឺជាភាពមិន ស្របច្បាប់។ ហើយអ្នករាល់គ្នាដឹងថា គាត់បានបង្ហាញខ្លួនដើម្បីយកបាបរបស់យើង ចេញ ហើយគ្មានបាបនៅក្នុងគាត់ទេ។ រាល់អ្នកដែលនៅក្នុងព្រះអង្គមិនធ្វើបាប ហើយ រាល់អ្នកដែលធ្វើបាបមិនធ្លាប់បានឃើញព្រះអង្គ ហើយក៏មិនធ្លាប់ស្គាល់ព្រះអង្គដែរ។ កូនខ្លះទាំងអស់ កុំឱ្យនរណាម្នាក់បោកបញ្ឆោតអ្នកទាំងអស់គ្នាឡើយ។ អ្នកដែល ប្រព្រឹត្តសេចក្តីសុចរិតគឺជាមនុស្សសុចរិត ដូចជាព្រះអង្គនោះជាមនុស្សសុចរិតដែរ។ អ្នកណាធ្វើបាបគឺមកពីអារក្ស ព្រោះតាំងពីដើមអារក្សបានធ្វើបាប។ ព្រះបុត្រារបស់ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញខ្លួនដើម្បីបង្ហាញកិច្ចការទាំងអស់របស់អារក្ស។ រាល់អ្នកដែល បានកើតពីព្រះមិនធ្វើបាបទេ ព្រោះថាគ្រាប់ពូជរបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងគាត់ ហើយគាត់មិន អាចធ្វើបាបបានទេ ព្រោះថាគាត់បានកើតពីព្រះ។ ក្នុងនេះ កូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និង កូនរបស់អារក្សគឺច្បាស់។ រាល់អ្នកដែលមិនធ្វើសេចក្តីសុចរិតមិនមែនមកពីព្រះជាម្ចាស់ ទេ និងអ្នកដែលមិនស្រឡាញ់បងប្អូនរបស់គាត់។ នេះគឺជាដំណឹងដែលអ្នករាល់គ្នាបាន ឮតាំងពីដើម ដើម្បីឱ្យយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ កុំធ្វើដូចកាអ៊ីន ដែលមកពី អាក្រក់ ហើយបានសម្លាប់បងប្អូនរបស់គាត់ ហើយដើម្បីហេតុអ្វីបានជាគាត់សម្លាប់ គាត់? ព្រោះថាការងាររបស់គាត់អាក្រក់ ប៉ុន្តែការងាររបស់បងប្អូនគាត់សុចរិត។ កុំភ្ញាក់ ផ្អើល បងប្អូនបង្កើតរបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើពិភពលោកស្អប់អ្នករាល់គ្នា។ យើងដឹងថា យើង បានឆ្លងកាត់ពីការស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត ពីព្រោះយើងស្រលាញ់បងប្អូនប្រុស។ អ្នកដែល មិនស្រលាញ់បងប្អូនប្រុសនៅតែស្ថិតក្នុងការស្លាប់។ រាល់អ្នកដែលស្អប់បងប្អូនរបស់ គាត់ជាអ្នកសម្លាប់មនុស្ស ហើយអ្នករាល់គ្នាដឹងថា រាល់អ្នកសម្លាប់មនុស្សមិនមានជីវិត អស់កល្បស្ថិតនៅក្នុងខ្លួនគាត់ឡើយ។ ក្នុងនេះ យើងបានស្គាល់ស្នេហា ដោយសារតែ នោះបានដាក់ព្រលឹងរបស់គាត់សម្រាប់យើង ហើយយើងគួរតែដាក់ព្រលឹងសម្រាប់បង ប្អូនប្រុស។ តើអ្នកណាដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិនៃពិភពលោក ហើយសង្កេតមើលបងប្អូន របស់គាត់កំពុងមានការត្រូវការ ប៉ុន្តែមិនចិត្តរបស់គាត់ចេញពីគាត់ តើសេចក្តីស្រឡាញ់ របស់ព្រះនៅក្នុងគាត់យ៉ាងដូចម្តេច? កូនខ្លះ របស់ខ្ញុំ កុំឱ្យយើងស្រឡាញ់គ្នាដោយពាក្យ

និយាយ ឬដោយអណ្តាតមាត់ ប៉ុន្តែឱ្យស្រឡាញ់គ្នាដោយការប្រព្រឹត្ត និងដោយសេចក្តី
 ពិត។ ហើយក្នុងនេះ យើងដឹងថា យើងមកពីសេចក្តីពិត ហើយយើងនឹងបញ្ចុះបញ្ចូល
 ខ្លួនចិត្តរបស់យើងនៅចំពោះព្រះអង្គ ថាប្រសិនបើចិត្តរបស់យើងថ្កោលទោសយើង
 ព្រោះព្រះធំជាងចិត្តរបស់យើង ហើយទ្រង់ដឹងអ្វីៗទាំងអស់។ អ្នករាល់គ្នាជាទីស្រឡាញ់
 ប្រសិនបើខ្លួនចិត្តរបស់យើងមិនថ្កោលទោសយើង យើងមានភាពក្លាហានឆ្ពោះទៅកាន់
 ព្រះ។ ហើយអ្វីដែលយើងសុំ យើងទទួលបានពីទ្រង់ ព្រោះយើងរក្សាបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់
 ហើយធ្វើអ្វីដែលគួរឱ្យពេញព្រះទ័យនៅចំពោះព្រះភក្ត្រទ្រង់។ ហើយនេះគឺជាបញ្ញត្តិ
 របស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យយើងជឿលើព្រះនាមព្រះបុត្រារបស់ទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 ហើយឱ្យយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចជាទ្រង់បានប្រទានបញ្ញត្តិមកហើយ។
 ហើយអ្នកដែលរក្សាពាក្យបញ្ជារបស់ព្រះអង្គ នៅក្នុងព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គផ្ទាល់ក៏នៅ
 ក្នុងគាត់ដែរ។ ហើយដោយនេះយើងដឹងថាព្រះអង្គនៅក្នុងយើង គឺដោយសារព្រះ
 វិញ្ញាណដែលព្រះអង្គបានប្រទានដល់យើង។

៤

ជាទីស្រឡាញ់ កុំជឿព្រលឹងទាំងអស់ ប៉ុន្តែសូមសាកល្បងព្រលឹងទាំងនោះថាតើ
 មកពីព្រះជាម្ចាស់ឬទេ ព្រោះអ្នកទំនាយក្លែងក្លាយជាច្រើនបានចេញទៅក្នុងពិភពលោក
 ហើយ។ ក្នុងនេះ អ្នករាល់គ្នាដឹងព្រលឹងនៃព្រះជាម្ចាស់៖ រាល់ព្រលឹងដែលសារភាពថា
 យេស៊ូវគ្រីស្ទបានមកក្នុងសាច់ឈាម គឺមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ហើយវិញ្ញាណណាដែលមិន
 សារភាពថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានមកក្នុងសាច់ឈាម គឺមិនមែនមកពីព្រះទេ ហើយនេះ
 គឺជាវិញ្ញាណនៃអន្ទីគ្រីស្ទ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮថានឹងមក ហើយកន្លងរយៈពេលនេះ
 នៅក្នុងពិភពលោកដូចហើយ។ អ្នករាល់គ្នាមកពីព្រះជាកូនៗដូចគ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នា
 បានយកឈ្មោះពួកគេ ព្រោះថាអ្នកដែលនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាគឺអស់លើសជាងអ្នកដែល
 នៅក្នុងពិភពលោក។ ពួកគេមកពីពិភពលោក ដូច្នេះហើយពួកគេនិយាយតាម
 ពិភពលោក ហើយពិភពលោកស្តាប់ពួកគេ។ យើងមកពីព្រះ។ អ្នកដែលស្គាល់ព្រះស្តាប់
 យើង។ អ្នកណាដែលមិនមកពីព្រះមិនស្តាប់យើង។ ពីនេះយើងដឹងពីវិញ្ញាណនៃសេចក្តី
 ពិត និងវិញ្ញាណនៃភាពរង្វេង។

ជាទីស្រឡាញ់ សូមយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដ្បិតស្នេហាមកពី
 ព្រះជាម្ចាស់ ហើយរាល់អ្នកដែលស្រឡាញ់គឺបានកើតពីព្រះជាម្ចាស់ និងស្គាល់
 ព្រះជាម្ចាស់។ អ្នកដែលមិនស្រឡាញ់ មិនបានស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ទេ ព្រោះថាព្រះជា

ម្ចាស់គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់។ ក្នុងនេះ ស្តេហារបស់ព្រះបានបង្ហាញចំពោះយើង
 ព្រោះថាព្រះបានបញ្ជូនព្រះបុត្រតែមួយរបស់ទ្រង់ទៅក្នុងពិភពលោក ដើម្បីឱ្យយើងរស់
 តាមរយៈទ្រង់។ នេះគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ មិនមែនដោយសារតែយើងបានស្រឡាញ់
 ព្រះជាម្ចាស់ទេ ប៉ុន្តែដោយសារតែព្រះអង្គបានស្រឡាញ់យើង ហើយបានបញ្ជូនព្រះ
 រាជបុត្ររបស់ព្រះអង្គមកជាការលោះបាបសម្រាប់បាបទាំងឡាយរបស់យើង។ ជាទី
 ស្រឡាញ់ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់បានស្រឡាញ់យើងដូច្នោះ យើងក៏គួរតែស្រឡាញ់គ្នា
 ទៅវិញទៅមកដែរ។ គ្មាននរណាម្នាក់ធ្លាប់បានឃើញព្រះជាម្ចាស់ទេ ប៉ុន្តែប្រសិនបើ
 យើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅក្នុងយើង ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់
 របស់ព្រះអង្គត្រូវបានធ្វើឱ្យគ្រប់លក្ខណ៍សម្បូរណ៍នៅក្នុងយើង។ ក្នុងនេះ យើងដឹងថា
 យើងនៅក្នុងគាត់ ហើយគាត់នៅក្នុងយើង ព្រោះគាត់បានប្រទានព្រះវិញ្ញាណរបស់គាត់
 ដល់យើង។ ហើយយើងបានឃើញ និងធ្វើជាសាក្សីថា ព្រះរវបិតាបានចាត់
 ព្រះរាជបុត្រជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃពិភពលោក។ អ្នកណាដែលសារភាពថា យេស៊ូគឺជា
 ព្រះបុត្រនៃព្រះជាម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់ស្នាក់នៅក្នុងគាត់ ហើយគាត់ស្នាក់នៅក្នុង
 ព្រះជាម្ចាស់។ ហើយ យើងបានដឹង និងបានជឿលើការស្រឡាញ់ដែលព្រះមានក្នុង
 យើង។ ព្រះគឺជាការស្រឡាញ់ ហើយអ្នកណានៅក្នុងការស្រឡាញ់គឺនៅក្នុងព្រះ ហើយ
 ព្រះនៅក្នុងគាត់។ ក្នុងនេះ ស្តេហាបានត្រូវបញ្ចប់ជាមួយយើង ដើម្បីឱ្យយើងមានភាព
 ក្លាហានក្នុងថ្ងៃនៃការវិនិច្ឆ័យ ព្រោះថាដូចជាអ្នកនោះគឺ យើងក៏ដូច្នោះដែរក្នុង
 ពិភពលោកនេះ។ ការភ័យខ្លាចមិនមាននៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ទេ ប៉ុន្តែសេចក្តី
 ស្រឡាញ់ដឹកតម្លោះនោះបណ្តេញការភ័យខ្លាចចេញទៅខាងក្រៅ ពីព្រោះការភ័យខ្លាច
 មានការដាក់ទោស ហើយអ្នកដែលភ័យខ្លាចមិនទាន់ត្រូវបានធ្វើឱ្យតម្លោះនៅក្នុង
 សេចក្តីស្រឡាញ់ទេ។ យើងស្រឡាញ់គាត់ ព្រោះគាត់បានស្រឡាញ់យើងមុនគេ។
 ប្រសិនបើនរណាម្នាក់និយាយថា ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយស្តាប់បងប្អូនប្រុសរបស់
 គាត់ គាត់គឺជាមនុស្សកុហក ដ្បិតអ្នកដែលមិនស្រឡាញ់បងប្អូនប្រុសដែលគាត់បាន
 ឃើញ តើគាត់អាចស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ដែលគាត់មិនបានឃើញបានយ៉ាងដូចម្តេច?
 ហើយយើងមានពាក្យបញ្ជានេះពីព្រះអង្គ ដើម្បីឱ្យអ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់
 ស្រឡាញ់បងប្អូនរបស់គាត់ផងដែរ។

រាល់អ្នកដែលជឿថាព្រះយេស៊ូគឺជាព្រះគ្រីស្ទ បានកើតចេញពីព្រះ ហើយរាល់អ្នក
 ដែលស្រឡាញ់ព្រះអង្គដែលបានបង្កើត ក៏ស្រឡាញ់អ្នកដែលបានកើតចេញពីព្រះអង្គ

ផង។ ក្នុងនេះ យើងដឹងថា យើងស្រឡាញ់ពួកកូនរបស់ព្រះ នៅពេលដែលយើង
ស្រឡាញ់ព្រះ និងរក្សាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអង្គ។ នេះគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ
ដើម្បីឱ្យយើងរក្សាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអង្គ ហើយបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអង្គមិនធ្លាក់ទេ។ ពីព្រោះ
វាល់អ្វីដែលកើតចេញពីព្រះជាម្ចាស់បានយកឈ្នះលើពិភពលោក ហើយនេះគឺជាជ័យ
ជម្នះដែលបានយកឈ្នះលើពិភពលោក គឺជំនឿរបស់យើង។ តើនរណាជាអ្នកឈ្នះ
ពិភពលោក ប្រសិនបើមិនមែនជាអ្នកជឿថាព្រះយេស៊ូគឺជាព្រះរាជបុត្ររបស់
ព្រះជាម្ចាស់? នេះគឺជាព្រះអង្គដែលបានយាងមកតាមរយៈទឹក និងឈាម គឺព្រះយេស៊ូ
គ្រីស្ទ មិនមែនតាមរយៈទឹកតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែតាមរយៈទឹក និងឈាម ហើយព្រះ
វិញ្ញាណជាអ្នកធ្វើបន្ទាល់ ដោយសារតែព្រះវិញ្ញាណគឺជាសេចក្តីពិត។ ព្រោះថា មានបី
អង្គធ្វើបន្ទាល់នៅស្ថានសួគ៌ គឺព្រះវរបិតា ព្រះបន្ទូល និងព្រះវិញ្ញាណដ៏ប្រសើរ ហើយ
អង្គទាំងបីនេះជាមួយ ហើយមានបីអង្គធ្វើបន្ទាល់នៅផែនដី។ ព្រះវិញ្ញាណ ទឹក
និងឈាម ហើយទាំងបីនេះ សុទ្ធតែជាមួយ។ ប្រសិនបើយើងទទួលការសាក្សីរបស់
មនុស្ស ការសាក្សីរបស់ព្រះជាម្ចាស់ធំជាងទៀត ពីព្រោះនេះគឺជាការសាក្សីរបស់
ព្រះជាម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះរាជបុត្ររបស់ទ្រង់។ អ្នកដែលជឿលើព្រះ
បុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់មានសក្ខីកម្មនៅក្នុងខ្លួនគាត់។ អ្នកដែលមិនជឿលើព្រះជាម្ចាស់
បានធ្វើឱ្យព្រះអង្គជាមនុស្សកុហក ព្រោះគាត់មិនបានជឿលើសក្ខីកម្មដែលព្រះជាម្ចាស់
បានធ្វើសក្ខីអំពីព្រះបុត្ររបស់ទ្រង់។ ហើយនេះគឺជាការសក្ខីកម្មថា ព្រះបានប្រទាន
ជីវិតអស់កល្បដល់យើង ហើយជីវិតនេះស្ថិតនៅក្នុងព្រះបុត្ររបស់ទ្រង់។ អ្នកដែលមាន
ព្រះរាជបុត្រ គឺមានជីវិត ហើយអ្នកដែលមិនមានព្រះរាជបុត្រនៃព្រះជាម្ចាស់ គឺមិនមាន
ជីវិតទេ។

រឿងទាំងនេះខ្ញុំបានសរសេរទៅអ្នករាល់គ្នាដែលជឿលើព្រះនាមរបស់ព្រះបុត្រា
នៃព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថាអ្នករាល់គ្នាមានជីវិតអស់កល្ប និងដើម្បីឱ្យអ្នក
រាល់គ្នាជឿលើព្រះនាមរបស់ព្រះបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់។ ហើយនេះគឺជាការនិយាយ
ដោយសេរី ដែលយើងមានចំពោះគាត់ ថាប្រសិនបើយើងសុំអ្វីស្របតាមឆន្ទៈរបស់គាត់
គាត់ស្តាប់យើង។ ហើយប្រសិនបើយើងដឹងថាទ្រង់ស្តាប់នូវអ្វីដែលយើងសុំ យើងដឹងថា
យើងមាននូវសំណូមពរទាំងនោះដែលយើងបានសុំពីទ្រង់។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់
ឃើញបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់កំពុងធ្វើបាបដែលមិនឆ្ពោះទៅរកការស្តាប់ គាត់នឹងសុំ
ហើយនឹងផ្តល់ជីវិតដល់គាត់ ដល់អ្នកទាំងនោះដែលកំពុងធ្វើបាបមិនឆ្ពោះទៅរកការ
ស្តាប់។ មានបាបឆ្ពោះទៅរកការស្តាប់ ខ្ញុំមិននិយាយអំពីបាបនោះដើម្បីឱ្យគាត់សុំទេ។
អយុត្តិធម៌ទាំងអស់គឺជាបាប ហើយមានបាបដែលមិននាំទៅរកសេចក្តីស្តាប់។ យើង
ដឹងថា អ្នកណាដែលបានកើតពីព្រះជាម្ចាស់មិនធ្វើបាបទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលបានកើតពី

ព្រះជាម្ចាស់រក្សាខ្លួនគាត់ ហើយអ្នកអាក្រក់មិនប៉ះគាត់ទេ។ យើងដឹងថា យើងមកពី
ព្រះជាម្ចាស់ ហើយពិភពលោកទាំងមូលស្ថិតនៅក្នុងអំណាចអាក្រក់។ យើងដឹងថា ព្រះ
បុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់បានយាងមក ហើយបានប្រទានចិត្តដល់យើង ដើម្បីយើងអាច
ស្គាល់ព្រះអង្គដ៏ពិត ហើយយើងគឺនៅក្នុងព្រះអង្គដ៏ពិត នៅក្នុងព្រះបុត្រារបស់ព្រះអង្គគឺ
ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ ព្រះអង្គនេះជាព្រះជាម្ចាស់ដ៏ពិត និងជាជីវិតអស់កល្ប។

កូនៗតូចៗ ការពារខ្លួនឯងឱ្យឃ្លាតពីរូបព្រះក្លែងក្លាយ។ អាមេន។

សុវត្ថិកម៌ថាយ

១

សៀវភៅនៃកំណើតរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជាកូនរបស់ដាវីឌ ជាកូនរបស់
អប្រាហាំ។ អប្រាហាំបានបង្កើតអ៊ីសាក អ៊ីសាកបានបង្កើតយ៉ាកុប ហើយយ៉ាកុបបាន
បង្កើតយូដា និងបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់។ យូដា បានបង្កើតហ្វូត ឈ្មោះ ផាវេស និង
សេវា ជាមួយ ថាម៉ា, ផាវេស បានបង្កើតហ្វូត ឈ្មោះ ហេស្រ្រូន, ហេស្រ្រូន បានបង្កើត
ហ្វូត ឈ្មោះ អាវ៉ា។ អាវ៉ាបានបង្កើតអាមីណាដាប ហើយអាមីណាដាបបាន
បង្កើតណាស្រូន ហើយណាស្រូនបានបង្កើតសាលម៉ូន។ សាលម៉ូនបានបង្កើតហូរាស
ពីរាហាប ហូរាសបានបង្កើតអូបេដពីរូត ហើយអូបេដបានបង្កើតយេស្យូ។ លោក
Jesse បានបង្កើតលោក David ជាស្តេច។ ស្តេច David បានបង្កើតលោក
Solomon ជាមួយនឹងភរិយារបស់លោក Uriah។ សូឡូម៉ូនបានបង្កើតរ៉ូបូអាម រ៉ូបូអាម
បានបង្កើតអាប៊ីយ៉ា អាប៊ីយ៉ាបានបង្កើតអាសា។ អាសាបានបង្កើតយេហូវសាផាត់។ យេ
ហូវសាផាត់បានបង្កើតយ៉ូវ៉ា។ យ៉ូវ៉ាបានបង្កើតអ៊ីសៀ។ អ៊ីសៀបានបង្កើតយ៉ូចា យ៉ូចាបាន
បង្កើតអាហាស ហើយអាហាសបានបង្កើតហេសេគីយ៉ា។ ហេសេគីយ៉ាបានបង្កើត
ម៉ាណាស្យូ ម៉ាណាស្យូបានបង្កើតអាម៉ូន អាម៉ូនបានបង្កើតយ៉ូស៊ី។ យ៉ូស៊ីយ៉ាបានបង្កើតយេ
កូនីយ៉ា និងបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ក្នុងអំឡុងពេលនៃការនិរទេសទៅបាប៊ីឡូន។

បន្ទាប់ពីការនិរទេសទៅបាប៊ីឡូន យេកូនាសបានបង្កើតកូនគឺសាលាផៀល ហើយ
សាលាផៀលបានបង្កើតកូនគឺសេរុប៉ាចិល។ ហេរុប៉ាចិលបានបង្កើតកូនឈ្មោះអាប៊ីអូដ
អាប៊ីអូដបានបង្កើតកូនឈ្មោះអេលីយ៉ាគីម ហើយអេលីយ៉ាគីមបានបង្កើតកូនឈ្មោះ
អាហ្សារ។ អាហ្សារបានបង្កើតសាដុក, សាដុកបានបង្កើតអាមីម, អាមីមបានបង្កើត
អេលីអូខ។ អេលីអូខបានបង្កើតអេលាសារ អេលាសារបានបង្កើតម៉ាថាន ហើយម៉ាថាន
បានបង្កើតយ៉ាកុប។ យ៉ាកុបបានបង្កើតយ៉ូសេប ដែលជាប្តីរបស់មារី ហើយពីនាងបាន
កើតយេស៊ូ ដែលត្រូវបានគេហៅថាគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះ ជំនាន់ទាំងអស់ពីអប្រាហាំរហូតដល់
ដាវីឌមានដប់បួនជំនាន់ ហើយពីដាវីឌរហូតដល់ការនិរទេសទៅបាប៊ីឡូនមានដប់បួន
ជំនាន់ ហើយពីការនិរទេសទៅបាប៊ីឡូនរហូតដល់ព្រះគ្រីស្ទមានដប់បួនជំនាន់។

កន្លងការកំណើតរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទគឺដូច្នោះ។ ដ្បិតម្តាយរបស់គាត់មិនត្រូវបាន ភ្ជាប់ពាក្យជាមួយយ៉ូសែប មុនពេលពួកគេមករួមគ្នា នាងត្រូវបានរកឃើញថាមានផ្ទៃពោះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ យ៉ូសែប ដែលជាប្តីរបស់នាង ជាមនុស្សយុត្តិធម៌ ហើយមិនចង់ ធ្វើឱ្យនាងអាម៉ាស់មុខជាសាធារណៈ គាត់បានចង់ដែលនាងដោយសម្ងាត់។ ប៉ុន្តែ ពេល គាត់បានគិតពីរឿងទាំងនេះ ឃើញ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកក្នុងស្មារតី របស់គាត់ ហើយនិយាយថា៖ យ៉ូសែប កូនប្រុសរបស់ដាវីឌ កុំខ្លាចយកម៉ែវាមកជាភរិយា របស់អ្នក ដ្បិតកូនដែលកើតក្នុងនាងគឺមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នាងនឹងបង្កើតកូន ប្រុស ហើយអ្នកនឹងហៅឈ្មោះគាត់ថា យេស៊ូ ដ្បិតគាត់នឹងសង្គ្រោះប្រជាជនរបស់ គាត់ឱ្យរួចផុតពីបាបរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែ នេះទាំងអស់បានកើតឡើង ដើម្បីឱ្យបំពេញនូវ ពាក្យដែលត្រូវបាននិយាយដោយព្រះអម្ចាស់ តាមរយៈអ្នកទំនាយដែលនិយាយថា មើលឃើញ ស្រ្តីកុមារនឹងមានផ្ទៃពោះ និងនឹងបង្កើតកូនប្រុស ហើយគេនឹងហៅឈ្មោះ របស់គាត់ថា អេម៉ានុអែល ដែលមានន័យថា ព្រះនៅជាមួយយើង។

ដោយបានភ្ញាក់ពីការគេង យ៉ូសែបបានធ្វើដូចដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បាន បញ្ជាទៅគាត់ ហើយបានយកប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយគាត់មិនបានស្គាល់នាងរហូត ទាល់តែនាងបានប្រសូតកូនប្រុសច្បងរបស់នាង ហើយគាត់បានហៅឈ្មោះកូននោះថា យេស៊ូ។

២

ពេលដែលព្រះយេស៊ូបានកើតនៅក្នុងក្រុងបេឡេហិមនៃស្រុកយូដា ក្នុងសម័យ របស់ស្តេចហេរ៉ូដ មើល អ្នកមន្តអាគមមកពីទិសខាងកើតបានមកដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម ថា៖ តើស្តេចនៃជនជាតិយូដាដែលបានកើតនៅឯណា? ពិតណាស់យើងបានឃើញ ផ្កាយរបស់ទ្រង់នៅទិសខាងកើត ហើយយើងបានមកដើម្បីថ្វាយបង្គំដល់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែ ស្តេចហេរ៉ូដបានឮហើយមានការរំខាន និងទាំងក្រុងយេរូសាឡឹមទាំងមូលជាមួយគ្នា។ ហើយដោយបានប្រមូលសម្តេចសង្ឃ និងពួកអ្នកនិពន្ធទាំងអស់នៃប្រជាជន គាត់បាន សួរពីពួកគេថា ព្រះគ្រីស្ទកើតនៅកន្លែងណា។ ពួកគេបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ នៅក្នុង ក្រុងបេឡេហិមនៃស្រុកយូដា ដ្បិតបានសរសេរទុកតាមរយៈហេរាថា ហើយ អ្នក បេឡេហិម ដី យូដា មិនមែនតូចបំផុតទេ ក្នុងចំណោមអ្នកដឹកនាំយូដា ពីព្រោះពីអ្នកនឹង ចេញមកនូវអ្នកដឹកនាំម្នាក់ ដែលនឹងគ្រងរាជ្យប្រជាជនរបស់ខ្ញុំគឺស្រាវែមល

បន្ទាប់មក ហេរ៉ូដបានហៅពួកចារវដោយលាក់លៀម ហើយបានសួរពួកគេឱ្យដឹង ច្បាស់អំពីពេលវេលាដែលផ្កាយបានបង្ហាញខ្លួន។ ហើយបានបញ្ជូនពួកគេទៅកាន់ ក្រុងបេឡេហិម គាត់និយាយថា៖ ចូរទៅស្រាវជ្រាវដោយប្រុងប្រយ័ត្នអំពីទារកនោះ ហើយនៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នារកឃើញ សូមរាយការណ៍មកខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំក៏មក ថ្វាយបង្គំគាត់ដែរ។ ពួកគេ ប៉ុន្តែ បានឮ នៃ ស្តេច បានទៅ ហើយ មើល ផ្កាយ ដែល ខ្ញុំ បានឃើញ នៅក្នុង ទិសខាងកើត ហើយពេលបានឃើញផ្កាយនោះ គេបានរីករាយយ៉ាង ខ្លាំងណាស់ ហើយពេលមកដល់ ពួកគេបានចូលទៅក្នុងផ្ទះ ឃើញកុមារជាមួយម៉ែជា ម្តាយរបស់គាត់ ហើយពួកគេបានធ្លាក់ចុះគោរពបូជាដល់គាត់ ហើយបានបើកទ្រព្យ សម្បត្តិរបស់ពួកគេ នាំយកអំណោយដល់គាត់គឺមាស ធូប និងល្បាង។ ហើយដែលបាន ទទួលការព្រមានក្នុងសុបិន្តមិនឱ្យត្រឡប់ទៅកាន់ហេរ៉ូដ ពួកគេបានចាកចេញតាមផ្លូវ ផ្សេងទៅកាន់ដីរបស់ពួកគេ។

បន្ទាប់ពីពួកគេបានដកថយទៅហើយ ម៉ែលីទេ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ បានលេចមកជូនយ៉ូសែបក្នុងសុបិន ដោយនិយាយថា ចូរក្រោកឡើង យកកុមារនិង ម្តាយរបស់គាត់ រួចរត់ទៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយនៅទីនោះរហូតដល់ខ្ញុំនិយាយប្រាប់ អ្នក ដ្បិតហេរ៉ូដកំពុងនឹងស្វែងរកកុមារដើម្បីបំផ្លាញវា។ ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីបានក្រោកឡើង គាត់បានយកកុមារ និងម្តាយរបស់គាត់នៅពេលយប់ ហើយបានដកថយទៅ ប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយគាត់បាននៅទីនោះរហូតដល់ការស្លាប់របស់ហេរ៉ូដ ដើម្បីឱ្យ បំពេញនូវពាក្យដែលត្រូវបាននិយាយដោយព្រះអម្ចាស់តាមរយៈហោរាដែល និយាយថា៖ ពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ខ្ញុំបានហៅកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ។

បន្ទាប់មក ហេរ៉ូដបានឃើញថា គាត់ត្រូវបានចំអកដោយពួកហោរា គាត់ខឹងខ្លាំង ណាស់ ហើយបានបញ្ជូនសម្លាប់កុមារទាំងអស់ដែលនៅក្នុងបេឡេហិម និងនៅក្នុងតំបន់ ព្រំដែនទាំងអស់របស់វា ចាប់ពីអាយុពីរឆ្នាំនិងក្រោមនោះ។ តាមពេលវេលាដែលគាត់ បានដឹងច្បាស់ពីពួកហោរា។ នោះត្រូវបានបំពេញនូវដែលបាននិយាយដោយ ហោរាយេរេមីថា សំឡេងមួយត្រូវបានឮនៅក្នុងវាម៉ា ការសោកសៅ ការយំ និង ការរកសោយយ៉ាងខ្លាំង វាដែលយំសោកកូនៗរបស់នាង ហើយនាងមិនចង់ទទួល ការល្អដល់លោមទេ ពីព្រោះពួកគេដែលមានហើយ។

ហើយនៅពេលហេរ៉ូដបានស្លាប់ ម៉ែលី ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកក្នុង សុបិនដល់យ៉ូសែបនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ថា៖ ក្រោកឡើង យកទារក និងម្តាយរបស់ គាត់ ហើយទៅកាន់ដីស្រាវជ្រាវ ដ្បិតអ្នកដែលស្វែងរកព្រលឹងរបស់ទារកបានស្លាប់

ហើយ។ ប៉ុន្តែ លោកបានក្រែកទឡើង ហើយបានយកកុមារនិងម្តាយរបស់គាត់ រួចមកដល់ស្រុកអន្តរាគមន៍។

បានឮថា អាទេឡាស្រុកប្រគល់លើយូដេនណាជំនួសឪពុករបស់គាត់គឺហ្វូដ គាត់បានភ័យក្លាចមិនហ៊ានទៅទីនោះ ប៉ុន្តែបានត្រូវព្រមានក្នុងសុបិន គាត់បានដកថយទៅកាន់តំបន់កាណីឡេ។ ហើយគាត់បានមកដល់ និងរស់នៅក្នុងក្រុងដែលហៅថា ណាសាវែរត ដើម្បីឱ្យសម្រេចនូវពាក្យដែលបាននិយាយតាមរយៈពួកហោរាថា គាត់នឹងត្រូវបានហៅថាជាអ្នកណាសាវែរត។

៣

ក្នុងថ្ងៃទាំងនោះ យ៉ូហានប្រមុជទឹកបានមកដល់ ដោយប្រកាសនៅក្នុងវាលស្រែនៃស្រុកយូដា។ ហើយនិយាយថា ចូរច្របូក ដ្បិតព្រះរាជ្យនៃស្ថានសួគ៌បានមកជិតហើយ។ នេះដ្បិតគឺជាអ្នកដែលបានពោលដោយព្យាករណ៍អោយ ដែលនិយាយថា សំឡេងរបស់អ្នកស្រែកនៅក្នុងទីរហោស្ថាន រៀបចំផ្លូវរបស់ព្រះអម្ចាស់ ធ្វើផ្លូវតូចរបស់ទ្រង់ឱ្យត្រង់។

ចំណែកលោកយ៉ូហានផ្ទាល់ មានសម្លៀកបំពាក់ធ្វើពីរោមសត្វដូដ និងខ្សែក្រវាត់ស្បែកចងនៅចង្កេះរបស់គាត់ ហើយអាហាររបស់គាត់គឺកណ្តុប និងទឹកឃ្មុំព្រៃ។ បន្ទាប់មក ប្រជាជនពីក្រុងយេរូសាឡឹម និងស្រុកយូដាទាំងមូល និងតំបន់ជុំវិញទន្លេយ៉ារដាន់ទាំងអស់ បានចេញទៅរកគាត់។ ហើយពួកគេកំពុងត្រូវបានធ្វើបុណ្យប្រមុជនៅក្នុងទន្លេហ្សូកដានដោយគាត់ ខណៈពេលកំពុងសារភាពបាបរបស់ពួកគេ។

ប៉ុន្តែ ពេលឃើញពួកផារីស៊ី និងពួកសាឌូសេជាច្រើននាក់កំពុងមករកការប្រមុជទឹករបស់គាត់ គាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ កូនចៅស្ត! អ្នកណាបានបង្ហាញអ្នករាល់គ្នាឱ្យរត់ចេញពីការកំហឹងដែលកំពុងនឹងមកដល់? ដូច្នេះ ចូរធ្វើផ្លូវដែលសមនឹងការច្របូក ហើយកុំគិតនិយាយក្នុងចិត្តខ្លួនឯងថា យើងមានឪពុកគឺអាប្រាហាំ។ ដ្បិតខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះអ័រម្នីថ្មទាំងនេះលើកូនឡើងដល់អាប្រាហាំ។ ពូថៅបានដាក់នៅចូលដើមឈើរួចហើយ ដូច្នេះដើមឈើណាមិនធ្វើផ្លែឆ្អិន នឹងត្រូវកាប់ចោលហើយបោះទៅក្នុងភ្លើង។

ខ្ញុំពិតជាធ្វើបុណ្យជ្រមុជអ្នករាល់គ្នាក្នុងទឹកដើម្បីការប្រែចិត្តប្រែគំនិត ប៉ុន្តែអ្នកដែលកំពុងមកក្រោយខ្ញុំគឺខ្លាំងជាងខ្ញុំ ដែលខ្ញុំមិនគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការទ្រទ្រង់ស្បែកជើងរបស់គាត់ គាត់នឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជអ្នករាល់គ្នាក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងភ្លើង។ អ្នកដែលមានស្លាបព្រួសនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ហើយនឹងសម្អាតកន្លែងនាយស្រូវរបស់គាត់ឱ្យបានស្អាត ហើយនឹងប្រមូលស្រូវរបស់គាត់ចូលទៅក្នុងជង្កក ប៉ុន្តែកន្ទក់នឹងដុតដោយភ្លើងមិនរលត់។

បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូបានមកពីហ្គាលីឡេទៅកាន់ទន្លេយ៉ែរដាន់ ដើម្បីជួបយ៉ូហាន ដើម្បីត្រូវបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយគាត់។ ប៉ុន្តែ យ៉ូហាន បានរារាំងគាត់ ដោយនិយាយថា៖ ខ្ញុំត្រូវការឱ្យអ្នកធ្វើបុណ្យជ្រមុជឱ្យខ្ញុំវិញ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមករកខ្ញុំ? ព្រះយេស៊ូឆ្លើយតបថា៖ សូមអនុញ្ញាតកុំឱ្យនេះ ព្រោះវាសមរម្យសម្រាប់យើងក្នុងការបំពេញសេចក្តីសុចរិតទាំងអស់។ បន្ទាប់មកគាត់អនុញ្ញាត។ ហើយនៅពេលព្រះយេស៊ូទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករួចហើយ ព្រះអង្គបានឡើងពីទឹកភ្លាមម ហើយមើល! ផ្ទៃមេឃបានបើកដល់ព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គបានឃើញព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់កំពុងចុះមកដូចជាសត្វព្រាប ហើយកំពុងមកលើព្រះអង្គ។ ហើយមើលឃើញ មានសំឡេងមួយចេញពីស្ថានសួគ៌ថា៖ នេះគឺជាកូនប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំពេញចិត្តណាស់។

៤

បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូត្រូវបាននាំឡើងទៅវាលរហោស្ថានដោយព្រះវិញ្ញាណ ដើម្បីត្រូវបានល្បួងដោយអារក្ស។ បានឧបោសអស់រយៈពេលសែសិបបួននិងសែសិបយប់ហើយ ក្រោយមកទើបគាត់ឃ្លាន។ ហើយអ្នកសាកល្បងបានចូលទៅជិតគាត់ និយាយថា៖ ប្រសិនបើអ្នកគឺជាកូនប្រុសរបស់ព្រះ សូមនិយាយឱ្យច្រើននេះក្លាយជានិមិត្តសម្គាល់។ ប៉ុន្តែគាត់បានឆ្លើយតបនិយាយថា វាត្រូវបានសរសេរថា មនុស្សនឹងរស់មិនមែនដោយនិមិត្តសម្គាល់ទេ ប៉ុន្តែដោយរាល់ពាក្យដែលចេញមកពីមាត់របស់ព្រះ។ បន្ទាប់មកអ្នកខ្មោចបាននាំគាត់ទៅទីក្រុងបរិសុទ្ធ ហើយបានដាក់គាត់នៅលើកំពូលព្រះវិហារ។ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ ប្រសិនបើអ្នកគឺជាកូនរបស់ព្រះ សូមចោលខ្លួនអ្នកចុះក្រោមដ្បិតវាត្រូវបានសរសេរថា គាត់នឹងបញ្ជាទេវតារបស់គាត់អំពីអ្នក ហើយដឹកគេនឹងលើកអ្នកដោយដៃរបស់ពួកគេ កុំឱ្យអ្នកជំពប់ជើងរបស់អ្នកទៅនឹងថ្ម។

ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ បានសរសេរទុកក្នុងទៀតថា អ្នកមិនត្រូវសាកល្បងព្រះម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកឡើយ។

ក្នុងទៀត អារក្សបាននាំគាត់ទៅកាន់ភ្នំខ្ពស់ខ្លាំងណាស់ ហើយបានបង្ហាញដល់គាត់នូវនគរទាំងអស់នៃពិភពលោក និងសិរីល្អរបស់ពួកគេ។ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ រឿងទាំងអស់នេះ ខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នក ប្រសិនបើអ្នកដួលគោរពបូជាខ្ញុំ។ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ចូរទៅពីក្រោយខ្ញុំ សាតាំងឆើយ ព្រោះវាត្រូវបានសរសេរថា អ្នកនឹងថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងបម្រើតែព្រះអង្គតែម្នាក់ឯង។ បន្ទាប់មក អារក្សបានអនុញ្ញាតគាត់ ហើយមើល ទេវតាបានមកបម្រើគាត់។

ព្រះយេស៊ូបានឮថា យ៉ូហានត្រូវបានប្រគល់ហើយ ទ្រង់បានដកថយទៅស្រុកកាលីឡេ។ ហើយបានទុកចោលក្រុងណាសារ៉ែត បានមករស់នៅក្នុងក្រុងការ៉ាពីណាអូមដែលនៅជិតសមុទ្រ ក្នុងតំបន់ព្រំដែនរបស់សេប៊ូឡាន និងណាផ្កាលី។ ដើម្បីឱ្យបំពេញនូវអ្វីដែលត្រូវបាននិយាយតាមរយៈព្យាករណ៍អេសាយថា ដីស៊ីប៊ូឡាន និងដីណាបតាលី ផ្គុំសមុទ្រ ហួសពីយំរដាន់ កាលីឡេនៃប្រជាជាតិទាតា ប្រជាជនដែលកំពុងអង្គុយក្នុងភ្នំពងឆ័តបានឃើញពន្លឺដ៏ធំ ហើយដល់អ្នកដែលកំពុងអង្គុយក្នុងទីកន្លែងស្រមោលនៃសេចក្តីស្លាប់ ពន្លឺបានរះឡើងដល់ពួកគេ។

ចាប់ពីពេលនោះមក ព្រះយេស៊ូបានចាប់ផ្តើមប្រកាស និងមានបន្ទូលថា៖ ចូរប្រែចិត្ត ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌បានចូលមកជិតហើយ។

ពេលកំពុងដើរនៅតាមសមុទ្រហ្គាលីឡេ គាត់បានឃើញបងប្អូនប្រុសពីរនាក់ គឺស៊ីម៉ូនដែលត្រូវបានហៅថាពេត្រុស និងអានដ្រេជាបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ កំពុងចោលសំណាញ់ចូលទៅក្នុងសមុទ្រ ព្រោះពួកគាត់ជាអ្នកនេសាទ។ ហើយលោកមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរមកតាមខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាក្លាយជាអ្នកនេសាទមនុស្ស។ ពួកគេភ្លាមមកបានទុកចោលសំណាញ់ហើយតាមគាត់។ ហើយដោយបានទៅមុខពីទីនោះ គាត់បានឃើញបងប្អូនប្រុសពីរនាក់ទៀត គឺយ៉ាកុបកូនរបស់សេបេដេ និងយ៉ូហានជាបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ កំពុងជួសជុលសំណាញ់របស់ពួកគេនៅក្នុងទូក ជាមួយសេបេដេជាឪពុករបស់ពួកគេ ហើយគាត់បានហៅពួកគេ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានចាកចេញពីទូក និងឪពុករបស់ពួកគេភ្លាមមក ហើយបានតាមគាត់ទៅ។

ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើដំណើរជុំវិញទូទាំងស្រុកកាលីហ្វ័រញ៉ា ទ្រង់បង្រៀននៅក្នុងធម្មសាលារបស់ពួកគេ និងប្រកាសដំណឹងល្អនៃព្រះរាជ្យ ហើយព្យាបាលជំងឺគ្រប់ប្រភេទនៅក្នុងចំណោមប្រជាជន។ ហើយការដំណឹងអំពីគាត់បានទៅដល់ទូទាំងស៊ីរី ហើយគេបាននាំមកដល់គាត់នូវអ្នកជំងឺទាំងអស់ដែលកំពុងរងទុក្ខដោយជំងឺផ្សេងៗនិងការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង ទាំងអ្នកត្រូវបិទចម្ងល់ អ្នកជំងឺឆ្កួត និងអ្នកខ្វិន ហើយព្រះអង្គបានព្យាបាលពួកគេឱ្យបានជាសះស្បើយ។ ហើយហ្នឹងមនុស្សជាច្រើនបានដើរតាមទៅគាត់ពីហ្គាលីហ្វ័រញ៉ា ដេកាប៊ូលីស យេរូសាឡឹម យូដា និងព្រំរាងទន្លេយ៉ែរដាន។

៥

ប៉ុន្តែ ពេលឃើញពួកហុងមនុស្ស គាត់បានឡើងទៅលើភ្នំ ហើយនៅពេលគាត់អង្គុយ សិស្សរបស់គាត់បានមកជិតគាត់។ ហើយ លោកបានចែកមាត់របស់លោកបង្រៀនពួកគេថា មានពរហើយ ពួកអ្នកក្រីក្រក្នុងវិញ្ញាណ ព្រោះថាព្រះរាជ្យស្ថានសួគ៌ជារបស់ពួកគេ។ មានពរណាស់ សម្រាប់អ្នកដែលកំពុងកាន់ទុក្ខ ព្រោះថាពួកគេនឹងត្រូវបានលួងលោម។ មានពរហើយ អ្នកដែលស្លុតបូត ព្រោះថាពួកគេនឹងទទួលមរតកផែនដី។ ជាសេចក្តីប្រសើរសម្រាប់អស់អ្នកដែលឃ្នាននិងស្រែកចង់បានយុត្តិធម៌ ព្រោះពួកគេនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យឆ្អែត។ មានពរណាស់ សម្រាប់អ្នកដែលមានចិត្តមេត្តាករុណា ព្រោះថាពួកគេនឹងទទួលបានមេត្តាករុណា។ មានពរណាស់ សម្រាប់អ្នកដែលមានបេះដូងបរិសុទ្ធ ព្រោះពួកគេនឹងបានឃើញព្រះជាម្ចាស់។ មានពរហើយណាពួកអ្នកបង្កើតសន្តិភាព ព្រោះពួកគេនឹងត្រូវគេហៅថាជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ មានពរហើយទៅដល់អ្នកដែលត្រូវបានធ្វើទុក្ខបុកម្នេញដោយសារយុត្តិធម៌ ព្រោះព្រះរាជ្យនៃស្ថានសួគ៌គឺជារបស់ពួកគេ។ អ្នករាល់គ្នាមានពរ នៅពេលដែលគេជេររឿបរឿមអ្នករាល់គ្នា និងបៀតបៀនអ្នករាល់គ្នា ហើយនិយាយពាក្យអាក្រក់គ្រប់យ៉ាងអំពីអ្នករាល់គ្នាដោយកុហកដោយសារតែខ្ញុំ។ រីករាយ និងអបអរសាទរចុះ ដ្បិតថា ការរងនូវរបស់អ្នករាល់គ្នាមានច្រើននៅស្ថានសួគ៌ ព្រោះដូច្នោះដែរ គេបានបៀតបៀនពួកហោរាដែលមុនអ្នករាល់គ្នា។

អ្នករាល់គ្នាគឺជាអំបិលនៃផែនដី ប៉ុន្តែប្រសិនបើអំបិលក្លាយជាគ្នានរសជាតិ តើនឹងធ្វើឱ្យវាប្រែដោយអ្វី? វាមិនមានប្រយោជន៍អ្វីទៀតទេ លើកលែងតែត្រូវបោះចោលនៅខាងក្រៅ និងត្រូវមនុស្សជាន់។ អ្នករាល់គ្នាគឺជាពន្លឺនៃពិភពលោក។ ទីក្រុងដែលស្ថិតនៅលើភ្នំមិនអាចលាក់ខ្លួនបានទេ។ ហើយក៏គ្នានរណាដុតចង្កៀងនិងដាក់វាទុកក្រោម

កន្ត្រកទេ ប៉ុន្តែដាក់លើជើងចង្កៀង ហើយវាបញ្ចេញពន្លឺដល់អស់អ្នកដែលនៅក្នុងផ្ទះ។
ដូច្នោះ សូមឱ្យពន្លឺរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នាចែងចាំងនៅមុខមនុស្ស ដើម្បីឱ្យគេឃើញ
ការងារល្អរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា និងលើកតម្កើងឪពុករបស់អ្នកទាំងអស់គ្នាដែលគង់នៅ
ស្ថានសួគ៌។

កុំគិតថា ខ្ញុំមកដើម្បីបំផ្លាញច្បាប់ ឬពួកអ្នកព្យាករណ៍ ទេ។ ខ្ញុំមិនបានមកដើម្បី
បំផ្លាញទេ ប៉ុន្តែមកដើម្បីបំពេញ។ ពិតប្រាកដ ដ្បិតខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា រហូតដល់
មេឃនិងផែនដីកន្លងផុត អក្សរអឺរ៉ូប៉ាមួយ ឬសញ្ញាសេរីហ្វូមួយនឹងមិនកន្លងផុតពីក្នុង
វិន័យឡើយ រហូតដល់អ៊ីចទាំងអស់កើតឡើង។ អ្នកណាដែលបំផ្លាញការបង្កប់តូចបំផុត
មួយក្នុងចំណោមការបង្កប់ទាំងនេះ ហើយបង្រៀនមនុស្សដូច្នោះ នឹងត្រូវគេហៅថាគូច
បំផុតក្នុងព្រះរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលធ្វើតាមហើយបង្រៀន នោះនឹង
ត្រូវគេហៅថាអស្ចារ្យក្នុងព្រះរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌។ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា
ប្រសិនបើសេចក្តីសុចរិតរបស់អ្នករាល់គ្នាមិនហួសជាងសេចក្តីសុចរិតរបស់ពួកអ្នកនិពន្ធ
និងពួកធាវីស៊ីវិលទេ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យស្ថានសួគ៌ឡើយ។ អ្នករាល់គ្នា
បានឮថា វាត្រូវបាននិយាយទៅកាន់ពួកបុរាណ ថា កុំសម្លាប់ ហើយអ្នកណាដែល
សម្លាប់ នឹងមានទោសក្នុងការជំនុំជម្រះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា រាល់
អ្នកណាដែលខឹងទៅបងប្អូនរបស់គាត់ដោយគ្រាន់ហេតុផល នឹងមានទោសចំពោះ
សេចក្តីវិនិច្ឆ័យ។ អ្នកណាដែលនិយាយទៅកាន់បងប្អូនរបស់គាត់ថា វាក នឹងមាន
ទោសចំពោះក្រុមប្រឹក្សា។ ហើយអ្នកណាដែលនិយាយថា មនុស្សល្ងង់ នឹងមានទោស
ចំពោះគេហេនណានៃភ្លើង។ ប្រសិនបើដូច្នោះ អ្នកថ្វាយអំណោយរបស់អ្នកលើអាសនៈ
បូជា ហើយនៅទីនោះអ្នកចង់ចាំថា បងប្អូនប្រុសរបស់អ្នកមានអ្វីមួយប្រឆាំងអ្នក ទុក
អំណោយរបស់អ្នកនៅទីនោះ នៅពីមុខអាសនៈថ្វាយតង្វាយ ហើយទៅផ្សះផ្សាជា
មួយបងប្អូនរបស់អ្នកជាមុនសិន រួចបន្ទាប់មកទើបមកថ្វាយអំណោយរបស់អ្នក។ ចូរ
មានចិត្តស្អប់ចំពោះគ្រូប្រជែងរបស់អ្នកឱ្យបានឆាប់ រហូតទាល់តែអ្នកនៅលើផ្លូវជាមួយ
គាត់ ក្រែងលោកគ្រូប្រជែងនឹងប្រគល់អ្នកទៅឱ្យចៅក្រម ហើយចៅក្រមនឹងប្រគល់អ្នកទៅ
ឱ្យម្បាញ ហើយអ្នកនឹងត្រូវបោះចោលទៅក្នុងគុក។ ពិតណាស់ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នកថា អ្នក
នឹងមិនចេញពីទីនោះទេ រហូតដល់អ្នកសង់កាក់តូចចុងក្រោយត្រឡប់។

អ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា រាល់អ្នកដែលមើលស្ត្រីដើម្បីចង់
បាននាង គាត់បានប្រព្រឹត្តអំពើឆិតក្បត់នាងរួចហើយនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់គាត់។
ប្រសិនបើភ្នែកខាងស្តាំរបស់អ្នកធ្វើឱ្យអ្នកភ្នែកខាងឆ្វេងបាប ចូរដកវាចេញ
ហើយបោះចោលពីអ្នក ព្រោះវាជាប្រយោជន៍ដល់អ្នកដើម្បីឱ្យសាធិកមួយរបស់អ្នក

វិនាស ហើយកុំឱ្យរាងកាយទាំងមូលរបស់អ្នកត្រូវបោះទៅក្នុងគេហឆ្នោត។ ហើយ
ប្រសិនបើដៃស្តាំរបស់អ្នកធ្វើឱ្យអ្នកធ្លាក់ក្នុងបាប សូមកាត់វាចោលហើយបោះវាចេញពី
អ្នក ព្រោះវាមានប្រយោជន៍សម្រាប់អ្នកឱ្យសមាជិកមួយរបស់អ្នកវិនាស ជាជាងរាង
កាយទាំងមូលរបស់អ្នកត្រូវបោះទៅក្នុងគេហឆ្នោត។

វាត្រូវបាននិយាយថា អ្នកណាដែលលះភរិយារបស់គាត់ ឱ្យគាត់ផ្តល់លិខិត
ដែលលះដល់នាង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា អ្នកណាដែលលះភរិយា
របស់គាត់ លើកដែលតែដោយហេតុផលនៃអំពើផិតក្បត់ ធ្វើឱ្យនាងប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់
ហើយអ្នកណាដែលរៀបការជាមួយស្ត្រីដែលត្រូវបានលះលះ ក៏ប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់
ដែរ។

ចុងទៀត អ្នករាល់គ្នាបានឮថា វាត្រូវបាននិយាយទៅកាន់អ្នកបុរាណថា៖ អ្នកនឹង
មិនស្បថកុហកទេ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងប្រគល់នូវការស្បថរបស់អ្នកទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ
និយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា កុំស្បថទាំងស្រុង ក៏កុំស្បថក្នុងមេឃដែរ ព្រោះថាមេឃគឺជា
បណ្តឹងនៃព្រះជាម្ចាស់។ ក៏មិនត្រូវស្បថក្នុងដីដែរ ព្រោះដីគឺជាកេរ្តិ៍ដាក់ជើងរបស់ព្រះ
បាទរបស់ទ្រង់ ហើយក៏មិនត្រូវស្បថទៅកាន់ក្រុងយេរូសាឡឹមដែរ ព្រោះក្រុងនោះគឺជា
ក្រុងរបស់ស្តេចដី ក៏កុំស្បថដោយក្បាលរបស់អ្នក ព្រោះអ្នកមិនអាចធ្វើឱ្យសក់មួយ
សរសៃឱ្យស្បថបានទេ។ ចូរឱ្យពាក្យសម្តីរបស់អ្នករាល់គ្នាជាបាទ/ចាស បាទ/ចាស
ទេ ទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលលើសពីនេះគឺមកពីអំពើអាក្រក់។

អ្នករាល់គ្នាបានឮថា វាត្រូវបាននិយាយថា ភ្នែកសងភ្នែក និងធ្មេញសងធ្មេញ។
ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា កុំប្រឆាំងនឹងអ្នកដែលអាក្រក់ ប៉ុន្តែនរណាម្នាក់វាយ
អ្នកលើថ្ពាល់ស្តាំ ចូរបង្វិលថ្ពាល់ម្យ៉ាងទៀតទៅគាត់ផងដែរ។ ហើយចំពោះអ្នកដែលចង់
ប្តឹងអ្នក និងយកអារខាងក្នុងរបស់អ្នក ចូរទុកឱ្យគាត់យកអារផងដែរ។ ហើយអ្នកណា
ដែលបង្ខំអ្នកឱ្យដើរមួយម៉ាយ ចូរទៅជាមួយគាត់ពីរម៉ាយ ចូរឱ្យដល់អ្នកដែលសួរអ្នក
និងកុំបែរមុខចេញពីអ្នកដែលចង់ខ្ចីពីអ្នក។

អ្នករាល់គ្នាបានឮថា វាត្រូវបាននិយាយថា អ្នកនឹងស្រឡាញ់ជនជិតខាងរបស់អ្នក
ហើយអ្នកនឹងស្តាប់សត្រូវរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរស្រឡាញ់
សត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នា ប្រទានពរដល់អ្នកដែលបណ្តាសាអ្នករាល់គ្នា ធ្វើល្អដល់អ្នក
ដែលស្តាប់អ្នករាល់គ្នា ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដែលធ្វើបាបនិងបៀតបៀនអ្នករាល់
គ្នា។ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាក្លាយជាកូនរបស់ព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ពីព្រោះថា

ព្រះអង្គធ្វើឱ្យព្រះអាទិត្យរបស់ព្រះអង្គរះឡើងលើមនុស្សអាក្រក់និងមនុស្សល្អ ហើយ
 ព្រះអង្គធ្វើឱ្យភ្លៀងធ្លាក់លើមនុស្សសុចរិតនិងមនុស្សអយុត្តិធម៌។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នា
 ស្រឡាញ់តែអ្នកដែលស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា តើអ្នករាល់គ្នាមានរង្វាន់អ្វី? តើអ្នកទានពន្ធ
 មិនធ្វើដូចគ្នាដែរឬ? ហើយប្រសិនបើអ្នកទាំងអស់គ្នាស្វាគមន៍មិត្តភក្តិរបស់អ្នកទាំងអស់
 គ្នាតែប៉ុណ្ណោះ តើអ្នកទាំងអស់គ្នាធ្វើអ្វីពិសេស? តើអ្នកប្រមូលពន្ធមិនធ្វើដូច្នោះដែរឬ?
 ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវកត់ខ្លោះ ដូចជាឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាដែលនៅស្ថានសួគ៌ ជា
 អ្នកកត់ខ្លោះ។

៦

ប្រយ័ត្នការធ្វើទានរបស់អ្នករាល់គ្នា កុំធ្វើនៅពីមុខមនុស្សដើម្បីឱ្យពួកគេឃើញ
 ប្រសិនបើមិនដូច្នោះទេ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនមានរង្វាន់ពីព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាដែល
 នៅស្ថានសួគ៌ឡើយ។ នៅពេលអ្នកធ្វើទាន កុំផ្អែកទៅមុខអ្នក ដូចជាអ្នកដែលមានមុខ
 ពីរធ្វើក្នុងជំនុំ និងតាមផ្លូវ ដើម្បីឱ្យពួកគេត្រូវបានគេសរសើរ។ ខ្ញុំសូមនិយាយទៅកាន់
 អ្នករាល់គ្នាថា ពួកគេបានទទួលរង្វាន់របស់ពួកគេរួចហើយ។ ប៉ុន្តែនៅពេលអ្នកធ្វើទាន
 កុំឱ្យដៃឆ្វេងរបស់អ្នកដឹងថាដៃស្តាំរបស់អ្នកធ្វើអ្វី។ ដើម្បីឱ្យការសប្បុរសធម៌របស់អ្នក
 នៅក្នុងសម្ងាត់ ហើយឪពុករបស់អ្នកដែលមើលក្នុងសម្ងាត់នឹងសងត្រឡប់ដល់អ្នកជា
 សាធារណៈ។

ហើយនៅពេលអធិស្ឋាន កុំធ្វើដូចជាពួកមនុស្សកុហក ដែលពួកគេ
 ស្រលាញ់ឈរអធិស្ឋាននៅក្នុងជំនុំ និងនៅតាមជ្រុងផ្លូវ ដើម្បីបង្ហាញខ្លួនដល់មនុស្ស។ ខ្ញុំ
 និយាយពីគប្បីក្នុងទៅអ្នករាល់គ្នាថា ពួកគេបានទទួលរង្វាន់របស់ពួកគេហើយ។ ប៉ុន្តែ
 អ្នក នៅពេលអធិស្ឋាន ចូលទៅក្នុងបន្ទប់ខាងក្នុងរបស់អ្នក ហើយបិទទ្វាររបស់អ្នក
 អធិស្ឋានទៅកាន់ឪពុករបស់អ្នកដែលនៅក្នុងកន្លែងសម្ងាត់ ហើយឪពុករបស់អ្នកដែល
 មើលឃើញក្នុងកន្លែងសម្ងាត់ នឹងផ្តល់រង្វាន់ដល់អ្នកជាសាធារណៈ។

ពេលអធិស្ឋាន កុំនិយាយពាក្យច្រើនដដែលៗ ដូចជាមនុស្សដទៃជាតិ ដ្បិតពួកគេ
 គិតថា ដោយសារការនិយាយច្រើនរបស់ពួកគេ ពួកគេនឹងត្រូវបានល្អ។ ដូច្នោះ កុំធ្វើដូច
 ពួកគេ ព្រោះឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាដឹងនូវអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវការ មុនពេលអ្នករាល់
 គ្នាសុំវិញ។ ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាចូរហ្មត់ចាស់ ឪពុករបស់យើងដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌
 សូមឱ្យព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គបានបរិសុទ្ធ សូមឱ្យព្រះរាជ្យរបស់ព្រះអង្គមកដល់, សូមឱ្យ

ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គត្រូវបានបំពេញ, ដូចជានៅស្ថានសួគ៌, និងនៅលើផែនដី។ សូមប្រទាននិម្មិតប្រចាំថ្ងៃរបស់យើងដល់យើងនៅថ្ងៃនេះ។ និង លែង ទៅ យើង ទាំងអស់ បំណុល របស់ យើង ដូចជា និង យើង យើងល ហើយសូមកុំនាំយើងចូលទៅក្នុងការល្បួង ប៉ុន្តែសូមសង្គ្រោះយើងឱ្យរួចផុតពីអំពើអាក្រក់។ ដ្បិតព្រះរាជ្យ បូជានុភាព និងសិរីវិជ្ជាជាមូលដ្ឋានរបស់ព្រះអង្គ រហូតដល់អស់កល្ប សាមេន។

ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាអត់ទោសកំហុសរបស់មនុស្សទាំងឡាយ នោះព្រះបិតាស្ថិតនៅស្ថានសួគ៌របស់អ្នករាល់គ្នានឹងអត់ទោសដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិនអត់ទោសការបំពានរបស់មនុស្សទាំងនោះទេ ឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាក៏នឹងមិនអត់ទោសការបំពានរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ។

នៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នាតមអាហារ កុំភ្លេចជាមនុស្សសង្ឃតស្រឡាត់ដូចជាពួកអ្នកលាក់មុខ ដ្បិតពួកគេធ្វើឱ្យមុខរបស់ពួកគេខូចទ្រង់ទ្រាយ ដើម្បីបង្ហាញដល់មនុស្សថាពួកគេកំពុងតមអាហារ។ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាយ៉ាងពិតប្រាកដថាពួកគេបានទទួលរង្វាន់របស់ពួកគេរួចហើយ។ ប៉ុន្តែ អ្នក នៅពេលតមអាហារ សូមលាបក្បាលរបស់អ្នក និងលាងមុខរបស់អ្នក។ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកលេចមើលឃើញដោយមនុស្សថាកំពុងតមអាហារ ប៉ុន្តែឱ្យលេចចំពោះឪពុករបស់អ្នកដែលនៅក្នុងការសម្ងាត់ហើយឱ្យពួករបស់អ្នកដែលមើលឃើញនៅក្នុងការសម្ងាត់នឹងសងត្រឡប់ទៅកាន់អ្នកនៅកន្លែងបើកចំហ។

កុំស្តក់ទ្រព្យសម្បត្តិសម្រាប់អ្នករាល់គ្នានៅលើផែនដី ដែលកណ្តាប់និងសំណឹកបំផ្លាញ និងដែលចោរជីកទំលាយនិងលួច។ ប៉ុន្តែ ចូរស្តក់ទ្រព្យសម្បត្តិសម្រាប់អ្នករាល់គ្នានៅស្ថានសួគ៌ ដែលជាកន្លែងដែលខ្មោចនិងការច្រើមិនបំផ្លាញ និងដែលចោរមិនជីកទំលាយក៏មិនលួចដែរ ដ្បិតទីណាដែលកំណប់របស់អ្នករាល់គ្នាស្ថិតនៅ ចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងស្ថិតនៅទីនោះដែរ។

ចង្អៀងនៃរាងកាយគឺភ្នែក ប្រសិនបើភ្នែករបស់អ្នកសាមញ្ញ រាងកាយទាំងមូលរបស់អ្នកនឹងពេញដោយពន្លឺ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើភ្នែករបស់អ្នកអាក្រក់ រាងកាយទាំងមូលរបស់អ្នកនឹងងងឹត។ ដូច្នោះប្រសិនបើពន្លឺដែលនៅក្នុងអ្នកជាភាពងងឹត ភាពងងឹតនោះ ប៉ុន្មានណា!

គ្មាននរណាម្នាក់អាចបម្រើចេហ្វាយពីរនាក់បានទេ ដ្បិតគាត់នឹងស្លាប់ម្នាក់ ហើយ ស្រឡាញ់ម្នាក់ទៀត ឬគាត់នឹងប្រកាន់ជាប់នឹងម្នាក់ ហើយមើលងាយម្នាក់ទៀត។ អ្នក រាល់គ្នាមិនអាចបម្រើព្រះជាម្ចាស់ និងទ្រព្យសម្បត្តិបានទេ។

ដោយសារតែនេះ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា កុំប្រួយបារម្ភអំពីព្រលឹងរបស់អ្នករាល់ គ្នាថា អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគអ្វី និងផឹកអ្វី ហើយក៏កុំប្រួយបារម្ភអំពីរាងកាយរបស់អ្នក រាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នានឹងស្លៀកពាក់អ្វី។ តើព្រលឹងមិនមែនមានតម្លៃច្រើនជាងចំណី អាហារទេឬ ហើយរាងកាយមានតម្លៃច្រើនជាងសម្លៀកបំពាក់ទេឬ? សូមមើលទៅកាន់ បក្សីនៅលើមេឃ ដ្បិតពួកវាមិនធ្វើស្រែ ហើយមិនច្រូតកាត់ ហើយក៏មិនប្រមូលទុក ក្នុងជង្រុកដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំពុករបស់អ្នករាល់គ្នាដែលស្ថិតនៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់ចិញ្ចឹមពួកវា។ តើ អ្នករាល់គ្នាមិនមានតម្លៃជាងពួកវាទេឬ? តើនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងអស់គ្នា ដោយការប្រួយបារម្ភ អាចបន្ថែមហត្ថម្មទៅលើអាយុកាលរបស់គាត់បានទេ? ហើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាបារម្ភអំពីសម្លៀកបំពាក់? សូមពិចារណាមើលផ្កាលើលើនៅ រាល់ស្រែថាវាឈូតឈាសយ៉ាងដូចម្តេច វាមិនធ្វើការលំបាកទេ ហើយក៏មិនវាយ ស្រឡាយដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ហើយក៏សូមឱ្យម៉ែនក្នុងភាពរុងរឿងទាំង អស់របស់គាត់មិនបានស្លៀកពាក់ដូចជាមួយនៃទាំងនេះដែរ។ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់ស្លៀកពាក់ស្មៅរាល់ដែលថ្ងៃនេះនៅមាន ហើយថ្ងៃស្អែកត្រូវបោះចោលទៅក្នុង ចង្កានដូច្នោះ តើទ្រង់មិនស្លៀកពាក់អ្នករាល់គ្នាកាន់តែច្រើនជាងនេះទេឬ អ្នកដែលមាន ជំនឿតិចតួច? ដូច្នោះ កុំប្រួយបារម្ភដោយនិយាយថា យើងនឹងញ៉ាំងអ្វី ឬយើងនឹងផឹកអ្វី ឬ យើងនឹងស្លៀកពាក់អ្វី? ដ្បិតប្រជាជាតិទាំងអស់ស្វែងរកទាំងនេះ ហើយខ្ញុំពុករបស់ អ្នកទាំងអស់គ្នាដឹងថា អ្នកទាំងអស់គ្នាត្រូវការទាំងនេះទាំងអស់។ ប៉ុន្តែ ចូរស្វែងរក ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះអង្គជាមុនសិន ហើយរបស់ទាំង អស់នេះនឹងត្រូវបន្ថែមដល់អ្នករាល់គ្នា។ ដូច្នោះកុំប្រួយបារម្ភអំពីថ្ងៃស្អែក ដ្បិតថ្ងៃស្អែក នឹងប្រួយបារម្ភអំពីរឿងរបស់វាផ្ទាល់ គ្រប់គ្រាន់ហើយសម្រាប់ថ្ងៃនីមួយៗនូវអំពើអាក្រក់ របស់វា។

៧

កុំវិនិច្ឆ័យ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានវិនិច្ឆ័យ។ ដ្បិតការជំនុំជំនាក់ដែលអ្នករាល់ គ្នាប្រើជំនុំជំនាក់នោះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវជំនុំជំនាក់ដូចគ្នា ហើយការវាស់វែងដែលអ្នក រាល់គ្នាប្រើវាវែងនោះ នឹងត្រូវវាស់វែងសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាដូចគ្នា។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នក

មើលឃើញដំណែកផ្សេងក្នុងភ្នែករបស់បងប្អូនអ្នក ប៉ុន្តែឆ្លើយក្នុងភ្នែករបស់អ្នកផ្ទាល់វិញ អ្នកមិនកត់សម្គាល់? ឬតើអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់បងប្អូនរបស់អ្នកយ៉ាងដូចម្តេចថា អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបណ្តេញចំណែកចេញពីភ្នែករបស់អ្នក ហើយមើល មានឆ្លើមនៅក្នុងភ្នែក របស់អ្នក? ឱ អ្នកលាក់មុខ! ដកឆ្លើមចេញពីភ្នែករបស់អ្នកជាមុនសិន ហើយបន្ទាប់មក អ្នកនឹងមើលឃើញច្បាស់ ដើម្បីដកចំណែកចេញពីភ្នែករបស់បងប្អូនអ្នក។

កុំឱ្យអ្វីដែលបរិសុទ្ធទៅកាន់ផ្អែ ហើយក៏កុំចោលគុជខ្យង់មករបស់អ្នករាល់គ្នា នៅខុខ្យង ក្រែងលោកៗនឹងជាន់វាដោយជើងរបស់ពួកវា រួចបែនប្លន់មកហែកអ្នក រាល់គ្នា។

សូមសុំ ហើយនឹងត្រូវបានផ្តល់ជូនអ្នក។ សូមស្វែងរក ហើយអ្នកនឹងរកឃើញ។ សូមគោះទ្វារ ហើយនឹងត្រូវបានបើកជូនអ្នក។ ដ្បិតថា អ្នកណាសុំ គឺទទួលបាន ហើយ អ្នកណាស្វែងរក គឺរកឃើញ ហើយអ្នកណាគោះទ្វារ នឹងត្រូវបើកឱ្យ។ ឬតើនរណាម្នាក់ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាជាបុរសដែលបើកប្រុសរបស់គាត់សួរនិប៉ុងពីគាត់ មិនឱ្យថ្ម ដល់គាត់ទេ? ហើយប្រសិនបើគាត់សួរត្រី តើនឹងផ្តល់ពស់ទៅគាត់ទេ? ដូច្នោះ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាដែលជាមនុស្សអាក្រក់ ក៏ដឹងឱ្យអំណោយល្អដល់កូនរបស់អ្នករាល់គ្នា ជាង នេះទៅទៀត ឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ នឹងប្រទានរបស់ល្អដល់ អ្នកដែលសុំទូលពីព្រះអង្គ មិនមែនទេឬ?

ដូច្នោះ អ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកចង់ឱ្យមនុស្សធ្វើចំពោះអ្នក អ្នកក៏ធ្វើដូច្នោះដែរ ចំពោះពួកគេ ព្រោះនេះគឺជាច្បាប់ និងអ្នកទំនាយ។

ចូលតាមរយៈទ្វារតូចចង្អៀត ព្រោះថាទ្វារធំទូលាយ និងផ្លូវធំទូលាយដែលនាំទៅ កាន់ការបំផ្លាញ ហើយមានមនុស្សជាច្រើននាក់កំពុងចូលតាមរយៈវា។ ទ្វារចង្អៀត ណាស់ និងផ្លូវទូលំបាកដែលនាំទៅជីវិត ហើយមានតិចតួចណាស់ដែលរកឃើញវា

ចូរប្រយ័ត្នប្រយ័ត្នយើងពីពួកហោរាសាស្ត្រក្លែងក្លាយ ដែលមកជួបអ្នករាល់គ្នាដោយ ស្លៀកពាក់ដូចច្រៀម ប៉ុន្តែនៅខាងក្នុងពួកគេជាច្រើនដែលស្រែកឃ្លាន។ ពីផ្លែឈើរបស់ ពួកគេ អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់ពួកគេ។ តើពួកគេប្រមូលផ្តុំទំពាំងបាយជូរពីបន្ទា ឬផ្តុំ ល្ងាពីបន្ទាដែរឬទេ? ដូច្នោះ ដើមឈើល្អទាំងអស់ បង្កើតផ្តុំឈើល្អ ប៉ុន្តែដើមឈើរលួយ បង្កើតផ្តុំឈើអាក្រក់។ ដើមឈើល្អមិនអាចធ្វើផ្តុំឈើអាក្រក់បានទេ ហើយដើមឈើ រលួយក៏មិនអាចធ្វើផ្តុំឈើល្អបានដែរ។ រាល់ដើមឈើដែលមិនធ្វើផ្តុំឈើល្អត្រូវកាប់ចោល

ហើយត្រូវបោះចោលទៅក្នុងភ្លើង។ ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់ពួកគេតាមផ្លែឈើរបស់
ពួកគេ។

មិនមែនគ្រប់អ្នកដែលនិយាយទៅខ្ញុំថា ព្រះអម្ចាស់ ព្រះអម្ចាស់ នឹងចូលទៅក្នុង
នគរស្ថានសួគ៌នោះទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលធ្វើតាមឆន្ទៈរបស់ឪពុករបស់ខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថាន
សួគ៌។ មនុស្សជាច្រើននឹងនិយាយទៅខ្ញុំក្នុងថ្ងៃនោះថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះអម្ចាស់ តើ
យើងមិនបានធ្វើទំនាយក្នុងនាមរបស់ព្រះអង្គទេឬ? និងក្នុងនាមរបស់ព្រះអង្គ យើងបាន
បណ្តេញអារក្សចេញ និងក្នុងនាមរបស់ព្រះអង្គ យើងបានធ្វើអំណាចជាច្រើនទេឬ?
ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំនឹងសារភាពទៅពួកគេថា៖ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់អ្នករាល់គ្នាទេ។ ចូរចាក
ចេញពីខ្ញុំទៅ អ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងប្រព្រឹត្តអំពើក្តីនាច្បាប់!

ដូច្នោះ រាល់អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យទាំងនេះរបស់ខ្ញុំ និងធ្វើតាមវា ខ្ញុំនឹង
ប្រៀបធៀបគាត់ទៅនឹងបុរសល្អៗស្រីម្នាក់ ដែលបានសង់ផ្ទះរបស់គាត់លើថ្ម។ ហើយ
ភ្លៀងបានធ្លាក់ចុះ ហើយទន្លេបានមក ហើយខ្យល់បានបក់ ហើយបានវាយប្រហារផ្ទះ
នោះ ហើយវាមិនបានដួលទេ ដ្បិតវាត្រូវបានបង្កើតលើថ្ម។ ហើយអ្នកណាដែលស្តាប់
ពាក្យទាំងនេះរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែមិនធ្វើតាម នឹងត្រូវប្រៀបធៀបទៅនឹងបុរសល្អៗម្នាក់ ដែល
បានសង់ផ្ទះរបស់គាត់លើខ្សាច់ ហើយភ្លៀងបានធ្លាក់ចុះមក ហើយទឹកជំនន់បាន
មកដល់ ហើយខ្យល់បានបក់មក ហើយបានវាយប្រហារផ្ទះនោះ ហើយវាបានដួលរលំ
ហើយការដួលរលំរបស់វាធំណាស់។

ហើយ វាបានកើតឡើងនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានបញ្ជប់ពាក្យទាំងនេះ ហ្វូង
មនុស្សត្រូវបានភ្ញាក់ផ្អើលនឹងការបង្រៀនរបស់គាត់។ ជាការពិត គាត់បានបង្រៀន
ពួកគេដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែលមានសិទ្ធិអំណាច ហើយមិនមែនដូចជាពួកអ្នកសរសេរ
នោះទេ។

៨

ប៉ុន្តែ ដោយបានមកចុះពីភ្នំ ហ្វូងមនុស្សជាច្រើនបានដើរតាមគាត់។ ហើយមើល
ឃើញ មនុស្សយ៉ូដម្នាក់បានមកថ្វាយបង្គំដល់ព្រះអង្គ ទូលថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើ
ព្រះអង្គព្រម ព្រះអង្គអាចធ្វើឱ្យខ្ញុំព្រះករុណាស្អាតបាន។ ហើយព្រះយេស៊ូវបាន
លាត់ដៃប៉ះគាត់ ទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ ខ្ញុំចង់ ចូរសរសេរទុក្ខចុះ ហើយភ្លាមៗនោះ ជំងឺយូដ

របស់គាត់បានបរិសុទ្ធ។ ហើយព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ មើល កុំនិយាយទៅ
នរណាម្នាក់ឡើយ ប៉ុន្តែចូរទៅបង្ហាញខ្លួនឯងទៅសង្ឃ ហើយថ្វាយអំណោយដែលម្ចាស់
បានបញ្ជា ដើម្បីជាសក្ខីកម្មដល់ពួកគេ។

ពេលដែលគាត់បានចូលទៅក្នុងក្រុងកាណែត គាត់បានឃើញអ្នកមនោរម្យ គាត់បាន
ចូលមកជិតគាត់ដោយអង្វរនិងនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ កូនបាវរបស់ខ្ញុំបានដេកនៅក្នុង
ផ្ទះ ខ្លួនទាំងអស់ និងកំពុងទទួលរងទុក្ខវេទនាយ៉ាងខ្លាំង។ ហើយព្រះយេស៊ូមានបន្ទូល
ទៅគាត់ថា ខ្ញុំនឹងមកព្យាបាលគាត់។ ហើយ នាយទាហានមួយរយនាក់ បានឆ្លើយ
និយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំមិនគួរសមឱ្យទ្រង់ចូលមកក្រោមដំបូលផ្ទះរបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែ
សូមទ្រង់មានបន្ទូលតែមួយពាក្យ ហើយបាវរបស់ខ្ញុំនឹងជាសះស្បើយ។ ហើយដ្បិតខ្ញុំ
ជាមនុស្សម្នាក់ដែលស្ថិតនៅក្រោមសិទ្ធិអំណាច មានទាហានស្ថិតនៅក្រោមខ្លួនឯង
ហើយខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នកនេះថា ទៅ ហើយគាត់ទៅ ហើយនិយាយទៅកាន់អ្នកម្នាក់
ទៀតថា មក ហើយគាត់មក ហើយនិយាយទៅកាន់ទាសករបស់ខ្ញុំថា ធ្វើនេះ ហើយ
គាត់ធ្វើ។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូបានឮ ក៏ស្ងប់ស្ងែង ហើយបាននិយាយទៅកាន់អ្នកដែលកំពុង
តាមថា៖ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ថា ខ្ញុំមិនបានរកឃើញជំនឿដ៏ធំធេង
បែបនេះនៅក្នុងជនជាតិស៊ីរីស្រាអែលទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា មនុស្ស
ជាច្រើននឹងមកពីខាងកើតនិងខាងលិច ហើយនឹងអង្គុយជាមួយអប្បបាហិ អ៊ីសាគា និង
យ៉ាកុបក្នុងព្រះរាជ្យស្ថានសួគ៌។ ប៉ុន្តែកូនឪពុកព្រះរាជាណាចក្រនឹងត្រូវបោះចោលទៅ
ក្នុងភាពងងឹតខាងក្រៅ។ នៅទីនោះនឹងមានការយំ និងការសង្កៀតធ្មេញ។ ហើយ
ព្រះយេស៊ូបានត្រាស់ទៅកាន់នាយទាហាននោះថា៖ ចូរទៅចុះ ហើយដូចដែលអ្នក
បានជឿ សូមឱ្យកើតមានដល់អ្នក។ ហើយអ្នកបម្រើរបស់គាត់បានជាសះស្បើយនៅក្នុង
ម៉ោងនោះ។

ហើយព្រះយេស៊ូបានមកដល់ផ្ទះរបស់ពេត្រុស ទ្រង់បានឃើញម្តាយកូនរបស់
គាត់កំពុងដេក ហើយកំពុងមានគ្រុនក្តៅ។ ហើយគាត់បានប៉ះដៃរបស់នាង ហើយជំងឺ
គ្រុនក្តៅបានចាកចេញពីនាង ហើយនាងបានក្រោកឡើង ហើយបានបម្រើគាត់។
នៅពេលល្ងាច ពួកគេបាននាំមនុស្សជាច្រើនដែលត្រូវបីសាចចូលមកកាន់ព្រះអង្គ
ហើយព្រះអង្គបានបណ្តេញវិញ្ញាណអាក្រក់ចេញដោយព្រះបន្ទូល និងបានព្យាបាលអ្នក
ជំងឺទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យបំពេញនូវពាក្យដែលត្រូវបាននិយាយតាមរយៈព្យាករណ៍
អេសាយថា៖ គាត់ផ្ទាល់បានយកភាពខ្សោយរបស់យើង ហើយបានទ្រទ្រង់ជំងឺ
ទាំងឡាយរបស់យើង។

ហើយព្រះយេស៊ូបានឃើញហ្វូងមនុស្សជាច្រើននៅជុំវិញគាត់ ទ្រង់បានបញ្ជាឱ្យទៅឆ្កែម្ខាង។ ហើយអ្នកសាស្ត្រាម្នាក់បានចូលមកជិតនិយាយទៅគាត់ថា៖ គ្រូបង្រៀន ខ្ញុំនឹងតាមអ្នកទៅគ្រប់កន្លែងដែលអ្នកទៅ។ ហើយព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា ចម្រកខ្លាមានរូង ហើយសត្វស្លាប់នៃស្ថានសួគ៌មានសំបុក ប៉ុន្តែកូនប្រុសមនុស្សមិនមានកន្លែងដាក់ក្បាលដេក។ សិស្សម្នាក់ទៀតរបស់ព្រះអង្គបាននិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា ព្រះអម្ចាស់ សូមអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំទៅបញ្ចុះឪពុករបស់ខ្ញុំជាមុនសិន។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ធ្វើតាមខ្ញុំ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកស្លាប់ដាក់ផ្លូវអ្នកស្លាប់របស់ពួកគេផ្ទាល់។

ហើយនៅពេលដែលគាត់បានឡើងទៅលើនាវា ពួកសិស្សរបស់គាត់បានតាមគាត់ទៅ។ ហើយមើលទៅ មានរបៀបយដ៏ធំមួយបានកើតឡើងនៅក្នុងសមុទ្រ ដល់ថ្នាក់ទូកត្រូវរលកគ្របទាំងស្រុង ប៉ុន្តែគាត់កំពុងដេក។ និងពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គបានចូលទៅជិត ដាស់ព្រះអង្គឡើង ទូលថា៖ ព្រះអម្ចាស់ សូមសង្គ្រោះយើងខ្ញុំផង យើងខ្ញុំកំពុងស្លាប់! ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាខ្លាចថ្លោះ ជាអ្នកជំនឿតិចតួច? បន្ទាប់មកព្រះអង្គបានក្រោកឡើង ហើយស្តីបន្ទោសខ្យល់និងសមុទ្រ ហើយមានភាពស្ងប់ស្ងាត់យ៉ាងខ្លាំងកើតឡើង។ ប៉ុន្តែមនុស្សទាំងនោះបានស្ងប់ស្ងួននិយាយថា៖ អ្នកនេះជាមនុស្សប្រភេទណា ដែលសូម្បីតែខ្យល់និងសមុទ្រក៏ស្តាប់បង្គាប់គាត់ផង?

ហើយនៅពេលដែលគាត់បានមកដល់ភាគខាងលិចទៅកាន់ដីរបស់ជនជាតិហ្គេហ្គេសេន មានមនុស្សពីរនាក់ដែលត្រូវបីសាចចូលបានចេញមកពីផ្ទះមកជួបគាត់ ពួកគេពិបាកខ្លាំងណាស់ ដូច្នោះគ្មាននរណាម្នាក់មានកម្លាំងឆ្លងកាត់តាមផ្លូវនោះបានទេ។ ហើយមើលទៅ ពួកគេបានស្រែកថា៖ អ្វីទាក់ទងរវាងយើងនិងអ្នក យេស៊ូ កូនប្រុសរបស់ព្រះជាម្ចាស់? តើអ្នកបានមកទីនេះមុនពេលកំណត់ ដើម្បីធ្វើទារុណកម្មយើងឬ? មានហ្វូងជ្រូកជាច្រើនកំពុងស្វែងរកចំណីនៅឆ្ងាយពីពួកគេ។ ប៉ុន្តែពួកអារក្សបានអង្វរគាត់ និយាយថា៖ ប្រសិនបើអ្នកបណ្តេញយើង ហើយព្រះអង្គបានមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ ចូរទៅចុះ។ ពួកវាក៏បានចេញទៅ ហើយចូលទៅក្នុងហ្វូងជ្រូកនោះ។ ហើយមើលទៅ ហ្វូងជ្រូកទាំងអស់នោះបានប្រញាប់រត់ចុះតាមទ្រាំងថ្មទៅក្នុងសមុទ្រ ហើយបានស្លាប់ក្នុងទឹក។ ពួកអ្នកចិញ្ចឹមសត្វបានរត់គេច ហើយនៅពេលបានទៅដល់ទីក្រុង ពួកគេបានវាយការណ៍អំពីរឿងទាំងអស់ រួមទាំងរឿងរបស់ពួកមនុស្សដែលត្រូវបីសាចចូល។ ហើយមើល ទីក្រុងទាំងមូលបានចេញទៅជួបព្រះយេស៊ូ ហើយនៅពេលឃើញគាត់ ពួកគេបានអង្វរឱ្យគាត់ចាកចេញពីតំបន់របស់ពួកគេ។

ហើយគាត់បានឡើងនាវា ឆ្លងកាត់ ហើយមកដល់ទីក្រុងរបស់គាត់ផ្ទាល់។ ហើយមើលទៅ ពួកគេកំពុងនាំអ្នកខ្លួនម្នាក់មកដាក់លើគ្រែទៅកាន់ព្រះអង្គ ហើយព្រះយេស៊ូបានឃើញជំនឿរបស់ពួកគេ ក៏មានបន្ទូលទៅកាន់អ្នកខ្លួននោះថា ចូរមានចិត្តក្លាហាន កូនអើយ បាបរបស់អ្នកត្រូវបានលើកលែងហើយ។ ហើយមើលឃើញ អ្នកវេយ្យាវច្នៃខ្លះបាននិយាយក្នុងចិត្តថា មនុស្សនេះ កំពុងប្រមាថ។ ហើយយេស៊ូបានឃើញគំនិតរបស់ពួកគេ ក៏និយាយថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាគិតស្រាប់នៅក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា? តើអ្វីដែលងាយស្រួលណាស់ ការនិយាយថា បាបរបស់អ្នកត្រូវបានលើកលែងហើយ ឬការនិយាយថា ចូរក្រោកឡើងហើយដើរ? ប៉ុន្តែដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថាបុត្រមនុស្សមានអំណាចលើផែនដីក្នុងការលែងបាប បន្ទាប់មកទ្រង់មានបន្ទូលទៅអ្នកខ្លួនថា៖ ចូរក្រោកឡើង លើកគ្រែរបស់អ្នក ហើយត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់អ្នកវិញ។ និង គាត់បានក្រោកឡើង ហើយចាកចេញទៅផ្ទះរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែ ពេលហ្វូងមនុស្សបានឃើញ ពួកគេបានស្ញើចសរសើរ និងបានថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះដែលបានប្រទានសិទ្ធិអំណាចបែបនេះដល់មនុស្ស។

ហើយ ពេលព្រះយេស៊ូកំពុងឆ្លងកាត់ពីទីនោះ ទ្រង់បានឃើញបុរសម្នាក់អង្គុយនៅតូបពន្លឺ ដែលមានឈ្មោះថា ម៉ាថាយ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា ចូរតាមខ្ញុំមក។ ហើយគាត់បានក្រោកឡើងតាមទ្រង់។ ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលដែលគាត់កំពុងអង្គុយលើកៅអីក្នុងផ្ទះ មើលចុះ អ្នកប្រមូលពន្ធនិងអ្នកបាបជាច្រើននាក់បានមកអង្គុយជាមួយព្រះយេស៊ូនិងសិស្សរបស់គាត់។ ហើយពួកគាត់បានឃើញក៏បាននិយាយទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់គាត់ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាក្រុមជ្រៀនរបស់អ្នករាល់គ្នាញ៉ាំងមួយពួកអ្នកប្រមូលពន្ធនិងអ្នកបាប? ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូ បានឮ ហើយត្រាស់ទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នកដែលមានសុខភាពល្អមិនត្រូវការវេជ្ជបណ្ឌិតទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលមានជំងឺទេ។ ប៉ុន្តែ ចូរទៅរៀនថា អ្វីជាការមេត្តាដែលខ្ញុំចង់បាន ហើយមិនមែនជាការបូជាទេ។ ដ្បិតខ្ញុំមិនបានមកដើម្បីហៅអ្នកសុខវិតទេ ប៉ុន្តែហៅអ្នកបាបឱ្យប្រែចិត្តប្រែគំនិត។

បន្ទាប់មកពួកសិស្សរបស់យ៉ូហានចូលទៅឯគាត់និយាយថា៖ ហេតុអ្វីបានជាយើងនិងពួកគាត់ស៊ីតម្រង់អាហារច្រើន ប៉ុន្តែពួកសិស្សរបស់អ្នកមិនតម្រង់អាហារ? ហើយយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ តើកូននៃបន្ទប់រៀបការអាចទុក្ខបានទេ ដរាបណាកូនកំលោះនៅជាមួយពួកគេ? ប៉ុន្តែនឹងមានថ្ងៃមកដល់ នៅពេលកូនកំលោះត្រូវយក

ចេញពីពួកគេ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេនឹងតម្កល់អាហារ។ គ្មាននរណាម្នាក់ដាក់បំណះក្រណាត់មិនទាន់បង្ហាញលើសម្លៀកបំពាក់ចាស់ទេ ដ្បិតភាពពេញលេញរបស់វានឹងដកចេញពីសម្លៀកបំពាក់នោះ ហើយការបែកបាក់កាន់តែអាក្រក់ទៀតនឹងកើតឡើង។ ហើយពួកគេក៏មិនបោះស្រោមទាំងបាយជូរថ្មីទៅក្នុងស្រោមស្រាចាស់ដែរ។ ប្រសិនបើមិនដូច្នោះទេ ស្រោមស្រាទាំងនោះនឹងផ្ទុះ ហើយស្រាទំពាំងបាយជូរត្រូវបានចាក់ចេញ ហើយស្រោមស្រាទាំងនោះនឹងខូច។ ប៉ុន្តែពួកគេបោះស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មីទៅក្នុងស្រោមស្រាថ្មី ហើយទាំងពីរត្រូវបានរក្សាទុក។

ខណៈដែលគាត់កំពុងនិយាយរឿងទាំងនេះទៅកាន់ពួកគេ មើល! អ្នកគ្រប់គ្រងម្នាក់បានចូលមកជិតថ្វាយបង្គំគាត់ និងយាយថា៖ កូនស្រីរបស់ខ្ញុំទើបតែស្លាប់ ប៉ុន្តែសូមអ្នកមកដាក់ដែរបស់អ្នកលើនាង ហើយនាងនឹងរស់វិញ។ ហើយព្រះយេស៊ូក៏ក្រោកឡើងតាមគាត់ទៅ រួមជាមួយសិស្សរបស់ទ្រង់។ ហើយមើល មានស្រ្តីម្នាក់កំពុងរងទុក្ខពីការហូរឈាមអស់រយៈពេលដប់ពីរឆ្នាំ បានចូលមកជិតពីខាងក្រោយ ហើយបានប៉ះជាយអាររបស់គាត់។ គាត់បាននិយាយក្នុងចិត្តថា៖ ប្រសិនបើខ្ញុំប៉ះតែសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ ខ្ញុំនឹងត្រូវសង្គ្រោះ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានបែរមកឃើញនាង ហើយបាននិយាយថា៖ ចូរក្លាហាន កូនស្រី! ជំនឿរបស់អ្នកបានសង្គ្រោះអ្នក។ ហើយស្រ្តីនោះបានជាសះស្បើយតាំងពីម៉ោងនោះមក។ ហើយព្រះយេស៊ូបានយាងមកដល់ផ្ទះរបស់អ្នកគ្រប់គ្រង ហើយបានឃើញអ្នកលេងខ្លួន និងហ្វូងមនុស្សដែលកំពុងរំខាន ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ដកថយចេញទៅ ព្រោះនាងក្មេងស្រីមិនបានស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែកំពុងដេកលក់។ ហើយពួកគេបានសើចចំអកនឹងគាត់។ ប៉ុន្តែ ពេលពួកមនុស្សត្រូវបានបណ្តេញចេញ គាត់បានចូលទៅ ហើយបានចាប់ដៃរបស់នាង ហើយក្មេងស្រីនោះក៏បានក្រោកឡើង។ ហើយដំណឹងនេះបានចេញទៅទូទាំងដីនោះ។

ហើយនៅពេលព្រះយេស៊ូកំពុងឆ្លងកាត់ពីទីនោះ មនុស្សខ្វាក់ពីរនាក់បានដើរតាមទៅកាន់ព្រះអង្គ ដោយស្រែកនិងនិយាយថា៖ សូមព្រះអង្គមានមេត្តាចំពោះពួកយើងខ្ញុំឱ កូនរបស់ដាវីឌ។ នៅពេលដែលបានមកដល់ផ្ទះ អ្នកខ្វាក់ភ្នែកបានចូលមករកគាត់ ហើយព្រះយេស៊ូបានសួរពួកគេថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាជឿថាខ្ញុំអាចធ្វើរឿងនេះបានទេ? ពួកគេទូលព្រះអង្គថា៖ បាទ ព្រះអម្ចាស់។ បន្ទាប់មក គាត់បានប៉ះភ្នែករបស់ពួកគេ ហើយនិយាយថា៖ ចូរកើតមានដល់អ្នករាល់គ្នាតាមជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយភ្នែករបស់ពួកគេត្រូវបានបើក ហើយព្រះយេស៊ូបានព្រមានយ៉ាងតឹងរ៉ឹងដល់ពួកគេថា៖ ចូរប្រយ័ត្ន កុំឱ្យនរណាម្នាក់ដឹងឡើយ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានចេញទៅ ហើយបានផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានអំពីគាត់នៅទូទាំងតំបន់នោះ។

ពេលពួកគេកំពុងចេញទៅ មើល! គេបាននាំមនុស្សម្នាក់ដែលគគ្រក់និង
មានបីសាច់ចូលមកជូនគាត់។ និងពេលពួកអារក្សត្រូវបានដេញចេញហើយ មនុស្សម្នាក់
នោះបាននិយាយ ហើយហូរមនុស្សម្នាក់ផ្អែមដោយនិយាយថា៖ មិនដែលមាន
រឿងបែបនេះលេចឡើងក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែលទេ។ ប៉ុន្តែពួកយើងកំពុងនិយាយថា៖
គាត់បណ្តេញបីសាច់ចេញដោយចេហ្វាយនៃពួកបីសាច់។

ហើយព្រះយេស៊ូបានធ្វើដំណើរជុំវិញទីក្រុងនិងភូមិទាំងអស់ ដោយបង្រៀននៅ
ក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេ ប្រកាសដំណឹងល្អនៃព្រះរាជ្យ និងព្យាបាលជំងឺគ្រប់ប្រភេទក្នុង
ចំណោមប្រជាជន។

ពេលឃើញហូរមនុស្ស ទ្រង់មានក្តីអាណិតអាសូរចំពោះពួកគេ ដោយសារពួកគេ
អស់កម្លាំងនិងត្រូវបោះបង់ចោល ដូចជាចៀមដែលគ្មានអ្នកគង្វាល។ បន្ទាប់មកគាត់
និយាយទៅកាន់សិស្សរបស់គាត់ថា៖ ការច្រូតកាត់ពិតជាច្រើន ប៉ុន្តែកម្មករតិច។ ដូច្នេះ
សូមប្រើប្រាស់ទៅកាន់ម្ចាស់នៃការច្រូតកាត់ ដើម្បីឱ្យគាត់បញ្ជូនកម្មករទៅក្នុងការច្រូត
កាត់របស់គាត់។

១០

ហើយដោយបានហៅសិស្សទាំងដប់ពីររបស់គាត់ បានប្រទានសិទ្ធិដំណាច់លើ
វិញ្ញាណមិនស្អាតដល់ពួកគេ ដើម្បីដេញវាចេញ ហើយព្យាបាលជំងឺគ្រប់យ៉ាង និងជំងឺ
គ្រប់ប្រភេទ។ ឈ្មោះរបស់សាវកទាំងដប់ពីរនាក់គឺដូចនេះ៖ ទីម៉ូទីស៊ីម៉ូនដែលត្រូវបាន
ហៅថាពេត្រុស និងអានដ្រេដាបងប្អូនរបស់គាត់ យ៉ាកុបជាកូនរបស់សេបេដ
និងយ៉ូហានជាបងប្អូនរបស់គាត់ ភីលីព និងបាឡឡូម៉ាយ ថូម៉ាស និងម៉ាថាយអ្នកប្រមូល
ពន្ធ យ៉ាកុបកូនអាណីផេ និងលេបេដែលត្រូវបានគេហៅថា ថាដេ ស៊ីម៉ូន ជនជាតិ
កាណាស៊ីត និង យូដាស អ៊ីស្ការីយ៉ូត ដែលបានប្រគល់គាត់។

ព្រះយេស៊ូបានបញ្ជូនសាវកទាំងដប់ពីរនាក់នេះ ដោយបានបង្គាប់ពួកគេថា៖
កុំទៅតាមផ្លូវនៃជនជាតិដទៃ ហើយកុំចូលទៅក្នុងក្រុងរបស់ជនជាតិសាម៉ារី ប៉ុន្តែ ចូរ
ទៅកាន់ចៀមដែលបាត់បង់នៃផ្ទះអ៊ីស្រាអែលជាជាង។ ចូរទៅ ហើយប្រកាសដោយ
និយាយថា ព្រះរាជ្យនៃស្ថិតិចូលមកជិតហើយ។ ថែទាំអ្នកជំងឺ សម្អាតអ្នកយូរ
លើកអ្នកស្លាប់ឡើងវិញ បណ្តេញអារក្សចេញ អ្នកបានទទួលដោយកត់គិតថ្លៃ ចូរឱ្យ

ដោយកតតិចថ្លៃ។ កុំទទួលបានមាស ឬប្រាក់ ឬទង្កិច ដាក់ក្នុងខ្សែក្រវាត់របស់អ្នកទាំងអស់ឡើយ។ កុំយកថង់ទៅតាមផ្លូវ ហើយកុំយកអាវរំពៃ ឬស្បែកជើង ឬដំបងដែរ ដ្បិតកម្មករសមនឹងទទួលបានអាហាររបស់គាត់ ទីក្រុង ឬភូមិណាមួយដែលអ្នករាល់គ្នាចូលទៅ ចូរសួរថានរណាក្នុងទីនោះសមនឹងទទួល ហើយចូររស់នៅទីនោះរហូតដល់អ្នករាល់គ្នាចេញ។ ពេលចូលទៅក្នុងផ្ទះ ចូរស្វាគមន៍វាដោយនិយាយថា៖ សូមសន្តិភាពមកកាន់ផ្ទះនេះ។ ហើយប្រសិនបើផ្ទះនោះសមនឹង សូមឱ្យសន្តិភាពរបស់អ្នករាល់គ្នាមកលើវា ប៉ុន្តែប្រសិនបើមិនសមនឹងទេ សូមឱ្យសន្តិភាពរបស់អ្នករាល់គ្នាត្រឡប់មកកាន់អ្នករាល់គ្នាវិញ។ ហើយអ្នកណាដែលមិនទទួលបានអ្នករាល់គ្នា ហើយក៏មិនស្តាប់ពាក្យរបស់អ្នករាល់គ្នា នៅពេលចេញទៅខាងក្រៅផ្ទះ ឬទីក្រុងនោះ សូមផ្សំផ្សល់ចេញពីជើងរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា នឹងអាចទ្រាំប្រទានជាងសម្រាប់ដីទឹកស្អុយ និងហ្មឺម ក្នុងថ្ងៃនៃការវិនិច្ឆ័យ ជាងទីក្រុងនោះ។

មើលឃើញ ខ្ញុំធ្វើអ្នករាល់គ្នាដូចជាចៀមនៅកណ្តាលចតុក ដូច្នោះចូរក្លាយជាមនុស្សល្អសរសៃដូចជាពស់ និងស្មោះត្រង់ដូចជាក្រាប។ ចូរយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះមនុស្សទាំងឡាយ ដ្បិតគេនឹងប្រគល់អ្នករាល់គ្នាទៅក្រុមប្រឹក្សា និងនឹងវាយអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់ពួកគេ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវនាំទៅចំពោះមុខអ្នកដឹកនាំ និងស្តេចដោយសារតែខ្ញុំ ដើម្បីធ្វើជាសក្ខីកម្មដល់ពួកគេ និងដល់ប្រជាជាតិទាំងឡាយ។ ប៉ុន្តែនៅពេលគេប្រគល់អ្នករាល់គ្នា កុំព្រួយបារម្ភថាត្រូវនិយាយយ៉ាងណា ឬនិយាយអ្វី ដ្បិតនៅក្នុងម៉ោងនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានប្រគល់នូវអ្វីដែលត្រូវនិយាយ។ ដ្បិតមិនមែនអ្នករាល់គ្នាទេដែលនិយាយ ប៉ុន្តែជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះចិតារបស់អ្នករាល់គ្នាដែលនិយាយនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា។ បងប្អូនប្រុសនឹងប្រគល់បងប្អូនទៅកាន់ការស្តាប់ ហើយឪពុកនឹងប្រគល់កូន ហើយកូនៗនឹងក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងឪពុកម្តាយ ហើយពួកគេនឹងសម្លាប់ពួកគេ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវរត់ស្ទុះដោយសារតែឈ្នោះរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលស្ងៀមរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នោះនឹងត្រូវសង្គ្រោះ។ នៅពេលណាដែលគេបៀតបៀនអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងទីក្រុងនេះ ចូររត់ចេញទៅទីក្រុងផ្សេងទៀត ពិតប្រាកដណាស់ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នានឹងមិនបញ្ចប់ទីក្រុងទាំងអស់នៃអឺរ៉ុបសរុបទេ រហូតដល់បុត្រមនុស្សមកដល់។ សិស្សមិនធំជាងគ្រូទេ ហើយទាសក៍មិនធំជាងចៅហ្វាយរបស់គាត់ដែរ។ គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់សិស្សដើម្បីឱ្យកើតឡើងដូចជាក្រូបជ្រៀនរបស់គាត់ ហើយសម្រាប់ទាសករដើម្បីឱ្យកើតឡើងដូចជាម្ចាស់របស់គាត់។ ប្រសិនបើគេបានហៅម្ចាស់ផ្ទះថាបេអេលសេប៊ុល តើសមាជិកគ្រួសាររបស់គាត់ជាងនេះទៀតប៉ុន្មាន? ដូច្នោះ កុំខ្លាចពួកគេ ព្រោះគ្មានអ្វីដែលគ្របដណ្តប់ដែលនឹងមិនត្រូវបានបើក និងគ្មានអ្វីដែលលាក់ដែលនឹងមិនត្រូវបានដឹង។ អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់

គ្នានៅក្នុងភាពងងឹត ចូរនិយាយនៅក្នុងពន្លឺ ហើយអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានស្តាប់ក្នុង ត្រចៀក ចូរប្រកាសនៅលើដំបូលផ្ទះ។ ហើយកុំខ្លាចអ្នកដែលសម្លាប់រាងកាយ ប៉ុន្តែមិន អាចសម្លាប់ព្រលឹងបានទេ ប៉ុន្តែត្រូវខ្លាចជាងនេះអ្នកដែលអាចបំផ្លាញទាំងព្រលឹងនិង រាងកាយក្នុងនរក។ តើចាប់រាវពីរមិនត្រូវបានលក់ក្នុងតម្លៃមួយអាសាវិយ៉ុនទេឬ? ហើយ មួយក្នុងចំណោមពួកវាមិននឹងធ្លាក់ទៅលើដីដោយគ្មានឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាឡើយ។ ប៉ុន្តែសូម្បីតែសក់នៅលើក្បាលរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នាក៏ត្រូវបានរាប់ទាំងអស់ដែរ។ ដូច្នេះ កុំខ្លាចឡើយ អ្នករាល់គ្នាមានតម្លៃច្រើនជាងចាបជាច្រើន។

ដូច្នេះ រាល់អ្នកណាដែលនឹងសារភាពខ្ញុំនៅមុខមនុស្ស ខ្ញុំក៏នឹងសារភាពគាត់ផង ដែរនៅមុខឪពុករបស់ខ្ញុំដែលនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ អ្នកណាដែលបដិសេធខ្ញុំនៅចំពោះមុខ មនុស្ស ខ្ញុំនឹងបដិសេធគាត់ផងដែរនៅចំពោះមុខព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថាន សួគ៌។

កុំគិតថា ខ្ញុំបានមកដើម្បីនាំសន្តិភាពមកលើផែនដី។ ខ្ញុំមិនបានមកដើម្បីនាំ សន្តិភាពទេ ប៉ុន្តែនាំដាវ។ ពួកគេបានមកដើម្បីបែងចែកមនុស្សឱ្យប្រឆាំងនឹងឪពុករបស់ គាត់ ហើយកូនស្រីឱ្យប្រឆាំងនឹងម្តាយរបស់នាង ហើយកូនប្រុសឱ្យប្រឆាំងនឹងម្តាយ ក្មេករបស់នាង។ ហើយសត្រូវរបស់មនុស្សគឺជាអ្នកក្នុងគ្រួសាររបស់គាត់។

អ្នកដែលស្រឡាញ់ឪពុកម្តាយជាងខ្ញុំ មិនសមនឹងខ្ញុំទេ ហើយអ្នកដែលស្រឡាញ់ កូនប្រុសឬកូនស្រីជាងខ្ញុំ មិនសមនឹងខ្ញុំទេ។ ហើយអ្នកណាមិនយកលើក្តីរាប់សត់ ហើយតាមក្រោយខ្ញុំ មិនសក្តិសមជាមួយខ្ញុំទេ។ អ្នកដែលបានរកឃើញព្រលឹងរបស់ គាត់នឹងបាត់បង់វា ហើយអ្នកដែលបានបាត់បង់ព្រលឹងរបស់គាត់ដោយសារតែខ្ញុំនឹងរក ឃើញវា។

អ្នកដែលទទួលអ្នករាល់គ្នា គឺទទួលខ្ញុំ ហើយអ្នកដែលទទួលខ្ញុំ គឺទទួលអ្នកដែល បានបញ្ជូនខ្ញុំ។ អ្នកណាដែលទទួលព្យាករក្នុងនាមជាព្យាករី នឹងទទួលរងនូវរបស់ព្យា ការី ហើយអ្នកណាដែលទទួលមនុស្សសុចរិតក្នុងនាមជាមនុស្សសុចរិត នឹងទទួលរងនូវ របស់មនុស្សសុចរិត។ ហើយអ្នកណាដែលប្រសិនបើឱ្យកូនតូចម្នាក់ក្នុងចំណោមទាំង នេះផឹកទឹកត្រជាក់មួយពែងតែប៉ុណ្ណោះក្នុងនាមជាសិស្ស ខ្ញុំសូមនិយាយពីតប្រាកដទៅ កាន់អ្នករាល់គ្នាថា គាត់នឹងមិនបាត់បង់ផលរងនូវរបស់គាត់ឡើយ។

ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូបានបញ្ចប់ការណែនាំដល់សិស្សទាំងដប់ពីររួមរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានចាកចេញពីទីនោះដើម្បីប្រជ្រៀន និងប្រកាសនៅក្នុងទីក្រុងរបស់ពួកគេ។

ប៉ុន្តែ យ៉ូហាន ដែលបានឮអំពីការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងពន្ធនាគារ បានបញ្ជូនសិស្សពីរនាក់របស់គាត់ គាត់បាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ តើអ្នកជាអ្នកដែលកំពុងមកឬយើងគួររង់ចាំអ្នកផ្សេងទៀត? ហើយព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតបនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរទៅរាយការណ៍ទៅកាន់យ៉ូហាននូវអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានស្តាប់ និងបានឃើញ។ មនុស្សពិការភ្នែកឃើញឡើងវិញ មនុស្សពិការដើរដើរបាន អ្នកយូងត្រូវបានសម្អាតឱ្យបានស្អាត មនុស្សច្រមុះពួសម្លេងបាន មនុស្សស្លាប់របស់ឡើងវិញ ហើយអ្នកក្រីក្រត្រូវបានប្រកាសដំណឹងល្អ។ ហើយមានពរណាស់ សម្រាប់អ្នកណាដែលមិនប្រកាន់អាក្រក់នឹងខ្ញុំ។

ពេលទាំងនេះកំពុងធ្វើដំណើរទៅ ព្រះយេស៊ូបានចាប់ផ្តើមនិយាយទៅកាន់យូងមនុស្សអំពីយ៉ូហានថា៖ អ្នករាល់គ្នាបានចេញទៅក្នុងវាលរហោស្ថានដើម្បីមើលអ្វី? គ្រែដែលកំពុងត្រូវខ្យល់រង្គោះឬ? ប៉ុន្តែ តើអ្នករាល់គ្នាបានចេញទៅដើម្បីមើលអ្វី? មនុស្សម្នាក់ដែលស្លៀកពាក់សម្លៀកបំពាក់ទន់ទន្លាយឬ? មើលចុះ អ្នកទាំងនោះដែលពាក់សម្លៀកបំពាក់ទន់ទន្លាយគឺនៅក្នុងរាំងនៃស្តេច។ ប៉ុន្តែ តើអ្នករាល់គ្នាបានចេញទៅដើម្បីមើលអ្វី? ហើយនិយាយករមែនទេ? បាទ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា គឺលើសជាងហើយនិយាយករ។ នេះដ្បិតគឺអំពីអ្នកដែលវាត្រូវបានសរសេរថា៖ មើល ខ្ញុំធ្វើទេវតារបស់ខ្ញុំមុនមុខរបស់អ្នក ដែលនឹងរៀបចំផ្លូវរបស់អ្នកនៅមុខអ្នក។

ពិតណាស់ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា មិនមាននរណាម្នាក់ដែលកើតពីស្រ្តីធំជាងយ៉ូហានអ្នកធ្វើបុណ្យជ្រមុជនោះទេ ប៉ុន្តែអ្នកតូចបំផុតក្នុងព្រះរាជ្យស្ថានសួគ៌ក៏ធំជាងគាត់ដែរ។ ប៉ុន្តែពីសម័យនៃយ៉ូហានអ្នកធ្វើបុណ្យជ្រមុជរហូតដល់កំឡុងនេះ ព្រះរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌ត្រូវបានយកដោយកម្លាំង ហើយអ្នកប្រើកម្លាំងដណ្តើមយកវា។ ដ្បិតថា អ្នកព្យាករណ៍ទាំងអស់ និងក្រុមច្បាប់ បានធ្វើការព្យាករណ៍រហូតដល់សម័យយ៉ូហាន។ ហើយប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាចង់ទទួល គាត់គឺជាអេលីយ៉ាដែលនឹងមក។ អ្នកណាមានត្រចៀកស្តាប់ ចូរស្តាប់ចុះ។

ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងប្រៀបធៀបជំនាន់នេះទៅនឹងអ្វី? វាស្រដៀងទៅនឹងកុមារដែលអង្គុយនៅក្នុងទីផ្សារ ដែលហៅទៅកាន់មិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនិយាយថា យើងបានលេងខ្លះៗឱ្យអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានរាំ យើងបានច្រៀងបទកំសត់ឱ្យអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានកំសត់។ ដ្បិតយ៉ូហានបានមក មិនញ៉ាំហើយក៏មិនផឹក ហើយពួកគេនិយាយថា គាត់មានអារក្ស។ កូនប្រុសរបស់មនុស្សបានមក កំពុងញ៉ាំ និងកំពុងផឹក ហើយគេនិយាយថា៖ មើល! មនុស្សឡប់ និងជាអ្នកផឹកស្រា ជាមិត្តរបស់អ្នកប្រមូលពន្ធ និងអ្នកបាប។ ហើយប្រាជ្ញាត្រូវបានធ្វើឱ្យសុចរិតដោយកូនប្រុសនាង។

បន្ទាប់មក គាត់ចាប់ផ្តើមបន្ទោសទីក្រុងទាំងនោះ ដែលការអស្ចារ្យច្រើនបំផុតរបស់គាត់បានកើតឡើង ដោយសារពួកគេមិនបានប្រែចិត្ត។ ទុក្ខចំពោះអ្នក ខ្ញុំវាហ្នឹងទុក្ខចំពោះអ្នក បេតសែដា ពីព្រោះប្រសិនបើក្នុងទីវូស និងស៊ីដូន បានកើតឡើងនូវអំណាចដែលបានកើតឡើងក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា យូរណាស់ហើយពួកគេនឹងបានប្រែចិត្តដោយអង្គុយក្នុងស្បង់ និងផេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ទីក្រុងទីរុសនិងស៊ីដូននឹងអាចទ្រាំទ្របានជាងអ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនៃការវិនិច្ឆ័យ។ ហើយអ្នកកាពើណាម ដែលបានលើកឡើងរហូតដល់ស្ថានសួគ៌ អ្នកនឹងត្រូវបាននាំចុះរហូតដល់គ្រាបាតាល ពីព្រោះថាប្រសិនបើអំណាចទាំងនោះដែលបានកើតឡើងក្នុងអ្នក បានកើតឡើងក្នុងសូដុម ពួកគេនឹងបាននៅសេសសល់រហូតដល់ថ្ងៃនេះ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ដីស្រុកសូដុមនឹងកាន់តែអាចទ្រាំទ្របានក្នុងថ្ងៃនៃការវិនិច្ឆ័យ ជាងអ្នក។

ក្នុងពេលនោះ ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតបថា៖ ឱ ឪពុក ជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌និងផែនដី ខ្ញុំសរសើរអ្នក ដោយសារតែអ្នកបានលាក់រឿងទាំងនេះពីអ្នកប្រាជ្ញនិងអ្នកស្នាតវៃ ហើយបានបើកសម្តែងវាទៅកាន់កុមារតូចៗ បាទ ឱ ឪពុក ដោយសារ ដូច្នោះ វា បានក្លាយជា ឆន្ទៈ ល្អ នៅ ពីមុខ ព្រះអង្គ។ រាល់អ្វីទាំងអស់ត្រូវបានប្រគល់ឱ្យខ្ញុំដោយឪពុករបស់ខ្ញុំ។ គ្មាននរណាម្នាក់ស្គាល់កូនប្រុសឡើយ លើកលែងតែឪពុក ហើយក៏គ្មាននរណាម្នាក់ស្គាល់ឪពុកដែរ លើកលែងតែកូនប្រុស និងអ្នកណាដែលកូនប្រុសប្រាថ្នានឹងបើកបង្ហាញ។ មកទៅកាន់ខ្ញុំទាំងអស់គ្នា អ្នកដែលធ្វើការហត់នឿយ និងផ្ទុកបន្ទុក ហើយខ្ញុំនឹងផ្តល់ការសម្រាកដល់អ្នករាល់គ្នា។ លើកយកខ្លួនរបស់ខ្ញុំមកលើអ្នករាល់គ្នា ហើយរៀនពីខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំជាមនុស្សស្លូតត្រង់ និងបន្ទាបខ្លួនក្នុងមិត្ត ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរកឃើញការសម្រាកសម្រាប់ព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ដ្បិតនឹងរទេះរបស់ខ្ញុំ ល្អ និងបន្ទុករបស់ខ្ញុំស្រាល។

១២

នៅក្នុងពេលនោះ ព្រះយេស៊ូបានធ្វើដំណើរកាត់ស្រែនៅថ្ងៃសប្តាហ៍៖ ហើយសិស្សរបស់ព្រះអង្គឃ្លាន ពួកគេចាប់ផ្តើមដកកូរស្រូវហើយញ៉ាំ។ ប៉ុន្តែពួកគាត់ស៊ីបានឃើញ ហើយបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ មើល សិស្សរបស់អ្នកកំពុងធ្វើអ្វីដែលមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើក្នុងថ្ងៃសប្តាហ៍? ប៉ុន្តែ គាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា តើអ្នករាល់គ្នាមិនបានអានអំពីអ្វីដែលដាវីដបានធ្វើនៅពេលដែលគាត់ឃ្លានទេ គាត់ និងអស់អ្នកដែលនៅជាមួយគាត់? តើគាត់បានចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងបានបរិភោគនំនៃការដាក់តាំងយ៉ាងណា ដែលគាត់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបរិភោគទេ ហើយក៏មិនមែនសម្រាប់អ្នកដែលនៅជាមួយគាត់ដែរ លើកលែងតែសង្ឃប៉ុណ្ណោះ? ឬតើអ្នករាល់គ្នាមិនបានអានក្នុងក្រមច្បាប់ថា នៅថ្ងៃសប្តាហ៍ ពួកសង្ឃបង្អួចថ្ងៃសប្តាហ៍ក្នុងព្រះវិហារ ហើយពួកគេគ្មានកំហុសទេ? ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា នៅទីនេះមានអ្វីមួយដែលធំជាងព្រះវិហារ។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាបានដឹងថា អ្វីជាការមេត្តាករុណាដែលខ្ញុំចង់បាន ហើយមិនមែនជាការបូជា នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមិនបានកាត់ទោសជនស្អប់ច្រាបទាំងនោះទេ។ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់គឺជាកូនប្រុសនៃមនុស្ស និងនៃថ្ងៃសប្តាហ៍។

ហើយ បានចាកចេញពីទីនោះ ទ្រង់បានមកដល់សាលាប្រជុំរបស់ពួកគេ។ ហើយមើល មានមនុស្សម្នាក់នៅទីនោះ ដែលមានដៃស្ងួត ហើយពួកគេបានសួរគាត់ថា៖ តើអនុញ្ញាតឱ្យព្យាបាលនៅថ្ងៃសប្តាហ៍ដែរឬទេ? ដើម្បីពួកគេអាចប្រកាន់ទោសគាត់។ ប៉ុន្តែព្រះអង្គបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ នរណាក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាជាមនុស្សដែលមានច្រើនមួយក្បាល ហើយប្រសិនបើវាធ្លាក់ចូលក្នុងរណ្តៅនៅថ្ងៃសប្តាហ៍ តើគាត់មិនចាប់យកវាហើយលើកឡើងទេឬ? ដូច្នោះតើមនុស្សខ្ញុំស្អប់ពីច្រើនប៉ុន្មាន? ដូច្នោះហើយបានជាអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការល្អនៅថ្ងៃសប្តាហ៍។ បន្ទាប់មកគាត់និយាយទៅកាន់បុរសនោះថា៖ លាតដែររបស់អ្នកចេញ ហើយគាត់បានលាតចេញ ហើយដៃនោះត្រូវបានស្តារឱ្យមានសុខភាពល្អដូចជាដៃម្ខាងទៀត។ ប៉ុន្តែ ពួកគាត់ស៊ីបានចេញទៅហើយបានប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាប្រឆាំងនឹងគាត់ ដើម្បីបំផ្លាញគាត់។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូបានដឹងហើយបានចាកចេញពីទីនោះ ហើយមនុស្សជាច្រើនបានតាមព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គបានប្រោសជំងឺពួកគេទាំងអស់។ ហើយគាត់បានស្តីបន្ទោសពួកគេ ដើម្បីកុំឱ្យធ្វើឱ្យគាត់ជាសាធារណៈ។ ដើម្បីឱ្យបំពេញនូវពាក្យដែលត្រូវបាននិយាយតាមរយៈព្យាករណ៍ អេសាយថា មើលឃើញទេ អ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបានជ្រើសរើស អ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ដែលព្រលឹងរបស់ខ្ញុំបានពេញចិត្ត។ ខ្ញុំនឹងដាក់វិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំលើគាត់ ហើយ

គាត់នឹងប្រកាសសេចក្តីវិនិច្ឆ័យដល់ប្រជាជាតិទាំងឡាយ។ គាត់នឹងមិនឈ្មោះ ហើយក៏មិនស្រែកដែរ ហើយក៏គ្មាននរណាម្នាក់នឹងឮសំឡេងរបស់គាត់នៅតាមផ្លូវធម៌ដែរ។ គាត់នឹងមិនបំបែកត្រើដែលបាក់ទេ ហើយគាត់នឹងមិនពន្លឺតក្រណាត់ស្នែងដែលជក់ផ្សែងទេ រហូតដល់គាត់នាំការវិនិច្ឆ័យទៅរកជ័យជម្នះ។ ហើយប្រជាជាតិនានានឹងសង្ឃឹមលើឈ្មោះរបស់គាត់។

នោះ គេនាំអ្នកដែលត្រូវបីសាចចូល ខ្វាក់ និងគម្ពីរមកកាន់ព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គបានប្រោសឱ្យជាគេ ដូច្នោះអ្នកខ្វាក់និងគម្ពីរអាចនិយាយ និងមើលឃើញបាន។ ហើយពួកហ្វូងមនុស្សទាំងអស់បានភ្ញាក់ផ្អើល ហើយពួកគេនិយាយថា៖ តើនេះមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទ ជាកូនរបស់ដាវីឌទេឬ? ប៉ុន្តែពួកគេវិនិច្ឆ័យបាន ហើយបាននិយាយថា៖ មនុស្សនេះមិនបណ្តេញអារក្សចេញទេ លើកលែងតែដោយបេលសេប៊ូល ដែលជាស្តេចនៃអារក្ស។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូដឹងគំនិតរបស់ពួកគេ ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ព្រះវាណាចក្រទាំងអស់ដែលបែងចែកគ្នាក្នុងខ្លួនវានឹងត្រូវបំផ្លាញ ហើយទីក្រុងយេរូសាឡឹមទាំងអស់ដែលបែងចែកគ្នាក្នុងខ្លួនវានឹងមិនឈរបាននោះទេ។ ហើយប្រសិនបើសាតាំងបណ្តេញសាតាំងចេញ គាត់ត្រូវបានបែងចែកលើខ្លួនឯង តើនរណាដែលបាននៅយ៉ាងណា? ហើយប្រសិនបើខ្ញុំបណ្តេញអារក្សចេញដោយបេលសេប៊ូល ដូច្នោះកូនរបស់អ្នករាល់គ្នាបណ្តេញអារក្សចេញដោយអ្វី? ដោយហេតុនេះពួកគេនឹងជាហៅក្រមរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ប្រសិនបើខ្ញុំបណ្តេញអារក្សចេញដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដូច្នោះព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានមកដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ។ ឬតើរបៀបណាដែលនរណាម្នាក់អាចចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នកខ្លាំង និងដណ្តើមយកគ្រឿងរបស់របស់គាត់បាន ប្រសិនបើមិនចង់អ្នកខ្លាំងនោះជាមុនសិន? ហើយបន្ទាប់មកគាត់នឹងប្តូរផ្ទះរបស់គាត់។ អ្នកដែលមិននៅជាមួយខ្ញុំ គឺប្រឆាំងនឹងខ្ញុំ ហើយអ្នកដែលមិនប្រមូលជាមួយខ្ញុំ គឺបែកខ្ញែក។

ដោយសារនេះ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា បាបទាំងអស់ និងការប្រមាថនឹងត្រូវអភ័យទោសដល់មនុស្ស ប៉ុន្តែការប្រមាថព្រះវិញ្ញាណមិនត្រូវអភ័យទោសដល់មនុស្សទេ។ ហើយអ្នកណាដែលនិយាយប្រឆាំងនឹងបុគ្គលមនុស្ស នឹងត្រូវអភ័យទោសឱ្យប៉ុន្តែអ្នកណាដែលនិយាយប្រឆាំងនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នឹងមិនត្រូវអភ័យទោសឱ្យទេ ទាំងក្នុងយុគសម័យបច្ចុប្បន្ន ទាំងក្នុងយុគសម័យអនាគត។

ឬធ្វើឱ្យដើមឈើរលួយ និងផ្លែរបស់វារលួយ ឬធ្វើឱ្យដើមឈើរលួយ និងផ្លែរបស់វារលួយ ពីព្រោះដើមឈើត្រូវបានស្តាប់តាមផ្លែរបស់វា។ កូនចៅរបស់ពស់គ្រុម តើអ្នករាល់គ្នា

អាចនិយាយរឿងល្អបានយ៉ាងណា ខណៈពេលដែលអ្នកជាមនុស្សអាក្រក់? ព្រោះគាត់
និយាយចេញពីភាពច្រើនលើសនៃដួងចិត្ត។ មនុស្សល្អចេញរបស់ល្អពីកំណប់ល្អ ហើយ
មនុស្សអាក្រក់ចេញអាក្រក់ពីកំណប់អាក្រក់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយទៅអ្នកវាល់គ្នាថា វាល់
ពាក្យទំនេរដែលមនុស្សនិយាយ ពួកគេនឹងសងគ្រឿងពាក្យអំពីវាទៅក្នុងថ្ងៃនៃការ
ជំនុំជម្រះ។ ដ្បិតពីពាក្យរបស់អ្នក អ្នកនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យសុចរិត ហើយពីពាក្យរបស់អ្នក
អ្នកនឹងត្រូវបានកាត់ទោស។

បន្ទាប់មក ពួកជនចារិក និងពួកផារីស៊ីខ្លះបានឆ្លើយតបថា៖ ត្រូវជៀស យើងចង់
ឃើញសញ្ញាមួយពីលោក។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានឆ្លើយតបនិងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖
ជំនាន់អាក្រក់និងផិតក្បត់កំពុងស្វែងរកសញ្ញា ហើយសញ្ញានឹងមិនត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដល់
ជំនាន់នេះទេ លើកលែងតែសញ្ញារបស់ហោរាយ៉ូណា។ ដូចជាអ្នកទំនាយយ៉ូណាបាន
នៅក្នុងពោះត្រីធំរយៈពេលបីថ្ងៃនិងបីយប់ ដូច្នោះដែរ កូនប្រុសរបស់មនុស្សនឹងនៅ
ក្នុងបេះដូងផែនដីរយៈពេលបីថ្ងៃនិងបីយប់។ បុរសជនជាតិនឹងទើងក្រោកឡើងនៅក្នុង
ការជំនុំជម្រះជាមួយនឹងជំនាន់នេះ ហើយនឹងកាត់ទោសវា ពីព្រោះពួកគេបានប្រែចិត្ត
ចូលទៅក្នុងការប្រកាសរបស់យ៉ូណា ហើយមើលអ្វីដែលច្រើនជាងយ៉ូណានៅទីនេះ។
ម្ចាស់ក្បត់ខាងត្បូងនឹងលើកឡើងក្នុងការជំនុំជម្រះជាមួយនឹងជំនាន់នេះ ហើយនឹងកាត់
ទោសវា ព្រោះថាវាបានមកពីចុងបញ្ចប់នៃផែនដីដើម្បីស្តាប់ប្រាជ្ញារបស់សាឡូម៉ូន
ហើយមើលអ្វីចឹង មានអ្វីដែលធំជាងសាឡូម៉ូននៅទីនេះ។

ប៉ុន្តែ ពេលណាដែលខ្មោចអាក្រក់ចេញទៅពីមនុស្ស វាឆ្លងកាត់កន្លែងគ្មានទឹក
ស្វែងរកការសម្រាក ហើយមិនរកឃើញ។ បន្ទាប់មក វានិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅផ្ទះ
របស់ខ្ញុំវិញ ពីកន្លែងដែលខ្ញុំបានចេញមក ហើយនៅពេលមកដល់ វារកឃើញផ្ទះនោះ
ទំនេរ ត្រូវបានបោសសំអាត និងតុបតែងរួចរាល់។ បន្ទាប់មក វាទៅ និងយកវិញ្ញាណ
ផ្សេងទៀតប្រាំពីរដែលអាក្រក់ជាងខ្លួនវាទៅជាមួយវា ហើយពេលបានចូលរួចកំរស់នៅ
ទីនោះ។ ដូច្នោះស្ថានភាពចុងក្រោយរបស់មនុស្សនោះក៏កាន់តែអាក្រក់ជាងដំបូង។ វា
នឹងកើតឡើងដូច្នោះដែរចំពោះជំនាន់អាក្រក់នេះ។

ខណៈដែលគាត់កំពុងនិយាយទៅកាន់ហ្វូងមនុស្ស មើល ម្តាយនិងបងប្អូនប្រុស
របស់គាត់បានឈរនៅខាងក្រៅ កំពុងស្វែងរកនិយាយជាមួយគាត់។ ប៉ុន្តែមាននរណា
ម្នាក់បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ មើលទៅ ម្តាយរបស់អ្នក និងបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នកកំពុង
ឈរនៅខាងក្រៅ ស្វែងរកអ្នកដើម្បីជួប។ ប៉ុន្តែ គាត់បានឆ្លើយនិយាយទៅកាន់អ្នកដែល
និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ អ្នកណាជាម្តាយរបស់ខ្ញុំ ហើយអ្នកណាខ្លះជាបងប្អូនប្រុស

របស់ខ្ញុំ? ហើយគាត់បានលាតសន្ធឹងដែររបស់គាត់លើសិស្សរបស់គាត់ ទើបនិយាយថា៖
មើល នេះជាម្តាយរបស់ខ្ញុំ និងបងប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ អ្នកណាដែលធ្វើតាមឆន្ទៈរបស់
ឪពុកខ្ញុំដែលនៅស្ថានសួគ៌ គាត់គឺជាបងប្អូនប្រុស បងប្អូនស្រី និងម្តាយរបស់ខ្ញុំ។

១៣

ប៉ុន្តែក្នុងថ្ងៃនោះ ព្រះយេស៊ូបានចេញពីផ្ទះ ហើយអង្គុយក្បែរសមុទ្រ។ ហើយហ្វង
មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានប្រមូលមកកាន់គាត់ ដូច្នេះគាត់បានចូលទៅក្នុងទូកនាវាហើយ
អង្គុយ ហើយហ្វងមនុស្សទាំងអស់បានឈរនៅលើទ្រាំងសមុទ្រ។ ហើយគាត់បាន
និយាយជាប្រស្តីជាច្រើនទៅកាន់ពួកគេថា៖ មើល អ្នកដាំបានចេញទៅដើម្បីដាំ។
ហើយ ក្នុងពេលធ្វើការព្រោះ មួយចំនួនបានធ្លាក់ក្បែរផ្លូវ ហើយសត្វស្លាបបានមកស្រូប
ពួកវា។ ប៉ុន្តែផ្សេងទៀតបានធ្លាក់លើកន្លែងច្រើន ដែលមិនមានដីច្រើន ហើយភ្លាមៗវា
បានដុះឡើងដោយសារតែមិនមានជម្រៅដី។ ប៉ុន្តែ ពេលព្រះអាទិត្យបានរះឡើង វាត្រូវ
បានឆេះ ហើយដោយសារមិនមានបូស វាក៏ស្ងួតទៅ។ ប៉ុន្តែផ្សេងទៀតធ្លាក់លើដីម
បន្តា ហើយដើមបន្តាឡើងឡើង ហើយបានបង្កើតពួកវា។ ប៉ុន្តែផ្សេងទៀតបាន
ធ្លាក់លើដីល្អ ហើយបានផ្តល់ផ្លែ ដែលខ្លះបានមួយរយ ខ្លះបានហុកសិប ខ្លះបាន
សាមសិប។ អ្នកណាមានគ្រឿងស្តាប់ ចូរស្តាប់ចុះ។

ហើយពួកសិស្សបានចូលទៅជិតនិងនិយាយទៅគាត់ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាលោក
និយាយជាមួយពួកគេដោយរឿងប្រៀបប្រដូច? ប៉ុន្តែ ទ្រង់ បាន ឆ្លើយតប និយាយ ទៅ
កាន់ ពួកគេ ថា៖ អ្នករាល់គ្នា បានត្រូវ ផ្តល់ឱ្យ ដឹង នូវ អាម៉ែកំបាំង នៃ ព្រះរាជ្យ ស្ថាន
សួគ៌ ប៉ុន្តែ អ្នកទាំងនោះ មិន បានត្រូវ ផ្តល់ឱ្យ ទេ។ អ្នកណាដែលមាន នឹងត្រូវបាន
ផ្តល់ឱ្យគាត់ ហើយនឹងមានបានច្រើនលើស ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលមិនមាន សូម្បីតែអ្វីដែល
គាត់មាន ក៏នឹងត្រូវយកចេញពីគាត់ដែរ។ ដោយសារតែនេះ ខ្ញុំនិយាយជាប្រស្តីទៅ
កាន់ពួកគេ ដើម្បីឱ្យពួកគេមើលឃើញតែមិនអាចមើលឃើញ ហើយស្តាប់តែមិនអាច
ស្តាប់ ហើយក៏មិនអាចយល់ផង។ កុំឱ្យពួកគេត្រឡប់មកវិញ ហើយបន្ទាប់មកទំនាយ
របស់អេសាយដែលនិយាយថា ដោយការស្តាប់អ្នករាល់គ្នានឹងស្តាប់ ហើយមិននឹងយល់
ហើយកំពុងមើលអ្នករាល់គ្នានឹងមើល ហើយមិននឹងឃើញ នឹងត្រូវបំពេញដល់ពួកគេ។
ពីព្រោះដួងចិត្តរបស់ប្រជាជននេះបានស្រាលទៅហើយ ហើយពួកគេបានឮដោយ
គ្រឿងយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ហើយពួកគេបានចិញ្ចឹមភ្នែករបស់ពួកគេ ក្រែងលោកពួកគេឃើញ

ដោយភ្នែក ហើយដោយត្រចៀក ហើយយល់ដោយដួងចិត្ត ហើយត្រឡប់មកវិញ
ហើយខ្ញុំនឹងព្យាបាលពួកគេ។

ប៉ុន្តែភ្នែករបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរ ដោយសារតែពួកគេមើលឃើញ និងត្រចៀក
របស់អ្នករាល់គ្នា ដោយសារតែពួកគេស្តាប់។ ពិតប្រាកដ ដ្បិតខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់
គ្នាថា អ្នកព្យាករណ៍ និងមនុស្សសុចរិតជាច្រើនបានប្រាថ្នាឃើញនូវអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នា
ឃើញ ប៉ុន្តែគេមិនបានឃើញទេ ហើយប្រាថ្នាស្តាប់នូវអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាស្តាប់ ប៉ុន្តែគេ
មិនបានស្តាប់ទេ។

ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាចូរស្តាប់ប្រស្នូលនៃអ្នកសាបព្រោះ។ រាល់អ្នកដែលស្តាប់
ព្រះបន្ទូលនៃព្រះរាជ្យហើយមិនយល់ អ្នកដ៏អាក្រក់មកហើយយកចេញនូវអ្វីដែលត្រូវ
បានប្រើក្នុងដួងចិត្តរបស់គាត់ នេះគឺជាអ្នកដែលត្រូវបានព្រះក្សេមក្សានុពល។ ប៉ុន្តែអ្នក
ដែលបានសាបព្រោះលើកន្លែងថ្មនោះ នេះគឺជាអ្នកដែលស្តាប់ពាក្យ ហើយភ្លាមៗ
ទទួលយកវាដោយសេចក្តីរីករាយ គាត់មិនមានប្រសព្វក្នុងខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែ
បណ្តោះអាសន្ន ហើយនៅពេលមានទុក្ខវេទនា ឬការបៀតបៀនដោយសារតែពាក្យ
នោះ គាត់ក៏ត្រូវបានធ្វើឱ្យជំពប់ដួលភ្លាមៗ។ ប៉ុន្តែអ្នកដែលត្រូវបានប្រោសចូលទៅក្នុង
បន្ទា នេះគឺជាអ្នកដែលស្តាប់ពាក្យ ហើយការព្រួយបារម្ភនៃយុគសម័យនេះ និងការ
បោកបញ្ឆោតនៃទ្រព្យសម្បត្តិ ប្រចាំថ្ងៃពាក្យ ហើយគាត់ក្លាយជាអ្នកគ្មានផល។ ប៉ុន្តែអ្នក
ដែលបានសាបព្រោះលើដីដ៏ល្អ នេះគឺជាអ្នកដែលស្តាប់ពាក្យ និងយល់ ដែលពិតជាផ្តល់
ផ្លែ និងធ្វើឱ្យបាន អ្នកខ្លះមួយរយ អ្នកខ្លះហុកសិប អ្នកខ្លះសាមសិប។

គាត់បានដាក់ប្រស្នូលយុវជនទៀតនៅមុខពួកគេ ដោយនិយាយថា
ព្រះរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌ត្រូវបានប្រៀបដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែលបានសាបគ្រាប់ពូជល្អ
នៅក្នុងស្រែរបស់គាត់ ប៉ុន្តែ ខណៈពេលដែលមនុស្សទាំងនោះកំពុងដេក សត្រូវរបស់
គាត់បានមកដល់ ហើយបានសាបព្រោះស្មៅនៅកណ្តាលគ្រាប់ធញ្ញជាតិ រួចបានចាក
ទៅ។ ប៉ុន្តែ ពេលស្មៅបានដុះ និងបានផ្តល់ផ្លែ នោះសំបកក៏បានលេចឡើងដែរ។ ពួក
ទាសកររបស់ម្ចាស់ផ្ទះបានចូលទៅជិតហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ ម្ចាស់ អ្នកមិនមែន
បានបណ្តាំគ្រាប់ពូជល្អនៅក្នុងស្រែរបស់អ្នកទេឬ? ដូច្នេះហេតុអ្វីបានជាមានស្មៅ? ប៉ុន្តែ
គាត់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ មនុស្សសត្រូវបានធ្វើនេះ។ ហើយទាសករបាននិយាយ
ទៅគាត់ថា៖ ដូច្នេះអ្នកចង់ឱ្យយើងទៅរើពួកវាទេ? ប៉ុន្តែ គាត់បាននិយាយថា ទេ
ក្រែងថាពេលប្រមូលស្មៅចេញ អ្នករាល់គ្នានឹងដកប្រស្នូលជាមួយពួកវាផង អនុញ្ញាត
ឱ្យទាំងពីររីកចម្រើនជាមួយគ្នារហូតដល់ការច្រូតកាត់ ហើយនៅពេលនៃការច្រូតកាត់ ខ្ញុំ

នឹងនិយាយទៅកាន់អ្នកច្រូតកាត់ថា ប្រមូលស្នេហាជាមុនសិន រួចចង់វាជាបាច់ដើម្បីដុតវា ចំណែកស្រូវវិញ ប្រមូលទៅដាក់ក្នុងជង្រុករបស់ខ្ញុំ។

រឿងប្រៀបធៀបមួយទៀត គាត់បានដាក់ពីមុខពួកគេ និយាយថា ព្រះរាជាណាចក្រនៃស្ថានសួគ៌ ស្រដៀងគ្នានឹងគ្រាប់រំដី ដែលមនុស្សម្នាក់ បានយកមកសាបនៅក្នុងវាលរបស់គាត់ វាតូចជាងគ្រាប់ពូជទាំងអស់ពិតណាស់ ប៉ុន្តែ នៅពេលវាលូតលាស់ វាធំជាងប៉ុន្តែទាំងអស់ ហើយក្លាយជាដើមឈើ ដូច្នោះសត្វស្លាប នៃមេឃអាចមកធ្វើសំបុកនៅក្នុងមែកឈើរបស់វាបាន។

គាត់បាននិយាយប្រស្នេដ្ឋានទៀតទៅកាន់ពួកគេថា ព្រះរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌ ស្រដៀងនឹងដំបែ ដែលស្រ្តីម្នាក់បានយកមកលាក់ទៅក្នុងម្សៅបីផុស រហូតដល់វាត្រូវ បានដុះទាំងអស់។

រឿងទាំងអស់នេះ ព្រះយេស៊ូបាននិយាយក្នុងប្រស្នេទៅកាន់ហ្វងមនុស្ស ហើយ ដោយគ្មានប្រស្នេ ទ្រង់មិនបាននិយាយអ្វីទៅកាន់ពួកគេទេ។ ដើម្បីឱ្យបំពេញនូវអ្វីដែល ត្រូវបាននិយាយតាមរយៈអ្នកព្យាករណ៍ដែលនិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងបើកមាត់របស់ខ្ញុំក្នុង ប្រស្នេ ខ្ញុំនឹងប្រកាសចេញនូវអ្វីដែលលាក់កំបាំងចាប់តាំងពីគ្រឹះនៃពិភពលោក។¹

បន្ទាប់មក ទ្រង់បានទុកចោលហ្វងមនុស្ស ហើយចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ទ្រង់។ ហើយសិស្សរបស់ទ្រង់បានមកជិតទ្រង់ និយាយថា៖ សូមប្រាប់យើងខ្ញុំនូវរឿង ប្រៀបធៀបអំពីស្នេក្នុងចំការ។ ប៉ុន្តែទ្រង់ឆ្លើយតបនិយាយទៅពួកគេថា អ្នកដែលធ្វើ ការចាប់ពូជល្អ គឺជាកូនប្រុសរបស់មនុស្ស ប៉ុន្តែវាលគឺជាពិភពលោក ហើយគ្រាប់ពូជល្អ ទាំងនោះគឺជាកូនប្រុសនៃនគរ ចំណែកស្នេវាលគឺជាកូនប្រុសនៃអ្នកអាក្រក់ ប៉ុន្តែ សត្រូវដែលបានស៊ីពូជពួកវាគឺជាអារក្ស ហើយការច្រូតកាត់គឺជាការបញ្ចប់នៃយុគ ហើយអ្នកច្រូតកាត់គឺជាទេវតា។ ដូចជាស្នេចចកត្រូវបានប្រមូលផ្តុំ និងឆេះដោយភ្លើង ដូច្នោះដែរ នឹងមាននៅពេលបញ្ចប់នៃយុគសម័យនេះ។ កូនប្រុសនៃមនុស្សនឹងធ្វើអ្នក បញ្ជូនសាររបស់គាត់ ហើយពួកគេនឹងប្រមូលចេញពីព្រះរាជាណាចក្ររបស់គាត់នូវឧប សគ្គីទាំងអស់ និងអ្នកដែលធ្វើភាពគ្មានច្បាប់ ហើយគេនឹងបោះពួកគេទៅក្នុងចក្រាន ភ្លើង ទីនោះនឹងមានការយំ និងការប្រាសស្រឡាត់ផ្ទុយ។ ពេលនោះ អ្នកត្រឹមត្រូវនឹងចាំដង្ហើ ដូចជាព្រះអាទិត្យ នៅក្នុងព្រះរាជ្យនៃឪពុករបស់ពួកគេ។ អ្នកដែលមានត្រចៀកដើម្បី ស្តាប់ ចូរស្តាប់ចុះ។

ម្តងទៀត ព្រះរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌ ស្រដៀងនឹងទ្រព្យសម្បត្តិដែលលាក់កំបាំង នៅក្នុងដី ដែលមនុស្សម្នាក់បានរកឃើញ ហើយបានលាក់វាម្តងទៀត ហើយដោយសារ សេចក្តីរីករាយរបស់គាត់ គាត់បានទៅលក់អ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មាន ហើយទិញដី នោះ។

ម្តងទៀត ព្រះរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌ ស្រដៀងនឹងមនុស្សពាណិជ្ជករម្នាក់ ដែល កំពុងស្វែងរកកុដល្អ អ្នកដែលបានរកឃើញកុដល្អយដ៏មានតម្លៃ បានទៅលក់អស់ទាំង អស់នូវអ្វីដែលគាត់មាន ហើយបានទិញវា។

ម្តងទៀត ព្រះរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌ ស្រដៀងនឹងអ្ននដែលបានបោះចូលទៅក្នុង សមុទ្រ ហើយបានប្រមូលផ្តុំពីគ្រប់ពូជ នៅពេលដែលត្រូវបានបំពេញ ដោយបាននាំវា ឡើងមកលើច្រាំង ហើយបានអង្គុយ ពួកគេបានប្រមូលទាំងនោះដែលលូតទៅក្នុងផុង ប៉ុន្តែទាំងនោះដែលរលួយ ពួកគេបានបោះចោលនៅខាងក្រៅ។ ដូច្នោះនឹងជាក្នុងការ បញ្ចប់នៃយុគសម័យ។ ទេវតាទាំងនោះនឹងចេញទៅ និងនឹងបំបែកអ្នកអាក្រក់ទាំងនោះ ចេញពីកណ្តាលនៃអ្នកសុចរិត។ ហើយពួកគេនឹងបោះពួកគេទៅក្នុងចង្កានភ្លើង ទីនោះ នឹងមានការយំហើយការកាចធ្មេញ។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើអ្នក រាល់គ្នាបានយល់ពីរឿងទាំងអស់នេះឬ? ពួកគេទូលព្រះអង្គថា៖ បាទ ព្រះអម្ចាស់។ ឯង បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ដោយសារតែនេះ អ្នកសាស្ត្រាគ្រប់រូបដែលត្រូវបាន បង្រៀនអំពីព្រះរាជ្យស្ថានសួគ៌ គឺដូចជាមនុស្សម្នាក់ម្នាក់ ដែលបោះចេញនូវរបស់ថ្មី និងរបស់ចាស់ពីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់។

ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូបានបញ្ចប់ពាក្យប្រៀបធៀបទាំង នេះ ទ្រង់បានចាកចេញពីទីនោះ។ ហើយនៅពេលគាត់មកដល់ស្រុកកំណើតរបស់គាត់ គាត់បានបង្រៀនពួកគេនៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់ពួកគេ ដូច្នោះពួកគេត្រូវបានភ្ញាក់ផ្អើល ហើយនិយាយថា៖ មនុស្សនេះទទួលបានប្រាជ្ញានេះ និងអំណាចទាំងនោះពីណា? តើ នេះមិនមែនជាកូនប្រុសរបស់ជាងឬ? តើម្តាយរបស់គាត់មិនមែនត្រូវគេហៅថាម៉ាមាម ហើយបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់គឺយ៉ាកុប យ៉ូសេស ស៊ីម៉ូន និងយូដាសឬ? ហើយបងស្រី ប្អូនស្រីរបស់គាត់មិនមែនទាំងអស់នៅជាមួយយើងទេឬ? ដូច្នោះបុរសនេះទទួលបាន រឿងទាំងអស់នេះពីណា? ហើយពួកគេប្រមាថគាត់។ ឯព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ ពួកគេថា អ្នកព្យាករណ៍មិនត្រូវគេមើលងាយលើកលែងតែនៅក្នុងស្រុកកំណើតរបស់ គាត់ និងនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់។ ហើយគាត់មិនបានផ្ញើអំណាចច្រើននៅទីនោះទេ ដោយសារតែការមិនជឿរបស់ពួកគេ។

ក្នុងពេលនោះ ហេរ៉ូដ ដែលជាអ្នកគ្រប់គ្រងមួយភាគបួន បានឮព័ត៌មានអំពី ព្រះយេស៊ូ។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើរបស់គាត់ថា នេះគឺជាយ៉ូហាន អ្នកធ្វើបុណ្យជ្រមុជ គាត់បានរស់ឡើងវិញពីស្ថានភាពស្លាប់ ហើយដោយសារតែនេះ ពួកអំណាចកំពុងធ្វើការនៅក្នុងខ្លួនគាត់។ ដ្បិតហេរ៉ូដបានចាប់យ៉ូហានចងគាត់ ហើយ ដាក់គាត់ក្នុងគុក ដោយសារតែហេរ៉ូដខ្មាសដែលជាប្រពន្ធរបស់ហ្វីលីពីបងប្អូនរបស់គាត់។ យ៉ូហានបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្នកមិនមានសិទ្ធិទាននាងទេ។ និង ចង់ស្លាប់គាត់ ក៏ ខ្លាចពួកមនុស្ស ដោយសារតែពួកគេបានចាត់ទុកគាត់ជាអ្នកទំនាម។ ប៉ុន្តែនៅពេលថ្ងៃ កំណើតរបស់ហេរ៉ូដកំពុងត្រូវបានប្រារព្ធ កូនស្រីរបស់ហេរ៉ូដខ្មាសបានរាំនៅកណ្តាល ហើយបានធ្វើឱ្យហេរ៉ូដពេញចិត្ត។ ដូច្នេះ គាត់បានសន្យាជាមួយនឹងការសប្តាថា នឹងឱ្យ នាងនូវអ្វីក៏ដោយដែលនាងសុំ។ ប៉ុន្តែនាងបានជំរុញដោយម្តាយរបស់នាង និយាយថា៖ សូមឱ្យក្បាលយ៉ូហានអ្នកធ្វើបុណ្យជ្រមុជដល់ខ្ញុំនៅទីនេះលើថាស។ ហើយស្តេចបាន ក្រៀមក្រាម ប៉ុន្តែព្រោះតែសប្តា និងអ្នករួមគុ គាត់បានបញ្ជាឱ្យផ្តល់។ ហើយគាត់បាន បញ្ជូនឱ្យកាត់ក្បាលយ៉ូហាននៅក្នុងពន្លឺនាគារ។ ហើយក្បាលរបស់គាត់ត្រូវបាន នាំយកមកលើថាស ហើយត្រូវបានប្រគល់ដល់ក្មេងស្រី ហើយនាងបាននាំយកទៅដល់ ម្តាយរបស់នាង។ ហើយពួកសិស្សរបស់គាត់បានចូលទៅជិត យករាងកាយ ហើយ បញ្ជូនវា ហើយបានមកវាយការណ៍ទៅកាន់ព្រះយេស៊ូ។

ប៉ុន្តែដោយបានឮ ព្រះយេស៊ូបានដកថយពីទីនោះក្នុងទូកទៅកាន់ទឹកនៃឆ្នេរវាល ជ្រុំតាមផ្ទាល់ខ្លួន ហើយដោយបានឮ ហ្វងមនុស្សបានដើរតាមទៅគាត់ដោយជើងពី ទីក្រុងនាសា។ ហើយព្រះយេស៊ូបានយាងទៅក្រៅ ទ្រង់បានឃើញហ្វងមនុស្សច្រើន ហើយទ្រង់មានក្តីមេត្តាករុណាចំពោះពួកគេ ហើយទ្រង់បានព្យាបាលអ្នកឈឺរបស់ ពួកគេ។ នៅពេលល្ងាចបានមកដល់ ពួកសិស្សរបស់គាត់បានចូលមកជិតគាត់ និយាយថា៖ ទឹកនៃឆ្នេរនេះគឺស្ងាត់ ហើយពេលវេលាបានកន្លងផុតទៅហើយ សូម បណ្តេញហ្វងមនុស្សចេញ ដើម្បីឱ្យពួកគេទៅភូមិទិញអាហារសម្រាប់ខ្លួនឯង។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ពួកគេមិនត្រូវការទៅទេ អ្នករាល់គ្នាចូរឱ្យ ពួកគេញ៉ាំ។ ប៉ុន្តែពួកគេនិយាយទៅគាត់ថា៖ យើងមានត្រឹមតែនំប៉័ងប្រាំនិងត្រីពីរនៅ ទីនេះប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ គាត់បាននិយាយថា៖ នាំពួកគេមកឱ្យខ្ញុំនៅទីនេះ។ ហើយបាន បញ្ជាឱ្យហ្វងមនុស្សអង្គុយលើស្មៅ បានយកនំប៉័ងប្រាំនិងត្រីពីរ សម្លឹងឡើងទៅផ្ទៃមេឃ ប្រទានពរ ហើយបែកឱ្យពួកសិស្សនូវនំប៉័ង រីឯពួកសិស្សក៏ឱ្យហ្វងមនុស្ស។ ហើយគេ

បរិភោគទាំងអស់ និងត្រូវបានធ្វើឱ្យផ្អែម ហើយគេបានប្រមូលបំណែកដែលនៅសល់ បានដប់ពីរកញ្ចប់ពេញ។ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលកំពុងបរិភោគគឺជាបុរសប្រហែលប្រាំពាន់នាក់ ដោយមិនរាប់បញ្ចូលស្ត្រីនិងកុមារ។

ហើយភ្លាមៗនោះ ព្រះយេស៊ូបានបង្ខំសិស្សរបស់ទ្រូ ហើយដោយបានបណ្តេញ ហ្វូងមនុស្សចេញ ទ្រូងបានឡើងទៅលើភ្នំតាមលំពឹងទ្រូង ដើម្បីអធិស្ឋាន។ ពេលល្ងាច មកដល់ ទ្រូងនៅតែម្នាក់ឯងនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែនាវានោះគឺនៅកណ្តាលសមុទ្ររួចហើយ កំពុងត្រូវរលកធ្វើទូក្លបុកម្តេញ ដ្បិតខ្យល់បក់ផ្ទុយទិស។ ក្នុងយាមទីបួននៃយប់ ព្រះយេស៊ូបានយាងទៅរកពួកគេ ដោយដើរលើផ្ទៃសមុទ្រ។ ហើយពេលពួកសិស្សបាន ឃើញគាត់កំពុងដើរលើសមុទ្រ ពួកគេត្រូវបានរំខាន និងយាយថា នោះជាខ្លាច ហើយ ពួកគេបានស្រែកដោយសារភាពភ័យខ្លាច។ ភ្លាមៗនោះ ព្រះយេស៊ូបាននិយាយទៅ កាន់ពួកគេថា៖ ចូរមានសេចក្តីក្លាបាន! ខ្ញុំគឺជា។ កុំខ្លាច។ ពេត្រុសឆ្លើយតបទៅ គាត់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើជាអ្នក សូមបញ្ជាឱ្យខ្ញុំមកកាន់អ្នកនៅលើទឹក។ ប៉ុន្តែ ទ្រូងបាននិយាយថា៖ មកចុះ។ ហើយពេត្រុសបានចុះពីទូក ដើរលើទឹកដើម្បី ទៅរកយេស៊ូ។ ប៉ុន្តែពេលមើលឃើញខ្យល់ខ្លាំង គាត់ភ័យខ្លាច ហើយនៅពេលចាប់ ផ្តើមលិច គាត់បានស្រែកថា៖ ព្រះអម្ចាស់ សូមសង្គ្រោះខ្ញុំ។ ភ្លាមៗនោះ ព្រះយេស៊ូបាន លាត់ដៃចាប់គាត់ ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ អ្នកមានជំនឿតិច ហេតុអ្វីបានជាអ្នក សង្ឃឹម? ហើយនៅពេលពួកគេឡើងទៅក្នុងនាវា ខ្យល់បានឈប់។ ពួកគេដែលនៅក្នុង ទូកបានមកថ្វាយបង្គំទៅគាត់ ដោយនិយាយថា ពិតប្រាកដអ្នកជាបុត្រព្រះ។

ហើយ បាន ឆ្លងកាត់ រួច ពួកគេ បាន មក ដល់ ស្រុក ហេណេសារីត ។ ហើយ ពួកបុរសនៃទឹកផ្លែឆ្នាំងនោះបានស្គាល់គាត់ ក៏បានបញ្ជូនទៅទាំងមូលតំបន់ជុំវិញនោះ ហើយបាននាំមកទៅគាត់នូវពួកដែលមានជំងឺទាំងអស់ ហើយពួកគេបានទូលសុំគាត់ឱ្យ ពួកគេអាចប៉ះតែផ្នែកជាយនៃសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ ហើយអស់អ្នកដែល បានប៉ះត្រូវបានសង្គ្រោះ។

១៥

បន្ទាប់មក ពួកអ្នកនិពន្ធ និង ពួកផារីស៊ី ពីក្រុងយេរូសាឡឹម បានចូលទៅជិត ព្រះយេស៊ូ ហើយនិយាយថា ហេតុអ្វីបានជាសិស្សរបស់អ្នកបំពានប្រពៃណីរបស់ពួក ចាស់ទុំ? ដ្បិតពួកគេមិនលាងដៃរបស់ពួកគេនៅពេលពួកគេញ៉ាំនិងប៉ុង។ ប៉ុន្តែ ឯងបាន

ឆ្លើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាបំពានបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
ដោយសារតែប្រពៃណីរបស់អ្នករាល់គ្នា? ព្រោះព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់ថា៖ គោរព
ឪពុកនិងម្តាយ ហើយ អ្នកនិយាយអាក្រក់ដល់ឪពុកម្តាយត្រូវស្តាប់ដោយសេចក្តី
ស្តាប់។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានិយាយថា អ្នកណាដែលនិយាយទៅកាន់ឪពុកម្តាយថា
អំណោយដែលអ្នកអាចនឹងទទួលបានប្រយោជន៍ពីខ្ញុំ ហើយគាត់មិនផ្តល់កិត្តិយសដល់
ឪពុករបស់គាត់ម្តាយរបស់គាត់ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើឱ្យបញ្ញត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់
មិនមានសុពលភាពដោយសារតែទំនៀមទម្លាប់របស់អ្នករាល់គ្នា។ ពួកអ្នកលាក់មុខ
អោយបានទំនាយអំពីអ្នករាល់គ្នាបានល្អ ដោយនិយាយថា ប្រជាជននេះចូលមករកខ្ញុំ
ដោយមាត់របស់ពួកគេ និងគោរពខ្ញុំដោយបច្ចុប្បន្នរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែចិត្តរបស់ពួកគេ
នៅឆ្ងាយពីខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែគេថ្វាយបង្គំខ្ញុំដោយកតប្រយោជន៍ ដោយបង្រៀនការបង្រៀន
ដែលជាបញ្ហារបស់មនុស្ស។

ហើយបានកោះហៅពួកហ្វងមនុស្ស ទ្រង់បាននិយាយដល់ពួកគេថា៖ ចូរស្តាប់
ហើយយល់ មិនមែនអ្វីដែលចូលទៅក្នុងមាត់ធ្វើឱ្យមនុស្សអស់ទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលចេញ
មកពីមាត់នេះទើបធ្វើឱ្យមនុស្សអស់ទេ។ បន្ទាប់មក សិស្សានុសិស្សរបស់គាត់បានចូល
ទៅជិតហើយនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ អ្នកដឹងទេថា ពួកដាវីស៊ីបានក្លាយជាអ្នកប្រកាន់
ដោយបានព្យាករនោះ? ប៉ុន្តែ ទ្រង់ឆ្លើយតបថា៖ ដើមឈើទាំងអស់ដែលឪពុកស្ថិតនៅ
ស្ថានសួគ៌របស់ខ្ញុំមិនបានដាំនោះ នឹងត្រូវដកចូលចេញ។ ចូរទុកពួកគេ ពួកគេជា
មគ្គុទ្ទេសក៍ខ្លាចនាំមនុស្សខ្លាច ប្រសិនបើមនុស្សខ្លាចនាំមនុស្សខ្លាច ទាំងពីរនឹងធ្លាក់ទៅ
ក្នុងរណ្តៅ។ ប៉ុន្តែពេត្រូវឆ្លើយតបនិយាយទៅគាត់ថា៖ សូមពន្យល់រឿងប្រៀបធៀប
នេះដល់យើងខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូបាននិយាយថា៖ តើរហូតមកដល់ពេលនេះ អ្នករាល់
គ្នានៅតែមិនយល់ដឹងទេឬ? តើអ្នករាល់គ្នានៅមិនទាន់យល់ថា អ្វីៗទាំងអស់ដែលចូល
ទៅក្នុងមាត់ ចូលទៅក្នុងពោះ ហើយត្រូវបានបណ្តេញចេញទៅក្នុងបង្គន់ទេ? ប៉ុន្តែអ្វី
ដែលចេញពីមាត់ គឺចេញពីចិត្ត ហើយវាធ្វើឱ្យមនុស្សប្រឡាក់។ ពីព្រោះពីក្នុងដួងចិត្ត
គំនិតអាក្រក់ចេញមក គឺការសម្លាប់ ការផិតក្បត់ ការផ្សេងផ្សា ការលួច ការធ្វើបន្ទាល់
ក្លែងក្លាយ និងការនិយាយបរិហារ។ ទាំងនេះគឺជារបស់ដែលធ្វើឱ្យមនុស្សប្រឡាក់
ហើយការព្រឺដោយដៃមិនបានលាងមិនធ្វើឱ្យមនុស្សប្រឡាក់ទេ។

ហើយព្រះយេស៊ូបានចេញពីទីនោះ ទ្រង់បានដកចេញទៅកាន់ភាគនៃទីវ៉ែស និង
ស៊ីដូន។ ហើយមើល មានស្ត្រីកាណានម្នាក់ពីតំបន់ព្រំដែននោះបានចេញមកស្រែកទៅ
គាត់ថា៖ សូមអាណិតខ្ញុំផង ព្រះអម្ចាស់ កូនដាវីឌី កូនស្រីរបស់ខ្ញុំត្រូវបីសាច់ចូលយ៉ាង
ខ្លាំង។ ប៉ុន្តែ ឯងមិនបានឆ្លើយនាងនូវពាក្យណាមួយទេ។ ហើយពួកសិស្សរបស់គាត់បាន

ចូលមកជិតស្នូរគាត់ថា៖ សូមចេញនាងទៅចុះ ព្រោះនាងកំពុងស្រែកតាមពីក្រោយ យើង។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់ឆ្លើយតបថា៖ ខ្ញុំមិនត្រូវបានបញ្ជូនទេ លើកលែងតែទៅកាន់ចៀម ដែលបាត់បង់នៃផ្ទះអីស្រាអែល។ ប៉ុន្តែនាងបានមក ថ្វាយបង្គំទ្រង់ ហើយនិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ សូមជួយខ្ញុំផង។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់ឆ្លើយតបថា៖ មិនល្អទេ ក្នុងការយកនិប្បវត្តន៍របស់ កូន ហើយទម្លាក់ទៅឱ្យផ្អែតូចៗ។ នាងនិយាយថា៖ បាទ ព្រះអម្ចាស់ ព្រោះផ្អែតូចៗក៏ ជ្រុំចំណិតបាយដែលធ្លាក់ពីតុរបស់ម្ចាស់ពួកវាដែរ។ នោះ ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតប និយាយថា៖ អូ ស្រ្តី ជំនឿរបស់អ្នកអស្ចារ្យណាស់! ចូរឱ្យមានចំពោះអ្នកដូចជាអ្នកចង់ បាន។ ហើយផិតារបស់នាងត្រូវបានជាក្រាពីម៉ោងនោះមក។

ហើយព្រះយេស៊ូបានចាកចេញពីទីនោះ មកដល់ក្បែរសមុទ្រហ្គាលីឡេ ហើយ បានឡើងទៅលើភ្នំ ទ្រង់អង្គុយនៅទីនោះ។ ហើយប្លូងមនុស្សជាច្រើនបានមកទៅរក គាត់ ដោយនាំយកជាមួយខ្លួនពួកពិការជើង ពួកខ្វាក់ ពួកច្រមុះ ពួកពិការ និងអ្នកដទៃ ទៀតជាច្រើន ហើយពួកគេបានដាក់ពួកគេនៅក្បែរជើងរបស់ព្រះយេស៊ូ ហើយទ្រង់ បានព្យាបាលពួកគេ។ ដូច្នោះហើយ ប្លូងមនុស្សបានស្ងប់ស្ងែង ដោយមើលឃើញពួក ច្រមុះបានឮ ពួកស្តីមបាននិយាយ ពួកពិការបានជាសុខភាព ពួកខ្វែងបានដើរ និងពួកខ្វាក់ បានមើលឃើញ ហើយពួកគេបានលើកតម្កើងព្រះនៃអីស្រាអែល។

ព្រះយេស៊ូបានហៅសិស្សរបស់ទ្រង់មកហើយមានបន្ទូលថា៖ ខ្ញុំមានក្តីអាណិត អាសូរលើប្លូងមនុស្ស ព្រោះគេបាននៅជាមួយខ្ញុំរួចបីថ្ងៃហើយ ហើយគេមិនមានអ្វី សម្រាប់បរិភោគទេ។ ខ្ញុំមិនចង់បញ្ជូនគេទៅដោយឃ្នានទេ ក្រែងលោគនឹងអស់កម្លាំង នៅតាមផ្លូវ។ ហើយសិស្សរបស់គាត់និយាយទៅគាត់ថា៖ បើណាយើងនឹងរកនិប្បវត្តន៍ ណាស់ក្នុងទីរហោស្ថាននេះ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្លូងមនុស្សច្រើនណាស់នេះផ្អែត? ព្រះយេស៊ូ មានបន្ទូលសួរពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាមាននិប្បវត្តន៍ប៉ុន្មាននឹង? ពួកគេទូលឆ្លើយថា៖ ប្រាំពីរនិង ទាំងត្រីតូចៗពីរចំក្បាល។ ហើយគាត់បានបញ្ជាឱ្យប្លូងមនុស្សអង្គុយលើដី។ ហើយដោយ បានយកនិប្បវត្តន៍ប្រាំពីរនិងត្រី ដោយបានថ្វាយអរគុណ គាត់បានបែក ហើយបានឱ្យពួក សិស្សរបស់គាត់ ហើយពួកសិស្សបានឱ្យដល់ប្លូងមនុស្ស។ ហើយគេទាំងអស់គ្នាបាន បរិភោគ និងត្រូវបានធ្វើឱ្យពេញចិត្ត ហើយគេបានយកបំណែកដែលនៅសល់ចំនួន ប្រាំពីរកញ្ចប់ពេញ។ ប៉ុន្តែអ្នកដែលកំពុងបរិភោគគឺបុរសបួនពាន់នាក់ មិនរាប់បញ្ចូលស្រ្តី និងកុមារទេ។ ហើយបានបណ្តេញប្លូងមនុស្សចេញ គាត់បានឡើងទូក ហើយមកដល់ ព្រំដែនម៉ាដាឡា។

ហើយពួកធារីស៊ី និងសាខូសេបានចូលមកជិត កំពុងសាកល្បង បានសួរគាត់ឱ្យ
បង្ហាញសញ្ញាមួយពីស្ថានសួគ៌ដល់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែពេលឆ្លើយគាត់និយាយទៅពួកគេថា៖
ពេលល្ងាចមកដល់ អ្នករាល់គ្នានិយាយថា គាត់អាសន្ននឹងស្រួល ពីព្រោះមេឃក្រហម
និង នៅពេលព្រឹក ថ្ងៃនេះ រដូវរងា ព្រោះមេឃកំពុងស្រងូតក្រហម។ ពួកអ្នកលាក់ពុត
អ្នករាល់គ្នាដឹងសម្គាល់មុខមេឃ ប៉ុន្តែសញ្ញានៃសម័យកាលវិញ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចដឹង
បានទេឬ? ជំនាន់អាក្រក់និងផិតក្បត់ស្វែងរកសញ្ញា ហើយសញ្ញានឹងមិនត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ
ពួកគេទេ លើកលែងតែសញ្ញារបស់អ្នកទំនាយយូណា។ ហើយគាត់បានទុកពួកគេចាក
ទៅ។

ហើយពេលសិស្សរបស់គាត់បានមកដល់ម្ខាងទៀត ពួកគេបានភ្លេចយកនំប៉័ង។
ព្រះយេស៊ូវបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរឃើញ និងប្រយ័ត្នចំពោះដំបែរបស់
ពួកធារីស៊ី និងពួកសាខូសេ។ ប៉ុន្តែពួកគេកំពុងពិចារណាក្នុងចិត្តខ្លួនឯង និយាយថា៖
យើងមិនបានយកនំប៉័ងទេ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវដឹងហើយ ក៏មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖
ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាដែលមានជំនឿតិចពិចារណាក្នុងចិត្តថា អ្នករាល់គ្នាមិនបាន
យកនំប៉័ងមក? តើអ្នករាល់គ្នាមិនទាន់យល់ ហើយក៏មិនចង់ចាំអំពីនំប៉័ងប្រាំដុំសម្រាប់
មនុស្សប្រាំរោងនាក់ និងកញ្ចប់ប៉ុន្មានដែលអ្នករាល់គ្នាបានប្រមូលមកវិញទេឬ? ហើយ
អ្នករាល់គ្នាក៏មិនចាំនំប៉័ងប្រាំពីរដុំសម្រាប់មនុស្សបួនរោងនាក់ និងកញ្ចប់ប៉ុន្មានដែលអ្នក
រាល់គ្នាបានប្រមូលដែរឬ? តើអ្នករាល់គ្នាមិនយល់ឬថា ខ្ញុំមិនបាននិយាយទៅអ្នករាល់
គ្នាអំពីនំប៉័ងទេ ឱ្យប្រុងប្រយ័ត្នពីដំបែរបស់ពួកធារីស៊ីនិងពួកសាខូសេ? បន្ទាប់មកពួកគេ
យល់ថា គាត់មិនបាននិយាយឱ្យប្រុងប្រយ័ត្នពីដំបែរនំប៉័ងទេ ប៉ុន្តែពីការប្រៀននៃ
ពួកធារីស៊ីនិងពួកសាខូសេ។

ហើយព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ក្នុងតំបន់សេសាវារបស់ភីលីពី ទ្រង់បានសួរសិស្ស
របស់ទ្រង់ថា៖ មនុស្សនិយាយថាខ្ញុំជាកូនរបស់មនុស្សដូចម្តេច? ពួកគេបាន
និយាយថា៖ ខ្លះនិយាយថាឃ្វីហាន់ជាអ្នកធ្វើបុណ្យជ្រមុជ ខ្លះនិយាយថាអេលីយ៉ា
ហើយខ្លះទៀតនិយាយថាយេរេមី ឬហោរាម្នាក់ណាក្នុងចំណោមពួកហោរា។ គាត់
និយាយទៅពួកគេថា៖ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានិយាយថាខ្ញុំជានរណា? ស៊ីម៉ូន ពេត្រុស
ឆ្លើយតបថា៖ អ្នកគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មរស់។
ហើយព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយតបនិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្នកមានពរណាស់

ស៊ីម៉ូនបានយ៉ូណា ដ្បិតសាច់ឈាមនិងឈាមមិនបានបើកសម្តែងដល់អ្នកទេ ប៉ុន្តែឪពុក
របស់ខ្ញុំដែលនៅក្នុងស្ថានសួគ៌។ ហើយខ្ញុំក៏និយាយទៅអ្នកថា អ្នកគឺពេត្រុស ហើយ
នៅលើផ្ទះនេះ ខ្ញុំនឹងសាងសង់ជំនុំជម្រះរបស់ខ្ញុំ ហើយច្រកទ្វារនៃឋាននរកនឹងមិនយក
ឈ្នះលើវាបានទេ។ ហើយខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវគ្រាប់ចុចនៃព្រះរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌
ហើយអ្វីដែលអ្នកចង់នៅលើផែនដី នឹងត្រូវបានចងនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ ហើយអ្វីដែល
អ្នកដោះនៅលើផែនដី នឹងត្រូវបានដោះនៅក្នុងស្ថានសួគ៌។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានបង្គាប់
ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ដើម្បីកុំឱ្យពួកគេនិយាយទៅនរណាម្នាក់ឡើយថា ទ្រង់គឺជា
យេស៊ូគ្រីស្ទ។

ចាប់ពីពេលនោះ ព្រះយេស៊ូបានចាប់ផ្តើមបង្ហាញដល់សិស្សរបស់ព្រះអង្គថា
ព្រះអង្គចាំបាច់ត្រូវទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយត្រូវទទួលរងទុក្ខវេទនាជាច្រើនពីពួក
ចាស់ទុំ ពួកសង្កេតសង្ឃ និងពួកអាចារ្យ ហើយត្រូវសម្លាប់ ហើយនៅថ្ងៃទីបីត្រូវរស់
ឡើងវិញ។ ហើយពេត្រុសបានយកព្រះអង្គចំហៀង ចាប់ផ្តើមដាក់ទោសទៅព្រះអង្គ
និយាយថា៖ សូមព្រះអម្ចាស់មេត្តា រឿងនេះនឹងមិនកើតឡើងចំពោះព្រះអង្គទេ។ ប៉ុន្តែ
ឯងបានថែរ និយាយទៅកាន់ពេត្រុសថា៖ ទៅខាងក្រោយខ្ញុំ សាតាំងអើយ! អ្នកជាឧប
សគ្គរបស់ខ្ញុំ ព្រោះថាអ្នកមិនគិតពីរបស់ព្រះទេ ប៉ុន្តែគិតពីរបស់មនុស្ស។

បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូបាននិយាយទៅកាន់សាវ័ករបស់ព្រះអង្គថា៖ ប្រសិនបើ
នរណាម្នាក់ចង់មកតាមខ្ញុំ ចូរគាត់បដិសេធខ្លួនឯង ហើយដាក់ឈើឆ្កាងរបស់គាត់
ហើយតាមខ្ញុំ។ នរណាដែលចង់រក្សាព្រលឹងរបស់គាត់ នឹងបាត់បង់វា ប៉ុន្តែនរណាដែល
បាត់បង់ព្រលឹងរបស់គាត់ដោយសារតែខ្ញុំ នឹងរកឃើញវា។ តើមនុស្សទទួលបាន
ប្រយោជន៍អ្វីដ្បិត ប្រសិនបើគាត់ទទួលបានពិភពលោកទាំងមូល ប៉ុន្តែបាត់បង់ព្រលឹង
របស់គាត់? ឬតើមនុស្សនឹងឱ្យអ្វីជាការផ្លាស់ប្តូរនៃព្រលឹងរបស់គាត់? ដ្បិតកូនប្រុស
របស់មនុស្សកំពុងតែនឹងមក ក្នុងសិរីល្អរបស់ខ្ញុំពួករបស់គាត់ ជាមួយនឹងទេវតារបស់
គាត់ ហើយបន្ទាប់មកគាត់នឹងសងត្រឡប់ទៅម្នាក់ៗ តាមការប្រព្រឹត្តរបស់គាត់។ ខ្ញុំសូម
ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាម្យ៉ាងពិតប្រាកដថា មានមនុស្សខ្លះក្នុងចំណោមអ្នកដែលកំពុងឈរនៅ
ទីនេះ ដែលនឹងមិនស្តាប់ទេ រហូតដល់ពួកគេបានឃើញបុត្រមនុស្សយាងមកក្នុង
ព្រះរាជ្យរបស់ទ្រង់។

ហើយបន្ទាប់ពីប្រាំមួយថ្ងៃ ព្រះយេស៊ូបាននាំពេត្រុស និងយ៉ាកុប និងយ៉ូហានដែល
ជាបងប្អូនរបស់គាត់ ហើយបាននាំពួកគេឡើងទៅលើភ្នំខ្ពស់មួយដោយឡែកពីគេ
ហើយគាត់ត្រូវបានប្រែរូបនៅចំពោះមុខពួកគេ ហើយមុខរបស់គាត់បានចាំងដូចព្រះអា
ទិត្យ ដួងច្រៀកចំពាក់របស់គាត់បានក្លាយជាពណ៌សដូចពន្លឺ។ ហើយមើលឃើញ
ម៉ូសេស និងអេលីយ៉ា បានលេចមកឲ្យពួកគេឃើញ កំពុងសន្ទនាជាមួយគាត់។ ពេត្រុស
បានឆ្លើយតបថា៖ ព្រះអម្ចាស់ វាល្អណាស់ដែលយើងនៅទីនេះ។ ប្រសិនបើព្រះអង្គ
ព្រម សូមឱ្យយើងសង់តាំងបីនៅទីនេះ គឺមួយសម្រាប់ព្រះអង្គ មួយសម្រាប់ម៉ូសេស និង
មួយសម្រាប់អេលីយ៉ា។ នៅពេលគាត់កំពុងនិយាយ មើល ពពកភ្លឺបានគ្របលើពួកគេ
ហើយមើល សំឡេងចេញពីពពកនោះនិយាយថា៖ នេះគឺជាកូនប្រុសជាទីស្រឡាញ់
របស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំពេញចិត្ត។ ចូរស្តាប់គាត់។ ហើយពេលសិស្សទាំងនោះបានឮ ពួកគេ
បានដួលទៅលើមុខរបស់ខ្លួន ហើយពួកគេភ័យខ្លាំងណាស់។ ហើយព្រះយេស៊ូបាន
ចូលមកជិត ប៉ះពួកគេ ហើយមានបន្ទូលថា៖ ចូរក្រោកឡើង ហើយកុំខ្លាចឡើយ។ ប៉ុន្តែ
ពេលពួកគេបានលើកភ្នែករបស់ពួកគេឡើង ពួកគេមិនបានឃើញនរណាម្នាក់ទេ លើក
លែងតែព្រះយេស៊ូតែម្នាក់ឯង។ ហើយពេលពួកគេកំពុងចុះពីភ្នំ ព្រះយេស៊ូបានបង្គាប់
ដល់ពួកគេថា កុំនិយាយនូវការយល់ឃើញនេះដល់នរណាម្នាក់ទេ រហូតដល់កូនប្រុស
មនុស្សក្រោកឡើងពីមនុស្សស្លាប់។ ហើយសិស្សរបស់គាត់បានសួរគាត់ថា៖ ហេតុអ្វី
បានជាពួកអ្នកបណ្ឌិតនិយាយថាអេលីយ៉ាត្រូវតែមកមុនសិន? ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូ បាន
ឆ្លើយតបនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ អេលីយ៉ា ពិតណាស់មកមុនសិន ហើយនឹងស្តារ
អ្វីៗទាំងអស់ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា អេលីយ៉ាបានមកម្តងហើយ ហើយគេមិន
បានស្គាល់គាត់ទេ ប៉ុន្តែគេបានធ្វើទៅគាត់ដូចដែលគេចង់។ ដូច្នេះដែរ កូនរបស់មនុស្ស
នឹងទទួលរងទុក្ខដោយដៃគេ។ បន្ទាប់មក ពួកសិស្សបានយល់ថា ព្រះអង្គបាននិយាយ
ដល់ពួកគេអំពីយ៉ូហានជនប្រមុជទឹក។

ហើយ ពេលពួកគេបានមកដល់ពួកមនុស្ស មានបុរសម្នាក់បានចូលទៅជិតគាត់
ដោយលុតជង្គង់ និងនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ សូមប្រោសមេក្តាដល់កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ
ដែលជាមនុស្សឆ្មត់និងទទួលរងទុក្ខយ៉ាងខ្លាំង ព្រោះគាត់ធ្លាក់ចូលក្នុងភ្លើងញឹកញាប់
និងធ្លាក់ចូលក្នុងទឹកញឹកញាប់ផងដែរ។ ហើយខ្ញុំបាននាំគាត់ទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់អ្នក
ហើយពួកគេមិនអាចព្យាបាលគាត់បានទេ។ ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតបថា៖ អូ ជំនាន់
ដែលមិនជឿ និងរើសអើង! រហូតដល់ពេលណាទើបខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា? រហូត
ដល់ពេលណាទើបខ្ញុំនឹងអត់ធ្មត់នឹងអ្នករាល់គ្នា? នាំគាត់មកឱ្យខ្ញុំនៅទីនេះ។ ហើយ
ព្រះយេស៊ូបានស្តីបន្ទោសវា ហើយអារក្សបានចេញពីគាត់ ហើយកុមារនោះបានជាសះ
ស្បើយតាំងពីពេលវេលានោះ។ បន្ទាប់មក ពួកសិស្សបានចូលទៅជិតព្រះយេស៊ូដោយ

ឯកជន ហើយបាននិយាយថា៖ ហេតុអ្វីបានជាយើងមិនអាចដេញវាចេញបាន? ប៉ុន្តែ យេស៊ូបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ដោយសារតែការមិនជឿរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ពិត ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមានជំនឿដូចជា គ្រាប់ពន្លកតែមួយ អ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះថា ផ្លាស់ទីពីទីនេះទៅទីនោះ ហើយវានឹងផ្លាស់ទី ហើយគ្មានអ្វីនឹងមិនអាចទៅរួចសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាទេ។ ប៉ុន្តែពូជ នេះមិនចេញទៅទេ ប្រសិនបើមិនមានការអធិស្ឋាន និងការតមអាហារ។

កំពុងតែធ្វើដំណើររបស់ពួកគេទៅក្នុងហ្គាលីឡូ ព្រះយេស៊ូបាននិយាយដល់ពួក គេថា កូនប្រុសរបស់មនុស្សកំពុងនឹងត្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងដៃរបស់មនុស្ស។ ហើយ ពួកគេនឹងសម្លាប់គាត់ ហើយនៅថ្ងៃទីបី គាត់នឹងត្រូវបានលើកឡើងវិញ។ ហើយពួកគេ បានជ្រុយព្រាតយ៉ាងខ្លាំង។

ប៉ុន្តែ ពេលពួកគេបានមកដល់កាពើណាអូម អ្នកទាំងនោះដែលទទួលពន្ធពីរ ជ្រាក់ម៉ាបានចូលមករកពេត្រុស ហើយបាននិយាយថា៖ តើគ្រូរបស់អ្នករាល់គ្នាមិនបង់ ពន្ធពីរជ្រាក់ម៉ាទេ? គាត់និយាយថា៖ បាទ/ចាស។ ហើយនៅពេលគាត់ចូលទៅក្នុងផ្ទះ ព្រះយេស៊ូបាននិយាយមុនទៅគាត់ថា៖ ស៊ីម៉ូន តើអ្នកគិតយ៉ាងណា? តើស្តេចនៃ ផែនដីយកពន្ធពីរនរណា? តើជាកូនប្រុសរបស់ពួកគេ ឬអ្នកដទៃ? ពេត្រុសនិយាយទៅ គាត់ថា៖ ពីអ្នកដទៃ។ យេស៊ូនិយាយទៅគាត់ថា៖ ដូច្នេះកូនឋិតជាមនុស្សទំនេរ។ ប៉ុន្តែ ដើម្បីមិនធ្វើឱ្យពួកគេប្រកាន់ ចូរទៅសម្រេចចោលទំពាក់ ហើយលើកគ្រឿងដំបូងដែលឡើង មក បើកមាត់របស់វាអ្នកនឹងរកឃើញស្នាដៃរមួយ យកវាទៅឱ្យពួកគេជំនួសខ្ញុំនឹងអ្នក

១៨

ក្នុងម៉ោងនោះ ពួកសិស្សបានមកជួបព្រះយេស៊ូ ហើយសួរថា៖ តើនរណាធំជាង គេក្នុងព្រះរាជាណាចក្រស្ថិតនៅស្ថានសួគ៌? ហើយព្រះយេស៊ូបានកោះហៅក្មេងម្នាក់ បានឱ្យវាឈរនៅកណ្តាលពួកគេ ហើយបានមានបន្ទូលថា ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅ អ្នករាល់គ្នាថា ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិនបែរមកវិញ ហើយក្លាយជាដូចកុមារទេនោះ អ្នក រាល់គ្នានឹងមិនអាចចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌បានឡើយ។ អ្នកណាដែលធ្វើឱ្យខ្លួនឯង ទាបដូចជាកុមារនេះ គឺជាអ្នកធំជាងគេក្នុងព្រះរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌។ ហើយអ្នកណា ដែលទទួលកុមារមួយបែបនេះក្នុងនាមរបស់ខ្ញុំ គឺទទួលខ្ញុំ អ្នកណាដែល បណ្តាលឱ្យដួលដំដល់អ្នកតូចម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនេះដែលជឿលើខ្ញុំ វាប្រសើរ

សម្រាប់គាត់ឱ្យព្យួរថ្មកិនធំរបស់លាចូលក្នុងកក្កាលរបស់គាត់ ហើយលិចក្នុងសមុទ្រ។ ទុក្ខថ្នាក់ដល់ពិភពលោកដោយសារឧបសគ្គទាំងឡាយ ព្រោះឧបសគ្គទាំងនោះចាំបាច់ ត្រូវមក ប៉ុន្តែទុក្ខថ្នាក់ដល់មនុស្សនោះដែលឧបសគ្គមកតាមរយៈគាត់។ ប្រសិនបើដៃ របស់អ្នក ឬជើងរបស់អ្នក ធ្វើឱ្យអ្នកធ្លាក់ក្នុងបាប សូមកាត់វាចោល ហើយបោះវាចេញពី អ្នក ព្រោះវាល្អជាងសម្រាប់អ្នក ក្នុងការចូលទៅក្នុងជីវិតដោយខ្លួន ឬពិការ ជាងមានដៃ ពីរ ឬជើងពីរ ហើយត្រូវបោះទៅក្នុងភ្លើងអស់កល្ប។ ហើយប្រសិនបើភ្នែករបស់អ្នក បណ្តាលឱ្យអ្នកធ្លាក់ក្នុងបាប សូមដកវាចេញ ហើយបោះចោលពីអ្នក ព្រោះល្អជាង សម្រាប់អ្នកក្នុងការចូលទៅក្នុងជីវិតដោយមានភ្នែកតែមួយ ជាងមានភ្នែកពីរត្រូវបោះ ចូលទៅក្នុងគេហេន្លៃនៃភ្លើង។ ចូរមើល កុំមើលងាយអ្នកតូចម្នាក់ក្នុងចំណោមទាំងនេះ ដ្បិតខ្ញុំនិយាយប្រាប់អ្នកវាលក្តាថា ទេវតារបស់ពួកគេនៅស្ថានសួគ៌ មើលឃើញមុខ របស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ជានិច្ច។ ពីព្រោះកូនប្រុសរបស់មនុស្សបានមក ដើម្បីសង្គ្រោះអ្នកដែលបាត់បង់។

តើអ្នកវាលក្តាគិតយ៉ាងណា? ប្រសិនបើមានមនុស្សម្នាក់មានច្រៀមមួយរយក្បាល ហើយច្រៀមមួយក្បាលវង្វេងបាត់ពីក្រុម តើគាត់មិនទុកច្រៀមកៅសិបប្រាំបួនក្បាល នៅលើភ្នំ រួចទៅស្វែងរកច្រៀមដែលវង្វេងនោះទេឬ? ហើយប្រសិនបើគាត់រកឃើញវា ខ្ញុំសូមនិយាយពិតប្រាកដទៅអ្នកវាលក្តាថា គាត់នឹងរីករាយលើវាច្រើនជាងលើច្រៀម ប្រាំបួនប្រាំបួនក្បាលដែលមិនបានវង្វេងនោះ។ ដូច្នោះ វាមិនមែនជាឆន្ទៈនៅមុខព្រះ បិតារបស់អ្នកវាលក្តាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ដើម្បីឱ្យមនុស្សតូចម្នាក់ក្នុងចំណោមទាំង នេះវិនាសឡើយ។

ប្រសិនបើបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នកធ្វើបាបចំពោះអ្នក សូមទៅស្តីបន្ទោសគាត់នៅ ចន្លោះអ្នកនិងគាត់តែម្នាក់ឯង។ ប្រសិនបើគាត់ស្តាប់អ្នក អ្នកបានទទួលបានបងប្អូនប្រុស របស់អ្នកវិញ។ ប្រសិនបើគាត់មិនស្តាប់ទេ ចូរនាំយកមនុស្សម្នាក់ ឬពីរនាក់ជាមួយអ្នក ទៀត ដើម្បីឱ្យគ្រប់ពាក្យសុទ្ធតែត្រូវបានបញ្ជាក់តាមសាក្សីពីរ ឬបីនាក់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើ គាត់មិនគោរពពួកគេ ចូរនិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំ ហើយប្រសិនបើគាត់មិនគោរពក្រុម ជំនុំផងដែរ ឱ្យគាត់ជាចំពោះអ្នកដូចជាមនុស្សសុខសាន្តនិងអ្នកប្រមូលពន្ធ។ ពិត ណាស់ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នកវាលក្តាថា អ្វីៗដែលអ្នកវាលក្តាចង់នៅលើផែនដី នឹងត្រូវ បានចង់នៅក្នុងស្ថានសួគ៌ ហើយអ្វីៗដែលអ្នកវាលក្តាដោះនៅលើផែនដី នឹងត្រូវ បានដោះនៅក្នុងស្ថានសួគ៌។ ម្តងទៀតខ្ញុំនិយាយពិតប្រាកដទៅអ្នកវាលក្តាថា ប្រសិនបើ មនុស្សពីរនាក់ក្នុងចំណោមអ្នកវាលក្តាយល់ព្រមគ្នានៅលើផែនដីអំពីរឿងណាមួយ ដែលពួកគេសុំ វានឹងត្រូវធ្វើឱ្យសម្រេចដល់ពួកគេដោយឪពុករបស់ខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថាន

ស្នូត។ ពីព្រោះកន្លែងណាដែលមានមនុស្សពីរនាក់ ឬបីនាក់ប្រមូលផ្តុំគ្នាក្នុងនាមខ្ញុំ ខ្ញុំនឹង នៅកណ្តាលពួកគេនៅទីនោះ។

បន្ទាប់មក ពេត្រុសបានចូលទៅជិតគាត់ ហើយនិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ បងប្អូន របស់ខ្ញុំនឹងធ្វើបាបទៅកាន់ខ្ញុំប៉ុន្មានដង ហើយខ្ញុំនឹងអត់ទោសឱ្យគាត់? រហូតដល់ប្រាំ ពីរដងឬ? ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំមិននិយាយទៅអ្នកថារហូតដល់ប្រាំ ពីរដងទេ ប៉ុន្តែរហូតដល់ចិត្តសីលដងប្រាំពីរ។¹

ដូច្នេះហើយ ព្រះរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌ ត្រូវបានប្រៀបធៀបទៅនឹងស្តេចម្នាក់ ដែលបានចង់ដោះស្រាយគណនីជាមួយទាសករទាំងឡាយរបស់គាត់។ នៅពេលដែល គាត់បានចាប់ផ្តើមទូទាត់គណនី មានអ្នកជំពាក់បំណុលម្នាក់ត្រូវបាននាំមកឱ្យគាត់ ដែល ជំពាក់ទេឡង់រាប់មិនអស់។ ប៉ុន្តែ ដោយសារគាត់មិនមានលុយសងបាន ម្ចាស់របស់គាត់ បានបញ្ជាឱ្យលក់គាត់ ភរិយារបស់គាត់ កូនឲរបស់គាត់ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មាន ដើម្បីសងបំណុល។ ដូច្នេះ ទាសករម្នាក់ចុះគោរពគាត់ ដោយនិយាយថា៖ ម្ចាស់ សូម មានចិត្តអត់ផ្តត់លើខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងសងទាំងអស់ទៅអ្នក។ ប៉ុន្តែម្ចាស់របស់ទាសករនោះ មានក្តីមេត្តាករុណា ក៏បានដោះលែងគាត់ ហើយបានលើកលែងបំណុលឱ្យគាត់។ ប៉ុន្តែ ទាសករនោះបានទៅចេញហើយ រកឃើញទាសករដែលជាមិត្តម្នាក់របស់គាត់ ដែល បានជំពាក់ដល់គាត់មួយរយៈពេល ហើយបានចាប់គាត់ច្របាច់បំពង់ ដោយ និយាយថា៖ សងត្រឡប់ដល់ខ្ញុំ ប្រសិនបើអ្នកជំពាក់អ្វីមួយ។ ដូច្នេះ ទាសកររបស់គាត់ ជាមួយគ្នាបានដួលនៅជើងរបស់គាត់ ហើយបានអង្វរគាត់ថា៖ សូមមានចិត្តអត់ផ្តត់ ចំពោះខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងសងទៅអ្នក។ ប៉ុន្តែ គាត់មិនចង់ទេ ផ្ទុយទៅវិញ គាត់បានទៅបោះ គាត់ចូលពន្ធនាគាររហូតដល់គាត់សងអ្វីដែលជំពាក់វិញ។

នៅពេលដែលពួកទាសករជាមួយរបស់គាត់បានឃើញអ្វីដែលបានកើតឡើង ពួកគេបានកង្វល់យ៉ាងខ្លាំង ហើយពួកគេបានមកពន្យល់យ៉ាងច្បាស់ទៅកាន់ម្ចាស់របស់ ពួកគេអំពីរឿងទាំងអស់ដែលបានកើតឡើង។ ពេលនោះ ម្ចាស់របស់គាត់បានហៅ គាត់មក ហើយនិយាយទៅគាត់ថា ទាសករអាក្រក់ ខ្ញុំបានលះបង់បំណុលទាំងអស់ នោះឱ្យអ្នក ដោយសារតែអ្នកបានអង្វរខ្ញុំ តើមិនចាំបាច់ដែរឬទេដែលអ្នកត្រូវមានមេត្តា ចំពោះទាសករដែលជាមិត្តរួមការងាររបស់អ្នក ដូចជាខ្ញុំបានមានមេត្តាចំពោះអ្នកដែរ? ហើយដោយសារតែខឹង ម្ចាស់របស់គាត់បានប្រគល់គាត់ទៅឱ្យអ្នកធ្វើទារុណកម្ម រហូត ទាល់តែគាត់សងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលជំពាក់ដល់គាត់។ ដូច្នេះ ឪពុករបស់ខ្ញុំដែលស្ថិតនៅ

ស្ថានសួគ៌ នឹងធ្វើចំពោះអ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិនអត់ទោសកំហុសរបស់បង
ប្អូននីមួយៗពីដឹងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា។

១៩

ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូបានបញ្ចប់ពាក្យទាំងនេះ ព្រះអង្គ
បានចាកចេញពីហ្គាលីឡេ ហើយបានយាងមកដល់ព្រំដែននៃយូដា ហួសពីហ្សាកានី។
ហួសមនុស្សជាច្រើនបានតាមគាត់ ហើយគាត់បានព្យាបាលពួកគេនៅទីនោះ។ ហើយ
ពួកគេបាននាំគ្នាមកទៅរកគាត់ដើម្បីសាកល្បងគាត់ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ តើ
មនុស្សម្នាក់អាចលែងលះភរិយារបស់គាត់តាមរាល់មូលហេតុបានដែរឬទេ? ប៉ុន្តែ
លោកបានឆ្លើយតបនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាមិនបានអានទេឬ ថា
ព្រះអង្គដែលបានបង្កើតតាំងពីដើមបានធ្វើឱ្យពួកគេជាប្រុសនិងស្រី ហើយបាន
និយាយថា ដោយសារតែនេះ បុរសនឹងទុកចោលឪពុកម្តាយរបស់គាត់ ហើយនឹងភ្ជាប់
ជាមួយប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយពួកគេទាំងពីរនឹងក្លាយជាសាច់ឈាមមួយ។ ដូច្នេះ
ពួកគេលែងជាពីរទៀតទេ ប៉ុន្តែជាសាច់ឈាមមួយ។ អ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានភ្ជាប់
ជាមួយគ្នា កុំឱ្យមនុស្សបំបែក។ ពួកគេនិយាយទៅគាត់ថា៖ ដូច្នេះហេតុអ្វីបានជាម្ចាស់
បានបញ្ជាឱ្យផ្តល់សៀវភៅលែងលះ ហើយលែងលះនាង? គាត់និយាយទៅកាន់ពួក
គេថា៖ ម្ចាស់បានអនុញ្ញាតឱ្យអ្នករាល់គ្នាលែងលះភរិយារបស់អ្នករាល់គ្នា ដោយសារ
ភាពរឹងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែតាំងពីដើមកំណើតមិនមែនដូច្នោះទេ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនិយាយ
ទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា នរណាដែលលែងលះភរិយារបស់គាត់ដោយមិនមែន
ដោយសារការផិតក្បត់ ហើយរៀបការជាមួយស្រ្តីផ្សេង គឺប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ ហើយ
អ្នកដែលរៀបការជាមួយស្រ្តីដែលត្រូវបានលែងលះ ក៏ប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ដែរ។ សិស្ស
របស់គាត់និយាយទៅគាត់ថា៖ ប្រសិនបើមូលហេតុរបស់បុរសជាមួយនិងស្រ្តីជាបែប
នេះ គឺមិនមានប្រយោជន៍ក្នុងការរៀបការទេ។ ប៉ុន្តែ គាត់បាននិយាយទៅពួកគេថា
មិនមែនទាំងអស់គ្នាទទួលបានពាក្យនេះទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ។ ដ្បិតមានពួក
ខ្មើយដែលកើតមកពីផ្ទៃមួយដូច្នោះ ហើយមានពួកខ្មើយដែលត្រូវបានធ្វើឱ្យជាខ្មើយ
ដោយមនុស្ស ហើយមានពួកខ្មើយដែលបានធ្វើខ្លួនឯងឱ្យជាខ្មើយដោយសារព្រះរាជ្យ
នៃស្ថានសួគ៌។ អ្នកណាអាចទទួលបាន សូមឱ្យគាត់ទទួល។

បន្ទាប់មក មានគេនាំកុមារមកកាន់ព្រះអង្គ ដើម្បីឱ្យព្រះអង្គដាក់ព្រះហស្តលើ
ពួកគេ និងអធិស្ឋាន ប៉ុន្តែពួកសិស្សបានស្តីបន្ទោសពួកគេ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបាន

ត្រាស់ថា៖ អនុញ្ញាតឱ្យកុមារៗ ហើយកុំរារាំងពួកគេមកកាន់ខ្ញុំ ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌គឺជា
របស់អ្នកបែបនេះ។ ហើយគាត់បានដាក់ដៃលើពួកគេ រួចទៅពីទីនោះ។

ហើយមើលទៅ មាននរណាម្នាក់បានចូលមកជិត និងនិយាយទៅគាត់ថា៖ គ្រូ
បង្រៀនដ៏ល្អ ខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីល្អ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំមានជីវិតអស់កល្បជាតិចូរ? ប៉ុន្តែ ឯងបាននិយាយ
ទៅគាត់ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនិយាយថាខ្ញុំល្អ? គ្មាននរណាម្នាក់ល្អទេ លើកលែងតែ
ព្រះជាម្ចាស់តែមួយអង្គ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកចង់ចូលទៅក្នុងជីវិត សូមរក្សាបញ្ញត្តិ
ទាំងឡាយ។ គាត់និយាយទៅគាត់ថា៖ ប្រភេទណា? ប៉ុន្តែយេស៊ូបាននិយាយថា៖ កុំ
សង្ខេប, កុំប្រព្រឹត្តផិតក្បត់, កុំលួច, កុំធ្វើបន្ទាល់មិនពិត គោរពឱពុកនិងម្តាយ ហើយអ្នក
នឹងស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងរបស់អ្នកដូចជាខ្លួនអ្នកផ្ទាល់។ យុវជននោះនិយាយទៅ
គាត់ថា៖ រឿងទាំងអស់នេះ ខ្ញុំបានរក្សាមកតាំងពីក្មេង តើខ្ញុំនៅខ្វះអ្វីទៀត? ព្រះយេស៊ូ
បានត្រាស់ទៅគាត់ថា៖ ប្រសិនបើអ្នកចង់ឱ្យបានល្អក៏ខ្លះ ចូរទៅលក់ទ្រព្យសម្បត្តិ
របស់អ្នក ហើយឱ្យទៅជនក្រីក្រ ដូច្នោះអ្នកនឹងមានកំណប់ទុកនៅស្ថានសួគ៌ ហើយមក
តាមខ្ញុំ។ យុវជននោះបានឮពាក្យហើយក៏ទៅដោយសោកសៅ ព្រោះគាត់មានទ្រព្យ
សម្បត្តិច្រើន។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានត្រាស់ទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គថា៖ ពិត
ប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នកមានម្នាក់នឹងចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌
ដោយការរំលឹក។ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាម្តងទៀតថា វាងាយស្រួលជាងសម្រាប់
៤- ឆ្មេងកាត់ភ្នែកចូល ជាងអ្នកមានម្នាក់ចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ប៉ុន្តែ
ពេលបានឮ ពួកសិស្សរបស់គាត់បានភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង និយាយថា៖ បន្ទាប់មក
នរណាម្នាក់អាចនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ? ព្រះយេស៊ូបានសម្លឹងមើលពួកគេ ហើយ
ត្រាស់ថា៖ សម្រាប់មនុស្ស នេះជារឿងមិនអាចធ្វើទៅបាន ប៉ុន្តែសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់
អ្វីៗទាំងអស់អាចធ្វើទៅបាន។ បន្ទាប់មក ពេត្រុសបានឆ្លើយតបនិយាយទៅគាត់ថា៖
មើល យើងបានចាកចេញពីអ្វីៗទាំងអស់ ហើយបានតាមអ្នក ដូច្នេះតើនឹងមានអ្វីដល់
យើង? ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់
អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាដែលបានដើរតាមខ្ញុំ នៅក្នុងការរក្សាជីវិតជាថ្មី នៅពេលដែលបុត្រ
មនុស្សអង្គុយលើបណ្តែងសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ អ្នករាល់គ្នានឹងអង្គុយផងដែរលើបណ្តែង
ទាំងដប់ពីរ ដោយវិនិច្ឆ័យកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីររបស់អីស្រាអែល។ ហើយអ្នកណាដែល
បានទុកចោលផ្ទះ ឬបងប្អូនប្រុស ឬបងប្អូនស្រី ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬប្រពន្ធ ឬកូន ឬស្រី
ចំការ ដោយសាររយ្យះរបស់ខ្ញុំ នឹងទទួលបានមួយរយដង ហើយនឹងទទួលបានរតកជីវិត
អស់កល្ប។ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលនៅទីមួយជាច្រើននឹងក្លាយជាចុងក្រោយ ហើយអ្នកដែល
នៅចុងក្រោយនឹងក្លាយជាទីមួយ។

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាស្មោះត្រង់ដៀងដូចជាមនុស្សម្នាក់ជាម្ចាស់ផ្ទះ ដែលបាន
 ចេញទៅជួលកម្មករនៅពេលព្រឹកដើម្បីធ្វើការក្នុងចំការទំពាំងបាយជូររបស់គាត់។ និង
 បានព្រមព្រៀងជាមួយកម្មករឱ្យបានដណ្តើមយុវក្មេងមួយថ្ងៃ ហើយបានចាត់ធ្វើពួកគេ
 ទៅចំការទំពាំងបាយជូររបស់គាត់។ ហើយនៅពេលគាត់ចេញទៅវិញនៅប្រហែល
 ម៉ោងទីបី គាត់បានឃើញអ្នកដទៃទៀតកំពុងឈរទំនេរនៅក្នុងផ្សារ ហើយលោកបាន
 និយាយទៅកាន់អ្នកទាំងនោះថា៖ អ្នករាល់គ្នាទៅក្នុងចំការទំពាំងបាយជូរផងដែរ ហើយ
 អ្វីដែលយុត្តិធម៌ ខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នករាល់គ្នា។ ពួកគេបានទៅចេញ។ ម្តងទៀតគាត់បាន
 ចេញទៅនៅពេលម៉ោងទីប្រាំមួយនិងទីប្រាំបួន ហើយបានធ្វើដូចគ្នា។ អំពីម៉ោងទីដប់
 មួយ បានចេញទៅ ហើយបានរកឃើញអ្នកដទៃទៀតកំពុងឈរទំនេរ ហើយនិយាយ
 ទៅកាន់ពួកគេថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាឈរនៅទីនេះទំនេរពេញមួយថ្ងៃ? ពួកគេ
 និយាយទៅគាត់ថា៖ គ្មាននរណាម្នាក់ជួលយើងទេ។ គាត់និយាយទៅពួកគេថា៖ អ្នក
 រាល់គ្នាក៏ចូលទៅក្នុងចំការទំពាំងបាយជូរដែរ ហើយអ្វីដែលជាយុត្តិធម៌ អ្នករាល់គ្នានឹង
 ទទួលបាន។ នៅពេលល្ងាច ម្ចាស់ចំការទំពាំងបាយជូរបាននិយាយទៅកាន់អ្នកគ្រប់គ្រង
 របស់គាត់ថា៖ ហោកម្មករមក ហើយផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលដល់ពួកគេ ចាប់ផ្តើមពីអ្នកចុង
 ក្រោយរហូតដល់អ្នកដំបូង។ ហើយអ្នកទាំងនោះដែលបានមកនៅម៉ោងទីដប់មួយ
 បានយកដណ្តើមយុវក្មេងមួយ។ ប៉ុន្តែ ពេលអ្នកដំបូងមកដល់ ពួកគេគិតថា ពួកគេនឹង
 ទទួលបានច្រើនជាង ប៉ុន្តែពួកគេក៏ទទួលបានម្នាក់មួយដណ្តើមដូចគ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែ ដោយ
 បានយកហើយ ពួកគេបានអ្វីទាំងប្រឆាំងនឹងម្ចាស់ផ្ទះ ពួកគេនិយាយថា៖ ពួកចុង
 ក្រោយទាំងនេះបានធ្វើការត្រឹមមួយម៉ោងប៉ុណ្ណោះ ហើយអ្នកបានធ្វើឱ្យពួកគេស្មើនឹង
 យើង ដែលបានទ្រទ្រង់បន្ទុកនៃថ្ងៃនិងកំដៅ។ ប៉ុន្តែ គាត់បានឆ្លើយតបទៅកាន់មនុស្ស
 ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេថា៖ មិត្តភក្តិ ខ្ញុំមិនបានធ្វើអយុត្តិធម៌ចំពោះអ្នកទេ។ តើអ្នកមិន
 បានព្រមព្រៀងជាមួយខ្ញុំនូវមួយដណ្តើមយុវក្មេងទេឬ? លើករបស់អ្នកហើយទៅចុះ ខ្ញុំចង់
 ឱ្យអ្នកចុងក្រោយនេះដូចជាអ្នកដែរ។ ឬមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំចង់បាន
 ក្នុងរបស់របស់ខ្ញុំទេឬ? ប្រសិនបើភ្នែករបស់អ្នកអាចក្រក់ ពីព្រោះថាខ្ញុំល្អឬ? ដូច្នោះ អ្នក
 ដែលនៅចុងក្រោយនឹងក្លាយជាអ្នកដំបូង ហើយអ្នកដែលនៅដំបូងនឹងក្លាយជាអ្នកចុង
 ក្រោយ ដ្បិតមានអ្នកត្រូវបានអញ្ជើញជាច្រើន ប៉ុន្តែមានអ្នកត្រូវបានជ្រើសរើសតិចតួច។

ហើយ ពេលព្រះយេស៊ូកំពុងឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ព្រះអង្គបានយកសិស្ស
 ទាំងដប់ពីរនាក់ដាច់ដោយឡែកនៅតាមផ្លូវ ហើយបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា មើល

យើង យើងកំពុងឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយកូនប្រុសរបស់មនុស្សនឹងត្រូវ
ប្រគល់ទៅឱ្យពួកសម្តេចសង្ឃធំ និងពួកអ្នកវេទ ហើយពួកគេនឹងផ្ដន្ទាទោសគាត់ឱ្យ
ស្លាប់ ហើយពួកគេនឹងប្រគល់គាត់ទៅឱ្យជនជាតិទាំងឡាយដើម្បីចំអក ដើម្បីវាយ និង
ដើម្បីឆ្កាងលើឈើឆ្កាង ហើយនៅថ្ងៃទីបីគាត់នឹងរស់ឡើងវិញ។

បន្ទាប់មក ម្ដាយរបស់ប្រុសឲ្យសេចក្ដីបានចូលមកជិតគាត់ជាមួយនឹងប្រុសឲ្យ
របស់នាង កំពុងថ្វាយបង្គំ និងសុំអ្វីមួយពីគាត់។ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយទៅនាងថា៖ តើ
អ្នកចង់បានអ្វី? នាងនិយាយទៅគាត់ថា៖ សូមប្រកាសឱ្យកូនប្រុសទាំងពីររបស់ខ្ញុំអង្គុយ
ម្នាក់នៅខាងស្តាំរបស់អ្នក និងម្នាក់នៅខាងឆ្វេងរបស់អ្នក នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ
របស់អ្នក។ ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតបថា៖ អ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថាអ្នករាល់គ្នាកំពុងសុំអ្វីទេ។
តើអ្នករាល់គ្នាអាចដឹកពែងដែលខ្ញុំនឹងដឹក ឬទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជដែលខ្ញុំត្រូវទទួល
បានទេ? ពួកគេទូលថា៖ យើងអាច។ ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ពិត
ណាស់ពែងរបស់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នានឹងដឹក ហើយពិធីជ្រមុជទឹកដែលខ្ញុំត្រូវបានជ្រមុជទឹក
អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានជ្រមុជទឹកដែរ ប៉ុន្តែការអង្គុយនៅខាងស្តាំរបស់ខ្ញុំ និងនៅខាង
ឆ្វេងរបស់ខ្ញុំ មិនមែនជារបស់ខ្ញុំដែលត្រូវឱ្យទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នកដែលវាត្រូវបានរៀបចំ
ដោយឪពុករបស់ខ្ញុំ។ ហើយនៅពេលពួកសិស្សដប់នាក់បានឮ ពួកគេក៏ខឹងសម្បារអំពី
បងប្អូនប្រុសទាំងពីរនាក់នោះ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានហៅពួកគេមកនិយាយថា៖ អ្នករាល់
គ្នាដឹងហើយថា អ្នកគ្រប់គ្រងនៃប្រជាជាតិទាំងឡាយគ្រប់គ្រងលើពួកគេ ហើយអ្នកធំៗ
ប្រើអំណាចលើពួកគេ។ វានឹងមិនដូច្នោះទេក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែអ្នកណាដែល
ចង់ក្លាយជាអ្នកស្នេហា ត្រូវចំណោមអ្នករាល់គ្នា នោះគាត់នឹងត្រូវជាអ្នកបម្រើរបស់អ្នក
រាល់គ្នា។ ហើយអ្នកណាដែលចង់ជាអ្នកធំជាងគេក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា នោះគាត់នឹង
ត្រូវជាទោសកររបស់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាកូនប្រុសនៃមនុស្សមិនបានមកដើម្បីត្រូវបាន
បម្រើទេ ប៉ុន្តែដើម្បីបម្រើ និងដើម្បីផ្តល់ប្រលីងរបស់គាត់ជាថ្លៃលោះជំនួសជាច្រើន។

ហើយពេលពួកគេកំពុងចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹម ហួសមនុស្សជាច្រើនបានតាមគាត់។
ហើយមើលទៅ មនុស្សពីការភ្នែកពីរនាក់ កំពុងអង្គុយក្បែរផ្លូវ បានឮថា ព្រះយេស៊ូ
កំពុងអង្គុយកាត់ ពួកគេបានស្រែកថា៖ ព្រះអម្ចាស់ កូនដារីឌី សូមមេត្តាករុណាដល់ពួក
យើងខ្ញុំផង។ ប៉ុន្តែហួសមនុស្សបានស្តីបន្ទោសពួកគេដើម្បីឱ្យស្ងៀម ប៉ុន្តែពួកគេបាន
ស្រែកកាន់តែខ្លាំងនិយាយថា៖ សូមប្រោសមេត្តាដល់ពួកយើងខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់ កូនរបស់
ដារីឌី។ ហើយព្រះយេស៊ូបានឈរហៅពួកគេ ហើយនិយាយថា៖ អ្នករាល់គ្នាចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើ
អ្វីដល់អ្នករាល់គ្នា? ពួកគេនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីឱ្យភ្នែករបស់យើង

ត្រូវបានបើក។ ព្រះយេស៊ូវមានក្តីមេត្តាករុណា ហើយបានប៉ះភ្នែករបស់ពួកគេ ភ្លាមៗ នោះភ្នែករបស់ពួកគេបានមើលឃើញ ហើយពួកគេបានដើរតាមទ្រង់។

២១

ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានចូលទៅជិតយេរូសាឡឹម ហើយបាន មកដល់បេតធាសេ ទៅកាន់ភ្នំនៃដើមអូលីវ នោះព្រះយេស៊ូវបានចាត់សិស្សពីរនាក់ ប្រាប់ពួកគេថា៖ ចូរទៅកាន់ភ្នំនៃដើមអូលីវនៅខាងមុខអ្នករាល់គ្នា ហើយភ្លាមៗនោះអ្នករាល់គ្នា នឹងរកឃើញលាមួយក្បាលត្រូវបានចងជាប់ និងកូនលាវរបស់វាផងដែរ ចូរស្រាយ ចំណងនាំមកឱ្យខ្ញុំ។ ហើយប្រសិនបើមានណាម្នាក់និយាយអ្វីមួយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា អ្នក រាល់គ្នានឹងនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ត្រូវការពួកគេ ហើយគាត់នឹងធ្វើពួកគេត្រឡប់មកវិញ ភ្លាមៗ។ ប៉ុន្តែ នេះទាំងអស់បានកើតឡើង ដើម្បីឱ្យពាក្យដែលត្រូវបាននិយាយតាមរយៈ ហោរាអាចត្រូវបានបំពេញ និយាយទៅកាន់ផិតាស៊ីយ៉ូនថា៖ មើលចុះ ស្តេចរបស់អ្នក កំពុងមករកអ្នក ដោយភាពស្ងួតបូត ហើយជិះលើលា និងកូនលា ដែលជាកូនរបស់សត្វ ដែលត្រូវបានដាក់ក។

ប៉ុន្តែ ពួកសិស្សបានទៅ និងបានធ្វើដូចជាព្រះយេស៊ូវបានបញ្ជាដល់ពួកគេ ពួកគេ បាននាំល្ហើ និងកូនល្ហើមក ហើយពួកគេបានដាក់សម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេនៅលើវា ហើយគាត់បានអង្គុយនៅលើវា។ ប៉ុន្តែ ហ្វងមនុស្សដ៏ធំបំផុត បានរាលដាក់សម្លៀក បំពាក់របស់ពួកគេនៅលើផ្លូវ ហើយអ្នកដទៃទៀត កំពុងកាត់យកមែកឈើពីដើមឈើ និងរាលដាក់នៅលើផ្លូវ។ ហ្វងមនុស្សដែលដើរនៅខាងមុខ និងពួកដែលដើរតាម ក្រោយបានស្រែកថា៖ ហូស្តាណាដល់បុត្រដាវីដ! ជាពរដល់អ្នកដែលមកក្នុងព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់! ហូស្តាណានៅស្ថានសួគ៌ខ្ពស់បំផុត!

ហើយនៅពេលគាត់ចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ទីក្រុងទាំងមូលរងឆ្អឹងឆ្អើយ ដោយនិយាយថា៖ តើអ្នកនេះជានរណា? ប៉ុន្តែ ហ្វងមនុស្សកំពុងនិយាយថា៖ នេះគឺជា ព្រះយេស៊ូវ អ្នកទំនាយដែលមកពីណាសារ៉ែតនៃហ្គាលីឡេ។

ហើយព្រះយេស៊ូវបានចូលទៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ ហើយបានបណ្តេញចេញ នូវអ្នកលក់ និងអ្នកទិញទាំងអស់នៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយបានផ្តល់តុរបស់អ្នកប្តូរប្រាក់ និងកៅអីរបស់អ្នកលក់សត្វប្រាប និងព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ វាត្រូវបាន

សរសេរទុកថា ផ្ទះរបស់ខ្ញុំនឹងត្រូវបានហៅថាផ្ទះនៃការអធិស្ឋាន ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើវាឱ្យទៅជាល្អឯងរបស់ចោរច្រើន។

ហើយ អ្នកពិការនិងអ្នកខ្វាក់បានមកជិតគាត់នៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយគាត់បានប្រោសឱ្យជាពួកគេ។ ប៉ុន្តែពួកវាជាច្រើន និងពួកអ្នកសិក្សាគម្ពីរ ដោយបានឃើញការអស្ចារ្យដែលគាត់បានធ្វើ និងពួកកុមារកំពុងស្រែកហៅនៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយនិយាយថា ហួសណាដល់ព្រះរាជបុត្រារបស់ដាវីឌ ពួកគេក៏ខឹងសម្បាវ។ ហើយពួកគេនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ អ្នកឮអ្វីដែលពួកនេះនិយាយទេ? ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ បាទ ឬអ្នករាល់គ្នាមិនដែលបានឆានទេថា ចេញពីមាត់កុមារហើយពួកដែលបោកដោះ ខ្ញុំបានរៀបចំការកោតសរសើរ? ហើយបានទុកចោលពួកគេ ទ្រង់បានចេញទៅខាងក្រៅទីក្រុង ទៅកាន់ក្រុងបេថានី ហើយបានសំណាក់នៅទីនោះ។

នៅពេលព្រឹក ពេលកំពុងត្រឡប់ទៅក្នុងទីក្រុង គាត់ឃ្លាន។ ហើយនៅពេលឃើញដើមល្វាមួយនៅលើផ្លូវ គាត់បានមកកាន់វា ហើយគាត់មិនបានរកឃើញអ្វីនៅក្នុងនោះទេ លើកលែងតែស្លឹកប៉ុណ្ណោះ ហើយគាត់និយាយទៅកាន់វាថា៖ កុំឱ្យមានផ្លែពីអ្នកកើតឡើងទៀតរហូតដល់អស់កល្ប។ ហើយដើមល្វានោះក៏ស្ងួតភ្លាមៗ។ ហើយពេលឃើញដូច្នោះ ពួកសិស្សក៏ភ្ញាក់ផ្អើល និយាយថា៖ ហេតុអ្វីបានជាដើមល្វានេះស្ងួតភ្លាមៗម្ល៉េះ? ព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយតបទៅកាន់ពួកគេថា៖ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមានជំនឿ និងមិនសង្ស័យ អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើបានមិនត្រឹមតែនៃដើមល្វាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែទោះបីជាអ្នករាល់គ្នានិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះថា ត្រូវលើកឡើង និងត្រូវបោះចោលទៅក្នុងសមុទ្រ វានឹងកើតឡើង។ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ការអធិស្ឋានដោយជំនឿ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបាន។

ហើយនៅពេលគាត់បានមកដល់ក្នុងព្រះវិហារ ពួកសម្តេចសង្ឃធំ និងពួកចាស់ទុំនៃប្រជាជនបានមករកគាត់ពេលគាត់កំពុងបង្រៀន ដោយនិយាយថា៖ អ្នកធ្វើកិច្ចការទាំងនេះដោយសិទ្ធិអំណាចអ្វី ហើយនរណាបានឱ្យសិទ្ធិអំណាចនេះដល់អ្នក? ព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយតបទៅកាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំនឹងសួរអ្នករាល់គ្នាយកពាក្យដែរ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នានិយាយប្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំក៏នឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំធ្វើរឿងទាំងនេះដោយសិទ្ធិអំណាចអ្វី។ ការធ្វើប្រណិប្រត្តិមុជទឹករបស់យ៉ូហានមកពីណា? តើមកពីស្ថានសួគ៌ ឬមកពីមនុស្ស? ប៉ុន្តែពួកគេក៏ពុំគិតគូរក្នុងចំណោមខ្លួនឯងដោយនិយាយថា៖ ប្រសិនបើយើងនិយាយថា មកពីស្ថានសួគ៌ គាត់នឹងនិយាយទៅកាន់យើងថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនបានជឿគាត់? ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើយើងនិយាយថា ពីមនុស្ស យើង

ខ្លាចហ្នឹងមនុស្ស ដ្បិតទាំងអស់គេមានយ៉ូហានដូចជាហោរា។ និងពួកគេឆ្លើយទៅ ព្រះយេស៊ូថា៖ យើងមិនដឹងទេ។ ព្រះអង្គក៏មានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ ខ្ញុំក៏មិននិយាយ ទៅអ្នករាល់គ្នាដែរថា ខ្ញុំធ្វើកិច្ចការទាំងនេះដោយសិទ្ធិអំណាចអី។

តើអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាគិត? មានបុរសម្នាក់មានកូនពីរនាក់ ហើយគាត់បានចូលទៅ ជិតកូនទីមួយនិយាយថា កូនអើយ ថ្ងៃនេះចូរទៅធ្វើការនៅក្នុងចំការទំពាំងបាយជូរ របស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ គាត់ឆ្លើយតបថា៖ ខ្ញុំមិនចង់ទេ ប៉ុន្តែក្រោយមក គាត់មានការសោក ស្តាយ ហើយបានចាកចេញទៅ។ ហើយគាត់ចូលទៅជិតកូនទីពីរ និយាយដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែ គាត់ឆ្លើយតបថា៖ ខ្ញុំទៅ ចេហ្វាយ ហើយគាត់មិនបានទៅ។ តើនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោម ពីរនាក់បានធ្វើតាមផ្លូវរបស់ខ្ញុំពុក? គេទូលថា៖ កូនដំបូង។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅ កាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នាពិតប្រាកដថា អ្នកទារពន្ធនិងស្រ្តីពេស្យានឹងចូល ទៅក្នុងនគរព្រះជាមុនអ្នករាល់គ្នា។ ពីព្រោះយ៉ូហានបានមកកាន់អ្នករាល់គ្នាក្នុងផ្លូវនៃ សេចក្តីសុចរិត ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបានជឿទៅគាត់ទេ ប៉ុន្តែពួកអ្នកទារពន្ធនិង ពួកស្រ្តីពេស្យាបានជឿទៅគាត់ ចំណែកអ្នករាល់គ្នាបានឃើញហើយក៏មិនបានប្រែចិត្ត ក្រោយមកដើម្បីជឿទៅគាត់ដែរ។

ស្តាប់រឿងប្រៀបធៀបមួយផ្សេងទៀត។ មានមនុស្សម្នាក់ជាម្ចាស់ផ្ទះ ដែលបានដាំ ចំការទំពាំងបាយជូរ និងបានដាក់របងជុំវិញវា និងបានដឹកផ្កាច្រំសំរៅក្នុងវា និង បានសង់បឹង ហើយបានជួលវាទៅកសិករ រួចបានធ្វើដំណើរទៅឆ្ងាយ។ ប៉ុន្តែនៅពេល ដែលពេលវេលានៃផ្លែឈើបានចូលមកជិត គាត់បានបញ្ជូនទាសករទៅកាន់អ្នកដាំ ដំណាំដើម្បីយកផ្លែឈើរបស់គាត់។ ហើយអ្នកកសិករទាំងនោះបានចាប់ទាសករ ទាំងឡាយរបស់គាត់ ម្នាក់ពួកគេបានវាយ ម្នាក់ទៀតពួកគេបានសម្លាប់ ហើយម្នាក់ទៀត ពួកគេបានគប់ដុំថ្ម។ ម្តងទៀតគាត់បានបញ្ជូនទាសករផ្សេងទៀតច្រើនជាងពួកដំបូង ហើយពួកគេបានធ្វើដូចគ្នាចំពោះពួកគេ។ ក្រោយមកទៀត គាត់បានបញ្ជូនកូនប្រុស របស់គាត់ទៅរកពួកគេ ដោយនិយាយថា៖ ពួកគេនឹងគោរពកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែពួក កសិករទាំងនោះ បានឃើញកូនប្រុស ក៏និយាយក្នុងចិត្តថា៖ នេះគឺជាអ្នកទទួលមរតក។ មកសម្លាប់គាត់ ហើយយកមរតករបស់គាត់។ ហើយពួកគេបានចាប់គាត់បណ្តេញ ចេញទៅខាងក្រៅចំការទំពាំងបាយជូរ រួចសម្លាប់។ ដូច្នោះ នៅពេលម្ចាស់ចំការទំពាំង បាយជូរមកដល់ តើគាត់នឹងធ្វើអ្វីដល់កសិករទាំងនោះ? ពួកគេនិយាយទៅកាន់ គាត់ថា៖ គាត់នឹងបំផ្លាញពួកអាក្រក់ទាំងនោះដោយវិធីអាក្រក់ ហើយនឹងជួលចំការ ទំពាំងបាយជូរនោះទៅឱ្យជាងកសិករដទៃទៀត ដែលនឹងប្រគល់ផ្លែឈើទៅឱ្យគាត់ នៅពេលវេលាដែលគាត់របស់ពួកគេ។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើអ្នក

រាល់គ្នាមិនដែលបានអាននៅក្នុងបទគម្ពីរទេឬ ថ្មដែលអ្នកសាងសង់បានបដិសេធ ថ្ម
នោះបានក្លាយជាថ្មកំពូលជ្រុង។ នេះបានកើតឡើងពីព្រះអម្ចាស់ ហើយវាជារឿង
អស្ចារ្យនៅក្នុងភ្នែករបស់យើង។

ដោយសារតែនេះ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ព្រះរាជ្យនៃព្រះជាម្ចាស់នឹងត្រូវ
យកចេញពីអ្នករាល់គ្នា ហើយនឹងត្រូវប្រគល់ឱ្យប្រជាជាតិដែលធ្វើផ្លែឈើរបស់វា។
ហើយអ្នកណាធ្លាក់លើថ្មនេះនឹងត្រូវបែកជាបំណែកៗ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលចង្កាក់លើ វា
នឹងបំបែកគាត់ឱ្យខ្ទេចខ្ទី។ ហើយពេលពួកសម្តេចសង្ឃ និងពួកធារិយស៊ីបានឮប្រសូររបស់
គាត់ ពួកគេបានដឹងថាគាត់និយាយអំពីពួកគេ។ ហើយពួកគេស្វែងរកចាប់គាត់ ប៉ុន្តែ
ពួកគេខ្លាចហ្វូងមនុស្ស ដ្បិតពួកគេមានគាត់ជាហោរា។

២២

និង ព្រះយេស៊ូ ឆ្លើយតបម្តងទៀត និយាយទៅកាន់ពួកគេក្នុងប្រសាសនាថា
ព្រះរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌ត្រូវបានប្រៀបដូចជាស្តេចម្នាក់ ដែលបានរៀបពិធី
អាពាហ៍ពិពាហ៍ឱ្យកូនប្រុសរបស់ព្រះអង្គ។ ហើយគាត់បានបញ្ជូនទាសករទាំងនោះរបស់
គាត់ ដើម្បីហៅអ្នកដែលត្រូវបានអញ្ជើញទៅពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ប៉ុន្តែគេមិនចង់មកទេ។
ម្តងទៀត គាត់បានបញ្ជូន ទៀតផ្សេង ទាសករ និយាយ អ្នករាល់គ្នានិយាយ ទៅកាន់
អ្នកដែលត្រូវបានអញ្ជើញ មើល អ្វីដែលល្អបំផុត របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានរៀបចំ គោឈ្មោល
របស់ខ្ញុំ និង អ្វីដែលលាត់ ត្រូវបានសម្លាប់ និង អ្វីទាំងអស់ រួចរាល់ មក ទៅក្នុង ព ប៉ុន្តែ
ពួកគេបានធ្វេសប្រហែសហើយបានចាកទៅ អ្នកម្នាក់ទៅកាន់ស្រែផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់
ហើយអ្នកម្នាក់ទៀតទៅកាន់ការជួញដូររបស់គាត់។ ប៉ុន្តែពួកដែលទៅសល់បាន
ចាប់យកទាសករទាំងនោះរបស់គាត់ បានប្រមាថ និងបានសម្លាប់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែ ពេល
ស្តេចនោះបានឮ ព្រះអង្គបានខឹង ហើយបានបញ្ជូនកងទ័ពរបស់ព្រះអង្គ បានបំផ្លាញ
ឃាតករទាំងនោះ ហើយបានដុតទីក្រុងរបស់ពួកគេ។ បន្ទាប់មក គាត់និយាយទៅកាន់
ទាសករទាំងនោះរបស់គាត់ថា៖ ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ពិតជាវេចរាល់ហើយ ប៉ុន្តែអ្នកដែល
ត្រូវបានអញ្ជើញមិនសមនឹងទេ។ ដូច្នេះ ចូរទៅលើច្រកចេញនៃផ្លូវទាំងនោះ ហើយ
អញ្ជើញមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលអ្នករាល់គ្នារកឃើញឱ្យមកក្នុងពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ហើយ
ទាសករទាំងនោះបានចេញទៅតាមផ្លូវទាំងនោះ ប្រមូលយកគ្រប់អស់អ្នកដែលពួកគេ
រកឃើញ ទាំងអ្នកអាក្រក់ និងអ្នកល្អ ហើយពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវបានបំពេញដោយ
ភ្ញៀវដែលអង្គុយ។ ហើយព្រះមហាក្សត្របានចូលដើម្បីមើលអ្នកដែលកំពុងអង្គុយ គាត់

បានឃើញនៅទីនោះមានមនុស្សម្នាក់មិនបានស្លៀកពាក់សម្លៀកបំពាក់នៃការរៀបការ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ មិត្តភក្តិ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកចូលមកទីនេះ ដោយមិនមាន សម្លៀកបំពាក់អាពាហ៍ពិពាហ៍? គាត់ក៏ស្ងៀមស្ងាត់។ បន្ទាប់មក ព្រះរាជាបាននិយាយ ទៅកាន់អ្នកបម្រើថា៖ ចង់ដឹងនិងដៃរបស់គាត់រួចហើយ លើកគាត់ឡើងនិងបោះ ចេញទៅក្នុងភាពងងឹតខាងក្រៅ នៅទីនោះនឹងមានការយំនិងការគ្រិចធ្មេញ។ មនុស្សជា ច្រើនត្រូវបានអញ្ជើញ ប៉ុន្តែមានតែពួកតិចប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានជ្រើសរើស។

បន្ទាប់មក ពួកផារីស៊ីបានទៅប្រជុំក្រុមប្រឹក្សា ដើម្បីដាក់អន្ទាក់គាត់ក្នុងពាក្យសម្តី។ ហើយពួកគេបញ្ជូនសិស្សរបស់ពួកគេទៅកាន់ព្រះអង្គ ជាមួយពួកហេរ៉ូដ ដោយ និយាយថា៖ គ្រូ យើងខ្ញុំដឹងថាលោកគ្រូពិតប្រាកដ ហើយលោកគ្រូបង្រៀនផ្លូវរបស់ព្រះ ជាម្ចាស់ដោយសេចក្តីពិត ហើយលោកគ្រូមិនខ្វល់ខ្វាយនឹងនរណាម្នាក់ឡើយ ដ្បិត លោកគ្រូមិនមើលមុខមនុស្សទេ ដូច្នោះសូមនិយាយប្រាប់យើង តើអ្នកគិតយ៉ាងណា? តើត្រូវបងពន្ធដារទៅឱ្យសេសសរ ឬមិនត្រូវ? ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានដឹងពីភាពអាក្រក់របស់ ពួកគេ ហើយបាននិយាយថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាសាកល្បងខ្ញុំ ពួកមនុស្ស កុហក? បង្ហាញកាត់ពន្ធដល់ខ្ញុំ។ ហើយពួកគេបាននាំដេញដោលមកឱ្យគាត់។ ហើយទ្រង់ មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ រូបភាពនេះនិងសិលាចារឹកនេះជារបស់អ្នកណា? ពួក គេទូលថា៖ របស់សេសារ។ បន្ទាប់មកព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ដូច្នោះ សូម ប្រគល់របស់របស់សេសារទៅឱ្យសេសារ ហើយប្រគល់របស់របស់ព្រះទៅឱ្យព្រះ។ ហើយពេលបានឮ ពួកគេភ្ញាក់ផ្អើល ហើយបានទុកចោលគាត់ រួចចាកចេញ។

នៅក្នុងថ្ងៃនោះ ពួកសាឌូសេដែលនិយាយថាមិនមានការរស់ឡើងវិញបានមកជួប គាត់ ហើយបានសួរគាត់ ពោលថា៖ គ្រូបង្រៀន ម៉ូសេសបាននិយាយថា ប្រសិនបើ នរណាម្នាក់ស្លាប់ដោយមិនមានកូន បងប្អូនប្រុសរបស់គាត់នឹងរៀបការជាមួយប្រពន្ធ របស់គាត់ ហើយនឹងបង្កើតពូជសម្រាប់បងប្អូនប្រុសរបស់គាត់។ មាន បងប្អូនប្រុស ប្រាំពីរនាក់ ក្នុងចំណោមយើង ហើយ បងប្រុសទីមួយ បានរៀបការ រួចបានស្លាប់ ដោយគ្មានកូនចៅគាត់បានទុកប្រពន្ធរបស់គាត់ ទៅឱ្យបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់។ ដូចគ្នា នេះដែរ ទីពីរ និងទីបី រហូតដល់ទាំងប្រាំពីរ។ ក្រោយមកទៀត ត្រូវនោះក៏បានស្លាប់ដែរ បន្ទាប់ពីគ្រប់គ្នា។ ដូច្នោះ នៅក្នុងការរស់ឡើងវិញ នារីនោះនឹងជារបស់អ្នកណាក្នុង ចំណោមបុរសទាំងប្រាំពីរនាក់? ដ្បិតគេទាំងអស់បានមាននាងជាប្រពន្ធ។ ព្រះយេស៊ូ បានឆ្លើយតបទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានបំភាន់ ព្រោះមិនបានដឹងបទគម្ពីរ ហើយក៏មិនបានដឹងពីថាមពលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ ក្នុងការរស់ឡើងវិញ ពួកគេ មិនរៀបការទេ ហើយក៏មិនត្រូវបានប្រគល់ឱ្យរៀបការដែរ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងដូចជាទេវតា

របស់ព្រះនៅក្នុងស្ថានសួគ៌។ ប៉ុន្តែអំពីការរស់ឡើងវិញនៃអ្នកស្លាប់ តើអ្នករាល់គ្នាមិន
បានអានអ្វីដែលត្រូវបាននិយាយចំពោះអ្នករាល់គ្នាដោយព្រះជាម្ចាស់ដែលមាន
បន្ទូលថា ខ្ញុំជាព្រះរបស់អាប្រាហាំ និងព្រះរបស់អ៊ីសាក និងព្រះរបស់យ៉ាកុប។ ព្រះ
មិនមែនជាព្រះរបស់មនុស្សស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែជាព្រះរបស់មនុស្សរស់។ ហើយពេលហ្វូង
មនុស្សបានឮ ពួកគេបានភ្ញាក់ផ្អើលនឹងការបង្រៀនរបស់គាត់។

ពួកហ្វារីស៊ីបានឮថា គាត់បានធ្វើឱ្យពួកសាឌូរស់ឡើងវិញ ហើយពួកគេបានប្រមូលជុំ
គ្នា និងអ្នកច្បាប់ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបានសួរគាត់ដើម្បីសាកល្បងទាំងនិយាយថា ត្រូវ
បង្រៀន ដែល បញ្ញត្តិ ធំ ក្នុង ច្បាប់? ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូបានត្រាស់ទៅគាត់ថា៖ អ្នកនឹង
ស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ដោយដឹងចិត្តទាំងមូលរបស់អ្នក និងដោយ
ព្រលឹងទាំងមូលរបស់អ្នក និងដោយគំនិតទាំងមូលរបស់អ្នក។ នេះគឺជាការបញ្ចុះទីមួយ
និងសំខាន់បំផុត។ ប៉ុន្តែការបង្កាប់ទីពីរក៏ស្រដៀងនឹងការបង្កាប់នេះដែរ គឺអ្នកនឹង
ស្រលាញ់អ្នកជិតខាងរបស់អ្នកដូចជាខ្លួនអ្នកផ្ទាល់។ ក្នុងប្រការទាំងពីរនេះ ច្បាប់
ទាំងមូល និងព្យាករណ៍ទាំងអស់រៀបរាប់នៅ។

ប៉ុន្តែ ពេលពួកផារីស៊ីបានប្រមូលជុំគ្នា ព្រះយេស៊ូបានសួរពួកគេ ថា៖ តើអ្នករាល់
គ្នាគិតយ៉ាងណាអំពីព្រះគ្រីស្ទ? គាត់ជាកូនប្រុសរបស់អ្នកណា? ពួកគេនិយាយទៅ
គាត់ថា៖ របស់ដារីឌី។ គាត់និយាយទៅពួកគេថា៖ ដូច្នេះហេតុអ្វីបានជាដារីឌីក្នុងព្រះ
វិញ្ញាណហៅគាត់ថាព្រះអម្ចាស់ដោយនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់
ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំថា៖ សូមអង្គុយនៅខាងស្តាំរបស់ខ្ញុំ រហូតដល់ខ្ញុំនឹងដាក់សត្រូវរបស់
អ្នកជាកន្លែងដាក់ជើងនៃជើងរបស់អ្នក។

ប្រសិនបើដូច្នោះ ដារីឌីហៅគាត់ថា ព្រះអម្ចាស់ តើធ្វើដូចម្តេចគាត់អាចជាកូន
ប្រុសរបស់គាត់បាន?

និង គ្មាននរណាម្នាក់អាចឆ្លើយតបពាក្យចំពោះគាត់បានទេ ហើយក៏គ្មាននរណា
ម្នាក់ហ៊ានសួរគាត់ទៀតចាប់ពីថ្ងៃនោះមកទេ។

ពេលនោះ ព្រះយេស៊ូបាននិយាយទៅកាន់ហ្វងមនុស្ស និងសិស្សរបស់ព្រះអង្គ។ ថា ពួកអ្នកបរិច្ឆេទ និងពួកផារីស៊ី បានអង្គុយនៅលើកៅអីរបស់មូសេ។ ដូច្នោះ អ្វីៗទាំងអស់ដែលពួកគេនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាឱ្យរក្សា ចូររក្សានិងធ្វើតាម ប៉ុន្តែកុំធ្វើតាមការងាររបស់ពួកគេ ដ្បិតពួកគេនិយាយ ប៉ុន្តែមិនធ្វើ។ ពួកគេចងបន្ទុកធ្ងន់ និងលំបាកក្នុងការប្រាំប្រទេ ហើយដាក់លើស្មារបស់មនុស្ស ប៉ុន្តែដោយប្រាមដៃរបស់ពួកគេ មិនចង់រំកិលវាទេ។ ការងារទាំងអស់របស់ពួកគេ ពួកគេធ្វើដើម្បីឱ្យមនុស្សទាំងឡាយមើលឃើញ។ ដ្បិតពួកគេធ្វើឱ្យគ្រោះការពាររបស់ពួកគេទូលាយ ហើយធ្វើឱ្យចុងភាន់នៃសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេធំ។ ហើយពួកគេស្រលាញ់កន្លែងកិត្តិយសក្នុងពិធីជប់លៀង និងកៅអីសំខាន់ៗក្នុងសាលាប្រជុំ។ និងការស្វាគមន៍ក្នុងទីផ្សារ និងត្រូវបានគេហៅដោយមនុស្សថាវាបី។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នា កុំឱ្យគេហៅថា វាបី ដ្បិតគ្រូបង្រៀនរបស់អ្នករាល់គ្នាមានតែម្នាក់គត់ គឺព្រះគ្រីស្ទ ហើយអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់គ្នាជាប់ឃ្នកគ្នា។ ហើយកុំហៅអ្នកណាម្នាក់នៅលើផែនដីនេះថាជាឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នា ដ្បិតឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាមានតែម្នាក់គត់ គឺព្រះអង្គដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌។ ហើយក៏មិនត្រូវហៅថាជាគ្រូបង្រៀនដែរ ពីព្រោះគ្រូបង្រៀនរបស់អ្នករាល់គ្នាមានតែមួយ គឺព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលធំជាងគេក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា នឹងជាអ្នកបម្រើរបស់អ្នករាល់គ្នា។ អ្នកណាដែលលើកខ្ពស់ខ្លួនឯង នឹងត្រូវបន្ទាបចុះ ហើយអ្នកណាដែលបន្ទាបខ្លួនឯង នឹងត្រូវលើកខ្ពស់។

ទុក្ខសោកហើយសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ពួកអ្នកនិពន្ធ និងពួកផារីស៊ី ជាពួកលាក់មុខដ្បិតអ្នករាល់គ្នាស្ទើររស់ស្រ្តីមេម៉ាយ ហើយដោយលេសអធិស្ឋានយូរ ដោយសារតែនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលការវិនិច្ឆ័យធ្ងន់ធ្ងរជាង។ វេទនាសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ពួកអ្នកបកស្រាយគម្ពីរ និងពួកផារីស៊ី ជាពួកមនុស្សកុហក ពីព្រោះថាអ្នករាល់គ្នាបិទព្រះរាជាណាចក្រស្ថានសួគ៌នៅមុខមនុស្សទាំងឡាយ។ អ្នករាល់គ្នាផ្ទាល់មិនចូលទេ ហើយក៏មិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកដែលកំពុងចូលបានចូលដែរ។ ហោះទៅកាន់អ្នក អ្នកសរសេរ និងពួកផារីស៊ី ពួកលាក់មុខ! ពីព្រោះថាអ្នករាល់គ្នាធ្វើដំណើរឆ្លងសមុទ្រ និងដីដើម្បីធ្វើឱ្យមាននិស្សិតមួយនាក់ ហើយនៅពេលគាត់បានក្លាយជា អ្នករាល់គ្នាធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជាកូននៃហេឌីហេនណា ទ្រូដឹងជាងអ្នករាល់គ្នា។ ទុក្ខដល់អ្នករាល់គ្នា ជាមគ្គុទេសក៍ខ្វាក់ភ្នែក ដែលនិយាយថា អ្នកណាសម្លាញ់នៅក្នុងព្រះវិហារ គឺជាការគ្មានអ្វីទេ ប៉ុន្តែអ្នកណាសម្លាញ់ដោយមាសនៃព្រះវិហារ ត្រូវតែបំពេញ។ អ្នកល្ងង់ និងខ្វាក់! តើនរណាធំជាង គឺមាស ឬព្រះវិហារដែលធ្វើឱ្យមាសបរិសុទ្ធ? ហើយអ្នកណាដែលសម្លាញ់នៅលើអាសនៈបូជា គឺជាការគ្មានអ្វីទេ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលសម្លាញ់នៅលើអំណោយដែលនៅលើអាសនៈបូជានោះ គាត់ត្រូវតែទទួលខុសត្រូវ។ មនុស្សល្ងង់ និងមនុស្សខ្វាក់! អ្វីដែលធំជាង ទេអំណោយ ឬអាសនៈបូជាដែលធ្វើឱ្យអំណោយនោះបរិសុទ្ធ? ដូច្នោះ អ្នកដែល

បានស្បថនៅលើអាសនៈ ឬជា គឺស្បថនៅលើវា និងនៅលើអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅ
ខាងលើវា។ ហើយអ្នកដែលបានស្បថនៅក្នុងព្រះវិហារ គឺស្បថនៅក្នុងព្រះវិហារនោះ
និងនៅក្នុងព្រះដែលបានស្តាប់នៅក្នុងព្រះវិហារនោះ។ ហើយអ្នកដែលបានស្បថនៅ
ស្ថានសួគ៌ គឺស្បថនៅលើបណ្តឹងរបស់ព្រះ និងនៅលើព្រះអង្គដែលគង់នៅលើបណ្តឹង
នោះ។ វេទនាចំពោះអ្នករាល់គ្នា ពួកអ្នកសាស្ត្រា និងពួកធាវីស៊ី ជាពួកលាក់មុខ!
ពីព្រោះថាអ្នករាល់គ្នាថ្វាយដំណាលមួយភាគដប់នូវស្លឹកស្ពៃ ស្លឹកឌីល និងស្លឹកគុយមិន
ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាបានធ្វេសប្រហែសនូវរបស់ដែលធ្ងន់ជាងនៃច្បាប់ គឺការវិនិច្ឆ័យ សេចក្តី
មេត្តាករុណា និងសេចក្តីជំនឿ។ រឿងទាំងនេះវាចាំបាច់ត្រូវធ្វើ ហើយរឿងទាំងនោះក៏
មិនគួរលះបង់ដែរ។ ជាមគ្គុទ្ទេសក៍ពិការភ្នែក ដែលច្រោះមូសចេញ ប៉ុន្តែស្រូបអង្គុយ
ទុក្ខចំពោះអ្នករាល់គ្នា អ្នកនិពន្ធ និងពួកធាវីស៊ី ជាពួកលាក់មុខ ពីព្រោះថាអ្នករាល់គ្នា
សម្អាតខាងក្រៅនៃពេជ្រ និងបាន ប៉ុន្តែខាងក្នុងវិញពេញដោយការប្លន់ និងអយុត្តិធម៌។
ហេ ជនធាវីស៊ីដែលខ្វាក់! សូមធ្វើឱ្យស្អាតខាងក្នុងនៃពេជ្រនិងបានជាមុនសិន ដើម្បីឱ្យ
ខាងក្រៅរបស់វាក្លាយជាស្អាតដែរ។ ទុក្ខដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកអ្នកសរសេរ និងពួកធាវីស៊ី
ពួកលាក់មុខ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដូចជាផ្លូវដែលលាបកំបោរ ដែលខាងក្រៅពិតជាលេច
យើងស្អាត ប៉ុន្តែខាងក្នុងពេញដោយអ្នកស្លាប់ និងអសុចិទាំងអស់។ ដូច្នេះ អ្នករាល់
គ្នាក៏ពីខាងក្រៅពិតណាស់លេចឡើងចំពោះមនុស្សថាជាអ្នកសុចរិត ប៉ុន្តែខាងក្នុងអ្នក
រាល់គ្នាពេញដោយភាពលាក់កំបាំងនិងភាពគ្មានច្បាប់។ ទុក្ខចំពោះអ្នករាល់គ្នា ពួកអ្នក
និពន្ធ និងពួកធាវីស៊ី ជាពួកលាក់មុខ ពីព្រោះថាអ្នករាល់គ្នាសង់ផ្លូវនៃពួកហោរា និងតុប
តែងផ្លូវនៃពួកអ្នកសុចរិត ហើយអ្នករាល់គ្នានិយាយថា ប្រសិនបើយើងនៅក្នុងសម័យ
នៃបិតារបស់យើង យើងនឹងមិនជាដៃគូរបស់ពួកគេក្នុងការធ្វើឱ្យឈាមហោរាទាំងនោះ
ទេ។ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាធ្វើបន្ទាល់សក្ខីកម្មប្រឆាំងនឹងខ្លួនឯងថា អ្នករាល់គ្នាជាកូនចៅនៃ
អ្នកដែលបានសម្លាប់ពួកហោរា។ ហើយអ្នករាល់គ្នាបំពេញការវាស់វែងនៃបិតារបស់អ្នក
រាល់គ្នា។ ពស់ទាំងឡាយ កូនពស់ពិសទាំងឡាយ តើអ្នករាល់គ្នានឹងរត់គេចពីការជំនុំ
ជម្រះនៃនរកបានយ៉ាងដូចម្តេច? ដូច្នេះ មើល ខ្ញុំធ្វើហោរា អ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកសិក្សាទៅ
កាន់អ្នករាល់គ្នា ហើយក្នុងចំណោមពួកគេ អ្នករាល់គ្នានឹងសម្លាប់ និងឆ្កាងខ្លះ ហើយក្នុង
ចំណោមពួកគេ អ្នករាល់គ្នានឹងរាយនៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយនឹង
បៀតបៀនពីក្រុងមួយទៅក្រុងមួយ។ ដើម្បីឱ្យឈាមសុចរិតទាំងអស់ដែលកំពុងត្រូវបាន
ចាក់ចេញលើផែនដីមកលើអ្នករាល់គ្នា ចាប់ពីឈាមរបស់អាបែលជាមនុស្សសុចរិត
រហូតដល់ឈាមរបស់សាការីកូនប្រុសបារ៉ាគី ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសម្លាប់រវាង
ព្រះវិហារនិងអាសនៈ។ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា រឿងទាំងអស់នេះ
នឹងមកលើជំនាន់នេះ។ ក្រុងយេរូសាឡឹម ក្រុងយេរូសាឡឹម ដែលសម្លាប់ពួកហោរា
និងគប់ដុំពួកអ្នកត្រូវបានបញ្ជូនមកកាន់វា! ប៉ុន្តែនឹងដឹងហើយដែលខ្ញុំបានចង់ប្រមូល

កូនរបស់អ្នក ដូចជារបៀបដែលមានប្រមូលកូនមានរបស់ខ្លួនឯងនៅក្រោមស្លាប ប៉ុន្តែ
អ្នករាល់គ្នាមិនបានចង់ទេ។ មើលឃើញ ផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានទុកចោលឱ្យស្ងាត់
ស្ងួត។ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នានឹងមិនឃើញខ្ញុំទៀតទេចាប់ពីកំឡុង
នេះរហូតដល់អ្នករាល់គ្នានិយាយថា ជាអ្នកដែលទទួលបាន គឺអ្នកដែលកំពុងមកក្នុងព្រះ
នាមព្រះអម្ចាស់

២៤

ហើយ ព្រះយេស៊ូបានចេញទៅពីព្រះវិហារ ហើយពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គបានមក
ដើម្បីបង្ហាញអាការៈនៃព្រះវិហារដល់ព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួក
គេថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាមិនឃើញរឿងទាំងអស់នេះទេឬ? ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា
យ៉ាងពិតប្រាកដថា នឹងមិនមានម្ចាស់មួយនៅលើផ្ទះទៀតនៅទីនេះទេ ដែលនឹងមិន
ត្រូវបំផ្លាញ។ ពេលដែលគាត់កំពុងអង្គុយនៅលើភ្នំដើមម្លូស ពួកសិស្សបានមកជួបគាត់
ដោយឯកជន និយាយថា៖ សូមប្រាប់យើងថា ពេលណារឿងទាំងនេះនឹងកើតឡើង
ហើយអ្វីជាសញ្ញានៃការមកដល់របស់អ្នក និងនៃការបញ្ចប់យុគសម័យ? ហើយ
ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតបមានបន្ទូលដល់ពួកគេថា៖ ចូរប្រយ័ត្នកុំឱ្យនរណាម្នាក់បញ្ឆោត
អ្នករាល់គ្នា។ ដ្បិតមនុស្សជាច្រើននឹងមកក្នុងនាមរបស់ខ្ញុំ និយាយថា ខ្ញុំជាក្រីស្ទ ហើយ
នឹងបញ្ឆោតមនុស្សជាច្រើន។ អ្នករាល់គ្នានឹងឮពីសង្គ្រាម និងពាក្យចាមរាវាមររពី
សង្គ្រាម ប៉ុន្តែកុំអោយរំខាន ព្រោះវាចាំបាច់ដែលរឿងទាំងអស់នេះត្រូវកើតឡើង ប៉ុន្តែ
នេះមិនទាន់ជាការបញ្ចប់នៅឡើយទេ។ ដ្បិតជាតិទាំងព្រាកឡើងប្រឆាំងនឹងជាតិ ហើយ
ព្រះរាជាណាចក្រនឹងព្រាកឡើងប្រឆាំងនឹងព្រះរាជាណាចក្រ ហើយនឹងមានទ្រុឌក្បាល ជំងឺ
រាតត្បាត និងរញ្ជួយដីនៅតាមទីកន្លែងផ្សេងៗ។ ប៉ុន្តែ ទាំងអស់នេះគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃ
ការឈឺពោះ។ ពេលនោះ គេនឹងប្រគល់អ្នករាល់គ្នាទៅកាន់ការសោកសៅ ហើយគេនឹង
សម្លាប់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវជាតិទាំងអស់ស្តាប់ ដោយសារតែឈ្មោះ
របស់ខ្ញុំ។ ហើយបន្ទាប់មក មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យដួលរលំ ហើយពួកគេនឹង
ប្រគល់គ្នាទៅវិញគ្នាមក ហើយពួកគេនឹងស្តាប់គ្នាទៅវិញគ្នាមក។ និងពួកហោរាយក់ជា
ច្រើននឹងលេចឡើង ហើយនឹងបោកបញ្ឆោតមនុស្សជាច្រើន។ ហើយដោយសារតែភាព
គ្មានច្បាប់កើនឡើង ភាពស្រឡាញ់របស់មនុស្សជាច្រើននឹងត្រជាក់ស្រាយ។ ប៉ុន្តែអ្នក
ដែលបានស្ងៀមស្ងៀមដល់ចុងបញ្ចប់នឹងត្រូវសង្គ្រោះ។ ហើយដំណឹងល្អនៃព្រះរាជ្យនេះ
នឹងត្រូវបានប្រកាសនៅក្នុងពិភពលោកដែលមានមនុស្សរស់នៅទាំងមូល ដើម្បីជាសក្ខី
កម្មដល់ប្រជាជាតិទាំងអស់ ហើយបន្ទាប់មកចុងបញ្ចប់នឹងមកដល់។ ដូច្នោះ នៅពេល

ដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញការគួរស្តាប់ខ្លឹមនៃការធ្វើឱ្យស្ងាត់ស្ងៀម ដែលបាននិយាយ
តាមរយៈអ្នកព្យាករណ៍ដានីយ៉ែល កំពុងឈរនៅកន្លែងបរិសុទ្ធ អ្នកដែលកំពុងអាននេះ
ចូរយល់ចេញ។ ពេលនោះ អ្នកដែលនៅក្នុងស្រុកជូដា ត្រូវរៀនសូត្រទៅលើភ្នំ។ អ្នក
ដែលនៅលើដំបូល កុំឱ្យចុះមកដើម្បីយកវត្ថុផ្ទះរបស់គាត់។ និងអ្នកដែលនៅក្នុងវាល
កុំត្រឡប់មកយក្រោយដើម្បីយកសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់។ ទុក្ខសោកណាស់ សម្រាប់ស្ត្រី
ទាំងនោះដែលមានផ្ទៃពោះ និងស្ត្រីទាំងនោះដែលបំបៅដោះកូន ក្នុងថ្ងៃទាំងនោះ។ ចូរ
ប្រាន្តា ដើម្បីកុំឱ្យការរៀនសូត្ររបស់អ្នករាល់គ្នាកើតឡើងនៅរដូវរងា ឬនៅថ្ងៃ
សប្តាហ៍។ និងមានទុក្ខវេទនាដ៏ធំនៅពេលនោះ ដែលមិនដែលមានតាំងពីដើម
ពិភពលោករហូតមកដល់កំឡុងនេះ ហើយក៏នឹងមិនមានទៀតឡើយ។ ហើយប្រសិនបើ
ថ្ងៃទាំងនោះមិនត្រូវបានកាត់បន្ថយទេ សាច់ឈាមទាំងអស់នឹងមិនត្រូវបានសង្គ្រោះ
ឡើយ ប៉ុន្តែដោយសារតែអ្នកដែលត្រូវបានជ្រើសរើស ថ្ងៃទាំងនោះនឹងត្រូវបានកាត់
បន្ថយ។ បន្ទាប់មក ប្រសិនបើនរណាម្នាក់និយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា៖ មើល
ព្រះគ្រីស្ទនៅទីនេះ ឬ នៅទីនេះ កុំជឿ។ ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទក្លែងក្លាយ និងហោរាសាស្ត្រក្លែង
ក្លាយនឹងលេចឡើង ហើយពួកគេនឹងធ្វើសញ្ញាធំៗ និងអក្ខតហេតុ ដើម្បីបញ្ឆោត
សូម្បីតែអ្នកដែលត្រូវបានជ្រើសរើស ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន។ ឃើញ! ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក
រាល់គ្នាជាមុនរួចហើយ។ ដូច្នោះ ប្រសិនបើគេនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា មើល គាត់នៅ
ក្នុងវាលរហោស្ថាន កុំចេញទៅ ឬថា មើល គាត់នៅក្នុងបន្ទប់អ្នក កុំជឿ ដូចជា
ផ្នែកបន្ទាបចេញពីខាងកើត ហើយលេចឡើងរហូតដល់ខាងលិច ដូច្នោះដែរ ការ
មកដល់របស់បុត្រមនុស្សនឹងជា។ ដ្បិតនៅទីណាដែលមានសាកសព នៅទីនោះក៏ត្រូវ
នឹងត្រូវប្រមូលផ្តុំគ្នា។

ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីការសោកសៅនៃថ្ងៃទាំងនោះ ព្រះអាទិត្យនឹងងងឹត ហើយព្រះច័ន្ទ
នឹងមិនផ្តល់ពន្លឺរបស់វា ផ្កាយនឹងធ្លាក់ពីលើមេឃ ហើយអំណាចនៃលើមេឃនឹងត្រូវ
រង្គោះ។

ហើយបន្ទាប់មក សញ្ញានៃកូនប្រុសមនុស្សនឹងលេចឡើងនៅស្ថានសួគ៌ ហើយ
បន្ទាប់មក កុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់នៃផែនដីនឹងយំសោក ហើយពួកគេនឹងឃើញកូនប្រុស
មនុស្សកំពុងមកលើពពកនៃស្ថានសួគ៌ ជាមួយប្បទានភាពនិងសិរីរុងរឿងយ៉ាងច្រើន។
ហើយគាត់នឹងធ្វើទេវតារបស់គាត់ជាមួយសំឡេងត្រៃដ៏ខ្លាំង ហើយពួកគេនឹងប្រមូលអ្នក
ជ្រើសរើសរបស់គាត់ពីខ្យល់ទាំងបួន ពីចុងមេឃម្ខាងរហូតដល់ចុងម្ខាងទៀត។ ពីដើម
ល្ងា ចូររៀនប្រស្នានេះ។ នៅពេលដែលមែកធាងរបស់វាក្លាយជាទន្លេ ហើយស្លឹកដុះ
ចេញ អ្នករាល់គ្នាដឹងថារដូវក្តៅជិតមកដល់។ ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាក៏ដូចគ្នា នៅពេលណា

អ្នករាល់គ្នាឃើញរឿងទាំងអស់នេះ ចូរដឹងថា វាជិតមកដល់ហើយ គឺនៅត្រឹមថ្ងៃទី១១ ពិសាខ ប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ជំនាន់នេះនឹងមិនកន្លងផុតទេ រហូតដល់រឿងទាំងអស់នេះកើតឡើង។ ផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ ប៉ុន្តែពាក្យរបស់ខ្ញុំនឹងមិនកន្លងផុតទេ។ អំពីថ្ងៃនោះ និងពេលវេលានោះ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងទេ ទេវតានៃស្នូតក៏មិនដឹងដែរ លើកលែងតែឪពុករបស់ខ្ញុំតែម្នាក់ឯង។ ដូចជាថ្ងៃទាំងនោះនៃណូអេ ការមកដល់របស់បុត្រមនុស្សក៏នឹងជាដូច្នោះដែរ។ ដូចជាដ្បិត គេនៅក្នុងថ្ងៃទាំងនោះមុនទឹកជំនន់ កំពុងបរិភោគ និងកំពុងផឹក កំពុងរៀបការ និងកំពុងប្រគល់ឱ្យរៀបការ រហូតដល់ថ្ងៃដែលណូអេបានចូលទៅក្នុងនាវា ហើយពួកគេមិនបានដឹងរហូតដល់ទឹកជំនន់មកដល់ហើយយកពួកគេទាំងអស់ទៅ។ ដូច្នោះដែរនឹងជាការមកដល់របស់បុត្រមនុស្ស។ បន្ទាប់មក នឹងមានមនុស្សពីរនាក់នៅក្នុងវាល មួយនាក់ត្រូវបានយកទៅ ហើយមួយនាក់ត្រូវបានទុកចោល។ ស្រ្តីក៏និយាយពីរនាក់នៅក្នុងកំន មួយនាក់ត្រូវបានយក ហើយមួយនាក់ត្រូវបានទុក។ ដូច្នោះត្រូវឃ្នាំមើល ព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថា ព្រះអម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នានឹងមកនៅម៉ោងណាទេ។ នោះ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ប្រសិនបើម្ចាស់ផ្ទះបានដឹងថានៅយាមណាចោរមក គាត់នឹងបានយាមហើយនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យផ្ទះរបស់គាត់ត្រូវបានជីកទំលាយទេ។ ដោយសារតែ អ្នករាល់គ្នាក៏ត្រូវត្រៀមខ្លួនផងដែរ ព្រោះថានៅម៉ោងដែលអ្នករាល់គ្នាមិនគិតនោះ កូនប្រុសនៃមនុស្សនឹងមកដល់។

តើនរណាម្នាក់ជាទាសករស្មោះត្រង់និងប្រាជ្ញា ដែលម្ចាស់របស់គាត់បានតែងតាំងឱ្យគ្រប់គ្រងសេវាកម្មរបស់គាត់ ដើម្បីផ្តល់អាហារដល់ពួកគេតាមពេលវេលាកំណត់? មានពរណាស់ សម្រាប់ទាសករនោះ ដែលចេញយប់របស់គាត់នឹងរកឃើញកំពុងធ្វើដូច្នោះ នៅពេលគាត់មកដល់។ ពិសាខ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា គាត់នឹងតែងតាំងគាត់ឱ្យគ្រប់គ្រងលើទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់របស់គាត់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើទាសករអាក្រក់នោះនិយាយក្នុងខ្លួនចិត្តរបស់គាត់ថា ម្ចាស់របស់ខ្ញុំយឺតយ៉ាវមក ហើយចាប់ផ្តើមវាយទាសកររបស់គាត់ជាមួយគ្នា ប៉ុន្តែព្រឹកនិងផឹកជាមួយអ្នកស្រវឹង ម្ចាស់របស់ទាសករនោះនឹងមកក្នុងថ្ងៃដែលគាត់មិនរំពឹង និងក្នុងម៉ោងដែលគាត់មិនដឹង។ ហើយនឹងកាត់គេជាពីរ ហើយនឹងដាក់ផ្នែករបស់គេជាមួយអ្នកសម្តែង នៅទីនោះនឹងមានការឃុំ និងការសង្កេតធ្មេញ។

ពេលនោះព្រះរាជ្យស្ថានស្និតនឹងត្រូវប្រៀបធៀបទៅនឹងស្រីកុមារិដប់នាក់ ដែលបានយកចង្កៀងរបស់ពួកគេចេញទៅជួបកូនកំលោះប្រុស។ ប្រាំនាក់ជាមនុស្សឃ្នាតវៃ ហើយប្រាំនាក់ទៀតជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ។ អ្នកដែលកើងបានយកកើងចង្កៀងរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែមិនបានយកប្រេងជាមួយនោះទេ។ ប៉ុន្តែ ស្រីឃ្នាតវៃទាំងនោះបានយកប្រេងដាក់ក្នុងធុងរបស់ពួកគេជាមួយនឹងចង្កៀងរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែ ពេលកូនកំលោះយឺតយ៉ាវ ពួកគេទាំងអស់បានឯងរុយដេក ហើយពួកគេដេកលក់។ កណ្តាលយប់មានសំឡេងស្រែកឡើង ថា៖ មើលចុះ កូនកំលោះកំពុងមក ចូរចេញទៅទទួលគាត់! នោះ ស្រីកញ្ញាទាំងនោះទាំងអស់បានក្រោកឡើង ហើយតុបតែងចង្កៀងរបស់ពួកគេ។ ពួកស្រីល្ងង់ខ្លៅបាននិយាយទៅកាន់ពួកស្រីប្រាជ្ញាថា ចូរឱ្យប្រេង ৳ ৳ របស់អ្នករាល់គ្នាដល់យើងខ្លះ ព្រោះពិលរបស់យើងកំពុងរលត់។ ប៉ុន្តែ ពួកស្រីឃ្នាតវៃបានឆ្លើយតបនិយាយថា៖ មិនដូច្នោះទេ វានឹងមិនគ្រប់គ្រាន់ដល់យើងនិងអ្នករាល់គ្នាទេ។ ប៉ុន្តែ ជាជាងនេះ ចូរទៅរកអ្នកលក់ហើយទិញសម្រាប់ខ្លួនឯង។ ខណៈពេលដែលពួកគេចាកចេញទៅទិញកូនកំលោះបានមកដល់ ហើយអ្នកដែលបានត្រៀមរួចរាល់បានចូលជាមួយគាត់ទៅក្នុងពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ហើយទ្វារត្រូវបានបិទ។ ក្រោយមកទៀត ពួកនារីព្រហ្មចារីដែលនៅសល់បានមកដោយនិយាយថា៖ ចេហ្វាយ ចេហ្វាយ សូមបើកទ្វារឱ្យយើងខ្ញុំផង។ ប៉ុន្តែ គាត់ឆ្លើយថា៖ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នករាល់គ្នាទេ។ ដូច្នោះ ចូរឃ្នាមើលចុះ ព្រោះថាអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថ្ងៃ ហើយក៏មិនដឹងពេលវេលាដែលបុត្រមនុស្សមកដល់ទេ។

ដូចជាមនុស្សម្នាក់កំពុងធ្វើដំណើរ ដែលបានហៅទាសករផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ ហើយបានប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់ដល់ពួកគេ។ ហើយអ្នកដែលពិតជាបានឱ្យប្រាំតាឡង់, អ្នកដែលប៉ុន្តែពីរ, អ្នកដែលប៉ុន្តែមួយ, នីមួយៗតាមកម្លាំងផ្ទាល់ខ្លួន, ហើយគាត់បានធ្វើដំណើរចេញភ្លាមៗ។ ហើយអ្នកដែលបានយកប្រាំថាឡង់នោះបានទៅធ្វើការជាមួយពួកវា និងបានរកបានថាឡង់ផ្សេងទៀតប្រាំ។ ដូចគ្នាដែរ អ្នកដែលបានទទួលពីរគាត់ក៏បានទទួលបានពីរផ្សេងទៀត។ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលបានទទួលមួយ បានទៅដឹកដី ហើយលាក់ប្រាក់របស់ចេហ្វាយគាត់។ ប៉ុន្តែក្រោយពេលយូរ ម្ចាស់របស់ទាសករទាំងនោះបានមកដល់ ហើយបានតម្រិមគណនីជាមួយពួកគេ។ និងអ្នកដែលបានទទួលប្រាំតាឡង់បានចូលមកជិត ហើយបានយកប្រាំតាឡង់ផ្សេងទៀតមកបង្ហាញ ដោយនិយាយថា៖ ម្ចាស់អើយ លោកបានប្រគល់ប្រាំតាឡង់ដល់ខ្ញុំ សូមម្ចាស់មើល ខ្ញុំបានរកប្រាំតាឡង់ផ្សេងទៀតបន្ថែមពីលើវា។ ម្ចាស់របស់គាត់បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ល្អ ហើយ ទាសករដ៏ល្អនិងស្មោះត្រង់! អ្នកបានស្មោះត្រង់លើរបស់តិចតួច ខ្ញុំនឹងតាំងអ្នកឱ្យគ្រប់គ្រងរបស់ច្រើន។ ចូលទៅក្នុងសេចក្តីរីករាយរបស់ម្ចាស់របស់អ្នកចុះ។ បុរសដែល

បានទទួលទារុណ្ណ៍ពីវាបានចូលមកជិតនិងនិយាយថា៖ ម្ចាស់អើយ លោកបាន
 ប្រគល់ទារុណ្ណ៍ពីវាដល់ខ្ញុំ សូមលោកមើល ខ្ញុំបានរកបានទារុណ្ណ៍ពីវាទៀតលើទារុណ្ណ៍ទាំង
 នោះ។ ម្ចាស់របស់គាត់បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ល្អហើយ ទាសករដ៏ល្អនិងស្មោះត្រង់!
 អ្នកបានស្មោះត្រង់លើរបស់តិចតួច ខ្ញុំនឹងតាំងអ្នកឱ្យគ្រប់គ្រងរបស់ច្រើន។ ចូលទៅក្នុង
 សេចក្តីរីករាយរបស់ម្ចាស់របស់អ្នកចុះ។ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលបានទទួលទារុណ្ណ៍មួយក៏បាន
 ចូលទៅជិតនិងនិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំបានដឹងអ្នកថា គឺជាមនុស្សរឹង ច្រូតកាត់
 កន្លែងដែលអ្នកមិនបានបណ្តាំ និងប្រមូលយកកន្លែងដែលអ្នកមិនបានរាយប្រាយ
 ហើយដោយសារវត្តខ្លាច ខ្ញុំបានទៅលាក់ទេពកោសល្យរបស់អ្នកនៅក្នុងដី។ មើលចុះ
 អ្នកមានវាត្រឡប់មកវិញ។ ប៉ុន្តែម្ចាស់របស់គាត់បានឆ្លើយតបនិយាយទៅគាត់ថា៖
 ទាសករអាក្រក់និងក្លៀស អ្នកបានដឹងថាខ្ញុំកាត់ផលនៅកន្លែងដែលខ្ញុំមិនបានសាប
 និងខ្ញុំប្រមូលផលពីកន្លែងដែលខ្ញុំមិនបានបែកខ្ចាយ។ ដូច្នោះវាចាំបាច់ដែលអ្នកគប់ដាក់
 ប្រាក់របស់ខ្ញុំទៅធានាការិក ហើយនៅពេលខ្ញុំមកខ្ញុំនឹងបានទទួលប្រាក់របស់ខ្ញុំវិញ
 ជាមួយការប្រាក់។ ដូច្នោះ ចូរយកទេពកោសល្យពីគាត់ ហើយឱ្យទៅអ្នកដែលមានទេព
 កោសល្យដប់។ ដល់អ្នកដែលមាន គ្រប់គ្នានឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ និងនឹងមានច្រើនលើស
 ប៉ុន្តែអ្នកដែលមិនមាន សូម្បីតែអ្វីដែលគាត់មាន ក៏នឹងត្រូវយកចេញពីគាត់ដែរ។
 ហើយចាត់ទាសករគ្មានប្រយោជន៍នោះចេញទៅក្នុងភាពងងឹតខាងក្រៅ នៅទីនោះនឹង
 មានការយំ និងការប្រាសរេធ្វើ។

នៅពេលដែលបុត្រមនុស្សមកក្នុងសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ និងទេវតាបរិសុទ្ធទាំង
 អស់ជាមួយទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងអង្គុយលើបណ្តឹងសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។ ហើយជាតិ
 សាសន៍ទាំងអស់នឹងត្រូវបានប្រមូលនៅមុខគាត់ ហើយគាត់នឹងបំបែកពួកគេចេញពីគ្នា
 ដូចជាអ្នកគង្វាលបំបែកចៀមចេញពីព័រ។ ហើយគាត់នឹងដាក់ចៀមនៅខាងស្តាំរបស់
 គាត់ ប៉ុន្តែព័រនៅខាងឆ្វេង។ បន្ទាប់មកព្រះរាជានឹងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេដែលនៅ
 ខាងស្តាំរបស់ព្រះអង្គថា៖ ចូរមកទីនេះ អ្នករាល់គ្នាដែលបានទទួលពរពីព្រះចិត្តរបស់ខ្ញុំ
 ចូរទទួលមរតកនូវនគរដែលបានរៀបចំទុកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាតាំងពីគ្រឹះនៃ
 ពិភពលោក។ ខ្ញុំឃ្លាន ហើយអ្នករាល់គ្នាបានឱ្យអាហារដល់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំស្រេកទឹក ហើយអ្នក
 រាល់គ្នាបានឱ្យទឹកផឹកដល់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំជាជនបរទេស ហើយអ្នករាល់គ្នាបានទទួលខ្ញុំ។ ខ្ញុំ
 អាក្រាត ហើយអ្នករាល់គ្នាបានស្លៀកពាក់ឱ្យខ្ញុំ។ ខ្ញុំឈឺ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានមកមើល
 ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនៅក្នុងគុក ហើយអ្នករាល់គ្នាបានមកជួបខ្ញុំ។ បន្ទាប់មក អ្នកសុចរិតនឹងឆ្លើយទៅ
 គាត់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ពេលណាដែលយើងបានឃើញអ្នកឃ្លាន ហើយយើងបានចិញ្ចឹម
 អ្នក ឬឃើញអ្នកស្រេកទឹក ហើយយើងបានឱ្យអ្នកផឹក? តើពេលណាដែរដែលយើង
 បានឃើញអ្នកជាអ្នកបរទេសហើយបានទទួលអ្នក ឬឃើញអ្នកអាក្រាតហើយបាន

ស្លៀកពាក់ឱ្យអ្នក? តើពេលណាដែលយើងបានឃើញអ្នកខ្សោយ ឬនៅក្នុងគុក ហើយ
 យើងបានមកកាន់អ្នក? ហើយព្រះរាជាឆ្លើយតបនឹងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ពិត
 ប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា អ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើដល់បងប្អូនបុរស
 ម្នាក់ក្នុងចំណោមបងប្អូនតូចបំផុតរបស់ខ្ញុំទាំងនេះ គឺអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើដល់ខ្ញុំដែរ។
 បន្ទាប់មក នឹងនិយាយទៅកាន់ពួកនៅខាងឆ្វេងថា៖ ចូរទៅឱ្យឆ្ងាយពីខ្ញុំ ពួកដែលត្រូវ
 បណ្តាល ចូលទៅក្នុងភ្លើងអស់កល្បដែលត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់អារក្សនិងពួកទេវតា
 របស់វា។ ខ្ញុំឃ្លានដ្បិត ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបានឱ្យអាហារដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំស្រែកទឹក ហើយអ្នក
 រាល់គ្នាមិនបានឱ្យទឹកផឹកដល់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំជាជនបរទេស ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបានទទួលខ្ញុំ ខ្ញុំ
 អាត្រាត ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបានស្លៀកពាក់ឱ្យខ្ញុំ ខ្ញុំខ្សោយនិងនៅក្នុងពន្ធនាគារ
 ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបានមកមើលខ្ញុំ។ បន្ទាប់មក ពួកគេនឹងឆ្លើយតបទៅគាត់ថា៖
 ព្រះអម្ចាស់ ពេលណាដែលយើងបានឃើញអ្នកឃ្លាន ឬស្រែកទឹក ឬជាជនបរទេស ឬ
 អាត្រាត ឬខ្សោយ ឬនៅក្នុងគុក ហើយមិនបានបម្រើអ្នក? បន្ទាប់មក នឹងឆ្លើយតបទៅ
 ពួកគេថា៖ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ដរាបណាអ្នករាល់គ្នាមិនបានធ្វើដល់
 អ្នកតូចបំផុតម្នាក់ក្នុងចំណោមទាំងនេះទេ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏មិនបានធ្វើដល់ខ្ញុំដែរ។
 ហើយពួកនេះនឹងទៅកាន់ការដាក់ទោសអស់កល្បជានិច្ច ប៉ុន្តែអ្នកសុចរិតនឹងទៅកាន់
 ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

២៦

ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូបានបញ្ចប់ពាក្យទាំងអស់នេះ,
 គាត់បាននិយាយទៅកាន់សិស្សរបស់គាត់។ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា ក្រោយពីរថ្ងៃទៀត ពិធី
 បុណ្យរំលងផ្សេងនឹងកើតឡើង ហើយបុត្រមនុស្សនឹងត្រូវប្រគល់ឱ្យទៅឆ្ការ។ បន្ទាប់មក
 ពួកសម្តេចសង្ឃ ពួកអ្នកនិពន្ធ និងពួកចាស់ទុំនៃប្រជាជន ត្រូវបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងទី
 ធ្លានៃសម្តេចសង្ឃធំ ដែលត្រូវបានហៅថា កែអាផា។ ហើយពួកគេបានប្រឹក្សាគ្នា ដើម្បី
 ចាប់ព្រះយេស៊ូដោយល្បិច និងសម្លាប់ព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថា៖ កុំធ្វើក្នុង
 ពេលពិធីបុណ្យទេ ដើម្បីកុំឱ្យមានភាពច្របូកច្របល់កើតឡើងក្នុងចំណោមប្រជាជន។

ប៉ុន្តែ យេស៊ូ បាននៅក្នុងភូមិបេថានី ក្នុងផ្ទះរបស់ស៊ីម៉ុន ជាអ្នកយួង។ ស្រ្តីម្នាក់
 មានពាងថ្នាំប្រេងក្រអូបមានតម្លៃខ្លាំងបានថ្វីលមកគាត់ ហើយនាងបានចាក់លើក្បាល
 របស់គាត់ពេលគាត់កំពុងផ្អៀង។ ប៉ុន្តែពេលសិស្សរបស់គាត់ឃើញ ពួកគាត់បានខឹង
 និយាយថា៖ ការបំផ្លាញនេះសម្រាប់អ្វី? ដ្បិតប្រេងក្រអូបនេះអាចត្រូវបានលក់ក្នុងតម្លៃ

ថ្លៃ ហើយយកទៅផ្តល់ជូនអ្នកក្រីក្រ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូដឹងហើយ ក៏មានបន្ទូលទៅគេថា៖
ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាបង្កការលំបាកដល់ស្ត្រីនេះ? ដ្បិតនាងបានធ្វើការងារល្អមួយ
ចំពោះខ្ញុំ។ ពួកអ្នកមានអ្នកក្រីក្រជាមួយខ្លួនជានិច្ច ប៉ុន្តែពួកអ្នកមិនមានខ្ញុំជាមួយជានិច្ច
ទេ។ ដោយសារនាងនេះបានចាក់ក្រអូបនេះលើរាងកាយរបស់ខ្ញុំ នាងបានធ្វើវាដើម្បី
បញ្ចុះខ្ញុំ។ ពិតណាស់ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា កន្លែងណាក៏ដោយ ប្រសិនបើដំណឹងល្អ
នេះត្រូវបានប្រកាសនៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល នឹងត្រូវនិយាយផងដែរនូវអ្វីដែលនាង
បានធ្វើនេះ ដើម្បីជាការរំលឹកដល់នាង។

បន្ទាប់មក មនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកដប់ពីរនាក់ ដែលមានឈ្មោះថា យូដាស
អីស្ការីយ៉ូត បានទៅរកពួកសម្តេចសង្ឃ ហើយនិយាយថា តើអ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យអ្វីដល់ខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំនឹងប្រគល់គាត់ទៅឲ្យអ្នករាល់គ្នា? ពួកគេក៏បានកំណត់ឲ្យគាត់នូវប្រាក់
សាមសិបបាត។ ហើយចាប់ពីពេលនោះមក គាត់បានស្វែងរកឱកាសដើម្បីក្បត់គាត់។

នៅថ្ងៃទីមួយនៃបុណ្យនៃប្រដាប់គ្នានដំបែ សិស្សានុសិស្សបានមកជួបព្រះយេស៊ូ
និងសួរទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ លោកចង់ឱ្យយើងរៀបចំនៅកន្លែងណាដើម្បីលោក
បរិភោគពិធីបុណ្យរំលងផុត? ប៉ុន្តែ គាត់បាននិយាយថា៖ ចូរទៅក្នុងទីក្រុងទៅកាន់បុរស
ម្នាក់ ហើយនិយាយទៅកាន់គាត់ថា គ្រូបង្រៀននិយាយថា ពេលវេលារបស់ខ្ញុំដិត
មកដល់ហើយ ខ្ញុំនឹងធ្វើបុណ្យរំលងផុតជាមួយនឹងសិស្សានុសិស្សរបស់ខ្ញុំនៅឯអ្នក។
ហើយសិស្សទាំងនោះបានធ្វើដូចជាព្រះយេស៊ូបានបង្គាប់ដល់ពួកគេ ហើយពួកគេបាន
រៀបចំពិធីបុណ្យរំលងផុត។ នៅពេលល្ងាច គាត់បានផ្ទៀងជាមួយនឹងពួកដប់ពីរនាក់។
ហើយពេលពួកគេកំពុងញឹក ទ្រង់បាននិយាយថា៖ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នក
រាល់គ្នាថា មនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នានឹងក្បត់ខ្ញុំ។ ហើយពួកគេកំពុងទុក្ខពួយ
យ៉ាងខ្លាំង ម្នាក់ៗចាប់ផ្តើមនិយាយទៅគាត់ថា៖ មិនមែនខ្ញុំទេឬ? ព្រះអម្ចាស់? ប៉ុន្តែ គាត់
បានឆ្លើយតបថា៖ អ្នកដែលបានជ្រលក់ដៃជាមួយខ្ញុំក្នុងឋាននេះ នឹងក្បត់ខ្ញុំ។ ពិតប្រាកដ
ជា កូនប្រុសនៃមនុស្សទៅ ដូចជាវាត្រូវបានសរសេរអំពីគាត់ ប៉ុន្តែវែចំពោះមនុស្សនោះ
ដែលតាមរយៈគាត់ កូនប្រុសនៃមនុស្សត្រូវបានក្បត់។ វាល្អសម្រាប់គាត់ ប្រសិនបើ
មនុស្សនោះមិនត្រូវបានកើតមក។ យូដាដែលកំពុងប្រគល់គាត់បានឆ្លើយតបថា៖
មិនមែនខ្ញុំទេមែនទេ វាបី? គាត់និយាយទៅកាន់យូដាថា៖ អ្នកបាននិយាយហើយ។
ពេលពួកគេកំពុងតែញឹក ព្រះយេស៊ូបានយកនំប៉័ង ហើយបានថ្វាយអរគុណ ទ្រង់បាន
បែកនំប៉័ង និងផ្តល់ដល់ពួកសិស្ស ហើយបាននិយាយថា ចូរយក ចូរញឹក នេះគឺជាវាង
កាយរបស់ខ្ញុំ។ ហើយបានយកពែងមក ហើយបានអរគុណហើយ គាត់បានឲ្យពួកគេ
ដោយនិយាយថា៖ ចូរផឹកពីវាទាំងអស់គ្នា នេះគឺជាឈាមរបស់ខ្ញុំនៃសេចក្តីសញ្ញាថ្មី

ដែលកំពុងត្រូវបានចាក់ចេញសម្រាប់មនុស្សជាច្រើន ដើម្បីការលែងទោសបាប។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា ចាប់ពីកន្លះនេះតទៅ ខ្ញុំនឹងមិនផឹកផលិតផលនៃដើម ទីពឹងបាយជូរនេះទៀតទេ រហូតដល់ថ្ងៃនោះ នៅពេលដែលខ្ញុំផឹកវាថ្មីជាមួយអ្នករាល់ គ្នា នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះបិតាខ្ញុំ។

ហើយបន្ទាប់ពីបានប្រៀងទំនុកតម្កើង ពួកគេបានចេញទៅកាន់ភ្នំអូលីវ។ បន្ទាប់ មក ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា អ្នករាល់គ្នាទាំងអស់នឹងធ្លាក់ចុះពីខ្ញុំនៅ ក្នុងយប់នេះ ព្រោះវាត្រូវបានសរសេរថា៖ ខ្ញុំនឹងវាយអ្នកគង្វាល ហើយចៀមទាំងឡាយ នៃរូងនឹងត្រូវបែកខ្ញែក

ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីខ្ញុំត្រូវបានលើកឡើងវិញ ខ្ញុំនឹងដឹកនាំអ្នកទាំងអស់ទៅកាន់ស្រុក កាលីហ្វ័រញ៉ា។ ពេត្រុសឆ្លើយតបថា៖ ប្រសិនបើគ្រប់គ្នានឹងត្រូវធ្វើឱ្យដួលរលំក្នុងព្រះអង្គ ខ្ញុំ នឹងមិនដែលដួលរលំឡើយ។ យេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ពិតប្រាកដណាស់ ខ្ញុំ និយាយទៅអ្នកថា នៅក្នុងយប់នេះ មុនពេលមាននៃស្រែក អ្នកនឹងបដិសេធខ្ញុំបីដង។ ពេត្រុសនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ទោះបីជាវាចាំបាច់ឱ្យខ្ញុំស្លាប់ជាមួយអ្នកក៏ដោយ ខ្ញុំ នឹងមិនបដិសេធអ្នកទេ។ ហើយសិស្សទាំងអស់ក៏និយាយដូចគ្នាដែរ។

បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូបានមកជាមួយពួកគេទៅកាន់ទីកន្លែងមួយដែលហៅថា ហ្គេតសេម៉ាណេ ហើយព្រះអង្គបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សថា៖ អ្នករាល់គ្នាអង្គុយ នៅទីនេះរហូតដល់ខ្ញុំទៅអធិស្ឋាននៅទីនោះ។ ហើយដោយបានយកពេត្រុស និងកូន ប្រុសទាំងពីររបស់សេរេបេដេ ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមកង្វល់ និងព្រួយបារម្ភ។ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូ មានបន្ទូល ទៅកាន់ពួកគេថា ព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ មានសេចក្តីសោកសៅយ៉ាង ខ្លាំង រហូតដល់ស្លាប់ ចូរនៅទីនេះ ហើយចូរយាមជាមួយខ្ញុំ។ ហើយបានទៅមុខបន្តិច គាត់បានធ្លាក់លើមុខរបស់គាត់ ដោយអធិស្ឋាន និងនិយាយថា៖ ឪពុករបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន សូមឱ្យពេលនេះឆ្លងផុតពីខ្ញុំ លើកលែងតែមិនមែនដូចជាខ្ញុំចង់ ប៉ុន្តែដូចជាអ្នកចង់។ ហើយគាត់មកទៅកាន់ពួកសិស្ស ហើយរកឃើញពួកគេកំពុងគេង ហើយនិយាយទៅកាន់ពេត្រុសថា៖ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចឃ្នាំមើលជាមួយខ្ញុំបាន មួយម៉ោងទេឬ? ចូរឃ្នាំមើលនិងប្រារុណ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងការល្អៗ ព្រោះវិញ្ញាណពិតប្រាកដធ្វើ ប៉ុន្តែសាច់លាមកខ្សោយ។ ម្តងទៀតលើកទីពីរ ទ្រង់បាន ទៅអធិស្ឋានថា៖ ឪពុករបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើពេលនេះមិនអាចឆ្លងកាត់ពីខ្ញុំបាន លុះត្រាតែ ខ្ញុំផឹកវា សូមឱ្យចំណងរបស់ទ្រង់កើតមានឡើង។ ហើយនៅពេលមកដល់ លោកបានរក ឃើញពួកគេកំពុងគេងម្តងទៀត ព្រោះភ្នែករបស់ពួកគេធ្ងន់ធ្ងរ។ ហើយទុកពួកគេទៅ

ម្តងទៀត ទ្រង់បានអធិស្ឋានជាលើកទីបី ដោយមានបន្ទូលពាក្យដូចគ្នា បន្ទាប់មក គាត់មកកាន់ពួកសិស្សរបស់គាត់ ហើយនិយាយទៅពួកគេថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាទៅតែ គេង និងសម្រាកទៀតឬ? មើល! ម៉ោងនោះបានចូលមកជិតហើយ ហើយបុត្រមនុស្ស កំពុងត្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងដៃពួកអ្នកបាប។ ក្រោកឡើង! ទៅកាន់! ចូរមើល អ្នកក្បត់ខ្ញុំ បានមកជិតហើយ។

ហើយ ពេលគាត់កំពុងនិយាយនៅឡើយ មើល យូដាស ដែលជាមួយក្នុង ចំណោមសិស្សទាំងដប់ពីរនាក់ បានមកដល់ ហើយមានហ្វូងមនុស្សយ៉ាងច្រើនជាមួយ គាត់ ដោយកាន់ដារនិងឈើ ដែលបានមកពីសំណាក់សម្តេចសង្ឃនិងចាស់ទុំនៃ ប្រជាជន។ ឯអ្នកដែលកំពុងប្រគល់គាត់បានឱ្យសញ្ញាដល់ពួកគេ ដោយនិយាយថា៖ អ្នកណាដែលខ្ញុំមើល គាត់ហើយ ចូរចាប់គាត់។ ហើយក្លាមបនោះ គាត់បានចូលទៅជិត ព្រះយេស៊ូ និយាយថា៖ សូត្រី វាចា! ហើយបានមើលគាត់។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបាននិយាយ ទៅគាត់ថា៖ មិត្តភក្តិ អ្នកមកនៅទីនេះដើម្បីធ្វើអ្វី? បន្ទាប់មកពួកគេបានចូលមកជិត ដាក់ដៃលើព្រះយេស៊ូ ហើយចាប់គាត់។ ហើយមើលទៅ មានអ្នកម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នក ដែលនៅជាមួយព្រះយេស៊ូ បានលាតសន្ធឹងដៃរបស់គាត់ ដកដាររបស់គាត់ចេញ ហើយបានវាយទាសករបស់សម្តេចសង្ឃធំ រួចកាត់ត្រចៀករបស់គាត់ចេញ។ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូនិយាយទៅគាត់ថា៖ បង្វិលដាររបស់អ្នកទៅកន្លែងរបស់វា ដ្បិត អ្នកទាំងអស់ដែលបានយកដារនឹងស្លាប់ដោយដារ។ ឬអ្នកហាក់ដូចជាថាខ្ញុំមិនអាចហៅ ឪពុករបស់ខ្ញុំកុំឱ្យនេះ ហើយទ្រង់នឹងផ្តល់ដល់ខ្ញុំនូវកងទ័ពទេវតាច្រើនជាងដប់ពីរ កងទ័ពទេវតា? តើដូចម្តេចបានជាដូច្នោះ គម្ពីរទាំងនោះនឹងត្រូវបំពេញ ដែលថាវាចាំបាច់ ត្រូវកើតឡើងដូច្នោះ? នៅក្នុងពេលម៉ោងនោះ ព្រះយេស៊ូបានគ្រាស់ទៅកាន់ហ្វូង មនុស្សថា៖ អ្នករាល់គ្នាបានចេញមកដូចជាចាប់ចោរ ដោយយកដារនិងឈើមកជាមួយ ដើម្បីចាប់ខ្ញុំ។ រាល់ថ្ងៃខ្ញុំអង្គុយបម្រើនៅក្នុងព្រះវិហារជាមួយអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នក រាល់គ្នាមិនបានចាប់ខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែ នេះទាំងអស់បានកើតឡើង ដើម្បីឱ្យសេចក្តីសរសេរ របស់ពួកហោរាត្រូវបានបំពេញ។ បន្ទាប់មកពួកសិស្សទាំងអស់បានទុកចោលគាត់ ហើយរត់ភៀស។

ពួកគេដែលបានចាប់យេស៊ូបាននាំទៅកាន់កែវ ដែលជាសម្តេចសង្ឃ ជាកន្លែង ដែលពួកអ្នកនិពន្ធ និងពួកចាស់ទុំត្រូវបានប្រមូលជាមួយគ្នា។ ពេត្រុសបានតាមគាត់ពី ចម្ងាយរហូតដល់ទីធ្លាររបស់សម្តេចសង្ឃធំ ហើយបានចូលទៅខាងក្នុងអង្គុយជាមួយអ្នក បម្រើ ដើម្បីឃើញចុងបញ្ចប់។ ប៉ុន្តែ ពួកសម្តេចសង្ឃ និងពួកចាស់ទុំ និងក្រុមប្រឹក្សា ទាំងមូល កំពុងស្វែងរកការសាក្សីក្លែងក្លាយប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាច

សម្លាប់គាត់។ ហើយពួកគេមិនរកឃើញ ទោះបីសួរចន្ទាល់ក្លែងក្លាយជាច្រើនបានមក ដល់ក៏ដោយ ពួកគេមិនរកឃើញ។ ប៉ុន្តែក្រោយមក សួរចន្ទាល់ក្លែងក្លាយពីរនាក់បាន ចូលមក ខ្ញុំបាននិយាយថា៖ នេះគាត់បាននិយាយថា ខ្ញុំអាចបំផ្លាញព្រះវិហារនៃ ព្រះជាម្ចាស់ ហើយក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ សង់វាឡើងវិញ។ ហើយមេបូជាចារ្យបានក្រោក ឡើងនិយាយទៅគាត់ថា៖ តើអ្នកមិនឆ្លើយអ្វីទេឬ? តើអ្វីដែលមនុស្សទាំងនេះធ្វើបច្ចុប្បន្ន ប្រឆាំងនឹងអ្នក? ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបាននៅស្ងៀម។ ហើយសម្តេចបូជាចារ្យបានឆ្លើយតប និយាយទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំសូមបង្គាប់អ្នកតាមព្រះជាម្ចាស់ដែលមានជីវិត ដើម្បីឱ្យអ្នក និយាយទៅយើងថា តើអ្នកគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាកូនប្រុសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឬទេ? ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា អ្នកបាននិយាយហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់ គ្នាថា ចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញបុត្រមនុស្សអង្គុយនៅខាងស្តាំនៃ ព្រះអង្គដ៏មានព្រះរាជភាព ហើយយាងមកលើពពកនៃមេឃ។ បន្ទាប់មក អ្នកសង្ឃធំ បានហែកខោអាវរបស់គាត់ ហើយនិយាយថា គាត់បានប្រមាថ ហេតុអ្វីយើងនៅតែត្រូវ ការសាក្សីទៀត? មើល កុំឱ្យនេះអ្នករាល់គ្នាបានពួករប្រមាថរបស់គាត់ហើយ។ តើអ្វី ហាក់ដូចជាទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា? ប៉ុន្តែពួកគេបានឆ្លើយនិយាយថា គាត់មានពិរុទ្ធនៃ សេចក្តីស្តាប់។ បន្ទាប់មកពួកគេស្មោះទៅលើមុខរបស់គាត់ ហើយវាយគាត់ ខណៈពួក ខ្លះទៀតទះគាត់។ ពួកគេនិយាយថា៖ ចូរធ្វើទំនាយមកយើងខ្ញុំផង ព្រះគ្រីស្ទ តើនរណា ជាអ្នកវាយលោកអ្នក?

ពេត្រុសកំពុងអង្គុយនៅខាងក្រៅក្នុងទីធ្លា ហើយស្រីបំរើម្នាក់បានចូលមកជិតគាត់ និយាយថា អ្នកក៏បាននៅជាមួយយេស៊ូជនជាតិហ្គាលីឡើងដែរ។ ប៉ុន្តែ គាត់បានបដិសេធនៅចំពោះមុខពួកគេទាំងអស់ ដោយនិយាយថា៖ ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយអ្វីទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលគាត់ចេញទៅច្រកទ្វារ ស្រីម្នាក់ទៀតបានឃើញគាត់ ហើយនិយាយទៅ កាន់អ្នកដែលនៅទីនោះថា៖ នេះក៏បានជាមួយយេស៊ូជាជនណាសារ៉ែតដែរ។ ហើយ គាត់បានបដិសេធម្តងទៀតដោយសព្វថ្ងៃថា ខ្ញុំមិនស្គាល់មនុស្សនោះទេ។ បន្ទាប់ពីពេល តិចមក អ្នកដែលឈរនៅទីនោះបានចូលមកជិតនិយាយទៅកាន់ពេត្រុសថា៖ ពិត ប្រាកដណាស់ អ្នកក៏ជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេដែរ ព្រោះការនិយាយរបស់អ្នក ធ្វើឱ្យអ្នកបានច្បាស់។ បន្ទាប់មក គាត់បានចាប់ផ្តើមដាក់បណ្តាសា និងស្បថថា៖ ខ្ញុំមិន ស្គាល់មនុស្សនោះទេ។ ហើយភ្លាមៗនោះ មានក៏ស្រែក។ ហើយពេត្រុសបានចងចាំ ពាក្យរបស់យេស៊ូដែលបាននិយាយទៅគាត់ថា មុនមានស្រែកដឹង អ្នកនឹងបដិសេធខ្ញុំ ហើយគាត់បានចេញទៅខាងក្រៅ បានយំយ៉ាងជូរចត់។

២៧

នៅពេលព្រឹក ពួកសម្តេចសង្ឃទាំងអស់ និងពួកចាស់ទុំនៃប្រជាជនបានប្រជុំក្រុម ប្រឹក្សាប្រជុំនិងយេស៊ូ ដើម្បីសម្លាប់គាត់។ ហើយពួកគេបានចងវិធីគាត់ នាំទៅ ហើយ ប្រគល់គាត់ទៅឱ្យពុទ្ធិយុស ពីឡាត ជាអ្នកដឹកនាំ។

បន្ទាប់មក នៅពេលយូដាសដែលកំពុងប្រគល់គាត់ឃើញថាគាត់ត្រូវបានកាត់ ទោស គាត់មានការស្តាយក្រោយ ហើយបានត្រឡប់ប្រាក់សាមសិបបំណែកទៅឱ្យពួក បូជាចារាជ និងពួកចាស់ទុំ។ គាត់និយាយថា៖ ខ្ញុំបានធ្វើបាប ដោយបានប្រគល់ឈាម អ្នកស្អាត។ ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថា៖ នោះជាកិច្ចការអ្វីរបស់យើង? អ្នកមើលឃើញ ចុះ? ហើយគាត់បានទម្លាក់ប្រាក់នៅក្នុងព្រះវិហារ រួចដកខ្លួនចេញទៅ ហើយបានព្យួរក ខ្លួនឯង។ ប៉ុន្តែពួកសម្តេចបូជាចារាជបានយកបាត់ប្រាក់ហើយបាននិយាយថា៖ មិនត្រូវ បានអនុញ្ញាតឱ្យបោះពួកវាទៅក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិទេ ចាប់តាំងពីវាគឺជាកិច្ចការនៃឈាម។ ប៉ុន្តែបានប្រឹក្សាគ្នាហើយ ពួកគេបានទិញវាលរបស់ជាងសួនដោយប្រាក់នោះ ដើម្បីធ្វើ ជាទីបញ្ចុះសពសម្រាប់ជនបរទេស។ ដូច្នោះ វាលនោះត្រូវបានហៅថា វាលឈាម រហូត ដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ បន្ទាប់មកបានបំពេញនូវពាក្យដែលត្រូវបាននិយាយតាមរយៈ ហោរាយេរេមីថា ហើយពួកគេបានយកប្រាក់សាមសិបបំណែក ជាតម្លៃនៃអ្នកដែលត្រូវ បានកំណត់តម្លៃដោយកូនៗនៃកស្រែអែល ហើយពួកគេបានយកពួកវាទៅក្នុងវាល រ៉ែស្ររបស់ជាងសួន ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ។

ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូបានឈរនៅមុខមេដឹកនាំ ហើយមេដឹកនាំបានសួរទ្រង់ថា៖ តើ អ្នកជាស្តេចនៃជនជាតិយូដាឬ? ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ អ្នកនិយាយ ហើយ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានចោទប្រកាន់ដោយប្រធានបូជាចារាជនិងពួក ចាស់ទុំ គាត់មិនបានឆ្លើយអ្វីទាំងអស់។ បន្ទាប់មក ពីឡាតនិយាយទៅគាត់ថា៖ តើអ្នក មិនស្តាប់ឮទេឬ ថាពួកគេធ្វើបន្ទាល់ប្រជុំអ្នកច្រើនប៉ុណ្ណា? ហើយគាត់មិនបាន ឆ្លើយតបទៅគាត់សូម្បីតែមួយពាក្យ ដូច្នោះធ្វើឱ្យអ្នកដឹកនាំស្ទើរមិនសូវយ៉ាងខ្លាំង។ តាមពីរិបុណ្យ អ្នកដឹកនាំបានទម្លាប់ដោះលែងអ្នកទោសម្នាក់ដែលហ្វូងមនុស្ស ដែល ពួកគេចង់បាន។ ប៉ុន្តែនៅពេលនោះ ពួកគេមានអ្នកទោសម្នាក់ដែលល្បីឈ្មោះ ហៅថា បារ៉ាបាស។ ដូច្នោះ នៅពេលពួកគេប្រមូលផ្តុំគ្នា ពីឡាតបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាចង់ឱ្យខ្ញុំដោះលែងនរណាទៅឱ្យអ្នករាល់គ្នា? បារ៉ាបាស ឬ យេស៊ូដែលត្រូវ បានហៅថា គ្រីស្ទ? គាត់ដឹងហើយថាពួកគេបានប្រគល់គាត់ដោយសារករព្រហ្មទណ្ឌ។

ពេលដែលគាត់កំពុងអង្គុយលើវេទិកា ប្រពន្ធរបស់គាត់បានបញ្ជូនសារមកគាត់ថា៖ កុំ ធ្វើអ្វីទៅលើបុរសយុត្តិធម៌នោះទេ ព្រោះថ្ងៃនេះខ្ញុំបានទទួលទុក្ខវេទនាច្រើននៅក្នុង សុបិន្តដោយសារគាត់។ ប៉ុន្តែ ពួកសម្តេចបូជាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំ បានបញ្ជូនបញ្ជូល ហ្វូងមនុស្ស ដើម្បីឱ្យពួកគេសុំបារ៉ាបាន ហើយបំផ្លាញយេស៊ូវ។ ឆ្លើយតបហើយ អ្នក ដឹកនាំបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាចង់ឱ្យខ្ញុំដោះលែងនរណាម្នាក់ក្នុង ចំណោមអ្នកទាំងពីរនេះ? ពួកគេបាននិយាយថា៖ បារ៉ាបាន។ ពីឡាតនិយាយទៅកាន់ ពួកគេថា៖ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងធ្វើយ៉ាងណាចំពោះយេស៊ូវដែលត្រូវបានហៅថាគ្រីស្ទ? ពួកគេ ទាំងអស់និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ សូមឱ្យគាត់ត្រូវបានឆ្កាងលើឈើឆ្កាង។ ប៉ុន្តែអ្នក ដឹកនាំបាននិយាយថា៖ តើគាត់បានធ្វើអ្វីអាក្រក់? ប៉ុន្តែពួកគេបានស្រែកខ្លាំងណាស់ថា៖ គាត់ត្រូវឆ្កាង! ពីឡាតឃើញថា គ្មានប្រយោជន៍អ្វីទេ ប៉ុន្តែកុះករកើតឡើងកាន់តែខ្លាំង ក៏យកទឹកលាងដៃនៅមុខហ្វូងមនុស្ស ហើយនិយាយថា ខ្ញុំស្អាតពីឈាមរបស់អ្នកសុ ចរិតនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញ។ ហើយប្រជាជនទាំងអស់បានឆ្លើយតបថា៖ ឈាម របស់គាត់នៅលើយើង និងលើកូនឲ្យរបស់យើង។ បន្ទាប់មក គាត់បានដោះលែង បារ៉ាបានឱ្យពួកគេ ហើយបានវាយរំពាត់ព្រះយេស៊ូវ រួចប្រគល់ដើម្បីឱ្យគាត់ត្រូវបាន ឆ្កាងលើឈើឆ្កាង។

បន្ទាប់មក ទាហានរបស់ប្រមុខបានយកព្រះយេស៊ូវទៅក្នុងព្រៃត្រូវយ៉ូម ហើយបាន ប្រមូលកងទ័ពទាំងមូលមកជុំគាត់។ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេបានដោះស្រៀកពាក់របស់គាត់ ចេញ ពួកគេបានពាក់អាវុធពណ្ណិក្រហមឱ្យគាត់។ ហើយបានត្បាញមកុដពីបន្ទា ពួកគេ បានដាក់លើក្បាលរបស់គាត់ ហើយដាក់ត្រឹមលើដៃស្តាំរបស់គាត់ ហើយបានលុតជង្គង់ នៅមុខគាត់ ពួកគេបានចំអកគាត់ដោយនិយាយថា សូមអបអរសាទរ ព្រះមហាក្សត្រនៃ ជនជាតិយូដា ហើយបានស្តោះទឹកមាត់ទៅលើគាត់ យករំពាត់មក ហើយវាយទៅលើ ក្បាលរបស់គាត់។ ហើយនៅពេលពួកគេបាននាំចំអកដល់គាត់ ពួកគេបានដោះអាវុធ ចេញពីគាត់ ហើយពួកគេបានស្លៀកសម្លៀកចំពាក់របស់គាត់ឱ្យគាត់វិញ ហើយពួកគេ បាននាំគាត់ទៅដើម្បីឆ្កាងលើឈើឆ្កាង។

ពេលចេញទៅ ពួកគេបានរកឃើញមនុស្សម្នាក់ជនជាតិស៊ីរេន ឈ្មោះស៊ីម៉ូន ពួកគេបានបង្ខំគាត់ ដើម្បីឱ្យគាត់លើកឈើឆ្កាងរបស់គាត់។ ហើយពេលបានមកដល់ទី កន្លែងដែលហៅថា គោលហ្គោថា ដែលមានន័យថា ទីកន្លែងនៃក្បាលឆ្អឹង ពួកគេបាន ឱ្យគាត់ផឹកទឹកខ្ទះលាយជាមួយទឹកប្រមាត់ ហើយនៅពេលភ្នក់សររួច គាត់មិនចង់ផឹក ទេ។ បន្ទាប់ពីបានឆ្កាងគាត់ហើយ ពួកគេបានចែកខោអាវរបស់គាត់ ដោយបោះឆ្នោត។ ហើយពួកគេអង្គុយមើលគាត់នៅទីនោះ។ ហើយគេបានដាក់បដានៅខាងលើក្បាល

របស់គាត់ ដែលមានសរសេរថា៖ នេះគឺជាយេស៊ូ ស្តេចនៃជនជាតិយូដា។ បន្ទាប់មក ចោរពីរនាក់ត្រូវបានផ្តោតជាមួយគាត់ ម្នាក់នៅខាងស្តាំ និងម្នាក់នៅខាងឆ្វេង។ ប៉ុន្តែ អ្នក ដែលកំពុងឆ្លងកាត់ បាននិយាយបរិហារគាត់ ដោយរិកិលក្បាលរបស់ពួកគេ។ និង ពោល ថា អ្នកដែលបំផ្លាញព្រះវិហារ និងសង់វាឡើងវិញក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ សូម សង្គ្រោះខ្លួនឯងចុះ ប្រសិនបើអ្នកជាបុត្រនៃព្រះជាម្ចាស់ ចុះមកពីលើម្តាយចុះ។ ដូចគ្នា នេះដែរ ពួកសម្តេចបូជាចាត់កំពុងចំអកជាមួយពួកអ្នកសាស្ត្រា ពួកចាស់ទុំ និងពួកផារី ស៊ី ហើយពួកគេបាននិយាយថា គាត់បានសង្គ្រោះអ្នកដទៃ ប៉ុន្តែខ្លួនឯងមិនអាច សង្គ្រោះបាន។ ប្រសិនបើគាត់ជាស្តេចនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច សូមឱ្យគាត់ចុះមកពីលើម្តាយ កឡែកនេះ ហើយយើងនឹងជឿលើគាត់។ គាត់បានទុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់ ឱ្យព្រះជា ម្ចាស់ជួយសង្គ្រោះគាត់កឡែកនេះ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ចង់បាន ព្រោះគាត់បាន និយាយថា ខ្ញុំជាកូនប្រុសរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ពួកចោរដែលត្រូវបានផ្តោតជាមួយគាត់ក៏ បានជេរប្រមាថគាត់ដែរ។

ប៉ុន្តែពីម៉ោងទីប្រាំមួយ ភាពងងឹតបានកើតឡើងលើផែនដីទាំងអស់ រហូតដល់ ម៉ោងទីប្រាំបួន។ អំពីម៉ោងទីប្រាំបួន ព្រះយេស៊ូវបានស្រែកដោយសំឡេងដ៏ធំថា៖ អេលី អេលី ឡាម៉ា សាបាក់ថា នី នេះគឺ ព្រះរបស់ខ្ញុំ ព្រះរបស់ខ្ញុំ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបោះបង់ខ្ញុំ? ប៉ុន្តែ អ្នកខ្លះក្នុងចំណោមអ្នកដែលកំពុងឈរនៅទីនោះ បានឮហើយនិយាយថា៖ នេះ គាត់កំពុងហៅអេលីយ៉ា។ ហើយភ្លាមៗនោះ មនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបានរត់ ទៅយកស្រោមជូត បំពេញដោយទឹកខ្មេះ ដាក់នៅលើដើមបួស្សី ហើយឱ្យគាត់ផឹក។ ប៉ុន្តែពួកដែលនៅសល់កំពុងនិយាយថា៖ ទុកចោលទៅ តោះយើងមើលថាតើអេលីយ៉ា នឹងមកសង្គ្រោះគាត់ដែរឬទេ។ ប៉ុន្តែ យេស៊ូ បានស្រែកម្តងទៀតដោយសំឡេងធំ ហើយ បានបញ្ចេញវិញ្ញាណ។ ហើយមើលឃើញ ផ្ទាំងម៉ាន់នៃព្រះវិហារត្រូវបានបែកជាពីរពី ខាងលើរហូតដល់ខាងក្រោម ហើយផែនដីត្រូវបានរង្កើត ហើយផ្ទៃក្នុងត្រូវបាន បំបែក។ ហើយផ្លូវត្រូវបានបើក ហើយរូបកាយជាច្រើននៃពួកបរិសុទ្ធដែលបានដេក លក់ត្រូវបានលើកឡើង។ ហើយបន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះអង្គ ពួកគេបាន ចេញពីផ្នូរ បានចូលទៅក្នុងទីក្រុងបរិសុទ្ធ ហើយបានបង្ហាញខ្លួនដល់មនុស្សជាច្រើន។ ប៉ុន្តែនាយិកាបាទនរយ និងអ្នកដែលនៅជាមួយគាត់ កំពុងយំម្តងៗ បានឃើញ ការរព្វយដី និងអ្វីៗដែលបានកើតឡើង ពួកគេខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង ហើយនិយាយថា៖ ពិត ប្រាកដ អ្នកនេះគឺជាព្រះរាជបុត្រា។ មានស្រ្តីជាច្រើននាក់នៅទីនោះផងដែរ កំពុង មើលពីចម្ងាយ ដែលបានតាមព្រះយេស៊ូមកពីស្រុកកាលីឡេ ដើម្បីបម្រើព្រះអង្គ ក្នុង ចំណោមពួកនោះ គឺមានម៉ារីម៉ាដាឡែន និងម៉ារីជាម្តាយរបស់យ៉ាកុបនិងយ៉ូសេ និង ម្តាយរបស់ពួកប្រុសសេបេដ។

នៅពេលល្ងាច មានបុរសម្នាក់អ្នកមានជីក្រុងអាវីម៉ាថេ ឈ្មោះយ៉ូសែប ដែលគាត់
 ក៏បានក្លាយជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវដែរ បានមកដល់។ អ្នកនេះ បានចូលទៅជិត
 ជីឡាត់ ហើយបានសុំយក រាងកាយ របស់ព្រះយេស៊ូវ។ បន្ទាប់មក ជីឡាត់ បានបញ្ជាឱ្យ
 ប្រគល់ រាងកាយនោះ។ ហើយយ៉ូសែបបានយករាងកាយនោះ រួចរាំវាដោយក្រ
 ណាត់សរស្មាត។ ហើយគាត់បានដាក់វាក្នុងផ្លូវថ្នើររបស់គាត់ ដែលគាត់បានកាត់ក្នុងថ្ម
 ហើយបានរៀបចំផ្ទៃមួយទៅទ្វារនៃផ្លូវ រួចគាត់បានចាកចេញ។ ម៉ារីម៉ាដារទ្វាន និងម៉ារី
 ម៉ាកទៀត កំពុងអង្គុយទល់មុខផ្លូវនៅទីនោះ។

នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ដែលជាថ្ងៃបន្ទាប់ពីថ្ងៃរៀបចំ ពួកសម្តេចសង្ឃនិងពួកធាវីស៊ីបាន
 ប្រមូលគ្នាទៅជួបជុំជីឡាត់ ពួកគេនិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ យើងបានចងចាំថា អ្នកក្បត់
 នោះបាននិយាយពេលគាត់នៅរស់ថា បន្ទាប់ពីបីថ្ងៃ ខ្ញុំនឹងត្រូវបានលើកឡើងវិញ។
 បញ្ហាឱ្យធ្វើសុវត្ថិភាពផ្លូវរហូតដល់ថ្ងៃទីបី ក្រែងលោកសិស្សរបស់គាត់មកលួចគាត់នៅ
 ពេលយប់ ហើយនិយាយទៅកាន់ប្រជាជនថា គាត់ត្រូវបានលើកឡើងពីអ្នកស្លាប់
 ហើយកំហុសចុងក្រោយនឹងអាស្រ័យកំហុសដំបូង។ លោកជីឡាត់បាននិយាយទៅ
 កាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាមានឆ្នាំហើយ ចូរទៅធ្វើឱ្យមានសុវត្ថិភាពតាមដែលអ្នករាល់
 គ្នាដឹង។ ពួកគេបានទៅធ្វើសុវត្ថិភាពផ្លូវដោយបានផ្សាភ្ជាប់ថ្មជាមួយឆ្នាំ។

២៨

នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃសប្តាហ៍ នៅពេលភ្លឺឡើងទៅថ្ងៃទីមួយនៃសប្តាហ៍
 ម៉ារីម៉ាដារទ្វាន និងម៉ារីម៉ាកទៀត បានមកដើម្បីមើលផ្លូវ។ ហើយមើលទៅ រញ្ជួយដីដ៏ធំ
 មួយបានកើតឡើង ដ្បិតទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានម៉ុះមកពីស្ថានសួគ៌ បានចូលទៅជិត
 រួចគាត់បានរមួរថ្មចេញពីទ្វារ ហើយគាត់កំពុងអង្គុយនៅខាងលើវា។ ទម្រង់របស់គាត់
 ដូចជាផ្នែកបន្ទាវ ហើយសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់សដូចជាព្រិល។ ហើយពីភាពភ័យ
 ខ្លាចរបស់គាត់ ពួកអ្នកយាមត្រូវបានរង្គោះរង្គើ និងបានក្លាយទៅដូចជាមនុស្សស្លាប់។
 ទេវតាឆ្លើយតបទៅកាន់ស្រ្តីទាំងនោះថា៖ កុំខ្លាចអ្នករាល់គ្នាឡើយ ដ្បិតខ្ញុំដឹងថា អ្នក
 រាល់គ្នាកំពុងរកហោយេស៊ូវដែលត្រូវបានក្លែងលើឈើក្តាង គាត់មិននៅទីនេះទេ ដ្បិត
 ព្រះអង្គបានរស់ឡើងវិញដូចដែលព្រះអង្គបានមានបន្ទូលហើយ។ សូមមកមើលកន្លែង
 ដែលព្រះអម្ចាស់បានសម្ងំ។ ហើយចូរទៅយ៉ាងឆាប់រហ័ស និយាយទៅកាន់សិស្សរបស់
 គាត់ថា គាត់បានត្រូវរំលេចឡើងពីអ្នកស្លាប់ ហើយមើល គាត់នឹងនាំមុខអ្នករាល់គ្នាទៅ
 ហ្គាលីឡេ នៅទីនោះអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញគាត់ មើល ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា

ហើយ។ ហើយបានចេញទៅយ៉ាងឆាប់រហ័សពីផ្លូវជាមួយនឹងភាពភ័យខ្លាច និងសេចក្តី
រីករាយដ៏ធំ ពួកគេបានរត់ទៅដើម្បីរាយការណ៍ដល់ពួកសិស្សរបស់គាត់។ ដូចជាពួកគេ
បានទៅដើម្បីរាយការណ៍ទៅកាន់សិស្សរបស់គាត់ ហើយមើលអីចឹង យេស៊ូបានជួបពួក
គេនិយាយថា រីករាយចុះ។ ពួកនាងបានចូលមកជិតបានចាប់ដើររបស់គាត់ ហើយបាន
ថ្វាយបង្គំទៅកាន់គាត់។ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា កុំខ្លាច ចូរទៅ
ប្រាប់បងប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យពួកគេទៅកាន់ហ្គាលីឡេ ហើយនៅទីនោះពួកគេនឹង
ឃើញខ្ញុំ។

ពេលពួកគេកំពុងធ្វើដំណើរ មើល អ្នកឆ្លាំមួយចំនួនបានមកដល់ទីក្រុង ហើយបាន
រាយការណ៍ដល់ពួកសម្តេចសង្ឃនូវរឿងទាំងអស់ដែលបានកើតឡើង។ ហើយបាន
ប្រមូលផ្តុំគ្នាជាមួយចាស់ទុំ និងបានធ្វើក្រុមប្រឹក្សា ពួកគេបានឱ្យប្រាក់ប្រាក់មានគ្រប់
គ្រាន់ដល់ទាហាន ដោយនិយាយថា អ្នកបាននិយាយថា ពួកសិស្សរបស់គាត់បានមក
ពេលយប់ ហើយបានលួចគាត់ ខណៈពេលយើងកំពុងដេក។ ហើយប្រសិនបើរឿងនេះ
ត្រូវបានជួនដល់ថ្នាក់ដឹកនាំ យើងនឹងបញ្ចុះបញ្ចូលគាត់ ហើយនឹងធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាគ្មាន
កង្វល់។ ពួកគេបានយកចាប់ប្រាក់ហើយបានធ្វើតាមដូចដែលត្រូវបានបង្រៀន។ ហើយ
ពាក្យនេះត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយក្នុងចំណោមជនជាតិយូដាវហូតដល់ថ្ងៃនេះ។

ពួកសិស្សទាំងដប់មួយនាក់បានទៅកាន់ស្រុកហ្គាលីឡេ ទៅកាន់ភ្នំដែល
ព្រះយេស៊ូបានកំណត់ទុកសម្រាប់ពួកគេ។ ហើយពេលបានឃើញគាត់ ពួកគេបាន
ថ្វាយបង្គំគាត់ ប៉ុន្តែពួកខ្លះបានសង្ស័យ។ ហើយព្រះយេស៊ូបានចូលទៅជិត ទ្រង់បាន
និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ សិទ្ធិអំណាចទាំងអស់ត្រូវបានប្រទានដល់ខ្ញុំ នៅក្នុងស្ថាន
សួគ៌ និងនៅលើផែនដី។ ចូរទៅធ្វើឱ្យជាតិសាសន៍ទាំងអស់ក្លាយជាសិស្ស ដោយធ្វើ
បុណ្យជ្រមុជទឹកដល់ពួកគេក្នុងព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និង
ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ បង្រៀនពួកគេឱ្យរក្សាទាំងអស់នូវអ្វីដែលខ្ញុំបានបញ្ជូនដល់អ្នករាល់
គ្នា ហើយមើល ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នារហូតដល់ការបញ្ចប់នៃយុគសម័យ។ អាមេន។

សុវត្ថិកម៉ាកុស

១

ការចាប់ផ្តើមនៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជាបុត្រព្រះ។ ដូចដែលបានសរសេរទុកក្នុងគម្ពីរព្យាករណ៍ថា៖ មើល ខ្ញុំនឹងបញ្ជូនទូតរបស់ខ្ញុំទៅមុខអ្នក ដែលនឹងរៀបចំផ្លូវរបស់អ្នកនៅពីមុខអ្នក សំឡេងរបស់អ្នកស្រែកនៅក្នុងវាលរហោស្ថាន៖ រៀបចំផ្លូវរបស់ព្រះអម្ចាស់ ធ្វើផ្លូវតូចរបស់ទ្រង់ឱ្យត្រង់

យ៉ូហានបានកើតឡើងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងទីវាលស្ងាត់ និងប្រកាសពិធីជ្រមុជទឹកនៃការប្រែចិត្តប្រែគំនិតដើម្បីការលែងទោសបាប។ ហើយប្រជាជនទាំងអស់នៃស្រុកយូដេអានិងពួកអ្នករស់នៅក្រុងយេរូសាឡឹមបានចេញទៅរកគាត់ ហើយពួកគេទាំងអស់ត្រូវបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយគាត់នៅក្នុងទន្លេយ៉ែរដាន់ ខណៈពេលដែលពួកគេសារភាពនូវបាបរបស់ពួកគេ។ យ៉ូហាន ស្លៀកពាក់រោមខ្លី និងខ្សែក្រវ៉ាត់ស្បែកចងចង្កេះរបស់គាត់ ហើយញឹកណាស់ និងទឹកឃ្មុំព្រៃ។ ហើយគាត់បានប្រកាសថា៖ អ្នកដែលមានពលកម្លាំងជាងខ្ញុំកំពុងមកពីក្រោយខ្ញុំ ដែលខ្ញុំមិនមានសមត្ថភាពអានចុះដើម្បីដោះខ្សែស្បែកជើងរបស់គាត់ទេ។ ខ្ញុំពិតជាបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងទឹក ប៉ុន្តែគាត់នឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

ហើយវាបានកើតឡើងក្នុងថ្ងៃទាំងនោះ ព្រះយេស៊ូបានមកពីណាសារ៉ែតនៃកាលីឡេ ហើយត្រូវបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជដោយយ៉ូហានទៅក្នុងទន្លេយ៉ែរដាន់។ ហើយភ្លាមៗនៅពេលកំពុងឡើងពីទឹក គាត់បានឃើញផ្ទៃមេឃកំពុងត្រូវបានបែក ហើយព្រះវិញ្ញាណដូចជាព្រាបកំពុងចុះមកលើគាត់។ ហើយសំឡេងមួយបានកើតឡើងមកពីស្ថានសួគ៌ថា៖ អ្នកគឺជាបុត្រជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំពេញចិត្តនឹងអ្នក។

ហើយភ្លាមៗនោះ ព្រះវិញ្ញាណបានបណ្តេញគាត់ចូលទៅក្នុងវាលស្ងាត់។ ហើយគាត់នៅទីនោះក្នុងវាលស្រែអស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃ កំពុងត្រូវបានល្អៗដោយសាតាំង។ គាត់នៅជាមួយសត្វព្រៃ ហើយទេវតាបានបម្រើគាត់។

ប៉ុន្តែក្រោយពេលយ៉ូហានត្រូវបានប្រគល់ ព្រះយេស៊ូបានមកកាន់ប្រាសាទ ដោយប្រកាសដំណឹងល្អនៃព្រះរាជ្យរបស់ព្រះ។ និងនិយាយថា៖ ពេលវេលាបាន បំពេញហើយ ហើយនគរបស់ព្រះបានចូលមកជិតហើយ។ ចូរប្រែចិត្ត ហើយចូរជឿ ក្នុងដំណឹងល្អ។

ពេលដើរនៅតាមសមុទ្រហ្គាលីឡេ ទ្រង់បានឃើញស៊ីម៉ូន និងអានដ្រេ ដែល ជាបងប្អូនរបស់ស៊ីម៉ូន កំពុងចោលឆ្មូនក្នុងសមុទ្រ ព្រោះពួកគេជាអ្នកនេសាទ ហើយ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ ចូរមកតាមខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាក្លាយជា អ្នកនេសាទមនុស្ស។ ហើយភ្លាមនោះ ពួកគេបានទុកសំណាញ់របស់ខ្លួន ទៅតាម គាត់។ ហើយដោយបានទៅមុខតិចពីទីនោះ គាត់បានឃើញយ៉ាកុបកូនរបស់សេបេដេ និងយ៉ូហានជាបងប្អូនរបស់គាត់ ហើយពួកគេកំពុងជួសជុលសំណាញ់នៅក្នុងទូក។ ហើយភ្លាមនោះ គាត់បានហៅពួកគេ។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីឪពុករបស់ពួកគេ ឈ្មោះសេបេដេនៅក្នុងទូកនាវាជាមួយនឹងពួកកម្មករជួល ហើយបានដើរតាមគាត់ទៅ។

ហើយពួកគេចូលទៅក្នុងក្រុងកាពីណាអូម ហើយភ្លាមនោះថ្ងៃសប្តិៗ បានចូល ទៅក្នុងទីប្រជុំ គាត់បានបង្រៀន។ ហើយគេភ្ញាក់ផ្អើលនឹងការបង្រៀនរបស់គាត់ ដ្បិត គាត់កំពុងបង្រៀនពួកគេដូចជាមានសិទ្ធិអំណាច ហើយមិនដូចជាអ្នកវេញ្យាវច្ចៈទេ។ ហើយនៅក្នុងជំនុំជម្រុំរបស់ពួកគេ មានមនុស្សម្នាក់ដែលមានវិញ្ញាណមិនស្អាត ហើយ គាត់បានស្រែកឡើង។ ថា អនុញ្ញាតឱ្យ អ្វីទាក់ទងរវាងយើងនិងអ្នក យេស៊ូជា អ្នកណាសាវ័ត? តើអ្នកបានមកដើម្បីបំផ្លាញយើងឬ? ខ្ញុំដឹងថាអ្នកជានរណា គឺជា បរិសុទ្ធនៃព្រះជាម្ចាស់។ ហើយព្រះយេស៊ូបានបន្ទូលសំរាប់ ដោយមានបន្ទូលថា៖ ស្ងៀម ចុះ ហើយចេញពីគាត់ទៅ។ ហើយខ្មោចអាក្រក់បានធ្វើឱ្យគាត់ប្រកាច់ ហើយស្រែក ដោយសំឡេងខ្លាំង រួចចេញពីគាត់។ ហើយពួកគេទាំងអស់ភ្ញាក់ផ្អើល ដូច្នេះពួកគេ ពិភាក្សាគ្នានិយាយថា៖ អ្វីនេះ? ការបង្រៀនថ្មីនេះជាអ្វី? គាត់បញ្ជាវិញ្ញាណមិនស្អាត តាមសិទ្ធិអំណាច ហើយពួកវាស្តាប់បង្គាប់គាត់! ហើយការស្តាប់អីគាត់បានចេញទៅ ភ្លាមនោះទូទាំងតំបន់ជុំវិញនៃហ្គាលីឡេ។

ហើយភ្លាមពេលចេញពីសាលាប្រជុំ ពួកគេបានមកផ្ទះរបស់ស៊ីម៉ូននិងអនដ្រេ ជាមួយយ៉ាកុបនិងយ៉ូហាន។ ម៉្យាងវិញទៀត ម្តាយកេករបស់ស៊ីម៉ូន កំពុងដេកមានគ្រុន ក្តៅ។ ភ្លាមបញ្ជាក់និយាយទៅគាត់អំពីនាង។ ហើយគាត់បានចូលទៅជិត លើកនាង ឡើង ដោយចាប់ដៃរបស់នាង ហើយជំងឺគ្រុនក្តៅបានចាកចេញពីនាងភ្លាម ហើយ នាងបានប្រើពួកគេ។ នៅពេលល្ងាច ពេលដែលព្រះអាទិត្យលិច គេបាននាំយក

មនុស្សទាំងអស់ដែលមានជំងឺ និងអ្នកដែលមានបីសាច់ចូលមកកាន់គាត់។ ហើយទីក្រុង
ទាំងមូលបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅមុខទ្វារ។ ហើយគាត់បានព្យាបាលជនជាច្រើនដែលមាន
ជំងឺធ្ងន់ធ្ងរផ្សេងៗ ហើយបានបណ្តេញអារក្សជាច្រើនចេញ ហើយគាត់មិនបាន
អនុញ្ញាតឱ្យអារក្សទាំងនោះនិយាយទេ ពីព្រោះពួកវាបានដឹងថាគាត់ជាព្រះគ្រីស្ទ។

ហើយនៅពេលព្រឹកព្រលឹមនៅក្នុងពេលយប់ ព្រះអង្គបានក្រោកឡើង ចេញទៅ
ហើយបានទៅកាន់កន្លែងដាច់ស្រយាល ហើយនៅទីនោះព្រះអង្គបានអធិស្ឋាន។
ហើយស៊ីម៉ូន និងអ្នកដែលនៅជាមួយគាត់បានដេញតាមគាត់។ ហើយពេលរកឃើញ
គាត់ ពួកគេនិយាយទៅគាត់ថា៖ គ្រប់គ្នាកំពុងស្វែងរកអ្នក។ ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូល
ទៅពួកគេថា៖ ចូរយើងទៅក្នុងទីក្រុងជិតៗដើម្បីឱ្យប្រកាសនៅទីនោះផង ព្រោះខ្ញុំ
បានចេញមកសម្រាប់បំណងនេះ។ ហើយគាត់បានប្រកាសក្នុងជំនុំរបស់ពួកគេទូទាំង
ស្រុកហ្គាលីឡេ ហើយបានច្រានអារក្សចេញ។

ហើយមានអ្នកយួងម្នាក់មកជួបគាត់ អង្វរគាត់ ហើយលុតជង្គង់ និងនិយាយទៅ
គាត់ថា៖ ប្រសិនបើលោកព្រមចង់ លោកអាចធ្វើឱ្យខ្ញុំស្អាតបាន។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវមានក្តី
មេត្តាករុណា ក៏លាត់ដៃប៉ះគាត់ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំចង់ ចូរអ្នកបានសុទ្ធ។
ហើយពេលគាត់និយាយរួច ជំងឺយួងក៏ចាកចេញពីគាត់ភ្លាមៗ ហើយគាត់បានជាស្អាត។
ហើយបានព្រមានគាត់យ៉ាងតឹងរឹង ក៏បណ្តេញគាត់ចេញភ្លាមៗ ហើយនិយាយទៅ
គាត់ថា មើល កុំនិយាយអ្វីទៅកាន់នរណាម្នាក់ឡើយ ប៉ុន្តែ ចូរទៅបង្ហាញខ្លួនឯងទៅ
កាន់បូជាចារ្យ ហើយថ្វាយអំពីការបន្ទុករបស់អ្នក ដែលម្ល៉េះសេសបានបង្ហាត់ ជាសក្តិកម្ម
ដល់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែគាត់បានចេញទៅ ហើយចាប់ផ្តើមប្រកាសនិងផ្សព្វផ្សាយពាក្យនោះ
យ៉ាងច្រើន ដូច្នេះហើយគាត់លែងអាចចូលទៅក្នុងទីក្រុងជាសាធារណៈបានទៀតទេ
ប៉ុន្តែគាត់នៅខាងក្រៅក្នុងកន្លែងវាលរហោស្ថាន ហើយមនុស្សបានមកកាន់គាត់ពី
គ្រប់ទិស។

២

ហើយគាត់បានចូលទៅក្នុងក្រុងកាពើណាអូមម្តងទៀតបន្ទាប់ពីពីរថ្ងៃ ហើយ
មានការព្យាបាលនៅក្នុងផ្ទះ។ ហើយភ្លាមៗនោះ មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានប្រមូលមក
ដូច្នេះគ្មានកន្លែងទៀតទេ សូម្បីតែកន្លែងនៅមុខទ្វារក៏គ្មានដែរ ហើយគាត់បាននិយាយ
ពាក្យដល់ពួកគេ។ ហើយ គេមកទៅកាន់គាត់ ដោយនាំយកអ្នកខ្លួនជើងម្នាក់ ដែលកំពុង

ត្រូវបានលើកដោយមនុស្សច្រើននាក់។ ហើយដោយសារពួកគេមិនអាចចូលទៅជិតគាត់
បានដោយសារតែប្លង់មនុស្ស ពួកគេបានដកដំបូលទៅកន្លែងដែលគាត់នៅ ហើយ
បានជីកចេញ ពួកគេទុកកន្លែងចុះមក ដែលអ្នកខ្លួនជើងកំពុងដេកនៅលើនោះ។
ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូបានឃើញជំនឿរបស់ពួកគេ ហើយនិយាយទៅកាន់អ្នកខ្លួនថា៖
កូនអើយ បាបរបស់អ្នកត្រូវបានអត់ទោសហើយ។ មានអ្នកបរិច្ឆេទមួយចំនួននៅទីនោះ
កំពុងអង្គុយ និងគិតក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ។ អ្វីបានជា គាត់និយាយប្រមាថដូច្នោះ? តើ
នរណាអាចអត់ទោសបាបបានក្រៅពីព្រះម្ចាស់ឯង? ហើយភ្លាមៗនោះ ព្រះយេស៊ូបាន
ដឹងក្នុងវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ថា ពួកគេកំពុងគិតដូច្នោះក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ទ្រង់បាននិយាយ
ទៅកាន់ពួកគេថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាគិតរឿងទាំងនេះក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នករាល់
គ្នា? តើអ្វីជាការងាយស្រួលជាង ក្នុងការនិយាយទៅកាន់អ្នកខ្លួនថា បាបរបស់អ្នកត្រូវ
បានអត់ទោសហើយ ឬក្នុងការនិយាយថា ក្រោកឡើង ហើយលើកយកកន្លែងរបស់
អ្នក ហើយដើរ? ប៉ុន្តែ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា កូនប្រុសនៃមនុស្សមានសិទ្ធិអំណាច
លែងទោសបាបនៅលើផែនដី គាត់និយាយទៅកាន់អ្នកខ្លួនថា ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នកថា ចូរ
ក្រោកឡើង ហើយលើកយកសំណាក់របស់អ្នក ហើយទៅផ្ទះរបស់អ្នក។ ហើយគាត់
បានក្រោកឡើងភ្លាមៗ ហើយលើកកន្លែងរបស់គាត់ចេញទៅមុខមនុស្សទាំងអស់
ដូច្នោះធ្វើឱ្យមនុស្សទាំងអស់ភ្ញាក់ផ្អើល ហើយសរសើរព្រះជាម្ចាស់ដោយនិយាយថា
យើងមិនដែលឃើញដូច្នោះទេ។

ហើយគាត់បានចេញទៅម្តងទៀតពីសមុទ្រ ហើយប្លង់មនុស្សទាំងអស់បានមក
ទៅកាន់គាត់ ហើយគាត់បានបង្រៀនពួកគេ។ ហើយពេលកំពុងឆ្លងកាត់ គាត់បាន
ឃើញលេវីកូនរបស់អាល់ផេសុស កំពុងអង្គុយនៅទីតាំងប្រមូលពន្ធ ហើយនិយាយទៅ
គាត់ថា៖ តាមខ្ញុំមក។ ហើយគាត់បានក្រោកឡើងតាមទៅ។ ហើយវាបានកើតឡើង
នៅពេលដែលគាត់កំពុងដេកនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់ ហើយអ្នកប្រមូលពន្ធនិងអ្នកបាបជា
ច្រើននាក់កំពុងដេកជាមួយព្រះយេស៊ូនិងសិស្សរបស់ទ្រង់ ដ្បិតពួកគេមានជាច្រើននាក់
ហើយបានដើរតាមទ្រង់។ ហើយពួកអ្នកសាស្ត្រានិងពួកជាវិស៊ីបានឃើញគាត់កំពុង
បរិភោគជាមួយពួកអ្នកប្រមូលពន្ធនិងពួកអ្នកបាប ក៏បាននិយាយទៅកាន់ពួកសិស្ស
របស់គាត់ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាគាត់បរិភោគនិងផឹកជាមួយពួកអ្នកប្រមូលពន្ធនិងពួក
អ្នកបាប? ហើយពេលព្រះយេស៊ូបានឮ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកគេថា អ្នកខ្លាំងមិនត្រូវ
ការរេជួបណ្តិតទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលមានជំងឺផ្លូវចិត្តទេទើបត្រូវការ ខ្ញុំមិនបានមកដើម្បីហៅ
អ្នកសុចរិតទេ ប៉ុន្តែមកហៅអ្នកបាបឱ្យប្រែចិត្ត។

ហើយសិស្សរបស់យ៉ូហាននិងសិស្សរបស់ពួកផារីស៊ីកំពុងតម្កល់អាហារ។ ហើយគេមកសួរគាត់ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាសិស្សរបស់យ៉ូហាននិងសិស្សរបស់ពួកផារីស៊ីតម្កល់អាហារ ប៉ុន្តែសិស្សរបស់លោកមិនតម្កល់អាហារ? ហើយយេស៊ូបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ តើកូននៃបន្ទប់រៀបការអាចតម្កល់អាហារបានទេ នៅពេលដែលកូនប្រុសនៅជាមួយពួកគេ? ដរាបណាពួកគេមានកូនប្រុសនៅជាមួយខ្លួនពួកគេ ពួកគេមិនអាចតម្កល់អាហារបានទេ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃនឹងមកដល់ នៅពេលកូនប្រុសភ្លើងត្រូវយកចេញពីពួកគេ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេនឹងតម្កល់អាហារនៅក្នុងថ្ងៃទាំងនោះ។ គ្មាននរណាម្នាក់ដេរក្រណាត់មិនទាន់បង្ហូរលើសម្លៀកបំពាក់ចាស់ទេ ព្រោះបើមិនដូច្នោះទេ ផ្នែកថ្មីនឹងទាញចេញពីផ្នែកចាស់ ហើយការបំពាក់កាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ។ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ចាក់ស្រាថ្មីចូលទៅក្នុងស្រាចាស់ទេ ប្រសិនបើមិនដូច្នោះទេ ស្រាថ្មីនឹងធ្វើឱ្យស្រាចាស់ចាស់ ហើយស្រានឹងហូរចេញ ហើយស្រាចាស់នឹងខូច ប៉ុន្តែស្រាថ្មីត្រូវតែដាក់ចូលទៅក្នុងស្រាចាស់។

ហើយវាបានកើតឡើងដែលគាត់ឆ្លងកាត់ក្នុងថ្ងៃសប្តិហែតាមរយៈស្រែធម្មជាតិ ហើយសិស្សទាំងឡាយរបស់គាត់បានចាប់ផ្តើមធ្វើផ្លូវដោយដកកូរស្រូវ។ ហើយពួកផារីស៊ីកំពុងនិយាយទៅគាត់ថា៖ មើល អ្វីដែលពួកគេធ្វើនៅក្នុងថ្ងៃសប្តាត្វ ដែលមិនត្រូវបានអនុញ្ញាត។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាមិនដែលអានអំពីអ្វីដែលដាវីឌបានធ្វើនៅពេលគាត់មានការត្រូវការ ហើយគាត់ឃ្នាន គាត់និងអ្នកដែលនៅជាមួយគាត់ទេឬ? តើគាត់បានចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេចនៅសម័យសម្តេចសង្ឃតាប៉ិយ៉ាថា ហើយបានបរិភោគនំប៉័ងនៃការថ្វាយដែលមិនអនុញ្ញាតឱ្យបរិភោគទេ លើកលែងតែសម្រាប់សង្ឃ ហើយក៏បានឱ្យដល់អ្នកដែលនៅជាមួយគាត់ផងដែរ? ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ថ្ងៃសប្តាត្វបានកើតឡើងដោយសារតែមនុស្ស មិនមែនមនុស្សបានកើតឡើងដោយសារតែថ្ងៃសប្តាត្វទេ។ ដូច្នោះ កូនប្រុសរបស់មនុស្សគឺជាម្ចាស់នៃថ្ងៃសប្តាត្វផងដែរ។

៣

ហើយគាត់បានចូលទៅក្នុងជំនុំជម្រះម្តងទៀត ហើយនៅទីនោះមានមនុស្សម្នាក់ដែលមានដៃស្ងួត។ ហើយគេកំពុងតែមើលគាត់ថា តើគាត់នឹងព្យាបាលនៅថ្ងៃសប្តាត្វដែរឬទេ ដើម្បីដែលគេអាចចោទប្រកាន់គាត់។ ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់បុរសដែលមានដៃស្ងួតថា៖ ក្រោកឈរនៅកណ្តាល។ ហើយគាត់និយាយទៅពួកគេថា៖ តើ

ត្រូវបានអនុញ្ញាតឬទេក្នុងថ្ងៃសប្តិហៃឱ្យធ្វើការល្អ ឬធ្វើអំពើអាក្រក់? ឱ្យសង្គ្រោះប្រលឹង ឬសម្លាប់? ប៉ុន្តែពួកគេនៅស្ងៀម។ ហើយបានមើលជុំវិញពួកគេជាមួយកំហឹង ដោយ កំពុងក្រៀមក្រំលើការរឹងមាំនៃខ្លួនចិត្តរបស់ពួកគេ គាត់និយាយទៅមនុស្សនោះថា៖ លាតដែលរបស់អ្នកចេញ។ ហើយគាត់បានលាតចេញ ហើយដៃរបស់គាត់ត្រូវបានស្តារឱ្យ សះស្បើយដូចជាដៃម្ខាងទៀត។ ហើយពួកគាត់បានចេញទៅភ្លាមៗជាមួយពួកហេរ៉ូដ ធ្វើការប្រឹក្សាយោបល់ប្រឆាំងនឹងព្រះអង្គ ដើម្បីសម្លាប់ព្រះអង្គ។

ហើយព្រះយេស៊ូបានដកថយទៅកាន់សមុទ្រជាមួយសិស្សរបស់ទ្រង់ ហើយហ្វូង មនុស្សយ៉ាងច្រើនពីប្រទេសជ័របានដើរតាមទ្រង់។ ហើយពីស្រុកយូដេនា ពីក្រុង យេរូសាឡឹម ពីស្រុកអ៊ិឌូមេនា ហើយពីហ្វូសេទេនេហ្សុកដាន់ និងពីតំបន់ជុំវិញក្រុងធីរ៉ូ សនិងស៊ីដូន មនុស្សជាច្រើនណាស់បានជួសជុលដៃដៃគាត់បានធ្វើ ក៏បានមកជួបគាត់។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅពួកសិស្សរបស់គាត់ឱ្យរៀបចំទូកតូចមួយរង់ចាំសម្រាប់គាត់ ដោយសារតែមនុស្សច្រើន ដើម្បីកុំឱ្យពួកគេច្របាច់គាត់ ដ្បិតគាត់បានជាសះមនុស្សជា ច្រើន ដូច្នោះអស់អ្នកដែលមានជំងឺបានឈ្លានពានមកកាន់គាត់ ដើម្បីចុះពាល់ដល់ ព្រះអង្គ។ ហើយវិញ្ញាណអាក្រក់ទាំងនោះ នៅពេលដែលពួកគេឃើញគាត់ ពួកគេបាន ធ្លាក់ចុះទៅកាន់គាត់ ហើយព្រះអង្គក៏ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់។ ហើយគាត់ បានស្តាប់ឆ្នោតពួកគេច្រើនដងដើម្បីកុំឱ្យពួកគេធ្វើឱ្យគាត់ជាការច្បាស់។

ហើយគាត់ឡើងទៅលើភ្នំ ហើយកោះហៅអ្នកដែលគាត់ចង់បាន ហើយពួកគេ បានទៅរកគាត់។ ហើយគាត់បានធ្វើឱ្យមានដប់ពីរនាក់ ដើម្បីឱ្យពួកគេនៅជាមួយគាត់ ហើយដើម្បីគាត់អាចធ្វើពួកគេទៅប្រកាស។ និងមានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការព្យាបាលជំងឺ និងបណ្តេញអារក្សចេញ។ ហើយគាត់បានដាក់ឈ្មោះពេត្រុសទៅឱ្យស៊ីម៉ុន។ ហើយ យ៉ាកុបដែលជាកូនរបស់សេបេដេ និងយ៉ូហានដែលជាបងប្អូនរបស់យ៉ាកុប ហើយគាត់ បានដាក់ឈ្មោះឱ្យពួកគេថា បូរ៉ាននេរហ្គេស ដែលមានន័យថា កូនប្រុសនៃផ្ករលាន់។ និងអានដ្រេ និងភីលីព និងបាថូឡូម៉ាយ និងម៉ាថាយ និងថូម៉ាស និងយ៉ាកុបកូនអាឈែ និងថាដេ និងស៊ីម៉ុនជនហ្សេរូឡុត និង យូដា អីស្ការីយ៉ូត ដែលបានប្រគល់គាត់។

ហើយពួកគេមកដល់ផ្ទះ ហើយហ្វូងមនុស្សមកជួបជុំគ្នាខ្លាំងទៀត ដូច្នោះពួកគេមិន អាចហ្នឹងបានទេ។ ហើយអ្នកដែលមកពីគាត់បានឮ ក៏បានចេញទៅដើម្បីចាប់គាត់ ដ្បិតពួកគេកំពុងនិយាយថាគាត់បានភ្ញាក់ផ្អើល។ ហើយអ្នកចារិកដែលបានមកពីក្រុង យេរូសាឡឹមកំពុងនិយាយថា គាត់មានបេអេលសេប៊ុល ហើយថា គាត់បណ្តេញអារក្ស ចេញដោយអ្នកក្បត់នៃអារក្សទាំងនោះ។ ហើយដោយបានហៅពួកគេ គាត់បាន

និយាយជាប្រស្នាដល់ពួកគេថា៖ តើសាតាំងអាចបណ្តេញសាតាំងចេញបានដូចម្តេច?
 ហើយប្រសិនបើព្រះវាជាណាចក្រណាមួយត្រូវបានបែងចែកផ្ទាល់ខ្លួន
 ព្រះវាជាណាចក្រនោះមិនអាចឈរបាននោះទេ។ ហើយប្រសិនបើផ្ទះណាមួយត្រូវ
 បានបែងចែកផ្ទាល់ខ្លួន ផ្ទះនោះមិនអាចឈរបាននោះទេ។ ហើយប្រសិនបើសាតាំង
 ក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងខ្លួនឯង ហើយត្រូវបានបែងចែក គាត់មិនអាចឈរបាននោះទេ
 ប៉ុន្តែគាត់នឹងមានចុងបញ្ចប់។ គ្មាននរណាម្នាក់មានសមត្ថភាពចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់
 មនុស្សខ្លាំងម្នាក់ ដើម្បីប្តូរផ្ទះរបស់គាត់បានទេ ប្រសិនបើមិនថាមនុស្សខ្លាំង
 នោះជាមុនសិន ហើយបន្ទាប់មកទើបគាត់នឹងប្តូរផ្ទះរបស់គាត់។ ប្រាកដហើយ ខ្ញុំ
 និយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា បាបទាំងអស់ និងការប្រមាថទាំងឡាយដែលពួកគេប្រមាថ
 នឹងត្រូវអត់ទោសឱ្យដល់កូនចៅមនុស្ស។ អ្នកណាដែលប្រមាថព្រះវិញ្ញាណដ៏បរិសុទ្ធ នឹង
 មិនមានការអត់ទោសជារៀងរហូត ប៉ុន្តែមានទោសនៃការជំនុំជម្រះអស់កល្ប។ ពីព្រោះ
 គេកំពុងនិយាយថា គាត់មានវិញ្ញាណមិនស្អាត។

ដូច្នេះម្តាយរបស់គាត់និងបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់មក ហើយពួកគេឈរនៅខាង
 ក្រៅបានធ្វើសារទៅហៅគាត់។ ហើយបងប្អូនមនុស្សកំពុងអង្គុយជុំវិញគាត់ ពួកគេនិយាយ
 ទៅគាត់ថា មើល ម្តាយរបស់អ្នក ហើយបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នក នៅខាងក្រៅ កំពុង
 ស្វែងរកអ្នក។ និងបានឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ អ្នកណាជាម្តាយរបស់ខ្ញុំ ឬពួកបងប្អូនប្រុស
 របស់ខ្ញុំ? ហើយបានមើលជុំវិញអ្នកទាំងអស់ដែលអង្គុយជុំវិញគាត់ ទ្រង់និយាយថា
 មើលម្តាយរបស់ខ្ញុំ និងបងប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំរឹតនរណាដែលធ្វើតាមឆន្ទៈរបស់
 ព្រះជាម្ចាស់ នោះគឺជាបងប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ និងបងប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ និងជាម្តាយរបស់ខ្ញុំ។

៤

ហើយម្តងទៀត គាត់បានចាប់ផ្តើមបង្រៀននៅក្បែរសមុទ្រ ហើយមានហ្វូង
 មនុស្សច្រើនប្រមូលមករកគាត់ ដូច្នេះគាត់បានចូលទៅក្នុងទូកអង្គុយនៅលើសមុទ្រ
 ហើយហ្វូងមនុស្សទាំងអស់នៅក្បែរសមុទ្រលើដី។ ហើយគាត់បានបង្រៀនពួកគេដោយ
 ប្រស្នាជាច្រើន ហើយបាននិយាយដល់ពួកគេក្នុងការបង្រៀនរបស់គាត់ថា អ្នករាល់គ្នា
 ស្តាប់! មើល អ្នកសាបព្រោះបានចេញទៅដើម្បីសាប។ ហើយវាបានកើតឡើងក្នុងការ
 ដាំថា មួយចំណែកបានធ្លាក់លើផ្លូវ ហើយសត្វស្លាបបានមក ហើយបានស៊ីវា។ នឹងគ្រាប់
 ផ្សេងទៀតធ្លាក់លើកន្លែងថ្ម ដែលមិនមានដីច្រើន ហើយវាលេចឡើងភ្លាមៗ
 ដោយសារតែមិនមានជម្រៅដី ប៉ុន្តែ ពេលព្រះអាទិត្យរះឡើង វាត្រូវរះ ហើយ

ដោយសារមិនមានបួស វាក៏ស្ងួតទៅ។ ហើយគ្រាប់ផ្សេងទៀតធ្លាក់ចូលទៅក្នុងកន្ទុយ ហើយកន្ទុយឡើងមក បានបង្កើតវា ហើយវាមិនបានផ្តល់ផ្លែឡើយ។ ហើយគ្រាប់ផ្សេង ទៀតបានធ្លាក់ទៅលើដីល្អ ហើយបានផ្តល់ផ្លែដែលកំពុងឡើង និងកំពុងលូតលាស់ ហើយបាននាំមកនូវផលសាមសិប ហុកសិប និងមួយរយ។ និងគាត់បាននិយាយទៅ ពួកគេថា៖ អ្នកណាមានត្រចៀកដើម្បីស្តាប់ ចូរស្តាប់ចុះ។ ប៉ុន្តែ ពេលដែលគាត់នៅតែ ម្នាក់ឯង អ្នកដែលនៅជុំវិញគាត់ជាមួយពួកសិស្សដប់ពីរនាក់បានសួរគាត់អំពីប្រស្នា នោះ។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចំពោះអ្នករាល់គ្នាបានត្រូវផ្តល់ឱ្យដឹង នូវអាទិភាពនៃព្រះរាជាណាចក្រព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែចំពោះអស់អ្នកទាំងនោះដែលនៅ ខាងក្រៅ អ្វីៗទាំងអស់កើតឡើងក្នុងរឿងប្រៀបធៀប។ ដើម្បីឱ្យពួកគេមើលឃើញ ប៉ុន្តែ មិនមើលឃើញ និងស្តាប់ ប៉ុន្តែមិនយល់ ក្រែងលោកគ្រូឡប់មកវិញ ហើយអំពើបាប របស់ពួកគេនឹងត្រូវអភ័យទោស។

ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាមិនយល់ពាក្យ ប្រៀបធៀបនេះទេ ហើយតើអ្នករាល់គ្នានឹងយល់ពាក្យប្រៀបធៀបទាំងអស់យ៉ាងដូច ម្តេច? អ្នកដាំពូជ ដាំពាក្យ។ ទាំងនេះគឺជាអ្នកដែលនៅក្បែរផ្លូវ ជាកន្លែងដែលពាក្យត្រូវ បានសាបព្រោះ ហើយនៅពេលពួកគេបានឮ សាតាំងក៏មកភ្លាមៗ ហើយយកពាក្យ ដែលត្រូវបានសាបព្រោះនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ពួកគេចេញ។ ហើយទាំងនេះក៏ដូចគ្នាដែរ គឺអ្នកដែលត្រូវបានពាក្យលើកន្លែងថ្ម ដែលនៅពេលពួកគេឮពាក្យនោះ ក៏ទទួលយកវា ភ្លាមៗដោយសេចក្តីរីករាយ ហើយពួកគេមិនមានបួសនៅក្នុងខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែ បណ្តោះអាសន្ន បន្ទាប់មកនៅពេលមានទុក្ខវេទនា ឬការបៀតបៀនដោយសារតែ ព្រះបន្ទូល ពួកគេក៏ជំពប់ដួលភ្លាមៗ។ ហើយទាំងនេះគឺជាអ្នកដែលត្រូវបានសាបព្រោះ នៅក្នុងបន្តា ជាអ្នកដែលកំពុងស្តាប់ពាក្យ។ ហើយការព្រួយបារម្ភនៃយុគសម័យនេះ និង ការបោកបញ្ឆោតនៃទ្រព្យសម្បត្តិ និងចំណង់ចំណូលចិត្តផ្សេងៗទៀតដែលចូលមក បានបង្ហាងសាបពាក្យនោះ ហើយវាក្លាយជាគ្មានផល។ ហើយទាំងនេះគឺជាអ្នកដែល ត្រូវបានបណ្តោះលើដីល្អ ដែលស្តាប់ពាក្យ ហើយទទួលយក ហើយផ្តល់ផលក្នុង សាមសិប ហុកសិប និងមួយរយ។

ហើយគាត់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ តើចង្អៀងមកដើម្បីដាក់ក្រោមកន្ត្រក ឬ ក្រោមគ្រែទេ? តើមិនមែនដើម្បីដាក់លើជើងចង្អៀងទេឬ? ពិតណាស់ គ្មានអ្វីដែល លាក់កំបាំងទេ ប្រសិនបើវាមិនត្រូវបានបង្ហាញ ហើយក៏គ្មានអ្វីដែលត្រូវបានលាក់កំបាំង ទេ ប៉ុន្តែដើម្បីឱ្យវាមកជាការច្បាស់។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់មានត្រចៀកសម្រាប់ស្តាប់ ចូរគាត់ស្តាប់។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរប្រយ័ត្ននូវអ្វីដែលអ្នករាល់

គ្នាស្តាប់។ ក្នុងរង្វាស់ណាដែលអ្នករាល់គ្នាស្តាប់ នោះវានឹងត្រូវរាល់ទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ហើយនឹងត្រូវបន្ថែមទៅឲ្យអ្នករាល់គ្នាដែលស្តាប់។ ដ្បិតអ្នកណាដែលមាន នឹងត្រូវបាន ផ្តល់ឱ្យគាត់ ហើយអ្នកណាដែលមិនមាន សូម្បីតែអ្វីដែលគាត់មាន ក៏នឹងត្រូវយកចេញពី គាត់ដែរ។ ហើយ គាត់បាននិយាយថា ព្រះវាជ្យនៃព្រះជាម្ចាស់គឺដូចជា មនុស្សម្នាក់ ចាក់ពូជលើដី។ ហើយគាត់ដេក និងភ្ញាក់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ហើយគ្រាប់ពូជនោះដុះ និងលូតលាស់ ដោយគាត់មិនដឹងខ្លួនឯង។ ដីបង្កើតផ្លែដោយស្វ័យប្រវត្តិ ដំបូងជាស្មៅ បន្ទាប់មកជាកូរស្រូវ រួចបន្ទាប់មកគ្រាប់ធញ្ញជាតិពេញនៅក្នុងដើម។ ប៉ុន្តែ នៅពេលណា ដែលផ្លែឈើទុំ គាត់ភ្លាមៗផ្អែកណ្តៀវទៅ ពីព្រោះការច្រូតកាត់បានមកដល់។

ហើយ គាត់បាននិយាយថា៖ យើងនឹងប្រៀបធៀបព្រះវាជ្យនៃព្រះជាម្ចាស់យ៉ាង ដូចម្តេច? ឬក្នុងប្រសាមួយណា យើងនឹងប្រៀបធៀបវា? ដូចជាក្រាបស្នែងតែមួយ ដែល នៅពេលវាត្រូវបានចាក់លើផែនដី គឺជាក្រាបពូជតូចបំផុតក្នុងចំណោមក្រាបពូជទាំង អស់នៅលើផែនដី ហើយនៅពេលវាត្រូវបានបណ្តាំ វាឡើងទៅលើ ហើយក្លាយជាធំ ជាងបន្តិចទាំងអស់ ហើយវាធ្វើមែកឈើធំៗ ដូច្នោះបក្សីនៃស្ថានសួគ៌អាចសាងសង់ ដំបូកនៅក្រោមស្រមោលរបស់វា។

និងគាត់បាននិយាយពាក្យដល់ពួកគេដោយប្រស្នាជាច្រើនដូចនេះ តាមដែល ពួកគេអាចស្តាប់បាន។ ប៉ុន្តែដោយគ្មានប្រស្នា គាត់មិននិយាយពាក្យដល់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែ តាមផ្ទាល់ខ្លួន គាត់បានពន្យល់ទាំងអស់ដល់សិស្សរបស់គាត់។

ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេនៅថ្ងៃនោះ ពេលល្ងាចបានមកដល់ថា៖ ចូរយើងឆ្លងទៅភាគខាងលិច។ ហើយបានទុកចោលពួកមនុស្សច្រើន ពួកគេយកគាត់ ទៅជាមួយ ដូចដែលគាត់នៅក្នុងទូក ហើយទូកផ្សេងទៀតក៏នៅជាមួយគាត់ដែរ។ ហើយមានព្យុះខ្យល់ធំកើតឡើង រលកវាយចូលទៅក្នុងនាវា ដូច្នោះវាលិចទៅហើយ។ ហើយគាត់កំពុងគេងនៅលើកន្ទុយទូកដោយផ្អែកលើខ្លឹម ហើយពួកគេបានដាស់គាត់ ឡើងនិងនិយាយទៅគាត់ថា៖ គ្រូ តើលោកមិនខ្វល់ខ្វាយទេឬថាយើងកំពុងស្លាប់ បាត់បង់? ហើយដោយបានភ្ញាក់ឡើង គាត់បានស្តីបន្ទោសខ្យល់ ហើយនិយាយទៅ សមុទ្រថា៖ ស្ងៀម ត្រូវស្ងប់! ហើយខ្យល់បានឈប់ ហើយវាបានកើតមានភាពស្ងប់ ស្ងាត់យ៉ាងធំ។ ហើយព្រះអង្គបានមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា ភ័យខ្លាចដូច្នោះ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនមានជំនឿ? ហើយពួកគេភ័យខ្លាំង ណាស់ ហើយនិយាយជាមួយគ្នាថា៖ តើអ្នកនេះជានរណា ដែលសូម្បីតែខ្យល់និង សមុទ្រក៏ស្តាប់បង្គាប់គាត់ដែរ?

ហើយពួកគេបានមកដល់ភាគខាងលិចនៃសមុទ្រ ទៅកាន់ទឹកដីនៃជនជាតិ
 ហ្គេរម៉ានសេន។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានចេញពីនាវា ភ្លាមៗនោះមានមនុស្សម្នាក់
 ដែលមានវិញ្ញាណមិនស្អាតបានចេញមកពីផ្លូវជួបគាត់។ អ្នកដែលមានទីលំនៅក្នុងផ្លូវ
 ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចចងគាត់ដោយច្រវាក់បានទេ ដោយសារតែ គាត់ត្រូវបានចង
 ដោយច្រវាក់ និងច្រវាក់ដែកញឹកញាប់, ហើយច្រវាក់ដែកត្រូវបានបែកចេញដោយ
 គាត់, និងច្រវាក់ត្រូវបានកម្ទេច, ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើឱ្យគាត់ស្លាប់បានទេ។
 ហើយគ្រប់យប់ថ្ងៃ គាត់នៅក្នុងផ្លូវនិងនៅលើភ្នំ រៀបរយហើយហើយយកម្នាក់ខ្លួនឯង។
 ប៉ុន្តែ ពេលឃើញព្រះយេស៊ូវពីចម្ងាយ គាត់បានរត់មក និងថ្វាយបង្គំទ្រង់។ ហើយបាន
 រៀបរយដោយសំឡេងធំនិយាយថា៖ អ្វីទាក់ទងរវាងខ្ញុំនិងអ្នក យេស៊ូវ កូនរបស់
 ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពស់បំផុត? ខ្ញុំសូមអ្នកដោយព្រះជាម្ចាស់ កុំធ្វើទារុណកម្មខ្ញុំ។ ដ្បិតគាត់
 បាននិយាយទៅវាថា៖ ចេញទៅឱ្យឆ្ងាយ ព្រលឹងអាក្រក់ ពីមនុស្សនេះ។ ហើយគាត់បាន
 សួរគាត់ថា៖ ឈ្មោះអ្នកជាអ្វី? ហើយគាត់បានឆ្លើយថា៖ ឈ្មោះខ្ញុំគឺឯងទ័ព
 ដោយសារតែយើងមានច្រើន។ ហើយគាត់បានអង្វរគាត់ច្រើនដងដើម្បីឱ្យបញ្ជូន
 ពួកគេទៅខាងក្រៅដែនដីនោះ។ ហើយនៅទីនោះមានប្លង់ជ្រូកធំមួយកំពុងស៊ីនៅលើ
 ភ្នំ។ ហើយពួកអារក្សទាំងអស់បានអំពាវនាវគាត់ និយាយថា៖ សូមឆ្លើយយើងទៅក្នុងប្លង់
 ជ្រូក ដើម្បីឱ្យយើងចូលទៅក្នុងពួកវា។ ហើយព្រះយេស៊ូវបានអនុញ្ញាតដល់ពួកគេ
 ភ្លាមៗ។ ហើយព្រលឹងអាក្រក់ទាំងនោះបានចេញទៅ ហើយបានចូលទៅក្នុងជ្រូក
 ហើយប្លង់ជ្រូកបានប្រញាប់រត់តាមច្រាំងថ្មទៅក្នុងសមុទ្រ ពួកគេមានប្រហែលពីរពាន់
 ហើយពួកគេកំពុងលង់ទឹកនៅក្នុងសមុទ្រ។ ហើយ អ្នកចិញ្ចឹមជ្រូកបានរត់ ហើយបាន
 រាយការណ៍ទៅក្នុងទីក្រុង និងទៅតាមវាល ហើយគេបានចេញទៅដើម្បីមើលអ្វីដែល
 បានកើតឡើង។ ហើយពួកគេមកទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវ ហើយពួកគេមើលឃើញអ្នក
 ដែលត្រូវបីសាចចូលកំពុងអង្គុយ ស្លៀកពាក់ ហើយមានគំនិតល្អ គឺជាអ្នកដែលធ្លាប់មាន
 ពួកបីសាចច្រើន ហើយពួកគេភ័យស្លាប់។ ហើយអ្នកដែលបានឃើញបានរៀបរាប់ទៅ
 កាន់ពួកគេពីរបៀបដែលវាបានកើតឡើងចំពោះបុរសដែលត្រូវបីសាចចូល និងអំពីជ្រូក
 ទាំងនោះ។ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមអញ្ជើញគាត់ឱ្យចាកចេញពីព្រំដែនរបស់ពួកគេ។
 ហើយនៅពេលគាត់ឡើងទៅលើនាវា បុរសដែលជាប់អារក្សបានអង្វរគាត់ ដើម្បីនៅ
 ជាមួយគាត់។ ហើយគាត់មិនបានអនុញ្ញាតទេ ប៉ុន្តែនិយាយទៅគាត់ថា ទៅផ្ទះរបស់អ្នក
 ទៅរកគ្រួសាររបស់អ្នក ហើយប្រាប់ពួកគេនូវអ្វីៗដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើដល់អ្នក

ហើយបានមេត្តាអ្នក។ ហើយគាត់បានទៅ ហើយបានចាប់ផ្តើមប្រកាសនៅក្នុងដេកា ប៉ូលីសអំពីអ្វីៗដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើដល់គាត់ ហើយគ្រប់គ្នាបានភ្ញាក់ផ្អើល។

ហើយនៅពេលយេស៊ូបានឆ្លងកាត់ក្នុងនាវាម្តងទៀតទៅកាន់ភាគឆ្ងាយ ហ្វូង មនុស្សយ៉ាងច្រើនត្រូវបានប្រមូលមកជុំគាត់ ហើយគាត់នៅក្បែរសមុទ្រ។ ហើយមាន អ្នកគ្រប់គ្រងសាលាប្រជុំម្នាក់ឈ្មោះយ៉ែរុសមក ហើយនៅពេលឃើញគាត់ក៏ធ្លាក់ទៅ កាន់ជើងរបស់គាត់។ ហើយបានអង្វរគាត់យ៉ាងខ្លាំង ដោយនិយាយថា កូនស្រីតូចរបស់ ខ្ញុំជិតស្លាប់ហើយ ដើម្បីឱ្យលោកមកដាក់ដៃរបស់លោកលើនាង ដើម្បីនាងនឹងត្រូវ សម្រោះហើយនឹងរស់។ ហើយទ្រង់ក៏យាងទៅជាមួយគាត់ ហើយមានហ្វូងមនុស្សច្រើន កំពុងតាមទ្រង់ទៅ ហើយកំពុងច្របាច់ទ្រង់។ ហើយមានស្រ្តីម្នាក់កំពុងមានការហូរឈាម អស់រយៈពេលដប់ពីរឆ្នាំ ហើយបានទទួលរងទុក្ខវេទនាច្រើនដោយគ្រូពេទ្យជាច្រើន ហើយបានចំណាយទ្រព្យសម្បត្តិរបស់នាងទាំងអស់ ហើយមិនបានជាសោះ ប៉ុន្តែផ្ទុយ ទៅវិញបានក្លាយជាធ្ងន់ធ្ងរជាងមុន បានជួបអំពើព្រះយេស៊ូ នាងបានមកក្នុងក្រុមមនុស្សពី ខាងក្រោយ ហើយបានប៉ះសម្លៀកបំពាក់របស់ព្រះអង្គ។ នាងបាននិយាយក្នុងចិត្តថា៖ ប្រសិនបើខ្ញុំប៉ះសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ ខ្ញុំនឹងបានសម្រោះ។ ហើយភ្លាមៗនោះ ប្រភពឈាមរបស់នាងក៏ស្ងួតទៅ ហើយនាងបានដឹងក្នុងរាងកាយថា នាងបានជាពីជំងឺ នោះ។ ហើយភ្លាមៗ ព្រះយេស៊ូបានដឹងក្នុងខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ថា កម្លាំងពីគាត់បានចេញទៅ បានបែរក្នុងហ្វូងមនុស្ស គាត់និយាយថា៖ នរណាម្នាក់បានប៉ះខោអាវរបស់ខ្ញុំ? ហើយ សិស្សរបស់គាត់កំពុងនិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្នកឃើញហ្វូងមនុស្សកំពុងច្របាច់អ្នក ហើយអ្នកនិយាយថា នរណាម្នាក់បានប៉ះខ្ញុំ? ហើយ គាត់កំពុងមើលជុំវិញ ដើម្បីឃើញ នាងដែលបានធ្វើការនេះ។ ប៉ុន្តែស្រ្តីនោះ ដោយភ័យខ្លាច និងរញួយ ដឹងពីអ្វីដែលបាន កើតឡើងលើនាង បានមក ហើយធ្លាក់ចុះមុខគាត់ ហើយនិយាយការពិតទាំងអស់ទៅ គាត់។ កូនស្រី ជំនឿរបស់អ្នកបានសម្រោះអ្នក។ ទៅក្នុងសន្តិភាពចុះ ហើយនឹងជាសះ ស្បើយពីជំងឺរបស់អ្នក។ នៅពេលដែលគាត់កំពុងនិយាយ មានមនុស្សមកពីផ្ទះប្រធាន សាលាប្រជុំនិយាយថា៖ ធីតារបស់អ្នកបានស្លាប់ហើយ ហេតុអ្វីបានជានៅតែរំខានគ្រូ ទៀត? ប៉ុន្តែយេស៊ូបានព្យាយាមដែលកំពុងនិយាយភ្លាមៗ ហើយនិយាយទៅកាន់អ្នកគ្រប់ គ្រងសាលាប្រជុំថា៖ កុំខ្លាច គ្រាន់តែជឿទុកចិត្តចុះ។ ហើយគាត់មិនបានអនុញ្ញាតឱ្យ នរណាម្នាក់ដើរតាមគាត់ទេ លើកលែងតែពេជ្រស្រស់ យ៉ាកុប និងយ៉ូ ហើយព្រះអង្គយាង មកដល់ផ្ទះរបស់អ្នកគ្រប់គ្រងសាលាប្រជុំ ហើយទតឃើញការរំខាន និងមនុស្សកំពុងយំ និងរំពងយ៉ាងខ្លាំង។ ហើយបានចូលទៅនិយាយទៅពួកគេថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់ គ្នារំខានចិត្តនិងយំ? កុមារនេះមិនបានស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែកំពុងគេង។ ហើយពួកគេបានសើច ចំអកគាត់។ ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីបានបណ្តេញគ្រប់គ្នាចេញ គាត់បានយកឪពុកនិងម្តាយរបស់

កុមារ និងអ្នកដែលនៅជាមួយគាត់ ហើយចូលទៅកន្លែងដែលកុមារកំពុងដេក។ ហើយ ទ្រង់បានចាប់ដៃរបស់កុមារនោះ ទ្រង់និយាយថា តាលីថា កូមី ដែលបានបកប្រែថា កុមារី ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នក ក្រោកឡើង។ ហើយភ្លាមៗនោះ ក្មេងស្រីក៏បានក្រោកឡើង ហើយដើរបាន ពីព្រោះនាងមានអាយុដប់ពីរឆ្នាំ។ ហើយពួកគេបានភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាង ខ្លាំង។ ហើយលោកបានបង្ហាញពួកគេយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ដើម្បីកុំឱ្យនរណាម្នាក់ដឹងរឿងនេះ ហើយលោកបាននិយាយឱ្យគេយកអាហារឱ្យនាងញ៉ាំ។

៦

ហើយ គាត់បានទៅចេញពីទីនោះ ហើយបានមកដល់ស្រុកកំណើតរបស់ខ្លួនឯង ហើយសរសេររឿងរាប់គាត់បានតាមគាត់ទៅ។ ហើយនៅពេលដែលសប្បុរសធម៌គាត់ បានចាប់ផ្តើមបង្រៀននៅក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយមនុស្សជាច្រើននាក់ដែលកំពុងស្តាប់ បានភ្ញាក់ផ្អើលនិយាយថា៖ តើរឿងទាំងនេះមកពីណាសម្រាប់អ្នកនេះ? ហើយតើប្រាជ្ញា ដែលត្រូវបានប្រទានដល់គាត់គឺជាអ្វី? ហើយអំណាចដូចនេះកើតឡើងតាមរយៈដៃ របស់គាត់យ៉ាងដូចម្តេច? តើនេះមិនមែនជាជាងឈើ ជាកូនប្រុសរបស់ម៉ារី ហើយជា ប្អូនប្រុសរបស់យ៉ាកុប យ៉ូសេ យូដា និងស៊ីម៉ូនទេឬ? ហើយតើប្អូនស្រីរបស់គាត់មិននៅ ទីនេះជាមួយយើងទេឬ? ហើយពួកគេត្រូវបានប្រមាថចំពោះគាត់។ ព្រះយេស៊ូបានមាន បន្ទូលទៅពួកគេថា អ្នកព្យាករណ៍មិនត្រូវគេមើលងាយទេ លើកលែងតែនៅក្នុងស្រុក កំណើតរបស់គាត់ និងក្នុងចំណោមព្យាគិស្តាន និងនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់។ ហើយគាត់ មិនអាចធ្វើការអស្ចារ្យណាមួយនៅទីនោះបានទេ លើកលែងតែគាត់បានដាក់ដៃលើអ្នក ជំងឺពីរចំនាក់ហើយព្យាបាលពួកគេ។ ហើយគាត់បានភ្ញាក់ផ្អើលដោយសារការមិនជឿ របស់ពួកគេ។ ហើយគាត់បានដើរជុំវិញភូមិទាំងឡាយដោយបង្រៀន។

ហើយគាត់បានហៅអ្នកទាំងដប់ពីរ ហើយបានចាប់ផ្តើមធ្វើពួកគេម្នាក់ៗពីរនាក់ ហើយបានប្រទានដល់ពួកគេនូវសិទ្ធិអំណាចលើវិញ្ញាណអន្តរាគមន៍ ហើយគាត់បានបញ្ជា ទៅពួកគេឱ្យកុំយកអ្វីទាំងអស់ទៅតាមផ្លូវ លើកលែងតែដំបងតែមួយគត់ កុំយកថង់ កុំ យកនំប៉័ង កុំយកលុយស្ពាន់ដាក់ក្នុងខ្សែក្រវ៉ាត់ ប៉ុន្តែបានពាក់ស្បែកជើង ហើយមិន ពាក់អាវពីរ។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ ទីណាក៏ដោយដែលអ្នករាល់គ្នា ចូលទៅក្នុងផ្ទះមួយ នៅទីនោះឱ្យរស់នៅរហូតដល់អ្នករាល់គ្នាចេញពីទីនោះ។ ហើយ អស់អ្នកណាដែលមិនទទួលអ្នករាល់គ្នា ហើយក៏មិនស្តាប់ពាក្យរបស់អ្នករាល់គ្នា នៅ ពេលចេញទៅពីទីនោះ ចូរផ្សែងធ្វើដំណើរនៅក្រោមជើងរបស់អ្នករាល់គ្នាចោល ដើម្បី

ជាសក្ខីកម្មប្រឆាំងនឹងពួកគេ។ ពិតប្រាកដណាស់ ខ្ញុំនិយាយប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅថ្ងៃ
ជំនុំជម្រះ ទីក្រុងស៊ីដូមហ្គ្រាមនឹងទ្រាំបានងាយជាងទីក្រុងនោះ។ ហើយបានទៅចេញ
ពួកគេបានប្រកាសដើម្បីឱ្យគេប្រែចិត្ត។ ហើយពួកគេបានបណ្តេញអារក្សជាច្រើនចេញ
ហើយបានលាបប្រេងលើអ្នកឈឺជាច្រើន ហើយបានព្យាបាលពួកគេ។

ហើយស្តេចហេរ៉ូដបានឮ ដ្បិតឈ្មោះរបស់គាត់បានក្លាយជាការច្បាស់ហើយ គាត់
និយាយថា យ៉ូហានដែលធ្វើបុណ្យពិធីជ្រមុជទឹកត្រូវបានលើកឡើងពីអ្នកស្តាប់ ហើយ
ដោយសារនេះពួកអំណាចកំពុងធ្វើការនៅក្នុងគាត់។ អ្នកខ្លះនិយាយថា គឺជាអេលីយ៉ា
ហើយអ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា គឺជាអ្នកប្រកាសព្រះបន្ទូលម្នាក់ ដូចជាអ្នកប្រកាស
ព្រះបន្ទូលម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកប្រកាសព្រះបន្ទូលទាំងនោះ។ ប៉ុន្តែ ហេរ៉ូដបានឮ ហើយ
និយាយថា៖ យ៉ូហាន ដែលខ្ញុំបានកាត់ក្បាលនោះ គាត់បានរស់ឡើងវិញពីអ្នកស្តាប់។
ដ្បិតហេរ៉ូដផ្ទាល់បានបញ្ជូនចាប់យ៉ូហាន និងចង់កាត់ក្បាលគុក ដោយសារតែហេរ៉ូដាស
ដែលជាប្រពន្ធរបស់ហ៊ែរ៉ូដ បងប្អូនរបស់គាត់ ពីព្រោះថាគាត់បានរៀបការជាមួយ
នាង។ ដ្បិតយ៉ូហានបាននិយាយទៅហេរ៉ូដថា អ្នកមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមានប្រពន្ធ
របស់បងប្រុសអ្នកទេ។ ប៉ុន្តែ ហេរ៉ូដាស កំពុងស្តាប់ចំពោះគាត់ ហើយនាងចង់សម្លាប់
គាត់ ប៉ុន្តែនាងមិនអាចធ្វើបានទេ។ ពីព្រោះហេរ៉ូដកំពុងខ្លាចយ៉ូហាន ដោយដឹងថាគាត់
ជាបុរសត្រឹមត្រូវនិងបរិសុទ្ធ ហើយបានការពារគាត់ ហើយបានព្យាកររបស់គាត់ គាត់
បានធ្វើអ្វីជាច្រើន ហើយបានស្តាប់គាត់ដោយរីករាយ។ ហើយនៅពេលដែលមាន
ថ្ងៃសមរម្យកើតឡើង គឺនៅពេលដែលហេរ៉ូដបានធ្វើពិធីជប់លៀងថ្ងៃកំណើតរបស់គាត់
ទៅកាន់អ្នកអភិជនរបស់គាត់ ហើយទៅកាន់មេបញ្ជាការ ហើយទៅកាន់អ្នកដំបូងនៃ
ហ្គាលីឡេ ហើយនៅពេលកូនស្រីរបស់នាងគឺកូនស្រីរបស់ហេរ៉ូដាសបានចូលមក
ហើយបានរាំ ហើយបានធ្វើឱ្យហេរ៉ូដនិងអ្នកដែលអង្គុយជាមួយពេញចិត្ត ស្តេចបាន
និយាយទៅកាន់ក្មេងស្រីនោះថា សូមសុំខ្ញុំនូវអ្វីដែលអ្នកចង់បាន ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នក។
ហើយគាត់បានស្បថចំពោះនាងថា អ្វីក៏ដោយដែលនាងសួរខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យនាង រហូត
ដល់ពាក់កណ្តាលនៃរាជាណាចក្ររបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែនាងបានចេញទៅនិយាយទៅកាន់
ម្តាយរបស់នាងថា៖ ខ្ញុំគួរសុំអ្វី? ហើយម្តាយនិយាយថា៖ ក្បាលរបស់យ៉ូហានអ្នកធ្វើ
បុណ្យជ្រមុជ។ ហើយនាងបានចូលភ្លាមដោយការប្រញាប់ទៅកាន់ស្តេច សុំទូលថា៖
ខ្ញុំចង់បានឱ្យព្រះអង្គប្រទានដល់ខ្ញុំភ្លាមនូវក្បាលរបស់យ៉ូហានអ្នកធ្វើបុណ្យជ្រមុជ
នៅលើថាសមួយ។ ហើយស្តេចក្លាយជាមនុស្សយ៉ាងសោកសៅ ព្រោះការសម្ងាត់ និង
អ្នកដែលអង្គុយជាមួយគាត់ គាត់មិនចង់បដិសេធនោះទេ។ ហើយភ្លាមនោះ ស្តេចបាន
បញ្ជូនពេជ្ឈឃោត ឱ្យនាំយកក្បាលរបស់គាត់មក។ ប៉ុន្តែ គាត់បានទៅកាត់ក បាលគាត់
នៅក្នុងពន្ធនាគារ ហើយបាននាំយកក បាលរបស់គាត់មកដាក់លើថាស រួចឱ្យទៅក្មេង

ស្រី ហើយក្មេងស្រីនោះបានយកទៅឱ្យម្តាយរបស់នាង។ ពេលពួកសិស្សរបស់គាត់
បានឮ ពួកគេបានមក ហើយបានយកសាកសពរបស់គាត់ទៅ ហើយបានដាក់វាក្នុង
ផ្នូរ។

ហើយពួកសាវកបានមកជួបជុំគ្នាជាមួយព្រះយេស៊ូវ ហើយពួកគេបានរាយការណ៍
ទៅគាត់នូវអ្វីៗទាំងអស់ ទាំងអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ និងអ្វីដែលពួកគេបានបង្រៀន។
ហើយគាត់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ មកអ្នករាល់គ្នាដោយខ្លួនឯងទៅកាន់កន្លែងវាល
ស្រែហើយសម្រាកបន្តិច ព្រោះអ្នកដែលកំពុងមកនិងអ្នកដែលកំពុងទៅមានច្រើន
ហើយពួកគេក៏មិនមានពេលទំនេរដើម្បីញ៉ាំផង។ ហើយពួកគេបានទៅកាន់កន្លែងដាច់
ស្រយាលដោយទូកតែម្នាក់ឯង។ ហើយខ្ញុំបានឃើញពួកគេកំពុងទៅ ហើយមនុស្សជា
ច្រើនបានស្គាល់ពួកគេ ហើយពួកគេបានរត់ដោយជើងពីទីក្រុងទាំងអស់មករួមគ្នានៅ
ទីនោះ ហើយបានទៅដល់មុនពួកគេ ហើយបានមករួមគ្នាជាមួយគាត់។ ហើយ
ព្រះយេស៊ូវបានចេញទៅ ទ្រង់បានឃើញហ្វូងមនុស្សយ៉ាងច្រើន ហើយទ្រង់មានក្តីមេត្តា
ករុណាចំពោះពួកគេ ដ្បិតពួកគេដូចជាថ្ងៃមដែលគ្មានអ្នកគង្វាល ហើយទ្រង់ចាប់ផ្តើម
បង្រៀនពួកគេជាច្រើន។ ហើយនៅពេលដែលម៉ោងបានយឺតយ៉ាវហើយ ពួកសិស្ស
របស់គាត់បានចូលទៅជិតគាត់និយាយថា កន្លែងនេះគឺស្ងាត់ ហើយម៉ោងក៏បានយឺត
យ៉ាវហើយ ចូរចេញទៅពួកគេ ដើម្បីឱ្យពួកគេបានទៅក្នុងវាលស្រែ និងភូមិជុំវិញ ហើយ
ទិញនំប៉័ងសម្រាប់ខ្លួនឯង ព្រោះពួកគេមិនមានអ្វីឱ្យញ៉ាំទេ។ ប៉ុន្តែ គាត់ឆ្លើយតបនិយាយ
ទៅពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាឱ្យពួកគេញ៉ាំចុះ។ ហើយពួកគេនិយាយទៅគាត់ថា៖ តើយើង
គួរទៅទិញនំប៉័ងពីរយដេណារ ហើយឱ្យពួកគេញ៉ាំឬ? ប៉ុន្តែ ឯងនិយាយទៅកាន់ពួក
គេថា៖ អ្នករាល់គ្នាមាននំប៉័ងប៉ុន្មាន? ទៅមើលមកចុះ។ ហើយបានដឹងហើយ ពួកគេ
និយាយថា៖ ប្រាំ និងត្រីពីរ។ ហើយ គាត់បានបញ្ជាឱ្យពួកគេឱ្យមនុស្សទាំងអស់ដេកជា
ក្រុមៗ លើស្មៅបៃតង។ ហើយពួកគេបានអង្គុយជាក្រុមៗ មួយក្រុមមួយរយនាក់ និង
មួយក្រុមមហាសិបនាក់។ ហើយដោយបានយកនំប៉័ងប្រាំនិងត្រីពីរ ដោយបានសម្លឹងឡើង
ទៅស្ថានសួគ៌ លោកបានប្រទានពរ ហើយបានបំបែកនំប៉័ង ហើយបានប្រគល់ដល់
សិស្សដើម្បីឱ្យពួកគេដាក់នៅមុខមនុស្សទាំងនោះ ហើយត្រីពីរក៏បានចែកដល់គ្រប់គ្នា
ដែរ។ ហើយ គេទាំងអស់គ្នាបានញ៉ាំ ហើយផ្អែត។ ហើយគេបានលើកបំណែកដប់ពីរ
កញ្ចប់ដែលពេញ និងត្រី។ អ្នកដែលបានញ៉ាំនំប៉័ងមានចំនួនប្រាំបីនាក់ជាបុរស។

ហើយភ្លាមៗនោះ គាត់បានបង្ខំសិស្សរបស់គាត់ឱ្យឡើងទូក ហើយឆ្ពោះទៅមុខ
ទៅកាន់ម្ខាងទៀតឆ្ពោះទៅបេថៃសែដា រហូតដល់គាត់បណ្តេញហ្វូងមនុស្សចេញ។
ហើយបន្ទាប់ពីនិយាយលាគេទាំងនោះ គាត់បានចាកចេញទៅលើភ្នំដើម្បីអធិស្ឋាន។

ហើយ ពេលល្ងាចមកដល់ នាវានៅកណ្តាលសមុទ្រ ហើយគាត់នៅម្នាក់ឯងលើដី។
ហើយឃើញពួកគេកំពុងត្រូវទារុណកម្មក្នុងការចែវទូក ពិតជាខ្យល់បក់ផ្ទុយនឹងពួកគេ
ហើយប្រហែលយាមទីបួននៃយប់ លោកមកទៅកាន់ពួកគេដោយដើរលើសមុទ្រ
ហើយលោកចង់ឆ្លងកាត់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានឃើញគាត់កំពុងដើរលើសមុទ្រ ហើយ
បានគិតថាជាខ្មោច ទើបបានស្រែកឡើង ដ្បិតទាំងអស់បានឃើញគាត់ ហើយពួកគេ
ត្រូវបានរំខាន។ ហើយភ្លាមមកគាត់បាននិយាយជាមួយពួកគេ ហើយនិយាយទៅកាន់ពួក
គេថា៖ ចូរមានសេចក្តីក្លាហាន ខ្ញុំគឺជា កុំខ្លាច។ ហើយគាត់បានឡើងទៅលើនាវាជាមួយ
ពួកគេ ហើយខ្យល់ក៏ឈប់ ហើយពួកគេភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំងណាស់ក្នុងចិត្តខ្លួនឯង
ហើយស្ទើរសរសើរ។ ពួកគេមិនបានយល់អំពីនិម្មិតទេ ដ្បិតខ្លួនចិត្តរបស់ពួកគេរឹងរូស។

ហើយបន្ទាប់ពីឆ្លងកាត់រួច ពួកគេបានទៅដល់ដីហ្គេណេសរីវ៉េត ហើយបាន
ចតទូក។ ហើយ នៅពេលពួកគេបានចេញពីនាវា ពួកគេបានស្គាល់គាត់ភ្លាម ពួកគេ
បានរត់ជុំវិញទូកទាំងតំបន់ជុំវិញនោះ ហើយចាប់ផ្តើមនាំអ្នកជំងឺដែលដេកលើគ្រែទៅ
កន្លែងណាដែលពួកគេបានឮថាគាត់នៅទីនោះ។ ហើយគ្រប់ទីកន្លែងណាដែលគាត់
ចូលទៅក្នុងភូមិ ឬទីក្រុង ឬវាលស្រែ នៅក្នុងទីផ្សារគេដាក់អ្នកជំងឺ ហើយគេអង្វរគាត់
ដើម្បីឱ្យគេប៉ះតែមសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ទោះបី ហើយអស់អ្នកណាដែលប៉ះគាត់ គេ
ត្រូវបានសង្គ្រោះ។

៧

ហើយពួកផារីស៊ី និងអ្នកសរសេរខ្លះដែលបានមកពីក្រុងយេរូសាឡឹម ត្រូវបាន
ប្រមូលផ្តុំមកជួបគាត់។ និងបានឃើញសិស្សខ្លះរបស់គាត់ញ៉ាំងប៉ុងដោយដៃធម្មតា នោះ
គឺជាដៃមិនបានលាង ពួកគេបានស្វែងរកកំហុស។ ដ្បិតពួកផារីស៊ី និងជនជាតិយូដា
ទាំងអស់ ប្រសិនបើពួកគេមិនលាងដៃដោយកណ្តាប់ដៃ ពួកគេមិនបរិភោគទេ ដោយ
កាន់តាមប្រពៃណីរបស់ពួកចាស់ៗ។ ហើយពីទីផ្សារ ប្រសិនបើមិនលាង គេមិនបរិភោគ
ទេ ហើយមានរឿងជាច្រើនទៀតដែលគេបានទទួលមកដើម្បីគ្រប់គ្រង គឺការលាងពែង
ពែងទឹក ផ្ទង់សំរិទ្ធ និងគ្រែ។ បន្ទាប់មក ពួកផារីស៊ី និងពួកអ្នកសិក្សានិយម សួរគាត់ថា៖
ហេតុអ្វីបានជាពួកសិស្សរបស់អ្នកមិនដើរតាមប្រពៃណីរបស់ពួកចាស់ទុំ ប៉ុន្តែពួកគេ
ញ៉ាំងប៉ុងដោយដៃមិនបានលាង? ប៉ុន្តែលោកបានឆ្លើយនិយាយទៅពួកគេថា៖
អេសាយបានទំនាយយ៉ាងត្រឹមត្រូវអំពីអ្នកវាល់គ្នាដែលជាមនុស្សក្លែងបន្លំ ដូចដែលបាន
សរសេរទុកថា៖ ប្រជាជននេះគោរពខ្ញុំដោយបច្ចុប្បន្នរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែខ្លួនចិត្តរបស់

ពួកគេនៅឆ្ងាយពីខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែគេថ្វាយបង្គំខ្ញុំដោយកតប្រយោជន៍ ដោយបង្រៀនការ
បង្រៀនដែលជាបញ្ហារបស់មនុស្ស។

បានទុកចោលការបញ្ជារបស់ព្រះហើយ អ្នករាល់គ្នាកាន់យកការប្រពៃណីរបស់
មនុស្ស ដូចជាការលាងពែង និងពែង និងអ្នករាល់គ្នាធ្វើរឿងស្រដៀងគ្នាបែបនេះជា
ច្រើនទៀត។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាបោះបង់ចោលបញ្ញត្តិ
របស់ព្រះឱ្យបានល្អណាស់ ដើម្បីរក្សាប្រពៃណីរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ព្រោះ Moses បាន
និយាយថា៖ ចូរការពារឱ្យបានល្អបំផុតរបស់អ្នក ហើយអ្នកណាដែលនិយាយបរិហារ
ឱ្យពួកយើង ត្រូវឱ្យដាក់ទោសប្រហារជីវិត។ អ្នករាល់គ្នាវិញនិយាយថា ប្រសិនបើ
មនុស្សម្នាក់និយាយទៅកាន់ឱ្យពួកយើងថា កោរបាន ដែលមានន័យថាអំណោយ
ដែលប្រសិនបើអ្នកទទួលបានប្រយោជន៍ពីខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នាដែលអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ធ្វើ
អ្វីសម្រាប់ឱ្យពួកយើងរបស់គាត់ទៀតទេ អ្នកទាំងអស់ធ្វើឱ្យព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះជាម្ចាស់មិនមានតម្លៃ ដោយប្រពៃណីរបស់អ្នកទាំងអស់ ដែលអ្នកទាំងអស់បាន
ប្រគល់ ហើយអ្នកទាំងអស់ធ្វើរឿងស្រដៀងគ្នាបែបនេះជាច្រើន។ ហើយបានហៅ
ពួកជនហ្វូងទាំងអស់មក គាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរស្តាប់ខ្ញុំទាំងអស់គ្នា
ហើយយល់ចិត្ត។ គ្មានអ្វីដែលមកពីខាងក្រៅមនុស្សចូលទៅក្នុងគាត់អាចធ្វើឱ្យគាត់
អសុចិបានទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលចេញមកពីគាត់វិញទេដែលធ្វើឱ្យមនុស្សអសុចិ។ ហើយ
នៅពេលដែលគាត់បានចូលទៅក្នុងផ្ទះពីហ្វូងមនុស្ស សិស្សរបស់គាត់បានសួរគាត់អំពី
ប្រស្នាទោះ។ ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ដូច្នេះហើយ អ្នករាល់គ្នាក៏
គ្មានការយល់ដឹងដែរឬ? តើអ្នករាល់គ្នាមិនទាន់យល់ថាអ្វីៗទាំងអស់ដែលមកពីខាង
ក្រៅចូលទៅក្នុងមនុស្សមិនអាចធ្វើឱ្យគាត់មិនស្អាតបានទេឬ? ថា វាមិនចូលទៅក្នុងដួង
ចិត្តរបស់គាត់ទេ ប៉ុន្តែចូលទៅក្នុងពោះរៀន ហើយចេញទៅកន្លែងបង្ការយ ដោយធ្វើឱ្យ
អាហារទាំងអស់ស្អាត។ គាត់បាននិយាយថា អ្វីដែលចេញពីមនុស្ស នោះជាអ្វីដែលធ្វើ
ឱ្យមនុស្សប្រឡាក់។ ដ្បិតគំនិតអាក្រក់ទាំងឡាយចេញមកពីខាងក្នុងដួងចិត្តរបស់មនុស្ស
គឺការផិតក្បត់ ការផ្សេងផ្សា ការសម្លាប់។ ការលួច ការលោភលន៍ អំពើអាក្រក់ ការបោក
បញ្ឆោត ភាពស្ងៀមស្ងួត ភ្នែកអាក្រក់ ការប្រមាថ ការក្រអឺតក្រអោង ភាពល្ងង់ខ្លៅ រាល់
អំពើអាក្រក់ទាំងអស់នេះចេញមកពីខាងក្នុង ហើយធ្វើឱ្យមនុស្សប្រឡាក់។

ហើយពីទីនោះ គាត់បានក្រោកឡើងទៅកាន់ព្រំដែនទីរុស្ស៊ីនិងស៊ីដូន។ ហើយ
នៅពេលចូលទៅក្នុងផ្ទះមួយ គាត់មិនចង់ឱ្យនរណាម្នាក់ដឹងទេ ប៉ុន្តែគាត់មិនអាចរួច
ផុតពីការកត់សម្គាល់បានទេ។ ពីព្រោះស្រ្តីម្នាក់បានជួសជុលគាត់ ដែលកូនស្រ្តីតូចរបស់
នាងមានវិញ្ញាណមិនស្អាត បានមកធ្លាក់ចុះនៅជើងរបស់គាត់ ស្រ្តីនោះជាជនជាតិក្រិក

ជាជនជាតិស្បែកស្បែកស្បែក ហើយនាងបានសូមទ្រង់ឱ្យបណ្តាញអារក្សចេញពីកូនស្រី
របស់នាង។ ប៉ុន្តែយេស៊ូបាននិយាយទៅនាងថា អន្តរាគមន៍ឱ្យកូនឲ្យត្រូវបានពេញចិត្តជា
មុនសិន ដ្បិតវាមិនល្អទេក្នុងការយកនិមិត្តរូបរបស់កូនឲ្យហើយចោលទៅផ្អែកតូចៗ។ នាង
បានឆ្លើយនិយាយទៅគាត់ថា បាទ ព្រះអម្ចាស់ ផ្អែកតូចៗដែលនៅក្រោមតុក៏បរិភោគ
ចំណីតន់ប៉ុន្តែរបស់កុមារដែរ។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅនាងថា ដោយសារតែពាក្យ
នេះ ចូរទៅចុះ អារក្សបានចេញពីកូនស្រីរបស់អ្នកហើយ។ ហើយ នាងបានទៅដល់ផ្ទះ
របស់នាង រកឃើញកូនក្មេងកំពុងដេកលើគ្រែ ហើយអារក្សបានចេញទៅហើយ។

ហើយក្នុងរឿង បានចេញទៅពីព្រំដែននៃទីរុស្ស៊ីនិងស៊ីដូន បានមកដល់សមុទ្រនៃ
ហ្គាលីលេ កាត់កណ្តាលព្រំដែននៃដេកាប៉ូលីស។ ហើយគេនាំមកជូនគាត់នូវមនុស្សម្នាក់
និងពិការនិយាយម្នាក់ ហើយគេអង្វរគាត់ឱ្យដាក់ដៃលើគាត់។ ហើយគាត់បានដកយក
គាត់ចេញពីហ្វូងមនុស្សទៅកន្លែងដាច់ដោយឡែក បានដាក់ម្រាមដៃរបស់គាត់ចូលទៅ
ក្នុងត្រចៀករបស់គាត់ ហើយបានស្តោះ រួចបានប៉ះអណ្តាតរបស់គាត់។ ហើយបាន
មើលឡើងទៅមេឃ គាត់បានថ្ងៃ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា អេធីផាថា ដែលមានន័យ
ថា ត្រូវចើក។ ហើយភ្លាមៗនោះ ត្រចៀករបស់គាត់ត្រូវបានចើក ហើយចំណងនៃ
អណ្តាតរបស់គាត់ត្រូវបានស្រាយ ហើយគាត់និយាយបានត្រឹមត្រូវ។ ហើយព្រះអង្គបាន
បង្គាប់ពួកគេឱ្យកុំប្រាប់នរណាម្នាក់ឡើយ ប៉ុន្តែព្រះអង្គបង្គាប់ពួកគេប៉ុណ្ណោះ ពួកគេកាន់តែ
ប្រកាសកាន់តែខ្លាំងឡើង។ ហើយពួកគេបានភ្ញាក់ផ្អើលលើសពីរង្វាស់ ដោយ
និយាយថា៖ គាត់បានធ្វើអ្វីទាំងអស់បានល្អ ហើយគាត់ធ្វើឱ្យអ្នកម្នាក់ម្នាក់បាន និងធ្វើឱ្យ
អ្នកម្នាក់និយាយបាន។

៨

នៅក្នុងថ្ងៃទាំងនោះ ម្តងទៀតមានហ្វូងមនុស្សយ៉ាងច្រើន ហើយពួកគេមិនមានអ្វី
ដើម្បីបរិភោគ ព្រះយេស៊ូបានហៅសិស្សរបស់ទ្រង់មក ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួក
គេថា ខ្ញុំមានក្តីមេត្តាករុណាលើហ្វូងមនុស្ស ព្រោះគេនៅជាមួយខ្ញុំបីថ្ងៃម្ខាងហើយ
ហើយគេមិនមានអ្វីសម្រាប់បរិភោគ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំដោះដៃពួកគេឱ្យទៅផ្ទះក្នុង
ភាពឃ្នាន ពួកគេនឹងខ្សោយនៅតាមផ្លូវ ដ្បិតអ្នកខ្លះក្នុងចំណោមពួកគេបានមកពី
ចម្ងាយ។ ហើយសិស្សរបស់គាត់បានឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ តើនរណានឹងអាចយកនិមិត្តរូប
ពីណាដើម្បីធ្វើឱ្យមនុស្សទាំងនេះផ្អែកនៅទីវាលស្ងាត់នេះ? ហើយគាត់បានសួរពួក
គេថា៖ អ្នករាល់គ្នាមាននិមិត្តរូបអ្វីខ្លះ? ពួកគេក៏ឆ្លើយថា៖ ប្រាំពីរ។ ហើយគាត់បាន

បញ្ហាឱ្យហ្វូងមនុស្សអង្គុយលើដី ហើយបានយកនំប៉័ងប្រាំពីរដុំ ថ្វាយអរគុណ រួចបែក ហើយផ្តល់ទៅកាន់សិស្សរបស់គាត់ ដើម្បីឱ្យពួកគេដាក់នៅមុខហ្វូងមនុស្ស ហើយ ពួកគេបានដាក់នៅមុខហ្វូងមនុស្ស។ ហើយពួកគេមានត្រីតូចប៉ុន្មាន ហើយបាន ប្រកាន់ពរពួកវា ទ្រង់និយាយឱ្យដាក់ចំពោះមុខពួកវាផងដែរ។ ពួកគេបានបរិភោគ ហើយត្រូវបានធ្វើឱ្យពេញចិត្ត ហើយពួកគេបានប្រមូលបំណែកដែលនៅសល់ចំនួន ប្រាំពីរកញ្ចប់។ ពួកគេមានប្រហែលបួនពាន់នាក់ ហើយគាត់បានលែងលះពួកគេ។ ហើយដោយបានឡើងនាវាភ្លាមជាមួយសិស្សសិស្សរបស់គាត់ គាត់បានមកដល់ តំបន់ដាលម៉ានូថា។

ហើយពួកគេអាចស៊ីបានចេញទៅ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមពិភាក្សាជាមួយគាត់ ដោយស្វែងរកសញ្ញាមួយពីស្ថានសួគ៌ពីគាត់ ដើម្បីសាកល្បងគាត់។ ហើយដោយបាន ចូរយ៉ាងជ្រៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់គាត់ គាត់និយាយថា៖ ហេតុអ្វីបានជាជំនាន់នេះស្វែងរក សញ្ញា? ខ្ញុំនិយាយពីតប្រាកដទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា សញ្ញានឹងមិនត្រូវបានផ្តល់ទៅកាន់ ជំនាន់នេះទេ។ ហើយគាត់បានទុកចោលពួកគេ ចូលទៅក្នុងនាវា រួចចាកចេញម្តង ទៀត។

ហើយពួកគេបានភ្លេចយកនំប៉័ង ហើយពួកគេមិនមាននំប៉័ងជាមួយខ្លួនក្នុងទូកទេ លើកលែងតែនំប៉័ងមួយ។ ហើយ គាត់បានបញ្ជូនដល់ពួកគេថា៖ ចូរប្រយ័ត្ន ចូរប្រយ័ត្នពី ដំបែររបស់ពួកគេអាចស៊ី និងដំបែររបស់ហេរូដេ។ ហើយពួកគេក៏ពុំពិចារណាគ្នាទៅវិញ ទៅមក និយាយថា៖ យើងមិនមាននំប៉័ងទេ។ ហើយព្រះយេស៊ូដឹង ក៏និយាយទៅកាន់ ពួកគេថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាពិភាក្សាគ្នាថាអ្នករាល់គ្នាមិនមាននំប៉័ង? តើអ្នក រាល់គ្នានៅមិនទាន់យល់ ហើយក៏មិនយល់ដឹងដែរឬ? តើបេះដូងរបស់អ្នករាល់គ្នា នៅតែរឹងរូសដែរឬ? មានភ្នែកមិនឃើញ និងមានត្រចៀកមិនឮឬ? ហើយមិនចងចាំឬ?

នៅពេលដែលខ្ញុំបានបែកនំប៉័ងប្រាំនិងចែកដល់មនុស្សប្រាំពាន់នាក់ អ្នករាល់គ្នា បានប្រមូលបំណែកនំប៉័ងពេញក្រូកប៉ុន្មាន? ពួកគេឆ្លើយទៅគាត់ថា ដប់ពីរ។ នៅពេល ដែល ប្រាំពីរនាក់ ចំពោះបួនពាន់នាក់ អ្នករាល់គ្នាបានប្រមូលបំណែកពេញកញ្ចប់ ប៉ុន្មាន? ពួកគេបាននិយាយថា ប្រាំពីរ។ ហើយគាត់និយាយទៅពួកគេថា៖ តើអ្នករាល់ គ្នាមិនទាន់យល់ឬ?

ហើយគាត់មកដល់ក្រុងបេថសៃដា។ ហើយគេនាំមនុស្សខ្លះមកកាន់គាត់ ហើយអង្វរគាត់ឱ្យប៉ះគេ។ ហើយគាត់បានចាប់ដៃរបស់មនុស្សខ្លះ ហើយនាំគាត់

ចេញទៅខាងក្រៅភូមិ ហើយបានស្តោះទៅក្នុងភ្នែករបស់គាត់ ដាក់ដៃលើគាត់ រួចសួរ
គាត់ថា តើឃើញអ្វីដែរឬទេ? ហើយដោយបានសម្លឹងមើលឡើង គាត់បាននិយាយថា៖
ខ្ញុំឃើញមនុស្សទាំងនោះដូចជាដើមឈើកំពុងដើរ។ បន្ទាប់មក គាត់បានដាក់ដៃលើ
ភ្នែករបស់គាត់ម្តងទៀត ហើយធ្វើឱ្យគាត់មើលឡើង។ គាត់ត្រូវបានសួរ ហើយបាន
មើលឃើញទាំងអស់យ៉ាងច្បាស់។ ហើយគាត់បានបញ្ជូនគាត់ទៅផ្ទះរបស់គាត់ ដោយ
និយាយថា៖ កុំចូលទៅក្នុងភូមិ ហើយកុំនិយាយជាមួយនរណាម្នាក់នៅក្នុងភូមិ។

ហើយព្រះយេស៊ូវនិងសិស្សរបស់ទ្រង់បានចេញទៅកាន់ភូមិនៃកែសាភាគីលីព
ហើយនៅតាមផ្លូវ ទ្រង់បានសួរសិស្សរបស់ទ្រង់ថា៖ មនុស្សគេនិយាយថាខ្ញុំជានរណា?
ពួកគេបានឆ្លើយថា៖ យ៉ូហានជាអ្នកធ្វើបុណ្យជ្រមុជ ហើយអ្នកខ្លះថា អេលីយ៉ា ចំណែក
អ្នកខ្លះទៀតថា ហេរាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកហេរា។ ហើយគាត់និយាយទៅកាន់ពួក
គេថា៖ ចំណែកអ្នករាល់គ្នា តើអ្នករាល់គ្នានិយាយថាខ្ញុំជានរណា? ពេត្រូវឆ្លើយតប
និងនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ អ្នកគឺជាគ្រីស្ទ។ ហើយគាត់បានស្តីបន្ទោសពួកគេ ដើម្បី
កុំឱ្យពួកគេនិយាយអំពីលោកទៅនរណាម្នាក់ឡើយ។

ហើយគាត់ចាប់ផ្តើមបង្រៀនពួកគេថា វាចាំបាច់ដែលកូនប្រុសនៃមនុស្សត្រូវ
ទទួលរងទុក្ខជាច្រើន ហើយត្រូវបដិសេធដោយពួកចាស់ទុំ និងពួកសម្តេចសង្ឃ និងពួក
អ្នកបកប្រែគម្ពីរ ហើយត្រូវសម្លាប់ ហើយបន្ទាប់ពីបិទភ្នែកក្រោកឡើងវិញ។ ហើយគាត់
បាននិយាយពាក្យនោះដោយភាពបើកចំហ។ ហើយពេត្រូវបានយកគាត់ទៅចំហៀង
ចាប់ផ្តើមដាក់ទោសគាត់។ ប៉ុន្តែគាត់បានបែរមកឃើញសិស្សរបស់គាត់ ហើយបានស្តី
បន្ទោសពេត្រូវសម្តែងថា៖ ទៅពីក្រោយខ្ញុំ សាតាំង! ព្រោះអ្នកមិនគិតពីរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទេ
ប៉ុន្តែគិតពីរបស់មនុស្ស។

ហើយដែលបានហោហូងជាមួយសិស្សរបស់គាត់ បាននិយាយដល់ពួកគេថា
អ្នកណាចង់តាមខ្ញុំ ចូរគាត់បដិសេធខ្លួនឯង ហើយចូរគាត់លើកឈើឆ្កាងរបស់គាត់
ហើយចូរគាត់តាមខ្ញុំ។ ដ្បិតនរណាម្នាក់សម្រោះព្រលឹងរបស់គាត់ នឹងបាត់បង់វា ប៉ុន្តែ
នរណាបាត់បង់ព្រលឹងរបស់ខ្លួនគាត់ដោយសារតែខ្ញុំ និងដំណឹងល្អ នោះនឹង
សម្រោះវា។ តើអ្វីដ្បិតនឹងផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់មនុស្ស ប្រសិនបើគាត់ទទួលបាន
ពិភពលោកទាំងមូល ហើយគាត់បាត់បង់ព្រលឹងរបស់គាត់? ឬតើមនុស្សនឹងឱ្យអ្វីជាថ្លៃ
ប្តូរនៃព្រលឹងរបស់គាត់? ដ្បិតអ្នកណាដែលខ្មាស់អឿនខ្ញុំ និងពាក្យរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងជំនាន់
នេះ ដែលជាជំនាន់ផិតក្បត់និងបាប កូនប្រុសនៃមនុស្សក៏នឹងខ្មាស់អឿនគាត់ដែរ

នៅពេលដែលគាត់មកក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះចិត្តរបស់គាត់ ជាមួយនឹងទេវតាដ៏បរិសុទ្ធ
ទាំងឡាយ។

៩

ហើយគាត់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ ពិតណាស់ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា
មានអ្នកខ្លះក្នុងចំណោមអ្នកដែលកំពុងឈរនៅទីនេះ ដែលនឹងមិនស្លាប់រសជាតិសេចក្តី
ស្លាប់ឡើយ រហូតដល់ពួកគេឃើញព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់បានមកដល់ក្នុង
ព្រះវាសនា។

ហើយបន្ទាប់ពីប្រាំមួយថ្ងៃ ព្រះយេស៊ូបានយកពេត្រុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហានទៅ
ហើយបាននាំពួកគេឡើងទៅលើភ្នំខ្ពស់តែឯងម្នាក់ ហើយព្រះអង្គត្រូវបានប្រែរូបនៅ
ចំពោះមុខពួកគេ។ ហើយសម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់បានប្រែជាភ្លឺចែងចាំង សស្គាតខ្លាំង
ណាស់ដូចព្រិល ដូចជាអ្នកបោកគក់នៅលើផែនដីមិនអាចធ្វើឱ្យសសរបែបនេះបាន
ឡើយ។ ហើយអេលីយ៉ាបានបង្ហាញខ្លួនចំពោះពួកគេជាមួយម៉ូសេ ហើយពួកគេកំពុង
សន្ទនាជាមួយព្រះយេស៊ូ។ ហើយពេលត្រឹមត្រូវបានឆ្លើយតបនិយាយទៅកាន់ព្រះយេស៊ូ រ៉ាប៊ី
វាលូណាស់ដែលយើងនៅទីនេះ ហើយសូមឱ្យយើងសាងសង់តង់បី គឺមួយសម្រាប់អ្នក
មួយសម្រាប់ម៉ូសេស និងមួយសម្រាប់អេលីយ៉ា។ គាត់មិនដឹងថាត្រូវនិយាយអ្វីទេ ដ្បិត
គេភ័យខ្លាចណាស់។ ហើយវាបានកើតឡើងដែលពពកមួយកំពុងក្រគបលើពួកគេ ហើយ
សំឡេងមួយបានចេញមកពីពពកនោះនិយាយថា នេះគឺជាកូនប្រុសជាទីស្រឡាញ់
របស់ខ្ញុំ ចូរស្តាប់គាត់។ និងភ្លាមៗនោះ នៅពេលពួកគេមើលជុំវិញ ពួកគេលែងឃើញ
នរណាម្នាក់ទៀតទេ លើកលែងតែព្រះយេស៊ូតែម្នាក់ឯងជាមួយពួកគេ។ នៅពេល
ពួកគេចុះមកពីភ្នំ ទ្រង់បានបង្គាប់ពួកគេឱ្យកុំប្រាប់នរណាម្នាក់អំពីអ្វីដែលពួកគេបាន
ឃើញ លុះត្រាតែកូនប្រុសរបស់ម៉ូសេសឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់។ ហើយពួកគេបាន
ចាប់ពាក្យនោះទុកក្នុងចិត្ត ដោយពិភាក្សាគ្នាថាតើការក្រោកឡើងវិញពីស្លាប់មានន័យ
យ៉ាងណា។ ហើយពួកគេកំពុងសួរគាត់ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាពួកអ្នកវិនិយាយនិយាយថា
អេលីយ៉ាត្រូវតែមកមុនសិន? ប៉ុន្តែគាត់ឆ្លើយតបនិយាយទៅពួកគេថា៖ អេលីយ៉ាពិត
ណាស់មកដល់ដំបូងស្តារឡើងវិញនូវទាំងអស់។ ហើយរបៀបណាដែលវាត្រូវបាន
សរសេរអំពីកូនប្រុសនៃម៉ូសេសថា គាត់ត្រូវរងទុក្ខច្រើននិងត្រូវបានបដិសេធ? ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ
និយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា អេលីយ៉ាក៏បានមកហើយ ហើយគេបានធ្វើទៅគាត់នូវអ្វីៗ
ដែលគេចង់ធ្វើ ដូចជាវាត្រូវបានសរសេរអំពីគាត់។

ហើយនៅពេលមកដល់ពួកសិស្ស គាត់បានឃើញហ្វូងមនុស្សយ៉ាងច្រើននៅជុំវិញពួកគេ និងពួកអាចារ្យកំពុងតែជជែកជែកវែកញែកជាមួយពួកគេ។ ហើយភ្លាមៗនោះពេលហ្វូងមនុស្សទាំងអស់បានឃើញគាត់ ពួកគេបានភ្ញាក់ផ្អើល ហើយពួកគេបានរត់មកស្វែងរកគាត់។ ហើយគាត់បានសួរពួកអ្នកសាស្ត្រាថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាកំពុងពិភាក្សាគ្នាអំពីអ្វី? ហើយមានម្នាក់ចេញពីហ្វូងមនុស្សឆ្លើយតបនិយាយថា៖ គ្រូបង្រៀនខ្ញុំបាននាំកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំមកកាន់អ្នក ដែលមានព្រលឹងស្អាត។ និង នៅគ្រប់ទីកន្លែងណាដែលវាចាប់បានគាត់ វាបោះគាត់ចុះ ហើយគាត់ស្រក់ពពុះ និងកិនកាត់ធ្មេញរបស់គាត់ ហើយស្លុតទៅ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យពួកគេបណ្តេញវាចេញ ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចធ្វើបានទេ។ ប៉ុន្តែ ឯងបានឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ អូជំនាន់ដែលមិនជឿ! រហូតដល់ពេលណាទើបខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា? រហូតដល់ពេលណាទើបខ្ញុំនឹងអត់ផ្គត់ផ្គង់នឹងអ្នករាល់គ្នា? នាំគាត់មកខ្ញុំ។ ហើយគេបាននាំគាត់មកកាន់ឯង។ ហើយនៅពេលឃើញគាត់ ខ្មោចក៏ធ្វើឱ្យគាត់ប្រកាច់ភ្លាមៗ ហើយគាត់បានដួលនៅលើដី រមូលទៅមកស្រក់ពពុះ។ ហើយគាត់បានសួរឪពុករបស់គាត់ថា៖ ប៉ុន្មានពេលហើយដែលរឿងនេះបានកើតឡើងចំពោះគាត់? ហើយឪពុកនិយាយថា៖ ពីកុមារភាព។ ហើយវាបានបោះគាត់ចូលទៅក្នុងភ្លើងនិងទឹកកកញ្ជាប់ ដើម្បីបំផ្លាញគាត់ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើអ្វីបាន សូមជួយយើងដោយមានក្តីអាណិតអាសូរលើយើង។ ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ប្រសិនបើអ្នកអាចជឿបាន រឿងទាំងអស់គឺអាចធ្វើទៅបានសម្រាប់អ្នកដែលជឿ។ ហើយភ្លាមៗនោះ ឪពុករបស់កុមារបានស្រែកជាមួយទឹកភ្នែកថា៖ ខ្ញុំជឿ ព្រះអម្ចាស់ សូមជួយការមិនជឿរបស់ខ្ញុំ។ ពេលព្រះយេស៊ូវឃើញថាហ្វូងមនុស្សកំពុងរត់មករួមគ្នា ទ្រង់បានស្តីបន្ទោសវិញ្ញាណអាក្រក់ ដោយនិយាយទៅគាត់ថា៖ វិញ្ញាណស្អាតនិងថ្លង់ ខ្ញុំបញ្ជាអ្នកឱ្យចេញពីគាត់ ហើយកុំចូលទៅក្នុងគាត់ទៀតឡើយ។ ហើយបានស្រែក និងបានធ្វើឱ្យគាត់ប្រកាច់ច្រើន ក៏ចេញទៅ ហើយគាត់បានក្លាយទៅដូចជាស្លាប់ ដូច្នោះមនុស្សជាច្រើននិយាយថា គាត់បានស្លាប់។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវបានចាប់ដៃគាត់ ហើយលើកគាត់ឡើង ហើយគាត់ក៏បានក្រោកឡើង។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានចូលទៅក្នុងផ្ទះ ពួកសិស្សរបស់គាត់បានសួរគាត់ដាច់ទ្រុកថា៖ ហេតុអ្វីបានជាយើងមិនអាចបណ្តេញវាចេញបាន? ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ប្រភេទនេះមិនអាចចេញទៅបានឡើយ លុះត្រាតែដោយការអធិស្ឋាន និងការតម្កល់អាហារ។

ហើយបានចេញពីទីនោះ ពួកគេកំពុងឆ្លងកាត់តំបន់ហ្គាលីឡេ ហើយគាត់មិនចង់ឱ្យនរណាម្នាក់ដឹងឡើយ។ គាត់កំពុងបង្រៀនពួកសិស្សរបស់គាត់ ព្រោះគាត់កំពុងនិយាយទៅពួកគេថា កូនប្រុសវៃមនុស្សត្រូវបានក្បត់ទៅក្នុងដៃមនុស្ស ហើយពួកគេ

នឹងសម្លាប់គាត់ ហើយបន្ទាប់ពីត្រូវបានសម្លាប់រួច នៅថ្ងៃទីបីគាត់នឹងរស់ឡើងវិញ។ ប៉ុន្តែ ពួកគេមិនបានយល់ពាក្យនោះ ហើយពួកគេខ្លាចស្លាប់គាត់។

ហើយគាត់បានមកដល់ក្រុងកាពើណាអូម ហើយនៅពេលគាត់នៅក្នុងផ្ទះ គាត់ បានសួរពួកគេថា៖ អ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងពិភាក្សាក្នុងនោះតាមផ្លូវ? ប៉ុន្តែពួកគេបាន ស្លៀម ដ្បិតពួកគេបានពិភាក្សាគ្នាទៅវិញទៅមកនៅតាមផ្លូវថា តើនឹងណាជាអ្នកធំជាង។ ហើយបានអង្គុយហៅនៅអ្នកដប់ពីរនាក់ ហើយនិយាយទៅគេថា ប្រសិនបើអ្នកណាចង់ ជាទីមួយ និងត្រូវជាចុងក្រោយនៃទាំងអស់ ហើយជាអ្នកបម្រើរបស់ទាំងអស់។ ហើយ លោក បាន យក កុមារ ម្នាក់ មក ឈរ នៅ កណ្តាល ពួកគេ ហើយ បាន ឱប កុមារ នោះ រួច និយាយ ទៅ ពួកគេ ថា អ្នកណាដែលទទួលកុមារម្នាក់ក្នុងចំណោមកុមារទាំង នេះក្នុងនាមរបស់ខ្ញុំ គឺទទួលខុំ ហើយអ្នកណាដែលទទួលខុំ មិនមែនទទួលខុំទេ ប៉ុន្តែ ទទួលអ្នកដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំ។ យ៉ូហានឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ គ្រូ យើងបានឃើញអ្នកណា ម្នាក់កំពុងបណ្តេញអារក្សចេញក្នុងនាមរបស់អ្នក ដែលមិនបានធ្វើតាមយើង ហើយ យើងបានហាមឃាត់គាត់ ពីព្រោះគាត់មិនបានធ្វើតាមយើង។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានមាន បន្ទូលថា៖ កុំបង្ខំគាត់ទេ ព្រោះគ្មាននរណាម្នាក់ដែលនឹងធ្វើការស្តេចក្នុងនាមរបស់ ខ្ញុំ ហើយអាចនិយាយអាក្រក់អំពីខ្ញុំភ្លាមៗបានទេ។ អ្នកដែលមិនប្រឆាំងអ្នកទាំងអស់ គឺជាអ្នកកាំប្រកែទាំងអស់។ ដ្បិតអ្នកណាដែលនឹងឱ្យអ្នករាល់គ្នាផឹកពែងទឹកមួយក្នុង នាមរបស់ខ្ញុំ ព្រោះថាអ្នករាល់គ្នាជារបស់ព្រះគ្រីស្ទ ពិតណាស់ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នក រាល់គ្នាថា គាត់នឹងមិនបាត់បង់រង្វាន់របស់គាត់ឡើយ។

ហើយអ្នកណាធ្វើឱ្យជំពប់ចិត្តមនុស្សតូចម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលជឿលើខ្ញុំទាំង នេះ វាប្រសើរជាងសម្រាប់គាត់ប្រសិនបើមានថ្មកិនស្រូវពុំទូទៅកញ្ជឹងរបស់គាត់ ហើយ ត្រូវបោះចូលទៅក្នុងសមុទ្រ។ ហើយប្រសិនបើដៃរបស់អ្នកធ្វើឱ្យអ្នកជំពប់ ចូ រកាត់វាចោល ព្រោះល្អជាងសម្រាប់អ្នកក្នុងការចូលទៅក្នុងជីវិតដោយពិការ ជាង មានដៃទាំងពីរហើយទៅក្នុងគេហសណា ចូលទៅក្នុងភ្លើងដែលមិនរលត់ ទីណាដែល ដង្កូវរបស់ពួកគេមិនស្លាប់ ហើយភ្លើងមិនត្រូវបានពន្លឺត ហើយប្រសិនបើដើងរបស់អ្នក បណ្តាលឱ្យអ្នកដួល សូមកាត់ចោលវា ព្រោះល្អជាងសម្រាប់អ្នកក្នុងការចូលទៅក្នុងជីវិត ដោយជើងខ្លី ជាងមានជើងទាំងពីរហើយត្រូវបោះចោលទៅក្នុងគេហសណា ទៅក្នុង ភ្លើងដែលមិនរលត់។ ទីណាដែលដង្កូវរបស់ពួកគេមិនស្លាប់ ហើយភ្លើងមិនត្រូវបាន ពន្លឺត។ ហើយប្រសិនបើភ្នែករបស់អ្នកធ្វើឱ្យអ្នកដួលរលំ ចូរចាក់វាចេញ ព្រោះល្អជាង សម្រាប់អ្នកក្នុងការចូលទៅក្នុងនគររបស់ព្រះដោយមានភ្នែកមួយ ជាងមានភ្នែកពីរ ហើយទៅក្នុងនគរភ្លើង ទីណាដែលដង្កូវរបស់ពួកគេមិនស្លាប់ ហើយភ្លើងមិនត្រូវបាន

ពន្លត់ ដ្បិតវាល់គ្នានឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រែដោយភ្លើង ហើយវាល់តង្វាយនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យ
ប្រែដោយអំបិល។ អំបិលគឺល្អ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអំបិលក្លាយជាគ្មានជាតិប្រៃ តើអ្នកវាល់គ្នា
នឹងធ្វើឱ្យមានរបស់ជាតិដោយអ្វី? ច្រើនមានអំបិលនៅក្នុងខ្លួនអ្នកវាល់គ្នា ហើយច្រើនមាន
សន្តិភាពជាមួយគ្នា។

១០

ហើយគាត់បានក្រោកឡើងពីទីនោះ មកដល់ព្រំដែននៃស្រុកយូដេសា ដោយឆ្លង
កាត់ភាគខ្លាំងទៀតនៃទន្លេហ្សូដានី ហើយហូរមកស្រុកយូដេសាដោយគាត់ម្តង
ទៀត ហើយដូចជាគាត់ធ្លាប់ធ្វើជាទម្លាប់ គាត់បានបង្រៀនពួកគេម្តងទៀត។ និងពួកគេ
ស៊ីបានចូលទៅជិតកំពុងស្ងួតគាត់ថា ប្រសិនបើវាអនុញ្ញាតឱ្យបុរសដែលប្រពន្ធ ដោយ
ពិសោធន៍គាត់។ ប៉ុន្តែ ឯគាត់ បានឆ្លើយតប និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើម៉ូសេ បាន
បញ្ជាអ្វីដល់អ្នកវាល់គ្នា? ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថា៖ ម៉ូសេសបានអនុញ្ញាតឱ្យសរសេរ
សៀវភៅដែលលះ និងដែលលះ។ ហើយព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតបនិយាយទៅពួកគេថា
ដោយសារភាពរឹងមាំរបស់អ្នកវាល់គ្នា គាត់បានសរសេររបបបញ្ជានេះទៅអ្នកវាល់គ្នា។
ប៉ុន្តែតាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃការបង្កើត ព្រះបានបង្កើតពួកគេជាប្រុសនិងស្រី។
ដោយសារតែនេះ បុរសនឹងចាកចេញពីឪពុក និងម្តាយរបស់គាត់ ហើយនឹងភ្ជាប់ជាប់
នឹងប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយពួកគេទាំងពីរនឹងក្លាយជាសាច់ឈាមមួយ។ ដូច្នេះ ពួកគេ
ដែលជាពីរទៀតហើយ ប៉ុន្តែជាសាច់ឈាមមួយ អ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានភ្ជាប់ជាមួយគ្នា
កុំឱ្យមនុស្សណាម្នាក់បំបែក។ ហើយនៅក្នុងផ្ទះម្តងទៀត សិស្សទាំងនោះកំពុងសួរគាត់
អំពីរឿងនេះ។ ហើយព្រះអង្គត្រាស់ទៅកាន់ពួកគេថា អ្នកណាដែលលះភរិយា
របស់គាត់ ហើយរៀបការជាមួយនឹងស្រ្តីផ្សេងទៀត គឺប្រព្រឹត្តិអំពើផិតក្បត់ចំពោះនាង។
ហើយប្រសិនបើស្រ្តីណាម្នាក់បានលះលះច្រើនបំផុតនាង រួចរៀបការជាមួយបុរសម្នាក់
ផ្សេងទៀត នាងប្រព្រឹត្តិអំពើផិតក្បត់។

ហើយគេកំពុងនាំកុមារមកគាត់ ដើម្បីឱ្យគាត់ប៉ះពួកគេ ប៉ុន្តែពួកសិស្សបានស្តី
បន្ទោសអ្នកដែលនាំមក។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានឃើញហើយមានការខឹងសម្បាវ ហើយ
បានត្រាស់ទៅកាន់ពួកគេថា អនុញ្ញាតឱ្យកុមារទាំងនោះមកកាន់ខ្ញុំ ហើយកុំហាមឃាត់
ពួកវា ពីព្រោះនគររបស់ព្រះជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកបែបនេះ។ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅ
អ្នកវាល់គ្នាថា អ្នកណាដែលមិនទទួលរាជ្យនៃព្រះជាម្ចាស់ដូចជាកុមារនោះ គាត់នឹងមិន

ចូលទៅក្នុងរាជ្យនោះឡើយ។ ហើយគាត់បានអោបញ្ជូកគេ ដោយដាក់ដៃរបស់គាត់លើ
ពួកគេ ទាំងប្រទានពរដល់ពួកគេ។

ហើយពេលគាត់កំពុងចេញទៅតាមផ្លូវ មាននរណាម្នាក់បានរត់មកជិតហើយលុត
ជង្គង់ចំពោះគាត់ បានសួរគាត់ថា៖ គ្រូបង្រៀនដ៏ល្អ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីដើម្បីឱ្យខ្ញុំទទួលបាន
ជីវិតអស់កល្ប? ហើយ យេស៊ូ បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនិយាយថា
ខ្ញុំល្អ? គ្មាននរណាម្នាក់ល្អទេ លើកលែងតែព្រះជាម្ចាស់តែមួយ។ អ្នកដឹងព្រះបញ្ញត្តិ៖ កុំ
ប្រព្រឹត្តទុក្ខក្បាល កុំសម្លាប់ កុំលួច កុំធ្វើបន្ទាល់ក្លែងក្លាយ កុំលួចបន្លំ សូមការពារឱ្យពុកនិង
ម្តាយរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែ គាត់ឆ្លើយតបនិយាយទៅគាត់ថា៖ គ្រូបង្រៀន រត់ទាំងនេះទាំង
អស់ ខ្ញុំបានរក្សាមកតាំងពីយុវវ័យរបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានសម្លឹងមើលគាត់ ហើយ
ស្រលាញ់គាត់ រួចនិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្នកខ្លះតែមួយ។ ប្រសិនបើអ្នកចង់បានល្អកត
ខ្លះ ចូរទៅលក់អ្វីដែលអ្នកមាន ហើយឱ្យទៅអ្នកក្រីក្រ ដូច្នោះអ្នកនឹងមានទ្រព្យ
សម្បត្តិនៅស្ថានសួគ៌ ហើយចូរមកធ្វើតាមខ្ញុំ ដោយលើកលើកខ្លាំងរបស់អ្នក។ ឯកងឯក
ក្លាយជាស្រងូតស្រងាត់លើពាក្យនោះ ហើយបានចាកចេញដោយទុក្ខព្រួយ ព្រោះគាត់
មានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន។

ហើយព្រះយេស៊ូបានមើលជុំវិញ ទ្រង់និយាយទៅកាន់សិស្សរបស់ទ្រង់ថា៖ អ្នក
ដែលមានលុយនឹងចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យនៃព្រះដោយការលំបាកយ៉ាងណា! ពួកសិស្ស
បានភ្ញាក់ផ្អើលលើពាក្យសម្តីរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែយេស៊ូបានឆ្លើយម្តងទៀតនិងនិយាយទៅ
កាន់ពួកគេថា៖ កូនឪ អ្នកដែលទុកចិត្តលើទ្រព្យសម្បត្តិចូលទៅក្នុងនគរបស់ព្រះពិបាក
ណាស់។ វាងាយស្រួលជាងសម្រាប់ ៥៤ ចូលតាមរន្ធចូល ជាងអ្នកមានចូលទៅក្នុង
ព្រះរាជាណាចក្រនៃព្រះ។ ប៉ុន្តែពួកគេភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាំងណាស់ ហើយនិយាយគ្នាឯងថា៖
បើដូច្នោះ តើនរណាអាចត្រូវបានសង្គ្រោះបាន? ព្រះយេស៊ូបានសម្លឹងមើលទៅពួកគេ
ហើយត្រាស់ថា៖ ចំពោះមនុស្សវាមិនអាចទៅរួចទេ ប៉ុន្តែមិនមែនចំពោះព្រះទេ ព្រោះ
គ្រប់ស្តីទាំងអស់អាចទៅរួចបានចំពោះព្រះ។ ពេត្រុសបានចាប់ផ្តើមនិយាយទៅ
គាត់ថា៖ មើល យើងបានទុកចោលអ្វីៗទាំងអស់ ហើយបានតាមអ្នក។ ព្រះយេស៊ូបាន
ឆ្លើយតបថា៖ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា គ្មាននរណាម្នាក់ដែលបាន
ចាកចេញពីផ្ទះ ឬបងប្អូនប្រុស ឬបងប្អូនស្រី ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬប្រពន្ធ ឬកូនឪ ឬស្រី
ចំការ ដោយសារតែខ្ញុំ និងដោយសារតែដំណឹងល្អនោះទេ ប្រសិនបើមិនទទួល
បានរយៈពេលនៅពេលនេះ នៅក្នុងពេលវេលានេះ គឺផ្ទះ និងបងប្អូនប្រុស និងបងប្អូនស្រី
និងឪពុក និងម្តាយ និងកូន និងវាលស្រែ ជាមួយនឹងការបៀតបៀន ហើយនៅក្នុងយុគ
សម័យដែលកំពុងមកដល់ គឺជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលនៅទីមួយជាច្រើន

នឹងក្លាយជាអ្នកនៅចុងក្រោយ ហើយអ្នកដែលនៅចុងក្រោយនឹងក្លាយជាអ្នកនៅ ទីមួយ។

ពួកគេកំពុងនៅលើផ្លូវឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយព្រះយេស៊ូកំពុងដើរនាំមុខ ពួកគេ ពួកគេភ្ញាក់ផ្អើល ហើយអ្នកដែលដើរតាមក៏ខ្លាច។ ព្រះយេស៊ូបានយកសារឹក ទាំងដប់ពីរនាក់ម្តងទៀត ហើយចាប់ផ្តើមប្រាប់ពួកគេអំពីរឿងដែលនឹងកើតឡើងដល់ ព្រះអង្គ។ ថា មើលទៅ យើងកំពុងឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយកូនប្រុសរបស់ មនុស្ស នឹងត្រូវប្រគល់ទៅឱ្យសម្តេចសង្ឃធំ និងអ្នកវេទ ហើយពួកគេនឹងផ្តន្ទាទោស គាត់ឱ្យស្លាប់ ហើយពួកគេនឹងប្រគល់គាត់ទៅឱ្យជនជាតិដទៃ។ ហើយពួកគេនឹងចំអក គាត់ ហើយពួកគេនឹងវាយគាត់ ហើយពួកគេនឹងស្តោះទៅលើគាត់ ហើយពួកគេនឹង សម្លាប់គាត់ ហើយនៅថ្ងៃទីបី គាត់នឹងរស់ឡើងវិញ។

ហើយ យ៉ាកុប និង យ៉ូហាន ជាកូនប្រុសរបស់ សេបេដេ បានចូលទៅជិតគាត់ ដោយនិយាយថា៖ គ្រូ យើងចង់ឱ្យលោកធ្វើអ្វីដែលយើងសុំទៅលោក។ ប៉ុន្តែ ឯ បាន និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើអ្វីដល់អ្នករាល់គ្នា? ប៉ុន្តែពួកគេបាន និយាយទៅគាត់ថា៖ សូមឱ្យយើងម្នាក់អង្គុយនៅខាងស្តាំរបស់អ្នក និងម្នាក់នៅខាង ឆ្វេងរបស់អ្នក នៅក្នុងសិរីល្អរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួក គេថា៖ អ្នករាល់គ្នាមិនដឹងអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាសុំនោះទេ។ តើអ្នករាល់គ្នាអាចធ្វើកំពែង ដែលខ្ញុំធ្វើក និងទទួលបានពិធីបុណ្យជ្រមុជដែលខ្ញុំទទួលបានដែរឬទេ? ពួកគេបាននិយាយ ទៅគាត់ថា៖ យើងអាច។ ប៉ុន្តែយេស៊ូបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ កំពែងដែលខ្ញុំធ្វើក អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើក ហើយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដែលខ្ញុំត្រូវបានជ្រមុជទឹក អ្នករាល់គ្នានឹង ត្រូវបានជ្រមុជទឹក។ ប៉ុន្តែការអង្គុយនៅខាងស្តាំរបស់ខ្ញុំ និងនៅខាងឆ្វេង មិនមែនជា របស់ខ្ញុំដែលត្រូវឱ្យទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នកដែលបានត្រៀមរួចហើយ។

ហើយពេលពួកសិស្សដប់នាក់បានឮ ពួកគេចាប់ផ្តើមខឹងអំពីយ៉ាកុបនិងយ៉ូហាន។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានហៅពួកគេមក ហើយមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា អ្នករាល់គ្នាដឹង ហើយថា អ្នកដែលបាក់ដូចជាគ្រប់គ្រងលើប្រជាជាតិទាំងឡាយ គឺបង្ខិតបង្ខំពួកគេ ហើយអ្នកធំៗរបស់ពួកគេក៏ប្រើអំណាចគ្រប់គ្រងលើពួកគេ មិនមែនដូច្នោះទេ នឹងកើត មានក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែអ្នកណាចង់ក្លាយជាអ្នកអស្ចារ្យក្នុងចំណោមអ្នករាល់ គ្នា នោះនឹងជាអ្នកបម្រើរបស់អ្នករាល់គ្នា។ និងនរណាប្រសិនបើចង់ក្លាយជាអ្នកធំជាង គេក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា នោះគាត់នឹងត្រូវជាទាសកររបស់មនុស្សទាំងអស់។ ហើយ

ដ្បិត កូនប្រុសនៃមនុស្សមិនបានមកដើម្បីត្រូវបានបម្រើទេ ប៉ុន្តែដើម្បីបម្រើ ហើយដើម្បី
ប្រគល់ព្រលឹងរបស់គាត់ជាថ្លៃលោះជំនួសជនជាច្រើន។

ហើយពួកគេមកដល់ក្រុងយេរិកូ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់កំពុងចេញពី
ក្រុងយេរិកូជាមួយសិស្សរបស់គាត់ និងហុងមនុស្សយ៉ាងច្រើន បាទីម៉ាឃ្លូស កូនប្រុស
របស់ទីម៉ាឃ្លូស ជាមនុស្សពិការភ្នែក កំពុងអង្គុយសុំទានក្បែរផ្លូវ។ ហើយពេលបានឮថា
យេស៊ូជាជនជាតិណាសារ៉ែត គាត់ចាប់ផ្តើមស្រែកហើយនិយាយថា៖ កូនដារីដ យេស៊ូ
សូមមេត្តាខ្ញុំ។ និងមនុស្សជាច្រើននាក់បានស្តីបន្ទោសគាត់ ដើម្បីឱ្យគាត់ស្ងៀម ប៉ុន្តែគាត់
ស្រែកកាន់តែខ្លាំងថា៖ កូនរបស់ដារីដ សូមអាណិតខ្ញុំ។ ហើយព្រះយេស៊ូបានឈរ និង
មានបន្ទូលថា៖ ហោគាត់មក ហើយពួកគេបានហៅមនុស្សខ្លាចនោះ ដោយនិយាយទៅ
គាត់ថា៖ ចូរមានសេចក្តីក្លាហាន ក្រោកឡើង គាត់កំពុងហៅអ្នក។ ប៉ុន្តែ គាត់បាន
បោះបង់ចោលសង្លៀកបំពាក់របស់គាត់ ក្រោកឡើង ហើយមកទៅកាន់ព្រះយេស៊ូ។
ហើយព្រះយេស៊ូរង្គើយតបនិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើអ្វីដល់អ្នក? ម្នាក់ខ្លាច
នោះបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ វាបួនី ដើម្បីឱ្យខ្ញុំមើលឃើញម្តងទៀត។ ហើយព្រះយេស៊ូ
បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ទៅចុះ ជំនឿរបស់អ្នកបានសង្គ្រោះអ្នក។ ហើយភ្លាមៗនោះ
គាត់បានមើលឃើញវិញ ហើយគាត់បានតាមព្រះយេស៊ូនៅតាមផ្លូវ។

១១

និងនៅពេលដែលពួកគេចូលទៅជិតក្រុងយេរូសាឡឹម ដល់ភូមិបេតផាសេ និង
ភូមិបេថានី ឆ្ពោះទៅភ្នំស្តូលីវ គាត់បានចាត់ពីរនាក់ក្នុងចំណោមសិស្សរបស់គាត់។ ហើយ
ព្រះអង្គត្រាស់ទៅពួកគេថា ចូរទៅកាន់ភូមិដែលនៅទល់មុខអ្នករាល់គ្នា ហើយនៅពេល
ចូលភ្លាមៗ អ្នករាល់គ្នានឹងរកឃើញកូនសេះមួយក្បាលត្រូវចងទុក ដែលមិនដែលមាន
មនុស្សណាម្នាក់អង្គុយលើនោះទេ ចូរស្រាយវាហើយនាំយកមក។ ហើយប្រសិនបើ
នរណាម្នាក់និយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើបែបនេះ ចូរ
និយាយថា ព្រះអម្ចាស់ត្រូវការវា ហើយគាត់នឹងផ្ញើវាត្រឡប់មកវិញភ្លាមៗ។ ពួកគេបាន
ទៅចេញ ហើយបានរកឃើញកូនសេះត្រូវបានចងនៅទ្វារខាងក្រៅលើផ្លូវ ហើយពួកគេ
បានស្រាយវា។ និងមនុស្សខ្លះក្នុងចំណោមអ្នកដែលកំពុងឈរនៅទីនោះ បាននិយាយ
ទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាកំពុងធ្វើអ្វីដោះកូនសេះនេះ? ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយ
ទៅកាន់ពួកគេដូចដែលព្រះយេស៊ូបានបង្គាប់ ហើយពួកគេបានទុកចោលពួកគេ។
ហើយពួកគេបាននាំកូនសេះមកកាន់ព្រះយេស៊ូ ហើយពួកគេបានដាក់សង្លៀកបំពាក់

របស់ពួកគេលើវា ហើយព្រះអង្គបានគង់លើវា។ មនុស្សជាច្រើនបានវាលសង្ឃឹក
បំបាក់របស់ពួកគេនៅលើផ្លូវ ហើយអ្នកផ្សេងទៀតបានកាត់មែកឈើដើមឈើ
និងវាលដាក់នៅលើផ្លូវ។ ហើយអ្នកដែលដើរនៅខាងមុខ និងអ្នកដែលតាមពីក្រោយ
បានជ្រែសកឡើងថា៖ ហូសាណា! ជាពន្ធដល់អ្នកដែលមកក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់!
ពរព្រះវាណាចក្រដែលកំពុងមកក្នុងនាមព្រះអម្ចាស់របស់ដាវីឌ ជាឪពុករបស់យើង
ហូសាណានៅកន្លែងខ្ពស់បំផុត។

ហើយព្រះយេស៊ូបានចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម និងទៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយ
បានមើលជុំវិញទាំងអស់ ដោយសារពេលវេលាបានល្ងាចរួចហើយ ទ្រង់បានចេញទៅ
ក្រុងបេថានីជាមួយពួកសាវ័កទាំងដប់ពីរនាក់។

ហើយនៅថ្ងៃចន្ទ ពេលពួកគេចេញពីបេថានី ទ្រង់បានឃ្លាន។ ហើយឃើញ
ដើមល្វាពីចម្ងាយមានស្លឹក គាត់មកដើម្បីមើលថាតើនឹងរកអ្វីបាននៅក្នុងដើមនោះ
ហើយពេលមកដល់ គាត់មិនបានរកឃើញអ្វីក្រៅពីស្លឹកទេ ព្រោះមិនមែនជាពេលផ្លែ
ល្វាទេ។ ហើយគាត់បានឆ្លើយតបនិយាយថា៖ លែងមានអ្នកណាម្នាក់ញ៉ាំផ្លែឈើពីអ្នក
ទៀតទេ រហូតដល់អស់កល្ប។ ហើយសិស្សរបស់គាត់បានឮ។

ហើយពួកគេបានមកម្តងទៀតទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយព្រះយេស៊ូបានចូល
ទៅក្នុងព្រះវិហារ ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមដេញចេញអ្នកលក់ និងអ្នកទិញនៅក្នុងព្រះវិហារ
ហើយបានផ្តល់វិសាលភាពដល់អ្នកប្តូរបាក់ និងកៅអីរបស់អ្នកលក់ប្រាប។ ហើយ គាត់ មិន
បាន អនុញ្ញាត ឱ្យ នរណាម្នាក់ ដឹក ផុស កាត់ តាម រយៈ ព្រះវិហារ ឡើយ។ ហើយគាត់
បានបង្រៀននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើមិនមានសរសេរទុកថា ផ្ទះរបស់ខ្ញុំនឹងត្រូវ
បានហៅថាជាផ្ទះនៃការអធិស្ឋានសម្រាប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់ទេឬ? ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នា
បានធ្វើវាឱ្យទៅជារូងភ្នំចោរ។

ហើយពួកអ្នកនិពន្ធ ពួកដាវីឌី និងពួកបូជាចារ្យធំបានឮ ហើយពួកគេកំពុង
ស្វែងរកមធ្យោបាយដើម្បីបំផ្លាញគាត់ ដ្បិតពួកគេខ្លាចគាត់ ដោយសារហ្វូងមនុស្សទាំង
អស់ភ្ញាក់ផ្អើលនឹងការបង្រៀនរបស់គាត់។ និងនៅពេលយប់មកដល់ គាត់បានចេញទៅ
ខាងក្រៅទីក្រុង។

និងនៅពេលព្រឹក ពេលកំពុងឆ្លងកាត់ ពួកគេបានឃើញដើមល្វាស្ងួត
តាំងពីបួសាណា។ ហើយពេត្រុសចាំបាន ក៏និយាយទៅគាត់ថា៖ វាបី សូមមើល ដើមល្វា

ដែលលោកបណ្ឌិតនោះ សួរទៅហើយ។ និង ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតបនិងមាន
បន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នកវាល់គ្នាចូរមានជំនឿលើព្រះជាម្ចាស់។ ពិតប្រាកដ ដ្បិតខ្ញុំ
និយាយទៅអ្នកវាល់គ្នាថា អ្នកណានឹងនិយាយទៅភ្នំនេះថា ត្រូវលើកឡើងនិង
ត្រូវបានចោលទៅក្នុងសមុទ្រ ហើយមិនសង្ស័យក្នុងដងចិត្តរបស់គាត់ទេ ប៉ុន្តែ
នឹងជឿថាអ្វីដែលគាត់និយាយនោះកើតឡើង នោះអ្វីដែលគាត់និយាយនឹងមានដល់
គាត់។ ដោយសារតែនេះ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នកវាល់គ្នាថា៖ វាល់អ្វីដែលអ្នកវាល់គ្នាសុំក្នុង
ការអធិស្ឋាន ចូរជឿថាអ្នកវាល់គ្នាបានទទួល ហើយវានឹងមានដល់អ្នកវាល់គ្នា។ ហើយ
នៅពេលណាអ្នកវាល់គ្នាយអធិស្ឋាន សូមអ្នកវាល់គ្នាអត់ទោសប្រសិនបើអ្នកវាល់គ្នា
មានអ្វីប្រឆាំងនឹងនរណាម្នាក់ ដើម្បីឱ្យឪពុករបស់អ្នកវាល់គ្នាដែលនៅស្ថានសួគ៌ក៏អត់
ទោសការបំពានរបស់អ្នកវាល់គ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកវាល់គ្នាមិនលែងទោស ឪពុក
របស់អ្នកវាល់គ្នាក៏នឹងមិនលែងទោសកំហុសរបស់អ្នកវាល់គ្នាដែរ។

ហើយពួកគេមកក្រុងយេរូសាឡឹមម្តងទៀត ហើយពេលគាត់កំពុងដើរនៅក្នុង
ព្រះវិហារ ពួកសម្តេចសង្ឃ ពួកអ្នកសិក្សាគម្ពីរ និងពួកចាស់ទុំមកទៅរកគាត់។ ហើយ
ពួកគេនិយាយទៅគាត់ថា៖ តើអ្នកធ្វើរឿងទាំងនេះដោយសិទ្ធិអំណាចប្រភេទណា? ឬ
តើនរណាបានឲ្យសិទ្ធិអំណាចនេះដល់អ្នកដើម្បីឲ្យអ្នកធ្វើរឿងទាំងនេះ? ប៉ុន្តែ
ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតបនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំនឹងសួរអ្នកវាល់គ្នាមួយពាក្យ
ហើយអ្នកវាល់គ្នាចូរឆ្លើយតបទៅកាន់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នកវាល់គ្នាថា ខ្ញុំ
ធ្វើរឿងទាំងនេះដោយសិទ្ធិអំណាចអ្វី? ការធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់យូហានមកពីស្ថាន
សួគ៌ ឬមកពីមនុស្ស? ចូរឆ្លើយខ្ញុំ។ ហើយពួកគេក៏ពុំដឹងគិតក្នុងចិត្តថា៖ ប្រសិនបើយើង
និយាយថា ពីស្ថានសួគ៌ គាត់នឹងនិយាយថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នកវាល់គ្នាមិនបានជឿគាត់?
ប៉ុន្តែ តើយើងនិយាយថា ចេញពីមនុស្សទេ? ពួកគេខ្លាចប្រជាជន ព្រោះទាំងអស់គ្នា
បានចាត់ទុកលោកយ៉ូហានថា គាត់គឺជាហោរា។ ហើយពួកគេឆ្លើយតបនិយាយទៅកាន់
ព្រះយេស៊ូថា៖ យើងមិនដឹងទេ។ ហើយព្រះយេស៊ូឆ្លើយតបនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖
ខ្ញុំក៏មិននិយាយទៅកាន់អ្នកវាល់គ្នាដែរថា ខ្ញុំធ្វើរឿងទាំងនេះដោយសិទ្ធិអំណាចអ្វី។

១២

ហើយគាត់ចាប់ផ្តើមនិយាយជាប្រស្តីដល់ពួកគេថា៖ មានមនុស្សម្នាក់បានដាំ
ចំការទំពាំងបាយជូរ ហើយបានដាក់របងជុំវិញ ហើយបានដឹកផ្កុំប្រាំ ។ សំទំពាំងបាយជូរ
ហើយបានសង់ប៉ម ហើយបានជួលវាដល់កសិករ រួចបានធ្វើដំណើរទៅឆ្ងាយ។ ហើយ

គាត់បានបញ្ជូនទាសករម្នាក់ទៅកាន់ពួកកសិករនៅពេលកំណត់ ដើម្បីឱ្យយកផ្លែផលពី
ចំការទំពាំងបាយជូរពីពួកកសិករ។ ហើយពួកគេបានចាប់គាត់វាយ រួចផ្ញើទៅវិញដោយ
ដៃទទេ។ ហើយគាត់បានបញ្ជូនទាសករម្នាក់ទៀតទៅកាន់ពួកគេម្តងទៀត ហើយពួកគេ
បានគប់ដុំថ្មនិងធ្វើឱ្យរបួសក្បាលទាសករនោះ រួចបញ្ជូនគាត់ទៅវិញក្នុងសភាពត្រូវបាន
ប្រមាថ។ ហើយគាត់បានបញ្ជូនម្នាក់ផ្សេងទៀតម្តងទៀត ហើយពួកគេបានសម្លាប់អ្នក
នោះដែរ ហើយនិងអ្នកផ្សេងទៀតជាច្រើននាក់ ដោយវាយខ្លួន និងសម្លាប់ខ្លួន។ ដូច្នោះ
នៅតែមានកូនប្រុសម្នាក់ទៀតដែលជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់ គាត់បានបញ្ជូនគាត់ទៅ
កាន់ពួកគេជាចុងក្រោយ ដោយនិយាយថា ពួកគេនឹងគោរពពូកែប្រសើររបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែអ្នក
កសិករទាំងនោះ បានឃើញគាត់កំពុងមក ក៏បាននិយាយគ្នាថា៖ នេះគឺជាអ្នកទទួល
មរតក។ មកសម្លាប់គាត់ចុះ ហើយមរតកនឹងជារបស់យើង។ ហើយបានយកគាត់
សម្លាប់ រួចបណ្តេញគាត់ចេញទៅខាងក្រៅចំការទំពាំងបាយជូរ។ ដូច្នោះ ម្ចាស់ចំការ
ទំពាំងបាយជូរនឹងធ្វើអ្វី? គាត់នឹងមក និងបំផ្លាញកសិករទាំងនេះ ហើយនឹងប្រគល់
ចំការទំពាំងបាយជូរដល់អ្នកដទៃ។ ហើយក៏មិន អ្នករាល់គ្នាបានអានការសរសេរនេះ
ទេឬ ថ្មីដែលអ្នកសាងសង់បានបដិសេធ នេះបានក្លាយជាក្បាលជ្រុង នេះមកពី
ព្រះអម្ចាស់ ហើយវាជារឿងអស្ចារ្យនៅក្នុងភ្នែករបស់យើង។

ហើយពួកគេកំពុងស្វែងរកចាប់គាត់ ប៉ុន្តែពួកគេខ្លាចហ្វូងមនុស្ស ដ្បិតពួកគេ
ដឹងថាគាត់និយាយពាក្យប្រៀបធៀបនោះទៅកាន់ពួកគេ។ ហើយពួកគេបានទុកគាត់
ចាកចេញ។

ហើយពួកគេបានផ្ញើមនុស្សមួយចំនួនក្នុងពួកធារីស៊ី និងពួកហេរ៉ូដទៅរកគាត់
ដើម្បីចាប់បានគាត់ដោយពាក្យសម្តី។ ពួកគេបានមកនិយាយទៅគាត់ថា៖ គ្រូបង្រៀន
យើងដឹងថាអ្នកពិត ហើយអ្នកមិនខ្វល់ពីនរណាម្នាក់ទេ ដ្បិតអ្នកមិនមើលមុខមនុស្ស
ឡើយ ប៉ុន្តែអ្នកបង្រៀនផ្លូវរបស់ព្រះដោយការពិត។ ដូច្នោះសូមប្រាប់យើង តើវាត្រូវបាន
អនុញ្ញាតឱ្យបង់ពន្ធនៅក្រៅសារប្បទេ? យើងគួរឱ្យប្រមូលពន្ធនាគារ? ប៉ុន្តែ ដឹងពីការលាក់កំ
បាំងរបស់ពួកគេ ទើបនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាតែស្តីខ្ញុំ?
យកដេណារមកឱ្យខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំឃើញ។ ពួកគេបាននាំយកមក។ ហើយទ្រង់សួរពួក
គេថា៖ រូបភាពនេះ និងចារឹកនេះ ជារបស់អ្នកណា? ពួកគេឆ្លើយថា៖ របស់សេសារ។
ហើយព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតបនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរប្រគល់អ្វីដែលជារបស់
សេសារទៅឱ្យសេសារ ហើយអ្វីដែលជារបស់ព្រះទៅឱ្យព្រះ ហើយពួកគេបានភ្ញាក់
ផ្អើលចំពោះគាត់។

ហើយពួកសំទូស៊ីដែលនិយាយថាមិនមានការរស់ឡើងវិញបានមករកគាត់ ហើយ
បានសួរគាត់ថា គ្រូ លោកម៉ូសេសបានសរសេរទុកដល់យើងថា ប្រសិនបើបងប្អូនប្រុស
របស់អ្នកណាម្នាក់ស្លាប់ ហើយទុកប្រពន្ធក៏ប៉ុន្តែមិនមានកូន ដើម្បីឱ្យបងប្អូនប្រុសរបស់
គាត់យកប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយបង្កើតកូនចេញឱ្យបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់។ ដូច្នោះមានបង
ប្អូនប្រុសប្រាំពីរនាក់។ និងបងប្រុសច្បងបានយកប្រពន្ធ ហើយពេលកំពុងស្លាប់គាត់មិន
បានទុកកូនចេញទេ។ ហើយនាក់ទីពីរបានយកនាង ហើយបានស្លាប់ ហើយគាត់ក៏មិនបាន
បន្សល់កូនដែរ។ ហើយនាក់ទីបីក៏ដូចគ្នា។ ហើយប្រុសទាំងប្រាំពីរនាក់បានយកនាង
ហើយមិនបានទុកពូជទេ។ ចុងក្រោយបំផុតក្រោយពីគ្រប់គ្នា ស្រ្តីនោះក៏ស្លាប់ដែរ។
ដូច្នោះក្នុងការរស់ឡើងវិញ នៅពេលដែលពួកគេរស់ឡើង ស្រ្តីនោះនឹងជាប្រពន្ធរបស់
អ្នកណាក្នុងចំណោមពួកគេ? ដ្បិតទាំងប្រាំពីរនាក់បានមាននាងជាប្រពន្ធ។ ហើយ
ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតបនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបានបញ្ជាក់
ដោយសារនេះទេឬ ព្រោះមិនបានដឹងបទគម្ពីរ ហើយក៏មិនបានដឹងព្រះអានុភាពនៃ
ព្រះជាម្ចាស់ដែរ? ពីព្រោះថានៅពេលពួកគេរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់ ពួកគេមិនរៀប
ការទេ ហើយក៏មិនត្រូវបានប្រគល់ឱ្យរៀបការដែរ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងដូចជាទេវតាដែលនៅ
ស្ថានសួគ៌។ ប៉ុន្តែអំពីពួកអ្នកស្លាប់ថាគេលើកឡើងវិញ តើអ្នករាល់គ្នាមិនបានអានក្នុង
សៀវភៅរបស់មូសេទេឬ ក្នុងផ្នែកអំពីដើមព្រីង ដែលព្រះបាននិយាយទៅគាត់ថា ខ្ញុំជា
ព្រះរបស់អាប្រាហាំ និងជាព្រះរបស់អីសាក និងជាព្រះរបស់យ៉ាកុប? ព្រះមិនមែនជា
ព្រះរបស់អ្នកស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែជាព្រះរបស់អ្នករស់។ ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាបានច្រឡំយ៉ាង
ខ្លាំង។

ហើយ អ្នកសេដ្ឋីម្នាក់បានចូលមកជិត បានឮពួកគេកំពុងជជែកគ្នា បានឃើញថា
គាត់បានឆ្លើយល្អដល់ពួកគេ ក៏បានសួរគាត់ថា៖ តើបទបញ្ជាទីមួយនៃទាំងអស់គឺអ្វី?
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតបទៅគាត់ថា៖ បញ្ញត្តិទីមួយនៃទាំងអស់គឺ ស្តាប់ចុះ
អីស្រាអែល ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើង ព្រះអម្ចាស់គឺជាអ្នកតែមួយ។ ហើយអ្នកនឹង
ស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក ពីដួងចិត្តទាំងមូលរបស់អ្នក ហើយពីព្រលឹង
ទាំងមូលរបស់អ្នក ហើយពីគំនិតទាំងមូលរបស់អ្នក ហើយពីកម្លាំងទាំងមូលរបស់អ្នក។
នេះគឺជាបទបញ្ជាទីមួយ និង បញ្ញត្តិទីពីរស្រដៀងគ្នានឹងនេះ គឺអ្នកនឹងស្រឡាញ់អ្នក
ជិតខាងរបស់អ្នកដូចជាខ្លួនឯង។ មិនមានបញ្ញត្តិផ្សេងទៀតណាធំជាងទាំងនេះទេ។
ហើយអ្នកសាស្ត្រាបាននិយាយទៅគាត់ថា ល្អហើយ គ្រូ អ្នកបាននិយាយដោយសេចក្តី
ជិតថា ព្រះអង្គមានមួយ ហើយមិនមានអ្នកផ្សេងទៀតក្រៅពីព្រះអង្គនោះទេ និងការ
ស្រឡាញ់គាត់ពីដួងចិត្តទាំងមូល និងពីការយល់ដឹងទាំងមូល និងពីព្រលឹងទាំងមូល
និងពីកម្លាំងទាំងមូល និងការស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចជាខ្លួនឯង គឺកាន់តែសំខាន់ជាង

តង្វាយដុតបូជា និងតង្វាយបូជាទាំងអស់។ ហើយព្រះយេស៊ូបានឃើញថាគាត់បាន
ឆ្លើយដោយប្រាជ្ញា ក៏បាននិយាយទៅគាត់ថា អ្នកមិនឆ្ងាយពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះទេ
ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ហ៊ានសួរគាត់ទៀតឡើយ។

ហើយព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតបនិងបង្រៀននៅក្នុងព្រះវិហារថា៖ ហេតុអ្វីបានជា
ពួកអ្នកបរិញ្ញនិយាយថា ព្រះគ្រីស្ទគឺជាកូនប្រុសរបស់ដាវីឌ? ដ្បិតដាវីឌខ្លួនឯងបាន
និយាយក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធថា៖ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់របស់
ខ្ញុំថា អង្គុយនៅខាងស្តាំរបស់ខ្ញុំ រហូតដល់ខ្ញុំដាក់សត្រូវរបស់អ្នកជាកន្លែងដាក់ជើង
របស់អ្នក។ ដាវីឌផ្ទាល់ក៏និយាយថាគាត់ជាព្រះអម្ចាស់ ហេតុអ្វីបានជាគាត់ជាកូនរបស់
គាត់? ហើយហ្វូងមនុស្សដ៏ច្រើនបានស្តាប់គាត់ដោយរីករាយ។

ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេក្នុងការបង្រៀនរបស់គាត់ថា៖ ចូរប្រយ័ត្ន
ចំពោះពួកអ្នកសាស្ត្រាដែលចង់ស្លៀកស្បែងដៃវែងដើរ និងចង់បានការស្វាគមន៍នៅទី
ផ្សារ និង កៅសិសំខាន់ៗនៅក្នុងជំនុំ និងកន្លែងសំខាន់ៗនៅក្នុងពិធីជប់លៀង។ អ្នកដែល
ស្ម័គ្រចិត្តរបស់ស្ត្រីម្នាក់ និងធ្វើពុំត្រូវស្មារតីវែង ពួកគេនឹងទទួលការវិនិច្ឆ័យធ្ងន់ធ្ងរជាង។

ហើយព្រះយេស៊ូបានអង្គុយទល់មុខទីរក្សាទ្រព្យ ទ្រង់កំពុងសង្កេតមើលរបៀប
ដែលហ្វូងមនុស្សទម្លាក់លុយសំរិទ្ធចូលទៅក្នុងទីរក្សាទ្រព្យ។ មនុស្សមានទ្រព្យជាច្រើន
នាក់បានបរិច្ចាគច្រើន ហើយស្ត្រីម្នាក់ក្រីក្រម្នាក់បានមកបរិច្ចាគកាក់តូចពីរ ដែលស្មើ
នឹងកាក់ក្រូឌង់មួយ។ ហើយដោយបានកោះហៅពួកសិស្សរបស់គាត់ បាននិយាយទៅ
ពួកគេថា៖ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ស្ត្រីមេម៉ាយក្រីក្រនេះ បានបោះចូល
ច្រើនជាងគ្រប់គ្នាដែលកំពុងបោះចូលទៅក្នុងផ្នូរ។ ពួកគេទាំងអស់បានបោះពីភាព
សម្បូរបែបរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែនាងបានបោះពីភ័ព្វក្រីក្ររបស់នាង គឺទាំងអស់អ្វីដែលនាង
មាន ទាំងមូលជីវិតរបស់នាង។

១៣

ហើយនៅពេលដែលគាត់កំពុងចេញពីព្រះវិហារ សិស្សម្នាក់របស់គាត់និយាយទៅ
គាត់ថា៖ គ្រូ សូមទស្សនាថ្មទាំងនេះ និងអគារទាំងនេះប្រសើរណាស់! ហើយ
ព្រះយេស៊ូឆ្លើយតបនិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្នកឃើញអគារធំៗទាំងនេះទេ? នឹងមិនមានថ្ម
ណាមួយនៅលើថ្មនៅទីនេះដែលមិនត្រូវរំលំចោលទេ។ ហើយ ពេលដែលគាត់កំពុង

អង្គុយនៅលើភ្នំដើមតូលីវ ទល់មុខព្រះវិហារ ពេត្រុស យ៉ាកុប យ៉ូហាន និងអានដ្រេ បានសួរគាត់ដោយឡែកៗ វិចារយ្យប្រាប់យើងថាពេលណារឿងទាំងនេះនឹងកើតឡើង ហើយតើសញ្ញាអ្វីនៅពេលដែលរឿងទាំងអស់នេះជិតនឹងសម្រេច? ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូ បានឆ្លើយតបចាប់ផ្តើមនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរប្រយ័ត្ន កុំឱ្យអ្នកណាបញ្ឆោតអ្នក រាល់គ្នា ។ ដ្បិតមនុស្សជាច្រើននឹងមកក្នុងនាមរបស់ខ្ញុំ និយាយថា ខ្ញុំគឺជា ហើយនឹង បញ្ឆោតមនុស្សជាច្រើន។ ប៉ុន្តែពេលណាអ្នករាល់គ្នាស្តាប់ពីសង្គ្រាម និងពាក្យ ច្រាមអារ៉ាមអំពីសង្គ្រាម កុំរំខាន ព្រោះវាចាំបាច់ត្រូវកើតឡើង ប៉ុន្តែការបញ្ចប់មិនទាន់ មកដល់នៅឡើយទេ។ ដ្បិតប្រជាជាតិនឹងត្រូវបានលើកឡើងប្រឆាំងនឹងប្រជាជាតិ និង ព្រះរាជាណាចក្រប្រឆាំងនឹងព្រះរាជាណាចក្រ ហើយនឹងមានរបៀបដ៏នៅតាមទឹកនៃឆ្នាំង ផ្សេងៗ និងនឹងមានទ្រុឌទ្រោម និងភាពច្របូកច្របល់។ ទាំងនេះគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃការ ឈឺពោះ។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រយ័ត្នខ្លួនឯង។ ដ្បិតពួកគេនឹងប្រគល់អ្នករាល់គ្នាទៅ ក្រុមប្រឹក្សា ហើយនៅក្នុងជំនុំរបស់ពួកគេអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវវាយ ហើយអ្នករាល់គ្នា នឹងឈរនៅចំពោះមុខអ្នកដឹកនាំនិងស្តេចដោយសារតែខ្ញុំ ដើម្បីធ្វើជាសក្ខីកម្មដល់ ពួកគេ។ ហើយដំណឹងល្អត្រូវតែប្រកាសដល់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់ជាមុនសិន។ ពេល ណាដែលគេនាំយកអ្នករាល់គ្នាទៅប្រគល់ជូន កុំព្រួយបារម្ភជាមុនថាអ្នករាល់គ្នានឹង និយាយអ្វី ហើយក៏កុំហាត់ហ្វឹកដៃ ប៉ុន្តែអ្វីដែលត្រូវបានប្រគល់ដល់អ្នករាល់គ្នានៅក្នុង ម៉ោងនោះ នេះហើយចូរនិយាយ ព្រោះមិនមែនអ្នករាល់គ្នាទេដែលជាអ្នកនិយាយ ប៉ុន្តែ ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ បងប្អូនប្រុសនឹងប្រគល់បងប្អូនប្រុសទៅស្លាប់ ហើយឪពុកនឹង ប្រគល់កូន ហើយកូនៗនឹងក្រែកឡើងប្រឆាំងនឹងឪពុកម្តាយ ហើយនឹងសម្លាប់ពួកគេ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវគេស្តាប់ដោយសារតែឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលស្ងៀមស្ងាត់ រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នោះនឹងត្រូវសង្គ្រោះ។

នៅពេលណាដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញការអាក្រក់ចង្អៀតនៃការបំផ្លាញ ដែលបាន និយាយដោយអ្នកទំនាមដានីយ៉ែល កំពុងឈរនៅកន្លែងដែលមិនគួរ (អ្នក ដែលអានចូរយល់) នោះអ្នករាល់គ្នាដែលនៅក្នុងស្រុកជូនដោយចូរគេចភៀសទៅក្នុងទាំង នោះ។ ឯ អ្នកដែលនៅលើដំបូល កុំឱ្យចុះទៅក្នុងផ្ទះ ហើយកុំឱ្យចូលដើម្បីយកអ្វីមួយ ចេញពីផ្ទះរបស់គាត់។ ហើយអ្នកដែលនៅក្នុងវាលស្រែ កុំឱ្យត្រឡប់ទៅខាងក្រោយ ដើម្បីយកខោអាវរបស់គាត់។ ទុក្ខសោកណាស់ សម្រាប់ស្ត្រីទាំងនោះដែលមានផ្ទៃពោះ និងស្ត្រីទាំងនោះដែលបំបៅដោះកូន ក្នុងថ្ងៃទាំងនោះ។ ប៉ុន្តែ ចូរអធិស្ឋាន ដើម្បីកុំឱ្យ ការភៀសខ្លួនរបស់អ្នករាល់គ្នាកើតឡើងនៅរដូវរងា។ ថ្ងៃទាំងនោះនឹងមានទុក្ខវេទនា ដែលមិនដែលមានដូចនោះទេចាប់តាំងពីការបង្កើតលោកដែលព្រះបានបង្កើតរហូត មកដល់ពេលនេះ ហើយនឹងមិនមានទៀតទេ។ ហើយប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់មិនកាត់

បន្ថែមថ្ងៃទាំងនោះទេ សាច់ឈាមទាំងអស់នឹងមិនត្រូវបានសង្គ្រោះឡើយ ប៉ុន្តែ
ដោយសារតែអ្នកជ្រើសរើសទាំងនោះដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស ទ្រង់បានកាត់បន្ថយ
ថ្ងៃទាំងនោះ។ ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើនរណាម្នាក់និយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា៖
មើល! ព្រះគ្រីស្ទនៅទីនេះ ឬ មើល! នៅទីនោះ កុំជឿ។ ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទក្លែងក្លាយ និង
ហោរាសាស្ត្រក្លែងក្លាយនឹងលេចឡើង ហើយពួកគេនឹងធ្វើសញ្ញា និងអព្ភតហេតុ ដើម្បី
នាំឱ្យរងរង ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន សូម្បីតែជនជ្រើសរើសក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នា
ត្រូវប្រយ័ត្ន នេះ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាមុនរួចហើយនូវអ្វីៗទាំងអស់។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងថ្ងៃ
ទាំងនោះ បន្ទាប់ពីការសោកសៅនោះ ព្រះអាទិត្យនឹងត្រូវធ្វើឱ្យងងឹត ហើយព្រះច័ន្ទនឹង
មិនផ្តល់ពន្លឺរបស់វា។ ហើយអ្នកយើងនឹងធ្លាក់ចុះពីស្ថានសួគ៌ ហើយថាមពលទាំងឡាយ
ដែលនៅក្នុងស្ថានសួគ៌នឹងត្រូវរង្គោះរង្គើ។ ហើយបន្ទាប់មក ពួកគេនឹងឃើញបុត្រ
មនុស្សកំពុងយាងមកក្នុងពពក ជាមួយនឹងអំណាចដ៏ធំ និងសំរិទ្ធរឿង។ ហើយ
បន្ទាប់មក គាត់នឹងធ្វើអ្នកសាររបស់គាត់ ហើយនឹងប្រមូលផ្តុំអ្នកជ្រើសរើសរបស់គាត់ពី
ខ្យល់ទាំងបួន ពីចុងផែនដីរហូតដល់ចុងមេឃ។

ប៉ុន្តែ ចូររៀនប្រសូតពីដើមល្វា។ នៅពេលដែលមែកឈើរបស់វាបានក្លាយជាទន់
រួចហើយ និងដុះស្លឹក អ្នករាល់គ្នាដឹងថា រដូវក្តៅជិតមកដល់ហើយ។ ដូច្នោះផងដែរ អ្នក
រាល់គ្នា នៅពេលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញរឿងទាំងនេះកំពុងកើតឡើង ចូរដឹងថាវាជិត
មកដល់ហើយ គឺនៅត្រឹមទ្វារ។ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ជំនាន់នេះនឹង
មិនកន្លងផុតទេ រហូតដល់ទាំងអស់នេះកើតឡើង។ ផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ
ប៉ុន្តែពាក្យរបស់ខ្ញុំនឹងមិនកន្លងផុតទេ។

អំពីថ្ងៃនោះ ឬម៉ោងនោះ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងទេ ទាំងទេវតានៅស្ថានសួគ៌ ទាំង
ព្រះរាជបុត្រា លើកលែងតែព្រះវរបិតា។ ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន ត្រូវនាំគ្នាភ្ញាក់រលឹក និងត្រូវ
អធិស្ឋាន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថា តើពេលវេលានោះនឹងមកដល់ពេលណា។ ដូចជា
មនុស្សម្នាក់ចេញដំណើរ ទុកចោលផ្ទះរបស់គាត់ ហើយឱ្យសិទ្ធិអំណាចដល់ទាសករ
ទាំងអស់របស់គាត់ និងឱ្យកិច្ចការម្នាក់ៗ ហើយបានបញ្ជូនដល់អ្នកយាមទ្វារឱ្យយាម។
ដូច្នោះ ចូរឃ្នាំមើល ព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថា ម្ចាស់ផ្ទះមកពេលណា លួច ឬកណ្តាល
អធ្រាត្រ ឬពេលមានស្រែក ឬព្រឹក។ កុំឱ្យពេលមកដល់ភ្លាមៗ រកឃើញអ្នករាល់គ្នាកំពុង
គេង។ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់មនុស្សទាំងអស់
គឺថា ចូរចាំមើល។

ពិធីបុណ្យផាស្កា និងពិធីនិប្បងគ្នានដំបែ នឹងមកដល់ក្នុងរយៈពេលពីរថ្ងៃទៀត។ ពួកសម្តេចសង្ឃធំ និងពួកអាចារ្យវេទ កំពុងស្វែងរកមធ្យោបាយដើម្បីចាប់គាត់ដោយ ល្បិចបោកបញ្ឆោត ហើយសម្លាប់គាត់។ ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថា៖ កុំធ្វើក្នុងពេល បុណ្យនោះទេ ក្រែងលោប្រជាជននឹងកុះករ។

ហើយ ពេលគាត់កំពុងនៅក្នុងភូមិបេថានី នៅក្នុងផ្ទះរបស់ស៊ីម៉ូនជនយួង ខណៈ ពេលគាត់កំពុងអង្គុយពីរោងបាន មានត្រូវម្នាក់មកដល់ ដោយកាន់ពាងថ្នាំឡាប៉ាស្ទ័រ ដែលផ្ទុកប្រេងក្រអូបណាដសុទ្ធមានតម្លៃថ្លៃណាស់ ហើយនាងបានបំបែកពាងថ្នាំឡា ប៉ាស្ទ័រនោះ រួចចាក់ប្រេងនោះលើក្បាលរបស់គាត់។ មានអ្នកខ្លះខឹងសម្បាញក្នុងចិត្ត របស់ពួកគេនិយាយថា៖ ហេតុអ្វីបានជាការខ្វះខាតប្រេងក្រអូបនេះបានកើតឡើង? ពីព្រោះប្រេងក្រអូបនេះអាចត្រូវបានលក់លើសបីរយដេណារ និងត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យ អ្នកក្រីក្រ ហើយពួកគេបានស្តីបន្ទោសនាង។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបាននិយាយថា អនុញ្ញាត នាងចុះ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើឱ្យនាងមានការលំបាក? នាងបានធ្វើការងារល្អ មួយចំពោះខ្ញុំ។ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមានពួកក្រីក្រជាមួយខ្លួនជានិច្ច ហើយនៅពេលណា ដែលអ្នករាល់គ្នាចង់ អ្នករាល់គ្នាអាចធ្វើល្អដល់ពួកគេបាន ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនមានខ្ញុំ ជានិច្ចទេ។ អ្វីដែលនាងមាន នាងបានធ្វើ នាងបានព្យាករណ៍ជាមុនដើម្បីលាបប្រេង ក្រអូបលើរាងកាយរបស់ខ្ញុំសម្រាប់ការបញ្ចុះសព។ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់ គ្នាថា កន្លែងណាដែលដំណឹងល្អនេះត្រូវបានប្រកាសនៅទូទាំងពិភពលោក អ្វីដែលនាង បានធ្វើនេះនឹងត្រូវនិយាយដើម្បីរំលឹកដល់នាង។

ហើយយូដាស អ៊ីស្តារីយ៉ូត ដែលជាម្នាក់ក្នុងចំណោមសិស្សទាំងដប់ពីរនាក់ បាន ទៅរកពួកសម្តេចសង្ឃធំ ដើម្បីប្រគល់ព្រះអង្គដល់ពួកគេ។ ពួកគេបានឮហើយរីករាយ ហើយបានសន្យាថានឹងឱ្យប្រាក់ដល់គាត់ ហើយគាត់ក៏ស្វែងរកឱកាសល្អដើម្បីប្រគល់។

ហើយនៅថ្ងៃទីមួយនៃបុណ្យនិប្បងគ្នានដំបែ នៅពេលដែលគេប្រជាពិធីបុណ្យ រំលងផុត ពួកសិស្សរបស់គាត់និយាយទៅគាត់ថា៖ លោកចង់ឱ្យយើងទៅរៀបចំនៅ កន្លែងណា ដើម្បីឱ្យលោកបរិភោគពិធីបុណ្យរំលងផុត? ហើយគាត់បានផ្ញើសិស្សពីរ នាក់របស់គាត់ ហើយនិយាយទៅពួកគេថា៖ ចូរទៅក្នុងទីក្រុង ហើយនឹងមានបុរសម្នាក់ កំពុងកាន់ពាងទឹកនឹងមកជួបអ្នកទាំងអស់ ចូរតាមគាត់។ ហើយនៅគ្រប់ទីកន្លែងណា

ដែលគាត់ចូល អ្នកទាំងអស់ចូរនិយាយទៅកាន់ម្ចាស់ផ្ទះថា គ្រូនិយាយថា ទីស្នាក់របស់ខ្ញុំនៅឯណា ដែលខ្ញុំនឹងបរិភោគពិធីបុណ្យរំលងផុតជាមួយសិស្សានុសិស្សារបស់ខ្ញុំ? ហើយគាត់នឹងបង្ហាញអ្នករាល់គ្នានូវបន្ទប់ខាងលើដ៏ធំមួយដែលរៀបចំហើយនិងគ្រឿងរួចរាល់។ នៅទីនោះ សូមរៀបចំសម្រាប់យើង។ ហើយសិស្សារបស់គាត់បានចេញទៅហើយបានមកដល់ក្រុង ហើយបានរកឃើញដូចជាដែលគាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ ហើយបានរៀបចំបុណ្យរំលងផ្សេងៗ ហើយ ពេលល្ងាចមកដល់ ព្រះអង្គបានយាងមក ជាមួយពួកសាវ័កទាំងដប់ពីរ។ ហើយពេលពួកគេកំពុងដេកនិងញ៉ាំព្រះយេស៊ូបាននិយាយថា៖ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នានឹងក្បត់ខ្ញុំ គឺអ្នកដែលកំពុងញ៉ាំជាមួយខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានចាប់ផ្តើមកង្វល់ និងនិយាយទៅគាត់ម្នាក់ៗថា៖ មិនមែនខ្ញុំទេឬ? និងម្នាក់ទៀតថា៖ មិនមែនខ្ញុំទេឬ? ប៉ុន្តែ គាត់បានឆ្លើយតបនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងដប់ពីរនាក់ ដែលកំពុងជ្រលក់ជាមួយខ្ញុំនៅក្នុងចាន។ ជាពិតប្រាកដនៃមនុស្សទៅដូចជាវាត្រូវបានសរសេរអំពីគាត់ ប៉ុន្តែហូយណាស់សម្រាប់មនុស្សនោះ ដែលតាមរយៈគាត់បុត្រនៃមនុស្សត្រូវបានក្បត់។ វាប្រសើរជាងសម្រាប់គាត់ ប្រសិនបើមនុស្សនោះមិនត្រូវបានកើតមក។ ហើយ ពេលពួកគេកំពុងបរិភោគ ព្រះយេស៊ូបានយកនំប៉័ងប្រទានពរ បំបែក ហើយប្រគល់ដល់ពួកគេ ហើយមានបន្ទូលថា៖ យកទៅបរិភោគចុះនេះគឺជាវាងាយរបស់ខ្ញុំ។ ហើយគាត់បានយកពែងមក ថ្វាយអរគុណ រួចឱ្យដល់ពួកគេ ហើយពួកគេទាំងអស់បានផឹកពីពែងនោះ។ ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ នេះគឺជាឈាមរបស់ខ្ញុំនៃសញ្ញាថ្មី ដែលកំពុងត្រូវបានចាក់ចេញសម្រាប់មនុស្សជាច្រើន។ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំនឹងលែងផឹកពីពែងនៃដើមទំពាំងបាយជូរទៀតហើយ។ រហូតដល់ថ្ងៃនោះ នៅពេលដែលខ្ញុំផឹកវាថ្មីនៅក្នុងនគររបស់ព្រះ។

ហើយបន្ទាប់ពីបានច្រៀងទំនុកតម្កើងរួច ពួកគេបានចេញទៅកាន់ភ្នំអូលីវ។ ហើយព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាទាំងអស់នឹងធ្លាក់ចិត្តចំពោះខ្ញុំនៅក្នុងយប់នេះ ដ្បិតមានសរសេរថា ខ្ញុំនឹងវាយអ្នកចិញ្ចឹមចៀម ហើយចៀមទាំងឡាយនឹងត្រូវបែកខ្ញែក ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីខ្ញុំក្រោកឡើងវិញ ខ្ញុំនឹងដើរទៅមុខអ្នករាល់គ្នាទៅកាន់ប្រាសាទ។ ប៉ុន្តែពេត្រូវបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ប្រសិនបើមនុស្សទាំងអស់នឹងត្រូវធ្វើឱ្យដួលរលំ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងមិនដួលរលំទេ។ ហើយព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នកថា អ្នកនឹងបដិសេធខ្ញុំបីដងនៅយប់នេះ មុនពេលមានសូរពីរដង។ ប៉ុន្តែពេត្រូវបាននិយាយយ៉ាងខ្លាំងថា៖ ប្រសិនបើខ្ញុំបាច់ត្រូវស្តាប់ជាមួយអ្នក ខ្ញុំនឹងមិនបដិសេធអ្នកឡើយ។ ដូចគ្នានេះដែរ អ្នកទាំងអស់ក៏បាននិយាយ។

ហើយ ពួកគេបានមកដល់កន្លែងមួយ ដែលមានឈ្មោះថា គេថសេម៉ាណេ ហើយ ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ថា៖ អ្នករាល់គ្នាចូរអង្គុយនៅទីនេះ រហូតដល់ខ្ញុំអធិស្ឋាន។ ហើយព្រះអង្គបានយកពេត្រុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហានទៅជាមួយ ព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គចាប់ផ្តើមរន្ធត់ខ្លាំង និងព្រួយបារម្ភ។ ហើយនិយាយទៅកាន់ពួក គេថា ព្រលឹងរបស់ខ្ញុំយ៉ាងសោកសៅរហូតដល់សេចក្តីស្លាប់ សូមនៅទីនេះ ហើយចូរយាម។ ហើយដោយបានទៅមុខបន្តិច គាត់បានធ្លាក់ទៅលើមុខរបស់គាត់ នៅលើផែនដី ហើយគាត់បានអធិស្ឋានដើម្បីឱ្យ ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន ម៉ោងនោះនឹង កន្លងផុតពីគាត់។ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ អាបបា ឪពុកអើយ អ្វីៗទាំងអស់អាចធ្វើ បានសម្រាប់ព្រះអង្គ សូមយកពេលនេះចេញពីខ្ញុំព្រះអង្គ ប៉ុន្តែមិនមែនតាមអ្វីដែលខ្ញុំព្រះ អង្គចង់បានទេ ប៉ុន្តែតាមអ្វីដែលព្រះអង្គចង់បាន។ ហើយគាត់មក ហើយរកឃើញពួកគេ កំពុងដេកលក់ ហើយគាត់និយាយទៅកាន់ពេត្រុសថា៖ ស៊ីម៉ូន អ្នកដេកលក់ឬ? តើអ្នក រាល់គ្នាមិនអាចឃ្នាំមើលបានមួយម៉ោងទេឬ? ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន និងអធិស្ឋាន ដើម្បីកុំឱ្យ អ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងការល្បួង ព្រោះពិតណាស់ ព្រលឹងប្រាថ្នាចង់ធ្វើ ប៉ុន្តែសាច់ឈាម ខ្សោយ។ និងម្តងទៀត បានទៅអធិស្ឋានដោយនិយាយពាក្យដូចគ្នា។ ហើយពេល ត្រឡប់មកវិញ គាត់បានរកឃើញពួកគេកំពុងដេកម្តងទៀត ពីព្រោះភ្នែករបស់ពួកគេ កំពុងធ្ងន់ចុះ ហើយពួកគេមិនដឹងថាគួរឆ្លើយអ្វីទៅគាត់ទេ។ ហើយលោកមកជាលើកទី បី ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើអ្នករាល់គ្នានៅតែគេង និងសម្រាកទៀតឬ? គ្រា នោះបានមកដល់ហើយ។ មើលចុះ កូនមនុស្សត្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងដៃរបស់ពួកអ្នក បាប។ ក្រោកឡើង! ទៅកាន់ទីនោះ! មើលទៅ អ្នកដែលកំពុងប្រគល់ខ្ញុំបានចូលមកជិត ហើយ។

ហើយភ្លាមៗនោះ ពេលគាត់កំពុងនិយាយនៅឡើយ យូដាសអីស្តារីយ៉ូត ដែលជា ម្នាក់ក្នុងចំណោមសិស្សទាំងដប់ពីរនាក់ បានមកដល់ ហើយមានហ្វូងមនុស្សយ៉ាង ច្រើនមកជាមួយគាត់ ពួកគេកាន់ដាវនិងឈើ ដែលត្រូវបានបញ្ជូនមកពីសម្តេចសង្ឃ អ្នកនិពន្ធ និងពួកចាស់ទុំ។ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលកំពុងប្រគល់គាត់បានឱ្យសញ្ញាដល់ពួកគេ ដោយនិយាយថា អ្នកណាដែលខ្ញុំនឹងមើល គាត់ហើយ ចូរចាប់គាត់ ហើយនាំទៅដោយ សុវត្ថិភាព។ ហើយនៅពេលមកដល់ភ្លាមៗ គាត់បានចូលទៅជិតនិងនិយាយថា៖ សូស្តី វាបី ហើយបានមើលគាត់។ ប៉ុន្តែពួកគេបានដាក់ដៃរបស់ពួកគេលើគាត់ ហើយចាប់ គាត់។ ប៉ុន្តែនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលកំពុងឈរនៅជិតបានដកដាវហើយនាំយ ទាសករនៃសម្តេចសង្ឃ និងបានកាត់ត្រចៀករបស់គាត់ចេញ។ ហើយព្រះយេស៊ូបាន ឆ្លើយតបមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ដូចជាចេញមកចាប់ចោរ អ្នករាល់គ្នាបាន ចេញមកជាមួយដាវនិងឈើដើម្បីចាប់ខ្ញុំ។ រាល់ថ្ងៃ ខ្ញុំបាននៅជាមួយអ្នកទាំងអស់ នៅ

ក្នុងព្រះវិហារ ដោយបង្រៀន ហើយអ្នកទាំងអស់មិនបានចាប់ខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែនេះកើតឡើង ដើម្បីឱ្យបទគម្ពីរត្រូវបានបំពេញ។ ហើយ ពួកគេបានទុកគាត់ចោល រត់ភៀសខ្លួនទាំង អស់គ្នា ហើយមានយុវជនម្នាក់បានតាមគាត់ទៅ ដោយស្លៀកពាក់ក្រណាត់លើណិសលើ រាងកាយទេ ហើយយុវជនទាំងនោះបានចាប់គាត់។ ប៉ុន្តែ គាត់បានទុកចោលក្រណាត់ ហើយរត់ភៀសខ្លួនទេពិព្វកគេ។

ហើយគេបាននាំព្រះយេស៊ូទៅកាន់សម្តេចសង្ឃ ហើយសម្តេចសង្ឃទាំងអស់ ចាស់ទុំ និងអ្នកសិក្សាគម្ពីរបានមកជួបជុំគ្នាជាមួយគ្នា។ ហើយពេលគ្រួសបានដើរតាម គាត់ពីចម្ងាយរហូតដល់ខាងក្នុងទីធ្លាររបស់សម្តេចសង្ឃ ហើយគាត់កំពុងអង្គុយជាមួយ អ្នកបម្រើ និងកំពុងអង្គុយឱ្យក្តៅខ្លួន។ ប៉ុន្តែពួកសម្តេចសង្ឃ និងក្រុមប្រឹក្សាទាំងមូល កំពុងស្វែងរកទីបន្ទាល់ប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូ ដើម្បីសម្លាប់គាត់ ប៉ុន្តែពួកគេមិនរកឃើញ ទេ។ ដ្បិតមានមនុស្សជាច្រើនធ្វើសក្ខីកម្មក្លែងក្លាយប្រឆាំងនឹងគាត់ ហើយសក្ខីកម្មទាំង នោះមិនស្របគ្នាទេ។ ហើយមានអ្នកខ្លះបានក្រោកឡើងធ្វើបន្ទាល់ក្លែងក្លាយប្រឆាំងនឹង គាត់ដោយនិយាយថា ដោយសារយើងបានឮគាត់និយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញព្រះវិហារ នេះដែលធ្វើដោយដៃ ហើយក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ ខ្ញុំនឹងសង់ព្រះវិហារមួយផ្សេងទៀត ដែលមិនធ្វើដោយដៃ។ ហើយទោះបីយ៉ាងនេះក៏ដោយ ការសក្ខីកម្មរបស់ពួកគេក៏ មិនស្របគ្នាដែរ។ ហើយសង្ឃនាយកបានក្រោកឡើងទៅកណ្តាល បានសួរយេស៊ូ ដោយនិយាយថា៖ តើអ្នកមិនឆ្លើយអ្វីទេឬ? តើអ្វីដែលមនុស្សទាំងនេះធ្វើបន្ទាល់ប្រឆាំង នឹងអ្នក? ប៉ុន្តែ គាត់បានស្ងៀម និងមិនបានឆ្លើយអ្វីទាំងអស់។ សម្តេចសង្ឃបានសួរគាត់ ម្តងទៀត ហើយនិយាយទៅគាត់ថា អ្នកជាព្រះគ្រីស្ទ ជាកូនប្រុសនៃអ្នកដែលត្រូវបាន ប្រោសលោកមែនទេ? ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំគឺជា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង ឃើញបុត្រមនុស្សកំពុងអង្គុយនៅខាងស្តាំនៃបូទាសនុភាព ហើយកំពុងយាងមកលើពពក នៃស្ថានសួគ៌។ ប៉ុន្តែ សម្តេចសង្ឃបានហែកអារវរបស់គាត់ ហើយនិយាយថា៖ តើយើង នៅតែត្រូវការស្នាក់នៅទៀតដែរឬ? អ្នករាល់គ្នាបានឮប្រាកដនៃការប្រមាថ, តើអ្វីលេច ឡើងចំពោះអ្នករាល់គ្នា? ប៉ុន្តែគេទាំងអស់បានផ្តន្ទាទោសគាត់ថាមានទោសនៃការ ស្លាប់។ ហើយមនុស្សខ្លះបានចាប់ផ្តើមស្តោះលើគាត់ គ្របមុខរបស់គាត់ វាយគាត់ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ ទំនាយមកយើងថាតើនរណាជាអ្នកដែលបានវាយអ្នក។ ហើយពួកអ្នកជំនួយការក៏បានវាយគាត់ដោយការវាយ។

ហើយ ពេលពេលគ្រួសកំពុងនៅខាងក្រោមក្នុងទីធ្លា មានស្រ្តីវ័យក្មេងម្នាក់នៃសម្តេច សង្ឃមកដល់។ ហើយនាងបានឃើញពេលគ្រួសកំពុងអង្គុយឱ្យក្តៅខ្លួន នាងក៏មើលទៅ គាត់ ហើយនិយាយថា អ្នកក៏បាននៅជាមួយយេស៊ូជាជនណាសារីតដែរ។ ប៉ុន្តែ គាត់

បានបដិសេធ និយាយថា៖ ខ្ញុំមិនដឹង ហើយក៏មិនយល់ដែរថា អ្នកកំពុងនិយាយអ្វី។ ហើយគាត់បានចេញទៅខាងក្រៅ ទៅកាន់ទីធ្លា ហើយមាន់បានស្រែក។ ហើយប្រស្រ័យក្នុង ដែលបានឃើញគាត់ម្តងទៀត បានចាប់ផ្តើមនិយាយទៅកាន់អ្នកដែលកំពុងឈរថា នេះគឺជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ ប៉ុន្តែគាត់បានបដិសេធម្តងទៀត។ ហើយ បន្តិចក្រោយមក អ្នកឈរនៅជិតនោះបាននិយាយទៅកាន់ពេត្រុសថា៖ ពិតប្រាកដ ណាស់ អ្នកជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ព្រោះអ្នកជាជនជាតិហ្គាលីឡេ ហើយការ និយាយរបស់អ្នកក៏ស្រដៀងគ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែ គាត់បានចាប់ផ្តើមដាក់បណ្តាសា និង ស្បថថា៖ ខ្ញុំមិនស្គាល់បុរសនេះ ដែលអ្នករាល់គ្នានិយាយនោះទេ។ ហើយមាន់បាន ស្រែកជាលើកទីពីរ។ ហើយពេត្រុសបានចងចាំពាក្យដែលព្រះយេស៊ូបាននិយាយទៅ គាត់ថា មុនពេលមាន់ស្រែកពីរដង អ្នកនឹងបដិសេធខ្ញុំបីដង ហើយគាត់ក៏បានយំ។

១៥

នៅពេលព្រឹកភ្លាម អ្នកសង្ឃនាយកបានធ្វើក្រុមប្រឹក្សាជាមួយចាស់ទុំ អ្នកសិក្សា គម្ពីរ និងក្រុមប្រឹក្សាទាំងមូល ហើយបានចងព្រះយេស៊ូនាំទៅ និងបានប្រគល់ទៅដល់ ពីឡាត់។ ហើយពីឡាត់បានសួរគាត់ថា៖ តើអ្នកជាស្តេចនៃជនជាតិយូដាយូ? ប៉ុន្តែគាត់ ឆ្លើយតបថា៖ អ្នកនិយាយហើយ។ ហើយពួកគេជាច្រើនបានចោទប្រកាន់គាត់ជាច្រើន ប៉ុន្តែគាត់មិនបានឆ្លើយតបអ្វីទេ។ ប៉ុន្តែពីឡាត់បានសួរគាត់ម្តងទៀតថា៖ តើអ្នកមិនឆ្លើយ អ្វីទេឬ? មើលចុះពួកគេធ្វើបន្ទាល់ប្រឆាំងអ្នកច្រើនប៉ុន្មាន។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូមិនបាន ឆ្លើយអ្វីទៀតទេ ដូច្នេះធ្វើឱ្យពីឡាត់ភ្ញាក់ផ្អើល។ តាមពិធីបុណ្យ គាត់បានដោះលែងអ្នក ទោសម្នាក់ដែលពួកគេបានសុំដល់ពួកគេ។ មាននោះដែលត្រូវបានហៅថា បារ៉ាបាល់ ត្រូវបានចងជាមួយអ្នកបះបោរដែលបានប្រព្រឹត្តការសម្លាប់ក្នុងការបះបោរនោះ។ ហើយហ្វូងមនុស្សបានស្រែកឡើង ចាប់ផ្តើមស្តើសុំដូចជាគាត់តែងតែបានធ្វើដល់ ពួកគេ។ ឯពីឡាត់បានឆ្លើយតបទៅពួកគេថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាចង់ឱ្យខ្ញុំដោះលែងស្តេចនៃ ជនជាតិយូដាយូអ្នករាល់គ្នាទេ? គាត់បានដឹងថា ដោយសារតែចិត្តច្រំណែន ពួកសម្តេច សង្ឃបានប្រគល់គាត់។ ប៉ុន្តែ ពួកសម្តេចសង្ឃបានញ័រពួកហ្វូងមនុស្ស ដើម្បីឱ្យ គាត់ដោះលែងបារ៉ាបាល់ឱ្យពួកគេវិញជាជាង។ ប៉ុន្តែ ពីឡាត់ ឆ្លើយតបម្តងទៀត និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើអ្វីទៅនឹងអ្នកដែលអ្នករាល់គ្នា និយាយថាជាស្តេចនៃជនជាតិយូដាយូ? ប៉ុន្តែពួកគេបានស្រែកម្តងទៀតថា៖ ឆ្លាង គាត់លើឈើក្តាង! ប៉ុន្តែពីឡាត់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ ដ្បិតគាត់បានធ្វើអ្វីអាក្រក់? ប៉ុន្តែពួកគេបានស្រែកកាន់តែខ្លាំងថា៖ ឆ្លាងគាត់! ឯពីឡាត់ ដោយចង់ធ្វើឱ្យហ្វូងមនុស្ស

ពេញចិត្ត បានដោះលែងបារាំងបានឱ្យពួកគេ ហើយបានប្រគល់យេស៊ូ បន្ទាប់ពីបានវាយ
រំពាត់ ដើម្បីឱ្យគាត់ត្រូវបានឆ្កាង។

ពួកទាហានបាននាំគាត់ទៅខាងក្នុងទីលាន ដែលគឺជាព្រៃត្រូវរួម ហើយគេបានហៅ
កងទ័ពទាំងមូលមកជុំគ្នា។ ហើយពួកគេស្លៀកពាក់ពណ៌ស្វាយឱ្យគាត់ ហើយពួកគេបាន
ដាក់មកុដបន្លាដែលបានជុំវិញក្បាលគាត់។ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមស្វាគមន៍
គាត់ថា៖ សូមជំរាបសួរ ព្រះមហាក្សត្រនៃជនជាតិយូដា! ហើយពួកគេបានវាយក្បាល
របស់គាត់ដោយឈើអំពៅ ហើយស្មោះទៅលើគាត់ ហើយលុតជង្គង់ថ្វាយបង្គំគាត់។
ហើយពេលពួកគេលេងសើចគាត់ ពួកគេបានដោះស្លៀកពណ៌ស្វាយចេញពីគាត់
ហើយពួកគេបានស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ឱ្យគាត់វិញ ហើយពួកគេនាំ
គាត់ចេញទៅ ដើម្បីឆ្កាងគាត់។

ហើយពួកគេបានបង្ខំស៊ីម៉ូនជនជាតិគុយវេនម្នាក់ដែលកំពុងឆ្លងកាត់មកពីវាល ជា
ឪពុករបស់អាឡិចសាន់ឌីនិងរូហ្វុស ឱ្យយកឈើឆ្កាងរបស់គាត់។

ហើយពួកគេនាំគាត់ទៅកាន់ទឹកត្រែងកោលកូថា ដែលបកប្រែថា ទឹកត្រែងលលាង
ក្បាល។ ពួកគេបានផ្តល់ស្រាលាយជាមួយមើមដល់គាត់ឱ្យផឹក ប៉ុន្តែគាត់មិនបានយក
ទេ។ ហើយបានឆ្កាងគាត់ ពួកគេចែកខោអាវរបស់គាត់ ដោយចោលចំណែកលើពួកវា
ថានរណាម្នាក់នឹងយកវា។ គឺជាម៉ោងទីបី ហើយគេបានឆ្កាងគាត់។ ហើយសិលាចារឹក
នៃមូលហេតុរបស់គាត់ត្រូវបានសរសេរថា ព្រះមហាក្សត្រនៃជនជាតិយូដា។

ហើយ ជាមួយគាត់ ពួកគេឆ្កាងចោរពីរនាក់ ម្នាក់នៅខាងស្តាំ ហើយម្នាក់នៅខាង
ឆ្វេងរបស់គាត់។ ហើយបានបំពេញនូវគម្ពីរដែលនិយាយថា ហើយគាត់ត្រូវបានគេរាប់
ជាមួយពួកមនុស្សគ្មានច្បាប់។ ហើយអ្នកដែលកំពុងឆ្លងកាត់បានប្រមាថគាត់ ដោយ
រំកិលក្បាលរបស់ពួកគេ ហើយនិយាយថា៖ ហា! អ្នកដែលបំពេញព្រះវិហារ ហើយ
កសាងវារាំងវិញក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ! សង្គ្រោះខ្លួនឯង ហើយចុះមកពីឈើឆ្កាង។ ដូច
គ្នានេះដែរ ពួកសម្តេចសង្ឃធំបានចំអកគ្នាទៅវិញទៅមក ជាមួយពួកអ្នកស្មាន ហើយ
និយាយថា គាត់បានសង្គ្រោះអ្នកដទៃ ប៉ុន្តែមិនអាចសង្គ្រោះខ្លួនឯងបានទេ។ ព្រះគ្រីស្ទ
ស្តេចនៃកស្រែងស្រែង សូមចុះមកក្នុងនេះពីឈើឆ្កាង ដើម្បីឱ្យយើងឃើញ ហើយ
យើងជឿទៅលើគាត់។ ហើយអ្នកដែលត្រូវបានឆ្កាងជាមួយគាត់ បានជេរប្រមាថគាត់។

កាលពេលម៉ោងទីប្រាំមួយបានកើតឡើង ភាពងងឹតបានកើតមានលើដីទាំងមូល រហូតដល់ម៉ោងទីប្រាំបួន។ ហើយនៅម៉ោងទីប្រាំបួន ព្រះយេស៊ូវបានស្រែកដោយ សំឡេងខ្លាំងថា៖ អេឡឺអី អេឡឺអី ឡាម៉ា សាបាកថានី ដែលបកប្រែថា៖ ព្រះជាម្ចាស់ របស់ខ្ញុំ ព្រះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំ ហើតុអ្វីបានជាអ្នកបោះបង់ខ្ញុំ?

និង អ្នកខ្លះក្នុងចំណោមពួកដែលឈរនៅក្បែរនោះ បានឮហើយនិយាយថា៖ មើល គាត់កំពុងហៅអេលីយ៉ា។ ប៉ុន្តែ មនុស្សម្នាក់បានរត់ទៅ ហើយបានបំពេញស្រែកមាត់ ប្រកបដោយទឹកខ្មេះ ដាក់វាជុំវិញដើមអំពៅ ហើយបានឱ្យគាត់ផឹក ដោយនិយាយថា អន្តរាយឱ្យយើងមើលថាតើអេលីយ៉ានឹងមកដើម្បីយកគាត់ចុះដែរឬទេ? ហើយ ព្រះយេស៊ូវបានស្រែកយ៉ាងខ្លាំង រួចបានសុគតទៅ។ ហើយផ្ទាំងរាំងនៃព្រះវិហារត្រូវ បានហែកជាពីរពីលើរហូតដល់ខាងក្រោម។ នាយទាហានដែលឈរទល់មុខគាត់បាន ឃើញថា គាត់បានស្រែកហើយដកដង្ហើមចុងក្រោយដូច្នោះ ក៏បាននិយាយថា៖ ពិត ប្រាកដណាស់ មនុស្សនេះគឺជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ មានស្រ្តីជាច្រើននាក់ក៏កំពុង មើលពីចម្ងាយ ក្នុងចំណោមពួកនោះមានម៉ារីម៉ាដាដាឡាន និងម៉ារីម៉ាម៉ាឡាយរបស់យ៉ាកុប តូច និងយ៉ូសេ និងសាឡាម៉េ។ ស្រ្តីទាំងនោះ ដែលនៅពេលគាត់នៅក្នុងក្រុងហ្គាលីឡោ បានដើរតាមគាត់ និងប៉ានបម្រើគាត់ និងស្រ្តីផ្សេងទៀតជាច្រើន ដែលបានឡើងមក ជាមួយគាត់ទៅកាន់ក្រុងយេរូសាឡឹម។

ហើយនៅពេលល្ងាចបានមកដល់រួចហើយ ដោយសារគឺជាថ្ងៃរៀបចំ ដែលគឺជា ថ្ងៃមុនសប្បាត យ៉ូសេបដែលមកពីអារីម៉ាថា ជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាដែលមានឋានៈ ហើយគាត់ផ្ទាល់ក៏កំពុងរង់ចាំព្រះរាជ្យរបស់ព្រះដែរ បានហ៊ានចូលទៅរកពីឡាត់ ហើយ បានសុំយករាងកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ប៉ុន្តែពីឡាត់បានភ្ញាក់ផ្អើលថាតើគាត់បានស្តាប់ រួចហើយឬនៅ ហើយបានហៅនាយទាហានមកសួរគាត់ថាតើគាត់បានស្តាប់តាំងពី យូរមកហើយឬនៅ? ហើយ ដឹងពី នាយទាហាន បានប្រទានសាកសព ដល់ យ៉ូសេប។ ហើយបានទិញក្រណាត់ ហើយបានទាញគាត់ចុះ រុំគាត់ដោយក្រណាត់នោះ ហើយ ដាក់គាត់ក្នុងផ្នូរដែលត្រូវបានកាត់ចេញពីថ្ម ហើយរៀបចំលើទ្វារផ្នូរ។ ម៉ារីម៉ាដាឡាន និងម៉ារីម៉ាម៉ាឡា បានមើលកន្លែងដែលគាត់ត្រូវបានដាក់។

ហើយនៅពេលថ្ងៃសប្បាត្យបានកន្លងផុតទៅ ម៉ារីម៉ាដាឡេន និងម៉ារីម៉ាដាយរបស់ យ៉ាកុប និងសាឡូម៉េ បានទិញគ្រឿងក្រអូប ដើម្បីទៅលាបប្រេងលើគាត់។ ហើយនៅ ព្រឹកព្រលឹមនៃថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍ ពួកគេមកដល់ផ្ទះ ពេលព្រះអាទិត្យកំពុងរះឡើង។ ហើយពួកគេកំពុងនិយាយគ្នាដងថា៖ តើនរណានឹងរំកិលចូលចេញពីទ្វារផ្ទះឱ្យយើង? ហើយពេលក្រឡេកមើលឡើង ពួកគេសង្កេតឃើញថា ដំបូត្រូវបានរួមរំចេញហើយ ពីព្រោះវាធំខ្លាំងណាស់។ ហើយពេលបានចូលទៅក្នុងផ្ទះ ពួកគេបានឃើញបុរសវ័យ ក្មេងម្នាក់អង្គុយនៅខាងស្តាំ ស្លៀកពាក់អាន់ពណ៌ស ហើយពួកគេភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង។ ប៉ុន្តែគាត់និយាយទៅកាន់ពួកស្រ្តីថា កុំភ័យស្លន់ស្លោ អ្នករាល់គ្នាស្វែងរកយេស៊ូ ជាជនណាសាវ័តដែលត្រូវបានភ្លាំង គាត់ត្រូវបានរំលេចឡើងហើយ គាត់មិននៅទីនេះ ទេ មើលកន្លែងដែលពួកគេបានដាក់គាត់។ ប៉ុន្តែ ចូរទៅនិយាយទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ គាត់ និងពេត្រុសថា គាត់នឹងនាំមុខអ្នករាល់គ្នាទៅកាន់ហ្គាលីឡេ។ នៅទីនោះអ្នករាល់ គ្នានឹងឃើញគាត់ ដូចជាគាត់បាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយបានចេញទៅ ពួកគេបានរត់ភ្លាតពីផ្ទះ ព្រោះការញ័រហើយភាពភ័យស្លន់ស្លោបានចាប់យកពួកគេ ហើយពួកគេមិនបាននិយាយអ្វីទៅនរណាម្នាក់ឡើយ ដ្បិតពួកគេកំពុងខ្លាច។

បានក្រោកឡើងនៅព្រឹកថ្ងៃទីមួយនៃសប្តាត្យ ហើយបានបង្ហាញខ្លួនដំបូងដល់ ម៉ារីម៉ាដាឡេន ដែលគាត់បានបណ្តេញអារក្សប្រាំពីរចេញពីនាង។ នាងនោះបានទៅ រាយការណ៍ទៅកាន់អ្នកដែលបានសហការជាមួយគាត់ ដែលកំពុងទុក្ខសោក និងយំ។ ហើយអ្នកទាំងនោះ ដែលបានឮថា គាត់រស់ហើយត្រូវបាននាងមើលឃើញ ក៏មិនជឿ ដែរ។ បន្ទាប់ពីទាំងនេះ គាត់បានបង្ហាញខ្លួនក្នុងរូបរាងផ្សេង ដល់អ្នកពីរនាក់ក្នុង ចំណោមពួកគេ ដែលកំពុងដើរទៅស្រែ។ ហើយអ្នកទាំងនោះបានទៅរាយការណ៍ទៅ កាន់អ្នកដែលនៅសល់ ប៉ុន្តែគេក៏មិនបានជឿអ្នកទាំងនោះដែរ។ ក្រោយមក ពេលពួក គេទាំងដប់មួយនាក់កំពុងធ្វើកំរិល ព្រះអង្គបានបង្ហាញខ្លួន ហើយបានស្តីបន្ទោស ពួកគេអំពីការមិនជឿ និងភាពរឹងចិត្តរបស់ពួកគេ ដោយសារតែពួកគេមិនបានជឿអ្នក ដែលបានឃើញព្រះអង្គរស់ឡើងវិញ។ ហើយព្រះអង្គបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរទៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល ហើយប្រកាសដំណឹងល្អដល់សត្វស្នំស្នំទាំងអស់។ អ្នកដែលបានជឿ និងបានទទួលបុណ្យជ្រមុជនឹងត្រូវសង្គ្រោះ ប៉ុន្តែអ្នកដែលមិនជឿនឹង ត្រូវកាត់ទោស។ សព្វថ្ងៃទាំងនេះនឹងតាមអ្នកដែលបានជឿ ក្នុងនាមរបស់ខ្ញុំ ពួកគេនឹង បណ្តេញអារក្សចេញ ពួកគេនឹងនិយាយភាសាថ្មី ពួកគេនឹងលើកពស់, ទោះបីជាពួក គេផឹកអ្វីដែលមានថ្នាំពុលក៏ដោយ វានឹងមិនធ្វើឱ្យពួកគេខូចខាតទេ, ពួកគេនឹង ដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ ហើយពួកគេនឹងមានសុខភាពល្អ។

ដូច្នោះ ព្រះអម្ចាស់ បន្ទាប់ពីត្រាស់ទៅកាន់ពួកគេ ត្រូវបានយកឡើងទៅស៊ីតនៅ
ស្ថានសួគ៌ ហើយបានអង្គុយនៅខាងស្តាំនៃព្រះជាម្ចាស់។ ប៉ុន្តែពួកគេបានចេញទៅ
ប្រកាសជាយថាហេតុ ដោយព្រះអម្ចាស់កំពុងសហការ និងបញ្ជាក់ពាក្យតាមរយៈ
សញ្ញាដែលអមដំណើរ។ អាមេន។

សុវត្ថិកយូហាន

នៅដើមកាលគឺមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគឺនៅជាមួយព្រះ ហើយ
ព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ នេះគឺនៅក្នុងការចាប់ផ្តើមជាមួយព្រះ។ អ្វីៗទាំងអស់បានកើត
ឡើងតាមរយៈគាត់ ហើយដោយគ្មានគាត់ គ្មានអ្វីមួយដែលបានកើតឡើងឡើយ។
ជីវិតគឺនៅក្នុងគាត់ ហើយជីវិតនោះគឺជាពន្លឺរបស់មនុស្សជាតិ។ ហើយពន្លឺបញ្ចេញពន្លឺ
នៅក្នុងភាពងងឹត ហើយភាពងងឹតមិនបានយកឈ្នះវាទេ។

មានមនុស្សម្នាក់ដែលត្រូវបានផ្ញើមកពីព្រះជាម្ចាស់ ឈ្មោះគាត់ថា យូហាន។ នេះ
បានមកជាសក្ខីកម្ម ដើម្បីធ្វើសក្ខីភាពអំពីពន្លឺ ដើម្បីឱ្យគ្រប់គ្នាជឿតាមរយៈគាត់។ នោះ
មិនមែនជាពន្លឺទេ ប៉ុន្តែដើម្បីធ្វើសក្ខីភាពអំពីពន្លឺ។ ជាពន្លឺពិតដែលបង្កើតមនុស្សគ្រប់គ្នា
ដែលមកកាន់ពិភពលោក។ គាត់នៅក្នុងពិភពលោក ហើយពិភពលោកបានកើតឡើង
តាមរយៈគាត់ ប៉ុន្តែពិភពលោកមិនបានស្គាល់គាត់ទេ។ គាត់បានមកកាន់ទីរបស់ខ្លួន
ហើយប្រជាជនរបស់គាត់មិនបានទទួលគាត់ទេ។ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលទទួលយកគាត់ គាត់
បានប្រទានឱ្យពួកគេនូវសិទ្ធិអំណាចក្នុងការក្លាយជាកូនរបស់ព្រះ ដល់អ្នកដែលជឿលើ
នាមរបស់គាត់។ អ្នកទាំងនោះមិនបានកើតចេញពីលាមកទេ ហើយក៏មិនបានកើត
ចេញពីឆន្ទៈនៃសាច់លាមកទេ ហើយក៏មិនបានកើតចេញពីឆន្ទៈនៃបុរសទេ ប៉ុន្តែបាន
កើតចេញពីព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលបានក្លាយជាសាច់លាមក ហើយបានស្នាក់នៅក្នុង
ចំណោមយើង ហើយយើងបានសង្កេតឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ គឺសិរីរុងរឿង
ដូចជាព្រះរាជបុត្រាតែមួយគត់ដែលមកពីព្រះវរបិតា ពេញដោយព្រះគុណនិងសេចក្តី
ពិត។ យូហានបានធ្វើបន្ទាល់សក្ខីភាពអំពីព្រះអង្គ ហើយបានស្រែកថា៖ នេះជាអ្នកដែលខ្ញុំ
បាននិយាយថា អ្នកដែលមកក្រោយខ្ញុំបានក្លាយជាអ្នកមុនខ្ញុំ ពីព្រោះព្រះអង្គគង់មុនខ្ញុំ។
ហើយពីភាពពេញលេញរបស់ព្រះអង្គ យើងទាំងអស់គ្នាបានទទួល ហើយព្រះគុណ
ជំនួសព្រះគុណ។ ដោយសារច្បាប់ត្រូវបានប្រទានតាមរយៈម៉ូសេ ប៉ុន្តែព្រះគុណនិង
សេចក្តីពិតបានមកដល់តាមរយៈយេស៊ូគ្រីស្ទ។ គ្មាននរណាម្នាក់ធ្លាប់បានឃើញព្រះជា
ម្ចាស់ណាទេ ប៉ុន្តែព្រះរាជបុត្រាតែមួយគត់ ដែលស្ថិតនៅក្នុងទ្រូងរបស់ព្រះវរបិតា នោះ
បានប្រកាសឱ្យដឹង។

និងនេះគឺជាការបន្ទាល់របស់យ៉ូហាន នៅពេលដែលពួកជឿហ្វូបានបញ្ជូនបូជាចារ្យ និងពួកលេវីពីក្រុងយេរូសាឡឹមមកសួរគាត់ថា៖ អ្នកជានរណា? ហើយគាត់បាន សារភាព ហើយមិនបានបដិសេធ ហើយគាត់បានសារភាពថា៖ ខ្ញុំមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទ ទេ។ ហើយពួកគេបានសួរគាត់ថា៖ អញ្ចឹងហើយអ្វី? តើអ្នកជាអេលីយ៉ាឬ? ហើយគាត់ និយាយថា៖ ខ្ញុំមិនមែនទេ។ តើអ្នកជាហោរាឬ? ហើយគាត់បានឆ្លើយថា៖ ទេ។ ដូច្នេះ ពួកយើងបាននិយាយទៅគាត់ថា អ្នកជានរណា ដើម្បីឲ្យពួកយើងអាចឲ្យចម្លើយទៅ អ្នកដែលបានធ្វើពួកយើងមក? អ្នកនិយាយអ្វីអំពីខ្លួនឯងរបស់អ្នក? គាត់បាន និយាយថា៖ ខ្ញុំជាសំឡេងរបស់អ្នកស្រែកនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ចូរធ្វើផ្លូវរបស់ព្រះ អម្ចាស់ឱ្យត្រង់ ដូចដែលអ្នកទំនាយអេសាយបាននិយាយ។

ហើយអ្នកដែលត្រូវបានបញ្ជូនមកនោះ គឺមកពីពួកផារីសី។ ហើយពួកគេបានសួរ គាត់ថា៖ អញ្ចឹងហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើបុណ្យជ្រមុជ ប្រសិនបើអ្នកមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទ ក៏ មិនមែនជាអេលីយ៉ា ហើយក៏មិនមែនជាព្យាករណ៍ដែរ? យ៉ូហានបានឆ្លើយតបទៅពួក គេថា៖ ខ្ញុំធ្វើបុណ្យជ្រមុជក្នុងទឹក ប៉ុន្តែនៅកណ្តាលអ្នករាល់គ្នាមានអ្នកម្នាក់កំពុងឈរ ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់។ គាត់គឺជាអ្នកដែលកំពុងមកពីក្រោយខ្ញុំ ដែលបានក្លាយ ជាមុនខ្ញុំ ដែលខ្ញុំមិនសមនឹងស្រាយខ្សែស្បែកជើងរបស់គាត់ទេ។ រឿងទាំងនេះបាន កើតឡើងនៅប៉េទាស ហួសពីទន្លេយ៉ែរដាន់ ដែលជាកន្លែងយ៉ូហានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក។

នៅថ្ងៃបន្ទាប់ យ៉ូហានបានឃើញព្រះយេស៊ូកំពុងមកកាន់គាត់ ហើយនិយាយថា៖ មើលចុះ នេះជាកូនចៀមរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលយកបាបរបស់ពិភពលោកទៅ។ នេះ គឺជាអ្នកដែលខ្ញុំបាននិយាយថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំមានបុរសម្នាក់មក ដែលបានក្លាយជាមុនខ្ញុំ ពីព្រោះគាត់គឺដំបូងជាងខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំមិនបានដឹងស្គាល់គាត់ទេ ប៉ុន្តែដើម្បីឱ្យគាត់ត្រូវ បានបង្ហាញដល់ជនជាតិក្រសែអេលី ដោយហេតុនេះខ្ញុំបានមកធ្វើបុណ្យជ្រមុជក្នុងទឹក។ ហើយយ៉ូហានបានធ្វើបន្ទាល់សក្ខីកម្មនិយាយថា៖ ខ្ញុំបានមើលឃើញព្រះវិញ្ញាណចុះមក ដូចជាក្រាបពីស្ថានសួគ៌ ហើយបានស្តាប់នៅលើគាត់។ ហើយខ្ញុំមិនបានស្គាល់គាត់ទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលបានចាត់ខ្ញុំឲ្យធ្វើបុណ្យជ្រមុជក្នុងទឹកនោះ បាននិយាយទៅខ្ញុំថា៖ អ្នកណា ដែលអ្នកឃើញព្រះវិញ្ញាណចុះមកហើយគង់នៅលើគាត់ អ្នកនោះហើយជាអ្នកធ្វើ បុណ្យជ្រមុជក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញ និងបានធ្វើសក្ខីកម្មថា នេះ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់។

នៅថ្ងៃបន្ទាប់ យ៉ូហានបានឈរម្តងទៀត ជាមួយសិស្សពីរនាក់របស់គាត់ និងបាន សម្លឹងមើលទៅកាន់ព្រះយេស៊ូដែលកំពុងដើរ ហើយនិយាយថា៖ មើល កូនចៀមរបស់

ព្រះជាម្ចាស់។ ហើយសិស្សទាំងពីរនាក់បានឮគាត់និយាយ ហើយពួកគេបានតាម
 ព្រះយេស៊ូវ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានបែរ ហើយបានឃើញពួកគេកំពុងតាមទ្រង់ ទ្រង់
 និយាយទៅកាន់ពួកគេ អ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាស្វែងរក? ប៉ុន្តែពួកគេនិយាយទៅគាត់ថា៖
 រ៉ាប់ ដែលបកប្រែថា គ្រូបង្រៀន តើលោកគ្រូនៅទីណា? គាត់និយាយទៅពួកគេថា៖
 មកមើលចុះ។ ដូច្នេះពួកគេបានមក ហើយបានឃើញកន្លែងដែលគាត់នៅ ហើយពួកគេ
 បាននៅជាមួយគាត់ថ្ងៃនោះ ពេលនោះគឺប្រហែលម៉ោងទីដប់។ អានប្រែសម្រួល គឺជាបង
 ប្អូនរបស់ស៊ីម៉ូន ពេត្រុស ជាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងពីរនាក់ដែលបានឮពីយ៉ូហាន និង
 ប៉ានតាមគាត់។ នេះរកបងប្រុសរបស់គាត់ជាមុនសិន គឺស៊ីម៉ូន ហើយនិយាយទៅ
 គាត់ថា៖ យើងបានរកឃើញព្រះមេស៊ី ដែលបកប្រែថា គ្រីស្ទ។ ហើយគាត់បាននាំគាត់
 ទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវ។ ព្រះយេស៊ូវបានសម្លឹងមើលគាត់ ហើយមានបន្ទូលថា អ្នកគឺស៊ីម៉ូន
 កូនប្រុសរបស់យ៉ូណា អ្នកនឹងត្រូវបានហៅថា កេដា ដែលបកប្រែថា ពេត្រុស។

នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ព្រះយេស៊ូវចង់ទៅស្រុកកាលីឡេ ហើយទ្រង់បានរកឃើញភីលីព
 ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ចូរតាមខ្ញុំមក។ ភីលីពជាមនុស្សមកពីបេតសៃដា ដែលជាទី
 ក្រុងរបស់អានប្រែនិងពេត្រុស។ ភីលីពរកឃើញណាម៉ាណាមែល ហើយនិយាយទៅ
 គាត់ថា៖ អ្នកដែលម្ចាស់សេវាសរសេរក្នុងក្រុមច្បាប់ និងអ្នកព្យាករណ៍ យើងបានរក
 ឃើញហើយ គឺយេស៊ូវ កូនប្រុសរបស់យ៉ូសែប ពីក្រុងណាសារ៉ែត។ ហើយ
 ណាម៉ាណាមែលបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ពីណាសារ៉ែតអាចមានអ្វីល្អបានទេ? ភីលីព
 និយាយទៅគាត់ថា៖ មកហើយមើល។ ព្រះយេស៊ូវបានឃើញណាម៉ាណាមែលកំពុងមក
 ទៅកាន់ព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូលអំពីគាត់ថា៖ មើលចុះ នេះពិតជាជនជាតិ
 អ៊ីស្រាអែលម្នាក់ ដែលក្នុងខ្លួនគាត់គ្មានការបោកបញ្ឆោតឡើយ។ នាមណាមែល
 និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ អ្នកស្គាល់ខ្ញុំពីណា? យេស៊ូវឆ្លើយនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖
 មុនពេលភីលីពហៅអ្នក ខ្ញុំបានឃើញអ្នកនៅក្រោមដើមឈូក។ ណាម៉ាណាមែល
 ឆ្លើយតបនិងនិយាយទៅគាត់ថា៖ រ៉ាប់ អ្នកជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ អ្នកជាស្តេចនៃ
 អ៊ីស្រាអែល។ យេស៊ូវបានឆ្លើយតបនិងនិយាយទៅគាត់ថា៖ ព្រោះខ្ញុំបាននិយាយទៅ
 អ្នកខ្ញុំ ខ្ញុំបានឃើញអ្នកនៅក្រោមដើមឈូក អ្នកជឿឬ? អ្នកនឹងឃើញរឿងធំជាងនេះ
 ទៀត។ ហើយគាត់និយាយទៅគាត់ថា៖ ពិតពិតខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ចាប់ពីកំឡុង
 នេះអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញមេឃបើកហើយទេវតារបស់ព្រះឡើងនិងចុះលើបុត្រមនុស្ស។

ហើយនៅថ្ងៃទីបី មានអាពាហ៍ពិពាហ៍មួយកើតឡើងនៅក្រុងកាណា ស្រុក
កាលីឡូ ហើយម្តាយរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទក៏នៅទីនោះដែរ។ ព្រះយេស៊ូ និងសិស្ស
របស់ព្រះអង្គក៏ត្រូវបានអញ្ជើញទៅពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ផងដែរ។ ហើយពេលស្រាខ្លះ
ខាត ម្តាយរបស់ព្រះយេស៊ូនិយាយទៅកាន់ទ្រង់ថា៖ គេអស់ស្រាហើយ។ ព្រះយេស៊ូ
និយាយទៅកាន់នាងថា៖ អ្វីទាក់ទងរវាងខ្ញុំនិងអ្នក ស្រី? ពេលវេលារបស់ខ្ញុំមិនទាន់
មកដល់ទេ។ ម្តាយរបស់គាត់និយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើថា៖ អ្វីដែលគាត់និយាយទៅកាន់
អ្នករាល់គ្នា សូមធ្វើតាម។ មាន ពាងថ្ម ប្រាំមួយ ដាក់នៅទីនោះ សម្រាប់ការបន្តបន្ទូលរបស់
ជនជាតិយូដា ដែលពួកបានពីរ ឬ បីរាស់។ ព្រះយេស៊ូនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរ
ពេញពាងទឹកទាំងនោះដោយទឹក។ ហើយពួកគេបានពេញពាងទឹកទាំងនោះរហូតដល់
ពេញមាត់។ ហើយគាត់និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ កឡូវនេះ ចូរដកទឹកចេញ
ហើយយកទៅឲ្យប្រធានពិធី។ ហើយពួកគេបាននាំយកទៅ។ ដូចជាអ្នកគ្រប់គ្រងនៃ
ពិធីជប់លៀងបានភ្ញាក់រសជាតិទឹកដែលបានក្លាយជាស្រា ហើយគាត់មិនបានដឹងថាវា
មកពីកន្លែងណានោះទេ ប៉ុន្តែអ្នកបម្រើដែលបានដកទឹកនោះបានដឹង អ្នកគ្រប់គ្រងនៃ
ពិធីជប់លៀងបានហៅកូនកំណោះ។ ហើយគាត់និយាយទៅគាត់ថា មនុស្សគ្រប់គ្នាដាក់
ស្រាល្អជាមុនសិន ហើយនៅពេលគេស្រវឹងហើយ បន្ទាប់មកទើបដាក់ស្រាថោកជាង
ប៉ុន្តែអ្នកបានរក្សាស្រាល្អទុករហូតដល់កឡូវនេះ។ នេះជាការចាប់ផ្តើមនៃសញ្ញាទាំង
នោះដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើនៅក្នុងក្រុងកាណាស្រុកកាលីឡូ ហើយគាត់បាន
បង្ហាញសិរិវិល្លរបស់គាត់ ហើយសិស្សានុសិស្សរបស់គាត់បានជឿលើគាត់។

បន្ទាប់ពីនេះ គាត់បានចុះទៅក្រុងកាណេណាអូម ជាមួយនឹងម្តាយរបស់គាត់ បង
ប្អូនប្រុសរបស់គាត់ និងសិស្សរបស់គាត់ ហើយពួកគេបានស្តាប់នៅទីនោះមិនច្រើនថ្ងៃ
ទេ។

និងពិធីបុណ្យរំលងផុតរបស់ជនជាតិយូដាគឺជិតមកដល់ហើយ ហើយព្រះយេស៊ូ
បានឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ហើយគាត់បានរកឃើញក្នុងព្រះវិហារ មានអ្នកកំពុង
លក់គោ ច ហើយបានធ្វើរំពាត់ពីខ្សែ គាត់បានបណ្តេញគ្រប់គ្នាចេញពីព្រះវិហារ ទាំង
ចៀម និងគោ ហើយបានចាក់កាក់ប្រាក់របស់អ្នកប្តូរប្រាក់ចេញ និងបានផ្តួលតុរបស់
ពួកគេ។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់អ្នកដែលកំពុងលក់ប្រាបថា៖ យករបស់ទាំង
នេះចេញពីទីនេះចុះ កុំធ្វើផ្ទះរបស់ឪពុកខ្ញុំឱ្យទៅជាផ្ទះជួញដូរ។ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គ
បានចងចាំថា មានសរសេរទុកថា ការក្លៀវក្លាចំពោះផ្ទះរបស់ព្រះអង្គនឹងស៊ីខ្ញុំ។ ដូច្នេះ
ពួកគេឱ្យបានឆ្លើយតប ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្នកបង្ហាញសញ្ញាអ្វីដល់យើង
ដោយសារអ្នកធ្វើរឿងទាំងនេះ? យេស៊ូឆ្លើយតបនិងនិយាយទៅពួកគេថា៖ បំណាច់គ្រូ

មន្ទីរនេះចុះ ហើយក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ ខ្ញុំនឹងលើកវាឡើងវិញ។ ដូច្នោះពួកជនជាតិយូដា បាននិយាយថា ព្រះវិហារនេះត្រូវបានសង់រយៈពេលដែលសិបប្រាំមួយឆ្នាំ ហើយអ្នកនឹង លើកវាឡើងវិញក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃឬ? ប៉ុន្តែអ្នកនោះបាននិយាយអំពីព្រះវិហារនៃរាង កាយរបស់គាត់។ ដូច្នោះ នៅពេលដែលព្រះអង្គបានរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់ សិស្ស របស់ព្រះអង្គបានចងចាំថាព្រះអង្គបាននិយាយដូច្នោះ ហើយពួកគេបានជឿលើបទគម្ពីរ និងលើពាក្យដែលព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូល។

ប៉ុន្តែ ពេលដែលគាត់នៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម នៅពេលពិធីបុណ្យផាស្កា នៅក្នុង ពិធីបុណ្យនោះ ជនជាច្រើននាក់បានជឿលើព្រះនាមរបស់គាត់ ពេលឃើញសញ្ញា ទាំងឡាយដែលគាត់បានធ្វើ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូផ្ទាល់មិនបានប្រគល់ខ្លួនទៅឱ្យពួកគេទេ ដោយសារតែព្រះអង្គទ្រង់ដឹងអំពីមនុស្សគ្រប់គ្នា និងថា គាត់មិនត្រូវការឱ្យនរណាម្នាក់ ធ្វើបន្ទាល់អំពីមនុស្សទេ ដ្បិតគាត់ដឹងថាអ្វីនៅក្នុងមនុស្ស។

៣

មានមនុស្សម្នាក់ពីពួកជនអាស៊ី ឈ្មោះនីកូដេម៉ូស ជាអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់ជន យូដា។ គាត់បានមកជួបព្រះអង្គនៅពេលយប់ ហើយបាននិយាយទៅព្រះអង្គថា៖ "វាបី យើងដឹងថាលោកគ្រូបានមកពីព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះគ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើសញ្ញាទាំង នេះដែលលោកកំពុងធ្វើបានទេ លុះត្រាតែព្រះជាម្ចាស់ទៅជាមួយគាត់។ យេស៊ូបាន ឆ្លើយនិងនិយាយទៅគាត់ថា៖ ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នកថា ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់មិនកើតពីលើទេ គាត់មិនអាចឃើញព្រះវាច្យរបស់ព្រះទេ។ នីកូដេម និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ តើធ្វើដូចម្តេចដែលមនុស្សម្នាក់អាចកើតឡើងវិញបាន នៅពេលគាត់ជាមនុស្សចាស់? តើគាត់អាចចូលទៅក្នុងពោះម្តាយរបស់គាត់ជាលើក ទីពីរ ហើយកើតឡើងវិញបានទេ? ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយថា៖ ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំ និយាយទៅអ្នកថា ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់មិនកើតពីទឹក និងព្រះវិញ្ញាណទេ គេមិនអាច ចូលទៅក្នុងនគរព្រះទេ។ អ្វីដែលកើតចេញពីសាច់ឈាមគឺជាសាច់ឈាម ហើយអ្វីដែល កើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណគឺជាវិញ្ញាណ។ កុំភ្ញាក់ផ្អើលដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នកថា អ្នក រាល់គ្នាត្រូវតែកើតឡើងវិញពីលើ។ ខ្យល់ចក់ទៅកន្លែងដែលវាចង់បាន ហើយអ្នកឮ សំឡេងរបស់វា ប៉ុន្តែអ្នកមិនដឹងថាវាមកពីណា និងទៅណានោះទេ។ អ្នកទាំងអស់ដែល កើតមកពីព្រះវិញ្ញាណក៏ដូច្នោះដែរ។ នីកូដេមុសបានឆ្លើយ និងនិយាយទៅគាត់ថា៖ តើ រឿងទាំងនេះអាចកើតឡើងបានដោយរបៀបណា? យេស៊ូបានឆ្លើយនិងនិយាយទៅ

គាត់ថា៖ អ្នកជាគ្រូបង្រៀនរបស់ជនជាតិអឺរ៉ុបដែល ហើយអ្នកមិនដឹងរឿងទាំងនេះ
ទេឬ? ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នកថា អ្វីដែលយើងដឹង យើងនិយាយ
ហើយអ្វីដែលយើងបានឃើញ យើងធ្វើបន្ទាល់សក្ខីកម្ម ប៉ុន្តែសក្ខីកម្មរបស់យើង អ្នក
រាល់គ្នាមិនទទួលយក។ ប្រសិនបើខ្ញុំបាននិយាយរឿងផែនដីទៅអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នក
រាល់គ្នាមិនជឿ តើអ្នករាល់គ្នានឹងជឿយ៉ាងណា ប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយរឿងស្លឹកទៅអ្នក
រាល់គ្នា? ហើយគ្មាននរណាម្នាក់បានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ទេ លើកលែងតែអ្នកដែលបាន
ចុះមកពីស្ថានសួគ៌ គឺបុត្រមនុស្សដែលគង់នៅក្នុងស្ថានសួគ៌។ ហើយដូចជាម៉ូសេសបាន
លើកពស់ឡើងនៅក្នុងវាលរហោស្ថាន ដូច្នោះក៏ចាំបាច់ត្រូវលើកបុត្រមនុស្សឡើងដែរ
ដើម្បីឱ្យអស់អ្នកដែលជឿលើគាត់មិនវិនាស ប៉ុន្តែមានជីវិតអស់កល្ប។ ដ្បិតព្រះបាន
ទ្រង់ស្រលាញ់ពិភពលោកណាស់ ទើបព្រះអង្គបានប្រទានបុត្រតែមួយគត់របស់ព្រះអង្គ
ដើម្បីឱ្យអស់អ្នកដែលជឿលើព្រះអង្គមិនវិនាស ប៉ុន្តែមានជីវិតអស់កល្ប។ ព្រះមិនបាន
បញ្ជូនព្រះបុត្ររបស់ទ្រង់មកក្នុងពិភពលោកដើម្បីវិនិច្ឆ័យពិភពលោកទេ ប៉ុន្តែដើម្បីឱ្យ
ពិភពលោកត្រូវបានសង្គ្រោះតាមរយៈទ្រង់។ អ្នកដែលជឿទុកចិត្តលើគាត់មិនត្រូវបាន
ជំនុំជម្រះទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលមិនជឿទុកចិត្តត្រូវបានជំនុំជម្រះរួចហើយ ព្រោះគាត់មិន
បានជឿទុកចិត្តលើព្រះនាមរបស់ព្រះរាជបុត្រាតែមួយគត់របស់ព្រះជាម្ចាស់។ នេះគឺជា
ការវិនិច្ឆ័យ ដែលថា ពន្លឺបានមកកាន់ពិភពលោក ហើយមនុស្សបានស្រលាញ់ភាពងងឹត
ជាងពន្លឺ ដ្បិតការងាររបស់ពួកគេគឺអាក្រក់។ ដ្បិតរាល់អ្នកដែលធ្វើអំពើអន្ទះនោះ ស្តាប់
ពន្លឺ ហើយមិនមកទៅកាន់ពន្លឺទេ ដើម្បីកុំឱ្យការងាររបស់គាត់ត្រូវបានបង្ហាញកំហុស។
ប៉ុន្តែអ្នកដែលធ្វើការពិតមកទៅកាន់ពន្លឺ ដើម្បីឱ្យការងាររបស់គាត់ត្រូវបានបង្ហាញ
ដោយសារតែវាត្រូវបានធ្វើក្នុងព្រះជាម្ចាស់។

បន្ទាប់ពីទាំងនេះ ព្រះយេស៊ូ និងសិស្សរបស់ទ្រង់បានមកដល់ស្រុកយូដា ហើយ
ទ្រង់បានស្នាក់នៅទីនោះជ យូរហួនក៏កំពុងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅអេណានជិតសាលីម
ពីព្រោះមានទឹកច្រើននៅទីនោះ ហើយមនុស្សបានមកនិងត្រូវបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក។
ពីព្រោះយូរហួនមិនទាន់ត្រូវបានបោះចោលទៅក្នុងពន្ធនាគារ។ ដូច្នោះ វាបានកើតឡើង
នូវការស្វែងរកមួយចេញពីសិស្សរបស់យូរហួនជាមួយនឹងជនជាតិយូដាម្នាក់អំពីការ
បន្តទ្រុឌ។ ហើយពួកគេបានមករកយូរហួន ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ រ៉ាប៊ី អ្នកដែលនៅ
ជាមួយលោកអ្នកនៅម្ខាងទន្លេយូដាន ដែលលោកអ្នកបានធ្វើបន្ទាល់សាក្សីពីគាត់
មើលឃើញទេ គាត់កំពុងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយមនុស្សទាំងអស់កំពុងមករកគាត់។
យូរហួនឆ្លើយ និងនិយាយថា៖ មនុស្សម្នាក់មិនអាចទទួលអ្វីបានទេ ប្រសិនបើវាមិនត្រូវ
បានប្រទានដល់គាត់ពីស្ថានសួគ៌។ ពួកអ្នករាល់គ្នាផ្ទាល់ធ្វើបន្ទាល់ចំពោះខ្ញុំថា ខ្ញុំបាន
និយាយថា ខ្ញុំមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជូនមុនអ្នកនោះ។ អ្នកដែល

មាននាងកូនក្រមុំគឺជាកូនក្រមុំ។ ប៉ុន្តែមិត្តរបស់កូនក្រមុំ អ្នកដែលឈរនិងស្តាប់គាត់ រីករាយយ៉ាងខ្លាំងដោយសារតែសំឡេងរបស់កូនក្រមុំ។ ដូច្នោះសេចក្តីរីករាយរបស់ខ្ញុំត្រូវ បានបំពេញ។ គាត់ត្រូវតែកើនឡើង ហើយខ្ញុំត្រូវតែថយចុះ។ អ្នកដែលមកពីលើ គឺនៅ ខាងលើទាំងអស់។ អ្នកដែលមកពីផែនដី គឺជាផែនដី ហើយនិយាយអំពីផែនដី។ អ្នក ដែលមកពីស្ថានសួគ៌ គឺនៅខាងលើទាំងអស់។ និងអ្វីដែលគាត់បានឃើញ និងបានឮ នោះគាត់ធ្វើជាសាក្សី ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់ទទួលយកការសាក្សីរបស់គាត់ឡើយ។ អ្នក ដែលបានទទួលយកសក្ខីកម្មរបស់គាត់ បានបញ្ជាក់ថា ព្រះជាម្ចាស់ជាសេចក្តីពិត។ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជូនអ្នកណា អ្នកនោះនិយាយពាក្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះ ព្រះជាម្ចាស់មិនប្រទានព្រះវិញ្ញាណតាមវិមាត្រទេ។ ឪពុកស្រស់លាញ់កូនប្រុស ហើយបាន ប្រគល់អ្វីៗទាំងអស់ទុកក្នុងដៃរបស់គាត់។ អ្នកដែលជឿលើព្រះរាជបុត្រមានជីវិតអស់ កល្ប ប៉ុន្តែអ្នកដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះរាជបុត្រនឹងមិនឃើញជីវិតឡើយ គឺកំហឹងរបស់ ព្រះនៅស្ថិតលើគាត់។

៤

ដូច្នោះ ព្រះអម្ចាស់បានដឹងថា ពួកផារីស៊ីបានឮថា ព្រះយេស៊ូធ្វើសិស្សច្រើនជាង និងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកច្រើនជាងយ៉ូហាន។ ទោះបីជាពិតណាស់ ព្រះយេស៊ូខ្លួនឯងមិន បានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ ប៉ុន្តែសិស្សរបស់ទ្រង់បានធ្វើ។ គាត់បានទុកចោល ៧ ស្រុកជូដេនា ហើយចាកចេញទៅស្រុកកាលីឡេ។ វាជាការចាំបាច់ដែលគាត់ត្រូវឆ្លង កាត់តាមរយៈស្រុកសាម៉ារី។ គាត់មកដល់ទីក្រុងមួយនៃស៊ីការដែលហៅថាស៊ីការ ជិត កន្លែងដែលយ៉ាកុបបានឱ្យដល់យូសែបកូនប្រុសរបស់គាត់។ ហើយនៅទីនោះមាន ប្រភពទឹករបស់យ៉ាកុប។ ដូច្នោះព្រះយេស៊ូដែលបានហត់ឡើយពីការធ្វើដំណើរ ទ្រង់ បានអង្គុយលើប្រភពទឹក នៅម៉ោងប្រហែលទីប្រាំមួយ។ ស្រ្តីម្នាក់មកពីសាម៉ារីដើម្បីទាញ ទឹក។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅនាងថា៖ សូមឱ្យទឹកខ្ញុំផឹក។ ពីព្រោះសិស្សរបស់គាត់ បានទៅក្នុងទីក្រុងដើម្បីទិញអាហារ។ ដូច្នោះ ស្រ្តីសាម៉ារីនោះ ប្រាប់គាត់ថា៖ ដូចម្តេច បានជាអ្នកដែលជាជនជាតិយូដា សុំទឹកផឹកពីខ្ញុំ ដែលជាស្រ្តីសាម៉ារី? ដ្បិតមាជនជាតិ យូដាមិនប្រាស្រ្តយជាមួយជនជាតិសាម៉ារីទេ។ យេស៊ូបានឆ្លើយតបនិងនិយាយថា៖ ប្រសិនបើអ្នកបានដឹងអំពីអំណោយរបស់ព្រះ និងដឹងថាអ្នកណាជាអ្នកនិយាយទៅ អ្នកថា ឱ្យទឹកខ្ញុំផឹក អ្នកនឹងបានសុំគាត់ ហើយគាត់នឹងបានឱ្យទឹករបស់ដល់អ្នក។ ស្រ្តី នោះនិយាយទៅគាត់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ អ្នកក៏មិនមានផ្ទុះ ហើយអណ្តូងគឺជ្រៅ ដូច្នោះតើ អ្នកមានទឹករបស់ពីណា? តើអ្នកធំជាងឪពុករបស់យើងគឺយ៉ាកុបដែរឬទេ ដែលបានឱ្យ

យើងនូវអណ្តូងទឹកនេះ ហើយគាត់ផ្ទាល់បានផឹកពីវា ហើយកូនប្រុសរបស់គាត់ និងសត្វ
 ចិញ្ចឹមរបស់គាត់? ព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយតបនិងបាននិយាយថា អ្នកទាំងអស់ដែលផឹក
 ទឹកនេះនឹងស្រេកទឹកម្តងទៀត អ្នកណាដែលផឹកទឹកដែលខ្ញុំនឹងឱ្យគាត់ នឹងមិនស្រេក
 ទឹកអស់កណ្តាលឡើយ ប៉ុន្តែទឹកដែលខ្ញុំនឹងឱ្យគាត់នោះ នឹងក្លាយជាប្រភពទឹកដែលហូរ
 ឡើងក្នុងខ្លួនគាត់ ទៅរកជីវិតអស់កណ្តាល។ ត្រូវនោះនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖
 ព្រះអម្ចាស់ សូមប្រទានទឹកនេះដល់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំមិនស្រេកទឹក ហើយក៏មិនត្រូវមកនៅ
 ទីនេះដើម្បីទាញទឹកទៀតផង។ ព្រះយេស៊ូវប្រាប់នាងថា៖ ទៅហៅប្តីរបស់អ្នក ហើយមក
 ទីនេះវិញ។ ត្រូវនោះឆ្លើយតបនិងនិយាយថា៖ ខ្ញុំមិនមានប្តី។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅ
 នាងថា៖ អ្នកនិយាយត្រឹមត្រូវហើយថា ខ្ញុំមិនមានប្តី។ ដ្បិតអ្នកធ្លាប់មានប្តីប្រាំនាក់ ហើយ
 កឡូវនេះអ្នកដែលអ្នកមាននោះមិនមែនជាប្តីរបស់អ្នកទេ នេះជាការពិតដែលអ្នកបាន
 និយាយ។ ត្រូវនោះនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំឃើញថាអ្នកជាហោរា។
 បិតារបស់យើងបានថ្វាយបង្គំនៅលើភ្នំនេះ ហើយអ្នករាល់គ្នានិយាយថា ក្រុង
 យេរូសាឡឹមគឺជាកន្លែងដែលត្រូវថ្វាយបង្គំ។ ព្រះយេស៊ូវប្រាប់នាងថា៖ ត្រូវឆ្លើយ ចូរជឿ
 ខ្ញុំចុះ ព្រោះម៉ោងមួយកំពុងមកដល់ ដែលពេលនោះអ្នករាល់គ្នានឹងថ្វាយបង្គំព្រះវរបិតា
 មិនមែននៅលើភ្នំនេះទេ ហើយក៏មិនមែននៅក្នុងយេរូសាឡឹមដែរ។ អ្នករាល់គ្នា
 ថ្វាយបង្គំអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាមិនដឹង យើងថ្វាយបង្គំអ្វីដែលយើងដឹង ដោយសារតែការ
 សង្រ្គោះមកពីជនជាតិយូដា។ ប៉ុន្តែ ម៉ោងនោះកំពុងមកដល់ ហើយកឡូវនេះគឺជាពេល
 ដែល អ្នកថ្វាយបង្គំពិតប្រាកដនឹងថ្វាយបង្គំដល់ព្រះវរបិតាក្នុងព្រលឹងនិងសេចក្តីពិត
 ព្រោះព្រះវរបិតាស្វែងរកអ្នកថ្វាយបង្គំបែបនេះ។ ព្រះជាម្ចាស់ជាព្រលឹង ហើយអ្នកដែល
 ថ្វាយបង្គំគាត់ ចាំបាច់ត្រូវថ្វាយបង្គំក្នុងព្រលឹងនិងសេចក្តីពិត។ ត្រូវនោះនិយាយទៅកាន់
 គាត់ថា៖ ខ្ញុំដឹងថា មេស៊ីដែលត្រូវបានហៅថា គ្រីស្ទនឹងមក ហើយនៅពេលដែល
 លោកមកដល់ លោកនឹងប្រកាសរឿងទាំងអស់ដល់យើង។ យេស៊ូវ មានបន្ទូល ទៅ នាង
 ថា ខ្ញុំ ជា អ្នក កំពុង និយាយ ជាមួយ អ្នក និងលើនេះ ពួកសិស្សរបស់គាត់បានមក
 ហើយបានភ្ញាក់ផ្អើល ដោយសារតែគាត់កំពុងនិយាយជាមួយត្រូវម្នាក់ ប៉ុន្តែគ្មាននរណា
 ម្នាក់បាននិយាយថា អ្នកស្វែងរកអ្វី ឬអ្នកនិយាយអ្វីជាមួយនាងទេ។ ដូច្នោះ ត្រូវនោះបាន
 ទុកចោលពាលទឹករបស់នាង ហើយបានទៅក្នុងទីក្រុង ហើយនិយាយទៅកាន់មនុស្ស
 ទាំងនោះ មកមើលមនុស្សម្នាក់ ដែលបាននិយាយប្រាប់ខ្ញុំនូវអ្វីៗទាំងអស់ដែលខ្ញុំបាន
 ធ្វើ។ តើនេះមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេឬ? ដូច្នោះ ពួកគេបានចេញពីទីក្រុង ហើយក៏ពុំមក
 ទៅរកគាត់។

ក្នុងពេលនោះ ពួកសិស្សបានសួរគាត់ថា៖ វាបី សូមញ៉ាំ។ ប៉ុន្តែ ឯងបាននិយាយ
 ទៅកាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំមានអាហារដើម្បីញ៉ាំ ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេ។ ដូច្នោះពួក

សិស្សនោះនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ តើមានអ្នកណាម្នាក់បាននាំយកអាហារមកឱ្យ
គាត់បរិភោគទេ? យេស៊ូ និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ អាហាររបស់ខ្ញុំគឺការធ្វើតាមឆន្ទៈ
របស់ព្រះអង្គដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំ និងបំពេញការងាររបស់ព្រះអង្គឱ្យស្របច្រប។ តើអ្នក
រាល់គ្នាមិននិយាយថា នៅម៉ោងប៉ុន្មានខែទៀតទើបដល់ពេលច្រូតកាត់ទេឬ? មើលទៅ ខ្ញុំ
និយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា សូមលើកភ្នែករបស់អ្នករាល់គ្នាឡើង ហើយមើលទៅស្រែ
ចំការ ដ្បិតវាសហើយ ឆ្កោះទៅរកការច្រូតកាត់ហើយ។ ហើយអ្នកច្រូតកាត់ទទួលប្រាក់
ឈ្នួល ហើយប្រមូលផ្តុំទៅក្នុងជីវិតអស់កល្ប ដើម្បីឱ្យអ្នកធ្វើស្រែនិងអ្នកច្រូតកាត់
រីករាយជាមួយគ្នា។ ក្នុងនេះ ពាក្យនេះគឺពិតប្រាកដ ព្រោះថា អ្នកសាបព្រោះមួយ ហើយ
អ្នកច្រូតកាត់មួយផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំបានបញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាឱ្យច្រូតកាត់ផលដែលអ្នករាល់គ្នា
មិនបានធ្វើការ។ អ្នកដទៃបានធ្វើការ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានចូលទៅក្នុងការងាររបស់
ពួកគេ។ ប៉ុន្តែចេញពីទីក្រុងនោះ ជនសាម៉ារីជាច្រើននាក់បានជឿលើគាត់
ដោយសារតែពាក្យរបស់ស្រ្តីម្នាក់ដែលបានធ្វើបន្ទាល់ថា គាត់បាននិយាយប្រាប់ខ្ញុំនូវអ្វីៗ
ទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ ដូច្នោះ នៅពេលដែលពួកសាម៉ារីបានមកជួបគាត់ ពួកគេ
បានសុំឱ្យគាត់ស្តាប់នៅជាមួយពួកគេ ហើយគាត់បានស្តាប់នៅទីនោះរយៈពេលពីរថ្ងៃ។
ហើយមនុស្សជាច្រើនទៀតបានជឿដោយសារពាក្យរបស់គាត់។ ពួកគេបាននិយាយ
ទៅកាន់ស្រ្តីនោះថា៖ យើងមើលឃើញដោយសារការនិយាយរបស់អ្នកទៀតហើយ ដ្បិត
យើងខ្លួនឯងបានឮ ហើយយើងដឹងថា លោកនេះពិតប្រាកដជាព្រះអ្នកសង្គ្រោះនៃ
ពិភពលោក គឺព្រះគ្រីស្ទ។

បន្ទាប់ពីពីរថ្ងៃ ព្រះអង្គបានចេញពីទីនោះ ហើយបានទៅកាន់ហ្គាលីឡេ។ ដ្បិត
ព្រះយេស៊ូខ្លួនឯងបានធ្វើបន្ទាល់ថា ហោរាមិនមានកិត្តិយសនៅក្នុងស្រុកកំណើតរបស់
ខ្លួនឯងទេ។ ដូច្នោះ ពេលគាត់មកដល់ហ្គាលីឡេ ជនជាតិហ្គាលីឡេបានទទួលគាត់
ដោយសារពួកគេបានឃើញអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់បានធ្វើនៅក្រុងយេរូសាឡឹមក្នុងពិធី
បុណ្យនោះ ព្រោះពួកគេផ្ទាល់ក៏បានមកពិធីបុណ្យនោះដែរ។

ដូច្នោះព្រះយេស៊ូបានយាងមកកាណានៃហ្គាលីឡេម្តងទៀត ដែលជាកន្លែងដែល
ព្រះអង្គបានប្រែក្លាយទឹកជាស្រា។ ហើយមានមន្ត្រីរាជវង្សម្នាក់ ដែលកូនប្រុសរបស់គាត់
កំពុងឈឺនៅកាណេណាមី។ នេះបានឮថា ព្រះយេស៊ូបានមកពីស្រុកយូដេទៅកាន់
ស្រុកហ្គាលីឡេ ក៏បានទៅរកគាត់ ហើយបានសុំទូលគាត់ឱ្យចុះមក ហើយព្យាបាលកូន
ប្រុសរបស់គាត់ ដ្បិតកូនប្រុសនោះកំពុងនឹងស្លាប់។ ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅ
កាន់គាត់ថា ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិនបានឃើញសញ្ញានិងអក្ខរតហេតុទេ អ្នករាល់គ្នានឹង
មិនជឿឡើយ។ មន្ត្រីក្នុងរាជវង្សនោះនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ ព្រះអម្ចាស់ សូម

ចុះទៅមុនពេលកូនរបស់ខ្ញុំស្លាប់។ លោកយេស៊ូវនិយាយទៅគាត់ថា៖ ចូរទៅ កូនប្រុស របស់អ្នករស់ហើយ។ បុរសនោះបានជឿលើពាក្យដែលលោកយេស៊ូវនិយាយទៅគាត់ ហើយគាត់បានចាកទៅ។ រួចហើយ ពេលគាត់កំពុងចុះមក ពួកទាសកររបស់គាត់ បានជួបគាត់ ហើយបានរាយការណ៍ថា កូនរបស់អ្នករស់ហើយ។ ដូច្នោះគាត់បានសួរ ពួកគេអំពីពេលវេលាដែលកូនគាត់បានប្រសើរឡើង។ ហើយពួកគេបាននិយាយទៅ គាត់ថា ម្សិលមិញម៉ោងប្រាំពីរ ជំងឺគ្រុនក្តៅបានចាកចេញពីគាត់។ ដូច្នោះ ឪពុកបាន ដឹងថា នៅក្នុងម៉ោងនោះ ដែលព្រះយេស៊ូវបាននិយាយទៅគាត់ថា កូនប្រុសរបស់ អ្នករស់ ហើយគាត់បានជឿ និងផ្ទះទាំងមូលរបស់គាត់។ នេះជាសញ្ញាទីពីរម្តងទៀត ដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ បន្ទាប់ពីព្រះអង្គយាងមកពីយូដាទៅកាន់កាលីផ្សា។

៥

បន្ទាប់ពីហេតុការណ៍ទាំងនេះ មានពិធីបុណ្យរបស់ជនជាតិយូដា ហើយ ព្រះយេស៊ូវបានឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ នៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមនោះ មានអាង ទឹកចៀម ដែលត្រូវបានហៅជាភាសាហេព្រើរថា បេធសេដា មានថែវប្រាំ។ ក្នុងទាំង នេះ មានមនុស្សជំងឺជាច្រើនកំពុងដេក រួមមានមនុស្សខ្លាក់ ពិការ និងខ្សោយដែលកំពុង រង់ចាំការរំលែកនៃទឹក។ ដ្បិតទេវតាបានចុះមកក្នុងអាងតាមពេលកំណត់ ហើយទឹកត្រូវ បានរំខាន។ ដូច្នោះអ្នកដែលចូលទីមួយបន្ទាប់ពីទីកំរខាននោះ បានជាសះស្បើយពីជំងឺ ណាមួយដែលគាត់កំពុងមាន។ មានបុរសម្នាក់នៅទីនោះ ដែលមានជំងឺរយៈពេល សាមសិបប្រាំបីឆ្នាំ។ ព្រះយេស៊ូវបានឃើញគាត់កំពុងដេក ហើយបានដឹងថាគាត់មាន ពេលវេលាយូរណាស់រួចហើយ ទើបនិយាយទៅគាត់ថា៖ តើអ្នកចង់បានសុខភាពល្អ ទេ? មនុស្សជំងឺនោះឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំមិនមានមនុស្សដើម្បីឱ្យគាត់ដាក់ ខ្ញុំចូលទៅក្នុងអាងទឹកនៅពេលទឹករំខាននោះទេ ប៉ុន្តែនៅពេលខ្ញុំកំពុងមក មនុស្សផ្សេង ទៀតចុះទៅមុនខ្ញុំ។ ព្រះយេស៊ូវនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ក្រោកឡើង លើកកន្ទួល របស់អ្នក ហើយដើរ។ ហើយ ភ្លាមម វាប ដូច្នោះពួកជឿហ្វូបាននិយាយទៅកាន់អ្នកដែល ត្រូវបានជាសះស្បើយថា៖ ថ្ងៃសាបាគឺជា មិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកលើកកន្ទួលនោះទេ។ គាត់បាន ឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ អ្នកដែលបានធ្វើឱ្យខ្ញុំមានសុខភាពល្អ អ្នកនោះបាននិយាយទៅ ខ្ញុំថា លើកពួករបស់អ្នកហើយដើរ។ ដូច្នោះពួកគេបានសួរគាត់ថា៖ តើអ្នកណាជាបុរស ដែលបាននិយាយទៅអ្នកថា យកកន្ទួលរបស់អ្នកឡើងហើយដើរ? ប៉ុន្តែ អ្នកដែលបាន ជាសះស្បើយមិនបានដឹងថានរណាជានោះទេ ព្រោះព្រះយេស៊ូវបានគេចខ្លួនចេញ ពេលដែលហ្វូមនុស្សកំពុងនៅក្នុងកន្លែងនោះ។ បន្ទាប់ពីទាំងនេះ ព្រះយេស៊ូវបានរក

ឃើញគាត់នៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយបានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ មើល អ្នកបានជាសះស្បើយហើយ ក៏ធ្វើបាបទៀតឡើយ ដើម្បីកុំឱ្យមានអ្វីដែលអាក្រក់ជាងនេះកើតឡើងដល់អ្នក។ បុរសនោះបានទៅ ហើយបានរាយការណ៍ទៅកាន់ជនជាតិយូដាថា យេស៊ូគឺជាអ្នកបានធ្វើឱ្យគាត់មានសុខភាពល្អ។

ហើយដោយសារនេះ ជនជាតិយូដាបានតាមដានព្រះយេស៊ូវ ហើយកំពុងស្វែងរកគាត់ដើម្បីសម្លាប់ ដោយសារថាគាត់បានធ្វើរឿងទាំងនេះក្នុងថ្ងៃសប្តាហ៍។ ព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំធ្វើការរហូតដល់ពេលនេះ ហើយខ្ញុំក៏ធ្វើការដែរ។ ដោយសារតែនេះ ដូច្នេះពួកអ្នកក៏ធ្វើការរហូតដល់ពេលនេះដែរ។ ដោយសារតែគាត់មិនត្រឹមតែបំពានថ្ងៃសប្តាហ៍ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងនិយាយថាព្រះជាឪពុករបស់គាត់ផ្ទាល់ ដោយធ្វើខ្លួនឯងឱ្យស្មើនឹងព្រះ។

ដូច្នេះព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយ និងបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា បុត្រមិនអាចធ្វើអ្វីទាំងអស់ដោយខ្លួនឯងបានទេ ប្រសិនបើគាត់មិនឃើញឪពុកកំពុងធ្វើនោះទេ ដ្បិតអ្វីដែលអ្នកនោះធ្វើ ទាំងនេះបុត្រក៏ធ្វើដូចគ្នាដែរ។ ព្រោះឪពុកស្រឡាញ់កូនប្រុស ហើយបង្ហាញទាំងអស់ដល់គាត់នូវអ្វីដែលគាត់ធ្វើ ហើយនឹងបង្ហាញដល់គាត់នូវការងារធំៗទាំងនេះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាភ្ញាក់ផ្អើល។ ដូចជាឪពុកលើកឡើងអ្នកស្លាប់ និងផ្តល់ជីវិតដល់ពួកគេ, ដូច្នេះដែរ កូនប្រុសផ្តល់ជីវិតដល់អ្នកណាដែលគាត់ចង់។ ហើយក៏មិនដែរ ដ្បិតព្រះវរបិតាមិនវិនិច្ឆ័យនរណាម្នាក់ឡើយ ប៉ុន្តែបានប្រគល់ការវិនិច្ឆ័យទាំងអស់ទៅឱ្យព្រះរាជបុត្រ ដើម្បីឱ្យគ្រប់គ្នាគោរពព្រះរាជបុត្រ ដូចជាពួកគេគោរពព្រះវរបិតាដែរ។ អ្នកណាដែលមិនគោរពព្រះរាជបុត្រ គឺមិនគោរពព្រះវរបិតាដែលបានបញ្ជូនព្រះអង្គនោះទេ។ ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា អ្នកដែលស្តាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ និងជឿទុកចិត្តទៅអ្នកដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំ មានជីវិតអស់កល្ប និងមិនមកទៅក្នុងការវិនិច្ឆ័យទេ ប៉ុន្តែបានឆ្លងកាត់ចេញពីសេចក្តីស្លាប់ទៅក្នុងជីវិត។ ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ពេលវេលានោះមកដល់ហើយ ហើយកុំឡានេះគឺជាពេលដែលអ្នកស្តាប់នឹងឮសំឡេងរបស់ព្រះបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់ ហើយអ្នកដែលបានឮនឹងរស់។ ដូចជាដ្បិតឪពុកមានជីវិតក្នុងខ្លួនឯង ដូច្នេះក៏បានប្រទានដល់កូនប្រុសឱ្យមានជីវិតក្នុងខ្លួនឯងដែរ។ និងទ្រង់បានប្រទានសិទ្ធិអំណាចដល់គាត់ និងឱ្យធ្វើសេចក្តីវិនិច្ឆ័យពីព្រោះគាត់ជាបុត្រមនុស្សលោក។ កុំភ្ញាក់ផ្អើលចំពោះរឿងនេះទេ ដោយសារតែម៉ោងកំពុងមកដល់ ដែលក្នុងនោះមនុស្សទាំងអស់ដែលនៅក្នុងផ្ទះនឹងឮសំឡេងរបស់គាត់។

ហើយអ្នកដែលបានធ្វើរឿងល្អនឹងចេញមកទៅកាន់ការរស់ឡើងវិញនៃជីវិត ប៉ុន្តែអ្នក
ដែលបានធ្វើរឿងអាក្រក់នឹងទៅកាន់ការរស់ឡើងវិញនៃការជំនុំជម្រះ។

ខ្ញុំមិនអាចធ្វើអ្វីដោយខ្លួនឯងបានទេ។ ដូចដែលខ្ញុំបានស្តាប់ ខ្ញុំនិយាយ ហើយការ
វិនិច្ឆ័យរបស់ខ្ញុំគឺយុត្តិធម៌ ដោយសារតែខ្ញុំមិនស្វែងរកអន្ទះរបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែស្វែងរកអន្ទះ
របស់ព្រះវរបិតាដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំមក។ ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់សក្ខីកម្មអំពីខ្លួនឯង ការ
បន្ទាល់សក្ខីកម្មរបស់ខ្ញុំមិនពិតទេ។ មានអ្នកផ្សេងទៀតធ្វើបន្ទាល់អំពីខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងថា
ការបន្ទាល់ដែលគាត់ធ្វើអំពីខ្ញុំគឺពិត។ អ្នករាល់គ្នាបានបញ្ជូនទៅកាន់យូហាន ហើយគាត់
បានធ្វើបន្ទាល់អំពីការពិត។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនយកសក្ខីកម្មពីមនុស្សទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយរឿងទាំង
នេះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានសង្គ្រោះ។ គាត់គឺជាចង្កៀងដែលកំពុងអេះ និងភ្នំ
ហើយអ្នករាល់គ្នាបានចង់រកវាយក្នុងព័ន្ធរបស់គាត់មួយរយៈ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានសក្ខីកម្មដ៏
ធំជាងសក្ខីកម្មរបស់យូហាន ព្រោះការងារទាំងនោះដែលឪពុកបានប្រទានដល់ខ្ញុំដើម្បី
ឱ្យខ្ញុំបំពេញ គឺការងារទាំងនោះដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើ ធ្វើជាសក្ខីអំពីខ្ញុំថាឪពុកបានបញ្ជូន
ខ្ញុំមក។ ហើយឪពុកដែលបានផ្ញើខ្ញុំមក គាត់ផ្ទាល់បានបន្ទាល់អំពីខ្ញុំ។ អ្នករាល់គ្នាមិន
ដែលបានឮសំឡេងរបស់គាត់ពេលណាឡើយ ហើយក៏មិនដែលបានឃើញរូបរាងរបស់
គាត់ដែរ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនមានពាក្យរបស់គាត់នៅស្ថិតស្ថេរក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នាទេ
ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនជឿលើអ្នកដែលគាត់បានបញ្ជូនមកនោះទេ។ អ្នករាល់គ្នា
ស្រាវជ្រាវគម្ពីរ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាគិតថាក្នុងគម្ពីរនោះមានជីវិតអស់កល្ប ហើយគម្ពីរទាំង
នោះគឺជាអ្វីដែលធ្វើបន្ទាល់អំពីខ្ញុំ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនចង់មករកខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា
មានជីវិត។ ខ្ញុំមិនយកភាពរុងរឿងពីមនុស្សទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានដឹងអ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នា
មិនមានសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងខ្លួនឯងទេ។ ខ្ញុំបានមកក្នុងនាមឪពុក
របស់ខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនទទួលខ្ញុំ ប្រសិនបើអ្នកដទៃមកក្នុងនាមខ្លួនឯង អ្នករាល់គ្នា
នឹងទទួលគាត់។ តើអ្នករាល់គ្នាអាចជឿបានយ៉ាងណា ខណៈពេលដែលអ្នករាល់គ្នា
ទទួលថ្លៃថ្នូរពីគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយមិនស្វែងរកថ្លៃថ្នូរដែលមកពីព្រះតែមួយគត់? កុំ
គិតថា ខ្ញុំនឹងចោទប្រកាន់អ្នករាល់គ្នាចំពោះព្រះបិតា។ អ្នកដែលចោទប្រកាន់អ្នករាល់
គ្នាគឺម្ចាស់សេ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានដាក់សង្ឃឹម។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាជឿលើម្ចាស់សេ អ្នក
រាល់គ្នានឹងជឿលើខ្ញុំ ព្រោះអ្នកនោះបានសរសេរអំពីខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នា
មិនជឿលើការសរសេររបស់គាត់ ធ្វើដូចម្តេចអ្នករាល់គ្នានឹងជឿលើពាក្យរបស់ខ្ញុំ?

ក្រោយពីហេតុការណ៍ទាំងនេះ ព្រះយេស៊ូបានយាងទៅឆ្លងកាត់សមុទ្រកាលីវេន្ត ដែលគេហៅថាសមុទ្រទីបេរាស់ ហើយហ្វងមនុស្សយ៉ាងច្រើនកំពុងតាមគាត់ ពីព្រោះ ពួកគេបានឃើញសញ្ញាដែលគាត់បានធ្វើឡើងដ៏អ្នកជំនឿ។ ព្រះយេស៊ូបានយាងឡើងទៅលើ ភ្នំ ហើយទ្រង់អង្គុយទៅទីនោះជាមួយសិស្សរបស់ទ្រង់។ ពិធីបុណ្យរំលងផ្សេងៗ ដែលជាបុណ្យនៃជនជាតិយូដា កំពុងនៅជិតមកដល់ហើយ។ ដោយហេតុនេះ

ព្រះយេស៊ូបានលើកភ្នែករបស់ទ្រង់ឡើង ហើយបានឃើញថា មានហ្វងមនុស្សជា ច្រើនកំពុងមកទៅកាន់ទ្រង់ ទ្រង់បាននិយាយទៅកាន់ភីលីពថា៖ យើងគួរទិញនំប៉័ង ពីណា ដើម្បីឱ្យពួកនេះអាចបរិភោគ? នេះ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយដើម្បីសាកល្បងគាត់ ដ្បិតគាត់ផ្ទាល់បានដឹងថាអ្វីដែលគាត់នឹងធ្វើ។ ភីលីពឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ នំប៉័ង ពីរយដេណារមិនគ្រប់គ្រាន់ទៅពួកគេទេ ដើម្បីឱ្យពួកគេម្នាក់ៗយកបានតិចតួច ប៉ុណ្ណោះ។ សិស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមសិស្សរបស់ព្រះអង្គ គឺអាណានុស ដែលជាបងប្អូន របស់ស៊ីម៉ូនពេត្រុស បាននិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា មានក្មេងម្នាក់នៅទីនេះ ដែល មាននំប៉័ងត្រូវបានប្រើប្រាស់ត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែតើទាំងនេះជាអ្វីសម្រាប់មនុស្សច្រើនម៉្លោះ?

ព្រះយេស៊ូបាននិយាយថា៖ ចូរធ្វើឱ្យមនុស្សទាំងនោះអង្គុយចុះ។ ហើយមានស្តៅច្រើន នៅកន្លែងនោះ។ ដូច្នេះបុរសទាំងនោះបានអង្គុយចុះ ចំនួនប្រហែលប្រាំពាន់នាក់។

ព្រះយេស៊ូបានយកនំប៉័ងទាំងនោះ ហើយបានថ្វាយអរគុណ រួចបានចែកជូនពួកសិស្ស ហើយពួកសិស្សបានចែកជូនពួកអ្នកដែលកំពុងអង្គុយពីរ ដូចគ្នានេះដែរសម្រាប់ត្រី គេ បានចែកតាមចំនួនដែលគេចង់បាន។ ប៉ុន្តែនៅពេលពួកគេបានពេញ គាត់និយាយទៅ កាន់សិស្សរបស់គាត់ថា៖ ប្រមូលបំណែកដែលនៅសល់ ដើម្បីកុំឱ្យអ្វីមួយបាត់បង់។ ដូច្នេះពួកគេបានប្រមូលបំណែកនំប៉័ងហើយបំពេញកញ្ចប់ដប់ពីរពីនំប៉័ងសាលីប្រាំ ដុំដែលនៅសល់ពីអ្នកដែលបានបរិភោគ។ ដូច្នេះ ពួកមនុស្សដែលបានឃើញសញ្ញា ដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើ បាននិយាយថា៖ នេះពិតជាព្យាករណ៍ដែលកំពុងមកកាន់ ពិភពលោក។ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូដឹងថា ពួកគេកំពុងតែមកជិត និងចាប់យកគាត់ ដើម្បី ធ្វើគាត់ឱ្យជាស្តេច ទើបគាត់បានដកថយទៅភ្នំមុងទៀត តែម្នាក់ឯង។

ប៉ុន្តែ នៅពេលល្ងាច ពួកសិស្សរបស់គាត់បានចុះទៅកាន់សមុទ្រ។ ហើយដោយ បានចូលទៅក្នុងនាវានោះ ពួកគេកំពុងមកហួសសមុទ្រទៅកាពើណាអ៊ិម។ ហើយភាព ងងឹតបានក្លាយជារួចហើយ ហើយយេស៊ូមិនទាន់បានមកជួបពួកគេទេ។ សមុទ្រត្រូវ បានកូរឡើងដោយខ្យល់ខ្លាំងកំពុងផ្តួ។ បានជំរុញដូច្នេះប្រហែលម្ភៃប្រាំ ឬ សាមសិប ស្ថាន ពួកគេឃើញព្រះយេស៊ូកំពុងដើរលើសមុទ្រ និងកំពុងមកជិតនាវា ហើយពួកគេ ខ្លាច។ ប៉ុន្តែគាត់និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ នេះជាខ្ញុំ កុំខ្លាចឡើយ។ ដូច្នេះ ពួកគេ ចង់ យក គាត់ ឡើង នាវា ហើយ ភ្លាមៗ នាវា បាន មកដល់ ដី ដែល ពួកគេ កំពុងទៅ។

នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ហ្វូងមនុស្សដែលកំពុងឈរនៅក្រោយសមុទ្របានឃើញថា មិនមានទូកតូចផ្សេងទៀតនៅទីនោះទេ លើកលែងតែទូកមួយនោះ ដែលសិស្សរបស់គាត់បានឡើង ហើយថា ព្រះយេស៊ូមិនបានចូលជាមួយសិស្សរបស់គាត់ទៅក្នុងទូកតូចនោះទេ ប៉ុន្តែសិស្សរបស់គាត់តែម្នាក់ឯងបានចាកទៅ។ ប៉ុន្តែ ទូកតូចបានមកពីទីក្រុងទីបេរាវស ជិតនឹងទឹកនៃឆ្នេរដែលគេបានបរិភោគនំប៉័ង បន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់បានថ្វាយអរគុណ នៅពេលដែលហ្វូងមនុស្សបានឃើញថា យេស៊ូមិននៅទីនោះទេ ហើយសិស្សរបស់គាត់ក៏មិននៅដែរ ពួកគេក៏បានឡើងទៅលើនាវា ហើយបានមកដល់ក្រុងកាពើណាអ៊ុម ដើម្បីស្វែងរកយេស៊ូ។ ហើយដោយបានរកឃើញគាត់នៅហ្វូសសមុទ្រ ពួកគេបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ "រ៉ាប៊ី តើពេលណាលោកបានមកដល់ទីនេះ? ព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយទៅកាន់ពួកគេ និងបាននិយាយថា៖ ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាស្វែងរកខ្ញុំ មិនមែនពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានឃើញសញ្ញាទេ ប៉ុន្តែពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានបរិភោគនំប៉័ង និងបានផ្អែម។ ចូរធ្វើការមិនមែនសម្រាប់អាហារដែលកំពុងត្រូវបំផ្លាញ ប៉ុន្តែសម្រាប់អាហារដែលនៅស្ថិតស្ថេរ ដល់ជីវិតអស់កល្ប ដែលព្រះបិតាមនុស្សនឹងប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា ដ្បិតព្រះវរបិតាគឺព្រះជាម្ចាស់បានផ្សាភ្ជាប់ត្រាលើព្រះអង្គនេះ។ ដូច្នេះ ពួកគេបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ តើយើងត្រូវធ្វើអ្វី ដើម្បីឱ្យយើងអាចធ្វើការងាររបស់ព្រះជាម្ចាស់? ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតបនិងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ នេះគឺជាការងារនៃព្រះជាម្ចាស់ គឺឱ្យអ្នករាល់គ្នាជឿលើព្រះអង្គដែលទ្រង់បានបញ្ជូនមក។

ដូច្នេះ ពួកគេបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ បើដូច្នោះ តើអ្នកធ្វើសញ្ញាអ្វី ដើម្បីឱ្យយើងឃើញ ហើយយើងនឹងជឿលើអ្នក? តើអ្នកកំពុងធ្វើការអ្វី? ដ៏ដូនដីតារបស់យើងបានបរិភោគម៉ាន់ណានៅក្នុងទីវាលស្ងាត់ ដូចជាត្រូវបានសរសេរថា នំប៉័ងពីស្ថានសួគ៌បានប្រទានដល់ពួកគេដើម្បីបរិភោគ។ ព្រះយេស៊ូបានត្រាស់ទៅកាន់ពួកគេថា៖ ពិតប្រាកដណាស់ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា មិនមែនម៉ូសេបានប្រទាននំប៉័ងពីស្ថានសួគ៌ដល់អ្នករាល់គ្នាទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំពុករបស់ខ្ញុំប្រទាននំប៉័ងពិតប្រាកដពីស្ថានសួគ៌ដល់អ្នករាល់គ្នា។ ពីព្រោះនំប៉័ងរបស់ព្រះគឺជានំប៉័ងដែលចុះមកពីស្ថានសួគ៌ និងប្រទានជីវិតដល់ពិភពលោក។ ដូច្នេះ ពួកគេបាននិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ ព្រះអម្ចាស់ សូមប្រទានដល់យើងនូវនំប៉័ងនេះជានិច្ចកាលចុះ។ ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំជានំប៉័ងនៃជីវិត។ អ្នកណាមកកាន់ខ្ញុំនឹងមិនឃ្នានទេ ហើយអ្នកណាជឿលើខ្ញុំនឹងមិនពុសកទឹកជាដរាបណា។

ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាបានឃើញខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នា
មិនជឿ។ រាល់អ្វីដែលខ្ញុំពុំប្រទានឱ្យខ្ញុំ នឹងមករកខ្ញុំ ហើយអ្នកដែលកំពុងមករកខ្ញុំនឹង
មិនបណ្តេញចេញទេ។ ដោយសារខ្ញុំបានចុះមកពីស្ថានសួគ៌ មិនមែនដើម្បីធ្វើតាមឆន្ទៈ
របស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែដើម្បីធ្វើតាមឆន្ទៈរបស់ព្រះអង្គដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំមក។ នេះហើយគឺជា
ឆន្ទៈរបស់ព្រះវរបិតាដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យគ្រប់អ្វីដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំ
នឹងមិនបំផ្លាញចេញពីវាឡើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងលើកវាឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ នេះគឺជា
ឆន្ទៈរបស់ព្រះអង្គដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យអស់អ្នកដែលមើលឃើញព្រះរាជបុត្រា
និងជឿលើព្រះអង្គ មានជីវិតអស់កល្ប ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសគាត់ឱ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃ
ចុងក្រោយ។ ដូច្នេះ ពួកយូដាបានអរិះទាំងអស់អំពីគាត់ ដោយសារតែគាត់បាន
និយាយថា ខ្ញុំគឺជានិមិត្តដែលបានចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ហើយគេកំពុងនិយាយថា៖ តើនេះ
មិនមែនជាយេស៊ូ កូនប្រុសរបស់យូសែប ដែលយើងដឹងខ្លះពុំនិងម្តាយរបស់គាត់ទេឬ?
ដូច្នេះហេតុអ្វីបានជាគាត់និយាយថា ខ្ញុំបានចុះមកពីស្ថានសួគ៌? ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូបាន
ឆ្លើយ និងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ កុំត្អូញត្អែរជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក។ គ្មាន
នរណាម្នាក់អាចមកកាន់ខ្ញុំបានទេ ប្រសិនបើខ្ញុំពុំដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំមិនទាញគាត់មក
ហើយខ្ញុំនឹងបង្កើតគាត់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ គឺបានសរសេរនៅក្នុងពួកអ្នក
ព្យាករណ៍ថា ហើយពួកគេទាំងអស់នឹងត្រូវបានបង្រៀនដោយព្រះជាម្ចាស់។ អ្នកណា
ដែលបានស្តាប់ពីព្រះបិតា ហើយបានរៀន គាត់មកកាន់ខ្ញុំ។ មិនមែនថា នរណាម្នាក់
បានឃើញព្រះវរបិតាទេ លើកលែងតែអ្នកដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់ អ្នកនេះបានឃើញ
ព្រះវរបិតា។ ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នកដែលជឿលើខ្ញុំ
មានជីវិតអស់កល្បជាទិព្វ។ ខ្ញុំជានិមិត្តនៃជីវិត។ ពួកបិតារបស់អ្នកទាំងអស់បានបរិភោគ
ម៉ាននាទៅក្នុងទីវហស្ថាន ហើយបានស្លាប់ នេះគឺជានិមិត្តដែលបានចុះមកពីស្ថានសួគ៌
ដើម្បីឱ្យនរណាម្នាក់ញ៉ាំង ហើយមិនស្លាប់។ ខ្ញុំជានិមិត្តដែលរស់ ដែលបានចុះមកពី
ស្ថានសួគ៌។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់បរិភោគពីនិមិត្តនេះ គេនឹងរស់នៅជារៀងរហូត។
ហើយនិមិត្តដែលខ្ញុំនឹងឱ្យនោះ គឺជាសាច់របស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំនឹងឱ្យសម្រាប់ជីវិតនៃ
ពិភពលោក។ ដូច្នេះ ពួកជ្វីហ្វ កំពុងប្រយុទ្ធគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយនិយាយថា៖ តើ អ្នក
នេះ អាចឱ្យសាច់របស់គាត់ដល់យើងឱ្យញ៉ាំងបានយ៉ាងដូចម្តេច? ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូបាន
មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ពិតប្រាកដណាស់ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ប្រសិនបើ
អ្នករាល់គ្នាមិនបរិភោគសាច់របស់បុត្រមនុស្ស និងផឹកឈាមរបស់ទ្រង់ទេ អ្នករាល់គ្នា
នឹងមិនមានជីវិតនៅក្នុងខ្លួនអ្នករាល់គ្នាឡើយ។ អ្នកដែលបរិភោគសាច់របស់ខ្ញុំ
និងផឹកឈាមរបស់ខ្ញុំ មានជីវិតអស់កល្ប ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យគាត់រស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុង
ក្រោយ។ ដ្បិតសាច់របស់ខ្ញុំគឺជាអាហារពិតប្រាកដ ហើយឈាមរបស់ខ្ញុំគឺជាភេសជ្ជៈពិត
ប្រាកដ។ អ្នកដែលបរិភោគសាច់របស់ខ្ញុំ និងផឹកឈាមរបស់ខ្ញុំ នៅស្ថិតនៅក្នុងខ្ញុំ ហើយ

ខ្ញុំនៅក្នុងគាត់។ ដូចជាឪពុកដែលរស់នៅបានបញ្ជូនខ្ញុំ ហើយខ្ញុំរស់នៅដោយសារឪពុក ដូច្នោះដែរអ្នកដែលបរិភោគខ្ញុំនឹងរស់នៅដោយសារខ្ញុំ។ នេះគឺជានិមិត្តរូបដែលបានចុះ មកពីស្ថានសួគ៌ មិនដូចជាបរិបូរសរសេរស្តុករាល់គ្នាបានបរិភោគនំម៉ាណាហើយបាន ស្លាប់ទេ អ្នកដែលបរិភោគនំប៉័ងនេះនឹងរស់នៅជាអស់កល្ប។ គាត់បាននិយាយរឿង ទាំងនេះនៅក្នុងសាលាប្រជុំ ពេលកំពុងបង្រៀននៅក្នុងក្រុងកាពើណាអូម។

សិស្សជាច្រើននាក់របស់គាត់បានឮ ហើយបាននិយាយថា ពាក្យនេះលំបាក ណាស់ តើអ្នកណាអាចស្តាប់វាបាន ព្រះយេស៊ូដឹងក្នុងខ្លួនឯងថា ពួកសិស្សរបស់គាត់ កំពុងអង្វរទាំងអស់រឿងនេះ ទើបបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា តើរឿងនេះធ្វើឱ្យអ្នក រាល់គ្នាដួលទៅក្នុងបាបឬ? ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាឃើញកូនប្រុសរបស់មនុស្សកំពុងឡើង ទៅកន្លែងដែលគាត់នៅពីមុន? ព្រលឹងជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យរស់ឡើងវិញ សាច់ឈាមមិន ផ្តល់ប្រយោជន៍អ្វីទេ ពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាគឺជាព្រលឹង និងជាជីវិត។ ប៉ុន្តែមានខ្លះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាដែលមិនជឿ។ ដ្បិតព្រះយេស៊ូបានដឹងតាំង ពីដើមថាអ្នកណាខ្លះជាអ្នកដែលមិនជឿ និងនរណាជាអ្នកដែលនឹងប្រគល់គាត់។ ហើយ គាត់បាននិយាយថា៖ ដោយសារតែនេះ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា គ្មាន នរណាម្នាក់អាចមកទៅកាន់ខ្ញុំបានទេ ប្រសិនបើមិនត្រូវបានប្រទានដល់គាត់ពីឪពុក របស់ខ្ញុំ។ ដោយសារតែរឿងនេះ សិស្សជាច្រើននាក់របស់គាត់បានចាកចេញទៅវិញ ហើយលែងដើរតាមគាត់ទៀតហើយ។ ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូ បានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួក ១២ ថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាក៏ចង់ចាកចេញដែរឬ? ស៊ីម៉ូន ពេត្រុស ឆ្លើយតបទៅគាត់ថា៖ ព្រះអាម្ចាស់ យើងនឹងទៅរកអ្នកណា? អ្នកមានពាក្យនៃជីវិតអស់កល្ប ហើយយើង បានជឿ និងបានដឹងថា អ្នកគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះជន្ម។ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ តើខ្ញុំមិនបានជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នាទាំងដប់ពីរនាក់ ទេឬ? ហើយក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា មានម្នាក់ជាអារក្ស។ គាត់បាននិយាយអំពីយូដា របស់ស៊ីម៉ូនអីស្ការីយ៉ូត ពីព្រោះគាត់នេះកំពុងនឹងប្រគល់គាត់ ដែលជាម្នាក់ក្នុងចំណោម អ្នកទាំងដប់ពីរ។

៧

ហើយបន្ទាប់ពីនេះ ព្រះយេស៊ូកំពុងដើរក្នុងស្រុកហ្គាលីលេ ដ្បិតព្រះអង្គមិនចង់ ដើរក្នុងស្រុកយូដាទេ ពីព្រោះជនជាតិយូដាកំពុងស្វែងរកគាត់ដើម្បីសម្លាប់។ ពិធីបុណ្យ ស្រះរបស់ជនជាតិយូដាជិតមកដល់ហើយ។ ដូច្នោះ ពួកបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់បាន

និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ចេញដំណើរពីទីនេះ ហើយទៅកាន់ស្រុកជូនដេតា ដើម្បីឱ្យពួកសិស្សរបស់អ្នកអាចមើលឃើញការងារដែលអ្នកកំពុងធ្វើ គ្មាននរណាម្នាក់ធ្វើអ្វីមួយក្នុងសម្ងាត់ ហើយស្វែងរកឱ្យគាត់ស្ថិតនៅជាសាធារណៈ។ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើរឿងទាំងនេះសូមបង្ហាញខ្លួនអ្នកដល់ពិភពលោក។ ដ្បិតថាសូម្បីតែបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ក៏មិនបានជឿលើគាត់ដែរ។ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវបានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ពេលវេលារបស់ខ្ញុំមិនទាន់មកដល់ទេ ប៉ុន្តែពេលវេលារបស់អ្នករាល់គ្នាគឺត្រៀមរួចរាល់ជានិច្ច។

ពិភពលោកមិនអាចស្តាប់អ្នករាល់គ្នាបានទេ ប៉ុន្តែវាស្តាប់ខ្ញុំ ពីព្រោះខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់អំពីវាថា កិច្ចការរបស់វាជាអំពើអាក្រក់។ អ្នករាល់គ្នាឡើងទៅពីធុបុណ្យនេះចុះ ខ្ញុំមិនទាន់ឡើងទៅពីធុបុណ្យនេះទេ ពីព្រោះពេលវេលារបស់ខ្ញុំមិនទាន់មកដល់នៅឡើយ។ បន្ទាប់ពីនិយាយរឿងទាំងនេះដល់ពួកគេហើយ ទ្រង់បានទៅក្នុងហ្គាលីឡេ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់បានឡើងទៅហើយ បន្ទាប់មកគាត់ខ្លួនឯងក៏បានឡើងទៅកាន់ពីធុបុណ្យនោះដែរ មិនមែនជាសាធារណៈទេ ប៉ុន្តែដូចជាក្នុងសម្ងាត់។ ដូច្នេះ ពួកជនជាតិយូដាកំពុងស្វែងរកគាត់នៅក្នុងពីធុបុណ្យ ហើយពួកគេនិយាយថា៖ តើគាត់នៅឯណា? ហើយមានការអ្វីទំនើបអំពីគាត់នៅក្នុងហ្វូងមនុស្ស។ អ្នកខ្លះនិយាយថា គាត់លួចប្តូរអ្នកដទៃនិយាយថា ទេ គាត់បញ្ឆោតហ្វូងមនុស្ស។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្មាននរណាម្នាក់និយាយអំពីគាត់ដោយចែកចំហឡើយ ដោយសារតែការរឹតយ៉ាងខ្លាំងចំពោះជនជាតិយូដា។

ពីធុបុណ្យកំពុងប្រារព្ធពាក់កណ្តាលហើយ ព្រះយេស៊ូវបានឡើងទៅព្រះវិហារហើយទ្រង់បង្រៀន។ ហើយពួកអ្នកប្រាជ្ញបានភ្ញាក់ផ្អើលនិយាយថា៖ តើធ្វើដូចម្តេចបានជាមនុស្សនេះដឹងអក្សរ ដោយមិនបានរៀនសូត្រ? ដូច្នេះព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ ការបង្រៀនរបស់ខ្ញុំមិនមែនជារបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែជារបស់អ្នកដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំមក។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ចង់ធ្វើតាមឆន្ទៈរបស់ព្រះអង្គ គាត់នឹងដឹងអំពីការបង្រៀននេះ ថាតើវាមកពីព្រះជាម្ចាស់ ឬខ្ញុំនិយាយដោយខ្លួនឯង។ អ្នកដែលនិយាយពីខ្លួនឯងស្វែងរកសិរិល្អផ្ទាល់ខ្លួន ប៉ុន្តែអ្នកដែលស្វែងរកសិរិល្អរបស់អ្នកដែលបានបញ្ជូនគាត់នេះគឺជាអ្នកពិត ហើយគ្មានអ្វីក្តីផ្សេងទៅក្នុងគាត់ទេ។ តើម្ចាស់សមិទ្ធិបានប្រើទានច្បាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាទេឬ? ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាប្រតិបត្តិតាមច្បាប់នោះទេ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាស្វែងរកសម្លាប់ខ្ញុំ? ហ្វូងមនុស្សឆ្លើយ និងនិយាយថា៖ អ្នកមានអារក្សចូល។ តើនរណាស្វែងរកសម្លាប់អ្នក? យេស៊ូវឆ្លើយតបនិងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំបានធ្វើការងារមួយ ហើយអ្នកទាំងអស់ស្ទើរចល់សើរ ដោយសារតែការនេះ។ ម្ចាស់បានប្រទានការកាត់ស្បែកដល់អ្នករាល់គ្នា មិនមែនដោយសារតែវាមកពីម្ចាស់ទេ ប៉ុន្តែវាមកពីដួនតា ហើយនៅថ្ងៃសប្តាហ៍នេះអ្នករាល់គ្នា

កាត់ស្បែកមនុស្ស។ ប្រសិនបើមនុស្សទទួលកាត់ស្បែកក្នុងថ្ងៃសប្បាត ដើម្បីឱ្យច្បាប់
ម៉ូសេមិនត្រូវបានបំបែក ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាខឹងខ្ញុំ ពីព្រោះខ្ញុំបានធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់
មានសុខភាពល្អទាំងមូលក្នុងថ្ងៃសប្បាត កុំវិនិច្ឆ័យតាមរូបរាង ប៉ុន្តែចូរវិនិច្ឆ័យដោយយុត្តិ
ធម៌។ ដូច្នោះ មនុស្សខ្លះក្នុងចំណោមជនក្រុងយេរូសាឡឹមកំពុងនិយាយថា៖ តើនេះ
មិនមែនជាអ្នកដែលពួកគេស្វែងរកសម្លាប់ទេឬ? ហើយមើល គាត់និយាយ
ដោយបើកចំហ ហើយពួកគេមិននិយាយអ្វីទៅគាត់ទេ។ ក្រែងលោកអ្នកគ្រប់គ្រងបានដឹង
ពិតប្រាកដថា នេះគឺជាព្រះគ្រីស្ទពិតប្រាកដមែនទេ? ប៉ុន្តែយើងដឹងថាអ្នកនេះមកពីណា
ហើយនៅពេលព្រះគ្រីស្ទយាងមក គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងថាទ្រង់មកពីណាទេ។ ដូច្នោះ
ព្រះយេស៊ូ បាន ស្រែក នៅ ក្នុង ព្រះវិហារ ពេល កំពុង បង្រៀន ថា៖ អ្នក រាល់គ្នា
ស្គាល់ ខ្ញុំ ហើយ ដឹង ថា ខ្ញុំ មក ពី ណា ហើយ ខ្ញុំ មិន បាន មក ដោយ ខ្លួន ឯង ទេ ប៉ុន្តែ
ព្រះអង្គ ដែល បាន ចាត់ ខ្ញុំ មក គឺ ពិត ដែល អ្នក រាល់គ្នា មិន ស្គាល់ ទេ។ ខ្ញុំស្គាល់គាត់
ពីព្រោះខ្ញុំមកពីគាត់ ហើយគាត់បានបញ្ជូនខ្ញុំមក។ ដូច្នោះ ពួកគេកំពុងស្វែងរកចាប់គាត់
ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ដាក់ដៃលើគាត់ទេ ដោយសារតែម៉ោងរបស់គាត់មិនទាន់
មកដល់។ ប៉ុន្តែមនុស្សជាច្រើននាក់ក្នុងហូងមនុស្សបានជឿលើគាត់ ហើយនិយាយថា៖
នៅពេលព្រះគ្រីស្ទយាងមក តើព្រះអង្គនឹងធ្វើសញ្ញាច្រើនជាងសញ្ញាទាំងនេះដែល
មនុស្សនេះបានធ្វើដែរឬទេ? ពួកគេវិស័យបានឮហូងមនុស្សកំពុងអរិយទាំងអំពីភ្លើងទាំងនេះ
របស់គាត់ ហើយពួកគេវិស័យនឹងពួកគេជាច្រើនបានបញ្ជូនអ្នកជំនួយការដើម្បីចាប់គាត់។
ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលថា៖ ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាបានតែរយៈពេលខ្លី
ប៉ុណ្ណោះ ហើយខ្ញុំនឹងទៅកាន់ព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក។ អ្នករាល់គ្នានឹងស្វែងរកខ្ញុំ
ហើយនឹងមិនរកឃើញ ហើយកន្លែងដែលខ្ញុំនៅ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចមកបានទេ។ ដូច្នោះ
ជនជាតិយូដាបាននិយាយគ្នាឯងថា៖ តើគាត់នឹងទៅកន្លែងណា ដែលយើងនឹងរកគាត់
មិនឃើញ? តើគាត់នឹងទៅកាន់ជនជាតិក្រិកដែលរស់នៅបែកខ្ញែក ហើយបង្រៀន
ជនជាតិក្រិកទេ? តើនេះជាពាក្យអ្វីដែលគាត់បាននិយាយថា អ្នករាល់គ្នានឹងស្វែងរកខ្ញុំ
ប៉ុន្តែនឹងមិនរកឃើញ ហើយកន្លែងដែលខ្ញុំនៅ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចមកបាន?

ក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយដ៏ធំនៃពិធីបុណ្យនោះ ព្រះយេស៊ូបានឈរឡើង ហើយបាន
ស្រែកថា៖ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ស្រែកទឹក សូមឱ្យគាត់មកកាន់ខ្ញុំ ហើយសូមឱ្យ
គាត់ផឹក។ អ្នកដែលជឿលើខ្ញុំ ដូចដែលបានសរសេរក្នុងគម្ពីរ ទន្លេនៃទឹករស់នឹងហូរ
ចេញពីក្នុងពោះរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែ នេះ គាត់បាននិយាយអំពីព្រះវិញ្ញាណ ដែល
អ្នកជឿលើគាត់កំពុងតែនឹងទទួល ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនទាន់មាន ព្រោះថា
ព្រះយេស៊ូមិនទាន់ត្រូវបានធ្វើឱ្យមានសិរីល្អ។ ដូច្នោះ មនុស្សជាច្រើននៅក្នុងហូងជន
បានឮពាក្យនោះ ហើយនិយាយថា៖ លោកនេះពិតជាអ្នកទំនាយមែន។ អ្នកខ្លះ

និយាយថា៖ នេះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ចំណែកអ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា៖ តើព្រះគ្រីស្ទមកពី ហ្គាលីឡេមីនមែនទេឬ? តើបទគម្ពីរមិនបាននិយាយថា ព្រះគ្រីស្ទមកពីពូជដាវីឌ និងពី ភូមិបេឡេហេម ដែលជាកន្លែងដាវីឌធ្លាប់នៅទេឬ? ដូច្នោះ ការបែងចែកបានកើតឡើង ក្នុងហ្វងមនុស្សដោយសារតែគាត់។ ប៉ុន្តែខ្លះក្នុងចំណោមពួកគេចង់ចាប់គាត់ ប៉ុន្តែគ្មាន នរណាម្នាក់ដាក់ដៃលើគាត់ទេ។ ដូច្នោះ ពួកអ្នកបម្រើបានមកទៅកាន់ពួកសម្តេចសង្ឃ និងពួកធាវីស៊ី ហើយពួកនោះបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិន នាំគាត់មក? ពួកជំនួយការបានឆ្លើយថា៖ មិនដែលមានបុរសណាម្នាក់និយាយដូចបុរស នេះទេ។ ដូច្នោះ ពួកធាវីស៊ីបានឆ្លើយទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាក៏ត្រូវបាននាំឱ្យ រងរន្ធដែរឬ? តើមិនមាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកគ្រប់គ្រងជឿលើគាត់ឬក្នុង ចំណោមពួកធាវីស៊ីទេ? ប៉ុន្តែ ហ្វងមនុស្សនេះ ដែលមិនដឹងច្បាប់ គឺជាអ្នកត្រូវ បណ្តាសា។ នីកូដេមុស ដែលបានមកគាត់ពេលយប់ ជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ និយាយទៅកាន់ពួកគេថា តើច្បាប់របស់យើងវិនិច្ឆ័យលើមនុស្សមិនមែនទេ ប្រសិនបើ មិនបានស្តាប់ពីគាត់មុន និងដឹងថាគាត់ធ្វើអ្វី? ពួកគេបានឆ្លើយតបនិងនិយាយទៅ គាត់ថា៖ មិនមែនអ្នកក៏មកពីហ្គាលីលេដែរឬ? ចូរស្រាវជ្រាវនិងមើលថា ព្យា ការវីពីហ្គាលីលេមិនត្រូវបានលើកឡើងទេ។ ហើយ មនុស្សម្នាក់ៗ បានត្រឡប់ទៅផ្ទះ របស់ខ្លួន។

៨

ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវបានទៅកាន់ភ្នំនៃផ្នែកស៊ីរី។ នៅពេលភ្លឺថ្ងៃ ព្រះអង្គបានយាងមក ព្រះវិហារម្តងទៀត ហើយប្រជាជនទាំងអស់បានមករកព្រះអង្គ ព្រះអង្គក៏អង្គុយហើយ បង្រៀនពួកគេ។ ប៉ុន្តែពួកអ្នកសាស្ត្រានិងពួកជនធាវីស៊ីនាំស្រ្តីម្នាក់ដែលត្រូវបានចាប់ បានលើការផិតក្បត់ ហើយដាក់នាងឈរនៅកណ្តាល ពួកគេនិយាយទៅគាត់ថា៖ គ្រូ បង្រៀន ស្រ្តីនេះត្រូវបានចាប់បានកំពុងប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់។ ហើយនៅក្នុងក្រុមច្បាប់ របស់យើង ម្ចាស់សបានបង្គាប់ឱ្យគប់ដុំថ្មស្រ្តីដែលប្រព្រឹត្តបែបនេះ។ អ្នកនីយាយអ្វី ដូច្នោះ? ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយនេះដើម្បីសាកល្បងគាត់ ឱ្យពួកគេអាចមានការចោទ ប្រកាន់គាត់។ ឯយេស៊ូវបានឱនក្រោម ហើយគាត់ក៏ពុំសរសេរនឹងម្រាមដៃទៅក្នុងដី។ ប៉ុន្តែនៅពេលពួកគេបន្តសួរគាត់ គាត់បានដើរឡើងហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា អ្នកណាគ្មានបាបក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ចូរគប់ថ្មដំបូងលើនាង។ ហើយគាត់បាន លំពែងចុះក្រោមម្តងទៀត ដោយសរសេរលើដី។ ប៉ុន្តែពួកគេបានឮហើយបានចេញទៅ ម្តងមួយៗ ដោយចាប់ផ្តើមពីពួកចាស់ទុំ ហើយព្រះយេស៊ូវត្រូវបានទុកចោលជាមួយនឹង

ស្ត្រីដែលនៅកណ្តាល។ ព្រះយេស៊ូបានក្រឡេកមើលឡើង ហើយត្រាស់ទៅនាងថា៖
ស្ត្រីអើយ គេនៅឯណា? គ្មាននរណាម្នាក់ផ្ដន្ទាទោសអ្នកទេឬ? ប៉ុន្តែនាងបាននិយាយថា
គ្មាននរណាម្នាក់ទេ ព្រះអម្ចាស់។ ហើយព្រះយេស៊ូបាននិយាយថា ខ្ញុំក៏មិនផ្ដន្ទាទោស
អ្នកដែរ។ ទៅចុះ ហើយចាប់ពីកន្លែងនេះតទៅ កុំធ្វើបាបទៀត។

ម្ដងទៀត ព្រះយេស៊ូបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំគឺជាពន្លឺនៃពិភពលោក។
អ្នកដែលដើរតាមខ្ញុំនឹងមិនដើរនៅក្នុងភាពងងឹតទេ ប៉ុន្តែនឹងមានពន្លឺនៃជីវិត។ ដូច្នេះ
ពួកគេវិស្វីបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្នកធ្វើបច្ច័យអំពីខ្លួនឯងអ្នក ការបច្ច័យរបស់អ្នក
មិនពិតទេ។ ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយ និងបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ទោះបីជាខ្ញុំ
សាក្សីអំពីខ្លួនឯងក៏ដោយ ការសាក្សីរបស់ខ្ញុំគឺពិត ព្រោះថាខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានមកពី
កន្លែងណា និងខ្ញុំនឹងទៅកន្លែងណា ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថាខ្ញុំមកពីកន្លែងណា ឬខ្ញុំ
នឹងទៅកន្លែងណាទេ។ អ្នករាល់គ្នាវិនិច្ឆ័យតាមសាច់ឈាម ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនវិនិច្ឆ័យនរណា
ម្នាក់ទេ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំវិនិច្ឆ័យ ការវិនិច្ឆ័យរបស់ខ្ញុំគឺពិត ដោយសារតែខ្ញុំមិនមែន
ម្នាក់ឯងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងព្រះវរបិតាដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំ។ ហើយក្នុងច្បាប់របស់អ្នករាល់គ្នា
បានសរសេរថា ការបច្ច័យសក្ខីកម្មរបស់មនុស្សពីរនាក់គឺពិត។ ខ្ញុំជាអ្នកដែលធ្វើសក្ខី
កម្មអំពីខ្លួនឯងខ្ញុំ ហើយឪពុកដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំក៏ធ្វើសក្ខីកម្មអំពីខ្ញុំដែរ។ ដូច្នេះពួកគេ
បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ឯណាគឺឪពុករបស់អ្នក? លោកយេស៊ូឆ្លើយថា៖ អ្នករាល់គ្នា
មិនស្គាល់ខ្ញុំ ហើយក៏មិនស្គាល់ឪពុករបស់ខ្ញុំដែរ។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ខ្ញុំ អ្នក
រាល់គ្នានឹងបានស្គាល់ឪពុករបស់ខ្ញុំផងដែរ។ ពាក្យទាំងនេះ ព្រះយេស៊ូបាននិយាយនៅ
ក្នុងទីក្រុងជ្រូជ ពេលកំពុងបម្រើនៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ចាប់គាត់
បានទេ ពីព្រោះម៉ោងរបស់គាត់មិនទាន់មកដល់នៅឡើយ។

ព្រះយេស៊ូបានត្រាស់ទៅកាន់ពួកគេម្ដងទៀតថា៖ ខ្ញុំនឹងទៅ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង
ស្វែងរកខ្ញុំ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹងស្លាប់ក្នុងបាបរបស់អ្នករាល់គ្នា។ កន្លែងដែលខ្ញុំទៅនោះ
អ្នករាល់គ្នាមិនអាចមកបានទេ។ ដូច្នេះ ពួកជ្រូជ បាននិយាយថា៖ តើគាត់នឹងសម្លាប់
ខ្លួនឯងដែរឬទេ ព្រោះគាត់និយាយថា កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចមកបាន?
ហើយព្រះអង្គបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាមកពីខាងក្រោម ខ្ញុំមកពី
ខាងលើ។ អ្នករាល់គ្នាមកពីពិភពលោកនេះ ខ្ញុំមិនមែនមកពីពិភពលោកនេះទេ។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នានឹងស្លាប់នៅក្នុងបាបរបស់អ្នករាល់គ្នា
ព្រោះប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិនជឿថាខ្ញុំគឺជា អ្នករាល់គ្នានឹងស្លាប់នៅក្នុងបាបរបស់អ្នក
រាល់គ្នា។ ដូច្នេះពួកគេបាននិយាយទៅគាត់ថា អ្នកជានរណា? ហើយព្រះយេស៊ូបាន
និយាយទៅពួកគេថា ការចាប់ផ្ដើមអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា។ ខ្ញុំមានរឿងជា

ច្រើនអំពីអ្នករាល់គ្នាដែលត្រូវនិយាយ និងវិនិច្ឆ័យ ប៉ុន្តែអ្នកដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំគឺពិត ហើយខ្ញុំនិយាយទៅកាន់ពិភពលោកនូវរឿងទាំងនេះដែលខ្ញុំបានឮពីគាត់។ ពួកគេមិន បានដឹងថា គាត់កំពុងនិយាយអំពីព្រះវរបិតាទៅកាន់ពួកគេ។ ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូបានមាន បន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ នៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នាលើកបុត្រមនុស្សឡើង នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងដឹងថា ខ្ញុំគឺជាព្រះអង្គនោះ ហើយខ្ញុំមិនធ្វើអ្វីដោយខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយ រឿងទាំងនេះតាមដូចជាព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំបានបង្រៀនខ្ញុំ។ ហើយអ្នកដែលបានចាត់ខ្ញុំ នៅជាមួយខ្ញុំ, ព្រះវរបិតាមិនបានបោះបង់ខ្ញុំឱ្យនៅតែម្នាក់ឯងទេ, ព្រោះខ្ញុំធ្វើអ្វីដែល ពេញព្រះទ័យទ្រង់ជានិច្ច។ ពេលគាត់កំពុងនិយាយរឿងទាំងនេះ មនុស្សជាច្រើននាក់ បានជឿលើគាត់។

ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូ បានគ្រាន់ទៅកាន់ជនជាតិយូដាដែលបានជឿលើគាត់ថា៖ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នានៅស្ថិតក្នុងពាក្យរបស់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នាពិតជាសិស្សរបស់ខ្ញុំមែន ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងការពិត ហើយការពិតនឹងធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្ងួតក្រ។ ពួកគេបាន ឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ យើងជាពូជសាប្រាហាំ ហើយយើងមិនដែលធ្វើជាទាសករដល់នរណា ម្នាក់ពេលណាទេ។ ដូចម្តេចបានជាអ្នកនិយាយថា អ្នករាល់គ្នានឹងក្លាយជាមនុស្សសេរី? ព្រះយេស៊ូឆ្លើយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់ គ្នាថា រាល់អ្នកដែលធ្វើបាបគឺជាទាសករនៃបាប។ ទាសករមិននៅក្នុងផ្ទះជារៀងរហូត ទេ ប៉ុន្តែកូនប្រុសនៅជារៀងរហូត។ ដូច្នោះ ប្រសិនបើកូនប្រុសធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាធុត អ្នករាល់គ្នានឹងធុតពិតប្រាកដ។ ខ្ញុំដឹងថា អ្នករាល់គ្នាជាកូនចៅរបស់សាប្រាហាំ ប៉ុន្តែអ្នក រាល់គ្នាស្វែងរកសម្លាប់ខ្ញុំ ពីព្រោះពាក្យរបស់ខ្ញុំមិនចូលក្នុងអ្នករាល់គ្នា។ ខ្ញុំនិយាយនូវអ្វី ដែលខ្ញុំបានឃើញពីឪពុករបស់ខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ធ្វើនូវអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបាន ឃើញពីឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ។ ពួកគេបានឆ្លើយ និងនិយាយទៅគាត់ថា៖ ឪពុក របស់យើងគឺសាប្រាហាំ។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នា ជាកូនរបស់សាប្រាហាំ អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើការងាររបស់សាប្រាហាំ។ កឡាននេះ អ្នករាល់គ្នា ស្វែងរកសម្លាប់ខ្ញុំ ដែលជាមនុស្សម្នាក់បាននិយាយការពិតដល់អ្នករាល់គ្នា ដែលខ្ញុំ បានឮពីព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែនេះជារឿងដែលសាប្រាហាំមិនបានធ្វើទេ។ អ្នករាល់គ្នាធ្វើ ការងាររបស់ឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នា។ ដូច្នោះពួកគេបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ យើងមិន បានកើតមកពីការផ្គុំភេទខុសទេ យើងមានឪពុកតែមួយគត់ គឺព្រះជាម្ចាស់។ ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ជាឪពុករបស់អ្នក រាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នានឹងស្រឡាញ់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំបានចេញមកពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយខ្ញុំបាន មក។ ខ្ញុំមិនបានមកដោយខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែព្រះអង្គនោះបានចាត់ខ្ញុំមក។ ហេតុអ្វីបានជា អ្នករាល់គ្នាមិនយល់ការនិយាយរបស់ខ្ញុំ? ព្រោះថាអ្នករាល់គ្នាមិនអាចស្តាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ

បាន។ អ្នករាល់គ្នាមកពីឪពុករបស់អារក្ស ហើយអ្នករាល់គ្នាចង់ធ្វើតាមសេចក្តីប្រាថ្នា
របស់ឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នា។ នោះគឺជាយោគករតាំងពីការចាប់ផ្តើម ហើយគេមិនឈរ
នៅក្នុងសេចក្តីពិតទេ ព្រោះថាមិនមានសេចក្តីពិតនៅក្នុងគេ នៅពេលណាគេនិយាយ
ភាពកុហក គេនិយាយពីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ ព្រោះថាគេជាមនុស្សកុហក ហើយឪពុក
របស់គេក៏ដូចគ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយសេចក្តីពិត អ្នករាល់គ្នាមិនជឿខ្ញុំ។ តើនរណាម្នាក់
ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាអាចបង្ហាញបាបរបស់ខ្ញុំបាន? ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយសេចក្តី
ពិត ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនជឿខ្ញុំ? អ្នកដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់ ស្តាប់ពាក្យរបស់
ព្រះជាម្ចាស់។ ដោយសារតែនេះ អ្នករាល់គ្នាមិនស្តាប់ ព្រោះថាអ្នករាល់គ្នាមិនមែន
មកពីព្រះជាម្ចាស់។ ដូច្នេះពួកយូដាបានឆ្លើយហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ យើងនិយាយ
មិនត្រឹមត្រូវទេឬថា អ្នកជាជនជាតិសាម៉ារី ហើយអ្នកមានបិសាច? យេស៊ូបានឆ្លើយថា៖
ខ្ញុំមិនមានអារក្សទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគោរពឪពុករបស់ខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនគោរពខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ
មិនស្វែងរកសិរីល្អរបស់ខ្ញុំទេ មានអ្នកដែលស្វែងរក និងវិនិច្ឆ័យ។ ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ
ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ប្រសិនបើនរណាម្នាក់រក្សាពាក្យរបស់ខ្ញុំ គាត់នឹងមិនឃើញ
ការស្តាប់អស់កល្បនោះទេ។ ពួកជនជាតិយូដាបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ករុវរនេះយើង
បានដឹងថាអ្នកមានអារក្ស។ អាប្រាហាំបានស្តាប់ និងពួកហោរាក៏ដូចគ្នា ហើយអ្នក
និយាយថា ប្រសិនបើនរណាម្នាក់រក្សាពាក្យរបស់ខ្ញុំ គាត់នឹងមិនភ្ញាក់រាមសរណៈជាអស់
កល្បជាទិច។ តើអ្នកធំជាងឪពុករបស់យើងគឺអាប្រាហាំ ដែលបានស្តាប់ឬ? ហើយពួក
ហោរាក៏បានស្តាប់ដែរ។ តើអ្នកធ្វើខ្លួនឯងជាអ្វី? ព្រះយេស៊ូឆ្លើយតបថា៖ ប្រសិនបើខ្ញុំ
លើកតម្កើងខ្លួនឯង សិរីល្អរបស់ខ្ញុំក៏គ្មានតម្លៃអ្វីទេ។ គឺឪពុករបស់ខ្ញុំទើបជាអ្នកលើក
តម្កើងខ្ញុំ ដែលអ្នករាល់គ្នានិយាយថាជាព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបាន
ស្គាល់គាត់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងស្គាល់គាត់។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយថាមិនដឹងស្គាល់គាត់ទេ
ខ្ញុំនឹងក្លាយជាមនុស្សកុហកដូចអ្នករាល់គ្នាដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងស្គាល់គាត់ ហើយខ្ញុំរក្សាពាក្យ
របស់គាត់។ អាប្រាហាំ ជាឪពុករបស់អ្នកទាំងអស់ បានរីករាយ ដើម្បីឱ្យគាត់ឃើញថ្ងៃ
របស់ខ្ញុំ ហើយគាត់បានឃើញ ហើយគាត់បានរីករាយ។ ដូច្នេះ ពួកជនជាតិយូដាបាន
និយាយទៅកាន់គាត់ថា អ្នកមិនទាន់មានហសិបណ្ឌិទេ ហើយអ្នកបានឃើញ
អាប្រាហាំឬ? យេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ ពិតប្រាកដណាស់ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នក
រាល់គ្នាថា មុនពេលអាប្រាហាំកើតមាន ខ្ញុំមានហើយ។ ដូច្នេះ ពួកគេបានយកថ្មឡើង
ដើម្បីចោលលើគាត់។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូត្រូវបានលាក់ ហើយបានចេញពីព្រះវិហារ បាន
ឆ្លងកាត់កណ្តាលពួកគេ ហើយបានឆ្លងកាត់ដូច្នោះ។

ហើយពេលកំពុងឆ្លងកាត់ គាត់បានឃើញមនុស្សម្នាក់ខ្វាក់ចាប់តាំងពីកំណើត។ ហើយសិស្សរបស់គាត់បានសួរគាត់ថា៖ "វាបី តើអ្នកណាបានធ្វើបាប គឺមនុស្សនេះ ឬ ឪពុកម្តាយរបស់គាត់ ដើម្បីឱ្យគាត់កើតមកពិការភ្នែក? យេស៊ូឆ្លើយថា៖ មិនមែនមនុស្សនេះបានបាបទេ ហើយក៏មិនមែនឪពុកម្តាយរបស់គាត់ដែរ ប៉ុន្តែដើម្បីឱ្យការងាររបស់ព្រះបានបង្ហាញនៅក្នុងគាត់។ ខ្ញុំត្រូវតែធ្វើការងាររបស់អ្នកដែលបានផ្ញើខ្ញុំ ទាល់តែថ្ងៃនៅមាន ព្រោះយប់ក៏ពុំងមក ដែលគ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើការបានទេ។ នៅពេលដែលខ្ញុំនៅក្នុងពិភពលោក ខ្ញុំជាពន្លឺនៃពិភពលោក។ បាននិយាយរឿងទាំងនេះហើយ គាត់បានស្តោះទឹកមាត់លើដី ហើយបានធ្វើភក់ពីទឹកមាត់នោះ រួចបានលាបភក់នោះលើភ្នែករបស់មនុស្សខ្វាក់ ហើយគាត់បាននិយាយទៅគាត់ថា ទៅលាងក្នុងអាងស៊ីឡូម ដែលត្រូវបានបកប្រែថាត្រូវបានផ្ញើ។ ដូច្នេះគាត់បានទៅហើយលាង ហើយបានមកវិញដោយមើលឃើញ។

ដូច្នេះ អ្នកជិតខាង និងអ្នកដែលបានឃើញគាត់កាលពីមុន ដោយសារតែគាត់ជាមនុស្សខ្វាក់ បាននិយាយថា៖ តើនេះមិនមែនជាមនុស្សដែលអង្គុយសុំទានទេឬ? អ្នកខ្លះនិយាយថា៖ នេះគឺជាគាត់ ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះនិយាយថា៖ ស្រដៀងនឹងគាត់។ គាត់និយាយថា៖ ខ្ញុំគឺជា។ ដូច្នេះ ពួកគេ បាន និយាយ ទៅ គាត់ ថា៖ តើ ភ្នែក របស់ អ្នក ត្រូវបាន បើក ដោយរបៀប ណា? នោះបានឆ្លើយ និងនិយាយថា៖ មនុស្សម្នាក់ដែលហៅថា យេស៊ូ បានធ្វើដីភក់ ហើយលាបលើភ្នែករបស់ខ្ញុំ រួចនិយាយទៅខ្ញុំថា ទៅកាន់អាងទឹកស៊ីឡូម ហើយលាង។ ខ្ញុំបានទៅ ហើយលាងហើយ ខ្ញុំក៏បានមើលឃើញ។ ដូច្នេះ ពួកគេបាននិយាយទៅគាត់ថា តើអ្នកនោះនៅទីណា? គាត់និយាយថា ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

ពួកគេដឹកនាំគាត់ទៅកាន់ពួកផារីស៊ី គឺអ្នកដែលធ្លាប់ខ្វាក់។ ប៉ុន្តែវាជាថ្ងៃសប្តិទេ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើដីភក់ ដ៏ ដ្ឋ និងបានបើកភ្នែករបស់គាត់។ ដូច្នេះ ពួកផារីស៊ី បានសួរគាត់ម្តងទៀតថា តើគាត់បានទទួលការមើលឃើញវិញដោយរបៀបណា។ ប៉ុន្តែគាត់និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ គាត់បានដាក់ដីភក់លើភ្នែករបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានលាង ហើយខ្ញុំមើលឃើញ។ អ្នកខ្លះក្នុងចំណោមពួកផារីស៊ីកំពុងនិយាយថា មនុស្សនេះមិនមែនមកពីព្រះទេ ដោយសារគាត់មិនរក្សាថ្ងៃសប្តាត្វ។ អ្នកដទៃទៀតនិយាយថា តើមនុស្សអ្នកបាបអាចធ្វើសញ្ញាដូចនេះបានយ៉ាងណា? ហើយមានការបែកបាក់គំនិតក្នុងចំណោមពួកគេ។ ពួកគេនិយាយទៅកាន់មនុស្សខ្វាក់ម្តងទៀតថា៖ អ្នកនិយាយយ៉ាងណាអំពីគាត់ ដែលបានបើកភ្នែករបស់អ្នក? ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា៖ គាត់គឺជាហោរា។ ដូច្នេះ ពួកយូដាមិនបានជឿអំពីគាត់ថា គាត់ជាមនុស្សខ្វាក់ ហើយបានមើល

ឃើញវិញ រហូតដល់ពេលដែលពួកគេបានហៅឱ្យពួកគ្នា យប់រស់អ្នកដែលបានមើល
ឃើញវិញ។ ហើយពួកគេបានសួរពួកគេថា៖ នេះគឺជាកូនប្រុសរបស់អ្នករាល់គ្នាដែល
អ្នករាល់គ្នានិយាយថាកើតមកខ្វាក់មែនទេ? ដូច្នោះហេតុអ្វីបានជាកូននេះគាត់មើល
ឃើញ? ពួកឪពុកម្តាយរបស់គាត់បានឆ្លើយតបទៅកាន់ពួកគេថា៖ យើងដឹងថាគាត់នេះ
គឺជាកូនប្រុសរបស់យើង ហើយថាគាត់កើតមកខ្វាក់។ ប៉ុន្តែតើកូននេះគាត់មើល
ឃើញដូចម្តេច យើងមិនដឹងទេ ឬនរណាបានបើកភ្នែករបស់គាត់ យើងមិនដឹងទេ គាត់
មានអាយុគ្រប់គ្រាន់ហើយ សូមសួរគាត់ គាត់នឹងនិយាយអំពីខ្លួនគាត់ផ្ទាល់។ ឪពុកម្តាយ
របស់គាត់និយាយរឿងទាំងនេះ ដោយសារតែពួកគេខ្លាចជនជាតិយូដា ព្រោះជនជាតិ
យូដាបានព្រមព្រៀងគ្នាឱ្យហើយថា ប្រសិនបើនរណាម្នាក់សារភាពថាគាត់ជាព្រះគ្រីស្ទ
នោះនរណាម្នាក់នោះនឹងត្រូវបណ្តេញចេញពីសាលាប្រជុំ។ ដោយសារនេះ ឪពុកម្តាយ
របស់គាត់បាននិយាយថា គាត់មានអាយុហើយ សូមសួរគាត់។ ដូច្នោះពួកគេ
បានហៅមកក្នុងទៀតនូវបុរសដែលធ្លាប់ជាមនុស្សខ្វាក់ ហើយពួកគេបាននិយាយទៅ
គាត់ថា៖ ចូរថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់! យើងដឹងថាបុរសនេះជាមនុស្សបាប។
នោះបានឆ្លើយតបដូច្នោះ និងបាននិយាយថា៖ ប្រសិនបើគាត់ជាអ្នកបាប ខ្ញុំមិនដឹងទេ។
អ្វីមួយដែលខ្ញុំដឹង គឺថាខ្ញុំដែលពិការភ្នែក កូននេះខ្ញុំមើលឃើញ។ ពួកគេបាននិយាយ
ទៅគាត់ក្នុងទៀតថា៖ គាត់បានធ្វើអ្វីដល់អ្នក? គាត់បានបើកភ្នែករបស់អ្នកយ៉ាងដូច
ម្តេច? គាត់បានឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ ខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថាហើយ ហើយអ្នក
រាល់គ្នាមិនបានស្តាប់ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាចង់ស្តាប់ក្នុងទៀត? តើអ្នករាល់គ្នាក៏ចង់
ក្លាយជាសិស្សរបស់គាត់ដែរឬ? ពួកគេបានជេរប្រមាថគាត់ ហើយនិយាយថា៖ អ្នកជា
សិស្សរបស់អ្នកនោះ ចំណែកយើងវិញជាសិស្សរបស់ម្ចាស់ទេ។ យើងដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់
បាននិយាយជាមួយម្ចាស់ ប៉ុន្តែនេះយើងមិនដឹងថាគាត់មកពីណានោះទេ។ មនុស្សនោះ
បានឆ្លើយ និងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ នៅក្នុងរឿងនេះ វាពិតជាអស្ចារ្យមែន
ដោយសារអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថាគាត់មកពីណា ហើយគាត់បានបើកភ្នែករបស់ខ្ញុំ។ យើង
ដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់មិនស្តាប់អ្នកបាប ប៉ុន្តែប្រសិនបើនរណាម្នាក់គោរពព្រះជាម្ចាស់
ហើយធ្វើតាមឆន្ទៈរបស់ព្រះអង្គ នោះព្រះអង្គស្តាប់។ តាំងពីបុរាណកាលមក មិន
ដែលឮថា មាននរណាម្នាក់បានបើកភ្នែកអ្នកពិការភ្នែកតាំងពីកំណើតឡើយ។
ប្រសិនបើគាត់មិនមកពីព្រះជាម្ចាស់ទេ គាត់មិនអាចធ្វើអ្វីបានឡើយ។ គេឆ្លើយតបនិង
និយាយទៅគាត់ថា៖ អ្នកត្រូវបានកើតក្នុងបាបទាំងអស់ ហើយអ្នកបង្រៀនយើង?
ហើយគេបានបណ្តេញគាត់ចេញក្រៅ។ ព្រះយេស៊ូបានលឺថា ពួកគេបានបណ្តេញគាត់
ចេញទៅខាងក្រៅ ហើយនៅពេលរកឃើញគាត់ ព្រះអង្គបានសួរថា៖ តើអ្នកជឿលើ
ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់ទេ? នោះបានឆ្លើយ និងនិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ អ្នកណា
ទៅ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំជឿលើគាត់? ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ អ្នកបានឃើញ

គាត់ហើយ ហើយអ្នកដែលកំពុងនិយាយជាមួយអ្នកនោះគឺជាគាត់។ គាត់និយាយថា៖
 ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំជឿ ហើយគាត់ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ។ ហើយព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលថា៖
 ខ្ញុំបានមកក្នុងពិភពលោកនេះដើម្បីជំនុំជម្រះ ដើម្បីឱ្យអ្នកដែលមិនមើលឃើញអាច
 មើលឃើញ ហើយអ្នកដែលមើលឃើញក្លាយជាមនុស្សខ្វាក់។ ហើយអ្នកដែលនៅ
 ជាមួយគាត់ក្នុងចំណោមពួកអារីស៊ីបានឮពាក្យទាំងនេះ ហើយពួកគេបាននិយាយទៅ
 គាត់ថា តើយើងក៏ជាមនុស្សខ្វាក់ដែរឬ? ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា
 ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាខ្វាក់ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនមានបាប ប៉ុន្តែឥឡូវនេះអ្នករាល់គ្នា
 និយាយថា យើងមើលឃើញ ដូច្នេះហើយបាបរបស់អ្នករាល់គ្នានៅតែស្ថិតស្ថេរ។

១០

ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា អ្នកដែលមិនចូលតាមរយៈទ្វារ
 ទៅក្នុងទីក្លានៃចៀម ប៉ុន្តែឡើងទៅពីកន្លែងផ្សេង អ្នកនោះគឺជាចោរនិងជនប្លន់។ ប៉ុន្តែ
 អ្នកដែលចូលតាមទ្វារ គឺជាអ្នកចិញ្ចឹមចៀម។ អ្នកយាមទ្វារបើកទ្វារឱ្យគាត់ ហើយចៀម
 ស្តាប់សំឡេងរបស់គាត់ ហើយគាត់ហៅចៀមផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់តាមឈ្មោះ ហើយនាំ
 ពួកវាចេញ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់នាំចៀមរបស់ខ្លួនចេញ គាត់ដើរនៅមុខពួកវា
 ហើយចៀមទាំងនោះតាមគាត់ ដោយសារពួកវាស្គាល់សំឡេងរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែពួកគេ
 នឹងមិនតាមបរទេសទេ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងរត់ចេញពីគាត់ ព្រោះពួកគេមិនស្គាល់សំឡេង
 បរទេស។ ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលប្រៀបធៀបនេះទៅកាន់ពួកគេ ប៉ុន្តែពួកនោះមិន
 បានយល់ពីអ្វីដែលព្រះអង្គកំពុងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេនោះទេ។ ព្រះយេស៊ូបាន
 ត្រាស់ម្តងទៀតដល់ពួកគេថា៖ ពិតប្រាកដណាស់ ពិតប្រាកដណាស់ ខ្ញុំនិយាយប្រាប់អ្នក
 រាល់គ្នាថា ខ្ញុំជាទ្វារនៃចៀម។ អស់អ្នកដែលបានមកមុនខ្ញុំ គឺជាចោរ និងជនប្លន់ ប៉ុន្តែ
 ចៀមមិនបានស្តាប់ពួកគេទេ។ ខ្ញុំជាទ្វារ។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ចូលតាមរយៈខ្ញុំ គេនឹង
 ត្រូវបានសង្គ្រោះ ហើយគេនឹងថ្ងល់ និងនឹងចេញ ហើយនឹងរកឃើញទីស្នាក់នៅ។
 ជំហានទី២ - កែលម្អវេយ្យាករណ៍និងវណ្ណយុត្តិ៖ ចោរមកមិនមែនដើម្បីការផ្សេងទេ
 លើកលែងតែដើម្បីលួច និងសម្លាប់ និងបំផ្លាញ។ ខ្ញុំបានមកដើម្បីឱ្យពួកគេមានជីវិត និង
 មានយ៉ាងពេញលេញ។ ខ្ញុំជាអ្នកគង្វាលដ៏ល្អ។ អ្នកគង្វាលដ៏ល្អដាក់ព្រលឹងរបស់គាត់
 សម្រាប់ចៀម។ កម្មករជួល ដែលមិនមែនជាអ្នកចិញ្ចឹមចៀម ហើយចៀមទាំងនោះ
 មិនមែនជារបស់គាត់ឯង នៅពេលឃើញចកកំពុងមក គាត់ក៏បោះបង់ចៀមទាំងនោះ
 ហើយរត់ចោល ដូច្នេះចកក៏ចាប់យកពួកវា និងធ្វើឱ្យចៀមទាំងនោះបែកខ្ញែក។
 ជនជួលការងាររត់ចោល ពីព្រោះគាត់ជាជនជួលការងារ ហើយគាត់មិនយកចិត្តទុក

ដាក់ចំពោះចៀមទេ? ខ្ញុំជាអ្នកគង្វាលដីល្អ ហើយខ្ញុំស្គាល់ចៀមរបស់ខ្ញុំ ហើយត្រូវបាន
ស្គាល់ដោយចៀមរបស់ខ្ញុំ។ ដូចជាឪពុកស្គាល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំស្គាល់ឪពុក ហើយខ្ញុំដាក់
ព្រលឹងរបស់ខ្ញុំសម្រាប់ចៀម។ ហើយខ្ញុំមានចៀមផ្សេងទៀត ដែលមិនមែនមកពីទីធ្លា
នេះទេ ហើយខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវនាំអ្នកទាំងនោះមកផងដែរ ហើយពួកគេនឹងស្តាប់សំឡេង
របស់ខ្ញុំ ហើយនឹងក្លាយជាហ្វូងមួយ ជនគង្វាលម្នាក់។ ព្រោះហេតុនេះ ព្រះចិត្ត
ស្រឡាញ់ខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំដាក់ព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីយកវាមកវិញម្តងទៀត។ គ្មាននរណាម្នាក់
យកវាពីខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដាក់វាដោយខ្លួនឯង។ ខ្ញុំមានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការដាក់វា ហើយខ្ញុំ
មានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការយកវាមកវិញ។ បញ្ហានេះខ្ញុំបានទទួលពីឪពុករបស់ខ្ញុំ។ ដូច្នេះ
ការបែងចែកបានកើតឡើងម្តងទៀតក្នុងចំណោមជនជាតិយូដា ដោយសារតែពាក្យ
ទាំងនេះ។ ប៉ុន្តែជនជាច្រើនក្នុងចំណោមពួកគេកំពុងនិយាយថា៖ គាត់មានអារក្ស
ហើយគាត់អ្នក។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាស្តាប់គាត់? អ្នកដទៃទៀតនិយាយថា៖ ពាក្យ
ទាំងនេះមិនមែនជារបស់មនុស្សដែលត្រូវបីសាចចូលទេ។ តើបីសាចអាចបើកភ្នែក
មនុស្សខ្វាក់បានទេ?

វាបានកើតឡើងនៅពេលពិធីលះបង់ក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយនៅពេលនោះ
ជានដូរវា។ ហើយព្រះយេស៊ូកំពុងដើរនៅក្នុងព្រះវិហារ នៅក្នុងថែវរបស់សាឡូម៉ូន។
ដូច្នេះ ពួកដ្បិតហ្វូងបានឡោមព័ទ្ធគាត់ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ រហូតដល់ពេលណា
ទៀតអ្នកនឹងធ្វើឱ្យព្រលឹងរបស់យើងយកឡើង? ប្រសិនបើអ្នកគឺជាព្រះគ្រីស្ទ សូម
និយាយទៅយើងដោយភាពចំហ។ ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ ខ្ញុំបាននិយាយ
ទៅអ្នករាល់គ្នាហើយ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនជឿ។ ការងារដែលខ្ញុំធ្វើក្នុងព្រះនាមនៃ
ព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំ ការងារទាំងនេះសាក្សីអំពីខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនជឿ ព្រោះអ្នករាល់
គ្នាមិនមែនជាចៀមរបស់ខ្ញុំ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា។ ចៀមរបស់ខ្ញុំស្តាប់
សំឡេងរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំស្គាល់ពួកវា ហើយពួកវាតាមខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំឱ្យជីវិតអស់កំលាំងដល់
ពួកគេ ហើយគេនឹងមិនរំលោភទៅក្នុងកល្យាននោះទេ ហើយនរណាម្នាក់នឹងមិនចាប់យក
ពួកគេចេញពីដៃរបស់ខ្ញុំបានឡើយ។ ឪពុករបស់ខ្ញុំ ដែលបានប្រគល់ឱ្យខ្ញុំ អស្ចារ្យជាង
ទាំងអស់ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចចាប់យកចេញពីដៃរបស់ឪពុករបស់ខ្ញុំបានទេ។ ខ្ញុំ
និង ព្រះចិត្ត ជាមួយគ្នា។ ដូច្នេះ ពួកដ្បិតហ្វូងកាន់ច្របូងទៀត ដើម្បីគប់ថ្លកាត់។
ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយតបទៅកាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំបានបញ្ជាពួកអារម្មណ៍ជាច្រើនដល់អ្នក
រាល់គ្នាពីឪពុករបស់ខ្ញុំ។ ដោយសារការងារមួយណាក្នុងចំណោមការងារទាំងនោះ ទើប
អ្នករាល់គ្នាគប់ថ្លកាត់? ពួកដ្បិតហ្វូងឆ្លើយតបទៅគាត់ថា៖ យើងមិនគ្រួសម្តង
ដោយសារការងារណាមួយទេ ប៉ុន្តែដោយសារការប្រមាថ ព្រោះអ្នកជាមនុស្សធម្មតាតែធ្វើ
ខ្លួនអ្នកជាព្រះ។ យេស៊ូឆ្លើយតបទៅពួកគេថា៖ តើមិនបានសរសេរក្នុងច្បាប់របស់អ្នក

រាល់គ្នាទេឬ ថា ខ្ញុំបាននិយាយថា អ្នករាល់គ្នាគឺជាព្រះ? ប្រសិនបើគាត់បាននិយាយថា អ្នកទាំងនោះជាព្រះ ដែលពាក្យរបស់ព្រះបានមកកាន់ ហើយបទគម្ពីរមិនអាចត្រូវបាន រំលាយបាន អ្នកដែលព្រះបិតាបានធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធ និងបានបញ្ជូនមកកាន់ពិភពលោក អ្នក រាល់គ្នានិយាយថា បរិហារកេរ្តិ៍ ព្រោះថាខ្ញុំបាននិយាយថា ខ្ញុំជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជា ម្ចាស់ឬ? ប្រសិនបើខ្ញុំមិនធ្វើការងាររបស់ខ្ញុំពុកខ្ញុំ កុំជឿខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើ ទោះបីជាអ្នករាល់គ្នាមិនជឿខ្ញុំក៏ដោយ សូមជឿលើការងាររបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា ដឹង និងជឿថា ព្រះវរបិតានៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងទ្រង់។ ដូច្នោះ ពួកគេបានស្វែងរក ចាប់គាត់ម្តងទៀត ហើយគាត់បានចេញផុតពីវិសេសសង្ឃកេត។

ហើយ គាត់បានទៅ ម្តងទៀត ហួស នៃ ទន្លេយ មនុស្សជាច្រើនបានមកទៅកាន់ គាត់ ហើយពួកគេនិយាយថា យ៉ូហានពិតជាមិនបានធ្វើសញ្ញាណាមួយទេ ប៉ុន្តែអ្វីៗទាំង អស់ដែលយ៉ូហានបាននិយាយអំពីអ្នកនេះ គឺពិតទាំងអស់។ និង មនុស្សជាច្រើន នៅ ទីនោះ បានជឿលើគាត់។

១១

មាននរណាម្នាក់ឈ្មោះ ឡាសារ៉ុសកំពុងជំងឺ មកពីភូមិបេថានី ដែលជាភូមិរបស់ ម៉ារី និងម៉ាថាជាបងប្អូនស្រីរបស់នាង។ ម៉ារីជានាងដែលបានលាបប្រេងក្រអូបលើ ព្រះអម្ចាស់ និងបានលុបជួតជើងរបស់ព្រះអង្គដោយសក់របស់នាង ដែលឡាសា រ៉ុសជាបងប្អូនរបស់នាងកំពុងឈឺ។ ដូច្នោះ ពួកបងប្អូនស្រីបានផ្ញើសារទៅកាន់ព្រះអង្គ និយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ សូមមើល អ្នកដែលព្រះអង្គស្រឡាញ់កំពុងជំងឺ។ ប៉ុន្តែដោយ បានឮ ព្រះយេស៊ូបាននិយាយថា៖ ភាពខ្សោយនេះមិនមែនទៅរកសេចក្តីស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែ សម្រាប់សិរីល្អរបស់ព្រះដើម្បីឱ្យព្រះបុត្រារបស់ព្រះត្រូវបានធ្វើឱ្យមានសិរីល្អ តាមរយៈវា។ ព្រះយេស៊ូបានស្រឡាញ់ម៉ាថា និងបងស្រីរបស់នាង និងឡាសារ។ ដូច្នោះ ពេលគាត់បានឮថាជំងឺ នោះគាត់ពិតជាបានស្តាប់នៅក្នុងទីកន្លែងដែលគាត់នៅពីរថ្ងៃ បន្ទាប់ពីនេះ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សថា៖ ថ្ងៃរយើងទៅជួបម្តងទៀត។ សិស្សទាំងនោះនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ វាបី កន្លះនេះពួកអ្វីហូកំពុងស្វែងរកគ្រាប់ថ្ម លោកអ្នក ហើយលោកអ្នកនឹងទៅទីនោះម្តងទៀតឬ? ព្រះយេស៊ូឆ្លើយតបថា៖ តើថ្ងៃ មួយមិនមានដប់ពីរម៉ោងទេឬ? ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ដើរទៅពេលថ្ងៃ គាត់នឹងមិនជំពប់ ទេ ពីព្រោះគាត់ឃើញពន្លឺនៃពិភពលោកនេះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើនរណាម្នាក់ដើរក្នុង ពេលយប់ គាត់ជំពប់ ពីព្រោះពន្លឺមិនមាននៅក្នុងគាត់។ រឿងទាំងនេះបាននិយាយហើយ

ហើយបន្ទាប់ពីនេះ គាត់និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ឡាសារមិគ្គភក្ដិរបស់យើងបានដេក
លក់ ប៉ុន្តែខ្ញុំទៅដើម្បីដាស់គាត់។ ដូច្នេះពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គបាននិយាយថា៖
ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើគាត់បានដេកលក់ គាត់នឹងបានសង្គ្រោះ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបាន
និយាយអំពីសេចក្ដីស្លាប់របស់គាត់ ប៉ុន្តែអ្នកទាំងនោះបានគិតថា គាត់និយាយអំពីការ
ឯងយូរដេក។ បន្ទាប់មក យេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅពួកគេដោយភាពបើកចំហថា
លាហ្សារបានស្លាប់ហើយ ហើយខ្ញុំរីករាយដោយសារអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា
នឹងជឿ ថាខ្ញុំមិនបាននៅទីនោះទេ ប៉ុន្តែតោះយើងទៅរកគាត់។ ដូច្នេះថ្ងៃម៉ាល់ដែលគេ
ហៅថាភ្លោះបាននិយាយទៅកាន់សិស្សសហសិក្សាថា៖ ចូរយើងទៅផងដែរ ដើម្បី
យើងស្តាប់ជាមួយគាត់។

ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូបានមកដល់ ហើយរកឃើញថា គាត់ស្ថិតនៅក្នុងផ្ទះរួច
ហើយប្អូនថ្ងៃ។ បេថានីស្ថិតនៅជិតក្រុងយេរូសាឡឹម ប្រហែលដប់ប្រាំស្តាំដី។ ជនជាតិ
យូដាជាច្រើននាក់បានមកជួបម៉ាថា និងម៉ារី ដើម្បីល្ងង់លោមពួកនាងអំពីបងប្រុសរបស់
ពួកនាង។ ដូច្នេះ ម៉ាថា ពេលបានឮថា ព្រះយេស៊ូកំពុងមក នាងបានទៅជួបព្រះអង្គ
ប៉ុន្តែ ម៉ារីនៅអង្គុយក្នុងផ្ទះ។ ដូច្នេះ នាងម៉ាថាបាននិយាយទៅកាន់ព្រះយេស៊ូថា៖
ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើអ្នកបាននៅទីនេះ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំនឹងមិនបានស្លាប់ទេ។ ប៉ុន្តែ
កឡូវនេះខ្ញុំដឹងថា អ្វីៗដែលអ្នកសូមពីព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់នឹងប្រទានដល់អ្នក។ ព្រះយេស៊ូ
ប្រាប់នាងថា៖ បងប្រុសរបស់អ្នកនឹងក្រោកឡើងវិញ។ ម៉ាថានិយាយទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំ
ដឹងថា គាត់នឹងរស់ឡើងវិញក្នុងការរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ យេស៊ូបាននិយាយ
ទៅនាងថា៖ ខ្ញុំជាការរស់ឡើងវិញ និងជាជីវិត។ អ្នកដែលជឿលើខ្ញុំ ទោះបីជាគាត់ស្លាប់
ក៏នឹងរស់ឡើងវិញ ហើយគ្រប់គ្នាដែលកំពុងរស់ និងជឿលើខ្ញុំ នឹងមិនស្លាប់ជាអស់កល្ប
ជានិច្ច។ តើអ្នកជឿរឿងនេះទេ? នាងនិយាយទៅគាត់ថា៖ ប៉ាទ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំ
បានជឿថា អ្នកគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់ ដែលមកក្នុងពិភពលោក។
ហើយបានថាវូចហើយ នាងក៏ទៅចេញ ហើយបានហៅម៉ារីជាបងស្រីរបស់នាងដោយ
លាក់កំបាំង ថា៖ គ្រូនៅទីនេះ ហើយកំពុងហៅអ្នក។ នាងក្រោកឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស
និងមកទៅកាន់គាត់ ពេលដែលនាងបានឮ។ ព្រះយេស៊ូមិនទាន់បានចូលទៅក្នុងភូមិ
នោះទេ ប៉ុន្តែគាត់នៅក្នុងទីកន្លែងដែលម៉ាថាបានមកជួបគាត់។ ដូច្នេះ ពួកជនជាតិយូដា
ដែលកំពុងនៅជាមួយនាងក្នុងផ្ទះ និងកំពុងល្ងង់លោមនាង បានឃើញម៉ារីក្រោកឡើង
យ៉ាងឆាប់រហ័សហើយចេញទៅ ក៏បានដើរតាមនាងទៅ ដោយនិយាយថា នាងទៅផ្ទះ
ដើម្បីយំនៅទីនោះ។ ដូច្នេះ ម៉ារីពេលមកដល់ទីកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូគង់ នាងបាន
ឃើញគាត់ ក៏បានដួលនៅជើងរបស់គាត់ ទូលថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើអ្នកនៅទីនេះ
បងប្រុសរបស់ខ្ញុំនឹងមិនស្លាប់ទេ។ ដូច្នេះ នៅពេលព្រះយេស៊ូបានឃើញនាងយំ និង

ជនជាតិយូដាដែលបានមានមន្ត្រីជាមួយនាងកំពុងយំ ព្រះអង្គបានឱ្យសម្បត្តិក្នុងវិញ្ញាណ និងបានរំខានព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ។ ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូលថា៖ តើអ្នករាល់គ្នា បានដាក់គាត់នៅទីណា? ពួកគេទូលទៅទ្រង់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ស្ងួមយាងមកមើល។ ព្រះយេស៊ូបានស្រែកទឹកភ្នែក។ ដូច្នេះ ពួកជឿហ្វូ បាននិយាយថា៖ មើល យើងឮទេ គាត់ ស្រលាញ់គាត់ យ៉ាងណា! អ្នកខ្លះក្នុងចំណោមពួកគេបាននិយាយថា៖ តើមនុស្សនេះ ដែលបានបើកភ្នែករបស់មនុស្សខ្លាត់ មិនអាចធ្វើឱ្យមនុស្សនេះក៏មិនស្លាប់ដែរឬ? យេស៊ូ ដូច្នេះ ម្តងទៀតមានអារម្មណ៍ជ្រៅជ្រះក្នុងខ្លួនឯង មកដល់មូលដ្ឋាន ដែលជារូងភ្នំ ហើយមានម្ចាស់នៅលើវា។ ព្រះយេស៊ូវនិយាយថា៖ លើកដ៏ចម្រើន។ ម៉ាថា ដែល ជាប់ស្របរបស់អ្នកស្លាប់ និយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ ព្រះអម្ចាស់ គាត់ស្អប់ចម្រើនហើយ ព្រោះគាត់ស្លាប់បានបួនថ្ងៃហើយ។ ព្រះយេស៊ូវនិយាយទៅកាន់នាងថា៖ តើខ្ញុំមិនបាន និយាយទៅកាន់អ្នកទេឬថា ប្រសិនបើអ្នកជឿ អ្នកនឹងឃើញភាពរុងរឿងរបស់ ព្រះជាម្ចាស់? ពួកគេបានលើកចុងដៃដែលមនុស្សស្លាប់កំពុងដេកនៅទីនោះ។ ហើយ ព្រះយេស៊ូវបានលើកភ្នែករបស់ទ្រង់ឡើងលើ ហើយនិយាយថា៖ ឱពួក ខ្ញុំថ្វាយអំណរ គុណដល់ព្រះអង្គ ដែលព្រះអង្គបានស្តាប់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានដឹងថា អ្នកស្តាប់ខ្ញុំជានិច្ច ប៉ុន្តែ ដោយសារតែហ្វូមនុស្សដែលឈរជុំវិញ ខ្ញុំបាននិយាយ ដើម្បីឱ្យពួកគេជឿថា អ្នកបាន បញ្ជូនខ្ញុំមក។ ហើយបាននិយាយរឿងទាំងនេះហើយ គាត់បានស្រែកដោយសំឡេងដ៏ ខ្លាំង ឡាសារ៉ុស ចេញមកខាងក្រៅ ហើយមនុស្សស្លាប់នោះបានចេញមក ដែលជើង និងដៃត្រូវបានចងដោយក្រណាត់ ហើយមុខរបស់គាត់ត្រូវបានរុំជុំវិញដោយក្រណាត់។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ស្រាយគាត់ចេញ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ទៅ។

ដូច្នេះ ជនជាតិយូដាជាច្រើននាក់ ដែលបានមកជួបម៉ារី និងបានឃើញអ្វីដែល ព្រះយេស៊ូបានធ្វើ បានជឿលើព្រះអង្គ។ អ្នកខ្លះក្នុងចំណោមពួកគេបានទៅរកពួកផារី ស៊ី ហើយបានប្រាប់ពួកគេអំពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើ។ ដូច្នេះ ពួកសម្តេចសង្ឃ និង ពួកផារីស៊ី បានប្រមូលផ្តុំក្រុមប្រឹក្សា ហើយពួកគេនិយាយថា៖ យើងធ្វើអ្វី ព្រោះមនុស្ស នេះធ្វើសុញ្ញជាច្រើន? ប្រសិនបើយើងទុកចោលគាត់ដូច្នេះ មនុស្សទាំងអស់ នឹងជឿលើគាត់ ហើយពួកយើងមក ហើយនឹងយកទីកន្លែងនិងជាតិរបស់យើងទៅ។ ប៉ុន្តែនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេឈ្មោះកាយ៉ាផា ដែលជាអ្នកបូជាចារ្យធំនៃឆ្នាំនោះ បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា អ្នករាល់គ្នាមិនដឹងអ្វីទាំងអស់ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏មិន បានពិចារណាថា វាជាប្រយោជន៍ចំពោះយើង ដើម្បីឱ្យមនុស្សម្នាក់ស្តាប់សម្រាប់ ប្រជាជន ហើយកុំឱ្យជាតិទាំងមូលត្រូវបាត់បង់។ នេះ ប៉ុន្តែ គាត់មិនបាននិយាយពី ខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែ ដោយសារជាសម្តេចសង្ឃនៃឆ្នាំនោះ គាត់បានទំនាមថា ព្រះយេស៊ូ ក៏ពុំដឹងនឹងស្តាប់សម្រាប់ប្រជាជាតិ ហើយមិនមែនសម្រាប់ជាតិភ្នំយូដាឡើយ។

ប៉ុន្តែដើម្បីប្រមូលកូនឧបសគ្គដែលបានបែកខ្ញែកឱ្យជាមួយគ្នា។ ដូច្នោះ ចាប់ពីថ្ងៃនោះមក ពួកគេបានប្រឹក្សាគ្នា ដើម្បីសម្លាប់គាត់។ ដូច្នោះ យេស៊ូវលែងដើរដោយបើកចំហក្នុងចំណោមជនជាតិយូដាទៀតហើយ ប៉ុន្តែបានចាកចេញពីទីនោះទៅកាន់ទឹកដីដីតវាលរហាលស្ថាន ទៅកាន់ទីក្រុងដែលហៅថាអេរុសាឡឹម ហើយនៅទីនោះគាត់បានស្តាប់នៅជាមួយសិស្សរបស់គាត់។ ពិធីបុណ្យរបស់ជនជាតិយូដាជិតមកដល់ហើយ ហើយមនុស្សជាច្រើនបានឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹមពីទីជនបទមុនពិធីបុណ្យដើម្បីបន្តខ្លួនឯង។ ដូច្នោះពួកគេកំពុងស្វែងរកព្រះយេស៊ូវ ហើយពួកគេកំពុងនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុងព្រះវិហារខណៈពេលឈរថា៖ តើអ្នកវាលគ្នាគិតយ៉ាងណា? តើគាត់នឹងមិនមកចូលរួមពិធីបុណ្យឬ? ប៉ុន្តែ ពួកសង្ឃធំ និងពួកផារីស៊ី ក៏បានឱ្យបទបញ្ជា ដើម្បីថា ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់ដឹងកន្លែងដែលគាត់នៅ គួររាយការណ៍ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចចាប់គាត់បាន។

១២

ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវ បានមកដល់ក្រុងបេថានី មុនពិធីបុណ្យចម្លងកាលប្រាំមួយថ្ងៃ ជាកន្លែងដែលឡាសារ អ្នកដែលបានស្លាប់ ហើយដែលព្រះអង្គបានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញពីការស្លាប់នៅ។ ដូច្នោះ ពួកគេបានរៀបចំអាហារពេលល្ងាចសម្រាប់គាត់នៅទីនោះ ហើយម៉ាថាក់កំពុងបម្រើ ឯឡាសារជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដេកផ្នែកជាមួយគាត់។ ដូច្នោះ ម៉ារី បានយកប្រេងក្រអូបនាដសុទ្ធដែលមានតម្លៃថ្លៃមួយផោន បានលាបជើងរបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយបានជូតជើងរបស់ព្រះអង្គដោយសក់របស់នាង ហើយផ្ទះនោះត្រូវបានបំពេញដោយក្លិនប្រេងក្រអូប។ ដូច្នោះ សិស្សម្នាក់របស់ព្រះអង្គ គឺយូដាស កូនស៊ីម៉ូន អីស្ការីយ៉ូត ដែលនឹងប្រគល់ព្រះអង្គ បាននិយាយថា ហេតុអ្វីបានជាក្រអូបនេះមិនត្រូវបានលក់ក្នុងតម្លៃមួយដេណារ ហើយយកទៅផ្តល់ជូនអ្នកក្រីក្រ? គាត់បាននិយាយបែបនេះមិនមែនដោយសារតែគាត់ព្រួយបារម្ភអំពីអ្នកក្រីក្រទេ ប៉ុន្តែដោយសារតែគាត់ជាចោរ ហើយគាត់កាន់ប្រអប់លុយ និងបានលួចយករបស់ដែលត្រូវបានដាក់ចូល។ ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា៖ អនុញ្ញាតឱ្យនាងចុះ។ នាងបានរក្សាសាស្ត្រាម្យ៉ាងមួយនៃការបញ្ជូនសពរបស់ខ្ញុំ។ ពួកអ្នកមានអ្នកក្រីក្រជាមួយខ្លួនជានិច្ច ប៉ុន្តែខ្ញុំ ពួកអ្នកមិនមានជានិច្ចទេ។ ដូច្នោះ ហ្វារីស៊ីយូដាជាច្រើនពីជនជាតិយូដាបានដឹងថាគាត់នៅទីនោះ ហើយពួកគេបានមកមិនមែនដោយសារតែព្រះយេស៊ូវតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែដើម្បីឃើញឡាសារផងដែរ ដែលគាត់បានលើកឡើងពីសេចក្តីស្លាប់។ ប៉ុន្តែពួក

ចូរជាបាវនាបានគ្រោងទុកដើម្បីសម្រាប់ឡាសារ៉ុសធុងដែរ។ ដោយសារជនជាតិយូដាជា ច្រើននាក់បានទៅដោយសារគាត់ ហើយបានជឿលើព្រះយេស៊ូ។

នៅថ្ងៃចន្ទបន្ទាប់ ហូងមនុស្សដ៏ច្រើនដែលបានមកចូលរួមពិធីបុណ្យ បានឮថាយេស៊ូ កំពុងមកទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ពួកគេបានយកមែកឈើដើមគ្លោត ហើយបានចេញ ទៅជួបគាត់ ពួកគេបានស្រែកថា ហូសាណា ជាពរដល់អ្នកដែលមកក្នុងនាមព្រះអម្ចាស់ ស្តេចនៃអ៊ីស្រាអែល។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានរកឃើញកូនលា ហើយបានអង្គុយលើវា ដូច ដែលបានសរសេរទុក ក្នុងខ្លឹមស្រីយ ធីតាស៊ីយ៉ូន ចូរមើលទៅ ព្រះរាជារបស់អ្នកកំពុង យាងមក ទ្រង់អង្គុយលើកូនលា។

ទាំងនេះ ពួកសិស្សរបស់គាត់មិនបានដឹងដំបូងទេ ប៉ុន្តែនៅពេលព្រះយេស៊ូត្រូវ បានធ្វើឱ្យមានសិរីល្អ នោះពួកគេបានចងចាំថា ទាំងនេះត្រូវបានសរសេរអំពីគាត់ ហើយពួកគេបានធ្វើទាំងនេះដល់គាត់។ ដូច្នេះហូងមនុស្សដែលនៅជាមួយគាត់ នៅពេលដែលគាត់បានហៅឡាសារចេញពីផ្នូរ និងបានលើកគាត់ឱ្យរស់ពីស្លាប់បានធ្វើ បន្ទាល់។ ដោយសារតែនេះ ហូងមនុស្សក៏បានចេញទៅជួបគាត់ ព្រោះពួកគេបានឮថា គាត់បានធ្វើសញ្ញានេះ។ ដូច្នេះ ពួកគេរឹមរឹមបាននិយាយគ្នាដងថា៖ អ្នករាល់គ្នាឃើញ ហើយថា អ្នករាល់គ្នាមិនទទួលបានប្រយោជន៍អីទេ។ មើលចុះ ពិភពលោកបានដើរតាម គាត់ទៅហើយ។

មានជនជាតិក្រិកមួយចំនួនពីក្រុមអ្នកដែលកំពុងឡើងទៅ ដើម្បីថ្វាយបង្គំនៅក្នុង ពិធីបុណ្យ។ ដូច្នេះ ពួកគេទាំងនេះបានមកជួបហ្វីលីពីដែលមកពីក្រុងបេតសែដានៃ ស្រុកកាលីឡេ ហើយពួកគេបានសួរគាត់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ យើងចង់ជួបព្រះយេស៊ូ។ ភីលីពីមក ហើយនិយាយទៅកាន់អានដ្រេ ហើយម្តងទៀតអានដ្រេ និងភីលីពីនិយាយ ទៅកាន់ព្រះយេស៊ូ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ម៉ោងបានមកដល់ ហើយ ដើម្បីឱ្យព្រះរាជបុត្រានៃមនុស្សត្រូវបានធ្វើឱ្យមានសិរីល្អ។ ពិតប្រាកដ ពិត ប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើគ្រាប់ធញ្ញជាតិមួយនៃស្រូវសាលីមិនធ្លាក់ ទៅក្នុងដីហើយស្លាប់ទេ វានៅតែម្នាក់ឯង ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាស្លាប់ វានាំមកនូវផ្លែច្រើន។ អ្នកដែលស្រលាញ់ព្រលឹងរបស់គាត់នឹងបាត់បង់វា ហើយអ្នកដែលស្អប់ព្រលឹងរបស់ គាត់ក្នុងពិភពលោកនេះ នឹងរក្សាវាសម្រាប់ជីវិតអស់កល្ប។ ប្រសិនបើចេរណាម្នាក់បម្រើ ខ្ញុំ ឱ្យគាត់តាមខ្ញុំ និងកន្លែងណាដែលខ្ញុំនៅ អ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំនឹងនៅទីនោះដែរ ហើយ ប្រសិនបើចេរណាម្នាក់បម្រើខ្ញុំ ព្រះវរបិតានឹងផ្តល់កិត្តិយសដល់គាត់។ កឡាននេះព្រលឹង របស់ខ្ញុំបានរំខាន ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយអ្វី? ឪពុកអើយ សូមសង្គ្រោះខ្ញុំពីម៉ោងនេះ។ ប៉ុន្តែ

ដោយសារតែនេះ ខ្ញុំបានមកដល់ម៉ោងនេះ។ ឪពុកអើយ សូមលើកតម្កើងនាមរបស់
 ព្រះអង្គ។ ដូច្នេះសំឡេងមួយបានមកពីស្ថានសួគ៌ថា ខ្ញុំបានលើកតម្កើងហើយ ហើយខ្ញុំ
 នឹងលើកតម្កើងម្តងទៀត។ ដូច្នេះ ពួកមនុស្សដែលកំពុងឈរ និងបានឮ បាននិយាយថា
 ផ្ការលាន់បានកើតឡើង ហើយអ្នកដទៃបាននិយាយថា ទេវតាបាននិយាយទៅគាត់។
 ព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយតបនិងមានបន្ទូលថា៖ សំឡេងនេះមិនមែនបានកើតឡើងសម្រាប់
 ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ កឡែកនេះជាសេចក្តីវិនិច្ឆ័យនៃពិភពលោកនេះ កឡែកនេះ
 អ្នកគ្រប់គ្រងនៃពិភពលោកនេះនឹងត្រូវបណ្តេញចេញទៅខាងក្រៅ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំ
 ត្រូវបានលើកឡើងចេញពីផែនដី ខ្ញុំនឹងទាញមនុស្សទាំងអស់មករកខ្ញុំ។ គាត់បាន
 និយាយនេះដើម្បីបង្ហាញថាគាត់នឹងស្លាប់ដោយសេចក្តីស្លាប់បែបណា។ ហូងមនុស្ស
 ឆ្លើយតបទៅគាត់ថា៖ យើងបានឮពីក្រមច្បាប់ថា ព្រះគ្រីស្ទនៅស្ថិតជារៀងរហូត
 ហើយតែអ្នកនិយាយយ៉ាងណាថា កូនមនុស្សត្រូវតែលើកឡើង? តើអ្នកណាជាកូន
 មនុស្សនេះ? ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវ បានមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ ពន្លឺនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា
 ត្រឹមតែរយៈពេលខ្លីប៉ុណ្ណោះ។ ចូរដើរទៅទាល់តែអ្នករាល់គ្នាមានពន្លឺ ដើម្បីកុំឱ្យភាព
 ងងឹតមកចាប់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នកដែលដើរក្នុងភាពងងឹតមិនដឹងថាគាត់កំពុងទៅណា
 ទេ។ រហូតដល់អ្នករាល់គ្នាមានពន្លឺ ចូរជឿចូលទៅក្នុងពន្លឺ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាក្លាយជា
 កូនឲ្យនៃពន្លឺ។ ព្រះយេស៊ូវបាននិយាយទាំងនេះ ហើយបានទៅចេញ ទ្រង់បានលាក់ខ្លួនពី
 ពួកគេ។

ទោះបីជាគាត់បានធ្វើសញ្ញាច្រើនណាស់នៅចំពោះមុខពួកគេ ក៏ពួកគេមិន
 បានជឿលើគាត់ដែរ។ ដើម្បីឱ្យពាក្យរបស់ពួកគេរណ៍អេសាយត្រូវបានបំពេញ ដែលគាត់
 បាននិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ អ្នកណាបានជឿលើការប្រកាសដែលយើងបានឮ?
 ហើយដែររបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានបើកសម្តែងដល់អ្នកណា? ដោយសារនេះ ពួកគេមិន
 អាចជឿបានទេ ព្រោះអេសាយបាននិយាយម្តងទៀតថា គាត់បានធ្វើឱ្យភ្នែករបស់ពួក
 គេខ្វាក់ និងបានធ្វើឱ្យបេះដូងរបស់ពួកគេរឹង ដើម្បីឱ្យពួកគេមិនឃើញដោយភ្នែក និង
 មិនយល់ដោយបេះដូង និងមិនងាកមក ហើយខ្ញុំនឹងជាសះពួកគេ។

កសាយ៉ានិយាយរឿងទាំងនេះ នៅពេលដែលគាត់បានឃើញសិរីរុងរឿងរបស់
 ទ្រង់ ហើយបាននិយាយអំពីទ្រង់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏មានអ្នកគ្រប់គ្រងជា
 ច្រើននាក់បានជឿលើគាត់ ប៉ុន្តែដោយសារតែពួកផារីស៊ី ពួកគេមិនបានសារភាពទេ
 ដើម្បីកុំឱ្យត្រូវបណ្តេញចេញពីសាលាប្រជុំ។ ពួកគេបានស្រលាញ់សិរីល្អរបស់មនុស្ស
 ជាងសិរីល្អរបស់ព្រះ។

យេស៊ូបានស្រែកហើយនិយាយថា៖ អ្នកដែលជឿលើខ្ញុំ មិនមែនជឿលើខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែជឿលើអ្នកដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំមក។ ហើយអ្នកដែលមើលឃើញខ្ញុំ គឺមើលឃើញអ្នកដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំមក។ ខ្ញុំជាព័ន្ធិប៉ានមកកាន់ពិភពលោក ដើម្បីឱ្យអ្នកទាំងអស់ដែលជឿលើខ្ញុំ មិននៅក្នុងភាពងងឹត។ ហើយប្រសិនបើមានណាម្នាក់ស្តាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ ហើយមិនជឿ ខ្ញុំមិនវិនិច្ឆ័យគាត់ទេ ដ្បិតខ្ញុំមិនបានមកដើម្បីវិនិច្ឆ័យពិភពលោកទេ ប៉ុន្តែដើម្បីសង្គ្រោះពិភពលោក។ អ្នកដែលបដិសេធខ្ញុំ និងមិនទទួលយកពាក្យរបស់ខ្ញុំ មានអ្នកជំនុំជម្រះគាត់ គឺពាក្យដែលខ្ញុំបាននិយាយនោះ និងជំនុំជម្រះគាត់នៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ ដោយសារខ្ញុំមិនបាននិយាយដោយខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែព្រះវរបិតាដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំមក គាត់ផ្ទាល់បានប្រទានបទបញ្ជាដល់ខ្ញុំថា ខ្ញុំត្រូវនិយាយអ្វី និងខ្ញុំនឹងនិយាយអ្វី។ ហើយខ្ញុំដឹងថា បញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់គឺជាជីវិតអស់កល្ប។ ដូច្នោះ អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយដូចជាព្រះវរបិតាបានមានបន្ទូលទៅខ្ញុំ ខ្ញុំនិយាយដូច្នោះដែរ។

១៣

មុនពិធីបុណ្យរលាត់ចាម ព្រះយេស៊ូបានដឹងថា ម៉ោងរបស់ព្រះអង្គបានមកដល់ ដើម្បីឱ្យព្រះអង្គចាកចេញពីពិភពលោកនេះទៅកាន់ព្រះបិតា ព្រះអង្គបានស្រឡាញ់អស់អ្នកដែលជារបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងពិភពលោក ហើយបានស្រឡាញ់ពួកគេរហូតដល់ចុងបញ្ចប់។ ហើយនៅពេលអាហារពេលល្ងាចបានកើតឡើង អាណាបានដាក់ចិត្តគំនិតទៅក្នុងដួងចិត្តរបស់យូដា កូនរបស់ស៊ីម៉ូន អ៊ីស្ការីយ៉ូត្រូវហើយ ដើម្បីឱ្យគាត់ក្បត់គាត់ព្រះយេស៊ូបានដឹងថា ព្រះបិតាបានប្រទានអ្វីៗទាំងអស់ទៅក្នុងដៃរបស់ព្រះអង្គ ហើយថាព្រះអង្គបានចេញមកពីព្រះ និងកំពុងត្រឡប់ទៅកាន់ព្រះវិញ គាត់ក្រោកឡើងពីអាហារពេលល្ងាច ហើយដាក់សម្លៀកបំពាក់ចោល រួចយកកន្សែងមកចងក្រវ៉ាត់ខ្លួនឯង។ បន្ទាប់មក គាត់ចាក់ទឹកចូលទៅក្នុងអាង ហើយចាប់ផ្តើមលាងជើងសិស្ស និងជូតដោយកន្សែងដែលគាត់រុះរើចេញ។ ដូច្នោះ គាត់មកកាន់ស៊ីម៉ូន ពេត្រុស ហើយស៊ីម៉ូន ពេត្រុសនិយាយទៅគាត់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ អ្នកលាងជើងរបស់ខ្ញុំឬ? យេស៊ូបានឆ្លើយ និងនិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្វីដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកមិនទាន់ដឹងកឡូវនេះទេ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងដឹងបន្ទាប់ពីនេះ។ ពេត្រុសនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ លោកមិនគួរលាងជើងរបស់ខ្ញុំទេ រហូតដល់អស់កល្ប។ យេស៊ូឆ្លើយតបទៅកាន់គាត់ថា៖ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនលាងអ្នក អ្នកមិនមានផ្នែកជាមួយខ្ញុំទេ។ ស៊ីម៉ូន ពេត្រុស និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ មិនមែនតែជើងរបស់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែទាំងដៃ និងក្បាលផងដែរ។ ព្រះយេស៊ូនិយាយទៅកាន់គាត់ថា អ្នកដែលបានងូតទឹករួចហើយមិនមានការត្រូវការទេ លើក

លែងតែលាងជើង ប៉ុន្តែគឺស្អាតទាំងមូល ហើយអ្នករាល់គ្នាគឺស្អាត ប៉ុន្តែមិនមែនទាំងអស់គ្នាទេ។ គាត់បានដឹងអំពីអ្នកដែលកំពុងក្បត់គាត់ ដូច្នោះហើយគាត់បាននិយាយថា អ្នករាល់គ្នាមិនសុទ្ធទាំងអស់ទេ។

នៅពេលដូច្នោះ គាត់បានលាងជើងរបស់ពួកគេ និងយកសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ ហើយដេកចុះម្តងទៀត គាត់និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាដឹងអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាទេ? អ្នករាល់គ្នាហៅខ្ញុំថា គ្រូបង្រៀន និងព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នករាល់គ្នានិយាយត្រឹមត្រូវ ព្រោះខ្ញុំជាដូច្នោះមែន។ ដូច្នោះ ប្រសិនបើខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់ និងជាគ្រូបង្រៀន បានលាងជើងរបស់អ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាក៏គួរតែលាងជើងគ្នាទៅវិញទៅមកដែរ។ ដ្បិតខ្ញុំបានឱ្យខ្លួនទាហរណ៍ដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីថាដូចជាខ្ញុំបានធ្វើដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ធ្វើដែរ។ ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា ទាសករមិនធំជាងចេហ្វាយរបស់គាត់ទេ ហើយសាវកក៏មិនធំជាងអ្នកដែលបានបញ្ជូនគាត់ដែរ។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាដឹងពីរឿងទាំងនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងមានសេចក្តីសុខ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាប្រតិបត្តិតាមវា។ ខ្ញុំមិននិយាយអំពីអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ទេ ខ្ញុំដឹងពីអ្នកដែលខ្ញុំបានជ្រើសរើស ប៉ុន្តែដើម្បីឱ្យបទគម្ពីរត្រូវបានបំពេញ អ្នកដែលបរិភោគនំប៉័ងជាមួយខ្ញុំបានលើកកែងជើងរបស់គាត់មកលើខ្ញុំ។ ចាប់ពីកំឡុងនេះ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាមុនពេលវាកើតឡើង ដើម្បីឱ្យនៅពេលវាកើតឡើង អ្នករាល់គ្នានឹងជឿថាខ្ញុំគឺជា។ ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា អ្នកណាទទួលនរណាម្នាក់ដែលខ្ញុំនឹងបញ្ជូន គឺទទួលខ្ញុំ ហើយអ្នកណាទទួលខ្ញុំ គឺទទួលអ្នកដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំ។

បានថ្លែងទាំងនេះហើយ ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានរំខានក្នុងវិញ្ញាណ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ថា៖ ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំថ្លែងទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា មនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នានឹងក្បត់ខ្ញុំ។ ដូច្នោះ ពួកសិស្សបានសម្លឹងមើលគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយមានការច្របូកច្របល់អំពីអ្វីដែលទ្រង់កំពុងនិយាយ។ ពេលនោះ មានសិស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមសិស្សរបស់ព្រះអង្គ កំពុងអង្គុយក្បែរព្រះយេស៊ូ ដែលព្រះយេស៊ូស្រឡាញ់។ ដូច្នោះ ស៊ីម៉ុន ពេត្រុស ផ្អែងទៅរកគាត់ ដើម្បីស្វែងយល់ថា តើនរណាជាអ្នកដែលគាត់កំពុងនិយាយអំពី។ ហើយនោះបានផ្អែងទៅលើទ្រង់របស់ព្រះយេស៊ូ និយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ ព្រះអម្ចាស់ តើអ្នកណា? ព្រះយេស៊ូឆ្លើយថា៖ នោះគឺជាអ្នកដែលខ្ញុំនឹងជ្រលក់នំប៉័ងហើយឱ្យ។ ហើយព្រះអង្គបានជ្រលក់នំប៉័ងឱ្យយូដា កូនរបស់ស៊ីម៉ុន អីស្ការីយ៉ូត។ ហើយ បន្ទាប់ពី ចំណិតនេះនោះ សាតាំងក៏បានចូលទៅក្នុងគាត់។ ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូ មានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ អ្វីដែលអ្នកធ្វើ ចូរធ្វើឱ្យលឿន។ ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលកំពុងអង្គុយបរិភោគនោះ បានដឹងថាតើអ្វីដែល

បាននិយាយទៅគាត់នោះទេ។ មនុស្សខ្លះបានគិតថា ដោយសារយូដាបានកាន់
ប្រអប់លុយ ព្រះយេស៊ូបានប្រាប់គាត់ឱ្យទិញអ្វីដែលយើងត្រូវការសម្រាប់ពិធីបុណ្យ
ឬឱ្យអ្វីមួយដល់អ្នកក្រីក្រ។ បានយកម្សៅនោះហើយ គាត់ក៏ចេញទៅភ្លាម ហើយពេល
នោះដោយប៉។

នៅពេលគាត់ចេញទៅហើយ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា៖ កង្ហារនេះ ឬក្រុមមនុស្ស
ត្រូវបានធ្វើឱ្យមានសិរិល្អហើយ ហើយព្រះជាម្ចាស់ក៏ត្រូវបានធ្វើឱ្យមានសិរិល្អនៅក្នុង
គាត់ដែរ។ ប្រសិនបើព្រះត្រូវបានគេលើកតម្កើងនៅក្នុងគាត់ ព្រះក៏នឹងលើកតម្កើងគាត់
នៅក្នុងខ្លួនព្រះអង្គផងដែរ ហើយនឹងលើកតម្កើងគាត់ភ្លាមៗ។ កូនចិត្តទាំងអស់ ខ្ញុំនៅ
ជាមួយអ្នករាល់គ្នាតិចតួចទៀត។ អ្នករាល់គ្នានឹងស្វែងរកខ្ញុំ ហើយដូចដែលខ្ញុំបាន
និយាយទៅកាន់ជនជាតិយូដាថា ទឹកនៃឈាមដែលខ្ញុំទៅ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចមកបាន
ហើយកង្ហារនេះខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។ ខ្ញុំឱ្យប៉េបេបេបេបេបេបេបេបេបេបេបេបេបេបេបេបេ
ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចជាខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បី
ឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកដែរ។ ក្នុងនេះ មនុស្សទាំងអស់នឹងដឹងថា
អ្នករាល់គ្នាគឺជាសិស្សរបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញ
ទៅមក។ សម្លេង ពេត្រុស និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ អ្នកកំពុងទៅ
កន្លែងណា? ព្រះយេស៊ូឆ្លើយតបទៅកាន់គាត់ថា៖ កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ អ្នកមិនអាចតាមខ្ញុំ
បានកង្ហារនេះទេ ប៉ុន្តែក្រោយមកអ្នកនឹងតាមខ្ញុំ។ ពេត្រុសនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖
ព្រះអម្ចាស់ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមិនអាចតាមព្រះអង្គបានកង្ហារនេះ? ខ្ញុំនឹងដាក់ព្រលឹងរបស់
ខ្ញុំសម្រាប់ព្រះអង្គ។ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយតបទៅគាត់ថា៖ ព្រលឹងរបស់អ្នកអ្នកនឹងដាក់
សម្រាប់ខ្ញុំឬ? ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នកថា មាននឹងមិនស្រែកហូតដល់
អ្នកបដិសេធខ្ញុំបីដងទេ។

១៤

កុំឱ្យចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នារំខាន។ ចូរជឿលើព្រះជាម្ចាស់ ហើយចូរជឿលើខ្ញុំ
ផងដែរ។ ក្នុងផ្ទះរបស់ឪពុកខ្ញុំមានកន្លែងស្តុកនៅជាច្រើន ប្រសិនបើមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំនឹង
បាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំទៅដើម្បីរៀបចំកន្លែងសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយ
ប្រសិនបើខ្ញុំទៅ ហើយរៀបចំកន្លែងសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំនឹងមកម្តងទៀត ហើយ
នឹងយកអ្នករាល់គ្នាទៅកាន់ខ្លួនខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យកន្លែងណាដែលខ្ញុំនៅ អ្នករាល់គ្នានៅ
ផងដែរ។ និងអ្នករាល់គ្នាដឹងពីទីណាដែលខ្ញុំទៅ ហើយអ្នករាល់គ្នាដឹងផ្លូវផង។ ថោម៉ាស

និយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ ព្រះអម្ចាស់ យើងមិនដឹងថាព្រះអង្គកំពុងទៅណានោះទេ ហើយតើយើងអាចនឹងផ្លូវបានយ៉ាងដូចម្តេច? ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា៖ ខ្ញុំ ជាផ្លូវ សេចក្តីពិត និងជីវិត។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចមកជួបព្រះវរបិតាបានទេ លុះត្រាតែ តាមរយៈខ្ញុំ។ ប្រសិនបើអ្នកទាំងអស់គ្នាបានស្គាល់ខ្ញុំ អ្នកទាំងអស់គ្នានឹងបានស្គាល់ឪពុក របស់ខ្ញុំដែរ។ ហើយចាប់ពីកំឡុងនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នាស្គាល់គាត់ ហើយបានឃើញគាត់។ ភីលីពីរទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ ព្រះអម្ចាស់ សូមបង្ហាញព្រះវរបិតាដល់យើងខ្ញុំ ហើយ នោះគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់យើងខ្ញុំហើយ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា៖ ខ្ញុំនៅ ជាមួយអ្នករាល់គ្នាបានយូរឆ្នាំនេះហើយ ហើយអ្នកមិនបានស្គាល់ខ្ញុំទេឬ ភីលីពីរ? អ្នកណាដែលបានឃើញខ្ញុំ បានឃើញព្រះវរបិតា ហើយហេតុអ្វីបានជាអ្នកនិយាយថា សូមបង្ហាញដល់ពួកយើងនូវព្រះវរបិតា? តើអ្នកមិនជឿទេថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះបិតា ហើយ ព្រះបិតានៅក្នុងខ្ញុំ? ពាក្យទាំងឡាយដែលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំមិននិយាយ ដោយខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែព្រះបិតាដែលស្នាក់នៅក្នុងខ្ញុំ ទ្រង់ផ្ទាល់ជាអ្នកធ្វើការងារទាំង នោះ។ សូមជឿខ្ញុំថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវរបិតា ហើយព្រះវរបិតានៅក្នុងខ្ញុំ ប្រសិនបើមិនជឿ ទេ សូមជឿដោយសារការងារទាំងនោះ។ ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់ គ្នាថា អ្នកដែលជឿលើខ្ញុំ នឹងធ្វើការងារទាំងនោះដែលខ្ញុំធ្វើ ហើយគាត់នឹងធ្វើការងារ អស្ចារ្យជាងនេះទៀត ពីព្រោះខ្ញុំកំពុងទៅកាន់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ។ ហើយអ្វីក៏ដោយដែល អ្នកទាំងអស់គ្នាសុំក្នុងឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ នេះខ្ញុំនឹងធ្វើ ដើម្បីឱ្យព្រះបិតាត្រូវបានគេសរសើរ ក្នុងព្រះបុត្រ។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាសុំអ្វីក្នុងនាមខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។

ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ សូមរក្សាការបញ្ជូនរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនឹង សួរឪពុក ហើយគាត់នឹងផ្តល់អ្នកតស៊ូមតិម្នាក់ទៀតដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យគាត់នៅ ជាមួយអ្នករាល់គ្នារហូតដល់អស់កល្ប។ ព្រះវិញ្ញាណនៃការពិត ដែលពិភពលោកមិន អាចទទួលបាន ព្រោះថាពិភពលោកមិនឃើញវា ហើយក៏មិនស្គាល់វាដែរ ប៉ុន្តែអ្នករាល់ គ្នាស្គាល់វា ព្រោះថាវានៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា ហើយនឹងនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា។ ខ្ញុំនឹងមិន ទុកចោលអ្នករាល់គ្នាឱ្យនៅជាកុមារកំព្រាទេ ខ្ញុំនឹងមកជួបអ្នករាល់គ្នា។ មួយរយៈក្លែង ទៀត ពិភពលោកនឹងលែងមើលឃើញខ្ញុំ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹងមើលឃើញខ្ញុំ ព្រោះថាខ្ញុំ រស់នៅ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរស់នៅដែរ។ ក្នុងថ្ងៃនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ខ្ញុំនៅក្នុង ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា។ អ្នកដែលមាន ពាក្យបញ្ជូនរបស់ខ្ញុំ នឹងរក្សាវា នោះគឺជាអ្នកដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយអ្នកដែលស្រឡាញ់ ខ្ញុំ នឹងត្រូវបានស្រឡាញ់ដោយឪពុករបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់គាត់ និងនឹងបង្ហាញ ខ្លួនខ្ញុំដល់គាត់។ យូដាស ដែលមិនមែនជាស៊ីស្តារីយ៉ូត ថ្លែងទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ ព្រះអម្ចាស់ អ្វីបានកើតឡើងដែលព្រះអង្គកំពុងនឹងបង្ហាញព្រះអង្គឯងទៅកាន់យើង

ហើយមិនបង្ហាញទៅកាន់ពិភពលោក? យេស៊ូបានឆ្លើយតបនិងនិយាយទៅគាត់ថា៖
 ប្រសិនបើមិនរណាម្នាក់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ គាត់នឹងរក្សាពាក្យរបស់ខ្ញុំ ហើយឪពុករបស់ខ្ញុំនឹង
 ស្រឡាញ់គាត់ ហើយយើងនឹងមកកាន់គាត់ និងយើងនឹងធ្វើទីលំនៅជាមួយគាត់។ អ្នក
 ដែលមិនស្រឡាញ់ខ្ញុំមិនរក្សាពាក្យរបស់ខ្ញុំទេ ហើយពាក្យដែលអ្នករាល់គ្នាបានស្តាប់
 នោះមិនមែនជារបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែជារបស់ព្រះវរបិតាដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំមក។

រឿងទាំងនេះខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា ខណៈពេលដែលខ្ញុំនៅជាមួយអ្នក
 រាល់គ្នា។ ប៉ុន្តែអ្នកជំនួយ គឺព្រះវិញ្ញាណដ៏បរិសុទ្ធ ដែលព្រះបិតានឹងផ្ញើមកក្នុងនាមខ្ញុំ អ្នក
 នោះនឹងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នាអំពីរឿងទាំងអស់ ហើយនឹងរំលឹកអ្នករាល់គ្នាអំពីរឿងទាំង
 អស់ដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។ សន្តិភាពខ្ញុំទុកចោលដល់អ្នករាល់គ្នា
 សន្តិភាពរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា មិនមែនដូចពិភពលោកប្រទានទេ ខ្ញុំប្រទាន
 ដល់អ្នករាល់គ្នា។ កុំឱ្យចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នារំខាន ហើយក៏កុំឱ្យឆ្ងល់ដែរ។ អ្នករាល់គ្នា
 បានឮថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំទៅ ហើយខ្ញុំមកកាន់អ្នករាល់គ្នាវិញ។
 ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នានឹងរីករាយ ព្រោះខ្ញុំបាននិយាយថា ខ្ញុំទៅ
 កាន់ព្រះវរបិតា ដ្បិតព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំស្នេហាជាងខ្ញុំ។ ហើយកុំរងទុក្ខទេ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក
 រាល់គ្នាមុនពេលវាកើតឡើង ដើម្បីឱ្យនៅពេលវាកើតឡើង អ្នករាល់គ្នានឹងជឿ។ ខ្ញុំនឹង
 មិននិយាយច្រើនជាមួយអ្នករាល់គ្នាទៀតទេ ដ្បិតថាអ្នកគ្រប់គ្រងនៃពិភពលោក
 កំពុងមក ហើយគាត់មិនមានអ្វីក្នុងខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែ ដើម្បីឱ្យពិភពលោកដឹងថា ខ្ញុំស្រឡាញ់
 ព្រះវរបិតា ហើយដូចជាព្រះវរបិតាបានបញ្ជាដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំក៏ធ្វើដូច្នោះដែរ។ ចូរក្រែកឡើង
 តោះយើងទៅពីទីនេះ។

១៥

ខ្ញុំជាដើមទំពាំងបាយជូរពិត ហើយឪពុករបស់ខ្ញុំជាកសិករ។ មែកទាំងអស់ដែល
 នៅក្នុងខ្ញុំមិនបានផ្លែ គាត់យកវាចេញ ហើយមែកទាំងអស់ដែលបានផ្លែ គាត់សម្អាតវា
 ដើម្បីឱ្យវាបានផ្លែច្រើនជាងមុន។ អ្នករាល់គ្នាបានស្តាប់រួចហើយ ដោយសារតែពាក្យ
 ដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។ នៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា។ ដូច
 ជាមែកទាំងនោះមិនអាចឱ្យផ្លែពីខ្លួនឯងបាន ប្រសិនបើវាមិននៅក្នុងដើមទំពាំងបាយជូរ
 ដូច្នោះអ្នករាល់គ្នាក៏មិនអាចដែរ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិននៅក្នុងខ្ញុំ។ ខ្ញុំជាដើមទំពាំង
 បាយជូរ អ្នករាល់គ្នាជាមែកទាំងនោះ។ អ្នកណាដែលនៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងគាត់ អ្នក
 នោះនឹងផ្តល់ផ្លែច្រើន ព្រោះថាដាច់ពីខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចធ្វើអ្វីបានទេ។ ប្រសិនបើ

អ្នកណាម្នាក់មិននៅក្នុងខ្ញុំទេ គេនឹងត្រូវបោះចោលទៅខាងក្រៅដូចជាមែកទាំងនោះ ហើយនឹងស្ងួត ហើយគេប្រមូលវា ហើយបោះទៅក្នុងភ្លើង ហើយវាឆេះ។ ប្រសិនបើអ្នក រាល់គ្នានៅក្នុងខ្ញុំ ហើយពាក្យរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា អ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាចង់បាន ចូរសុំ ហើយវានឹងកើតមានដល់អ្នករាល់គ្នា។ ក្នុងនេះ ឪពុករបស់ខ្ញុំត្រូវបានគេសរសើរ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ច្រើន ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងក្លាយជាសិស្សរបស់ខ្ញុំ។ ដូចជា ឪពុកបានស្រលាញ់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានស្រលាញ់អ្នករាល់គ្នា ចូរនៅក្នុងស្នេហារបស់ខ្ញុំ។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នារក្សាការបង្គាប់របស់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នានឹងស្នាក់នៅក្នុងសេចក្តី ស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ដូចជាខ្ញុំបានរក្សាការបង្គាប់របស់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំស្នាក់នៅ ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គ។ ខ្ញុំបាននិយាយរឿងទាំងនេះទៅអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យ ភាពរីករាយរបស់ខ្ញុំនៅស្ថិតក្នុងអ្នករាល់គ្នា ហើយភាពរីករាយរបស់អ្នករាល់គ្នាត្រូវបាន បំពេញឱ្យគ្រប់គ្រាន់។ នេះគឺជាបញ្ហារបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញ ទៅមក ដូចជាខ្ញុំបានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា។ គ្មាននរណាម្នាក់មានសេចក្តីស្រឡាញ់ ធំជាងនេះទេ ដើម្បីឱ្យនរណាម្នាក់ដាក់ព្រលឹងរបស់គាត់សម្រាប់មិត្តភក្តិរបស់គាត់។ អ្នក រាល់គ្នាជាមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាធ្វើតាមអ្វីដែលខ្ញុំបញ្ជាទៅកាន់អ្នករាល់ គ្នា។ ខ្ញុំមិននិយាយថាអ្នករាល់គ្នាជាទាសករទៀតទេ ព្រោះថាទាសករមិនដឹងថាម្ចាស់ របស់គាត់ធ្វើអ្វីនោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយថាអ្នករាល់គ្នាជាមិត្តភក្តិ ព្រោះថាអ្វីៗទាំង អស់ដែលខ្ញុំបានឮពីឪពុករបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានប្រាប់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹង។ មិនមែនអ្នករាល់គ្នា បានជ្រើសរើសខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នា ហើយខ្ញុំបានតាំងអ្នករាល់គ្នា ឱ្យទៅនឹងផ្តល់ផ្លែ ហើយផ្លែរបស់អ្នករាល់គ្នានៅស្ថិតស្ថេរ ដើម្បីឱ្យអ្វីដែលអ្នករាល់ គ្នាសុំពីព្រះបិតាក្នុងនាមរបស់ខ្ញុំ ទ្រង់នឹងប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា។ ខ្ញុំបញ្ជាទាំងនេះទៅ អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។

ប្រសិនបើពិភពលោកស្អប់អ្នករាល់គ្នា ចូរដឹងថាវាបានស្អប់ខ្ញុំមុនអ្នករាល់គ្នាសិន។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមកពីពិភពលោក ពិភពលោកនឹងស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាដែលជា របស់ខ្លួន ប៉ុន្តែព្រោះថាអ្នករាល់គ្នាមិនមែនមកពីពិភពលោកទេ គឺខ្ញុំបានជ្រើសរើសអ្នក រាល់គ្នាចេញពីពិភពលោក ដោយហេតុនេះពិភពលោកស្អប់អ្នករាល់គ្នា។ ចូរចងចាំ ពាក្យដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា ទាសករមិនធំជាងម្ចាស់របស់គាត់ទេ។ ប្រសិនបើគេបានបៀតបៀនខ្ញុំ គេក៏នឹងបៀតបៀនអ្នករាល់គ្នាដែរ។ ប្រសិនបើគេបាន រក្សាពាក្យរបស់ខ្ញុំ គេក៏នឹងរក្សាពាក្យរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែគេនឹងធ្វើរឿងទាំងអស់ នេះចំពោះអ្នករាល់គ្នា ដោយសារតែឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ ព្រោះថាគេមិនស្គាល់អ្នកដែលបាន បញ្ជូនខ្ញុំមកនោះទេ។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនបានមក និងនិយាយទៅកាន់ពួកគេទេ ពួកគេ គ្មានបាប ប៉ុន្តែកឡូវនេះ ពួកគេគ្មានការលេសលាន់អំពីបាបរបស់ពួកគេទេ។ អ្នកដែល

ស្តាប់ខ្ញុំ ក៏ស្តាប់ឪពុករបស់ខ្ញុំដែរ។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនបានធ្វើការងារក្នុងចំណោមពួកគេ ដែលគ្មាននរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតបានធ្វើទេ ពួកគេគ្មានបាបទេ ប៉ុន្តែក៏ទ្បូរនេះពួកគេ បានឃើញ និងបានស្តាប់ទាំងខ្ញុំ និងឪពុករបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ ដើម្បីឱ្យពាក្យដែលបានសរសេរ នៅក្នុងក្រុមច្បាប់របស់ពួកគេត្រូវបានបំពេញទាំង ពួកគេបានស្តាប់ខ្ញុំដោយគ្មាន ហេតុផល។ ប៉ុន្តែពេលណាអ្នកជំនួយដែលខ្ញុំនឹងធ្វើទៅអ្នករាល់គ្នាពីឪពុកមកដល់ គឺព្រះ វិញ្ញាណនៃការពិតដែលចេញមកពីឪពុក នោះនឹងបន្ទាល់សក្ខីកម្មអំពីខ្ញុំ។ ហើយអ្នករាល់ គ្នាក៏ធ្វើបន្ទាល់ផងដែរ ព្រោះថាអ្នករាល់គ្នាបាននៅជាមួយខ្ញុំតាំងពីដើមមក។

១៦

រឿងទាំងនេះ ខ្ញុំបាននិយាយ ទៅអ ពួកគេនឹងធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាជាជនបណ្តេញ ចេញ ប៉ុន្តែម៉ែងនឹងមកដល់ ដើម្បីឱ្យអ្នកណាដែលបានសម្លាប់អ្នករាល់គ្នាគិតថាកំពុង ថ្វាយសេវាកម្មដល់ព្រះ។ ហើយគេនឹងធ្វើរឿងទាំងនេះ ដោយសារតែគេមិនបានស្គាល់ ព្រះវរបិតា ហើយក៏មិនបានស្គាល់ខ្ញុំដែរ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយរឿងទាំងនេះទៅកាន់អ្នក រាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យនៅពេលដែលម៉ែងនោះមកដល់ អ្នករាល់គ្នាអាចនឹកចាំពួកវាថា ខ្ញុំ បាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។ រឿងទាំងនេះខ្ញុំមិនបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា តាំងពីដើមទេ ព្រោះថាខ្ញុំបានគង់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា។ ក៏ទ្បូរនេះ ខ្ញុំកំពុងទៅរកអ្នក ដែលបានបញ្ជូនខ្ញុំមក ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាស្រូវខ្ញុំថា អ្នកកំពុង ទៅណា។ ប៉ុន្តែ ដោយសារខ្ញុំបាននិយាយរឿងទាំងនេះទៅអ្នករាល់គ្នា ការឈឺចាប់បាន បំពេញដួងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយការពិតទៅអ្នករាល់គ្នាថា វាមាន ប្រយោជន៍សម្រាប់អ្នករាល់គ្នាដើម្បីឱ្យខ្ញុំទៅចេញ។ ដ្បិតប្រសិនបើខ្ញុំមិនទៅចេញទេ អ្នកជំនួយនឹងមិនមកកាន់អ្នករាល់គ្នាទេ ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំទៅ ខ្ញុំនឹងផ្ញើគាត់មកកាន់អ្នក រាល់គ្នា។ ហើយ នៅពេលដែលអ្នកនោះមកដល់ គាត់នឹងបន្ទោសពិភពលោកអំពីបាប អំពីយុត្តិធម៌ និងអំពីការជំនុំជម្រះ។ អំពីបាប ពិតណាស់ ដោយសារគេមិនជឿលើខ្ញុំ អំពី យុត្តិធម៌ ដោយសារតែខ្ញុំទៅកាន់ឪពុករបស់ខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នាដែលឃើញខ្ញុំទៀត ហើយ។ ប៉ុន្តែចំពោះការជំនុំជម្រះ ដោយសារថាអ្នកគ្រប់គ្រងនៃពិភពលោកនេះត្រូវ បានជំនុំជម្រះ។ ខ្ញុំនៅតែមានរឿងជាច្រើនត្រូវនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែអ្នករាល់ គ្នាមិនអាចទ្រទ្រង់បានក៏ទ្បូរនេះទេ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត នោះមកដល់ ទ្រង់នឹងដឹកនាំអ្នករាល់គ្នាទៅក្នុងសេចក្តីពិតទាំងអស់ ដ្បិតថាទ្រង់នឹងមិន និយាយតាមខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលទ្រង់ជឿ ទ្រង់នឹងនិយាយ ហើយទ្រង់នឹងប្រកាសអំពី រឿងដែលកំពុងមកដល់អ្នករាល់គ្នា។ អ្នកនោះនឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំមានសិរីល្អ ព្រោះថាគាត់

នឹងយកពីរបស់ខ្ញុំ ហើយនឹងប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នា។ រាល់អ្វីដែលឪពុកមាន គឺជារបស់ខ្ញុំ។ ដោយសារនេះ ខ្ញុំបាននិយាយថា គាត់នឹងយកពីរបស់ខ្ញុំនិងនឹងប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នា។ មួយភ្លែតទៀត អ្នករាល់គ្នានឹងមិនឃើញខ្ញុំ ហើយមួយភ្លែតទៀត អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញខ្ញុំវិញ ព្រោះខ្ញុំទៅកាន់ព្រះវរបិតា។ បាននិយាយ ដូច្នោះ ពី នៃ សិស្ស របស់គាត់ ទៅកាន់ គ្នាទៅវិញទៅមក អ្វី គឺ នេះ ដែល និយាយ ទៅកាន់យើង តូច ហើយ មិនអ្នករាល់គ្នាឃើញ ខ្ញុំ ហើយ ម្តង ម្តង ពួកគេ កំពុងនិយាយថា៖ នេះជាអ្វី ដែលគាត់និយាយថា ពេលតិចតួច? យើងមិនដឹងថា គាត់កំពុងនិយាយអ្វីទេ។ ព្រះយេស៊ូបានដឹងថា គេចង់សួរគាត់ ហើយបាននិយាយទៅកាន់គេថា៖ អ្នករាល់គ្នាកំពុងស្វែងរកគ្នាទៅវិញទៅមកអំពីរឿងនេះ ដែលខ្ញុំបាននិយាយថា តិចតួចទៀតអ្នករាល់គ្នាមិនឃើញខ្ញុំ ហើយម្តងទៀតតិចតួចទៀតអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញខ្ញុំ ឬ? ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នានឹងយំ និងនឹងសោកសៅ ប៉ុន្តែពិភពលោកនឹងរីករាយ អ្នករាល់គ្នានឹងសោកសៅ ប៉ុន្តែការសោកសៅរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងក្លាយជាសេចក្តីរីករាយ។ ស្ត្រីនៅពេលនាងកើតកូន មានការឈឺចាប់ ពីព្រោះម៉ោងរបស់នាងបានមកដល់ ប៉ុន្តែនៅពេលនាងកើតកូនរួចហើយ នាងដែលងចង់ចាំនៃការរងទុក្ខនោះទៀតដោយសារសេចក្តីសប្បាយរីករាយ ពីព្រោះមនុស្សម្នាក់បានកើតមកក្នុងពិភពលោកនេះ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ដូច្នោះដែរ ពិតណាស់កុំឡូវនេះអ្នករាល់គ្នាមានការឈឺចាប់ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងឃើញអ្នករាល់គ្នាម្តងទៀត ហើយដឹងថាខ្ញុំរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងរីករាយ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់យកការរីករាយរបស់អ្នករាល់គ្នាទៅពីអ្នករាល់គ្នាបានទេ។ ហើយនៅក្នុងថ្ងៃនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនសួរខ្ញុំអ្វីទេ។ ពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា អ្វីដែលអ្នករាល់គ្នានឹងសួរឪពុកក្នុងនាមខ្ញុំ គាត់នឹងប្រទានទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។ រហូតមកដល់កុំឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាមិនបានសួរអ្វីទាំងអស់ក្នុងនាមរបស់ខ្ញុំទេ។ សូមចុះ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបាន ដើម្បីឱ្យសេចក្តីរីករាយរបស់អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានបំពេញពេញលេញ។ រឿងទាំងនេះខ្ញុំបាននិយាយជាប្រស្នាទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែម៉ោងនឹងមកដល់ ពេលណាខ្ញុំលែងនិយាយជាប្រស្នាទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាទៀត ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងប្រកាសអំពីព្រះបិតាដោយភាពចំហទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។ នៅក្នុងថ្ងៃនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងសុំក្នុងនាមរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមិននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំនឹងសុំព្រះវរបិតាអំពីអ្នករាល់គ្នាទេ។ ដ្បិតឪពុកខ្លួនឯងស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយបានជឿថាខ្ញុំបានចេញមកពីព្រះ។ ខ្ញុំបានចេញមកពីឪពុក ហើយខ្ញុំបានមកក្នុងពិភពលោក។ ម្តងទៀតខ្ញុំទុកចោលពិភពលោក ហើយខ្ញុំទៅកាន់ឪពុក។ ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់និយាយទៅកាន់ទ្រង់ថា៖ មើលឃើញកុំឡូវនេះទ្រង់និយាយដោយភាពបើកចំហ ហើយទ្រង់មិននិយាយពាក្យប្រៀបធៀបណាមួយទេ។ កុំឡូវនេះយើងដឹងថា អ្នកដឹងអ្វីៗទាំងអស់ ហើយអ្នកមិនត្រូវការឱ្យ

នរណាម្នាក់សួរអ្នកទេ? ដោយសារនេះ យើងជឿថា អ្នកបានចេញមកពីព្រះ។ យេស៊ូ
ឆ្លើយតបទៅពួកគេថា៖ កឡូវនេះអ្នករាល់គ្នាជឿឬ? មើលឃើញ ម៉ោងនោះកំពុងមក
ហើយកឡូវនេះបានមកដល់ហើយ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវបែកខ្ញែកទៅ នីមួយៗទៅ
កាន់ផ្ទះរបស់ខ្លួន ហើយទុកខ្ញុំតែម្នាក់ឯង ប៉ុន្តែខ្ញុំមិននៅតែម្នាក់ឯងទេ ពីព្រោះព្រះវរបិតា
នៅជាមួយខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយរឿងទាំងនេះទៅអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមាន
សន្តិភាពនៅក្នុងខ្ញុំ។ នៅក្នុងពិភពលោកអ្នករាល់គ្នានឹងមានទុក្ខវេទនា ប៉ុន្តែចូរមាន
សេចក្តីក្លាហាន ខ្ញុំបានយកឈ្នះពិភពលោកហើយ។

១៧

រឿងទាំងនេះ ព្រះយេស៊ូបាននិយាយ ហើយបានលើកដៃរករបស់ទ្រង់ឡើង
មើលទៅស្ថានសួគ៌ ហើយបាននិយាយថា ឱពុក ម៉ោងនោះបានមកដល់ហើយ សូម
ធ្វើឱ្យកូនប្រុសរបស់ទ្រង់មានសិរីល្អ ដើម្បីឱ្យកូនប្រុសរបស់ទ្រង់អាចធ្វើឱ្យទ្រង់មានសិរី
ល្អដែរ ដូចជាអ្នកបានឱ្យសិទ្ធិអំណាចដល់គាត់លើសាច់ឈាមទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យគាត់
នឹងប្រទានជីវិតអស់កល្បដល់រាល់អស់អ្នកដែលអ្នកបានឱ្យដល់គាត់។ នេះហើយគឺជា
ជីវិតអស់កល្ប ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចស្គាល់អ្នក ជាព្រះតែមួយគត់ដ៏ពិត និងព្រះយេស៊ូ
គ្រីស្ទដែលអ្នកបានបញ្ជូនមក។ ខ្ញុំបានធ្វើឱ្យអ្នកមានសិរីល្អនៅលើផែនដី ខ្ញុំបានបញ្ចប់
ការងារដែលអ្នកបានប្រគល់ឱ្យខ្ញុំធ្វើ។ កឡូវនេះ ឱពុកអើយ សូមលើកតម្កើងខ្ញុំនៅ
ជាមួយអ្នក ដោយសិរីល្អដែលខ្ញុំមានមុនពេលពិភពលោកកើតមាន នៅជាមួយអ្នក។ ខ្ញុំ
បានបង្ហាញឈ្មោះរបស់អ្នកទៅកាន់មនុស្សដែលអ្នកបានប្រគល់ឱ្យខ្ញុំចេញពី
ពិភពលោក។ ពួកគេជារបស់អ្នក ហើយអ្នកបានប្រគល់ពួកគេឱ្យខ្ញុំ ហើយពួកគេបាន
រក្សាពាក្យរបស់អ្នក។ កឡូវនេះ ពួកគេបានដឹងថា អ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកបានប្រទាន
ដល់ខ្ញុំ គឺមកពីអ្នក។ ព្រោះពាក្យដែលអ្នកបានប្រទានដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានប្រទានដល់ពួកគេ
ហើយពួកគេបានទទួល ហើយពួកគេបានដឹងយ៉ាងពិតប្រាកដថា ខ្ញុំបានចេញមកពីអ្នក
ហើយពួកគេបានជឿថា អ្នកបានចាត់ខ្ញុំមក។ ខ្ញុំសូមអំពីពួកគេ ខ្ញុំមិនសូមអំពីពិភពលោក
ទេ ប៉ុន្តែសូមអំពីអ្នកដែលអ្នកបានប្រគល់ដល់ខ្ញុំ ព្រោះថាពួកគេជារបស់អ្នក។ ហើយអ្វីៗ
ទាំងអស់របស់ខ្ញុំគឺជារបស់អ្នក ហើយអ្វីៗរបស់អ្នកគឺជារបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានទទួលសិរី
រុងរឿងក្នុងពួកគេ។ ហើយខ្ញុំមិននៅក្នុងពិភពលោកទៀតទេ ហើយអ្នកទាំងនេះនៅក្នុង
ពិភពលោក ហើយខ្ញុំកំពុងមករកអ្នក។ ឱពុកបរិសុទ្ធ សូមរក្សាពួកគេក្នុងព្រះនាមរបស់
ព្រះអង្គដែលព្រះអង្គបានប្រទានដល់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យពួកគេជាមួយដូចយើង។ នៅពេល
ដែលខ្ញុំនៅជាមួយពួកគេក្នុងពិភពលោក ខ្ញុំបានរក្សាពួកគេក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ គឺ

អ្នកទាំងឡាយដែលព្រះអង្គបានប្រគល់ឱ្យខ្ញុំ ខ្ញុំបានថែរក្សា ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុង
 ចំណោមពួកគេបានវិនាសឡើយ លើកលែងតែកូនប្រុសនៃការវិនាស ដើម្បីឱ្យបទគុដ្ឋី
 សម្រេចតាមព្រះបន្ទូល។ កឡែកនេះ ខ្ញុំកំពុងមកកាន់អ្នក ហើយខ្ញុំនិយាយរឿងទាំងនេះ
 នៅក្នុងពិភពលោក ដើម្បីឱ្យពួកគេមានសេចក្តីរីករាយរបស់ខ្ញុំពេញលេញនៅក្នុង
 ពួកគេ។ ខ្ញុំបានប្រទានពាក្យរបស់អ្នកដល់ពួកគេ ហើយពិភពលោកបានស្តាប់ពួកគេ
 ពីព្រោះពួកគេមិនមែនមកពីពិភពលោកទេ ដូចជាខ្ញុំមិនមែនមកពីពិភពលោកដែរ។ ខ្ញុំ
 មិនសុំឱ្យអ្នកយកពួកគេចេញពីពិភពលោកទេ ប៉ុន្តែសុំឱ្យអ្នករក្សាពួកគេឱ្យផុតពីអំពើ
 អាក្រក់។ ពួកគេមិនមែនមកពីពិភពលោកនេះទេ ដូចជាខ្ញុំមិនមែនមកពីពិភពលោកនេះ
 ដែរ។ សូមបរិសុទ្ធពួកគេក្នុងសេចក្តីពិតរបស់ព្រះអង្គ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គគឺជា
 សេចក្តីពិត។ ដូចជាអ្នកបានបញ្ជូនខ្ញុំទៅក្នុងពិភពលោក ហើយខ្ញុំក៏បានបញ្ជូនពួកគេទៅ
 ក្នុងពិភពលោកដែរ។ ហើយសម្រាប់ពួកគេ ខ្ញុំលម្អិតខ្លួនឯង ដើម្បីឱ្យពួកគេផ្តល់កិត្តិយស
 បានលម្អិតក្នុងសេចក្តីពិតដែរ។ ទេ ខ្ញុំមិនសូវអំពើទាំងនេះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែស្វែងរកអំពើអ្នក
 ដែលជឿតាមរយៈពាក្យរបស់ពួកគេមូលទៅក្នុងខ្ញុំផងដែរ។ ដើម្បីឱ្យគ្រប់គ្នាជាមួយ
 ដូចជាអ្នក ឪពុក នៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក ដើម្បីឱ្យពួកគេក៏នៅក្នុងយើងជាមួយដែរ
 ដើម្បីឱ្យពិភពលោកជឿថា អ្នកបានបញ្ជូនខ្ញុំមក។ ហើយខ្ញុំបានប្រគល់សិរីល្អដែលអ្នក
 បានប្រគល់ដល់ខ្ញុំឱ្យពួកគេ ដើម្បីឱ្យពួកគេរួមជាមួយ ដូចជាយើងរួមជាមួយគ្នា។
 ខ្ញុំនៅក្នុងពួកគេ ហើយអ្នកនៅក្នុងខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យពួកគេត្រូវបានធ្វើឱ្យល្អកត់ខ្លោះទៅជាមួយ
 ហើយដើម្បីឱ្យពិភពលោកដឹងថា អ្នកបានបញ្ជូនខ្ញុំ ហើយបានស្រឡាញ់ពួកគេដូចជា
 អ្នកបានស្រឡាញ់ខ្ញុំ។ ឪពុក អស់អ្នកដែលអ្នកបានប្រគល់ឱ្យខ្ញុំ ខ្ញុំចង់ឱ្យគេនៅជាមួយខ្ញុំ
 នៅកន្លែងដែលខ្ញុំនៅ ដើម្បីឱ្យគេអាចមើលឃើញសិរីល្អរបស់ខ្ញុំ ដែលអ្នកបាន
 ប្រគល់ឱ្យខ្ញុំ ពីព្រោះអ្នកបានស្រឡាញ់ខ្ញុំ តាំងពីមុនគ្រឹះនៃពិភពលោក។ ឪពុកដ៏សុចរិត
 ពិភពលោកមិនបានស្គាល់អ្នកទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានស្គាល់អ្នក ហើយពួកគេបានដឹងថាអ្នកបាន
 បញ្ជូនខ្ញុំមក។ ហើយខ្ញុំបានប្រកាសនាមរបស់អ្នកដល់ពួកគេ ហើយខ្ញុំនឹងប្រកាសទៀត
 ដើម្បីឱ្យសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលអ្នកបានស្រឡាញ់ខ្ញុំនោះ នៅក្នុងពួកគេ ហើយខ្ញុំនៅក្នុង
 ពួកគេ។

១៨

បានមានព្រះបន្ទូលទាំងនេះហើយ ព្រះយេស៊ូបានយាងចេញទៅជាមួយសិស្ស
 របស់ព្រះអង្គ ឆ្លងកាត់ទន្លេកេដ្រូន ទៅកាន់កន្លែងដែលមានសួនមួយ ហើយព្រះអង្គនិង
 សិស្សរបស់ព្រះអង្គបានចូលទៅក្នុងសួននោះ។ យូដាសជាអ្នកក្បត់គាត់ក៏បានដឹងអំពី

កន្លែងនោះដែរ ព្រោះយេស៊ូបានជួបជុំជាមួយសិស្សរបស់ទ្រង់នៅទីនោះញឹកញាប់។ ដូច្នោះ យូដាសបានយកកងទ័ព និងអ្នកជំនួយពីសម្តេចបូជាចារ្យ និងពួកផារីស៊ី មក ទីនោះ ជាមួយនឹងពិល ចង្រៀង និងអាវុធ។ យេស៊ូដឹងអំពីរឿងទាំងអស់ដែលនឹង កើតមកលើគាត់ ដូច្នោះគាត់បានចេញទៅនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នា ស្វែងរកកន្លែងណា? ពួកគេបានឆ្លើយតបទៅគាត់ថា៖ យេស៊ូដែលមកពីណាសាវែត។ យេស៊ូបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ ខ្ញុំគឺជាអ្នកនោះ។ ហើយយូដាដែលកំពុងប្រគល់គាត់ ក៏បានឈរជាមួយពួកគេដែរ។ ដូច្នោះ នៅពេលដែលទ្រង់បាននិយាយទៅពួកគេថា ខ្ញុំ ជា ពួកគេបានថយក្រោយហើយដួលនៅលើដី។ ម្តងទៀតដូច្នោះ គាត់បានសួរពួក គេថា៖ អ្នករាល់គ្នាកំពុងស្វែងរកខ្ញុំ កន្លែងណា? ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖ យេស៊ូ ជនជាតិណាសាវែត។ យេស៊ូបានឆ្លើយថា៖ ខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំគឺជា។ ដូច្នោះ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្វែងរកខ្ញុំ សូមអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សទាំងនេះទៅ។ ដើម្បីឱ្យ ពាក្យដែលបាននិយាយនោះបំពេញសម្រេច ថា អ្នកដែលអ្នកបានប្រគល់ឱ្យខ្ញុំ មិន បានបាត់បង់នរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេទេ។ ស៊ីម៉ូន ពេត្រុស ដែលមានដាវ បានទាញវាចេញ ហើយបានវាយទាសករនៃអ្នកបូជាចារ្យធំ ហើយបានកាត់ត្រចៀក ខាងស្តាំរបស់គាត់ចេញ ហើយឈ្មោះទាសករនោះគឺ ម៉ាល់យុស។ ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូ មានបន្ទូល ទៅកាន់ ពេត្រុស ថា៖ ចូរដាក់ដាវ ចូលក្នុងព្រួស។ ពេល ដែល ខ្ញុំពួក បាន ប្រទាន ដល់ខ្ញុំ តើខ្ញុំ នឹងមិនផឹក វា ទេឬ?

ដូច្នោះ កងទ័ព មេបញ្ជាការ និងអ្នកជំនួយរបស់ជនជាតិយូដា បានចាប់ព្រះយេស៊ូ ហើយចងគាត់។ ហើយគេបាននាំគាត់ទៅកាន់អាណាសដ៍បង្គំ ព្រោះគាត់ជាឪពុកកេរ្តិ៍ របស់កែអាផាស ដែលជាសម្លាត់បូជាចារ្យនៃឆ្នាំនោះ។ កែអាផាសគឺជាអ្នកដែលបាន ផ្តល់ដំបូន្មានដល់ជនជាតិយូដាថា វាជាប្រយោជន៍ឱ្យមនុស្សម្នាក់ត្រូវវិនាសសម្រាប់ ប្រជាជន។ ស៊ីម៉ូន ពេត្រុស និងសិស្សម្នាក់ទៀត កំពុងតាមយេស៊ូ។ សិស្សនោះស្គាល់ សម្តេចសង្ឃ ហើយបានចូលជាមួយយេស៊ូទៅក្នុងទីធ្លាររបស់សម្តេចសង្ឃ។ ប៉ុន្តែពេត្រុសបានឈរនៅខាងក្រៅទ្វារ។ ដូច្នោះសិស្សម្នាក់ទៀតដែលស្គាល់សម្តេច សង្ឃបានចេញទៅនិយាយជាមួយអ្នកយាមទ្វារ ហើយបាននាំពេត្រុសចូលមក។ ដូច្នោះ នារីវិយក្នុងដែលជានារីក្បួន បាននិយាយទៅកាន់ពេត្រុសថា៖ តើអ្នកមិនមែនជា សិស្សម្នាក់នៃមនុស្សនេះដែរឬ? នោះបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំមិនមែនទេ។ ពួកទាសករ និង ពួកជំនួយការបានឈរធ្វើភ្លើងធ្យូង ព្រោះថាគ្រជាក់ ហើយពួកគេកំពុងតែកំដៅខ្លួន។ ពេត្រុសក៏ឈរនិងកំដៅខ្លួនជាមួយពួកគេដែរ។ ដូច្នោះ សម្តេចសង្ឃ បានសួរព្រះយេស៊ូ អំពីសិស្សរបស់គាត់ និងអំពីការបង្រៀនរបស់គាត់។ ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំបាននិយាយដោយភាពបើកចំហទៅកាន់ពិភពលោក។ ខ្ញុំបានបង្រៀនជានិច្ចនៅក្នុង

សាលាប្រជុំ និងនៅក្នុងព្រះវិហារ ដែលជាកន្លែងជនជាតិយូដាមករួមគ្នាជានិច្ច ហើយខ្ញុំ
មិនបាននិយាយអ្វីក្នុងសម្ងាត់ទេ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកសួរខ្ញុំ? សួរអ្នកដែលបានឮថា ខ្ញុំ
បាននិយាយអ្វីទៅកាន់ពួកគេ, មើលទៅ ពួកគេទាំងនេះដឹងនូវអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយ។
ប៉ុន្តែ ពេលគាត់បាននិយាយរឿងទាំងនេះ អ្នកជំនួយម្នាក់ដែលកំពុងឈរនៅទីនោះ
បានវាយព្រះយេស៊ូ ហើយនិយាយថា៖ តើអ្នកឆ្លើយសម្តេចសង្ឃដូច្នោះឬ? ព្រះយេស៊ូ
ឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ ប្រសិនបើខ្ញុំបាននិយាយអាក្រក់ សូមធ្វើសាក្សីអំពីអ្វីដែលអាក្រក់
នោះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើនិយាយល្អ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកវាយខ្ញុំ? លោកអាណាសបានបញ្ជូន
គាត់ដែលត្រូវបានចងខ្សែទៅកាន់កែអាផា ដែលជាសម្តេចសង្ឃ។ ស៊ីម៉ូន ពេត្រុស
កំពុងឈរនិងកំពុងធ្វើឱ្យក្តៅខ្លួនឯង។ ដូច្នោះគេបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ តើអ្នកមិនមែន
ជាសិស្សម្នាក់របស់គាត់ដែរឬ? គាត់បានបដិសេធ ដូច្នោះ នោះ និង បាននិយាយ មិន ខ្ញុំ
ជា។ និយាយ មួយ ពី នៃ ទាសករ នៃ សម្តេចសង្ឃ ជាញាតិ ដែល នៃដែល បានកាត់
ពេត្រុស នៃ ត្រចៀក ដូច្នោះ ពេត្រុសបានបដិសេធចុងទៀត ហើយភ្លាមៗនោះមានក៏
រៀសក។

ដូច្នោះពួកគេនាំព្រះយេស៊ូពីកែផាទៅព្រៃត្រូវយ៉ូម។ វាជាពេលព្រឹក ហើយពួកគេ
មិនបានចូលទៅក្នុងព្រៃត្រូវយ៉ូមទេ ដើម្បីកុំឱ្យពួកគេត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រឡាក់ ប៉ុន្តែដើម្បីឱ្យ
ពួកគេអាចបរិភោគពីអំប៊ុយណ្យូរីលឯផុត។ ដូច្នោះ ពីឡាត បានចេញទៅរកពួកគេ ហើយ
និយាយថា៖ តើអ្នករាល់គ្នាយកការចោទប្រកាន់អ្វីមកប្រឆាំងនឹងមនុស្សនេះ? ពួកគេ
បានឆ្លើយ និងនិយាយទៅគាត់ថា៖ ប្រសិនបើមនុស្សនេះមិនមែនជាអ្នកធ្វើបាបទេ
យើងនឹងមិនបានប្រគល់គាត់ទៅអ្នកទេ។ ដូច្នោះ ពីឡាតបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖
យកគាត់ទៅអ្នករាល់គ្នា ហើយជំនុំជម្រះគាត់តាមច្បាប់របស់អ្នករាល់គ្នា។ ដូច្នោះ
ជនជាតិយូដាបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ យើងមិនអនុញ្ញាតឱ្យសម្លាប់នរណាម្នាក់
ឡើយ។ ដើម្បីឱ្យពាក្យរបស់ព្រះយេស៊ូអាចត្រូវបានបំពេញ ដែលព្រះអង្គបាននិយាយ
បង្ហាញអំពីរបៀបនៃការស្តាប់ដែលព្រះអង្គនឹងស្តាប់។ ដូច្នោះ ពីឡាតបានចូលទៅក្នុង
ព្រះរាជវាំងម្តងទៀត ហើយបានហៅយេស៊ូ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា អ្នកជាស្តេចនៃ
ជនជាតិយូដាឬ? ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ តើអ្នកនិយាយនេះដោយខ្លួនឯង
អ្នក ឬអ្នកដទៃបាននិយាយទៅអ្នកអំពីខ្ញុំ? ពីឡាតឆ្លើយថា៖ តើខ្ញុំជាដ្ឋីហូមែនទេ? ជាតិ
របស់អ្នក និងសម្តេចសង្ឃបានប្រគល់អ្នកមកឱ្យខ្ញុំ។ តើអ្នកបានធ្វើអ្វី? ព្រះយេស៊ូបាន
ឆ្លើយថា៖ ព្រះរាជ្យរបស់ខ្ញុំមិនមែនមកពីពិភពលោកនេះទេ។ ប្រសិនបើព្រះរាជ្យរបស់ខ្ញុំ
មកពីពិភពលោកនេះ អ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំនឹងបានប្រយុទ្ធ ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំត្រូវបានប្រគល់
ទៅឱ្យជនជាតិយូដា។ ប៉ុន្តែកឡានេះ ព្រះរាជ្យរបស់ខ្ញុំមិនមែនមកពីទីនេះទេ។ ពីឡាត
បាននិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ ដូច្នោះអ្នកជាស្តេចមែនទេ? ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយថា៖

អ្នកនិយាយថាខ្ញុំជាស្តេច។ ខ្ញុំបានកើតមកសម្រាប់បំណងនេះ ហើយខ្ញុំបានមកក្នុង
ពិភពលោកសម្រាប់បំណងនេះ ដើម្បីធ្វើបន្ទាល់អំពីសេចក្តីពិត។ អ្នករាល់គ្នាដែលមកពី
សេចក្តីពិតស្តាប់សំឡេងរបស់ខ្ញុំ។ ពីឡាតនិយាយទៅគាត់ថា៖ តើអ្វីជាសេចក្តីពិត?
ហើយបាននិយាយបែបនេះហើយ គាត់បានចេញទៅរកជនជាតិយូដាម្នាក់ទៀត ហើយ
និយាយទៅពួកគេថា៖ ខ្ញុំមិនរកឃើញបទល្មើសណាមួយនៅក្នុងគាត់ទេ។ ជាទម្លាប់
របស់អ្នករាល់គ្នាដើម្បីឱ្យខ្ញុំដោះលែងមនុស្សម្នាក់ដែលអ្នករាល់គ្នានៅពេលបុណ្យរំលង
ផ្សេងៗ តើអ្នករាល់គ្នាចង់ឱ្យខ្ញុំដោះលែងព្រះរាជានៃជនជាតិយូដាដែលអ្នករាល់គ្នាដើរឬ
ទេ? ដូច្នោះ ពួកគេទាំងអស់ ស្រែកឡើងម្តងទៀត ថា កុំឱ្យមនុស្សនេះទេ ប៉ុន្តែឱ្យ
បារ៉ាប៉ាស់។ ហើយបារ៉ាប៉ាស់គឺជាចោរ។

១៩

បន្ទាប់មក ពីឡាតបានយកព្រះយេស៊ូ ហើយវាយទ្រនាប់។ ហើយទាហានទាំង
នោះបានត្បាញមកដុះពីបន្ទា ដាក់លើក្បាលរបស់គាត់ ហើយពួកគេបានស្លៀកស្បង់
ពណ៌ស្វាយឱ្យគាត់។ ហើយពួកគេនិយាយថា៖ សូមគោរព ព្រះមហាក្សត្រនៃជនជាតិ
យូដា ហើយពួកគេវាយទះគាត់។ ដូច្នោះ ពីឡាតបានចេញទៅខាងក្រៅម្តងទៀត ហើយ
និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ មើល ខ្ញុំនាំគាត់ចេញមកខាងក្រៅឱ្យអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នក
រាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំរកមិនឃើញមូលហេតុណាមួយនៅក្នុងគាត់ទេ។ ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូ
បានចេញទៅខាងក្រៅ ដោយពាក់មកុដបន្ទា និងស្លៀកពាក់ពណ៌ស្វាយ។ ហើយគាត់
និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ មើលមនុស្សនេះ។ ដូច្នោះនៅពេលដែលពួកសម្តេចសង្ឃ
និងពួកអ្នកបម្រើបានឃើញគាត់ ពួកគេបានស្រែកថា៖ ឆ្កាងគាត់! ឆ្កាងគាត់! ពីឡាត
និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាយកគាត់ទៅហើយឆ្កាងចុះ ដ្បិតខ្ញុំមិនរកឃើញ
មូលហេតុណាមួយក្នុងគាត់ទេ។ ពួកជឿហ្វូបានឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ យើងមានច្បាប់ ហើយ
តាមច្បាប់របស់យើង គាត់គួរតែស្តាប់ ពីព្រោះគាត់បានធ្វើខ្លួនឯងជាគ្រូសម្រស់របស់
ព្រះជាម្ចាស់។ នៅពេលដូច្នោះ ពីឡាតបានជញ្ជក់នេះ គាត់កាន់តែខ្លាច ហើយគាត់បាន
ចូលទៅក្នុងព្រៃត្រូវម្តងទៀតនិងនិយាយទៅព្រះយេស៊ូថា៖ អ្នកមកពីណា? ប៉ុន្តែ
ព្រះយេស៊ូមិនបានឱ្យចម្លើយដល់គាត់ទេ។ ដូច្នោះ ពីឡាត និយាយទៅគាត់ថា៖ អ្នកមិន
និយាយទៅខ្ញុំទេឬ? តើអ្នកមិនដឹងទេថា ខ្ញុំមានសិទ្ធិអំណាចឆ្កាងទ្រនាប់អ្នក និងមាន
សិទ្ធិអំណាចដោះលែងអ្នក? យេស៊ូបានឆ្លើយថា អ្នកមិនមានសិទ្ធិអំណាចណាមួយលើ
ខ្ញុំទេ ប្រសិនបើវាមិនត្រូវបានផ្តល់ឱ្យអ្នកពីលើ ដោយសារតែនេះ អ្នកដែលប្រគល់ខ្ញុំឱ្យ
អ្នកមានបាបធំជាង។ ចាប់ពីពេលនោះ ពីឡាតបានស្វែងរកដើម្បីលែងគាត់ ប៉ុន្តែពួក

ជឿហ្វូបានស្រែកនិយាយថា ប្រសិនបើអ្នកដែលគាត់នេះ អ្នកមិនជាមិត្តរបស់សេសេរ
ទេ។ អ្នកណាដែលធ្វើខ្លួនឯងជាស្តេច គឺប្រឆាំងនឹងសេសេរ។ ដូច្នោះ ពីឡាត បានព្រហ្មក្ស
នេះ ក៏បាននាំយេស៊ូមេត្តទៅខាងក្រៅ ហើយបានអង្គុយលើវេទិកាក្នុងកន្លែងដែលហៅ
ថា ថ្មក្រាល ជាភាសាហេព្រើរហៅថា កាបបាថា នេះជាការរៀបចំនៃពិធីបុណ្យផាស្តា
ប្រហែលម៉ោងទីប្រាំមួយ ហើយគាត់និយាយទៅកាន់ជនជាតិយូដាថា៖ មើលឃើញ
ស្តេចរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ប៉ុន្តែពួកគេបានស្រែកថា៖ យកទៅ! យកទៅ! ឆ្កាង
គាត់លើឈើឆ្កាង! ពីឡាតនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើខ្ញុំគួរឆ្កាងស្តេចរបស់អ្នករាល់
គ្នាលើឈើឆ្កាងឬ? ពួកសម្តេចបុរាណបានឆ្លើយថា៖ យើងមិនមានស្តេចណាម្នាក់ទេ
លើកំលាំងតែសេសេរ។ ដូច្នោះ ពេលនោះ គាត់បានប្រគល់ព្រះអង្គទៅឱ្យពួកគេ ដើម្បីឱ្យ
ព្រះអង្គត្រូវបានឆ្កាងលើឈើឆ្កាង។

ពួកគេបានទទួលព្រះយេស៊ូហើយនាំទៅ ហើយទ្រង់បានដឹកឈើឆ្កាងរបស់ទ្រង់
ចេញទៅកាន់ទីកន្លែងដែលហៅថាលោងក្បាល ដែលជាភាសាហេព្រើរហៅថា
គុលបុតថា ទីណាដែលពួកគេបានឆ្កាងគាត់ និងជាមួយគាត់មានអ្នកដទៃពីរនាក់ ម្នាក់
នៅខាងនេះ និងម្នាក់នៅខាងនោះ ហើយយេស៊ូនៅកណ្តាល។ ពីឡាតបានសរសេរ
ចំណងជើងមួយ ហើយបានដាក់វានៅលើឈើឆ្កាង។ វាត្រូវបានសរសេរថា៖ យេស៊ូ
ជាតិណាសារ៉ែត ស្តេចនៃជនជាតិយូដា។ ដូច្នោះ ជនជាតិយូដាជាច្រើននាក់បានអាន
ចំណងជើងនេះ ដោយសារតែកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូត្រូវបានឆ្កាងលើឈើឆ្កាងគឺនៅ
ជិតទីក្រុង ហើយចំណងជើងនោះត្រូវបានសរសេរជាភាសាហេព្រើរ ជាភាសាក្រិក និង
ជាភាសាឡាតាំង។ ដូច្នោះ អ្នកសម្តេចសង្ឃនៃជនជាតិយូដាបាននិយាយទៅកាន់
ពីឡាតថា៖ កុំសរសេរថា ស្តេចនៃជនជាតិយូដា ទេ ប៉ុន្តែសរសេរថា អ្នកនោះបាន
និយាយថា ខ្ញុំជាស្តេចនៃជនជាតិយូដា។ ពីឡាតឆ្លើយតបថា៖ អ្វីដែលខ្ញុំបានសរសេរ ខ្ញុំ
បានសរសេរហើយ។

ដូច្នោះ ពេលទាហានបានឆ្កាងព្រះយេស៊ូ ពួកគេបានយកសម្លៀកបំពាក់របស់
ព្រះអង្គ ហើយបានបែងចែកជាបួនផ្នែក ម្នាក់មួយផ្នែក និងអារផងដែរ ហើយអារនោះ
គ្មានថ្លៃ ត្បាញពីលើចុះក្រោមទាំងមូល។ ដូច្នោះ ពួកគេបាននិយាយគ្នាទៅវិញ
ទៅមកថា កុំរំហែកវា ប៉ុន្តែចូរយើងចាប់ឆ្នោតអំពីវាថាតើនឹងជារបស់អ្នកណា ដើម្បីឱ្យ
បំពេញនូវគម្ពីរដែលនិយាយថា ពួកគេបានបែងចែកសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំសម្រាប់ខ្លួន
ពួកគេ ហើយលើឈុតសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំ ពួកគេបានបោះឆ្នោត។

ដូច្នោះ ពួកទាហានបានធ្វើរឿងទាំងនេះ។ ហើយម្តាយរបស់ព្រះយេស៊ូ និងបងស្រី របស់ម្តាយរបស់ព្រះអង្គ គឺម៉ារីភរិយារបស់ក្លូប៉ា និងម៉ារីម៉ាដាឡូន បាននឈរនៅ ក្បែរឈើក្តោងរបស់ព្រះយេស៊ូ។ ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូបានឃើញម្តាយ និងសិស្សដែល គាត់ស្រឡាញ់កំពុងនឈរនៅជិត ក៏និយាយទៅកាន់ម្តាយរបស់គាត់ថា៖ ស្រ្តីអើយ មើល កូនប្រុសរបស់អ្នក។ បន្ទាប់មក គាត់និយាយទៅកាន់សិស្សថា៖ មើល! នេះជាម្តាយ របស់អ្នក។ ហើយចាប់ពីពេលនោះមក សិស្សបានយកនាងទៅផ្ទះរបស់គាត់។ បន្ទាប់ពីនេះ ព្រះយេស៊ូដឹងថា ទាំងអស់សព្វគ្រប់រួចហើយ ដើម្បីឱ្យបទគម្ពីរត្រូវបាន បំពេញ ទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ ខ្ញុំស្រែកទឹក។ ដូច្នោះ មានផ្ទះពេញដោយទឹកខ្លះដាក់នៅ ទីនោះ ប៉ុន្តែពួកគេបានបំពេញស្រោមសំបោរដោយទឹកខ្លះ និងដាក់វាជុំវិញ ដើមប៊ុសុប ហើយបាននាំមកកាន់មាត់របស់គាត់។ ដូច្នោះ ពេលព្រះយេស៊ូយកទឹកខ្លះ ហើយ ព្រះអង្គមានបន្ទូលថា៖ បានបញ្ចប់ហើយ ហើយព្រះអង្គផ្តកព្រះសិរ ទ្រង់ប្រគល់ ព្រះវិញ្ញាណ។

ដូច្នោះ ពួកជនជាតិយូដាបានសួរពីឡាត ដើម្បីឱ្យបំបែកជើងរបស់ពួកគេ ហើយយករាងកាយចេញទៅ ដើម្បីកុំឱ្យរាងកាយនៅលើឈើក្តោងក្នុងថ្ងៃសប្តិ ដោយសារថ្ងៃនោះគឺជាថ្ងៃត្រៀមខ្លួន ហើយថ្ងៃសប្តិនោះគឺជាថ្ងៃធំ។ ដូច្នោះ ទាហាន ទាំងនោះបានមក ហើយពួកគេបានបាក់ជើងរបស់អ្នកទីមួយ និងអ្នកម្នាក់ទៀតដែលត្រូវ បានក្តោងជាមួយគាត់។ ប៉ុន្តែនៅពេលមកដល់ព្រះយេស៊ូ ពេលពួកគេឃើញថាព្រះអង្គ បានសុគតទៅហើយ ពួកគេមិនបានបាក់ជើងរបស់ព្រះអង្គទេ។ ប៉ុន្តែ ទាហានម្នាក់ បានយកលំពែងចាក់ចំបៀងរបស់គាត់ ហើយភ្លាមនោះ ឈាមនិងទឹកបានហូរ ចេញមក។ ហើយអ្នកដែលបានឃើញបានធ្វើបន្ទាល់ ហើយការបន្ទាល់របស់គាត់គឺពិត ហើយអ្នកនោះដឹងថាគាត់និយាយពិត ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាជឿដែរ។ រឿងទាំងនេះបាន កើតឡើង ដើម្បីឱ្យពាក្យសម្តែងត្រូវបានបំពេញ ថា អ្វីៗរបស់គាត់នឹងមិនត្រូវបំបែកទេ។ និងម្តងទៀត ពេទ្យគម្ពីរមួយផ្សេងទៀតនិយាយថា៖ ពួកគេនឹងមើលឃើញអ្នកដែលពួក គេបានចាក់។

បន្ទាប់ពីរឿងទាំងនេះ យ៉ូសែបដែលមកពីអាវីម៉ាថាយ៉ា ជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូ ប៉ុន្តែបានលាក់ខ្លួនដោយសារតែការភ័យខ្លាចចំពោះជនជាតិយូដា បានសួរពីឡាត ដើម្បីយករូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូ ហើយពីឡាតបានអនុញ្ញាត។ ដូច្នោះគាត់បានមក ហើយបានយករូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូ។ នីកូដេម ដែលបានមកជួបព្រះយេស៊ូនៅ ពេលយប់លើកដំបូង ក៏បានមកដែរ ដោយដឹកយកល្បាយមីរនិងអាឡាសប្រហែលមួយ រយលីត្រ។ ដូច្នោះ ពួកគេបានយករាងកាយរបស់ព្រះយេស៊ូ ហើយប៉ាន់ចង់វាដោយក្រ

ណាត់លីណិនជាមួយនឹងគ្រឿងក្រអូប ដូចជាទំនៀមទម្លាប់របស់ជនជាតិយូដាក្នុងការ
បញ្ចុះសព។ ពេលនោះមានស្ទួនមួយនៅកន្លែងដែលព្រះអង្គត្រូវបានគ្រងលើលើក្តែង
ហើយនៅក្នុងស្ទួននោះមានផ្លូវថ្មីមួយ ដែលមិនទាន់មាននរណាម្នាក់ត្រូវបានដាក់ទុក
នៅក្នុងនោះទេ។ ដូច្នោះ ទីនោះ ដោយសារតែការរៀបចំរបស់ជនជាតិយូដា ព្រោះ
មហាផ្លូវនៅជិត គេបានដាក់ព្រះយេស៊ូ។

២០

នៅថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍ ម៉ារីម៉ាដាឡេនបានមកដល់ផ្លូវនៅពេលព្រឹកព្រលឹម ពេល
ដែលអាកាសនៅតែងងឹត ហើយនាងបានឃើញថ្មត្រូវបានយកចេញពីផ្លូវ។ នាងរត់ទៅ
ហើយមកជួប ស៊ីម៉ូន ពេត្រុស និងសិស្សម្នាក់ទៀត ដែលព្រះយេស៊ូស្រឡាញ់ ហើយ
នាងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា គេបានលើកយកព្រះអម្ចាស់ចេញពីផ្លូវ ហើយយើងមិន
ដឹងថា គេបានដាក់ព្រះអង្គនៅកន្លែងណាទេ។ ដូច្នោះ ពេត្រុស និងសិស្សម្នាក់ទៀត បាន
ចេញទៅ ហើយកំពុងតែមកកាន់ផ្លូវ។ អ្នកទាំងពីររត់ជាមួយគ្នា ហើយសិស្សម្នាក់ទៀត
បានរត់លឿនជាងពេត្រុស ហើយបានមកដល់ផ្លូវមុនគេ ហើយ ពេលពេលខ្លួនចុះមើល
គាត់ឃើញក្រណាត់ណាមួយកំពុងដេកនៅទីនោះ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានចូលទៅខាងក្នុងទេ។
ដូច្នោះ ស៊ីម៉ូន ពេត្រុស ដែលកំពុងតាមគាត់ បានមកដល់ ហើយបានចូលទៅក្នុងផ្លូវ
ហើយឃើញក្រណាត់សក់ដេកនៅទីនោះ។ និង ផ្កាមុខ ដែល ត្រូវ បាន ដាក់ លើ ក្បាល
របស់ គាត់ មិន បាន ដាក់ ជាមួយ ក្រណាត់ សក់ ទេ ប៉ុន្តែ ត្រូវ បាន រមួរ ដាច់ ពី គ្នា ទុក
នៅ កន្លែង មួយ។ បន្ទាប់មកដូច្នោះ សិស្សម្នាក់ទៀតដែលបានមកដល់ដំបូងក៏បានចូល
ទៅក្នុងផ្លូវ ហើយគាត់បានឃើញ ហើយបានជឿ។ ដ្បិតពួកគេមិនទាន់ដឹងពីគម្ពីរថា
គាត់ត្រូវតែក្រោកឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់។ ដូច្នោះ ពួកសិស្ស បានទៅវិញ ទៅកាន់ផ្ទះ
របស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែម៉ារីបានឈរយំនៅខាងក្រៅផ្លូវ។ ដូច្នោះ ពេលនាងយំ នាងបានអោន
ចុះទៅក្នុងផ្លូវ ហើយឃើញទេវតាពីរអង្គស្លៀកពាក់ពណ៌សអង្គុយ មួយអង្គនៅខាង
ក្បាល នឹងមួយអង្គនៅខាងជើង ត្រង់កន្លែងដែលរាងកាយរបស់ព្រះយេស៊ូដាក់។ ហើយ
ពួកគេទាំងនោះនិយាយទៅនាងថា៖ ស្រ្តីអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកយំ? នាងនិយាយទៅ
ពួកគេថា៖ ពីព្រោះពួកគេបានយកព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំទៅ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាពួកគេបាន
ដាក់ទ្រង់នៅទីណាទេ។ ហើយបាននិយាយទាំងនេះរួច នាងបានបែរក្រោយ ហើយ
មើលឃើញព្រះយេស៊ូកំពុងឈរ ប៉ុន្តែនាងមិនដឹងថាគឺជាព្រះយេស៊ូទេ។ ព្រះយេស៊ូ
និយាយទៅនាងថា៖ ស្រ្តីអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកយំ? អ្នកកំពុងស្វែងរកនរណា? នាង
គិតថាគាត់ជាអ្នកថែស្ទួន ទើបនិយាយទៅគាត់ថា៖ ម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើអ្នកបានយក

គាត់ទៅ សូមប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកបានដាក់គាត់នៅកន្លែងណា ហើយខ្ញុំនឹងយកគាត់ទៅ។
យេស៊ូវនិយាយទៅនឹងថា៖ ម៉ារី។ នាងបែរមកនិយាយទៅគាត់ថា៖ រាប់ប៉ុន្តី ដែល
មានន័យថា គ្រូ។ យេស៊ូវនិយាយទៅនាងថា៖ កុំប៉ះខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំមិនទាន់ឡើងទៅកាន់ឪពុក
របស់ខ្ញុំនៅឡើយទេ។ ប៉ុន្តែ ចូរទៅរកបងប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ហើយនិយាយប្រាប់ពួកគេថា
ខ្ញុំកំពុងឡើងទៅកាន់ឪពុករបស់ខ្ញុំ និងឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នា ព្រមទាំងព្រះរបស់ខ្ញុំ និង
ព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ម៉ារី ម៉ាដាឡែន មកប្រាប់ពួកសិស្សថា នាងបានឃើញ
ព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអង្គបានមានបន្ទូលនឹងនាងនូវរឿងទាំងនេះ។

ដោយសារជាពេលល្ងាចនៅថ្ងៃនោះ គឺថ្ងៃទីមួយនៃសប្តាហ៍ ហើយទ្វារត្រូវ
បានបិទនៅកន្លែងដែលពួកសិស្សប្រជុំគ្នា ដោយសារការរំខានពួកជឿព្រះយេស៊ូវ
បានយាងមក ហើយឈរនៅកណ្តាល ហើយមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា សន្តិភាព
សម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយបាននិយាយនេះហើយ ប្រែទៅបានបង្ហាញដៃទាំងនោះ និង
ចំហៀងរបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ។ ដូច្នេះពួកសិស្សបានរីករាយពេលបានឃើញ
ព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវបានគ្រាស់ទៅកាន់ពួកគេម្តងទៀតថា៖ សន្តិភាពសុខ
ចំពោះអ្នករាល់គ្នា។ ដូចជាព្រះវរបិតាបានចាត់ធ្វើខ្ញុំមកនោះ ខ្ញុំក៏ចាត់ធ្វើអ្នករាល់គ្នាដែរ។
ហើយបាននិយាយនេះរួច គាត់បានផ្តិចលទៅក្នុង ហើយនិយាយទៅពួកគេថា ចូរទទួល
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ បើអ្នករាល់គ្នាអត់ទោសបាបរបស់នរណាម្នាក់ ពួកគេនឹងត្រូវបាន
អត់ទោស បើអ្នករាល់គ្នាកាន់បាបរបស់នរណាម្នាក់ ពួកគេនឹងត្រូវបានកាន់។

ប៉ុន្តែថ្ងៃម៉ាស់ ដែលជាម្នាក់ក្នុងចំណោមសិស្សទាំងដប់ពីរ ហៅថា ក្លោះ មិននៅ
ជាមួយពួកគេទេ នៅពេលដែលយេស៊ូវមក។ សិស្សផ្សេងទៀតបាននិយាយទៅកាន់
គាត់ថា៖ យើងបានឃើញព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖
ប្រសិនបើខ្ញុំមិនឃើញស្នាមដៃកន្ត្រៃនៅក្នុងដៃរបស់ព្រះអង្គ និងដាក់ក្រាមដៃរបស់ខ្ញុំចូល
ទៅក្នុងស្នាមដៃកន្ត្រៃ និងដាក់ដៃរបស់ខ្ញុំចូលទៅក្នុងចំហៀងរបស់ព្រះអង្គទេ ខ្ញុំនឹង
មិនជឿឡើយ។ ហើយបន្ទាប់ពីប្រាំបីថ្ងៃ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គ និងថ្ងៃម៉ាស់ នៅខាងក្នុង
ម្តងទៀត។ ព្រះយេស៊ូវបានយាងមក ទោះបីទ្វារបានបិទ ហើយបានឈរនៅកណ្តាល
និយាយថា៖ សន្តិភាពដល់អ្នករាល់គ្នា។ បន្ទាប់មកទ្រង់និយាយទៅកាន់ថ្ងៃម៉ាស់ថា៖ យ
ក្រាមដៃរបស់អ្នកមកទីនេះ ហើយមើលដៃទាំងនេះរបស់ខ្ញុំ ហើយយកដៃរបស់
អ្នកមកដាក់ចូលទៅក្នុងចំហៀងរបស់ខ្ញុំ ហើយកុំក្លាយជាមនុស្សមិនជឿ ប៉ុន្តែចូរជា
មនុស្សជឿ។ ហើយថ្ងៃម៉ាស់បានឆ្លើយតប និងនិយាយទៅគាត់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ
និងព្រះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំ។ ព្រះយេស៊ូវនិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្នកបានឃើញខ្ញុំ អ្នក
បានជឿ។ មានពរណាស់សម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលមិនបានឃើញ ប៉ុន្តែបានជឿ។

ព្រះយេស៊ូបានធ្វើសញ្ញាជាច្រើនទៀតនៅចំពោះមុខសិស្សរបស់ទ្រង់ ដែលមិន
បានសរសេរទុកក្នុងសៀវភៅនេះទេ។ រឿងទាំងនេះត្រូវបានសរសេរ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់
គ្នាជឿថា យេស៊ូគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់ ហើយដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា
ដែលជឿ នឹងមានជីវិតក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ។

២១

បន្ទាប់ពីទាំងនេះ ព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញខ្លួនឯងម្តងទៀតទៅកាន់ពួកសិស្សនៅលើ
សមុទ្រទីបេរោស ហើយគាត់បានបង្ហាញដូច្នោះ។ ស៊ីម៉ុន ពេត្រុស និង ថូម៉ាស់ ដែលត្រូវ
បានហៅថា គ្លោះ និង ណាថាណាអែល ដែលមកពី កាណា នៃ កាលីឡេ និង កូនប្រុស
របស់ សេរបេដ និង សិស្សផ្សេងទៀតរបស់គាត់ ពីរនាក់ បាននៅជាមួយគ្នា។ ស៊ីម៉ុន
ពេត្រុស និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំទៅចាប់ត្រី។ ពួកគេនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖
យើងនឹងទៅជាមួយអ្នកដែរ។ ពួកគេចេញទៅហើយឡើងលើនាវាភ្លាម ប៉ុន្តែក្នុងយប់
នោះពួកគេមិនបានចាប់ត្រីអីសោះ។ នៅពេលព្រឹកបានមកដល់រួចហើយ ព្រះយេស៊ូ
បានឈរនៅលើប្រាំង ប៉ុន្តែសិស្សទាំងឡាយមិនបានដឹងថាគឺជាព្រះយេស៊ូទេ។ ដូច្នោះ
ព្រះយេស៊ូនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ កូនឪ អ្នករាល់គ្នាមានត្រីអីទេ? ពួកគេឆ្លើយទៅ
កាន់គាត់ថា៖ ទេ។ ប៉ុន្តែ គាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ចូរបោះសំណាញ់ទៅផ្នែក
ស្តាំនៃនាវា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរកឃើញ។ ដូច្នោះពួកគេបានបោះ ហើយពួកគេដែល
អាចទាញវាឡើងបានទៀតហើយ ដោយសារចំនួនត្រីច្រើន។ ដូច្នោះ សិស្សនោះ ដែល
យេស៊ូបានស្រឡាញ់ បានថ្លែងទៅកាន់ពេត្រុសថា ជាព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នោះ
ស៊ីម៉ុនពេត្រុស ពេលបានឮថាជាព្រះអម្ចាស់ បានចង់អារខាងក្រៅ ព្រោះគាត់ទទេ
ហើយបានបោះខ្លួនឯងទៅក្នុងសមុទ្រ។ ប៉ុន្តែសិស្សដទៃទៀតបានមកដោយទូក ព្រោះ
ពួកគេមិនបានឆ្លើយពីដីទេ គឺប្រហែលពីរយក្រាស់ដៃប៉ុណ្ណោះ ពួកគេអូសសំណាញ់
ត្រីមក។ ដូច្នោះ នៅពេលពួកគេបានចុះមកដល់ដី ពួកគេបានមើលឃើញភ្លើងធ្មេញផ្ទុំ
ដែលកំពុងអេះ និងត្រីដែលដាក់លើភ្លើង និងនំប៉័ង។ ព្រះយេស៊ូនិយាយទៅកាន់ពួក
គេថា៖ យកត្រីដែលអ្នករាល់គ្នាទើបចាប់បានក៏ឡូរនេះមកផង។ ស៊ីម៉ុន ពេត្រុស បាន
ឡើងទៅ ហើយបានទាញសំណាញ់នោះមកលើផែនដី ដែលពេញដោយត្រីធំមួយរយ
ហាសិបបី ហើយទោះបីមានច្រើនដូច្នោះក៏ដោយ សំណាញ់នោះក៏មិនត្រូវបានហែក
ដែរ។ ព្រះយេស៊ូនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ មកញ៉ាំងហារពេលព្រឹកចុះ។ ប៉ុន្តែគ្មាន
សិស្សម្នាក់ណាហ៊ានសួរគាត់ថា អ្នកជានរ ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូមក ហើយយកនំប៉័ងឱ្យ

ពួកគេ និងគ្រីផងដែរ។ នេះជាលើកទីបីរួចហើយ ដែលព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញព្រះអង្គ ដល់សិស្សរបស់ព្រះអង្គ បន្ទាប់ពីព្រះអង្គបានរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់។

នៅពេលដែលពួកគេបានញ៉ាំងអាហារពេលព្រឹកហើយ ព្រះយេស៊ូនិយាយទៅ កាន់ស៊ីម៉ូនពេត្រុសថា៖ ស៊ីម៉ូនកូនយ៉ូណា តើអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំច្រើនជាងទាំងនេះទេ? គាត់និយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ បាទ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះអង្គដឹងថាខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ចិញ្ចឹមកូនចៀមរបស់ខ្ញុំ។ គាត់និយាយទៅគាត់ម្តង ទៀតជាលើកទីបី៖ ស៊ីម៉ូនកូនយ៉ូណា អ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំឬ? គាត់និយាយទៅគាត់៖ បាទ ព្រះអម្ចាស់ អ្នកដឹងថាខ្ញុំជាមិត្តរបស់អ្នក។ គាត់និយាយទៅគាត់៖ ចិញ្ចឹមចៀមរបស់ខ្ញុំ។ គាត់និយាយទៅកាន់គាត់ជាលើកទីបី៖ ស៊ីម៉ូន កូនយ៉ូណា តើអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំឬ? ពេត្រុសប្រយោជន៍ណាស់ ព្រោះគាត់សួរគាត់ជាលើកទីបីថា៖ តើអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំឬ? ហើយគាត់និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ អ្នកដឹងអ្វីៗទាំងអស់ អ្នកដឹងថាខ្ញុំ ស្រឡាញ់អ្នក។ យេស៊ូនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ចិញ្ចឹមចៀមរបស់ខ្ញុំ។ ពិតប្រាកដ ពិត ប្រាកដ ខ្ញុំនិយាយទៅអ្នក នៅពេលដែលអ្នកនៅក្មេង អ្នកចង់ខ្សែក្រវ៉ាត់ខ្លួនឯង ហើយ អ្នកដើរទៅកន្លែងដែលអ្នកចង់ ប៉ុន្តែនៅពេលអ្នកចាស់ អ្នកនឹងលាតសន្ធឹងដៃរបស់អ្នក ហើយអ្នកដទៃនឹងចងអ្នក ហើយនឹងនាំអ្នកទៅកន្លែងដែលអ្នកមិនចង់។ ប៉ុន្តែគាត់បាន និយាយនេះដើម្បីបង្ហាញថាគាត់នឹងម្នាក់យសវិល្លដល់ព្រះដោយមរណភាពណា។ ហើយ បន្ទាប់ពីនិយាយនេះ គាត់និយាយទៅគាត់ថា៖ ចូរតាមខ្ញុំ។ ពេត្រុសបានបែរមកក្រោយ ហើយមើលឃើញសិស្សដែលព្រះយេស៊ូបានស្រលាញ់ក៏ពុំពងតាមពីក្រោយ ដែលជាអ្នក ដែលបានផ្អៀងលើទ្រូងរបស់ព្រះអង្គក្នុងពេលពិសា ហើយបាននិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ តើអ្នកណាជាអ្នកកំពុងប្រគល់ព្រះអង្គ បានឃើញនេះ ពេត្រុសនិយាយទៅកាន់ យេស៊ូថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ចុះនេះវិញ? ព្រះយេស៊ូនិយាយទៅគាត់ថា៖ ប្រសិនបើខ្ញុំចង់ឱ្យ គាត់នៅរហូតដល់ខ្ញុំមក នោះជាកិច្ចអ្វីរបស់អ្នក? អ្នកចូរតាមខ្ញុំ។ ដូច្នេះ ពាក្យនេះបាន ចេញទៅក្នុងចំណោមបងប្អូនថា សិស្សនោះនឹងមិនស្លាប់ទេ ហើយព្រះយេស៊ូមិនបាន និយាយទៅគាត់ថា គាត់នឹងមិនស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែបាននិយាយថា ប្រសិនបើខ្ញុំចង់ឱ្យគាត់ នៅរហូតដល់ខ្ញុំមក នោះមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នក?

នេះគឺជាសិស្សដែលធ្វើបន្ទាល់អំពីរឿងទាំងនេះ និងបានសរសេររឿងទាំងនេះ ហើយយើងដឹងថាសក្តីកម្មរបស់គាត់គឺពិត។ មានច្រើនទៀតផងដែរ ដែលព្រះយេស៊ូ បានធ្វើ ប្រសិនបើគ្រូសរសេរម្តងមួយៗ ខ្ញុំគិតថាសូម្បីតែពិភពលោកក៏នឹងមិនអាចផ្ទុក សៀវភៅទាំងអស់ដែលត្រូវសរសេរនោះបានដែរ។ អាមេន។

លោកុប្បត្តិ

១

នៅដើមកាល ព្រះបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី។ ប៉ុន្តែដីគឺមើលមិនឃើញ និងមិនមានរូបរាង ហើយដង្ហើតនៅលើជម្រៅ ហើយវិញ្ញាណព្រះនៅលើទឹក។ ហើយព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖ ចូរមានពន្លឺ ហើយពន្លឺក៏មាន។ ហើយព្រះបានឃើញពន្លឺថា ល្អ ហើយព្រះបានបំបែករវាងពន្លឺ និងភាពងងឹត។ ហើយព្រះបានហៅពន្លឺថា ថ្ងៃ ហើយបានហៅភាពងងឹតថា យប់។ ហើយមានល្ងាច ហើយមានព្រឹក ជាថ្ងៃទីមួយ។

ហើយព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖ ឱ្យមានផ្ទៃរឹងនៅកណ្តាលទឹក ហើយឱ្យវាបំបែកទឹកពីទឹក ហើយវាក៏កើតមានដូច្នោះ។ ហើយព្រះបានបង្កើតផ្ទៃរឹង ហើយព្រះបានបំបែករវាងកណ្តាលទឹកដែលនៅក្រោមផ្ទៃរឹង និងរវាងកណ្តាលទឹកដែលនៅលើផ្ទៃរឹង។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានហៅផ្ទៃមេឃថា ស្ថានសួគ៌ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានឃើញថា ល្អ ហើយមានល្ងាច ហើយមានព្រឹក ជាថ្ងៃទីពីរ។

ហើយព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលថា៖ ឱ្យទឹកដែលនៅខាងក្រោមមេឃត្រូវប្រមូលទៅជាកន្លែងមួយ ហើយឱ្យដីស្ងួតលេចឡើង ហើយវាបានកើតឡើងដូច្នោះ។ ទឹកដែលនៅខាងក្រោមមេឃត្រូវបានប្រមូលទៅកន្លែងរបស់វា ហើយដីស្ងួតបានលេចឡើង។ ហើយព្រះបានហៅដីស្ងួតថា ដី ហើយប្រព័ន្ធនៃទឹកទាំងនោះ ព្រះបានហៅថា សមុទ្រ ហើយព្រះបានឃើញថា វាល្អ។ ហើយព្រះបានមានបន្ទូលថា ឱ្យដីដុះស្មៅដែលប្រោសគ្រាប់តាមពូជ និងតាមសណ្ឋាន ហើយដើមឈើមានផ្លែ ដែលផលិតផ្លែដែលគ្រាប់របស់វានៅក្នុងវា តាមពូជលើដី ហើយវាបានកើតឡើងដូច្នោះ។ ហើយដីបាននាំចេញស្មៅ ដែលធ្វើឱ្យមានគ្រាប់ពូជតាមប្រភេទ និងតាមភាពដូចគ្នា ហើយដើមឈើមានផ្លែ ដែលធ្វើផ្លែ ដែលគ្រាប់ពូជរបស់វានៅក្នុងវាតាមប្រភេទលើដី ហើយព្រះបានឃើញថា ល្អ។ ហើយមានល្ងាច ហើយមានព្រឹក ជាថ្ងៃទីបី។

ហើយព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖ ឱ្យមានពន្លឺនៅក្នុងផ្ទៃមេឃនៃស្ថានសួគ៌ដើម្បីបញ្ចេញពន្លឺលើផែនដី ដើម្បីបំបែករវាងថ្ងៃនិងយប់ ហើយឱ្យពួកវាក្លាយជាសញ្ញាសម្រាប់កំណត់ពេលវេលា ថ្ងៃ និងឆ្នាំ។ ហើយឱ្យពួកវាក្លាយជាពន្លឺនៅក្នុងផ្ទៃមេឃនៃ

ស្ថានសួគ៌ ដើម្បីបញ្ចេញពន្លឺលើផែនដី ហើយវាបានកើតឡើងដូច្នោះ។ ហើយព្រះបាន
បង្កើតពន្លឺធំពីរ គឺពន្លឺធំសម្រាប់គ្រប់គ្រងថ្ងៃ និងពន្លឺតូចសម្រាប់គ្រប់គ្រងយប់ ព្រមទាំង
ផ្កាយទាំងអស់។ ហើយព្រះបានដាក់ពួកវានៅក្នុងផ្ទៃមេឃនៃស្ថានសួគ៌ ដើម្បីឲ្យពន្លឺលើ
ផែនដី។ និងគ្រប់គ្រងថ្ងៃ និងយប់ ហើយបំបែកវាជាពន្លឺ និងភាពងងឹត ព្រះបាន
ឃើញថាពន្លឺ ហើយមានល្អ ហើយមានព្រឹក ជាថ្ងៃទីបួន។

ហើយព្រះបានមានបន្ទូលថា៖ ឱ្យទឹកទាំងឡាយនាំចេញនូវសត្វរស់ឡើងដែល
មានជីវិត ហើយឱ្យបក្សីទាំងឡាយហោះហើរលើផែនដីក្រោមផ្ទៃដីនៃស្ថានសួគ៌។
ហើយវាបានកើតឡើងដូច្នោះ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើសត្វទឹកធំៗ និងព្រលឹងទាំង
អស់នៃសត្វវាយារវ័យលទ្ធិក៏បាននាំចេញតាមប្រភេទរបស់ពួកគេ និងបក្សីមានស្លាប
គ្រប់ប្រភេទតាមពូជ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានឃើញថាពន្លឺ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បាន
ប្រទានពរពួកវា ដោយថា៖ កើនឡើង និងបន្តពូជ ហើយបំពេញទឹកនៅក្នុងសមុទ្រ
ហើយសូមឱ្យបក្សីបន្តពូជលើផែនដី។ ហើយមានល្អ ហើយមានព្រឹក ជាថ្ងៃទីប្រាំ។

ហើយព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា ឱ្យដីនាំចេញនូវព្រលឹងរស់តាមពូជ គឺសត្វ
ជើងបួន សត្វលូន និងសត្វសាហាវនៃដីតាមពូជ ហើយវាបានកើតឡើងដូច្នោះ។ ហើយ
ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតសត្វព្រៃនៃផែនដីតាមពូជរបស់វា និងសត្វចិញ្ចឹមតាមពូជរបស់វា
និងសត្វលូនទាំងអស់នៃផែនដីតាមពូជរបស់វា ហើយព្រះជាម្ចាស់បានឃើញថាពន្លឺ។

ហើយព្រះបានមានបន្ទូលថា៖ ចូរយើងបង្កើតមនុស្សតាមរូបភាពរបស់យើង និង
តាមសណ្ឋានរបស់យើង ហើយឱ្យពួកគេគ្រប់គ្រងលើត្រីក្នុងសមុទ្រ លើបក្សីក្នុងមេឃ
លើសត្វពាហនៈ លើផែនដីទាំងមូល និងលើសត្វលូនទាំងអស់ដែលលូនលើផែនដី។
ហើយព្រះបានបង្កើតមនុស្សតាមរូបភាពរបស់ព្រះ ព្រះបានបង្កើតគាត់ជាប្រុសនិងស្រី
ព្រះបានបង្កើតពួកគេ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរដល់ពួកគេ ដោយមាន
បន្ទូលថា៖ ចូរកើនឡើង និងបន្តពូជ ហើយបំពេញផែនដី ហើយកាន់កាប់វា ហើយគ្រប់
គ្រងត្រីក្នុងសមុទ្រ និងបក្សីក្នុងមេឃ និងសត្វគោទាំងអស់ និងផែនដីទាំងមូល និងសត្វ
លូនទាំងអស់ដែលលូនលើផែនដី។ ហើយព្រះបានមានបន្ទូលថា៖ ឃើញឯង ខ្ញុំបាន
ប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នានូវស្មៅទាំងអស់ដែលបង្កើតគ្រាប់ពូជដាំគ្រាប់ពូជ ដែលនៅលើ
ផែនដីទាំងមូល ហើយរដីមេឃលើទាំងអស់ដែលមានផ្លែឈើនៃគ្រាប់ពូជដែលបង្កើត
គ្រាប់ពូជនៅក្នុងខ្លួនវា នឹងជាអាហារសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយទៅកាន់សត្វព្រៃទាំង
អស់នៃផែនដី និងបក្សីទាំងអស់នៃស្ថានសួគ៌ និងសត្វលូនទាំងអស់ដែលកំពុងលូនលើ
ផែនដី ដែលមានព្រលឹងជីវិតនៅក្នុងខ្លួនវា និងស្មៅបែកឯងទាំងអស់ជាអាហារ

ហើយវាបានកើតឡើងដូច្នោះ។ ហើយព្រះបានឃើញអ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបង្កើត
ហើយមើល វាល្អណាស់ ហើយមានល្ងាច ហើយមានព្រឹក ជាថ្ងៃទីប្រាំមួយ។

២

ហើយមេឃ និងផែនដី ព្រមទាំងពិភពលោកទាំងអស់របស់ពួកគេ បានបញ្ចប់។

ហើយព្រះបានបញ្ចប់ការងាររបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងថ្ងៃទីប្រាំមួយ ដែលព្រះអង្គបាន
ធ្វើ ហើយព្រះអង្គបានសម្រាកនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរពីការងារទាំងអស់របស់ព្រះអង្គ ដែល
ព្រះអង្គបានធ្វើ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរថ្ងៃទីប្រាំពីរ និងបានបន្សុទ្ធជា ពីព្រោះ
ក្នុងថ្ងៃនេះព្រះអង្គបានសម្រាកពីការងារទាំងអស់របស់ព្រះអង្គ ដែលព្រះជាម្ចាស់បាន
ចាប់ផ្តើមធ្វើ។

នេះជាសៀវភៅនៃកំណើតរបស់ស្ថានសួគ៌និងផែនដី នៅពេលដែលវាបានកើត
ឡើង នៅថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតស្ថានសួគ៌និងផែនដី។ ហើយ
រុក្ខជាតិរីបតងទាំងអស់នៅវាលមិនទាន់មានលើផែនដី ហើយស្មៅទាំងអស់នៅវាលមិន
ទាន់លូតលាស់ ដ្បិតព្រះមិនទាន់ធ្វើភ្លៀងលើផែនដី ហើយមនុស្សមិនទាន់មានដើម្បីធ្វើ
ការវា។ ប៉ុន្តែប្រភពមួយបានឡើងមកពីផែនដី ហើយបានស្រោចទឹកផ្ទៃផែនដីទាំងមូល។
ហើយព្រះបានបង្កើតមនុស្សម្នាក់ពីផ្លូវនៃផែនដី ហើយបានដកដង្ហើមនៃជីវិតចូលទៅ
ក្នុងមុខរបស់គាត់ ហើយមនុស្សបានក្លាយជាព្រលឹងរស់នៅ។

ហើយព្រះបានដាំស្ថានសួគ៌នៅក្នុងអេដែនខាងកើត ហើយបានដាក់មនុស្សដែល
ទ្រង់បានបង្កើតនៅទីនោះ។ ហើយព្រះបានធ្វើឱ្យដើមឈើទាំងអស់រីកចេញពីផែនដី
ដែលស្រស់ស្អាតសម្រាប់ការមើលឃើញ និងល្អសម្រាប់ជាអាហារ ហើយដើមឈើនៃ
ជីវិតនៅកណ្តាលនៃស្ថានសួគ៌ និងដើមឈើនៃការដឹងអំពីល្អនិងអាក្រក់។ ទន្លេមួយហូរ
ចេញពីអេដែន ដើម្បីស្រោចខេត្តទ្រូន ហើយពីទីនោះវាត្រូវបានបែងចែកទៅជាបួនដើម។
ឈ្មោះទីមួយគឺ ភីស្ទន ដែលព័ទ្ធជុំវិញដីទាំងអស់នៃអេដែន ជាកន្លែងដែលមានមាស។
ប៉ុន្តែមាសនៃផែនដីនោះគឺល្អ ហើយនៅទីនោះមានត្បូងទឹក និងថ្មរីបតង។ ហើយ
ឈ្មោះទន្លេទីពីរគឺគីហ្វិន ដែលព័ទ្ធជុំវិញដីទាំងអស់នៃប្រទេសអេធីយ៉ូពី។ ហើយទន្លេ
ទីបីគឺទីគ្រីស ដែលហូរទៅមុខទល់មុខនឹងអាស៊ីរី ចំណែកទន្លេទីបួនគឺអ៊ីប្រាត។ ហើយ
ព្រះអម្ចាស់ព្រះបានយកមនុស្សដែលទ្រង់បានបង្កើត ហើយបានដាក់គាត់នៅក្នុង

មាននរស្នូតនៃភាពរីករាយ ដើម្បីឱ្យគាត់ធ្វើការនិងថែរក្សា។ ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះបាន
បង្គាប់ទៅអាដាំថា៖ អ្នកអាចបរិភោគពីដើមឈើគ្រប់មួយដែលនៅក្នុងសួនសួតិ។ ប៉ុន្តែ
ពីដើមឈើនៃការដឹងអំពីល្អនិងអាក្រក់ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបរិភោគពីវាទេ ព្រោះនៅ
ថ្ងៃណាដែលអ្នករាល់គ្នាបរិភោគពីវា អ្នករាល់គ្នានឹងស្លាប់ប្រាកដ។

ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះបានមានបន្ទូលថា៖ មិនល្អទេដែលមនុស្សនៅតែម្នាក់ឯង
ចូរយើងបង្កើតអ្នកជំនួយដល់គាត់ឱ្យស្រស់ស្រាយគាត់។ ហើយព្រះបានបង្កើតនៅតែពី
ផែនដីនូវសត្វសាហាវទាំងអស់នៃវាល និងសត្វបក្សីទាំងអស់នៃសួនសួតិ ហើយបាន
នាំពួកវាទៅកាន់អាដាំ ដើម្បីមើលថាគាត់នឹងហៅពួកវាថាអ្វី ហើយរាល់អ្វីដែលអាដាំ
បានហៅវាថាព្រួយលឹងរស់ នោះជាឈ្មោះរបស់វា។ ហើយអាដាំបានដាក់ឈ្មោះដល់សត្វ
ចិញ្ចឹមទាំងអស់ និងសត្វស្លាប់ទាំងអស់នៃផ្ទៃមេឃ និងសត្វព្រៃទាំងអស់នៃវាលស្រែ
ប៉ុន្តែសម្រាប់អាដាំ មិនបានរកឃើញអ្នកជំនួយដែលដូចគាត់ទេ។ ហើយព្រះបានដាក់
ភាពស្រឡាវកាំងលើអាដាំ ហើយគាត់បានគេង ហើយបានយកជំហឿងមួយរបស់គាត់
ហើយបានបំពេញសាច់ជំនួសវា។ ហើយព្រះបានសាងសង់ជ្រុងដែលទ្រង់បានយកពី
អាដាំទៅជាស្រ្តី ហើយទ្រង់បាននាំនាងមកកាន់អាដាំ។ ហើយអាដាំបាននិយាយថា នេះ
កន្ទុវជាអ្វីៗពីអ្វីៗរបស់ខ្ញុំ ហើយសាច់ពីសាច់របស់ខ្ញុំ។ នាងនឹងត្រូវបានហៅថាស្រ្តី ដ្បិត
ថាវាបានត្រូវបានយកពីបុរសរបស់នាង។ ដោយសារតែនេះ បុរសនឹងចាកចេញពីឪពុក
និងម្តាយរបស់គាត់ ហើយនឹងភ្ជាប់ជាមួយប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយពួកគេទាំងពីរនឹង
ក្លាយជាសាច់ឈាមមួយ។ ហើយ ពួកគេ ទាំងពីរ គឺ អ័ដាំ និង ប្រពន្ធរបស់គាត់ នៅទេទេ
ហើយ ពួកគេ មិនមានអាម៉ាស់ទេ។

៣

ពេលនោះ ពស់គឺជាតបំផុតក្នុងចំណោមសត្វព្រៃទាំងអស់ដែលនៅលើផែនដី
ដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើត ហើយពស់បាននិយាយទៅកាន់ស្រ្តីថា៖ តើអ្វី
ទៅដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបរិភោគពីដើមឈើទាំងអស់នៃ
សួនសួតិទេ? ហើយស្រ្តីនោះបាននិយាយទៅកាន់ពស់ថា៖ យើងនឹងសុំផ្តល់ឈើនៃ
ដើមឈើក្នុងសួនសួតិ ប៉ុន្តែពីផ្តល់ឈើនៃដើមឈើដែលនៅកណ្តាលសួនសួតិ ព្រះបាន
និយាយថា អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបរិភោគពីវា ហើយក៏មិនត្រូវប៉ះវា ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នា
ស្លាប់។ ហើយពស់បាននិយាយទៅកាន់ស្រ្តីថា អ្នករាល់គ្នានឹងមិនស្លាប់ដោយសារ
មរណៈទេ ព្រះបានដឹងដ្បិតថានៅថ្ងៃណាដែលអ្នករាល់គ្នាហូបពីវា វាក៏របស់អ្នករាល់

គ្នានឹងត្រូវបើក ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងក្លាយជាដូចគ្នាដែលដឹងពីល្អនិងអាក្រក់។ ហើយ
នាងស្រ្តីបានឃើញថា ដើមឈើនោះល្អសម្រាប់ធ្វើជាអាហារ ហើយថាវាគួរឱ្យពេញចិត្ត
ចំពោះភ្នែកក្នុងការមើល ហើយវាស្រស់ស្អាតសម្រាប់ការយល់ដឹង ហើយនាងបានយក
ផ្លែឈើរបស់វា បានបរិភោគ ហើយបានឱ្យដល់ប្តីរបស់នាងដែលនៅជាមួយនាង ហើយ
ពួកគេបានបរិភោគ។ ហើយភ្នែករបស់ពួកគេទាំងពីរត្រូវបានបើក ហើយពួកគេបាន
ដឹងថាពួកគេអាក្រក់ ហើយពួកគេបានដេរស្លឹកដើមឈើ ហើយពួកគេបានធ្វើក្រ
ណាត់ចងចង្កេះសម្រាប់ខ្លួនពួកគេ។ ហើយពួកគេបានជួសជុលឡើងវិញព្រះអម្ចាស់ព្រះដើរ
ក្នុងសួនសួគ៌ពេលល្ងាច ហើយអាដាំនិងប្រពន្ធរបស់គាត់បានលាក់ខ្លួនពីមុខព្រះអម្ចាស់
ព្រះក្នុងកណ្តាលដើមឈើនៃសួនសួគ៌។ ហើយព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានហៅអាដាំ
ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា អាដាំ តើអ្នកនៅឯណា? ហើយគាត់បាននិយាយទៅ
គាត់ថា៖ ខ្ញុំបានជួសជុលឡើងរបស់អ្នកកំពុងដើរនៅក្នុងឋានសួគ៌ ហើយខ្ញុំភ័យព្រោះខ្ញុំ
ស្រាត់ ដូច្នេះខ្ញុំបានលាក់ខ្លួន។ ហើយព្រះបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ តើនរណាបានវាយ
ការណ៍ទៅអ្នកថាអ្នកទេ? តើអ្នកបានឮពីដើមឈើដែលខ្ញុំបានបញ្ជាអ្នកថា កុំឮពីវា
តែមួយនេះទេឬ? ហើយ អាដាំនិយាយថា ស្រ្តីដែលអ្នកបានឱ្យនៅជាមួយខ្ញុំនេះ នាង
បានឱ្យខ្ញុំដើមឈើនោះ ហើយខ្ញុំបានបរិភោគ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះទេវតាមាន
បន្ទូលទៅស្រ្តីថា៖ តើអ្នកបានធ្វើអ្វីនេះ? ហើយស្រ្តីនោះក៏ទូលថា៖ ពស់បានបញ្ឆោតខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំក៏បានឮ។

ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះបានមានបន្ទូលទៅពស់ថា៖ ដោយសារតែអ្នកបានធ្វើនេះ
អ្នកជាប់បណ្តាសាជាងសត្វគោទាំងអស់ និងសត្វព្រៃទាំងអស់នៃផែនដី។ អ្នកនឹង
ដើរលើទ្រូង និងពោះរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងស៊ីដីគ្រប់ថ្ងៃនៃជីវិតរបស់អ្នក។ ហើយខ្ញុំ
នឹងដាក់ភាពជាសត្រូវរវាងអ្នក និងស្រ្តី ហើយរវាងកូនចៅរបស់អ្នក និងកូនចៅរបស់
នាង។ គាត់នឹងរក្សាក្បាលរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងរក្សាភ្នែកដើររបស់គាត់។ ហើយទ្រូង
បាននិយាយទៅកាន់ស្រ្តីថា៖ ខ្ញុំនឹងពហុគុណការឈឺចាប់របស់អ្នក និងការថ្ងូររបស់អ្នក។
អ្នកនឹងសម្រាលកូនក្នុងការឈឺចាប់។ ហើយការងាកចេញរបស់អ្នកនឹងទៅកាន់បុរស
របស់អ្នក ហើយគាត់នឹងគ្រប់គ្រងអ្នក។ ប៉ុន្តែទៅកាន់អាដាំ ព្រះបាននិយាយថា
ដោយសារតែអ្នកបានស្តាប់សំឡេងរបស់ប្រពន្ធអ្នក ហើយអ្នកបានបរិភោគពីដើមឈើ
ដែលខ្ញុំបានបញ្ជាអ្នកថាមិនត្រូវបរិភោគពីវាតែមួយនេះ អ្នកបានបរិភោគពីវា ដ៏ត្រូវ
បណ្តាលក្នុងការងាររបស់អ្នក អ្នកនឹងបរិភោគវាក្នុងទុក្ខព្រួយគ្រប់ថ្ងៃនៃជីវិតរបស់អ្នក។
ស្បែកនិងផ្តាបន្លាដុះឡើងសម្រាប់អ្នក ហើយអ្នកនឹងញ៉ាំស្មៅនៃវាលស្រែ។ ក្នុងញើស
នៃមុខរបស់អ្នក អ្នកនឹងញ៉ាំនិប៉ុងរបស់អ្នក រហូតដល់អ្នកត្រឡប់ទៅក្នុងដីដែលអ្នកត្រូវ
បានយកមក ព្រោះថាអ្នកគឺជាដី ហើយអ្នកនឹងត្រឡប់ទៅក្នុងដីវិញ។ ហើយអាដាំ

បានហៅឈ្មោះស្រ្តីរបស់គាត់ថា ជីវិត ព្រោះថា នាងជាម្តាយនៃមនុស្សរស់ទាំងអស់។
ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើការធ្វើពីស្បែកសម្រាប់អាដាំ និងប្រពន្ធរបស់គាត់
ហើយបានស្លៀកពាក់ឱ្យពួកគេ។

ហើយព្រះបានមានបន្ទូលថា៖ ឃើញទេ អាដាំបានក្លាយជាដួងចម្រុះក្នុងចំណោម
យើង ក្នុងការដឹងពីល្អនិងអាក្រក់។ ឥឡូវនេះ កុំឱ្យគាត់លាត់ដៃរបស់គាត់ចេញ ហើយ
យកផ្លែដើមឈើនៃជីវិតមកញ៉ាំ ហើយរស់នៅរហូតដល់អស់កល្បជានិច្ច។ ហើយ
ព្រះអម្ចាស់ព្រះបានចេញផ្ញើគាត់ពីឋានសួគ៌នៃភាពរីករាយ ដើម្បីធ្វើការដីដែលគាត់ត្រូវ
បានយកមកពី។ ហើយគាត់បានបណ្តេញអាដាំចេញ ហើយបានតាំងទីលំនៅគាត់ទល់
មុខឧទ្យាននៃភាពរីករាយ ហើយបានដាក់ទេវតាអេរូប និងដារក្លើងដែលវិលជុំវិញ
ដើម្បីការពារផ្លូវនៃដើមឈើនៃជីវិត។

៤

Adam បានស្តាប់ Eve ជាភរិយារបស់គាត់ ហើយនាងបានយកពោះ រួចបង្កើត
កូន Cain ហើយនាងបាននិយាយថា ខ្ញុំបានទទួលមនុស្សម្នាក់តាមរយៈព្រះ។ ហើយ
នាងបានបន្តឱ្យកំណើតបងប្រុសរបស់គាត់ឈ្មោះអាបែល ហើយអាបែលបានក្លាយជា
អ្នកចិញ្ចឹមចៀម ប៉ុន្តែកាអ៊ីនវិញគឺជាអ្នកធ្វើស្រែចម្ការ។ ហើយវាបានកើតឡើងបន្ទាប់ពី
ថ្ងៃឃ្លាំងកាត់ទៅ គាត់បាននាំយកផ្លែឈើពីផែនដីមកថ្វាយជាតម្រូវដល់ព្រះ
អម្ចាស់។ ហើយអាបែលក៏នាំមកដែរ ពីចៀមដំបូងកើតរបស់គាត់ និងពីខ្លាញ់របស់ពួកវា
ហើយព្រះបានមើលលើអាបែល និងលើអណោយរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែលើកាអ៊ីន និង
លើការបូជារបស់គាត់ ព្រះមិនបានយកព្រះទ័យទុកដាក់ទេ ហើយកាអ៊ីនបានក្រៀមក្រំ
យ៉ាងខ្លាំង ហើយមុខរបស់គាត់បានស្រងេស្រងោច។ ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះទេវតាមាន
បន្ទូលទៅកាអ៊ីនថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកក្រៀមក្រំខ្លាំង ហើយហេតុអ្វីបានជាមុខរបស់
អ្នកស្រងេស្រងោច? តើប្រសិនបើអ្នកថ្វាយត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែមិនបែងចែកត្រឹមត្រូវទេ អ្នកមិន
បានបាបឬ? ស្ងប់ស្ងាត់ចុះ ការងាកចេញរបស់គាត់នឹងមកកាន់អ្នក ហើយអ្នកនឹងគ្រប់
គ្រងគាត់។

ហើយកាអ៊ីននិយាយទៅកាន់អាបែលដែលជាបងប្អូនរបស់គាត់ថា៖ ចូរយើង
ទៅវាលទំនាប។ ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលដែលពួកគេនៅក្នុងវាលទំនាប កាអ៊ីន
បានក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងអាបែលដែលជាបងប្អូនរបស់គាត់ ហើយបានសម្លាប់គាត់។

ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់កាអ៊ីនថា៖ អាចែលបងប្អូនរបស់
អ្នកនៅឯណា? ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ តើខ្ញុំជាអ្នកថែរក្សាបងប្អូន
របស់ខ្ញុំឬ? ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖ តើអ្នកបានធ្វើអ្វី? សំឡេងឈាមរបស់បង
ប្អូនអ្នកកំពុងស្រែកមកខ្ញុំពីដី។ កឡាននេះ អ្នកជាប់បណ្តាសាពីផែនដី ដែលបានបើកមាត់
រឹបសំរា ដើម្បីទទួលឈាមរបស់បងប្អូនអ្នក ពីដៃរបស់អ្នក។ នៅពេលអ្នកធ្វើការដី វានឹង
មិនបន្ថែមកម្លាំងរបស់វាឲ្យអ្នកទៀតទេ ហើយអ្នកនឹងថ្ងៃថ្ងៃនិងញ័រលើផែនដី។
ហើយកាអ៊ីននិយាយទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់ថា៖ មូលហេតុរបស់ខ្ញុំជាការ
ត្រូវបានលែងទោស។ ប្រសិនបើអ្នកចោលខ្ញុំថ្ងៃនេះពីមុខផែនដី និងពីមុខរបស់អ្នក ខ្ញុំ
នឹងត្រូវលាក់ខ្លួន ហើយខ្ញុំនឹងត្រូវថ្ងៃ និងញ័រលើផែនដី ហើយនឹងមានគ្រប់អ្នកដែលរក
ឃើញខ្ញុំនឹងសម្លាប់ខ្ញុំ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា មិន
ដូច្នោះទេ អ្នកណាដែលសម្លាប់កាអ៊ីន នឹងត្រូវសងសឹកប្រាំពីរដង។ ហើយព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់បានដាក់សញ្ញាមួយលើកាអ៊ីន ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកណាដែលជួបគាត់សម្លាប់
គាត់។ កាអ៊ីនបានចេញទៅពីមុខព្រះ ហើយបានរស់នៅក្នុងដីណាអ៊ីដ ទល់មុខ
នឹងអេដេម។

ហើយកាអ៊ីនបានស្តាប់ភរិយារបស់គាត់ ហើយនាងបានយល់ផ្ទៃ រួចបង្កើតកូន
ឈ្មោះអេណុក។ ហើយគាត់កំពុងសាងសង់ទីក្រុងមួយ ហើយគាត់បានដាក់ឈ្មោះ
ទីក្រុងនោះតាមឈ្មោះកូនប្រុសរបស់គាត់ គឺអេណុក។ អេណុកបានមានកូន
ឈ្មោះហ្គែដាដ ហើយហ្គែដាដបានមានកូនឈ្មោះម៉ាទ្រូលអែល ហើយ
ម៉ាទ្រូលអែលបានមានកូនឈ្មោះម៉េធ្លូសាឡា ហើយម៉េធ្លូសាឡាបានមានកូន
ឈ្មោះឡាម៉ិច។

ហើយឡាម៉េកបានយកប្រពន្ធពីរនាក់សម្រាប់ខ្លួនឯង ម្នាក់ឈ្មោះអាដា ហើយ
ម្នាក់ទៀតឈ្មោះសេឡា។ និង អាដា បានប្រសូតយ៉ូបែល។ គាត់នេះគឺជាឪពុករបស់អ្នក
រស់នៅក្នុងតង់ដែលចិញ្ចឹមសត្វ។ ហើយឈ្មោះបងប្អូនរបស់គាត់គឺ យូបាល ដែលជាអ្នក
បានបង្កើតពិណនិងពិណតូច។ ស៊ីឡាក៏បានបង្កើតទ្វីបផងដែរ ហើយគាត់គឺជាជាង
ដែកដែលវាយញ័រសំរិទ្ធនិងដែក។ ប្អូនស្រីរបស់ទ្វីបគឺណាអេម៉ា។ ឡាម៉េកបាន
និយាយទៅកាន់ភរិយារបស់គាត់ គឺអាដានិងស៊ីឡាថា៖ ស្តាប់សំឡេងខ្ញុំ ភរិយារបស់
ឡាម៉េក ស្តាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំបានសម្លាប់បុរសម្នាក់ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំរង និងយុវជន
ម្នាក់ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំស្តាយជាង។ ដោយសារកាអ៊ីនត្រូវបានសងសឹកប្រាំពីរដង ប៉ុន្តែឡាម៉េក
ត្រូវបានសងសឹកម្តងប្រាំពីរ។

អាដំបានស្គាល់អេវ៉ាជាភរិយារបស់គាត់ ហើយនាងបានមានផ្ទៃពោះរួចបង្កើត កូនប្រុសម្នាក់ ហើយគាត់បានដាក់ឈ្មោះកូននោះថា សេត ដោយនាងនិយាយថា៖ ព្រះបានប្រទានកូនចេមួយផ្សេងទៀតដល់ខ្ញុំ ជំនួសអាបែលដែលកាន់បានសម្លាប់។ ហើយសេតបានមានកូនប្រុសម្នាក់ ហើយគាត់បានដាក់ឈ្មោះគាត់ថា អេណូស។ នេះ គឺជាអ្នកដែលបានសង្ឃឹមអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់។

៥

នេះជាសៀវភៅនៃកំណើតរបស់មនុស្ស នៅថ្ងៃដែលព្រះបានបង្កើតអាដំ ព្រះ បានបង្កើតគាត់តាមរូបភាពរបស់ព្រះ។ គាត់បានបង្កើតពួកគេជាប្រុសនិងស្រី ហើយ គាត់បានប្រទានពរដល់ពួកគេ ហើយគាត់បានដាក់ឈ្មោះពួកគេថាអាដំ នៅថ្ងៃដែល គាត់បានបង្កើតពួកគេ។ អាដំបានរស់នៅសាមសិបនិងពីររយឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតកូន តាមទម្រង់របស់គាត់ និងតាមរូបភាពរបស់គាត់ ហើយបានដាក់ឈ្មោះកូននោះថា សេត។ ថ្ងៃទាំងនោះរបស់អាដំ ដែលគាត់រស់នៅបន្ទាប់ពីបង្កើតសេត គឺប្រាំពីររយឆ្នាំ ហើយគាត់បានបង្កើតកូនប្រុសនិងកូនស្រី។ ហើយថ្ងៃទាំងអស់របស់អាដំ ដែលគាត់ បានរស់ គឺសាមសិបនិងប្រាំបួនរយឆ្នាំ ហើយគាត់បានស្លាប់។ សេតបានរស់នៅប្រាំរយ និងពីរឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតកូនឈ្មោះអេណូស។ ហើយសេតបានរស់នៅក្រោយពេល គាត់បង្កើតអេណូសបានប្រាំពីរឆ្នាំនិងប្រាំពីររយឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតបុត្រនិងធីតា។ ថ្ងៃ ទាំងអស់របស់សេតគឺប្រាំបួនរយដប់ពីរឆ្នាំ ហើយគាត់បានស្លាប់។ ហើយ ឯណូស បានរស់ មួយរយកៅសិបឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតកំណើតកែណាន។ ហើយអេណូសបាន រស់នៅបន្ទាប់ពីគាត់បង្កើតកែណាន ដប់ប្រាំឆ្នាំនិងប្រាំពីររយឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតកូន ប្រុសនិងកូនស្រី។ ហើយថ្ងៃទាំងអស់របស់អេណូសបានក្លាយជាប្រាំរយប្រាំឆ្នាំ ហើយ គាត់បានស្លាប់។ ហើយ កែណាន បានរស់ មួយរយចិតសិបឆ្នាំ ហើយ បានបង្កើត ម៉ាឡាឡេនៅលើផែនដី។ ហើយ កែណាន បានរស់នៅ បន្ទាប់ពី គាត់កើត ម៉ាឡាឡេល ប្រាំ ពីររយសែសិប ឆ្នាំ ហើយ បានកើត ប្រុស និង ស្រី។ ថ្ងៃទាំងអស់របស់កែណានបាន ក្លាយជាប្រាំបួនរយនិងដប់ឆ្នាំ ហើយគាត់បានស្លាប់។

ហើយ មហាឡាឡេល បានរស់ មួយរយហុកសិបប្រាំឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតយ៉ា វើត។ ហើយមហាឡាឡេលបានរស់នៅបន្ទាប់ពីគាត់ឲ្យកំណើតយ៉ាវើតបានប្រាំពីររយ សាមសិបឆ្នាំ ហើយគាត់បានឲ្យកំណើតកូនប្រុសនិងកូនស្រី។ ថ្ងៃទាំងអស់របស់ ម៉ាឡាឡេលបានក្លាយជាប្រាំបីរយកៅសិបប្រាំឆ្នាំ ហើយគាត់បានស្លាប់។ ហើយ យ៉ាវើត

បានរស់ មួយរយហុកសិបពីរឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតអណ្តូក។ ហើយយ៉ាងវៃបានរស់នៅ បន្ទាប់ពីគាត់បង្កើតអណ្តូកប្រាំបីរយឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតកូនប្រុសនិងកូនស្រី។ ហើយ ថ្ងៃទាំងអស់របស់យ៉ាវៃបានក្លាយជាប្រាំបួនរយហុកសិបពីរឆ្នាំ ហើយគាត់បានស្លាប់។ កណ្តកររស់បានមួយរយហុកសិបប្រាំឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតកូនឈ្មោះម៉ាមូសាឡា។ អណ្តូកបានដើរជាមួយព្រះជាម្ចាស់បន្ទាប់ពីបង្កើតមេមូសេឡា រយៈពេលពីររយឆ្នាំ ហើយគាត់បានបង្កើតកូនប្រុសនិងកូនស្រី។ ហើយថ្ងៃទាំងអស់របស់អណ្តូកបានក្លាយ ជាបីរយហុកសិបប្រាំឆ្នាំ។ ហើយអណ្តូកបានធ្វើឱ្យព្រះពេញព្រះទ័យ ហើយគាត់មិន ត្រូវបានរកឃើញទេ ពីព្រោះព្រះបានយកគាត់ទៅ។ ហើយ មេធូសេឡា បានរស់ មួយរយហុកសិបប្រាំពីរ ឆ្នាំ ហើយ បានបង្កើតកូន គឺ ឡាមេក។ ហើយ មេធូសាឡា បាន រស់នៅបន្ទាប់ពីគាត់ឱ្យកំណើតឡាមេក ប្រាំបីរយនិងពីរឆ្នាំ ហើយគាត់បានឱ្យកំណើត កូនប្រុសនិងកូនស្រីជាច្រើន។ ហើយថ្ងៃទាំងអស់របស់ម៉ាមូសាឡា ដែលគាត់បានរស់ គឺ ប្រាំបួននិងហុកសិបនិងប្រាំបួនរយឆ្នាំ ហើយគាត់បានស្លាប់។ ឡាម៉ិករស់បានមួយរយ ថ្ងៃសិបប្រាំបីឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតកូនប្រុសម្នាក់។ ហើយគាត់បានដាក់ឈ្មោះគាត់ថា ណូអេ ដោយនិយាយថា៖ នេះនឹងផ្តល់ការសម្រាកដល់យើងពីការងាររបស់យើង និងពី ការឈឺចាប់នៃដៃរបស់យើង និងពីផែនដីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់បានបណ្តុស។ ហើយ ឡាម៉ិក បានរស់នៅ បន្ទាប់ពី គាត់បង្កើត ណូអេ ប្រាំរយហុកសិបប្រាំ ឆ្នាំ ហើយ បានបង្កើត កូនប្រុស និង កូនស្រី។ ថ្ងៃទាំងអស់របស់ឡាមេកបានក្លាយជាប្រាំពីររយ ហុកសិបបីឆ្នាំ ហើយគាត់បានស្លាប់។ ហើយណូអេមានអាយុប្រាំរយឆ្នាំ ហើយបាន បង្កើតបុត្របីនាក់ គឺសិម ហាំ និងយ៉ាផែត។

៦

ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលដែលមនុស្សចាប់ផ្តើមកើនឡើងជាច្រើននៅលើ ផែនដី ហើយកូនស្រីត្រូវបានកើតមកដល់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែកូនប្រុសរបស់ព្រះបានឃើញ កូនស្រីរបស់មនុស្សថាស្អាត ហើយពួកគេបានយកស្រ្តីសម្រាប់ខ្លួនឯងពីក្នុងចំណោម ស្រ្តីទាំងអស់ដែលពួកគេបានជ្រើសរើស។ ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះ បន្ទូលថា៖ វិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំនឹងមិនស្លាក់នៅក្នុងមនុស្សទាំងនេះជារៀងរហូតទេ ដើរយសារពួកគេជាសាច់ឈាម ហើយថ្ងៃរបស់ពួកគេនឹងជាមួយរយៈក្រុង។ ពួកយក្ស ជាសត្វនៅលើផែនដីក្នុងថ្ងៃទាំងនោះ និងបន្ទាប់ពីនោះ នៅពេលដែលកូនប្រុសរបស់ ព្រះបានចូលទៅរកកូនស្រីរបស់មនុស្ស និងបានបង្កើតកូនជាមួយពួកគេ ទាំងនោះគឺជា ពួកយក្សតាំងពីយុគសម័យបុរាណ គឺជាមនុស្សដែលមានឈ្មោះល្បី។

ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់បានឃើញថា អំពើអាក្រក់របស់មនុស្សបាន ពង្រីកលើផែនដី ហើយរាល់គ្នាគិតក្នុងខ្លួនចិត្តរបស់គាត់យកចិត្តទុកដាក់លើអំពើអាក្រក់ គ្រប់ថ្ងៃ។ ហើយព្រះបានពិចារណាថា ទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សលើផែនដី ហើយទ្រង់បាន គិត។ និងព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលថា ខ្ញុំនឹងលុបចោលមនុស្សដែលខ្ញុំបានបង្កើត ចេញពីមុខផែនដី ចាប់ពីមនុស្សរហូតដល់សត្វចិញ្ចឹម និងពីសត្វរុញរារហូតដល់បក្សីនៃ មេឃ ព្រោះថាខ្ញុំសោកស្តាយដែលបានបង្កើតពួកគេ។

ប៉ុន្តែ នោអា បានរកឃើញការពេញចិត្តនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់។ នេះជា ពង្សាវលីរបស់នូអេ។ នូអេជាមនុស្សម្នាក់សុចរិតនិងល្អកតខ្លោះក្នុងជំនាន់របស់គាត់ ហើយនូអេបានធ្វើឱ្យព្រះពេញព្រះទ័យ។ លូអេបានបង្កើតបុត្របីនាក់ គឺសិម ហាម និង យ៉ាកិត។ ដីត្រូវបានបំផ្លាញនៅមុខព្រះ ហើយដីត្រូវបានបំពេញដោយអយុត្តិធម៌។ ហើយព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានឃើញផែនដី ហើយវាត្រូវបានខូចខាត ពីព្រោះ សាច់ឈាមទាំងអស់បានបំផ្លាញមធ្យោបាយរបស់ខ្លួននៅលើផែនដី។ ហើយព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ទៅកាន់នោអេថា ពេលវេលានៃមនុស្សគ្រប់គ្នាបានមកដល់ ចំពោះមុខខ្ញុំហើយ ព្រោះផែនដីបានពេញដោយអយុត្តិធម៌ដោយសារពួកគេ ហើយ មើល ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញពួកគេ និងផែនដី។

ដូច្នេះ ចូរធ្វើទុកសម្រាប់ខ្លួនអ្នកពីលើការវ័ អ្នកនឹងធ្វើសំបុកនៅក្នុងទូក ហើយអ្នក នឹងលាបវាទាំងខាងក្នុងនិងខាងក្រៅជាមួយជ័រ។ ហើយដូច្នេះ អ្នកនឹងធ្វើទូកធំនោះ ឱ្យ មានប្រវែងបីរយក្រដា ទទឹងហាសិបក្រដា ហើយកម្ពស់សាមសិបក្រដា។ អ្នកនឹងធ្វើទូ ដោយប្រមូលផ្តុំគ្នា ហើយអ្នកនឹងបញ្ចប់វាពីលើដល់មួយកែវដៃ។ ទ្វារនៃទូអ្នកនឹងធ្វើពី ចំហៀង។ អ្នកនឹងធ្វើវាជាជាន់ក្រោម ជាន់ទីពីរ ហើយជាន់ទីបី។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ មើល ខ្ញុំនាំមក នូវទឹកជំនន់ គឺទឹកលើផែនដី ដើម្បីបំផ្លាញសាច់ឈាមទាំងអស់ ដែលក្នុងនោះមានខ្យល់ នៃជីវិតនៅក្រោមស្ថានសួគ៌ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅលើផែនដី នឹងស្លាប់។

ហើយខ្ញុំនឹងបង្កើតគម្រោងរបស់ខ្ញុំជាមួយអ្នក ហើយអ្នកនឹងចូលទៅក្នុងទូក អ្នក និងកូនប្រុសរបស់អ្នក និងប្រពន្ធរបស់អ្នក និងប្រពន្ធនៃកូនប្រុសរបស់អ្នកជាមួយអ្នក។ ហើយពីសត្វចិញ្ចឹមទាំងអស់ ពីសត្វល្អិតទាំងអស់ ពីសត្វព្រៃទាំងអស់ និងពីសាច់ឈាម ទាំងអស់ អ្នកនឹងនាំចូលទៅក្នុងទូកពីរៗ ដើម្បីរក្សាឱ្យរស់នៅជាមួយអ្នក ដែលនឹងជា ល្អោលនិងញី។ ពីសត្វស្លាប់បក្សីគ្រប់ពូជ និងពីសត្វចិញ្ចឹមគ្រប់ពូជ និងពីសត្វល្អិតទាំង អស់ដែលល្អិតល្អន់លើផែនដីតាមរូងរបស់វា សត្វពីរៗពីគ្រប់ពូជនឹងចូលមកកាន់អ្នកដើម្បី ត្រូវបានចិញ្ចឹមជាមួយអ្នក ល្អោលនិងញី។ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងយកអាហារទាំងអស់ដែលអ្នក

នឹងបរិភោគសម្រាប់ខ្លួនអ្នក និងប្រមូលវាមកកាន់ខ្លួនអ្នក ហើយវានឹងជាអាហារសម្រាប់
អ្នក និងសម្រាប់ពួកនោះដើម្បីបរិភោគ។ ហើយណ្ហាអេបានធ្វើទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់គាត់។ គាត់បានធ្វើដូច្នោះ។

៧

ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ណូអេថា ចូរអ្នកនិងគ្រួសារ
របស់អ្នកទាំងអស់ចូលទៅក្នុងទូក ព្រោះខ្ញុំបានឃើញអ្នកជាមនុស្សសុចរិតនៅចំពោះ
មុខខ្ញុំក្នុងជំនាន់នេះ។ ហើយពីសត្វចិញ្ចឹមដែលស្អាត ចូរនាំចូលមកកាន់អ្នកប្រាំពីរគូ
ឈ្មោះលិងញី ហើយពីសត្វចិញ្ចឹមដែលមិនស្អាត ចូរនាំពីរគូ ឈ្មោះលិងញី។ ហើយពី
ក្រុមបក្សីនៃផ្ទៃមេឃដែលស្អាត ប្រាំពីរគូ ឈ្មោះលិងញី ហើយពីបក្សីទាំងអស់ដែលមិន
ស្អាត ពីរគូ ឈ្មោះលិងញី ដើម្បីចិញ្ចឹមគ្រាប់ពូជលើផែនដីទាំងមូល។ នៅតែប្រាំពីរថ្ងៃ
ទៀត ខ្ញុំនឹងនាំភ្លៀងមកលើផែនដី រយៈពេលសែសិបថ្ងៃ និងសែសិបយប់ ហើយខ្ញុំ
នឹងលុបបំបាត់សត្វមានជីវិតទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានបង្កើតចេញពីផ្ទៃដីទាំងមូល។ ហើយ
ណូអេបានធ្វើទាំងអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់គាត់។ ណូអេមាន
អាយុប្រាំមួយរយឆ្នាំ ហើយទឹកជំនន់បានកើតឡើងលើផែនដី។ ណូអេបានចូល ហើយ
កូនប្រុសរបស់គាត់ និងប្រពន្ធរបស់គាត់ និងប្រពន្ធរបស់កូនប្រុសរបស់គាត់ ជាមួយគាត់
ចូលទៅក្នុងទូក ដោយសារតែទឹកជំនន់។ ហើយពីបក្សីស្អាត និងពីបក្សីមិនស្អាត និងពី
សត្វចិញ្ចឹមស្អាត និងពីសត្វចិញ្ចឹមមិនស្អាត និងពីសត្វល្អិតទាំងអស់លើផែនដី សត្វពីរគូ
បានចូលទៅកាន់ណូអេក្នុងទូកទឹកជំនន់ ឈ្មោះលិងញី ដូចជាព្រះបានបញ្ជាដល់
ណូអេ។ ហើយវាបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីប្រាំពីរថ្ងៃ ហើយទឹកនៃទឹកជំនន់បានកើត
ឡើងលើផែនដី។ នៅក្នុងឆ្នាំទីប្រាំមួយរយនៃជីវិតរបស់ណូអេ នៅថ្ងៃទីពីរ ថ្ងៃទីដប់ប្រាំ
ពីរនៃខែនោះ នៅថ្ងៃនេះ ប្រភពទឹកទាំងអស់នៃអយស្ស្យបានបែកចេញ ហើយទ្វារទឹក
នៃស្ថានសួគ៌បានបើក។ ហើយភ្លៀងបានធ្លាក់លើផែនដីរយៈពេលសែសិបថ្ងៃ និង
សែសិបយប់។ នៅថ្ងៃនេះ ណូអេ សេម ហាម យ៉ាកែត ដែលជាបុត្រារបស់ណូអេ និង
ប្រពន្ធរបស់ណូអេ និងប្រពន្ធទាំងបីរបស់បុត្រារបស់គាត់ បានចូលជាមួយគាត់ទៅក្នុង
ទូក។ ហើយសត្វព្រៃទាំងអស់តាមពូជរបស់វា និងសត្វចិញ្ចឹមទាំងអស់តាមពូជរបស់វា
និងសត្វល្អិតទាំងអស់ដែលកំពុងផ្លាស់ទីលើផែនដីតាមពូជរបស់វា និងបក្សីទាំងអស់
តាមពូជរបស់វា។ ពួកវាបានចូលទៅកាន់ណូអេក្នុងផ្ទះនោះ ពីរគូ ឈ្មោះលិងញី ពីសត្វ
សាច់ឈាមទាំងអស់ ដែលមានដង្ហើមនៃជីវិត។ ហើយពួកដែលកំពុងចូលទាំងឈ្មោះ

និងញីពីសាច់ឈាមទាំងអស់បានចូល ដូចជាព្រះបានបង្ហាត់ដល់ណូអេ ហើយ
ព្រះអម្ចាស់ព្រះបានចិញ្ចឹមទឹកជីវិតពីខាងក្រៅរបស់គាត់។

ហើយវាបានកើតឡើងនូវទឹកជំនន់ដែលសិបថ្ងៃ និងដែលសិបយប់លើផែនដី ហើយ
ទឹកបានកើនឡើង ហើយបានលើកទូឡើង ហើយទូត្រូវបានលើកឡើងពីផែនដី។ ហើយ
ទឹកបានឈ្នះ ហើយបានកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំងលើផែនដី ហើយទូកបានអណ្តែតលើទឹក។
ទឹកបានយកឈ្នះយ៉ាងខ្លាំងលើផែនដី ហើយបានគ្របភ្នំខ្ពស់ទាំងអស់ដែលនៅក្រោម
មេឃ។ ទឹកបានកើនឡើងដប់ប្រាំដៃនៅខាងលើ ហើយបានគ្របភ្នំខ្ពស់ទាំងអស់។
ហើយសត្វមានជីវិតទាំងអស់ដែលផ្លាស់ទីលើផែនដីបានស្លាប់ គឺសត្វស្លាប់ សត្វចិញ្ចឹម
សត្វព្រៃ សត្វលូនគ្រប់ប្រភេទដែលផ្លាស់ទីលើផែនដី និងមនុស្សទាំងអស់។ ហើយអ្វីៗ
ទាំងអស់ដែលមានដង្ហើមជីវិត និងគ្រប់អ្វីដែលនៅលើដីស្ងួត បានស្លាប់។ ហើយ
បានលុបបំបាត់រាល់សត្វមានជីវិតដែលនៅលើផ្ទៃផែនដី ម៉ាត់ពីមនុស្សរហូតដល់សត្វ
ចិញ្ចឹម និងសត្វលូន និងសត្វស្លាប់នៃមេឃ ហើយពួកវាត្រូវបានលុបបំបាត់ចេញពី
ផែនដី ហើយមានតែណូអេម្នាក់ឯងនៅសល់ ជាមួយអ្នកទាំងអស់ដែលនៅជាមួយគាត់
ក្នុងទូកធំ។ ហើយទឹកបានលើកឡើងលើផែនដីរយៈពេលមួយរយហាសិបថ្ងៃ។

៨

ហើយព្រះបានចងចាំដល់ណូអេ និងសត្វព្រៃទាំងអស់ និងសត្វពាហនៈទាំងអស់
និងបក្សីទាំងអស់ និងសត្វលូនទាំងអស់ដែលលូន ដែលមានជាមួយគាត់នៅក្នុងទូក
ហើយព្រះបាននាំខ្យល់មកលើផែនដី ហើយទឹកបានឈប់។ ហើយប្រភពនៃអាយស្សត្រូវ
បានគ្រប និងទ្វារទឹកជំនន់នៃមេឃ ហើយភ្លៀងពីមេឃត្រូវបានបញ្ឈប់។ ហើយទឹក
កំពុងតែធ្លាក់ចុះពីផែនដី ហើយទឹកបានថយចុះបន្ទាប់ពីមួយរយហាសិបថ្ងៃ។ ហើយទូក
បានចតនៅក្នុងខែទីប្រាំពីរ ថ្ងៃទីម្ភៃប្រាំពីរនៃខែ លើភ្នំអាវាវាវាត់។ ទឹកបានថយចុះរហូត
ដល់ខែទីដប់។ ហើយនៅក្នុងខែទីដប់ ថ្ងៃទីមួយនៃខែនោះ កំពូលភ្នំបានលេចឡើង។
ហើយវាបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីដែលសិបថ្ងៃ ណូអេបានបើកបង្អួចនៃទូកដែលគាត់បាន
ធ្វើ។ ហើយគាត់បានបញ្ជូនក្រែកចេញទៅ ហើយវាមិនបានត្រឡប់មកវិញទេ រហូតដល់
ទឹកស្ងួតពីផែនដី។ ហើយគាត់បានបញ្ជូនទាព្រាបចេញទៅ ដើម្បីមើលថាតើទឹកបាន
ធ្លាក់ចុះពីផែនដីឬនៅ។ និងព្រាបមិនបានរកកន្លែងសម្រាកសម្រាប់ជើងរបស់វា ទើបវា
បានត្រឡប់មកកាន់គាត់វិញនៅក្នុងទូក ព្រោះទឹកនៅលើផ្ទៃដីទាំងអស់។ ហើយគាត់
បានលាតដៃចាប់វា រួចនាំវាចូលមកកាន់ខ្លួនគាត់វិញនៅក្នុងទូក។ ហើយបានរង់ចាំនៅ

ឡើយប្រាំពីរថ្ងៃផ្សេងទៀត ម្តងទៀតគាត់បានបញ្ជូនព្រាបចេញពីផ្ទះ។ ហើយព្រាប
 បានវិលត្រឡប់មកកាន់គាត់វិញនៅពេលល្ងាច ហើយនាងមានស្លឹកស្លាវីរមួយបំណែក
 តូចនៅក្នុងមាត់របស់នាង ហើយណូអេបានដឹងថាទឹកបានធ្លាក់ចុះពីផែនដី។ ហើយបាន
 រង់ចាំនៅតែប្រាំពីរថ្ងៃផ្សេងទៀត គាត់បានបញ្ជូនព្រាបចេញម្តងទៀត ហើយវាមិនបាន
 ត្រឡប់មកវិញរកគាត់ទៀតទេ។ ហើយវាបានកើតឡើងនៅក្នុងឆ្នាំទីប្រាំមួយរយនៃជីវិត
 របស់ណូអេ នៅខែទីមួយ ថ្ងៃទីមួយនៃខែ ទឹកបានស្ងួតពីផែនដី។ ហើយណូអេបានបើក
 ដំបូលនៃទូកដែលគាត់បានធ្វើ ហើយបានឃើញថាទឹកបានស្ងួតពីលើផ្ទៃផែនដី។ ក្នុងខែ
 ទីពីរ ដីបានស្ងួត នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ នៃខែ។

ព្រះអម្ចាស់ព្រះបានមានបន្ទូលទៅកាន់ណូអេថា ចេញទៅពីទូកទៅ អ្នក និង
 ប្រពន្ធរបស់អ្នក និងកូនប្រុសរបស់អ្នក និងប្រពន្ធកូនប្រុសរបស់អ្នកជាមួយអ្នក។ ហើយ
 សត្វព្រៃទាំងអស់ដែលនៅជាមួយអ្នក និងសត្វមានសាច់ទាំងអស់ចាប់ពីបក្សីរហូតដល់
 សត្វពាហនៈ និងសត្វល្អិតគ្រប់ប្រភេទដែលកំពុងផ្តាស់ទីលើផែនដី សូមនាំវាចេញមក
 ជាមួយអ្នក។ ហើយចូរកើនឡើងនិងបន្តពូជលើផែនដី។ ហើយណូអេបានចេញទៅ
 ហើយប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយកូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយប្រពន្ធនៃកូនប្រុសរបស់គាត់
 ជាមួយគាត់។ ហើយសត្វព្រៃទាំងអស់ សត្វចិញ្ចឹមទាំងអស់ បក្សីគ្រប់ប្រភេទ និងសត្វ
 ល្អិតគ្រប់ប្រភេទដែលកំពុងផ្តាស់ទីលើផែនដី បានចេញពីទូកតាមពូជរបស់ពួកគេ។

ហើយណូអេបានសង់អាសនៈបូជាទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបានយកពីសត្វ
 ចិញ្ចឹមស្អាតទាំងអស់ និងពីបក្សីស្អាតទាំងអស់ ហើយបានថ្វាយជាយញ្ញបូជាដុតលើ
 អាសនៈបូជា។ ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់បានក្លិនក្លិនក្រអូប។ ហើយព្រះអម្ចាស់
 ព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលថា បានគិតហើយ, ខ្ញុំនឹងមិនបន្ថែមទៀតដើម្បីបណ្តាសា
 ផែនដីដោយសារការងាររបស់មនុស្សទេ, ពីព្រោះចិត្តរបស់មនុស្សស្ថិតនៅលើអំពើ
 អាក្រក់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់តាំងពីយុវវ័យរបស់គាត់, ដូច្នេះខ្ញុំនឹងមិនបន្ថែមទៀតដើម្បី
 វាយសម្លាប់សាច់ឈាមរបស់ទាំងអស់ដូចដែលខ្ញុំបានធ្វើនោះទេ។ គ្រប់ថ្ងៃនៃផែនដី ពូជ
 និងការច្រូតកាត់ ត្រជាក់ និងកំដៅ រដូវក្តៅ និងរដូវផ្កា ថ្ងៃ និងយប់ នឹងមិនបញ្ឈប់
 ឡើយ។

ហើយព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរដល់ណូអេ និងពួកកូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយ ត្រាស់ដល់ពួកគេថា កើនឡើង និងបន្តពូជ និងបំពេញផែនដី ហើយគ្រប់គ្រងវា។ ហើយ ការរន្ធត់ និងការរ៉ាយគ្នាចរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា នឹងមានលើសត្វព្រៃទាំងអស់នៃផែនដី លើសត្វស្លាបទាំងអស់នៃមេឃ និងលើអ្វីៗទាំងអស់ដែលកំពុងផ្លាស់ទីលើផែនដី និងលើត្រីទាំងអស់នៃសមុទ្រ ដោយដៃខ្ញុំបានប្រគល់ឱ្យទៅកាន់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ហើយសត្វល្អនូវទាំងអស់នឹងជាអាហារសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាបង្កើននិងស្មៅដែល ខ្ញុំបានប្រទានឱ្យអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់។ លើកលែងតែសាច់ដែលមានឈាមនៃព្រលឹង នៅក្នុង អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបរិភោគទេ។ ហើយដ្បិតឈាមរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នានៃ ព្រលឹងរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា ខ្ញុំនឹងទាមទារវាពីដៃសត្វព្រៃទាំងអស់ ហើយខ្ញុំនឹងទាមទារ ព្រលឹងរបស់មនុស្សពីដៃបងប្អូនមនុស្ស។ អ្នកណាធ្វើឱ្យឈាមរបស់មនុស្សហូរចេញ ឈាមរបស់គាត់នឹងត្រូវធ្វើឱ្យហូរចេញជំនួស ពីព្រោះខ្ញុំបានបង្កើតមនុស្សតាមរូបភាព របស់ព្រះ។ អ្នករាល់គ្នាត្រូវកើនឡើង បន្តពូជ បំពេញផែនដី និងគ្រប់គ្រងវា។

ហើយព្រះបានមានបន្ទូលទៅកាន់ណូអេ និងកូនប្រុសរបស់គាត់ ដែលនៅ ជាមួយគាត់ ថា ហើយរមើល ខ្ញុំបង្កើតគ្រឿងរបស់ខ្ញុំទៅអ្នករាល់គ្នា ហើយទៅកូនចៅ របស់អ្នករាល់គ្នាជាមួយអ្នករាល់គ្នា។ និងជាមួយព្រលឹងរស់នៅទាំងអស់របស់អ្នកទាំង អស់គ្នា ពីបក្សី និងពីសត្វចិញ្ចឹម និងសត្វព្រៃទាំងអស់នៃផែនដី ដែលគឺជាមួយអ្នកទាំង អស់គ្នា ពីទាំងអស់ដែលបានចេញមកពីទឹក។ ហើយខ្ញុំនឹងបង្កើតគិសញ្ញារបស់ខ្ញុំ ជាមួយអ្នករាល់គ្នា ហើយសាច់ឈាមទាំងអស់នឹងមិនស្លាប់ទៀតទេពីទឹកជំនន់ ហើយ នឹងមិនមានទឹកជំនន់ទៀតទេដើម្បីបំផ្លាញផែនដីទាំងមូល។ ហើយព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ណូអេថា៖ នេះជាសញ្ញានៃសន្តិសញ្ញាដែលខ្ញុំ ប្រទានរវាងខ្ញុំនិងអ្នករាល់គ្នា និងរវាងព្រលឹងរស់ទាំងអស់ដែលនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា សម្រាប់មនុស្សជាតិជាអស់កល្បជានិច្ច។ ខ្ញុំដាក់ផ្ករបស់ខ្ញុំនៅក្នុងពពក ហើយវានឹងជា សញ្ញានៃកិច្ចសន្យារវាងខ្ញុំនិងផែនដី។ ហើយនឹងកើតឡើងនៅពេលដែលខ្ញុំ ប្រមូលពពកលើផែនដី ផ្កានឹងត្រូវបានឃើញនៅក្នុងពពក។ ហើយខ្ញុំនឹងចងចាំនូវការ សន្យារបស់ខ្ញុំ ដែលមានរវាងខ្ញុំនិងអ្នករាល់គ្នា និងរវាងព្រលឹងរស់ទាំងអស់ក្នុង សាច់ឈាមទាំងអស់ ហើយទឹកនឹងមិនមានទៀតទេដើម្បីក្លាយជាទឹកជំនន់ដែលបំផ្លាញ សាច់ឈាមទាំងអស់។ ហើយផ្ករបស់ខ្ញុំនឹងនៅក្នុងពពក ហើយខ្ញុំនឹងឃើញវាដើម្បី ចងចាំសន្តិសញ្ញាអស់កល្បរវាងខ្ញុំនិងផែនដី ហើយរវាងព្រលឹងរស់នៅក្នុងសាច់ឈាម ទាំងអស់ដែលមានលើផែនដី។ ហើយព្រះបានមានបន្ទូលទៅណូអេថា៖ នេះជាសញ្ញានៃ សន្តិសញ្ញាដែលខ្ញុំបានបង្កើតឡើងរវាងខ្ញុំ និងរវាងសាច់ឈាមទាំងអស់ដែលនៅលើ ផែនដី។

កូនប្រុសរបស់នូអេ ដែលបានចេញពីទូកគឺ សិម ខាម និងយ៉ាភិត។ ហើយខាមជា ឪពុករបស់កាណាន។ បីនាក់ទាំងនេះគឺជាកូនប្រុសរបស់ណូអេ ហើយពីពួកគេទាំងនេះ បានបែកខ្ញែកគ្នាទៅលើផែនដីទាំងមូល។ ហើយណូអេជាមនុស្សកសិករផែនដី បានចាប់ផ្តើមដាំចំការទំពាំងបាយជូរ។ ហើយគាត់បានផឹកស្រា រួចស្រវឹង ហើយត្រូវ បានដោះអារនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់។ ហើយហាម ដែលជាឪពុករបស់កាណាន បាន ឃើញភាពអាក្រាតនៃឪពុករបស់គាត់ ហើយបានចេញទៅរាយការណ៍ទៅកាន់បងប្អូន ប្រុសទាំងពីររបស់គាត់នៅខាងក្រៅ។ ហើយ សេម និង យ៉ាផែត បានយកសម្លៀក បំពាក់ ដាក់លើស្នាទាំងពីររបស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានដើរចេញក្រោយ ហើយបាន គ្របភាពអាក្រាតរបស់ឪពុករបស់ពួកគេ ហើយមុខរបស់ពួកគេបែរចេញក្រោយ ហើយ ពួកគេមិនបានឃើញភាពអាក្រាតរបស់ឪពុករបស់ពួកគេទេ។ ណូអេបានភ្ញាក់ពីស្រា ហើយបានដឹងពីអ្វីដែលកូនប្រុសក្មេងរបស់គាត់បានធ្វើចំពោះគាត់។ ហើយគាត់បាន និយាយថា៖ កាណានត្រូវបណ្តេសា គាត់នឹងជាអ្នកបម្រើដល់បងប្អូនរបស់គាត់។ ហើយ គាត់បាននិយាយថា៖ ប្រសើរណាស់ហើយព្រះអម្ចាស់ដែលជាព្រះរបស់យើង ហើយ កាណាននឹងជាអ្នកបម្រើរបស់គាត់។ សូមឱ្យព្រះធ្វើឱ្យយ៉ាភិតរីកចម្រើន ហើយសូមឱ្យ គាត់ស្តាប់នៅក្នុងផ្ទះរបស់សិម ហើយសូមឱ្យកាណានក្លាយជាអ្នកបម្រើរបស់គាត់។

ណូអេបានរស់នៅបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់ បីរយហាសិបឆ្នាំ។ ថ្ងៃទាំងអស់របស់ណូអេ បានក្លាយជាប្រាំបួនរយហាសិបឆ្នាំ ហើយគាត់បានស្លាប់។

១០

ទាំងនេះគឺជាពង្សាវលីរបស់កូនប្រុសរបស់នូអេ គឺសិម ខាម និងយ៉ាភិត ហើយកូន ប្រុសបានកើតមកដល់ពួកគេបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់។

កូនប្រុសរបស់យ៉ាភិតគឺ កូមេរ ម៉ាកូក ម៉ាដៃ យ៉ាវ៉ាន អេលីសា ទូបាល់ មេសេក និងផីវ៉ាន។ ហើយពូជរបស់គោមេរគឺ អាស្តេណាស រីផាត និងតូហ្គាម៉ា។ ហើយកូន ប្រុសរបស់យ៉ាវ៉ានគឺ អេលីសា និងថាសេស កេធីម រ៉ូខាន។ ពីរបស់ទាំងនេះ កោះទាំងឡាយនៃប្រជាជាតិត្រូវបានដាច់ដោយទ្រូកនៅក្នុងដីរបស់ពួកគេ ម្នាក់ៗតាម ភាសានៅក្នុងកុលរបស់ពួកគេ និងនៅក្នុងប្រជាជាតិរបស់ពួកគេ។

កូនប្រុសរបស់ហាមគឺ ធ្វើ មេស្រាស៊ីម ផូដ និងកាណាន។ កូនប្រុសរបស់ធ្វើគឺ សាបា ហារីឡា សាបាថា អេកម៉ា និងសាបាថាកា ហើយកូនប្រុសរបស់អេកម៉ាគឺ សាបា និងដាដាន។ ធ្វើបានបង្កើតណេប្រូដ ហើយគាត់បានចាប់ផ្តើមក្លាយជាយក្សនៅលើ ផែនដី។ គាត់ជាយក្សអ្នកបរបាញ់នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ ដោយសារតែនេះ គេ នឹងនិយាយថា ដូចជានេប្រូដ យក្សអ្នកបរបាញ់នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់។ ហើយ ការចាប់ផ្តើមនៃព្រះរាជាណាចក្ររបស់គាត់គឺបាប៊ីឡាន និងអូរេក និងអាកាដ និងខាឡាណេ ក្នុងដីសេណារ។ ពីផែនដីនោះ អាស៊ីបានចេញទៅ ហើយបានសង់ ទីក្រុងណិណេវេ ទីក្រុងរ៉ូប្រូត និងទីក្រុងកាឡាក។ និងទីក្រុងដាសាហ៍ស៊ីតនៅចន្លោះ នឹងវេនិងកាឡាក់នេះជាទីក្រុងដ៏ធំ។ ហើយ មេស្រាស៊ីម បានបង្កើតពួកលូឌីម និង ពួកនេផ្តាលី និងពួកអេណេមេទីម និងពួកលាប៊ីម។ ហើយពួកប៉ាច្រូស៊ីម និង ពួកកាស្តូហ៊ីម ដែលពីទីនោះពួកហ្វីលីស្ទីនបានចេញមក និងពួកកាហ្វីមីម។ កាណាន បានបង្កើតស៊ីដូន ជាកូនច្បងរបស់គាត់ និងហ៊ីតផីត។ និង ជនជាតិយេប៊ូស និង ជនជាតិអាម្មរ និង ជនជាតិហ្គីហ្គេស។ ហើយជនជាតិហ៊ីរីវីត ជនជាតិអាម្មរ កែកុន និង ជនជាតិអាសេនណេអុន ហើយជនជាតិអាវ៉ាខាន ជនជាតិសាម៉ារីតាន និងជនជាតិ អាម៉ាធី។ ហើយបន្ទាប់ពីនេះ កុលសម្ព័ន្ធនៃជនជាតិកាណានបានបែកខ្ញែកគ្នា។ ហើយ ព្រំដែនរបស់ជនជាតិកាណានបានលាតសន្ធឹងពីស៊ីដូនរហូតដល់ហ្គេរ៉ា និងហ្គាហ្គា រហូតដល់ស៊ីដូននិងហ្គូម៉ា អាដាម៉ានិងសេប៊ូឌីមរហូតដល់ឡាសា។ ទាំងនេះជាកូន ប្រុសរបស់ហាម នៅក្នុងកុលសម្ព័ន្ធរបស់ពួកគេ តាមភាសារបស់ពួកគេ នៅក្នុងតំបន់ របស់ពួកគេ និងនៅក្នុងប្រជាជាតិរបស់ពួកគេ។

ហើយស៊ីមក៏បានកើតមក ដែលជាឪពុកនៃកូនប្រុសទាំងអស់របស់អេប៊ីរ ជាបង ប្អូនរបស់យ៉ាអេតដែលធំជាង។ កូនប្រុសរបស់ស៊ីម គឺអេឡាម និងអាស៊ីរី នឹងអាផាក់សាត និងលូឌ និងអាវ៉ាម និងកេណាន។ ហើយពូជរបស់អាវ៉ាមគឺ អ៊ូស អ៊ូល ហ្គាទែរ និងមេសេក។ ហើយអ័រផាក់សាដបានបង្កើតកេណាន ហើយកេណាន បាន បង្កើតសាឡា ហើយសាឡាបានបង្កើតអេប៊ីរ។ ហើយ អេប៊ីរ មានកូនប្រុសពីរនាក់ កើត ឈ្មោះថា គឺ ផាលេត ដោយសារតែ នៅក្នុងសម័យរបស់គាត់ ផែនដីត្រូវ បានបែងចែក ហើយ ឈ្មោះបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ គឺ យ៉ុកតាន។ ចេកតានបាន បង្កើតអេលម៉ូដាដ សាលេត សារីម៉ូត និងជេវ៉ាក។ និង ហាដ្លាម និង អាប៊ីម៉ាអែល និង ឌីកឡា និង អូបាល។ និង អាប៊ីម៉ាអែល និង សាបា និង អូរេក និង អីអ៊ីឡា និង យ៉ូបាប ទាំងអស់ទាំងនេះ ជាកូនប្រុសរបស់ យ៉ុកតាន។ ហើយការស្តាប់នៅរបស់ពួកគេបាន កើតមានពីម៉ាសេប្រូតដល់មកដល់សាផេរ៉ា ភ្នំនៃខាងកើត។ ទាំងនេះជាកូនប្រុស របស់ស៊ីម នៅក្នុងកុលសម្ព័ន្ធរបស់ពួកគេ តាមភាសារបស់ពួកគេ នៅក្នុងទឹកដីរបស់

ពួកគេ និងនៅក្នុងប្រជាជាតិរបស់ពួកគេ។ ទាំងនេះជាកុលសម្ព័ន្ធកូនប្រុសណាមកតាម
ជំនាន់របស់ពួកគេ តាមប្រជាជាតិរបស់ពួកគេ។ ពីទាំងនេះ កោះនៃប្រជាជាតិត្រូវបាន
បែកខ្ញែកលើផែនដីបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់។

១១

ហើយផែនដីទាំងមូលមានបច្ចុប្បន្នមួយ ហើយសំឡេងមួយសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។
ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលពួកគេផ្លាស់ទីពីខាងកើត ពួកគេបានរកឃើញវាល
ទំនាបក្នុងដីស៊ីណា ហើយពួកគេបានរស់នៅទីនោះ។ ហើយមនុស្សម្នាក់បាននិយាយ
ទៅកាន់អ្នកជិតខាងរបស់គាត់ថា៖ មកចុះ តោះយើងធ្វើកង្កែប ហើយដុតពួកវាដោយភ្លើង
ហើយកង្កែបបានក្លាយជាម្ហូបសម្រាប់ពួកគេ ហើយជំរុំបានក្លាយជាដីកំណកសម្រាប់ពួកគេ។
ហើយពួកគេនិយាយថា៖ មកសង់ទីក្រុងមួយ និងបំបែកមួយសម្រាប់យើងខ្លួនឯង ដែល
កំពុងរបស់វារហូតដល់ស្ថានសួគ៌ ហើយធ្វើឈ្មោះមួយសម្រាប់យើងខ្លួនឯង មុនពេល
យើងត្រូវវាយប៉ាយលើផែនដីទាំងមូល។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានចុះមកដើម្បីមើល
ទីក្រុង និងបំបែកដល់កូនចៅមនុស្សបានសាងសង់។ ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖
មើលជាតិសាសន៍មួយ ហើយភាសាមួយសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ហើយនេះជាអ្វីដែល
ពួកគេបានចាប់ផ្តើមធ្វើ ហើយកង្កែបនេះគ្មានអ្វីដែលពួកគេព្យាយាមធ្វើនឹងមិនអាច
សម្រេចបានទេ។ មកចុះ ហើយចូរយើងធ្វើឱ្យភាសារបស់ពួកគេប្រែប្រួលទៅ
ទីនោះ ដើម្បីឱ្យពួកគេនិយាយមិនឮសំឡេងរបស់អ្នកជិតខាង។ ហើយព្រះអម្ចាស់បាន
បែកខ្ញែកពួកគេពីទីនោះទៅលើផែនដីទាំងអស់ ហើយពួកគេបានឈប់សាងសង់
ទីក្រុងនិងបំបែក។ ដោយសារតែនេះ វាត្រូវបានហៅថា ភាពប្រែប្រួល ពីព្រោះថា នៅ
ទីនោះ ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើឱ្យពាក្យសំដីរបស់មនុស្សលោកទាំងអស់ប្រែប្រួល
ហើយពីទីនោះ ព្រះអម្ចាស់បានបែកខ្ញែកពួកគេទៅលើផែនដីទាំងមូល។

ហើយទាំងនេះជាជំនាន់របស់សេម ហើយសេមមានអាយុមួយរយឆ្នាំ
នៅពេលដែលគាត់បង្កើតអាជាកំសាត នៅឆ្នាំទីពីរក្រោយទឹកជំនន់។ ហើយ សេម បាន
រស់នៅ បន្ទាប់ពីគាត់កើតអាជាកំសាត ប្រាំរយឆ្នាំ ហើយបានកើតមានកូនប្រុសនិងកូន
ស្រី ហើយបានស្លាប់។ ហើយ អារផាកំសាដ បានរស់ មួយរយសាមសិបប្រាំ ឆ្នាំ ហើយ
បានបង្កើតកេណាន។ ហើយ អារផាកំសាដបានរស់ បន្ទាប់ពីបង្កើតកេណាន បួនរយឆ្នាំ
ហើយបានបង្កើតកូនប្រុស និងកូនស្រី រួចស្លាប់។ ហើយ កេណានបានរស់ មួយរយ
សាមសិបឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតសាឡា ហើយ កេណានបានរស់ បន្ទាប់ពីបង្កើតសាឡា

បីរយសាមសិបឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតកូនប្រុស និងកូនស្រី រួចស្លាប់។ ហើយ សាឡា
បានរស់ មួយរយសាមសិប ឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតកូន ឯថេរី។ ហើយសាឡារស់បន្ទាប់ពី
គាត់ឲ្យកំណើតដល់អេថេរីបានបីរយសាមសិបឆ្នាំ ហើយគាត់ឲ្យកំណើតដល់ប្រុស២
និងស្រី២ រួចស្លាប់។ ហើយ ឯថេរី បានរស់ មួយរយសាមសិបបួន ឆ្នាំ ហើយបានបង្កើត
កូន ផាលេត។ ហើយអេថេរីបានរស់នៅបន្ទាប់ពីគាត់កើតផាលេតបានពីររយចិតសិប
ឆ្នាំ ហើយបានកើតកូនប្រុសនិងកូនស្រី រួចស្លាប់។ ហើយ ផាលេត បានរស់ មួយរយ
សាមសិប ឆ្នាំ ហើយ បានបង្កើតកូន គឺ វាហ្ម។ ហើយផាលេតបានរស់នៅបន្ទាប់ពីគាត់
បង្កើតកំណើតវាហ្មបានប្រាំបួននិងពីររយឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតកំណើតប្រុស២និងស្រី២
ហើយបានស្លាប់។ ហើយវាហ្មបានរស់នៅមួយរយសាមសិបពីរឆ្នាំ ហើយបានបង្កើត
សេរុក។ ហើយវាហ្មបានរស់នៅ បន្ទាប់ពីគាត់បង្កើតកូនសេរុក រយៈពេលពីររយប្រាំពីរ
ឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតកូនប្រុសនិងកូនស្រី រួចគាត់បានស្លាប់។ ហើយ សេរុក បានរស់
មួយរយសាមសិបឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតបុត្រ នាហោរ។ ហើយសេរុករស់នៅបន្ទាប់ពី
គាត់បានកើតណាហ៊ុរ រយៈពេលពីររយឆ្នាំ ហើយបានកើតកូនប្រុសនិងកូនស្រី រួច
ហើយគាត់បានស្លាប់។ ហើយណាហោរបានរស់នៅមួយរយចិតសិបប្រាំបួនឆ្នាំ ហើយ
បានបង្កើតកូនគឺទេវ៉ា។ ហើយ នាហោរ បានរស់នៅ បន្ទាប់ពីគាត់បង្កើតទេវ៉ា មួយរយ
ម្ភៃប្រាំឆ្នាំ ហើយបានបង្កើតកូនប្រុស និងកូនស្រី ហើយបានស្លាប់។ ហើយ ថេរី បាន
រស់នៅ ចិតសិប ឆ្នាំ ហើយ បានបង្កើតកូន អាប្រាំ និង ណាហ៊ុរ និង ហាវ៉ាន។

នេះជាជំនាន់របស់ថេរី៖ ថេរីបានបង្កើតអាប្រាំម នាហោរ និងហាវ៉ាន
ហើយហាវ៉ានបានបង្កើតលោត។ ហើយអាវ៉ានបានស្លាប់នៅមុខថាវ៉ាដែលជាឪពុក
របស់គាត់ នៅក្នុងទឹកដីដែលគាត់បានកើតមក គឺនៅក្នុងទឹកដីនៃជនជាតិកាល់ដេ។
ហើយអាប្រាមនឹងណាហោរបានយកភរិយាសម្រាប់ខ្លួនឯង ឈ្មោះភរិយារបស់អា
ប្រាមគឺសាវ៉ា ហើយឈ្មោះភរិយារបស់ណាហោរគឺម៉ែលកា កូនស្រីរបស់អាវ៉ាន ហើយ
ឪពុករបស់ម៉ែលកា ហើយឪពុករបស់អ៊ីសកា។ សាវ៉ា មានភាពក្រៀម ហើយនាងមិន
អាចបង្កើតកូនបានទេ។ ហើយថេរីបាននាំយកអាប្រាំមកូនប្រុសរបស់គាត់ និងលុតកូន
ប្រុសរបស់ហាវ៉ាន ដែលជាកូនប្រុសរបស់គាត់ និងសាវ៉ាកូនប្រុសរបស់គាត់ ដែលជា
ប្រពន្ធអាប្រាំមកូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយបាននាំពួកគេចេញពីស្រុកជនជាតិកាល់ដេ
ដើម្បីទៅកាន់ដីកាណាន ហើយពួកគេបានមករហូតដល់ហាវ៉ាន ហើយបានរស់នៅ
ទីនោះ។ ថ្ងៃទាំងអស់របស់ថេរីនៅក្នុងដីហាវ៉ានបានក្លាយជាពីររយប្រាំឆ្នាំ ហើយថេរី
បានស្លាប់នៅក្នុងហាវ៉ាន។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់អាប្រាំថា៖ ចូរចេញទៅពីស្រុករបស់អ្នក ពីញាតិសន្តានរបស់អ្នក និងពីផ្ទះរបស់ឪពុកអ្នក ហើយចូរមកទៅកាន់ស្រុកដែលខ្ញុំនឹង បង្ហាញដល់អ្នក។ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាជាតិដ៏ធំមួយ ហើយខ្ញុំនឹងប្រទានពរដល់ អ្នក ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យឈ្មោះរបស់អ្នកធំធេង ហើយអ្នកនឹងទទួលពរ។ ហើយខ្ញុំនឹង ប្រទានពរអ្នកទាំងអស់ដែលប្រទានពរអ្នក ហើយអ្នកទាំងអស់ដែលបណ្តាសាអ្នក ខ្ញុំនឹង បណ្តាសា ហើយកុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់នៃផែនដីនឹងត្រូវបានប្រទានពរក្នុងអ្នក។ ហើយអា ប្រាមបានទៅ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅគាត់ ហើយលោតបានទៅជាមួយ គាត់។ អាប្រាមគឺមានចិតសិប្បាណ៍ ពេលដែលគាត់បានចេញទៅពីហាវាន។ ហើយអា ប្រាមបានយកសារ៉ាមជាភរិយារបស់គាត់ និងលោតជាកូនប្រុសរបស់បងប្អូនរបស់គាត់ ហើយទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់របស់ពួកគេដែលពួកគេបានទទួល និងព្រលឹងទាំងអស់ ដែលពួកគេបានទទួលពីហាវាន ហើយពួកគេបានចេញដើម្បីទៅកាន់ដីកាណាន។ ហើយអាប្រាំបានធ្វើដំណើរកាត់ដីនោះតាមបណ្តោយប្រវែងរបស់វា រហូតដល់កន្លែង ស៊ុយែម ដល់ដើមឈើអ្នកខ្ពស់ ហើយជនជាតិកាណានកំពុងរស់នៅក្នុងដីនោះ នៅពេលនោះ។ ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកជំពាក់អាប្រាំ ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ដី នេះខ្ញុំនឹងប្រទានដល់ពូជពង្សរបស់អ្នក។ ហើយអាប្រាំបានសង់អាសនៈបូជាទីនោះដល់ ព្រះអម្ចាស់ដែលបានលេចមកជំពាក់គាត់។ ហើយគាត់បានចាកចេញពីទីនោះទៅកាន់ ភ្នំនៅខាងកើតនៃបេថេល ហើយបានបង្កើតតំបន់របស់គាត់នៅទីនោះ ដោយ មានបេថេលនៅខាងលិច និងអាយនៅខាងកើត ហើយគាត់បានសាងសង់អាសនៈ សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់នៅទីនោះ ហើយបានអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។ ហើយអា ប្រាំបានចាកចេញ ហើយបានទៅបោះជំរុំនៅក្នុងវាលរហោស្ថាន។

ហើយមានទុរភិក្យកើតឡើងលើផែនដី ហើយអាប្រាំបានចុះទៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដើម្បីស្តាក់នៅទីនោះ ពីព្រោះទុរភិក្យបានធ្ងន់ធ្ងរលើផែនដី។ វាបានកើតឡើងនៅពេល ដែលអាប្រាមបានចូលមកជិតដីឡីចូលទៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប អាប្រាមបាននិយាយ ទៅកាន់សារ៉ាដែលជាប្រពន្ធរបស់គាត់ថា៖ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកជាស្រ្តីម្នាក់ដែលមានមុខមាត់ ស្អាត។ នឹងមានដូច្នោះ នៅពេលដែលជនជាតិអេហ្ស៊ីបឃើញអ្នក ពួកគេនឹងនិយាយថា នេះជាប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយពួកគេនឹងសម្លាប់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែអ្នកវិញ ពួកគេនឹងរក្សាទុក។ ដូច្នោះខ្ញុំបាននិយាយថា ខ្ញុំជាប្អូនស្រីរបស់គាត់ ដើម្បីឱ្យវាល្អចំពោះខ្ញុំតាមរយៈអ្នក ហើយព្រលឹងរបស់ខ្ញុំនឹងរស់នៅដោយសារតែអ្នក។ វាបានកើតឡើង នៅពេលដែលអា

ប្រាមបានចូលទៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ពួកជនជាតិអេហ្ស៊ីបបានឃើញភរិយារបស់គាត់ ថានាងស្អាតយ៉ាងខ្លាំង។ ហើយពួកអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់ផារ៉ោនបានឃើញនាង ហើយ បានសរសើរនាងទៅកាន់ផារ៉ោន ហើយបាននាំនាងចូលទៅក្នុងព្រះរាជវាំង របស់ផារ៉ោន។ ហើយពួកគេបានប្រព្រឹត្តល្អចំពោះអាប្រាមដោយសារនាង ហើយគាត់ បានទទួលចៀម កូនគោ លា អ្នកបម្រើ ស្រីបម្រើ សេះកូនលា និងខ្នុរ។ ហើយព្រះបានធ្វើ ទុក្ខបុកម្តេចដល់ផារ៉ោននិងផ្ទះរបស់គាត់ដោយជំងឺគ្រោះថ្នាក់ធំនិងអាក្រក់ ដោយសារតែសារវិភរិយារបស់អាប្រាម។ ផារ៉ោនបានហៅអាប្រាមក ហើយនិយាយថា៖ អ្វីទៅជារឿងនេះដែលអ្នកបានធ្វើចំពោះខ្ញុំ ដោយសារតែអ្នកមិនបានប្រាប់ខ្ញុំថា នាង គឺជាប្រពន្ធរបស់អ្នក? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនិយាយថា នាងជាប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ? ហើយខ្ញុំ បានយកនាងធ្វើជាប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ មើល ប្រពន្ធរបស់អ្នកនៅមុខអ្នក យកនាង ហើយចាកទៅចុះ។ ហើយផារ៉ោនបានបញ្ជាបុរសឱ្យបញ្ជូនអាប្រាមចេញ រួមទាំងប្រពន្ធ របស់គាត់ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលជារបស់គាត់។

១៣

អាប្រាមបានឡើងទៅចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប គាត់ និងប្រពន្ធរបស់គាត់ និងអ្វីៗ ទាំងអស់របស់គាត់ និងលោតជាមួយគាត់ ទៅកាន់វាលរហោស្ថាន។ អាប្រាមមានទ្រព្យ សម្បត្តិច្រើនណាស់ ទាំងសត្វចិញ្ចឹម ប្រាក់ និងមាស។ ហើយគាត់បានធ្វើដំណើរពី កន្លែងដែលគាត់មកចូលទៅក្នុងវាលរហោស្ថានរហូតដល់បេធលេម រហូតដល់ទឹកកន្លែង ដែលតង់របស់គាត់ធ្លាប់នៅពីមុន នៅរវាងបេធលេមនិងអាយ។ ទៅកាន់កន្លែងនៃផ្ទាំង បូជា ដែលគាត់បានធ្វើទីនោះពីដំបូង ហើយអាប្រាមបានអំពាវនាវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់នៅ ទីនោះ។ ហើយទ្បតដែលធ្វើដំណើរជាមួយអាប្រាមមានចៀម គោ និងតង់។ ហើយដីមិន អាចឱ្យពួកគេរស់នៅជាមួយគ្នាបានទេ ពីព្រោះទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេមានច្រើន ហើយដីមិនអាចឱ្យពួកគេរស់នៅជាមួយគ្នាបានទេ។ ហើយបានកើតមានការប្រយុទ្ធ រវាងអ្នកគង្វាលនៃពពួកសត្វរបស់អាប្រាម និងអ្នកគង្វាលនៃពពួកសត្វរបស់លោត។ ប៉ុន្តែ ជនជាតិកាណាន និងជនជាតិអេស៊ីតនៅពេលនោះបានរស់នៅក្នុងទឹកដីនោះ។ អាប្រាម បាននិយាយទៅកាន់ទ្បតថា៖ កុំឱ្យមានការប្រយុទ្ធរវាងខ្ញុំនិងអ្នក នឹងរវាងអ្នក ចិញ្ចឹមចៀមរបស់ខ្ញុំនិងអ្នកចិញ្ចឹមចៀមរបស់អ្នកទេ ព្រោះយើងជាបងប្អូនគ្នា។ តើដីទាំង មូលមិននៅពីមុខអ្នកទេឬ? សូមផ្តាច់ខ្លួនចេញពីខ្ញុំចុះ។ ប្រសិនបើអ្នកទៅឆ្ងេង ខ្ញុំនឹងទៅ ស្តាំ ហើយប្រសិនបើអ្នកទៅស្តាំ ខ្ញុំនឹងទៅឆ្វេង។ ហើយលោតបានលើកភ្នែករបស់គាត់ ឡើង បានឃើញតំបន់ជុំវិញទន្លេហ្ស៊ីបរកដានទាំងអស់ ថាទាំងអស់គឺត្រូវបានស្រោចទឹក

ល្អ មុនពេលព្រះបានបំភ្លឺញសូដុមនិងក្លូម៉ា ដូចជាខ្យានរបស់ព្រះ និងដូច
 ជាដីអេហ្ស៊ីប រហូតដល់មកដល់ហ្សាហ្សូន។ ហើយលោតបានជ្រើសរើសតំបន់ជុំវិញ
 ទន្លេយ៉ែដាន់ទាំងអស់សម្រាប់ខ្លួនគាត់ ហើយលោតបានចាកចេញទៅខាងកើត ហើយ
 ពួកគេនិមួយៗបានបំបែកចេញពីបងប្អូនរបស់គេ។ អាប្រាមបានរស់នៅក្នុងដីកាណាន
 ឯទ្វតវិញបានរស់នៅក្នុងទីក្រុងនៃតំបន់ជុំវិញ ហើយបានបោះជំរំនៅសូដុម។ ប៉ុន្តែ
 មនុស្សដែលនៅក្នុងសូដុម គឺអាក្រក់ និងជាអ្នកបាប ចំពោះមុខព្រះជាខ្លាំងណាស់។
 ប៉ុន្តែ ព្រះ បានមានបន្ទូល ទៅកាន់ អាប្រាម បន្ទាប់ពី លោត បែងចែក ពីគាត់ ថា៖ សូម
 លើកភ្នែក របស់អ្នក ឡើង និង សូមមើល ពី ទឹកនៃដី ដែល កឡូវ អ្នក នៅ ទៅខាងជើង
 និង ខាងត្បូង និង ខាងកើត និង សមុទ្រ។ ព្រោះ ទាំងអស់ ដី ដែល អ្នក ហើយខ្ញុំនឹង
 ធ្វើឱ្យជ្រកស្រស់អ្នកដូចជាខ្យាច់នៃផែនដី ប្រសិនបើមានណាម្នាក់អាចរាប់ខ្យាច់នៃផែនដី
 បាន ពូជរបស់អ្នកក៏នឹងត្រូវបានរាប់ដែរ។ ក្រោយឡើងហើយឆ្លងកាត់ដីនេះទាំងប្រទេស
 និងទទឹងរបស់វា ព្រោះថាខ្ញុំនឹងប្រគល់វាឱ្យអ្នក និងកូនចៅរបស់អ្នករហូតដល់អស់
 កល្ប។ ហើយអាប្រាមបានផ្លាស់ទីតាំងរបស់គាត់ បានមក ហើយបានរស់នៅក្បែរ
 ដើមឈើអ្នកម៉ាប្រេ ដែលនៅក្នុងហេប្រូន ហើយគាត់បានសង់អាសនៈបូជាទីនោះដល់
 ព្រះអម្ចាស់។

១៤

វាបានកើតឡើងក្នុងព្រះរាជាណាចក្រនៃស្តេចអាម៉ាវរដាល់នៃសិរិណា និង
 អារីយ៉ុកស្តេចនៃអេឡាសា ខ្យុលឡាម៉ុរស្តេចនៃអេឡាម និងថាហ្គាល់ស្តេចនៃប្រជា
 ជាតិទាំងឡាយ។ ពួកគេបានធ្វើសង្គ្រាមជាមួយបាល់ឡា ស្តេចសូដុម និងជាមួយបាលា
 ស្តេចហ្សូម៉ា និងជាមួយសេននាអា ស្តេចអាដាម៉ា និងជាមួយស៊ីម៉ូ ស្តេចសេប៊ូស៊ីម និង
 ស្តេចហ្សូម៉ា ដែលនេះគឺជាសេហ្គេ។ មនុស្សទាំងអស់នេះបានព្រមព្រៀងគ្នានៅ
 ប្រលងភ្នំសិប គឺសមុទ្រនៃអំបិលនេះ។ ពួកគេបានបម្រើខេដ័រឡាអូម៉ររយៈពេលដប់ពីរ
 ឆ្នាំ ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំទីដប់បី ពួកគេបានបះបោរ។ ក្នុងឆ្នាំទីដប់បួន ខេដ័រឡាអូម៉រ និងស្តេច
 ទាំងឡាយជាមួយគាត់បានមក ហើយបានវាយកាប់យក្សនៅអាស្តារ៉ូត និងការវិណាម
 និងជាតិដ៏ខ្លាំងក្លាជាមួយពួកគេ និងអ៊ុមម៉ាអិនដែលនៅក្នុងក្រុងសេរេអេ។ ហើយពួក
 ជនជាតិហ្សូរីតដែលនៅក្នុងភ្នំសេអឺរ រហូតដល់ដើមឈើផេរេប៊ីនចូនផារ៉ាន ដែលស្ថិត
 នៅក្នុងវាលហេស្ថាន។ ហើយបានត្រឡប់មកវិញមកដល់ប្រភពនៃការវិនិច្ឆ័យ នេះគឺ
 កាដេស ហើយបានកាប់សម្លាប់អ្នកគ្រប់គ្រងទាំងអស់របស់អាម៉ាឡិក និងជនជាតិ
 អាម៉ូរីតដែលរស់នៅក្នុងហាសាសុនថាម៉ា។ ស្តេចស្តូម ស្តេចក្លូម៉ា ស្តេចអាដាម៉ា

ស្តេចសេច្ឆិម និងស្តេចបាណ្ឌវ (នេះគឺជាស្វប័រ) បានចេញទៅ ហើយពួកគេ
បានរៀបជួរសមរម្យប្រឆាំងនឹងពួកគេនៅក្នុងជ្រលងភ្នំសិបិល។ ទៅកាន់
ស្តេចខេដីរឡាភូមិរនេរឡាម និងស្តេចធីដាលនៃជាតិទាន និងស្តេចអារិយោ
នៃសិនណា និងស្តេចអារិយោនៃអែលឡាសា ស្តេចទាំងបួននាក់ប្រឈមមុខនឹងស្តេច
ទាំងប្រាំនាក់។ ជ្រលងជ្រែនោះមានអណ្តូងទឹកបីទុយម៉ែន ហើយស្តេចសូដុម និង
ស្តេចប្រាម្នីវាបានរត់ ហើយបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងនោះ ចំណែកអ្នកដែលនៅសល់បានរត់
ទៅភ្នំ។ ពួកគេបានយកសេះទាំងអស់របស់សូដុម និងប្រាម្នីវា និងអាហារទាំងអស់របស់
ពួកគេ ហើយពួកគេបានចាកទៅ។ ពួកគេបានយកលូត ដែលជាកូនប្រុសរបស់បងប្អូន
ប្រុសអាប្រាំ និងទ្រព្យសម្ភារៈរបស់គាត់ ហើយពួកគេបានចាកចេញ ដ្បិតគាត់កំពុង
រស់នៅក្នុងសូដុម។

មានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានជួយសង្គ្រោះបានមកដល់ ហើយបាន
រាយការណ៍ទៅកាន់អាប្រាំជនជាតិហេប្រិរ។ ចំណែកគាត់បានរស់នៅក្បែរដើមឈើអ្នក
ម៉ាប្រុសរបស់ជនជាតិអាម្រិច ដែលជាបងប្អូនរបស់អេសខុល និងជាបងប្អូនរបស់អូណាន
ដែលជាសម្ព័ន្ធមិត្តរបស់អាប្រាំ។ នៅពេលដែលអាប្រាំបានឮថា លោតជាបងប្អូនរបស់
គាត់ត្រូវបានចាប់ជាលើយ គាត់បានរាប់សមាជិកគ្រួសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់
ចំនួនបីរយដប់ប្រាំបីនាក់ ហើយបានដេញតាមពួកគេរហូតដល់ដី។ ហើយគាត់បាន
វាយប្រហារពួកគេនៅពេលយប់ ជាមួយនឹងកូនរបស់គាត់ ហើយបានវាយប្រហារ
ពួកគេ ហើយបានដេញតាមពួកគេរហូតដល់ហូបា ដែលស្ថិតនៅខាងឆ្វេងនៃទីក្រុងដា
ម៉ាស។ ហើយគាត់បានដណ្តើមយកសេះទាំងអស់របស់សូដុមត្រឡប់មកវិញ ហើយ
បានដណ្តើមយកលោតដែលជាកូនប្អូនរបស់គាត់ត្រឡប់មកវិញ រួមទាំងទ្រព្យសម្ភត្តិ
ទាំងអស់របស់គាត់ ស្រ្តីទាំងឡាយ និងប្រជាជន។ ស្តេចសូដុមបានចេញទៅជួបគាត់
បន្ទាប់ពីគាត់ត្រឡប់មកវិញពីការវាយប្រហារខេដីរឡាភូមិរ និងស្តេចទាំងឡាយដែល
នៅជាមួយគាត់ ទៅកាន់ជ្រលងភ្នំសាវេ ដែលជាវាលទំនាបនៃស្តេចទាំងឡាយ។

ហើយម៉ែលគីសេដេក ស្តេចសាឡិម បាននាំយកនិប័ងនិងស្រាចេញមក ហើយ
គាត់ជាប្រជាចារ្យនៃព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពស់បំផុត។ ហើយគាត់បានប្រទានពរដល់អាប្រាម
ហើយនិយាយថា៖ សូមអាប្រាមទទួលពរពីព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ដែលបានបង្កើតស្ថានសួគ៌
និងផែនដី។ ហើយសូមពរដល់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ដែលបានប្រគល់ពួកសត្រូវរបស់អ្នកឱ្យ
ស្ថិតក្រោមអំណាចដល់អ្នក ហើយអាប្រាំបានថ្វាយទីដប់ពីរទាំងអស់ដល់គាត់។
ស្តេចសូដុមបានប្រាប់អាប្រាំថា៖ សូមប្រគល់បុរសទាំងនោះមកខ្ញុំ ហើយសេះទាំងនោះ
អ្នកយកសម្រាប់ខ្លួនអ្នកចុះ។ អាប្រាមនិយាយទៅកាន់ស្តេចសូដុមថា៖ ខ្ញុំនឹងលើកដៃ

របស់ខ្ញុំទៅកាន់គឺព្រឹយ្យសព្វព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ដែលបានបង្កើតស្ថានសួគ៌និងផែនដី
ប្រសិនបើខ្ញុំយកអ្វីមួយពីខ្សែរហូតដល់ខ្សែស្រ្តីកើងរបស់អ្នក ខ្ញុំនឹងមិនយកពីទ្រព្យ
សម្បត្តិទាំងអស់របស់អ្នកទេ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកនិយាយថា ខ្ញុំបានធ្វើឱ្យអាប្រាំសំបូរ។ លើក
ដែលតែអ្វីដែលយុវជនបានញ៉ាំ និងផ្នែករបស់បុរសដែលបានដើរជាមួយខ្ញុំ គឺអស់ខុល
អូណាន់ ម៉ាប្រេ ទាំងនេះនឹងយកផ្នែករបស់ពួកគេ។

១៥

បន្ទាប់ពីពាក្យទាំងនេះ ពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់បានមកកាន់អាប្រាំក្នុងទស្សនៈមួយ
ដោយមានបន្ទូលថា៖ កុំខ្លាចអាប្រាំ ខ្ញុំជាការពារអ្នក រង្វាន់របស់អ្នកនឹងមានច្រើន
ណាស់។ អាប្រាំនិយាយថា៖ ម្ចាស់ព្រះអម្ចាស់ អ្វីដែលអ្នកនឹងប្រទានដល់ខ្ញុំ? ខ្ញុំកំពុង
ចាកចេញដោយគ្មានកូន ហើយកូនប្រុសម៉ាសេកដែលកើតក្នុងគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ គឺជា
ម៉ាសេអេលីយេសេរនេះ។ ហើយអាប្រាំនិយាយថា ចាប់តាំងពីលោកមិនបានឱ្យកូនដល់
ខ្ញុំ អ្នកដែលកើតក្នុងផ្ទះរបស់ខ្ញុំនឹងទទួលមរតកពីខ្ញុំ។ ហើយភ្លាមមេនោះ សំឡេងព្រះ
អម្ចាស់បានមកកាន់គាត់ ថា៖ មនុស្សនេះនឹងមិនទទួលមរតកអ្នកទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលនឹង
ចេញមកពីអ្នក គាត់នឹងទទួលមរតកអ្នក។ គាត់បាននាំគាត់ចេញទៅខាងក្រៅ ហើយ
បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ សូមមើលឡើងលើមេឃ ហើយរាប់ពាក្យទាំងនោះ ប្រសិនបើ
អ្នកអាចរាប់ពួកវាបាន ហើយបាននិយាយថា៖ ពូជពង្សរបស់អ្នកនឹងដូច្នោះដែរ។ ហើយ
អាប្រាម បានជឿព្រះ ហើយវាត្រូវបានគិតថាជាសេចក្តីសុចរិតដល់គាត់។ ព្រះបាន
និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ខ្ញុំជាព្រះដែលបាននាំអ្នកចេញពីស្រុកកាល់ដេ ដើម្បីប្រទានដី
នេះដល់អ្នកជាមរតក។ ប្រាប់ហើយថា៖ ម្ចាស់ ព្រះអម្ចាស់ តើខ្ញុំនឹងដឹងដោយ
របៀបណាថា ខ្ញុំនឹងទទួលមរតកវា? ប៉ុន្តែ ទ្រង់បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ យកមកខ្ញុំនូវ
គោញីមួយក្បាលអាយុបីឆ្នាំ និងពពែមួយក្បាលអាយុបីឆ្នាំ និងចៀមមួយក្បាលអាយុបី
ឆ្នាំ និងប្រាបព្រួសមួយក្បាល និងប្រាបមួយក្បាល។ គាត់បានយកទាំងអស់នេះ ហើយ
បានបែងចែកពួកវាដាក់កណ្តាល រួចដាក់ពួកវាទល់មុខគ្នា ប៉ុន្តែសត្វស្លាបមិន
បានបែងចែកទេ។ ប៉ុន្តែសត្វស្លាបបានចុះមកលើរាងកាយ លើដុំពាក់កណ្តាលរបស់
ពួកវា ហើយអាប្រាំបានអង្គុយជាមួយពួកវា។ អំពីពេលព្រះអាទិត្យលិច ភាពស្រួល
ស្រពន់បានធ្លាក់មកលើអាប្រាំ ហើយមើល ការរឹយខ្លាចដឹងដឹងដីធំកំពុងធ្លាក់លើគាត់។
ហើយវាត្រូវបាននិយាយទៅកាន់អាប្រាមថា៖ ដឹងច្បាស់ណាស់ អ្នកនឹងដឹងថា ពូជរបស់
អ្នកនឹងជាអ្នកស្តាប់នៅក្នុងដីដែលមិនមែនជារបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងធ្វើឱ្យពួកគេ
ជាទាស ហើយពួកគេនឹងធ្វើបាបពួកគេ ហើយពួកគេនឹងធ្វើឱ្យពួកគេទាបចុះ រយៈ

ពេលបួនរយឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែ ជាតិ ដែល ប្រសិនបើ ពួកគេនឹងបម្រើ ខ្ញុំនឹងរិន ប៉ុន្តែអ្នកនឹងទៅរក កិច្ចការបុព្វបុរសរបស់អ្នកដោយសន្តិភាព ដោយបានចិញ្ចឹមបីបាច់ក្នុងវ័យចំណាស់ដ៏ល្អ។ ប៉ុន្តែក្នុងជំនាន់ទីបួន ពួកគេនឹងត្រូវប្រាប់មកវិញនៅទីនេះ ព្រោះថាបាបរបស់ជនជាតិ អាម៉ូរ៉េមិនទាន់បានបំពេញពេញលេញរហូតដល់ពេលនេះទេ។ ចាប់តាំងពីព្រះអាទិត្យលិចខាងលិច ភ្លើងបានកើតឡើង ហើយមើល មានចក្រភ្លាងដែលកំពុងធ្វើឱ្យមាន ផ្សែង និងពិលអគ្គីដែលបានឆ្លងកាត់កណ្តាលនៃដុំសាច់ដែលបានបែងចែកទាំងនេះ។ នៅក្នុងថ្ងៃនោះ ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើសន្លឹសញ្ញាជាមួយអាហ្រា ថា ទៅកាន់កូនចៅរបស់អ្នក ខ្ញុំនឹងឱ្យដីនេះ ពីទន្លេអេហ្ស៊ីប រហូតដល់ទន្លេផីនីស្តា។ ពួកកេរីណេ និងពួកកេណេសៃ នឹងពួកកេដមោណេ។ និង ពួកហ៊ីតធីត និង ពួកភេរីហ្ស៊ីត និង ពួកអាស៊ីម ហើយពួក អាម៉ូរីត និងពួកកាណានីត និងពួកហ៊ីរីត និងពួកហ្គីហ្គុស៊ីត និងពួកយេហ្វូស៊ីត។

១៦

Sarai ដែលជាប្រពន្ធរបស់ Abram មិនបានផ្តល់កំណើតដល់គាត់ទេ ប៉ុន្តែនាង មានអ្នកបម្រើស្ត្រីម្នាក់ជនជាតិអេហ្ស៊ីប ឈ្មោះ Hagar។ សារ៉ាយបាននិយាយទៅ កាន់អាហ្រាថា៖ មើល ព្រះអម្ចាស់បានបិទខ្ញុំមិនឱ្យកំណើតកូន ដូច្នេះចូលទៅរកស្ត្រី បំរើរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចទទួលបានកូនពីនាង។ ហើយអាហ្រាបានស្តាប់តាមសំឡេង របស់សារ៉ាយ។ ហើយ សារ៉ា ដែលជាប្រពន្ធរបស់អាហ្រា បានយកអាហ្គា ជាស្ត្រី ជនជាតិអេហ្ស៊ីប ដែលជាស្រីបំរើរបស់នាង បន្ទាប់ពីអាហ្រារស់នៅក្នុងទឹកដីកាណាន បានដប់ឆ្នាំ ហើយបានប្រគល់នាងឱ្យអាហ្រា ដែលជាប្តីរបស់នាង ជាប្រពន្ធ។ ហើយគាត់ បានចូលទៅរកហាហ្គា ហើយនាងបានផ្ទៃពោះ ហើយនាងបានឃើញថានាងមាន ផ្ទៃពោះ ហើយនាងយកត្រូវបានមិនគោរពទៅចំពោះមុខនាង។ សារ៉ាបាននិយាយទៅ កាន់អាហ្រាថា៖ ខ្ញុំត្រូវបានធ្វើអយុត្តិធម៌ពីអ្នក។ ខ្ញុំបានឱ្យស្ត្រីក្មេងរបស់ខ្ញុំទៅក្នុងទ្រូង របស់អ្នក ប៉ុន្តែនៅពេលនាងបានឃើញថានាងមានផ្ទៃ ខ្ញុំត្រូវបានធ្វើឱ្យអាម៉ាស់ចំពោះ មុខនាង។ សូមឱ្យព្រះកាត់ក្តីរវាងខ្ញុំនិងអ្នក។ អាហ្រាបាននិយាយទៅកាន់សារ៉ាថា៖ ឃើញ អ្នកបម្រើស្រីរបស់អ្នកនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក ចូរប្រើប្រាស់នាងតាមអ្វីដែលគួរឱ្យ ពេញចិត្តចំពោះអ្នក។ ហើយសារ៉ាបានធ្វើទុក្ខបុកម្តេញនាង ហើយនាងបានរត់ចេញពី មុខនាង។

ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានរកឃើញនាងនៅលើប្រភពទឹកក្នុងទីវាលស្ងាត់ នៅលើប្រភពក្នុងផ្លូវទៅស៊ូរ។ ហើយទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅនាងថា

ហាការ ដើរចម្រើនរបស់សាវ័រ តើអ្នកមកពីណា ហើយតើអ្នកកំពុងទៅណា ហើយនាង
បាននិយាយថា ខ្ញុំកំពុងរត់គេចពីមុខសាវ័រ ម្ចាស់របស់ខ្ញុំ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បាន
និយាយទៅនាងថា ត្រឡប់ទៅរកម្ចាស់របស់អ្នក ហើយធ្វើខ្លួនឱ្យទាបថ្នាំក្រោមដៃរបស់
នាង។ ហើយទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅនាងថា៖ ខ្ញុំនឹងពង្រីកកូនចៅរបស់
អ្នកឱ្យកាន់តែច្រើន ហើយគេនឹងមិនអាចរាប់បានដោយសារចំនួនដ៏ច្រើននោះទេ។
ហើយទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅនាងថា មើលចុះ អ្នកកំពុងមានផ្ទៃពោះ
ហើយអ្នកនឹងបង្កើតកូនប្រុសម្នាក់ ហើយអ្នកនឹងហៅឈ្មោះគាត់ថា អ៊ីស្តាអែល ព្រោះ
ព្រះអម្ចាស់បានឮការបន្ទាបរបស់អ្នក។ នេះនឹងជាមនុស្សជួនបទ ដែលរបស់គាត់នឹង
ប្រឆាំងនឹងមនុស្សគ្រប់គ្នា ហើយដៃមនុស្សគ្រប់គ្នានឹងប្រឆាំងនឹងគាត់ ហើយគាត់នឹង
រស់នៅចំពោះមុខបងប្អូនប្រុសទាំងអស់របស់គាត់។ ហើយនាងបានហៅឈ្មោះ
ព្រះអម្ចាស់ដែលកំពុងនិយាយទៅកាន់នាងថា អ្នកគឺជាព្រះដែលឃើញខ្ញុំ ព្រោះនាង
បាននិយាយថា ដ្បិតនៅចំពោះមុខខ្ញុំបានឃើញអ្នកដែលបានលេចមកចំពោះខ្ញុំ
ដោយសារតែនេះ គាត់បានហៅអណ្ណឹងទឹកនោះថា អណ្ណឹងទឹកដែលមិនមានមុនខ្ញុំបាន
ឃើញ។ មើលចុះ វាស្ថិតនៅរវាងកាដេស និងបារ៉ាដិ។ ហើយហាការបានសម្រាល់កូន
ប្រុសម្នាក់ឱ្យអាប្រាំ ហើយអាប្រាំបានហៅឈ្មោះកូនប្រុសរបស់គាត់ ដែលហាការបាន
សម្រាល់ឱ្យគាត់ថា អ៊ីស្តាអែល។ អាប្រាមមានអាយុប៉ុន្មានសិបប្រាំមួយឆ្នាំ នៅពេលដែល
ហាការបានសម្រាល់អ៊ីស្តាអែលឱ្យអាប្រាម។

១៧

វាបានកើតឡើងដែលអាប្រាមមានអាយុកៅសិបប្រាំបួនឆ្នាំ។ ហើយព្រះអម្ចាស់
បានលេចមកកាន់អាប្រាម ហើយបានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា ខ្ញុំជាព្រះរបស់អ្នក ចូរធ្វើឱ្យ
ពេញព្រះហឫទ័យនៅចំពោះមុខខ្ញុំ ហើយចូរក្លាយជាមនុស្សគ្រាន់កំហុស។ ហើយខ្ញុំនឹង
ដាក់កិច្ចសន្យារបស់ខ្ញុំរវាងខ្ញុំនិងអ្នក ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នកកើនច្រើនយ៉ាងខ្លាំង។ ហើយ
អាប្រាំបានធ្លាក់លើមុខរបស់គាត់។ ព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំនឹងធ្វើ
សន្យាជាមួយអ្នក ហើយអ្នកនឹងក្លាយជាឪពុកនៃប្រជាជាតិជាច្រើន។ ហើយឈ្មោះ
របស់អ្នកនឹងមិនត្រូវបានហៅថាអាប្រាមទៀតទេ ប៉ុន្តែឈ្មោះរបស់អ្នកនឹងជាអា
ប្រាហាំម ដ្បិតខ្ញុំបានតាំងអ្នកជាឪពុកនៃជាតិជាច្រើន។ ហើយខ្ញុំនឹងបង្កើនអ្នកឱ្យច្រើន
យ៉ាងខ្លាំងណាស់ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាប្រជាជាតិជាច្រើន ហើយស្តេចជាច្រើន
នឹងកើតចេញមកពីអ្នក។ ហើយខ្ញុំនឹងបង្កើតពន្ធសញ្ញារបស់ខ្ញុំរវាងអ្នក និងរវាងពូជពង្ស
របស់អ្នកជាមួយអ្នក ពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយ ជាពន្ធសញ្ញាអស់កល្ប ដើម្បីជាព្រះ

របស់អ្នក និងរបស់ពូជពង្សរបស់អ្នកជាមួយអ្នក។ ហើយខ្ញុំនឹងប្រទានដល់អ្នក និងដល់
កូនចៅរបស់អ្នកជាមួយអ្នក នូវទឹកដីដែលអ្នករស់នៅ គឺទឹកដីកាណានទាំងអស់ ជា
កម្មសិទ្ធិអស់កល្ប ហើយខ្ញុំនឹងជាព្រះរបស់ពួកគេ។ ហើយព្រះបានមានបន្ទូលទៅកាន់
អាប្រាហាំម៉ា អ្នកត្រូវរក្សាស្មោះស្ម័គ្ររបស់ខ្ញុំ ទាំងអ្នកនិងកូនចៅរបស់អ្នកជាមួយអ្នករហូតដល់
ជំនាន់របស់ពួកគេ។ ហើយនេះគឺជាកិច្ចសន្យាដែលអ្នកនឹងរក្សារវាងខ្ញុំនិងអ្នករាល់គ្នា
ហើយរវាងពូជពង្សរបស់អ្នកជាមួយអ្នកទៅដល់ជំនាន់របស់ពួកគេ គឺបុរសទាំងអស់
របស់អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវកាត់ស្បែក។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវកាត់ស្បែកសាច់នៃស្បែក
មុខរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយវានឹងជាសញ្ញានៃសន្ធិសញ្ញារវាងខ្ញុំនិងអ្នករាល់គ្នា។ ហើយ
កូនប្រាំបីថ្ងៃនឹងត្រូវកាត់ស្បែកចំពោះអ្នករាល់គ្នា គឺប្រុសគ្រប់គ្នា ទូទាំងជំនាន់របស់អ្នក
រាល់គ្នា ទាំងអ្នកកើតក្នុងផ្ទះ និងអ្នកដែលទិញដោយប្រាក់ពីកូនបរទេសគ្រប់គ្នា ដែល
មិនមែនមកពីពូជរបស់អ្នក។ អ្នកដែលកើតនៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក និងអ្នកដែលទិញដោយ
ប្រាក់ នឹងត្រូវកាត់ស្បែកដោយការកាត់ស្បែក ហើយសន្ធិសញ្ញារបស់ខ្ញុំនឹងនៅលើ
សាច់ឈាមរបស់អ្នករាល់គ្នា ជាសន្ធិសញ្ញាអស់កល្ប។ ហើយបុរសដែលមិនកាត់ស្បែក
កំណើត ដែលមិននឹងត្រូវកាត់ស្បែកកំណើតនៃសាច់ស្បែកកំណើតរបស់គាត់នៅថ្ងៃទី
ប្រាំបី នោះព្រលឹងនោះនឹងត្រូវកាត់ចេញពីពូជរបស់វា ពីព្រោះបានបំបែកសន្ធិសញ្ញា
របស់ខ្ញុំ។ ហើយព្រះបានមានបន្ទូលទៅកាន់អាប្រាហាំម៉ា៖ សាវ័កវិយាររបស់អ្នក នឹងមិន
ត្រូវហៅឈ្មោះរបស់នាងថាសាវ័កទៀតទេ ប៉ុន្តែសាវ័កនឹងជាឈ្មោះរបស់នាង។ ខ្ញុំនឹង
ប្រទានពរដល់នាង ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យកូនមួយដល់អ្នកពីនាង ហើយខ្ញុំនឹងប្រទានពរដល់វា
ហើយវានឹងក្លាយជាប្រជាជាតិ ហើយរស្មើនៃប្រជាជាតិនឹងចេញពីគាត់។ ហើយអា
ប្រាហាំបានធ្លាក់លើមុខរបស់គាត់ ហើយរសើច ហើយនិយាយក្នុងចិត្តរបស់គាត់ថា៖
ប្រសិនបើមនុស្សមួយយន្តានឹងមានកូនប្រុស? ហើយប្រសិនបើសាវ័កដែលមាន
កៅសិបឆ្នាំនឹងសម្រាល? អាប្រាហាំបាននិយាយទៅកាន់ព្រះថា៖ សូមឱ្យកំស្មាន់អែល
នេះរស់នៅចំពោះព្រះអង្គ។ ព្រះមានបន្ទូលទៅកាន់អាប្រាហាំថា៖ បាទ ចូរមើល សាវ័ក
ជាភរិយារបស់អ្នកនឹងបង្កើតកូនប្រុសម្នាក់ឲ្យអ្នក ហើយអ្នកនឹងហៅឈ្មោះគាត់ថា
អ៊ីសាក។ ខ្ញុំនឹងបង្កើតសន្ធិសញ្ញារបស់ខ្ញុំជាមួយគាត់ ជាសន្ធិសញ្ញាអស់កល្ប ដើម្បីជា
ព្រះរបស់គាត់ និងពូជពង្សរបស់គាត់ជាមួយគាត់។ អំពីអ៊ីសាកអែល ឃើញ ខ្ញុំបានឮអ្នករួច
ហើយ ហើយឃើញ ខ្ញុំបានប្រទានពរគាត់រួចហើយ ហើយខ្ញុំនឹងបង្កើតគាត់ ហើយខ្ញុំនឹង
គុណគាត់យ៉ាងខ្លាំង គាត់នឹងបង្កើតដប់ពីរប្រជាជាតិ ហើយខ្ញុំនឹងផ្តល់គាត់ជាប្រជាជាតិ
ដ៏ធំមួយ។ ប៉ុន្តែពាក្យសន្យារបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងបង្កើតឡើងជាមួយអ៊ីសាក ដែលសាវ័កនឹង
បង្កើតកូនឱ្យអ្នក នៅពេលវេលានេះ ក្នុងឆ្នាំបន្ទាប់។ ព្រះបានបញ្ចប់ការនិយាយជាមួយ
គាត់ ហើយព្រះបានឡើងទៅពីអាប្រាហាំ។

ហើយអាប្រាហាំបានយកកស្មាដែលជាកូនប្រុសរបស់គាត់ និងសមាជិកគ្រួសារ
ទាំងអស់របស់គាត់ និងអស់អ្នកដែលទិញដោយប្រាក់ និងបុរសទាំងអស់ដែលនៅក្នុង
ផ្ទះរបស់អាប្រាហាំ ហើយបានកាត់ស្បែកកំពូលរបស់ពួកគេនៅក្នុងថ្ងៃនោះ ដូចដែល
ព្រះបានមានបន្ទូលទៅគាត់។ អំប្រាហាំមានអាយុកៅសិបប្រាំបួនឆ្នាំ នៅពេលដែលគាត់
បានកាត់ស្បែកមុខរបស់គាត់។ កស្មាដែល កូនប្រុសរបស់គាត់ មានអាយុដប់បីឆ្នាំ
នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានកាត់ស្បែកមុខរបស់គាត់។ ក្នុងពេលវេលានៃថ្ងៃនោះ
អំប្រាហាំត្រូវបានកាត់ស្បែក និងកស្មាដែលកូនប្រុសរបស់គាត់ផងដែរ។ ហើយបុរស
ទាំងអស់នៃផ្ទះរបស់គាត់ និងសមាជិកគ្រួសាររបស់គាត់ និងអ្នកដែលទិញដោយប្រាក់ពី
ជាតិបរទេស។

១៨

ព្រះបានបង្ហាញខ្លួនទៅកាន់គាត់ នៅឯដើមឈើអុកម៉ាប្រេ ខណៈដែលគាត់កំពុង
អង្គុយនៅលើទ្វារតង់របស់គាត់ នៅពេលថ្ងៃត្រង់។ គាត់សម្លឹងមើលឡើងដោយអ្នក
របស់គាត់ ហើយបានឃើញបុរសមិនទាក់កំពុងឈរនៅខាងលើគាត់។ ពេលឃើញដូច្នោះ
គាត់បានរត់ចេញពីទ្វារតង់របស់គាត់ទៅជួបពួកគេ ហើយបានថ្វាយបង្គំចុះដល់ដី។
ហើយបាននិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើខ្ញុំបានរកការអនុគ្រោះនៅចំពោះព្រះភក្ត្រ
របស់ព្រះអង្គ សូមកុំឆ្កឹងកាត់ទៅពីអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គឡើយ។ សូមឱ្យយកទឹកមក
ហើយឱ្យពួកគេឈាងជើងរបស់អ្នករាល់គ្នា រួចឈប់សម្រាកឱ្យត្រជាក់ខាងក្រោមដើម
ឈើ។ ហើយខ្ញុំនឹងយកនិម្មុង ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងញ៉ាំ។ បន្ទាប់ពីនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើ
ដំណើរតាមផ្លូវរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលដោយសារតែអ្នករាល់គ្នាបានរំលែងមករកកូន
ប្រុសរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ ដូច្នោះចូរធ្វើតាមដូចដែលអ្នកបាន
និយាយ។ ហើយអាប្រាហាំបានប្រញាប់ទៅកាន់ជំរំរបស់សាវ៉ា ហើយនិយាយទៅ
នាងថា ចូរប្រញាប់ ហើយឈាយម្សៅល្អបីម៉ែត្រ ហើយធ្វើនិម្មុងក្នុងផេះ។ ហើយអា
ប្រាហាំបានរត់ទៅកាន់ហ្វូងគោ ហើយបានយកកូនគោទន់មួយក្បាលដែលល្អ ហើយ
បានឱ្យទៅកាន់អ្នកបម្រើ ហើយបានប្រញាប់ធ្វើវា។ គាត់បានយកបី ទឹកដោះគោ និង
កូនគោដែលបានធ្វើ ហើយបានដាក់ពីមុខពួកគេ ហើយពួកគេបានបរិភោគ ចំណែក
គាត់វិញបានឈរនៅជិតពួកគេ ក្រោមដើមឈើ។

គាត់បាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ សាវ៉ា ជាប្រពន្ធរបស់អ្នក នៅឯណា? ហើយ
គាត់ឆ្លើយតបថា៖ មើលទៅ នាងនៅក្នុងតង់។ គាត់បាននិយាយថា ពេលខ្ញុំត្រឡប់

មកវិញ ខ្ញុំនឹងមកកាន់អ្នកតាមពេលវេលានេះ នៅរដូវកាលនេះ ហើយសារ៉ាជាភរិយា
របស់អ្នកនឹងមានកូនប្រុស។ ចំណែកសារ៉ាបានឮនៅទ្វារតង់ ដោយនាងនៅពីក្រោយ
គាត់។ Abraham និង Sarah ចាស់ហើយ មានអាយុកាលបានកើនឡើង ហើយ
Sarah បានឈប់មានរដូវដែលជារបស់ស្រ្តី សារ៉ាលើចក្កុងចិត្តនាងនិយាយថា៖ មិន
ទាន់កើតមានដល់ខ្ញុំពិតជារហូតដល់កន្លះនេះ ហើយប្តីខ្ញុំក៏ចាស់ផង។ ហើយព្រះអម្ចាស់
បានមានបន្ទូលទៅកាន់អប្រាហាំម៉ា៖ ហើត្រូវបានជាសារ៉ាលើចក្កុងចិត្តរបស់នាង
ដោយនិយាយថា តើពិតជាពិតទេដែលខ្ញុំនឹងបង្កើតកូន? ខ្ញុំកន្លះនេះចាស់ហើយទេ។
តើមានពាក្យណាមួយដែលមិនអាចធ្វើបានពីព្រះទេឬ? នៅពេលវេលានេះ ខ្ញុំនឹង
ត្រលប់មកវិញទៅកាន់អ្នកនៅរដូវកាលកំណត់ ហើយសារ៉ានឹងមានកូនប្រុស។ សារ៉ា
បានបដិសេធ ហើយនិយាយថា ខ្ញុំមិនបានសើចទេ ព្រោះនាងខ្លាច។ ហើយបាន
និយាយទៅនាងថា ទេ ប៉ុន្តែអ្នកបានសើច។

បុរសទាំងនោះបានក្រោកឡើងពីទីនោះ ហើយបានសម្លឹងមើលទៅកាន់ស្និដ្ឋម
និងហ្គូម៉ារ៉ា។ ចំណែកអប្រាហាំម៉ាបានធ្វើដំណើរជាមួយពួកគេ ដើម្បីជូនពួកគេ។ ប៉ុន្តែ
ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលថា៖ ខ្ញុំនឹងមិនលាក់ពីអប្រាហាំម៉ា ដែលជាអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំនូវ
អ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើនោះទេ។ Abraham ប៉ុន្តែ នឹងក្លាយជាប្រជាជាតិដ៏ធំ និងច្រើន
ហើយប្រជាជាតិទាំងអស់នៃផែនដីនឹងត្រូវបានប្រទានពរក្នុងគាត់។ ខ្ញុំបានដឹងដ្បិតថា
គាត់នឹងបញ្ជាទៅកាន់កូនប្រុសរបស់គាត់ និងទៅកាន់ផ្ទះរបស់គាត់ជាមួយគាត់ ហើយ
ពួកគេនឹងរក្សានូវវិធីរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីធ្វើសេចក្តីសុចរិតនិងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ
ដើម្បីឱ្យព្រះអម្ចាស់នាំមកលើអប្រាហាំម៉ានូវអ្វីទាំងអស់ដែលបាននិយាយទៅកាន់គាត់។
ព្រះអម្ចាស់បាននិយាយថា ការស្រែករបស់ស្និដ្ឋម និងហ្គូម៉ារ៉ា បានកើនឡើងមកកាន់ខ្ញុំ
ហើយបាបរបស់ពួកគេធំខ្លាំងណាស់។ ដោយបានចុះមកហើយ ដូច្នោះខ្ញុំនឹងមើល ថាតើ
ការស្រែករបស់ពួកគេដែលកំពុងមកដល់ខ្ញុំនោះ កំពុងត្រូវបានបញ្ចប់ឬទេ ប្រសិនបើមិន
ដូច្នោះទេ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំដឹង។ ហើយបុរសទាំងនោះបានបែរត្រឡប់ពីទីនោះមកដល់ស្និដ្ឋម
ប៉ុន្តែអប្រាហាំម៉ានៅតែឈរនៅមុខព្រះអម្ចាស់។ ហើយអប្រាហាំម៉ាបានចូលមកជិត
និយាយថា៖ កុំបំផ្លាញអ្នកសុចរិតជាមួយអ្នកអសុចរិត ហើយអ្នកសុចរិតនឹងក្លាយជាដូច
អ្នកអសុចរិត។ ប្រសិនបើមានមនុស្សសុចរិតហាសិបនាក់នៅក្នុងក្រុង តើអ្នកនឹងបំផ្លាញ
ពួកគេឬ? តើអ្នកនឹងមិនចាត់ទុកកន្លែងទាំងមូលជាសេរីដោយសារតែមនុស្សសុចរិត
ហាសិបនាក់នោះ ប្រសិនបើពួកគេនៅក្នុងក្រុងនោះឬ? គ្មានមធ្យោបាយណាទេ ដែល
អ្នកនឹងធ្វើដូចជាពាក្យនេះ គឺការសម្លាប់អ្នកសុចរិតជាមួយអ្នកអសុចរិត ហើយអ្នកសុ
ចរិតនឹងក្លាយជាដូចជាអ្នកអសុចរិត។ គ្មានមធ្យោបាយណាទេ! តើអ្នកដែលកំពុង
ជំនុំជម្រះផែនដីទាំងមូលនឹងមិនធ្វើការជំនុំជម្រះឬ? ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា ប្រសិនបើ

មានមនុស្សសុចរិតហាសិបនាក់នៅក្នុងទីក្រុងសូដុម ខ្ញុំនឹងទុកទីក្រុងទាំងមូល និងកន្លែង
 ទាំងអស់នោះ ដោយសារតែពួកគេ។ ហើយអាប្រាហាំឆ្លើយតបថា៖ កន្លែងនេះខ្ញុំបាន
 ចាប់ផ្តើមនិយាយទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំជាដីនិងផេះ។ ប្រសិនបើអ្នកសុ
 ចរិតហាសិបនាក់ធ្លាក់ចុះទៅសែសិបប្រាំនាក់ តើអ្នកនឹងបំផ្លាញទីក្រុងទាំងមូល
 ដោយសារតែខ្លះប្រាំនាក់? ហើយគាត់និយាយថា ខ្ញុំនឹងមិនបំផ្លាញទេ ប្រសិនបើខ្ញុំរក
 ឃើញសែសិបប្រាំនាក់នៅទីនោះ។ ហើយគាត់បានបន្ថែមនិយាយទៅកាន់គាត់ទៀត
 ហើយនិយាយថា៖ ប្រសិនបើមានរកឃើញសែសិបនាក់នៅទីនោះ ហើយគាត់
 និយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងមិនបំផ្លាញទេ ដោយសារតែសែសិបនាក់នោះ។ និងគាត់បាន
 និយាយថា៖ សូមកុំថាអ្វីទេ ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយ។ ប្រសិនបើមានរកឃើញ
 សាមសិបនាក់នៅទីនោះវិញ? ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូលថា៖ ខ្ញុំនឹងមិនបំផ្លាញទេ
 ដោយសារតែមនុស្សសាមសិបនាក់នោះ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ ដោយសារខ្ញុំ
 មានសិទ្ធិនិយាយទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើរកឃើញមានម្ភៃនាក់នៅទីនោះវិញ?
 ហើយព្រះអង្គបានមានបន្ទូលថា៖ ខ្ញុំនឹងមិនបំផ្លាញទេ ប្រសិនបើខ្ញុំរកឃើញមានម្ភៃនាក់
 នៅទីនោះ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ សូមកុំថាអ្វីទេ ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើខ្ញុំនឹង
 និយាយម្តងទៀត ប្រសិនបើមានរកឃើញដប់នាក់នៅទីនោះ? ហើយព្រះអង្គបានមាន
 បន្ទូលថា៖ ខ្ញុំនឹងមិនបំផ្លាញទេ ដោយសារតែអ្នកទាំងដប់នាក់នោះ។ ព្រះអម្ចាស់
 បានយាងទៅ ពេលដែលព្រះអង្គបានឈប់និយាយជាមួយអាប្រាហាំ ហើយអាប្រាហាំ
 បានត្រឡប់ទៅកន្លែងរបស់គាត់វិញ។

១៩

ទេវតាទាំងពីរនាក់បានមកដល់ក្រុងសូដុមនៅពេលល្ងាច។ លោកពុំពុំអង្គុយនៅ
 ក្បែរទ្វារក្រុងសូដុម ហើយនៅពេលលោតឃើញពួកគេ គាត់បានក្រោកឡើងទៅជួប
 ពួកគេ និងបានថ្វាយបង្គំដោយអោនមុខចុះដី។ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ មើលចុះ
 ចេហ្វាយនាយទាំងឡាយ សូមវិលចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នកបម្រើខ្ញុំ ហើយស្នាក់នៅ រួច
 លាងជើងរបស់លោកទាំងឡាយ ហើយនៅព្រឹកស្រាយលោកទាំងឡាយនឹងចាកចេញ
 ទៅតាមផ្លូវរបស់លោក។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖ ទេ ប៉ុន្តែយើងនឹងស្នាក់នៅក្នុង
 ទីលាន។ ហើយគាត់បានជំរុញពួកគេ ពួកគេក៏បានងាកទៅរកគាត់ ហើយបានចូលទៅ
 ក្នុងផ្ទះរបស់គាត់ គាត់បានធ្វើភោសជ្ជៈដល់ពួកគេ ហើយបានដុតនំប្រសិទ្ធិគ្មានដំបែដល់
 ពួកគេ ហើយពួកគេបានបរិភោគ។ មុនពេលដេក បុរសនៃទីក្រុង គឺជាពួកសូដុម
 បានឡោមព័ទ្ធផ្ទះ ចាប់ពីយុវជនរហូតដល់ចាស់ទុំ ប្រជាជនទាំងអស់ជាមួយគ្នា។ ហើយ

ពួកគេបានហៅទ្បត ហើយនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ តើបុរសដែលបានចូលមកកាន់អ្នក នៅយប់នេះនៅឯណា? នាំពួកគេចេញមកកាន់យើង ដើម្បីឱ្យយើងអាចមានទំនាក់ ទំនងជាមួយពួកគេ។ ទ្បតបានចេញទៅក្រៅទៅរកពួកគេនៅទ្វារចូល ហើយបានបិទ ទ្វារពីខាងក្រោយគាត់។ ប៉ុន្តែលោកបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ បងប្អូនប្រុសអើយ កុំធ្វើអំពើអាក្រក់ឡើយ។ ខ្ញុំមានកូនស្រីពីរនាក់ ដែលមិនទាន់បានស្គាល់បុរស។ ខ្ញុំនឹងនាំ ពួកគេចេញមកឱ្យអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នាអាចប្រើប្រាស់ពួកគេតាមដែលអ្នករាល់ គ្នាពេញចិត្ត។ ប៉ុន្តែសូមកុំធ្វើអំពើលម្អយុត្តិធម៌ចំពោះបុរសទាំងនេះ ដោយសារតែពួកគេ បានចូលមកនៅក្រោមការការពារនៃដំបូលរបស់ខ្ញុំ។ ពួកគេបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ចេញទៅនៅទីនោះ! អ្នកបានចូលមកស្នាក់នៅ តើមិនមែនហើយមកវិនិច្ឆ័យយើង ទេឬ? កន្ទុរនេះ យើងនឹងធ្វើបាបអ្នកច្រើនជាងពួកនោះទៅទៀត។ ហើយពួកគេបាន បង្ខំលោតយ៉ាងខ្លាំង ហើយពួកគេបានចូលមកជិតដើម្បីបំបែកទ្វារ។ ប៉ុន្តែបុរសទាំងនោះ បានលាតដៃរបស់ពួកគេទាញលូតចូលមកក្នុងផ្ទះជាមួយពួកគេ ហើយបានបិទទ្វារផ្ទះ។ ប៉ុន្តែបុរសទាំងអស់ដែលកំពុងនៅលើទ្វារផ្ទះត្រូវបានវាយប្រហារដោយភាពខ្លាច ពីតូច រហូតដល់ធំ ហើយពួកគេបានខ្លិនស្វែងរកទ្វារ។ អ្នកបុរសទាំងនោះបាននិយាយទៅ កាន់លោតថា៖ តើអ្នកមានកូនប្រុស ឬកូនប្រុស ឬកូនស្រី ឬនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតនៅ ទីក្រុងនេះទេ? សូមនាំគេចេញពីកន្លែងនេះ។ ពីព្រោះយើងកំពុងបំផ្លាញកន្លែងនេះ ដោយសារសំឡេងស្រែករបស់ពួកគេត្រូវបានលើកឡើងនៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជូនយើងមកដើម្បីបំផ្លាញវា។ លោតបានចេញទៅ ហើយ និយាយទៅកាន់ប្រុសក្មេករបស់គាត់ដែលបានទទួលកូនស្រីរបស់គាត់ ហើយ និយាយថា ក្រោកឡើង ហើយចេញទៅពីទីកន្លែងនេះ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់បំផ្លាញទីក្រុង ប៉ុន្តែវាហាក់ដូចជាលេងសើចមុខប្រុសក្មេករបស់គាត់។ នៅពេលព្រលឹមក្តី ពួកទេវតា បានប្រញាប់ប្រញាល់លោត ដោយនិយាយថា ចូរក្រោកឡើង យកប្រពន្ធរបស់អ្នក និង កូនស្រីទាំងពីររបស់អ្នកដែលអ្នកមាន ហើយចេញទៅ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកស្លាប់រួមគ្នា ជាមួយនឹងអំពើអយុត្តិធម៌នៃទីក្រុងនោះ។ ហើយពួកគេត្រូវបានរំខាន ហើយទេវតាបាន ចាប់ដៃរបស់គាត់ និងដៃរបស់ប្រពន្ធគាត់ និងដៃទាំងពីររបស់កូនស្រីទាំងពីររបស់គាត់ ដោយសារព្រះអម្ចាស់បានអាណិតគាត់។

ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលដែលពួកគេបាននាំពួកគេចេញទៅខាងក្រៅ ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖ សង្គ្រោះព្រលឹមរបស់អ្នកផ្ទាល់ឱ្យរួច កុំមើលទៅខាង ក្រោយ ហើយកុំកុំឈរនៅក្នុងតំបន់ជុំវិញទាំងអស់ សង្គ្រោះខ្លួនអ្នកទៅកាន់ភ្នំ ដើម្បីកុំឱ្យ អ្នកត្រូវបានបោកបក់ទៅ។ លោតបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំអង្វរ ព្រះអម្ចាស់ ដោយសារអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គបានរកឃើញការមេត្តាចំពោះមុខព្រះអង្គ ហើយ

ព្រះអង្គបានធ្វើឱ្យសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះអង្គធំឡើង ដែលព្រះអង្គបានធ្វើលើខ្ញុំដើម្បី
រក្សាព្រលឹងរបស់ខ្ញុំឱ្យរស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចរត់គេចទៅភ្នំបានទេ ក្រែងលោកអើយក្រែងនឹង
ចាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងស្លាប់។ មើលទៅ ទីក្រុងនេះជិតសម្រាប់ខ្ញុំហៀសខ្លួនទៅទីនោះ ដែល
គឺជាទីក្រុងតូចៗហើយខ្ញុំនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះនៅទីនោះ តើវាមិនមែនជាទីក្រុងតូចទេឬ?
ហើយព្រលឹងរបស់ខ្ញុំនឹងរស់ដោយសារតែអ្នក។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅគាត់ថា៖
មើលចុះ ខ្ញុំបានស្តាប់សូរនឹងមុខរបស់អ្នក ហើយដោយសារពាក្យនេះ ខ្ញុំនឹងមិនបំផ្លាញ
ទីក្រុងដែលអ្នកបាននិយាយអំពីនោះទេ។ ដូច្នេះ សូមប្រញាប់ទៅសង្គ្រោះខ្លួនឯងនៅ
ទីនោះ ដ្បិតខ្ញុំនឹងមិនអាចធ្វើអ្វីបានទេ រហូតដល់អ្នកមកដល់ទីនោះ។ ដោយសារតែនេះ
គេបានហៅឈ្មោះទីក្រុងនោះថា សេហ្គោរ។ ព្រះអាទិត្យបានរះលើផែនដី ហើយលោត
បានចូលទៅក្នុងទីក្រុងស្វីអ័រ។ ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើឱ្យទេវភាពនិងភ្លើងធ្លាក់ពីស្ថាន
សួគ៌មកលើទីក្រុងស្វីដុម និងហ្គូម៉ា។ ហើយបានបំផ្លាញទីក្រុងទាំងនេះ និងតំបន់ជុំវិញ
ទាំងអស់ និងអ្នករស់នៅក្នុងទីក្រុងទាំងអស់ និងអ្វីៗដែលដុះឡើងចេញពីផែនដី។
ហើយប្រពន្ធរបស់គាត់បានងាកមើលទៅក្រោយ ហើយនាងបានក្លាយជាសសរអំបិល។
អាប្រាហាំមបានក្រោកឡើងនៅពេលព្រឹក ទៅកាន់ទឹកនៃឆ្នេរដែលគាត់បានឈរនៅមុខ
ព្រះអម្ចាស់។ ហើយគាត់បានមើលលើមុខស្វីដុម និងហ្គូម៉ា និងលើមុខតំបន់ជុំវិញ
ហើយបានឃើញ មើល! កន្លែងកំពុងឡើងឡើងពីផែនដី ដូចជាចំបាយចម្រ្កាន។
ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលដែលព្រះបានបំផ្លាញទីក្រុងទាំងអស់នៃតំបន់ជុំវិញ ព្រះ
បានចងចាំអាប្រាហាំ ហើយបានបញ្ជូនលោតឱ្យរួចផុតពីការបំផ្លិចបំផ្លាញ នៅពេល
ដែលព្រះអម្ចាស់បានបំផ្លិចបំផ្លាញទីក្រុងទាំងនោះដែលលោតបានរស់នៅ។

លោតបានឡើងទៅពីសេហ្គោរ ហើយគាត់បានអង្គុយនៅលើភ្នំជាមួយកូនស្រី
ទាំងពីររបស់គាត់ ដ្បិតគាត់បានខ្លាចក្នុងការរស់នៅក្នុងសេហ្គោរ ហើយគាត់បានរស់នៅ
ក្នុងរូងភ្នំជាមួយកូនស្រីទាំងពីររបស់គាត់។ បងស្រីបាននិយាយទៅកាន់ប្អូនស្រីថា ឪពុក
របស់យើងចាស់ហើយ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់នៅលើផែនដីនេះទេ ដែលនឹង
ចូលមកជួបយើង ដូចជាសមរម្យតាមទម្លាប់នៃទឹកនៃឆ្នេរទាំងអស់។ មកទៅ ហើយតោះ
យើងឱ្យឪពុករបស់យើងផឹកស្រា ហើយតោះយើងដេកជាមួយគាត់ ហើយតោះយើង
បង្កើតកូនចេញពីឪពុករបស់យើង។ ពួកគេបានឱ្យឪពុករបស់ពួកគេផឹកស្រាទំពាំង
បាយជូរក្នុងយប់នោះ ហើយកូនស្រីច្បងបានចូលទៅដេកជាមួយឪពុករបស់នាង
ក្នុងយប់នោះ ហើយគាត់មិនបានដឹងពេលដេក និងពេលក្រោកឡើងនោះទេ។ វាបាន
កើតឡើងនៅថ្ងៃបន្ទាប់ ហើយនាងចំណាស់បាននិយាយទៅកាន់នាងក្មេងថា៖ មើល ខ្ញុំ
បានដេកជាមួយឪពុករបស់យើងម្សិលមិញ។ តោះយើងឱ្យគាត់ផឹកស្រានៅយប់នេះ ។
ហើយចូលទៅដេកជាមួយគាត់ ដើម្បីយើងបង្កើតកូនពីឪពុករបស់យើង។ ពួកគេបានឱ្យ

ឪពុករបស់ពួកគេធ្វើកសាងនៅក្នុងយប់នោះផងដែរ ហើយកូនស្រីក្មេងបានចូលទៅដេក
ជាមួយឪពុករបស់នាង ហើយគាត់មិនបានដឹងពេលនាងមកដេកនឹងពេលនាងក្រោក
ឡើងទេ។ និងកូនស្រីទាំងពីររបស់លោតបានចាប់ផ្តើមឪពុករបស់ពួកគេ។ ហើយស្រ្តី
ចំណាស់បានសម្រាលបុត្រប្រុសម្នាក់ ហើយបានហៅឈ្មោះគាត់ថា ម៉ូអាប ដោយ
និយាយថា ពីឪពុករបស់ខ្ញុំ នេះជាឪពុកនៃជនជាតិម៉ូអាប រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។
ហើយនាងក្មេងជាងក៏បានប្រសូតកូនប្រុសម្នាក់ដែរ និងបានហៅឈ្មោះគាត់ថា អាម៉ុន
ដោយនិយាយថា នេះជាកូនប្រុសនៃពូជរបស់ខ្ញុំ គាត់ជាឪពុកនៃជនជាតិអាម៉ុនីត រហូត
ដល់ថ្ងៃនេះ។

២០

ហើយអាប្រាហាំបានផ្លាស់ទីពីទីនោះទៅកាន់ទីនៅខាងត្បូង ហើយបានរស់នៅ
រវាងការដេសនិងស្ទិរ ហើយបានស្តាប់អាស្រ័យនៅហ្គេរ៉ាវ៉ា។ អាប្រាហាំបាននិយាយអំពី
សារ៉ាដែលជាប្រពន្ធរបស់គាត់ថា នាងគឺជាប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ព្រោះគាត់បានខ្លាច
និយាយថា នាងគឺជាប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ ក្រែងលោបុរសនៃទីក្រុងនោះនឹងសម្លាប់គាត់
ដោយសារនាង ហើយស្តេចអាមីម៉ាលេកនៃហ្គេរ៉ាវ៉ាបានបញ្ជូនមក ហើយបានយកសារ៉ា
ទៅ។ ហើយព្រះបានយាងមករកអាមីម៉ាលេកក្នុងដំណែកនៅយប់នោះ ហើយមាន
បន្ទូលថា៖ មើលចុះ អ្នកនឹងស្តាប់ដោយសារស្រ្តីដែលអ្នកបានយកនោះ ព្រោះនាងគឺជា
ប្រពន្ធរបស់បុរសម្នាក់ហើយ។ អាមីម៉ាលេកមិនបានប៉ះនាងទេ ហើយនិយាយថា៖
ព្រះអម្ចាស់ តើអ្នកនឹងបំផ្លាញជាតិដែលមិនដឹងនិងយុត្តិធម៌ដែរឬ? តើគាត់មិនបាន
និយាយទៅខ្ញុំថា នាងជាប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំទេឬ? ហើយនាងក៏បាននិយាយទៅខ្ញុំថា គាត់
ជាបងប្រុសរបស់នាងដែរ? ខ្ញុំបានធ្វើរឿងនេះដោយដឹងចិត្តបរិសុទ្ធ និងដោយដៃ
ស្អាត។ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រាប់គាត់តាមដំណែកថា ខ្ញុំបានដឹងថាអ្នកបានធ្វើនេះក្នុងចិត្ត
បរិសុទ្ធ ហើយខ្ញុំបានអាណិតអ្នកមិនឱ្យអ្នកធ្វើបាបទៅលើខ្ញុំ ដូច្នោះខ្ញុំមិនបានអនុញ្ញាតឱ្យ
អ្នកប៉ះនាងទេ។ កឡូវនេះ ចូរប្រគល់ស្រ្តីនោះត្រឡប់ទៅបុរសវិញ ពីព្រោះគាត់ជាអ្នក
ទំនាយ ហើយគាត់នឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក ហើយអ្នកនឹងរស់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមិន
ប្រគល់ត្រឡប់ទេ អ្នកនឹងដឹងថាអ្នកនឹងស្លាប់ រួមទាំងអ្វីៗទាំងអស់របស់អ្នកផងដែរ។
ហើយអាមីម៉ាលេកបានភ្ញាក់ឡើងព្រឹកដំបូងនៅពេលព្រឹក ហើយបានហៅកូនប្រុសរបស់
គាត់ទាំងអស់ ហើយនិយាយពាក្យទាំងនេះទាំងអស់ចូលក្នុងត្រចៀករបស់ពួកគេ ហើយ
មនុស្សទាំងអស់បានខ្លាចភ័យយ៉ាងខ្លាំង។ ហើយអាមីម៉ាលេកបានហៅអាប្រាហាំ ហើយ
និយាយទៅគាត់ថា៖ អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើនេះចំពោះយើង? តើយើងបានធ្វើបាបអ្នកទេ

ដែលអ្នកបាននាំមកលើខ្ញុំ និងលើវាជាណាចក្ររបស់ខ្ញុំនូវបាបធំ? ការងារដែលគ្មាន
 នរណានឹងធ្វើ អ្នកបានធ្វើចំពោះខ្ញុំ។ អាប៊ីម៉ាលេកបាននិយាយទៅកាន់អាប្រាហាំថា៖
 តើអ្នកបានមើលឃើញអ្វីទើបអ្នកបានធ្វើរឿងនេះ? អាប្រាហាំបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំបាន
 និយាយដូច្នោះ ពីព្រោះមិនមានការគោរពព្រះនៅក្នុងកន្លែងនេះទេ ហើយពួកគេនឹង
 សម្លាប់ខ្ញុំដោយសារតែប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ។ ហើយដ្បិតពិតប្រាកដ នាងគឺជាប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំពី
 ឪពុក ប៉ុន្តែមិនមែនជីតា ហើយនាងបានក្លាយជាប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ។ វាបានកើតឡើង
 នៅពេលដែលព្រះបាននាំខ្ញុំចេញពីផ្ទះរបស់ឪពុកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅនាងថា៖
 នេះជាសេចក្តីសុចរិតដែលអ្នកនឹងធ្វើចំពោះខ្ញុំ គឺនៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលយើងចូលទៅ
 សូមនិយាយអំពីខ្ញុំថា គឺជាបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ អាប៊ីម៉ាលេកបានយកមួយពាន់រូប្នាក់ម៉ា
 ចៀម កូនគោ កុមារ និងស្រ្តីក្មេងៗ ហើយបានឱ្យទៅអាប្រាហាំ ហើយគាត់បានប្រគល់
 សាវ័រដែលជាភរិយារបស់គាត់ត្រឡប់មកវិញ។ ហើយ អាប៊ីម៉ាលេក បាននិយាយទៅ
 កាន់ អាប្រាហាំ ថា៖ មើល ដីរបស់ខ្ញុំនៅមុខអ្នក កន្លែងណាដែលពេញចិត្តអ្នក សូម
 រស់នៅ។ ប៉ុន្តែ គាត់បាននិយាយទៅកាន់សាវ័រថា៖ មើល ខ្ញុំបានឱ្យមួយពាន់រូប្នាក់ម៉ា
 ទៅកាន់បងប្រុសរបស់អ្នក។ រត់ទាំងនេះនឹងជាកិត្តិយសនៃខ្ញុំរបស់អ្នក ទៅកាន់អ្នក
 និងទៅកាន់អស់អ្នកដែលនៅជាមួយអ្នក ហើយនិយាយដោយសេចក្តីពិតទាំងអស់។ អា
 ប្រាហាំបានអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានព្យាបាលអាប៊ីម៉ាលេក
 និងប្រពន្ធរបស់គាត់ និងស្រ្តីបីរើរបស់គាត់ ហើយពួកគេបានសម្រាលកូន។ ដោយសារ
 ព្រះអម្ចាស់បានបិទស្បូនទាំងអស់ពីខាងក្រៅក្នុងផ្ទះរបស់អាប៊ីម៉ាលេក ដោយសារតែ
 សាវ័រភរិយារបស់អាប្រាហាំ។

២១

ហើយព្រះអម្ចាស់បានសួរសុខទុក្ខនាងសាវ័រ ដូចជាដែលទ្រង់បាននិយាយ ហើយ
 ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើដល់នាងសាវ័រ ដូចជាដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល។ ហើយនាងបាន
 យល់ផ្ទៃនិងបង្កើតកូនប្រុសឱ្យអាប្រាហាំនៅពេលចាស់នៅពេលវេលាដូចជាព្រះអម្ចាស់
 បានមានបន្ទូលទៅគាត់។ ហើយអាប្រាហាំបានហៅឈ្មោះកូនប្រុសរបស់គាត់ដែលបាន
 កើតមកដល់គាត់ ដែលសាវ័របានសម្រាលដល់គាត់ ថាអ៊ីសាក។ ហើយអាប្រាហាំបាន
 កាត់ស្បែកអ៊ីសាកនៅថ្ងៃទីប្រាំបី ដូចជាព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់គាត់។ ហើយ អា
 ប្រាហាំមានអាយុមួយរយឆ្នាំ នៅពេលដែលអ៊ីសាកកូនប្រុសរបស់គាត់កើតមក។ សាវ័រ
 បាននិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើឱ្យខ្ញុំសើច ដ្បិតនរណាម្នាក់ដែលឮនឹងរីករាយ
 ជាមួយខ្ញុំ។ ហើយនិយាយថានរណានឹងប្រកាសទៅអាប្រាហាំថាសាវ័របំបៅដោះកូន?

ថាខ្ញុំបានបង្កើតកូនប្រុសនៅពេលចាស់របស់ខ្ញុំ។ ហើយទារកនោះបានលូតលាស់
ហើយត្រូវបានផ្តាច់ដោះ ហើយអប្រាហាំបានរៀបចំពិធីជប់លៀងធំមួយនៅថ្ងៃដែល
អីសាកកូនប្រុសរបស់គាត់ត្រូវបានផ្តាច់ដោះ។ ប៉ុន្តែ សារ៉ាបានឃើញកូនប្រុស
របស់ហាហ្គា ជនជាតិអេហ្ស៊ីប ដែលបានកើតមកពីអប្រាហាំ កំពុងលេងជាមួយអីសាក
កូនប្រុសរបស់នាង និងបាននិយាយទៅអប្រាហាំ៖ ចាកចេញទៅស្រ្តីបំរើនេះ និងកូន
ប្រុសរបស់នាង ព្រោះកូនប្រុសរបស់ស្រ្តីបំរើនេះនឹងមិនទទួលបានឥរិយាបថជាមួយនឹងកូន
ប្រុសរបស់ខ្ញុំ គឺអីសាក។ ពាក្យនេះបានលេចឡើងយ៉ាងលំបាកខ្លាំងណាស់នៅមុខអា
ប្រាហាំអំពីកូនប្រុសរបស់គាត់។ ព្រះបាននិយាយទៅកាន់អប្រាហាំថា៖ កុំឱ្យវាវង្វេង
មុខអ្នកអំពីកូននិងអំពីស្រ្តីបំរើនោះទេ។ ទាំងអស់ដែលសារ៉ានឹងនិយាយទៅអ្នក ចូរស្តាប់
សំឡេងនាង ពីព្រោះក្នុងអីសាកនឹងត្រូវបានហៅថាកូនចៅរបស់អ្នក។ ហើយកូនប្រុស
របស់ស្រ្តីបំរើនេះ ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជាជាតិដ៏ធំ ពីព្រោះគាត់ជាកូនចៅរបស់អ្នក។ អា
ប្រាហាំបានក្រោកឡើងនៅពេលព្រឹក ហើយបានយកនំប៉័ងនិងស្បែកស្រាដែលមានទឹក
ហើយបានឱ្យហាការ ហើយបានដាក់កូននៅលើស្ពានរបស់នាង ហើយបានធ្វើនាង
ចេញទៅ។ នាងបានចាកទៅហើយរង្វេងនៅតាមវាលរហោស្ថាន ជិតអណ្តូងនៃការ
ស្បថ។ ប៉ុន្តែទឹកក្នុងស្បែកទឹកស្រាអស់ហើយ ហើយនាងបានទម្លាក់ទារកនោះនៅ
ក្រោមដើមឈើមួយ។ នាងទៅហើយអង្គុយទល់មុខគាត់ពីចម្ងាយ ដូចជាការបាញ់ធ្នូ
មួយ ដ្បិតនាងបាននិយាយថា ខ្ញុំមិនចង់ឃើញការស្លាប់របស់កូនខ្ញុំទេ។ ហើយនាងបាន
អង្គុយទល់មុខគាត់ ហើយកូនបានស្រែកយំ។ ព្រះបានឮសំឡេងរបស់កុមារពីទីកន្លែង
ដែលគាត់នៅ ហើយទេវតារបស់ព្រះបានហៅហាការពីស្ថានសួគ៌ ហើយនិយាយទៅ
នាងថា អ្វីកើតឡើង ហាការ? កុំខ្លាច ព្រោះព្រះបានឮសំឡេងរបស់កុមារពីទីកន្លែង
ដែលគាត់នៅ។ ក្រោកឡើង ហើយយកកុមារនោះ ហើយកាន់វាដោយដៃរបស់អ្នក
ដ្បិតខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យវាក្លាយជាប្រជាជាតិដ៏ធំមួយ។ ហើយព្រះបានបើកភ្នែករបស់នាង
ហើយនាងបានឃើញអណ្តូងទឹករស់ ហើយនាងបានទៅ ហើយបានបំពេញចង់ស្បែក
ដោយទឹក ហើយបានឱ្យក្លិនផឹក។ ហើយព្រះបាននៅជាមួយកុមារនោះ ហើយគាត់
បានលូតលាស់ ហើយបានរស់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយគាត់បានក្លាយជាអ្នកបាញ់
ធ្នូ។ ហើយគាត់បានរស់នៅក្នុងទីវាលរហោស្ថាន ហើយម្តាយរបស់គាត់បានយក
ប្រពន្ធមកឱ្យគាត់ពីផារ៉ានប្រទេសអេហ្ស៊ីប។

វាបានកើតឡើងនៅពេលវេលានោះ ហើយអាប៊ីម៉ែលេក និងអូកូសាមអ្នកប្រឹក្សា
របស់គាត់ និងភីកុលមេបញ្ជាការកម្លាំងរបស់គាត់ បាននិយាយទៅកាន់អប្រាហាំថា
ព្រះជាមួយអ្នកនៅក្នុងអីទាំងអស់ដែលអ្នកធ្វើ។ កុំឡានេះ ដូច្នោះ សូមស្បថចំពោះខ្ញុំនូវ
ព្រះថា នឹងមិនធ្វើបាបខ្ញុំ ហើយក៏មិនធ្វើបាបកូនចៅរបស់ខ្ញុំ ហើយក៏មិនធ្វើបាបឈ្មោះ

របស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែតាមសេចក្តីសុំចរិតដែលខ្ញុំបានធ្វើជាមួយអ្នក អ្នកនឹងធ្វើជាមួយខ្ញុំ និង
 ជាមួយទឹកដីដែលអ្នកបានរស់នៅក្នុងនេះ។ ហើយ អាប្រាហាំបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹង
 ស្បថ។ ហើយអាប្រាហាំបានស្តីបង្ហាត់អាប៊ីមែលកអំពីអណ្តូងទឹកដែលអ្នកបម្រើ
 របស់អាប៊ីមែលបានយកទៅ។ ហើយអាប៊ីមែលបាននិយាយទៅគាត់ថា ខ្ញុំមិនបាន
 ដឹងថានរណាបានធ្វើរឿងនេះទៅអ្នកទេ ហើយអ្នកក៏មិនបានប្រាប់ខ្ញុំដែរ ហើយខ្ញុំក៏មិន
 បានឮដែរ លើកលែងតែថ្ងៃនេះ។ ហើយអាប្រាហាំបានយកចៀមនិងគោ ហើយបានឲ្យ
 ទៅអាប៊ីមែល ហើយពួកគេទាំងពីរបានធ្វើកិច្ចសន្យា។ និងអាប្រាហាំបានបង្កើត
 កូនចៀមញីចំនួនប្រាំពីរក្បាលដាច់ដោយឡែក។ ហើយអាប៊ីមែលបាននិយាយទៅអា
 ប្រាហាំថា៖ កូនចៀមប្រាំពីរក្បាលក្នុងចំណោមចៀមទាំងនេះដែលអ្នកបានដាក់ដាច់
 ដោយឡែកគឺអ្វី? ហើយអាប្រាហាំបាននិយាយថា៖ កូនចៀមញីចំនួនប្រាំពីរនេះ អ្នកនឹង
 យកពីខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យពួកវាជាសក្ខីភាពចំពោះខ្ញុំថា ខ្ញុំបានដឹកអណ្តូងនេះ។ ដោយសារនេះ
 គាត់បានដាក់ឈ្មោះទឹកនៃឈ្នួលនោះថា អណ្តូងនៃការស្បថ ព្រោះទីនោះ ពួកគេទាំងពីរ
 បានស្បថ។ ហើយពួកគេបានធ្វើសន្ធិសញ្ញានៅអណ្តូងនៃការស្បថ។
 ហើយអាប៊ីមែល អូកូសាតទីប្រឹក្សារបស់គាត់ និងភីកុលមេបញ្ជាការនៃកម្លាំងរបស់
 គាត់បានក្រោកឡើង ហើយពួកគេបានត្រឡប់ទៅកាន់ដីនៃជនជាតិភីលីស្ទីន។ ហើយអា
 ប្រាហាំបានដាំដីនៅលើអណ្តូងនៃការស្បថ ហើយបានអំពាវនាវទៅទីនោះដល់ព្រះ
 នាមព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់អស់កល្ប។ អាប្រាហាំបានស្តាប់នៅក្នុងដីរបស់ជនជាតិ
 ភីលីស្ទីនជាច្រើនថ្ងៃ។

២២

បន្ទាប់ពីពាក្យទាំងនេះ ព្រះបានសាកល្បងលោកអាប្រាហាំ ហើយបានហៅ
 គាត់ថា អាប្រាហាំ អាប្រាហាំ ហើយលោកបានឆ្លើយថា នេះខ្ញុំ។ ហើយបាននិយាយថា៖
 យកកូនប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់អ្នក ដែលអ្នកបានស្រឡាញ់ គឺអីសាក ហើយទៅដី
 ខ្ពស់ ហើយថ្វាយគាត់នៅទីនោះជាតង្វាយដុតលើភ្នំមួយក្នុងចំណោមភ្នំទាំងនោះ ដែល
 ខ្ញុំនឹងនិយាយប្រាប់អ្នក។ ដោយបានក្រោកឡើងពេលព្រឹក អាប្រាហាំបានជំរុញលាវរបស់
 គាត់ ហើយបានយកជាមួយខ្លួនគាត់នូវកុមារពីរនាក់ និងអីសាកកូនប្រុសរបស់គាត់
 ហើយដោយបានពុះឈើសម្រាប់ការថ្វាយយញ្ញូបូជា គាត់បានក្រោកឡើងទៅ ហើយ
 បានមកដល់ទីកន្លែងដែលព្រះបាននិយាយទៅគាត់ នៅថ្ងៃទីបី។ និងអាប្រាហាំបាន
 លើកភ្នែករបស់គាត់មើល ហើយបានឃើញកន្លែងនោះពីចម្ងាយ។ ហើយអាប្រាហាំ
 បាននិយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើរបស់គាត់ថា៖ អង្គុយនៅទីនេះជាមួយលាចុះ។ ខ្ញុំនឹងក្នុង

ប្រុសនឹងឆ្លងកាត់ទៅរហូតដល់ទីនោះ ហើយបន្ទាប់ពីថ្ងៃយប់ដំបូង យើងនឹងត្រឡប់មក
រកអ្នករាល់គ្នាវិញ។ អាប្រាហាំបានយកឈើសម្រាប់ការថ្វាយយញ្ញបូជាដុតទាំងអស់
ហើយដាក់លើអីសាកកូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយគាត់បានយកភ្លើងនិងដានៅក្នុងដៃ
របស់គាត់ ហើយពួកគេទាំងពីរនាក់បានដើរទៅជាមួយគ្នា។ អីសាកបាននិយាយទៅ
កាន់ឪពុករបស់គាត់ គឺអាប្រាហាំថា៖ ឪពុកអើយ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ មានអ្វី
កូន? គាត់បាននិយាយថា៖ មើល មានភ្លើងនិងឈើ តើចៀមសម្រាប់ការថ្វាយយញ្ញ
បូជានៅទីណា? អាប្រាហាំបាននិយាយថា៖ ព្រះជាម្ចាស់នឹងឃើញចៀមសម្រាប់ខ្លួន
ទ្រង់ផ្ទាល់ដើម្បីធ្វើតម្កល់ដុត កូនឯង។ បន្ទាប់មកទាំងពីរនាក់បានដើរទៅជាមួយគ្នា។
គេបានមកដល់កន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រាប់គាត់ ហើយអាប្រាហាំបានសង់
អាសនៈបូជាទីនោះ ហើយគាត់បានដាក់ឈើ ហើយបានចងអីសាកកូនប្រុសរបស់
គាត់ជាប់ រួចគាត់បានដាក់គាត់លើអាសនៈបូជាខាងលើឈើ។ ហើយអាប្រាហាំបាន
លាតសន្ធឹងដៃរបស់គាត់ដើម្បីយកដាន ធ្វើឱ្យសម្លាប់កូនប្រុសរបស់គាត់។ ហើយទេវតា
របស់ព្រះអម្ចាស់បានហៅគាត់ពីស្ថានសួគ៌ ហើយនិយាយថា អាប្រាហាំ អាប្រាហាំ
ហើយគាត់និយាយថា មើល ខ្ញុំនៅទីនេះ។ ហើយបាននិយាយថា៖ កុំដាក់ដៃរបស់អ្នក
លើក្មេងប្រុសនោះ ហើយកុំធ្វើអ្វីដល់គាត់ឡើយ ព្រោះកេរ្តិ៍នេះខ្ញុំបានដឹងហើយថា អ្នក
ខ្លាចព្រះ ហើយអ្នកមិនបានខ្វល់ខ្វាយកូនប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់អ្នកដោយសារខ្ញុំ។
ហើយអាប្រាហាំបានក្រឡេកមើលឡើង ទៅកាន់ភ្នែករបស់គាត់ បានឃើញ ហើយ
មើលចុះ ចៀមឈ្មោលមួយកំពុងត្រូវបានកាន់ក្នុងព្រៃសាបែកនៃសេរ។ ហើយអាប្រាហាំ
បានទៅ ហើយបានយកចៀមឈ្មោល ហើយបានថ្វាយវាជាតម្កល់ដុតទាំងមូល
ជំនួសជ្រំសាក កូនប្រុសរបស់គាត់។

ហើយអាប្រាហាំបានហៅឈ្មោះទីកន្លែងនោះថា ព្រះអម្ចាស់បានឃើញ ដើម្បីឱ្យ
ពួកគេនិយាយថ្ងៃនេះថា នៅលើភ្នំព្រះអម្ចាស់បានលេចឡើង។ ហើយទេវតារបស់ព្រះ
អម្ចាស់បានហៅអាប្រាហាំជាលើកទីពីរពីស្ថានសួគ៌ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖ ខ្ញុំស្អប់
ដោយខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ថា ដោយសារតែអ្នកបានធ្វើរឿងនេះ ហើយមិនបានអាណិតកូនប្រុស
ជាទីស្រឡាញ់របស់អ្នកដើម្បីខ្ញុំ ពិតណាស់ ខ្ញុំនឹងប្រទានពរដល់អ្នក ហើយខ្ញុំនឹង
បង្កើនពូជពង្សរបស់អ្នកឱ្យច្រើនដូចជាផ្កាយនៅលើមេឃ និងដូចជាខ្សាច់នៅតាមប្រាំង
សមុទ្រ ហើយពូជពង្សរបស់អ្នកនឹងទទួលមរតកទីក្រុងនៃសត្រូវ។ ហើយប្រជាជាតិទាំង
អស់នៃផែនដីនឹងត្រូវបានប្រទានពរក្នុងពូជរបស់អ្នក ដោយសារតែអ្នកបានស្តាប់បង្គាប់
សំឡេងរបស់ខ្ញុំ។ អាប្រាហាំបានបែរទៅរកកុមាររបស់គាត់ ហើយពួកគេបានក្រោក
ឡើងទៅជាមួយគ្នាទៅកាន់អណ្តូងនៃការសច្ចា។ ហើយអាប្រាហាំបានរស់នៅ
នៅអណ្តូងនៃការសច្ចា។

វាបានកើតឡើងក្រោយពីពាក្យទាំងនេះ ហើយវាត្រូវបានរាយការណ៍ទៅអាប្រាហាំម៉ា៖ មើល មើលកនាងបានសម្រាលកូនប្រុសឱ្យណាហោរ ដែលជាបងប្រុសរបស់អ្នក។ អ៊ូសជាប្រុសច្បង ច្រើនជាបងប្រុសរបស់គាត់ និងកាមូដែលជាឪពុករបស់ជនជាតិស៊ីរី និង Hazad និង Azau និង Phaldes និង Jeldaph និង Bethuel។ Bethuel បានបង្កើតកូន Rebecca។ ទាំងប្រាំបីនេះជាកូនប្រុសដែល Milcah បានសម្រាលអោយ Nahor ដែលជាបងប្រុសរបស់ Abraham។ ហើយភរិយាគូចរបស់គាត់ ដែលមានឈ្មោះស្រ្តីម បានបង្កើតកូនតេបេក កាហាម តាហាស និងម៉ាអាក។

២៣

ជីវិតរបស់សាវ៉ាគឺមួយរយៈក្រុងប្រាំពីរឆ្នាំ។ ហើយសាវ៉ាបានស្លាប់នៅក្នុងក្រុងអារបុក ដែលស្ថិតនៅក្នុងជ្រលង នេះគឺហេប្រូននៅក្នុងដីកាណាន។ ហើយអាប្រាហាំម៉ាបានមកដើម្បីទូញសោកសាវ៉ា និងរ៉ែបេ។ ហើយអាប្រាហាំម៉ាក៏ក្រោកឡើងពីសពរបស់គាត់ ហើយអាប្រាហាំម៉ាបាននិយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសរបស់ហេតថា ខ្ញុំជាជនបរទេស និងជនចម្លែកនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ដូច្នោះសូមឱ្យកម្មសិទ្ធិផ្ទះមួយដល់ខ្ញុំនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីខ្ញុំអាចបញ្ចុះសាកសពរបស់ខ្ញុំចេញពីខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ កូនប្រុសរបស់ហេតបានឆ្លើយតបទៅកាន់អាប្រាហាំម៉ា ដោយនិយាយថា៖ មិនទេ ហេហ្វាយ។ សូមស្តាប់យើងខ្ញុំ ចុះ។ លោកជាស្តេចដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងចំណោមយើងខ្ញុំ។ សូមបញ្ចុះសាកសពរបស់លោកនៅក្នុងផ្ទះជ្រើសរើសរបស់យើងខ្ញុំ ព្រោះគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមយើងខ្ញុំនឹងរារាំងផ្ទះរបស់គាត់ពីលោកទេ ដើម្បីបញ្ចុះសាកសពរបស់លោកនៅទីនោះ។ ហើយអាប្រាហាំម៉ាបានក្រោកឡើងថ្វាយបង្គំដល់ប្រជាជននៃដី គឺពួកកូនប្រុសនៃហេត។ ហើយអាប្រាហាំម៉ាបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ប្រសិនបើអ្នកទាំងអស់គ្នាមានចិត្តព្រមព្រៀងដើម្បីកប់សពរបស់ខ្ញុំឱ្យចេញពីមុខខ្ញុំ សូមស្តាប់ខ្ញុំ ហើយនិយាយជំនួសខ្ញុំទៅកាន់អេក្រូនកូនរបស់សោហាំ។ ហើយឱ្យគាត់ឱ្យល្អឯទៀតទៅខ្ញុំដែលជារបស់គាត់ ដែលស្ថិតនៅក្នុងផ្ទះកម្មនៃវាលរបស់គាត់ ចូរឱ្យវាទៅខ្ញុំក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាក្នុងតម្លៃប្រាក់ដែលសមនឹងកម្មសិទ្ធិផ្ទះ។ ឯជ្រូនកំពុងអង្គុយនៅកណ្តាលពួកកូនប្រុសហេត ហើយឯជ្រូនជាអ្នកហិរតត៍បានឆ្លើយតបទៅកាន់អាប្រាហាំម៉ា ដោយមានពួកកូនប្រុសហេតនិងអ្នកទាំងអស់ដែលចូលទៅក្នុងទីក្រុងស្តាប់ ថា សូមក្លាយជារបស់ខ្ញុំ ហេហ្វាយនាយ ហើយសូមស្តាប់ខ្ញុំ វាលនិងរូងភ្នំដែលនៅក្នុងវា ខ្ញុំឱ្យដល់អ្នក មុខមុខពលរដ្ឋទាំងអស់របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានឱ្យដល់អ្នកហើយ សូមបញ្ចុះសពរបស់អ្នក។ ហើយអាប្រាហាំម៉ាបានគោរពបូជាទៅមុខប្រជាជននៃទឹកដីនោះ។ ហើយគាត់

និយាយទៅអេក្រងឱ្យគេឮនៅចំពោះមុខប្រជាជននៃស្រុកនោះថា ដោយសារអ្នកប្រមូល
សូមស្តាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងប្រគល់ប្រាក់សម្រាប់វាលនោះឱ្យអ្នក ហើយខ្ញុំនឹងបញ្ជូនសពរបស់ខ្ញុំ
នៅទីនោះ។ អេក្រងឆ្លើយតបទៅកាន់អាប្រាហាំមា មិនទេ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំបានឮថា ដី
នោះមានតម្លៃបួនរយឌីន្ទ្រាក់ម៉ាតៃប្រាក់ ប៉ុន្តែតើនេះជាអ្វីវាវង់ខ្ញុំនឹងអ្នក? ចូរអ្នក
បញ្ជូនសពរបស់អ្នកចុះ។ ហើយអាប្រាហាំមាបានឮពីអេក្រង ហើយអាប្រាហាំមាបានប្រគល់
ប្រាក់ដល់អេក្រង ដែលគាត់បាននិយាយចូលក្នុងត្រចៀកកូនចៅហោត គឺ
ប្រាក់បួនរយឌីន្ទ្រាក់ម៉ា ជាប្រាក់បរិសុទ្ធដែលព័ណ៌ជួរករទទួលយក។ ហើយវាលរបស់
អេក្រងដែលមានល្អាងទ្វេភាគីទៅទល់មុខម៉ាប្រែបានឈរនៅ គឺវាល និងល្អាងដែលនៅ
ក្នុងវា និងដើមឈើទាំងអស់ដែលនៅក្នុងវាល និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងព្រំដែន
របស់វាជុំវិញ ទៅកាន់អាប្រាហាំមា ជាកម្មសិទ្ធិទៅមុខកូនប្រុសរបស់ហោត និងអ្នកទាំង
អស់ដែលចូលទៅក្នុងទីក្រុង។ បន្ទាប់ពីទាំងនេះ អាប្រាហាំមាបានកប់សារវា ភរិយារបស់
គាត់ នៅក្នុងរូងភ្នំនៃវាលស្រែទ្វេដង ដែលស្ថិតទល់មុខម៉ាប្រែ នេះគឺហេប្រូន នៅក្នុង
ដីកាណាន។ ហើយដីនិងល្អាងដែលនៅក្នុងនោះត្រូវបានផ្ទៀងផ្ទាត់ជាកម្មសិទ្ធិផ្លូវ
សម្រាប់អាប្រាហាំមាពីកូនប្រុសរបស់ហោត។

២៤

ហើយ អាប្រាហាំមា គឺជាមនុស្សចាស់ដែលបានចូលជរា ហើយព្រះអម្ចាស់បាន
ប្រទានពរដល់អាប្រាហាំមាគ្រប់យ៉ាង។

ហើយអាប្រាហាំមាបាននិយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើចាស់ជាងគេនៃផ្ទះរបស់គាត់ ដែល
ជាអ្នកគ្រប់គ្រងអ្វីៗទាំងអស់របស់គាត់ថា៖ ដាក់ដៃរបស់អ្នកក្រោមភ្លៅរបស់ខ្ញុំ និងខ្ញុំ
សូមបញ្ជាក់អ្នកដោយព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងព្រះជាម្ចាស់នៃផែនដី
ដើម្បីឱ្យអ្នកកុំយកប្រពន្ធឱ្យកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំគឺអីសាកពីកូនស្រីរបស់ជនជាតិកាណាន
ដែលខ្ញុំរស់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវទៅកាន់ស្រុកកំណើតរបស់ខ្ញុំ ទៅកាន់
កុលសម្ព័ន្ធរបស់ខ្ញុំ ហើយយកប្រពន្ធមកឱ្យកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំគឺអីសាកពីទីនោះ។ អ្នក
បម្រើបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ប្រសិនបើស្រ្តីនោះមិនចង់ទៅជាមួយខ្ញុំត្រឡប់ទៅដី
នេះវិញទេ តើខ្ញុំគួរនឹងត្រឡប់កូនប្រុសរបស់អ្នកទៅកាន់ដីដែលអ្នកបានចេញមកពី
ទីនោះឬ? អាប្រាហាំមាបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ចូរយកចិត្តទុកដាក់ដល់ខ្លួនអ្នក កុំ
បង្វិលត្រឡប់កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំទៅនៅទីនោះ។ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និង
ព្រះជាម្ចាស់នៃផែនដី ដែលបានយកខ្ញុំចេញពីផ្ទះឪពុករបស់ខ្ញុំ និងចេញពីផែនដីដែលខ្ញុំ

បានកើត ដែលបាននិយាយទៅកាន់ខ្ញុំ និងដែលបានស្តាប់ទៅកាន់ខ្ញុំថា៖ ខ្ញុំនឹងប្រគល់
ផែនដីនេះទៅឲ្យអ្នក និងកូនចៅរបស់អ្នក គាត់នឹងបញ្ជូនទេវតារបស់គាត់ទៅមុខអ្នក
ហើយអ្នកនឹងយកប្រពន្ធមកឲ្យកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំពីទីនោះ។ ប្រសិនបើស្ត្រីនោះមិន
ចង់ទៅជាមួយអ្នកទៅកាន់ដីនេះទេ អ្នកនឹងរួចផុតពីការសម្រេចរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែកុំបង្វិលកូន
ប្រុសរបស់ខ្ញុំទៅទីនោះឡើយ។ ហើយអ្នកបម្រើបានដាក់ដៃរបស់គាត់ក្រោមភ្លោក
ប្រាហាំ ដែលជាម្ចាស់របស់គាត់ ហើយបានសម្រេចចំពោះគាត់អំពីរឿងនេះ។ ហើយអ្នក
បម្រើបានយកអង្គដប់ក្បាលពីអង្គរបស់ម្ចាស់គាត់ និងយកវត្ថុល្អៗទាំងអស់របស់ម្ចាស់
គាត់ជាមួយខ្លួនគាត់ ហើយបានក្រោកឡើងទៅកាន់ស្រុកមេសូបូតាមី ទៅកាន់
ទីក្រុងណាហារី។ ហើយគាត់បានឱ្យអង្គដេកនៅខាងក្រៅទីក្រុង ក្បែរអណ្តូងទឹក
នៅពេលល្ងាច ដែលជាពេលដែលស្ត្រីទៅទឹកចេញមក។

ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ គឺអា
ប្រាហាំ សូមប្រទានភាពជោគជ័យដល់ខ្ញុំនៅថ្ងៃនេះ ហើយសូមបង្ហាញព្រះគុណចំពោះ
ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ គឺអាប្រាហាំ។ មើលឃើញ ខ្ញុំឈរនៅលើប្រភពទឹក ហើយកូនស្រី
របស់អ្នករស់នៅក្នុងក្រុងចេញមកដើម្បីទាញទឹក។ ហើយស្រីកុមារីណាដែលខ្ញុំនិយាយ
ថា សូមផ្ទៀងពីទឹករបស់អ្នកដើម្បីឲ្យខ្ញុំផឹក ហើយនាងនិយាយទៅខ្ញុំថាសូមផឹកទៅ
ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យខ្ញុំរបស់អ្នកផឹកផងរហូតដល់ពួកវាផឹកហើយ នោះនាងនេះជាអ្នកដែល
អ្នកបានរៀបចំសម្រាប់អ្នកបម្រើរបស់អ្នកគឺស៊ីសាក ហើយតាមរយៈនេះខ្ញុំនឹងដឹងថាអ្នក
បានធ្វើការមេត្តាជាមួយម្ចាស់របស់ខ្ញុំគឺអាប្រាហាំ។

ហើយវាបានកើតឡើងមុនពេលគាត់និយាយចប់ក្នុងគំនិតរបស់គាត់ ហើយមើល
ឆេបកាបានចេញមក នាងជាកូនស្រីរបស់ប៊ែធីអែល ដែលជាកូនប្រុសរបស់មីលកា
ប្រពន្ធរបស់ណាហារី ដែលជាបងប្អូនរបស់អាប្រាហាំ ដោយមានពាងទឹកនៅលើស្នា
របស់នាង។ ស្រីព្រហ្មចារីនោះមានរូបរាងស្អាតណាស់ គឺជាស្រីព្រហ្មចារីដែល
បុរសណាមិនធ្លាប់ស្គាល់នាងទេ។ នាងបានចុះទៅប្រភពទឹក បំពេញពាងទឹករបស់នាង
ហើយឡើងមកវិញ។ ក្មេងបានរត់ទៅជួបនាង ហើយនិយាយថា៖ សូមឱ្យខ្ញុំផឹកទឹក
បន្តិចពីពាងរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែនាងនិយាយថា៖ ផឹកទៅ ម្ចាស់ ហើយនាងប្រញាប់
ទម្លាក់ពាងទឹកចុះលើដីរបស់នាង ហើយឱ្យគាត់ផឹក រហូតដល់គាត់ឈប់ផឹក។ ហើយ
នាងបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងទាញទឹកឱ្យដាក់ របស់អ្នកផង រហូតដល់ពួកវាផឹកទាំង
អស់។ ហើយនាងបានប្រញាប់ចាក់ទឹកពីពាងចូលទៅក្នុងមាស រួចរត់ទៅកាន់ពីរដើម្បី
ទាញទឹកម្តងទៀត ហើយបានទាញទឹកឱ្យអង្គទាំងអស់។ ប៉ុន្តែបុរសនោះកំពុងសង្កេត
មើលនាង ហើយនៅស្ងៀមដើម្បីដឹងថាតើព្រះអម្ចាស់បានប្រទានជោគជ័យដល់ផ្លូវ

របស់គាត់ឬទេ? វាបានកើតឡើងនៅពេលដែលអង្គទាំងអស់បានឈប់ផឹក បុរសនោះ
បានយកក្រចកគ្រឿងកម្រិតមួយដ្រាក់ម៉ានៃទម្ងន់ និងខ្សែដៃពីរលើដៃរបស់នាង ដែល
មានទម្ងន់ដប់ដ្រាក់ម៉ានៃមាស។ ហើយគាត់បានសួរនាងថា៖ អ្នកជាកូនស្រីរបស់
នរណា? សូមប្រាប់ខ្ញុំថាតើក្នុងផ្ទះឪពុករបស់អ្នកមានកន្លែងសម្រាប់យើងស្នាក់នៅដែរឬ
ទេ? ប៉ុន្តែនាងបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំជាកូនស្រីរបស់បេឌីអែល ដែលមីលកាបាន
បង្កើតជូនណាហេរ។ ហើយនាងបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ យើងមានចំបើងនិងចំណី
ជាច្រើន ហើយមានកន្លែងសម្រាប់ស្នាក់នៅផងដែរ។ ហើយមនុស្សនោះបានពេញចិត្ត
ក៏បានថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់។ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់
ព្រះអម្ចាស់អាប្រាហាំរបស់ខ្ញុំ សូមទទួលពរ ព្រះអង្គមិនបានបោះបង់សេចក្តីសុខុមាលភាពនិង
សេចក្តីពិតរបស់ព្រះអង្គចេញពីព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ ហើយព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំខ្ញុំទៅ
ផ្ទះរបស់បងប្អូនព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ។ ហើយ ក្មេងស្រីបានរត់ទៅប្រកាសនៅក្នុងផ្ទះម្តាយ
របស់នាង តាមពាក្យទាំងនេះ។ រីបែកមានបងប្រុសម្នាក់ឈ្មោះឡាបាន ហើយឡាបាន
បានរត់ទៅរកបុរសនោះនៅខាងក្រៅ ក្បែរប្រភពទឹក។ ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេល
ដែលគាត់បានឃើញគ្រឿង និងខ្សែដៃនៅក្នុងដៃរបស់ប្អូនស្រីគាត់ ហើយនៅពេល
ដែលគាត់បានឮពាក្យរបស់បេឌីអែល ប្អូនស្រីរបស់គាត់ កំពុងនិយាយថា៖ បុរសនោះ
បាននិយាយដូច្នោះទៅខ្ញុំ ហើយគាត់បានមកទៅកាន់បុរសនោះ ដែលកំពុងឈរនៅលើ
ឱដ្ឋនៅលើប្រភព។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ មកចូលមកទៅ អ្នកដែល
ទទួលពររបស់ព្រះអម្ចាស់! ហេតុអ្វីបានជាអ្នកឈរនៅខាងក្រៅ? ខ្ញុំបានរៀបចំផ្ទះ និង
កន្លែងសម្រាប់។ ឡាឆ្ងល់ហើយ។ បុរសនោះបានចូលទៅក្នុងផ្ទះ ហើយបានដោះ។ ឡា
និងបានឱ្យចំបើងនិងចំណីដល់។ ឡា និងទឹកសម្រាប់លាងជើងរបស់គាត់ និងជើងរបស់
បុរសដែលនៅជាមួយគាត់។ ហើយគាត់បានដាក់នំប៉័ងមុខពួកគេដើម្បីឱ្យញឹក ហើយ
និយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងមិនញឹកទេ រហូតដល់ខ្ញុំនិយាយពាក្យរបស់ខ្ញុំ ហើយគាត់និយាយថា៖
សូមនិយាយថា៖ ។

ហើយបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំគឺជាកូនរបស់អាប្រាហាំ។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរ
ដល់ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំយ៉ាងខ្លាំង ហើយបានលើកតម្កើងគាត់ឡើង ហើយបានប្រទាន
ដល់គាត់នូវច្រើន គោកូន ប្រាក់ មាស កូនៗ ស្រ្តីសេរីកា អូដ្ឋ និងលា។ ហើយសាវ៉ា ជា
ភរិយារបស់ម្ចាស់ខ្ញុំ បានបង្កើតកូនប្រុសម្នាក់ឱ្យម្ចាស់ខ្ញុំ បន្ទាប់ពីគាត់ចាស់ហើយ ហើយ
គាត់បានប្រគល់អ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មានឱ្យកូននោះ។ ហើយម្ចាស់របស់ខ្ញុំបានធ្វើឱ្យ
ខ្ញុំស្បថដោយនិយាយថា អ្នកមិនត្រូវយកប្រពន្ធឱ្យកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំពីក្នុងចំណោមកូន
ស្រីរបស់ជនជាតិកាណានដែលខ្ញុំរស់នៅក្នុងដីរបស់ពួកគេនោះទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងទៅ
កាន់ផ្ទះឪពុករបស់ខ្ញុំ និងទៅកាន់កុលសម្ព័ន្ធរបស់ខ្ញុំ ហើយនឹងយកប្រពន្ធមកឱ្យកូន

ប្រុសរបស់ខ្ញុំពីទីនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ម្ចាស់របស់ខ្ញុំថា៖ ក្រែងលោកនឹង
មិនទៅជាមួយខ្ញុំ។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់ខ្ញុំថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់
ដែលខ្ញុំបានធ្វើឱ្យពេញព្រះទ័យនៅចំពោះព្រះភក្ត្រ ព្រះអង្គនឹងបញ្ជូនទេវតារបស់ព្រះ
អង្គមកជាមួយអ្នក ហើយនឹងធ្វើឱ្យផ្លូវរបស់អ្នករុងរឿង ហើយអ្នកនឹងយកប្រពន្ធមកឱ្យ
កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំពីកុលសម្ព័ន្ធរបស់ខ្ញុំ និងពីផ្ទះរបស់ឪពុករបស់ខ្ញុំ។ នោះអ្នកនឹងស្អាតពី
ការជេរប្រទេចរបស់ខ្ញុំ ពីព្រោះនៅពេលដែលអ្នកមកដល់កុលរបស់ខ្ញុំ ហើយពួកគេ
មិនឱ្យអ្នក នោះអ្នកនឹងស្អាតពីសច្ចាសន្យារបស់ខ្ញុំ។ ហើយនៅពេលខ្ញុំបានមកដល់ទឹកភ្នំ
នៅថ្ងៃនេះ ខ្ញុំបាននិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ គឺ
អប្រាហាំ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើឱ្យផ្លូវរបស់ខ្ញុំរុងរឿង ដែលកូននេះខ្ញុំកំពុងធ្វើដំណើរក្នុងផ្លូវ
នោះ មើលឃើញ ខ្ញុំឈរនៅលើប្រភពទឹក ហើយកូនស្រីរបស់មនសុនៃទីក្រុងចេញ
មកដើម្បីទាញទឹក ហើយនឹងជាស្ត្រីកុមារដែលខ្ញុំនិយាយថា ឱ្យខ្ញុំផឹកទឹកបន្តិចពីពោងទឹក
របស់អ្នក ហើយនាងនិយាយទៅខ្ញុំថា ហើយអ្នកផឹកផង ហើយខ្ញុំនឹងដាក់ទឹកឱ្យ ។ ៤
របស់អ្នកផងដែរ នេះគឺជាស្ត្រីដែលព្រះអម្ចាស់បានរៀបចំសម្រាប់អ្នកបម្រើរបស់
ទ្រង់គឺអ៊ីសាច ហើយតាមរយៈនេះខ្ញុំនឹងដឹងថា អ្នកបានធ្វើការមេត្តាចំពោះម្ចាស់របស់
ខ្ញុំគឺអប្រាហាំ។ ហើយវាបានកើតឡើងមុនពេលខ្ញុំបញ្ចប់និយាយក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ រេប
ក់វាបានចេញទៅភ្លាមៗ ដោយមានពោងទឹកនៅលើស្មារបស់នាង ហើយនាងបាន
ចុះទៅកាន់ប្រភពទឹក ហើយបានទាញទឹក ខ្ញុំក៏បាននិយាយទៅនាងថា សូមឱ្យខ្ញុំផឹក។
ហើយដោយបានប្រញាប់ នាងបានទម្លាក់ពោងទឹកចុះពីលើដៃរបស់នាង ហើយបាន
និយាយថា៖ អ្នកផឹកទៅ ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យអង្គរបស់អ្នកផឹកផងដែរ ហើយគាត់បានផឹក
ហើយនាងបានឱ្យពួកអង្គផឹកផងដែរ។ ហើយខ្ញុំបានសួរនាង ហើយនិយាយថា៖ អ្នកជា
កូនស្រីរបស់នរណា? សូមប្រាប់ខ្ញុំ។ នាងក៏និយាយថា៖ ខ្ញុំជាកូនស្រីរបស់បេធូអែល
ដែលជាកូនប្រុសរបស់ណាហ៍ ដែលមេលកាបានបង្កើតឱ្យគាត់។ ហើយខ្ញុំបានដាក់
ក្រចកត្រចៀក និងខ្សែដៃជុំវិញដៃរបស់នាង។ ហើយដោយសប្បាយចិត្ត ខ្ញុំបានថ្វាយ
បង្គំព្រះអម្ចាស់ ហើយបានប្រកាន់ពរព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់ព្រះអម្ចាស់ខ្ញុំគឺអា
ប្រាហាំ ដែលបានធ្វើឱ្យខ្ញុំរុងរឿងក្នុងផ្លូវពិតដើម្បីយកកូនស្រីរបស់បងប្រុសព្រះអម្ចាស់
ខ្ញុំមកជូនកូនប្រុសរបស់គាត់។ ដូច្នោះ ប្រសិនបើអ្នកវាស់គ្នាធ្វើការមេត្តានិងសេចក្តីសុ
ចរិតចំពោះព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមិនធ្វើទេ សូមវាយការណ៍ដល់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យ
ខ្ញុំអាចត្រឡប់ទៅខាងស្តាំ ឬខាងឆ្វេង។

ឡាបាន និងបេធូអែលឆ្លើយតបថា៖ រឿងនេះបានចេញមកពីព្រះអម្ចាស់ យើង
មិនអាចនិយាយប្រឆាំងអ្នកបានទេ ទាំងអាក្រក់ ឬល្អ។ មើលឃើញ រេបកា នៅមុខអ្នក
បានយកនាង ទៅឆ្ងាយ ហើយឱ្យនាងជាប្រពន្ធរបស់កូនប្រុសចេហ្វាយរបស់អ្នក ដូច

ដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូល។ វាបានកើតឡើងដែល នៅពេលកុមាររបស់អាប្រាហាំ បានស្តាប់ពាក្យរបស់ពួកគេ គាត់បានថ្វាយបង្គំលើដីដល់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយអ្នកបម្រើ បានយកចេញនូវប្រដាប់ប្រដាប្រាក់និងមាសនិងសម្លៀកបំពាក់ ហើយបានប្រគេនដល់ រេបេកា ហើយបានប្រគេនអំណោយដល់បងប្រុសរបស់នាង និងដល់ម្តាយរបស់នាង។ ហើយពួកគេបានបរិភោគ និងបានផឹក គាត់ផ្ទាល់ និងបុរសទាំងអ្នកដែលនៅជាមួយ គាត់ ហើយពួកគេបានដេក។ នៅពេលព្រឹកបានក្រោកឡើង គាត់បាននិយាយថា៖ សូម បញ្ជូនខ្ញុំទៅ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចត្រឡប់ទៅកាន់ម្ចាស់របស់ខ្ញុំវិញ។ ប៉ុន្តែ ពួកបងប្អូនប្រុស របស់នាង និងម្តាយបាននិយាយថា៖ ឱ្យស្រីកញ្ញានៅជាមួយយើងប្រហែលដប់ថ្ងៃ ហើយបន្ទាប់មកនាងនឹងចាកចេញ។ ប៉ុន្តែ គាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ កុំរារាំង ខ្ញុំទេ ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើឱ្យផ្លូវរបស់ខ្ញុំរុងរឿង សូមចេញខ្ញុំទៅ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាច ទៅរកម្ចាស់របស់ខ្ញុំវិញ។ ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថា៖ ចូរយើងហៅកូនស្រីនោះមក ហើយសួរនាង។ ហើយពួកគេបានហៅរេបេកា ហើយពួកគេបាននិយាយទៅនាងថា៖ តើអ្នកនឹងទៅជាមួយបុរសនេះឬ? នាងក៏និយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងទៅ។ ហើយពួកគេបាន បញ្ជូនរេបេកា ដែលជាប្អូនស្រីរបស់ពួកគេ ជាមួយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់នាង និងកូន របស់អាប្រាហាំ និងអ្នកដែលនៅជាមួយគាត់។ ហើយពួកគេបានប្រទានពររេបេកា ហើយបាននិយាយថា៖ បងស្រីរបស់យើង សូមឱ្យក្លាយជារាប់រោងរាប់ម៉ឺន ហើយ សូមឱ្យពូជរបស់អ្នកទទួលមរតកទីក្រុងរបស់សត្រូវ។ រេបេកាក៏បានក្រោកឡើង ហើយ អ្នកបម្រើស្រីរបស់នាងបានឡើងជិះលើអ្នដ ហើយបានធ្វើដំណើរជាមួយបុរសនោះ ហើយអ្នកបម្រើបានយករេបេកាចាកទៅ។

ហ្សាក់កំពុងធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់វាលរហោស្ថានតាមអណ្តូងនៃការមើលឃើញ ហើយគាត់បានរស់នៅក្នុងដីដែលនៅខាងត្បូង។ ហើយអីសាកបានចេញទៅសន្ទនានៅ ទីវាលនៅពេលល្ងាច ហើយគាត់បានលើកភ្នែករបស់គាត់ឡើងមើលឃើញអ្នដ កំពុងមក។ ហើយរេបេកាក៏បានសម្លឹងមើលឡើង នាងបានឃើញអីសាក ហើយនាង បានលោតចុះពីលើអ្នដ។ ហើយបាននិយាយទៅអ្នកបម្រើ៖ អ្នកណាគឺជាបុរសនោះ ដែលកំពុងដើរនៅក្នុងវាលទៅជួបយើង? អ្នកបម្រើបាននិយាយថា៖ នេះគឺជាចៅរបស់ ខ្ញុំ។ ហើយនាងបានយកស្បែកពាក់។ ហើយកុមារបានប្រាប់អីសាកនូវពាក្យទាំងអស់ ដែលគាត់បានធ្វើ។ អីសាកបានចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ម្តាយគាត់ ហើយបានយករេបេកា ហើយនាងបានក្លាយជាប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយគាត់បានស្រឡាញ់នាង ហើយអីសាក ត្រូវបានលួងលោមអំពីសាវ័រដែលជាម្តាយរបស់គាត់។

បន្ទាប់មក អាប្រាហាំបានយកប្រពន្ធម្នាក់ ដែលមានឈ្មោះថា កេទូរ៉ា។ នាង បានប៉ះកូនឲ្យគាត់ គឺហ្សូមប្រាន អីហ្សាន ម៉ាដាល មីខាម អីសបុក និងសូអី។ Iezan បានបង្កើតនូវ Sheba និង Dedan ហើយកូនប្រុសរបស់ Dedan គឺ Asshurim, Letushim និង Leummim ។ ប្រុសៗរបស់មីខាមគឺ ហ្គេដើរ អាដើរ អេណុក អាបេ អីដា និងអែលដាហ្គា ទាំងអស់នេះគឺជាប្រុសៗរបស់កេទូរ៉ា។ អាប្រាហាំបានឱ្យទ្រព្យ សម្បត្តិទាំងអស់របស់គាត់ដល់អីសាកកូនប្រុសរបស់គាត់។ ហើយអាប្រាហាំបានប្រទាន អំណោយដល់ពួកកូនប្រុសរបស់ភរិយាគូច ទាំងអស់របស់គាត់ ហើយបានបញ្ជូនពួកគេ ចេញពីអីសាកកូនប្រុសរបស់គាត់ ពេលដែលគាត់នៅវ័យ ៧៥ ទៅកាន់ទិសខាងកើតចូល ទៅក្នុងទឹកដីនៃទិសខាងកើត។ នេះគឺជាចំនួនឆ្នាំនៃថ្ងៃនៃជីវិតរបស់អាប្រាហាំដែលគាត់ បានរស់ គឺមួយរយចិតសិបប្រាំឆ្នាំ។ ហើយអាប្រាហាំបានស្លាប់ពេលកំពុងខ្សោយ ក្នុងវ័យចាស់ដ៏ល្អជាមនុស្សចាស់ម្នាក់ដែលពេញដោយថ្លៃ ហើយត្រូវបានបន្ថែមទៅ កាន់ប្រជាជនរបស់គាត់។ ហើយអីសាក និងអីស្តាអែល ជាកូនប្រុសរបស់គាត់ បាន បញ្ជូនគាត់ទៅក្នុងណូងទ្វេ នៅក្នុងវាលរបស់អេក្រ័ន កូនរបស់សោអា ជនជាតិហ៊ីត ដែលស្ថិតនៅទល់មុខម៉ាប្រេ។ វាលនិងរូងភ្នំដែលអាប្រាហាំបានទិញពីកូនប្រុស របស់ហេត នៅទីនោះគេបានបញ្ជូនអាប្រាហាំ និងសាវ៉ាជាប្រពន្ធរបស់គាត់។ វាបាន កើតឡើងបន្ទាប់ពីការសុគតរបស់អាប្រាហាំ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរដល់អីសាក កូន ប្រុសរបស់គាត់ ហើយអីសាកបានរស់នៅក្បែរអណូងនៃការមើលឃើញ។ ទាំងនេះ គឺជាជំនាន់ទាំងឡាយរបស់អីស្តាអែល កូនប្រុសរបស់អាប្រាហាំ ដែលហាការជា ស្រ្តីអេហ្ស៊ីប អ្នកបម្រើស្រ្តីរបស់សាវ៉ា បានបង្កើតឱ្យអាប្រាហាំ។ ហើយនេះគឺជាឈ្មោះ របស់ពួកកូនប្រុសអីស្តាអែល តាមឈ្មោះពូជពង្សរបស់គាត់៖ កូនច្បងអីស្តាអែល ហើយ ណាបាឃ្វីត ហើយកេដ័រ ហើយណាប៉េដអែល ហើយម៉ាសា។ និង Masma និង Duma និង Massa និង ឆុដាន និង ថែម៉ាន និង អេក្រ័ន និង ណាផេស និង កេដម៉ា។ ទាំងនេះគឺជាកូនប្រុសរបស់អីស្តាអែល និងទាំងនេះគឺជាឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅក្នុងតង់ របស់ពួកគេ និងនៅក្នុងទីជំរុំរបស់ពួកគេ គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងដប់ពីរនាក់តាមប្រជាជាតិ របស់ពួកគេ។ ហើយនេះជាឆ្នាំនៃជីវិតរបស់អីស្តាអែល គឺមួយរយសាមសិបប្រាំពីរឆ្នាំ ហើយគាត់បានធ្លាក់ចុះស្លាប់ ហើយត្រូវបានប្រមូលទៅជាមួយពូជរបស់គាត់។ គាត់បាន រស់នៅពីហាវីឡាវហូតដល់ស៊ូរ ដែលស្ថិតនៅមុខប្រទេសអេហ្ស៊ីបរហូតដល់ទៅកាន់ ប្រទេសអាស៊ីរី។ គាត់បានរស់នៅនៅមុខបង្អួនប្រុសទាំងអស់របស់គាត់។

ហើយនេះជាជំនាន់របស់អីស្លាម ជាកូនប្រុសរបស់អាប្រាហាំ អាប្រាហាំបាន
បង្កើតអីស្លាម។ អីស្លាមមានអាយុសិបប្រាំ នៅពេលដែលគាត់បានយករបេក ជា
កូនស្រីរបស់ហេដូដែលជនជាតិស៊ីរី មកពីស្រុកមេសូបូតាមីនេស៊ីរី ជាប្អូនស្រីរបស់
ទ្យាបានជនជាតិស៊ីរី មកជាប្រពន្ធរបស់គាត់។ អីស្លាមបានអង្វរទូលព្រះអម្ចាស់
អំពីរបេកជាប្រពន្ធរបស់គាត់ ដោយសារនាងមានភាពគ្រឿង ហើយព្រះបានស្តាប់សំដី
អង្វររបស់គាត់ ហើយរបេកជាប្រពន្ធរបស់គាត់បានមានផ្ទៃពោះ។ កុមារទាំងនោះ
បានលោតក្នុងនាង ហើយនាងបាននិយាយថា ប្រសិនបើដូច្នោះនឹងកើតឡើងដល់ខ្ញុំ
ហេតុអ្វីបានជានេះកើតឡើងដល់ខ្ញុំ? ហើយនាងបានទៅសួរពីព្រះអម្ចាស់។ ហើយ
ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅនាងថា ប្រជាជាតិពីរនៅក្នុងស្បូនរបស់អ្នក ហើយ
ប្រជាជនពីរនឹងត្រូវបែងចែកចេញពីផ្ទៃពោះរបស់អ្នក ហើយប្រជាជនម្នាក់
នឹងលើសលប់ប្រជាជនម្នាក់ ហើយអ្នកធំជាងនឹងបម្រើអ្នកតូចជាង។ ហើយថ្ងៃទាំងអស់
នៃការសម្រាលកូនរបស់នាងបានពេញលេញហើយ ហើយមានកូនភ្លោះនៅក្នុងពោះ
របស់នាង។ កូនប្រុសច្បងបង្អស់បានចេញមកក្រហម ទាំងមូលដូចជាស្បែករោម ហើយ
គាត់បានដាក់ឈ្មោះរបស់គាត់ថា អេសាវ។ ហើយបន្ទាប់ពីនេះ បងប្រុសរបស់គាត់បាន
ចេញមក ហើយដៃរបស់គាត់កំពុងកាន់កែងជើងរបស់អេសាវ ហើយគាត់បានហៅ
ឈ្មោះគាត់ថា យ៉ាកុប។ អីស្លាមមានអាយុសិបប្រាំ នៅពេលដែលរបេកបានបង្កើត
កូនទាំងពីរនាក់។ យុវជនទាំងនោះបានកើនឡើង ហើយឯសាវជាមនុស្សដែលដឹង
ប្រមាញ់ ជាមនុស្សជនបទ ចំណែកយ៉ាកុបជាមនុស្សសាមញ្ញ រស់នៅក្នុងផ្ទះ។
អីស្លាមស្រឡាញ់អេសាវ ដោយសារការបរិច្ចាគរបស់គាត់ជាអាហារសម្រាប់គាត់
ហើយរបេកស្រឡាញ់យ៉ាកុប។

យ៉ាកុបបានឆ្លិនស៊ីប ហើយអេសាវបានមកពីវាលដោយខ្សោយកម្លាំង។ ហើយ
អេសាវបាននិយាយទៅយ៉ាកុបថា៖ ចូរចិញ្ចឹមខ្ញុំឱ្យញឹកញាប់អារម្មណ៍ក្រហមនេះ ពីព្រោះខ្ញុំ
កំពុងខ្សោយ។ ដោយសារនេះឈ្មោះរបស់គាត់ត្រូវបានហៅថា អេដុម។ យ៉ាកុបបាន
និយាយទៅកាន់អេសាវថា៖ លក់កេរ្តិ៍ចំណាស់របស់អ្នកឱ្យខ្ញុំថ្ងៃនេះ។ ហើយអេសាវ
និយាយថា៖ មើលខ្ញុំកំពុងទៅស្តាប់ ហើយសិទ្ធិកូនច្បងទាំងនេះមានប្រយោជន៍អ្វីដល់
ខ្ញុំ? ហើយយ៉ាកុបនិយាយទៅគាត់ថា៖ សូមស្បថទៅខ្ញុំថ្ងៃនេះ ហើយគាត់បានស្បថទៅ
គាត់ ហើយអេសាវបានលក់កេរ្តិ៍ចំណាស់ទៅយ៉ាកុប។ យ៉ាកុបបានឱ្យនំប៉័ងនិងស៊ីប
សណ្តែកដល់អេសាវ ហើយគាត់បានញ៉ាំនិងផឹក រួចក្រោកឡើងទៅ ហើយអេសាវបាន
មើលងាយកេរ្តិ៍ឈ្មោះកូនច្បង។

មានទុក្ខក្រកើតឡើងលើផែនដី ដាច់ដោយឡែកពីទុក្ខក្រកើតមុនដែលបានកើតឡើងក្នុងសម័យរបស់អប្រាហាំ ហើយអីសាកបានទៅរកស្តេចអាប៊ីមាលេកនៃហ្វីលីស្ទីននៅហ្គេរ៉ាវ។ ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្លួនទៅគាត់ ហើយបាននិយាយថា កុំចុះទៅអប្រហឹប ប៉ុន្តែរស់នៅក្នុងដីដែលខ្ញុំនឹងនិយាយទៅអ្នក។ ហើយរស់នៅជាជនបរទេសក្នុងដីនេះ ហើយខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក ហើយខ្ញុំនឹងប្រទានពរអ្នក ដ្បិតចំពោះអ្នក និងចំពោះកូនចៅរបស់អ្នក ខ្ញុំនឹងប្រទានដីទាំងអស់នេះ ហើយខ្ញុំនឹងបង្កើតសច្ចារបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបានស្តាប់ចំពោះអប្រាហាំ ឪពុករបស់អ្នក។ ហើយខ្ញុំនឹងបង្កើនពូជរបស់អ្នកឱ្យច្រើនដូចផ្កាយនៃស្ថានសួគ៌ ហើយខ្ញុំនឹងប្រទានដីទាំងអស់នេះដល់ពូជរបស់អ្នក ហើយប្រជាជាតិទាំងអស់នៃផែនដីនឹងទទួលពរក្នុងពូជរបស់អ្នក។ ជំនួសនៃការដែលអប្រាហាំ ឪពុករបស់អ្នក បានស្តាប់បង្គាប់សំឡេងរបស់ខ្ញុំ និងបានរក្សាបទបញ្ជារបស់ខ្ញុំ និងបទបញ្ជារបស់ខ្ញុំ និងក្រឹត្យរបស់ខ្ញុំ និងច្បាប់របស់ខ្ញុំ។ អីសាកបានរស់នៅក្នុងហ្គេរ៉ាវ។ បុរសនៃទឹកនៃដីនោះបានសួរអំពីរេបេកា ដែលជាប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយគាត់បាននិយាយថា នាងជាប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ដ្បិតគាត់បានខ្លាចនិយាយថា នាងជាប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ ក្រែងលោបុរសនៃទឹកនៃដីនោះអាចសម្លាប់គាត់ដោយសារតែរេបេកា ព្រោះនាងមានស្បែកស្រស់ស្អាត។ វាបានកើតឡើងដែលគាត់ទៅទីនោះរយៈពេលយូរ ហើយស្តេចអាប៊ីមាលេកនៃហ្គេរ៉ាវបានឱនមើលតាមបង្អួច បានឃើញអីសាកកំពុងលេងជាមួយរេបេកាដែលជាប្រពន្ធរបស់គាត់។ អាប៊ីមាលេកបានហៅអីសាក ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ តើនាងពិតជាជាប្រពន្ធរបស់អ្នកមែនទេ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនិយាយថា នាងជាបងស្រីរបស់ខ្ញុំ? អីសាកនិយាយទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំនិយាយដូច្នោះ ដ្បិតខ្ញុំខ្លាចថាខ្ញុំនឹងស្លាប់ដោយសារនាង។ អាប៊ីមាលេកបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្វីនេះដែលអ្នកបានធ្វើទៅយើង? ជិតដល់ណាស់ដែលនរណាម្នាក់ពីពូជរបស់ខ្ញុំបានដេកជាមួយប្រពន្ធរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងបាននាំភាពល្ងង់ខ្លោមកលើយើង។ អាប៊ីមាលេកបានបញ្ជាទៅកាន់ប្រជាជនទាំងអស់របស់គាត់ថា អ្នកណាដែលបានប៉ះបុរសនេះ និងស្រ្តីរបស់គាត់ នឹងមានទោសដោយសេចក្តីស្តាប់។ អីសាកបានប្រោសនៅក្នុងដីនោះ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំនោះគាត់បានរកឃើញស្រូវសាលីដែលផ្តល់ផលរយដង ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរដល់គាត់។ ហើយបុរសនោះត្រូវបានលើកតម្កើង ហើយកំពុងឈានទៅមុខគាត់បានក្លាយជាអ្នកធំជាង រហូតដល់គាត់បានក្លាយជាអ្នកធំខ្លាំងណាស់។ វាបានកើតឡើងចំពោះគាត់នូវសត្វចិញ្ចឹមចៀម និងសត្វចិញ្ចឹមគោ និងកសិកម្មជាច្រើន។ ហើយជនជាតិហ្វីលីស្ទីនបានច្រើនណាស់។ ហើយប្រភពទឹកទាំងអស់ ដែលអ្នកបម្រើរបស់ឪពុកគាត់បានដឹកនៅក្នុង

សម័យឪពុករបស់គាត់ អ្នកភិក្ខុស្ទើរបានបិទពួកវា ហើយបានបំពេញពួកវាដោយដី។ អាចិមាលេកបាននិយាយទៅកាន់អីសាកថា៖ ចូរចាកចេញពីយើងទៅចុះ ព្រោះអ្នកបាន ក្លាយជាមនុស្សខ្លាំងជាងយើងយ៉ាងខ្លាំងណាស់។ ហើយអីសាកបានចាកចេញពីទីនោះ ហើយបានស្នាក់នៅក្នុងជ្រលងភ្នំហ្គេរ៉ាវ ហើយបានរស់នៅទីនោះ។

ហើយម្តងទៀត អីសាកបានគាស់អណ្តូងទឹកដែលកូនឋរបស់អាប្រាហាំ ឪពុក របស់គាត់បានគាស់ ហើយជនជាតិភិក្ខុស្ទើរបានបិទពួកវាបន្ទាប់ពីអាប្រាហាំ ឪពុករបស់ គាត់បានស្តាប់ ហើយគាត់បានដាក់ឈ្មោះដល់ពួកវាតាមឈ្មោះដែលឪពុករបស់គាត់ បានដាក់។ ហើយពួកអ្នកបម្រើរបស់អីសាកបានដឹកនៅក្នុងជ្រលងភ្នំហ្គេរ៉ាវ ហើយបានរក ឃើញអណ្តូងទឹករស់នៅទីនោះ។ ហើយអ្នកគង្វាលហ្គេរ៉ាវបានប្រយុទ្ធជាមួយអ្នកគង្វាល អីសាក ដោយអះអាងថាទឹកនោះជារបស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានហៅឈ្មោះអណ្តូង នោះថា អយុត្តិធម៌ ដ្បិតពួកគេបានធ្វើខុសដល់គាត់។ ប៉ុន្តែ បានចាកចេញពីទីនោះ គាត់ បានដឹកអណ្តូងមួយទៀត ហើយពួកគេក៏ឈ្មោះគ្នាអំពីអណ្តូងនោះដែរ ដូច្នោះគាត់បាន ដាក់ឈ្មោះវាថា ភាពជាសត្រូវ។ គាត់បានចាកចេញពីទីនោះ ហើយបានដឹកអណ្តូងទឹក មួយផ្សេងទៀត ដែលពួកគេមិនបានប្រយុទ្ធគ្នាអំពីអណ្តូងនោះទេ ហើយគាត់បានដាក់ ឈ្មោះវាថា ទិដ្ឋានិទូលាយ ដោយនិយាយថា ដោយសារតែកំឡោះនេះ ព្រះអម្ចាស់បាន ធ្វើឱ្យទិដ្ឋានិទូលាយដល់យើង និងបានបង្កើនចំរើនយើងនៅលើផែនដី។

ហើយគាត់បានទៅឡើងពីទីនោះទៅកាន់អណ្តូងទឹកនៃការស្បថ។ ហើយព្រះ អម្ចាស់បានលេចឡើងដល់គាត់នៅក្នុងយប់នោះ ហើយបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំជាព្រះនៃអា ប្រាហាំ ឪពុករបស់អ្នក កុំខ្លាចឡើយ ដ្បិតខ្ញុំនៅជាមួយអ្នក ហើយខ្ញុំនឹងប្រទានពរអ្នក ហើយនឹងបង្កើនកូនចៅរបស់អ្នកឱ្យច្រើនដោយសារអាប្រាហាំ ឪពុករបស់អ្នក។ ហើយ គាត់បានសាងសង់អាសនៈបូជានៅទីនោះ ហើយបានអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ ហើយបានបោះតង់របស់គាត់នៅទីនោះ ហើយអ្នកបម្រើរបស់អីសាកបានដឹកអណ្តូង នៅក្នុងជ្រលងភ្នំហ្គេរ៉ាវ។ ហើយអាចិមាលេកបានទៅរកគាត់ពីហ្គេរ៉ាវ ជាមួយអ្នកស្រី ជាទីប្រឹក្សារបស់គាត់ និងភិក្ខុជាមេបញ្ជាការកងទ័ពរបស់គាត់។ ហើយអីសាក និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមករកខ្ញុំ? អ្នករាល់គ្នាបានស្តាប់ខ្ញុំ ហើយបានបណ្តេញខ្ញុំចេញពីអ្នករាល់គ្នា។ ពួកគេបាននិយាយថា៖ ដោយបានឃើញ យើងបានឃើញព្រះអម្ចាស់នៅជាមួយអ្នក ហើយយើងបាននិយាយថា ឱ្យមាន សន្យារវាងយើង និងអ្នក ហើយយើងនឹងធ្វើសន្យាជាមួយអ្នក។ កុំធ្វើអាក្រក់ជាមួយ យើង ដូចជាយើងមិនបានប្រព្រឹត្តអ្នកដោយគួរឱ្យស្តាប់ខ្លឹម និងតាមរបៀបដែលយើង បានប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកដោយល្អ ហើយយើងបានបញ្ជូនអ្នកចេញដោយសន្តិភាព កំឡោះ

នេះអ្នកជាអ្នកដែលទទួលបានដោយព្រះអម្ចាស់។ ហើយគាត់បានធ្វើដប់លៀងដល់
ពួកគេ ហើយពួកគេបានបរិភោគ និងផឹក។ ហើយដោយបានក្រោកឡើងពេលព្រឹក
នីមួយៗបានស្បថទៅកាន់អ្នកជិតខាង ហើយអ៊ីសាកបានបញ្ជូនពួកគេចេញ ហើយ
ពួកគេបានចាកចេញពីគាត់ដោយសុខសាន្ត។ វាបានកើតឡើងនៅថ្ងៃនោះ ហើយកូនៗ
របស់អ៊ីសាកបានមកដល់ បានរាយការណ៍ទៅគាត់អំពីអណ្តូងដែលពួកគេបានដឹក
ហើយពួកគេបាននិយាយថា យើងមិនបានរកឃើញទឹកទេ។ ហើយគាត់បានហៅវាថា
ការស្បថ ដោយសារតែនេះ គាត់បានហៅឈ្មោះទីក្រុងនោះថា អណ្តូងទឹកនៃការស្បថ
រហូតដល់ថ្ងៃនេះ។

ហេសៅមានអាយុសែសិបឆ្នាំ ហើយបានយកប្រពន្ធច្រើន ដែលជាកូនស្រី
របស់បេអូក ជនជាតិហ៊ីត និងបាសេម៉ាត ដែលជាកូនស្រីរបស់អេឡូន ជនជាតិហ៊ីត។
ហើយពួកនាងឈ្មោះគ្នាជាមួយអ៊ីសាក និងរេបេកា។

២៧

វាបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីអ៊ីសាកចាស់ទៅ ហើយភ្នែករបស់គាត់ត្រូវបានធ្វើឱ្យ
ស្រពេចស្រពិលក្នុងការមើលឃើញ ហើយគាត់បានហៅអេសាវកូនប្រុសចំណាស់របស់
គាត់ ហើយបាននិយាយទៅគាត់ថា កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ហើយគាត់បាននិយាយថា មើល
ខ្ញុំនៅទីនេះ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ មើលឃើញទៅ ខ្ញុំបានចាស់ហើយ ហើយខ្ញុំ
មិនដឹងថ្ងៃនៃការស្លាប់របស់ខ្ញុំទេ។ កឡូវនេះ យកសម្ភារៈរបស់អ្នក ទាំងថង់ព្រួញ និងផ្ទះ
ហើយចេញទៅវាលទំនាប រួចបរិច្ចាសត្វមកឱ្យខ្ញុំ។ ហើយធ្វើម្ហូបឱ្យខ្ញុំ ដូចដែលខ្ញុំចូល
ចិត្ត ហើយនាំមកឱ្យខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំញ៉ាំ ដើម្បីព្រលឹងរបស់ខ្ញុំអាចប្រើទានជូនអ្នក មុនពេលខ្ញុំ
ស្លាប់។ រេបេកាបានជ្រើសរើសកំពុងនិយាយទៅកាន់អេសាវកូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយ
អេសាវបានទៅវាលទំនាបដើម្បីបរិច្ចាសត្វព្រៃសម្រាប់ឪពុករបស់គាត់។ Rebecca
និយាយទៅកាន់ Jacob ដែលជាកូនប្រុសតូចរបស់នាងថា៖ មើល ខ្ញុំបានឮឪពុករបស់
អ្នកកំពុងនិយាយទៅកាន់ Esau ដែលជាបងប្អូនរបស់អ្នក ដោយនិយាយថា នាំយក
សត្វបរិច្ចាសមកឱ្យខ្ញុំ ហើយធ្វើម្ហូបឆ្ងាញ់ឱ្យខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបរិភោគហើយប្រទានជូនអ្នកនៅ
ចំពោះព្រះអម្ចាស់ មុនពេលខ្ញុំស្លាប់។ កឡូវនេះ ដូច្នេះ កូនរបស់ខ្ញុំ ចូរស្តាប់ខ្ញុំ ដូចដែល
ខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នក។ ហើយទៅយកពពែកូនពីរក្បាលទទឹង និងល្អៗពីហ្វូងពពែមកឱ្យខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើវាជាម្ហូបឆ្ងាញ់សម្រាប់ឪពុករបស់អ្នកតាមដែលលោកចូលចិត្ត។ ហើយ
អ្នកនឹងយកចូលទៅឪពុករបស់អ្នក ហើយគាត់នឹងញ៉ាំ ដើម្បីឱ្យឪពុករបស់អ្នកអាចប្រទាន

ពរអ្នក មុនពេលគាត់ស្លាប់។ យ៉ាកុបបាននិយាយទៅកាន់រេបេកាដែលជាម្តាយរបស់គាត់ថា៖ អេសាវជាបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ គឺជាបុរសដែលមានរោមច្រើន ប៉ុន្តែខ្ញុំជាបុរសដែលមានស្បែករលោង។ កុំឱ្យឪពុកប៉ះខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងក្លាយជាអ្នកមើលងាយនៅចំពោះមុខគាត់ ហើយខ្ញុំនឹងនាំបណ្តាសាមកលើខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ មិនមែនពរទេ។ ម្តាយបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ការបណ្តាសារបស់កូនសូមផ្អាកលើម្តាយ កូនគ្រាន់តែស្តាប់សំឡេងម្តាយ ហើយទៅយកមកឱ្យម្តាយ។ គាត់បានទៅយកមក ហើយនាំមកឱ្យម្តាយ ហើយម្តាយរបស់គាត់បានធ្វើម្ហូបឆ្ងាញ់ ដូចដែលចិត្តរបស់គាត់ស្រលាញ់។

ហើយរេបេកាបានយកអាវុធដ៏ល្អរបស់អេសាវ ជាកូនប្រុសចំណាស់របស់នាងដែលនៅជាមួយនាងក្នុងផ្ទះ មកស្លៀកពាក់ឱ្យយ៉ាកុប ជាកូនប្រុសក្មេងរបស់នាង។ ហើយនាងបានយកស្បែកពពែមកដាក់ពពែលើដៃរបស់គាត់ និងលើកដែលទេរបស់គាត់។ ហើយនាងបានឱ្យម្ហូបឆ្ងាញ់ និងនំប៉័ងដែលនាងបានធ្វើនោះ ទៅក្នុងដៃរបស់យ៉ាកុប ជាកូនប្រុសរបស់នាង។ ហើយគាត់បាននាំចូលមកកាន់ឪពុករបស់គាត់ ហើយបាននិយាយថា៖ ឪពុក ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ មើល ខ្ញុំនៅទីនេះ តើអ្នកជានរណាកូនអើយ? ហើយយ៉ាកុបបាននិយាយទៅឪពុកថា៖ ខ្ញុំគឺអេសាវ កូនច្បងរបស់លោក។ ខ្ញុំបានធ្វើដូចដែលលោកបាននិយាយទៅខ្ញុំ។ សូមលោកក្រោកឡើងអង្គុយ ហើយញ៉ាំសាច់ពីការបរបាញ់របស់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យព្រលឹងរបស់លោកប្រទានពរដល់ខ្ញុំ។ អីសាកបាននិយាយទៅកូនប្រុសរបស់គាត់ថា៖ អីនេះ ដែលអ្នកបានរកឃើញយ៉ាងណាបរហ័ស អូ កូន? ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នកបានប្រគល់នៅមុខខ្ញុំ។ អីសាកប្រាប់យ៉ាកុបថា៖ កូនអើយ ចូលមកជិតខ្ញុំ ដើម្បីខ្ញុំប៉ះអ្នក ថាតើអ្នកជាកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំឬឬអេសាវឬទេ? យ៉ាកុបចូលទៅជិតអីសាកឪពុករបស់គាត់ ហើយប៉ះពាល់គាត់ ហើយនិយាយថា៖ សំឡេងនេះពិតជាសំឡេងរបស់យ៉ាកុប ប៉ុន្តែដៃទាំងនេះជាដៃរបស់អេសាវ។ ហើយគាត់មិនបានស្គាល់ទេ ព្រោះដែលរបស់គាត់មានរោមដូចជាដៃរបស់អេសាវដែលជាបងច្បងរបស់គាត់ ហើយគាត់បានប្រទានពរដល់គាត់ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ តើអ្នកជាកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ តសោឬ? ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ ខ្ញុំជា។ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ នាំមកឱ្យខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងបរិភោគសាច់ពីការបរបាញ់របស់អ្នក កូនឱ្យ ដើម្បីព្រលឹងរបស់ខ្ញុំអាចប្រទានពរដល់អ្នក។ ហើយគាត់បាននាំមកឱ្យព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គបានបរិភោគ ហើយគាត់បាននាំស្រាចូលមកឱ្យព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គបានផឹក។ ហើយអីសាក ឪពុករបស់គាត់ បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ កូនអើយ ចូលមកជិតខ្ញុំ ហើយមើលខ្ញុំ។ ហើយគាត់ចូលមកជិតមើលគាត់ ហើយផ្អែកនៃខោអាវរបស់គាត់ ហើយប្រទានពរគាត់ ហើយនិយាយថា មើល ក្លិននៃកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ដូចជាក្លិននៃវាលស្រែពេញ ដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរ។ ហើយសូមឱ្យព្រះប្រទានដល់

អ្នកនូវសន្ទើរពីស្ថានសួគ៌ ហើយនូវភាពស្រស់ស្រាយពីផែនដី ហើយនូវស្រូវនិងស្រាជា
ព្រឺន។ ហើយឱ្យប្រជាជាតិទាំងឡាយបម្រើអ្នក ហើយឱ្យអ្នកគ្រប់គ្រងទាំងឡាយ
ថ្វាយបង្គំអ្នក ហើយចូរក្លាយជាចេហ្វាយនៃបងប្អូនរបស់អ្នក ហើយកូនប្រុសទាំងឡាយ
នៃឪពុករបស់អ្នកនឹងថ្វាយបង្គំអ្នក អ្នកដែលបណ្តាំសាអ្នកត្រូវបណ្តាំសា ហើយអ្នកដែល
ប្រទានពរអ្នកត្រូវប្រទានពរ។

ហើយវាបានកើតឡើងក្រោយពីអីសាក់ឈប់ប្រទានពរដល់យ៉ាកូបកូនប្រុសរបស់
គាត់ ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលដែលយ៉ាកូបបានចេញទៅពីមុខអីសាក់ឪពុករបស់
គាត់ ហើយអេសាវរបស់គាត់បានមកពីការប្រមាញ់។ ហើយគាត់ក៏បានធ្វើម្ហូប
ឆ្ងាញ់ ហើយនាំមកជូនឪពុករបស់គាត់ ហើយនិយាយទៅកាន់ឪពុកថា៖ សូមឱ្យឪពុក
របស់ខ្ញុំក្រោកឡើង ហើយបរិភោគសាច់ដែលកូនប្រុសរបស់គាត់បានបរជាញឹក
ដើម្បីឱ្យព្រលឹងរបស់អ្នកប្រទានពរដល់ខ្ញុំ។ ហើយឪពុករបស់គាត់គឺអីសាក់បាននិយាយ
ទៅគាត់ថា៖ អ្នកជានរណា? ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ ខ្ញុំជាកូនប្រុសច្បងរបស់អ្នកគឺ
ឯសៅ។ អីសាក់ភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង ហើយនិយាយថា តើនរណាបានបរជាញឹកសត្វ
នាំមកឱ្យខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានបរិភោគពីទាំងអស់មុនពេលអ្នកមកដល់? ខ្ញុំបានប្រទានពរគាត់
ហើយ ហើយគាត់នឹងត្រូវបានប្រទានពរ។ វាបានកើតឡើងនៅពេលដែលឯសៅបានឮ
ពាក្យរបស់ឪពុករបស់គាត់គឺអីសាក់ គាត់បានស្រែកដោយសំឡេងខ្លាំង និងជូរចត់
ណាស់ ហើយបាននិយាយថា៖ សូមប្រទានពរដល់ខ្ញុំផងដែរ ឪពុកអើយ។ គាត់បាន
និយាយទៅគាត់ថា៖ បងប្អូនរបស់អ្នកបានមកដោយការបោកបញ្ឆោត ហើយបានយក
ពររបស់អ្នកទៅហើយ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ យ៉ាងត្រឹមត្រូវហើយដែលគេបាន
បោកឈ្មោះគាត់ថា យ៉ាកូប ពីព្រោះគាត់បានក្បត់ខ្ញុំម្តងទីពីរនេះហើយ។ សិទ្ធិកូនច្បង
របស់ខ្ញុំគាត់បានយក ហើយកូនច្បងនេះគាត់បានយកពររបស់ខ្ញុំទៀត។ ហើយអេសាបាន
និយាយទៅឪពុករបស់គាត់ថា៖ តើលោកឪពុកមិនបានទុកពរសម្រាប់ខ្ញុំទេឬ? ឆ្លើយតប
ហើយ អីសាក់និយាយទៅកាន់អេសាវថា៖ ប្រសិនបើខ្ញុំបានធ្វើគាត់ជាចេហ្វាយរបស់
អ្នក និងបានធ្វើបងប្អូនប្រុសទាំងអស់របស់គាត់ជាអ្នកបម្រើរបស់គាត់ ហើយខ្ញុំបាន
ទ្រទ្រង់គាត់ដោយស្រូវនិងស្រា ចំពោះអ្នកវិញ ខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វី កូនអើយ? អេសាវបាន
និយាយទៅកាន់ឪពុករបស់គាត់ថា៖ តើឪពុកមានពរតែមួយប៉ុណ្ណោះឬ? សូមប្រទានពរ
ដល់ខ្ញុំផងដែរ ឪពុកអើយ។ ពេលអីសាក់បានរំជួលចិត្តយ៉ាងខ្លាំង អេសាវក៏បាន
ស្រែកយំ។ បានឃ្លាតឆ្ងាយហើយ អីសាក់ជាឪពុករបស់គាត់បាននិយាយទៅគាត់ថា៖
មើល! ការស្តាប់នៅរបស់អ្នកនឹងមកពីភាពសម្បូរបែបនៃផែនដី និងពីសន្ទើរនៃមេឃ
ពីលើ។ ហើយអ្នកនឹងរស់នៅដោយដាវរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងបម្រើបងប្អូនរបស់អ្នក

ប៉ុន្តែនៅពេលណាដែលអ្នកបំបែក ហើយដោះខ្លួនរបស់គាត់ចេញពីករបស់អ្នក នោះ នឹងកើតមាន។

ហើយ អេសា មានការស្តាប់ខ្លឹមចំពោះ យ៉ាកុប អំពីពរដែលឪពុករបស់គាត់បាន ប្រទានពរដល់គាត់។ ហើយ អេសា បាននិយាយក្នុងចិត្តរបស់គាត់ថា៖ ឱ្យថ្ងៃនៃការទុក្ខ សោកឪពុករបស់ខ្ញុំចូលមកជិត ដើម្បីឱ្យខ្ញុំសម្លាប់យ៉ាកុបបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ។ ពាក្យទាំង នោះរបស់អេសា កូនប្រុសចំណាស់របស់នាង ត្រូវបានរាយការណ៍ទៅរេបេកកា ហើយនាងបានបញ្ជូនហៅយ៉ាកុប កូនប្រុសក្មេងរបស់នាង ហើយបាននិយាយទៅ គាត់ថា៖ មើល អេសា បងប្អូនរបស់អ្នក កំពុងគំរាមកំហែងអ្នកដើម្បីសម្លាប់អ្នក។ កឡែក នេះ ដូច្នោះ កូនអើយ ស្តាប់សំឡេងរបស់ខ្ញុំ ហើយក្រោកឡើងរត់ចេញទៅមេសូប្លាមី ទៅរកទ្បាបាន ដែលជាបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ នៅហារ៉ាន។ ហើយរស់នៅជាមួយគាត់ពីរបីថ្ងៃ រហូតដល់កំហឹងបានបង្ហូរចេញ។ ហើយកំហឹងរបស់បងប្រុសរបស់អ្នកនឹងរលត់ពីអ្នក ហើយគាត់នឹងភ្លេចនូវអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើចំពោះគាត់ ហើយខ្ញុំនឹងបញ្ជូនគេទៅហៅអ្នក មកពីទីនោះ ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំត្រូវបាត់បង់កូនទាំងពីររបស់ខ្ញុំក្នុងថ្ងៃតែមួយ។ រេបេកាបាន និយាយទៅកាន់អីសាកថា៖ ខ្ញុំធុញទ្រាន់នឹងជីវិតរបស់ខ្ញុំដោយសារតែកូនស្រីរបស់កូន ប្រុសហេត។ ប្រសិនបើយ៉ាកុបយកប្រពន្ធពីកូនស្រីនៃទឹកដីនេះ ជីវិតរបស់ខ្ញុំនៅសល់ តម្លៃអ្វី?

២៨

អីសាកបានហៅយ៉ាកុបមក ប្រទានពរដល់គាត់ ហើយបានបញ្ជូនទៅគាត់ថា៖ កុំយកប្រពន្ធពីកូនស្រីរបស់ជនជាតិកាណាន។ ក្រោកឡើងហើយរត់ចេញទៅកាន់ស្រុក មេសូប្លាមី ទៅផ្ទះបេឡូអែល ដែលជាឪពុករបស់ម្តាយអ្នក ហើយយកប្រពន្ធសម្រាប់ ខ្លួនអ្នកពីទីនោះ ពីក្នុងចំណោមកូនស្រីរបស់ទ្បាបាន ដែលជាបងប្រុសរបស់ម្តាយអ្នក។ ពេលនេះ ព្រះរបស់ខ្ញុំនឹងប្រទានពរអ្នក និងបង្កើនអ្នក និងធ្វើឱ្យអ្នកកើនច្រើន ហើយ អ្នកនឹងក្លាយជាក្រុមជំនុំនៃប្រជាជាតិ។ ហើយសូមឱ្យពររបស់អប្រាហាំ ដែលជាឪពុក របស់ខ្ញុំ មកលើអ្នក និងលើកូនចៅរបស់អ្នកជាមួយអ្នក ដើម្បីទទួលមរតកនូវដីដែលអ្នក រស់នៅជាជនបរទេស ដែលព្រះបានប្រទានដល់អប្រាហាំ។ ហើយអីសាកបានធ្វើ យ៉ាកុប ហើយគាត់បានទៅកាន់ស្រុកមេសូប្លាមី ទៅរកទ្បាបាន ដែលជាកូនប្រុស របស់បេឡូអែលជនជាតិស៊ីរី ជាបងប្រុសរបស់រេបេកា ដែលជាម្តាយរបស់យ៉ាកុប និងអេសា។

អេស៊ានបានមើលឃើញថា អឺរ៉ុបបានប្រទានពរដល់យ៉ាកុប និងបានបញ្ជូនគាត់ ទៅកាន់មេស្ទូប៊ូតាមីនៃស៊ីរី ដើម្បីយកប្រពន្ធសម្រាប់ខ្លួនឯងពីទីនោះ ពេលដែល ប្រទានពរដល់គាត់ ហើយបានបញ្ជាដល់គាត់ថា កុំយកប្រពន្ធពីក្នុងចំណោមកូនស្រី របស់ជនជាតិកាណាន។ ហើយយ៉ាកុបបានស្តាប់បង្គាប់ឪពុកនិងម្តាយរបស់គាត់ ហើយ គាត់បានទៅកាន់មេស្ទូប៊ូតាមីនៃស៊ីរី។ ហើយអេស៊ានក៏បានឃើញថា ស្ត្រីមកាណាន គឺ អាក្រក់ នៅមុខអឺរ៉ុប ឪពុករបស់គាត់ អេស៊ានបានទៅរកអឺរ៉ុប និង បានយកម៉ាណែល កូនស្រីរបស់អឺរ៉ុប ដែលជាកូនប្រុសរបស់អាក្រាហាំ ប្អូនស្រី របស់នេបាឃ្លីត មកជាប្រពន្ធបន្ថែមលើប្រពន្ធដែលគាត់មានរួចហើយ។

ហើយ យ៉ាកុប បានចេញទៅ ពីប្រភពនៃសត្វ ហើយ បានទៅកាន់ ហារ៉ាន។ ហើយគាត់បានជួបកន្លែងមួយ ហើយគាត់បានដេកនៅទីនោះ ព្រោះព្រះអាទិត្យ បានលិចហើយ ហើយគាត់បានយកម្ហូបមួយនៃកន្លែងនោះ ហើយគាត់បានដាក់វាទៅជា ខ្នើយក្បាលរបស់គាត់ ហើយគាត់បានដេកនៅកន្លែងនោះ។ ហើយគាត់បានសុបិន ហើយមើលទៅ មានជណ្តើរមួយបានតាំងទុកនៅលើផែនដី ដែលក្បាលរបស់វាឈាន ដល់ស្ថានសួគ៌ ហើយទេវតារបស់ព្រះកំពុងឡើងទៅ និងចុះមកលើជណ្តើរនោះ។ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់បានឈរលើនោះ ហើយបានមានបន្ទូលថា៖ ខ្ញុំជាព្រះនៃអាក្រាហាំ ជាឪពុក របស់អ្នក និងជាព្រះនៃអឺរ៉ុប។ កុំខ្លាច។ ដីដែលអ្នកកំពុងគែងលើនោះ ខ្ញុំនឹងប្រទានវា ដល់អ្នក និងដល់កូនចៅរបស់អ្នក។ ហើយពូជរបស់អ្នកនឹងដូចជាដីខ្សាច់នៃផែនដី ហើយវានឹងត្រូវបានពង្រីកទៅលើសមុទ្រ ខាងត្បូង ខាងជើង និងខាងកើត ហើយ កុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់នៃផែនដីនឹងត្រូវបានប្រោសក្នុងអ្នក និងក្នុងពូជរបស់អ្នក។ ហើយ មើល ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នក ការពារអ្នកនៅក្នុងផ្លូវទាំងអស់ដែលអ្នកនឹងទៅ ហើយខ្ញុំនឹងនាំ អ្នកត្រឡប់មកដីនេះវិញ ដោយសារតែខ្ញុំនឹងមិនបោះបង់អ្នកទេ រហូតដល់ខ្ញុំបានធ្វើអ្វីៗ ទាំងអស់ដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នក។ ហើយយ៉ាកុបបានភ្ញាក់ពីដំណេករបស់គាត់ ហើយនិយាយថា៖ ពិតណាស់ ព្រះអម្ចាស់គង់នៅក្នុងទីកន្លែងនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានដឹង ទេ។ ហើយគាត់ខ្លាច ហើយនិយាយថា៖ កន្លែងនេះគួរឱ្យខ្លាចណាស់! នេះមិនមែនជាអ្វី ផ្សេងទេ ប៉ុន្តែជាផ្ទះរបស់ព្រះ ហើយនេះជាទ្វារនៃស្ថានសួគ៌។ ហើយយ៉ាកុបក្រោក ឡើងពេលព្រឹក ហើយយកម្ហូបដែលគាត់បានដាក់ទីនោះទៅកាន់ក្បាលរបស់គាត់ ហើយ បានតាំងវាជាសរសរ ហើយចាក់ប្រេងលើចុងរបស់វា។ ហើយគាត់បានហៅទីកន្លែង នោះថា ផ្ទះព្រះ ហើយទីក្រុងនោះមានឈ្មោះថា លូស កាលពីមុន។ ហើយយ៉ាកុបបាន អធិស្ឋាននិងធ្វើការសន្យា ដោយនិយាយថា៖ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់នៅ ជាមួយខ្ញុំ ហើយការពារខ្ញុំនៅក្នុងផ្លូវនេះដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើដំណើរ ហើយប្រទានឱ្យខ្ញុំនូវនំ ប៉ុងដើម្បីបរិភោគ និងសម្លៀកបំពាក់ដើម្បីស្លៀកពាក់ ហើយគាត់បង្វិលខ្ញុំជាមួយ

សេចក្តីសង្ឃឹះទៅកាន់ផ្ទះរបស់ឪពុកខ្ញុំ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងជាព្រះដល់ខ្ញុំ។ ហើយថ្ម
នេះ ដែលខ្ញុំបានតាំងជាសសរ នឹងក្លាយជាផ្ទះរបស់ព្រះចំពោះខ្ញុំ ហើយនៃអ្វីគ្រប់យ៉ាង
ដែលអ្នកប្រឌិតទានដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងប្រគល់ទសភាគនៃវាទាំងអស់ដល់អ្នក។

២៩

ហើយយ៉ាកុបបានលើកជើងឡើង គាត់បានទៅកាន់ដីខាងកើត ទៅរកឡាបាន
ដែលជាកូនប្រុសរបស់បេឡាអែលជនជាតិស៊ីរី និងជាប្អូនប្រុសរបស់រេបេកា ម្តាយរបស់
យ៉ាកុបនិងអេសេ។ ហើយគាត់ឃើញអណ្តូងមួយនៅក្នុងវាល ហើយមានហ្វូងចៀមចិ
ហ្វូងកំពុងសម្រាកនៅលើវា ពីព្រោះពួកគេបានឱ្យទឹកហ្វូងចៀមពីអណ្តូងនោះ ហើយ
ម៉ាន់ថ្មដុំធំមួយនៅលើមាត់អណ្តូង។ ហើយហ្វូងសត្វទាំងអស់ត្រូវបានប្រមូលគ្នានៅ
ទីនោះ ហើយគេរមៀលដុំថ្មចេញពីមាត់អណ្តូង ហើយគេឱ្យទឹកផឹកដល់សត្វចៀម
ហើយគេដាក់ដុំថ្មត្រឡប់ទិញលើមាត់អណ្តូងទៅកាន់កន្លែងរបស់វា។ យ៉ាកុបបាន
និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ បងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាមកពីណា? ហើយពួកគេបាន
និយាយថា៖ យើងមកពីហាវាន។ គាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើអ្នករាល់គ្នា
ស្គាល់ឡាបាន ដែលជាកូនប្រុសរបស់នាហោរទេ? ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖ យើង
ស្គាល់។ គាត់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ គាត់មានសុខភាពល្អឬទេ? ពួកគេបាន
និយាយថា៖ គាត់មានសុខភាពល្អ ហើយមើលៗ វាដែល ដែលជាកូនស្រីរបស់គាត់
កំពុងមកជាមួយនឹងហ្វូងចៀម។ ហើយយ៉ាកុបបាននិយាយថា៖ នៅមានពេលថ្ងៃច្រើន
ទៀត មិនទាន់ដល់ម៉ោងប្រមូលសត្វចិញ្ចឹមទេ។ ចូរឱ្យទឹកចៀមហើយទៅចិញ្ចឹមវាចុះ។
ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថា៖ យើងមិនអាចធ្វើបានទេ រហូតដល់ពួកអ្នកចិញ្ចឹមចៀមទាំង
អស់ត្រូវបានប្រមូលជាមួយគ្នា ហើយពួកគេនឹងរំកិលដុំថ្មចេញពីមាត់អណ្តូង ហើយ
យើងនឹងឱ្យទឹកដល់ចៀម។ នៅពេលគាត់កំពុងនិយាយទៅកាន់ពួកគេ មើល វាដែល
កូនស្រីរបស់ឡាបាន កំពុងមកជាមួយចៀមរបស់ឪពុកនាង ដ្បិតនាងកំពុងចិញ្ចឹមចៀម
របស់ឪពុកនាង។ វាបានកើតឡើងនៅពេលដែលយ៉ាកុបបានឃើញវាដែល ដែលជាកូន
ស្រីរបស់ឡាបាន បងប្រុសរបស់ម្តាយគាត់ និងចៀមរបស់ឡាបាន បងប្រុសរបស់ម្តាយ
គាត់ ហើយយ៉ាកុបបានចូលទៅជិត រមួរថ្មចេញពីមាត់អណ្តូង ហើយបានឱ្យទឹក
ដល់ចៀមរបស់ឡាបាន បងប្រុសរបស់ម្តាយគាត់។ ហើយយ៉ាកុបបានថើបវាដែល
ហើយគាត់បានស្រែកយំដោយសំឡេងរបស់គាត់។ ហើយគាត់បានរាយការណ៍
ទៅវាដែលថា គាត់គឺជាបងប្រុសរបស់ឪពុករបស់នាង ហើយថា គាត់គឺជាកូនប្រុស
របស់រេបេកា ហើយនាងបានរត់ទៅរាយការណ៍ទៅឪពុករបស់នាងតាមពាក្យទាំងនេះ។

វាបានកើតឡើងដែលថា នៅពេលឡាបានបានឮឈ្មោះយ៉ាកុប កូនប្រុសរបស់ប្អូនស្រី របស់គាត់ គាត់បានរត់ទៅជួបគាត់ ហើយបានឱបក្រសោបគាត់មើបគាត់ ហើយបាននាំ គាត់ចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់ ហើយគាត់បានរៀបរាប់ពាក្យទាំងនេះទាំងអស់ទៅ ឡាបាន។ ហើយឡាបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្នកគឺមកពីអ្វីឯងរបស់ខ្ញុំ និងពីសាច់ដុំរបស់ ខ្ញុំ ហើយគាត់បាននៅជាមួយគាត់មួយខែ។

លាបាន បាននិយាយទៅកាន់ យ៉ាកុប ថា៖ ព្រោះអ្នកជាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ អ្នកនឹងមិន បម្រើខ្ញុំដោយកត់គិតថ្លៃទេ។ សូមប្រាប់ខ្ញុំថា តើអ្វីឯងរបស់អ្នកគឺជាអ្វី? ឡាបានមានកូន ស្រីពីរនាក់ ឈ្មោះកូនស្រីធំថា លេអា ហើយឈ្មោះកូនស្រីតូចថា "វាដែល។" ភ្នែករបស់ លេអាខ្សោយ ប៉ុន្តែវាដែលមានសម្រស់ស្អាតនិងមុខមាត់ស្រស់ស្អាតណាស់។ យ៉ាកុបស្រលាញ់នាងវាដែល ហើយនិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងបម្រើលោកប្រាំពីរឆ្នាំ ដើម្បីវាដែល ដែលជាកូនស្រីក្មេងរបស់លោក។ ឡាបានបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ប្រសើរជាងខ្ញុំឲ្យនាងទៅអ្នក ជាងឲ្យនាងទៅបុរសម្នាក់ទៀត។ រស់នៅជាមួយខ្ញុំ។ ហើយ យ៉ាកុប បានបម្រើការងារដើម្បី "វាដែល" រយៈពេល ប្រាំពីរ ឆ្នាំ ហើយ ឆ្នាំទាំង នោះ ចំពោះគាត់ ហាក់ដូចជា ថ្ងៃតិចតួច ដោយសារតែ ការស្រឡាញ់ របស់គាត់ ចំពោះនាង។ យ៉ាកុបបាននិយាយទៅកាន់ឡាបានថា៖ សូមឲ្យប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំមកវិញ ដ្បិតថ្ងៃទាំងនោះត្រូវបានបំពេញហើយ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំចូលទៅរកនាង។ លាបានបានប្រមូល បុរសទាំងអស់នៃទឹកដីនោះ ហើយបានរៀបចំពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ហើយវាបាន កើតឡើងនៅពេលល្ងាច ហើយគាត់បានយកលេអា ដែលជាកូនស្រីរបស់គាត់ បាននាំ ចូលទៅកាន់យ៉ាកុប ហើយយ៉ាកុបបានចូលទៅរកនាង។ ឡាបានបានឲ្យហ្សូលផា ដែលជាស្រីបំរើរបស់គាត់ ដល់ឡា កូនស្រីរបស់គាត់ ជាស្រីបំរើ។ នៅពេលព្រឹកវា បានកើតឡើង ហើយមើល គឺលេអា។ យ៉ាកុបបាននិយាយទៅឡាបានថា៖ អ្វីនេះដែល អ្នកបានធ្វើចំពោះខ្ញុំ? តើខ្ញុំមិនបានបម្រើអ្នកសម្រាប់វាដែលទេឬ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នក បញ្ជាតខ្ញុំ? លាបាន បាន ឆ្លើយ ថា៖ មិន មែន ដូច្នោះ នៅ ក្នុង កន្លែង របស់ យើង ទេ ដើម្បី ឱ្យ កូន ស្រី ក្មេង មុន កូន ស្រី ចាស់។ ដូច្នោះ សូមបញ្ចប់សប្តាហ៍នេះ ហើយខ្ញុំនឹង ផ្តល់នាងនេះដល់អ្នកផងដែរ ជំនួសនឹងការងារដែលអ្នកធ្វើឱ្យខ្ញុំ អស់រយៈពេលប្រាំពីរ ឆ្នាំទៀត។ យ៉ាកុបបានធ្វើដូច្នោះ ហើយបានបំពេញសប្តាហ៍នេះ ហើយឡាបានបាន ប្រគល់វាដែលកូនស្រីរបស់គាត់ឱ្យគាត់ជាប្រពន្ធ។ ឡាបាន បានឱ្យ បាល់ឡា ដែលជា អ្នកបម្រើស្រីរបស់គាត់ ដល់កូនស្រីរបស់គាត់ ជាអ្នកបម្រើស្រី។ ហើយគាត់បានចូលទៅ កាន់វាដែល ហើយគាត់ស្រលាញ់វាដែលច្រើនជាងលេអា ហើយគាត់បានបម្រើដល់ គាត់ប្រាំពីរឆ្នាំផ្សេងទៀត។

ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានឃើញថា លោកាត្រូវបានស្តាប់ ទើបបានបើកមាត់ សួររបស់នាង ប៉ុន្តែវាដែលគឺក្រ។ ហើយលោកបានផ្ទៃពោះ ហើយបានសម្រាលកូន ប្រុសម្នាក់ឱ្យយ៉ាកុប។ នាងបានហៅឈ្មោះគាត់ថា វេរីមិន ដោយនិយាយថា៖ ពីព្រោះ ព្រះអម្ចាស់បានឃើញការបន្ទាបបន្ថោករបស់ខ្ញុំ ហើយបានប្រទានកូនប្រុសឱ្យខ្ញុំ ដូច្នោះ កឡាននេះ ប្តីរបស់ខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់ខ្ញុំ។ ហើយនាងបានផ្ទៃពោះម្តងទៀត ហើយបាន សម្រាលកូនប្រុសទីពីរដល់យ៉ាកុប ហើយនាងបាននិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់បានឮថាខ្ញុំ ត្រូវបានស្តាប់ ហើយទ្រង់បានប្រទាននេះដល់ខ្ញុំផងដែរ ហើយនាងបានហៅឈ្មោះ គាត់ថា ស៊ីម៉ូន។ និងនាងបានផ្ទៃពោះម្តងទៀត ហើយបានសម្រាលកូនប្រុស ហើយ នាងបាននិយាយថា៖ កឡាននេះ ប្តីរបស់ខ្ញុំនឹងជាប់ជាមួយខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំបានសម្រាលកូន ប្រុសបីនាក់ដល់គាត់។ ដោយសារតែនេះ នាងបានហៅឈ្មោះគាត់ថា លេវី។ ហើយ នាងបានផ្ទៃពោះម្តងទៀតទៀតបានសម្រាលកូនប្រុសម្នាក់ ហើយនាងបាននិយាយថា កឡាននេះខ្ញុំនឹងអរព្រះគុណព្រះអម្ចាស់ ដោយសារតែនេះ នាងបានហៅឈ្មោះគាត់ថា យូដា ហើយនាងឈប់សម្រាលកូន។

៣០

"វាដែលបានឃើញថា នាងមិនបានសម្រាលកូនឱ្យយ៉ាកុប ហើយវាដែលបាន ច្រណែនបងស្រីរបស់នាង ហើយនាងបាននិយាយទៅកាន់យ៉ាកុបថា៖ ឱ្យកូនដល់ខ្ញុំ ប្រសិនបើមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំនឹងស្លាប់។ យ៉ាកុបមានកំហឹងចំពោះវាដែល ហើយបាន និយាយទៅនាងថា៖ តើខ្ញុំជំនួសព្រះទេ ដែលបានដកហូតផ្លែនៃផ្ទៃពីអ្នក? វាដែលបាន និយាយទៅកាន់យ៉ាកុបថា៖ មើលឆើយ បីលហា អ្នកបំរើស្រីរបស់ខ្ញុំ ចូលទៅរកនាង ហើយនាងនឹងសម្រាលលើជង្គង់របស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំផងដែរនឹងត្រូវបានកសាងពីនាង។ ហើយនាងបានឱ្យបីលហា ដែលជាស្រីបំរើរបស់នាង ទៅជាប្រពន្ធគាត់ ហើយយ៉ាកុប បានចូលទៅរកនាង។ ហើយ បាល់ឡា ដែលជាអ្នកបម្រើស្រីរបស់វាដែល បានផ្ទៃពោះ ហើយនាងបានសម្រាលកូនប្រុសម្នាក់ដល់យ៉ាកុប។ វាដែលនិយាយថា៖ ព្រះបាន វិនិច្ឆ័យឱ្យខ្ញុំ ហើយបានស្តាប់សំឡេងខ្ញុំ ហើយបានប្រទានកូនប្រុសមកឱ្យខ្ញុំ ដូច្នោះ ហើយនាងបានហៅឈ្មោះគាត់ថា ដានី។ ហើយបីលហា ដែលជាអ្នកបំរើស្រី របស់វាដែល បានមានផ្ទៃពោះម្តងទៀត ហើយបានសម្រាលកូនប្រុសទីពីរឱ្យយ៉ាកុប។ ហើយវាដែលបាននិយាយថា ព្រះបានប្រកួតជំនួសខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានតស៊ូជាមួយប្អូនស្រី របស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានឈ្នះ ហើយនាងបានហៅឈ្មោះគាត់ថាណាតាលី។ លោកាបាន ឃើញថា នាងឈប់ពីការបង្កើតកូន ហើយនាងបានយកហ្សូលផា ដែលជាអំបាររបស់

នាង ហើយនាងបានប្រគល់នាងទៅយ៉ាកុបជាប្រពន្ធ ហើយគាត់បានចូលទៅរកនាង។ ហើយ ហ្សេលផា ដែលជាស្រីបំរើរបស់លោក បានផ្ទៃពោះ ហើយនាងបានបង្កើតកូន ប្រុសម្នាក់ដល់យ៉ាកុប។ ហើយលោកនិយាយថា៖ ជាសំណាង! ហើយនាងបានដាក់ ឈ្មោះគាត់ថា កាដ។ ហើយ បានយកពោះ នៅតែ ហ្សេលផា ដែល ស្រីបំរើ របស់ លោក ហើយ បានសម ហើយលោកនិយាយថា មានពរខ្ញុំ ដោយសារស្រ្តីនឹងហៅខ្ញុំថា មានពរ ហើយនាងបានហៅឈ្មោះគាត់ថា អាសេរ។ រូបិនបានទៅក្នុងថ្ងៃច្រូតកាត់ស្រូវ សាលី ហើយរកឃើញផ្លែម៉ង់ប្រាហ្មីរនៅក្នុងវាល ហើយនាំយកពួកវាទៅកាន់លោកជា ម្ចាស់របស់គាត់។ វាដែលនិយាយទៅកាន់លោកជាប្អូនស្រីរបស់នាងថា៖ សូមឱ្យម៉ង់ ប្រាហ្មីររបស់កូនប្រុសអ្នកដល់ខ្ញុំ។ លោកបាននិយាយថា៖ មិនគ្រប់គ្រាន់ទេឬ ដែលអ្នក បានយកច្រើនរបស់ខ្ញុំ? តើអ្នកនឹងយកផ្លែម៉ង់ប្រាហ្មីររបស់កូនប្រុសខ្ញុំផងដែរឬ? វាដែល បាននិយាយថា៖ មិនមែនដូច្នោះទេ គាត់នឹងដេកជាមួយអ្នកនៅយប់នេះ ជំនួសឱ្យផ្លែ ម៉ង់ប្រាហ្មីររបស់កូនប្រុសអ្នក។ យ៉ាកុបបានចូលពីវាលនៅពេលល្ងាច ហើយលោកបាន ចេញទៅជួបគាត់ ហើយនិយាយថា អ្នកនឹងចូលមកកាន់ខ្ញុំថ្ងៃនេះ ដ្បិតខ្ញុំបានជួលអ្នក ជំនួសផ្លែមែនជ្រែករបស់កូនប្រុសខ្ញុំ ហើយគាត់បានគេងជាមួយនាងនៅយប់នោះ។ ហើយព្រះបានស្តាប់លោក ហើយនាងបានផ្ទៃពោះរួចបង្កើតកូនប្រុសទីប្រាំដល់ យ៉ាកុប។ ហើយលោកនិយាយថា ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានរង្វាន់ដល់ខ្ញុំ ដោយសារខ្ញុំ បានប្រគល់អ្នកបម្រើស្រីរបស់ខ្ញុំឱ្យច្រើនរបស់ខ្ញុំ ហើយនាងបានហៅឈ្មោះគាត់ថា អីសា ការ ដែលមានន័យថា រង្វាន់។ ហើយលោកនៅតែមានផ្ទៃពោះ ហើយបានសម្រាលកូន ប្រុសទីប្រាំមួយដល់យ៉ាកុប។ ហើយលោកបាននិយាយថា ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទាន អំណោយដ៏ល្អដល់ខ្ញុំក្នុងពេលនេះ កឡូវប្តីរបស់ខ្ញុំនឹងជ្រើសរើសខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំបានបង្កើត កូនប្រុសប្រាំមួយនាក់ដល់គាត់ ហើយនាងបានហៅឈ្មោះគាត់ថា សេច្វីឡាន។ ហើយ បន្ទាប់ពីនេះ នាងបានសម្រាលកូនស្រី ហើយបានហៅឈ្មោះនាងថា អ៊ីដ៍លគួរឱ្យ ខ្លាច។ ព្រះបានចងចាំវាដែល ហើយព្រះបានស្តាប់នាង និងបានបើកសម្បត្តិរបស់ នាង។ ហើយនាងបានយកផ្ទៃ បានបង្កើតកូនប្រុសម្នាក់ឱ្យយ៉ាកុប ហើយវាដែល និយាយថា៖ ព្រះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំបានដកការប្រមាថចេញ។ ហើយគាត់បានហៅឈ្មោះ របស់គាត់ថា យ៉ូសែប ដោយនិយាយថា៖ សូមឱ្យព្រះបន្ថែមកូនប្រុសមួយទៀតដល់ខ្ញុំ។

វាបានកើតឡើងដែលនៅពេលវាដែលបានបង្កើតយ៉ូសែប យ៉ាកុបបាននិយាយ ទៅកាន់ឡាបានថា ចូររកពូនខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចទៅកាន់កន្លែងរបស់ខ្ញុំ និងទៅកាន់ដី របស់ខ្ញុំ។ ប្រគល់ប្រពន្ធ និងកូនរបស់ខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ដែលខ្ញុំបានបម្រើអ្នកដើម្បីបាន ពួកគេ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចចាកចេញបាន ព្រោះអ្នកដឹងអំពីការបម្រើរបស់ខ្ញុំដែលបានបម្រើ អ្នក។ ឡាបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ប្រសិនបើខ្ញុំបានរកការអនុគ្រោះនៅមុខអ្នក ខ្ញុំបាន

ទស្សន៍ទាយឃើញថា ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរដល់ខ្ញុំដោយសារការមករស់រវើក។
សូមបញ្ជាក់ប្រាក់ឈ្នួលរបស់អ្នកទៅកាន់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យ។ យ៉ាកុបបាន
និយាយថា៖ អ្នកដឹងអំពីការដែលខ្ញុំបានបម្រើអ្នក និងពីចំនួនសត្វពាហនៈរបស់អ្នកដែល
នៅជាមួយខ្ញុំ។ តូចមែន ដ្បិតអ្វីៗដែលជារបស់អ្នកនៅមុខខ្ញុំ ហើយបានកើនឡើងទៅ
ជាពហុជន ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះបានប្រទានពរអ្នកលើជើងរបស់ខ្ញុំ កុំឡូវនេះដូច្នោះ
ពេលណាខ្ញុំនឹងធ្វើផ្ទះសម្រាប់ខ្លួនឯង? ហើយឡាបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្វីដែល
ខ្ញុំនឹងឱ្យទៅអ្នក? ហើយយ៉ាកុបបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្នកមិនត្រូវឱ្យអ្វីទៅខ្ញុំទេ។
ប្រសិនបើអ្នកធ្វើពាក្យនេះទៅខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងចិញ្ចឹមចៀមរបស់អ្នកម្តងទៀត ហើយខ្ញុំនឹងរក្សា។
ថ្ងៃនេះ សូមឱ្យចៀមទាំងអស់របស់អ្នកឆ្លងកាត់ ហើយបំបែកចេញពីទីនោះនូវចៀមគ្រប់
ក្បាលដែលមានពណ៌ដ៏តក់ក្នុងចំណោមកូនចៀម និងចៀមគ្រប់ក្បាលដែលមានឆ្នុតនិង
មានពណ៌ចំពោះក្នុងចំណោមពពែ ទោះនឹងជាប្រាក់ឈ្នួលរបស់ខ្ញុំ។ ហើយភាពស្មោះត្រង់
របស់ខ្ញុំនឹងស្តាប់ចំពោះខ្ញុំនៅថ្ងៃបន្ទាប់ ពីព្រោះថាវាជារបស់ខ្ញុំគឺទៅចំពោះមុខអ្នក ទាំង
អស់ដែលមិនមានចំណុចៗនិងឆ្នុតនៅក្នុងពពែ និងដ៏តក់នៅក្នុងកូនចៀម នឹងត្រូវចាត់
ទុកថាជារបស់លួចពីខ្ញុំ។ ឡាបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ចូរឱ្យវាជាតាមពាក្យរបស់
អ្នក។ ហើយគាត់បានបំបែកនៅថ្ងៃនោះនូវពពែដែលមានចំណុចនិងដែលមានឆ្នុត
និងពពែព្រឺទាំងអស់ដែលមានចំណុចនិងដែលមានឆ្នុត និងគ្រប់អ្វីដែលជាប្រផេះក្នុង
ចំណោមកូនចៀម និងគ្រប់អ្វីដែលជាពណ៌សក្នុងចំណោមពួកវា ហើយបានប្រគល់
តាមរយៈដៃរបស់កូនប្រុសរបស់គាត់។ ហើយគាត់បានដកចេញផ្លូវចិញ្ចឹម រវាងកណ្តាល
របស់ពួកគេ និងរវាងកណ្តាលយ៉ាកុប។ ប៉ុន្តែយ៉ាកុបបានចិញ្ចឹមចៀមរបស់ឡាបានដែល
នៅសល់។ យ៉ាកុបបានយកដំបងរបស់ដើមស្នំរុស្ស៊ី និងដើមអាណូម៉ុន និងដើមផ្លែន
សម្រាប់ខ្លួនគាត់ ហើយយ៉ាកុបបានសកពួកវាជាការសកពណ៌ស ហើយកំពុងកោស
ផ្អែកខ្សែវី ផ្អែកពណ៌សដែលគាត់បានសកបានលេចឡើងនៅលើដំបងទាំងនោះជា
ចម្រុះ។ ហើយគាត់បានដាក់ឈើដែលគាត់បានសំលៀកនៅក្នុងរង្វង់ទឹក
សម្រាប់ចៀមផឹក ដើម្បីឱ្យនៅពេលចៀមមកផឹកទឹក ពួកវានឹងមានផ្ទៃពោះនៅមុខឈើ
ទាំងនោះ។ ហើយ ចៀម កំពុង មាន ផ្ទៃពោះ ទៅ ក្នុង ដំបង ហើយ ចៀម បាន កើត
កូន ស ចម្រុះ និង ប្រផេះ ចំណុច។ យ៉ាកុបបានបំបែកកូនចៀម ហើយបានដាក់ចៀម
ឈ្នួលឆ្លងនិងចៀមចម្រុះទាំងអស់នៅមុខឡាចៀម ហើយគាត់បានបំបែកហ្វូង
សម្រាប់ខ្លួនគាត់ដាច់ដោយឡែក ហើយមិនបានលាពួកវាចូលទៅក្នុងហ្វូងចៀមរបស់
ឡាបានទេ។ វាបានកើតឡើងនៅពេលដែលចៀមកំពុងមានផ្ទៃក្នុងស្បូន យ៉ាកុបបាន
ដាក់ឈើនៅមុខចៀមក្នុងរង្វង់ ដើម្បីឱ្យពួកវាមានផ្ទៃតាមឈើ។ នៅពេលដែលពពែ
បានកើត គាត់មិនបានដាក់ទេ ហើយវាបានកើតឡើងថា ពពែគ្មានសញ្ញាជារបស់
ឡាបាន ប៉ុន្តែពពែមានសញ្ញាជារបស់យ៉ាកុប។ បុរសនោះបានក្លាយជាអ្នកមានយ៉ាង

ខ្លាំងណាស់ ហើយគាត់មានសត្វចិញ្ចឹមជាច្រើន គោ អ្នកបម្រើ អ្នកបម្រើស្រី៤២
និង៧១។

៣១

យ៉ាកុបបានលឺពាក្យរបស់ពួកកូនប្រុសឡាបានថា៖ យ៉ាកុបបានយកទ្រព្យសម្បត្តិ
ទាំងអស់របស់ខ្ញុំពួកយើង ហើយពីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំពួកយើង គាត់បានធ្វើឱ្យមានសិរី
ល្អទាំងអស់នេះ។ ហើយយ៉ាកុបបានឃើញមុខរបស់ឡាបាន ហើយមើលទៅ វាមិនដូច
ចំពោះគាត់ដូចជាម្សិលមិញនិងម្សិលថ្ងៃទេ។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់យ៉ាកុប
ថា៖ ចូររុក្ខឡប់ទៅទីដីរបស់ខ្ញុំពួកអ្នក និងទៅកាន់ជំនាន់របស់អ្នក ហើយខ្ញុំនឹងនៅ
ជាមួយអ្នក។ យ៉ាកុបបានបញ្ជូនហោរាលោកា និងវាដែលមករាល់ទំនាប ដែលហូរចៀម
របស់គាត់នៅ។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំឃើញមុខរបស់ខ្ញុំពួកអ្នក
រាល់គ្នាដែលមិនមានចំពោះខ្ញុំដូចជាម្សិលមិញនិងម្សិលថ្ងៃទេ ប៉ុន្តែព្រះរបស់ខ្ញុំពួកខ្ញុំបាន
នៅជាមួយខ្ញុំ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ដឹងដែរថា ខ្ញុំបានបម្រើពួករបស់អ្នករាល់គ្នាដោយ
ប្រឹក្សាទាំងអស់របស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំពួករបស់អ្នករាល់គ្នាបានបោកខ្ញុំ ហើយបានប្តូរប្រាក់
ឈ្នួលរបស់ខ្ញុំដប់ដងហើយ ប៉ុន្តែព្រះមិនបានអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ធ្វើបាបខ្ញុំទេ។ ប្រសិនបើ
គាត់និយាយដូច្នោះថា ពួកដែលមានពណ៌ចម្រុះនឹងជារង្វាន់របស់អ្នក ហើយចៀមទាំង
អស់នឹងសំរាលកូនចម្រុះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់និយាយថា ពួកដែលមានពណ៌សនឹងជា
រង្វាន់របស់អ្នក ហើយចៀមទាំងអស់នឹងសំរាលកូនស។ ហើយទេវតាបានយកពពួក
សត្វទាំងអស់របស់ខ្ញុំពួករបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយប្រទានពួកវាដល់ខ្ញុំ។ ហើយវាបានកើត
ឡើងនៅពេលដែលពពែកំពុងមានផ្ទៃពោះ ហើយខ្ញុំបានឃើញក្នុងស្បូនរបស់ខ្ញុំ ហើយ
មើលចុះ ពពែពណ៌លឿងនិងចៀមពណ៌កំពុងឡើងលើពពែ ដែលមានពណ៌ស ចំណុច
ចម្រុះ និងពណ៌ផេះចំណុចប្រឡាក់។ ហើយទេវតានៃព្រះបាននិយាយទៅខ្ញុំតាម
ដំណេកថា៖ យ៉ាកុប ហើយខ្ញុំក៏បាននិយាយថា៖ អ្វីគឺ? ហើយបាននិយាយថា៖ មើល
ឡើងដោយភ្នែករបស់អ្នក ហើយមើលឃើញពពែពណ៌លឿង និងចៀមពណ៌កំពុងឡើង
លើចៀម និងពពែដែលមានពណ៌សប្រឡាក់ ចម្រុះ និងពណ៌ប្រផេះចំណុច ព្រោះខ្ញុំ
បានឃើញអ្វីទាំងអស់ដែលឡាបានធ្វើចំពោះអ្នក។ ខ្ញុំជាព្រះដែលបានលេចមកកាន់អ្នក
នៅទីកន្លែងរបស់ព្រះ ដែលអ្នកបានលាបសសរទៅខ្ញុំនៅទីនោះ ហើយអ្នកបានសន្យា
ទៅខ្ញុំនៅទីនោះនូវសេចក្តីសន្យា។ ឥឡូវនេះដូច្នោះ ចូរក្រោកឡើង ហើយចេញទៅពី
ផែនដីនេះ ហើយចាកចេញទៅកាន់ផែនដីនៃកំណើតរបស់អ្នក ហើយខ្ញុំនឹងនៅជាមួយ
អ្នក។ ហើយវាដែលនិងលោកាបានឆ្លើយតបថា៖ តើយើងនៅមានផ្នែកឬមរតកនៅក្នុង

ផ្ទះរបស់ឪពុករបស់យើងទៀតដែរឬទេ? តើយើងមិនត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាជន
បរទេសចំពោះគាត់ទេឬ? ពិតណាស់គាត់បានលក់យើង ហើយគាត់បានស៊ីប្រាក់របស់
យើងអស់ហើយ។ ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ និងសិរីល្អដែលព្រះបានយកទៅជីវិតពុករបស់
យើង នឹងជារបស់យើង និងកូនរបស់យើង ដូច្នោះកឡាននេះ សូមធ្វើតាមអ្វីដែលព្រះ
បាននិយាយទៅកាន់អ្នក។ យ៉ាកុបក្រោកឡើង ហើយនាំប្រពន្ធ និងកូនរបស់គាត់
ឡើងជិះត្រី ហើយគាត់បាននាំទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់របស់គាត់ និងហិកញ្ចប់ទាំងអស់
ដែលគាត់បានទទួលនៅក្នុងមេសូបូតាមី និងអ៊ីលទាំងអស់របស់គាត់ ដើម្បីទៅកាន់ឪពុក
របស់គាត់គឺអីសាក់នៅក្នុងដីកាណាន។ ឡាបានទៅកាន់ចៀមរបស់គាត់
ហើយវាដែលបានល្អច្រើនណាស់របស់ឪពុកនាង។ យ៉ាកុបបានលាក់ពីឡាបានជនជាតិ
ស៊ីរី ដោយមិនប្រាប់គាត់ថាគាត់កំពុងរត់គេច។ ហើយគាត់បានរត់ភៀសខ្លួនជាមួយនឹង
អ៊ីលទាំងអស់របស់គាត់ ហើយបានឆ្លងទន្លេ ហើយបានប្រញាប់ទៅកាន់ភ្នំហ្គីលាដ។ វា
ត្រូវបានរាយការណ៍ទៅកាន់ឡាបានជនជាតិស៊ីរីនៅថ្ងៃទីបី ថាយ៉ាកុបបានរត់គេច។
ហើយដោយបានយកបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ជាមួយខ្លួនគាត់ បានដេញតាមគាត់ផ្លូវ
ប្រាំពីរថ្ងៃ ហើយបានទាន់គាត់នៅលើភ្នំហ្គីលាដ។ ប៉ុន្តែព្រះបានមកជួបឡាបានជនជាតិ
ស៊ីរីក្នុងសុប្រិស្តពេលយប់ ហើយបានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ចូរប្រយ័ត្នខ្លួនឯង កុំនិយាយ
អ្វីអាក្រក់ជាមួយយ៉ាកុបឡើយ។ ហើយឡាបានចាប់យ៉ាកុប ហើយយ៉ាកុបបាន
ដាក់តង់របស់គាត់នៅលើភ្នំ ហើយឡាបាននាំបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់នៅលើភ្នំ
ហ្គីលាដ។ ឡាបាននិយាយទៅកាន់យ៉ាកុបថា៖ អ្នកបានធ្វើអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាអ្នករត់
គេចដោយលាក់ ហើយបានលួចខ្ញុំ ហើយបានដឹកនាំកូនស្រីរបស់ខ្ញុំទៅ ដូចជាស្រ្តី
ណាមួយដោយដាវ? ហើយប្រសិនបើអ្នកបានប្រកាសដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងបញ្ជូនអ្នក
ជាមួយនឹងអំណរ ជាមួយនឹងត្រី ត្រី និងពិណ។ ហើយខ្ញុំមិនត្រូវបានគេរាប់ថាសមនឹង
មើបកូន និងកូនស្រីរបស់ខ្ញុំ កឡាននេះអ្នកបានធ្វើដោយភាពល្ងង់ខ្លៅ។ ហើយកឡាន
នេះ ដែររបស់ខ្ញុំខ្លាំងក្លាដើម្បីធ្វើបាបអ្នក ប៉ុន្តែព្រះនៃឪពុករបស់អ្នកបាននិយាយទៅកាន់
ខ្ញុំកាលពីម្សិលមិញថា ការពារខ្លួនអ្នក កុំនិយាយអាក្រក់ជាមួយយ៉ាកុបឡើយ។ កឡាននេះ
អ្នកបានទៅហើយ ព្រោះអ្នកចង់ទៅផ្ទះឪពុករបស់អ្នកយ៉ាងខ្លាំង តែហេតុអ្វីបានជា
អ្នកលួចព្រះរបស់ខ្ញុំ? យ៉ាកុបឆ្លើយតបទៅកាន់ឡាបានថា៖ ខ្ញុំបានភ័យខ្លាច ពីព្រោះខ្ញុំ
បាននិយាយថា អ្នកប្រហែលជានឹងយកកូនស្រីរបស់អ្នក និងអ៊ីលទាំងអស់របស់ខ្ញុំ
ទៅពីខ្ញុំ។ ហើយយ៉ាកុបបាននិយាយថា៖ អ្នកណាដែលអ្នករកឃើញព្រះរបស់អ្នកនោះ
នឹងមិនរស់នៅចំពោះមុខបងប្អូនរបស់យើងទេ។ សូមពិនិត្យមើលថាអ្វីដែលជារបស់អ្នក
នៅក្បែរខ្ញុំ ហើយយកទៅ។ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានស្គាល់អ្វីទាំងអស់នៅក្បែរគាត់ទេ។
យ៉ាកុបមិនបានដឹងថា វាដែលដែលជាប្រពន្ធរបស់គាត់បានលួចវាទាំងនោះ។ ឡាបាន
បានចូលហើយស្វែងរកក្នុងផ្ទះរបស់លោក ប៉ុន្តែមិនបានរកឃើញទេ ហើយគាត់បាន

ចេញពីផ្ទះរបស់លោក រួចស្វែងរកក្នុងផ្ទះរបស់យ៉ាកុប និងក្នុងផ្ទះរបស់ស្រ្តីបំរើទាំងពីរ
នាក់ ប៉ុន្តែមិនបានរកឃើញដែរ បន្ទាប់មកគាត់បានចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់វាដែល។
វាដែលបានយករូបតំណាងទាំងនោះ ហើយដាក់វាទៅក្នុងកាបូបស្ពាយអង្កាញ់របស់អ្នកដុ
ហើយអង្គុយលើវា។ ហើយនាងបាននិយាយទៅឪពុករបស់នាងថា៖ កុំទទួលយ៉ាង
ធ្ងន់ធ្ងរ ចេហ្វាយ ខ្ញុំមិនអាចក្រោកឈរឡើងនៅចំពោះមុខលោកបានទេ ព្រោះថាទម្លាប់
តាមប្រពៃណីនៃស្រ្តីកំពុងមានដល់ខ្ញុំ។ ឡាបានបានស្រាវជ្រាវរកនៅក្នុងផ្ទះទាំងមូល
ហើយមិនបានរកឃើញរូបព្រះទេ។ យ៉ាកុបបានខឹង ហើយគាត់បានប្រយុទ្ធជាមួយ
ឡាបាន។ យ៉ាកុបឆ្លើយតបនិងនិយាយទៅឡាបានថា៖ អ្វីជាការប្រព្រឹត្តខុសរបស់ខ្ញុំ?
ហើយអ្វីជាបាបរបស់ខ្ញុំ ដែលធ្វើឱ្យអ្នកបានដេញតាមខ្ញុំ? ហើយដោយសារអ្នកបាន
ស្រាវជ្រាវគ្រឿងប្រើប្រាស់ទាំងអស់នៃផ្ទះរបស់ខ្ញុំ តើអ្នកបានរកឃើញអ្វីពីគ្រឿងប្រើ
ប្រាស់ទាំងអស់នៃផ្ទះរបស់អ្នក? សូមដាក់វានៅទីនេះនៅចំពោះមុខបងប្អូនប្រុសរបស់
អ្នក និងបងប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ហើយឱ្យពួកគេវិនិច្ឆ័យរវាងយើងទាំងពីរ។ រឿងទាំងនេះ
ម៉ែឆ្នាំ ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នក។ ចៀមរបស់អ្នកនិងពិររបស់អ្នកមិនត្រូវបានធ្វើឱ្យគ្មានកូន។
ចៀមដែលបានចៀមរបស់អ្នក ខ្ញុំមិនបានស៊ី។ អ្វីដែលត្រូវសត្វសាហាវបានសម្លាប់ ខ្ញុំ
មិនបាននាំមកអ្នកទេ ខ្ញុំបានសងវាដោយខ្លួនឯងទាំងការលួចពេលម៉ែ និងការលួច
ពេលយប់។ ខ្ញុំត្រូវបានដុតដោយកំដៅពេលម៉ែ និងត្រូវបានកកដោយទឹកកកពេលយប់
ហើយការគេងរបស់ខ្ញុំបានចាកចេញពីភ្នែករបស់ខ្ញុំ។ នេះ គឺ ម៉ែ ឆ្នាំ ដែល ខ្ញុំ នៅ ក្នុង
ផ្ទះ របស់ អ្នក។ ខ្ញុំ បាន បម្រើ អ្នក ដប់បួន ឆ្នាំ ដើម្បី កូនស្រី ទាំង ពីរ របស់ អ្នក និង ប្រាំ
មួយ ឆ្នាំ ជាមួយ ចៀម របស់ អ្នក ហើយ អ្នក បាន បោក បញ្ឆោត ប្រាក់ឈ្នួល របស់ ខ្ញុំ
ដប់ ដង។ ប្រសិនបើមិនមានព្រះនៃឪពុករបស់ខ្ញុំ គឺការប្រាបាទ និងការភ័យខ្លាចរបស់
អីសាក នោះកឡាននេះអ្នកនឹងបានបញ្ជូនខ្ញុំចេញដោយទេទេ។ ការបន្ទាបបង្គាប់របស់ខ្ញុំ
និងការខំប្រឹងប្រែងនៃដៃរបស់ខ្ញុំ ព្រះប៉ានឃើញ ហើយបានស្តីបន្ទោសអ្នកកាលពី
ម្សិលមិញ។

ឡាបានឆ្លើយតបនិយាយទៅកាន់យ៉ាកុបថា កូនស្រីទាំងនោះជាកូនស្រីរបស់ខ្ញុំ
និងកូនប្រុសទាំងនោះជាកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ និងសត្វចិញ្ចឹមទាំងនោះជាសត្វចិញ្ចឹមរបស់ខ្ញុំ
និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកឃើញគឺជារបស់ខ្ញុំ ហើយចំពោះកូនស្រីទាំងនោះរបស់ខ្ញុំ តើខ្ញុំ
នឹងធ្វើអ្វីទៅកាន់ពួកគេម៉ែនេះ ឬទៅកាន់កូនៗរបស់ពួកគេដែលពួកគេបានសម្រាវ?
កឡាននេះ ដូច្នោះ មកទីនេះ ខ្ញុំនឹងធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយអ្នក ហើយវានឹងជាសក្ខីកម្មរវាងខ្ញុំ
និងអ្នក។ គាត់បាននិយាយទៅគាត់ថា មើល គ្មាននរណាម្នាក់ជាមួយយើងទេ។ មើល
ព្រះជាសាក្សីរវាងខ្ញុំនិងអ្នក។ ប៉ុន្តែ យ៉ាកុប បានយកថ្ម ហើយបានតាំងវាជាសសរ។
យ៉ាកុបបាននិយាយទៅកាន់បងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ថា៖ ប្រមូលថ្ម ហើយពួកគេបាន

ប្រមូលថ្ម ហើយបានធ្វើជាក្ដី ហើយពួកគេបានបរិភោគនៅទីនោះលើភ្នំ។ ឡាបានបាន
និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ភ្នំនេះជាសាក្សីរវាងខ្ញុំនិងអ្នកនៅថ្ងៃនេះ។ ហើយឡាបាន
បានហៅវាថា ភ្នំនៃសក្ដីកម្ម ប៉ុន្តែយ៉ាកុបបានហៅវាថា ភ្នំសាក្សី។ ឡាបាននិយាយទៅ
កាន់យ៉ាកុបថា៖ មើល! គំនរនេះ និងសសរដែលខ្ញុំបានបង្កើតឡើងនៅកណ្តាលរវាងខ្ញុំ
និងអ្នក គំនរនេះធ្វើជាសាក្សី ហើយសសរនេះក៏ធ្វើជាសាក្សី។ ដោយហេតុនេះ ឈ្មោះ
របស់វាត្រូវបានហៅថា គំនរធ្វើជាសាក្សី។ ហើយទស្សនៈនេះដែលបាននិយាយថា
ប្រហែលព្រះមើលឃើញនៅកណ្តាលរវាងខ្ញុំនិងអ្នក ដោយសារយើងនឹងផ្តាច់ចេញពីគ្នា
ទៅវិញទៅមក។ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើបាបកូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ឬប្រសិនបើអ្នកយកប្រពន្ធផ្សេង
ទៀតលើសពីកូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ចូរមើល គ្មាននរណាម្នាក់នៅជាមួយយើងទេ ប៉ុន្តែព្រះជា
សាក្សីរវាងខ្ញុំនិងអ្នក។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនឆ្លងកាត់ទៅរកអ្នក ហើយអ្នកក៏មិនឆ្លងកាត់ភ្នំនេះ
និងសសរនេះមកកាន់ខ្ញុំដើម្បីធ្វើអំពើអាក្រក់ទេ។ ព្រះនៃអាប្រាហាំ និងព្រះ
នៃណាហោរ សូមវិនិច្ឆ័យរវាងពួកយើង ហើយយ៉ាកុបបានស្បថដោយការភ័យខ្លាច
ចំពោះព្រះនៃឪពុករបស់គាត់ គឺអីសាក។ ហើយគាត់បានថ្វាយបូជានៅលើភ្នំ ហើយ
បានហៅបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយពួកគេបានញ៉ាំ និងផឹក រួចពួកគេបានដេកនៅ
លើភ្នំ។

៣២

ឡាបានបានក្រោកឡើងនៅពេលព្រឹក មើបកូនប្រុសនិងកូនស្រីរបស់គាត់ ហើយ
ប្រទានពរពួកគេ រួចហើយឡាបានបែរត្រឡប់ចាកចេញទៅកាន់ទឹកនៃរន្ធដាររបស់គាត់។

ហើយយ៉ាកុបបានចាកចេញតាមផ្លូវរបស់គាត់ ហើយពេលក្រឡេកមើលឡើង
គាត់បានឃើញជំរំរបស់ព្រះដែលបានបោះជំរំ ហើយទេវតារបស់ព្រះបានមកជួបគាត់។
យ៉ាកុបបាននិយាយនៅពេលដែលគាត់ឃើញពួកគេថា៖ នេះជាជំរំរបស់ព្រះ ហើយ
គាត់បានហៅឈ្មោះទឹកនៃរន្ធនោះថា ជំរំ។

យ៉ាកុបបានផ្ញើអ្នកបញ្ជូនសារទៅមុខគាត់ ទៅរកអេសៅ ដែលជាបងប្អូនរបស់
គាត់ ទៅកាន់ដីសេអ៊ីរ ក្នុងត្រីកូអេដុម។ ហើយបានបញ្ជាទៅពួកគេថា៖ ដូច្នេះអ្នករាល់
គ្នានឹងនិយាយទៅចេញវាយរបស់ខ្ញុំ គឺឯសាវថា ដូច្នេះបាវបម្រើរបស់អ្នក គឺយ៉ាកុប
និយាយថា ខ្ញុំបានរស់នៅជាមួយឡាបាន ហើយខ្ញុំបាននៅរហូតដល់កំឡុង។ ហើយខ្ញុំ
មានគោ លា ចៀម អ្នកបម្រើប្រុស និងអ្នកបម្រើស្រី ហើយខ្ញុំបានផ្ញើគេមកប្រាប់ដល់

ម្ចាស់របស់ខ្ញុំគឺអេសៅ ដើម្បីឱ្យអ្នកបម្រើរបស់អ្នករកបានសេចក្តីប្រោសចិត្តនៅពីមុខ
អ្នក។ ហើយទេវតាទាំងនោះបានត្រឡប់មករកយ៉ាកុប និងយាយថា៖ យើងបានទៅរកបង
ប្អូនរបស់លោកគឺអេសៅ ហើយមើលទៅគាត់កំពុងមកជួបលោក ជាមួយបុរសប្អូនរយ
នាក់។ យ៉ាកុបក៏យំខ្លាំងណាស់ ហើយមានទុក្ខព្រួយ ហើយបានបែងចែកប្រជាជនដែល
នៅជាមួយគាត់ រួមទាំងគោ ២៤ និងចៀម ទៅជាពីរជំរុំ។ ហើយ យ៉ាកុប បាន
និយាយថា៖ ប្រសិនបើ អេសៅ មកវាយ ជំរុំមួយ នោះ ជំរុំទីពីរ នឹងរួចផុត។ យ៉ាកុបបាន
និយាយថា ព្រះជាម្ចាស់នៃឪពុករបស់ខ្ញុំគឺអប្រាហាំ និងព្រះជាម្ចាស់នៃឪពុករបស់ខ្ញុំគឺ
អ៊ីសាក ព្រះអម្ចាស់ អ្នកដែលបានមានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា ចូរត្រលប់ទៅកាន់ទឹកដីនៃ
កំណើតរបស់អ្នក ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នកប៉ាន់ល្អ សូមឱ្យវាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ខ្ញុំ ចំពោះ
យុត្តិធម៌ទាំងអស់ និងសេចក្តីពិតទាំងអស់ ដែលអ្នកបានធ្វើដល់អ្នកបម្រើរបស់អ្នក
ព្រោះដោយដំបងនេះរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានឆ្លងទន្លេយ៉ារដាននេះ ប៉ុន្តែកន្លះនេះ ខ្ញុំបានក្លាយជា
ជំរុំពីរ។ សូមសង្គ្រោះខ្ញុំពីដៃបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ ពីដៃអេសៅ ដ្បិតខ្ញុំខ្លាចគាត់ កុំឱ្យគាត់មក
វាយខ្ញុំ និងម្តាយជាមួយកូនៗ។ ប៉ុន្តែអ្នកបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងធ្វើល្អដល់អ្នក ហើយខ្ញុំ
នឹងធ្វើឱ្យពូជរបស់អ្នកដូចជាដីខ្យល់នៃសមុទ្រ ដែលនឹងមិនអាចរាប់បានដោយសារតែ
ភាពច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់។ ហើយគាត់បានគេងនៅទីនោះក្នុងយប់នោះ ហើយបានយក
អំណោយដែលបាននាំមក ហើយបានបញ្ជូនទៅកាន់អេសៅ ដែលជាបងប្អូនរបស់
គាត់។ ពេលពីររយក្បាល ពេលពេល្លាយភ្នែកក្បាល ចៀមពីររយក្បាល ចៀមដែល្លាយភ្នែក
ក្បាល ២៤២២៧ កំពុងបំបៅដោះ និងកូនរបស់ពួកវា សាមសិបក្បាល គោសែសិប
ក្បាល គោដែល្លាយដប់ក្បាល លាភ្នែកក្បាល និងកូនលាដប់ក្បាល។ ហើយគាត់បានឱ្យ
ពួកវាទៅកាន់អ្នកបម្រើរបស់គាត់ ហូរមួយមួយដាច់ដោយឡែក។ គាត់បាននិយាយ
ទៅកាន់អ្នកបម្រើរបស់គាត់ថា៖ ទៅមុខខ្ញុំ ហើយធ្វើចន្លោះរវាងហូរនីមួយៗ។ ហើយ
គាត់បានបញ្ជូនទៅអ្នកទីមួយ ថា៖ ប្រសិនបើអេសៅ ដែលជាបងរបស់ខ្ញុំ ជួបអ្នក ហើយ
សួរអ្នកថា អ្នកជារបស់នរណា? ហើយអ្នកកំពុងទៅណា? ហើយរបស់នរណាទាំងនេះ
ដែលកំពុងទៅមុខអ្នក? អ្នកនឹងនិយាយថា៖ របស់អ្នកបម្រើរបស់អ្នកគឺយ៉ាកុប
អំណោយបានផ្ញើទៅកាន់ចេហ្វាយរបស់ខ្ញុំគឺអេសៅ ហើយមើល គាត់នៅពីក្រោយ
យើង។ ហើយបានបញ្ជូនទៅដល់អ្នកទីមួយ និងទៅដល់អ្នកទីពីរ និងទៅដល់អ្នកទីបី និង
ទៅដល់អស់អ្នកដែលកំពុងដើរនាំមុខពីក្រោយហូរសត្វទាំងនេះ ដោយនិយាយថា៖
តាមពាក្យនេះ ចូរនិយាយទៅអេសៅ នៅពេលគាត់ជួបអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង
និយាយថា៖ ចូរមើល ទាសរបស់អ្នកគឺយ៉ាកុបកំពុងមកពីក្រោយយើង។ គាត់បាន
និយាយដ្បិតថា៖ ខ្ញុំនឹងផ្សះផ្សាទឹកមុខរបស់គាត់ដោយរបស់កាន់ដោយទាំងនោះដែល
កំពុងទៅមុខខ្ញុំ ហើយក្រោយពីនេះខ្ញុំនឹងឃើញមុខរបស់គាត់ ប្រហែលជាគាត់នឹង
ទទួលយកខ្ញុំ។ ហើយអំណោយទាំងនោះបានទៅមុខគាត់ ចំណែកគាត់បានគេងនៅក្នុង

ជំរំនៅយប់នោះ។ ក្រោកឡើងនៅយប់នោះ គាត់បានយកប្រពន្ធទាំងពីរ ត្រូវបំរើទាំងពីរ និងកូនទាំងដប់មួយរបស់គាត់ ហើយបានឆ្លងកាត់ចំណុចឆ្លងទន្លេយ៉ាបុក។ ហើយគាត់ បានយកពួកគេ ឆ្លងកាត់ទឹកហូរ ហើយនាំអ្វីៗទាំងអស់របស់គាត់ឆ្លងកាត់ទៅ។

យ៉ាកុបនៅសល់តែម្នាក់ឯង ហើយមានបុរសម្នាក់បានចំបាប់ជាមួយគាត់រហូតដល់ ព្រឹក។ គាត់បានឃើញថាមិនអាចឈ្នះគាត់បាន ហើយបានប៉ះទង្គិចក្បាលរបស់គាត់ ហើយបានធ្វើឱ្យទង្គិចក្បាលរបស់យ៉ាកុបស្លឹកនៅពេលដែលគាត់ចាប់ចង្កេះជាមួយគាត់។ ហើយគាត់និយាយទៅគាត់ថា៖ ចូរធ្វើខ្ញុំទៅចុះ ព្រោះព្រលឹមបានឡើងហើយ។ ប៉ុន្តែ គាត់និយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើអ្វីទេ ប្រសិនបើអ្នកមិនប្រទានពរដល់ខ្ញុំ។ គាត់បាន និយាយទៅគាត់ថា៖ ឈ្មោះរបស់អ្នកគឺអ្វី? ឯគាត់បាននិយាយថា៖ យ៉ាកុប។ ហើយបាន និយាយទៅគាត់ថា៖ ឈ្មោះរបស់អ្នកនឹងមិនត្រូវបានហៅថា យ៉ាកុប ទៀតទេ ប៉ុន្តែ ឈ្មោះរបស់អ្នកនឹងជា អ៊ីស្រាអែល ពីព្រោះអ្នកបានមានឈ្មោះជាមួយព្រះ ហើយអ្នកនឹង មានអំណាចជាមួយមនុស្ស។ យ៉ាកុបបានសួរ ហើយនិយាយថា៖ សូមប្រាប់ឈ្មោះរបស់ អ្នកដល់ខ្ញុំ ហើយគាត់និយាយថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកសួរឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ? ហើយគាត់ បានប្រទានពរដល់យ៉ាកុបនៅទីនោះ។ ហើយយ៉ាកុបបានហៅឈ្មោះទឹកនៃនោះថា រូបរាងព្រះ ដ្បិតខ្ញុំបានឃើញព្រះមុខទ្រង់នឹងមុខ ហើយព្រលឹងរបស់ខ្ញុំត្រូវបាន សង្រ្គោះ។ ពន្លឺថ្ងៃបានរះឡើងលើគាត់ នៅពេលដែលរូបរាងនៃព្រះបានកន្លងផុត ហើយគាត់ផ្ទាល់បានខ្ចីខ្នែកក្បាលរបស់គាត់។ ដោយសារតែនេះ មិន ពុំ ពួកគេអាចនឹង បរិភោគ កូនប្រុស អ៊ីស្រាអែល សរសៃ ដែល បានស្លឹក ដែល គឺ នៅលើ ផ្នែកធំទូលាយ ក្តៅ រហូតដល់ ថ្ងៃ នេះ ដោយសារតែ បានប៉ះ ផ្នែកធំទូលាយ ក្តៅ យ៉ាកុប សរសៃ ដែល

៣៣

យ៉ាកុបបានលើកភ្នែករបស់គាត់ឡើងមើល ហើយបានឃើញអេសៅ ដែលជាបង ប្អូនរបស់គាត់កំពុងមក ជាមួយបុរសប្អូនរយនាក់។ យ៉ាកុបបានបែងចែកកូនៗទៅឱ្យ ដែលអា រ៉ាដែល និងស្រីបំរើទាំងពីរនាក់។ ហើយគាត់បានដាក់ត្រូវវ័យក្មេងទាំងពីរ និង កូនប្រុសរបស់ពួកគេនៅមុខ ហើយលេអ៊ានិងកូនៗរបស់នាងនៅពីក្រោយ ហើយរ៉ាដែលនិងយ៉ូសែបនៅចុងក្រោយបំផុត។ ប៉ុន្តែគាត់បានដើរទៅមុខពួកគេ ហើយ បានថ្វាយបង្គំលើដីប្រាំពីរដង រហូតដល់ចូលទៅជិតបងប្អូនរបស់គាត់។ ហើយអេសៅ បានរត់ទៅជួបគាត់ ហើយបានអោបគាត់ ដួលលើករបស់គាត់ ហើយថើបគាត់ ហើយ

ពួកគេទាំងពីរនាក់បានយំ។ ហើយអេសៅបានក្រែកទ្រេកមើលឡើងឃើញស្រ្តីទាំងនោះ និងកុមារទាំងនោះ ហើយបាននិយាយថា៖ អ្វីទាំងនេះចំពោះអ្នកគឺជាអ្វី? ហើយគាត់ បាននិយាយថា៖ កុមារទាំងនោះដែលព្រះបានប្រទានព្រះគុណដល់កូនប្រុសរបស់អ្នក។ ហើយស្រ្តីបំរើនិងកូនឧបរបស់ពួកគេបានចូលមកជិត ហើយពួកគេបានថ្វាយបង្គំ។ ហើយ លោកនិងកូនឧបរបស់នាងបានចូលមកជិត ហើយបានថ្វាយបង្គំ ហើយក្រោយពីនោះ៖ "វាដែលនឹងយូរសែបបានចូលមកជិត ហើយបានថ្វាយបង្គំ។ ហើយបាននិយាយថា៖ អ្វី ទាំងនេះចំពោះអ្នកគឺជាអ្វី ជំរំទាំងអស់ទាំងនេះដែលខ្ញុំបានជួប? ហើយគាត់បាន និយាយថា៖ ដើម្បីឲ្យអ្នកបម្រើរបស់អ្នករកបានសេចក្តីប្រោសនៅពីមុខអ្នក ព្រះ អម្ចាស់។ អេសៅនិយាយថា៖ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមានច្រើនហើយ សូមឱ្យរបស់របរដែលជា របស់អ្នកនៅជាមួយអ្នកចុះ។ លោកយ៉ាកុបបាននិយាយថា៖ ប្រសិនបើខ្ញុំបានរកឃើញ ការអនុគ្រោះនៅចំពោះមុខអ្នក សូមទទួលយកអំណោយទាំងនេះតាមរយៈដៃរបស់ខ្ញុំ ដ្បិតដោយសារហេតុនេះ ខ្ញុំបានឃើញមុខរបស់អ្នកដូចជានរណាម្នាក់ឃើញមុខរបស់ ព្រះជាម្ចាស់ ហើយអ្នកនឹងពេញចិត្តនឹងខ្ញុំ។ សូមទទួលពររបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបាននាំមកជូន អ្នក ព្រោះព្រះបានមេត្តាដល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមានគ្រប់យ៉ាង។ គាត់បានទទួលយ៉ាងខ្លាំង ហើយគាត់ក៏ទទួលយក។ ហើយគាត់បាននិយាយថា បានចាកចេញហើយ គោះយើង ដើរទៅតាមផ្លូវត្រង់។ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ម្ចាស់របស់ខ្ញុំដឹងថា កុមារ ទាំងនោះទន់ខ្សោយ ហើយចៀមនិងគោកពុំងប់បោត ដែលស្ថិតក្រោមការថែទាំរបស់ ខ្ញុំ។ ដូច្នេះប្រសិនបើខ្ញុំដេញតាមពួកវាយ៉ាងខ្លាំងមួយថ្ងៃ សត្វចិញ្ចឹមទាំងអស់នឹងស្លាប់។ សូមឲ្យម្ចាស់របស់ខ្ញុំធ្វើដំណើរទៅមុខអ្នកបម្រើរបស់គាត់សិន ចំណែកខ្ញុំនឹងធ្វើដំណើរ បន្តតាមផ្លូវយឺតយ៉ាវតាមការធ្វើដំណើរដែលនៅមុខខ្ញុំ និងតាមជំហានរបស់អ្នកបម្រើក្មេងៗ រហូតដល់ខ្ញុំមកដល់ម្ចាស់របស់ខ្ញុំនៅសេអ៊ីរ។ ហេសៅបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងទុក ប្រជាជនខ្លះដែលនៅជាមួយខ្ញុំឱ្យនៅជាមួយអ្នក។ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា៖ ហេតុអ្វី បានជានេះ? គ្រប់គ្រាន់ហើយ ដោយសារតែខ្ញុំបានរកឃើញការអនុគ្រោះនៅមុខអ្នក ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែអេសៅបានបែរត្រឡប់ទៅផ្លូវរបស់គាត់ទៅកាន់សេអ៊ីរនៅថ្ងៃនោះ។ ហើយយ៉ាកុបបានចាកចេញទៅកាន់តង់ ហើយគាត់បានសង់ផ្ទះសម្រាប់ខ្លួនគាត់នៅ ទីនោះ ហើយបានធ្វើតង់សម្រាប់សត្វចិញ្ចឹមរបស់គាត់ ដោយសារនេះ គាត់បានហៅ ឈ្មោះទឹកនៃនោះថា តង់។

ហើយយ៉ាកុបបានមកដល់ទីក្រុងសាឡើម ក្រុងសិគីម ដែលស្ថិតនៅក្នុងដែនដី កាណាន នៅពេលដែលគាត់បានត្រឡប់មកវិញពីមេសូបូតាមីស៊ីរី ហើយគាត់បានបោះ ជំរុំនៅមុខទីក្រុង។ ហើយគាត់បានទិញផ្នែកនៃវាលដែលគាត់បានបង្កើតតង់របស់គាត់

នៅទីនោះ ពីអេម័រ ឌីពុករបស់ស៊ីយ៉េម ក្នុងតម្លៃមួយរយអំណន។ ហើយគាត់បានបង្កើត
អាសនៈថ្វាយតម្លៃនៅទីនោះ ហើយបានអំពាវនាវទៅកាន់ព្រះរបស់អ៊ីស្រាអែល។

៣៤

ដេណា កូនស្រីរបស់លោកា ដែលនាងបានបង្កើតឱ្យយ៉ាកុប បានទៅក្រៅដើម្បីជួប
កូនស្រីរបស់ជនជាតិដើមភាគតំបន់។ ហើយស៊ីយ៉េម កូនប្រុសរបស់អេម័រ ជនជាតិហ៊ុរ
ដែលជាអ្នកគ្រប់គ្រងនៃទឹកដីនោះ បានឃើញនាង ហើយគាត់បានចាប់យកនាង បាន
ដេកជាមួយនាង ហើយបានធ្វើឱ្យនាងអាម៉ាស់។ ហើយគាត់បានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះ
ព្រលឹងដេណាស កូនស្រីរបស់យ៉ាកុប ហើយគាត់បានស្រលាញ់នារីព្រហ្មចារីនោះ
ហើយនិយាយតាមគំនិតរបស់នារីព្រហ្មចារីនោះទៅកាន់នាង។ ស៊ីយ៉េមបាននិយាយ
ទៅកាន់អេម័រ ដែលជាឌីពុករបស់គាត់ថា៖ សូមយកកូនស្រីនេះមកជាប្រពន្ធឱ្យខ្ញុំ។
យ៉ាកុបបានឮថា កូនប្រុសរបស់អេម័របានធ្វើឱ្យឌីណា កូនស្រីរបស់គាត់ប្រឡាក់ ហើយ
កូនប្រុសរបស់គាត់កំពុងនៅជាមួយសត្វចិញ្ចឹមរបស់គាត់នៅក្នុងវាល ដូច្នេះយ៉ាកុបបាន
នៅស្ងៀមរហូតដល់ពួកគេមកដល់។ អេម័រ ជាឌីពុករបស់ស៊ីយ៉េម បានចេញទៅរកយ៉ាកុប
ដើម្បីនិយាយជាមួយគាត់។ ប៉ុន្តែ ប្រុសរបស់យ៉ាកុបបានមកពីវាល ហើយនៅពេល
ដែលពួកគេបានឮ បុរសទាំងនោះមានទុក្ខព្រួយយ៉ាងខ្លាំង ហើយវាជារឿងឈឺចាប់
ចំពោះពួកគេយ៉ាងខ្លាំង ព្រោះគាត់បានធ្វើរឿងអាសម្មន៍ក្នុងអ៊ីស្រាអែល គឺបានដេក
ជាមួយកូនស្រីរបស់យ៉ាកុប ហើយវានឹងមិនមានដូច្នោះទេ។ ហើយអេម័របាននិយាយ
ទៅកាន់ពួកគេថា៖ ស៊ីយ៉េម កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ បានជ្រើសរើសកូនស្រីរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដោយព្រលឹងរបស់គាត់ ដូច្នេះសូមផ្តល់នាងជាប្រពន្ធដល់គាត់។ ហើយរៀបការជាមួយ
យើង ដោយឱ្យកូនស្រីរបស់អ្នករាល់គ្នាទៅយើង ហើយយកកូនស្រីរបស់យើងទៅកូន
ប្រុសរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នារស់នៅក្នុងចំណោមយើង ហើយមើល ដីនេះ
ធំទូលាយនៅមុខអ្នករាល់គ្នា។ រស់នៅ ហើយធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើវា ហើយទទួលបាន
កម្មសិទ្ធិនៅក្នុងវា។ ស៊ីយ៉េមបាននិយាយទៅកាន់ឌីពុករបស់នាង និងបងប្អូនប្រុសរបស់
នាងថា៖ សូមឱ្យខ្ញុំរកបានការអនុគ្រោះនៅចំពោះមុខអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្វីក៏ដោយដែល
អ្នករាល់គ្នានិយាយ យើងនឹងឱ្យ។ បង្កើនមហិច្ឆតាយកឱ្យធំធេងណាស់ ហើយខ្ញុំនឹងផ្តល់
ដូចជាអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នានិយាយទៅកាន់ខ្ញុំ ហើយសូមផ្តល់កូនស្រីនេះឱ្យខ្ញុំជាប្រពន្ធ។

ប៉ុន្តែពួកបុត្រនៃយ៉ាកុបបានឆ្លើយតបទៅកាន់ស៊ីយ៉េម និងអេម័រ ឌីពុករបស់គាត់
ជាមួយនឹងការបោកបញ្ឆោត ហើយបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ ដ្បិតពួកគេបានធ្វើឱ្យ

អសុចិន្ធរឌីណា បងស្រីរបស់ពួកគេ។ ហើយស៊ីមេអូននិងលេវី ដែលជាបងប្អូនប្រុស
របស់ដេណាស បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា យើងមិនអាចធ្វើរឿងនេះបានទេ គឺឱ្យ
ប្អូនស្រីរបស់យើងទៅបុរសដែលមានស្បែកកំណើត ពីព្រោះវាជាការប្រមាថចំពោះ
យើង។ តែក្នុងនេះ យើងនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យដូចអ្នកវាល់គ្នា ហើយយើងនឹងរស់នៅ
ជាមួយអ្នកវាល់គ្នា ប្រសិនបើអ្នកវាល់គ្នាក្លាយជាដូចយើង គឺដោយការកាត់ស្បែករបស់
អ្នកវាល់គ្នាគ្រប់គ្នាដែលជាប្រុស។ ហើយយើងនឹងប្រគល់ធីតារបស់យើងទៅឱ្យអ្នក
ហើយយើងនឹងយកធីតារបស់អ្នកមកជាប្រពន្ធរបស់យើង ហើយយើងនឹងរស់នៅ
ជាមួយអ្នក ហើយយើងនឹងក្លាយជាជាតិសាសន៍តែមួយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកវាល់គ្នាមិន
ស្តាប់យើងឱ្យធ្វើកាត់ស្បែក យើងនឹងយកកូនស្រីរបស់យើងហើយចាកចេញ។ ហើយ
ពាក្យទាំងនោះបានធ្វើឱ្យសប្បាយចិត្តនៅមុខអេម៉ែ និងនៅមុខស៊ីមេអូនប្រុស
របស់អេម៉ែ។ ហើយយុវជននោះមិនបានពន្យារពេលក្នុងការធ្វើតាមពាក្យនេះទេ ព្រោះ
គាត់ជាប់ចិត្តនឹងកូនស្រីរបស់យ៉ាកុប ហើយគាត់ជាអ្នកមានកិត្តិយសបំផុតក្នុងចំណោម
គ្រួសាររបស់ឪពុកគាត់។ ប៉ុន្តែ អេម៉ែ និង ស៊ីមេអូន កូនប្រុសរបស់គាត់ បានមកដល់ទ្វារ
ទីក្រុងរបស់ពួកគេ ហើយបាននិយាយទៅកាន់បុរសនៃទីក្រុងរបស់ពួកគេថា មនុស្ស
ទាំងនេះជាមនុស្សសន្តិភាព ឱ្យពួកគេរស់នៅជាមួយយើងនៅលើផែនដី ហើយឱ្យ
ពួកគេធ្វើពាណិជ្ជកម្មនៅទីនោះ ដីនេះមើលធំទូលាយទៅមុខពួកគេ យើងនឹងយកកូន
ស្រីរបស់ពួកគេជាប្រពន្ធរបស់យើង ហើយយើងនឹងផ្តល់កូនស្រីរបស់យើងដល់ពួកគេ
ក្នុងលក្ខខណ្ឌតែមួយនេះប៉ុណ្ណោះ អ្នកទាំងនោះនឹងដូចយើង គឺដើម្បីស្តាប់នៅជាមួយ
យើង ដើម្បីឱ្យក្លាយជាប្រជាជនតែមួយ គឺដោយការកាត់ស្បែកបុរសគ្រប់រូបរបស់យើង
ដូចជាពួកគេបានកាត់ស្បែករួចហើយដែរ។ ហើយគោក្របី សត្វមានជើងបួន និងទ្រព្យ
សម្បត្តិរបស់ពួកគេ តើមិនមែនជារបស់យើងទេឬ? គ្រាន់តែក្នុងរឿងនេះ ឱ្យយើងធ្វើ
ខ្លួនដូចពួកគេ ហើយពួកគេនឹងរស់នៅជាមួយយើង។ ហើយអេម៉ែ និងស៊ីមេអូន កូន
ប្រុសរបស់គាត់ ទាំងអស់អ្នកដែលជញ្ជូនទៅទ្វារទីក្រុងរបស់ពួកគេ បានស្តាប់ ហើយ
បុរសទាំងអស់បានកាត់ស្បែកសាច់ស្បែកមុខរបស់ពួកគេ។

វាបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទីបី នៅពេលដែលពួកគេកំពុងឈឺចាប់ កូនប្រុសទាំងពីរ
របស់យ៉ាកុប គឺស៊ីមេអូននិងលេវី ដែលជាបងប្អូនរបស់ដេណាស បានយកដាររបស់ពួក
គេម្នាក់ៗ ហើយបានចូលទៅក្នុងទីក្រុងដោយសុវត្ថិភាព រួចបានសម្លាប់បុរសគ្រប់គ្នា។
ពួកគេបានសម្លាប់ទាំងអេម៉ែនិងស៊ីមេអូន កូនប្រុសរបស់គាត់ ដោយដារ ហើយបានយក
ឌីណាចេញពីផ្ទះរបស់ស៊ីមេអូន រួចចេញទៅ។ ប៉ុន្តែកូនប្រុសរបស់យ៉ាកុបបានចូលទៅលើ
អ្នករងរបួស ហើយបានប្តូរទីក្រុងដែលពួកគេបានធ្វើឱ្យប្អូនស្រីឌីណារបស់ពួកគេ
អាក្រក់។ ហើយពួកគេបានយកចៀម គោ សត្វផ្សេងៗស្រស់របស់ពួកគេ ទាំងអស់ដែល

នៅក្នុងទីក្រុង និងទាំងអស់ដែលនៅក្នុងវាល។ ហើយពួកគេបានចាប់យករាងកាយទាំងអស់របស់ពួកគេ ទ្រព្យសម្ភារៈទាំងអស់របស់ពួកគេ និងស្ត្រីទាំងអស់របស់ពួកគេជាដើម ហើយបានប្តូរយកអ្វីៗទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងទីក្រុង និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងផ្ទះ។ យ៉ាកុបបាននិយាយទៅស៊ីមេអូននិងលេវីថា៖ អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើឱ្យខ្ញុំក្លាយជាអ្នកគួរឱ្យស្តាប់ ដូច្នេះខ្ញុំក្លាយជាមនុស្សអាក្រក់ចំពោះអស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងដីនេះ គឺក្នុងចំណោមជនជាតិកាណាននិងជនជាតិភេរេស៊ី។ ខ្ញុំមានចំនួនតិចតួច ហើយប្រសិនបើពួកគេប្រមូលគ្នាមកវាយប្រហារខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងគ្រួសាររបស់ខ្ញុំនឹងត្រូវបំផ្លាញ។ ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថា៖ តើគេនឹងប្រើប្រាស់ប្លូនស្រូវរបស់យើងដូចជាស្រ្តីពេស្យាឬ?

៣៥

ព្រះបាននិយាយទៅកាន់យ៉ាកុបថា៖ ក្រោកឡើងទៅកាន់ទីក្រុងបេថេល ហើយរស់នៅទីនោះ ហើយសាងសង់អាសនៈចូជាទីនោះដល់ព្រះដែលបានលេចមកជាមួយអ្នក នៅពេលដែលអ្នករត់គេចពីមុខអេសាវបងប្អូនរបស់អ្នក។ យ៉ាកុបបាននិយាយទៅកាន់គ្រួសាររបស់គាត់ និងអស់អ្នកដែលនៅជាមួយគាត់ថា៖ ចូរលើកយកព្រះបរទេសដែលនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាចេញពីកណ្តាលអ្នករាល់គ្នា ហើយសម្អាតខ្លួនអ្នករាល់គ្នានិងប្តូរសម្លៀកបំពាក់របស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយបានក្រោកឡើង ឲ្យយើងឡើងទៅបេថេល ហើយឲ្យយើងធ្វើអាសនៈថ្វាយតង្វាយនៅទីនោះ ដល់ព្រះដែលបានស្តាប់ខ្ញុំ ក្នុងថ្ងៃនៃការរៀនទ្រាំ ដែលគឺជាមួយខ្ញុំ ហើយបានសង្គ្រោះខ្ញុំ ក្នុងផ្លូវដែលខ្ញុំបានទៅ។ ហើយពួកគេបានប្រគល់ទៅកាន់យ៉ាកុបនូវព្រះបរទេសដែលនៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេ និងនូវរេបេខកាដែលនៅក្នុងត្រចៀករបស់ពួកគេ ហើយយ៉ាកុបបានលាក់ពួកវាទុកនៅក្រោមដើមឈើធេរេប៊ីនដែលនៅក្នុងស៊ីគីម ហើយបានបំផ្លាញពួកវារហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ ហើយអ៊ីស្រាអែលបានចេញដំណើរពីស៊ីគីម ហើយការវាយខ្លាចព្រះបានកើតមានលើទីក្រុងទាំងនោះដែលនៅជុំវិញពួកគេ ហើយពួកគេមិនបានដេញតាមកូនប្រុសរបស់អ៊ីស្រាអែលទេ។ យ៉ាកុបបានមកដល់លូសា ដែលស្ថិតនៅក្នុងដីកាណានដែលគឺបេថេល គាត់និងប្រជាជនទាំងអស់ដែលនៅជាមួយគាត់។ ហើយគាត់បានសាងសង់អាសនៈចូជានៅទីនោះ ហើយបានហៅកន្លែងនោះថា បេថេល ដ្បិតព្រះបានលេចមកឱ្យគាត់នៅទីនោះ ពេលគាត់រត់គេចពីមុខអេសាវ ដែលជាប្អូនប្រុសរបស់គាត់។

ដេប៉ូរ៉ា ដែលជាពេទ្យចំបៅរបស់លោក បានស្លាប់ ហើយត្រូវបានកប់នៅខាង
ក្រោមបេថេល ក្រោមដើមឈើអ្នក ហើយយ៉ាកុបបានហៅឈ្មោះនាងថា ដើមឈើអ្នក
នៃការកាន់ទុក្ខ។ ព្រះបានបង្ហាញខ្លួនទៅកាន់យ៉ាកុបនៅក្នុងក្រុងឈូស នៅពេលដែល
គាត់មកពីមេសូប៉ូតាមីនេស៊ីរី ហើយព្រះបានប្រទានពរដល់គាត់។ ហើយព្រះបានមាន
បន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ឈ្មោះរបស់អ្នកនឹងមិនត្រូវបានហៅថា យ៉ាកុប ទៀតទេ ប៉ុន្តែ
ឈ្មោះរបស់អ្នកនឹងជា អ៊ីស្រាអែល ហើយព្រះបានហៅឈ្មោះរបស់គាត់ថា
អ៊ីស្រាអែល។ ព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា ខ្ញុំជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក
ចូរកើនឡើងនិងបន្តពូជ ប្រជាជាតិនិងក្រុមជំនុំនៃប្រជាជាតិនិងមានពីអ្នក ហើយស្តេច
នឹងចេញមកពីចង្កេះរបស់អ្នក។ ហើយដីដែលខ្ញុំបានឱ្យដល់អារាប្រាហាំនិងអ៊ីសាក ខ្ញុំ
បានឱ្យដល់អ្នក វានឹងជារបស់អ្នក ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យដីនេះដល់កូនចៅរបស់អ្នកបន្ទាប់ពី
អ្នក។ ព្រះទ្រង់ទៅឡើងពីគាត់ ចេញពីទីកន្លែងដែលទ្រង់និយាយជាមួយគាត់។ ហើយ
យ៉ាកុបបានបង្កើតសសរនៅក្នុងទីកន្លែងដែលព្រះបាននិយាយជាមួយគាត់ សសរថ្ម
ហើយបានចាក់ការថ្វាយតង្វាយលើវា ហើយបានចាក់ប្រេងលើវា។ ហើយ យ៉ាកុប
បានហៅឈ្មោះទីកន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់បាននិយាយជាមួយគាត់នៅទីនោះថា
បេថេល។ ហើយយ៉ាកុបបានចាកចេញពីបេថេល បានដំឡើងតង់របស់គាត់នៅពី
ក្រោយបំបណ្តាឌើរ។ ហើយបានកើតឡើងនៅពេលដែលគាត់បានចូលទៅជិតខាប្រាថា
ដើម្បីមកដល់អេក្រាថា វាដែលបានសម្រាល ហើយនាងបានពិបាកសម្រាលក្នុងការ
សម្រាលកូន។ វាបានកើតឡើងនៅពេលដែលនាងឲ្យកំណើតយ៉ាងលំបាក ឆ្លប់បាន
និយាយទៅកាន់នាងថា៖ មានសេចក្តីក្លាហាន ហើយដ្បិតនេះគឺជាកូនប្រុសរបស់អ្នក។
វាបានកើតឡើងនៅពេលដែលនាងបញ្ចេញព្រូលវិងរបស់នាង ដ្បិតនាងកំពុងស្លាប់ នាង
បានហៅឈ្មោះគាត់ថា កូនប្រុសនៃការឈឺចាប់របស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែឪពុកបានហៅឈ្មោះ
គាត់ថា បេនយ៉ាមីន។ វាដែលបានស្លាប់ ហើយត្រូវបានកប់នៅតាមផ្លូវទៅទីប្រណាំង
សេះអេក្រាថា ដែលជាបេតឡេហិម។ ហើយយ៉ាកុបបានបង្កើតសសរមួយនៅលើផ្លូវ
របស់នាង។ នេះគឺជាសសរនៅលើផ្លូវរបស់វាដែលរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ វាបានកើត
ឡើងនៅពេលដែលអ៊ីស្រាអែលបានរស់នៅក្នុងដីនោះ រូបិសបានទៅដេកជា
មួយបីលហា ជាប្រពន្ធកូនរបស់ឪពុករបស់គាត់យ៉ាកុប ហើយអ៊ីស្រាអែលបានឮ
ហើយវាជារឿងអាក្រក់បានលេចឡើងនៅមុខគាត់។ កូនប្រុសរបស់យ៉ាកុបមានដប់ពីរ
នាក់។

កូនប្រុសរបស់លោក គឺជាកូនច្បងរបស់យ៉ាកុប ឈ្មោះរូបិស ស៊ីមេអូន លេវី យូដា
អ៊ីសាក និងសាប៊ូឡុង។ កូនប្រុសរបស់វាដែលគឺ យូដា និងបេនយ៉ាមីន។ កូនប្រុស
របស់បិលហា ជាស្រីបំរើរបស់វាដែល គឺដាន និងណាផតាលី។ កូនប្រុស

របស់ហ្សូលផា ដែលជាស្រ្តីបំរើរបស់លេអា គឺប្អូន និងអាសេវ។ ទាំងនេះជាកូនប្រុស
របស់យ៉ាកុប ដែលបានកើតមកចំពោះគាត់នៅក្នុងមេសូបូតាមីនៃស៊ីរី។ យ៉ាកុប
បានមកជួបឪពុករបស់គាត់ គឺអីសាក នៅម៉ាមប្រែ ក្នុងក្រុងនៃវាលទំនាប ដែលជាហេ
ប្រួន ក្នុងដីកាណាន ជាកន្លែងដែលអាប្រាហាំនិងអីសាកបានស្នាក់នៅ។ ថ្ងៃទាំងអស់
របស់អីសាក ដែលគាត់បានរស់នៅ គឺមានមួយរយប៉ែតសិបបួន។ ហើយអីសាកកំពុង
ខ្សោយក៏បានស្លាប់ ហើយត្រូវបានបន្ថែមទៅកាន់ពូជរបស់គាត់ ដោយចាស់ជរាហើយ
ពេញនៃថ្ងៃ ហើយកូនប្រុសរបស់គាត់គឺអាសេវនិងយ៉ាកុបបានបញ្ចុះគាត់។

៣៦

ទាំងនេះជាកំណើតរបស់ហេសេវ គាត់គឺជាអេដុម។ អាសេវបានយកប្រពន្ធ
សម្រាប់ខ្លួនឯងពីកូនស្រីរបស់ជនជាតិកាណាន គឺអាដា ជាកូនស្រីរបស់អែរូម
ជនជាតិហ៊ីត និងអូលីបេម៉ា ជាកូនស្រីរបស់អាណា ដែលជាកូនប្រុសរបស់សេបេហ្គាន
ជនជាតិហ៊ីរីត។ និងនាង បាសេម៉ាត ជាកូនស្រីរបស់ អីស្តាអែល ជាប្អូនស្រីរបស់ នេ
បាយ៉ូត។ អាដាបានប៉ះអេលីផាសឱ្យគាត់ ហើយបាសេម៉ាតបានប៉ះរ៉ាហ្គែអែល។ ហើយ
អូលីបេម៉ាបានសម្រាលអៀត្តិស អៀត្តិម និងកូរេ។ ទាំងនេះជាកូនប្រុសរបស់អាសេវ
ដែលបានកើតមកចំពោះគាត់នៅក្នុងដីកាណាន។ អាសេវបានយកភរិយារបស់គាត់ កូន
ប្រុសរបស់គាត់ កូនស្រីរបស់គាត់ មនុស្សទាំងអស់នៃផ្ទះរបស់គាត់ ទ្រព្យសម្បត្តិទាំង
អស់របស់គាត់ សត្វចិញ្ចឹមទាំងអស់ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់បានទទួល និងអ្វីៗទាំង
អស់ដែលគាត់បានរកបាននៅក្នុងដីកាណាន ហើយអាសេវបានចាកចេញពីដីកាណាន
ដោយសារឯប្អូនរបស់គាត់គឺយ៉ាកុប។ ពីព្រោះទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេមានច្រើន
សម្រាប់ការរស់នៅជាមួយគ្នា ហើយដីនៃការស្នាក់នៅរបស់ពួកគេមិនអាចទ្រទ្រង់
ពួកគេបានទេ ដោយសារចំនួនច្រើននៃទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេ។ ឯសារបានរស់នៅ
នៅលើភ្នំសេអ៊ីរ ហើយឯសារគាត់គឺអេដុម។ ទាំងនេះគឺជាជំនាន់របស់អាសេវ ខ្ញុំពួក
នៃអេដុម នៅក្នុងភ្នំសេអ៊ីរ។ ហើយនេះគឺជាឈ្មោះរបស់ពួកកូនប្រុសរបស់អាសេវ គឺ
អេលីផាស កូនប្រុសរបស់អាដា ប្រពន្ធរបស់អាសេវ និងរ៉ាហ្គែអែល កូនប្រុសរបស់បា
សេម៉ាត ប្រពន្ធរបស់អាសេវ។ ហើយអេលីផាសមានកូនប្រុសគឺ ថែម៉ាន អូម៉ា សូផា
ហ្គុម ប្រុស និងកេណេស។ Timnah ជាមេប្រពន្ធតូចរបស់ Eliphaz ដែលជាកូនប្រុស
របស់ Esau ហើយនាងបានសម្រាលកូនប្រុស Amalek ឱ្យ Eliphaz ។ ទាំងនេះជា
កូនប្រុសរបស់ Adah ដែលជាប្រពន្ធរបស់ Esau ។ ទាំងនេះគឺជាកូនប្រុស
របស់រ៉ាហ្គែអែល គឺណាហ្វិត ហ្សាវេ សូមេ និងមូហ្សេ ដែលជាកូនប្រុសរបស់បាសេម៉ាត

ប្រពន្ធរបស់អេសេ។ ទាំងនេះគឺជាកូនប្រុសរបស់អូលីវេប៊ែរ កូនស្រីរបស់អាណា ដែលជាកូនប្រុសរបស់ស៊ីបេហ្គាន ប្រពន្ធរបស់អេសេ ហើយនាងបានបង្កើត កូនឱ្យអេសេគឺ យេអ៊ូស យេហ្គេម និងកូរេ។ ទាំងនេះជាអ្នកដឹកនាំកូនប្រុសរបស់អេសេ គឺកូនប្រុសរបស់អេលីផាស ដែលជាកូនច្បងរបស់អេសេ៖ អ្នកដឹកនាំថែម៉ាន អ្នកដឹកនាំ អូម៉ា អ្នកដឹកនាំសូផា អ្នកដឹកនាំកេណេស។ ដឹកនាំក្លរ៉ា ដឹកនាំហ្គេមេ ដឹកនាំអាម៉ាលែក ទាំងនេះជាអ្នកដឹកនាំរបស់អេលីផាសនៅក្នុងដីអឺរ៉ុប។ ទាំងនេះជាកូនរបស់អាដាស។ ហើយទាំងនេះជាពូជរបស់វ៉ាហ្គែន ដែលជាពូជរបស់អេសេ គឺប្រមុខណាខូត ប្រមុខសាវេ ប្រមុខសូមេ ប្រមុខម៉ូសេ។ ទាំងនេះជាប្រមុខរបស់វ៉ាហ្គែននៅ ក្នុងដីអេដុម ទាំងនេះជាពូជរបស់បាសេម៉ាត ប្រពន្ធរបស់អេសេ។ ទាំងនេះជាកូនប្រុស របស់អូលីវេប៊ែរ ប្រពន្ធអេសេ៖ ប្រមុខអ៊ីអ៊ូស ប្រមុខអ៊ីអេកឡុម ប្រមុខកូរេ។ ទាំងនេះ ជាប្រមុខរបស់អូលីវេប៊ែរ កូនស្រីអាណា ប្រពន្ធអេសេ។ ទាំងនេះជាកូនប្រុសរបស់ អេសេ និងទាំងនេះជាមេដឹកនាំរបស់ពួកគេ ទាំងនេះគឺជាកូនប្រុសរបស់អេដុម។ ទាំង នេះគឺជាកូនប្រុសរបស់សេអើរជនជាតិហ្វីរីដែលរស់នៅក្នុងទឹកដីនោះគឺ លោតាន សូបាល សេបេហ្គាន និងអាណា។ និង ដ៊ីសូន អាសាវ និង រីសូន ទាំងនេះ ជាអ្នក ដឹកនាំ នៃជនជាតិហ្វីរី កូនប្រុសរបស់សេអើរ នៅក្នុងទឹកដីអេដុម។ កូនប្រុស របស់លោតានគឺ ខីរី និងហេម៉ាន ហើយប្អូនស្រីរបស់លោតានគឺ ម៉ែណា។ ទាំងនេះគឺជា កូនប្រុសរបស់សូបាល៖ គូឡា ម៉ានាហាតី ហ្គែបែល សូផារ និងអូម៉ារ។ ហើយទាំងនេះ ជាកូនប្រុសរបស់ស៊ីបេអាន គឺអែយ៉ា និងអាណា។ នេះគឺជាអាណាដែលបានរក ឃើញយ៉ាមីននៅក្នុងវាលរហោស្ថាន នៅពេលដែលគាត់កំពុងចិញ្ចឹមសត្វបន្តិករបស់ ស៊ីបេអានឪពុករបស់គាត់។ ទាំងនេះគឺជាកូនប្រុសរបស់អាណា គឺដ៊ីសូន និងអូលីវេប៊ែរ ជាកូនស្រីរបស់អាណា។ ទាំងនេះគឺជាកូនប្រុសរបស់ដេសូន៖ អាម៉ាដា អាសបាន អ៊ីម្រាន និងហាវ៉ាន។ ទាំងនេះគឺជាកូនប្រុសរបស់អាសាវ គឺបាឡាម ហ្សាកាម និងយូកាម។ ទាំងនេះគឺជាកូនប្រុសរបស់ឌីសាន៖ អាស និងបណ្ណាសា។ ទាំងនេះគឺជា មេដឹកនាំនៃជនជាតិខេរី៖ មេដឹកនាំលោតាន មេដឹកនាំសូបាល មេដឹកនាំសេបេហ្គាន មេដឹកនាំអាណា ដឹកនាំដេសូន ដឹកនាំអាសាវ ដឹកនាំរីសូន ទាំងនេះជាអ្នកដឹកនាំខ្លីក្នុង ការដឹកនាំរបស់ពួកគេក្នុងដីអេដុម។

ហើយទាំងនេះគឺជាព្រះរាជាដែលបានគ្រប់គ្រងនៅក្នុងប្រទេសអេដុម មុនពេល ដែលមានព្រះមហាក្សត្រគ្រប់គ្រងនៅក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែល។ ហើយបាឡាក កូន ប្រុសបេអើរ បានគ្រងរាជ្យក្នុងអេដុម ហើយឈ្មោះទីក្រុងរបស់គាត់គឺដេននាបា។ បាឡាកបានស្លាប់ ហើយយ៉ូបាប កូនប្រុសរបស់សេវ៉ា ដែលមកពីប្លូសូរ៉ា បានគ្រងរាជ្យ ជំនួសគាត់។ យ៉ូបាបបានស្លាប់ ហើយអាសុមពីផែនដីនៃថែម៉ានបានគ្រប់គ្រងជំនួស

គាត់។ អាស៊ូមបានស្លាប់ ហើយអាដាដ កូនបារាំង ដែលបានវាយចាញ់មីខាននៅ
ក្នុងវាលទំនាបមេអាមា បានគ្រងរាជ្យជំនួសគាត់ ហើយឈ្មោះទីក្រុងរបស់
គាត់គឺហ្គេថាអ៊ីម។ អាដាដបានស្លាប់ ហើយសាម៉ាដាពីម៉ាស្រែកបានគ្រប់គ្រងជំនួស
គាត់។ សាម៉ាដាបានស្លាប់ ហើយសេលីពីរូបូតនៃក្បួនទន្លេបានគ្រងរាជ្យជំនួសគាត់។
សាស្ត្រីបានស្លាប់ ហើយបាល់ឡេណន កូនប្រុសរបស់អាភូបូរ បានគ្រប់គ្រងជំនួស
គាត់។ បាល់ឡេណន កូនប្រុសអាយបរបានស្លាប់ ហើយអាវ៉ាដ កូនប្រុសបារាំងបាន
គ្រងរាជ្យជំនួសគាត់។ ឈ្មោះទីក្រុងរបស់គាត់គឺផ្សូរ ហើយឈ្មោះប្រពន្ធរបស់គាត់គឺ
មេតេបេអែល កូនស្រីម៉ាត្រែថ ដែលជាកូនប្រុសមែហ្សូម។ នេះជាឈ្មោះរបស់មេ
ដឹកនាំអេសេនៅក្នុងកុលសម្ព័ន្ធរបស់ពួកគេ តាមទឹកខ្លើងរបស់ពួកគេ នៅក្នុងដំនងដី
របស់ពួកគេ និងនៅក្នុងប្រជាជាតិរបស់ពួកគេ គឺមេដឹកនាំចំណា មេដឹកនាំហ្គេឡា មេ
ដឹកនាំយេធើរ។ ដឹកនាំអូហូលីម៉ា, ដឹកនាំហេឡាស, ដឹកនាំភីណន, ដឹកនាំកេណេស
ដឹកនាំម៉ាម៉ាន ដឹកនាំម៉ាសារ ថ្នាក់ដឹកនាំម៉ាហ្គេឡេល ថ្នាក់ដឹកនាំសាផ្លុអ៊ីន ទាំងនេះជា
ថ្នាក់ដឹកនាំអេដុម ក្នុងទីក្រុងដែលបានសាងសង់នៅក្នុងដីនៃកម្ពុសិទ្ធិរបស់ពួកគេ
នេះគឺអេសេ ជាឪពុកអេដុម។

៣៧

យ៉ាកុបបានរស់នៅក្នុងដីដែលឪពុករបស់គាត់បានស្លាក់អារស្រ័យ ក្នុងដីកាណាន
ហើយទាំងនេះគឺជាជំនាន់របស់យ៉ាកុប។ យ៉ូសែបមានអាយុដប់ប្រាំពីរឆ្នាំ កំពុង
ចិញ្ចឹមចៀមរបស់ឪពុកគាត់ជាមួយបងប្អូនរបស់គាត់ ដោយគាត់នៅក្មេង ជាមួយកូន
ប្រុសរបស់បិលហា និងជាមួយកូនប្រុសរបស់សិលផា ដែលជាប្រពន្ធរបស់ឪពុកគាត់។
ហើយយ៉ូសែបបាននាំការបន្ទោសអាក្រក់មកកាន់ស្រាអែល ឪពុករបស់ពួកគេ។
យ៉ាកុបស្រឡាញ់យ៉ូសែបលើសពីកូនប្រុសទាំងអស់របស់គាត់ ពីព្រោះគាត់ជាកូនប្រុស
ដែលកើតនៅពេលចំណាស់ ហើយគាត់បានធ្វើការចម្រុះមួយឱ្យគាត់។ ប៉ុន្តែពួកបងប្អូន
ប្រុសរបស់គាត់បានឃើញថា ឪពុករបស់គាត់ស្រឡាញ់គាត់ជាងកូនប្រុសទាំងអស់
របស់គាត់ ពួកគេបានស្អប់គាត់ ហើយពួកគេមិនអាចនិយាយអ្វីដែលសន្តិភាពទៅគាត់
បានទេ។ យ៉ូសែបបានយល់សុចិត្តមួយ ហើយបានវាយការណ៍វាទៅកាន់បងប្អូនប្រុស
របស់គាត់។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ ចូរស្តាប់ការសុចិត្តនេះដែលខ្ញុំបាន
សុចិត្ត។ ខ្ញុំបានគិតថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងចង់ផ្តុំស្រូវនៅកណ្តាលវាលទំនាប ហើយផ្តុំស្រូវ
របស់ខ្ញុំបានក្រោកឡើងនិងឈរគ្រង ប៉ុន្តែផ្តុំស្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នាបានបង្ហូរជុំវិញមក
ថ្វាយបង្គំផ្តុំស្រូវរបស់ខ្ញុំ។ បងប្អូនប្រុសរបស់គាត់បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ តើអ្នកនឹង

គ្រប់គ្រងលើយើងមែនទេ? ឬតើអ្នកនឹងមានអំណាចលើយើងមែនទេ? ហើយពួកគេ
 បានកាន់តែស្តាប់គាត់ដោយសារតែសុបិនរបស់គាត់ និងដោយសារតែពាក្យសម្តីរបស់
 គាត់។ គាត់បានឃើញសុបិន្តមួយទៀត ហើយបានប្រាប់វាទៅឪពុករបស់គាត់ និងបង
 ប្អូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយបាននិយាយថា៖ មើល! ខ្ញុំបានសុបិន្តមួយទៀត ដូចជាព្រះអា
 ទីព្យា ព្រះច័ន្ទ និងផ្កាយដប់មួយ បានថ្វាយយង្គំខ្ញុំ។ ហើយឪពុករបស់គាត់បានស្តាប់ឆ្នើស
 ទៅគាត់ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ អ្វីជាសុបិន្តនេះដែលអ្នកបានយល់? តើពិតជា
 យើងនឹងមក ទាំងខ្ញុំ និងម្តាយរបស់អ្នក និងបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នក ដើម្បីថ្វាយយង្គំអ្នក
 នៅលើដីឬ? ពួកបងប្អូនរបស់គាត់បានច្រណែនគាត់ ហើយឪពុករបស់គាត់បានរក្សាទុក
 ពាក្យនោះ។ ប៉ុន្តែបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់បានទៅចិញ្ចឹមចៀមរបស់ឪពុកពួកគេនៅ
 ស៊ីខែម។ ហើយអ័រស្រាអែលបាននិយាយទៅកាន់យ៉ូសែបថា៖ តើពួកបងប្អូនរបស់អ្នក
 មិនកំពុងចិញ្ចឹមចៅនៅស៊ីខែមទេឬ? មកទីនេះ ខ្ញុំនឹងផ្ញើអ្នកទៅរកពួកគេ។ ហើយគាត់
 បាននិយាយទៅកាន់លោកថា៖ មើលទៅ ខ្ញុំនៅទីនេះ។ ក្រសែលបាននិយាយទៅ
 គាត់ថា៖ ចូរទៅមើលថាតើបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នក និងចៀមមានសុខភាពល្អដែរឬទេ
 ហើយវាយការណ៍មកខ្ញុំវិញ ហើយគាត់បានបញ្ជូនគាត់ចេញពីជ្រលងភ្នំហេប្រួន ហើយ
 គាត់បានមកដល់ស៊ីខែម។ ហើយមនុស្សម្នាក់បានរកឃើញគាត់កំពុងរង្វេងនៅក្នុងវាល
 ទំនាប ហើយមនុស្សនោះបានសួរគាត់ថា៖ អ្នករកមើលអ្វី? គាត់បាននិយាយថា ខ្ញុំកំពុង
 ស្វែងរកបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ សូមប្រាប់ខ្ញុំថាពួកគេកំពុងចិញ្ចឹមសត្វនៅទីណា។ ប៉ុន្តែ បុរស
 នោះបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ គេបានចាកចេញពីទីនេះហើយ ដ្បិតខ្ញុំបានឮគេ
 និយាយថា គោះយើងទៅដូចាឆីម។ ហើយយ៉ូសែបបានដើរតាមបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់
 ហើយបានរកឃើញគេនៅដូចាឆីម។

ពួកគេបានឃើញគាត់ពីចម្ងាយមុនពេលគាត់ចូលមកជិតពួកគេ ហើយពួកគេបាន
 គ្រោងផែនការអាក្រក់ដើម្បីសម្លាប់គាត់។ ពួកគេម្នាក់ៗបាននិយាយទៅកាន់បងប្អូន
 ប្រុសរបស់ខ្លួនថា៖ មើល អ្នកយល់សុបិន្តនោះកំពុងមកហើយ។ ក៏ឡូវនេះ ដូច្នោះ មកចុះ
 យើងសម្លាប់គាត់ ហើយបោះគាត់ចូលទៅក្នុងរណ្តៅមួយ ហើយយើងនឹងនិយាយថា
 សត្វសាហាវអាក្រក់បានស៊ីគាត់ ហើយយើងនឹងឃើញថា តើការសុបិនរបស់គាត់នឹង
 ទៅជាយ៉ាងណា។ ប៉ុន្តែរូបិចនដោយបានឮ បានជួយសង្គ្រោះគាត់ចេញពីដៃរបស់ពួកគេ
 ហើយបាននិយាយថា៖ កុំយើងវាយគាត់ទៅក្នុងព្រលឹង។ រូបិចនបាននិយាយទៅពួកគេថា
 កុំធ្វើឱ្យឈាមហូរ ចូរចាក់បោះគាត់ទៅក្នុងអណ្តូងទឹកមួយក្នុងចំណោមអណ្តូងទឹកទាំង
 នេះដែលនៅក្នុងវាលរហោស្ថាន ហើយកុំដាក់ដៃលើគាត់ ដើម្បីឱ្យគាត់
 អាចជួយសង្គ្រោះគាត់ចេញពីដៃរបស់ពួកគេ ហើយប្រគល់គាត់ទៅឪពុករបស់គាត់ វា
 បានកើតឡើងនៅពេលដែលយ៉ូសែបបានមកជួបបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ ពួកគេ

បានដោះអាវចម្រុះចេញពីយ៉ូសែប។ ហើយពួកគេបានយកគាត់បោះចូលទៅក្នុងគ្រឿង
ដែលគ្រឿងនោះទទេ គ្មានទឹកទេ។ ពួកគេបានអង្គុយដើម្បីញ៉ាំងប៉ុង ហើយបានក្រវែង
មើលឡើងឃើញថា អ្នកដំណើរជនជាតិអ៊ីស្រាអែលកំពុងមកពីហ្គីណាណា ហើយពួកគេ
៤- របស់ពួកគេផ្ទុកពេញដោយធ្នូ ជ័រ និងក្រអូប។ ពួកគេបានធ្វើដំណើរដើម្បីនាំទៅ
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប។

យូដាសបាននិយាយទៅកាន់បងប្អូនរបស់គាត់ថា៖ តើមានប្រយោជន៍អ្វី
ប្រសិនបើយើងសម្លាប់បងប្អូនរបស់យើង និងលាក់ឈាមរបស់គាត់? មកលក់គាត់
ទៅឱ្យពួកអ៊ីស្រាអែលទាំងនេះ ប៉ុន្តែកុំឱ្យដៃរបស់យើងប៉ះគាត់ ពីព្រោះគាត់ជាបងប្អូន
ប្រុសនិងសាច់ឈាមរបស់យើង។ ពួកបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់បានឮ។ ហើយមនុស្ស
ជនជាតិមីខានដែលជាពាណិជ្ជករកំពុងឆ្លងកាត់ ពួកគេបានទាញយ៉ូសែបចេញ និង
លើកគាត់ឡើងពីរណ្តៅ ហើយបានលក់យ៉ូសែបទៅឱ្យជនជាតិអ៊ីស្រាអែលក្នុងតម្លៃមាស
ប្រាំ។ ហើយពួកគេបាននាំយ៉ូសែបចុះទៅកាន់ប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ រូបិយបានត្រឡប់មកទៅ
រណ្តៅ ហើយមិនឃើញយ៉ូសែបនៅក្នុងរណ្តៅ ហើយបានហែកសម្លៀកបំពាក់របស់
គាត់។ ហើយគាត់បានត្រឡប់ទៅរកបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយនិយាយថា ក្មេងប្រុស
នោះមិនមានទៀតហើយ ចំណែកខ្ញុំ តើខ្ញុំនឹងទៅណាទៀត? ដោយបានយកអាវ
របស់យ៉ូសែប ពួកគេបានសម្លាប់កូនៗ ៧ ពេ ហើយបានធ្វើឱ្យអាវប្រឡាក់ដោយឈាម។
ហើយពួកគេបានធ្វើអាវពណ៌ចម្រុះ ហើយបាននាំវាទៅកាន់ឪពុករបស់ពួកគេ ហើយ
បាននិយាយថា៖ យើងបានរកឃើញនេះ សូមពិនិត្យមើលថាតើវាជាអាវរបស់កូនប្រុស
អ្នកឬទេ។ ហើយគាត់បានស្តាប់វា ហើយនិយាយថា៖ នេះជាអាវរបស់កូនប្រុសខ្ញុំ។
សត្វព្រៃអាត្រក់បានស៊ីគាត់ សត្វព្រៃបានចាប់យកយ៉ូសែប។ យ៉ាកុបបានរំហែកខ្មោច
របស់គាត់ ហើយដាក់ស្បង់ប្រទះលើចង្កេះរបស់គាត់ ហើយទុក្ខព្រួយកូនប្រុសរបស់
គាត់អស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ។ ប៉ុន្តែពួកប្រុសទាំងអស់របស់គាត់ និងពួកធីតាត្រូវបាន
ប្រមូលផ្តុំ ហើយបានមកល្ងង់លោមគាត់ ប៉ុន្តែគាត់មិនចង់ទទួលការល្ងង់លោមទេ
ដោយនិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងចុះទៅរកកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំដោយទុក្ខសោកទៅក្នុងឋាននរក
ហើយឪពុករបស់គាត់បានយំគាត់។ ប៉ុន្តែ ជនជាតិមីខាន បានលក់ យ៉ូសែប ទៅកាន់
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ទៅឱ្យ ពេតេផ្រេ ដែលជាអ្នកខ្សោយរបស់ ផារ៉ោន ជាចៅហ្វាយធំ។

វាបានកើតឡើងនៅពេលវេលានោះ យូដាសបានចុះទៅពីបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយបានមកដល់ទៅកាន់បុរសណាមួយជាជនជាតិអូដុលឡាមីត ដែលមាន ឈ្មោះអេវ៉ាស់។ និងគាត់បានឃើញនៅទីនោះកូនស្រីរបស់បុរសកាណាណាយម្នាក់ ដែលមានឈ្មោះសូអា ហើយយូដាសបានយកនាង ហើយបានចូលទៅរកនាង។ ហើយ នាងមានផ្ទៃពោះ បានសម្រាលកូនប្រុសម្នាក់ ហើយបានហៅឈ្មោះគាត់ថា អេវ។ ហើយនាងមានផ្ទៃប្រសូតកូនប្រុសម្នាក់ទៀត ហើយបានហៅឈ្មោះគាត់ថា អូណាន។ ហើយនាងបានបង្កើតកូនប្រុសម្នាក់ទៀត ហើយបានហៅឈ្មោះគាត់ថា ស៊ីរ៉ូម ប៉ុន្តែ នាងនៅក្នុងខាសបី ពេលនាងបង្កើតពួកគេ។ ហើយ យូដាស បានយក ប្រពន្ធ ឲ្យ អេវ ដែលជាកូនប្រុសច្បងរបស់គាត់ ដែលមានឈ្មោះថា ថាម៉ា។ វាបានកើតឡើងដែលអេវ កូនច្បងរបស់យូដា អាត្រក់នៅមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានសម្លាប់គាត់។ យូដាសបាននិយាយទៅកាន់អូណានថា៖ ចូលទៅរកភរិយារបស់បងប្អូនអ្នក ហើយរៀបការជាមួយនាង ហើយបង្កើតកូនចេឱ្យបងប្អូនរបស់អ្នក។ ដឹងហើយ អូណានថា ពូជនឹងមិនជារបស់គាត់ វាបានកើតឡើងនៅពេលណាដែលគាត់បានចូល ទៅរកប្រពន្ធបងប្អូនរបស់គាត់ គាត់បានចាក់ចេញលើដី ដើម្បីមិនឱ្យពូជដល់បងប្អូន របស់គាត់។ វាជាអំពើអាក្រក់ដែលបានលេចឡើងមុខព្រះ ព្រោះថាគាត់បានធ្វើនេះ ហើយព្រះបានសម្លាប់គាត់ផងដែរ។

យូដាសបាននិយាយទៅកាន់ថាម៉ា កូនប្រុសរបស់គាត់ថា៖ អង្គុយជាស្រ្តីមេម៉ាយ នៅក្នុងផ្ទះឪពុករបស់អ្នក រហូតដល់សេឡាម កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំឆ្លើង ដ្បិតគាត់បាន និយាយថា កុំឱ្យគាត់ស្លាប់ដូចបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ដែរ។ ហើយថាម៉ាបានចាកទៅ អង្គុយនៅក្នុងផ្ទះឪពុករបស់នាង។ ថ្ងៃទាំងនោះបានកន្លងផុតទៅ ហើយសូអា ភរិយា របស់យូដា បានស្លាប់។ បន្ទាប់ពីបានល្ងង់លោមហើយ យូដាសបានឡើងទៅកាន់អ្នក កាត់រោមចៀមរបស់គាត់ គាត់ផ្ទាល់ និងហ៊ីរ៉ាស អ្នកគង្វាលរបស់គាត់ ជា ជនជាតិអូដុលឡាមីត ទៅកាន់ថាណា។ ហើយគាត់បានរាយការណ៍ទៅថាម៉ា កូនស្រី ក្នុងច្បាប់របស់គាត់ ដោយពោលថា៖ មើលចុះ ឪពុកក្នុងច្បាប់របស់អ្នកកំពុងឡើងទៅ ថាណា ដើម្បីកាត់ចៀមរបស់គាត់។ ហើយនាងបានដោះសេច្បាប់កំពាក់ភាពជាមេម៉ាយ ចេញពីខ្លួន បានពាក់សម្លៀកបំពាក់រដូវក្តៅ ហើយបានតុបតែងខ្លួន រួចអង្គុយនៅច្រក ទ្វារអូណាន ដែលស្ថិតនៅលើផ្លូវទៅថាណា ដ្បិតនាងបានឃើញថាស៊ីរ៉ូមបានធំឡើង ហើយ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានប្រគល់នឹងឱ្យគាត់ជាប្រពន្ធទេ។ ហើយនៅពេលយូដាស ឃើញនាង គាត់គិតថានាងជាស្រីពេស្យា ដ្បិតនាងបានគ្របមុខរបស់នាង ហើយគាត់ មិនបានស្គាល់នាងទេ។ គាត់បានបត់ចេញពីផ្លូវទៅរកនាង ហើយបាននិយាយទៅ នាងថា អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចូលទៅរកអ្នក ដ្បិតគាត់មិនបានដឹងថានាងគឺជាកូនប្រុសជា

របស់គាត់ ហើយនាងបាននិយាយថា អ្នកនឹងឱ្យអ្វីដល់ខ្ញុំ ប្រសិនបើអ្នកចូលទៅរកខ្ញុំ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងធ្វើកូនពពែទៅអ្នកពីចំណោមចៀមរបស់ខ្ញុំ ឬក៏នាងបាននិយាយថា៖ ប្រសិនបើអ្នកផ្តល់របប្បាដល់ខ្ញុំរហូតដល់អ្នកផ្ញើវា។ ប៉ុន្តែគាត់និយាយថា៖ តើខ្ញុំនឹងឱ្យការធានាអ្វីដល់អ្នក? នាងនិយាយថា៖ ចិញ្ចៀនរបស់អ្នក កញ្ជឹងរបស់អ្នក និងដំបងដែលនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក។ ហើយគាត់បានឱ្យនាង រួចគាត់បានចូលទៅរកនាង ហើយនាងបានមានផ្ទៃពោះ។ ហើយនាងក្រោកឡើងទៅចេញ យកស្បែកដូរក្តៅរបស់នាងចេញពីខ្លួន ហើយស្លៀកសម្លៀកចំពាក់នៃភាពជាមេម៉ាយរបស់នាងវិញ។ យូដាសបានប្រញូនកូនពពែមួយក្បាលតាមរយៈអ្នកគង្វាលជនជាតិអាខុលឡាមីតរបស់គាត់ ដើម្បីទទួលយកបញ្ជាត្រឡប់មកវិញពីស្ត្រីនោះ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានរកឃើញនាងទេ។ គាត់បានសួរបុរសទាំងនោះពីកន្លែងនោះថា៖ តើស្ត្រីពេស្យាដែលនៅក្នុងអេឌណានលើផ្លូវនោះនៅឯណា? ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖ មិនមានស្ត្រីពេស្យានៅទីនេះទេ។ ហើយគាត់បានវិលត្រឡប់ទៅកាន់យូដា ហើយបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំមិនបានរកឃើញទេ ហើយមនុស្សដែលមកពីទីកន្លែងនោះនិយាយថា មិនមានស្ត្រីពេស្យានៅទីនេះទេ។ បាននិយាយ ហើយ យូដា វាបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីបីខែ មានការរាយការណ៍ទៅកាន់យូដាថា ថាម៉ាកូនប្រសាទរបស់អ្នកបានលួចប្រពន្ធ ហើយមើល នាងមានផ្ទៃពោះការលួចប្រពន្ធ។ យូដាសបាននិយាយថា៖ នាំនាងចេញមក ហើយឱ្យដុតនាង។ នាងកំពុងត្រូវបាននាំទៅនោះ បានធ្វើសារទៅកាន់ឪពុកក្មេករបស់នាង និយាយថា៖ ខ្ញុំមានផ្ទៃពោះពីបុរសដែលវត្តទាំងនេះជារបស់គាត់។ ហើយនាងបាននិយាយថា៖ សូមស្តាប់ថា ចិញ្ចៀន ខ្ញុំឱ្យកញ្ជឹង និងដំបងនេះជារបស់អ្នកណា។ យូដាសបានស្តាប់ ហើយបាននិយាយថា ថាម៉ាបានត្រូវធ្វើឱ្យសុចរិតជាងខ្ញុំ ដោយសារតែខ្ញុំមិនបានឱ្យនាងទៅកាន់ស៊ីឡាមកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ហើយគាត់មិនបានស្តាប់នាងទៀតទេ។ វាបានកើតឡើងនៅពេលដែលនាងកំពុងផ្តល់កំណើត ហើយនៅទីនេះមានកូនភ្លោះនៅក្នុងផ្ទៃរបស់នាង។ វាបានកើតឡើងនៅពេលនាងសម្រាលកូន កូនម្នាក់បានលូកដៃចេញមុន ពេទ្យឆ្លុបបានយកខ្សែក្រហមមួយចងលើដៃរបស់គាត់ ហើយនិយាយថា នេះនឹងចេញមកមុន។ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលគាត់បានដកដៃត្រឡប់មកវិញ បងប្រុសរបស់គាត់ក៏បានចេញមកភ្លាម ហើយនាងបាននិយាយថា៖ ហេតុអ្វីបានជារបងបានបែកចេញ ដោយសារតែអ្នក? ហើយនាងបានហៅឈ្មោះគាត់ថា ផារេស។ ហើយបន្ទាប់ពីនេះ បងប្រុសរបស់គាត់បានចេញមក ដែលមានខ្សែក្រហមនៅលើដៃរបស់គាត់ ហើយគេបានហៅឈ្មោះគាត់ថា ហ្សាវ៉ា។

យ៉ូសែបត្រូវបាននាំចុះទៅកាន់ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយរក្សាទុកនៅក្នុងប្រទេសដែលជាខ្នាត
របស់ផារ៉ោន ជាចុងភៅ ជាបុរសជនជាតិអេហ្ស៊ីប បានទិញគាត់ពីដៃពួកអ្នកស្នាក់នៅ
ដែលបាននាំគាត់មកទីនោះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់នៅជាមួយយ៉ូសែប ហើយគាត់ជាបុរស
ដែលជោគជ័យ ហើយគាត់បាននៅក្នុងផ្ទះរបស់ម្ចាស់អេហ្ស៊ីបរបស់គាត់។ ម្ចាស់របស់
គាត់បានដឹងថា ព្រះម្ចាស់នៅជាមួយគាត់ ហើយអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់ធ្វើ ព្រះម្ចាស់
ធ្វើឱ្យជោគជ័យនៅក្នុងដែនរបស់គាត់។ ហើយយ៉ូសែបបានរកសេចក្តីប្រោសមុខ
ព្រះអម្ចាស់របស់គាត់ ហើយបានធ្វើឱ្យគាត់ពេញចិត្ត។ ហើយគាត់បានតាំងយ៉ូសែបឱ្យ
គ្រប់គ្រងផ្ទះរបស់គាត់ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មាន គាត់បានប្រគល់ទុកក្នុងដៃ
យ៉ូសែប។ វាបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីគាត់ត្រូវបានតែងតាំងឱ្យគ្រប់គ្រងផ្ទះរបស់គាត់
និងលើអ្វីៗទាំងអស់ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរដល់ផ្ទះរបស់
អ្នកអេហ្ស៊ីបដោយសារយ៉ូសែប ហើយពរជ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់បានមកដល់ទ្រព្យ
សម្បត្តិទាំងអស់របស់គាត់ ទាំងក្នុងផ្ទះ និងក្នុងវាលស្រែរបស់គាត់។ ហើយគាត់បាន
ប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ដែលគាត់មានទៅឱ្យយ៉ូសែប ហើយគាត់មិនបានដឹងអ្វី
ទាំងអស់អំពីកិច្ចការរបស់គាត់ទេ លើកលែងតែនិម្មិតដែលគាត់ជឿ។ ហើយយ៉ូសែប
មានរូបរាងស្រស់ស្អាត និងមុខមាត់ស្រស់ស្អាតខ្លាំងណាស់។ ហើយវាបានកើតឡើង
បន្ទាប់ពីពាក្យទាំងនេះ ហើយប្រពន្ធរបស់ម្ចាស់គាត់បានសម្លឹងមើលយ៉ូសែប ហើយនាង
បាននិយាយថា៖ ដេកជាមួយខ្ញុំ ប៉ុន្តែគាត់មិនចង់ទេ ហើយបាននិយាយទៅកាន់ប្រពន្ធ
នៃចេហ្វាយរបស់គាត់ថា ប្រសិនបើចេហ្វាយរបស់ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់តាមរយៈខ្ញុំនៅ
ក្នុងផ្ទះរបស់គាត់ទេ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មាន គាត់បានប្រគល់ទៅក្នុងដៃរបស់
ខ្ញុំ ហើយគ្មានអ្វីក្នុងផ្ទះនេះលើសពីខ្ញុំទេ ហើយគ្មានអ្វីត្រូវបានរក្សាទុកពីខ្ញុំទេ លើកលែង
តែអ្នក ដោយសារតែអ្នកជាប្រពន្ធរបស់គាត់។ ហើយតើខ្ញុំនឹងធ្វើការអ្នកក្រែកនេះដោយ
របៀបណា ហើយធ្វើបាបចំពោះមុខព្រះជាម្ចាស់? នៅពេលដែលនាងនិយាយទៅ
កាន់យ៉ូសែបថែមៗ ហើយគាត់មិនបានស្តាប់បង្គាប់នាងឱ្យដេកជាមួយនាង ដើម្បី
រួមភេទជាមួយនាងទេ។ វាបានកើតឡើងនៅថ្ងៃមួយដូចនេះ ហើយយ៉ូសែបបានចូល
ទៅក្នុងផ្ទះដើម្បីធ្វើការងាររបស់គាត់ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់នៅក្នុងផ្ទះទេ។ ហើយនាង
បានទាញគាត់ពីឈុតសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ ដោយនិយាយថា៖ ចូរដេកជាមួយខ្ញុំ
ហើយគាត់បានបោះបង់ឈុតសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ទុកនៅក្នុងដៃរបស់នាង រួចរត់
ភៀសចេញទៅខាងក្រៅ។ ហើយវាបានកើតឡើង នៅពេលដែលគាត់បានឃើញថា
បានទុកចោលឱវាទរបស់គាត់នៅក្នុងដៃរបស់នាង គាត់បានរត់ហើយបានចេញទៅ
ខាងក្រៅ។ ហើយនាងបានហៅអ្នកដែលកំពុងនៅក្នុងផ្ទះ ហើយបាននិយាយទៅពួក
គេថា៖ មើល! គាត់បាននាំកុមារហេប្រើរម្កាត់មកឱ្យយើង ដើម្បីលេងសើចយើង។ គាត់
បានចូលមកកាន់ខ្ញុំ ដោយនិយាយថា ចូរដេកជាមួយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានស្រែកយ៉ាងខ្លាំង។

ប៉ុន្តែនៅពេលគាត់ស្តាប់ឮថា ខ្ញុំបានលើកសំឡេងហើយស្រែក គាត់បានទុកសម្លៀក
 បំពាក់របស់គាត់ចោលក្បែរខ្ញុំ រត់ចេញទៅខាងក្រៅ។ ហើយនាងទុកខោអាវនោះទុក
 ក្បែរខ្លួននាង រហូតដល់ម្ចាស់របស់នាងមកដល់ផ្ទះវិញ។ ហើយនាងបាននិយាយទៅ
 គាត់តាមពាក្យទាំងនេះដោយនិយាយថា៖ ទាសបុរសហេប្រើអ្វីដែលអ្នកបាននាំចូលមក
 ទៅកាន់យើងបានចូលមកដើម្បីចំអកខ្ញុំ ហើយបាននិយាយទៅខ្ញុំថា ខ្ញុំនឹងដេកជាមួយ
 អ្នក។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់បានឮថា ខ្ញុំបានលើកសំឡេងរបស់ខ្ញុំឡើងនិងស្រែក គាត់
 បានទុកឈុតសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ចោលនៅជាមួយខ្ញុំ រត់ចេញទៅ ហើយបាន
 ចេញទៅខាងក្រៅ។ វាបានកើតឡើងដែល នៅពេលដែលនាយកបានព្យាកររបស់
 ប្រពន្ធគាត់ ដែលនាងបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ អ្នកបម្រើរបស់អ្នកបានធ្វើដូច្នោះទៅ
 ខ្ញុំ គាត់ក៏បានខឹងយ៉ាងខ្លាំង។

ហើយ ម្ចាស់បានយកយ៉ូសែបដាក់គាត់ទៅក្នុងបន្ទាយ ទៅកន្លែងដែលអ្នកទោស
 របស់ស្តេចត្រូវឃុំនៅទីនោះក្នុងបន្ទាយ។ ហើយព្រះអម្ចាស់នៅជាមួយយ៉ូសែប ហើយ
 បានចាក់ការមគ្គុទ្ទេសក៍របស់ទ្រង់លើគាត់ ហើយបានប្រទានការអនុគ្រោះដល់គាត់នៅ
 ចំពោះមុខប្រធានគុកយ៉ុ។ ហើយ ប្រធានគុកបានប្រគល់ពន្ធនាគារទៅឱ្យយ៉ូសែប
 ហើយអ្នកទោសទាំងអស់ដែលនៅក្នុងពន្ធនាគារ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលពួកគេធ្វើនៅ
 ទីនោះ គាត់ជាអ្នកធ្វើ។ ប្រធានចាំពន្ធនាគារមិនបានដឹងអ្វីតាមរយៈគាត់ទេ ដ្បិតទាំង
 អស់ត្រូវបានតាមរយៈដៃរបស់យ៉ូសែប ព្រោះព្រះអម្ចាស់នៅជាមួយគាត់ ហើយអ្វីៗ
 ដែលគាត់បានធ្វើ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានភាពរុងរឿងនៅក្នុងដៃរបស់គាត់។

៤០

វាបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីពាក្យទាំងនេះ ប្រធានភ្នាក់ងារចាក់ស្រាវរបស់
 ស្តេចអេហ្ស៊ីប និងប្រធានអ្នកធ្វើនិរន្តរ៍បានប្រព្រឹត្តិបាបចំពោះចេហ្វាយរបស់ពួកគេ គឺ
 ស្តេចអេហ្ស៊ីប។ ហើយវាបានខឹងលើខ្សែរាំងទាំងពីររបស់គាត់ គឺលើប្រធានអ្នក
 ថែទាំព័ង និងលើប្រធានអ្នកធ្វើនិរន្តរ៍។ ហើយគាត់បានដាក់ពួកគេនៅក្នុងពន្ធនាគារ ទៅ
 កន្លែងដែលយ៉ូសែបត្រូវបានឃុំនៅទីនោះ។ ហើយប្រធានពន្ធនាគារបានប្រគល់ពួកគេ
 ទៅឱ្យយ៉ូសែប ហើយគាត់បានបម្រើពួកគេ ពួកគេបាននៅក្នុងពន្ធនាគារច្រើនថ្ងៃ។
 ហើយទាំងពីរនាក់បានមើលឃើញស្រមៃក្នុងយប់មួយ ហើយការមើលឃើញនៃស្រមៃ
 របស់ប្រធានអ្នកចាក់ស្រាវនិងប្រធានអ្នកធ្វើនិរន្តរ៍ ដែលជាអ្នកបម្រើស្តេចនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប
 ដែលកំពុងនៅក្នុងគុក គឺជាស្រមៃនេះ។ យ៉ូសែបចូលទៅរកពួកគេនៅពេលព្រឹក ហើយ

ឃើញពួកគេកំពុងតែមានទុក្ខព្រួយ។ ហើយគាត់បានសួរពួកខ្លាស់របស់គាត់ថា៖ តើមានអ្វីដែលនៅ
ជាមួយគាត់ក្នុងពន្ធនាគារក្បែរហើយរបស់គាត់ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំអ្នករាល់គ្នា
ស្រងូតស្រងាត់នៅថ្ងៃនេះ? ពួកគេបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ យើងបានឃើញសុបិន
ហើយមិនមានអ្នកបកស្រាយវាទេ។ យ៉ូសែបនិយាយទៅពួកគេថា៖ តើការបកស្រាយ
មិនមែនមកពីព្រះទេឬ? ដូច្នេះសូមប្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយអ្នកប្រធានភ្នាក់ងារចាក់ស្រាបាន
ប្រាប់សុបិនរបស់គាត់ទៅកាន់យ៉ូសែប ហើយបាននិយាយថា ក្នុងការគេងរបស់ខ្ញុំ មាន
ដើមទំពាំងបាយជូរមួយនៅមុខខ្ញុំ។ ក្នុងដើមទំពាំងបាយជូរមានថ្លសបី ហើយវា
រីកចម្រើន បានដាក់ចេញនូវលំពែង ចង្កោមផ្លែទំពាំងបាយជូរទុំ។ ហើយលំពែង
របស់គាត់នៅក្នុងដៃខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានយកទំពាំងបាយជូរមកច្របាច់ចូលទៅក្នុងលំពែង
រួចខ្ញុំបានប្រគល់លំពែងនោះទៅដៃគាត់។ ហើយយ៉ូសែបនិយាយទៅគាត់ថា នេះគឺជា
ការបកស្រាយរបស់វា មែកទាំងបីនោះ គឺជាថ្ងៃទាំងបី។ នៅសល់បីថ្ងៃទៀត គាត់នឹង
ចងចាំពីតួនាទីរបស់អ្នក ហើយនឹងស្តារអ្នកទៅតំណែងប្រធានអ្នកចាក់ស្រារបស់អ្នកវិញ
ហើយអ្នកនឹងប្រគល់លំពែងទៅដៃរបស់គាត់តាមតួនាទីរបស់អ្នក ដូចពេលអ្នកធ្លាប់
ជាអ្នកចាក់ស្រា។ ប៉ុន្តែសូមចងចាំខ្ញុំដោយសារតែខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ នៅពេលដែលអ្នកមាន
សេចក្តីសុខ ហើយសូមធ្វើមេត្តាករុណាចំពោះខ្ញុំ ហើយសូមនិយាយអំពីខ្ញុំទៅ
កាន់គាត់។ ហើយសូមនាំខ្ញុំចេញពីគុកនេះ។ ដោយសារខ្ញុំត្រូវបានលួចចំកពី
ទឹកដីហេប្រី ហើយនៅទីនេះខ្ញុំមិនបានធ្វើអ្វីខុសឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេបានបោះខ្ញុំចូលទៅ
ក្នុងរណ្តៅនេះ។ ហើយប្រធានជាងនំប៉ុងបានឃើញថាគាត់បានបកស្រាយត្រឹមត្រូវ
ហើយនិយាយទៅយ៉ូសែបថា ខ្ញុំក៏បានឃើញសុបិនដែរ ហើយខ្ញុំគិតថាខ្ញុំកំពុងលើក
កន្ត្រកបីនៃនំប៉ុងល្អលើក្បាលរបស់ខ្ញុំ ក្នុងកញ្ចប់ខាងលើនោះ មានគ្រប់ប្រភេទនៃ
ការងារអ្នកធ្វើនំប៉ុងដែលគាត់ធ្វើ។ ហើយសត្វស្លាបមេយកពុំពងញីវាពីកញ្ចប់ខាងលើ
ក្បាលរបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែយ៉ូសែបបានឆ្លើយតបនិយាយទៅគាត់ថា៖ នេះគឺជាការបកស្រាយ
របស់វា កន្ត្រកទាំងបីគឺថ្ងៃបី។ នៅតែបីថ្ងៃទៀត ហើយគាត់នឹងយកក្បាលរបស់អ្នក
ចេញពីអ្នក ហើយនឹងព្យួរអ្នកលើដើមឈើ ហើយសត្វស្លាបនៃផ្ទៃមេយនឹងស៊ីសាច់
របស់អ្នក។ វាបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទីបី ដែលជាថ្ងៃកំណើតរបស់គាត់។ ហើយគាត់
បានធ្វើពិធីដប់លៀងសម្រាប់អ្នកបម្រើទាំងអស់របស់គាត់ ហើយគាត់បានចងចាំពី
តួនាទីរបស់អ្នកថែទាំលំពែង និងតួនាទីរបស់អ្នកធ្វើនំប៉ុងក្នុងចំណោមអ្នកបម្រើរបស់គាត់។
ហើយគាត់បានស្តារប្រធានអ្នកចាក់ស្រាទៅកាន់តំណែងដើមរបស់គាត់វិញ ហើយបាន
ប្រគល់លំពែងទៅក្នុងដៃរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែគាត់បានព្យួរប្រធានជាងធ្វើនំ ដូច
ដែលយ៉ូសែបបានបកស្រាយដល់ពួកគេ។ និងប្រធានអ្នកចាក់ស្រាមិនបានចងចាំ
អំពីយ៉ូសែបទេ ប៉ុន្តែបានភ្លេចគាត់។

វាបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីពីរឆ្នាំថ្ងៃ ផ្កាវោនបានឃើញសុបិន គាត់បាន
 គិតថាឈរលើទន្លេ។ ហើយមើល ដូចជាពីទន្លេ មានគោប្រាំពីរក្បាលកំពុងឡើងមក
 ដែលមានរូបរាងល្អ ហើយមានសាច់ជ្រូសរើស ហើយពួកវាកំពុងស៊ីស្មៅនៅក្នុងវាល
 ស្មៅ។ គោប្រាំពីរក្បាលផ្សេងទៀតកំពុងឡើងមកពីទន្លេក្រោយពីគោទាំងនោះ ដែល
 មានរូបរាងអាក្រក់ និងសាច់ស្អុម ហើយពួកវាកំពុងស៊ីស្មៅក្បែរគោទាំងនោះនៅលើ
 ច្រាំងទន្លេ។ ហើយគោប្រាំពីរក្បាលដែលអាក្រក់និងស្អុមសាច់បានស៊ីគោប្រាំពីរក្បាល
 ដែលមានរូបរាងល្អនិងមានសាច់ល្អបំផុត ហើយផ្កាវោនបានភ្ញាក់ឡើង។ និងគាត់បាន
 យល់សុបិន្តលើកទីពីរ ហើយមើល កូរស្រូវចំនួនប្រាំពីរកំពុងឡើងមកនៅលើដើមមួយ
 ដែលបានជ្រើសរើសនិងល្អ។ ហើយមើល កូរស្រូវប្រាំពីរកំពុងដែលស្អុម និងត្រូវខ្យល់
 បំផ្លាញ កំពុងដុះឡើងជាមួយពួកគេ។ ហើយកូរស្រូវប្រាំពីរដើមដែលស្អុមនិងខ្យល់
 បំផ្លាញបានលេបកូរស្រូវប្រាំពីរដើមដែលជ្រើសរើសនិងពេញ ប៉ុន្តែផ្កាវោនបានភ្ញាក់
 ឡើង ហើយវាគឺជាសុបិន។ វាបានកើតឡើងនៅពេលព្រឹក ហើយព្រលឹងរបស់គាត់ត្រូវ
 បានរំខាន ហើយគាត់បានបញ្ជូនហៅអ្នកបកស្រាយទាំងអស់នៃអេហ្ស៊ីប និងអ្នកប្រាជ្ញ
 ទាំងអស់របស់ប្រទេសនោះ ហើយផ្កាវោនបានរៀបរាប់សុបិនរបស់គាត់ដល់ពួកគេ
 ប៉ុន្តែមិនមាននរណាម្នាក់អាចរាយការណ៍វាដល់ផ្កាវោនបានទេ។ ហើយប្រធានភ្នាក់ងារ
 ចាក់ស្រាបាននិយាយទៅកាន់ផ្កាវោនថា៖ ថ្ងៃនេះខ្ញុំរំលឹកដល់បាបរបស់ខ្ញុំ។ ផ្កាវោន
 បានខឹងទៅលើអ្នកបម្រើរបស់គាត់ ហើយគាត់បានដាក់យើងនៅក្នុងពន្លឺភ្នែក នៅក្នុង
 ផ្ទះរបស់ចុងភៅធំ គឺខ្ញុំនិងអ្នកធ្វើនំធំ។ ហើយយើងទាំងពីរនាក់បានឃើញសុបិនក្នុងយប់
 មួយ ទាំងខ្ញុំនិងគាត់ ម្នាក់ៗបានឃើញសុបិនរបស់ខ្លួន។ មានយុវជនម្នាក់ជា
 ជនជាតិហ្វីលីពីន ដែលជាអ្នកបម្រើរបស់ប្រធានចុងភៅនៅទីនោះជាមួយយើង ហើយ
 យើងបានប្រាប់គាត់ ហើយគាត់បានបកស្រាយសុបិនឱ្យយើង។ វាបានកើតឡើងដូច
 ដែលគាត់បានបកស្រាយដល់យើង ហើយវាក៏បានកើតឡើងដូច្នោះដែរ ខ្ញុំត្រូវបានស្តាប់
 ឡើងវិញទៅតំណែងរបស់ខ្ញុំ ចំណែកគាត់វិញត្រូវបានព្យួរ។ ដោយបានបញ្ជូន ផ្កាវោន
 បានហៅយ៉ូសែប ហើយពួកគេបាននាំគាត់ចេញពីគុក ពីក្រោយបានកោរគាត់ ហើយបាន
 ប្តូរអារវរបស់គាត់ រួចគាត់បានមកជួបផ្កាវោន។ ផ្កាវោនបាននិយាយទៅកាន់យ៉ូសែបថា៖
 ខ្ញុំបានឃើញក្តីស្រមៃមួយ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចបកស្រាយវាបានទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឮ
 អំពីអ្នកថា អ្នកអាចបកស្រាយក្តីស្រមៃបាននៅពេលដែលអ្នកឮពួកវា។ យ៉ូសែបបាន
 ឆ្លើយតបទៅកាន់ផ្កាវោនថា៖ ដោយគ្មានព្រះ សេចក្តីសង្ឃឹះរបស់ផ្កាវោននឹងមិនត្រូវ
 ឆ្លើយតបទេ។ ផ្កាវោនបាននិយាយទៅកាន់យ៉ូសែបថា៖ ក្នុងសុបិនរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានគិតថា

ខ្ញុំកំពុងឈរនៅក្បែរតែមនុស្ស។ ហើយដូចជាជីវិត គោប្រាំពីរក្បាលកំពុងឡើងមក
ដែលមានរូបរាងល្អ ហើយមានសាច់ជ្រើសរើស ហើយពួកវាកំពុងស៊ីស្មៅនៅក្នុងវាល
ស្មៅ។ ហើយមើល គោប្រាំពីរក្បាលផ្សេងទៀតកំពុងឡើងមកបន្ទាប់ពីពួកវាចេញពីទន្លេ
អាក្រក់ហើយគួរឱ្យខ្លើមក្នុងរូបរាង ហើយស្នមសាច់ ដែលខ្ញុំមិនដែលបានឃើញគោដូច
នោះគួរឱ្យខ្លើមជាងនេះនៅក្នុងទឹកដីអេហ្ស៊ីបទាំងមូលទេ។ ហើយគោទាំងប្រាំពីរក្បាល
ដែលអាក្រក់និងស្នមបានស៊ីគោទាំងប្រាំពីរក្បាលដំបូងដែលល្អនិងជ្រើសរើស។ ហើយ
ពួកគេបានចូលទៅក្នុងផ្ទៃពោះរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែមិនអាចសម្គាល់បានថាពួកគេបានចូល
ទៅក្នុងផ្ទៃពោះរបស់ពួកគេទេ ហើយរូបរាងរបស់ពួកគេនៅតែអាក្រក់ដូចពីដើម
ដដែល។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានភ្ញាក់ឡើង ហើយបានដេកវិញ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញក្នុងទៀត
ក្នុងការគងរបស់ខ្ញុំ ហើយដូចជាកូនស្រូវប្រាំពីរកំពុងឡើងមកក្នុងដើមមួយ ពេញហើយ
ល្អ។ ប៉ុន្តែ កូនស្រូវស្តើងប្រាំពីរផ្សេងទៀត ដែលខ្យល់បានបំផ្លាញ កំពុងដុះឡើងជាប់
នឹងកូនស្រូវទាំងនោះ។ ហើយកូនស្រូវប្រាំពីរដើមដែលស្នមនិងខ្យល់បំផ្លាញបានលេចកូន
ស្រូវប្រាំពីរដើមដែលល្អនិងពេញ។ ដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ពួកអ្នកបកស្រាយ
ហើយមិនមានអ្នកវាយការណ៍វាទៅកាន់ខ្ញុំទេ។

ហើយយ៉ូសែបនិយាយទៅកាន់ផារ៉ោនថា៖ សុបិនរបស់ផារ៉ោនគឺជាសុបិនតែមួយ
ព្រះបានបង្ហាញដល់ផារ៉ោនអំពីអ្វីដែលព្រះនឹងធ្វើ។ គោប្រាំពីរក្បាលដ៏ស្អាតនោះ គឺជា
ប្រាំពីរឆ្នាំ ហើយកូនស្រូវប្រាំពីរដ៏ស្អាតនោះ គឺជាប្រាំពីរឆ្នាំ។ សុបិនរបស់ផារ៉ោនគឺជា
សុបិនតែមួយ។ ហើយពួកគោប្រាំពីរក្បាលស្នមដែលឡើងមកពីក្រោយពួកវា គឺជា
ប្រាំពីរឆ្នាំ ហើយកូនស្រូវប្រាំពីរដើមស្នមនិងខ្យល់បំផ្លាញ គឺជាប្រាំពីរឆ្នាំ នឹងមានប្រាំពីរ
ឆ្នាំនៃទុរ្ភិក្ស។ ពាក្យដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ផារ៉ោន គឺជាព្រះបានបង្ហាញ
ដល់ផារ៉ោនអំពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះធ្វើ។ មើលឃើញ ប្រាំពីរឆ្នាំនៃភាពសម្បូររបស់
យ៉ាងច្រើនកំពុងមកដល់ទូទាំងប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីទាំងនេះ នឹងមានទុរ្ភិក្ស
ប្រាំពីរឆ្នាំ ហើយពួកគេនឹងបំភ្លេចភាពពេញរបស់វាដែលកំពុងនឹងកើតឡើងនៅក្នុង
ប្រទេសអេហ្ស៊ីបទាំងមូល ហើយទុរ្ភិក្សនឹងបំផ្លាញដី។ ហើយភាពសុខសប្បាយនឹងមិន
ត្រូវបានស្គាល់លើផែនដីទេ ដោយសារទុរ្ភិក្សដែលនឹងមកបន្ទាប់ពីទាំងនេះ ដ្បិតវានឹង
ខ្លាំងយ៉ាងខ្លាំង។ អំពីការដែលព្រះផារ៉ោនបានមើលឃើញសុបិនពីរដង នេះ
ដោយសារតែពាក្យដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់នឹងពិតប្រាកដ ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងពន្លឿន
ធ្វើវាឱ្យសម្រេច។ ឥឡូវនេះ ដូច្នេះ សូមពិចារណារកមនុស្សដែលមានប្រាជ្ញា និងស្អាតរៃ
ហើយតាំងគាត់ឱ្យគ្រប់គ្រងលើទឹកដីអេហ្ស៊ីប។ ហើយឱ្យផារ៉ោនធ្វើ និងឱ្យគាត់តាំងអ្នក
គ្រប់គ្រងលើដី ហើយឱ្យពួកគេប្រមូលផលិតផលទាំងអស់នៃដីអេហ្ស៊ីបក្នុងកំឡុងឆ្នាំប្រាំ
ពីរនៃលេចក្តីសុខសប្បាយ។ ហើយឱ្យពួកគេប្រមូលម្ហូបអាហារទាំងអស់នៃប្រាំពីរឆ្នាំដ៏

ល្អកំពុងមកដល់ទាំងនេះ ហើយឱ្យស្រូវត្រូវបានប្រមូលដោយអំណាចផ្ទៃក្នុង ឱ្យម្ហូប
អាហារត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងទីក្រុងទាំងឡាយ។ ហើយអាហារដែលបានរក្សាទុកនៅក្នុង
ដីនឹងត្រូវប្រើសម្រាប់ប្រាំពីរឆ្នាំនៃទ្រព្យ ដែលនឹងកើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប
ហើយដីនឹងមិនត្រូវបានបំផ្លាញដោយទ្រព្យនោះទេ។ ពាក្យនេះបានធ្វើឱ្យពេញចិត្ត
ចំពោះមុខផ្ទៃក្នុង និងចំពោះមុខអ្នករំខានទាំងអស់របស់ព្រះអង្គ។

ហើយផ្ទៃក្នុងបាននិយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើទាំងអស់របស់គាត់ថា៖ តើយើងនឹង
រកឃើញរបស់ស្រស់ស្អាតនេះដែលមានវិញ្ញាណព្រះនៅក្នុងគាត់ដែរឬទេ? ផ្ទៃក្នុងបាន
និយាយទៅកាន់យ៉ូសែបថា៖ ចាប់តាំងពីព្រះបានបង្ហាញអ្វីទាំងអស់នេះដល់អ្នក គ្មាន
មនុស្សណាម្នាក់ប្រាជ្ញា និងឆ្លាតវៃជាងអ្នកទេ។ អ្នកនឹងគ្រប់គ្រងលើផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ហើយ
ប្រជាជនទាំងអស់របស់ខ្ញុំនឹងស្តាប់បង្គាប់តាមបញ្ជារបស់អ្នក លើកលែងតែបណ្តឹងដែល
ខ្ញុំនឹងធំជាងអ្នក។ ផ្ទៃក្នុងប្រាប់យ៉ូសែបថា៖ មើល ថ្ងៃនេះខ្ញុំតែងតាំងអ្នកឱ្យគ្រប់គ្រង
លើទឹកដីទាំងមូលនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយ ផ្ទៃក្នុងបានដកចិញ្ចៀនចេញពីដៃរបស់
គាត់ ដាក់វាជុំវិញដៃរបស់យ៉ូសែប ហើយបានស្លៀកអាវក្រណាត់ក្រាស់ល្អឱ្យគាត់
ហើយបានដាក់ខ្សែកគល់មាសជុំវិញករបស់គាត់។ ហើយគាត់បានឱ្យគាត់ជិះរទេះទីពីរ
របស់គាត់ ហើយមានអ្នកប្រកាសប្រកាសនៅមុខគាត់ ហើយបានតែងតាំងគាត់
លើទឹកដីអេហ្ស៊ីបទាំងមូល។ ផ្ទៃក្នុងបាននិយាយទៅកាន់យ៉ូសែបថា៖ ខ្ញុំជាផ្ទៃក្នុង
ដោយគ្មានអ្នក គ្មាននរណាម្នាក់នឹងលើកដៃរបស់គាត់លើដីទាំងអស់នៃអេហ្ស៊ីបទេ។
ហើយផ្ទៃក្នុងបានហៅឈ្មោះយ៉ូសែបថា ផ្សេនថុមផ្ទៃក្នុង ហើយបាន
ប្រទានអាសេណេតដែលជាកូនស្រីរបស់ពេតេប្រេ ឬជាចារ្យនៃក្រុងហេលីយូប៉ូលីសឱ្យ
គាត់ជាប្រពន្ធ។ យ៉ូសែបមានអាយុសាមសិបឆ្នាំ នៅពេលដែលគាត់បានឈរនៅមុខ
ស្តេចផ្ទៃក្នុងនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយយ៉ូសែបបានចេញពីមុខស្តេចផ្ទៃក្នុង រួចឆ្លង
កាត់ទូទាំងទឹកដីអេហ្ស៊ីបទាំងមូល។ ហើយដីបានផលិតកញ្ចប់ស្រូវក្នុងរយៈពេលប្រាំពីរ
ឆ្នាំនៃការរុងរឿង។ ហើយគាត់បានប្រមូលម្ហូបអាហារទាំងអស់នៃប្រាំពីរឆ្នាំ ដែលមាន
ភាពសម្រស់របស់ក្នុងដីអេហ្ស៊ីប ហើយគាត់បានដាក់ម្ហូបអាហារក្នុងទីក្រុងនានា ម្ហូប
អាហារនីវាលទំនាចដែលនៅជុំវិញទីក្រុងនីមួយៗ គាត់បានដាក់ក្នុងទីក្រុងនោះ។
ហើយយ៉ូសែបបានប្រមូលស្រូវច្រើនណាស់ដូចជាដីខ្សាច់នៃសមុទ្រ រហូតដល់មិន
អាចនាបបាន ដ្បិតគ្មានលេខ។

ប៉ុន្តែយ៉ូសែបមានកូនស្រីពីរនាក់មុនពេលឆ្នាំទ្រព្យប្រាំពីរឆ្នាំមកដល់
ដែលអាសេណេតកូនស្រីរបស់ពេតេប្រេឬជាចារ្យនៃក្រុងហេលីយូប៉ូលីសបានសម្រាល
ឱ្យគាត់។ យ៉ូសែបបានហៅឈ្មោះកូនច្បងរបស់គាត់ថា ម៉ាណាសេរូ ដោយសារព្រះ

បានធ្វើឱ្យគាត់ភ្លេចនូវការលំបាកទាំងអស់របស់គាត់ និងនូវគ្រួសាររបស់ឪពុករបស់គាត់
ទាំងអស់។ ឯឈ្មោះរបស់កូនទីពីរ គាត់បានហៅថា អេក្រាអិម ព្រោះថា ព្រះបានធ្វើឱ្យ
ខ្ញុំរីកចម្រើន នៅក្នុងស្រុកនៃការបន្ទាបខ្លួនរបស់ខ្ញុំ។ ឆ្នាំទាំងប្រាំពីរនៃសេចក្តីរុងរឿង
ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងទឹកដីអេហ្ស៊ីបបានឆ្លងកាត់ហើយ។ ហើយឆ្នាំប្រាំពីរនៃការ
អត់ឃ្លានបានចាប់ផ្តើមមកដល់ ដូចជាយូរស័យបាននិយាយ ហើយមានការអត់ឃ្លាននៅ
ក្នុងទឹកដីទាំងអស់ ប៉ុន្តែនៅក្នុងទឹកដីអេហ្ស៊ីបទាំងអស់មាននំ។ ហើយដីទាំងមូលនៃ
ប្រទេសអេហ្ស៊ីបបានឃ្លាន ប៉ុន្តែប្រជាជនបានស្រែកទៅកាន់ផារ៉ោនអំពីនំប៉ង
ហើយផារ៉ោនបាននិយាយទៅកាន់ជនជាតិអេហ្ស៊ីបទាំងអស់ថា ចូរទៅរកយូសែប
ហើយអ្វីដែលគាត់និយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ចូរធ្វើតាម។ ហើយ អត់ឃ្លាន កើតមាន
លើ មុខ ផែនដី ទាំងមូល ប៉ុន្តែ យូសែប បាន បើក ជ្រុង ទាំងអស់ ហើយ លក់ ដល់
ជនជាតិ អេហ្ស៊ីប ទាំងអស់។ ហើយតំបន់ទាំងអស់បានមកកាន់ប្រទេសអេហ្ស៊ីប
ដើម្បីទិញស្បៀងពីយូសែប ដ្បិតទុរិក្សបានរាតត្បាតនៅក្នុងទឹកដីទាំងអស់។¹

៤២

ឃើញថានៅអេហ្ស៊ីបមានការលក់ យ៉ាកុបក៏បាននិយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុស
របស់គាត់ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នា ទំពេច? មើលឃើញ ខ្ញុំបានឮថា មានស្រូវនៅ
ក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ចុះទៅទីនោះ ហើយទិញអាហារតិចតួចមកឱ្យយើង ដើម្បីឱ្យយើង
អាចរស់បាន និងមិនស្លាប់។

បងប្អូនប្រុសដប់នាក់របស់យូសែបបានចុះទៅដើម្បីទិញស្រូវពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប។
ប៉ុន្តែចេនយ៉ាមីន ដែលជាប្អូនប្រុសរបស់យូសែប មិនត្រូវបានបញ្ជូនជាមួយបងប្អូនប្រុស
របស់គាត់ទេ ដ្បិតគាត់បាននិយាយថា កុំឱ្យមានភាពទន់ខ្សោយកើតឡើងចំពោះគាត់។
ប៉ុន្តែកូនប្រុសរបស់អ៊ីស្រាអែលបានមកទិញជាមួយពួកដែលកំពុងមក ពីព្រោះមានទុរិក្ស
នៅក្នុងទឹកដីកាណាន។ យូសែបគឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងនៃផែនដី គាត់បានលក់ដល់ប្រជាជន
ទាំងអស់នៃផែនដី។ បងប្អូនប្រុសរបស់យូសែបបានមកហើយថ្វាយបង្គំគាត់ដោយលុប
មុខចុះដល់ដី។ នៅពេលឃើញបងប្អូនរបស់គាត់ យូសែបបានស្គាល់ពួកគេ ហើយបាន
ធ្វើខ្លួនឱ្យចម្លែក ហើយនិយាយជាមួយពួកគេយ៉ាងរឹងរូស ហើយបាននិយាយទៅកាន់
ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាមកពីណា? ពួកគេបាននិយាយថា៖ ពីដីកាណាន ដើម្បីទិញ^{១៥}។
ហារ។ យូសែបបានស្គាល់បងប្អូនរបស់គាត់ ហើយពួកគេមិនបានស្គាល់គាត់។
ហើយយូសែបបានចងចាំសុបិន្តរបស់គាត់ ដែលគាត់បានឃើញ ហើយបាននិយាយទៅ

កាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាគឺជាចារកម្ម អ្នករាល់គ្នាបានមកដើម្បីយល់ពីដាននៃដីនេះ។
ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថា៖ មិនមែនទេ ចាស់ អ្នកបម្រើរបស់អ្នកបានមកដើម្បីទិញ
អាហារ។ យើងទាំងអស់គ្នាគឺជាកូនប្រុសរបស់មនុស្សម្នាក់។ យើងជាមនុស្សសន្តិភាព។
កូនរបស់អ្នកមិនមែនជាចារកម្មទេ។ លោកបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ មិនទេ ប៉ុន្តែ
អ្នករាល់គ្នាបានមកដើម្បីមើលផ្លូវដាននៃដី។ ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថា៖ យើងជាបង
ប្អូនប្រុសដប់ពីរនាក់ ជាកុមាររបស់អ្នក នៅក្នុងដីកាណាន ហើយមើល អ្នកប្តូរក្មេង
ជាងគេនៅជាមួយឪពុករបស់យើងថ្ងៃនេះ ចំណែកអ្នកម្នាក់ទៀតមិនមានទៀតទេ។
យូរស័យបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ នេះគឺជាអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នករាល់
គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាគឺជាចារកម្ម។ តាមរយៈការនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានបង្ហាញ ដោយ
សុខភាពរបស់ជំរោង អ្នករាល់គ្នានឹងមិនចេញពីទីនេះទេ ប្រសិនបើប្អូនប្រុសរបស់អ្នក
រាល់គ្នាមិនមកទីនេះ។ ចូរធ្វើមនុស្សម្នាក់ពីក្រុមអ្នករាល់គ្នា ហើយឱ្យគាត់យកប្អូនប្រុស
របស់អ្នករាល់គ្នាមក ចំណែកអ្នករាល់គ្នាទៀតនឹងត្រូវឃុំឃាំងរហូតដល់ពាក្យស័ដីរបស់
អ្នករាល់គ្នាបានច្បាស់ថា តើអ្នករាល់គ្នានិយាយការពិតឬទេ ប្រសិនបើមិនដូច្នោះទេ សូម
ដោយសុខភាពរបស់ជំរោង អ្នករាល់គ្នាពិតជាចារកម្មហើយ។ ហើយគាត់បានដាក់
ពួកគេនៅក្នុងពន្ធនាគាររយៈពេលបីថ្ងៃ។ គាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេនៅថ្ងៃទីបីថា៖
ធ្វើដូចនេះ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរស់ ដ្បិតខ្ញុំខ្លាចព្រះជាម្ចាស់។ ប្រសិនបើអ្នកទាំងអស់គ្នា
ជាមនុស្សសន្តិភាព សូមឱ្យបងប្អូនម្នាក់របស់អ្នកទាំងអស់គ្នាត្រូវបានឃុំខ្លួននៅក្នុងគុក
ចំណែកឯពួកគេទៅ ហើយនាំយកការទិញស្បូវរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នាមកវិញ។ ហើយ
នាំបងប្អូនប្រុសក្មេងរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នាមកកាន់ខ្ញុំ ហើយពាក្យស័ដីរបស់អ្នកទាំងអស់
គ្នានឹងត្រូវបានជឿ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមិនដូច្នោះទេ អ្នកទាំងអស់គ្នានឹងស្លាប់។ ពួកគេក៏បាន
ធ្វើដូច្នោះ។ ហើយម្នាក់ៗបាននិយាយទៅកាន់បងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ថា៖ បាទ ពិត
ណាស់យើងមានបាបអំពីបងប្អូនប្រុសរបស់យើង ដែលយើងបានមើលរំលងការ
សោកសៅរបស់ព្រលឹងគាត់ នៅពេលគាត់កំពុងអង្វរយើង ហើយយើងមិនបានស្តាប់
គាត់ ហើយដោយសារតែនេះ ការសោកសៅនេះបានមកលើយើង។ រូបិយស្នើយតប
និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើខ្ញុំមិនបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា កុំធ្វើបាបទារក
នោះទេឬ? ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានស្តាប់ខ្ញុំ! កឡូវនេះ មើលអី ឈាមរបស់គាត់ត្រូវបាន
ទាមទារ។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានដឹងថា យូរស័យស្តាប់ ដ្បិតអ្នកបកប្រែគឺនៅកណ្តាលរបស់
ពួកគេ។ បានបែរចេញពីពួកគេហើយ យូរស័យបានយំ ហើយម្តងទៀតបានចូលមកកាន់
ពួកគេ និងបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ ហើយបានយកស្បីមេអូនពីពួកគេ និងបានចង
គាត់នៅមុខពួកគេ។

យ៉ូសែបបានបញ្ជាឱ្យបំពេញផ្សេងៗរបស់ពួកគេដោយធូញជាតិ និងឱ្យប្រគល់ប្រាក់
របស់ពួកគេត្រឡប់មកក្នុងស្បែករបស់គាត់ និងឱ្យផ្តល់ ១៥៥ ដល់ពួកគេសម្រាប់
ផ្លូវ ហើយវាបានកើតឡើងដល់ពួកគេដូច្នោះ។ ហើយបន្ទាប់ពីដាក់ស្រូវលើលើរបស់
ពួកគេ ពួកគេបានចាកចេញពីទីនោះ។ នៅពេលម្នាក់បានបើកថង់របស់គាត់ ដើម្បីឱ្យ
ចំណីសត្វដល់លានរបស់គាត់ នៅកន្លែងដែលពួកគេបានស្នាក់នៅ គាត់បានឃើញ
ចំណងប្រាក់របស់គាត់ ហើយវាស្ថិតនៅលើមាត់ថង់។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់
បងប្អូនរបស់គាត់ថា៖ ប្រាក់របស់ខ្ញុំត្រូវបានត្រឡប់មកវិញ ហើយមើលទៅ វានៅក្នុងថង់
របស់ខ្ញុំ។ ដឹងចិត្តរបស់ពួកគេភ្នាក់ផ្អែម ហើយពួកគេរិះគន់និយាយទៅគ្នាទៅមក
ថា៖ តើព្រះបានធ្វើអ្វីនេះដល់យើង? ពួកគេបានមក ប៉ុន្តែ ទៅកាន់ យ៉ាកុប បុរសម្ចាស់
នៃផែនដីនិយាយទៅកាន់យើងយ៉ាងរឹងរូស ហើយបានដាក់យើងក្នុងការឃុំឃាំង
ដូចជាយើងកំពុងចាកកម្ពុជនីយ៍។ យើងបាននិយាយទៅគាត់ថា យើងជាមនុស្ស
សន្តិភាព យើងមិនមែនជាចារកម្មទេ។ យើងជាបងប្អូនប្រុសដប់ពីរនាក់ ជាកូនប្រុស
របស់ឪពុករបស់យើង។ ម្នាក់មិនមានទៀតហើយ ហើយអ្នកតូចនៅជាមួយឪពុករបស់
យើងថ្ងៃនេះនៅក្នុងដីកាណាន។ បុរសម្ចាស់នៃដីបាននិយាយទៅយើងថា៖ តាមរយៈ
នេះ ខ្ញុំនឹងដឹងថាអ្នករាល់គ្នាជាមនុស្សសន្តិភាព។ ទុកបងប្អូនប្រុសម្នាក់នៅទីនេះជាមួយ
ខ្ញុំ ហើយយកការទិញអង្ករសម្រាប់ផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នាទៅ។ ហើយនាំបងប្អូនក្មេង
របស់អ្នកទាំងអស់មកកាន់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងដឹងថាអ្នកទាំងអស់មិនមែនជាចារកម្មទេ ប៉ុន្តែ
អ្នកទាំងអស់ជាមនុស្សសន្តិភាព ហើយខ្ញុំនឹងប្រគល់បងប្អូនរបស់អ្នកទាំងអស់ត្រឡប់
ទៅអ្នកទាំងអស់វិញ ហើយអ្នកទាំងអស់នឹងធ្វើពាណិជ្ជកម្មនៅក្នុងដីនេះ។ វាបានកើត
ឡើងនៅពេលដែលពួកគេកំពុងដាក់ថង់របស់ពួកគេឱ្យទេ ហើយចំណងប្រាក់របស់
មនុស្សម្នាក់ៗក៏នៅក្នុងថង់របស់ពួកគេ ហើយពួកគេផ្ទាល់និងឪពុករបស់ពួកគេបាន
ឃើញចំណងប្រាក់របស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានភ័យខ្លាច។ យ៉ាកុប ជាឪពុករបស់
ពួកគេ បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើខ្ញុំបាត់បង់កូន យ៉ូសែប
ដែលមានហើយ ស៊ីមេអូនក៏ដែលមានដែរ ហើយកូនអ្នករាល់គ្នានឹងយកចេញយ៉ាមីន
ទៀត។ រឿងទាំងអស់នេះបានកើតឡើងលើខ្ញុំ។ រូបនិយាយទៅកាន់ឪពុករបស់ពួក
គេថា៖ សូមសម្លាប់កូនប្រុសទាំងពីររបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើខ្ញុំមិននាំគាត់មកឱ្យអ្នកវិញ។ សូម
ប្រគល់គាត់ទៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងនាំគាត់មកឱ្យអ្នកវិញ។ ប៉ុន្តែគាត់បាន
និយាយថា៖ កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំនឹងមិនថ្កុះទៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាទេ ព្រោះបងប្អូនរបស់
គាត់បានស្លាប់ហើយ ហើយគាត់នៅសល់តែម្នាក់ឯង។ ប្រសិនបើមានអ្វីមួយកើតឡើង
ដល់គាត់ឱ្យខ្សោយនៅក្នុងផ្លូវដែលអ្នករាល់គ្នាដើរ អ្នករាល់គ្នានឹងនាំវិញចំណាស់របស់ខ្ញុំ
ចុះទៅហ៊ាននរកដោយទុក្ខប្រយ័ត្ន។

៤៣

ប៉ុន្តែទ្រឹក្សបានកាន់តែខ្លាំងនៅលើផែនដី។ វាបានកើតឡើងនៅពេលដែលពួកគេ
បានបញ្ចប់ការស៊ីស្រូវដែលពួកគេបាននាំយកមកពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយឪពុករបស់
ពួកគេបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ចូរទៅទិញអាហារតិចតួចមកឱ្យយើងម្តងទៀត។
យូដាសបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ បុរសដែលជាចេហ្វាយនៃផែនដីនោះបានធ្វើសក្ខីកម្ម
យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ទៅយើងថា អ្នករាល់គ្នានឹងមិនឃើញមុខរបស់ខ្ញុំទេ ប្រសិនបើបងប្អូនក្មេង
របស់អ្នករាល់គ្នាមិននៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា។ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ជូនប្រុសរបស់យើង
ទៅជាមួយយើង យើងនឹងចុះទៅ ហើយយើងនឹងទិញអាហារមកឱ្យអ្នក។ ប្រសិនបើអ្នក
មិនផ្ញើបងប្អូនប្រុសរបស់យើងជាមួយយើងទេ យើងនឹងមិនទៅឡើយ ព្រោះបុរសនោះ
បាននិយាយទៅកាន់យើងថា អ្នករាល់គ្នានឹងមិនឃើញមុខរបស់ខ្ញុំទេ ប្រសិនបើបងប្អូន
ប្រុសក្មេងជាងរបស់អ្នករាល់គ្នាមិននៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា។ អ៊ីស្រាអែលបាននិយាយ
ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើឱ្យខ្ញុំរងទុក្ខ ដោយប្រាប់បុរសនោះថា អ្នករាល់គ្នាមាន
បងប្អូន? ពួកគេបាននិយាយថា៖ បុរសនោះបានសួរយើងម្តងហើយម្តងទៀតអំពីយើង
និងជំនាន់របស់យើង ដោយនិយាយថា ឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នានៅរស់ឬនៅ? ហើយតើ
អ្នករាល់គ្នាមានបងប្អូនប្រុសទៀតឬទេ? ហើយយើងបានវាយការណ៍ដល់គាត់តាមការ
សួរនោះ។ យើងមិនបានដឹងថាគាត់នឹងនិយាយទៅកាន់យើងថា នាំយកបងប្អូនប្រុស
របស់អ្នករាល់គ្នាមកនោះទេ។ យូដាសបាននិយាយទៅកាន់អ៊ីស្រាអែលឪពុករបស់
គាត់ថា៖ ចូរផ្ញើក្មេងប្រុសជាមួយខ្ញុំ ហើយយើងនឹងក្រោកឡើងទៅ ដើម្បីឱ្យយើងរស់
ហើយមិនឱ្យយើងស្លាប់ទាំងយើង ទាំងអ្នក និងក៏វាន់របស់យើង។ ខ្ញុំនឹងរង់ចាំគាត់ ចូរ
ស្វែងរកគាត់ពីដៃរបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើខ្ញុំមិននាំគាត់មកកាន់អ្នក និងឈរគាត់នៅមុខអ្នក ខ្ញុំ
នឹងជាអ្នកបានធ្វើបាបចំពោះអ្នកគ្រប់ថ្ងៃ។ ប្រសិនបើយើងមិនបានយឺតយ៉ាវ យើងនឹង
បានត្រឡប់មកវិញពីរដងរួចហើយ។ អ៊ីស្រាអែល ឪពុករបស់ពួកគេបាននិយាយទៅកាន់
ពួកគេថា៖ ប្រសិនបើដូច្នោះ សូមធ្វើដូចនេះ៖ យកផ្តែលយើងនៃផែនដីក្នុងរូងរបស់អ្នករាល់
គ្នា ហើយនាំអំណោយទៅកាន់បុរសនោះ គឺជំរ ទឹកយ៉ូ ធ្លុប ជំរក្រអូប ទេរេប៊ីន និង
គ្រាប់។ ហើយយកប្រាក់ពីរដងក្នុងដៃរបស់អ្នករាល់គ្នា ត្រឡប់ប្រាក់ដែលត្រូវបានត្រឡប់
មកវិញក្នុងថង់របស់អ្នករាល់គ្នាជាមួយអ្នករាល់គ្នា ប្រហែលជាវាជាកំហុសដោយអ
ចេតនា។ ហើយយកបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយក្រោកឡើងចុះទៅរកបុរសនោះ។
ប៉ុន្តែព្រះរបស់ខ្ញុំសូមប្រទានការពេញចិត្តដល់អ្នករាល់គ្នានៅមុខមនុស្សនោះ និងឱ្យគាត់
បញ្ជូនបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នាមក និងបេនយ៉ាម៉ីនមកវិញ។ ចំណែកខ្ញុំវិញ ដូចជាខ្ញុំ
បាត់បង់កូនហើយ ក៏បាត់បង់កូនដែរ។

ហើយបុរសទាំងនោះបានយកអំណោយទាំងនេះ និងប្រាក់ពីរដងនៅក្នុងដៃរបស់
ពួកគេ និងបេនយ៉ាមីន ហើយបានក្រោកឡើងចុះទៅកាន់ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយ
បានឈរនៅមុខយ៉ូសែប។ យ៉ូសែបបានឃើញពួកគេ និងបេនយ៉ាមីនជាបងប្អូនរបស់
គាត់ដែលមានម្តាយដូចគ្នា ហើយបាននិយាយទៅកាន់អ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះរបស់គាត់ថា៖ នាំ
បុរសទាំងនោះចូលទៅក្នុងផ្ទះ សម្លាប់សត្វត្បាយ ហើយរៀបចំ ដ្បិតបុរសទាំងនោះនឹង
បរិភោគនំប៉័ងជាមួយខ្ញុំនៅពេលថ្ងៃត្រង់។ មនុស្សនោះបានធ្វើដូចជាយ៉ូសែបបាន
និយាយ ហើយបាននាំបុរសទាំងនោះចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់យ៉ូសែប។ ដោយបាន
ឃើញថាពួកគេត្រូវបាននាំទៅក្នុងផ្ទះរបស់យ៉ូសែប អ្នកបុរសទាំងនោះបាននិយាយថា៖
យើងកំពុងត្រូវបាននាំចូលដោយសារតែប្រាក់ដែលត្រូវបានត្រឡប់មកវិញក្នុងថង់របស់
យើងពីដើម ដើម្បីចោទប្រកាន់យើងដោយមិនពិត និងវាយប្រហារយើង ដើម្បីយក
យើងទៅជាទាសករ និងឈររបស់យើង។ ពួកគេបានចូលទៅជិតបុរសដែលនៅលើផ្ទះ
របស់យ៉ូសែប ហើយបាននិយាយទៅគាត់នៅច្រកទ្វារផ្ទះ។ ពោលថា៖ ព្រះអម្ចាស់
យើងត្រូវការចុះមកតាំងពីដើមដើម្បីទិញអាហារ។ វាបានកើតឡើងនៅពេលដែលយើង
បានមកដល់កន្លែងសំណាក់ ហើយយើងបានបើកថង់របស់យើង ហើយនេះគឺប្រាក់
របស់មនុស្សម្នាក់ៗនៅក្នុងថង់របស់គាត់។ ប្រាក់របស់យើងតាមទម្ងន់ យើងបាននាំ
ត្រឡប់មកវិញកន្លះនេះនៅក្នុងដៃរបស់យើង។ ហើយយើងបានយកប្រាក់ផ្សេងទៀត
មកជាមួយខ្លួនដើម្បីទិញអាហារ យើងមិនដឹងថានរណាម្នាក់បានដាក់ប្រាក់ចូលទៅក្នុង
ថង់របស់យើងទេ។ គាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ សូមឱ្យមានមេត្តាចំពោះអ្នក
រាល់គ្នា កុំខ្លាច ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា និងព្រះជាម្ចាស់នៃបិតារបស់អ្នករាល់គ្នា
បានប្រទានទ្រព្យសម្បត្តិទៅឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងថង់របស់អ្នករាល់គ្នា ហើយប្រាក់របស់
អ្នករាល់គ្នាដែលល្អនោះ ខ្ញុំបានទទួលរួចហើយ។ បន្ទាប់មកគាត់បាននាំស៊ីមេអូន
ចេញមកឱ្យពួកគេ។ ហើយគាត់បាននាំទឹកមកលាងជើងរបស់ពួកគេ ហើយបានឱ្យ
ចំណីដល់សត្វឈាមរបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានរៀបចំកាកអំណោយរបូតដល់យ៉ូសែប
មកដល់ពេលថ្ងៃត្រង់ ដ្បិតពួកគេបានឮថាគាត់នឹងញ៉ាំងអាហារនៅទីនោះ។ យ៉ូសែបបាន
ចូលទៅក្នុងផ្ទះ ហើយពួកគេបាននាំយកអំណោយដែលពួកគេកាន់នៅក្នុងដៃរបស់ពួក
គេមកថ្វាយដល់គាត់នៅក្នុងផ្ទះ ហើយពួកគេបានថ្វាយបង្គំគាត់ដោយអប្បបរមាចុះ
ដល់ដី។ គាត់បានសួរពួកគេថា អ្នករាល់គ្នាសុខសប្បាយទេ និងបាននិយាយទៅកាន់ពួក
គេថា តើឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាដែលជាមនុស្សចាស់ ដែលអ្នករាល់គ្នាបាននិយាយនោះ
គាត់មានសុខភាពល្អទេ គាត់នៅរស់នៅទេ ពួកគេបាននិយាយថា៖ កូនរបស់អ្នក គឺ
ឪពុករបស់យើង នៅតែមានសុខភាពល្អ ហើយនៅរស់។ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖
សូមឱ្យបុរសនោះទទួលបានព្រះ។ ហើយពួកគេបានឱនចុះថ្វាយបង្គំដល់គាត់។
យ៉ូសែបបានក្រឡេកមើលឡើងដោយភ្នែករបស់គាត់ ហើយបានឃើញបេនយ៉ាមីន

ដែលជាបងប្អូនរបស់គាត់ ដែលមានម្តាយដូចគ្នា ហើយបាននិយាយថា៖ នេះជាបងប្អូន
តូចរបស់អ្នកវាល់គ្នា ដែលអ្នកវាល់គ្នាបាននិយាយថានឹងនាំមកឱ្យខ្ញុំមែនទេ? ហើយ
បាននិយាយថា៖ សូមឱ្យព្រះជាម្ចាស់មេត្តាករុណាអ្នក កូនទាំងអើយ។ យ៉ូសែផមានចិត្ត
រំជួល ព្រោះក្នុងចិត្តរបស់គាត់កូនឡើងចំពោះបងប្អូនរបស់គាត់ ហើយគាត់ស្វែងរក
កន្លែងដើម្បីយ៉ូសែផ ដូច្នេះគាត់ចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ហើយយំនៅទីនោះ។

ហើយបន្ទាប់ពីលាងមុខខ្លួន គាត់បានចេញទៅ គ្រប់គ្រងអារម្មណ៍ខ្លួនឯង ហើយ
និយាយថា៖ ដាក់នំប៉័ងមកផង។ ហើយពួកគេបានដាក់អាហារឱ្យគាត់តែម្នាក់ឯង ហើយ
ឱ្យពួកគេដាច់ដោយឡែក ហើយឱ្យជនជាតិអេហ្ស៊ីបដែលញឹកញាប់ជាមួយគាត់ដាច់
ដោយឡែក ព្រោះជនជាតិអេហ្ស៊ីបមិនអាចញ៉ាំនំប៉័ងជាមួយជនជាតិហេប្រើបានទេ
ដ្បិតវាជាការស្តាប់ខ្លឹមសម្រាប់ជនជាតិអេហ្ស៊ីប។ ពួកគេបានអង្គុយនៅមុខគាត់ គឺកូន
ច្បងតាមសិទ្ធិអំណាចរបស់គាត់ ហើយកូនក្មេងតាមយុវវ័យរបស់គាត់ ហើយមនុស្ស
ទាំងនោះនីមួយៗបានភ្ញាក់ផ្អើលនិយាយគ្នាជាមួយបងប្អូនរបស់ខ្លួន។ ពួកគេបានយក
រំលែកចំណែកពីគាត់ទៅកាន់ខ្លួនឯង ហើយចំណែករបស់បេនយ៉ាមីនត្រូវបានធ្វើឱ្យ
ធំជាងចំណែករបស់គ្រប់គ្នាប្រាំដងទៅនឹងចំណែករបស់អ្នកទាំងនោះ។ ពួកគេបានផឹក
និងត្រូវបានធ្វើឱ្យរីករាយជាមួយគាត់។

៤៤

ហើយ យ៉ូសែប បានបង្គាប់ទៅអ្នកដែលកំពុងគ្រប់គ្រងផ្ទះរបស់គាត់ថា៖ បំពេញ
ថង់របស់បុរសទាំងនោះដោយអាហារ ឱ្យបានច្រើនតាមដែលពួកគេអាចលើកបាន
ហើយដាក់ប្រាក់របស់បុរសនីមួយៗនៅលើមាត់ថង់របស់គេ។ ហើយពេងប្រាក់របស់ខ្ញុំ
ដាក់ចូលទៅក្នុងថង់របស់អ្នកក្មេង ហើយឥម្បត្តិរបស់គាត់ វាបានកើតឡើងតាមពាក្យ
របស់យ៉ូសែប ដូចជាគាត់បាននិយាយ។

នៅពេលព្រឹកបានភ្លឺឡើង មនុស្សទាំងនោះត្រូវបានបញ្ជូនចេញទៅ ទាំងពួកគេ
និងសត្វលាវរបស់ពួកគេ។ នៅពេលពួកគេបានចេញពីទីក្រុងហើយ ពួកគេមិនទាន់ទៅ
ឆ្ងាយប៉ុន្មាននោះទេ យ៉ូសែបក៏បាននិយាយទៅកាន់អ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះរបស់គាត់ថា ក្រោក
ឡើងដេញតាមបុរសទាំងនោះ ហើយនៅពេលអ្នកទាន់ពួកគេ ចូរនិយាយទៅកាន់ពួក
គេថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នកវាល់គ្នាបានសង់អំពើអាក្រក់ជំនួសអំពើល្អ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នក
វាល់គ្នាឈ្លូចពេងប្រាក់របស់ខ្ញុំ? តើនេះមិនមែនជាពេងដែលម្ចាស់របស់ខ្ញុំផឹកទេឬ? គាត់

ប្រើវាសម្រាប់ការទាយទាយផង។ អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើអំពើអាក្រក់ដែលអ្នករាល់គ្នាបាន
ប្រព្រឹត្ត។ បានរកឃើញពួកគេហើយ គាត់និយាយទៅពួកគេតាមពាក្យទាំងនេះ។ ពួកគេ
បាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាម្ចាស់និយាយតាមពាក្យទាំងនេះ? សូមកុំឱ្យ
កើតមានដល់កូនបារប្រើរបស់អ្នកក្នុងការធ្វើតាមពាក្យនេះ។ ប្រសិនបើយើងបាននាំ
ប្រាក់ដែលយើងបានរកឃើញនៅក្នុងថង់របស់យើងត្រឡប់មកឱ្យអ្នកពីដីកាណាន តើ
យ៉ាងណាយើងនឹងលួចប្រាក់ឬម្ចាស់ពីផ្ទះម្ចាស់របស់អ្នក? ក្នុងចំណោមអ្នកណាដែល
អ្នករកឃើញពេងរបស់កូនឧក្រ ចូរគាត់ស្លាប់ ហើយយើងទាំងអស់គ្នានឹងក្លាយជាអ្នក
បម្រើដល់ម្ចាស់របស់យើង។ គាត់និយាយថា៖ កុំឡើយនេះ ដូចដែលអ្នករាល់គ្នានិយាយ វា
នឹងជាដូច្នោះ។ អ្នកណាដែលពេងត្រូវបានរកឃើញ នឹងក្លាយជាអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំ
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងគ្មានទោស។ ហើយពួកគេបានប្រញាប់ដាក់ថង់របស់ពួកគេ
នីមួយៗចុះលើដី ហើយបានបើកថង់របស់ពួកគេនីមួយៗ។ គាត់បានស្រាវជ្រាវចាប់
ផ្តើមពីបងប្អូនចាស់ រហូតដល់មកដល់បងប្អូនក្មេង ហើយបានរកឃើញពេងនៅក្នុងថង់
របស់ចេនយ៉ាមីន។ ហើយពួកគេបានហែកសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេ ហើយនីមួយៗ
បានដាក់ថង់របស់គាត់លើលាវរបស់គាត់ ហើយពួកគេបានត្រឡប់ទៅក្នុងទីក្រុង។

យូដា និងបងប្អូនរបស់គាត់បានចូលទៅរកយ៉ូសែប ពេលដែលគាត់នៅតែនៅ
ទីនោះ ហើយពួកគេបានដួលចុះនៅមុខគាត់លើដី។ យ៉ូសែបប្រាប់ពួកគេថា៖ ហេតុអ្វី
បានជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើរឿងនេះ? តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេថា បុរសដូចជាខ្ញុំតាមទាយ
ដោយការទស្សន៍ទាយបាន? យូដាសបាននិយាយថា៖ តើយើងនឹងប្រាប់អ្វីជាចម្លើយ
ទៅកាន់ម្ចាស់ ឬតើយើងនឹងនិយាយអ្វី ឬតើយើងនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យសុចរិតដោយ
របៀបណា? ព្រះបានរកឃើញអយុត្តិធម៌របស់កូនឧក្រ។ មើល យើងគឺជាអ្នកបម្រើ
ម្ចាស់របស់យើង ទាំងយើង និងអ្នកដែលពេងត្រូវបានរកឃើញនៅជាមួយ។ យ៉ូសែប
បាននិយាយថា៖ កុំឱ្យខ្ញុំធ្វើបែបនេះឡើយ។ មនុស្សដែលរកឃើញពេងនៅជាមួយគាត់
នោះ នឹងក្លាយជាអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រឡប់ទៅកាន់ឪពុករបស់អ្នករាល់
គ្នាដោយសុខសាន្ត។ ហើយយូដាសបានចូលទៅជិតគាត់ និយាយថា៖ ខ្ញុំសូមអង្វរ
ម្ចាស់ សូមឱ្យអ្នកបម្រើរបស់អ្នកនិយាយពាក្យមុខអ្នក ហើយកុំខឹងអ្នកបម្រើរបស់អ្នក
ព្រោះអ្នកគឺជាមួយជាវោន។ ព្រះអម្ចាស់ អ្នកបានសួរកូនទាំងឡាយរបស់អ្នក ដោយ
និយាយថា៖ តើអ្នកទាំងឡាយមានឪពុក ឬបងប្អូនប្រុសដែរឬទេ? ហើយយើងបាន
និយាយទៅព្រះអម្ចាស់ថា យើងមានឪពុកចាស់ ហើយមានកូនក្មេងកើតពេលគាត់ចាស់
ដែលតូចជាង។ បងប្អូនរបស់គាត់បានស្តាប់ហើយ ដូច្នោះគាត់នៅសល់តែម្នាក់ឯងពី
ម្តាយរបស់គាត់ ហើយឪពុកបានស្រឡាញ់គាត់។ ប៉ុន្តែអ្នកបាននិយាយទៅកាន់កូន
របស់អ្នកថា នាំគាត់ចុះមករកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងយកចិត្តទុកដាក់គាត់ ហើយយើងបាន

និយាយទៅម្ចាស់ថា៖ កុមារនឹងមិនអាចទុកចោលឪពុករបស់គាត់បានទេ ប៉ុន្តែប្រសិនបើ
 គាត់ទុកចោលឪពុក គាត់នឹងស្លាប់។ ប៉ុន្តែអ្នកបាននិយាយទៅកាន់កូនឧបសគ្គកថា
 ប្រសិនបើបងប្អូនដែលក្មេងជាងរបស់អ្នករាល់គ្នាមិនមកជាមួយអ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នា
 នឹងមិនបានឃើញមុខរបស់ខ្ញុំទៀតទេ វាបានកើតឡើងនៅពេលដែលយើងបានឡើង
 ទៅរកឪពុករបស់យើង ដែលជាកូនប្រុសរបស់អ្នក យើងបានរាយការណ៍ពាក្យរបស់
 ម្ចាស់របស់យើងទៅគាត់។ ឪពុករបស់យើងបាននិយាយថា៖ ចូរទៅម្តងទៀត
 ហើយទិញអាហារតិចតួចមកឱ្យយើង។ យើងបាននិយាយថា យើងនឹងមិនអាចចុះទៅ
 បានទេ ប៉ុន្តែប្រសិនបើបងប្អូនប្រុសក្មេងរបស់យើងចុះទៅជាមួយយើង យើងនឹងចុះទៅ
 ដ្បិតយើងនឹងមិនអាចឃើញមុខមនុស្សនោះបានទេ ប្រសិនបើបងប្អូនប្រុសក្មេងរបស់
 យើងមិននៅជាមួយយើង។ ឪពុករបស់យើង ដែលជាកូនបំរើរបស់អ្នក បាននិយាយទៅ
 កាន់យើងថា៖ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា ត្រូវបានសម្រាលកូនពីរនាក់ដល់ខ្ញុំ ហើយគាត់ម្នាក់
 បានចេញទៅពីខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នានិយាយថាគាត់ត្រូវសត្វព្រៃស៊ី ហើយខ្ញុំមិនបាន
 ឃើញគាត់រហូតដល់កឡូវនេះ។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាយកគាត់ចេញពីមុខខ្ញុំ ហើយមាន
 អន្តរាយកើតឡើងចំពោះគាត់នៅតាមផ្លូវ អ្នករាល់គ្នានឹងនាំវ័យចំណាស់របស់ខ្ញុំចុះទៅ
 ឋាននរកដោយទុក្ខព្រួយ។ កឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំចូលទៅរកកូនប្រុសរបស់អ្នក ដែលជា
 ឪពុករបស់យើង ហើយកូនតូចមិននៅជាមួយយើងទេ ចំណែកព្រលឹងរបស់គាត់ព្យួរ
 នៅលើព្រលឹងរបស់កូននេះ ហើយនឹងកើតឡើងថា នៅពេលគាត់ឃើញថាទារកមិន
 នៅជាមួយយើង គាត់នឹងស្លាប់ ហើយកូនឧបសគ្គកថានឹងនាំភាពចាស់របស់កូនរបស់អ្នក
 គឺឪពុករបស់យើង ចុះទៅឋានមរណៈដោយទុក្ខព្រួយ។ ដ្បិតបាវបុត្ររបស់អ្នកបាន
 ទទួលកុមារពីឪពុក ដោយនិយាយថា៖ ប្រសិនបើខ្ញុំមិននាំគាត់មកកាន់អ្នក និងមិនឱ្យ
 គាត់ឈរនៅចំពោះមុខអ្នកទេ ខ្ញុំនឹងជាអ្នកបានធ្វើបាបចំពោះឪពុករហូតគ្រប់ថ្ងៃទាំង
 អស់។ កឡូវនេះ ដូច្នោះ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នកជាអ្នកបម្រើជំនួសក្មេង ជាអ្នកបម្រើផ្ទះ
 របស់ម្ចាស់ ប៉ុន្តែសូមឱ្យក្មេងនោះឡើងទៅជាមួយបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់។ តើខ្ញុំនឹង
 ឡើងទៅរកឪពុកយ៉ាងដូចម្តេច ដោយសារកុមារមិននៅជាមួយយើង? ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំ
 ឃើញអំពើអាក្រក់ដែលនឹងកើតមកដល់ឪពុករបស់ខ្ញុំ។

៤៤

ហើយយូរស័យមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងមនុស្សទាំងអស់ដែលកំពុងឈររំកិលគាត់បានទេ
 ប៉ុន្តែបាននិយាយថា ចូរចេញទាំងអស់ពីខ្ញុំទៅ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ឈររំកិលយូរស័យ
 ទេ នៅពេលដែលគាត់បង្ហាញខ្លួនទៅកាន់បងប្អូនរបស់គាត់។ ហើយគាត់បានបញ្ចេញ

សំឡេងយំ ពួកអេហ្ស៊ីបទាំងអស់បានឮ ហើយសំឡេងនោះបានឮដល់ផ្ទះរបស់ផារ៉ោន។ យ៉ូសែបបាននិយាយទៅកាន់បងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ថា៖ ខ្ញុំជាយ៉ូសែប។ តើឪពុករបស់ខ្ញុំ នៅរស់នៅឬ? ហើយបងប្អូនប្រុសមិនអាចឆ្លើយតបទៅគាត់បានទេ ដ្បិតពួកគេបាន រំខាន។ យ៉ូសែបបាននិយាយទៅកាន់បងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ថា៖ ចូលមកជិតខ្ញុំ ហើយ ពួកគេបានចូលមកជិត។ គាត់បាននិយាយថា៖ ខ្ញុំជាយ៉ូសែប បងប្អូនប្រុសរបស់អ្នករាល់ គ្នា ដែលអ្នករាល់គ្នាបានលក់ទៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ កឡែកនេះ ដូច្នោះ កុំកង្វល់ចិត្តឡើយ ហើយកុំឱ្យរាហាក់ដូចជារឿងរ៉ាវរស់ចំពោះអ្នករាល់គ្នាដែលអ្នករាល់គ្នាបានលក់ខ្ញុំមក ទីនេះ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជូនខ្ញុំមកអ្នករាល់គ្នាដើម្បីជីវិត។ នេះជាឆ្នាំទីពីរនៃ ទស្សវត្សរ៍លើផែនដី ហើយនៅសល់ប្រាំឆ្នាំទៀត ដែលក្នុងនោះនឹងមិនមានការភ្ជួរ ឬការ ច្រូតកាត់ទេ។ ព្រះបានបញ្ជូនខ្ញុំមកអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីទុកជនដែលនៅសល់របស់អ្នករាល់ គ្នានៅលើផែនដី និងដើម្បីចិញ្ចឹមកូនចៅជ្រើនរបស់អ្នករាល់គ្នា។ កឡែកនេះ ដូច្នោះ មិនមែនអ្នករាល់គ្នាបានបញ្ជូនខ្ញុំមកទីនេះទេ ប៉ុន្តែជាព្រះ ហើយព្រះប៉ាន់ធ្វើឱ្យខ្ញុំជា ដូចជាឪពុករបស់ផារ៉ោន ជាចៅហ្វាយនៃផ្ទះទាំងអស់របស់គាត់ និងជាអ្នកគ្រប់គ្រង ទឹកដីទាំងអស់នៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ដូច្នោះ សូមប្រញាប់ឡើងទៅកាន់ឪពុករបស់ខ្ញុំ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា រឿងទាំងនេះកូនប្រុសរបស់អ្នកគឺយ៉ូសែបនិយាយថា ព្រះ បានធ្វើឱ្យខ្ញុំជាម្ចាស់នៃផែនដីអេហ្ស៊ីបទាំងអស់ ដូច្នោះសូមចុះមកកាន់ខ្ញុំ ហើយកុំនៅ។ ហើយអ្នកនឹងរស់នៅក្នុងដីហ្គេសេមនៃអាវ៉ាប៊ី ហើយអ្នកនឹងនៅជិតខ្ញុំ គឺអ្នក និងកូន របស់អ្នក និងចៅបងប្អូនអ្នក ហ្វូងចៅបងប្អូនអ្នក និងហ្វូងគោរបស់អ្នក និងអ្វីៗទាំងអស់ ដែលអ្នកមាន។ ហើយខ្ញុំនឹងចិញ្ចឹមអ្នកនៅទីនោះ ដ្បិតនៅមានទស្សវត្សរ៍ប្រាំឆ្នាំទៀត ដើម្បី កុំឱ្យអ្នក និងកូនប្រុសរបស់អ្នក និងស្រីស្រីស្រីទាំងអស់របស់អ្នកត្រូវបំផ្លាញ។ មើល ឃើញចុះ ភ្នែករបស់អ្នករាល់គ្នាកំពុងមើលឃើញ ហើយភ្នែករបស់បេនយ៉ាម៉ិន ដែលជា បងប្អូនរបស់ខ្ញុំក៏ដូចគ្នា ដ្បិតជាមាត់របស់ខ្ញុំផ្ទាល់ដែលកំពុងនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់ គ្នា។ រាយការណ៍ទៅកាន់ឪពុករបស់ខ្ញុំអំពីសិរីរុងរឿងទាំងអស់របស់ខ្ញុំនៅក្នុង ប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នករាល់គ្នាបានមើលឃើញ ហើយសូមប្រញាប់ នាំឪពុករបស់ខ្ញុំមកទីនេះ។ ហើយគាត់បានឆ្លាក់លើករបេនយ៉ាម៉ិនដែលជាបងប្អូនរបស់ គាត់ រួចយំលើគាត់ ហើយបេនយ៉ាម៉ិនក៏បានយំលើករបាត់ដែរ។ ហើយដោយ បានចើបបងប្អូនប្រុសទាំងអស់របស់គាត់ គាត់បានយំលើពួកគេ ហើយក្រោយពីនេះ បងប្អូនប្រុសរបស់គាត់បាននិយាយទៅកាន់គាត់។

ហើយសំឡេងត្រូវបានប្រាប់យ៉ាងទូលំទូលាយទៅក្នុងផ្ទះផារ៉ោន ដោយនិយាយ ថា បងប្អូនរបស់យ៉ូសែបបានមកដល់ហើយ។ ផារ៉ោននិងអ្នកបម្រើរបស់គាត់បាន រីករាយ។ ផារ៉ោនបាននិយាយទៅកាន់យ៉ូសែបថា៖ ចូរនិយាយទៅកាន់បងប្អូនប្រុស

របស់អ្នកថា ចូរធ្វើដូចនេះ៖ បំពេញថង់របស់អ្នករាល់គ្នា ហើយចាកទៅកាន់
 ដីកាណាន។ ហើយដោយបានយកឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នា និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នក
 រាល់គ្នាឡើង មកទៅកាន់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យដល់អ្នករាល់គ្នានូវរបស់ល្អៗទាំងអស់នៃ
 ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគខ្លាញ់នៃផែនដី។ ប៉ុន្តែអ្នកចូរបញ្ជាឱ្យយក
 រទេះពីប្រទេសអេហ្ស៊ីបទៅឱ្យកូនៗរបស់អ្នករាល់គ្នា និងប្រពន្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយ
 នៅពេលបានយកឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាឡើងរួចហើយ ចូរមកទីនេះ។ ហើយកុំប្រណី
 ចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នករាល់គ្នា ព្រោះរាល់អ្វីដែលល្អប្រសើរនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប
 នឹងជារបស់អ្នករាល់គ្នា។ ពួកបុត្រាអ៊ីស្រាអែលបានធ្វើដូច្នោះ ហើយយូរស័យបានឱ្យរទេះ
 ដល់ពួកគេតាមពាក្យដែលស្តេចផារ៉ោបាននិយាយ ហើយគាត់បានឱ្យ១៥៤ សម្រាប់
 ផ្លូវដល់ពួកគេ។ ហើយគាត់បានឱ្យសម្លៀកបំពាក់ពីរចំនួនដល់មនុស្សទាំងអស់, ប៉ុន្តែ
 ដល់បេនយ៉ាមីន គាត់បានឱ្យមាសបីរយ និងសម្លៀកបំពាក់ប្រាំចំនួនសម្រាប់ផ្កាសប្តុរ។
 ហើយគាត់បានផ្ញើទៅកាន់ឪពុករបស់គាត់តាមរបៀបដូចគ្នា ជាមួយនឹងលាដប់ក្បាល
 កំពុងដឹករបស់ល្អៗទាំងអស់មកពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងសត្វលាដប់ក្បាលកំពុងដឹកនំប៉ុង
 សម្រាប់ឪពុករបស់គាត់ក្នុងការធ្វើដំណើរ។ គាត់បានបញ្ជូនបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់
 ចេញទៅ ហើយពួកគេបានដំណើរទៅ ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖
 កុំខឹងគ្នានៅតាមផ្លូវ។ ហើយពួកគេបានឡើងទៅចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយបាន
 មកដល់ទឹកដីកាណានទៅរកយ៉ាកុបជាឪពុករបស់ពួកគេ។ ហើយគេបានរាយការណ៍
 ទៅគាត់ថា កូនប្រុសរបស់អ្នកគឺយូរស័យនោះរស់ ហើយគាត់កំពុងគ្រប់គ្រងទាំងមូលនៃ
 ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយយ៉ាកុបបានភ្ញាក់ផ្អើលក្នុងចិត្ត ដ្បិតគាត់មិនបានជឿពួកគេ។
 ពួកគេបាននិយាយទៅគាត់នូវពាក្យទាំងអស់ដែលយូរស័យបាននិយាយ គឺអ្វីៗដែលគាត់
 បាននិយាយទៅពួកគេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលឃើញរទេះដែលយូរស័យបានផ្ញើមកដើម្បីយក
 គាត់ទៅ ព្រលឹងរបស់យ៉ាកុបជាឪពុករបស់ពួកគេបានរស់ឡើងវិញ។ អ៊ីស្រាអែលបាន
 និយាយថា៖ វាជាការអស្ចារ្យសម្រាប់ខ្ញុំ ប្រសិនបើយូរស័យកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំនៅរស់នៅ។
 ខ្ញុំនឹងទៅឃើញគាត់មុនពេលខ្ញុំស្លាប់។

៤៦

ហើយអ៊ីស្រាអែលបានចាកចេញទៅ គាត់និងអ្វីៗទាំងអស់របស់គាត់បាន
 មកដល់អណ្តូងនៃការស្ងួត ហើយបានបូជាយញ្ញាជាដល់ព្រះនៃឪពុករបស់គាត់គឺ
 អ៊ីសាក។ ព្រះបាននិយាយទៅកាន់អ៊ីស្រាអែលក្នុងទស្សនៈនៃយប់ថា៖ យ៉ាកុប យ៉ាកុប
 ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ អ្វី? ទ្រង់និយាយទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំគឺជាព្រះនៃចិតារបស់អ្នក

ក្នុងចុះទៅកាន់ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដ្បិតខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាប្រជាជាតិដ៏ធំនៅ
ទីនោះ។ ហើយខ្ញុំនឹងចុះទៅជាមួយអ្នកទៅកាន់ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយខ្ញុំនឹងនាំអ្នក
ឡើងវិញរហូតដល់ចុងបញ្ចប់ ហើយយ៉ូសែបនឹងដាក់ដៃរបស់គាត់លើភ្នែករបស់អ្នក។
លោកយ៉ាកុបបានក្រោកឡើងពីអណ្តូងនៃការស្ងៀម ហើយកូនប្រុសរបស់អ៊ីស្រាអែល
បានដឹកខ្ទឹព្រករបស់ពួកគេ ទ្រព្យសម្បត្តិ និងប្រពន្ធរបស់ពួកគេ ឡើងលើរទេះដែល
លោកយ៉ូសែបបានបញ្ជូនមកដើម្បីដឹកគាត់។ ហើយគេបានយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់
ពួកគេ និងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ដែលគេបានទទួលបានពីដីកាណាន ចូលទៅក្នុង
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប គឺយ៉ាកុប និងកូនចៅទាំងអស់របស់គាត់ជាមួយគាត់។ កូនប្រុស និងកូន
ប្រុសរបស់កូនប្រុសគាត់ជាមួយគាត់ កូនស្រី និងកូនស្រីរបស់កូនស្រីគាត់ និងពូជពង្ស
ទាំងអស់របស់គាត់ គាត់បាននាំទៅកាន់ប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ នេះគឺជាឈ្មោះរបស់ពួកកូន
ប្រុសអ៊ីស្រាអែលដែលបានចូលទៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីបជាមួយនឹងយ៉ាកុបជាខ្ទឹព្រករបស់
ពួកគេ។ យ៉ាកុបនិងពួកកូនប្រុសរបស់គាត់៖ កូនច្បងរបស់យ៉ាកុបគឺរេមីមីន។ ប្រុសរបស់
រេមីមីគឺ ឯណុក និងផាលូស អាស្រុន និងខារមី។ ប៉ុន្តែ ប្រុសរបស់ស៊ីមេអូន គឺ
ជេមូអែល ជាមីន អេហ្ស៊ីដ ជាយីន សោហា និងសោល ដែលជាប្រុសរបស់ស្រ្តី
កាណាន។ ពូត្របរបស់លេវី គឺហ្គេសូន កាថ និងមេរ៉ាវី។ កូនប្រុសរបស់យូដា គឺអេរ
អូណាន ស៊ីឡូ ផារេស និងសេរ៉ា ប៉ុន្តែអេរនិងអូណានបានស្លាប់នៅក្នុងដីកាណាន
ហើយកូនប្រុសរបស់ផារេស គឺហេហ្ស្រូននិងយេមូអែល។ កូនប្រុសរបស់អ៊ីសាកគឺ
ឪឡា ផ្លាកា ហាស៊ីម និងស៊ីម៉ូន។ កូនប្រុសរបស់សេច្វីឡានគឺ សេរ៉េដ អាឡាន និង
អាភូអែល។ ទាំងនេះជាពូជរបស់លេវី ដែលនាងបានសម្រាលឲ្យយ៉ាកុបនៅក្នុង
មេសូប៉ូតាមៀនៃស៊ីរី និងឌីណាជាកូនស្រីរបស់គាត់ ទាំងអស់គ្នាជាប្រាណី ពូជនឹងកូន
ស្រីមី សាមសិបបីនាក់។ កូនប្រុសរបស់ហ្គេដគឺ ស៊ាផូន អង់ហ្គីស សាននីស ម៉ាហ្គាន
អេដេស អាវ៉ូអេដេស និងអាវេអេលេស។ ប្រុសរបស់អាសេរីគឺ ជេមណា អ៊ីស្វា
អ៊ីអ៊ីល បារីអា និងសារ៉ាជាបងប្អូនស្រីរបស់ពួកគេ។ ប្រុសរបស់បារីអាគឺ យបរ
និងម៉ែលយីអ៊ីល។ ទាំងនេះជាកូនប្រុសរបស់ហ្សូលផា ដែលឡាបានបានប្រគល់ឲ្យ
លេវី កូនស្រីរបស់គាត់ ដែលនាងបានសង្កេតទាំងនេះជាមួយយ៉ាកុប គឺដប់ប្រាំមួយ
ប្រាណី។ កូនប្រុសរបស់រ៉ាដេល ជាប្រពន្ធរបស់យ៉ាកុប គឺយ៉ូសែប និងបេនយ៉ាមីន។
កើតឡើងហើយនូវកូនប្រុសរបស់យ៉ូសែបនៅក្នុងទឹកដីអេហ្ស៊ីប ដែលអាសេណេត កូន
ស្រីរបស់ពេតេត្រេ ឬជាច្បាញនៃហេលីយូប្វូលីស បានបង្កើតដល់គាត់ គឺម៉ាណាស្សេ
និងអេក្រាអ៊ីម។ កើតឡើងហើយនូវកូនប្រុសរបស់ម៉ាណាស្សេ ដែលភរិយាតូចជនជាតិ
ស៊ីរីបានបង្កើតដល់គាត់ គឺម៉ាយីរ។ ម៉ាយីរបានបង្កើតហ្គីលាអាដ។ កូនប្រុស
របស់អេក្រាអ៊ីម បងប្អូនរបស់ម៉ាណាស្សេ គឺសូតាឡាអ៊ា និងតាអ៊ា។ កូនប្រុស
របស់សូតាឡាអ៊ា គឺអេដុម។ កូនប្រុសរបស់បេនយ៉ាមីនគឺ បាឡា បេគីរ និងអាសបែល។

កូនប្រុសរបស់បាទ្យាគឺ ហ្គេវ៉ា ណូអេម៉ាន អាហ៊ីយ៉ា រ៉ូស និងម៉ាមភីម ហើយហ្គេវ៉ាបាន បង្កើតអាវ៉ាដ។ ទាំងនេះជាកូនប្រុសរបស់វ៉ាដែល ដែលនាងបានសំរាលឱ្យយ៉ាកុប សរុបមានដប់ប្រាំពីរនាក់។ ប្រុសខ្លះរបស់ដានីគឺអាសុម។ ហើយកូនប្រុសរបស់នាផតាលី គឺអាសុរីអែល ហ្គនី អីសារ និងសូលឡឹម។ ទាំងនេះជាកូនប្រុសរបស់បណ្ណស ដែល ឡាបានបានឱ្យដល់វ៉ាដែល កូនស្រីរបស់គាត់ ដែលនាងបានបង្កើតទាំងនេះដល់យ៉ាកុប ទាំងអស់មានប្រាំពីរនាក់។ ព្រលឹងទាំងអស់ដែលបានចូលជាមួយយ៉ាកុបទៅក្នុង ប្រទេសអេហ្ស៊ីប គឺអ្នកដែលបានចេញមកពីក្លោងរបស់គាត់ ដាច់ដោយឡែកពីប្រពន្ធកូន ប្រុសរបស់យ៉ាកុប ព្រលឹងទាំងអស់មានចំនួនហុកសិបប្រាំមួយ។ កូនប្រុសរបស់យ៉ូសែប ដែលបានកើតមានដល់គាត់នៅក្នុងទឹកដីអេហ្ស៊ីប មានព្រលឹងប្រាំបួននាក់។ ព្រលឹងទាំង អស់នៃផ្ទះយ៉ាកុប ដែលបានចូលជាមួយយ៉ាកុបទៅក្នុងអេហ្ស៊ីប មានព្រលឹងមិតសិបប្រាំ នាក់។

ប៉ុន្តែគាត់បានបញ្ជូនយូដាទៅមុខគាត់ទៅកាន់យ៉ូសែប ដើម្បីជួបគាត់នៅក្រុងរីវ បុរស ក្នុងដីវ៉ាមេសេស។ យ៉ូសែបបានបញ្ជូនទេះរបស់គាត់ ហើយបានឡើងទៅជួប អ៊ីស្រាអែលជាឪពុករបស់គាត់នៅក្រុងហេរ៉ូអន ហើយនៅពេលបានជួបគាត់ គាត់បានដួលលើកញ្ជឹងរបស់គាត់ ហើយបានយំយ៉ាងខ្លាំង។ ហើយអ៊ីស្រាអែលនិយាយទៅ កាន់យ៉ូសែបថា៖ កឡូវនេះខ្ញុំនឹងស្លាប់បាន ចាប់តាំងពីខ្ញុំបានឃើញមុខរបស់អ្នក ដ្បិត អ្នកនៅតែរស់នៅ។ យ៉ូសែបបាននិយាយទៅកាន់បងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ថា៖ ខ្ញុំនឹងឡើង ទៅប្រកាសដល់ផារ៉ោន ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយទៅគាត់ថា បងប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ នឹងផ្ទះ របស់ឪពុករបស់ខ្ញុំ ដែលបាននៅក្នុងទឹកដីកាណាន បានមកទៅកាន់ខ្ញុំ។ បុរសទាំងនោះ គឺជាអ្នកចិញ្ចឹមចៀម ដ្បិតពួកគេជាអ្នកចិញ្ចឹមសត្វ ហើយពួកគេបាននាំយកមកនូវគោ ក្របី គោ និងអ្វីៗទាំងអស់របស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើផារ៉ោនហៅអ្នករាល់គ្នា ហើយ សួរថា៖ ការងាររបស់អ្នករាល់គ្នាជាអ្វី? អ្នករាល់គ្នានឹងនិយាយថា៖ យើងជាបុរសចិញ្ចឹម សត្វ គឺជាកូនរបស់អ្នក ចាប់ពីកុមារភាពរហូតដល់កឡូវនេះ ទាំងយើង និងឪពុករបស់ យើង ដើម្បីអ្នករាល់គ្នាអាចរស់នៅក្នុងទឹកដីហ្គេស៊ីមន់អាវ៉ាប៊ី ព្រោះគ្រប់អ្នក គង្វាលចៀមគឺជាតំរូវស្អប់ខ្ពើមចំពោះជនជាតិអេហ្ស៊ីប។

៤៧

យ៉ូសែបបានមកហើយរាយការណ៍ទៅកាន់ផារ៉ោនថា៖ ឪពុករបស់ខ្ញុំ និងបងប្អូន ប្រុសរបស់ខ្ញុំ និងសត្វចិញ្ចឹម និងគោរបស់ពួកគេ និងទាំងអស់របស់ពួកគេ បានមកពី

ស្រុកកាណាន ហើយមើល ពួកគេគឺនៅក្នុងស្រុកកេសិម។ ពីក្នុងចំណោមបងប្អូនប្រុស
របស់គាត់ គាត់បានយកបុរសប្រាំនាក់មក ហើយបានឱ្យពួកគេឈរនៅមុខផ្ទះ។
ហើយផ្ទះបាននិយាយទៅកាន់ពួកបងប្អូនរបស់យ៉ូសែបថា៖ ការងាររបស់អ្នករាល់
គ្នាគឺជាអ្វី? ពួកគេក៏បាននិយាយទៅកាន់ផ្ទះថា៖ ពួកអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គគឺជាពួក
គម្ភាលចៀម ទាំងយើងខ្ញុំ និងពួកឪពុករបស់យើងខ្ញុំ។ ពួកគេបាននិយាយទៅ
កាន់ផ្ទះថា៖ យើងបានមកដើម្បីស្នាក់នៅជាបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងដីនេះ ដ្បិតមិន
មានទីចិញ្ចឹមសត្វសម្រាប់សត្វចិញ្ចឹមរបស់កូនឪពុក ព្រោះទ្រព្យបានខ្លាំងឡើងនៅក្នុង
ដីកាណាន។ ក៏ទ្រព្យនេះដូច្នោះយើងនឹងរស់នៅក្នុងដីគេសេស។ ផ្ទះបាននិយាយទៅ
កាន់យ៉ូសែបថា៖ ឱ្យពួកគេរស់នៅក្នុងដីគេសេស ហើយប្រសិនបើអ្នកដឹងថាមានបុរស
មានសមត្ថភាពនៅក្នុងពួកគេ សូមតាំងពួកគេជាអ្នកគ្រប់គ្រងសត្វចិញ្ចឹមរបស់ខ្ញុំ។
យ៉ាកុបនិងកូនប្រុសរបស់គាត់បានមកដល់អេហ្ស៊ីបទៅកាន់យ៉ូសែប ហើយផ្ទះ
ស្តេចអេហ្ស៊ីបបានឮ។ ហើយផ្ទះនិយាយទៅកាន់យ៉ូសែបថា៖ ឪពុករបស់អ្នក
ហើយបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នក បានមកទៅកាន់អ្នក។ មើលឃើញ ដំរីរបស់អេហ្ស៊ីបនៅមុខ
អ្នក។ ធ្វើឱ្យឪពុករបស់អ្នក និងបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នករស់នៅក្នុងដីល្អបំផុត។ យ៉ូសែប
បាននាំយ៉ាកុបឪពុករបស់គាត់ចូល ហើយបានតាំងគាត់នៅមុខផ្ទះ ហើយយ៉ាកុប
បានប្រទានពរដល់ផ្ទះ។ ផ្ទះនិយាយទៅកាន់យ៉ាកុបថា៖ អ្នករស់បានប៉ុន្មានឆ្នាំ
ហើយ? ហើយយ៉ាកុបនិយាយទៅកាន់ផ្ទះថា៖ ថ្ងៃនៃឆ្នាំនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំ
រស់នៅជាមនុស្សបរទេស គឺមួយរយសាមសិបឆ្នាំ។ ថ្ងៃនៃឆ្នាំនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំបានក្លាយ
ជាថ្ងៃតូច និងអាក្រក់។ ពួកវាមិនបានមកដល់ថ្ងៃនៃឆ្នាំនៃជីវិតរបស់បិតារបស់ខ្ញុំ ដែល
ពួកគេបានរស់នៅជាមនុស្សបរទេស។ ហើយយ៉ាកុបបានប្រទានពរដល់ផ្ទះ រួចបាន
ចេញទៅពីគាត់។

ហើយយ៉ូសែបបានតាំងទីលំនៅឱ្យឪពុករបស់គាត់ និងបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់
ហើយបានឱ្យកម្មសិទ្ធិដល់ពួកគេនៅក្នុងដីអេហ្ស៊ីប នៅក្នុងដីល្អបំផុត នៅក្នុងដីវា
មេសេស ដូចជាផ្ទះបានបញ្ជា។ ហើយយ៉ូសែបបានវាស់ត្រូវឱ្យដល់ឪពុករបស់គាត់
បងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ និងគ្រួសាររបស់ឪពុករបស់គាត់ទាំងអស់ តាមចំនួនមនុស្ស។

ស្រូវមិនមាននៅក្នុងទឹកដីទាំងអស់ទេ ព្រោះទ្រព្យបានពង្រឹងយ៉ាងខ្លាំង ហើយ
ទឹកដីអេហ្ស៊ីប និងទឹកដីកាណានបានទ្រុឌទ្រោមដោយសារទ្រព្យ។ លោកយ៉ូសែបបាន
ប្រមូលប្រាក់ទាំងអស់ដែលរកឃើញនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងប្រទេសកាណានពីការ
លក់ធុញជាតិដែលពួកគេទិញ ហើយគាត់បានវាស់ធុញជាតិចែកឱ្យពួកគេ រួច
លោកយ៉ូសែបបាននាំយកប្រាក់ទាំងអស់នោះចូលទៅក្នុងព្រះរាជវាំងរបស់ផ្ទះ។

ហើយប្រាក់ទាំងអស់បានអស់ទៅពីដីអេហ្ស៊ីប និងពីដីកាណាន ប៉ុន្តែជនជាតិអេហ្ស៊ីប
ទាំងអស់បានមកទៅកាន់យូសែប និងយ៉ាម៉ាម៉ា សូមឲ្យនិមិត្តដល់យើង ហើយហេតុអ្វី
បានជាយើងត្រូវស្តាប់នៅមុខអ្នក? ដ្បិតប្រាក់របស់យើងបានអស់ទៅហើយ។ យូសែប
បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ នាំសត្វចិញ្ចឹមរបស់អ្នករាល់គ្នាមក ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យនិមិត្ត
ដល់អ្នករាល់គ្នាជំនួសឱ្យសត្វចិញ្ចឹមរបស់អ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើប្រាក់របស់អ្នករាល់គ្នា
អស់ទៅហើយ។ ពួកគេបាននាំសត្វចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេទៅកាន់យូសែប ហើយយូសែប
បានឲ្យនិមិត្តដល់ពួកគេជំនួសសេះ ជំនួសថ្លៃ ជំនួសគោ និងជំនួសលា ហើយគាត់បាន
ចិញ្ចឹមពួកគេដោយនិមិត្តសត្វចិញ្ចឹមទាំងអស់របស់ពួកគេក្នុងឆ្នាំនោះ។ ឆ្នាំនោះបាន
កន្លងផុតទៅ ហើយពួកគេបានមកជួបគាត់ក្នុងឆ្នាំទីពីរ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ កុំឲ្យ
យើងរិះរកសេចក្តីព្រះអម្ចាស់របស់យើងឡើយ ដ្បិតប្រាក់របស់យើងបានអស់ហើយ
ហើយប្រព្យសម្បត្តិដ៏សត្វចិញ្ចឹមក៏បានទៅកាន់អ្នកជាព្រះអម្ចាស់ហើយ ហើយមិនមាន
អ្វីនៅសល់ដល់យើងនៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់របស់យើងទេ លើកលែងតែរាងកាយ
ផ្ទាល់របស់យើង និងដីរបស់យើង។ ដូច្នោះ ដើម្បីកុំឲ្យយើងស្តាប់នៅមុខអ្នក និងដើម្បី
បានបោះបង់ចោល សូមទិញយើង និងដីរបស់យើងជំនួសនូវនិមិត្ត ហើយយើង និងដី
របស់យើងនឹងជាទាសករដល់ផារ៉ោន។ សូមឲ្យគ្រាប់ពូជ ដើម្បីយើងប្រមូលផល ហើយ
យើងរស់ និងកុំឲ្យយើងស្តាប់ ហើយដីនឹងមិនត្រូវបានបោះបង់ចោលទេ។
ហើយយូសែបបានទទួលដីទាំងអស់របស់ជនជាតិអេហ្ស៊ីបឱ្យផារ៉ោន ដ្បិត
ជនជាតិអេហ្ស៊ីបបានលក់ដីរបស់ពួកគេទៅឱ្យផារ៉ោន ព្រោះអត់ឃ្នានបានឈ្នះលើ
ពួកគេ ហើយដីនោះបានក្លាយជារបស់ផារ៉ោន។ ហើយគាត់បានធ្វើឱ្យប្រជាជនទាំង
អស់ក្លាយជាទាសករ ពីព្រំដែនម្ខាងនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីបរហូតដល់ព្រំដែនម្ខាងទៀត។
លើកលែងតែដីរបស់បូជាចារ្យតែមួយ យូសែបមិនបានទិញនេះទេ ដ្បិតផារ៉ោនបាន
ផ្តល់អំណោយដល់បូជាចារ្យ ហើយពួកគេបានបរិភោគអំណោយដែលផារ៉ោនបានឲ្យ
ដល់ពួកគេ ដោយសារតែនេះ ពួកគេមិនបានលក់ដីរបស់ពួកគេទេ។ យូសែបបាន
និយាយទៅកាន់ជនជាតិអេហ្ស៊ីបទាំងអស់ថា៖ មើល ថ្ងៃនេះខ្ញុំបានទទួលអ្នករាល់គ្នា
និងដីរបស់អ្នករាល់គ្នាទៅជូនផារ៉ោន។ ចូរយកគ្រាប់ពូជសម្រាប់ខ្លួនឯង ហើយស្តាប់ដី។
ហើយផលលទ្ធផលរបស់វានឹងជារបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងផ្តល់ផ្នែកទីប្រាំ
ទៅឱ្យផារ៉ោន ចំណែកផ្នែកទាំងបួននឹងជារបស់អ្នករាល់គ្នាសម្រាប់ធ្វើជាគ្រាប់ពូជដាំ
ក្នុងដី និងសម្រាប់ធ្វើជាអាហារដល់អ្នករាល់គ្នា និងដល់អស់អ្នកដែលនៅក្នុងផ្ទះរបស់
អ្នករាល់គ្នា។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖ អ្នកបានសង្គ្រោះយើង យើងបានរកឃើញ
ការអនុគ្រោះនៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់របស់យើង ហើយយើងនឹងជាអ្នកបម្រើ
ចំពោះផារ៉ោន។ ហើយយូសែបបានដាក់បញ្ចូលយសម្រាប់ពួកគេរហូតដល់ថ្ងៃនេះ

នៅលើផែនដីអេហ្ស៊ីប ដើម្បីធ្វើទៅឱ្យជាន់រោង លើកលែងតែផែនដីរបស់សង្ឃប៉ុណ្ណោះ ដែលមិនមែនជារបស់ជាន់រោង។

អ៊ីស្រាអែលបានរស់នៅក្នុងដីអេហ្ស៊ីប នៅលើដីហ្គេសេន ហើយពួកគេបានទទួល មរតកលើវា ហើយពួកគេបានកើនឡើង និងពួកគេបានកើនច្រើនយ៉ាងខ្លាំង។ យ៉ាកុប បានរស់នៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីបដប់ប្រាំពីរឆ្នាំ ហើយថ្ងៃនៃជីវិតរបស់យ៉ាកុបបានក្លាយ ជាមួយរយវែស័សប្រាំពីរឆ្នាំ។ ថ្ងៃនៃការស្លាប់របស់អ៊ីស្រាអែលបានចូលមកជិតហើយ ហើយគាត់បានហៅកូនប្រុសរបស់គាត់ឈ្មោះយូសែប ហើយបាននិយាយទៅគាត់ថា ប្រសិនបើខ្ញុំបានរកឃើញសេចក្តីគុណនៅមុខអ្នក សូមដាក់ដៃរបស់អ្នកនៅក្រោមក្បាល របស់ខ្ញុំ ហើយអ្នកនឹងធ្វើសេចក្តីមេត្តា និងសេចក្តីពិតលើខ្ញុំ គឺកុំកប់ខ្ញុំនៅក្នុង ប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងដេកជាមួយបិតារបស់ខ្ញុំ ហើយអ្នកនឹងយកខ្ញុំ ចេញពីអេហ្ស៊ីប ហើយអ្នកនឹងបញ្ជូនខ្ញុំនៅក្នុងផ្នូរ គាត់បាននិយាយថា៖ ស្អប់ទៅខ្ញុំ ហើយគាត់បានស្លូតទៅគាត់។ រួចអ៊ីស្រាអែលបានថ្វាយបង្គំលើចុងដំបងរបស់គាត់។

៤៨

វាបានកើតឡើងក្រោយពីពាក្យទាំងនេះ ហើយវាត្រូវបានរាយការណ៍ ទៅយូសែបថា ឪពុករបស់អ្នកមានជំងឺ ហើយបានយកកូនប្រុសទាំងពីររបស់គាត់ គឺ ម៉ាណាសេស្យូ និងអេក្រាអ៊ីម បានមកទៅកាន់យ៉ាកុប។ មានការរាយការណ៍ទៅកាន់ យ៉ាកុបថា៖ មើល កូនប្រុសរបស់លោកគឺយូសែបកំពុងមកជួបលោក ហើយអ៊ីស្រាអែល បានប្រឹងប្រែងអង្គុយនៅលើគ្រែ។ ហើយយ៉ាកុបបាននិយាយទៅយូសែបថា ព្រះរបស់ខ្ញុំ បានលេចមកឱ្យខ្ញុំនៅក្រុងលូស ក្នុងស្រុកកាណាន ហើយបានប្រទានពរដល់ខ្ញុំ ហើយ បាននិយាយទៅខ្ញុំថា៖ ចូរមើលឃើញ ខ្ញុំនឹងបង្កើនអ្នក ហើយនឹងធ្វើឱ្យអ្នកច្រើនឡើង ហើយនឹងធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាក្រុមជំនុំនៃប្រជាជាតិទាំងឡាយ ហើយនឹងប្រទានដល់អ្នក នូវដីនេះ និងដល់កូនចៅរបស់អ្នកជាមួយអ្នក ជាកម្មសិទ្ធិអស់កល្បជានិច្ច។ កឡែកនេះ ដូច្នោះ កូនប្រុសទាំងពីររបស់អ្នក ដែលបានកើតមកអ្នកនៅក្នុងដីអេហ្ស៊ីប មុនពេល ខ្ញុំមកជួបអ្នកនៅអេហ្ស៊ីប គឺជារបស់ខ្ញុំ គឺអេក្រាអ៊ីម និងម៉ាណាសេស្យូ ដូចជាវេរីប និងស៊ី មេអូន និងជារបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែកូនចៅដែលអ្នកបង្កើតបន្ទាប់ពីរឿងទាំងនេះ នឹងស្ថិតនៅ ក្រោមឈ្មោះនៃបងប្អូនប្រុសរបស់ពួកគេ ហើយនឹងត្រូវបានហៅតាមមរតកទាំងនោះ របស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើដំណើរមកពីមេសូប៉ូតាមៀននៃស៊ីរី វាដែលជាម្តាយរបស់អ្នកបានស្លាប់នៅក្នុងដីកាណាន ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងខិតជិតតាម

ផ្លូវហ៊ុយប៊ូដ្រូមចាប្រាថាទៃដីនោះ ដើម្បីទៅដល់អេក្រាមា ហើយខ្ញុំបានបញ្ចុះនាងនៅ
តាមផ្លូវហ៊ុយប៊ូដ្រូម នោះគឺបេតឡេហិម។

ហើយអ៊ីស្រាអែលបានឃើញកូនប្រុសរបស់យ៉ូសែប ក៏និយាយថា៖ ទាំងនេះជា
នរណាចំពោះអ្នក? យ៉ូសែបបាននិយាយទៅកាន់ឪពុករបស់គាត់ថា៖ កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ
គឺជាអ្នកដែលព្រះបានប្រទានឱ្យខ្ញុំនៅទីនេះ។ ហើយយ៉ាកុបបាននិយាយថា៖ នាំពួក
គេមកឱ្យខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យប្រទានពរពួកគេ។ ភ្នែក ប៉ុន្តែ អ៊ីស្រាអែល ធ្ងន់ធ្ងរ ពី ទែន ចាស់
ហើយ មិន អាច ម ហើយអ៊ីស្រាអែលបាននិយាយទៅកាន់យ៉ូសែបថា៖ មើល ខ្ញុំមិនត្រូវ
បានដកហូតពីមុខរបស់អ្នកទេ ហើយមើល ព្រះបានបង្ហាញដល់ខ្ញុំនូវកូនចៅរបស់អ្នកផង
ដែរ។ ហើយយ៉ូសែបបាននាំពួកគេចេញពីជង្គង់របស់គាត់ ហើយពួកគេបានថ្វាយបង្គំ
គាត់ដោយអុបមុខនៅលើផែនដី។ យ៉ូសែបបានយកកូនប្រុសទាំងពីររបស់គាត់
គឺអេក្រាមិមនៅខាងស្តាំរបស់គាត់ ដែលនៅខាងឆ្វេងរបស់អ៊ីស្រាអែល ហើយ
ម៉ាណាសេនៅខាងឆ្វេងរបស់គាត់ ដែលនៅខាងស្តាំរបស់អ៊ីស្រាអែល ហើយគាត់បាន
នាំពួកគេចូលទៅជិតអ៊ីស្រាអែល។ ដោយបានលាត់ដៃខាងស្តាំចេញ អ៊ីស្រាអែលបាន
ដាក់វាលើក្បាលរបស់អេក្រាមិម ដែលជាកូនប្រុសក្មេង ហើយដៃខាងឆ្វេងលើក្បាល
របស់ម៉ាណាសេ ដោយដាក់ដៃឆ្លងគ្នា។

ហើយព្រះបានប្រទានពរពួកគេ ហើយមានបន្ទូលថា ព្រះដែលឪពុករបស់ខ្ញុំបាន
ពេញចិត្តពីមុខព្រះអង្គ គឺអាប្រាហាំនិងអ៊ីសាក ព្រះដែលបានចិញ្ចឹមខ្ញុំតាំងពីយុវវ័យរហូត
ដល់ថ្ងៃនេះ ទេវតាដែលជួយសង្គ្រោះខ្ញុំពីគ្រប់ភាពអាក្រក់ទាំងអស់ សូមប្រទានពរកុមារ
ទាំងនេះ ហើយឈ្មោះរបស់ខ្ញុំនឹងត្រូវបានហៅនៅក្នុងពួកគេ ហើយឈ្មោះនៃដីតារបស់
ខ្ញុំគឺអាប្រាហាំនិងអ៊ីសាក ហើយសូមឱ្យពួកគេកើនឡើងជាហ្វូងជនយ៉ាងច្រើននៅលើ
ផែនដី។ នៅពេលយ៉ូសែបឃើញថា ឪពុករបស់គាត់បានដាក់ដៃស្តាំរបស់គាត់
លើក្បាលអេក្រាមិម វាហាក់ធ្ងន់ចំពោះគាត់ ហើយយ៉ូសែបបានចាប់យកដៃរបស់ឪពុក
របស់គាត់ ដើម្បីយកវាចេញពីក្បាលអេក្រាមិមទៅលើក្បាលម៉ាណាសេ។ យ៉ូសែប
បាននិយាយទៅកាន់ឪពុករបស់គាត់ថា៖ មិនមែនដូច្នោះទេ ឪពុក ដ្បិតនេះជាកូនច្បង
សូមដាក់ដៃស្តាំរបស់អ្នកលើក្បាលរបស់គាត់។ ហើយគាត់មិនបានចង់ទេ ប៉ុន្តែបាន
និយាយថា៖ ខ្ញុំដឹង កូនអើយ ខ្ញុំដឹង ហើយនេះនឹងក្លាយជាប្រជាជន ហើយនេះនឹងត្រូវ
លើកឡើង ប៉ុន្តែបងប្អូនក្មេងរបស់គាត់នឹងធំជាងគាត់ ហើយកូនចៅរបស់គាត់នឹងក្លាយ
ជាពហុជនជាតិ។ ហើយគាត់បានប្រទានពរពួកគេនៅក្នុងថ្ងៃនោះ ដោយនិយាយថា៖ ក
ស្រាអែលនឹងប្រទានពរដោយអ្នកវាល់គ្នា ដោយនិយាយថា សូមឱ្យព្រះប្រទានពរអ្នក
ដូចជាអេក្រាមិម និងដូចជាម៉ាណាសេ ហើយគាត់បានដាក់អេក្រាមិមមុន

ម៉ាណាសសេ។ អីស្រាអែលបាននិយាយទៅកាន់យូសែបថា៖ មើល ខ្ញុំកំពុងស្លាប់ ហើយព្រះនឹងនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា ហើយនឹងនាំអ្នករាល់គ្នាត្រឡប់ទៅកាន់ដីរបស់ ឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នា។ ប៉ុន្តែខ្ញុំឲ្យទ្រីក្រុងស៊ីមេដល់អ្នកជាកេរ្តិ៍ឈ្មោះពិសេស សម្រាប់បងប្អូនប្រុសរបស់អ្នក ដែលខ្ញុំបានយកមកពីដៃជនជាតិអាម៉ូរីតដោយដាវនិងធ្នូ របស់ខ្ញុំ។

៤៩

យ៉ាកុបបានហៅពួកប្រុសរបស់គាត់ ហើយនិយាយទៅពួកគេថា ចូរប្រមូលផ្តុំគ្នា ដើម្បីឱ្យខ្ញុំប្រកាសទៅអ្នករាល់គ្នាអំពីដៃជនកើតឡើងចំពោះអ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃចុង ក្រោយ។ ចូរប្រមូលផ្តុំគ្នា និងស្តាប់ខ្ញុំ កូនប្រុសរបស់យ៉ាកុប ចូរស្តាប់ អីស្រាអែល ចូរ ស្តាប់ឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នា។ Reuben កូនច្បងរបស់ខ្ញុំ អ្នកជាកម្លាំងរបស់ខ្ញុំ និងជាការ ចាប់ផ្តើមនៃកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ លំបាកក្នុងការទ្រទ្រង់ និងរឹងមាំច្រើន។ អ្នកបានប្រព្រឹត្តដោយ ក្រអឺតក្រអោងដូចជាទឹក កុំឱ្យព្រះ ដ្បិតអ្នកបានឡើងទៅលើគ្រែរបស់ឪពុករបស់អ្នក បន្ទាប់មកអ្នកបានធ្វើឱ្យសៅហ្មងគ្រែដែលអ្នកបានឡើងទៅ។ Simeon និង Levi ជាបងប្អូនបានបញ្ចប់អយុត្តិធម៌នៃការជ្រើសរើសរបស់ពួកគេ។ កុំឲ្យព្រលឹងរបស់ខ្ញុំចូល ទៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សារបស់ពួកគេ និងកុំឲ្យធ្វើមរមន៍ខ្ញុំប្រកែកលើការរៀបចំរបស់ពួកគេ ដោយសារតែក្នុងកំហឹងរបស់ពួកគេបានសម្លាប់មនុស្ស និងក្នុងចំណង់របស់ពួកគេបាន កាត់សរសៃគោឈ្មោល។ ជាសំណាងអាក្រក់ណាស់សម្រាប់កំហឹងរបស់ពួកគេ ពីព្រោះវាចេស និងកំហឹងរបស់ពួកគេ ពីព្រោះវាត្រូវបានធ្វើឱ្យរឹង។ ខ្ញុំនឹងបែងចែក ពួកគេនៅក្នុងយ៉ាកុប និងខ្ញុំនឹងបែងខ្នាតពួកគេនៅក្នុងអីស្រាអែល។ យូដា បងប្អូនរបស់ អ្នកនឹងសរសើរអ្នក ដៃរបស់អ្នកនឹងនៅលើខ្នងសត្រូវរបស់អ្នក កូនប្រុសរបស់ឪពុក របស់អ្នកនឹងថ្វាយបង្គំដល់អ្នក។ កូនតោយូដា កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ អ្នកបានឡើងមកពីពន្លក អ្នកបានដេកគេងដូចជាសត្វគោ និងដូចជាកូនគោ តើនរណានឹងដាស់គាត់? អ្នកគ្រប់ គ្រងនឹងមិនបរាជ័យចេញពីយូដាទេ និងអ្នកដឹកនាំចេញពីឆ្នេររបស់គាត់ រហូតដល់អ្វី ដែលត្រូវបានរក្សាទុកសម្រាប់គាត់មកដល់ ហើយគាត់នឹងជាការរំពឹងទុករបស់ជាតិ សាសន៍ទាំងអស់។ គាត់ចង់កូនសេះរបស់គាត់ទៅនឹងដើមទំពាំងបាយជូរ ហើយចង់កូន សេះរបស់សត្វលាទៅនឹងមែករល្អី។ គាត់នឹងលាងអាវរបស់គាត់ក្នុងស្រា ហើយលាង ខោអាវរបស់គាត់ក្នុងលាមកផ្លែទំពាំងបាយជូរ។ ភ្នែករបស់គាត់ភ្លឺថ្លាជាងស្រា ហើយ ធ្មេញរបស់គាត់សំដាងទឹកដោះគោ។ ហ្សូច្យូននឹងរស់នៅតាមឆ្នេរសមុទ្រ ហើយគាត់ នឹងនៅក្បែរកំពង់ផែកប៉ាល់ ហើយនឹងពង្រីករហូតដល់ស៊ីដូន។ អីស្រាអែលបានប្រាថ្នាចង់

បានអ្វីដែលល្អ ខណៈពេលកំពុងសម្រាកនៅកណ្តាលចំណែកទាំងនោះ។ ហើយ
នៅពេលឃើញកន្លែងសម្រាកថ្នាល និងដីធ្លីថ្នាលសម្បូរថែប គាត់បានដាក់ស្បូវរបស់គាត់
ចូលទៅក្នុងការធ្វើការលំបាក ហើយគាត់បានក្លាយជាកសិករ។ ដាននឹងជំនុំជម្រុះ
ប្រជាជនរបស់គាត់ ដូចជាកុលសម្ព័ន្ធមួយនៅក្នុងអឺរ៉ុបស្រាវែង។ ហើយឱ្យដានក្លាយជា
ពស់នៅលើផ្លូវ អ្នកអង្គុយរង់ចាំនៅលើផ្លូវតូច ខាំកែងជើងម៉ា ហើយអ្នកជិះម៉ាស៊ីននឹងធ្លាក់
ថយក្រោយ រង់ចាំការសង្គ្រោះរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហ្គាដ កងទ័ពវាយឆ្នុកនឹងវាយឆ្នុក
គាត់ ប៉ុន្តែគាត់ផ្ទាល់នឹងវាយឆ្នុកពួកគេតាមជើង។ អាស៊ីរ ទំហំរបស់គាត់គាត់ស្រីប
ហើយគាត់នឹងផ្តល់ភាពប្រណីតដល់អ្នកគ្រប់គ្រង។ នាបតាលីយ៉ាដើមឈើដែលពង្រីក,
ផ្តល់សម្រស់ក្នុងកូនចៅរបស់គាត់។ កូនប្រុសដែលលូតលាស់ យ៉ូសែប កូនប្រុស
ដែលលូតលាស់របស់ខ្ញុំជាទីស្រឡាញ់ កូនប្រុសក្មេងបំផុតរបស់ខ្ញុំ ត្រឡប់មកកាន់ខ្ញុំ
វិញ។ ហើយយុទ្ធសាស្ត្របានជេរប្រមាថនិងយុទ្ធសាស្ត្រចំពោះអ្នកដែលពួកគេកំពុងពិភាក្សា
អំពី។ ហើយធុរកិច្ចពួកគេត្រូវបានបំបែកដោយពលកម្ម ហើយសរសៃដែលរបស់ពួកគេ
ត្រូវបានហត់នឿយ តាមរយៈដែលរបស់អ្នកគ្រប់គ្រងយ៉ាកុប ពីទីនោះអ្នកមានអំណាចនៃក
ស្រាវែង ពីព្រះនៃឪពុករបស់អ្នក។ ហើយព្រះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំបានជួយអ្នក ហើយបាន
ប្រទានពរដល់អ្នក នូវពរពីស្ថានសួគ៌ខាងលើ និងពរនៃផែនដីដែលមានគ្រប់យ៉ាង
ដោយសារតែពរនៃសុដន់និងស្បូន។ ពរជ័យរបស់ឪពុកនិងម្តាយរបស់អ្នក
បានលើសលុបពរជ័យរបស់អ្នកចិត្តស្រឡាញ់ និងលើពរជ័យរបស់អ្នកតូចអស់កល្ប។ ពួកវា
នឹងនៅលើក្បាលយ៉ូសែប និងលើកិច្ចលរបស់អ្នកដែលគាត់បានចាត់ទុកជាបងប្អូន
ប្រុស។ Benjamin ជាចក្ខុវិស័យស្រែក នឹងញឹកនៅពេលព្រឹក ហើយនៅពេលល្ងាច
ផ្តល់អាហារ។ ទាំងអស់នេះជាកូនប្រុសដប់ពីរនាក់របស់យ៉ាកុប ហើយឪពុករបស់ពួកគេ
បាននិយាយទាំងនេះដល់ពួកគេ ហើយបានប្រទានពរដល់ពួកគេ គាត់បានប្រទានពរ
ដល់ពួកគេម្នាក់ៗតាមពររបស់គាត់។ ហើយគាត់និយាយទៅពួកគេថា៖ ខ្ញុំនឹងត្រូវទៅរួម
ជាមួយប្រជាជនរបស់ខ្ញុំហើយ សូមកប់ខ្ញុំជាមួយជាមួយបិតារបស់ខ្ញុំនៅក្នុងណាងដែល
នៅក្នុងវាលរបស់អេក្រូនជនជាតិហ៊ីត។ ក្នុងរូងភ្លោះដែលនៅទល់មុខម៉ាមប្រេ ក្នុង
ដីកាណាន ដែលអាប្រាហាំបានទិញរូងនោះពីអេក្រូនជនជាតិហ៊ីតជាកម្មសិទ្ធិផ្លូវ។ នៅ
ទីនោះ គេបានបញ្ជូនសពអាប្រាហាំ និងសាវ័រភរិយារបស់គាត់ នៅទីនោះ គេបាន
បញ្ជូនសពអីសាក និងរេបេកាភរិយារបស់គាត់ នៅទីនោះ គេបានបញ្ជូនសពលេអា។
ក្នុងការទទួលបានវាល និងរូងភ្នំដែលមាននៅក្នុងវាល ពីពួកកូនប្រុសរបស់ហេត។
ហើយយ៉ាកុបបានឈប់បញ្ជូនទៅកាន់កូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយបានលើកជើងរបស់
គាត់ឡើងលើគ្រែ គាត់បានបញ្ជូនដង្ហើម ហើយត្រូវបានប្រមូលទៅកាន់ប្រជាជនរបស់
គាត់។

ហើយយូរស័យបានដួលលើមុខឪពុករបស់គាត់ បានឃុំ ហើយបានថើបគាត់។ ហើយយូរស័យបានបញ្ជូនទៅអ្នកបម្រើរបស់គាត់ ដែលជាអ្នកធ្វើការបញ្ជូនសព ឱ្យបញ្ជូនសពឪពុករបស់គាត់ ហើយអ្នកធ្វើការបញ្ជូនសពបានបញ្ជូនសពឆ្លៀតស្រោចដោយស្រាដៃស្រាដៃ។ ហើយពួកគេចំពេញសែសិបថ្ងៃរបស់គាត់ ដ្បិតថ្ងៃទាំងនោះនៃការបញ្ជូនសពគេរាប់ដូច្នោះ ហើយប្រទេសអេហ្ស៊ីបបានកាន់ទុកគាត់មិនសិបថ្ងៃ។ ចាប់តាំងពីថ្ងៃនៃការកាន់ទុកបានឆ្លងកាត់ហើយ យូរស័យបាននិយាយទៅកាន់អ្នកគ្រប់គ្រងរបស់ផារ៉ោនថា៖ ប្រសិនបើខ្ញុំបានរកសេចក្តីគុណនៅចំពោះមុខអ្នករាល់គ្នា សូមនិយាយអំពីខ្ញុំទៅក្នុងត្រចៀករបស់ផារ៉ោនថា ឪពុករបស់ខ្ញុំបានធ្វើឱ្យខ្ញុំសាបថ ដោយនិយាយថា ក្នុងផ្ទះដែលខ្ញុំបានដឹកសម្រាប់ខ្លួនឯងក្នុងដីកាណាន នៅទីនោះអ្នកនឹងបញ្ជូនខ្ញុំ ដូច្នោះក៏ឡើយនេះ ខ្ញុំនឹងឡើងទៅបញ្ជូនឪពុករបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកវិញ។ ហើយផារ៉ោនបាននិយាយទៅកាន់យូសែបថា៖ ឡើងទៅបញ្ជូនឪពុករបស់អ្នក ដូចជាគាត់បានធ្វើឱ្យអ្នកស្នេហា។ ហើយយូរស័យបានឡើងទៅដើម្បីបញ្ជូនឪពុករបស់គាត់ ហើយបានឡើងទៅជាមួយគាត់នូវអ្នកបម្រើទាំងអស់របស់ផារ៉ោន និងចាស់ទុំនៃផ្ទះរបស់គាត់ និងចាស់ទុំទាំងអស់នៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយក្រុមគ្រួសារទាំងមូលរបស់យូសែប និងបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ និងផ្ទះរបស់ឪពុករបស់គាត់ទាំងអស់ និងញាតិសន្តានរបស់គាត់ និងចៀម និងគោ ពួកគេបានទុកចោលនៅក្នុងដីកូសិន។ ហើយរទេះសេះនិងអ្នកជិះសេះបានឡើងជាមួយគាត់ ហើយជំរំនោះបានក្លាយជាធំយ៉ាងខ្លាំង។ ហើយពួកគេបានមកដល់កន្លែងបុកស្រូវអាកាដ ដែលស្ថិតនៅខាងលើទន្លេហ្សូដាន ហើយពួកគេបានទ្រហោគាត់ដោយការទ្រហោដីធំ និងខ្លាំងណាស់ ហើយគាត់បានធ្វើកាន់ទុកឱ្យឪពុករបស់គាត់អស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ។ ហើយអ្នកទាំងអស់ដែលរស់នៅក្នុងផែនដីកាណានបានឃើញការទុកសោកនៅលើកន្លែងនាយស្រូវអាកាដ ហើយពួកគេបាននិយាយថា នេះជាការទុកសោកដ៏ធំសម្រាប់ជនជាតិអេហ្ស៊ីប ដោយសារតែនេះ គាត់បានហៅកន្លែងនោះថា ការទុកសោកនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដែលស្ថិតនៅហ្វូសពីទន្លេយ័រដាន។ ហើយកូនប្រុសរបស់គាត់បានធ្វើដូច្នោះទៅគាត់។ ហើយកូនប្រុសរបស់គាត់បានយកគាត់ឡើងទៅដីកាណាន ហើយបានបញ្ជូនគាត់ទៅក្នុងរូងភ្នំទ្វេ ដែលអប្រាហាំបានទិញរូងភ្នំនោះជាកម្មសិទ្ធិផ្ទះពីអារក្សនជនជាតិហ៊ីត ទល់មុខម៉ាប្រេ។ ហើយយូរស័យបានត្រឡប់មកប្រទេសអេហ្ស៊ីបវិញ គាត់ និងបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយអស់អ្នកដែលបានឡើងទៅជាមួយគ្នាដើម្បីបញ្ជូនឪពុករបស់គាត់។

ប៉ុន្តែពួកបងប្អូនរបស់យ៉ូសែបបានឃើញថា ឪពុករបស់ពួកគេបានស្តាប់ ពួកគេបាននិយាយថា៖ យ៉ូសែបប្រហែលជានឹងចងចាំកំហឹងចំពោះយើង និងសងសឹកយើង ចំពោះអំពើអាក្រក់ទាំងអស់ដែលយើងបានធ្វើចំពោះគាត់។ ហើយនៅពេលមកដល់កាន់យ៉ូសែប ពួកគេបាននិយាយថា៖ ឪពុករបស់អ្នកបានធ្វើឱ្យស្បថមុនពេលស្តាប់របស់គាត់ ដោយនិយាយថា ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាបាននិយាយថា យ៉ូសែប សូមអត់ទោសដល់ពួកគេនូវការអយុត្តិធម៌ និងបាបរបស់ពួកគេ ដោយសារពួកគេបានបង្ហាញភាពអាក្រក់ដល់អ្នក ហើយកន្ទុកនេះ សូមទទួលនូវការអយុត្តិធម៌របស់អ្នកបម្រើនៃព្រះនៃឪពុករបស់អ្នក ហើយយ៉ូសែបបានយំ ពេលពួកគេកំពុងនិយាយទៅកាន់គាត់។ ហើយពេលមកដល់គាត់ ពួកគេនិយាយថា យើងដឹងថាយើងជាអ្នកបម្រើរបស់អ្នក។ ហើយយ៉ូសែបនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ កុំខ្លាចឡើយ ដ្បិតខ្ញុំជានរណាម្នាក់។ អ្នករាល់គ្នាបានគិតផែនការប្រឆាំងនឹងខ្ញុំទៅរកភាពអាក្រក់ ប៉ុន្តែព្រះបានគិតផែនការអំពីខ្ញុំទៅរកអ្វីដែលល្អ ដើម្បីឱ្យវាកើតឡើងដូចជាថ្ងៃនេះ ហើយប្រជាជនជាច្រើននឹងត្រូវបានចិញ្ចឹម។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ កុំខ្លាចឡើយ ខ្ញុំនឹងចិញ្ចឹមអ្នករាល់គ្នានិងគ្រួសាររបស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយគាត់បានលូងលោមពួកគេនឹងនិយាយចូលទៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ពួកគេ។ ហើយយ៉ូសែបបានរស់នៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប គាត់ផ្ទាល់ និងបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ និងគ្រួសារទាំងមូលរបស់ឪពុករបស់គាត់ ហើយយ៉ូសែបបានរស់បានមួយរយដប់ឆ្នាំ។ ហើយយ៉ូសែបបានឃើញកូនចៅរបស់អេហ្ស៊ីបរហូតដល់ជំនាន់ទីបី ហើយកូនប្រុសរបស់ម៉ាឃើរ ដែលជាកូនប្រុសរបស់ម៉ាណាសេស ក៏ត្រូវបានកើតនៅលើក្តៅរបស់យ៉ូសែបផងដែរ។ ហើយយ៉ូសែបបាននិយាយទៅកាន់បងប្អូនរបស់គាត់ថា៖ ខ្ញុំកំពុងស្តាប់ហើយ ប៉ុន្តែព្រះនឹងមកទស្សនាអ្នករាល់គ្នាប្រាកដណាស់ ហើយព្រះអង្គនឹងនាំអ្នករាល់គ្នាឡើងចេញពីផែនដីនេះ ទៅកាន់ផែនដីដែលព្រះបានសច្ចាទៅកាន់ដីតាមិការរបស់យើង គឺអេហ្ស៊ីប អ៊ីស្រាអែល និងយ៉ាកុប។ ហើយយ៉ូសែបបានធ្វើឱ្យកូនប្រុសរបស់អ៊ីស្រាអែលស្បថ ដោយនិយាយថា៖ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងមកទស្សនាអ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នានឹងយកអ្នករាល់គ្នាខ្ញុំពីទីនេះទៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា។ និងយ៉ូសែបបានស្តាប់ក្នុងវ័យមួយរយដប់ឆ្នាំ ហើយគេបានបញ្ចុះគាត់ និងដាក់ក្នុងមណ្ឌលនៅអេហ្ស៊ីប។

និក្ខមនី

១

នេះជាឈ្មោះរបស់ពួកកូនប្រុសអីស្រាអែលដែលបានចូលទៅក្នុង
 ប្រទេសអេហ្ស៊ីបជាមួយយ៉ាកុបដ៏ពុករបស់ពួកគេ ម្នាក់ៗបានចូលជាមួយគ្រួសារទាំង
 អស់របស់ពួកគេ។ រូបិន ស៊ីមេអន លេវី យូដាស កស្យាការ សេច្វិលូន បេនយ៉ាមីន ដាន
 និង ណាផតាលី ហ្គាដ និង អាសេរី។ យ៉ូសេបគឺនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយព្រលឹង
 ទាំងអស់ដែលចេញពីយ៉ាកុបមានចំនួនមិតសិបប្រាំនាក់។ យ៉ូសេប និងបងប្អូនប្រុសទាំង
 អស់របស់គាត់ និងជំនាន់នោះទាំងមូលបានស្លាប់ហើយ។ ប៉ុន្តែកូនប្រុសរបស់
 អីស្រាអែលបានកើនឡើង និងបានកើនច្រើន និងបានក្លាយជាអ្នកមានចំនួនច្រើន និង
 បានខ្លាំងឡើងយ៉ាងខ្លាំងណាស់ ហើយដីបានធ្វើឱ្យពួកគេរីកចម្រើន។ ស្តេចម្នាក់ផ្សេង
 ទៀតបានក្រោកឡើងគ្រប់គ្រងលើប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដែលមិនបានស្គាល់យ៉ូសេប។ គាត់
 បាននិយាយទៅកាន់ជាតិរបស់គាត់ថា៖ មើល! ពួជពង្សនៃកូនចៅអីស្រាអែលមានចំនួន
 ច្រើនដ៏ធំ ហើយមានកម្លាំងខ្លាំងជាងពួកយើង។ មកដូច្នោះ អនុញ្ញាតឱ្យយើងដោះ
 ស្រាយប្រកបដោយភាពឆ្លាតវៃនឹងពួកគេ ក្រែងលោកគេអាចនឹងកើនឡើង ហើយ
 នៅពេលណាដែលសង្គ្រាមកើតឡើងចំពោះយើង ពួកគេនឹងត្រូវបានបន្ថែមទៅជាមួយ
 ពួកសត្រូវ ហើយបន្ទាប់ពីបានធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងយើង ពួកគេនឹងចេញទៅពីប្រទេស
 នេះ។ ហើយគាត់បានតែងតាំងអ្នកត្រួតត្រាការងារមកលើពួកគេ ដើម្បីធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ
 ពួកគេក្នុងការងារ។ ហើយពួកគេបានសាងសង់ទីក្រុងរឹងមាំសម្រាប់ព្រះចៅវាវ៉ាន គឺ
 ទីក្រុងពេធ្វូ វាមេស និងអូន ដែលជាទីក្រុងព្រះអាទិត្យ។ ប៉ុន្តែ ដូចជាពួកគេបានបង្ក្រាប
 ពួកគេ ពួកគេកាន់តែកើនឡើងច្រើន និងរឹងមាំយ៉ាងខ្លាំង ហើយពួកអេហ្ស៊ីបបានស្តាប់
 ខ្ពើមកូនប្រុសអីស្រាអែល។ ហើយពួកអេហ្ស៊ីបបានជិះជាន់កូនចៅអីស្រាអែលដោយ
 កម្លាំង។ ហើយធ្វើឱ្យជីវិតរបស់ពួកគេទុក្ខព្រួយនៅក្នុងការងារពិបាក ដោយដី និងការធ្វើ
 កង្កែ និងការងារទាំងអស់នៅក្នុងវាលស្រែ តាមការងារទាំងអស់ដែលពួកគេបានបង្ខំឱ្យ
 ធ្វើជាទាសដោយកម្លាំង។

ហើយស្តេចនៃជនជាតិអេហ្ស៊ីបបាននិយាយទៅកាន់ពួកមេម៉ែសម្រាលនៃ
 ជនជាតិហេព្រើរ ដែលម្នាក់មានឈ្មោះស៊ីបវ៉ា ហើយឈ្មោះទីពឹងគឺភ្នកា ហើយគាត់បាន
 និយាយថា៖ នៅពេលដែលអ្នកធ្វើជំនួយការសម្រាលដល់ស្ត្រីហេព្រើរ ហើយពួកគេកំពុង

សម្រាលកូន ប្រសិនបើជាកូនប្រុស សូមសម្លាប់វា ប៉ុន្តែប្រសិនបើជាកូនស្រី សូមរក្សា
ទុកវា។ ប៉ុន្តែ ពួកគ្រូទម្រង់ទារកភ័យព្រះជាម្ចាស់ ហើយមិនបានធ្វើតាមដូចដែល
ស្តេចអេហ្ស៊ីបបានបញ្ជាពួកគេទេ ហើយពួកគេបានរក្សាឱ្យកូនប្រុសរស់។ ប៉ុន្តែ
ស្តេចអេហ្ស៊ីបបានហៅពួកមេបំរើសម្រាល ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ហេតុអ្វី
បានជាអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើរឿងនេះ ហើយរក្សាឱ្យកូនប្រុសរស់? ពួកមេបំរើបាននិយាយ
ទៅកាន់ផារ៉ោនថា៖ ស្រ្តីហេប្រើមិនដូចស្រ្តីអេហ្ស៊ីបទេ ព្រោះពួកគេសម្រាលកូនមុនពេល
ពួកមេបំរើមកដល់ ហើយពួកគេបានសម្រាលកូន។ ព្រះបានធ្វើដូច្នោះពេទ្យឆ្មុប
ហើយប្រជាជនបានកើនឡើង និងខ្លាំងក្លាដណ្តប់។ ចាប់តាំងពីជនជាតិពេទ្យឆ្មុបភ័យ
ខ្លាចព្រះ ពួកគេបានធ្វើផ្ទះសម្រាប់ខ្លួនឯង។ ផារ៉ោនបានបញ្ជាដល់ប្រជាជនទាំងអស់
របស់គាត់ថា៖ រាល់កូនប្រុសដែលកើតពីជនជាតិហេប្រើរ ចូររចោលទៅក្នុងទន្លេ ហើយ
រាល់កូនស្រី ចូររក្សាឱ្យមានជីវិត។

២

មាននរណាម្នាក់ចេញពីកុលសម្ព័ន្ធលើដែលបានយកកូនស្រីលើវា។ ហើយនាង
បានមានផ្ទៃពោះ ហើយបានសម្រាលកូនប្រុស ហើយនៅពេលឃើញថាវាស្អាត ពួកគេ
បានលាក់វាវេលាពេលថ្ងៃ។ ចាប់តាំងពីពួកគេមិនអាចលាក់គាត់បានទៀតទេ ម្តាយ
របស់គាត់បានយកកញ្ចប់មួយ ហើយបានលាបវាជាមួយជ័រអាស្តូល ហើយបានដាក់
កុមារចូលទៅក្នុងវា ហើយបានដាក់វាទៅក្នុងភក់ក្បែរទន្លេ។ ហើយប្អូនស្រីរបស់គាត់
កំពុងមើលពីចម្ងាយ ដើម្បីដឹងថាតើអ្វីនឹងកើតឡើងចំពោះគាត់។

កូនស្រីរបស់ផារ៉ោនបានចុះទៅរកទឹកនៅទន្លេ ហើយអ្នកបម្រើស្រីរបស់នាង
កំពុងដើរកាត់ក្បែរទន្លេ។ នាងបានឃើញកញ្ចប់មួយនៅក្នុងភក់ ក៏បានបញ្ជាឱ្យអ្នកបម្រើ
ស្រីទៅយកវាមក។ បានបើកហើយឃើញកុមារម្នាក់កំពុងយំនៅក្នុងកញ្ចប់ ហើយព្រះ
រាជធីតាផារ៉ោនបានអាណិតគាត់ ហើយបាននិយាយថា នេះជាកុមារម្នាក់ក្នុងចំណោម
កុមារហេប្រើរ ហើយប្អូនស្រីរបស់គាត់បាននិយាយទៅកាន់កូនស្រីផារ៉ោនថា៖ តើអ្នក
ចង់ឱ្យខ្ញុំហៅស្រ្តីម្នាក់ដែលចិញ្ចឹមកូនពីជនជាតិហេប្រើមកឱ្យអ្នកទេ ហើយនាងនឹង
បំបៅដោះកូននេះឱ្យអ្នក? ប៉ុន្តែកូនស្រីរបស់ផារ៉ោននិយាយថា៖ ទៅ ហើយស្រ្តីវ័យ
ក្មេងនោះបានមកដល់ ហើយបានហៅម្តាយរបស់កូនក្មេងនោះ។ កូនស្រីរបស់ផារ៉ោន
បាននិយាយទៅកាន់នាងថា៖ រក្សាកុមារនេះឱ្យខ្ញុំ ហើយបំបៅដោះវាឱ្យខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងឱ្យ
ប្រាក់ឈ្នួលដល់អ្នក។ ស្រ្តីនោះបានយកកុមារមក ហើយបានបំបៅដោះវា។ កុមារបាន

ធំឡើងហើយ នាងបាននាំវាទៅកាន់កូនស្រីរបស់ផារ៉ាន ហើយវាបានក្លាយជាកូនប្រុស
របស់នាង។ នាងបានដាក់ឈ្មោះគាត់ថាម៉ូសេស ដោយនិយាយថា៖ ខ្ញុំបានទាញគាត់
ឡើងពីទឹក។

វាបានកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃជាច្រើនទាំងនោះ ម៉ូសេសបានក្លាយជាអ្នកធំ ហើយ
បានចេញទៅរកបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ គឺកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល។ បន្ទាប់ពីបានយល់ដឹង
អំពីការខំប្រឹងប្រែងរបស់ពួកគេ គាត់បានឃើញបុរសអេហ្ស៊ីបម្នាក់កំពុងវាយបុរសហេ
ប្រើម្នាក់ ដែលជាបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ផ្ទាល់ គឺកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល។ បានមើលជុំ
វិញទីនេះនិងទីនោះ ម៉ូសេសឃើញនរណាម្នាក់ ហើយបានវាយជនជាតិអេហ្ស៊ីប រួចលាក់
គាត់នៅក្នុងខ្សាច់។ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃទីពីរ បន្ទាប់ពីចេញទៅ គាត់បានឃើញបុរសហេប្រើពីរ
នាក់កំពុងវាយគ្នា ហើយគាត់និយាយទៅកាន់អ្នកដែលធ្វើខុសថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នក
វាយអ្នកដិតខាងរបស់អ្នក? គាត់បាននិយាយថា៖ អ្នកណាបានតែងតាំងអ្នកជាអ្នកគ្រប់
គ្រងនិងជាអ្នកជំនុំជម្រះលើពួកយើង? តើអ្នកចង់សម្លាប់ខ្ញុំដូចបែបដែលអ្នកបានសម្លាប់
អ្នកអេហ្ស៊ីបម្យ៉ាងម៉េចដែរឬទេ? ម៉ូសេសបានខ្លាចហើយនិយាយថា៖ ប្រសិនបើដូច្នោះ
ពាក្យនេះបានក្លាយជាជាក់ស្តែង។ ផារ៉ានបានឮពាក្យនេះ ហើយបានស្វែងរកដើម្បី
សម្លាប់ម៉ូសេស។ ម៉ូសេសបានដកខ្លួនចេញពីមុខផារ៉ាន ហើយបានរស់នៅក្នុង
ទឹកដីម៉ាឌាម។ នៅពេលបានមកដល់ទឹកដីម៉ាឌាម គាត់បានអង្គុយលើអណ្តូង។
បូជាចារ្យនៃម៉ាឌាមមានកូនស្រីប្រាំពីរនាក់ ដែលចិញ្ចឹមពេលរបស់ឪពុករបស់ពួកគេ
ឈ្មោះយេស្រ៊ា។ ពួកគេបានមកដល់ហើយបានទាញទឹករហូតដល់បំពេញអាងដើម្បីឱ្យ
ទឹកពេលរបស់ឪពុករបស់ពួកគេឈ្មោះយេស្រ៊ា។ ពេលអ្នកចិញ្ចឹមចៀមមកដល់ ពួកគេ
បានបណ្តេញស្រ្តីទាំងនោះចេញ ប៉ុន្តែម៉ូសេសបានក្រោកឡើងជួយសង្គ្រោះពួកគេ
ហើយបានទាញទឹកឱ្យពួកគេ និងបានឱ្យចៀមរបស់ពួកគេផឹក។ ពួកគេបានមកដល់
កាន់វាហ្គែល ឪពុករបស់ពួកគេ ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ហេតុអ្វី
បានជាអ្នករាល់គ្នាប្រញាប់មកដល់ថ្ងៃនេះ? ពួកស្រីទាំងនោះបាននិយាយថា៖ បុរស
ម្នាក់ជនជាតិអេហ្ស៊ីបបានជួយសង្គ្រោះយើងពីពួកអ្នកចិញ្ចឹមចៀម ហើយគាត់បានទាញ
ទឹកឱ្យយើង និងបានឱ្យចៀមរបស់យើងផឹក។ ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយទៅកាន់ធីតារបស់
គាត់ថា៖ តើគាត់នៅឯណា? ហើយហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាទុកបុរសនោះចោល?
ដូច្នោះហេតុអ្វីបានជាមកដើម្បីឱ្យគាត់ញ៉ាំងប៉ុង។ ម៉ូសេសបានតាំងទីលំនៅជាមួយបុរសនោះ
ហើយគាត់បានប្រគល់កូនស្រីរបស់គាត់ឈ្មោះស៊ីផ្លូរ៉ាឱ្យម៉ូសេសជាប្រពន្ធ។ ស្រ្តីបាន
មានផ្ទៃពោះ ហើយបានសម្រាលកូនប្រុស ហើយម៉ូសេសបានដាក់ឈ្មោះគាត់ថា
ហ្គើស្តា ដោយនិយាយថា ខ្ញុំជាអ្នកស្តាប់នៅក្នុងដីបរទេស។ បន្ទាប់ពីថ្ងៃជាច្រើនទាំង
នោះ ស្តេចអេហ្ស៊ីបបានស្លាប់ ហើយកូនចៅអ៊ីស្រាអែលបានថ្វីរពីការងារ ហើយបាន

ស្រែក ហើយសំឡេងរបស់ពួកគេបានឡើងទៅដល់ព្រះពីការងារ។ ហើយព្រះបាន
ស្តាប់ការថ្ងូររបស់ពួកគេ ហើយព្រះបានចងចាំសន្យារបស់ទ្រង់ជាមួយអាប្រាហាំ អ៊ីសាក
និងយ៉ាកុប។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានមើលឃើញកូនចៅរបស់អ៊ីស្រាអែល ហើយព្រះអង្គ
បានបង្ហាញព្រះអង្គដល់ពួកគេ។

៣

ហើយម៉ូសេសកំពុងចិញ្ចឹមពិព័រណ៍របស់យេស៊ូ ដែលជាក្មេកប្រុសរបស់គាត់ ជា
មួយនៃម៉ូសេស ហើយគាត់បាននាំពិព័រណ៍ទៅកាន់វាលរហោស្ថាន ហើយបានមកដល់ភ្នំ
ហូរែប។ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្លួនទៅគាត់ក្នុងអណ្តាតភ្លើងចេញពី
ដើមឈើបន្ទោរ ហើយគាត់ឃើញថា ដើមឈើបន្ទោរកំពុងឆេះក្នុងភ្លើង ប៉ុន្តែដើមឈើ
បន្ទោរមិនត្រូវបានឆេះអស់។ ម៉ូសេសបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងចូលទៅមើលទស្សនៈដ៏
អស្ចារ្យនេះ ដោយសារដើមព្រៃមិនត្រូវបានដុតឆេះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលព្រះអម្ចាស់បាន
ឃើញថាគាត់ចូលមកជិតដើមឈើ ព្រះអម្ចាស់បានហៅគាត់ពីដើមឈើបន្ទោរ
និយាយថា៖ ម៉ូសេ ម៉ូសេ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ អ្វី? ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា៖ កុំ
ចូលមកជិតទីនេះ ចូរដោះស្បែកជើងចេញពីជើងរបស់អ្នក ដ្បិតកន្លែងដែលអ្នក
កំពុងឈរនោះ គឺជាដីបរិសុទ្ធ។ ហើយព្រះបានមានបន្ទូលថា៖ ខ្ញុំជាព្រះរបស់ឪពុកអ្នក
ជាព្រះរបស់អាប្រាហាំ ព្រះរបស់អ៊ីសាក និងព្រះរបស់យ៉ាកុប។ ម៉ូសេសបានបែរមុខ
របស់គាត់ចេញ ដ្បិតគាត់ខ្លាចក្នុងការមើលត្រង់ទៅកាន់ព្រះ។ ព្រះអម្ចាស់បាននិយាយ
ទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ ខ្ញុំបានឃើញហើយឃើញការទុក្ខវេទនារបស់ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំដែល
នៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងស្រែករបស់ពួកគេដែលមកពីអ្នកគ្រប់
គ្រងការងារ ដ្បិតខ្ញុំដឹងពីការឈឺចាប់របស់ពួកគេ។ ហើយខ្ញុំបានចុះទៅដើម្បីសង្គ្រោះ
ពួកគេចេញពីដៃជនជាតិអេហ្ស៊ីប និងដើម្បីនាំពួកគេចេញពីផែនដីនោះ ហើយដើម្បីនាំ
ពួកគេចូលទៅក្នុងដីល្អនិងទូលាយ ទៅក្នុងដីដែលហូរទឹកដោះគោនិងទឹកឃ្មុំ ទៅក្នុង
កន្លែងរបស់ជនជាតិកាណាន ជនជាតិហ៊ីត ជនជាតិអាម៉ូរី ជនជាតិផេរីស
ជនជាតិហ្គីប្លាស ជនជាតិហ៊ីវ និងជនជាតិយេហ្វូស។ កន្ទុវនេះ ការស្រែករបស់កូនចៅ
អ៊ីស្រាអែលបានមកដល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានឃើញការសង្កត់សង្កិនដែលជនជាតិអេហ្ស៊ីប
បានធ្វើទុក្ខបុកម្នេញពួកគេ។ ហើយកន្ទុវនេះ មកចុះ ខ្ញុំនឹងបញ្ជូនអ្នកទៅកាន់ផាវ៉ាន
ស្តេចអេហ្ស៊ីប ហើយអ្នកនឹងនាំប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ គឺកូនៗអ៊ីស្រាអែល ចេញពីដីអេហ្ស៊ីប។

ហើយម៉ូសេសនិយាយទៅកាន់ព្រះថា៖ ខ្ញុំជានរណា ដែលខ្ញុំនឹងទៅរកផារ៉ោន
ស្តេចអេហ្ស៊ីប ហើយដែលខ្ញុំនឹងនាំកូនចេត្តាស្រាវស្រាយចេញពីដីអេហ្ស៊ីប? ព្រះជាម្ចាស់
បានគ្រាស់ទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក ហើយនេះនឹងជាសញ្ញាសម្រាប់
អ្នកថា ខ្ញុំបានបញ្ជូនអ្នក គឺនៅពេលដែលអ្នកនាំប្រជាជនរបស់ខ្ញុំចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប
អ្នករាល់គ្នានឹងបម្រើព្រះជាម្ចាស់នៅលើភ្នំនេះ។ ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់
ព្រះជាម្ចាស់ថា៖ មើលទៅ ខ្ញុំនឹងចេញទៅរកកូនប្រុសស្រាវស្រាយ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយ
ទៅកាន់ពួកគេថា ព្រះជាម្ចាស់នៃឪពុកយើងបានផ្ញើខ្ញុំមករកអ្នករាល់គ្នា។ ពួកគេនឹងសួរ
ខ្ញុំថា ឈ្មោះរបស់ទ្រង់ជាអ្វី? ខ្ញុំនឹងនិយាយអ្វីទៅកាន់ពួកគេ? ហើយព្រះបានមានបន្ទូល
ទៅម៉ូសេសថា៖ ខ្ញុំគឺជាអ្នកដែលមាន ហើយព្រះបានមានបន្ទូលថា៖ ដូច្នេះអ្នកនឹង
និយាយទៅកូនប្រុសស្រាវស្រាយថា អ្នកដែលមានបានផ្ញើខ្ញុំមកកាន់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយ
ព្រះជាម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលម្តងទៀតទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ដូច្នេះអ្នកនឹងនិយាយទៅ
កាន់ពួកកូនប្រុសស្រាវស្រាយថា ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃពួកបិតារបស់យើង ព្រះជា
ម្ចាស់អាប្រាហាំ និងព្រះជាម្ចាស់អីសាក និងព្រះជាម្ចាស់យ៉ាកុប បានចាត់ខ្ញុំមកកាន់អ្នក
រាល់គ្នា។ នេះគឺជាព្រះនាមអស់កល្បជានិច្ចរបស់ខ្ញុំ និងជាការរំលឹកសម្រាប់ជំនាន់ទាំង
អស់។ បានមកហើយ ដូច្នេះ ប្រមូលក្រុមប្រឹក្សាចាស់ទុំនៃពួកកូនស្រាវស្រាយ ហើយអ្នក
នឹងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ព្រះអម្ចាស់ ព្រះនៃបិតារបស់យើង បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ គឺ
ព្រះរបស់អាប្រាហាំ និងព្រះរបស់អីសាក និងព្រះរបស់យ៉ាកុប ដោយមានបន្ទូលថា ខ្ញុំ
បានសួរសុខទុក្ខអ្នករាល់គ្នា និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលបានកើតឡើងដល់អ្នករាល់គ្នានៅ
ក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយបានមានបន្ទូលថា៖ ខ្ញុំនឹងនាំអ្នករាល់គ្នាឡើងចេញពីការ
ទុក្ខលំបាកនៃជនជាតិអេហ្ស៊ីប ទៅកាន់ដីរបស់ជនជាតិកាណាន ជនជាតិហិត ជនជាតិ
អាម័រ ជនជាតិផេរេស ជនជាតិហ្គីហ្គាស ជនជាតិហ៊ីរ និងជនជាតិយេហ្វូស ទៅកាន់ដី
ដែលមានទឹកដោះនិងទឹកឃ្មុំហូរស្រោច។ ហើយពួកគេនឹងស្តាប់សំឡេងរបស់អ្នក
ហើយអ្នកនឹងក្រុមប្រឹក្សាចាស់ទុំនៃកូនស្រាវស្រាយនឹងចូលទៅកាន់ផារ៉ោនស្តេចអេហ្ស៊ីប
ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់គាត់ថា ព្រះនៃហេព្រើរបានហៅយើង ដូច្នេះយើងនឹង
ទៅផ្លូវបិទ្វើទៅក្នុងវាលរហោស្ថាន ដើម្បីយើងបូជាព្រះរបស់យើង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថា
ផារ៉ោនស្តេចអេហ្ស៊ីប នឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នករាល់គ្នាទៅទេ ប្រសិនបើមិនមានដៃដ៏មាន
អំណាច។ ហើយខ្ញុំនឹងលាតសន្ធឹងដៃ វាយប្រហារជនជាតិអេហ្ស៊ីបដោយអព្ពតហេតុ
ទាំងអស់របស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំនឹងធ្វើក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយបន្ទាប់ពីនោះ គាត់នឹងបញ្ជូន
អ្នករាល់គ្នាចេញ។ ហើយខ្ញុំនឹងប្រទានសេចក្តីគុណដល់ប្រជាជននេះនៅចំពោះមុខ
ជនជាតិអេហ្ស៊ីប ហើយនៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នាចាកចេញ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនចាក
ចេញដោយទំនេរទេ។ ប៉ុន្តែ ស្រ្តីនឹងសួរយកវត្ថុប្រាក់ និងមាស និងសម្លៀកបំពាក់ពីអ្នក

ជិតខាង និងអ្នករស់នៅជាមួយនាង ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដាក់វាលើកូនប្រុស និងកូនស្រីរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងប្តូរពួកអេហ្ស៊ីប។

៤

ម៉ូសេសបានឆ្លើយតបថា៖ ប្រសិនបើពួកគេមិនជឿខ្ញុំ ហើយក៏មិនស្តាប់សំឡេងរបស់ខ្ញុំ ពួកគេនឹងនិយាយថា ព្រះមិនបានបង្ហាញដល់អ្នកទេ ខ្ញុំនឹងនិយាយអ្វីទៅកាន់ពួកគេ? ព្រះអម្ចាស់ប្រាប់ទៅគាត់ថា៖ អ្វីនេះគឺនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក? គាត់ប្រាប់ថា៖ ដំបង។ ហើយបាននិយាយថា៖ ទម្លាក់វាលើដី ហើយគាត់បានទម្លាក់វាលើដី ហើយវាបានក្លាយជាពស់ ហើយម៉ូសេសបានរត់ចេញពីវា។ ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ ពន្លាតដៃរបស់អ្នកហើយចាប់កន្ទុយវា។ ដូច្នេះគាត់បានពន្លាតដៃចាប់យកកន្ទុយវា ហើយវាបានក្លាយជាដំបងនៅក្នុងដៃរបស់គាត់។ ដើម្បីឱ្យពួកគេជឿលោកអ្នក ថាព្រះជាម្ចាស់នៃបិតារបស់ពួកគេ គឺព្រះជាម្ចាស់របស់អប្រាហាំ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ៊ីសាក និងព្រះជាម្ចាស់របស់យ៉ាកុប បានលេចមកឱ្យលោកអ្នកឃើញ។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅគាត់ម្តងទៀតថា៖ ដាក់ដៃរបស់អ្នកចូលទៅក្នុងទ្រូងរបស់អ្នក ហើយគាត់បានដាក់ដៃរបស់គាត់ចូលទៅក្នុងទ្រូងរបស់គាត់ រួចបានយកដៃរបស់គាត់ចេញពីទ្រូងរបស់គាត់ ហើយដៃរបស់គាត់បានក្លាយជាដូចព្រិល។ ហើយបាននិយាយម្តងទៀតថា៖ ដាក់ដៃរបស់អ្នកចូលទៅក្នុងទ្រូងរបស់អ្នក ហើយគាត់បានដាក់ដៃចូលទៅក្នុងទ្រូងរបស់គាត់ ហើយបានដកវាចេញពីទ្រូងរបស់គាត់ ហើយម្តងទៀតវាបានត្រឡប់ទៅជាពណ៌នៃសាច់របស់វា។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើពួកគេមិនជឿអ្នក ហើយក៏មិនស្តាប់សំឡេងនៃសញ្ញាទីមួយដែរ ពួកគេនឹងជឿអ្នកតាមសំឡេងនៃសញ្ញាទីពីរ។ ហើយនឹងកើតឡើងប្រសិនបើពួកគេមិនជឿអ្នកចំពោះសញ្ញាទាំងពីរនេះ ហើយក៏មិនស្តាប់សំឡេងរបស់អ្នកអ្នកនឹងយកទឹកពីទន្លេ ហើយចាក់វាលើដីស្ងួត ហើយទឹកដែលអ្នកយកពីទន្លេនោះ នឹងក្លាយជាឈាមលើដីស្ងួត។ ម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ថា៖ ខ្ញុំសូមអង្វរព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ តាំងពីម្សិលមិញ ហើយក៏មិនមែនតាំងពីថ្ងៃទីបីនោះដែរ ហើយក៏មិនមែនតាំងពីពេលដែលអ្នកបានចាប់ផ្តើមនិយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើរបស់អ្នកដែរ ព្រោះខ្ញុំជាមនុស្សមានសំឡេងខ្សោយ និងអណ្តាតយឺត។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ តើអ្នកណាបានប្រទានមាត់ដល់មនុស្ស? ហើយតើអ្នកណាបានបង្កើតមនុស្សច្រូង និងគច្រូង មនុស្សឃើញ និងមនុស្សខ្វាក់? តើមិនមែនខ្ញុំជាព្រះទេឬ? ហើយក៏ទ្បុរនេះ ចូរទៅ ហើយខ្ញុំនឹងបើកមាត់របស់អ្នក ហើយខ្ញុំនឹងបង្រៀនអ្នកនូវអ្វីដែលអ្នកត្រូវនិយាយ។ ហើយម៉ូសេសនិយាយថា៖ ខ្ញុំសូមព្រះអម្ចាស់ សូមតែងតាំង

អ្នកដទៃដែលមានសមត្ថភាព ដែលអ្នកនឹងបញ្ជូន។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានខឹងដោយ
កំហឹងលើម៉ូសេស ទ្រង់បាននិយាយថា៖ តើអើរ៉ុនបងប្អូនរបស់អ្នក ជាជនលេវីនោះទេ?
ខ្ញុំនឹងថាគាត់នឹងនិយាយទៅអ្នក ហើយមើល គាត់នឹងចេញទៅជួបអ្នក ហើយនៅពេល
យើងឮអ្នក គាត់នឹងរីករាយក្នុងចិត្តរបស់គាត់។ ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់គាត់ ហើយ
អ្នកនឹងផ្តល់ពាក្យរបស់ខ្ញុំទៅក្នុងមាត់របស់គាត់ ហើយខ្ញុំនឹងបើកមាត់របស់អ្នក និងមាត់
របស់គាត់ ហើយនឹងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នានូវអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើ។ ហើយគាត់នឹង
និយាយជំនួសអ្នកទៅកាន់ប្រជាជន ហើយគាត់នឹងជាមាត់របស់អ្នក ចំណែកឯអ្នកវិញ
នឹងជាអ្នកតំណាងទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់គាត់។ ហើយអ្នកនឹងយកដំបងនេះដែល
បានប្រែក្លាយទៅជាសត្វពស់នៅក្នុងដៃរបស់អ្នក ដែលអ្នកនឹងប្រើវាធ្វើសញ្ញាទាំង
នោះ។

ម៉ូសេសបានទៅ ហើយគាត់បានវិលត្រឡប់ទៅរកយេរ៉ូថា ដែលជាក្មេកប្រុសក្នុង
ច្បាប់របស់គាត់ ហើយនិយាយថា ខ្ញុំនឹងទៅ ហើយខ្ញុំនឹងវិលត្រឡប់ទៅរកបងប្អូនប្រុស
របស់ខ្ញុំ ដែលនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយខ្ញុំនឹងមើលថាតើពួកគេនៅរស់ឬអត់។
យេរ៉ូថាបាននិយាយទៅកាន់ម៉ូសេសថា ទៅដោយមានសុខភាពល្អ។ បន្ទាប់ពីថ្ងៃជា
ច្រើនទាំងនោះ ស្តេចនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីបបានស្លាប់។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ម៉ូសេសនៅ
ក្នុងម៉ិឌីយ៉ានថា៖ ទៅចុះ ចាកចេញទៅកាន់ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ព្រោះអស់អ្នកដែលស្វែងរក
ព្រលឹងរបស់អ្នកបានស្លាប់ហើយ។ ម៉ូសេសបានយកភរិយានិងកូនៗរបស់គាត់ឡើង
ហើយបាននាំពួកគេឡើងលើសត្វបង្គោល រួចបានត្រឡប់ទៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយ
ម៉ូសេសបានយកដំបងពីព្រះជាម្ចាស់ក្នុងដៃរបស់គាត់។ ព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅកាន់
ម៉ូសេសថា៖ នៅពេលអ្នកកំពុងទៅនឹងត្រឡប់ទៅអេហ្ស៊ីប សូមមើលអស្ចារ្យកម្មទាំង
អស់ដែលខ្ញុំបានប្រគល់ក្នុងដៃរបស់អ្នក អ្នកនឹងធ្វើពួកវានៅចំពោះមុខជានរោង ប៉ុន្តែខ្ញុំ
នឹងធ្វើឱ្យប៉េះដួងរបស់គាត់រឹង ហើយគាត់នឹងមិនបញ្ជូនប្រជាជនចេញទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកនឹង
និយាយទៅកាន់ជានរោងថា ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលដូច្នេះនេះ អីស្រាអែលគឺជាកូនប្រុស
ច្បងបងរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នកថា ចូររឹបញ្ជូនប្រជាជនរបស់ខ្ញុំចេញទៅ ដើម្បីឱ្យ
ពួកគេបម្រើខ្ញុំ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនចង់បញ្ជូនពួកគេចេញទៅទេ ចូរមើល ខ្ញុំនឹងសម្លាប់
កូនប្រុសច្បងរបស់អ្នក។ វាបានកើតឡើងនៅតាមមធ្យោបថ នៅទីស្តាំកម្រុយ ទេវតា
របស់ព្រះអម្ចាស់បានជួបគាត់ ហើយបានស្វែងរកសម្លាប់គាត់។ ហើយ ស៊ីផ្រា
បានយកដុំថ្មតូច កាត់ស្បែកខាងមុខរបស់កូនប្រុសនាង ហើយបានដួលទៅកាន់ជើង
របស់គាត់ ហើយបាននិយាយថា ឈាមនៃការកាត់ស្បែករបស់កូនខ្ញុំបានឈរ។ ហើយ
គាត់បានចាកចេញពីគាត់ ព្រោះគាត់បាននិយាយថា៖ ឈាមនៃការកាត់ស្បែកកំណើត
របស់កូនខ្ញុំបានឈប់ហើយ។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់អើរ៉ុនថា ចូរទៅជួប

ម៉ូសេសនៅវាលរហោស្ថាន ហើយគាត់បានទៅ ហើយបានជួបគាត់នៅលើភ្នំរបស់ព្រះ ហើយពួកគេបានថើបគ្នា។ ហើយម៉ូសេសបានរាយការណ៍ទៅអេ្នកនាំពាក្យទាំងអស់ របស់ព្រះអម្ចាស់ដែលបានធ្វើ និងពាក្យទាំងអស់ដែលបានបង្ហាញទៅគាត់។ ម៉ូសេស និងអេ្នកនាំពាក្យបានទៅ ហើយពួកគេបានប្រមូលក្រុមប្រឹក្សាចាស់នៃកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល។ ហើយអេ្នកនាំពាក្យនិយាយពាក្យទាំងអស់ទាំងនេះ ដែលព្រះបាននិយាយទៅកាន់ម៉ូសេ ហើយបានធ្វើសញ្ញាចំពោះមុខប្រជាជន។ ហើយប្រជាជនបានជឿ និងរីករាយ ដោយសារព្រះបានមកសួរសុខទុក្ខដល់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ហើយដោយសារព្រះបាន ឃើញការសោកសៅរបស់ពួកគេ ហើយប្រជាជនបានលុបខ្លួនចុះថ្វាយបង្គំ។

៥

ហើយបន្ទាប់ពីនេះ ម៉ូសេសនិងអេ្នកនាំពាក្យបានចូលទៅកាន់ផារ៉ោន ហើយបាននិយាយ ទៅគាត់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃអ៊ីស្រាអែល មានព្រះបន្ទូលថា ចូរបញ្ជូន ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំចេញទៅ ដើម្បីឱ្យពួកគេប្រារព្ធពិធីដល់ខ្ញុំនៅក្នុងវាលរហោស្ថាន។ ហើយផារ៉ោននិយាយថា៖ អ្នកណាដែលខ្ញុំនឹងស្តាប់សំឡេងរបស់គាត់ ដើម្បីផ្ញើកូន ប្រុសអ៊ីស្រាអែលចេញ? ខ្ញុំមិនស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ទេ ហើយខ្ញុំមិនធ្វើអ៊ីស្រាអែលចេញ ទេ។ ហើយពួកគេនិយាយទៅគាត់ថា៖ ព្រះរបស់ជនជាតិហេព្រើរបានហៅយើង យើង នឹងទៅផ្លូវបិទ្វៃទៅក្នុងវាលរហោស្ថាន ដើម្បីឱ្យយើងបូជាព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់យើង ក្រែងលោកស្តាប់ឬការសម្លាប់ជួបយើង។ ហើយស្តេចនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីបបាននិយាយ ទៅពួកគេថា៖ ហេតុអ្វីបានជាម៉ូសេសនិងអេ្នកនាំពាក្យប្រជាជនរង្វេងពីការងាររបស់ ពួកគេ? ចូរម្នាក់ៗក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាទៅកាន់ការងាររបស់ខ្លួនវិញ។ ហើយផារ៉ោន និយាយថា៖ មើល កុំឡើយនេះប្រជាជនច្រើនណាស់ ដូច្នេះយើងមិនត្រូវឱ្យពួក គេឈប់ពីការងាររបស់ពួកគេទេ។ ផារ៉ោនបានបញ្ជាទៅកាន់អ្នកត្រួតការងាររបស់ ប្រជាជន និងទៅកាន់អ្នកសរសេរថា លោកអ្នកកុំឱ្យចម្រើនដល់ប្រជាជនសម្រាប់ធ្វើកង ទៀតហើយ ដូចម្យ៉ាងមិញនិងម្យ៉ាងមិញទៀត ប៉ុន្តែឱ្យពួកគេទៅរកយកចម្រើនដោយខ្លួន ឯង។ ហើយការរៀបចំនៃការធ្វើកងដែលពួកគេធ្វើតាមច្រើនមួយៗ អ្នកនឹងដាក់លើ ពួកគេ កុំយកចេញអីសោះ ពីព្រោះពួកគេទំនេរ ដោយហេតុនេះពួកគេបានស្រែកថា៖ តើយើងក្រោកឡើង ហើយយើងថ្វាយបូជាដល់ព្រះរបស់យើង។ ចូរបន្តការងាររបស់ មនុស្សទាំងនេះ ហើយឱ្យពួកគេជួយប្រារព្ធពិធីការងារទាំងនោះ ហើយកុំឱ្យពួកគេជួយ ប្រារព្ធពិធីការងារទេ។

កំពុងជំរុញ ប៉ុន្តែ ពួកគេ អ្នកត្រួតពិនិត្យការងារ និង អ្នកស ដោយខ្លួនឯងអ្នករាល់គ្នាត្រូវដើរទៅប្រមូលចំបើងសម្រាប់ខ្លួនឯង ពីកន្លែងណាដែលអ្នករាល់គ្នារកឃើញ ព្រោះគ្មានអ្វីនឹងត្រូវយកចេញពីកម្រិតកំណត់របស់អ្នករាល់គ្នាទេ។ ហើយប្រជាជនត្រូវបានបែកខ្ញែកទៅទូទាំងដីអេហ្ស៊ីប ដើម្បីប្រមូលចំបើងទៅជាចំបើងស្ងួត។ ប៉ុន្តែអ្នកត្រួតត្រាបានជំរុញពួកគេ ដោយនិយាយថា៖ បញ្ចប់កិច្ចការភារកិច្ចតាមថ្ងៃ ដូចជានៅពេលដែលចំបើងត្រូវបានផ្តល់ដល់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នកសរសេរនៃពូជកូនចៅអីស្រាអែល ដែលត្រូវបានតាំងឡើងលើពួកគេ ត្រូវបានវាយដោយអ្នកត្រួតពិនិត្យរបស់ផារ៉ោន ដោយនិយាយថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនបានបញ្ចប់កិច្ចការធ្វើកដ្ឋរបស់អ្នកដូចជាម្សិលមិញ និងម្សិលថ្ងៃ និងថ្ងៃនេះ។ អ្នកសរសេររបស់កូនប្រុសកស្រាអែលបានចូលហើយស្រែកចេញទៅកាន់ផារ៉ោន ដោយនិយាយថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើដូច្នេះទៅលើអ្នកបម្រើរបស់អ្នក? ចំបើងមិនត្រូវបានផ្តល់ទៅកាន់អ្នកបម្រើរបស់អ្នក ហើយគេនិយាយឱ្យយើងធ្វើកដ្ឋ ហើយមើល អ្នកបម្រើរបស់អ្នកត្រូវបានវាយរំពាត់ដូច្នេះអ្នកនឹងធ្វើខុសដល់ប្រជាជនរបស់អ្នក។ ហើយគាត់និយាយទៅពួកគេថា អ្នករាល់គ្នាទំនេរ អ្នកទាំងអស់គឺជាមនុស្សទំនេរ ដោយសារនេះហើយបានជាអ្នករាល់គ្នានិយាយថា ចូរយើងទៅថ្វាយបូជាដល់ព្រះរបស់យើង។ កឡាននេះ ដូច្នេះ បានទៅហើយចូរធ្វើការ ដ្បិតចំបើងនឹងមិនត្រូវបានផ្តល់ដល់អ្នករាល់គ្នាទេ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវប្រគល់ការរៀបចំនៃការធ្វើកដ្ឋ។ អ្នកសេចក្តីនៃពួកកូនអីស្រាអែលបានឃើញខ្លួនឯងស្ថិតក្នុងទុក្ខវេទនា ដោយនិយាយថា អ្នករាល់គ្នានឹងមិនទុកចោលបរិមាណកំណត់នៃការធ្វើកដ្ឋក្នុងមួយថ្ងៃឡើយ។ ពួកគេបានជួបម៉ូសេនិងអេរ៉ូនដែលកំពុងមកជួបពួកគេនៅពេលដែលពួកគេចេញពីផារ៉ោន។ ហើយពួកគេបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ សូមឱ្យព្រះទតឃើញអ្នករាល់គ្នាហើយវិនិច្ឆ័យ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើឱ្យក្លិនរបស់យើងស្អុយស្អប់ខ្ពើមនៅចំពោះមុខផារ៉ោន និងនៅចំពោះមុខអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ ដើម្បីឱ្យដាវចូលទៅក្នុងដៃរបស់ព្រះអង្គ ដើម្បីសម្លាប់យើង។ ម៉ូសេសបានត្រឡប់ទៅរកព្រះអម្ចាស់ហើយបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំសូមអង្វរព្រះអម្ចាស់ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់បានធ្វើទុក្ខបុកម្តេញប្រជាជននេះ? ហើយហេតុអ្វីបានជាទ្រង់បានបញ្ជូនខ្ញុំ? ហើយចាប់តាំងពីខ្ញុំបានទៅរកផារ៉ោនដើម្បីនិយាយក្នុងនាមឈ្មោះរបស់អ្នក គាត់បានធ្វើទុក្ខដល់ប្រជាជននេះ ហើយអ្នកមិនបានជួយសង្គ្រោះប្រជាជនរបស់អ្នកទេ។

ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ កុំឡើយនេះអ្នកនឹងឃើញនូវអ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើទៅលើផារ៉ោន ដ្បិតដោយដៃដ៏មានអំណាចគាត់នឹងបញ្ជូនពួកគេចេញ ហើយដោយដៃដ៏ខ្ពស់គាត់នឹងបណ្តេញពួកគេចេញពីដីរបស់គាត់។ ព្រះបាននិយាយទៅកាន់ម៉ូសេ ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់។ ហើយខ្ញុំបានបង្ហាញខ្លួនទៅកាន់អប្រាហាំ និងអ៊ីសាក់ និងយ៉ាកុប ជាព្រះរបស់ពួកគេ ហើយនាមរបស់ខ្ញុំគឺព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំមិនបានបង្ហាញដល់ពួកគេទេ។ ហើយខ្ញុំបានបង្កើតសេចក្តីសង្ឃឹារបស់ខ្ញុំជាមួយពួកគេ ដើម្បីឲ្យដីរបស់ជនជាតិកាណានដល់ពួកគេ គឺដីដែលពួកគេបានស្តាប់នៅ ដែលពួកគេបានរស់នៅលើវា។ ហើយខ្ញុំបានព្យាករណ៍របស់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ដែលជនជាតិអេហ្ស៊ីបបានធ្វើឱ្យពួកគេជាទាស ហើយខ្ញុំបានចងចាំសន្តិសញ្ញារបស់អ្នករាល់គ្នា។ ទៅ និយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលថា៖ ខ្ញុំគឺព្រះអម្ចាស់ ហើយខ្ញុំនឹងនាំអ្នករាល់គ្នាចេញពីអំណាចនៃជនជាតិអេហ្ស៊ីប ហើយខ្ញុំនឹងសង្គ្រោះអ្នករាល់គ្នា ចេញពីទាសភាព ហើយខ្ញុំនឹងលោះអ្នករាល់គ្នាដោយដៃដ៏ខ្ពស់ និងការជំនុំជម្រះដ៏ធំ។ ហើយខ្ញុំនឹងយកអ្នករាល់គ្នាជាប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងជាព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ខ្ញុំគឺព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលបាននាំអ្នករាល់គ្នាចេញពីការគាបសង្កត់របស់ជនជាតិអេហ្ស៊ីប។ ហើយខ្ញុំនឹងនាំអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងដែនដី ដែលខ្ញុំបានលើកដៃរបស់ខ្ញុំឡើង ដើម្បីប្រគល់វាដល់អប្រាហាំ អ៊ីសាក់ និងយ៉ាកុប ហើយខ្ញុំនឹងប្រគល់វាជាមរតកដល់អ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំគឺព្រះអម្ចាស់។ ម៉ូសេសបាននិយាយដូច្នោះទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានស្តាប់ម៉ូសេសទេ ដោយសារការអស់សង្ឃឹម និងដោយសារការងារពិបាក។ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា ចូលទៅ និយាយជាមួយផារ៉ោន ស្តេចនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដើម្បីឱ្យគាត់បញ្ជូនពួកកូនចេត្រាស្រាអែលចេញពីទឹកដីរបស់គាត់។ ម៉ូសេសបាននិយាយនាចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ថា៖ ឃើញពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលមិនបានស្តាប់ខ្ញុំ ហើយតើផារ៉ោននឹងស្តាប់ខ្ញុំដូចម្តេច? ខ្ញុំគ្មានហេតុផល។ ព្រះអម្ចាស់បានត្រាស់ទៅកាន់ម៉ូសេសនិងអេរ៉ូន ហើយបានបញ្ជាដល់ពួកគេឱ្យទៅរកផារ៉ោនស្តេចនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដើម្បីឱ្យចេញទៅនូវកូនចៅរបស់អ៊ីស្រាអែលចេញពីដីប្រទេសអេហ្ស៊ីប។

ហើយទាំងនេះជាអ្នកដឹកនាំនៃផ្ទះរបស់ពួកបិតារបស់ពួកគេ គឺកូនប្រុសរបស់រូបិន ជាកូនច្បងរបស់អ៊ីស្រាអែល ឈ្មោះហេណុក និងផាឈូ អាស្រ្តូន និងការមី។ នេះជាត្រកូលរបស់រូបិន។ ហើយកូនប្រុសរបស់ស៊ីមេអូនគឺ យ៉េមូអែល យ៉ាមីន អេហ្ស៊ីដ យ៉ាយីន សោហរ និងសាអ៊ូលដែលកើតពីស្ត្រីកាណាន។ ទាំងនេះជាក្រុមនៃកូនប្រុសរបស់ស៊ីមេអូន។ ហើយទាំងនេះជាឈ្មោះរបស់ពួកកូនប្រុសលើវិភាគពួកព្យាតិសន្តានរបស់ពួកគេ គឺហ្គេដសូន កាអាថ និងមេវ៉ាវី ហើយឆ្នាំនៃជីវិតលើវិមានមួយរយ

សាមសិបប្រាំពីរ។ ហើយទាំងនេះជាប្រុសរបស់ Gedson គឺ Libni និង Shimei តាមគ្រួសាររបស់ពួកគេ។ ហើយកូនប្រុសរបស់កាអាថគឺ អាមប្រាម អ៊ីសាអា ខេប្រូន និងអូហ្សែល ហើយឆ្នាំនៃជីវិតរបស់កាអាថគឺមួយរយសាមសិបឆ្នាំ។ ហើយពូជរបស់មេរ៉ាវី គឺម៉ាលី និងមូស៊ី។ ទាំងនេះគឺជាគ្រួសារបុព្វបុរសរបស់លើវ តាមញាតិសន្តានរបស់ពួកគេ។ ហើយអំប្រាំបានយកយ៉ូកាបេដ ដែលជាកូនស្រីរបស់បងប្អូនប្រុសឪពុករបស់គាត់ មកជាប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយនាងបានបង្កើតកូនឱ្យគាត់គឺអេរ៉ុន ម៉ូសេស និងម៉ារាមជាប្អូនស្រីរបស់ពួកគេ ចំណែកឆ្នាំនៃជីវិតរបស់អំប្រាំគឺមួយរយសាមសិបពីរឆ្នាំ។ និងពួកកូនប្រុសរបស់អ៊ីសាអាគឺ កូរេ ណាផេក និងហ្សេត្រី។ ហើយកូនប្រុសរបស់អូសែលគឺ មីសាអែល អេលីសាផាន និងសេត្រី។ អេរ៉ុនបានយកអេលីសាមិត កូនស្រីរបស់អាមីណាដាច់ ជាប្អូនស្រីរបស់ណាស្ស៊ុន ធ្វើជាប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយនាងបានបង្កើតកូនឱ្យគាត់គឺ ណាដាច់ អាមីអូដ អេលាសារ និងអ៊ីម៉ាម៉ា។ កូនប្រុសរបស់កូរេគឺ អាស៊ីរ អែលកាណា និងអាមីយ៉ាសារ។ ទាំងនេះជាជំនាន់របស់កូរេ។ ហើយអេលាសារដែលជាកូនរបស់អេរ៉ុនបានយកអ៊ីតារបស់ផូទីអែលជាប្រពន្ធ ហើយនាងបានបង្កើតកូនឈ្មោះភីនេហាសឱ្យគាត់ ទាំងនេះគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃគ្រួសារលើវតាមជំនាន់របស់ពួកគេ។ នេះគឺ អេរ៉ុន និង ម៉ូសេស ដែលព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេឱ្យនាំកូនចៅរបស់កស្រាអែលចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីបជាមួយនឹងកម្លាំងរបស់ពួកគេ។ ទាំងនេះគឺជាអ្នកដែលបាននិយាយជាមួយផារ៉ោនស្តេចនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងបាននាំកូនចៅរបស់អ្នករាល់គ្នាស្រាអែលចេញពីដីនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប គឺគាត់ផ្ទាល់អេរ៉ុននិងម៉ូសេស។ នៅថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់បានត្រាស់ជាមួយម៉ូសេនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ ខ្ញុំគឺព្រះអម្ចាស់។ ចូរនិយាយទៅកាន់ផារ៉ោនស្តេចនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីបនូវអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នក។ ហើយម៉ូសេបាននិយាយមុខព្រះអម្ចាស់ថា៖ មើលទៅ ខ្ញុំជាអ្នកនិយាយខ្សោយសំឡេង ហើយតើផារ៉ោននឹងស្តាប់ខ្ញុំយ៉ាងណា?

៧

ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ មើល ខ្ញុំបានតែងតាំងអ្នកជាព្រះចំពោះផារ៉ោន ហើយអេរ៉ុនបងប្អូនរបស់អ្នកនឹងជាហោរារបស់អ្នក។ អ្នកនឹងនិយាយទៅគាត់នូវអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំបញ្ជាទៅអ្នក ហើយអេរ៉ុនបងប្អូនរបស់អ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ផារ៉ោន ដើម្បីឱ្យគាត់បញ្ជូនកូនចៅស្រាអែលចេញពីដីរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យដឹងចិត្តរបស់ផារ៉ោនរឹង ហើយខ្ញុំនឹងបង្កើនសញ្ញានិងអព្វកលេតុរបស់ខ្ញុំនៅក្នុង

ប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយផារ៉ោននឹងមិនស្តាប់អ្នករាល់គ្នាទេ ហើយខ្ញុំនឹងដាក់ដៃរបស់ខ្ញុំ
លើប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយខ្ញុំនឹងនាំប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ គឺកូនចៅក្រសាវៃល ចេញពី
ប្រទេសអេហ្ស៊ីបជាមួយនឹងពលកម្លាំងរបស់ខ្ញុំ ដោយការសងសឹកដ៏ធំ។ ហើយ
ជនជាតិអេហ្ស៊ីបទាំងអស់នឹងដឹងថា ខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់ ពេលខ្ញុំលាតសន្ធឹងដៃរបស់ខ្ញុំលើ
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយនឹងនាំកូនចៅជនជាតិក្រសាវៃលចេញពីកណ្តាលពួកគេ។
ម៉ូសេស និង អេរ៉ូន បានធ្វើដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់ពួកគេ ហើយពួកគេបានធ្វើ
ដូច្នោះ។ ម៉ូសេសមានអាយុប៉ែតសិបឆ្នាំ ហើយអេរ៉ូនជាបងប្រុសរបស់គាត់មានអាយុ
ប៉ែតសិបបីឆ្នាំ នៅពេលដែលគាត់និយាយទៅកាន់ផារ៉ោន។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមាន
បន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសនិងអេរ៉ូនថា ហើយប្រសិនបើផារ៉ោននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា
ឱ្យសម្លាញ់អញ្ចូលពេលកុមារយើង ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់អេរ៉ូនបងប្អូនរបស់អ្នកថា
យកដំបងហើយបោះវាលើដីនៅចំពោះមុខផារ៉ោន និងនៅចំពោះមុខអ្នកបម្រើរបស់
គាត់ ហើយវានឹងក្លាយជាទាស។ ម៉ូសេសនិងអេរ៉ូនបានចូលទៅមុខផារ៉ោននិងអ្នកបម្រើ
របស់គាត់ ហើយពួកគេបានធ្វើដូច្នោះ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ពួកគេ ហើយអេរ៉ូន
បានបោះដំបងមុខផារ៉ោននិងមុខអ្នកបម្រើរបស់គាត់ ហើយវាបានក្លាយជាទាស។
ផារ៉ោនបានហៅប្រជុំអ្នកប្រាជ្ញនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងអ្នកវេទមន្ត ហើយអ្នកអាបធ្មប់
របស់ជនជាតិអេហ្ស៊ីបក៏បានធ្វើដូចគ្នាដែរដោយវេទមន្តរបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេបាន
បោះដំបងរបស់ពួកគេម្នាក់ៗ ហើយដំបងទាំងនោះបានក្លាយជាទាស ហើយដំបង
របស់អេរ៉ូនបានលេចដំបងរបស់ពួកគេទាំងនោះ។ ហើយដងចិត្តរបស់ផារ៉ោនបានកាន់
កាប់ ហើយគាត់មិនបានស្តាប់ពួកគេទេ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ពួកគេ។

ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ដងចិត្តរបស់ផារ៉ោនត្រូវបាន
ធ្វើឱ្យរឹង ដើម្បីមិនឱ្យគាត់បញ្ជូនប្រជាជនចេញទៅ។ ទៅរកផារ៉ោននៅពេលព្រឹក ម៉េល
គាត់កំពុងចេញទៅលើទឹក ហើយអ្នកនឹងជួបគាត់នៅគែមទន្លេ ហើយដំបងដែលបាន
ប្រែក្លាយទៅជាសត្វពស់នោះ អ្នកនឹងយកនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក។ និងអ្នកនឹងនិយាយទៅ
កាន់គាត់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃជនជាតិហេព្រើរបានបញ្ជូនខ្ញុំមកកាន់អ្នក
ដោយមានបន្ទូលថា៖ ចូរបញ្ជូនប្រជាជនរបស់ខ្ញុំចេញទៅ ដើម្បីឱ្យពួកគេបម្រើខ្ញុំនៅក្នុង
ទីវាលស្ងាត់។ ហើយម៉េល អ្នកមិនបានស្តាប់រហូតមកដល់ពេលនេះទេ។ ព្រះអម្ចាស់
មានបន្ទូលថា៖ តាមរយៈរឿងនេះ អ្នកនឹងដឹងថា ខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់។ ម៉េលចុះ ខ្ញុំនឹងវាយ
ដំបងដែលនៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំលើទឹកក្នុងទន្លេ ហើយវានឹងប្រែទៅជាលាមក។ ហើយត្រី
ដែលនៅក្នុងទន្លេនឹងស្លាប់ ហើយទន្លេនឹងស្ងួត ហើយជនជាតិអេហ្ស៊ីបនឹងមិនអាចផឹក
ទឹកពីទន្លេបានទេ។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ចូរនិយាយទៅ
កាន់អេរ៉ូន ដែលជាបងប្អូនរបស់អ្នកថា ចូរយកដំបងរបស់អ្នកនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក ហើយ

លើកដែររបស់អ្នកឡើងលើទឹកទាំងអស់នៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប លើទន្លេរបស់ពួកគេ លើ
 ប្រឡាយរបស់ពួកគេ លើភក់របស់ពួកគេ និងលើទឹកដែលប្រមូលផ្តុំទាំងអស់របស់
 ពួកគេ ហើយវានឹងក្លាយជាឈាម។ ហើយឈាមបានកើតមាននៅក្នុងទឹកដីទាំងមូលនៃ
 ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ទាំងនៅក្នុងឈើ និងនៅក្នុងថ្ម។ ហើយពួកគេបានធ្វើដូច្នោះ គឺម៉ូសេ
 សនិងអេរ៉ុន ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់ពួកគេ ហើយបានលើកដំបងរបស់គាត់
 វាយទឹកដែលនៅក្នុងទន្លេចំពោះមុខផារ៉ោន និងចំពោះមុខអ្នកបម្រើរបស់គាត់ ហើយ
 បានប្រែគ្រប់ទីកន្លែងដែលនៅក្នុងទន្លេទៅជាឈាម។ ហើយគ្រីដែលនៅក្នុងទន្លេបានស្លាប់
 ហើយទន្លេបានស្ងួត ហើយជនជាតិអេហ្ស៊ីបមិនអាចផឹកទឹកពីទន្លេបានទេ ហើយឈាម
 នៅក្នុងទាំងអស់ដីអេហ្ស៊ីប។ ពួកអ្នកជំនួញនៃអេហ្ស៊ីបក៏បានធ្វើដូចគ្នាដែរជាមួយ
 និងអាចធ្លប់របស់ពួកគេ ហើយដួងចិត្តរបស់ផារ៉ោនត្រូវបានធ្វើឱ្យរឹង ហើយគាត់មិនបាន
 ស្តាប់ពួកគេទេ ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បាននិយាយ។ ផារ៉ោនបានបែរត្រឡប់ចូលទៅក្នុង
 ព្រះរាជវាំងរបស់ព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះរឿងនេះទេ។
 ជនជាតិអេហ្ស៊ីបទាំងអស់បានដឹកជំរុញទន្លេ ដើម្បីផឹកទឹក ហើយពួកគេមិនអាចផឹក
 ទឹកពីទន្លេបានទេ។ ហើយប្រាំពីរថ្ងៃបានកន្លងផុតទៅ បន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់បានវាយ
 ទន្លេ។

ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ចូលទៅរកផារ៉ោន ហើយប្រាប់
 គាត់ថា ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលដូច្នោះថា ចូរដោះដែលប្រជាជនរបស់ខ្ញុំចេញទៅ ដើម្បី
 ឱ្យគេបម្រើខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមិនចង់ធ្វើចេញទេ មើលចុះ ខ្ញុំនឹងវាយព្រំដែនទាំង
 អស់របស់អ្នកដោយកង្កែប។ ហើយទន្លេនឹងក្អែកចេញនូវកង្កែប ហើយពួកវាបាន
 ឡើងមកនឹងចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក ហើយនៅក្នុងបន្ទប់រក្សារបស់បន្ទប់គេងរបស់អ្នក
 ហើយលើគ្រែរបស់អ្នក ហើយលើផ្ទះរបស់អ្នកបម្រើរបស់អ្នក និងរបស់ប្រជាជនរបស់
 អ្នក ហើយនៅក្នុងអាងឈាមរបស់អ្នក និងនៅក្នុងចង្ក្រានរបស់អ្នក។ ហើយកង្កែប
 ទាំងនោះនឹងឡើងមកលើអ្នក លើពួកអ្នកបម្រើរបស់អ្នក និងលើប្រជាជនរបស់អ្នក។

៨

ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ចូរប្រាប់អេរ៉ុន ដែលជាបងប្អូន
 របស់អ្នកថា លាតសន្ធឹងដែររបស់គាត់ជាមួយនឹងដំបងរបស់គាត់ លើទន្លេទាំងឡាយ
 លើប្រឡាយទាំងឡាយ និងលើភក់ទាំងឡាយ ហើយនាំកង្កែបទាំងឡាយឡើងមក។
 ហើយអេរ៉ុនបានលាតសន្ធឹងដែររបស់គាត់ចេញលើទឹកនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយបាននាំ

កង្កែបឡើងមក ហើយកង្កែបបានឡើងមក ហើយបានគ្របដណ្តប់ដីនៃ
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ពួកអាបធ្មប់នៃអេហ្ស៊ីបក៏បានធ្វើដូចគ្នាដែរជាមួយនឹងអាបធ្មប់របស់
ពួកគេ ហើយបាននាំក្រុមព័រឡើងមកលើដីអេហ្ស៊ីប។ ហើយផារ៉ោនបានហៅម៉ូសេ
សនិងអេរ៉ុន ហើយនិយាយថា៖ សូមអធិស្ឋានអំពីខ្ញុំទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ហើយសូមឱ្យ
ព្រះអង្គយកកង្កែបចេញពីខ្ញុំ និងពីប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងបញ្ជូនពួកគេចេញ
ដើម្បីឱ្យពួកគេប្រជាដល់ព្រះអម្ចាស់។ ម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ផារ៉ោនថា៖ សូម
កំណត់ពេលវេលាឱ្យខ្ញុំថា តើពេលណាខ្ញុំគួរអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក និងសម្រាប់អ្នកបម្រើ
របស់អ្នក និងសម្រាប់ប្រជាជនរបស់អ្នក ដើម្បីបំផ្លាញកង្កែបឱ្យចេញពីអ្នក និងពី
ប្រជាជនរបស់អ្នក និងពីផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នា លើកលែងតែនៅក្នុងទន្លេប៉ូណ្លោះដែលវា
នឹងនៅសល់។ គាត់បាននិយាយថា៖ ថ្ងៃស្អែក។ ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា៖ ដូចដែល
អ្នកបាននិយាយ ដើម្បីឱ្យអ្នកដឹងថា មិនមានអ្នកដទៃទៀតទេ លើកលែងតែ
ព្រះអម្ចាស់។ ហើយកង្កែបទាំងអស់នឹងត្រូវដកចេញពីអ្នក ពីផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នា ពីទីធ្លា
ពីអ្នកបម្រើរបស់អ្នក និងពីប្រជាជនរបស់អ្នក លើកលែងតែនៅក្នុងទន្លេប៉ូណ្លោះដែល
ពួកវានឹងត្រូវទុកចោល។ ម៉ូសេស និង អេរ៉ុន បានចេញទៅពីផារ៉ោន ហើយម៉ូសេស
បានស្រែកទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ អំពីការកំណត់នៃកង្កែប ដូចជាផារ៉ោនបានកំណត់។
ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើដូចជាម៉ូសេសបាននិយាយ ហើយកង្កែបបានស្តាប់ពីផ្ទះ ពីទីធ្លា
និងពីវាលស្រែ។ ហើយពួកគេបានប្រមូលពួកវាជាគំរុប ហើយដឹកស្តុយ។ ប៉ុន្តែ នៅ
ពេលដែលផារ៉ោនបានឃើញថា មានការធូរស្បើយ ចិត្តរបស់គាត់ក៏ក្លាយជាវិងវួល
ហើយគាត់មិនបានស្តាប់ពួកគេទេ ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទុក។ ព្រះអម្ចាស់
បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ប្រាប់អេរ៉ុនឱ្យលាតដៃរបស់គាត់ជាមួយដំបង
ហើយវាយគំរុនរំនិផែនដី ដើម្បីឱ្យមានមូសលើមនុស្ស លើសត្វប្លន់ជើង និងលើទឹកដី
ទាំងអស់នៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ដូច្នេះ អេរ៉ុនបានលាតដៃរបស់គាត់ចេញជាមួយនឹង
ដំបង ហើយបានវាយគំរុនរំនិផែនដី ហើយចែបានលេចឡើងនៅលើមនុស្ស នៅលើ
សត្វប្លន់ជើង និងនៅក្នុងដីទាំងអស់នៃផែនដី ចែបានលេចឡើង។ ពួកអ្នកជំនួញក៏បាន
ធ្វើដូចគ្នាដែរ ដោយប្រើអាបធ្មប់របស់ពួកគេ ដើម្បីនាំមូសចេញមក ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាច
ធ្វើបាននោះទេ ហើយមូសបានកើតមាននៅលើមនុស្ស និងនៅលើសត្វប្លន់ជើង។
ដូច្នេះ ពួកអ្នកធ្វើមន្តអាគមបាននិយាយទៅកាន់ផារ៉ោនថា នេះគឺជាម្រាមដែររបស់ព្រះ
ហើយដឹងចិត្តរបស់ផារ៉ោនត្រូវបានធ្វើឱ្យរឹង ហើយគាត់មិនបានស្តាប់ពួកគេទេ ដូចជា
ព្រះអម្ចាស់បាននិយាយ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ចូរក្រោកឡើង
នៅពេលព្រឹកព្រលឹម ហើយឈរនៅមុខផារ៉ោន ដ្បិតគាត់នឹងចេញទៅកាន់ទឹក ហើយ
អ្នកត្រូវនិយាយទៅកាន់គាត់ថា ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលដូច្នេះ៖ ចូរបញ្ជូនប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ
ចេញទៅ ដើម្បីឱ្យពួកគេបម្រើខ្ញុំនៅក្នុងវាលរហាស្ថាន។ ប្រសិនបើអ្នកមិនចង់ធ្វើ

ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំចេញទេ មើល ខ្ញុំនឹងធ្វើ... ឯសត្វផ្អែមកលើអ្នក លើអ្នកបម្រើរបស់អ្នក លើប្រជាជនរបស់អ្នក និងលើផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយផ្ទះរបស់ជនជាតិអេហ្ស៊ីបនឹង ត្រូវបំពេញដោយឯសត្វផ្អែម និងទាំងដីដែលពួកគេនៅលើវា។ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីស្នាដៃ នៅក្នុងថ្ងៃនោះលើដីគេសែម ដែលប្រជាជនរបស់ខ្ញុំកំពុងរស់នៅលើវា ដែលនឹងមិន មានចមកផ្អែមនៅទីនោះទេ ដើម្បីឱ្យអ្នកដឹងថាខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់ ព្រះនៃផែនដីទាំងមូល។ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នារវាងប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ និងប្រជាជនរបស់អ្នក ហើយ នៅថ្ងៃស្អែកនេះនឹងកើតឡើងនៅលើផែនដី។ ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើដូច្នោះ ហើយហ្វូង ហ្លោងសត្វបានមកចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ផារ៉ោន ចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នកបម្រើទាំងអស់ របស់គាត់ និងចូលទៅក្នុងទីកន្លែងនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយទីកន្លែងនោះត្រូវបាន បំផ្លាញដោយហ្វូងហ្លោងសត្វ។

ផារ៉ោនបានហៅម៉ូសេសនិងអេរ៉ូន ដោយនិយាយថា៖ ចូរមកបូជាព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកទាំងអស់ នៅក្នុងទីកន្លែងនេះ។ ហើយម៉ូសេបាននិយាយថា៖ មិន អាចធ្វើបែបនេះបានទេ ដ្បិតសត្វដែលជនជាតិអេហ្ស៊ីបស្លាប់ខ្លួននោះ យើងនឹងយកទៅ បូជាដល់ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង។ ប្រសិនបើយើងបូជាសត្វដែល ជនជាតិអេហ្ស៊ីបស្លាប់ខ្លួននៅចំពោះមុខពួកគេ យើងនឹងត្រូវគេប្រហារដោយដ្បិត។ យើងនឹងធ្វើដំណើរថ្ងៃទៅកាន់ទីវាលស្រែ ហើយយើងនឹងបូជាដល់ព្រះរបស់យើង ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលមកយើង។ ហើយផារ៉ោននិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងផ្ញើអ្នក រាល់គ្នាទៅ ហើយអ្នករាល់គ្នាចូរបូជាដល់ព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងទីវាលវេហេស្ថាន ប៉ុន្តែកុំទៅឆ្ងាយពេក ដូច្នោះសូមអធិស្ឋានអំពីខ្ញុំទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។ ម៉ូសេសបាន និយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងចេញពីអ្នក ហើយនឹងអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះ ហើយពពួកចិញ្ចឹមនឹង ចាកចេញពីអ្នកបម្រើរបស់អ្នក និងពីប្រជាជនរបស់អ្នកនៅថ្ងៃស្អែក។ សូមកុំឱ្យផារ៉ោន បន្តបោកបញ្ឆោតទៀត ដោយមិនចាត់ប្រជាជនឱ្យទៅថ្វាយបូជាព្រះអម្ចាស់។ ម៉ូសេស បានចេញពីផារ៉ោន ហើយបានអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើដូច ជាម៉ូសេសបាននិយាយ ហើយបានយកពពួកខ្យងចេញពីផារ៉ោន ពីអ្នកបម្រើរបស់គាត់ និងពីប្រជាជនរបស់គាត់ ហើយមិនមានសល់សូម្បីតែមួយ។ ហើយផារ៉ោនបានធ្វើ ឱ្យដួងចិត្តរបស់គាត់ធ្ងន់ ហើយនៅពេលវេលានេះ គាត់មិនបានចង់បញ្ជូនប្រជាជន ចេញទេ។

ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ចូលទៅរកផារ៉ោន ហើយ
និយាយទៅគាត់ថា ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃជនជាតិហេប្រឺ មានបន្ទូលដូច្នោះថា ចូរ
បញ្ជូនប្រជាជនរបស់ខ្ញុំចេញទៅ ដើម្បីឱ្យពួកគេបម្រើខ្ញុំ។ ប្រសិនបើអ្នកពិតជាមិនចង់ធ្វើ
ជនជាតិរបស់ខ្ញុំចេញទេ ប៉ុន្តែនៅតែត្រួតត្រាពួកគេ មើលទេ ដែលរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹង
មានលើសត្វចិញ្ចឹមរបស់អ្នកដែលនៅក្នុងវាលស្រែ ទាំងសេះ សត្វដែលត្រូវចងក អ្នកដុ
គោ និងចៀម ការស្លាប់ដ៏ធំខ្លាំងណាស់។ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើអស្ចារ្យកម្មនៅក្នុងពេលវេលា
នោះរវាងសត្វចិញ្ចឹមរបស់អេហ្ស៊ីប និងសត្វចិញ្ចឹមរបស់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល គ្មានសត្វ
ណាមួយពីកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់នឹងស្លាប់ទេ តាមពាក្យដែលបានប្រកាស។
ហើយព្រះបានឱ្យព្រំដែន ដោយនិយាយថា ក្នុងថ្ងៃស្អែក ព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើពាក្យ
នេះលើផែនដី។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានធ្វើតាមពាក្យនេះនៅថ្ងៃបន្ទាប់ ហើយសត្វចិញ្ចឹម
ទាំងអស់របស់ជនជាតិអេហ្ស៊ីបបានស្លាប់ ប៉ុន្តែសត្វចិញ្ចឹមរបស់កូនចេអ៊ីស្រាអែលមិន
មានស្លាប់សូម្បីតែមួយក្បាលទេ។ នៅពេលដែលផារ៉ោនបានឃើញថា គ្មានសត្វចិញ្ចឹម
ណាមួយរបស់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបានស្លាប់សោះ ដួងចិត្តរបស់ផារ៉ោនក៏បានរឹងរូស
ហើយគាត់មិនបានបញ្ជូនប្រជាជននោះចេញទេ។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់
ម៉ូសេសនិងអេរ៉ុនថា៖ អ្នកវាលគ្នាចូរយកម្សៅផេះពីចង្ក្រានឱ្យពេញដៃ ហើយឱ្យ
ម៉ូសេសបាញ់វាឡើងលើផ្ទៃមេឃនៅចំពោះមុខផារ៉ោននិងចំពោះមុខអ្នកបម្រើរបស់
គាត់។ ហើយឱ្យមានធ្លុំលើលើទាំងអស់ដីអេហ្ស៊ីប ហើយនឹងមានលើមនុស្ស និងលើសត្វ
ជើងបួន គឺដំបៅពងបែកផ្ទះឡើងនៅក្នុងមនុស្ស និងនៅក្នុងសត្វជើងបួន នៅក្នុងទាំង
អស់ដីអេហ្ស៊ីប។ ហើយម៉ូសេសបានយកម្សៅផេះនៃចង្ក្រានមុខផារ៉ោន ហើយបាច់វា
ទៅលើមេឃ ហើយកើតមានដំបៅពងបែកផ្ទះឡើងលើមនុស្ស និងលើសត្វបួនជើង។
ហើយពួកអ្នកជំនួញមិនអាចឈរនៅមុខម៉ូសេសបានទេ ដោយសារតែដំបៅ ដ្បិតដំបៅ
បានកើតឡើងនៅលើពួកអ្នកជំនួញ និងនៅទូទាំងដីអេហ្ស៊ីប។ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់បានធ្វើ
ឱ្យដួងចិត្តរបស់ផារ៉ោនរឹងមាំ ហើយគាត់មិនបានស្តាប់ពួកគេទេ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បាន
បញ្ជា។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ក្រោកឡើងព្រលឹមពេលព្រឹក
ហើយឈរចំពោះមុខផារ៉ោន រួចនិយាយទៅកាន់គាត់ថា ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃ
ជនជាតិហេប្រឺ មានបន្ទូលដូច្នោះថា ចូរបញ្ជូនប្រជាជនរបស់ខ្ញុំចេញទៅ ដើម្បីគេនឹង
បម្រើខ្ញុំ។ ដ្បិតនៅពេលវេលាកុរុនេះ ខ្ញុំធ្វើការគ្រោះមហន្តរាយទាំងអស់របស់ខ្ញុំទៅ
ក្នុងចិត្តរបស់អ្នក និងអ្នកបម្រើរបស់អ្នក នឹងប្រជាជនរបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នកដឹងថា មិន
មានអ្នកផ្សេងណាដូចជាខ្ញុំនៅក្នុងផែនដីទាំងមូលទេ។ កុរុនេះ ដ្បិតខ្ញុំបានលើកដៃ
ឡើង ខ្ញុំនឹងវាយអ្នក និងប្រជាជនរបស់អ្នក ខ្ញុំនឹងសម្លាប់ ហើយអ្នកនឹងត្រូវបំផ្លាញ
ចេញពីផែនដី។ ហើយដោយសារតែនេះ អ្នកត្រូវបានរក្សាទុក ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចបង្ហាញ
កម្លាំងរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក ហើយដើម្បីឱ្យឈ្មោះរបស់ខ្ញុំអាចត្រូវបានប្រកាសនៅក្នុង

ផែនដីទាំងអស់។ តើអ្នកនៅតែធ្វើឱ្យប្រជាជនរបស់ខ្ញុំមិនឱ្យចេញទៅដែរឬ? មើល
ឃើញ! ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យមានភ្លៀងព្រិលធ្លាក់យ៉ាងច្រើនខ្លាំងណាស់នៅពេលវេលានេះថ្ងៃ
ស្អែក ដែលព្រិលបែបនេះមិនដែលមានក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីបទេ ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែល
ប្រទេសនោះត្រូវបានបង្កើតឡើងរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ កឡូវនេះ ដូច្នោះ ចូរ
ប្រញាប់ប្រមូលគោក្របីរបស់អ្នក និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកនៅក្នុងវាល
ទំនាប ព្រោះមនុស្សទាំងអស់ និងគោក្របីទាំងអស់ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកនៅ
ក្នុងវាលទំនាប ព្រោះមនុស្សទាំងអស់ និងគោក្របីទាំងអស់ដែលត្រូវបានរកឃើញនៅ
ក្នុងវាលទំនាប ហើយមិនបានចូលទៅក្នុងផ្ទះ ព្រិលនឹងធ្លាក់មកលើពួកវា ហើយពួកវា
នឹងស្លាប់។ អ្នកណាដែលខ្លាចព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ក្នុងចំណោមអ្នកប្រើ
របស់ផារ៉ោន បានប្រមូលសត្វចិញ្ចឹមរបស់គាត់ចូលទៅក្នុងផ្ទះ។ អ្នកណាដែលមិន
បានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ បានទុកសត្វចិញ្ចឹមរបស់ខ្លួននៅ
ក្នុងវាលទំនាប។

ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ លាតសន្ធឹងដៃរបស់អ្នកទៅកាន់
មេឃ ហើយនឹងមានព្រិលធ្លាក់លើទឹកដីទាំងអស់នៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប លើមនុស្សទាំង
អស់ លើសត្វចិញ្ចឹមទាំងអស់ និងលើដើមឈើទាំងអស់ដែលនៅលើដី។ ម៉ូសេសបាន
លាតដៃរបស់គាត់ឡើងទៅមេឃ ហើយព្រះអម្ចាស់បានឱ្យមានសំឡេងនិងព្រិល ហើយ
ភ្លៀងបានរត់កាត់លើផែនដី ហើយព្រះអម្ចាស់បានធ្វើឱ្យព្រិលធ្លាក់លើទឹកដីទាំងអស់នៃ
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ មានព្រិលធ្លាក់ និងភ្លៀងនោះនោះក្នុងព្រិលនោះ ហើយព្រិលនោះធ្លាក់
ច្រើនខ្លាំងណាស់ ដែលព្រិលបែបនេះមិនដែលមានកើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប
ទេ ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលជាតិបានកើតឡើងនៅលើប្រទេសនោះមក។ ផ្លែគ្រាប់បានវាយ
ប្រហារនៅក្នុងទឹកដីអេហ្ស៊ីបទាំងអស់ ចាប់ពីមនុស្សរហូតដល់សត្វ ហើយផ្លែគ្រាប់បាន
វាយប្រហារស្មៅទាំងអស់ដែលនៅក្នុងវាលទំនាប និងផ្លែគ្រាប់បានបំបែកដើមឈើទាំង
អស់ដែលនៅក្នុងវាលទំនាប។ លើកលែងតែក្នុងដី Gesem ដែលជាកន្លែងពួកកូន
ប្រុសរបស់ Israel រស់នៅ ព្រិលមិនបានធ្លាក់ទេ។ ដោយបានបញ្ជូន ផារ៉ោនបានហៅ
ម៉ូសេសនិងអេរ៉ូន ហើយបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ កឡូវនេះខ្ញុំបានធ្វើបាប ព្រះ
អម្ចាស់សុចរិត ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងប្រជាជនរបស់ខ្ញុំអាក្រក់។ ដូច្នោះ សូមអធិស្ឋានអំពីខ្ញុំទៅកាន់
ព្រះអម្ចាស់ ហើយសូមឱ្យបញ្ឈប់នូវសំឡេងព្រះ ព្រិល និងភ្លៀង ហើយខ្ញុំនឹងបញ្ជូនអ្នក
វាលគ្នាចេញ ហើយអ្នកវាលគ្នានឹងលែងនៅបន្តទៀតទេ។ ម៉ូសេសបាននិយាយទៅគាត់
ថា៖ នៅពេលដែលខ្ញុំចេញពីក្រុងនេះ ខ្ញុំនឹងលើកដៃរបស់ខ្ញុំទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ហើយ
សំឡេងផ្កូរនឹងឈប់ ព្រិលទឹកកក និងភ្លៀងនឹងមិនមានទៀតទេ ដើម្បីឱ្យអ្នកដឹងថាផែន
ដីនេះជារបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយអ្នក និងអ្នកប្រើរបស់អ្នក ខ្ញុំដឹងថា អ្នកមិនទាន់ភ័យ

ខ្លាចព្រះអម្ចាស់នៅឡើយទេ? ប៉ុន្តែ ក្រណាត់ និងស្រូវបាលី ត្រូវបានវាយប្រហារ ព្រោះ
 ស្រូវបាលី កំពុងឈរ ហើយក្រណាត់ កំពុងនៅក្នុងក្រវា។ ប៉ុន្តែ ស្ពៃល និង ស្រូវ មិន
 ត្រូវរងគ្រោះទេ ព្រោះវាជាដំណាំយឺត។ ម៉ូសេសបានទៅចេញពីផារ៉ោនទៅខាងក្រៅ
 ទីក្រុង ហើយបានលាតសន្ធឹងដែលរបស់គាត់ទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ហើយសំឡេងទាំងនោះ
 បានឈប់ ហើយព្រឹលនិងភ្លៀងក៏មិនបានធ្លាក់ទៀតលើដីទេ។ ប៉ុន្តែ នៅពេល
 ដែលផារ៉ោនបានឃើញថា ភ្លៀង និងព្រឹល និងសំឡេងរន្ទះបានឈប់ហើយ គាត់បាន
 បន្តធ្វើបាបម្តងទៀត ហើយបានធ្វើឱ្យដួងចិត្តរបស់គាត់ និងដួងចិត្តអ្នកបម្រើរបស់គាត់
 ក្លាយជារឹងមាំ។ ហើយដួងចិត្តរបស់ផារ៉ោនត្រូវបានរឹងមាំ ហើយគាត់មិនបានបញ្ជូនកូន
 ប្រុសអ៊ីស្រាអែលចេញទេ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅកាន់ម៉ូសេស។

១០

ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ម៉ូសេសថា៖ ចូលទៅរកផារ៉ោន ដ្បិតខ្ញុំបានធ្វើឱ្យដួងចិត្ត
 របស់គាត់និងអ្នកបម្រើរបស់គាត់រឹង ដើម្បីឱ្យសញ្ញាទាំងនេះមកដល់ពួកគេបន្តបន្ទាប់។
 ដើម្បីដែលអ្នករាល់គ្នានឹងប្រាប់ចូលទៅក្នុងត្រចៀករបស់កូនឧក្រិស្តរាល់គ្នា និងដល់កូនឧ
 នៃកូនឧរបស់អ្នករាល់គ្នា អំពីអ្វីដែលខ្ញុំបានចំអកជាមួយជនជាតិអេហ្ស៊ីប និង
 សញ្ញាណរបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំបានធ្វើក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថាខ្ញុំជា
 ព្រះអម្ចាស់។ ម៉ូសេស នឹងឆែវន បានចូលទៅមុខផារ៉ោន ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖
 ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់ជនជាតិហេព្រើរ មានព្រះបន្ទូលថា រហូតដល់ពេលណា
 ទើបអ្នកមិនចង់ចុះចូលខ្ញុំ? សូមបញ្ជូនប្រជាជនរបស់ខ្ញុំចេញទៅ ដើម្បីឱ្យគេបម្រើខ្ញុំ។
 ប្រសិនបើអ្នកមិនចង់ធ្វើប្រជាជនរបស់ខ្ញុំចេញទេ មើល ខ្ញុំនឹងនាំកណ្តុបជាច្រើនមកលើ
 ព្រំដែនទាំងអស់របស់អ្នកនៅថ្ងៃស្អែកព្រលឹមនេះ។ ហើយវានឹងគ្របដណ្តប់ទិដ្ឋភាពនៃ
 ផែនដី ហើយអ្នកនឹងមិនអាចឃើញផែនដីបានទេ ហើយវានឹងសឹកស្កស្កនូវអ្វីដែលនៅ
 សល់លើសនៃផែនដី ដែលព្រឹលបានទុកឱ្យអ្នករាល់គ្នា ហើយវានឹងសឹកស្កនូវដើមឈើ
 ទាំងអស់ដែលកំពុងលូតលាស់សម្រាប់អ្នករាល់គ្នានៅលើផែនដី។ ហើយផ្ទះទាំងឡាយ
 របស់អ្នក និងផ្ទះទាំងឡាយរបស់អ្នកបម្រើរបស់អ្នក និងផ្ទះទាំងអស់នៅក្នុងទឹកដីទាំង
 អស់របស់ជនជាតិអេហ្ស៊ីប នឹងត្រូវបានបំពេញ ដែលឪពុករបស់អ្នក ហើយក៏ជីតារបស់
 ពួកគេ មិនដែលបានឃើញ ចាប់ពីថ្ងៃដែលពួកគេបានកើតមានលើផែនដី រហូតដល់ថ្ងៃ
 នេះ។ ហើយម៉ូសេសបានបត់ចេញទៅពីផារ៉ោន។ ហើយអ្នកបម្រើរបស់ផារ៉ោននិយាយ
 ទៅកាន់គាត់ថា៖ រហូតដល់ពេលណានេះនឹងជាឧបសគ្គដល់យើង? សូមបញ្ជូនមនុស្ស
 ទាំងនោះចេញទៅ ដើម្បីឱ្យពួកគេបម្រើព្រះរបស់ពួកគេ។ ឬក៏អ្នកចង់ដឹងថាប្រទេស

អេហ្នប្រើបានវិនាសហើយ? ហើយពួកគេបាននាំម៉ូសេសនិងអេរ៉ុនត្រឡប់មករកផារ៉ោន ហើយគាត់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ ចូរទៅបម្រើព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែតើអ្នកណាខ្លះជាអ្នកដែលនឹងទៅ? ហើយម៉ូសេសនិយាយថា៖ យើងនឹងទៅជា មួយយុវជននិងចាស់ទុំ ជាមួយប្រុសនិងស្រី និងចៀមនិងគោរបស់យើង ដ្បិតវាពិធី បុណ្យរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរអោយព្រះអម្ចាស់ នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាដូច្នោះ ដូចជាខ្ញុំធ្វើអ្នករាល់គ្នាជាមួយទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែរឬ? មើលចុះថាភាពអាក្រក់កំពុងនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា។ មិនមែនដូច្នោះទេ ប៉ុន្តែឱ្យ បរសទាំងនោះទៅ ហើយឱ្យបម្រើព្រះជាម្ចាស់ ពីព្រោះនេះជាអ្វីដែលពួកគេស្វែងរក ប៉ុន្តែពួកគេបានបណ្តេញពួកគេចេញពីមុខផារ៉ោន។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ ម៉ូសេថា៖ លាត់ដែរបស់អ្នកលើដីអេហ្នប្រើ ហើយឱ្យកណ្តុបឡើងមកលើដី ហើយវានឹង ស៊ីស្មៅទាំងអស់នៃដី និងផ្លែឈើទាំងអស់ ដែលព្រំដីលំដាប់ទុកចោល។ ហើយម៉ូសេស បានលើកដំបងឡើងទៅមេឃ ហើយព្រះអម្ចាស់បាននាំខ្យល់ខាងត្បូងមកលើផែនដី ទាំងមូលពេញមួយថ្ងៃនោះ និងពេញមួយយប់ ព្រឹកឡើងវាបានកើតឡើង ហើយខ្យល់ ខាងត្បូងបានយកកណ្តុប ហើយបាននាំវាឡើងលើទឹកដីទាំងមូលនៃប្រទេសអេហ្នប្រើ ហើយវាបានសម្រាកនៅលើព្រំដែនទាំងអស់នៃប្រទេសអេហ្នប្រើយ៉ាងច្រើនខ្លាំង ណាស់។ មុនពេលនេះមិនដែលមានកណ្តុបបែបនេះទេ ហើយក្រោយពីនេះក៏នឹងមិន មានដូច្នោះដែរ។ ហើយវាបានគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃផែនដី ហើយផែនដីត្រូវបានបំផ្លាញ ហើយវាបានស៊ីស្មៅទាំងអស់នៃផែនដី និងផ្លែឈើទាំងអស់នៃដីមឈើ ដែល នៅសេសសល់ពីព្រំដី មិនមានអ្វីដែលបែតងនៅសេសសល់ទេក្នុងដើមឈើ និងក្នុង ស្មៅទាំងអស់នៃវាលទំនាប ក្នុងទឹកដីទាំងអស់នៃប្រទេសអេហ្នប្រើ។

ផារ៉ោនប្រញាប់ហៅម៉ូសេសនិងអេរ៉ុន ដោយនិយាយថា៖ ខ្ញុំបានធ្វើបាបចំពោះ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា និងចំពោះអ្នករាល់គ្នា។ ដូច្នោះ សូម ទទួលយកបាបរបស់ខ្ញុំនៅឡើយ កឡាននេះ ហើយសូមអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកទាំងអស់ ហើយសូមឱ្យព្រះអង្គដកចេញនូវសេចក្តីស្លាប់នេះពីខ្ញុំ។ ម៉ូសេសបានចេញទៅពីផារ៉ោន ហើយបានអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់។ ហើយ ព្រះអម្ចាស់បានប្តូរខ្យល់ខ្លាំងពីសមុទ្រ ហើយបានយកកណ្តុបទៅបោះចូលទៅក្នុង សមុទ្រក្រហម ហើយមិនមានកណ្តុបសូម្បីតែមួយត្រូវបានទុកចោលនៅក្នុង ទឹកដីអេហ្នប្រើទាំងអស់ទេ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានធ្វើឱ្យចិត្តរបស់ផារ៉ោនរឹងមាំ ហើយ គាត់មិនបានបញ្ជូនកូនប្រុសរបស់អ៊ីស្រាអែលចេញទេ។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅ កាន់ម៉ូសេសថា៖ ពន្លាតដែរបស់អ្នកទៅកាន់មេឃ ហើយឱ្យមានភាពងងឹតលើ ផែនដីអេហ្នប្រើ ជាភាពងងឹតដែលអាចប៉ះពាល់បាន។ ម៉ូសេសបានលាត់ដែរបស់គាត់

ទៅកាន់មេឃ ហើយភាពងងឹត ភាពងងឹតខ្លាំង និងព្យុះបានកើតឡើងលើទឹកដីអេហ្ស៊ីប
 ទាំងមូលរយៈពេលបីថ្ងៃ។ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់បានឃើញបងប្អូនរបស់គាត់រយៈ
 ពេលបីថ្ងៃ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់បានក្រោកឡើងពីគ្រែរបស់គាត់រយៈពេលបីថ្ងៃ ប៉ុន្តែ
 សម្រាប់កូនប្រុសទាំងអស់របស់ក្រសាអែល មានពន្លឺនៅក្នុងកន្លែងទាំងអស់ដែលពួកគេ
 រស់នៅ។ ហើយផារ៉ោនបានហៅម៉ូសេសនិងអេរ៉ុន ដោយនិយាយថា៖ ចូរទៅបម្រើ
 ព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា លើកលែងតែចៀមនិងគោត្រូវទុកចោល ហើយទ្រព្យ
 សម្ភារៈរបស់អ្នករាល់គ្នាឱ្យនៅទៅជាមួយ។ ហើយម៉ូសេបាននិយាយថា៖ ប៉ុន្តែអ្នកក៏នឹង
 ឱ្យយើងនូវការថ្វាយដុតនិងការបូជាផងដែរ ដែលយើងនឹងធ្វើដល់ព្រះអម្ចាស់ជា
 ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង។ ហើយពួកសត្វចិញ្ចឹមរបស់យើងនឹងទៅជាមួយយើង ហើយ
 យើងនឹងមិនទុកក្រញាំណាមួយនៅសល់ទេ ដ្បិតយើងនឹងយកពីពួកវាដើម្បីបម្រើ
 ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ហើយយើងមិនដឹងថាយើងនឹងបម្រើព្រះអម្ចាស់
 ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងដោយអ្វីទេ រហូតដល់យើងមកដល់ទីនោះ។ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់
 បានធ្វើឱ្យដឹងចិត្តរបស់ផារ៉ោនរឹងមាំ ហើយគាត់មិនចង់បញ្ជូនពួកគេចេញទេ។ ហើយ
 ផារ៉ោននិយាយថា៖ ចេញទៅពីខ្ញុំចុះ ប្រយ័ត្នខ្លួនឯងកុំប៉ុន្តែមើលឃើញមុខរបស់ខ្ញុំទៀត
 ព្រោះនៅថ្ងៃណាដែលអ្នកត្រូវបានឃើញដោយខ្ញុំ អ្នកនឹងស្លាប់។ ម៉ូសេសនិយាយថា៖
 អ្នកបាននិយាយហើយថា ខ្ញុំនឹងមិនលេចមកឱ្យអ្នកឃើញមុខទៀតទេ។

១១

ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ខ្ញុំនៅតែនឹងនាំមកនូវការវាយ
 ប្រហារមួយទៀតលើផារ៉ោននិងលើប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយបន្ទាប់ពីនេះ គាត់នឹងបញ្ជូន
 អ្នករាល់គ្នាចេញពីទីនេះ។ នៅពេលដែលគាត់បញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាចេញទាំងអស់គ្នា គាត់
 នឹងបណ្តេញអ្នករាល់គ្នាចេញដោយការបណ្តេញយ៉ាងពេញលេញ។ និយាយដូច្នោះ
 ដោយសម្ងាត់ទៅក្នុងគ្រចៀករបស់ប្រជាជន ហើយឱ្យមនុស្សម្នាក់ៗសរសេរកិច្ចប្រាក់
 និងមាស និងសម្លៀកបំពាក់ពីអ្នកជិតខាង។ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់បានប្រទានការអនុគ្រោះ
 ដល់ប្រជាជនរបស់ព្រះអង្គនៅចំពោះមុខជនជាតិអេហ្ស៊ីប ហើយពួកគេបានឱ្យខ្លួនដល់
 ពួកគេ ហើយម៉ូសេសបានក្លាយជាមនុស្សស្មោះយ៉ាងខ្លាំងនៅចំពោះមុខ
 ជនជាតិអេហ្ស៊ីប នៅចំពោះមុខផារ៉ោន និងនៅចំពោះមុខអ្នកបម្រើរបស់គាត់។ ហើយ
 ម៉ូសេសបាននិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ត្រាស់ដូច្នោះថា នៅកណ្តាលយប់ខ្ញុំនឹងចូលទៅ
 កណ្តាលប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយកូនច្បងទាំងអស់នៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីបនឹងស្លាប់
 ចាប់ពីកូនច្បងរបស់ផារ៉ោនដែលអង្គុយលើបណ្តែង រហូតដល់កូនច្បងរបស់អ្នកបម្រើស្រី

ដែលនៅក្បែរថ្នាក់ និងរហូតដល់កូនច្បងរបស់សត្វទាំងអស់។ ហើយនឹងមានការ
 ជ្រុះកាយដ៏ធំនៅទូទាំងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដែលដូចនេះមិនដែលកើតមានពីមុនមក
 ហើយដូចនេះនឹងមិនកើតមានទៀតទេ។ ហើយនៅក្នុងចំណោមកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល
 ទាំងអស់ អ្នកនឹងមិនគ្រហឹមជាមួយអណ្តាតរបស់វាទេ ចាប់ពីមនុស្សរហូតដល់សត្វ
 ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចដឹងថា ព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងណា រវាងពួកអេហ្ស៊ីប
 និងអ៊ីស្រាអែល។ ហើយកុមារទាំងអស់របស់អ្នកទាំងនេះនឹងចុះមករកខ្ញុំ ហើយនឹង
 ថ្វាយបង្គំខ្ញុំ ដោយនិយាយថា៖ សូមចេញទៅទាំងអ្នកនិងប្រជាជនទាំងអស់របស់អ្នក
 ដែលអ្នកនាំ ហើយបន្ទាប់ពីនេះ ខ្ញុំនឹងចេញទៅ។ រួចម៉ូសេសក៏ចេញពីផារ៉ោនដោយ
 កំហឹង។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា ផារ៉ោននឹងមិនស្តាប់អ្នករាល់គ្នា
 ទេ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបង្កើនសញ្ញា និងអំណាចរបស់ខ្ញុំឱ្យកាន់តែច្រើននៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប។
 ម៉ូសេសនឹងអើវ៉ុនបានធ្វើសញ្ញានិងអព្ភតហេតុទាំងអស់ទាំងនេះនៅក្នុងដីអេហ្ស៊ីប
 មុខផារ៉ោន ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់បានធ្វើឱ្យខ្ញុំដឹងចិត្តរបស់ផារ៉ោនរឹង ហើយគាត់មិនបានស្តាប់
 ដើម្បីបញ្ជូនកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលចេញពីដីអេហ្ស៊ីបទេ។

១២

ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសនិងអើវ៉ុនក្នុងទឹកដីអេហ្ស៊ីបថា ខែនេះ
 ពិតជាការចាប់ផ្តើមនៃខែទាំងអស់សម្រាប់អ្នករាល់គ្នា គឺជាខែដំបូងក្នុងចំណោមខែទាំង
 អស់នៃឆ្នាំសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ និយាយទៅកាន់ការប្រជុំទាំងអស់នៃកូនប្រុស
 អ៊ីស្រាអែលថា៖ នៅថ្ងៃទីដប់នៃខែនេះ ឱ្យពួកគេនិមួយយកចៀមមួយក្បាលតាមផ្ទះ
 បិតា និមួយយកចៀមមួយក្បាលតាមផ្ទះ។ ប្រសិនបើពួកគេមានចំនួនតិចតួចនៅក្នុង
 ផ្ទះ ដូច្នោះមិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ចៀមមួយក្បាលទេ គាត់នឹងចាប់អ្នកជិតខាងរបស់គាត់
 ជាមួយខ្លួនគាត់ តាមចំនួនព្រលឹង និមួយយកនឹងត្រូវរាប់យកចំនួនគ្រប់គ្រាន់ដល់គាត់ទៅ
 ក្នុងចៀម។ ចៀមល្អកត់ខ្លះ ភេទណ្ហាល អាយុមួយឆ្នាំ នឹងជាសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា
 ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងយកពីចៀមកូន និងពពែកូន។ ហើយវានឹងត្រូវរក្សាទុកសម្រាប់អ្នក
 រាល់គ្នារហូតដល់ថ្ងៃទីដប់បួននៃខែនេះ ហើយហ្វូងមនុស្សទាំងអស់នៃជំនុំកូនប្រុស
 អ៊ីស្រាអែលនឹងសម្លាប់វានៅពេលល្ងាច។ ហើយពួកគេនឹងយកឈាមមក ហើយពួកគេ
 នឹងដាក់លើបង្គោលទ្វារទាំងពីរ និងលើចំណងទ្វារ ក្នុងផ្ទះដែលពួកគេនឹងញ៉ាំងនៅក្នុង
 នោះ។ ហើយពួកគេនឹងញ៉ាំងសាច់នោះក្នុងយប់នេះដែលអាំងដោយភ្លើង ហើយនឹងញ៉ាំង
 នំប្រេះជាមួយស្លឹកល្វីង។ កុំបរិភោគពិសាច់របស់ពួកគេដែលនៅស្នា ឬអ្និនក្នុងទឹកទេ
 ប៉ុន្តែត្រូវអាំងដោយភ្លើង រួមទាំងក្បាល ជើង និងពោះរៀន។ មិនត្រូវទុកវារហូតដល់

ព្រឹក ហើយមិនត្រូវបំបែកឆ្អឹងរបស់វា ចំណែកអ្វីដែលនៅសល់ពីវារហូតដល់ព្រឹក ត្រូវដុតក្នុងភ្លើង។ ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគវាក្នុងស្ថានភាពនេះ៖ ចង្កេះរបស់អ្នក រាល់គ្នាចំណង ស្បែកជើងនៅជើងរបស់អ្នករាល់គ្នា និងដំបងនៅក្នុងដៃរបស់អ្នករាល់ គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគវាដោយការប្រញាប់ប្រញាល់។ វាគឺជាពិធីបុណ្យ រំលងផុតរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយខ្ញុំនឹងឆ្លងកាត់ក្នុងដីអេហ្ស៊ីបក្នុងយប់នេះ ហើយខ្ញុំនឹង វាយកូនច្បងទាំងអស់ក្នុងដីអេហ្ស៊ីប ពីមនុស្សរហូតដល់សត្វ ហើយលើព្រះទាំងអស់ របស់ជនជាតិអេហ្ស៊ីប ខ្ញុំនឹងធ្វើការសងសឹក ខ្ញុំគឺព្រះអម្ចាស់។ ហើយឈាមនឹងជាសញ្ញា សម្រាប់អ្នករាល់គ្នានៅលើផ្ទះទាំងនោះដែលអ្នករាល់គ្នានៅ ហើយខ្ញុំនឹងឃើញឈាម ហើយខ្ញុំនឹងគ្របអ្នករាល់គ្នា ហើយនឹងមិនមានជំងឺបំផ្លាញចំពោះអ្នករាល់គ្នានៅពេល ដែលខ្ញុំវាយប្រហារនៅក្នុងដីអេហ្ស៊ីប។

ហើយថ្ងៃនេះនឹងជាការរំលឹកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងប្រារព្ធជាជា ពិធីបុណ្យដល់ព្រះអម្ចាស់ពីជំនាន់ទៅជំនាន់របស់អ្នករាល់គ្នាទាំងអស់។ អ្នករាល់គ្នានឹង ប្រារព្ធជាជាក្រុមនៃអស់កល្បជានិច្ច។ ប្រាំពីរថ្ងៃ អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគនំគ្មានដំបែ ហើយចាប់ពីថ្ងៃទីមួយ អ្នករាល់គ្នានឹងដកចេញនូវដំបែពីផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នា។ អ្នកណា ដែលបរិភោគដំបែ ព្រលឹងនោះនឹងត្រូវកាត់ចេញពីអីស្រាអែល ចាប់ពីថ្ងៃទីមួយរហូត ដល់ថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ ហើយថ្ងៃទីមួយនឹងត្រូវបានគេហៅថាដំបែរបុព្វ ហើយថ្ងៃទីប្រាំពីរ នឹងជាថ្ងៃដំបែរបុព្វសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើការងារបម្រើណាមួយក្នុង ថ្ងៃទាំងនោះទេ លើកលែងតែអ្វីដែលត្រូវធ្វើសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា នោះតែមួយគត់ ដែលត្រូវធ្វើសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរក្សាការបញ្ជានេះ ដ្បិតនៅថ្ងៃ នេះខ្ញុំនឹងនាំកម្លាំងរបស់អ្នករាល់គ្នាចេញពីដីអេហ្ស៊ីប ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើថ្ងៃនេះជា ក្រឹត្យអស់កល្បសម្រាប់ជំនាន់របស់អ្នករាល់គ្នា។ ចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទីដប់បួននៃខែទីមួយ ពីល្ងាច អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគនំប្រៃ រហូតដល់ថ្ងៃទីមួយនៃខែ រហូតដល់ល្ងាច។ រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ ដំបែនឹងមិនត្រូវរកឃើញក្នុងផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នាទេ។ អ្នកណាដែល បរិភោគនំដំបែ ព្រលឹងនោះនឹងត្រូវកាត់ចេញពីជំនុំអ្នកស្រាវអែល ទាំងជនបរទេសនិង ជនជាតិដើមនៃដីនោះ។ រាល់នំប្រដុះមិនត្រូវញ៉ាំទេ ប៉ុន្តែក្នុងទីលំនៅទាំងអស់របស់អ្នក រាល់គ្នា ត្រូវញ៉ាំនំគ្មានដំបែ។

ម៉ូសេសបានហៅក្រុមប្រឹក្សាចាស់ទាំងអស់នៃពូជអ៊ីស្រាអែល ហើយនិយាយទៅ កាន់ពួកគេថា៖ ចូរទៅយកច្រៀមសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាតាមត្រកូលរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយ បូជាពិធីបុណ្យរំលងផុត។ អ្នករាល់គ្នានឹងយកចងហ៊ីសូប ហើយបានជ្រលក់ពីឈាម ដែលនៅជាមួយទ្វារ អ្នករាល់គ្នានឹងលាបលើក្រណាំងទ្វារ ហើយលើក្រណាំងទ្វារទាំងពីរ

ពីឈាមដែលនៅជាមួយទ្វារ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវចេញពីទ្វារផ្ទះរបស់ខ្លួនទាក់ទង
រហូតដល់ព្រឹក។ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងឆ្លងកាត់ដើម្បីវាយអ្នកអេហ្ស៊ីប ហើយនឹង
យើងឈាមលើក្រណាត់ទ្វារ និងលើក្រណាត់ទ្វារទាំងពីរ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងឆ្លងកាត់
ទ្វារ ហើយនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកបំផ្លាញចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នាដើម្បីវាយទេ។
ហើយចូររក្សាពាក្យច្បាប់នេះសម្រាប់ខ្លួនអ្នក និងកូនរបស់អ្នក រហូតដល់អស់កល្ប។
ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងដីដែលព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា ដូចដែល
ព្រះអង្គបាននិយាយ សូមរក្សាសេវាកម្មនេះ។ ហើយនឹងកើតឡើង ប្រសិនបើកូនរបស់
អ្នករាល់គ្នានិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា ការថ្វាយបង្គំនេះជាអ្វី? ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង
និយាយទៅពួកគេថា៖ នេះជាការបូជាវៀលបុណ្យចម្បងផ្ទះសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ ដូចជា
ដែលព្រះអង្គបានគ្របដណ្តប់លើផ្ទះទាំងឡាយនៃកូនចេតិស្រាវែងនៅក្នុង
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ពេលដែលព្រះអង្គបានវាយប្រហារជនជាតិអេហ្ស៊ីប ប៉ុន្តែ
បានជួយសង្គ្រោះផ្ទះទាំងឡាយរបស់យើង។ ហើយប្រជាជនបានឱនក្បាលថ្វាយបង្គំ។
និងបានទៅហើយ ពួកគេបានធ្វើ គឺកូនរបស់អ៊ីស្រាវែល ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បាន
បង្គាប់ដល់ម៉ូសេ និងអេរ៉ុន ដូច្នេះពួកគេបានធ្វើ។

វាបានកើតឡើងនៅពាក់កណ្តាលយប់ ហើយព្រះអម្ចាស់បានវាយកូនច្បងទាំង
អស់ក្នុងដីអេហ្ស៊ីប ចាប់ពីកូនច្បងរបស់ផារ៉ោនដែលអង្គុយលើបណ្តែង រហូតដល់កូនច្បង
របស់ស្រ្តីទោសទណ្ឌដែលនៅក្នុងរណ្តៅ និងរហូតដល់កូនច្បងរបស់សត្វទាំងអស់។
ហើយផារ៉ោនបានក្រោកឡើងពេលយប់ ជាមួយនឹងអ្នកបម្រើរបស់គាត់ និង
ជនជាតិអេហ្ស៊ីបទាំងអស់ ហើយមានសំឡេងយំយ៉ាងខ្លាំងនៅទូទាំងប្រទេសអេហ្ស៊ីប
ដ្បិតមិនមានផ្ទះណាមួយដែលមិនមានមនុស្សស្លាប់នៅក្នុងនោះទេ។ ហើយផារ៉ោន
បានហៅម៉ូសេនិងអេរ៉ុននៅពេលយប់ ហើយបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ក្រោក
ឡើង ហើយចេញទៅពីប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ ទាំងអ្នករាល់គ្នានិងពួកប្រុសអ៊ីស្រាវែល
ដើរទៅហើយបម្រើព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា ដូចដែលអ្នករាល់គ្នានិយាយ។
ហើយចូរយកច្រើន និងគោរបស់អ្នករាល់គ្នាទៅ ហើយប្រទានពន្ធដល់ខ្ញុំផងដែរ។ ហើយ
ពួកអេហ្ស៊ីបកំពុងតែបង្កិតបង្កំប្រជាជនដោយភាពខ្លះខ្លាយដើម្បីបណ្តេញពួកគេចេញពី
ផែនដី ពីព្រោះពួកគេបាននិយាយថា យើងទាំងអស់គ្នាកំពុងស្លាប់។ ប្រជាជនបានយក
ម្សៅរបស់ពួកគេឡើង មុនពេលម្សៅដែលបានច្របាច់របស់ពួកគេត្រូវបានដាក់ដំបែ
ដោយបានចងវិតក្នុងសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេ លើស្មារបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែកូនប្រុស
អ៊ីស្រាវែលបានធ្វើដូចជាម៉ូសេសបានបញ្ជាពួកគេ ហើយពួកគេបានសុំស្ការប្រាក់
និងមាស និងសម្លៀកបំពាក់ពីជនជាតិអេហ្ស៊ីប។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានព្រះគុណ

ដល់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់នៅចំពោះមុខជនជាតិអេហ្ស៊ីប ហើយពួកគេបានឱ្យខ្លួនដល់
ពួកគេ ហើយពួកគេបានប្តូរជនជាតិអេហ្ស៊ីប។

កូនប្រុសរបស់អ៊ីស្រាអែលបានចេញដំណើរពីវាមេសសទៅសុកកូត ជាប្រាំ
មួយរយពាន់នាក់ម៉ែរដឹង គឺបុរស លើកលែងតែកង់វ៉ាន់។ ហើយមនុស្សចម្រុះជាច្រើន
បានឡើងទៅជាមួយពួកគេ រួមទាំងចៀម គោ និងសត្វចិញ្ចឹមជាច្រើនណាស់។ ហើយ
ពួកគេបានដុតនូវម្សៅដែលពួកគេបាននាំចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីបជានិច្ចក្នុងផេះគ្មាន
ដំបែ ព្រោះវាមិនត្រូវបានដំបែទេ ដ្បិតជនជាតិអេហ្ស៊ីបបានបណ្តើញពួកគេចេញ ហើយ
ពួកគេមិនអាចស្តាប់នៅបានទេ ហើយក៏មិនបានរៀបចំស្បៀងអាហារសម្រាប់ខ្លួនឯង
សម្រាប់ការធ្វើដំណើរផងដែរ។ ការស្តាប់នៅរបស់កូនចៅអ៊ីស្រាអែល ដែលពួកគេបាន
រស់នៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងក្នុងប្រទេសកាណាន គឺបានប្តូររយសាមសិបឆ្នាំ។
ហើយវាបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីប្តូររយសាមសិបឆ្នាំ កម្លាំងទាំងអស់របស់ព្រះអម្ចាស់
បានចេញទៅពីអេហ្ស៊ីបនៅពេលយប់។ ការការពារនេះជារបស់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីនាំ
ពួកគេចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ យប់នោះគឺជាការការពារសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីឱ្យ
កូនចៅទាំងអស់របស់អ៊ីស្រាអែលត្រូវរក្សាតាមជំនាន់របស់ពួកគេ។ ព្រះអម្ចាស់បានមាន
បន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេនិងអេរ៉ុនថា៖ នេះគឺជាច្បាប់នៃពិធីបុណ្យរំលង គឺជនបរទេស
ទាំងអស់មិនអនុញ្ញាតឱ្យបរិភោគពីវាឡើយ។ ហើយអ្នកបម្រើទាំងអស់ ឬអ្នកដែលទិញ
ដោយប្រាក់ អ្នកនឹងកាត់ស្បែកគាត់ ហើយបន្ទាប់មកគាត់នឹងញ៉ាំពីរបស់នោះ។ អ្នក
ស្តាប់នៅបណ្តោះអាសន្ន ឬកម្មករជួល មិនអាចបរិភោគពីរបស់គាត់ទេ។ នៅក្នុងផ្ទះ
តែមួយ វានឹងត្រូវបរិភោគ ហើយអ្នកវាល់គ្នាមិនត្រូវយកសាច់ចេញពីផ្ទះទៅខាងក្រៅទេ
ហើយអ្នកវាល់គ្នាមិនត្រូវបំបែកឆ្អឹងរបស់វាទេ។ ជំនុំទាំងអស់នៃកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលនឹង
ធ្វើវា។ ប្រសិនបើមានជនចំណាកស្រុកណាម្នាក់ចូលមករកអ្នកវាល់គ្នាដើម្បីធ្វើពិធី
បុណ្យរំលងផុតថ្ងៃយប់ព្រះអម្ចាស់ អ្នកត្រូវកាត់ស្បែកបុរសទាំងអស់របស់គាត់ ហើយ
បន្ទាប់មកគាត់នឹងអាចចូលមកធ្វើពិធីនោះបាន ហើយគាត់នឹងក្លាយជាដូចជនជាតិដើម
នៃប្រទេសនោះដែរ ចំណែកអ្នកដែលមិនកាត់ស្បែកទាំងអស់មិនត្រូវបរិភោគពីពិធី
នោះទេ។ ច្បាប់មួយនឹងមានសម្រាប់ជនជាតិដើម និងសម្រាប់ជនបរទេសដែលមក
រស់នៅក្នុងចំណោមអ្នកវាល់គ្នា។ ហើយកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបានធ្វើតាមដូចជា
ព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេនិងអេរ៉ុនចំពោះពួកគេ ពួកគេបានធ្វើដូច្នោះ។ ហើយវា
បានកើតឡើងនៅថ្ងៃនោះ ព្រះអម្ចាស់បាននាំកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលចេញពី
ផែនដីអេហ្ស៊ីបជាមួយនឹងកម្លាំងរបស់ពួកគេ។

១៣

ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា បរិសុទ្ធកូនច្បងទាំងអស់ដែលបើកស្បូនជាលើកដំបូងក្នុងចំណោមកូនប្រុសអ្នកស្រាវអែរឲ្យខ្ញុំ ទាំងមនុស្សនិងសត្វ គឺជា របស់ខ្ញុំ។ ម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ប្រជាជនថា៖ ចូរចង់ចាំថ្ងៃនេះ ដែលអ្នករាល់គ្នា បានចេញពីដីអេហ្ស៊ីប ពីផ្ទះទាសភាព ដ្បិតព្រះអម្ចាស់បាននាំអ្នករាល់គ្នាចេញពីទីនេះ ដោយដៃដ៏ខ្លាំង ហើយមិនត្រូវបរិភោគដំបែរឡើយ។ ដ្បិតថ្ងៃនេះ អ្នករាល់គ្នាចេញទៅ ក្នុងខែថ្មី។ ហើយនឹងមានពេលណា ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកនាំអ្នកចូល ទៅក្នុងដីរបស់ជនជាតិកាណាន ជនជាតិហិត ជនជាតិអាម៉ូរ៉ា ជនជាតិហ៊ីវ ជនជាតិ យេប៉ូស ជនជាតិហ្គីហ្គាស និងជនជាតិផេរេស ដែលព្រះអង្គបានសច្ចាដល់បិតាបុរស របស់អ្នកថានឹងប្រទានដល់អ្នកនូវដីដែលមានទឹកដោះនិងទឹកយ៉ូប្រាស្រាច នោះអ្នក នឹងត្រូវប្រារព្ធពិធីបម្រើនេះក្នុងខែនេះ។ ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ អ្នករាល់គ្នានឹងញ៉ាំង ប្រសុទ្ធិ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ គឺជាពិធីបុណ្យរបស់ព្រះអម្ចាស់ អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគនំ ប្រសុទ្ធិមិនមានដំបែរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ។ នំប្រសុទ្ធិមានដំបែរនឹងមិនត្រូវបានមើលឃើញ ចំពោះអ្នកទេ ហើយដំបែកនឹងមិនមាននៅក្នុងទឹកដីទាំងអស់របស់អ្នកដែរ។ ហើយអ្នក នឹងប្រកាសដល់កូនប្រុសរបស់អ្នកនៅក្នុងថ្ងៃនោះ ដោយនិយាយថា៖ ដោយសារតែ រឿងនេះ ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើដល់ខ្ញុំ នៅពេលដែលខ្ញុំចេញពីប្រទេស អេហ្ស៊ីប។ ហើយវានឹងជាសញ្ញាមួយលើដៃរបស់អ្នក និងជាអនុស្សាវរីយ៍មួយនៅចំពោះ មុខភ្នែករបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យច្បាប់របស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងមាត់របស់អ្នក ព្រោះដោយ ព្រះហស្ថដ៏មានអំណាច ព្រះអម្ចាស់ព្រះបាននាំអ្នកចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយត្រូវ រក្សាច្បាប់នេះតាមពេលវេលានិងរដូវកាល ពីថ្ងៃមួយទៅថ្ងៃមួយ។

ហើយនឹងកើតឡើងនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនាំអ្នកចូល ទៅក្នុងដីរបស់ជនជាតិកាណាន ដូចដែលទ្រង់បានស្តាប់ដល់បិតារបស់អ្នក ហើយទ្រង់ នឹងប្រទានវាដល់អ្នក។ ហើយអ្នកនឹងយកចេញនូវកូនឈ្មោលគ្រប់គ្នាដែលបើកស្បូន ថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ គឺកូនឈ្មោលគ្រប់គ្នាដែលបើកស្បូនពីហ្វូងគោ ឬពីសត្វចិញ្ចឹម របស់អ្នក ដែលកើតមានដល់អ្នក អ្នកនឹងបន្តៈបន្ថយកូនឈ្មោលទាំងនោះថ្វាយដល់ ព្រះអម្ចាស់។ រាល់ការបើកស្បូនរបស់លា អ្នកនឹងប្តូរដោយចៀម។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នក មិនប្តូរទេ អ្នកនឹងលោះវា។ រាល់កូនប្រុសច្បងរបស់មនុស្សក្នុងចំណោមកូនប្រុសរបស់ អ្នក អ្នកនឹងលោះ។ ប្រសិនបើកូនប្រុសរបស់អ្នកស្លាប់ក្នុងបន្ទាប់ពីទាំងនេះ ដោយ និយាយថា អ្វីនេះ? អ្នកនឹងនិយាយទៅគាត់ថា ដោយដៃដ៏មានប្រទានភាព ព្រះអម្ចាស់

បាននាំយើងចេញពីដីអេហ្ស៊ីប ពីផ្ទះទាសភាព។ នៅពេលដែលជាដំណើរបានរឹងចិត្តមិន
បញ្ជូនយើងចេញ ព្រះបានសម្លាប់កូនច្បងទាំងអស់នៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ចាប់ពីកូន
ច្បងរបស់មនុស្សរហូតដល់កូនច្បងរបស់សត្វចិញ្ចឹម ដោយហេតុនេះ ខ្ញុំប៉ូជាកូនប្រុស
ទាំងអស់ដែលបើកស្បូនដំបូងដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយខ្ញុំនឹងលោះកូនច្បងទាំងអស់របស់
កូនប្រុសខ្ញុំ។ ហើយវានឹងក្លាយជាសញ្ញាលើដៃរបស់អ្នក និងមិនអង្អែងនៅមុខភ្នែក
របស់អ្នក ដ្បិតព្រះអម្ចាស់បានយកអ្នកចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីបដោយដៃខ្ញុំឃ្នាំ។

ប៉ុន្តែនៅពេលដែលជាដំណើរបានបញ្ជូនប្រជាជនចេញ ព្រះមិនបាននាំពួកគេតាម
ផ្លូវដីហ្វីលីស្ទីនទេ ព្រោះថាវាជិត ដ្បិតព្រះបាននិយាយថា កុំឱ្យប្រជាជនប្រែចិត្តនៅ
ពេលឃើញសង្គ្រាម ហើយវិលត្រឡប់ទៅអេហ្ស៊ីបវិញ។ ហើយព្រះបានដឹកនាំប្រជា
ជនតាមផ្លូវទៅកាន់វាលរហោស្ថាន ឆ្ពោះទៅសមុទ្រក្រហម ហើយនៅជំនាន់ទីប្រាំ
កូនចេតវីស្រាអែលបានចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយម៉ូសេសបានយកអ្នក
របស់យ៉ូសែបជាមួយខ្លួនទៅ ដ្បិតគាត់បានធ្វើឱ្យកូនចេតវីស្រាអែលស្ងៀម ដោយ
និយាយថា ព្រះអម្ចាស់នឹងមកសួរសុខទុក្ខអ្នកវាលគ្នាពិតប្រាកដ ហើយអ្នកវាលគ្នា
នឹងយកអ្នករបស់ខ្ញុំឡើងពីទីនេះជាមួយអ្នកវាលគ្នា។

ហើយកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបានចេញដំណើរពីសុកកូត បានបោះជំរំនៅអេថាំ
ក្បែរវាលរហោស្ថាន។ ប៉ុន្តែព្រះបាននាំពួកគេ ពេលថ្ងៃនៅក្នុងសសរពពក ដើម្បីបង្ហាញ
ផ្លូវដល់ពួកគេ ហើយពេលយប់នៅក្នុងសសរភ្លើង។ ប៉ុន្តែ សសរពពកនៅពេលថ្ងៃ
នឹងសសរភ្លើងនៅពេលយប់ មិនបានលះបង់ចេញពីមុខប្រជាជនទាំងអស់នោះទេ។

១៤

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា និយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុស
អ៊ីស្រាអែល ហើយបានបត់ត្រឡប់ ឱ្យពួកគេបោះជំរំទល់មុខការតាំងទីលំនៅ រវាង
កណ្តាលម៉ាដូល និងរវាងកណ្តាលសមុទ្រ ទល់មុខបាអាណាល់សេផួន ចំពោះមុខពួកគេ
អ្នកនឹងបោះជំរំលើសមុទ្រ។ ហើយជាដំណើរនឹងនិយាយទៅកាន់ប្រជាជនរបស់គាត់ថា
កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលទាំងនេះកំពុងរងនៅក្នុងទឹកដី ដ្បិតវាលស្មៅបានបិទជិតពួកគេ។
ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យដួងចិត្តរបស់ជាដំណើរនឹង ហើយគាត់នឹងដេញតាមពួកគេ ហើយខ្ញុំនឹងត្រូវ
បានធ្វើឱ្យមានសិរីល្អក្នុងជាដំណើរ និងក្នុងកងទ័ពទាំងអស់របស់គាត់ ហើយ
ជនជាតិអេហ្ស៊ីបទាំងអស់នឹងដឹងថាខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់ ហើយពួកគេបានធ្វើដូច្នោះ។ ហើយ

វាត្រូវបានវាយការណ៍ទៅកាន់ស្តេចនៃអេហ្ស៊ីបថា ប្រជាជនបានរត់ ហើយដឹងចិត្ត
របស់ផារ៉ោននិងអ្នកបម្រើរបស់គាត់ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរចំពោះប្រជាជន ហើយពួកគេបាន
និយាយថា៖ អ្វីដែលយើងបានធ្វើនេះ ក្នុងការបញ្ជូនកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលចេញ ដើម្បី
មិនឱ្យបម្រើយើង? បន្ទាប់មក ផារ៉ោនបានភ្ញាក់រទេះរបស់គាត់ ហើយបាននាំប្រជាជន
ទាំងអស់របស់គាត់ទៅជាមួយខ្លួនគាត់ផ្ទាល់។ ហើយបានយករទេះជ្រើសរើសប្រាំបួន
រយគ្រឿង និងទាំងអស់ស្បែកជើងរបស់ជនជាតិអេហ្ស៊ីប ហើយមេបញ្ជាការលើទាំង
អស់នោះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានធ្វើឱ្យដឹងចិត្តរបស់ផារ៉ោនស្តេចអេហ្ស៊ីប និងអ្នកបម្រើ
របស់គាត់រឹង ហើយគាត់បានដេញតាមកូនចេអ៊ីស្រាអែល ប៉ុន្តែកូនចេអ៊ីស្រាអែលបាន
ចេញទៅដោយដៃខ្ពស់។ ហើយពួកអេហ្ស៊ីបបានដេញតាមពួកគេពីក្រោយ ហើយបាន
រកឃើញពួកគេបោះជំរុំនៅក្បែរសមុទ្រ ហើយសេះទាំងអស់ និងរទេះរបស់ផារ៉ោន
និងពួកអ្នកជិះសេះ និងកងទ័ពរបស់គាត់នៅទល់មុខទីលំនៅ ទល់មុខបារាណសេសផូន។
ហើយផារ៉ោនកំពុងចូលមកជិត ហើយកូនចេអ៊ីស្រាអែលបានក្រឡេកមើលឡើងដោយ
ភ្នែករបស់ពួកគេឃើញថា ជនជាតិអេហ្ស៊ីបបានបោះជំរុំនៅពីក្រោយពួកគេ ហើយពួក
គេបានភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង ដូច្នេះកូនចេអ៊ីស្រាអែលបានស្រែកហៅទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។
ហើយពួកគេបាននិយាយទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ តើដោយសារគ្មានផ្លូវនៅក្នុង
ស្រុកអេហ្ស៊ីបទេ ទើបអ្នកបាននាំយើងចេញមកសម្លាប់នៅក្នុងវាលវហេស្ថាន? តើអ្វីជា
កិច្ចការនេះដែលអ្នកបានធ្វើចំពោះយើង ដោយបាននាំយើងចេញពីអេហ្ស៊ីប? តើនេះ
មិនមែនជាពាក្យដែលយើងបាននិយាយទៅកាន់អ្នកនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីបទេឬ
ដោយនិយាយថា៖ សូមទុកយើងឱ្យបម្រើជនជាតិអេហ្ស៊ីប ដ្បិតវាប្រសើរសម្រាប់យើង
ក្នុងការបម្រើជនជាតិអេហ្ស៊ីប ជាងស្លាប់នៅក្នុងវាលវហេស្ថាននេះ?

ម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ប្រជាជនថា៖ ចូរមានសេចក្តីក្លាហាន ចូរឈរ និងចូរ
មើលការសង្គ្រោះដែលមកពីព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់នឹងធ្វើដល់យើងថ្ងៃនេះ ដ្បិតតាម
របៀបដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញជនជាតិអេហ្ស៊ីបថ្ងៃនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនឃើញ
ពួកគេទៀតទេ រហូតដល់អស់កាលៈទេសៈ។ ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រយុទ្ធជំនួសអ្នករាល់គ្នា
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងស្ងៀម។ ព្រះអម្ចាស់ប្រាប់ម៉ូសេសថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្រែកទៅ
កាន់ខ្ញុំ? និយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ហើយឱ្យពួកគេចេញដំណើរ។ ហើយ
អ្នកចូរលើកដំបងរបស់អ្នកឡើង ហើយលាតដៃរបស់អ្នកចង្អុលទៅលើសមុទ្រ រួចបំបែក
វា ហើយឱ្យកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលចូលទៅកណ្តាលសមុទ្រតាមផ្លូវស្ងួត។ ហើយមើល ខ្ញុំ
នឹងធ្វើឱ្យដឹងចិត្តរបស់ផារ៉ោននិងជនជាតិអេហ្ស៊ីបទាំងអស់រឹង ហើយពួកគេនឹងចូល
តាមពីក្រោយពួកគេ ហើយខ្ញុំនឹងទទួលបានសិរីល្អក្នុងផារ៉ោន និងក្នុងកងទ័ពទាំងអស់
របស់គាត់ និងក្នុងរទេះសេះ និងក្នុងសេះរបស់គាត់។ ហើយជនជាតិអេហ្ស៊ីបទាំងអស់

នឹងដឹងថាខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់ នៅពេលខ្ញុំត្រូវបានធ្វើឱ្យមានសិរីល្អក្នុងផ្ទះរោង និងក្នុងរទេះសេះ និងសេះរបស់គាត់។ ទេវតារបស់ព្រះដែលកំពុងដើរនាំមុខជំរកូនឲ្យស្រាវអែលបានដកចេញ ហើយបានទៅពីក្រោយ ហើយសរសេរពាក្យបានដកចេញពីមុខពួកគេ ហើយបានឈរនៅពីក្រោយពួកគេ។ ហើយវាបានចូលរវាងជំរករបស់ជនជាតិអេហ្ស៊ីប និងរវាងជំរករបស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ហើយបានឈរនៅទីនោះ។ វាបានក្លាយជាភាពងងឹតនិងភាពស្រពនៃស្រពោន ហើយយប់បានកន្លងផុតទៅ ហើយពួកគេមិនបានចូលរួមគ្នាពេញមួយយប់ទាំងមូល។ ម៉ូសេសបានលាតដៃរបស់គាត់ចេញលើសមុទ្រ ហើយព្រះអម្ចាស់បានបណ្តេញសមុទ្រត្រឡប់ដោយខ្យល់ខាងត្បូងខ្លាំងពេញមួយយប់ ហើយបានធ្វើឱ្យសមុទ្រស្ងួត ហើយទឹកត្រូវបានបំបែក។ ហើយពួកកូនអ៊ីស្រាអែលបានចូលទៅក្នុងកណ្តាលសមុទ្រតាមផ្នែកស្ងួត ហើយទឹករបស់វាជាជញ្ជាំងនៅខាងស្តាំ និងជាជញ្ជាំងនៅខាងឆ្វេង។

ហើយពួកអេហ្ស៊ីបបានដេញតាម ហើយបានចូលពីក្រោយពួកគេ រួមទាំងសេះទាំងអស់របស់ផ្ទះរោង ពួករទេះ និងពួកអ្នកជិះ ចូលទៅកណ្តាលសមុទ្រ។ វាបានកើតឡើងនៅក្នុងការឃ្នាំមើលព្រឹក ហើយព្រះអម្ចាស់បានមើលចុះលើជំរករបស់ជនជាតិអេហ្ស៊ីបនៅក្នុងសសរភ្លើងនិងពពក ហើយបានធ្វើឱ្យជំរករបស់ជនជាតិអេហ្ស៊ីបច្របូកច្របល់។ ហើយព្រះអង្គបានចងអ័ក្សនៃរទេះសេះរបស់ពួកគេ ហើយបាននាំពួកគេដោយកម្លាំង ហើយជនជាតិអេហ្ស៊ីបបាននិយាយថា៖ ចូរយើងរត់ចេញពីមុខអ៊ីស្រាអែល ព្រោះព្រះអម្ចាស់កំពុងប្រយុទ្ធជំនួសពួកគេប្រឆាំងនឹងជនជាតិអេហ្ស៊ីប។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ លាតសញ្ជាំងដៃរបស់អ្នកលើសមុទ្រ ហើយឱ្យទឹកត្រឡប់មកវិញ ហើយឱ្យវាគ្របលើជនជាតិអេហ្ស៊ីប លើរទេះ និងអ្នកជិះ។ ម៉ូសេសបានលាតដៃរបស់គាត់លើសមុទ្រ ហើយទឹកបានត្រឡប់មកវិញនៅពេលថ្ងៃលើដី ប៉ុន្តែជនជាតិអេហ្ស៊ីបបានរត់ភៀសខ្លួនពីទឹក ហើយព្រះអម្ចាស់បានទះចោលជនជាតិអេហ្ស៊ីបនៅកណ្តាលសមុទ្រ។ ហើយទឹកបានវិលត្រឡប់មកគ្របដណ្តប់រទេះ និងអ្នកជិះ និងកម្លាំងទាំងអស់របស់ផ្ទះរោង ដែលបានចូលតាមពួកគេទៅក្នុងសមុទ្រ ហើយមិនមានសូម្បីតែម្នាក់ត្រូវបានទុកចោលពីពួកគេឡើយ។ ប៉ុន្តែកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបានដើរតាមផ្លូវស្ងួតនៅកណ្តាលសមុទ្រ ហើយទឹកបានក្លាយជាជញ្ជាំងនៅខាងស្តាំរបស់ពួកគេ និងជាជញ្ជាំងនៅខាងឆ្វេងរបស់ពួកគេ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានជួយសង្គ្រោះអ៊ីស្រាអែលក្នុងថ្ងៃនោះចេញពីដៃជនជាតិអេហ្ស៊ីប ហើយអ៊ីស្រាអែលបានឃើញជនជាតិអេហ្ស៊ីបស្លាប់ហើយនៅក្បែរតែមួយសមុទ្រ។ អ៊ីស្រាអែលបានឃើញព្រះហស្តដ៏អស្ចារ្យដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើទៅលើជនជាតិអេហ្ស៊ីប ហើយប្រជាជន

បានកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់ ពួកគេបានជឿលើព្រះជាម្ចាស់ និងលើម៉ូសេអ្នកបម្រើរបស់
ព្រះអង្គ។

១៥

បន្ទាប់មក ម៉ូសេសនិងពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបានច្រៀងបទចម្រៀងនេះទៅ
កាន់ព្រះ ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖ តោះយើងច្រៀងទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ព្រោះគាត់
ត្រូវបានធ្វើឱ្យមានសិរីល្អយ៉ាងខ្លាំង គាត់បានបោះសេះនិងអ្នកជិះទៅក្នុងសមុទ្រ។
ជំនួយ និងអ្នកការពារបានកើតឡើងចំពោះខ្ញុំទៅជាសេចក្តីសង្គ្រោះ។ នេះគឺជាព្រះ
របស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់។ ទ្រង់គឺជាព្រះនៃឪពុករបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹង
លើកតម្កើងទ្រង់។ ព្រះអម្ចាស់ជាអ្នកកំទេចសង្គ្រាម ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនាំមររបស់ទ្រង់។
រទេះសេះរបស់អាវ៉ែន និងកងកម្លាំងរបស់គាត់ គាត់បានបោះចោលទៅក្នុងសមុទ្រ
អ្នកជិះដែលបានជ្រើសរើស និងមេបញ្ជាការ ត្រូវបានលេបយកនៅក្នុងសមុទ្រក្រហម។
សមុទ្របានគ្របពួកគេ ហើយពួកគេបានលិចទៅក្នុងជម្រៅដូចជាថ្ម។ ដៃស្តាំរបស់អ្នក
ព្រះអម្ចាស់ បានត្រូវគេលើកតម្កើងក្នុងកម្លាំង ដៃស្តាំរបស់អ្នក ព្រះអម្ចាស់ បានកំទេច
សត្រូវ។ ហើយដោយសិរីល្អដ៏ច្រើនរបស់អ្នក អ្នកបានកំទេចពួកសត្រូវ អ្នកបានបញ្ជូន
កំហឹងរបស់អ្នក វាបានស៊ីពួកគេដូចជាចំបើង។ ហើយដោយសារវិញ្ញាណនៃកំហឹងរបស់
អ្នក ទឹកបានបែកចេញ ទឹកទាំងនោះកកជាដុំដូចជាជញ្ជាំង រលកទាំងនោះកកជាដុំនៅ
កណ្តាលសមុទ្រ។ ខ្លាំងសត្រូវបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងដេញតាមហើយដេញទាន់ ខ្ញុំ
នឹងចែកទ្រព្យដណ្តើម ខ្ញុំនឹងបំពេញព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងសម្លាប់ដោយដាវរបស់ខ្ញុំ ដៃ
របស់ខ្ញុំនឹងគ្រប់គ្រង។ អ្នកបានផ្ញើវិញ្ញាណរបស់អ្នក សមុទ្របានគ្របពួកគេ ពួកគេ
បានលិចដូចជាសំណៅក្នុងទឹកខ្លាំង។ តើនរណាម្នាក់ស្រែងៀងអ្នកក្នុងចំណោមព្រះ
ទាំងអស់ ព្រះអម្ចាស់? តើនរណាម្នាក់ស្រែងៀងអ្នក? ទ្រង់បានទទួលសិរីល្អរឿងក្នុង
បរិសុទ្ធ អស្ចារ្យក្នុងសិរីល្អរឿង និងធ្វើអព្ពតហេតុ។ អ្នកបានលាតដៃស្តាំរបស់អ្នកចេញ
ហើយផែនដីបានស្រូបយកពួកគេ។ អ្នកបានដឹកនាំប្រជាជននេះរបស់អ្នកដែលអ្នក
បានលោះទុក ដោយសេចក្តីសុចរិតរបស់អ្នក ហើយអ្នកបានលើកទឹកចិត្តគេដោយ
កម្លាំងរបស់អ្នកឱ្យទៅកាន់ទីលំនៅដ៏បរិសុទ្ធរបស់អ្នក។ ជាតិនានាបានឮ ហើយពួកគេ
បានខឹង ការឈឺចាប់បានគោរពអ្នករស់នៅហ្វីលីពីន។ បន្ទាប់មក ពួកអ្នកដឹកនាំអេដុម
បានប្រញាប់ ហើយការញ័របានចាប់យកពួកអ្នកគ្រប់គ្រងម្នាក់ ពួកដែលរស់នៅ
កាណានទាំងអស់បានរលាយ។ ចូរឱ្យការញ័រស្តួនស្តោ និងការភ័យខ្លាចធ្លាក់មកលើ
ពួកគេ ដោយភាពអស្ចារ្យនៃដៃរបស់អ្នក ចូរឱ្យពួកគេក្លាយជាថ្មរឹង រហូតដល់ប្រជាជន

របស់អ្នកឆ្លងកាត់ ព្រះអម្ចាស់ រហូតដល់ប្រជាជនរបស់អ្នកនេះ ដែលអ្នកបានទទួលយក
ឆ្លងកាត់។ បានដឹកនាំពួកគេចូលមក សូមដាំពួកគេនៅលើភ្នំមរតករបស់ព្រះអង្គ នៅ
ក្នុងទីលំនៅដែលព្រះអង្គបានរៀបចំរួចរាល់ ដែលព្រះអង្គបានបង្កើតឡើង ឱ
ព្រះអម្ចាស់ ទីសុទ្ធិដ្ឋានដែលដៃរបស់ព្រះអង្គបានរៀបចំ ឱ ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះអម្ចាស់
គ្រប់គ្រងនៅយុគសម័យនេះ និងលើយុគសម័យ និងនៅតែបន្ត។ ដោយសារតែសេះ
របស់គាត់បានចូលជាមួយរទេះសេះនិងអ្នកជិះទៅក្នុងសមុទ្រ ហើយព្រះអម្ចាស់បាន
នាំទឹកសមុទ្រមកលើពួកគេ ប៉ុន្តែកូនចេតិកស្រាវៃស្រាវៃបានដើរឆ្លងកាត់ផ្លូវស្ងួតនៅកណ្តាល
សមុទ្រ។

ម៉ារាម ដែលជាអ្នកទំនាយស្រី ជាប្អូនស្រីរបស់អេរីន បានយកស្ករនៅក្នុងដៃរបស់
នាង ហើយស្រ្តីទាំងអស់បានដើរតាមពីក្រោយនាង ជាមួយនឹងស្ករនិងក្រុមចម្រៀង។
នាងម៉ារាមបានចាប់ផ្តើមដឹកនាំពួកគេ ដោយនិយាយថា៖ តោះយើងច្រៀងដល់
ព្រះអម្ចាស់ ព្រោះទ្រង់ត្រូវបានសិរីល្អយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់ ទ្រង់បានបោះស្បែកជើងនិងអ្នក
ជិះចូលទៅក្នុងសមុទ្រ។ ម៉ូសេសបានដកយកប្រជាជនស្រាវៃស្រាវៃចេញពីសមុទ្រ
ក្រហម ហើយបាននាំពួកគេទៅទីវាលស្ងួតស្ងួរ ពួកគេបានដើរទាំងបីថ្ងៃនៅក្នុងទីវាល
ស្ងួត ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានរកឃើញទឹកស្រាវៃស្រាវៃឡើយ។ ពួកគេបានមកដល់ម៉ារា ប៉ុន្តែ
ពួកគេមិនអាចផឹកទឹកពីម៉ារាបានទេ ព្រោះវាជួរចត់ ដោយសារតែនេះ គាត់បានដាក់
ឈ្មោះកន្លែងនោះថា ភាពជួរចត់ ហើយពួកមនុស្សបានអ្វីទាំងអស់ម៉ូសេ ដោយពោល
ថា៖ យើងនឹងផឹកអ្វី? ម៉ូសេសបានស្រែកហៅទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអម្ចាស់
បានបង្ហាញឈើមួយដល់គាត់ ហើយគាត់បានបោះវាចូលទៅក្នុងទឹក ហើយទឹកនោះ
ត្រូវបានធ្វើឱ្យផ្អែម។ នៅទីនោះព្រះអង្គបានដាក់ក្រឹត្យនិងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យដល់គាត់
ហើយនៅទីនោះព្រះអង្គបានសាកល្បងគាត់។ ហើយបានមានបន្ទូលថា៖ ប្រសិនបើអ្នក
ស្តាប់ជូនឡើងព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកឱ្យបានល្អ ហើយធ្វើអ្វីដែលគួរឱ្យពេញចិត្តពីមុខ
ព្រះអង្គ ហើយស្តាប់បង្គាប់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអង្គ ហើយរក្សាក្រឹត្យទាំងអស់របស់
ព្រះអង្គ នោះជំងឺទាំងអស់ដែលខ្ញុំបាននាំមកលើជនជាតិអេហ្ស៊ីប ខ្ញុំនឹងមិននាំមកលើ
អ្នកទេ ដ្បិតខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកដែលជាអ្នកព្យាបាលអ្នក។ ហើយពួកគេបាន
មកដល់អេលីម ហើយនៅទីនោះមានប្រភពទឹកដប់ពីរ និងដើមឆ្នោតចិតសិបដើម
ហើយពួកគេបានបោះជំរំនៅទីនោះក្បែរទឹក។

ពួកគេបានចាកចេញពីអេលីម ហើយក្រុមជំនុំកូនឧក្រិដ្ឋស្រាវអែលទាំងអស់បាន
មកដល់ទីវាលស្ងួតស៊ីន ដែលស្ថិតនៅចន្លោះអេលីមនិងស៊ីណេ។ នៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំនៃខែ
ទីពីរ បន្ទាប់ពីពួកគេបានចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ក្រុមជំនុំកូនឧក្រិដ្ឋស្រាវអែលទាំងអស់
បានអរិរទាំងប្រឆាំងម៉ូសេសនិងអេរ៉ុន។ ហើយកូនឧក្រិដ្ឋស្រាវអែលបាននិយាយទៅ
កាន់ពួកគេថា៖ ប្រសិនបើយើងបានស្តាប់ត្រូវវាយដោយព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងដីអេហ្ស៊ីប
នៅពេលយើងបានអង្គុយលើផ្ទាំងសាច់ ហើយយើងបានញ៉ាំងប៉ុងឱ្យពេញផ្អែក! ព្រោះ
អ្នករាល់គ្នាបាននាំយើងទៅក្នុងវាលរហោស្ថាននេះ ដើម្បីសម្លាប់ក្រុមជំនុំទាំងអស់នេះ
ដោយទ្រុក្រា។ ព្រះអម្ចាស់បានត្រាស់ទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ឃើញទៅ ខ្ញុំនឹងភ្ញៀវនិងប៉ុងពី
ស្ថានសួគ៌មកដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយប្រជាជននឹងចេញទៅ ហើយនឹងប្រមូលយកតាម
ថ្ងៃម្តងៗ ដើម្បីខ្ញុំនឹងសាកល្បងពួកគេថាតើពួកគេនឹងដើរតាមច្បាប់របស់ខ្ញុំឬទេ។ ហើយ
នៅថ្ងៃប្រាំមួយ គេនឹងរៀបចំអ្វីដែលគេនាំចូលមក ហើយវានឹងជាទ្វេដងនៃអ្វីដែលគេ
ប្រមូលបានជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ម៉ូសេស និង អេរ៉ុន បាននិយាយទៅកាន់ក្រុមប្រជុំទាំង
អស់នៃកូនឧក្រិដ្ឋស្រាវអែលថា៖ នៅពេលល្ងាច អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ព្រះអម្ចាស់បាននាំ
អ្នករាល់គ្នាចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយនៅពេលព្រឹក អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញសិរី
រុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់ នៅពេលដែលទ្រង់ស្តាប់ការអរិរទាំងរបស់អ្នករាល់គ្នាប្រឆាំងនឹង
ព្រះ។ ប៉ុន្តែយើងជាអ្វី ដែលអ្នករាល់គ្នាអរិរទាំងប្រឆាំងនឹងយើង? ហើយម៉ូសេសបាន
និយាយថា៖ នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ប្រទានសាច់ដល់អ្នករាល់គ្នាឱ្យបរិភោគនៅ
ពេលល្ងាច ហើយនិងប៉ុងនៅពេលព្រឹករហូតដល់ផ្អែក ដោយសារព្រះអម្ចាស់បានស្តាប់
ការត្អូញត្អែររបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលអ្នករាល់គ្នាអរិរទាំងប្រឆាំងនឹងយើង។ តើយើងជាអ្វី?
ការត្អូញត្អែររបស់អ្នករាល់គ្នាមិនមែនប្រឆាំងនឹងយើងទេ ប៉ុន្តែប្រឆាំងនឹងព្រះ។

ម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់អេរ៉ុនថា៖ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងអស់
នៃកូនឧក្រិដ្ឋស្រាវអែលថា ចូលមកជិតមុខព្រះ ដ្បិតព្រះអង្គបានឮការអរិរទាំងរបស់អ្នក
រាល់គ្នា។ នៅពេលដែលអេរ៉ុនកំពុងនិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំកូនឧក្រិដ្ឋស្រាវអែលទាំងអស់
ហើយពួកគេបានបែកគ្នាចេញទៅកាន់វាលរហោស្ថាន ហើយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់
បានលេចឡើងក្នុងពពក។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា ខ្ញុំបានឮ
ការអរិរទាំងរបស់កូនឧក្រិដ្ឋស្រាវអែល។ ចូរនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ នៅពេលល្ងាច
អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគសាច់ ហើយនៅពេលព្រឹក អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបំពេញដោយនំប៉ុង
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា។ វាបានកើត
ឡើងនៅពេលល្ងាច ហើយត្រឹមស្រែបានឡើងមក ហើយបានគ្របជំរុំ។ នៅពេលព្រឹក
វាបានកើតឡើងនៅពេលសន្សឹមយប់ជុំវិញជំរុំ។ ហើយមើល មានអ្វីមួយស្តើងដូចជា
គ្រាប់ខ្ទឹមបារាំងពណ៌ដូចជាសន្សឹមទឹកកកនៅលើផ្ទៃវាលរហោស្ថាន។ ពេលបានឃើញវា

ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបាននិយាយគ្នាថា អ្វីនេះ? ដ្បិតពួកគេមិនបានដឹងថាវាជាអ្វី
ទេ។ ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា នេះគឺនឹងប៉ុន្តែដែលព្រះអម្ចាស់បាន
ប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នាដើម្បីបរិភោគ។ នេះជាពាក្យដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជា ចូរ
ប្រមូលយកពីរបស់នោះ ម្នាក់ៗតាមចំនួនប្លោមរំដែលសមរម្យ តាមចំនួនក្បាល តាម
ចំនួនព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា ម្នាក់ៗជាមួយជនរួមគង់របស់អ្នករាល់គ្នា ចូរប្រមូល។
ប្រុសៗក៏ស្រាវអែលបានធ្វើដូច្នោះ ហើយពួកគេបានប្រមូលទាំងអ្នកដែលបានច្រើន និង
អ្នកដែលបានតិច។ ហើយបានវាស់គ្រប់អ្នកដែលបានយកច្រើនមិនបានកើនឡើង
ហើយអ្នកដែលបានយកតិចមិនបានថយចុះ ម្នាក់ៗបានប្រមូលតាមចំនួនដែលសមរម្យ
សម្រាប់ខ្លួនឯង។ ម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ កុំឱ្យនរណាម្នាក់ទុកចោល
របស់របស់គាត់រហូតដល់ព្រឹក។

ហើយពួកគេមិនបានស្តាប់ម៉ូសេសទេ ប៉ុន្តែមនុស្សខ្លះបានទុកវារហូតដល់ព្រឹក
ហើយវាបានពុះដង្កូវ ហើយវាបានស្លុយ ហើយម៉ូសេសបានក្រោធចំពោះពួកគេ។
ហើយពួកគេបានប្រមូលវានៅពេលព្រឹកៗ ម្នាក់ៗតាមចំនួនដែលកំណត់ចំពោះគាត់
ប៉ុន្តែនៅពេលព្រះអាទិត្យកំដៅឡើង វារលាយទៅ។ វាបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទីប្រាំមួយ
ពួកគេបានប្រមូលរឿងចាំបាច់ទ្វេដង គឺពីរគមរសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗ ហើយអ្នកម្នាក់
ដឹកនាំទាំងអស់នៃក្រុមជំនុំបានចូលមក និងបានរាយការណ៍ទៅម៉ូសេស។ ម៉ូសេសបាន
និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ តើនេះមិនមែនជាពាក្យដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូល
ទេឬ? ថ្ងៃសប្តិហែនគឺជាថ្ងៃសម្រាកដ៏បរិសុទ្ធដល់ព្រះអម្ចាស់នៅថ្ងៃស្អែក។ អ្វីៗដែលអ្នក
រាល់គ្នានឹងដុត ចូរដុតចុះ ហើយអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នានឹងស្ងោរ ចូរស្ងោរចុះ ហើយអ្វី
ដែលនៅសល់ទាំងអស់ ចូររក្សាទុកវាក្នុងឃ្នាំងសម្រាប់ពេលព្រឹក។ ហើយពួកគេបាន
ទុកវាចោលរហូតដល់ព្រឹក ដូចជាម៉ូសេសបានបញ្ជាដល់ពួកគេ ហើយវាមិនស្តុយទេ ក៏
មិនមានដង្កូវកើតឡើងនៅក្នុងវាដែរ។ ម៉ូសេសបាននិយាយថា៖ ចូរញ៉ាំនៅថ្ងៃនេះ ដ្បិត
ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃសប្តាត្រូវសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនរកឃើញវានៅវាលទំនាប
ទេ។ រយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ អ្នករាល់គ្នានឹងប្រមូល ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ គឺជាថ្ងៃសប្តាតៈ
ដោយសារនឹងមិនមាននៅក្នុងថ្ងៃនោះទេ។ នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ មនុស្សខ្លះក្នុងចំណោម
ប្រជាជនបានព្យាយាមប្រមូល ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានរកឃើញទេ។ ព្រះអម្ចាស់បានមាន
បន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ រហូតដល់ពេលណាទើបអ្នករាល់គ្នានឹងព្រមស្តាប់បង្គាប់តាម
ពាក្យបញ្ជារបស់ខ្ញុំ និងច្បាប់របស់ខ្ញុំ? មើលឃើញចុះ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់បានប្រទានថ្ងៃ
សប្តិហែននេះដល់អ្នករាល់គ្នា។ ដោយសារនេះ ព្រះអង្គផ្ទាល់បានប្រទាននឹងប៉ុន្តែដល់
អ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃទីប្រាំមួយ។ អ្នករាល់គ្នានឹងមួយៗត្រូវនៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួន។ កុំឱ្យនរណា
ម្នាក់ចេញពីកន្លែងរបស់គាត់នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ ហើយប្រជាជនបានសម្រាកនៅថ្ងៃទី

ប្រាំពីរ។ ហើយពួកកូនប្រុសអឺរ៉ុស្តាដែលបានដាក់ឈ្មោះវាថា "ម៉ាន់ណា" វាជាដូចជា
 គ្រាប់កូរីអូស ហើយរស់ជាតិរបស់វាដូចជានិក្ខងទឹកយ៉ូ។ ម៉ូសេសបាននិយាយថា នេះ
 ជាពាក្យដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជា៖ បំពេញគំរូនៃម៉ាណាទៅក្នុងឃ្នាំងសម្រាប់ជំនាន់
 របស់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យពួកគេឃើញនូវនិមិត្តរូបដែលអ្នករាល់គ្នាបានបរិភោគនៅ
 ក្នុងវាលរហោស្ថាន នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បាននាំអ្នករាល់គ្នាចេញពីដីអេហ្ស៊ីប។
 ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅឆ្មើរនោះថា៖ យកពាងមាសមួយ ហើយដាក់ម៉ាន់ណាពេញ
 មួយគមរចូលទៅក្នុងនោះ រួចដាក់វានៅពីមុខព្រះដើម្បីរក្សាទុកសម្រាប់ជំនាន់របស់អ្នក
 រាល់គ្នា។ តាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេ ហើយឆ្មើរបានដាក់វានៅ
 មុខផ្ទះសក្ខីកម្ពស់សម្រាប់ការរក្សាទុក។ ប៉ុន្តែកូនប្រុសរបស់អឺរ៉ុស្តាដែលបានបរិភោគនិមិត្ត
 ម៉ាន់ណាអស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំ រហូតដល់ពួកគេបានមកដល់ទឹកដីដែលមានមនុស្ស
 រស់នៅ។ ពួកគេបានបរិភោគនិមិត្តម៉ាន់ណា រហូតដល់ពួកគេបានមកដល់តំបន់ហ្វូនីស៊ី។
 ហើយគមរគឺជាមួយភាគដប់នៃម៉ែត្របីនោះ។

១៧

ហើយក្រុមជំនុំកូនប្រុសអឺរ៉ុស្តាដែលទាំងអស់បានចាកចេញពីវាលរហោស្ថានស្ទើរ
 តាមជំរំរបស់ពួកគេ ដោយសារតែពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយពួកគេបានបោះជំរំ
 នៅវារីខីន ប៉ុន្តែមិនមានទឹកសម្រាប់ប្រជាជនផឹកទេ។ ហើយប្រជាជនបានឈ្លោះជា
 មួយម៉ូសេស ដោយនិយាយថា ចូរឲ្យទឹកដល់យើង ដើម្បីយើងផឹក ហើយម៉ូសេសបាន
 និយាយទៅកាន់ពួកគេថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាឈ្លោះជាមួយខ្ញុំ ហើយហេតុអ្វី
 បានជាអ្នករាល់គ្នាសាកល្បងព្រះអម្ចាស់ ប្រជាជនបានស្រែកទឹកនៅទីនោះ ហើយ
 ប្រជាជនបានអឺរទៅកាន់ម៉ូសេសនៅទីនោះ ដោយនិយាយថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នក
 នាំយើងឡើងចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីបដើម្បីសម្លាប់យើង និងកូនឪពុកយើង និងសត្វ
 ចិញ្ចឹមរបស់យើងដោយការស្រែកទឹក? ម៉ូសេសបានស្រែកហៅទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់
 ដោយនិយាយថា៖ ខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីចំពោះប្រជាជននេះ? មិនយូរប៉ុន្មាន ពួកគេនឹងគប់ដុំថ្មខ្ញុំ។
 ហើយព្រះអម្ចាស់ប្រាប់ម៉ូសេថា៖ ទៅមុខប្រជាជននេះ យកចាស់ទំមួយចំនួនពីប្រជាជន
 ជាមួយអ្នក ហើយយកដំបងដែលអ្នកបានវាយទន្លេនោះនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក រួចទៅ។
 នេះ ខ្ញុំឈរនៅទីនោះមុនអ្នកលើក្នុងហូរែប ហើយអ្នកនឹងវាយថ្ម ហើយទឹកនឹង
 ចេញពីវា ហើយប្រជាជននឹងផឹក។ ម៉ូសេសបានធ្វើដូច្នោះនៅមុខពួកកូនប្រុស
 អឺរ៉ុស្តាដែល។ ហើយគាត់បានដាក់ឈ្មោះកន្លែងនោះថា ការសាកល្បង និងការស្តី

បន្ទាស ដោយសារតែការស្តីបន្ទាសរបស់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល និងដោយសារតែការសាកល្បងព្រះអម្ចាស់ ដោយនិយាយថា៖ តើព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងចំណោមយើងឬទេ?

អាម៉ាឡិកបានមក ហើយបានវាយប្រយុទ្ធជាមួយអ៊ីស្រាអែលនៅរ៉ាភីនីន។ ម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់យ៉ូស៊ីអាថា៖ ជ្រើសរើសបុរសមានកម្លាំងសម្រាប់ខ្លួនអ្នក ហើយចេញទៅប្រយុទ្ធជាមួយអាម៉ាដែលកនៅថ្ងៃស្អែក ហើយមើល ខ្ញុំនឹងឈរនៅលើកំពូលភ្នំ ហើយដំបងរបស់ព្រះនៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ។ ហើយយ៉ូស៊ីអាបានធ្វើដូចជា ម៉ូសេសបាននិយាយទៅគាត់ ហើយបានចេញទៅតម្រៀមសមរក្សាទៅអាម៉ាលិក ហើយម៉ូសេស អេវ៉ាន និងហ៊ានឡើងទៅលើកំពូលភ្នំតូច។ ហើយវាបានកើតឡើងថា នៅពេលណាម៉ូសេសលើកដៃទាំងនោះឡើង អ៊ីស្រាអែលឈ្នះ ប៉ុន្តែនៅពេលណាគាត់ទម្លាក់ដៃទាំងនោះចុះ អាម៉ាលិកឈ្នះ។ ដៃរបស់ម៉ូសេសធ្លន់ ហើយពួកគេបានយកថ្មមួយដុសដាក់ក្រោមគាត់ ហើយគាត់អង្គុយលើថ្មនោះ ហើយអេវ៉ាននិងហ៊ានទ្រទ្រង់ដៃរបស់គាត់ម្នាក់នៅម្ខាងនិងម្នាក់នៅម្ខាង ហើយដៃរបស់ម៉ូសេសបានតាំងមាំរហូតដល់ព្រះអាទិត្យលិច។ ហើយយ៉ូស៊ីអាបានវាយបំបែកអាម៉ាឡិក និងប្រជាជនទាំងអស់របស់គាត់ដោយដាវ។ ព្រះអម្ចាស់បានតរស់ទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ សរសេរចុះនេះទុកជាការរំលឹកក្នុងសៀវភៅ ហើយប្រាប់ទៅត្រចៀកយ៉ូស៊ីយថា ខ្ញុំនឹងលុបបំបាត់ការរំលឹកអំពីអាម៉ាឡិកចេញពីក្រោមមេឃទាំងស្រុង។ ហើយ ម៉ូសេស បានសង់អាសនៈថ្វាយតង្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបានដាក់ឈ្មោះវាថា ព្រះអម្ចាស់ជាជម្រករបស់ខ្ញុំ។ ដោយសារព្រះអម្ចាស់ធ្វើសង្គ្រាមលើអាម៉ាឡិកដោយដៃសម្ងាត់ពីកំណាត់មួយទៅកំណាត់មួយ។

១៨

យេច្រា បូជាចារ្យនៃមីខាន ដែលជាក្មេកប្រុសរបស់ម៉ូសេស បានឮពីរឿងទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើសម្រាប់អ៊ីស្រាអែល ជាប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ព្រោះព្រះអម្ចាស់បាននាំអ៊ីស្រាអែលចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ យេច្រូ ដែលជាក្មេកប្រុសរបស់ម៉ូសេស បានយកសិរព្វរ៉ា ដែលជាប្រពន្ធរបស់ម៉ូសេស បន្ទាប់ពីការដោះលែងនាង។ និងកូនប្រុសទាំងពីររបស់នាង ឈ្មោះរបស់ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេគឺហ្គេរស័ម ដោយនិយាយថា ខ្ញុំជាអ្នកស្តាប់នៅក្នុងដីបរទេស ហើយឈ្មោះទីពីរគឺអេលីយេសេរ ដោយនិយាយថា ដ្បិតព្រះនៃឪពុករបស់ខ្ញុំជាជំនួយរបស់ខ្ញុំ ហើយបានជួយសង្គ្រោះខ្ញុំពីដៃដាវនាង។ ហើយយេច្រា ឪពុកក្មេករបស់ម៉ូសេស និងកូនប្រុសទាំងឡាយ និង

ប្រពន្ធបានចេញទៅកាន់ម៉ូសេស ទៅក្នុងវាលរហស្ថាន ដែលគាត់បានបោះជំរុំនៅលើ
ភ្នំរបស់ព្រះ។ វាត្រូវបានរាយការណ៍ទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ មើលឃើញ ឪពុកកេរករបស់
អ្នក គឺយ៉ូថឹម កំពុងមកកាន់អ្នក ហើយភរិយា និងកូនប្រុសទាំងពីររបស់អ្នក មកជាមួយ
គាត់។ ម៉ូសេសបានចេញទៅជួបកេរកប្រុសក្នុងច្បាប់ដោយគាត់ពិពាហ៍របស់គាត់
ហើយបានថ្វាយបង្គំគាត់ ទើបគាត់ ពួកគេបានស្វាគមន៍គ្នាទៅវិញទៅមក ហើយគាត់
បាននាំពួកគេចូលទៅក្នុងតង់។ ហើយម៉ូសេសបានប្រាប់កេរកប្រុសរបស់គាត់នូវអ្វីៗគ្រប់
យ៉ាងដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើទៅលើផារ៉ោន និងអេហ្ស៊ីបជនទាំងអស់ ដោយសារតែ
អ៊ីស្រាអែល ហើយនូវការលំបាកទាំងអស់ដែលបានកើតឡើងដល់ពួកគេនៅក្នុងផ្លូវ
ហើយថាព្រះអម្ចាស់បានជួយសង្គ្រោះពួកគេពីដៃផារ៉ោន និងពីដៃអេហ្ស៊ីបជន
ទាំងឡាយ។ យេរុសាឡាមកផ្ដើមចំពោះរឿងនូវទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើដល់
ពួកគេ ដោយសារតែព្រះអង្គបានជួយសង្គ្រោះពួកគេពីដៃផារ៉ោន និងពីដៃអេហ្ស៊ីប
និងពីដៃផារ៉ោន។ ហើយយេរុសាឡាមកផ្ដើមចំពោះ ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានប្រសើរ ដែល
បានជួយសង្គ្រោះពួកគេពីដៃអេហ្ស៊ីប ហើយពីដៃផារ៉ោន។ កឡែកនេះ ខ្ញុំបានដឹងថា
ព្រះអម្ចាស់មានព្រះភាពធំជាងព្រះទាំងអស់ ដោយសារតែរឿងនេះ ដែលពួកគេបាន
វាយប្រហារដល់ពួកគេ។ ហើយយេរុសាឡា ដែលជាកេរកប្រុសរបស់ម៉ូសេស បានយកការ
ថ្វាយបង្គំជាដុត និងការថ្វាយបង្គំជាមកដល់ព្រះ ហើយអឺរីន និងចាស់ទុំទាំង
អស់នៃអ៊ីស្រាអែល បានមកដើម្បីបរិភោគនំប៉័ងជាមួយកេរកប្រុសរបស់ម៉ូសេស នៅ
ចំពោះមុខព្រះ។

ហើយវាបានកើតឡើងក្រោយថ្ងៃបន្ទាប់ ម៉ូសេសបានអង្គុយដើម្បីវិនិច្ឆ័យប្រជាជន
ហើយប្រជាជន ទាំងអស់បានឈរនៅក្បែរម៉ូសេសពីព្រឹករហូតដល់ល្ងាច។
ហើយយេរុសាឡាបានឃើញអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់ធ្វើដល់ប្រជាជន ក៏និយាយថា៖ អ្វីនេះ
ដែលអ្នកធ្វើដល់ប្រជាជន? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកអង្គុយតែម្នាក់ឯង ប៉ុន្តែប្រជាជនទាំងអស់
បានឈរនៅជាមួយអ្នកពីព្រឹករហូតដល់ល្ងាច? ហើយម៉ូសេសនិយាយទៅកាន់កេរក
ប្រុសថា៖ ប្រជាជនមកទៅកាន់ខ្ញុំដើម្បីស្វែងរកសេចក្ដីវិនិច្ឆ័យពីព្រះ។ នៅពេលណា
ដែលពួកគេមានជម្លោះ ហើយពួកគេមកទៅកាន់ខ្ញុំ ខ្ញុំវិនិច្ឆ័យរឿងនីមួយៗ ហើយខ្ញុំ
ធ្វើឱ្យពួកគេដឹងអំពីព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងថ្នាក់របស់ព្រះអង្គ។ ម្ចាស់កេរក
ប្រុសរបស់ម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ អ្នកមិនបានធ្វើរឿងនេះត្រឹមត្រូវទេ។
អ្នកនឹងត្រូវបានបំផ្លាញដោយការអត់ធ្មត់មិនបាន ទាំងអ្នក និងប្រជាជនទាំងអស់នេះ
ដែលនៅជាមួយអ្នក។ ពាក្យនេះធ្ងន់ធ្ងរសម្រាប់អ្នក អ្នកនឹងមិនអាចធ្វើវាតែម្នាក់ឯង
បានទេ។ កឡែកនេះ ដូច្នោះ សូមស្តាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងផ្តល់ដំបូន្មានដល់អ្នក ហើយព្រះនឹង
នៅជាមួយអ្នក។ សូមអ្នកក្លាយជាអ្នកតំណាងរបស់ប្រជាជនចំពោះព្រះ ហើយអ្នកនឹង

ថ្វាយពាក្យរបស់ពួកគេទៅកាន់ព្រះ។ ហើយអ្នកនឹងប្រកាសជាសក្ខីភាពដល់ពួកគេនូវ
 ពាក្យបញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងច្បាប់របស់ទ្រង់ ហើយអ្នកនឹងបង្ហាញដល់ពួកគេនូវផ្លូវ
 ដែលពួកគេនឹងដើរតាម និងការងារដែលពួកគេនឹងធ្វើ។ ហើយអ្នកសម្រាប់ខ្លួនអ្នក
 ពិចារណាពីប្រជាជនទាំងអស់នូវបុរសដែលមានអំណាច គោរពព្រះ បុរសដែលសុចរិត
 ស្អប់ភាពក្រអឺតក្រទម ហើយអ្នកនឹងតែងតាំងលើពួកគេនូវមេបញ្ជាការនៃពាន់នាក់ និង
 មេបញ្ជាការនៃរយនាក់ និងមេបញ្ជាការនៃហាសិបនាក់ និងមេបញ្ជាការនៃដប់នាក់។
 ហើយពួកគេនឹងវិនិច្ឆ័យប្រជាជនគ្រប់ពេល ប៉ុន្តែបញ្ជាផ្ទះផ្ទះពួកគេនឹងលើកឡើងមក
 កាន់អ្នក ចំណែកបញ្ហាតូចតាចនៃសេចក្តីវិនិច្ឆ័យពួកគេនឹងវិនិច្ឆ័យដោយខ្លួនឯង ហើយ
 ពួកគេនឹងបន្ថយបន្ទុកពីអ្នក ហើយពួកគេនឹងជួយដល់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើតាមពាក្យ
 នេះ ព្រះនឹងប្រទានកម្លាំងដល់អ្នក ហើយអ្នកនឹងអាចឈរបាន ហើយប្រជាជនទាំងអស់
 នេះនឹងគ្រលប់ទៅកន្លែងរបស់ពួកគេដោយសន្តិភាព។ ម៉ូសេសបានជួសជុលក្បែក
 ប្រុសរបស់គាត់ ហើយបានធ្វើតាមអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់បាននិយាយទៅគាត់។ ហើយ
 ម៉ូសេសបានជ្រើសរើសបុរសដែលមានអំណាចពីទូទាំងអ៊ីស្រាអែល ហើយបាន
 តែងតាំងពួកគេជាមេបញ្ជាការនៃពាន់នាក់ មេបញ្ជាការនៃរយនាក់ មេបញ្ជាការនៃ
 ហាសិបនាក់ និងមេបញ្ជាការនៃដប់នាក់។ ហើយពួកគេបានជំនុំជម្រះប្រជាជនគ្រប់
 ពេលវេលា ប៉ុន្តែពាក្យផ្ទះផ្ទះទាំងអស់ពួកគេបាននាំយកទៅកាន់ម៉ូសេស ហើយពាក្យ
 ស្រាលទាំងអស់ពួកគេបានជំនុំជម្រះដោយខ្លួនឯង។ ម៉ូសេសបានបញ្ជូនប្តីក្មេករបស់
 គាត់ចេញ ហើយគាត់បានចាកទៅកាន់ទឹកដីរបស់គាត់។

១៩

នៅថ្ងៃទីបីនៃការចេញដំណើររបស់ពួកកូនក្រសែលពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប នៅថ្ងៃ
 នេះ ពួកគេបានមកដល់វាលរហស្ថានស៊ីណៃ។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីវាភីឌីន
 ហើយបានមកដល់វាលរហស្ថានស៊ីណៃ ហើយអ៊ីស្រាអែលបានបោះជំរំទៅ
 ទីនោះទល់មុខនឹងភ្នំ។ ហើយម៉ូសេសបានឡើងទៅលើភ្នំរបស់ព្រះ ហើយព្រះបានហៅ
 គាត់ចេញពីភ្នំ ថា៖ រឿងទាំងនេះអ្នកនឹងនិយាយទៅផ្ទះយ៉ាកូប ហើយអ្នកនឹងប្រកាស
 ទៅកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល។ ដោយខ្លួនឯងអ្នករាល់គ្នាបានឃើញអ្វីបដិសេធនៃខ្ញុំបានធ្វើ
 ទៅលើជនជាតិអេហ្ស៊ីប ហើយខ្ញុំបានលើកអ្នករាល់គ្នាឡើងដូចជាលើស្លាប់កន្ត្រៃ ហើយ
 ខ្ញុំបាននាំអ្នករាល់គ្នាមកកាន់ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់។ ហើយកូនៗនេះ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្តាប់
 សំឡេងរបស់ខ្ញុំយ៉ាងពិតប្រាកដ និងរក្សាសន្តិសញ្ញារបស់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នានឹងក្លាយជា
 ប្រជាជនពិសេសរបស់ខ្ញុំក្នុងចំណោមជាតិសាសន៍ទាំងអស់ ដ្បិតផែនដីទាំងមូលជា

របស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹងជាព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងជាប្រជាជាតិបរិសុទ្ធ
សម្រាប់ខ្ញុំ។ ពាក្យទាំងនេះអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់កូនឪពុកម្តាយដែល។ ម៉ូសេសបានមក
ហើយបានហៅពួកគាត់ទំនុកចិត្តប្រជាជន ហើយបានដាក់ទុកមុខពួកគេនូវពាក្យទាំងអស់
ទាំងនេះ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ពួកគេ។ ប្រជាជនទាំងអស់បានឆ្លើយតប
ដោយចិត្តស្របគ្នា ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖ ទាំងអស់អ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូល
យើងនឹងធ្វើតាម ហើយយើងនឹងស្តាប់ស្តាប់។ រីឯម៉ូសេសបានយកពាក្យទាំងនេះទៅ
ថ្វាយដល់ព្រះ។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ ឃើញណា ខ្ញុំកំពុងមក
ទៅកាន់អ្នកក្នុងសសរពពក ដើម្បីឱ្យប្រជាជនព្រះខ្ញុំកំពុងនិយាយទៅកាន់អ្នក ហើយ
ពួកគេនឹងជឿចំពោះអ្នករហូតដល់សម័យកាល។ ម៉ូសេបានរាយការណ៍ពាក្យសំដីរបស់
ប្រជាជនទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ ចុះទៅ
ព្រមទាំងប្រជាជន ហើយធ្វើឱ្យពួកគេបរិសុទ្ធច្រើននេះនិងថ្ងៃស្អែក ហើយឱ្យពួកគេលាង
សម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេ។ ហើយឱ្យពួកគេត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សម្រាប់ថ្ងៃទីបី ដ្បិតនៅ
ថ្ងៃទីបីព្រះអម្ចាស់នឹងយាងចុះមកលើភ្នំសីណៃចំពោះមុខប្រជាជនទាំងអស់។ ហើយអ្នក
នឹងកំណត់ប្រជាជនជុំវិញ ដោយនិយាយថា ប្រយ័ត្នខ្លួនឯងកុំឡើងទៅលើភ្នំ និងកុំប៉ះ
អ្វីមួយនៃភ្នំនោះ អ្នកណាដែលបានប៉ះភ្នំនោះ នឹងត្រូវស្លាប់ប្រាកដ។ ដៃនឹងមិនប៉ះគាត់
ទេ ដ្បិតគាត់នឹងត្រូវគប់ដុំថ្ម ឬនឹងត្រូវបាញ់ដោយព្រួញ ទោះជាសត្វក៏ដោយ ឬមនុស្ស
ក៏ដោយ គាត់នឹងមិនរស់ទេ។ នៅពេលដែលសំឡេង និងព្រៃ និងពពកបានចាកចេញពី
ភ្នំ អ្នកទាំងនោះនឹងឡើងទៅលើភ្នំ។

ម៉ូសេសបានចុះមកពីភ្នំទៅកាន់ប្រជាជន ហើយបានបរិសុទ្ធពួកគេ ហើយពួកគេ
បានលាងសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេ។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់ប្រជាជនថា៖ ចូរ
ត្រៀមខ្លួនឱ្យបានរយៈពេលបីថ្ងៃ កុំចូលទៅជិតស្រ្តីឡើយ។ វាបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទីបី
នៅពេលព្រលឹម ហើយបានមានសំឡេង និងរន្ទះ និងពពកឆេះនៅលើភ្នំសីណៃ
សំឡេងព្រៃបានបន្លឺឡើងយ៉ាងខ្លាំង ហើយប្រជាជនទាំងអស់ដែលនៅក្នុងជំរុំត្រូវ
បានភ័យ។ ហើយម៉ូសេសបាននាំប្រជាជនចេញពីជំរុំ ទៅជួបព្រះ ហើយពួកគេបានឈរ
នៅក្រោមភ្នំ។ ភ្នំសីណៃកំពុងផ្សែងទាំងមូល ដោយសារតែព្រះបានចុះមកលើវាក្នុងភ្លើង
ហើយផ្សែងកំពុងឡើងទៅដូចជាផ្សែងចក្រាន ហើយប្រជាជនទាំងអស់ភ្ញាក់ភ្លើលខ្លាំង
ណាស់។ សំឡេងព្រៃកំពុងរីកចម្រើនខ្លាំងឡើងយ៉ាងខ្លាំង។ ម៉ូសេសបាននិយាយ ហើយ
ព្រះជាម្ចាស់បានឆ្លើយតបគាត់ដោយសំឡេង។ ព្រះអម្ចាស់បានយាងចុះមកលើភ្នំ
សីណៃ នៅលើកំពូលភ្នំ ហើយព្រះអម្ចាស់បានហៅម៉ូសេសឱ្យឡើងទៅកំពូលភ្នំ ដូច្នោះ
ម៉ូសេសក៏បានឡើងទៅ។ ហើយព្រះបានមានបន្ទូលទៅម៉ូសេថា ចូរចុះទៅព្រមទាំង
ប្រជាជនកុំឱ្យពួកគេចូលទៅជិតព្រះដើម្បីយល់ដឹង ហើយពួកគេនឹងធ្លាក់ស្លាប់ជាហ្វូង

ច្រើន ហើយអ្នកសង្ឃដែលចូលទៅជិតព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់ ត្រូវតែធ្វើឱ្យខ្លួនបរិសុទ្ធ ក្រែងលោព្រះអម្ចាស់នឹងបំផ្លាញពួកគេ។

ហើយម៉ូសេនិយាយទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ថា ប្រជាជននឹងមិនអាចឡើងទៅកាន់ភ្នំ សីណៃបានទេ ព្រោះអ្នកបានសាក្សីប្រាប់យើងថា កំណត់ភ្នំនេះហើយធ្វើឱ្យវាបរិសុទ្ធ។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ទៅចុះទៅក្រោម រួចឡើងមកវិញអ្នក និងអេរ៉ុន ជាមួយអ្នក ប៉ុន្តែកុំឱ្យប្លង់ជាចាតុនិងប្រជាជនបង្ខំឡើងមកកាន់ព្រះជាម្ចាស់ទេ ក្រែងលោ ព្រះអម្ចាស់នឹងសម្លាប់ពួកគេ។ ម៉ូសេសបានចុះមកទៅកាន់ប្រជាជន ហើយនិយាយទៅ កាន់ពួកគេ។

២០

ហើយព្រះអម្ចាស់បានត្រាស់ពាក្យទាំងអស់នេះថា ខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក ដែលបាននាំអ្នកចេញពីទឹកដីអេហ្ស៊ីប ពីផ្ទះទាសភាព។ អ្នកនឹងមិនមានព្រះដទៃទៀត លើកលែងតែខ្ញុំទេ។ កុំធ្វើរូបចម្លាក់សម្រាប់ខ្លួនអ្នក ហើយក៏កុំធ្វើសាច់ស្រដៀងនៃអ្វីៗ ទាំងអស់ ដែលនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ខាងលើ ហើយដែលនៅក្នុងផែនដីខាងក្រោម ហើយ ដែលនៅក្នុងទឹកនៅខាងក្រោមផែនដី។ កុំថ្វាយបង្គំពួកវា ហើយកុំបម្រើពួកវា ព្រោះខ្ញុំ ជាព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក ជាព្រះដែលច្រណែន ដែលសងសំណងបាបរបស់ឪពុក លើកូនចៅសហគដល់ជំនាន់ទីបី និងទីបួន ចំពោះអ្នកដែលស្អប់ខ្ញុំ។ និងធ្វើការមេត្តាចូល ទៅក្នុងរាប់រានទៅកាន់អ្នកដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ និងទៅកាន់អ្នកដែលរក្សាការបញ្ជារបស់ ខ្ញុំ។ កុំយកឈ្មោះព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកដោយកតប្រយោជន៍ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ព្រះ របស់អ្នកនឹងមិនលើកលែងទោសដល់អ្នកដែលយកឈ្មោះរបស់ព្រះអង្គដោយកត ប្រយោជន៍។ ចូរចងចាំថ្ងៃសប្តាហ៍ទើប្បីធ្វើឱ្យវាបរិសុទ្ធ។ ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ អ្នក ត្រូវធ្វើការ និងធ្វើការងារទាំងអស់របស់អ្នកឱ្យស្រេច។ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ គឺជាថ្ងៃ សប្តាហ៍របស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក អ្នកមិនត្រូវធ្វើការងារណាមួយនៅក្នុង ថ្ងៃនោះទេ គឺអ្នក និងកូនប្រុសរបស់អ្នក និងកូនស្រីរបស់អ្នក អ្នកបម្រើប្រុសរបស់អ្នក និងអ្នកបម្រើស្រីរបស់អ្នក គោរបស់អ្នក និងសត្វបន្តករបស់អ្នក និងសត្វគ្រប់ប្រភេទ របស់អ្នក និងជនបរទេសដែលស្នាក់នៅជាមួយអ្នក។ ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ ព្រះអម្ចាស់បានបង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី សមុទ្រ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងពួកវា ហើយបានសម្រាកនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ ដោយហេតុនេះ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានធរដល់ថ្ងៃទី ប្រាំពីរ និងបានធ្វើឱ្យវាបរិសុទ្ធ។ គោរពឪពុកនិងម្តាយរបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នកមានសុខ

សាន្ត និងដើម្បីឱ្យអ្នកមានអាយុវែង នៅលើផែនដីដ៏ល្អ ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់ របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នក។ កុំប្រព្រឹត្ត ការ ផិត ក្បត់។ អ្នកមិនត្រូវលួចទេ។ អ្នកមិនត្រូវ សម្លាប់ទេ។ អ្នកមិនត្រូវធ្វើបទល្មើសក្លែងក្លាយប្រឆាំងនឹងអ្នកជិតខាងរបស់អ្នកទេ។ កុំ ប្រាថ្នាភរិយារបស់អ្នកជិតខាងអ្នក កុំប្រាថ្នាផ្ទះរបស់អ្នកជិតខាងអ្នក ហើយក៏កុំប្រាថ្នា ចំការរបស់គាត់ កូនរបស់គាត់ អ្នកបម្រើស្រីរបស់គាត់ គោរបស់គាត់ សត្វដែលត្រូវបាន គេបញ្ជារបស់គាត់ សត្វចិញ្ចឹមទាំងអស់របស់គាត់ ឬអ្វីៗទាំងអស់ដែលជារបស់អ្នកជិត ខាងអ្នក។

ហើយមនុស្សទាំងអស់បានឃើញសំឡេង ពិល សំឡេងត្រែ និងភ្នំដែលមាន ផ្សែង។ ប៉ុន្តែមនុស្សទាំងអស់ដែលភ័យខ្លាចបានឈរនៅចម្ងាយ។ ហើយពួកគេបាន និយាយទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ សូមអ្នកនិយាយទៅយើង ហើយកុំឱ្យព្រះជាម្ចាស់និយាយ ទៅកាន់យើង ព្រែកឈោយើងស្លាប់។ ហើយម៉ូសេសនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរ មានសេចក្តីក្លាហាន ដ្បិតព្រះបានយាងមកកាន់អ្នករាល់គ្នាដើម្បីសាកល្បងអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យការភ័យខ្លាចទ្រង់នៅក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាកុំប្រព្រឹត្តបាប។ ប្រជាជនឈរនៅចម្ងាយ ប៉ុន្តែម៉ូសេសបានចូលទៅក្នុងរាពងឆ័តដែលព្រះជាម្ចាស់ គង់នៅ។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ម៉ូសេសថា៖ អ្នកនឹងនិយាយរឿងទាំងនេះទៅផ្ទះយ៉ាកុប និងអ្នកនឹងប្រកាសទៅកូនចេត្រាស្រាវៃអស់ថា អ្នករាល់គ្នាបានឃើញហើយថា ខ្ញុំបាន និយាយពីស្ថានសួគ៌មកកាន់អ្នករាល់គ្នា។ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើព្រះប្រាក់សម្រាប់ខ្លួនអ្នក រាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើព្រះមាសសម្រាប់ខ្លួនអ្នករាល់គ្នា។ អាសនៈបូជា ចេញពីដីអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបូជាលើវារន្ធករថ្វាយ យ៉ាងឆេះទាំងស្រុងរបស់អ្នករាល់គ្នា និងការថ្វាយសង្គ្រោះរបស់អ្នករាល់គ្នា និងចៀម និងគោកូនរបស់អ្នករាល់គ្នា នៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យឈ្មោះរបស់ខ្ញុំត្រូវបាន ដាក់នៅទីនោះ ហើយខ្ញុំនឹងមកទៅកាន់អ្នក និងខ្ញុំនឹងប្រទានពរអ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកសង់ អាសនៈបូជាពីថ្មសម្រាប់ខ្ញុំ កុំសង់ពួកវាដោយថ្នាក់ ដ្បិតអ្នកបានគ្រវីដារបស់អ្នកលើ ពួកវា ហើយពួកវាបានប្រឡាក់។ កុំឡើងជណ្តើរទៅកាន់អាសនៈបូជារបស់ខ្ញុំ ដើម្បីកុំឱ្យ អ្នកបើកសម្ភារៈភាពស្រាតរបស់អ្នកនៅលើវា។

២១

ហើយនេះគឺជាក្រឹត្យទាំងឡាយដែលអ្នកនឹងដាក់នៅចំពោះមុខពួកគេ។ ប្រសិនបើអ្នកទទួលបានកូនជនជាតិហេប្រើម្នាក់ គេនឹងបម្រើអ្នករយៈពេលប្រាំមួយឆ្នាំ

ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំទីប្រាំពីរ គេនឹងចាកចេញដោយសេរីភាពដោយកត់គិតថ្លៃ។ ប្រសិនបើគាត់ ចូលម្នាក់ឯង គាត់នឹងចេញម្នាក់ឯងដែរ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើស្រ្តីចូលជាមួយគាត់ ស្រ្តីរបស់ គាត់នឹងចេញជាមួយគាត់ផងដែរ។ ហើយប្រសិនបើម្ចាស់ឱ្យប្រពន្ធដល់គាត់ ហើយនាង សម្រាលកូនប្រុសឬកូនស្រីឱ្យគាត់ ប្រពន្ធនឹងកូនឪពុករបស់គាត់ ប៉ុន្តែ គាត់តែម្នាក់ឯងនឹងចេញទៅ។ ប្រសិនបើអ្នកបម្រើឆ្លើយតបនិយាយថា៖ ខ្ញុំបាន ស្រឡាញ់ម្ចាស់របស់ខ្ញុំ និងប្រពន្ធ និងកូនរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងមិនចាកចេញដោយសេរីទេ ម្ចាស់របស់គាត់នឹងនាំគាត់ទៅកាន់ការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះ ហើយបន្ទាប់មកនឹងនាំគាត់ ទៅលើទ្វារ លើកម្រាលទ្វារ ហើយម្ចាស់របស់គាត់នឹងហោះត្រចៀករបស់គាត់ដោយ ស្រូវ ហើយគាត់នឹងបម្រើម្ចាស់របស់គាត់អស់កល្ប។

ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់លក់កូនស្រីរបស់ខ្លួនឯងជាអ្នកបម្រើ នាងនឹងមិនចាកចេញ ដូចទាសនីដែលចេញទៅនោះទេ។ ប្រសិនបើនាងមិនគួរចិត្តម្ចាស់របស់នាង ដែលបាន យល់ព្រមជាមួយគាត់ គាត់នឹងលោះនាង ប៉ុន្តែគាត់មិនមានសិទ្ធិលក់នាងទៅឱ្យជាតិ ក្រៅនោះទេ ព្រោះគាត់បានបដិសេធនាង។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់ភ្ជាប់ពាក្យនាងទៅកាន់ កូនប្រុសរបស់គាត់ គាត់ត្រូវធ្វើចំពោះនាងតាមច្បាប់របស់កូនស្រីទាំងឡាយ។ ប្រសិនបើគាត់យករូបស្រ្តីផ្សេងទៀតសម្រាប់ខ្លួនគាត់ គាត់នឹងមិនដកហូតរបស់ចាំបាច់ សម្លៀកបំពាក់ និងការរួមភេទរបស់នាងទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់មិនធ្វើរឿងទាំងបីនេះ ដល់នាងទេ នាងនឹងចេញទៅដោយសេរីដោយគ្មានប្រាក់។ ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់វាយ អ្នកណាម្នាក់ហើយគាត់ស្លាប់ ត្រូវតែឱ្យសម្លាប់គាត់ដោយសេចក្តីមរណៈ។ អ្នកដែលមិន បានធ្វើដោយស្ម័គ្រចិត្ត ប៉ុន្តែព្រះបានប្រគល់ទៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ទឹកភ្លើងមួយ ដល់អ្នក ដែលអ្នកសម្លាប់នឹងរត់ទៅទីនោះ។ ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់វាយប្រហារអ្នកជិត ខាងដើម្បីសម្លាប់គាត់ដោយការបោកបញ្ឆោត ហើយជ្រកកោន អ្នកនឹងយកគាត់ចេញពី អាសនៈ-បូជារបស់ខ្ញុំដើម្បីសម្លាប់។ អ្នកណាវាយឪពុកឬម្តាយរបស់គាត់ ត្រូវ សម្លាប់ចោលឱ្យស្លាប់។ អ្នកដែលនិយាយបង្កាច់ឪពុកឬម្តាយរបស់គាត់ នឹងស្លាប់ ប្រាកដ។ អ្នកណាដែលលួចបុគ្គលណាម្នាក់ក្នុងចំណោមកូនប្រុសរបស់កស្រាវដែល ហើយបានគាបសង្កត់គាត់ដូចលក់ ហើយរកឃើញនៅក្នុងដៃគាត់ នោះត្រូវឱ្យស្លាប់ ដោយសេចក្តីស្លាប់។ ប្រសិនបើបុរសពីរនាក់ជេរប្រមាថគ្នា ហើយវាយជិតខាង ដោយដុំថ្មឬដាវ ហើយគាត់មិនស្លាប់ ប៉ុន្តែដេកនៅលើគ្រែ ប្រសិនបើមនុស្សនោះបាន ក្រោកឡើងដើរនៅខាងក្រៅដោយពឹងលើច្រត់ អ្នកបានវាយនឹងជាអ្នកស្លាប់ លើក លែងតែគាត់នឹងត្រូវបង់សំណងសម្រាប់ភាពទំនេរនិងការព្យាបាលរបស់គាត់។ ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់វាយកូនប្រុសរបស់គាត់ ឬស្រីក្មេងរបស់គាត់ដោយដំបង ហើយ ស្លាប់ក្រោមដៃរបស់គាត់ នោះគាត់នឹងត្រូវទទួលទោសតាមយុត្តិធម៌។ ប្រសិនបើ

គាត់រស់រានមានជីវិតបានមួយថ្ងៃមួយពីរថ្ងៃ គេមិនត្រូវដាក់ទោសទេ ព្រោះគាត់គឺជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ម្ចាស់។ ប្រសិនបើបុរសពីរនាក់ប្រយុទ្ធគ្នា ហើយវាយប្រហារឱ្យស្លាប់ដែលមានផ្ទៃពោះ ហើយកូនរបស់នាងចេញមកមិនទាន់បង្កើតរូបរាងពេញលេញ នោះគេនឹងត្រូវពិន័យ ដូចដែលប្តីរបស់ស្ត្រីនោះកំណត់ ហើយគេនឹងត្រូវបង់ប្រាក់តាមការវាយតម្លៃ។ ប្រសិនបើវាត្រូវបានបង្កើតរូបរាងហើយ នោះនឹងផ្តល់ប្រាក់លើជំនួសប្រាក់លើឯង។ ភ្នែកសងភ្នែក ធ្មេញសងធ្មេញ ដៃសងដៃ ជើងសងជើង។ ការដុតជំនួសការដុត របួសជំនួសរបួស ស្តោមជាំជំនួសស្តោមជាំ។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់វាយភ្នែករបស់អ្នកបំផ្លិច ឬអ្នកបម្រើស្រីរបស់គាត់ រហូតធ្វើឱ្យខ្លាច គាត់ត្រូវបញ្ជូនពួកគេឱ្យរស់ដោយសេរីភាព ជំនួសឱ្យភ្នែករបស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើគាត់ដកធ្មេញអ្នកបំផ្លិច ឬធ្មេញអ្នកបម្រើស្រីរបស់គាត់ចេញ គាត់នឹងបញ្ជូនពួកគេឱ្យទៅដោយសេរី ជំនួសឱ្យធ្មេញរបស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើឈ្មោលទំលាក់បុរសឬស្ត្រីម្នាក់ ហើយគេស្លាប់ ឈ្មោលនោះត្រូវតែចោលដោយថ្ម ហើយសាច់របស់វាមិនត្រូវបរិភោគទេ ប៉ុន្តែម្ចាស់ឈ្មោលនោះនឹងត្រូវចាត់ទុកថាគ្មានទោស។ ប្រសិនបើគោដែលមានទម្លាប់ដាក់ស្តែងតាំងពីម្សិលមិញ និងកាលពីម្ល៉េមុន ហើយគេបានធ្វើសក្ខីកម្មប្រាប់ម្ចាស់របស់វា ប៉ុន្តែម្ចាស់មិនបានឃុំវាទុក ហើយវាបានសម្លាប់បុរសឬស្ត្រី នោះគោនោះត្រូវគេចោលដុំថ្ម ហើយម្ចាស់របស់វាក៏ត្រូវដាក់ឱ្យស្លាប់ដែរ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមានការដាក់សំណងចំពោះគាត់ គាត់នឹងឱ្យសំណងសម្រាប់ប្រាក់លើជំនួសរបស់គាត់ តាមចំនួនដែលពួកគេដាក់ចំពោះគាត់។ ប្រសិនបើគេដកកូនប្រុសឬកូនស្រី គេត្រូវធ្វើចំពោះគាត់តាមច្បាប់នេះ។ ប្រសិនបើគោឈ្មោលគាំកូនឬស្រីក្មេង នោះម្ចាស់គោត្រូវឱ្យប្រាក់សាមសិបពីររៀងក៏ម៉ៅទៅម្ចាស់របស់ពួកគេ ហើយគោឈ្មោលនោះត្រូវគប់ដោយថ្ម។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់បើករណ្តៅ ឬជីករណ្តៅ ហើយមិនគ្របវា ហើយកូនគោឬលាត្រាចូលទៅក្នុងនោះ ម្ចាស់នៃរណ្តៅនឹងសងថ្លៃ ប្រាក់នឹងឱ្យទៅកាន់ម្ចាស់របស់ពួកគេ ហើយអ្វីដែលបានស្លាប់នឹងជារបស់គាត់។ ប្រសិនបើគោរបស់អ្នកណាម្នាក់រំពឹងគោរបស់អ្នកជិតខាង ហើយវាស្លាប់ ពួកគេត្រូវលក់គោរបស់ ហើយចែកប្រាក់របស់វា ហើយគោស្លាប់នោះក៏ត្រូវចែកដែរ។ ប្រសិនបើវាត្រូវបានធ្វើឱ្យដឹងថា គោឈ្មោលដំណាច់មុនថ្ងៃម្សិលមិញ និងមុនថ្ងៃទីបី ហើយពួកគេបានធ្វើសក្ខីកម្មទៅម្ចាស់របស់វា ប៉ុន្តែគាត់មិនបានបង្ហាញវា នោះគាត់នឹងត្រូវបង់គោឈ្មោលជំនួសគោឈ្មោល ហើយគោឈ្មោលដែលបានស្លាប់នឹងជារបស់គាត់។

ប្រសិនបើនរណាម្នាក់លួចកូនគោឬចៀម ហើយសម្លាប់ឬលក់វា គាត់ត្រូវសងប្រាក់កូនគោជំនួសកូនគោមួយ និងបួនចៀមជំនួសចៀមមួយ។

២២

ប្រសិនបើចោរត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងការដឹកកំណត់ និងត្រូវបានវាយរបូតស្លាប់ នោះមិនមែនជាការសម្លាប់មនុស្សរាប់គាត់ទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើព្រះអាទិត្យរះឡើងលើគាត់ គាត់មានទោស គាត់នឹងត្រូវសម្លាប់វិញ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់មិនមានអ្វី គាត់ត្រូវលក់ជំនួសនៃការលួច។ ប្រសិនបើវត្ថុដែលបានលួចត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ពីលាវហូតដល់ចៀមដែលនៅរស់ គាត់ត្រូវបង់សងទ្វេដង។ ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ឱ្យសត្វចិញ្ចឹមរបស់គាត់ចិញ្ចឹមស្មៅក្នុងវាលស្រែឬចំការទំពាំងបាយជូរ ហើយបណ្តោយឱ្យសត្វចិញ្ចឹមរបស់គាត់ទៅចិញ្ចឹមស្មៅក្នុងវាលស្រែរបស់អ្នកដទៃ គាត់ត្រូវសងប្រាក់ពីវាលស្រែរបស់គាត់តាមផលិតផលរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់ឱ្យសត្វចិញ្ចឹមស្មៅទាំងអស់វាលស្រែ គាត់ត្រូវសងប្រាក់ដោយផលិតផលល្អបំផុតនៃវាលស្រែរបស់គាត់ និងផលិតផលល្អបំផុតនៃចំការទំពាំងបាយជូររបស់គាត់។ ប្រសិនបើភ្លើងចេញទៅរកឃើញបន្តា ហើយដុតកន្លែងនៅស្រូវ ឬអ្នកស្រូវ ឬវាលទំនាបអ្នកដែលបានបញ្ជូនភ្លើងនោះនឹងត្រូវបង់ប្រាក់សងវិញ។

ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ឱ្យប្រាក់ ឬសម្ភារៈទៅកាន់អ្នកជិតខាងដើម្បីរក្សា ហើយវាត្រូវបានលួចចេញពីផ្ទះរបស់មនុស្សនោះ ប្រសិនបើចោរត្រូវបានរកឃើញ គាត់នឹងត្រូវបង់សងទ្វេដង។ ប្រសិនបើមិនរកឃើញចោរ ម្ចាស់ផ្ទះនឹងចូលទៅជិតទៅចំពោះមុខព្រះ ហើយនឹងស្បថថាពិតប្រាកដគាត់មិនបានប្រព្រឹត្តអាក្រក់លើរបស់ដែលផ្ញើទុកទាំងអស់របស់អ្នកជិតខាងនោះទេ។ តាមរាល់កំហុសដែលបាននិយាយ អំពីកូនគោ និងសត្វដែលត្រូវបានដាក់នឹម និងចៀម និងសម្លៀកបំពាក់ និងការបាត់បង់ទាំងអស់ដែលត្រូវបានទាមទារអ្វីក៏ដោយដែលជា សេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់ទាំងពីរនឹងមកនៅមុខព្រះ ហើយអ្នកដែលត្រូវបានកាត់ទោសដោយព្រះនឹងបង់ទ្វេដងដល់អ្នកជិតខាង។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ឱ្យសត្វបង្កែក ឬកូនគោ ឬចៀម ឬសត្វចិញ្ចឹមណាមួយទៅឱ្យអ្នកជិតខាងមើលថែ ហើយវាបាក់បែក ឬស្លាប់ ឬក្លាយជាទាសករ ដោយគ្មាននរណាម្នាក់ដឹង ការស្បថនឹងជារបស់ព្រះនៅចន្លោះទាំងពីរនាក់ ថាពិតណាស់គាត់មិនបានប្រព្រឹត្តអាក្រក់ទាំងស្រុងចំពោះប្រាក់បញ្ញើរបស់អ្នកជិតខាង ហើយដូច្នោះម្ចាស់របស់គាត់នឹងទទួលយក ហើយគាត់នឹងមិនសងត្រឡប់ទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាត្រូវបានលួចពីគាត់ គាត់ត្រូវបង់ទៅឱ្យម្ចាស់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើត្រូវសត្វសាហាវសម្លាប់ គាត់នឹងនាំយកសាកសពសត្វនោះមកបង្ហាញ ហើយមិនត្រូវសងថ្លៃទេ។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់សួរខ្លឹម្បយពីអ្នកជិតខាងរបស់គាត់ ហើយវាបែក ឬស្លាប់ ឬក្លាយជាទាសករ ខណៈដែលម្ចាស់មិននៅ

ជាមួយ គាត់ត្រូវសងវិញ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើម្ចាស់នៅជាមួយគាត់ គាត់មិនត្រូវបង់ទេ។
ប៉ុន្តែប្រសិនបើជាកម្មករជួល វានឹងមានសម្រាប់គាត់ជំនួសប្រាក់ឈ្នួលរបស់គាត់។

ប្រសិនបើមិនណាម្នាក់បោកបញ្ឆោតស្រីកញ្ញាដែលមិនទាន់បានភ្ជាប់ពាក្យ និងដេក
ជាមួយនាង គាត់ត្រូវផ្តល់មាសប្រាក់ហើយយកនាងជាប្រពន្ធ។ ប្រសិនបើឪពុករបស់
នាងបដិសេធយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ និងមិនចង់ប្រគល់នាងឱ្យគាត់ជាប្រពន្ធទេ គាត់នឹងត្រូវបង់
ប្រាក់ទៅឪពុកតាមចំនួនមហារីរបស់ស្រីកញ្ញា។ អ្នកធ្វើអាបធ្មប់ អ្នកមិនត្រូវរក្សាឱ្យរស់។
រាល់អ្នកដែលដេកជាមួយសត្វ អ្នករាល់គ្នានឹងសម្លាប់ពួកគេឱ្យស្លាប់។ អ្នកដែលធ្វើយញ្ញ
ប្លូជាដល់ព្រះជាច្រើននឹងត្រូវសម្លាប់ចំផ្លាញ លើកលែងតែធ្វើយញ្ញប្លូជាដល់ព្រះ
អម្ចាស់តែម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ។

ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើបាបជនចម្លែកដែន ហើយក៏មិនត្រូវសង្កត់គេដែរ ដ្បិត
អ្នករាល់គ្នាធ្លាប់ជាជនចម្លែកដែននៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើបាប
ស្រ្តីម្តាយ និងកុមារកំព្រាទាំងអស់ឡើយ។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាធ្វើបាបពួកគេដោយ
អាក្រក់ ហើយពួកគេបានស្រែកមកកាន់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងស្តាប់សំឡេងរបស់ពួកគេ។ ហើយខ្ញុំ
នឹងខឹងដោយកំហឹង ហើយខ្ញុំនឹងសម្លាប់អ្នករាល់គ្នាដោយដាវ ហើយស្រ្តីរបស់អ្នករាល់
គ្នានឹងក្លាយជាមូល ហើយកូនៗរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងក្លាយជាកំព្រា។ ប្រសិនបើអ្នក
អោយខ្ញុំប្រាក់ដល់បងប្អូនក្រីក្រក្នុងចំណោមអ្នក អ្នកមិនត្រូវជំរុញគាត់ឡើយ អ្នកមិនត្រូវ
ដាក់ការប្រាក់ដល់គាត់ឡើយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកយកអារវរបស់អ្នកជិតខាងជាការធានា
អ្នកត្រូវត្រឡប់ទៅគាត់មុនពេលព្រះអាទិត្យលិច។ នេះគឺជាការគ្របរបស់គាត់ នេះ
គឺជាឈុតតែមួយគត់របស់គាត់សម្រាប់ភាពអាក្រក់របស់គាត់ តើគាត់នឹងគេងក្នុងអី?
ប្រសិនបើដូច្នោះគាត់ស្រែកទៅកាន់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងស្តាប់គាត់ ព្រោះខ្ញុំមានមេត្តា។ កុំនិយាយ
អាក្រក់អំពីព្រះ ហើយកុំនិយាយអាក្រក់អំពីអ្នកគ្រប់គ្រងប្រជាជនរបស់អ្នក។ ផលដ៏បូង
នៃកន្លែងនាយស្រូវ និងក្រណាត់ចង្កានស្រូវរបស់អ្នក អ្នកមិនត្រូវពន្យារពេល។ កូនច្បង
របស់កូនប្រុសរបស់អ្នក អ្នកត្រូវផ្តល់ដល់ខ្ញុំ។ ដូច្នោះ អ្នកនឹងធ្វើចំពោះកូនគោរបស់អ្នក
និងចៀមរបស់អ្នក និងសត្វបន្តករបស់អ្នក៖ ប្រាំពីរថ្ងៃវានឹងនៅជាមួយម្តាយ ប៉ុន្តែនៅ
ថ្ងៃទីប្រាំបី អ្នកនឹងប្រគល់វាដល់ខ្ញុំ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងជាបុរសពិសេដ្ឋចំពោះខ្ញុំ ហើយ
សាច់ដែលសត្វសាហាវបានសម្លាប់ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបរិភោគទេ ត្រូវចោលវាទៅឱ្យ
ផ្អែ។

អ្នកមិនត្រូវទទួលយកពាក្យចាមអាវាម ហើយអ្នកមិនត្រូវធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀង ជាមួយអ្នកអយុត្តិធម៌ដើម្បីក្លាយជាសាក្សីអយុត្តិធម៌ឡើយ។ កុំចូលរួមជាមួយមនុស្ស ច្រើនក្នុងការធ្វើអំពើអាក្រក់ កុំចូលរួមជាមួយហ្វូងមនុស្សដើម្បីបង្វែរចេញជាមួយ មនុស្សច្រើន ដើម្បីបង្វែរការវិនិច្ឆ័យឱ្យខុស។ ហើយអ្នកមិនត្រូវមានមេត្តាចំពោះអ្នកក្រី ក្រនៅក្នុងការវិនិច្ឆ័យទេ។ ប្រសិនបើអ្នកជួបប្រទះគោរបស់សត្រូវអ្នក ឬសត្វបង្កកបន្ទុក របស់គាត់កំពុងរងរង អ្នកត្រូវបែរត្រឡប់ហើយប្រគល់វាទៅគាត់វិញ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើ អ្នកឃើញសត្វបង្កាលរបស់សត្រូវអ្នកដល់ដោយសារទំនិញរបស់វា អ្នកមិនត្រូវដើរ កាត់វាទេ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវជួយលើកវាឡើងជាមួយវា។

អ្នកនឹងមិនបង្វែរការវិនិច្ឆ័យរបស់អ្នកក្រីក្រនៅក្នុងការជំនុំជម្រះរបស់គាត់ទេ។ ពី ពាក្យអយុត្តិធម៌ទាំងអស់ អ្នកនឹងដកខ្លួនចេញ។ ជនស្មោះត្រង់និងជនសុចរិត អ្នកមិនត្រូវ សម្លាប់ទេ ហើយអ្នកមិនត្រូវធ្វើឱ្យជនអធម៌ទៅជាសុចរិតដោយសារអំណោយនោះទេ។ ហើយអ្នកមិនត្រូវទទួលយកអំណោយទេ ពីព្រោះអំណោយធ្វើឱ្យភ្នែកអ្នកដែលមើល ឃើញក្លាយជាខ្វាក់ ហើយបំផ្លាញពាក្យសុចរិត។ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិន ត្រូវគាបសង្កត់ជនចម្លែកដែនទេ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាដឹងអំពីព្រលឹងរបស់ជនចម្លែកដែន ព្រោះខ្លួនឯងធ្លាប់ជាជនចម្លែកដែននៅក្នុងទឹកដីអេហ្ស៊ីប។ រយៈពេលប្រាំមួយឆ្នាំ អ្នក នឹងស្ថាប័នព្រោះដីរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងប្រមូលផលផលរបស់វា។ ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំទីប្រាំពីរ អ្នកនឹងធ្វើការដោះដៃលែង ហើយអ្នកនឹងដោះដៃលែងវា ហើយអ្នកក្រីក្រនៃប្រជាជាតិរបស់ អ្នកនឹងញ៉ាំ ប៉ុន្តែអ្វីដែលនៅសល់ សត្វព្រៃនឹងញ៉ាំ។ ដូច្នោះអ្នកនឹងធ្វើចំពោះចំការទំពាំង បាយជូនរបស់អ្នក និងចំការអូសរបស់អ្នក។ ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ អ្នកនឹងធ្វើការងារ របស់អ្នក ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ គឺជាថ្ងៃសម្រាក ដើម្បីឱ្យគោរបស់អ្នក និងសត្វបន្ទុករបស់ អ្នកបានសម្រាក និងដើម្បីឱ្យកូនប្រុសរបស់អ្នកបម្រើស្រីរបស់អ្នក និងអ្នកដំណើរ បានធ្វរស្រាល។ រាល់អ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ចូរការពារថែរក្សាទុក ហើយឈ្មោះរបស់ព្រះដទៃទៀតមិនត្រូវលើកឡើយ ក៏មិនត្រូវឱ្យឮចេញពីមាត់របស់អ្នក រាល់គ្នាដែរ។

អ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រារព្ធពិធីបុណ្យចំពោះខ្ញុំដងក្នុងមួយឆ្នាំ។ រក្សាពិធីបុណ្យនិង គ្មានដំបែឱ្យបានប្រព្រឹត្ត ប្រាំពីរថ្ងៃអ្នករាល់គ្នាត្រូវបរិភោគនិងបូជា គ្មានដំបែ ដូចដែលខ្ញុំបាន បញ្ជាទៅអ្នក តាមពេលកំណត់នៃខែថ្មី ព្រោះក្នុងខែនោះអ្នកបានចេញពី ប្រទេសអេហ្ស៊ីប កុំឱ្យអ្នកបង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខខ្ញុំដោយដៃទេ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើពិធី បុណ្យការច្រូតកាត់ផលដំបូងនៃការងាររបស់អ្នក ដែលអ្នកសាបព្រោះនៅក្នុងវាលរបស់ អ្នក ហើយពិធីបុណ្យការបញ្ចប់នៅពេលចុងឆ្នាំ នៅក្នុងការប្រជុំនៃការងាររបស់

អ្នកពីវាលរបស់អ្នក។ បីដងក្នុងមួយឆ្នាំ បុរសទាំងអស់របស់អ្នកនឹងត្រូវបង្ហាញខ្លួននៅ
ចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក។ នៅពេលណា ដ្បិត ខ្ញុំនឹងបណ្តេញ
ចេញ ជាតិសាសន៍ទាំងនោះ ពី មុខ របស់អ្នក និង ខ្ញុំពង្រីក ព្រំដែនទាំងនោះ របស់អ្នក
មិន អ្នកនឹងថ្វាយបង្គំ លើ ម្សៅមានជាតិ ឈាម ធ្មប់ របស់ខ្ញុំ ហើយក៏មិន មិន នឹងដេក
ខ្លាញ់ នៃ ពិធីបុណ្យ របស់ខ្ញុំ រហូតដល់ ព្រឹក។ --- ផលដំបូងនៃផលិតផលដំបូងនៃដី
របស់អ្នក អ្នកត្រូវនាំចូលទៅក្នុងផ្ទះព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក។ កុំស្មោះ
កូនចៀមក្នុងទឹកដោះម្តាយរបស់វា។ ហើយមើល ខ្ញុំធ្វើទេវតារបស់ខ្ញុំមុនមុខអ្នក ដើម្បី
រក្សាអ្នកនៅក្នុងផ្លូវ ដើម្បីគាត់នាំអ្នកចូលទៅក្នុងដីដែលខ្ញុំបានរៀបចំសម្រាប់អ្នក។
ប្រយ័ត្នខ្លួនអ្នក ហើយស្តាប់គាត់ និងកុំមិនស្តាប់បង្គាប់គាត់ ព្រោះគាត់នឹងមិនទប់អ្នក
ដ្បិតឈ្មោះរបស់ខ្ញុំគឺនៅលើគាត់។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្តាប់សំឡេងរបស់ខ្ញុំដោយ
ប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយធ្វើតាមអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នក និងរក្សាសន្តិសញ្ញារបស់ខ្ញុំ
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងក្លាយជាប្រជាជនពិសេសរបស់ខ្ញុំក្នុងចំណោមប្រជាជាតិទាំងអស់
ដ្បិតផែនដីទាំងមូលជារបស់ខ្ញុំ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងក្លាយជាព្រះរាជាណាចក្រនៃ
សង្ឃ និងជាប្រជាជាតិបរិសុទ្ធសម្រាប់ខ្ញុំ។ នេះជាពាក្យដែលអ្នកត្រូវនិយាយទៅកាន់
កូនចេតិស្រាវៃស្រាវៃ។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្តាប់សំឡេងរបស់ខ្ញុំដោយប្រុងប្រយ័ត្ន
ហើយធ្វើតាមអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំនិយាយដល់អ្នក នោះខ្ញុំនឹងក្លាយជាសត្រូវនៃសត្រូវ
របស់អ្នក ហើយខ្ញុំនឹងប្រឆាំងនឹងអ្នកដែលប្រឆាំងនឹងអ្នក។ ទេវតារបស់ខ្ញុំនឹងដឹកនាំអ្នក
ទៅមុខ ហើយនឹងនាំអ្នកទៅកាន់ជនជាតិអាម្រែ ជនជាតិហិត ជនជាតិផេវីស៊ី ជនជាតិ
កាណាន ជនជាតិហ្គីហ្គេស៊ី ជនជាតិហ្គីរ៉ា និងជនជាតិយេធូស៊ី ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញ
ពួកគេ។ អ្នកមិនត្រូវថ្វាយបង្គំព្រះរបស់ពួកគេទេ ហើយក៏មិនត្រូវបម្រើពួកគេដែរ អ្នក
មិនត្រូវធ្វើតាមការងាររបស់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវបង្ហាញចោល ហើយអ្នកត្រូវ
បំបែកសសររបស់ពួកគេឱ្យទាំងស្រុង។ ហើយអ្នកនឹងបម្រើព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់
របស់អ្នក ហើយខ្ញុំនឹងប្រទានពរដល់និប្បវនករបស់អ្នក ស្រាវរបស់អ្នក និងទឹករបស់អ្នក
ហើយខ្ញុំនឹងបង្វែរជំងឺចេញពីអ្នករាល់គ្នា។ នឹងមិនមានស្រ្តីមន្ទ ឬស្រ្តីឈ្មោះនៅលើផែនដី
របស់អ្នកទេ ចំនួនថ្ងៃរបស់អ្នក ខ្ញុំនឹងបំពេញឱ្យគ្រប់គ្រាន់។ ហើយខ្ញុំនឹងផ្តើរការភ័យខ្លាច
ដឹកនាំមុខអ្នក ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យប្រជាជាតិទាំងអស់ដែលអ្នកចូលទៅក្នុងពួកគេ
ស្រឡាំងកាំង ហើយខ្ញុំនឹងប្រគល់សត្រូវទាំងអស់របស់អ្នកឱ្យក្លាយជាជនភៀសខ្លួន។
ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើសត្វឃ្នុំទៅមុនអ្នក ហើយអ្នកនឹងបណ្តេញពួកអាម្រែរីត ពួកហ្គីរីត ពួក
កាណាន និងពួកហ្គីរីតចេញពីអ្នក។ ខ្ញុំនឹងមិនបណ្តេញពួកគេចេញក្នុងឆ្នាំមួយទេ ដើម្បី
កុំឱ្យដីក្លាយជាទីស្ងាត់ស្ងៀម និងសត្វព្រៃនៃដីកើនឡើងច្រើនលើអ្នក។ ខ្ញុំនឹងបណ្តេញ
ពួកគេចេញពីអ្នកតិចតួចៗ រហូតដល់អ្នកកើនឡើង និងទទួលមរតកដី។ ហើយខ្ញុំនឹង
កំណត់ព្រំដែនរបស់អ្នកពីសមុទ្រក្រហម រហូតដល់សមុទ្ររបស់ជនជាតិភីលីស្ទីន

ហើយពីរាល់សហគ្រាស រហូតដល់ទន្លេធំៗភ្នំភ្នំ។ ហើយខ្ញុំនឹងប្រគល់អ្នករស់នៅក្នុងដី
នោះចូលក្នុងដៃរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយខ្ញុំនឹងបណ្តេញពួកគេចេញពីអ្នក។ អ្នកមិនត្រូវ
ធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយពួកគេ និងជាមួយព្រះរបស់ពួកគេទេ។ ហើយពួកគេនឹងមិនតាំង
លំនៅក្នុងដីរបស់អ្នកទេ ដើម្បីកុំឱ្យពួកគេធ្វើអ្នកឱ្យធ្វើបាបទៅកាន់ខ្ញុំ ដ្បិតប្រសិនបើអ្នក
បម្រើព្រះរបស់ពួកគេ ទាំងនេះនឹងជាថ្មជំនោដល់អ្នក។

២៤

ហើយព្រះអង្គបានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ចូរឡើងទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់
អ្នក និងអេឡីស និងណាដាប និងអាប៊ីអូដ និងចាស់ទុំចិតសិបនាក់នៃអ៊ីស្រាអែល
ហើយចូរថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ពីចម្ងាយ។ ហើយ ម៉ូសេសតែម្នាក់ឯងនឹងមកជិតទៅកាន់
ព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែពួកគេមិននឹងមកជិតទេ ហើយប្រជាជនមិននឹងឡើងជាមួយពួកគេ
ទេ។ ម៉ូសេសបានចូល ហើយគាត់បានប្រាប់ប្រជាជនអំពីពាក្យទាំងអស់របស់ព្រះនិង
ក្រឹត្យទាំងឡាយ។ ប្រជាជនទាំងអស់បានឆ្លើយតបដោយសំឡេងតែមួយថា៖ ពាក្យទាំង
អស់ដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូល យើងនឹងធ្វើតាម ហើយយើងនឹងស្តាប់បង្គាប់។
ហើយម៉ូសេសបានសរសេរពាក្យទាំងអស់របស់ព្រះអម្ចាស់។ ម៉ូសេសបានក្រោកឡើង
ពេលព្រឹកត្រូវ ហើយបានសង់អាសនៈថ្វាយតង្វាយនៅក្រោមភ្នំ និងថ្មដប់ពីរសម្រាប់
កុលដប់ពីរនៃអ៊ីស្រាអែល។ ហើយគាត់បានបញ្ជូនចេញនូវយុវជននៃពួកកូនប្រុសក
ស្រាអែល ហើយពួកគេបាននាំឡើងនូវតង្វាយដ៏តម្រូវទាំងស្រុង ហើយពួកគេបានបូជា
តង្វាយសន្តិភាពដល់ព្រះជាកូនគោ។ ហើយម៉ូសេសបានយកឈាមពាក់កណ្តាល ចាក់
ទៅក្នុងបាន ហើយឈាមពាក់កណ្តាលទៀតគាត់ចាក់ទៅលើអាសនៈ។ ហើយគាត់បាន
យកសៀវភៅនៃសន្តិសញ្ញាមក អានឱ្យប្រជាជនស្តាប់ ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖
រាល់អ្វីដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូល យើងនឹងធ្វើតាម ហើយយើងនឹងស្តាប់បង្គាប់។
ម៉ូសេសបានយកឈាម ហើយបានប្រោះលើប្រជាជន រួចនិយាយថា មើល នេះ
ជាឈាមនៃសន្តិសញ្ញា ដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើជាមួយអ្នករាល់គ្នា អំពីពាក្យទាំងអស់
ទាំងនេះ

ហើយម៉ូសេស អេឡីស ណាដាប អាប៊ីហ្វី និងចិតសិបនាក់នៃក្រុមប្រឹក្សាចាស់ទុំ
អ៊ីស្រាអែលបានឡើងទៅ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញទឹកនៃដៃដែលព្រះជាម្ចាស់នៃក
ស្រាអែលបានឈរ ហើយនៅក្រោមបាទរបស់ទ្រង់មានដូចជាស្នាដៃធ្វើពីកដ្ឋយ៉ាហ្វៀរ
ហើយដូចជារូបរាងនៃផ្ទៃមេឃស្ថិតិដែលមានភាពបរិសុទ្ធ។ ហើយក្នុងចំណោម

អ្នកជ្រើសរើសនៃអឺរ៉ុបអាស៊ីអាគ្នេយ៍ គ្មាននរណាម្នាក់បានបរាជ័យឡើយ ហើយពួកគេត្រូវបាន
 ឃើញនៅក្នុងទឹកដីនៃរាជធានីប្រុះ ហើយពួកគេបានបរិភោគ និងបានផឹក។ ហើយ
 ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា ចូរឡើងទៅរកខ្ញុំនៅលើភ្នំ ហើយនៅទីនោះ
 ហើយខ្ញុំនឹងប្រទានដល់អ្នកនូវឆ្នាំងថ្ម ច្បាប់ និងបញ្ញត្តិដែលខ្ញុំបានសរសេរដើម្បីប្រកាស
 ដល់ពួកគេ។ ហើយម៉ូសេសនឹងយូស្វាតាដែលឈរក្បែរគាត់បានក្រោកឡើងហើយបាន
 ឡើងទៅកាន់ភ្នំរបស់ព្រះ។ ហើយគេបាននិយាយទៅកាន់ពួកបាស់ទុំថា៖ សូមស្ងៀម
 ស្ងាត់នៅទីនេះរហូតដល់យើងត្រឡប់មកវិញរកអ្នករាល់គ្នា ហើយមើលអើ អើរ៉ុន
 និងហ្សូរនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើនរណាម្នាក់មានសេចក្តីវិនិច្ឆ័យកើតឡើង
 សូមឱ្យពួកគេចូលទៅជិតពួកគេ។ ម៉ូសេស និង យូស្វាតា បានឡើងទៅលើភ្នំ
 ហើយពពកបានគ្របភ្នំនោះ។ ហើយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះបានចុះមកលើភ្នំសីណៃ
 ហើយពពកបានគ្របវាអស់រយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ ហើយព្រះអម្ចាស់បានហៅម៉ូសេស
 នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរពីកណ្តាលពពក។ រូបរាងនៃសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដូចជាភ្លើងឆេះ
 នៅលើកំពូលភ្នំ នៅចំពោះមុខកូនចៅរបស់ក្រសែល។ ហើយម៉ូសេសបានចូលទៅ
 ក្នុងកណ្តាលពពក ហើយឡើងទៅលើភ្នំ ហើយគាត់នៅទីនោះនៅលើភ្នំអស់រយៈពេល
 ដែលសិបថ្ងៃ និងដែលសិបយប់។

២៥

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់កូន
 ប្រុសរបស់អឺរ៉ុបអាស៊ីអាគ្នេយ៍ និងយកផ្លែផ្កាដំបូងពីមនុស្សទាំងអស់ ដែលចិត្តរបស់គេសម្រេច
 ចិត្ត ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលយកផ្លែផ្កាដំបូងរបស់ខ្ញុំ។ ហើយនេះគឺជាផ្លែដំបូងដែល
 អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានពីពួកគេ គឺមាស ប្រាក់ និងទង់ដែង។ ហើយហ្សូស៊ីនីមី ហើយ
 ពណ៌ស្វាយ ហើយពណ៌ក្រហមទទួលបាន ហើយក្រណាត់ល្អដែលបានវាយ
 ហើយរោមពពែ និងស្បែកច្រៀមដែលបានជ្រលក់ពណ៌ក្រហម និងស្បែកពណ៌ខៀវ
 និងឈើមិនរលួយ។ និងថ្មសាឌីអុស និងថ្មសម្រាប់ការចារឹកនៅក្នុងស្នា និងអារវែង។
 ហើយអ្នកនឹងធ្វើទីសក្ការៈមួយសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងលេចមកក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។
 ហើយអ្នកនឹងធ្វើឱ្យឆ្ងាយគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំបង្ហាញដល់អ្នកនៅលើភ្នំ គឺគំរូនៃទីតាំងព្រះ
 និងគំរូនៃសម្ភារៈទាំងអស់របស់វា។ អ្នកនឹងធ្វើដូច្នោះ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើបិប្រៃនៃការ
 សាក្សីពីឈើដែលមិនរលួយ ដែលមានប្រវែងពីរក្រសែកន្លះ ទទឹងមួយក្រសែកន្លះ និង
 កម្ពស់មួយក្រសែកន្លះ។ ហើយអ្នកនឹងស្រោបវាដោយមាសស្រស់ទាំងខាងក្នុងនិងខាង
 ក្រៅ ហើយអ្នកនឹងធ្វើចង្កាមាសរួមចំរុំវិញវា។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើចិញ្ចៀនមាសបួន

សម្រាប់វា ហើយដាក់វាលើជ្រុងទាំងបួន គឺចិញ្ចៀនពីរនៅលើជ្រុងមួយ ហើយចិញ្ចៀនពីរនៅលើជ្រុងទីពីរ។ អ្នកនឹងធ្វើដងទ្រទាច់ពីឈើមិនរលួយ ហើយអ្នកនឹងស្រោបពួកវាដោយមាស។ ហើយអ្នកនឹងបញ្ចូលដើមឈើទាំងនោះចូលក្នុងចិញ្ចៀនទាំងនោះដែលនៅជ្រុងទាំងពីរខាងនៃធុងឈើ ដើម្បីលើកធុងឈើនោះដោយពួកវា។ ដើមឈើទាំងនោះនឹងនៅស្ថិតនៅក្នុងចិញ្ចៀនរបស់ធុងគម្រោងដោយមិនផ្លាស់ទី។ ហើយអ្នកនឹងដាក់សក្កីកម្ពុទាំងនោះ ដែលខ្ញុំនឹងប្រទានដល់អ្នក ទៅក្នុងហិបនោះ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើកន្លែងអត់ទោសជាគម្របមាសបរិសុទ្ធ ប្រវែងពីរបួស្តីតកន្លះ និងទទឹងមួយបួស្តីតកន្លះ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើខ្សែបិទពីរមាសដែលផ្តោង ហើយអ្នកនឹងដាក់ពួកវានៅលើជ្រុងទាំងពីរខាងនៃបណ្តឹងសេចក្តីមេត្តា។ ទេវតាឆ្មារមួយនឹងត្រូវបានធ្វើឡើងចេញពីជ្រុងនេះ ហើយទេវតាឆ្មារមួយចេញពីជ្រុងទីពីរនៃបណ្តឹងសេចក្តីមេត្តា ហើយអ្នកនឹងធ្វើទេវតាឆ្មារបីមាសពីរនៅលើជ្រុងទាំងពីរ។ ទេវតាឆ្មារបីនឹងលាតត្រដាងស្លាបរបស់ពួកគេនៅខាងលើ ធ្វើដួងដោយស្លាបរបស់ពួកគេនៅលើកន្លែងលើកទោស ហើយមុខរបស់ពួកគេនឹងបែរមកមើលគ្នាទៅវិញទៅមក ចំពោះកន្លែងលើកទោសនោះ មុខរបស់ទេវតាឆ្មារបីនឹងនៅទីនោះ។ ហើយអ្នកនឹងដាក់កោសិកាណិតនៅលើធុងសញ្ញាពីលើ ហើយអ្នកនឹងដាក់សក្កីកម្ពដែលខ្ញុំនឹងប្រគល់ឱ្យអ្នកនោះទៅក្នុងធុងសញ្ញា។ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញខ្លួនចំពោះអ្នកពីទីនោះ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយជាមួយអ្នកពីលើទីកន្លែងអតិករណីនៅកណ្តាលទេវតាឆ្មារបីទាំងពីរ ដែលនៅលើហិបនៃសក្កីកម្ព ហើយតាមអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំបញ្ជាចំពោះអ្នកសម្រាប់កូនចេតិស្រាវែង។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើតុមាសពីមាសស្រស់ ដែលមានប្រវែងពីរបាត់ ទទឹងមួយហត្ថ និងកម្ពស់មួយហត្ថកន្លះ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើចង្ការលាក់ពណ៌មាសជុំវិញវា ហើយអ្នកនឹងធ្វើក្រវ៉ាត់ដែលមានទទឹងមួយដៃជុំវិញវា។

ហើយអ្នកនឹងធ្វើក្រវិលរមួរជុំវិញមកុដ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើចិញ្ចៀនមាសបួន ហើយអ្នកនឹងដាក់ចិញ្ចៀនទាំងបួននោះនៅលើផ្នែកទាំងបួននៃជើងរបស់វាក្រោមគែម។ ហើយចិញ្ចៀនទាំងនោះនឹងជាជំរុំសម្រាប់ដើមដែលដើរ ដើម្បីលើកតុដោយពួកវា។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើឈើដាក់ពីឈើមិនរលួយ ហើយអ្នកនឹងស្រោបពួកវាដោយមាសបរិសុទ្ធ ហើយតុនឹងត្រូវបានលើកដោយពួកវា។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើចានរបស់វា ធុបតោកពែងសម្រាប់ចាក់ថ្វាយ និងពែងដែលអ្នកនឹងចាក់ថ្វាយក្នុងពួកវា ពីមាសបរិសុទ្ធអ្នកនឹងធ្វើពួកវា។ ហើយអ្នកត្រូវដាក់និប្បងនៃការបង្ហាញខ្លួននៅលើតុនៅចំពោះមុខខ្ញុំជាទីបំផុត។

ហើយអ្នកនឹងធ្វើជើងចង្កៀងពីមាសបរិសុទ្ធដែលដោះចេញ។ អ្នកនឹងធ្វើជើងចង្កៀងនោះ ដើមរបស់វា មែកឈើ ពែង ក្រាប និងផ្កាលើ រឹងជាពីរបស់វា។ ហើយមានដើមលើសប្រាំមួយចេញពីចំបៀង គឺដើមលើសបីនៃជើងចង្កៀងចេញពីចំបៀង

ម្ខាងរបស់វា ហើយដើមឈើសប្តីនៃជើងចង្កៀងចេញពីចំហៀងទីពីរ។ ហើយមានបានបី
 ធ្លាក់រាងផ្លែលូត នៅក្នុងមែកធំមួយមានចំណុចមូលនិងផ្កាលើលី ដូច្នោះទៅមែកធំប្រាំ
 មួយទាំងអស់ដែលចេញពីជើងចង្កៀង។ ហើយនៅក្នុងជើងចង្កៀងមានពែងបួនធ្លាក់
 រូបអាល់ម៉ូន នៅក្នុងមែកធំមួយមានគ្រាប់ ហើយផ្កាលើលីរបស់វា។ គ្រាប់មួយនៅ
 ក្រោមមែកធំពីរចេញពីជើងចង្កៀង ហើយគ្រាប់មួយនៅក្រោមមែកធំបួនចេញពី
 ជើងចង្កៀង ដូច្នោះសម្រាប់មែកធំប្រាំមួយទាំងអស់ដែលចេញមកពីជើងចង្កៀង
 ហើយនៅលើជើងចង្កៀងមានពែងបួនធ្លាក់រាងអាល់ម៉ូន។ គ្រាប់ និងមែកតូចទាំង
 អស់ឱ្យចេញពីវា ទាំងមូលជាការធ្លាក់ចេញពីមាសបរិសុទ្ធមួយ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើ
 ចង្កៀងប្រាំពីរបស់វា ហើយអ្នកនឹងដាក់ចង្កៀងទាំងនោះ ហើយពួកវានឹងបញ្ចេញពន្លឺ
 ចេញពីមុខដូចគ្នា។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើឧបករណ៍ដុតធ្ងរបស់វា និងផ្នែកគ្រឿងរបស់វា ពី
 មាសបរិសុទ្ធ។ រាល់នាវាទាំងនេះគឺមានទម្ងន់មួយតារាងនៃទង់មាសបរិសុទ្ធ។ មើល អ្នក
 នឹងធ្វើតាមទម្រង់ដែលបានបង្ហាញដល់អ្នកនៅលើភ្នំ។

២៦

ហើយអ្នកនឹងធ្វើតង់ ដប់ផ្ទាំងរាំងពីក្រណាត់សឌីឡូរមូល និងពណ៌ខៀវ និងពណ៌
 ស្វាយ និងពណ៌ក្រហមឌីឡូរមូល ជាបួនទេវតា ដោយការងារត្បាញ អ្នកនឹងធ្វើពួកវា។
 ប្រវែងនៃផ្ទាំងរាំងមួយគឺ ម្ភៃប្រាំបីក្រឡា និងទទឹងបួនក្រឡា។ ផ្ទាំងរាំងមួយនឹងមាន
 វាស់វែងដូចគ្នាសម្រាប់ផ្ទាំងរាំងទាំងអស់។ ផ្ទាំងរាំងប្រាំនឹងត្រូវភ្ជាប់គ្នាមួយជាមួយមួយ
 ទៀត ហើយផ្ទាំងរាំងប្រាំទៀតនឹងត្រូវភ្ជាប់គ្នាមួយជាមួយមួយទៀត។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើ
 រង្វិលពណ៌ខៀវសម្រាប់ពួកវានៅលើគែមនៃផ្ទាំងរាំងមួយ ចេញពីផ្នែកមួយទៅកាន់ការ
 ភ្ជាប់គ្នា ហើយដូច្នោះនៃអ្នកនឹងធ្វើនៅលើគែមនៃផ្ទាំងរាំងខាងក្រៅឆ្ពោះទៅកាន់ការ
 ភ្ជាប់គ្នាទីពីរ។ អ្នកនឹងធ្វើរង្វង់ចំនួនហាសិបសម្រាប់ផ្ទាំងរាំងមួយ ហើយអ្នកនឹងធ្វើរង្វង់
 ចំនួនហាសិបពីផ្នែកនៃផ្ទាំងរាំងតាមការភ្ជាប់នៃផ្ទាំងទីពីរ ដែលទល់មុខគ្នាធ្លាក់ប្រឆាំង
 គ្នាទៅវិញទៅមកនៅនីមួយៗ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើចិញ្ចៀនមាសចំនួនហាសិប ហើយអ្នក
 នឹងភ្ជាប់ផ្ទាំងរាំងមួយទៅនឹងផ្ទាំងរាំងមួយទៀតដោយចិញ្ចៀនទាំងនោះ ហើយតង់នឹង
 ក្លាយជាមួយ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើស្បែករោមសត្វជាការគ្របលើតង់ ដប់មួយស្បែក អ្នក
 នឹងធ្វើពួកវា។ ប្រវែងរបស់ផ្ទាំងរាំងរោមមួយគឺសាមសិបក្រសែ និងទទឹងរបស់ផ្ទាំងរាំងរោម
 មួយគឺបួនក្រសែ វាស់ដូចគ្នានឹងផ្ទាំងរាំងរោមទាំងដប់មួយ។ ហើយអ្នកនឹងភ្ជាប់ស្បែកប្រាំ
 ទាំងនោះចូលគ្នា ហើយស្បែកប្រាំមួយទាំងនោះចូលគ្នា ហើយអ្នកនឹងបត់ស្បែកទីប្រាំ
 មួយនោះជាពីរស្រទាប់នៅខាងមុខនៃតង់។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើរូបហ្វូសិបលើគែមនៃផ្ទាំង

ម្ខាង ដែលនៅកណ្តាលតាមការភ្ជាប់, ហើយហ្វាសិបរូបអ្នកនឹងធ្វើលើតែមនៃផ្ទាំងដែលភ្ជាប់ទីពីរ។

ហើយអ្នកនឹងធ្វើចិញ្ចៀនទាំងដែលចំនួនហាសិប ហើយអ្នកនឹងភ្ជាប់ចិញ្ចៀនទាំងនោះចេញពីរឿង ហើយអ្នកនឹងភ្ជាប់ស្បែកទាំងនោះ ហើយវានឹងក្លាយជាមួយ។ ហើយអ្នកនឹងដាក់ផ្នែកលើសនៃផ្ទាំងស្បែករបស់តង់ទុកខាងក្រោម គឺពាក់កណ្តាលនៃផ្ទាំងស្បែកដែលនៅសល់នោះ អ្នកនឹងគ្របទៅលើផ្នែកលើសនៃផ្ទាំងស្បែករបស់តង់ អ្នកនឹងគ្របវានៅខាងក្រោយនៃតង់។ មួយក្រៀមពីខាងនេះ និងមួយក្រៀមពីខាងនោះ ដែលលើសចេញពីផ្ទាំងស្បែក ពីប្រវែងនៃផ្ទាំងស្បែកនៃតង់ នឹងត្រូវគ្របលើចំហៀងទាំងសងខាងនៃតង់ ដើម្បីឱ្យគ្របបាន។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើការគ្របសម្រាប់ទីតង់ដោយស្បែកចៀមដែលលាបពណ៌ក្រហម និងការគ្របដោយស្បែកពណ៌ខៀវនៅខាងលើ។

ហើយអ្នកនឹងធ្វើសសរនៃតង់ពីលើមិនរលួយ។ អ្នកនឹងធ្វើសសរមួយឱ្យមានប្រវែងដប់ហត្ថ ហើយទទឹងនៃសសរមួយនោះមានមួយហត្ថកន្លះ។ សសរមួយមានដើមលើតូចពីរ ដែលត្រូវគ្នា។ អ្នកត្រូវធ្វើដូច្នោះសម្រាប់សសរទាំងអស់នៃតង់។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើសសរសម្រាប់តង់ ម្ភៃសសរនៅផ្នែកខាងជើង។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើគ្រឹះប្រាក់សែសិបសម្រាប់សសរម្ភៃ គឺពីរគ្រឹះសម្រាប់សសរមួយនៅទាំងសងខាងរបស់វា ហើយពីរគ្រឹះសម្រាប់០០មួយនៅទាំងសងខាងរបស់វា។ ហើយផ្នែកខាងទីពីរនៅខាងត្បូងមានសសរម្ភៃ។ ហើយមូលដ្ឋានប្រាក់សែសិបរបស់ពួកគេ គឺមានមូលដ្ឋានពីរសម្រាប់សសរមួយនីមួយៗនៅលើផ្នែកទាំងពីររបស់វា ហើយមូលដ្ឋានពីរសម្រាប់សសរមួយនីមួយៗនៅលើផ្នែកទាំងពីររបស់វា។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើសសរព្រាមួយនៅខាងក្រោយនៃតង់ តាមផ្នែកដែលឆ្ពោះទៅសមុទ្រ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើសសរពីរលើមុំនៃតង់ នៅខាងក្រោយ។ ហើយវានឹងស្មើគ្នាពីខាងក្រោម តាមវាដូចគ្នាពួកគេនឹងស្មើគ្នាពីក្បាលទៅការប្រជុំមួយ។ ដូច្នោះអ្នកនឹងធ្វើទាំងពីរមុំទាំងពីរនោះ ឱ្យពួកវាស្មើគ្នា។ ហើយនឹងមានសសរព្រាបី និងផ្ទាំងគ្រឹះប្រាក់របស់ពួកគេដប់ប្រាំមួយ គឺផ្ទាំងគ្រឹះពីរសម្រាប់សសរមួយនៅទាំងសងខាងរបស់វា ហើយផ្ទាំងគ្រឹះពីរសម្រាប់សសរមួយ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើរចនាសម្ព័ន្ធជាមួយ ប្រាំសម្រាប់សសរមួយនៅផ្នែកមួយនៃតង់។ និងរចនាសម្ព័ន្ធជាមួយសសរនៅចំហៀងទីពីរនៃតង់ ហើយរចនាសម្ព័ន្ធជាមួយសសរនៅចំហៀងខាងក្រោយនៃតង់ដែលឆ្ពោះទៅសមុទ្រ។ ហើយរចនាសម្ព័ន្ធជាមួយសសរនៅរវាងសសរ ឱ្យវាពង្រីកពីចំហៀងមួយទៅចំហៀងម្ខាងទៀត។ ហើយអ្នកនឹងស្រោបសសរទាំងនោះដោយមាស ហើយនឹងធ្វើចិញ្ចៀនមាសសម្រាប់បញ្ចូលលើរចនា

ហើយអ្នកនឹងស្រាវជ្រាវយ៉ាងហោចណាស់ទាំងនោះដោយមាសផងដែរ។ ហើយ អ្នកនឹងបង្កើតតង់ ឡើងតាមទម្រង់ដែលបានបង្ហាញដល់អ្នកនៅលើភ្នំ។

ហើយអ្នកនឹងធ្វើផ្ទាំងពាយព័យពណ៌ខៀវ ពណ៌ស្វាយ ពណ៌ក្រហមវៃ និងក្រណាត់ សត្យាញដែលជាការងារវាយ អ្នកនឹងធ្វើវាជារួបរួម។ ហើយអ្នកនឹង ដាក់វាលើសសរម្លូនដែលមិនរលួយ ស្រាបដោយមាស ហើយក្បាលរបស់ពួកគេជា មាស ហើយគ្រឹះរបស់ពួកគេបួនជាប្រាក់។ ហើយអ្នកនឹងដាក់ផ្ទាំងរាំងននលើសសរ ហើយអ្នកនឹងនាំហិបនៃការបន្ទាត់ចូលទៅទីនោះ នៅខាងក្នុងផ្ទាំងរាំងនន ហើយផ្ទាំង រាំងនននាំនឹងបំបែកដល់អ្នកវាងកន្លែងបរិសុទ្ធ និងរាំងកន្លែងបរិសុទ្ធបំផុត។ ហើយ អ្នកនឹងគ្របហិបនៃសក្ខីកម្មដោយផ្ទាំងម៉ាន់ ក្នុងកន្លែងបរិសុទ្ធបំផុត។ ហើយអ្នក នឹងដាក់តនៅខាងក្រៅផ្ទាំងរាំង ហើយចង្រ្កងនៅទល់មុខតលើផ្នែកនៃតង់ដែលឆ្ពោះ ទៅខាងត្បូង ហើយអ្នកនឹងដាក់លើផ្នែកនៃតង់ដែលឆ្ពោះទៅខាងជើង។ ហើយអ្នក នឹងធ្វើគម្របទ្វារនៃតង់ពីក្រណាត់ពណ៌ខៀវ និងពណ៌ស្វាយ និងពណ៌ក្រហមវាយ និង ក្រណាត់ក្រលាយវាយ ជាការងារចម្លាក់។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើសសរស្រាបសម្រាប់រាំងនន ហើយស្រាបពួកវាដោយមាស ហើយក្បាលរបស់ពួកវាធ្វើពីមាស ហើយអ្នកនឹងចាក់ គ្រឹះទង់ដងប្រាំសម្រាប់ពួកវា។

២៧

ហើយអ្នកនឹងធ្វើអាសនៈថ្វាយពីលើមិនរលួយ ប្រវែងប្រាំគូបីត ទទឹងប្រាំគូបីត អាសនៈថ្វាយនឹងជាការវៃ ហើយកម្ពស់របស់វាបីគូបីត។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើស្តង់នៅលើមុំ ទាំងបួន ដែលស្តង់ទាំងនោះនឹងជាផ្នែកមួយនឹងវា ហើយអ្នកនឹងគ្របពួកវាដោយ ប្រាស់។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើជ្រុងសម្រាប់អាសនៈថ្វាយ ហើយគម្របរបស់វា ចានរបស់វា ស្លាមសាច់របស់វា ផ្ទង់ភ្លើងរបស់វា និងសម្ភារៈទាំងអស់របស់វាអ្នកនឹងធ្វើពីទង់ដង។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើក្រឡាប្រាស់ដែលធ្វើជាសំណាញ់សម្រាប់គាត់ ហើយអ្នកនឹងធ្វើ ចិញ្ចៀនប្រាស់ចំនួនបួននៅក្រោមជ្រុងទាំងបួនរបស់ក្រឡា។ ហើយអ្នកនឹងដាក់ពួកវា នៅក្រោមដំណាក់នៃអាសនៈពីខាងក្រោម ហើយដំណាក់នឹងមានរបូតដល់កន្លះនៃ អាសនៈ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើដងហែកសម្រាប់អាសនៈថ្វាយពីលើមិនរលួយ ហើយអ្នក នឹងស្រាបពួកវាដោយទង់ដង។ ហើយអ្នកនឹងបញ្ចូលដើមឈើទៅក្នុងចិញ្ចៀន ហើយឱ្យពួកវាជាដើមឈើនៅតាមចំហៀងនៃអាសនៈ ក្នុងការលើកវា។ ប្រហោងគ្មាន ថ្លៃ អ្នកនឹងធ្វើវា តាមដែលបានបង្ហាញដល់អ្នកនៅក្នុងភ្នំ ដូច្នោះអ្នកនឹងធ្វើវា។ ហើយ

អ្នកនឹងធ្វើទីធ្លាសម្រាប់គង់ នៅជ្រុងខាងត្បូង ផ្ទាំងរាំងនៃទីធ្លាធ្វើពីក្រណាត់សំខ្យរ
 រមួល មានប្រវែងមួយរយក្រសែសម្រាប់ជ្រុងមួយ។ ហើយស្តង់របស់ពួកគេម្តែ និង
 មូលដ្ឋានរបស់ពួកគេម្តែធ្វើពីប្រាស់ ហើយចិញ្ចៀននិងទ្រទាបរបស់ពួកគេធ្វើពីប្រាក់។
 ដូច្នោះ នៅជ្រុងខាងកើត មានរាំងនៃប្រវែងមួយរយក្រណាត្រា ស្តង់របស់វាម្តែ គ្រឹះ
 របស់វាម្តែធ្វើពីស្ពាន់ ចិញ្ចៀននិងទំពក់នៃស្តង់ និងគ្រឹះរបស់វាស្រោបដោយប្រាក់។
 ប៉ុន្តែទីនៃទីធ្លាតាមសម្បទាមានផ្ទាំងរាំងបំរាស់ក្រសែដៃ សសរបស់ពួកគេដប់ និង
 បាតរងរបស់ពួកគេដប់។ ហើយទីនៃទីលានខាងត្បូងមានផ្ទាំងរាំងបំរាស់ក្រសែដៃ
 សសរបស់វាដប់ ហើយគ្រឹះរបស់វាដប់។ ហើយកម្ពស់នៃផ្ទាំងរាំងសម្រាប់ជ្រុង
 មួយគឺដប់ប្រាំក្រសែ មានសសរឹចនិងមូលដ្ឋានបី។ ហើយផ្នែកខាងទីពីរមានដប់ប្រាំ
 ក្រសែនៃរាំងនៃកំពស់ សសរបស់ពួកគេបី ហើយមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេបី។ ហើយ
 សម្រាប់ច្រកនៃទីធ្លា មានគម្របកម្ពស់ម្តែក្រសែ ធ្វើពីខ្សែខៀវ និងស្វាយ និងក្រហមបាន
 វាយ និងក្រណាត់សណ្តបានវាយ ដោយការផ្សេងរបស់អ្នកផ្សេង សសរបស់វាបួន និង
 មូលដ្ឋានរបស់វាបួន។ ស្តង់ទាំងអស់នៃទីធ្លាជុំវិញត្រូវបានស្រោបដោយប្រាក់ ហើយ
 កំពូលរបស់ពួកគេធ្វើពីប្រាក់ ហើយមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេធ្វើពីសំរិទ្ធ។ ប៉ុន្តែប្រវែងនៃទី
 ធ្លាមួយរយលើមួយរយ និងទីនៃបំរាស់លើបំរាស់ និងកម្ពស់ប្រាំក្រសែធ្វើពីក្រ
 ណាត់ស័ក្តិក្តាញ ហើយគ្រឹះរបស់ពួកគេធ្វើពីទង្គិច។ ហើយការសំណង់ទាំងអស់ និង
 ឧបករណ៍ទាំងអស់ និងចំណុចរបស់ទីធ្លា គឺធ្វើពីសំរិទ្ធ។

ហើយអ្នកចូរចេញទៅកាន់ពួកកូនប្រុសក្រសែអែល ហើយឲ្យពួកគេយកប្រេងពី
 ផ្លែអូលីវចិនចុច សុទ្ធ ដែលបុកមកឲ្យអ្នក ដើម្បីដុតជាពន្លឺ ដើម្បីឲ្យចង្អៀងនេះជាបន្ត
 បន្ទាប់។ នៅក្នុងស្រោមតង់នៃការបន្ទាល់ ខាងក្រៅផ្ទាំងរាំងនៃការសន្យា អេរ៉ុននិង
 កូនប្រុសរបស់គាត់នឹងដុតវា ចាប់ពីល្ងាចរហូតដល់ព្រឹក ចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ជាក្រឹត្យ
 អស់កល្បសម្រាប់មនុស្សជំនាន់របស់អ្នកវាល់គ្នា ពីកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល។

២៨

ហើយអ្នកនាំមកជិតទៅកាន់ខ្លួនអ្នកផ្ទាល់នូវអេរ៉ុនបងប្អូនរបស់អ្នក និងពួកកូន
 ប្រុសរបស់គាត់ពីកូនចេអ៊ីស្រាអែល ដើម្បីបម្រើជាសង្ឃដល់ខ្ញុំ គឺអេរ៉ុន ណាដាប់
 អាប៊ីអូដ អេណាសារ និងអីថាម៉ា ជាពួកកូនប្រុសរបស់អេរ៉ុន។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើអាវ
 ពិសិដ្ឋសម្រាប់អេរ៉ុនដែលជាបងប្អូនរបស់អ្នកដើម្បីកិត្តិយសនិងសិរីល្អ។ ហើយអ្នកចូរ
 និយាយទៅកាន់អស់អ្នកដែលឃ្នាំសំរិទ្ធក្នុងចិត្ត ដែលខ្ញុំបានបំពេញដោយវិញ្ញាណនៃ

ប្រាជ្ញានិងការយល់ដឹង ហើយពួកគេនឹងធ្វើអារពិសិដ្ឋរបស់អេវ៉ានសម្រាប់ការបម្រើក្នុង
 ទិពិសិដ្ឋ ដែលគាត់នឹងបម្រើជាសង្ឃដល់ខ្ញុំ។ ហើយទាំងនេះគឺជាឈុតសម្លៀកបំពាក់
 ដែលពួកគេនឹងធ្វើ ផ្នែកទ្រូង និងផ្នែកស្មា និងអារធំ និងអារត្បាញ និងខ្នង និងខ្សែក្រ
 វាត់។ ហើយពួកគេនឹងធ្វើឈុតសម្លៀកបំពាក់ពិសិដ្ឋសម្រាប់អេវ៉ាន និងកូនប្រុសរបស់
 គាត់ ដើម្បីបម្រើជាប្រាជ្ញដល់ខ្ញុំ។ ហើយពួកគេនឹងយកមាស ពណ៌ខៀវ ពណ៌ស្វាយ
 ពណ៌ក្រហម និងក្រណាត់ល្អ។ ហើយពួកគេនឹងធ្វើស្នាដៃក្រណាត់ស្រួយដែលបានវាយ
 ជាការងារត្បាញរបស់ជាងចម្លាក់។ ខ្នងស្នាដៃនឹងភ្ជាប់គ្នាសម្រាប់វា មួយទៅមួយទៀត
 ដែលបានតម្រឹមនៅលើផ្នែកទាំងពីរ។ ហើយក្រណាត់របស់ផ្នែកស្នាដៃដែលនៅលើនោះ
 នឹងត្រូវធ្វើតាមរបៀបដូចគ្នា ពីមាសបរិសុទ្ធ ខ្សែពណ៌ខៀវ ខ្សែពណ៌ស្វាយ ខ្សែពណ៌
 ក្រហមដែលបានវាយ និងក្រណាត់ល្អដែលបានបង្វិល។ ហើយអ្នកនឹងយកម្ជុំពីរគឺម្ជុំ
 ស្នាដៃ ហើយអ្នកនឹងចារឈ្មោះរបស់ពួកកូនប្រុសអីស្រាអែលលើពួកវា។ ឈ្មោះប្រាំ
 មួយលើម្ជុំមួយ ហើយឈ្មោះប្រាំមួយនៅសល់លើម្ជុំទីពីរ តាមជំនាន់របស់ពួកគេ។
 ការងារសិល្បៈចម្លាក់ម្ជុំ ដូចជាការចារិកត្រា អ្នកនឹងចារិកលើម្ជុំទាំងពីរនោះតាមឈ្មោះ
 កូនប្រុសរបស់អីស្រាអែល។ ហើយអ្នកនឹងដាក់ម្ជុំទាំងពីរនេះលើស្នាដៃរបស់អារធំពិសេស
 ម្ជុំទាំងនេះគឺជាម្ជុំនៃការចងចាំសម្រាប់កូនប្រុសរបស់អីស្រាអែល ហើយអេវ៉ាននឹងទទួល
 យកឈ្មោះរបស់កូនប្រុសអីស្រាអែលនៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់លើស្នាដៃទាំងពីររបស់
 គាត់ ជាការរំលឹកអំពីពួកគេ។ ហើយ អ្នកនឹងធ្វើផ្នែកស្នាដៃមាសបរិសុទ្ធ។ ហើយអ្នកនឹង
 ធ្វើច្រវាក់មានរំយោលពីរពីមាសបរិសុទ្ធ ត្របាញ់គ្នាក្នុងផ្កា ជាការងារនៃការស្រែង
 ហើយអ្នកនឹងដាក់ច្រវាក់មានរំយោលដែលបានស្រែងលើគ្រឿងតុបតែងស្នា តាម
 គ្រឿងតុបតែងស្នារបស់ពួកគេពីផ្នែកខាងមុខ។

ហើយអ្នកនឹងធ្វើចង្រ្កងនៃការវិនិច្ឆ័យ ជាការងារត្បាញ តាមចង្វាក់នៃអារស្នា
 អ្នកនឹងធ្វើវាពីមាស និងពណ៌ខៀវ និងពណ៌ស្វាយ និងពណ៌ក្រហមបានវាយ និងក្រ
 ណាត់ល្អបានវាយ។ អ្នកនឹងធ្វើវាជាការវែ វានឹងជាទ្វេដង មានប្រវែងមួយចំណែក និង
 ទទឹងមួយចំណែក។ ហើយអ្នកនឹងត្បាញក្រណាត់ដាក់ជាមួយថ្មបួនជួរចំពោះគាត់ ជួរថ្ម
 ទីមួយនឹងជាថ្មស្វាយ តូប៉ាល់ និងស្នាដៃ។ ហើយជួរទីពីរ គឺត្បាងទទឹម ត្បាងណិល និង
 យ៉ាស្ត័រ។ ហើយជួរទីបី គឺលីហ្គ្រីយ៉ូម អាហ្គាត និងអាមេផីស្ត។ ហើយជួរទីបួន គឺពេជ្រ
 និងបេរីល និងអូនីក្យូ ត្រូវបានស្រោបដោយមាស ត្រូវបានចងក្នុងមាស ឱ្យពួកវាស្ថិត
 តាមជួររបស់ពួកវា។ ហើយថ្មទាំងនោះឱ្យជាថ្មដែលមានឈ្មោះរបស់ប្រុសទាំងដប់ពីរ
 របស់អីស្រាអែលតាមឈ្មោះរបស់ពួកគេ ដែលធ្លាក់ដូចត្រា នីមួយៗតាមឈ្មោះរបស់
 ខ្លួនឱ្យជាសម្រាប់កុលទាំងដប់ពីរ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើចំណងក្រវាត់ត្បាញគ្នាលើទំនាយ
 ជាការងារដូចច្រវាក់ ធ្វើពីមាសបរិសុទ្ធ។ ហើយ នឹងយក អេវ៉ាន ឈ្មោះ នៃ ពូជ

អីស្រាអែល លើ ហើយ អ្នកនឹងដាក់ លើ ទ្រូងកាត់សេចក្តី នៃ ការវិនិច្ឆ័យ ការបង្ហាញ និង សេចក្តីពិត ហើយ នឹងមាន លើ ទ្រូង របស់អេឌីន ទៅពេល គាត់ចូល ទៅក្នុង ទី បរិសុទ្ធ ចំពោះមុខ ព្រះអម្ចាស់ ហើយ នឹងយក អ ហើយអ្នកនឹងធ្វើការខាងក្នុងវែងពេញ ដែលមានពណ៌ខៀវទាំងមូល។ ហើយនឹងមានផ្នែកបើកចេញពីកណ្តាលរបស់គាត់ មាន តែមជ្ឈិមការបើក ជាការងារគ្នាញ ការភ្ជាប់គ្នាញរួមគ្នាចេញពីវា ដើម្បីឱ្យមិនហែក។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើជាយានរាងក្រោមដូចជាដាលីមកំពុងផ្កា គឺដាលីមតូចៗធ្វើពីក្រ ណាត់ខៀវ ស្វាយ ក្រហមបានវាយ និងក្រណាត់ល្អបានបង្វិលនៅជុំវិញជានិច្ច ជា មួយនឹងដាលីមតូចៗមាន និងកណ្តឹងនៅចន្លោះពួកវាជុំវិញ។ ផ្តែទទឹមមាស ដូដូណា និងផ្កា នៅលើជានិច្ចវិញ ហើយសំឡេងរបស់អានុននឹងឮបាន នៅពេលគាត់បម្រើ សេវា ពេលចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយពេលចេញមក ដើម្បីឱ្យ គាត់មិនស្លាប់។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើផ្ទាំងមាសបរិសុទ្ធ ហើយអ្នកនឹងចារឹកនៅក្នុងវាថ្លៃការ ចារឹកនៃត្រាថា ទីសក្ការៈនៃព្រះអម្ចាស់។ ហើយអ្នកនឹងដាក់វាលើខ្សែពណ៌ខៀវដែល បានបង្វិល ហើយវានឹងនៅលើក្រមា នៅផ្នែកមុខនៃក្រមាវានឹងស្ថិត។ ហើយវានឹង មានលើថ្នលរបស់អានុន ហើយអានុននឹងលើកយកបាបទាំងនោះនៃរបស់បរិសុទ្ធ ដែល កូនប្រុសរបស់អីស្រាអែលនឹងបរិសុទ្ធដោយគ្រប់អំណោយនៃរបស់បរិសុទ្ធរបស់ពួកគេ ហើយវានឹងមានលើថ្នលរបស់អានុនជានិច្ច ដើម្បីអាចទទួលយកបានចំពោះពួកគេនៅ ចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់។

ហើយពួកអ្នកដែលបានតុបតែងអារដោយក្រណាត់ល្អ ហើយអ្នកនឹងធ្វើក្រមាពីក្រ ណាត់ល្អ និងខ្សែក្រវាត់ដែលជាការងារចម្លាក់។ ហើយសម្រាប់ពួកកូនប្រុសរបស់អេឌីន អ្នកនឹងធ្វើអារធិប និងខ្សែក្រវាត់ ហើយអ្នកនឹងធ្វើក្រមាសម្រាប់ពួកគេ ដើម្បីកិត្តិយស និងសិរីល្អ។ ហើយអ្នកនឹងស្លៀកពាក់ពួកវាឱ្យអេឌីន ដែលជាបងប្រុសរបស់អ្នក និងពួក កូនប្រុសរបស់គាត់ជាមួយគ្នា ហើយអ្នកនឹងលាបប្រេងពួកគេ និងបំពេញដៃរបស់ ពួកគេ និងធ្វើឱ្យពួកគេបរិសុទ្ធ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចបម្រើជាសង្ឃដល់ខ្ញុំ។ ហើយអ្នកនឹង ធ្វើខោក្រណាត់លីនិងដល់ពួកគេ ដើម្បីគ្របភាពអាក្រាតនៃសាច់ឈាមរបស់ពួកគេ ពី ចង្កេះរហូតដល់ក្បាល។ ហើយអេឌីននិងប្រុសរបស់គាត់នឹងមានពួកវា នៅពេលពួកគេ ចូលទៅក្នុងតង់នៃសក្តិកម្ម ឬនៅពេលពួកគេចូលមកបម្រើទៅកាន់អាសនៈនៃពួក បរិសុទ្ធ ហើយពួកគេនឹងមិននាំបាបមកលើខ្លួនឯង ដើម្បីពួកគេមិនស្លាប់ នេះជាច្បាប់ អស់កល្បសម្រាប់គាត់ និងសម្រាប់ពូជពង្សរបស់គាត់ជាមួយគ្នា។

ហើយនេះគឺជាអ្វីដែលអ្នកនឹងធ្វើដល់ពួកគេ ដើម្បីធ្វើពិធីបរិសុទ្ធពួកគេឱ្យបម្រើជាសង្ឃដល់ខ្ញុំ។ អ្នកនឹងយកកូនគោមួយក្បាលពីហ្វូងគោ និងចៀមឈ្មោលគ្មានពុលពីរក្បាល។ និងនំប៉័ងគ្មានដំបែដែលបានប្របាច់ក្នុងប្រេង និងនំស្រាលគ្មានដំបែដែលលាបប្រេងក្នុងប្រេង អ្នកនឹងធ្វើវាពីម្សៅល្អិតនៃស្រូវរំសាយ។ ហើយអ្នកនឹងដាក់វាទាំងនោះក្នុងកន្ត្រកមួយ ហើយអ្នកនឹងនាំយកវាទាំងនោះមកជាមួយកន្ត្រក រួមទាំងកូនគោ និងចៀមពីរក្បាល។ ហើយអ្នកនឹងនាំអារ៉ុននិងកូនប្រុសរបស់គាត់មកលើទ្វារនៃតង់សក្ខីកម្ម ហើយអ្នកនឹងលាងពួកគេក្នុងទឹក។ ហើយបានយកអារ៉ុន អ្នកនឹងស្លៀកពាក់ឱ្យអារ៉ុនបងប្រុសរបស់អ្នក នូវអារ៉ុនខ្លីយូរ ហើយផ្នែកស្មា ហើយទ្រូងគ្រឿង ហើយអ្នកនឹងភ្ជាប់ទ្រូងគ្រឿងទៅកាន់ផ្នែកស្មាឱ្យគាត់។ ហើយអ្នកនឹងដាក់ក្រមាលើក្បាលរបស់គាត់ ហើយអ្នកនឹងដាក់ផ្លាកសញ្ញាដែលជាទីបរិសុទ្ធលើក្រមា។ ហើយអ្នកនឹងយកប្រេងលាប រួចចាក់វាលើក្បាលរបស់គាត់ ហើយលាបប្រេងគាត់។ ហើយអ្នកនឹងនាំកូនប្រុសរបស់គាត់មក ហើយអ្នកនឹងស្លៀកអារ៉ុនពួកគេ។ ហើយអ្នកនឹងចងក្រវ៉ាត់ពួកគេ ហើយអ្នកនឹងដាក់ក្រមាជុំវិញពួកគេ ហើយតំណែងបូជាចារ្យនឹងមានដល់ពួកគេសម្រាប់ខ្ញុំជារៀងរហូត ហើយអ្នកនឹងតែងតាំងអេរ៉ុននិងកូនប្រុសរបស់គាត់។ ហើយអ្នកនឹងនាំកូនគោឈ្មោលមកទៀតទ្វារនៃតង់សក្ខីកម្ម ហើយអេរ៉ុននិងពួកកូនប្រុសរបស់គាត់នឹងដាក់ដែនរបស់ពួកគេលើក្បាលកូនគោឈ្មោលនោះនៅខាងមុខព្រះអម្ចាស់ ក្បែរទ្វារនៃតង់សក្ខីកម្ម។ ហើយអ្នកនឹងសម្លាប់កូនគោនៅមុខព្រះអម្ចាស់ ក្បែរទ្វារនៃតង់សក្ខីកម្ម។ ហើយអ្នកនឹងយកឈាមពីកូនគោ ហើយដាក់លើសរនៃអាសនៈបូជាដោយម្រាមដៃរបស់អ្នក ហើយឈាមដែលនៅសល់ទាំងអស់ អ្នកនឹងចាក់ក្បែរមូលដ្ឋាននៃអាសនៈបូជា។ ហើយអ្នកនឹងយកវាល់ខ្លាញ់ដែលនៅលើពោះ និងផ្នែកលើនៃថ្លើម និងតម្រងនោមទាំងពីរ និងខ្លាញ់ដែលនៅលើវា ហើយអ្នកនឹងដាក់នៅលើអាសនៈបូជា។ ប៉ុន្តែសាច់របស់កូនគោ និងស្បែក និងលាមក អ្នកនឹងដុតបំផ្លាញដោយភ្លើងនៅខាងក្រៅជុំវិញ ដ្បិតវាគឺជាបាប។

ហើយ អ្នកនឹងយកចៀមមួយ ហើយអារ៉ុន និងប្រុសរបស់គាត់ នឹងដាក់ដែនរបស់ពួកគេ លើក្បាលនៃចៀម។ ហើយអ្នកនឹងសម្លាប់វា ហើយបានយកឈាមមក អ្នកនឹងចាក់ទៅលើអាសនៈជុំវិញ។ ហើយអ្នកនឹងកាត់ចៀមឯងជាពីរតាមសាច់ដុំ ហើយអ្នកនឹងលាងផ្នែកខាងក្នុងនិងជើងដោយទឹក ហើយអ្នកនឹងដាក់វាលើផ្នែកដែលកាត់ជាពីរជាមួយនឹងក្បាល។ ហើយអ្នកនឹងថ្វាយចៀមឈ្មោលទាំងមូលនោះលើអាសនៈបូជា ជាដែលដុតទាំងមូលដល់ព្រះអម្ចាស់ ទៅជាក្លិនក្រអូប ធូបសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយអ្នកនឹងយកចៀមឈ្មោលទីពីរ ហើយអេរ៉ុននិងកូនប្រុសរបស់គាត់នឹងដាក់ដែនរបស់ពួកគេលើក្បាលនៃចៀមឈ្មោល។ ហើយអ្នកនឹងសម្លាប់វា រួចយកឈាមរបស់វា ហើយដាក់

លើមែកត្រចៀកស្តាំរបស់អឺរ៉ុន និងលើចុងដៃស្តាំ និងលើចុងជើងស្តាំ ហើយលើមែក
ត្រចៀកស្តាំរបស់កូនឯគាត់ និងលើចុងដៃស្តាំរបស់ពួកគេ និងលើចុងជើងស្តាំរបស់
ពួកគេ។ ហើយអ្នកនឹងយកឈាមពីអាសនៈចូជា និងប្រុងនៃការលាបប្រេង រួច
បោះលើអឺរ៉ុន និងលើអារវរបស់គាត់ និងលើកូនប្រុសរបស់គាត់ និងលើអារវនៃកូន
ប្រុសរបស់គាត់ជាមួយគាត់។ ហើយគាត់នឹងត្រូវធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធ ទាំងអារវរបស់គាត់ និងកូន
ប្រុសរបស់គាត់ និងអារវនៃកូនប្រុសរបស់គាត់ជាមួយគាត់។ ប៉ុន្តែឈាមនៃចៀមឈ្មោល
អ្នកនឹងចាក់ជុំវិញអាសនៈចូជា។ ហើយអ្នកនឹងយកខ្នាញ់របស់ចៀម និងខ្នាញ់ដែល
គ្របពោះ និងផ្នែកនៃថ្លើម និងតម្រងនោមទាំងពីរ និងខ្នាញ់ដែលនៅលើពួកវា និងដៃ
ស្តាំ ដ្បិតនេះគឺជាការបំពេញ។ ហើយនិប្បងមួយដែលធ្វើពីប្រេង និងនិម្ព័នមួយពីក្រក
នៃនិប្បងគ្មានដំបែដែលបានដាក់ពីមុខព្រះអម្ចាស់។ ហើយអ្នកនឹងដាក់ទាំងអស់នេះលើ
ដៃរបស់អឺរ៉ុន និងលើដៃរបស់ប្រុសទាំងនោះរបស់គាត់ ហើយអ្នកនឹងបំបែកពួកវាជា
ការចូជានៅមុខព្រះអម្ចាស់។ ហើយអ្នកនឹងយកវាទាំងនោះចេញពីដៃរបស់ពួកគេ
ហើយអ្នកនឹងថ្វាយលើអាសនៈនៃការថ្វាយយ៉ាងពេញលេញឱ្យជាត្រីក្រអូបនៅចំពោះ
មុខព្រះអម្ចាស់។ នេះគឺជាការថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយអ្នកនឹងយកទ្រូងពីចៀមនៃ
ការពិសិដ្ឋដែលជារបស់អឺរ៉ុន ហើយអ្នកនឹងបំបែកវាជាតង្វាយនៅចំពោះព្រះភក្ត្រ
ព្រះអម្ចាស់ ហើយវានឹងជាចំណែករបស់អ្នក។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធនូវទ្រូងដែល
ជាការថ្វាយដាច់ដោយឡែក និងដៃនៃការថ្វាយលើកឡើង ដែលត្រូវបានដាច់ដោយ
ឡែក និងដែលត្រូវបានយកចេញពីចៀមឈ្មោលនៃការប្រគល់តំណែង ពីអឺរ៉ុន និងពី
កូនប្រុសទាំងអស់របស់គាត់។ ហើយនេះនឹងជាក្រុមបទអស់កល្បសម្រាប់អឺរ៉ុននិងពួក
បុត្ររបស់គាត់ពីសំណាក់ពួកបុត្រអ៊ីស្រាអែល ដ្បិតនេះគឺជាការថ្វាយ ហើយការថ្វាយ
នេះនឹងមកពីសំណាក់ពួកបុត្រអ៊ីស្រាអែលពីយញ្ញូជាសន្តិបូជារបស់ពួកបុត្រ
អ៊ីស្រាអែល ជាការថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់។

ហើយរូបបរិសុទ្ធដែលជារបស់អឺរ៉ុន នឹងសម្រាប់ពួកកូនប្រុសរបស់គាត់បន្ទាប់ពី
គាត់ ដើម្បីលាបប្រេងពួកគេនៅក្នុងរូបទាំងនោះ ហើយដើម្បីបំពេញដៃរបស់ពួកគេ។
ប្រាំពីរថ្ងៃ អ្នកចូជាចារ្យដែលជំនួសគាត់ពីចំណោមពួកកូនប្រុសរបស់គាត់ ដែលនឹងចូល
ទៅក្នុងតង់នៃការបន្ទាល់ដើម្បីបម្រើសេវានៅកន្លែងបរិសុទ្ធ នឹងស្លៀកពាក់ពួកវា។
ហើយអ្នកនឹងយកពពែនៃការបញ្ចប់ ហើយអ្នកនឹងស្លោតសាច់នៅក្នុងទីកន្លែងបរិសុទ្ធ។
ហើយអារវនៃពួកប្រុសរបស់គាត់នឹងញ៉ាំងសាច់ពពែ និងនិប្បងដែលនៅក្នុងផង ក្បែរទ្វារ
នៃតង់សក្តិកម្ម។ ពួកគេនឹងបរិភោគវត្ថុទាំងនោះ ដែលពួកគេត្រូវបានធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធក្នុង
នោះ ដើម្បីបំពេញដៃរបស់ពួកគេ និងដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេបរិសុទ្ធ ហើយជនបរទេសមិន
ត្រូវបរិភោគវត្ថុទាំងនោះទេ ដ្បិតវាជារត្ថុបរិសុទ្ធ។ ប្រសិនបើសាច់នៃការចូជាសម្រាប់

ការបញ្ចប់ និងនិម្មិតនៅសល់រហូតដល់ព្រឹក អ្នកត្រូវដុតផ្នែកដែលនៅសល់ដោយឆ្អឹង
វាមិនត្រូវបរិភោគទេ ព្រោះវាជាទីសក្ការៈ។

ហើយអ្នកនឹងធ្វើចំពោះអារ្យនិងកូនប្រុសរបស់គាត់ដូច្នោះ តាមទាំងអស់ដែលខ្ញុំ
បានបញ្ជូនដល់អ្នក។ អ្នកនឹងតែងតាំងដែរបស់ពួកគេរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ។ ហើយអ្នកនឹង
ធ្វើកូនគោនៃបាបនៅថ្ងៃនៃការបន្សុទ្ធ ហើយអ្នកនឹងបន្សុទ្ធអាសនៈក្នុងការធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធ
អ្នកលើវា ហើយអ្នកនឹងលាបវាដើម្បីធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធជាវា។ ប្រាំពីរថ្ងៃ អ្នកនឹងសម្អាតជញ្ជាំង
និងបន្តសុទ្ធជាវា ហើយជញ្ជាំងនឹងជាបរិសុទ្ធនៃបរិសុទ្ធ គ្រប់អ្នកដែលប៉ះជញ្ជាំងនឹងត្រូវ
ធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធ។ ហើយទាំងនេះគឺជាអ្វីដែលអ្នកនឹងធ្វើលើអាសនៈថ្វាយៈ កូនចៀមមាន
អាយុមួយឆ្នាំគ្មានពុតស្នាមពីរក្បាលក្នុងមួយថ្ងៃលើអាសនៈថ្វាយជាបន្តបន្ទាប់ជាការ
ថ្វាយជានិច្ច។

កូនចៀមមួយអ្នកនឹងធ្វើនៅពេលព្រឹក ហើយកូនចៀមទីពីរអ្នកនឹងធ្វើនៅពេល
ល្ងាច។ ហើយម្សៅល្អមួយភាគទីដប់លាយក្នុងប្រេងវាយមួយភាគបួននៃហ៊ុន ហើយការ
សង្ស័យស្រាមួយភាគបួននៃហ៊ុនសម្រាប់កូនចៀមមួយក្បាល។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើ
កូនចៀមទីពីរនៅពេលល្ងាច តាមការបូជានៅពេលព្រឹក និងតាមការសូត្រស្រាមរបស់វា
អ្នកនឹងធ្វើវាជាក្លិនក្រអូបជាច្រើនថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់។ ការបូជាជាបន្តបន្ទាប់សម្រាប់
ជំនាន់របស់អ្នករាល់គ្នា នៅលើទ្វារនៃតង់ព្រះបន្ទាល់ នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់
ក្នុងកន្លែងដែលខ្ញុំនឹងបង្ហាញខ្លួនចំពោះអ្នក ពីទីនោះ ដើម្បីនិយាយជាមួយអ្នក។ ហើយខ្ញុំ
នឹងតែងតាំងទីនោះដល់ពួកកូនប្រុសអីស្រាអែល ហើយខ្ញុំនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធក្នុង
សិរីលក្ខណ៍របស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យតង់នៃសក្តិកម្ម និងផ្ទាំងបូជាបរិសុទ្ធ ហើយខ្ញុំនឹង
ធ្វើឱ្យអារ្យនិងកូនប្រុសរបស់គាត់បរិសុទ្ធ ដើម្បីបម្រើជាបូជាចារ្យដល់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនឹង
ត្រូវបានអំពាវនាវក្នុងចំណោមពួកបុត្រអីស្រាអែល ហើយខ្ញុំនឹងជាព្រះរបស់ពួកគេ។
ហើយពួកគេនឹងដឹងថា ខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់ពួកគេ ដែលបាននាំពួកគេចេញពី
ស្រុកអេហ្ស៊ីប ដើម្បីត្រូវបានអំពាវនាវដល់ពួកគេ ហើយដើម្បីជាព្រះរបស់ពួកគេ។

៣០

ហើយអ្នកនឹងធ្វើអាសនៈថ្វាយតង់ធ្លុបពីលើដីដែលមិនរលួយ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើវា
ឱ្យមានប្រវែងមួយគូបត ហើយទទឹងមួយគូបត វានឹងជាការរំ ហើយកម្ពស់ពីរគូបត សរ
របស់វានឹងចេញពីខ្លួនវាផ្ទាល់ ហើយអ្នកនឹងស្រោបឈ្នានីសរបស់វាដោយអាសនៈបរិសុទ្ធ

ហើយជញ្ជាំងរបស់វាជុំវិញ ហើយសរសរបស់វា ហើយអ្នកនឹងធ្វើជាប់វានូវក្រវ៉ាត់មាសរិត
ជុំវិញ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើចិញ្ចៀនមាសបរិសុទ្ធពីរនោះក្រោមគែមដែលបានបង្វិលរបស់វា
អ្នកនឹងធ្វើនៅលើចំហៀងទាំងពីរ ហើយពួកវានឹងជាកន្លែងទ្រទ្រង់សម្រាប់ដំបង ដើម្បី
លើកវាដោយពួកវា។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើដំបងពីលើដៃលមិនរលួយ ហើយរៀបចំពួកវា
ដោយមាស។ ហើយអ្នកនឹងដាក់វាទល់មុខនឹងផ្ទាំងរនាំងដែលនៅលើហិបនៃការសាក្សី
ក្នុងទីដែលខ្ញុំនឹងបង្ហាញខ្លួនដល់អ្នកពីទីនោះ។ ហើយអេវីននឹងដុតធូបសមាសធាតុ
ស្តើងលើវានៅពេលព្រឹកៗ នៅពេលដែលគាត់ថែរក្សាចង្កៀង គាត់នឹងដុតធូបលើវា។
ហើយ នៅពេលណា អារ៉ូន ដុតចង្កៀងនៅពេលយប់ គាត់នឹងដុតធូបលើវា។ ធូបជាប់
លាប់ជាទិចមុខព្រះអម្ចាស់ ទៅក្នុងជំនាន់របស់ពួកគេ។ ហើយគាត់នឹងមិនដុតធូបផ្សេង
ទៀតលើវាទេ ការថ្វាយតម្លៃ ការបូជា ហើយអ្នកនឹងមិនចាក់ការថ្វាយជាភេសជ្ជៈលើ
វាទេ។ និងអេវីននឹងធ្វើការលើកលែងបាបលើសរសរបស់វាម្តងក្នុងមួយឆ្នាំ
ដោយឈាមនៃការបន្សុទ្ធគាត់នឹងបន្សុទ្ធវាសម្រាប់ជំនាន់របស់ពួកគេ វាជាអ្វីដែល
បរិសុទ្ធបំផុតសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ ប្រសិនបើអ្នកទទួលយកការ
ជំរឿនរបស់ពួកកូនប្រុសក្រសែដែលនៅក្នុងការមើលថែរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេ
នឹងយប់នឹងផ្តល់ផ្លែឈើព្រៃលើរបស់គាត់ដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយនឹងមិនមានការដួល
កើតឡើងចំពោះពួកគេនៅក្នុងការមើលថែរបស់ពួកគេ។ ហើយនេះគឺជាអ្វីដែលពួកគេ
នឹងឱ្យ គឺអស់អ្នកដែលឆ្លងកាត់ការពិនិត្យ ពាក់កណ្តាលនៃឪឌ្រាក់ម៉ា ដែលគឺ
តាមឪឌ្រាក់ម៉ាបរិសុទ្ធ ម្តែងរូបលក្ខណៈមួយឪឌ្រាក់ម៉ា ហើយពាក់កណ្តាលនៃឪឌ្រាក់ម៉ា
គឺជាការបរិច្ចាគដល់ព្រះអម្ចាស់។ គ្រប់ម្នាក់ដែលឆ្លងកាត់ចូលទៅក្នុងការពិនិត្យពីអាហ្ម
ម្តែងនិងខាងលើ និងផ្តល់ការរួមចំណែកដល់ព្រះអម្ចាស់។ អ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិមិនត្រូវ
បន្ថែម ហើយអ្នកក្រីក្រមិនត្រូវបន្ថយពីពាក់កណ្តាលនៃដីជ្រាក់ម ទៅពេលផ្តល់ការ
បរិច្ចាគដល់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីធ្វើការលោះបាបសម្រាប់ព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយ
អ្នកនឹងយកប្រាក់នៃការបរិច្ចាគពីកូនឪឌ្រាក់ម ហើយអ្នកនឹងផ្តល់វាទៅក្នុងសេវាកម្ម
នៃតង់នៃសក្ខីកម្ម ហើយវានឹងជាអនុស្សាវរីយ៍ដល់កូនឪឌ្រាក់មដែលនៅចាំដោះមុខ
ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីធ្វើការលោះបាបអំពីព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយព្រះអម្ចាស់បាន
មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា ធ្វើអាងសំរិទ្ធប្រាស់ និងមូលដ្ឋានប្រាស់សម្រាប់វា
ដើម្បីលាង ហើយអ្នកនឹងដាក់វានៅកណ្តាលរវាងតង់នៃសក្ខីកម្ម និងអាសនៈបូជា
ហើយអ្នកនឹងចាក់ទឹកចូលទៅក្នុងវា។ ហើយ អេវីន និងពួកប្រុសរបស់គាត់ នឹងលាងដៃ
និងជើងរបស់ពួកគេ ដោយទឹកពីវា។ នៅពេលពួកគេចូលទៅក្នុងតង់នៃការបន្ទាល់ ពួក
គេនឹងលាងដោយទឹក ហើយពួកគេនឹងមិនស្លាប់ទេ នៅពេលពួកគេចូលទៅជិត

អាសនៈ ឬជាដើម្បីធ្វើសេវា និងថ្វាយការថ្វាយដុតទាំងស្រុងដល់ព្រះអម្ចាស់។ ពួកគេនឹងលាងដៃ និងជើងដោយទឹក នៅពេលពួកគេចូលទៅក្នុងតង់នៃសក្ខីកម្ម ពួកគេនឹងលាងដោយទឹក ដើម្បីកុំឱ្យពួកគេស្លាប់ ហើយវានឹងជាច្បាប់អស់កល្បសម្រាប់ពួកគេសម្រាប់គាត់ និងជំនាន់របស់គាត់ជាមួយគាត់។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ ហើយ អ្នកចូរយកគ្រឿងទេស គឺផ្កាមីរុប្រើសរសៃស្រាយស៊ុតលើ ក្រវ៉ាន់ក្រអូបពាក់កណ្តាលនៃនេះពីររយហាសិប និងគ្រែងក្រអូបពីររយហាសិប។ និង ផ្កាលីលីប្រាំរយស៊ុតលើនៃពិសិដ្ឋ និងប្រេងអូលីវមួយហ៊ុន។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើវាជាប្រេងលាបបរិសុទ្ធ ជាក្រអូបផ្សំតាមសិល្បៈរបស់អ្នកផ្សំក្រអូប វានឹងជាប្រេងលាបបរិសុទ្ធ។ ហើយអ្នកនឹងលាបពីវាលើតង់នៃសក្ខីកម្ម និងហិបនៃតង់នៃសក្ខីកម្ម និងសម្ភារៈទាំងអស់របស់វា។ និង ជើងចង្កៀង និងសម្ភារៈទាំងអស់របស់វា និងអាសនៈសម្រាប់ធ្នូប និងជញ្ជាំងនៃការថ្វាយយញ្ញូជាដុត និងសម្ភារៈទាំងអស់របស់វា និងតុ និងសម្ភារៈទាំងអស់របស់វា និងអាង។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើឱ្យពួកវាបរិសុទ្ធ ហើយពួកវានឹងជារបស់បរិសុទ្ធបំផុត ទាំងអស់អ្នកដែលប៉ះពួកវា នឹងត្រូវធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធ។ និងអ្នកនឹងលាបអារ៉ុន និងពួកបុត្ររបស់គាត់ ហើយអ្នកនឹងធ្វើឱ្យពួកគេបរិសុទ្ធ ដើម្បីធ្វើសេវាជាប្រជាចារ្យចំពោះខ្ញុំ។ ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលថា ប្រេ លើ សាច់ឈាម របស់មនុស្ស មិន នឹងត្រូវ លាប ទេ និង តាម ការ រៀបចំ នេះ មិន អ្នករាល់គ្នា នឹងធ្វើ ចំពោះអ្នករាល់គ្នា ខ្លួនឯង អ្នកណាដែលនឹងធ្វើដូចគ្នា និងអ្នកណាដែលនឹងឱ្យពីរបស់គាត់ជន

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ យកគ្រឿងទេសសម្រាប់ខ្លួនអ្នក គឺស្លាក់តេ អូទីកា កាល់បាទីក្លិនីផ្អែម និងល្បួនថ្លា ត្រូវមានចំនួនស្មើគ្នា។ ហើយគេនឹងធ្វើធ្នូបក្លិនក្រអូបក្នុងនោះ ជាការងាររបស់អ្នកលាយក្លិនដែលលាយរួមគ្នា ជាការងារបរិសុទ្ធដ៏បរិសុទ្ធ។ ហើយអ្នកត្រូវវាយធ្នូបទាំងនេះឱ្យស្តើង រួចដាក់វានៅពីមុខផ្ទាំងបន្ទាល់ក្នុងតង់នៃការបន្ទាល់ ជាកន្លែងដែលខ្ញុំនឹងបង្ហាញខ្លួនដល់អ្នក។ ធ្នូបនេះនឹងជារបស់បរិសុទ្ធបំផុតសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ តាមការសំយោគនៃ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើសម្រាប់ខ្លួនឯងទេ វានឹងជាទិសក្ការៈសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាចំពោះព្រះអម្ចាស់ អ្នកណាធ្វើដូចគ្នាដើម្បីខ្លួននឹងត្រូវបាត់បង់ចេញពីប្រជាជនរបស់គាត់។

៣១

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ មើលឃើញ! ខ្ញុំបានហៅតាមឈ្មោះគឺ បេសាដែល ជាកូនរបស់ អ៊ូរី ជាកូនរបស់ ហ៊ារី ពីកុលរបស់ យូដា។ ហើយខ្ញុំ

បានបំពេញគាត់ដោយវិញ្ញាណដ៏ទេវភាពនៃប្រាជ្ញា ការយល់ដឹង និងចំណេះដឹង ក្នុង គ្រប់ការងារដើម្បីគិត។ និង ដើម្បីរួចនា ដើម្បីធ្វើការជាមួយមាស ប្រាក់ ទង្កិច ពណ៌ខៀវ ពណ៌ស្វាយ និងពណ៌ក្រហមដែលបានវាយ។ និងការធ្វើការថ្ម និងចូលទៅក្នុងការងារ ជាងឈើនៃឈើ ដើម្បីធ្វើការតាមការងារទាំងអស់។ ហើយខ្ញុំបានប្រគល់គាត់ និង អេលីអាបកូនរបស់អាហ្វិសាម៉ាក ពីកុលសម្ព័ន្ធដាន ហើយខ្ញុំបានប្រទានការយល់ដឹង ដល់វាលវាលអ្នកដែលមានចិត្តសមត្ថភាព ហើយពួកគេនឹងធ្វើទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានបញ្ជាទៅ អ្នក គឺគ្រាប់នៃការបន្ទាល់ ហើយហិបនៃសន្យា ហើយកន្លែងអាណិតដែលនៅលើវា ហើយគ្រឿងសង្ហារឹមនៃគ្រាប់។ ហើយអាសនៈបូជា ហើយតុ ហើយប្រដាប់ទាំងអស់ របស់វា ហើយជើងចង្កៀងបរិសុទ្ធ ហើយប្រដាប់ទាំងអស់របស់វា និងអាងលាងសម្អាត និងគ្រឹះរបស់វា។ និងខោអាវសម្រាប់ការបម្រើរបស់អេវីន និងខោអាវរបស់ពួកកូនប្រុស គាត់ ដើម្បីបម្រើជាបូជាច្បាស់ល្អ និងប្រេងនៃការលាបពី និងធ្នូនៃសមាសភាពដី បរិសុទ្ធ តាមទាំងអស់ដូចជាខ្ញុំបានបញ្ជាអ្នក ពួកគេនឹងធ្វើ។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា ហើយអ្នកចូរចេញទៅកាន់ពួក កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលថា៖ មើល ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរក្សាពួកសប្បាតរបស់ខ្ញុំ ព្រោះវា ជាសញ្ញារវាងខ្ញុំនិងអ្នករាល់គ្នាពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថាខ្ញុំ គឺជាព្រះអម្ចាស់ដែលធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាបរិសុទ្ធ។ ហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងរក្សាថ្ងៃសប្បាត ។ ព្រោះថាវាបរិសុទ្ធសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ចំពោះអ្នករាល់គ្នា។ អ្នកណាប្រមាថវានឹងត្រូវ សម្លាប់ចោលដោយសេចក្តីស្តាប់។ គ្រប់អ្នកដែលនឹងធ្វើការងារក្នុងថ្ងៃនោះ ព្រលឹង របស់គាត់នឹងត្រូវកាត់ចេញពីកណ្តាលប្រជាជនរបស់គាត់។ ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ អ្នកនឹងធ្វើការងារ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរគឺជាថ្ងៃសប្បាត ជាថ្ងៃសម្រាកបរិសុទ្ធដល់ ព្រះអម្ចាស់។ អ្នកណាក៏ដោយដែលធ្វើការងារនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ នឹងត្រូវប្រហារជីវិត។ ហើយកូនចៅរបស់អ៊ីស្រាអែលនឹងរក្សាថ្ងៃសប្បាត ដើម្បីប្រតិបត្តិវាពីជំនាន់មួយទៅ ជំនាន់មួយរបស់ពួកគេ។ An eternal Covenant between me and the sons of Israel, it is an eternal sign between me and them, because in six days the Lord made the heaven and the earth, and on the seventh day he rested and ceased. ហើយព្រះបានប្រទានដល់ម៉ូសេស នៅពេលដែល ព្រះអង្គឈប់និយាយជាមួយគាត់នៅលើភ្នំស៊ីណៃ នូវផ្ទាំងថ្មនៃសក្ខីកម្ម ដែល សរសេរដោយស្រាមដែររបស់ព្រះ។

ហើយប្រជាជនឃើញថា ម៉ូសេសបានយឺតយ៉ាវក្នុងការចុះមកពីភ្នំ ប្រជាជន
បានមកជុំគ្នាលើឆើរ៉ូន ហើយពួកគេនិយាយទៅគាត់ថា ក្រោកឡើង ហើយធ្វើព្រះដល់
យើង ដែលនឹងដើរនាំមុខយើង ដ្បិតម៉ូសេសនេះ មនុស្សដែលបាននាំយើងចេញពី
ស្រុកអេហ្ស៊ីប យើងមិនដឹងថាអ្វីបានកើតឡើងដល់គាត់។ ហើយឆើរ៉ូននិយាយទៅកាន់
ពួកគេថា៖ ដកចេញនូវរ៉េបេកមាសដែលនៅក្នុងត្រចៀករបស់ប្រពន្ធនិងកូនស្រីរបស់
អ្នករាល់គ្នា ហើយយកមកឱ្យខ្ញុំ។ ហើយប្រជាជនទាំងអស់បានដកក្រចកមាសដែលនៅ
ក្នុងត្រចៀករបស់ពួកគេចេញ ហើយនាំយកមកទៅកាន់ឆើរ៉ូន។ ហើយគាត់បាន
ទទួលពីដៃរបស់ពួកគេ ហើយបានបង្កើតវាដោយប្រដាប់សរសេរ ហើយបានធ្វើវាជារូប
ចម្លាក់កូនគោបាលកម្ពុជា ហើយបាននិយាយថា៖ ទាំងនេះគឺជាព្រះរបស់អ្នក
អ៊ីស្រាអែល ដែលបាននាំអ្នកឡើងពីដីអេហ្ស៊ីប។ ហើយនៅពេលឆើរ៉ូនឃើញ គាត់
បានសង់អាសនៈបូជាមួយដល់មុខវា ហើយឆើរ៉ូនបានប្រកាសថា៖ ថ្ងៃស្អែកនឹងមានពិធី
បុណ្យរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយដោយបានក្រោកឡើងពីព្រឹកនៅថ្ងៃបន្ទាប់ គាត់បាននាំ
យញ្ញូបូជាដុតឡើង ហើយបានថ្វាយយញ្ញូបូជាសន្តិភាព ហើយប្រជាជនបានអង្គុយញ៉ាំ
និងផឹក ហើយពួកគេបានក្រោកឡើងដើម្បីលេង។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ទៅឆាប់ៗ ចុះទៅពីទីនេះ
ដ្បិតប្រជាជនរបស់អ្នកដែលអ្នកបាននាំចេញពីដីប្រទេសអេហ្ស៊ីបបានប្រព្រឹត្តខុស
ច្បាប់។ ពួកគេបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសយ៉ាងឆាប់រហ័សចេញពីផ្លូវដែលខ្ញុំបានបញ្ជាដល់
ពួកគេ។ ពួកគេបានធ្វើកូនគោសម្រាប់ខ្លួនពួកគេ និងបានថ្វាយបង្គំដល់វា និងបានថ្វាយ
យញ្ញូបូជាដល់វា ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖ ទាំងនេះជាព្រះរបស់អ្នក អ៊ីស្រាអែល
ដែលបាននាំអ្នកឡើងចេញពីដីអេហ្ស៊ីប។ ហើយកឡាននេះ សូមអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំ ហើយ
ដោយកំពុងខឹងក្រោមចំពោះពួកគេ ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញពួកគេ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជា
ជាតិដ៏ធំមួយ។ ហើយម៉ូសេសបានទទួលសុំទៅមុខព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយ
និយាយថា៖ ហេតុអ្វីបានជាព្រះអម្ចាស់កំពុងខឹងដោយកំហឹងទៅកាន់ប្រជាជនរបស់
ព្រះអង្គ ដែលព្រះអង្គបាននាំចេញពីទឹកដីអេហ្ស៊ីបក្នុងកម្លាំងដ៏ធំ ហើយក្នុងដៃដ៏ខ្ពស់
របស់ព្រះអង្គ? កុំឱ្យពួកអេហ្ស៊ីបនិយាយថា ដោយអំពើអាក្រក់ គាត់បាននាំពួកគេចេញ
ដើម្បីសម្លាប់នៅលើភ្នំ និងដើម្បីបំផ្លាញពួកគេពីផែនដី។ សូមឈប់ពីកំហឹងក្រោមរបស់
ព្រះអង្គ ហើយសូមមេត្តាចំពោះអំពើអាក្រក់នៃប្រជាជនរបស់ព្រះអង្គ។ រំលឹកដល់អា
ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប ជាអ្នករបស់របស់អ្នក ដែលអ្នកបានស្ងៀមស្ងាមខ្លួនអ្នកផ្ទាល់
ហើយអ្នកបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំនឹងបង្កើនចំនួនពូជពង្សរបស់អ្នករាល់គ្នាឱ្យ
ច្រើនដូចជាផ្កាយនៅលើមេឃ ហើយដីទាំងអស់នេះដែលខ្ញុំបាននិយាយថានឹងប្រគល់

ឲ្យពួកគេ ពួកគេនឹងកាន់កាប់វាជារៀងរហូត។ ហើយព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានផ្តាច់ព្រះទ័យ ដើម្បីរក្សាប្រជាជនរបស់ទ្រង់។

ម៉ូសេសបានបែរត្រឡប់ចុះមកពីភ្នំ ហើយផ្ទាំងថ្មពីរនៃសក្ខីកម្មនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ជាផ្ទាំងថ្មដែលចារឹកលើទាំងពីរផ្នែករបស់វា គឺបានសរសេរទាំងសងខាង។ ហើយ ផ្ទាំងថ្មទាំងនោះជាការងាររបស់ព្រះ ហើយអក្សរសរសេរគឺជាអក្សរសរសេររបស់ព្រះ ដែលចារឹកនៅលើផ្ទាំងថ្ម។ ហើយ យ៉ូស៊ីអា បានស្តាប់សំឡេងប្រជាជនកំពុងស្រែក ក៏ និយាយទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ សំឡេងសង្គ្រាមនៅក្នុងជំរំ។ និងគាត់និយាយថាមិនមែន ជាសំឡេងនៃអ្នកដឹកនាំដោយកម្លាំងទេ ហើយក៏មិនមែនជាសំឡេងនៃអ្នកដឹកនាំនៃការ ផ្លាស់ប្តូរដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំសំឡេងនៃអ្នកដឹកនាំនៃស្រា។

ហើយ នៅពេលដែលគាត់ចូលទៅជិតជំរំ គាត់បានឃើញកូនគោនិងការរាំ ហើយ ម៉ូសេសបានខឹងយ៉ាងខ្លាំង គាត់បានបោះផ្ទាំងថ្មទាំងពីរចេញពីដៃរបស់គាត់ ហើយបាន បំបែកវានៅក្រោមភ្នំ។ ហើយបានយកគោដែលពួកគេបានធ្វើ បានដុតវាក្នុងភ្លើង ហើយ បានកិនវាឲ្យស្តើង ហើយបានប្រោះវាដោយទឹក ហើយបានឲ្យកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលផឹក វា។ ហើយម៉ូសេសនិយាយទៅអាវ៉ុនថា៖ ប្រជាជននេះបានធ្វើអ្វីទៅអ្នក ដែលអ្នកបាន នាំបាបអ្នកលើពួកគេ? ហើយ អាវ៉ុន បាននិយាយទៅកាន់ ម៉ូសេស ថា៖ កុំខឹង ចេហ្វ្រាយ ដ្បិតអ្នកដឹងពីចរិតប្រជាជននេះ។ ពួកគេនិយាយទៅខ្ញុំថា៖ ធ្វើព្រះឱ្យយើង ដែលនឹងដើរនាំមុខយើង ព្រោះម៉ូសេនេះ គឺជាមនុស្សដែលបាននាំយើងចេញពី ប្រទេសអេហ្ស៊ីប យើងមិនដឹងថាមានរឿងអ្វីកើតឡើងដល់គាត់ទេ។ ហើយខ្ញុំបាន និយាយទៅពួកគេថា ប្រសិនបើនរណាមានគ្រឿងអលង្ការមាស សូមដកចេញ ហើយ ពួកគេបានឱ្យខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានបោះវាចូលទៅក្នុងភ្លើង ហើយគោទារកនេះក៏ចេញមក។ ហើយម៉ូសេសបានឃើញប្រជាជនថាពួកគេត្រូវបានបែកខ្ញែក ដ្បិតអេវ៉ុនបានធ្វើឱ្យ ពួកគេបែកខ្ញែកក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃការរីករាយដល់សត្រូវរបស់ពួកគេ។ ម៉ូសេសបានឈរ នៅលើទ្វារជំរំ ហើយនិយាយថា៖ នរណាជាអ្នកនៃព្រះអម្ចាស់ ចូរមកកាន់ខ្ញុំ។ ដូច្នោះកូន ប្រុសទាំងអស់របស់លើវាបានមកជួបគាត់។ ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃអ៊ីស្រាអែល មានបន្ទូលដូចនេះថា ចូរឱ្យបុរសម្នាក់ៗពាក់ដាវ របស់ខ្លួននៅក្តៅ ហើយឆ្កងកាត់ និងត្រឡប់មកវិញពីច្រកទ្វារមួយទៅច្រកទ្វារមួយ តាមរយៈជំរំ ហើយសម្លាប់បុរសម្នាក់ៗនូវបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ និងអ្នកជិតខាងរបស់ គាត់ និងអ្នកដែលនៅជិតបំផុតរបស់គាត់។ ហើយកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់លើវាបានធ្វើ ដូចជាម៉ូសេសបាននិយាយដល់ពួកគេ ហើយបុរសចំពាន់នាក់បានដួលស្លាប់ចេញពី ប្រជាជនទាំងឡាយក្នុងថ្ងៃនោះ។ ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ ថ្ងៃនេះអ្នក

រាល់គ្នាបានបំពេញដែររបស់អ្នករាល់គ្នាដល់ព្រះអម្ចាស់ នីមួយៗតាមរយៈកូនប្រុសប្រុស
ប្អូនប្រុសរបស់គាត់ ដើម្បីឱ្យព្រះជ័យត្រូវបានប្រទានលើអ្នករាល់គ្នា។

និងបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីថ្ងៃស្អែក ម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ប្រជាជនថា៖
អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើបាបធំ ហើយកឡូវនេះខ្ញុំនឹងឡើងទៅកាន់ព្រះដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចធ្វើ
ការលោះបាបអំពីបាបរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ម៉ូសេសបានត្រឡប់ទៅរកព្រះអម្ចាស់ ហើយ
បាននិយាយថា៖ ខ្ញុំសូមអង្វរព្រះអម្ចាស់ ប្រជាជននេះបានធ្វើបាបធំ ហើយបានធ្វើព្រះ
មាសសម្រាប់ខ្លួនឯង។ ហើយកឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកលើកទោសបាបរបស់ពួកគេ សូម
លើកទោស ប៉ុន្តែប្រសិនបើមិនដូច្នោះទេ សូមលុបឈ្មោះខ្ញុំចេញពីសៀវភៅរបស់អ្នក
ដែលអ្នកបានសរសេរ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា ប្រសិនបើ
នរណាម្នាក់បានធ្វើបាបនៅចំពោះមុខខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងលុបឈ្មោះពួកគេចេញពីសៀវភៅរបស់
ខ្ញុំ។ កឡូវនេះ ចូរទៅចុះក្រោម ហើយនាំប្រជាជននេះទៅកាន់ទឹកនៃដីដែលខ្ញុំបាន
និយាយទៅអ្នក។ មើល ទេវតារបស់ខ្ញុំនឹងដើរនាំមុខអ្នក។ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃដែលខ្ញុំមកសួរ
សុខទុក្ខ ខ្ញុំនឹងនាំបាបរបស់ពួកគេមកលើពួកគេ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានរាយប្រជាជន
អំពីការធ្វើកូនគោ ដែលអីវ៉ុនបានធ្វើ។

៣៣

ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅម៉ូសេថា៖ ចូរទៅមុខ ឡើងទៅពីទីនេះ អ្នកនិង
ប្រជាជនរបស់អ្នក ដែលអ្នកបាននាំចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ទៅកាន់ទឹកដីដែលខ្ញុំបាន
សង្ខេបចំពោះអាប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប ដោយនិយាយថា៖ ទៅកាន់កូនចៅរបស់អ្នក
រាល់គ្នា ខ្ញុំនឹងប្រទានវា។ ហើយខ្ញុំនឹងបញ្ជូនទេវតុតរបស់ខ្ញុំទៅមុខអ្នក ហើយគាត់នឹង
បណ្តេញចេញនូវជនជាតិអាមីរ៉ា ហ៊ីតធីត ផេរីហ្ស៊ីត ហ្គីហ្គាស៊ីត ហ៊ីរីត យេហ្វូស៊ីត និង
កាណាន់។ ហើយខ្ញុំនឹងនាំអ្នកចូលទៅក្នុងដីដែលហ្សូទីកដោះគោនិងទឹកឃ្នុំ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹង
មិនឡើងជាមួយអ្នកទេ ដោយសារតែអ្នកជាប្រជាជនរឹងចម្រើន ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំបំផ្លាញអ្នក
នៅតាមផ្លូវ។ ហើយប្រជាជនបានឮពាក្យអាក្រក់នេះ ពួកគេបានទុក្ខព្រួយយ៉ាងខ្លាំង។
ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអីស្រាអែលថា អ្នករាល់គ្នាជា
ប្រជាជនរឹង ចូរមើលឱ្យច្បាស់ ខ្ញុំនឹងមិននាំមកនូវការវាយផ្សេងទៀតលើអ្នករាល់គ្នា
ទេ ហើយបំផ្លាញអ្នករាល់គ្នាឱ្យអស់។ ដូច្នេះកឡូវនេះ ចូរដោះចេញនូវអារពាក់ដី
រុងរឿងរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយនូវគ្រឿងតុបតែង ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញដល់អ្នកនូវអីដែល
ខ្ញុំនឹងធ្វើដល់អ្នក។ ហើយកូនប្រុសអីស្រាអែលបានដកចេញនូវគ្រឿងអលង្ការរបស់

ពួកគេ និងសម្លៀកបំពាក់ពិភ័យរបស់គេ។ ហើយម៉ូសេសបានយកទីតាំងរបស់គាត់មកបោះ
នៅខាងក្រៅជំរំ ឆ្ងាយពីជំរំ ហើយវាត្រូវបានហៅថាទីតាំងសក្តិកម្ម ហើយវាបានកើត
ឡើងថា អ្នកទាំងអស់ដែលស្វែងរកព្រះអម្ចាស់បានចេញទៅកាន់ទីតាំងដែលនៅខាង
ក្រៅជំរំ។ នៅពេលដែលម៉ូសេសកំពុងចូលទៅក្នុងតង់ដែលនៅខាងក្រៅជំរំ ប្រជាជន
ទាំងអស់បានឈរមើល នឹមួយនៅក្បែរទ្វារតង់របស់ខ្លួន ហើយបានសង្កេតម៉ូសេស
កំពុងចាកចេញរហូតដល់គាត់ចូលទៅក្នុងតង់។ ដូចជាពេលដែល ម៉ូសេស បានចូល
ទៅក្នុងតង់ សសរពពក បានចុះមក ហើយបានឈរនៅលើទ្វារតង់ ហើយបាននិយាយ
ជាមួយម៉ូសេស។ ហើយគាត់បាននិយាយជាមួយម៉ូសេស។ ហើយប្រជាជនទាំងអស់
បានឃើញសសរពពកឈរនៅលើទ្វារតង់ ហើយប្រជាជនទាំងអស់បានឈរឡើង
ពួកគេបានថ្វាយបង្គំម្នាក់ៗពីទ្វារតង់របស់ខ្លួន។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅ
កាន់ម៉ូសេសដោយផ្ទាល់មុខ ដូចជាអ្នកណាម្នាក់និយាយទៅកាន់មិត្តភក្តិរបស់ខ្លួន ហើយ
គាត់បានត្រឡប់ទៅក្នុងជំរំ ប៉ុន្តែអ្នកបម្រើគឺយ៉ូស៊ីអាកូនរបស់ណូនដែលនៅក្នុងមិនបាន
ចេញពីតង់នោះទេ។

ហើយម៉ូសេសនិយាយទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ថា៖ មើលទៅ អ្នកនិយាយទៅខ្ញុំថា នាំ
ប្រជាជននេះឡើងទៅ ប៉ុន្តែអ្នកមិនបានបង្ហាញដល់ខ្ញុំមានរណាដែលអ្នកនឹងធ្វើជាមួយ
ខ្ញុំទេ? ប៉ុន្តែអ្នកបាននិយាយទៅខ្ញុំថា ខ្ញុំស្គាល់អ្នកក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងអស់ ហើយ
អ្នកមានសេចក្តីគុណក្នុងចំណោមខ្ញុំ។ ប្រសិនបើខ្ញុំបានរកឃើញការពេញចិត្តមុខរបស់
អ្នក ស និងគាត់និយាយថា៖ ខ្ញុំផ្ទាល់នឹងទៅមុនអ្នក ហើយខ្ញុំនឹងផ្តល់ការសម្រាកដល់
អ្នក។ ហើយគាត់និយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា ប្រសិនបើព្រះអង្គមិនយាងជាមួយទេ សូម
កុំនាំខ្ញុំឡើងពីទីនេះ។ ហើយគេយ៉ាងណាដែលនឹងដឹងពិតប្រាកដថា ខ្ញុំបានរកឃើញការ
ពេញចិត្តពីអ្នក ទាំងខ្ញុំនិងប្រជាជនរបស់អ្នក លើកលែងតែអ្នកធ្វើដំណើរជាមួយយើង?
ហើយខ្ញុំនឹងត្រូវបានរៀនរៀង ទាំងខ្ញុំនិងប្រជាជនរបស់អ្នក ពីប្រជាជាតិទាំងអស់ ដែល
មាននៅលើផែនដី។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ពាក្យនេះដែល
អ្នកបាននិយាយ ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យសម្រេច ដ្បិតអ្នកបានរកឃើញព្រះគុណនៅចំពោះមុខខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំស្គាល់អ្នកក្នុងចំណោមគេទាំងអស់។ ហើយនិយាយថា៖ បង្ហាញខ្លួនអ្នកឯងទៅ
ខ្ញុំ។ ហើយបាននិយាយថា ខ្ញុំនឹងឆ្លងកាត់នៅពីមុខអ្នកជាមុនដោយភាពរុងរឿងរបស់ខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំនឹងហៅដោយឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ ព្រះនៅពីមុខអ្នក ហើយខ្ញុំនឹងមានការអាណិត
ចំពោះអ្នកដែលខ្ញុំមានការអាណិត ហើយខ្ញុំនឹងមានការមេត្តាករុណាចំពោះអ្នកដែលខ្ញុំ
មានការមេត្តាករុណា។ ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូលថា អ្នកនឹងមិនអាចឃើញមុខរបស់ខ្ញុំ
បានទេ ដ្បិតមនុស្សមិនអាចឃើញមុខរបស់ខ្ញុំហើយរស់នៅបានឡើយ។ ហើយ
ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖ មើល មានកន្លែងមួយក្បែរខ្ញុំ អ្នកនឹងឈរនៅលើថ្ម នៅពេល

ដែលសិរីរុងរឿងរបស់ខ្ញុំឆ្លងកាត់ ខ្ញុំនឹងដាក់អ្នកទៅក្នុងចន្លោះថ្ម ហើយខ្ញុំនឹងគ្របអ្នក
ដោយដៃរបស់ខ្ញុំ រហូតដល់ខ្ញុំឆ្លងកាត់។ ហើយខ្ញុំនឹងដកដៃចេញ ហើយបន្ទាប់មកអ្នក
នឹងឃើញខាងក្រោយរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែមុខរបស់ខ្ញុំនឹងមិនត្រូវបានឃើញដល់អ្នកទេ។

៣៤

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ ចូរចាក់ផ្ទាំងថ្មពីរសន្លឹក
សម្រាប់ខ្លួនអ្នក ដូចជាផ្ទាំងដំបូងដែរ ហើយចូរឡើងមកកាន់ខ្ញុំនៅលើភ្នំ ហើយខ្ញុំនឹង
សរសេរលើផ្ទាំងទាំងនោះនូវពាក្យដែលមាននៅក្នុងផ្ទាំងដំបូង ដែលអ្នកបានបំបែក។
ហើយចូរត្រៀមខ្លួនឱ្យរួចរាល់នៅពេលព្រឹក ហើយអ្នកនឹងឡើងទៅលើភ្នំសីណៃ ហើយ
អ្នកនឹងឈរចំពោះខ្ញុំនៅទីនោះលើកំពូលភ្នំ។ ហើយកុំឱ្យអ្នកណាម្នាក់ឡើងទៅជាមួយ
អ្នក ហើយកុំកុំឱ្យគេឃើញនៅលើភ្នំទាំងមូល ហើយចៀមនិងគោកកុំឱ្យស្មៅជិតភ្នំ
នោះដែរ។ ហើយគាត់បានចាក់ផ្ទាំងថ្មពីរដូចជាផ្ទាំងដំបូងទាំងនោះ ហើយម៉ូសេសបាន
ប្រាកព្រឹក ឡើងទៅលើភ្នំសីណៃ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់គាត់ ហើយ
ម៉ូសេសបានយកផ្ទាំងថ្មពីរទាំងនោះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានចុះមកក្នុងពពក ហើយ
បានឈរនៅទីនោះជាមួយគាត់ ហើយបានហៅព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយ
ព្រះអម្ចាស់បានឆ្លងកាត់ពីមុខគាត់ ហើយបានហៅថា ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់ ជាអ្នក
មេត្តាករុណា និងមេត្តា អត់ធ្មត់ និងប្រកបដោយមេត្តាច្រើន និងពិត។ ហើយរក្សា
សេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់រាប់ពាន់ជំនាន់ យកអំពើអយុត្តិធម៌ អំពើ
អយុត្តិធម៌ និងអំពើបាបចេញ ប៉ុន្តែនឹងមិនសម្អាតអ្នកមានទោស ដោយនាំអំពើ
អយុត្តិធម៌របស់ឪពុកមកលើកូន និងលើកូនចៅរហូតដល់ជំនាន់ទីបី និងទីបួន។ ហើយ
ម៉ូសេស បានប្រញាប់ខិនទៅលើដី ថ្វាយបង្គំ។ ហើយបាននិយាយថា៖ ប្រសិនបើខ្ញុំបាន
រកការអនុគ្រោះនៅចំពោះមុខអ្នក សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំធ្វើដំណើរជាមួយយើង
ដ្បិតប្រជាជននេះរឹងចេស ហើយសូមអ្នកលុបបាបរបស់យើង និងអំពើទុច្ចរិតរបស់
យើង ហើយយើងនឹងជារបស់អ្នក។

និងព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ ឃើញថា៖ ខ្ញុំដាក់សន្ធិសញ្ញា
ជាមួយអ្នកនៅចំពោះមុខប្រជាជនរបស់អ្នកទាំងអស់។ ខ្ញុំនឹងធ្វើកិច្ចការរុងរឿងដែលមិន
ដែលកើតឡើងនៅក្នុងផែនដីទាំងមូល និងនៅក្នុងជាតិទាំងអស់ឡើយ។ ហើយប្រជា
ជនទាំងអស់ដែលអ្នកនៅក្នុងចំណោមពួកគេនឹងឃើញការរីករាលដាលព្រះអម្ចាស់ ព្រោះ
ថាអស្ចារ្យណាស់នូវអ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើជូនអ្នក។ ចូរយកចិត្តទុកដាក់អ្នក ទាំងអស់ដែលខ្ញុំ

បញ្ហាចំពោះអ្នក។ មើល ខ្ញុំនឹងបណ្តេញចេញនៅមុខរបស់អ្នករាល់គ្នា នូវជនជាតិ
 អាមេរិក និងកាណាដា និងផែរីស៊ីត និងហ៊ីត និងហ៊ីរីត និងហ្គីហ្គេស៊ីត និងយេហ្វូស៊ីត។
 ចូរយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះខ្លួនអ្នក កុំធ្វើសន្តិសញ្ញាជាមួយអ្នកដែលរស់នៅលើដីដែល
 អ្នកកំពុងចូលទៅនោះ ក្រែងលោកយាយជាឧបសគ្គក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។ អ្នករាល់
 គ្នានឹងរុះរើទីបូជារបស់ពួកគេ ហើយនឹងបំបែកសសររបស់ពួកគេ ហើយនឹងកាប់
 ព្រៃឈើរបស់ពួកគេ ហើយនឹងដុតរូបចម្លាក់របស់ព្រះទាំងឡាយរបស់ពួកគេក្នុងភ្លើង។
 កុំថ្វាយបង្គំព្រះដទៃឡើយ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់ ដែលមានព្រះនាមថ្ងៃណែន
 គឺជាព្រះដ៏ថ្ងៃណែន។ កុំធ្វើសន្តិសញ្ញាជាមួយអ្នកដែលរស់នៅលើដីនោះ ហើយពួកគេ
 ប្រព្រឹត្តខ្លួនជាមនុស្សពេស្យាចំពោះព្រះរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេប្រជាដល់ព្រះរបស់
 ពួកគេ ហើយពួកគេអញ្ជើញអ្នក ហើយអ្នកបរិភោគអាហាររបស់ពួកគេ ហើយ
 អ្នកយកផលរបស់ពួកគេមកជូនកូនប្រុសរបស់អ្នក ហើយយកផលរបស់អ្នកឱ្យកូនប្រុស
 របស់ពួកគេ ហើយផលរបស់អ្នកនឹងប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ដោយដើរតាមព្រះរបស់ពួកគេ
 ហើយកូនប្រុសរបស់អ្នកនឹងប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ដោយដើរតាមព្រះរបស់ពួកគេ។
 ហើយអ្នកមិនត្រូវធ្វើព្រះដែលរលាយសម្រាប់ខ្លួនអ្នកទេ។ ហើយអ្នកនឹងរក្សាពិធីបុណ្យនៃ
 ប៉ុងគ្លានដំបែ ប្រាំពីរថ្ងៃអ្នកនឹងបរិភោគនិងប៉ុងគ្លានដំបែ ដូចជាខ្ញុំបានបញ្ជូនដល់អ្នក នៅ
 ក្នុងពេលវេលាកំណត់ក្នុងខែម្ចី ពីព្រោះនៅក្នុងខែម្ចីអ្នកបានចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប។
 រាល់ដំបូងដែលបើកស្បូវជារបស់ខ្ញុំ គឺពួកណែយទាំងអស់ រាល់កូនច្បងគោ និងកូន
 ច្បងចៀម។ ហើយអ្នកនឹងលោះកូនច្បងរបស់សត្វបន្ទុកដោយចៀម ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នក
 មិនលោះវា អ្នកនឹងផ្តល់តម្លៃ។ អ្នកនឹងលោះកូនប្រុសច្បងទាំងអស់របស់អ្នក អ្នកមិនត្រូវ
 បង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខខ្ញុំដោយដៃទេទេ។

រយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃធ្វើការ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរអ្នកនឹងសម្រាក ក្នុងពេលសាប
 ព្រោះ និងក្នុងពេលច្រូតកាត់ត្រូវសម្រាក។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើពិធីបុណ្យសំព្រាបីដល់ខ្ញុំ គឺ
 ការចាប់ផ្តើមនៃការច្រូតកាត់ត្រូវសាលី ហើយពិធីបុណ្យនៃការប្រជុំនៅកណ្តាលឆ្នាំ។
 បីដងក្នុងមួយឆ្នាំ បុរសទាំងអស់របស់អ្នកនឹងត្រូវបង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ព្រះ
 ជាម្ចាស់នៃអុំស្រាវែល។ នៅពេលណាដែលខ្ញុំបណ្តើញជាតិសាសន៍ទាំងនោះ
 ចេញពីមុខអ្នក និងពង្រីកព្រំដែនរបស់អ្នក គ្មាននរណាម្នាក់នឹងប្រាថ្នាដីរបស់អ្នកទេ
 នៅពេលដែលអ្នកឡើងទៅដើម្បីត្រូវបានឃើញពីមុខព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក បីដង
 ក្នុងមួយឆ្នាំ។ មិនត្រូវសម្លាប់ប្រជាលាមករបស់ខ្ញុំជាមួយនឹងនិមាណដំបែ ហើយមិនត្រូវ
 ទុកចំណង់ថ្វាយបូជាទេពិធីបុណ្យរលត់ផ្សោតរហ័តដល់ព្រឹក។ ផលិតផលដំបូងនៃ
 ផែនដីរបស់អ្នក អ្នកត្រូវដាក់ទៅក្នុងផ្ទះនៃព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក។ អ្នកមិនត្រូវស្តោរ
 កូនចៀមក្នុងទឹកដោះម្តាយរបស់វាទេ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេ

ថា៖ ចូរសរសេរពាក្យទាំងនេះសម្រាប់ខ្លួនអ្នក ដ្បិតដោយពាក្យទាំងនេះ ខ្ញុំបានធ្វើសន្តិសញ្ញាជាមួយអ្នក និងជាមួយអីស្រាអែល។ ហើយម៉ូសេសគឺនៅទីនោះចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់សែសិបថ្ងៃ និងសែសិបយប់ មិនបានបរិភោគនំប៉័ង ហើយមិនបានផឹកទឹក ហើយបានសរសេរពាក្យទាំងនេះនៃសន្យាលើផ្ទាំងថ្ម គឺពាក្យដប់។

នៅពេលដែលម៉ូសេសកំពុងចុះមកពីភ្នំ ហើយផ្ទាំងថ្មទាំងពីរនៅលើដៃរបស់ម៉ូសេស ពេលគាត់កំពុងចុះមកពីភ្នំ ម៉ូសេសមិនបានដឹងថា ការមើលឃើញនៃពណ៌នៃមុខរបស់គាត់បានរុងរឿងនៅពេលដែលគាត់និយាយជាមួយគាត់។ ហើយអារ៉ុន និងពួកចាស់ទុំទាំងអស់នៃអីស្រាអែលបានឃើញម៉ូសេស ហើយពណ៌នៃមុខរបស់គាត់ត្រូវបានធ្វើឱ្យមានសិរីល្អ។ ហើយពួកគេបានភ័យខ្លាចក្នុងការចូលទៅជិតគាត់។ ហើយម៉ូសេសបានហៅពួកគេ ហើយអារ៉ុននិងអ្នកគ្រប់គ្រងទាំងអស់នៃក្រុមជំនុំបានដាក់មកវិញទៅកាន់គាត់ ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ។

ហើយបន្ទាប់ពីនេះ កូនប្រុសអីស្រាអែលទាំងអស់បានមកជិតគាត់។ ហើយគាត់បានបញ្ជាដល់ពួកគេនូវអ្វីៗទាំងអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់គាត់នៅលើភ្នំស៊ីណៃ។ ហើយដោយសារតែគាត់បានឈប់និយាយទៅកាន់ពួកគេ គាត់បានដាក់ការគ្របបាំងលើមុខរបស់គាត់។ នៅពេលដែលម៉ូសេសចូលទៅមុខព្រះអម្ចាស់ដើម្បីនិយាយជាមួយព្រះអង្គ គាត់បានដកការគ្របបាំងចេញរហូតដល់ពេលចេញមក ហើយនៅពេលចេញមកគាត់បាននិយាយទៅកាន់កូនប្រុសអីស្រាអែលទាំងអស់នូវអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាទៅគាត់។ ហើយកូនប្រុសអីស្រាអែលបានឃើញមុខរបស់ម៉ូសេសថាបានត្រូវធ្វើឱ្យមានសិរីរុងរឿង ហើយម៉ូសេសបានដាក់ការគ្របលើមុខរបស់គាត់ផ្ទាល់រហូតដល់គាត់ចូលដើម្បីនិយាយជាមួយគាត់។

៣៥

ហើយម៉ូសេសបានប្រមូលផ្តុំក្រុមជំនុំទាំងអស់នៃកូនប្រុសអីស្រាអែល ហើយនិយាយថា៖ ទាំងនេះគឺជាពាក្យដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលឱ្យធ្វើពួកគេ។ ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ អ្នកនឹងធ្វើការងារ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ គឺជាការសម្រាក ពិសិដ្ឋសប្បាតហ៍ ការសម្រាកសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ អ្នកណាដែលធ្វើការងារនៅថ្ងៃនោះ ត្រូវឱ្យស្លាប់។ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវដុតភ្លើងនៅក្នុងទីលំនៅទាំងអស់របស់អ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃស្អាតទេ ខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់។ ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំកូនប

អីស្រាអែលទាំងអស់ទាំងនេះ ជាពាក្យដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ថា យករបស់ថ្វាយ ជូនពីអ្នករាល់គ្នាសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់។ អស់អ្នកដែលព្រមទទួលយកដោយដឹងចិត្ត នឹង នាំយកផ្លែដំបូងមកថ្វាយព្រះអម្ចាស់គឺ មាស ប្រាក់ និងទង់ដែង។ ហ្សាស៊ីន ពណ៌ស្វាយ ក្រហមឈាម ទ្វេដង បានបង្វិល និងក្រណាត់ល្អបានបង្វិល និងសក់ពពែ។ និង ស្បែកចៀមដែលបានជ្រលកពណ៌ក្រហម និងស្បែកពណ៌ខៀវ និងឈើមិនរលួយ និង ថ្មសាឌីស និង ថ្មសម្រាប់ការឆ្លាក់ ទៅក្នុងការដាក់ស្នា និងអារវែង។ ហើយ អ្នកទាំងអស់ ដែលមានប្រាជ្ញាក្នុងដួងចិត្ត ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ចូរមកធ្វើការគ្រប់យ៉ាងដែល ព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជា។ តង់ និងគម្របនា និងស្បែកនា និងឈើទ្រនាប់ និងរបារ និងសសរ និង ហិបថែនការបន្ទាល់ និងដំបងរបស់វា និងកន្លែងអាណិតរបស់វា និង រាំងនន។ និង តុ និង ឧបករណ៍ទាំងអស់របស់វា។ និងជើងចង្កៀងនៃពន្លឺ និងផុងទាំង អស់របស់វា និងអាសនៈប្លូជា និងសម្ភារៈទាំងអស់របស់វា ហើយអារពិស័ដ្ឋរបស់អេវីន សង្ឃ និងអារដែលពួកគេនឹងបម្រើក្នុងនោះ និងអារទ្រនាប់សម្រាប់កូនប្រុសរបស់អេវីន ក្នុងតំណែងសង្ឃ និងប្រេងលាបប្រេង និងធ្នូបសមាសភាព។

ហើយជំនុំកូនឲ្យកស្រែអែលទាំងអស់បានចេញទៅពីម៉ូសេស។ ហើយពួកគេបាន នាំមកម្នាក់ៗ តាមដែលដួងចិត្តរបស់ពួកគេបាននាំមក ហើយអស់អ្នកដែលព្រលឹងរបស់ ពួកគេសម្រេចចិត្ត បាននាំношениеថ្វាយមក ហើយពួកគេបាននាំношениеថ្វាយ ដល់ព្រះអម្ចាស់ សម្រាប់ការងារទាំងអស់នៃតង់នៃសក្ខីកម្ម ហើយសម្រាប់ការបម្រើទាំង អស់របស់វា ហើយសម្រាប់ស្លៀកពាក់ទាំងអស់នៃភាពបរិសុទ្ធ។ ហើយបុរសទាំងនោះ បាននាំមកពីស្រ្តីទាំងអស់អ្នកដែលចិត្តគិតថា បាននាំមកនូវគ្រា ក្រចក ចិញ្ចៀន ច្រវាក់ស្មុគ្រស្មាញ និងក្រវិល គ្រប់វត្ថុមាសទាំងអស់។ ហើយ អស់អ្នកដែលនាំយកការ ថ្វាយមាសដល់ព្រះអម្ចាស់ និងអ្នកដែលរកឃើញក្រណាត់ណាំងល្អ ស្បែកពណ៌ខៀវ និងស្បែកចៀមលាបពណ៌ក្រហម ក៏បាននាំយកមក។ ហើយអ្នកទាំងអស់ដែលយកការ ថ្វាយបាននាំមកនូវប្រាក់និងសំរិទ្ធជាការថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នកដែលមានឈើ មិនរលួយត្រូវបានរកឃើញក៏បានយកមកសម្រាប់ការងារទាំងអស់នៃការរៀបចំ។ ហើយស្រ្តីទាំងអស់ដែលមានប្រាជ្ញាក្នុងចិត្ត បានកាត់ដោយដៃរបស់ពួកគេ បាននាំមក នូវអ្វីដែលកាត់រួច គឺពណ៌ខៀវ ពណ៌ស្វាយ ពណ៌ក្រហម និងក្រណាត់ល្អ។ ហើយស្រ្តី ទាំងអស់ ដែលចិត្តរបស់ពួកគេបានហាក់ដូចជាមានប្រាជ្ញា បានស្តាយសក់ពពែ។ ហើយ ពួកអ្នកគ្រប់គ្រងបាននាំយកថ្មក្នុងមរកត និងថ្មសម្រាប់ការបំពេញទៅក្នុងផ្នែកស្នា និង ផ្លាកទ្រូង។ និងការសមាសភាពទាំងឡាយ និងទៅក្នុងប្រេងនៃការលាបពី និងការ សមាសភាពនៃធ្នូប។ និង បុរស និង ស្រ្តី ទាំងអស់ ដែល ចិត្តរបស់ពួកគេ នាំឱ្យចូលធ្វើ ការងារទាំងអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ឱ្យធ្វើតាមរយៈម៉ូសេ កូនប្រុសកស្រែអែល

បាននាំយកношение មកថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយម៉ូសេបាននិយាយទៅកាន់
 ពួកកូនប្រុសរបស់ក្រសែលថា៖ ឃើញហើយ! ព្រះបានហៅតាមឈ្មោះនូវ
 បេសាលេល ជាកូនរបស់អ្វីវី ជាចៅរបស់ហ៊ែរ ពីកុលយូដា ហើយបានបំពេញគាត់ដោយ
 វិញ្ញាណដ៏ទេវភាពនៃប្រាជ្ញា ការយល់ដឹង និងចំណេះដឹងទាំងអស់។ ត្រូវជាស្ថាបត្យករ
 តាមការងារទាំងអស់នៃស្ថាបត្យកម្ម ធ្វើមាស ប្រាក់ និងទង់ដែង និងធ្វើការម្ជុំ និងធ្វើ
 ការរយី និងធ្វើការងារគ្រប់យ៉ាងដោយប្រាជ្ញា។ ហើយគាត់បានប្រទានចិត្តដើម្បីឱ្យ
 ឈានទៅមុខដល់គាត់ផង និងដល់អេលាបដែលជាកូនរបស់អាហ៊ីសាម៉ាក ពីកុលដាន។
 ហើយបានបំពេញពួកគេដោយប្រាជ្ញា ការយល់ដឹង និងចិត្ត ដើម្បីយល់ និងធ្វើការងារ
 ទាំងអស់របស់ដែលបរិសុទ្ធ ហើយរត់ត្បាញ និងរត់ឆ្លៀត ត្បាញដោយក្រហម និងក្រ
 ណាត់ល្អ ធ្វើការងាររាល់យ៉ាងនៃស្ថាបត្យកម្ម និងការឆ្លៀត។

៣៦

ហើយបេសេលេល និងអេលាប និងមនុស្សប្រាជ្ញគ្រប់គ្នាដែលមានគំនិតប្រាជ្ញា
 ដែលត្រូវបានប្រទានប្រាជ្ញានិងចំណេះដឹងដល់ពួកគេ ដើម្បីយល់ដឹងធ្វើការងារទាំង
 អស់តាមកាតព្វកិច្ចបរិសុទ្ធ តាមគ្រប់អ្វីដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជា បានធ្វើ។ ហើយ
 ម៉ូសេសបានហៅបេសេលេល និងអេលាប ព្រមទាំងអស់អ្នកដែលមានប្រាជ្ញា ដែលព្រះ
 បានប្រទានចំណេះដឹងនៅក្នុងដួងចិត្ត និងអស់អ្នកដែលចង់មកធ្វើការងារដោយស្ម័គ្រ
 ចិត្ត ដើម្បីបំពេញការងារទាំងនោះ។ ហើយពួកគេបានយកពីម៉ូសេសនូវការរួមចំណែក
 ទាំងអស់ដែលកូនប្រុសក្រសែលបាននាំមកសម្រាប់ការងារបរិសុទ្ធទាំងអស់ដើម្បីធ្វើ
 ពួកវា ហើយពួកគេខ្លួនឯងនៅតែបន្តទទួលនូវអ្វីដែលកំពុងត្រូវបាននាំមកពីអ្នកដែល
 កំពុងនាំមករៀងរាល់ព្រឹក។ ហើយ អ្នកប្រាជ្ញទាំងអស់ដែលធ្វើការងាររបស់ទីបរិសុទ្ធ
 បានមកដល់ ម្នាក់ៗតាមការងារដែលពួកគេកំពុងធ្វើ។ និងគាត់បាននិយាយទៅកាន់
 ម៉ូសេថា ប្រជាជននាំយករបស់យ៉ាងច្រើនតាមការងារទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់បាន
 បញ្ជាឱ្យធ្វើ។ ហើយម៉ូសេសបានបញ្ជា ហើយគាត់បានប្រកាសនៅក្នុងជំរំថា បុរសនិង
 ស្រ្តីកុំធ្វើការលើកង់ថ្វាយដំបូងសម្រាប់ទីបរិសុទ្ធឡើយ ហើយប្រជាជនត្រូវបានរា
 វាំងមិនឱ្យថ្វាយទៅទេ។ ហើយការងារទាំងនោះគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ពួកគេដើម្បីធ្វើ
 ការសាងសង់ ហើយពួកគេបានទុកសល់។ ហើយអ្នកប្រាជ្ញទាំងអស់ដែលកំពុងធ្វើការ
 បានធ្វើចំណាស់បរិសុទ្ធដែលគឺសម្រាប់អេរ៉ុនសង្ឃ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់
 ម៉ូសេ។ ហើយគាត់បានធ្វើស្នាដៃពីមាស និងខៀវ និងស្វាយ និងក្រហមវាយ និងក្រណាត់
 សរាយ។ ហើយស្លឹកមាសត្រូវបានកាត់ជាសក់ ដើម្បីដេរជាមួយពណ៌ខៀវ និងពណ៌

ស្វាយ និងពណ៌ក្រហមដែលបានវាយ និងក្រណាត់ល្អដែលបានបង្វិល ជាការងារដទៃ
ដែលគេបានធ្វើវា។ ផ្នែកស្នាដៃលក់ដាច់គ្នាចេញពីផ្នែកទាំងពីរ ជាការងារត្បាញទៅ
ក្នុងគ្នាទៅវិញទៅមក ត្បាញចូលគ្នាតាមខ្លួនវា។ ពីរបស់របស់គាត់ ពួកគេបានធ្វើវា តាម
ការធ្វើកំណាញ់របស់គាត់ ពីមាស និងខ្សែរ និងស្វាយ និងក្រហមដែលបានវាយ និងក្រ
ណាត់ល្អដែលបានវាយ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេ។ ហើយពួកគេបានធ្វើថ្ម
ត្បាញមរកតទាំងពីរភ្ជាប់ជាមួយគ្នាហើយរុំព័ទ្ធដោយមាស ចារឹកហើយឆ្លាក់ចេញជាការ
ចារឹកត្រដោយឈ្មោះនៃកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល។ ហើយគាត់បានដាក់ពួកវាលើស្នា
របស់អារ ជាថ្មនៃការចងចាំសម្រាប់កូនប្រុសរបស់អ៊ីស្រាអែល ដូចជាព្រះអម្ចាស់បាន
បញ្ជាដល់ម៉ូសេ។

ហើយពួកគេបានធ្វើចង់ទ្រូង ជាការងារត្បាញពីពិធានាតាមការងាររបស់អារ
ធ្វើពីមាស និងខ្សែរ និងស្វាយ និងក្រហមដែលបានវាយ និងក្រណាត់ល្អដែលបាន
បញ្ជិត។ ពួកគេបានធ្វើវត្ថុពាក់ទ្រូងជាការងារដទៃដង មានប្រវែងមួយវែង និងទទឹងមួយវែង
ដទៃដង។ និងក្រណាត់ដាក់ដោយថ្មបួនជួរត្រូវបានត្បាញជាមួយគ្នាក្នុងនោះ គឺជាជួរថ្ម
ស្វាយ និងត្នាបាល និងមរកត ជាជួរទីមួយ។ ហើយជួរទីពីរ គឺត្បាញ ត្បាញកណ្តឹង និង
យ៉ាស្ត័រ និងជួរទីបីគឺពេជ្រលើហ្វុយម អាហ្គាត និងអាមេធីស្ត ហើយជួរទីបួន គឺថ្មក្រី
សូលីត ថ្មបេលី និងថ្មអនីក្ស ដែលត្រូវបានព័ទ្ធជុំវិញដោយមាស និងត្រូវបានចងដោយ
មាស។ ហើយថ្មទាំងនោះត្រូវបានធ្វើឡើងតាមឈ្មោះរបស់ប្រុសក្រសែលដប់ពីរនាក់
ដោយឆ្លាក់ឈ្មោះរបស់ពួកគេនីមួយៗទៅក្នុងត្រា ឈ្មោះនីមួយៗសម្រាប់កុលដប់ពីរ។
ហើយពួកគេបានធ្វើចំណងក្រវ៉ាត់ដែលត្បាញចូលគ្នាលើសំពត់ទ្រូង ជាការងារត្បាញពី
មាសបរិសុទ្ធ។ ហើយពួកគេបានធ្វើផ្នែកស្នាមាសពីរ និងចិញ្ចៀនមាសពីរ ហើយពួកគេ
បានដាក់ចិញ្ចៀនមាសទាំងពីរនោះលើការចាប់ផ្តើមទាំងពីរនៃផ្នែកទ្រូង។ ហើយពួកគេ
បានដាក់ខ្សែមាសដែលត្រចាញ់គ្នាលើចិញ្ចៀនទាំងពីរផ្នែកនៃចង់ទ្រូង។ ហើយពួកគេ
បានដាក់គ្រឿងប្រដាប់ដែលបានត្បាញទាំងពីរនោះចូលទៅក្នុងការរួមចំណែកទាំងពីរ។
ហើយពួកគេបានដាក់លើផ្នែកស្នាទាំងពីរ ហើយបានដាក់លើស្នាទាំងនោះ
នៃអារអេធីដទៃដងតាមមុខ។ ហើយពួកគេបានធ្វើចិញ្ចៀនមាសពីរ ហើយបាន
ដាក់លើស្នាបទាំងពីរនៅចុងនៃទ្រូង និងលើចុងនៃផ្នែកខាងក្រោយនៃអារខាងក្នុង។
ហើយពួកគេបានធ្វើចិញ្ចៀនមាសពីរ ហើយពួកគេបានដាក់លើស្នាទាំងពីរ
របស់អារត្រពីខាងក្រោមរបស់វា តាមផ្នែកមុខ តាមការភ្ជាប់ពីខាងលើនៃការត្បាញ
របស់អារត្រ។ ហើយគាត់បានភ្ជាប់ទ្រូងនោះឱ្យរឹងមាំពីចិញ្ចៀននៅលើទ្រូងទៅកាន់
ចិញ្ចៀននៃអារ ដោយភ្ជាប់គ្នាដោយខ្សែពណ៌ខៀវដែលត្បាញចូលទៅក្នុងក្រណាត់
នៃអារ ដើម្បីកុំឱ្យទ្រូងនោះរលុះចេញពីអារ ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាទៅកាន់

ម៉ូសេ។ ហើយពួកគេបានធ្វើការខាងក្នុងដែលនៅក្រោមផ្នែកស្នា ជាកិច្ចការត្បាញទាំងមូលពណ៌ខៀវ។ ប៉ុន្តែការបើកនៃអាវនៃកណ្តាលត្រូវបានត្បាញប្រសិនគ្នា មានតែមជុំវិញការបើកដែលមិនអាចរលាយបាន។ ហើយពួកគេបានធ្វើលើផ្ទៃពោធិបស់អាវពីខាងក្រោមដូចជាផ្ទៃដាឡីមកំពុងរីកជាផ្ទៃដាឡីមតូចៗ ពីពណ៌ខៀវ និងពណ៌ស្វាយ និងពណ៌ក្រហមចាស់ដែលបានវាយ និងក្រណាត់ស្រាប់ដែលបានបង្វិល។ ហើយពួកគេបានធ្វើកណ្តឹងមាស ហើយបានដាក់កណ្តឹងទាំងនោះលើជាយអាវជុំវិញ រវាងផ្ទៃទទឹមទាំងនោះ។ កណ្តឹងមាស និងផ្ទៃដាឡីមនៅលើជាយអាវជាន់ក្នុងជុំវិញ សម្រាប់ការបម្រើ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាទៅកាន់ម៉ូសេ។ ហើយពួកគេបានធ្វើការក្រណាត់ល្អដែលត្បាញសម្រាប់អាវុន និងកូនប្រុសរបស់គាត់ និងក្រណាត់ចងក្បាលធ្វើពីក្រណាត់សណ្ត និងក្រណាត់ចងក្បាលធ្វើពីក្រណាត់សណ្ត និងខោធ្វើពីក្រណាត់សណ្តដែលបានវាយ។ និងខ្សែក្រវ៉ាត់របស់ពួកគេធ្វើពីក្រណាត់ស្វាយល្អ និងពណ៌ខៀវ និងពណ៌ស្វាយ និងពណ៌ក្រហមឈាមដែលបានវាយ ជាការងារចម្លាក់ ដូចរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់ម៉ូសេ។ ហើយពួកគេបានធ្វើផ្លាកមាសជាការថ្វាយនៃទីបរិសុទ្ធពីមាសបរិសុទ្ធ ហើយបានចារិកអក្សរលើផ្លាកនោះដូចត្រាថា ទីបរិសុទ្ធសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយគេបានដាក់ខ្សែពណ៌ខៀវនោះ ដើម្បីឱ្យវាស្ថិតនៅលើខ្នងក្បាលពីខាងលើ ដូចរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់ម៉ូសេ។

៣៧

ហើយពួកគេបានធ្វើផ្ទាំងរាំងដប់សម្រាប់តង់។ ប្រវែងនៃរាំងនេះមួយគីឡូម៉ែត្រក្រលាត្រា ដូចគ្នាទាំងអស់ ហើយទទឹងនៃរាំងនេះមួយគីឡូម៉ែត្រក្រលាត្រា។ ហើយពួកគេបានធ្វើរាំងនៃក្រណាត់ពណ៌ខៀវ ពណ៌ស្វាយ ពណ៌ក្រហមចាស់ដែលបានវាយ និងក្រណាត់ស្រាប់ដែលបានបង្វិល ជាការងារត្បាញមានរូបទេវតាចេរូប។ ហើយពួកគេបានដាក់វាលើសសរមិនរលួយចំនួនបួនដែលស្រោបដោយមាស ហើយក្បាលសសរទាំងនោះធ្វើពីមាស ហើយគ្រឹះសសរទាំងបួនធ្វើពីប្រាក់។ ហើយគេបានធ្វើផ្ទាំងរាំងនៃមន្ទីរនៃតង់នៃសក្ខីកម្មពីពណ៌ខៀវ ពណ៌ស្វាយ និងពណ៌ក្រហមឈាមដែលបានវាយ និងក្រណាត់ល្អដែលបានបញ្ជិត ជាការងារត្បាញរូបទេវតាចេរូប។ ហើយសសររបស់ពួកគេប្រាំ និងចិញ្ចៀន និងកំពូលរបស់ពួកគេ និងទំពាក់របស់ពួកគេ គេបានស្រោបដោយមាស ហើយបាតផ្ការបស់ពួកគេប្រាំធ្វើពីទង់ដែង។

And they made the court toward the South, with curtains of the court from twisted fine linen, a hundred by a hundred. ហើយសសររបស់ពួកគេម្តែ ហើយមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេម្តែ។ ហើយខាងទៅខាងជើងមានមួយរយលើមួយរយ ហើយខាងទៅខាងត្បូងមានមួយរយលើមួយរយ ហើយសសររបស់ពួកគេមានម្តែ ហើយបាតរបស់ពួកគេមានម្តែ។ ហើយផ្នែកខាងដែលឆ្ពោះទៅសមុទ្រមានផ្ទាំងរាំងហាសិបក្រសែ សសររបស់វាដប់ ហើយផ្នែកគ្រឹះរបស់វាដប់។ ហើយផ្នែកខាងទិសខាងកើតមានប្រវែងហាសិបក្រឡា មានផ្ទាំងរាំងដប់ប្រាំក្រឡាតាមផ្នែកខាងក្រោយ។ ហើយដើមសសររបស់ពួកគេមានបី ហើយគ្រឹះរបស់ពួកគេមានបី។ ហើយនៅលើខ្នងទីពីរ ទាំងសងខាង តាមទ្វារនៃទីធ្លា មានផ្ទាំងរាំងដប់ប្រាំគូបីត សសររបស់វាបី និងមូលដ្ឋានរបស់វាបី។ ម៉ាន់ទាំងអស់នៃទីតាំងធ្វើពីក្រណាត់ល្អដែលបានបញ្ជីត។ ហើយផ្នែកបាតនៃសសរទាំងនោះធ្វើពីប្រាក់ស្តើង ហើយទំពាក់ទាំងនោះធ្វើពីប្រាក់ ហើយកំពូលទាំងនោះស្រោចដោយប្រាក់ ហើយសសរទាំងនោះស្រោចដោយប្រាក់ គឺសសរទាំងអស់នៃទីធ្លា។ ហើយផ្ទាំងរាំងនៃច្រកទ្វារនៃទីធ្លា ជាការងារចម្លាក់ធ្វើពីក្រណាត់ពណ៌ខៀវ និងពណ៌ស្វាយ និងពណ៌ក្រហមវាយ និងក្រណាត់ក្រាសវាយ មានប្រវែងម្ភៃក្រសែ ហើយកម្ពស់និងទទឹងប្រាំក្រសែ ត្រូវគ្នានឹងផ្ទាំងរាំងនៃទីធ្លា។ ហើយស្តង់របស់ពួកគេមានបួន ហើយគ្រឹះរបស់ពួកគេមានបួនធ្វើពីប្រាស់ ហើយទំពាក់របស់ពួកគេធ្វើពីប្រាក់ ហើយកំពូលរបស់ពួកគេស្រោចដោយប្រាក់។ ហើយចំណង់ទាំងអស់នៃទីធ្លាជុំវិញធ្វើពីប្រាស់ ហើយពួកវាស្រោចដោយប្រាក់។ ហើយនេះគឺជាការរៀបចំនៃតង់សក្ខីកម្ម ដូចដែលបានបញ្ជាដល់ម៉ូសេស ដើម្បីឱ្យការបម្រើជារបស់ជនជាតិលើវី តាមរយៈអ៊ីថាម៉ា កូនប្រុសរបស់អេរ៉ុន សង្ឃ។

ហើយបេសាដែល ជាបុត្ររបស់អ៊ីវី ពីកុលយូដា បានធ្វើដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាទៅម៉ូសេ។ ហើយ អេលាប កូនរបស់ អាហ៊ីសាម៉ាក់ ពីកុល ដាន ដែលបានជាជាងសិប្បករប្រធាននៃរបស់ដែលត្បាញ និងរបស់ដែលចាក់ និងការងារសិល្បៈ ដើម្បីត្បាញដោយក្រហម និងក្រណាត់ល្អ។

៣៨

ហើយ បេសាដែល បានធ្វើផ្ទុំប្រឡាយ។ ហើយគាត់បានស្រោចវាដោយមាសបរិសុទ្ធទាំងខាងក្នុងនិងខាងក្រៅ។ ហើយគាត់បានចាក់ចិញ្ចៀនមាសបួនសម្រាប់វា ពីរនៅលើជ្រុងមួយ ហើយពីរនៅលើជ្រុងទីពីរ។ ទូលាយសម្រាប់ដំបង ដើម្បីអាចលើកវា

ដោយពួកវា។ ហើយ គាត់បានធ្វើកន្លែងអត់ទោសនៅពីលើហិប ដោយមាសបរិសុទ្ធ និង ទេវតាខ្សែរូបមាសទាំងពីរ ទេវតាចេតុប្បមួយនៅលើចុងនៃកន្លែងលាងបាបខាងមួយ ហើយទេវតាចេតុប្បមួយនៅលើចុងនៃកន្លែងលាងបាបខាងទីពីរ។ ការបំពាយស្រមោល ដោយស្លាបរបស់ពួកគេនៅលើកោអិណ្ឌិត។ ហើយគាត់បានធ្វើតុដែលដាក់នៅ ពីមុខពីមាសបរិសុទ្ធ។ ហើយគាត់បានចាក់ចិញ្ចៀនបួនសម្រាប់វា ពីរនៅលើជ្រុងម្ខាង ហើយពីរនៅលើជ្រុងទីពីរ ធ្វើឱ្យធំទូលាយ ដើម្បីឱ្យអាចលើកដោយដំបងនៅក្នុងពួកវា។ ហើយគាត់បានធ្វើដំបងទាំងឡាយនៃទូដាក់បន្ទះថ្ម និងនៃតុ ហើយគាត់បានស្រោប ពួកវាដោយមាស។ ហើយគាត់បានធ្វើសម្ភារៈនៃតុ ទាំងបាន ធ្មបកោក ពែង និងបាន សម្រាប់ចាក់ក្រាបមួយ ដែលគាត់នឹងចាក់ក្រាបក្នុងពួកវា ជាមាស។ និង គាត់បានធ្វើ ជើងចង្កៀងមាស ដែលចំក្តី។ ដើមរឹង និងដើមតូចៗនៅសងខាងទាំងពីររបស់វា ពីដើម របស់វា មានដុះលេចចេញ ពីដើមរបស់វា មានដុះលេចចេញ បីពីនេះ និងបីពីនេះ ត្រូវ បានធ្វើឱ្យស្មើគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយចង្កៀងរបស់ពួកគេដែលនៅលើចុងមានរាង គ្រាប់ធ្វើចេញពីពួកគេ និងរន្ធចេញពីពួកគេ ដើម្បីឱ្យចង្កៀងនៅលើពួកគេ ហើយ រន្ធទ្រីប្រាំពីរនៅលើចុងនៃចង្កៀងនៅលើកំពូលខាងលើ រឹងទាំងមូលធ្វើពីមាស។ ហើយ ចង្កៀងប្រាំពីរនៃនៅលើវាធ្វើពីមាស ហើយដង្កាប់របស់វាធ្វើពីមាស ហើយពាងរបស់ ពួកវាធ្វើពីមាស។ គាត់បានស្រោបប្រាក់នូវសសរទាំងនោះ ហើយបានចាក់រង្វង់មាស សម្រាប់សសរ ហើយបានស្រោបមាសនូវរាងទាំងនោះដោយមាស ហើយបានស្រោប មាសនូវសសរទាំងនោះនៃរាំងននដោយមាស ហើយបានធ្វើរនាស់មាស។ នេះបានធ្វើ រង្វង់មាសនៃតង់, រង្វង់នៃទីធ្លា, និងរង្វង់ទង្កិចសម្រាប់លាតសន្ធឹងការគ្របពីលើ។ នេះ គាត់បានចាក់ផ្នែកកំពូលប្រាក់នៃតង់ និងផ្នែកកំពូលសំរិទ្ធនៃទ្វារនៃតង់ និងច្រកទ្វារនៃទី ធ្លា ហើយគាត់បានធ្វើក្រវាត់ប្រាក់សម្រាប់សសរ លើសសរទាំងនោះគាត់បានស្រោប ដោយប្រាក់។ នេះបានធ្វើគោលនៃតង់ និងគោលនៃទីធ្លាដែលធ្វើពីប្រាស់។ គាត់បាន ធ្វើអាសនៈប្រាស់ចេញពីឧបករណ៍ដុតធ្មប្រាស់ ដែលជារបស់បុរសដែលបានបះបោរ ជាមួយក្រុមកោវា។ នេះបានធ្វើឧបករណ៍ទាំងអស់នៃអាសនៈបូជា និង ឧបករណ៍ដុតធ្មបរបស់គាត់ និងមូលដ្ឋាន និងចាន និងស្រយាចាក់សាច់ប្រាស់។ គាត់ បានធ្វើគម្របមួយសម្រាប់អាសនៈបូជា ជាការងារធ្វើជាបណ្តាញពីខាងក្រោមនៃ ចង្កៀន ក្រោមវាដល់ពាក់កណ្តាលរបស់វា។ ហើយគាត់បានដាក់លើវានូវរង្វង់បួនពីផ្នែក ទាំងបួននៃគម្របនៃអាសនៈបូជា ធ្វើពីសំរិទ្ធ ធំសម្រាប់ឈើរឹង ដើម្បីលើកអាសនៈបូជា ក្នុងពួកវា។ នេះបានធ្វើប្រេងនៃការលាបពិសេសដ៏បរិសុទ្ធ និងការផ្សំនៃធ្មបស្ពាត ជា ការងាររបស់ជាងផលិតទឹកអប់។ នេះបានធ្វើអាងប្រាំង និងមូលដ្ឋានរបស់គាត់ប្រាំងពី កញ្ចក់របស់អ្នកតម្កើង ដែលបានតម្កើងនៅទ្វារនៃតង់នៃសក្ខីកម្ម នៅក្នុងថ្ងៃដែល បានបោះវា។

ហើយគាត់បានធ្វើអាងដើម្បីឱ្យម្ចាស់សេស អើរ៉ុន និងពួកកូនប្រុសរបស់គាត់អាច
លាងដៃ និងជើងរបស់ពួកគេពីវា នៅពេលពួកគេចូលទៅក្នុងទំនើបនៃសក្ខីកម្ម ឬនៅ
ពេលណាពួកគេចូលទៅជិតអាសនៈដើម្បីបម្រើ ពួកគេបានលាងពីវា ដូចជាព្រះអម្ចាស់
បានបញ្ជាដល់ម្ចាស់សេស។

៣៩

មាសទាំងអស់ដែលត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់ការងារទាំងអស់នៃវត្ថុបរិសុទ្ធ បាន
ក្លាយជាមាសនៃផ្លែដំបូង គឺប្រាំបួនតាឡង់ និងប្រាំពីររយម្ភៃស៊ីតែល តាមស៊ីតែល
បរិសុទ្ធ។ ហើយношениеប្រាក់ពីបួនសេដ្ឋកិច្ចដែលបានត្រួតពិនិត្យរបស់ជំនុំគឺមួយរយ
តាឡង់ ហើយមួយពាន់ប្រាំពីររយចិតសិបប្រាំស៊ីត្ល ជ្រាក់ម៉ាមួយក្នុងមួយក្បាល គឺកន្លះ
ស៊ីត្ល តាមស៊ីត្លបរិសុទ្ធ។ អ្នកទាំងអស់ដែលឆ្លងកាត់ការពិនិត្យ ចាប់ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំនិង
ខាងលើ ចំនួនបុកសប្បុរស និងចំពាន់ប្រាំរយហាសិប។ ហើយវាបានកើតឡើងដែល
មួយរយតាឡង់នៃប្រាក់ត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការចាក់មួយក្បាលនៃតង់ និងសម្រាប់
ក្បាលនៃផ្ទាំងរទាំង។ មួយរយក្បាល សម្រាប់មួយរយតាឡង់ តាឡង់មួយក្នុងមួយ
ក្បាល។ ហើយគាត់បានយកសេកេលមួយពាន់ប្រាំរយចិតសិបប្រាំធ្វើជារន្តិក
សម្រាប់សេសរ ហើយគាត់បានស្រោបកំពូលរបស់ពួកវាដោយមាស ហើយបានតុបតែង
ពួកវា។

ហើយទង់ដងនៃការដកចេញមានចិតសិបតាឡង់ និងមួយពាន់ប្រាំរយស៊ីតែល។
ហើយពួកគេបានធ្វើមូលដ្ឋាន ទ្វារនៃតង់សក្ខីកម្មចេញពីគាត់។ និងផ្នែកគោលនៃទីធ្លាជុំ
វិញ និងផ្នែកគោលនៃច្រកទ្វារនៃទីធ្លា និងផ្នែកចំណងនៃតង់ និងផ្នែកចំណងនៃទីធ្លាជុំ
វិញ។ និងគម្របស្ថាននៃអាសនៈ និងប្រដាប់ទាំងអស់នៃអាសនៈ និងឧបករណ៍ទាំងអស់
នៃតង់សក្ខីកម្ម។ ហើយកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបានធ្វើដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់
ម្ចាស់សេស ពួកគេបានធ្វើដូច្នោះ។ ប៉ុន្តែមាសនៅសល់នៃការថ្វាយនោះ ពួកគេបានធ្វើជា
ឧបករណ៍ដើម្បីបម្រើសេវាដោយពួកវានៅមុខព្រះអម្ចាស់។ ហើយពណ៌ខៀវ ពណ៌
ស្វាយ និងពណ៌ក្រហមដែលនៅសល់ ពួកគេបានធ្វើការសម្រាប់ការបម្រើរបស់អើរ៉ុន
ដើម្បីបម្រើក្នុងពួកវានៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ។ ហើយពួកគេបាននាំយកការទៅកាន់ម្ចាស់សេស
និងតង់ និងសម្ភារៈរបស់វា គ្រឹះ និងឈើរោងរបស់វា និងសេសរ។ និង អាសនៈបូជា និង
សម្ភារៈទាំងអស់របស់វា។

ហើយប្រេងលាប និងធ្មេញក្រអូប និងជើងចង្កៀងបរិសុទ្ធ និង ចង្កៀងរបស់វា ចង្កៀងនៃការរត់ និងប្រេងនៃពន្លឺ ហើយតុនៃការបង្ហាញ និងសម្ភារៈទាំងអស់របស់វា និងនិម្មិតដែលដាក់ទុក ហើយ អាវ បរិសុទ្ធ ដែលជារបស់ ឆើរ៉ុន និង អាវ របស់កូនប្រុស ទាំងអស់របស់គាត់ សម្រាប់សេវាកម្មជាសង្ឃ ហើយផ្ទាំងរបាំងនៃទីធ្លា និងសសរ និង ផ្ទាំងរបាំងនៃទ្វារនៃតង់ និងនៃច្រកទ្វារនៃទីធ្លា។ ហើយនាងទាំងអស់នៃតង់ និង ឧបករណ៍ទាំងអស់របស់វា និងស្បែកចៀមដែលត្រូវបានលាបពណ៌ក្រហម និង គម្របពណ៌ខៀវ និងគម្របខាងលើនៅសល់ និងចំណង និងឧបករណ៍ទាំងអស់សម្រាប់ ការងារនៃតង់សក្ខីកម្ម ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេ កូនប្រុសនៃអ៊ីស្រាអែល បានធ្វើសម្ភារៈទាំងអស់ដូច្នោះដែរ។ ហើយម៉ូសេសបានឃើញការងារទាំងអស់ ហើយ ពួកគេបានធ្វើវាតាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេស ដូច្នោះពួកគេបានធ្វើ វា ហើយម៉ូសេសបានប្រទានពរដល់ពួកគេ។

៤០

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា នៅថ្ងៃទីមួយនៃខែដំបូង ដែល ជាថ្ងៃព្រះច័ន្ទថ្មី អ្នកនឹងតម្កល់តង់នៃសក្ខីកម្ម។ ហើយអ្នកនឹងដាក់ហិបនៃសក្ខីកម្ម ហើយ អ្នកនឹងគ្របហិបដោយផ្ទាំងរនាំង។ ហើយអ្នកនឹងនាំតម្កល់មក ហើយដាក់ការតាំងចិត្ត របស់វា ហើយអ្នកនឹងនាំជើងចង្កៀងចូលមក ហើយដាក់ចង្កៀងរបស់វា។ ហើយអ្នកនឹង ដាក់អាសនៈមាសសម្រាប់ដុតធ្មេញនៅពីមុខផ្ទាំង ហើយអ្នកនឹងដាក់ផ្ទាំងរនាំងគ្របលើទ្វារ នៃតង់សក្ខីកម្ម។ ហើយអ្នកនឹងដាក់អាសនៈនៃការថ្វាយក្បែរទ្វារនៃតង់សក្ខីកម្ម។ ហើយ អ្នកនឹងដាក់តង់ជុំវិញ ហើយអ្នកនឹងធ្វើឱ្យវាទាំងអស់របស់វាបរិសុទ្ធជុំវិញ។ ហើយអ្នក នឹងយកប្រេងលាប ហើយលាបតង់ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនោះ ហើយធ្វើឱ្យវា បរិសុទ្ធ រួមទាំងសម្ភារៈទាំងអស់របស់វា ហើយវានឹងជារបស់បរិសុទ្ធ។ ហើយអ្នក នឹងលាបអាសនៈនៃការថ្វាយ និងផ្ទាំងទាំងអស់របស់វា ហើយអ្នកនឹងធ្វើឱ្យអាសនៈ បរិសុទ្ធ ហើយអាសនៈនឹងជាអាសនៈបរិសុទ្ធបំផុត។ ហើយអ្នកនឹងនាំអាវុន និងពួក ប្រុសរបស់គាត់មកលើទ្វារនៃតង់សក្ខីកម្ម ហើយអ្នកនឹងលាងពួកគេដោយទឹក។ ហើយ អ្នកនឹងស្លៀកពាក់អាវុនពិសេសដល់ឆើរ៉ុន ហើយអ្នកនឹងលាបប្រេងលើគាត់ ហើយអ្នកនឹង ធ្វើឱ្យគាត់បរិសុទ្ធ ហើយគាត់នឹងបម្រើជាសង្ឃដល់ខ្ញុំ។ ហើយអ្នកនឹងនាំកូនប្រុសរបស់ គាត់មក ហើយអ្នកនឹងស្លៀកអាវុឱ្យពួកគេ។ ហើយអ្នកនឹងលាបពួកគេតាមរបៀបដែល អ្នកបានលាបឪពុករបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងបម្រើជាប្អូនជាច្បាស់ដល់ខ្ញុំ ហើយនឹងមាន ដូច្នោះដើម្បីឱ្យការលាបនៃប្អូនជាច្បាស់នេះមានដល់ពួកគេជារៀងរហូតដល់អស់យុគ ទៅ

ក្នុងជំនាន់ទាំងអស់របស់ពួកគេ។ ហើយម៉ូសេសបានធ្វើទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់បាន
បង្គាប់ដល់គាត់ គាត់បានធ្វើដូច្នោះ។

ហើយវាបានកើតឡើងក្នុងខែទីមួយ ឆ្នាំទីពីរ នៃការចេញទៅរបស់ពួកគេពី
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប នៅថ្ងៃដើមខែត្រូវបានត្រូវបញ្ឈប់ឡើង។ ហើយម៉ូសេសបានតាំងតង់,
ដាក់គ្រឿងទ្រទ្រង់, បញ្ជូលរបារ, និងតាំងសសរ។ ហើយគាត់បានលាតព្រាយផ្ទាំង
រាំងលើទីតាំងនោះ ហើយគាត់បានដាក់ការគ្របនៃទីតាំងនោះលើវាពីលើ ដូចជា
ព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេ។ ហើយបានយកបន្ទះសក្ខីកម្មបោះទៅក្នុងផ្ទាំងសញ្ញា
ហើយគាត់បានដាក់ដងឈើនៅខាងក្រោមផ្ទាំងសញ្ញា ហើយគាត់បាននាំផ្ទាំងចូលទៅ
ក្នុងតង់ ហើយបានដាក់ការគ្របដណ្តប់នៃផ្ទាំងរាំង ហើយបានគ្របដណ្តប់ផ្ទាំងនៃសក្ខី
កម្ម តាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេ។ ហើយគាត់បានដាក់តុទៅក្នុងតង់
នៃការបន្ទាល់សក្ខីកម្ម ទៅខាងជើង នៅខាងក្រៅផ្ទាំងរាំងនៃតង់។ ហើយគាត់បាន
ដាក់និប្បន្ននៃការបង្ហាញនៅលើវា នៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ តាមរបៀបដែល
ព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេ។ ហើយគាត់បានដាក់ជើងចង្កៀងនៅក្នុងតង់នៃសក្ខីកម្ម
នៅជ្រុងខាងត្បូងនៃតង់។ ហើយគាត់បានដាក់ចង្កៀងរបស់វានៅមុខព្រះអម្ចាស់ តាម
របៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាទៅកាន់ម៉ូសេ។ ហើយគាត់បានដាក់អាសនៈបូជា
មាសនៅក្នុងតង់សក្ខីកម្ម ទល់មុខនឹងផ្ទាំងរាំងនៃតង់។ និងគាត់បានដុតធូបនៅក្នុងនោះ
គឺជាធូបនៃការផ្សំ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាទៅកាន់ម៉ូសេ។ ហើយ គាត់បានដាក់
ផ្ទាល់បង្គន់នៃការថ្វាយតង្វាយនៅក្បែរទ្វារនៃតង់។

គណនា

១

ហើយព្រះអម្ចាស់បានត្រាស់ទៅកាន់ម៉ូសេសនៅក្នុងទីវាលរហោស្ថានស៊ីណៃ នៅក្នុងតំរង់នៃសក្ខីកម្ម នៅថ្ងៃទីមួយនៃខែទីពីរ ឆ្នាំទីពីរបន្ទាប់ពីពួកគេបាន ចេញពីដីអេហ្ស៊ីប ដោយមានបន្ទូលថា យកការចាប់ផ្តើមរាប់នៃសភាទាំងអស់របស់ក ស្រាវែង តាមការជាញាតិ, តាមផ្ទះនៃបិតារបស់ពួកគេ, តាមលេខចេញពីឈ្មោះរបស់ ពួកគេ, តាមក្បាលរបស់ពួកគេ។ បុរសទាំងអស់ដែលមានអាយុពីម្ភៃឆ្នាំឡើងទៅ ដែល ចេញទៅក្នុងកងទ័ពស្រាវែង ចូរអ្នកនិងអើរ៉ុនរាប់ពួកគេតាមកងទ័ពរបស់ពួកគេ។ ហើយជាមួយអ្នកទាំងអស់គ្នានឹងមាននីមួយៗតាមកុល គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងតាមផ្ទះបិតា។

ហើយនេះគឺជាឈ្មោះរបស់បុរសដែលនឹងឈរជាមួយអ្នករាល់គ្នាពីកុលរូបមែន គឺ អេលីស្ទីវ ជាកូនរបស់សេឌីអ៊ីរ។ របស់កុលសម្ព័ន្ធស៊ីមេអូន គឺសាឡាមីអែល ជាកូនប្រុស របស់ស្វីរីសាដៃ។ នៃជនជាតិយូដា ណាស្បានជាកូនប្រុសរបស់អាមីណាដាប។ របស់ ពួកនីសាការ គឺណាថាណាអែល ជាកូនប្រុសរបស់សូហ្គា។ របស់ពួកសេប៊ូឡូន គឺ អេលាបជាកូនប្រុសរបស់ហេឡូន។ របស់កូនប្រុសរបស់យ៉ូសែប គឺពួកអេហ្គ្រីមីម គឺ អេលីសាម៉ាជាកូនប្រុសរបស់អ៊ាមីហ្វូខ។ របស់ពួក Manasseh គឺ Gamaliel កូន ប្រុសរបស់ Pedahzur។ របស់ពួក Benjamin គឺ Abidan ជាកូនប្រុសរបស់ Gideon។ របស់ដាន គឺអាហ៊ីអេហ្ស៊ីវ ជាកូនប្រុសរបស់អាមីដាយ។ របស់ពួកអា សេរីវ គឺអាហ្គាអៀល ជាកូនប្រុសរបស់អេក្រាន។ របស់ហ្គដ គឺអេលីសាដ ជាកូនប្រុស របស់វ៉ាហ្គែល។ របស់ណាផាលីវ អាឈីវេ កូនប្រុសរបស់អេណាន។ ទាំងនេះគឺជា អ្នកដែលត្រូវបានកោះហៅនៃសភា ជាអ្នកគ្រប់គ្រងនៃកុលសម្ព័ន្ធតាមគ្រួសាររបស់ ពួកគេ ជាមេបញ្ជាការនៃពាន់នាក់របស់ស្រាវែង។

ហើយម៉ូសេសនិងអើរ៉ុនបានយកបុរសទាំងនេះដែលត្រូវបានហៅតាមឈ្មោះ។ ហើយពួកគេបានប្រមូលសាធិកទាំងអស់នៅថ្ងៃទីមួយនៃខែទីពីរនៃឆ្នាំទីពីរ ហើយ ពួកគេបានចុះឈ្មោះតាមជំនាន់របស់ពួកគេ តាមគ្រួសាររបស់ពួកគេ តាមចំនួនឈ្មោះ របស់ពួកគេ ចាប់ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំឡើងទៅ គ្រប់បុរសម្នាក់ៗតាមក្បាលរបស់ពួកគេ។ តាម

របៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេ ហើយពួកគេត្រូវបាននាំបង្កំទៅរាល់ស្រុកស៊ីណៃ។

ហើយបានក្លាយជាកូនប្រុសរបស់រូបិទី ដែលជាកូនប្រដាប់របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច តាមការជាញាតិរបស់ពួកគេ តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ តាមផ្ទះបិតារបស់ពួកគេ តាមចំនួនឈ្មោះរបស់ពួកគេ តាមក្បាលរបស់ពួកគេ គឺជាកូនប្រុសទាំងអស់ ចាប់ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំឡើងទៅ គ្រប់អ្នកដែលចេញទៅក្នុងកម្លាំង។ ការជំរឿនរបស់ពួកគេពីជំពូករូបិទី គឺប្រាំមួយម៉ឺនសែសិបប្រាំ និងប្រាំរយ។ ចំពោះកូនប្រុសរបស់ស៊ីមេអូន តាមការជាញាតិរបស់ពួកគេ តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ តាមផ្ទះដួងតារបស់ពួកគេ តាមចំនួនឈ្មោះរបស់ពួកគេ តាមក្បាលរបស់ពួកគេ ប្រុសទាំងអស់ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំនិងខាងលើ គ្រប់អ្នកដែលចេញទៅក្នុងកម្លាំង ការរាប់ចំនួនរបស់ពួកគេពីកុលសម្ព័ន្ធស៊ីមេអូន គឺប្រាំបួនពាន់បីរយហាសិបនាក់។

ចំពោះកូនប្រុសរបស់យូដា តាមការជាញាតិរបស់ពួកគេ តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ តាមផ្ទះដួងតារបស់ពួកគេ តាមចំនួនឈ្មោះរបស់ពួកគេ តាមក្បាលរបស់ពួកគេ គឺបុរសទាំងអស់ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំនិងខាងលើ រាល់អ្នកដែលចេញទៅក្នុងកម្លាំង ការរាប់ចំនួនរបស់ពួកគេពីកុលសម្ព័ន្ធយូដាមានចំនួនមិតសិបបួនពាន់ប្រាំមួយរយ។

ចំពោះកូនប្រុសរបស់អ៊ីសាការ តាមគ្រួសាររបស់ពួកគេ តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ តាមផ្ទះពូជពង្សរបស់ពួកគេ តាមចំនួនឈ្មោះរបស់ពួកគេ តាមក្បាលរបស់ពួកគេ ប្រុសទាំងអស់ ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំនិងឡើងលើ អស់អ្នកដែលចេញទៅក្នុងកម្លាំង ការជំរឿនរបស់ពួកគេពីកុលសម្ព័ន្ធអ៊ីសាការ គឺ ៥៤,៤០០ នាក់។ ចំពោះកូនប្រុសរបស់សេប៊ូឡូន តាមសាច់ញាតិរបស់ពួកគេ តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ តាមផ្ទះបិតារបស់ពួកគេ តាមខ្លួនឈ្មោះរបស់ពួកគេ តាមក្បាលរបស់ពួកគេ ទាំងអស់ប្រុស ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំនិងលើស ទាំងអស់អ្នកចេញទៅក្នុងកម្លាំង។ ការជំរឿនរបស់ពួកគេពីកុលសម្ព័ន្ធសេប៊ូឡូនមានចំនួន ៥៧,៤០០ នាក់។

ចំពោះកូនប្រុសរបស់យូសែប គឺកូនប្រុសរបស់អេក្រាស៊ីម តាមភាពជាញាតិរបស់ពួកគេ តាមកុលសម្ព័ន្ធរបស់ពួកគេ តាមផ្ទះពូជពង្សរបស់ពួកគេ តាមចំនួនឈ្មោះរបស់ពួកគេ តាមក្បាលរបស់ពួកគេ គឺបុរសទាំងអស់ដែលមានអាយុពីម្ភៃឆ្នាំឡើងទៅ គ្រប់អ្នកដែលចេញទៅក្នុងកម្លាំង ការរាប់អ្នកស្រុករបស់ពួកគេពីកុលសម្ព័ន្ធអេក្រាស៊ីម គឺសែសិបប្រាំនិងប្រាំរយ។ ចំពោះកូនប្រុសរបស់ម៉ាណាសេ តាមការជាញាតិរបស់ពួកគេ តាម

ត្រកូលរបស់ពួកគេ តាមផ្ទះ ដួងតារបស់ពួកគេ តាមចំនួនឈ្មោះរបស់ពួកគេ តាមក្បាល
របស់ពួកគេ គឺបុរសទាំងអស់ ចាប់ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំឡើងទៅ គ្រប់អ្នកដែលចេញទៅក្នុង
កងទ័ព ការសិរិមង្គលរបស់ពួកគេពីកុលមនាសៀ គឺសាមសិបពីរពាន់ និងពីររយ។
ចំពោះពួកកូនប្រុសរបស់យ៉ាមីន តាមពួកញាតិសន្តានរបស់ពួកគេ តាមពួកត្រកូលរបស់
ពួកគេ តាមផ្ទះ ចំពោះរបស់ពួកគេ តាមចំនួនឈ្មោះរបស់ពួកគេ តាមក្បាលរបស់ពួកគេ
ទាំងអស់ជាប្រុស ចាប់ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំនិងលើសពីនេះ គ្រប់អ្នកដែលចេញទៅក្នុងកម្លាំង
ការរាបចំនួនរបស់ពួកគេចេញពីកុលមនាសៀ គឺសាមសិបប្រាំពាន់បួនរយនាក់។
ចំពោះកូនប្រុសរបស់ហ្គាដ តាមការជាញាតិរបស់ពួកគេ តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ តាម
ផ្ទះ ចំពោះរបស់ពួកគេ តាមចំនួនឈ្មោះរបស់ពួកគេ តាមក្បាលរបស់ពួកគេ ប្រុសទាំង
អស់ ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំនិងខាងលើ អ្នកទាំងអស់ដែលចេញទៅក្នុងកម្លាំង ការសិរិមង្គល
របស់ពួកគេ ចេញពីកុលមនាសៀ ប្រាំសែសិបពាន់ ប្រាំមួយរយហាសិប។

ចំពោះពួកកូនប្រុសរបស់ដាន តាមការជាញាតិរបស់ពួកគេ តាមត្រកូលរបស់
ពួកគេ តាមផ្ទះ ពូជពង្សរបស់ពួកគេ តាមចំនួនឈ្មោះរបស់ពួកគេ តាមក្បាលរបស់
ពួកគេ គឺបុរសទាំងអស់ចាប់ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំនិងខាងលើ អស់អ្នកដែលចេញទៅក្នុងកម្លាំង
ការរាបចំនួនរបស់ពួកគេពីកុលដាន មានពីរម៉ឺនហុកសិបពាន់និងប្រាំពីររយនាក់។
ចំពោះកូនប្រុសរបស់អាសេរ តាមការជាញាតិរបស់ពួកគេ តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ
តាមផ្ទះ ដួងតារបស់ពួកគេ តាមចំនួនឈ្មោះរបស់ពួកគេ តាមក្បាលរបស់ពួកគេ គឺបុរស
ទាំងអស់ដែលមានអាយុពីម្ភៃឆ្នាំឡើងទៅ គ្រប់អ្នកដែលចេញទៅក្នុងកម្លាំង ការរាប
ចំនួនរបស់ពួកគេពីកុលមនាសៀ គឺសែសិបមួយពាន់ប្រាំរយនាក់។

ចំពោះកូនប្រុសរបស់នេកថាលី តាមភាពជាញាតិរបស់ពួកគេ តាមត្រកូលរបស់
ពួកគេ តាមផ្ទះ ពូជពង្សរបស់ពួកគេ តាមចំនួនឈ្មោះរបស់ពួកគេ តាមក្បាលរបស់
ពួកគេ ប្រុសទាំងអស់ ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំនិងខាងលើ អ្នកទាំងអស់ដែលចេញទៅក្នុងកម្លាំង
ការ រាប របស់ ពួកគេ ពី ភាគ នេកថាលី គឺ ៥៣,៤០០ នាក់។

នេះ ជា ការ រាប ប្រជាជន ដែល មូសេស និង អេរ៉ុន និង ប្រមុខ នៃ ក្រសួងអែល
ដប់ពីរ នាក់ បាន រាប គឺ បុរស ម្នាក់ ២ តាម កុល មួយ ២ តាម កុល នៃ ផ្ទះ គ្រួសារ
របស់ ពួកគេ។ ហើយការរាបចំនួនទាំងអស់នៃកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលជាមួយកម្លាំងរបស់
ពួកគេ ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំនិងខាងលើ គឺទាំងអស់អ្នកដែលចេញទៅដើម្បីប្រយុទ្ធនៅក្នុង
អ៊ីស្រាអែល។ ប្រាំមួយរយពាន់ និងបីពាន់ប្រាំរយហាសិប។

ប៉ុន្តែពួកលេវីពីភាគគ្រួសាររបស់ពួកគេមិនត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមកូនប្រុស
 អ៊ីស្រាអែល។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា មើល៖ កូនលេវីអ្នកមិនត្រូវ
 ធ្វើជំរឿនទេ ហើយលេខរបស់ពួកគេអ្នកមិនត្រូវយកនៅក្នុងចំណោមកូនប្រុស
 អ៊ីស្រាអែលទេ។ ហើយអ្នកត្រូវតែតាំងពួកលេវីលើទីតាំងនៃការបន្ទាល់ និងលើប្រដាប់
 ទាំងអស់របស់វា និងលើអ្វីៗទាំងអស់ដែលមានក្នុងនោះ។ ពួកគេខ្លួនឯងនឹងដឹកទីតាំង
 និងប្រដាប់ទាំងអស់របស់វា ហើយពួកគេខ្លួនឯងនឹងបម្រើក្នុងនោះ។ ហើយពួកគេនឹង
 បោះជំរុំជុំវិញទីតាំង។ ហើយនៅពេលដកហូតតាំង ពួកលេវីនឹងរុះរើវា ហើយនៅពេល
 ដាក់តាំង ពួកគេនឹងលើកវាឡើង ហើយអ្នកបរទេសដែលចូលមកជិតសូមឱ្យគាត់ស្តាប់។
 ហើយកូនប្រុសទាំងឡាយនៃអ៊ីស្រាអែលនឹងបោះជំរុំ បុរសម្នាក់ៗនៅក្នុងការរៀបចំ
 របស់ខ្លួន ហើយបុរសម្នាក់ៗតាមការដឹកនាំរបស់ខ្លួន ជាមួយនឹងកម្លាំងរបស់ពួកគេ។
 ប៉ុន្តែពួកលេវីត្រូវបោះជំរុំជុំវិញតាំងសក្ខីកម្ម ដើម្បីកុំឱ្យមានបាបកើតឡើងក្នុងចំណោម
 ពួកកូនអ៊ីស្រាអែល។ ហើយពួកលេវីខ្លួនឯងនឹងរក្សាការយាមតាំងសក្ខីកម្ម។ ហើយកូន
 ប្រុសអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់បានធ្វើតាមអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេ
 និងអេ្លវីន ពួកគេបានធ្វើដូច្នោះ។

២

And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, មនុស្សម្នាក់ៗ
 កាន់តាមលំដាប់របស់គាត់ តាមទង់ និងតាមផ្ទះបិតារបស់ពួកគេ ឱ្យកូនអ្នកក
 អ៊ីស្រាអែលបោះជំរុំទល់មុខជំរុំជុំវិញតាំងនៃសក្ខីកម្ម កូនអ្នកអ៊ីស្រាអែលនឹងបោះជំរុំ។ ហើយ
 អ្នកដែលដាក់ជំរុំដំបូងតាមទិសខាងកើត គឺជាលំដាប់នៃជំរុំយូដាជាមួយកម្លាំងរបស់
 ពួកគេ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងនៃពួកកូនប្រុសយូដា គឺណាសេរូនកូនប្រុសអាមីណាដាប់។
 កម្លាំងរបស់គាត់ដែលបានត្រួតពិនិត្យគឺ ចិតសិបបួនពាន់ប្រាំមួយរយនាក់។ ហើយអ្នក
 ដែលដាក់ជំរុំជាប់នឹងកុលសម្ព័ន្ធអីសាភារ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងនៃកូនប្រុសអីសា
 ភារគឺណាថាណាអែល កូនប្រុសរបស់សូហ្គា។ កម្លាំងរបស់គាត់ដែលត្រូវបានពិនិត្យគឺ
 បួនម៉ឺនហាសិបបួនពាន់បួនរយនាក់។ ហើយពួកដែលជំរុំជាប់នឹងកុលសិប្បិច្ឆន និងអ្នកគ្រប់
 គ្រងនៃកូនសិប្បិច្ឆន គឺអេលាបកូនហេឡាន។ កម្លាំងរបស់គាត់ដែលបានត្រួតពិនិត្យគឺ
 ប្រាំពីរម៉ឺនហាសិបបួនពាន់បួនរយនាក់។ អស់អ្នកដែលត្រូវបានពិនិត្យពីជំរុំយូដា មានចំនួន
 មួយរយប្រាំបួនពាន់ប្រាំមួយពាន់បួនរយនាក់ ជាមួយកម្លាំងរបស់ពួកគេ នឹងចេញ
 ដំណើរជាដំបូង។ កងទ័ពជំរុំរូបិន ទៅខាងត្បូង កម្លាំងរបស់ពួកគេ និងអ្នកគ្រប់គ្រងនៃ
 កូនប្រុសរូបិន គឺអេលីស្ទរ កូនប្រុសសេឌីអ៊ីរ។ កម្លាំងរបស់គាត់ដែលត្រូវបានពិនិត្យមាន

ចំនួនសែសិបប្រាំមួយពាន់ប្រាំរយនាក់។ ហើយអ្នកដែលដាក់ជំរំជាប់នឹងគាត់គឺកុលស៊ី មេអូន ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងកូនប្រុសរបស់ស៊ីមេអូន គឺសាឡាមីអែល កូនប្រុសរបស់ ស៊ីសាដៃ។ កម្លាំងរបស់គាត់ដែលបានត្រួតពិនិត្យ គឺប្រាំបួននិងហាសិបពាន់ និងបីរយ។ ហើយអ្នកដាក់ជំរំនៅជាប់គាត់គឺកុលហ្គាដ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងកូនហ្គាដគឺអេលីសាដ កូនវាហ្គាដអែល។ កម្លាំងរបស់គាត់ដែលបានត្រួតពិនិត្យគឺ សែសិបប្រាំពាន់ ប្រាំមួយរយ ហាសិប។ អស់អ្នកដែលបានត្រួតពិនិត្យនៃជំរំរូបិស មួយរយហាសិបមួយពាន់បួនរយ ហាសិបនាក់ ជាមួយកម្លាំងរបស់ពួកគេ នឹងចេញដំណើរជាទីពីរ។

ហើយតង់នៃការបន្ទាល់នឹងត្រូវយកទៅ ហើយជំរំនៃជនជាតិលេខីនៅកណ្តាលជំរំ ទាំងឡាយ ដូចជាពួកគេបោះជំរំ ដូច្នោះពួកគេនឹងចេញដំណើរ នីមួយៗកាន់តាមការ ដឹកនាំ។ លំដាប់ជំរំអេក្រាស៊ីមពីសមុទ្រជាមួយកម្លាំងរបស់ពួកគេ នឹងអ្នកគ្រប់គ្រងនៃកូន ប្រុសអេក្រាស៊ីម គឺអេលីសាមី កូនប្រុសអាមីហ្វូដ។ កម្លាំងរបស់គាត់ដែលបានត្រួត ពិនិត្យគឺ សែសិបប្រាំបួនពាន់ប្រាំរយនាក់។

ហើយអ្នកដែលចាំបោះជំរំនៅជាប់នឹងកុលម៉ាណាស្សេ និងអ្នកគ្រប់គ្រងនៃកូន ប្រុសម៉ាណាស្សេ គឺកាម៉ាលីយ៉ែល កូនប្រុសរបស់ផាដាស៊ីវ។ កម្លាំងរបស់គាត់ដែលត្រូវ បានពិនិត្យគឺ សាមសិបពីរពាន់ និងពីររយនាក់។ ហើយអ្នកដែលជំរំជាប់នឹង កុលបេនយ៉ាមីន និងអ្នកគ្រប់គ្រងកូនប្រុសរបស់បេនយ៉ាមីន គឺអាប៊ីដានកូនប្រុសហ្គីដេ អូនី។ កម្លាំងរបស់គាត់ដែលត្រូវបានពិនិត្យគឺ សាមសិបប្រាំពាន់ បួនរយនាក់។ អស់អ្នក ដែលបានត្រួតពិនិត្យនៃជំរំអេក្រាស៊ីម មួយរយពាន់និងប្រាំបីពាន់និងមួយរយនាក់ ជាមួយកម្លាំងរបស់ពួកគេ នឹងចេញដំណើរជាទីបី។

លំដាប់ជំរំដាន ទៅខាងជើង ជាមួយកម្លាំងរបស់ពួកគេ និងអ្នកគ្រប់គ្រងនៃកូន ប្រុសដាន គឺអាហ៊ីអេហ្ស៊ីវ កូនប្រុសអាមីសាដៃ។ កម្លាំងរបស់គាត់ ដែលបានត្រួតពិនិត្យ គឺពីរម៉ឺនហុកសិបពាន់ប្រាំពីររយនាក់។ ហើយពួកដែលបោះជំរំជាប់នឹង គាត់គឺកុលអាសេរ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងនៃកូនប្រុសអាសេរគឺផាហ្គេអែល កូនប្រុស របស់អេក្រាន។ កម្លាំងរបស់គាត់ដែលបានត្រួតពិនិត្យគឺ សែសិបមួយពាន់ប្រាំរយនាក់។ ហើយអ្នកដែលចាំជំរំនៅជាប់កុលសម្ព័ន្ធនេផាស៊ី ហើយអ្នកដឹកនាំនៃពួកកូន ប្រុសនេផាស៊ី គឺអាណឺរេ កូនប្រុសរបស់អាយណាន។ កម្លាំងរបស់គាត់ដែលបានត្រួត ពិនិត្យគឺ បីសិបបីពាន់បួនរយនាក់។ អ្នកទាំងអស់ដែលបានត្រួតពិនិត្យនៃជំរំដាន មួយរយហាសិបប្រាំពីរពាន់ប្រាំមួយរយនាក់ នឹងចេញដំណើរចុងក្រោយតាមលំដាប់ របស់ពួកគេ។

នេះជាការចំណាត់ថ្នាក់របស់ពួកបុគ្គលិកស្រាវជ្រាវតាមផ្ទះបិតារបស់ពួកគេ ការ
ចំណាត់ថ្នាក់ទាំងអស់នៃពួកជំនួយកម្លាំងរបស់ពួកគេ គឺប្រាំមួយរយពាន់ និងបីពាន់
ប្រាំរយហាសិប។ ប៉ុន្តែពួកឡឺវីមិនត្រូវបានរាប់ជាមួយពួកគេទេ ដូចដែលព្រះអម្ចាស់
បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេ។ ហើយកូនប្រុសអ្នកស្រាវជ្រាវដែលបានធ្វើទាំងអស់ដូចជាដែល
ព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាទៅកាន់ម៉ូសេ ដូច្នោះពួកគេបានបោះជំរិតតាមលំដាប់របស់ពួកគេ
ហើយដូច្នោះពួកគេបានចេញដំណើរម្នាក់ៗនៅជាប់គ្នាតាមគ្រុឌរបស់ពួកគេ តាមផ្ទះ
បិតារបស់ពួកគេ។

៣

ហើយទាំងនេះជាជំនាន់របស់អេវីរ៉ុននិងម៉ូសេស នៅក្នុងថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់បាន
ត្រាស់ទៅកាន់ម៉ូសេសនៅលើភ្នំសីណៃ។ ហើយទាំងនេះគឺជាឈ្មោះរបស់កូនប្រុស
អេវីរ៉ុន ច្បងបងណាជាប់ ហើយអាប៊ីអូដ អេលាសារ ហើយអ៊ីថាម៉ា។ នេះជាឈ្មោះរបស់
ប្រុសទាំងនោះរបស់អេវីរ៉ុន ជាមួយជាច្បាញទាំងនោះដែលត្រូវបានលាបប្រេង ដែលគេបាន
ពេញលេញដែលរបស់ពួកគេដើម្បីធ្វើជាច្បាញ។ ហើយណាជាប់និងអាប៊ីអូដបានស្លាប់
នៅពីមុខព្រះអម្ចាស់ ពេលពួកគេថ្វាយភ្លើងបរទេសនៅពីមុខព្រះអម្ចាស់ក្នុងវាល
រហោស្ថានសីណៃ ហើយពួកគេមិនមានកូនទេ ហើយអេលាសារនិងអ៊ីថាម៉ាបានបម្រើ
ជាសង្ឃជាមួយអេវីរ៉ុនឪពុករបស់ពួកគេ។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា យកកុលលេវី ហើយអ្នកនឹង
តាំងពួកគេនៅមុខអេវីរ៉ុនជាសង្ឃ ហើយពួកគេនឹងបម្រើដល់គាត់។ ហើយពួកគេនឹងរក្សា
ការឃ្នាំមើលរបស់គាត់ និងការឃ្នាំមើលរបស់ពួកកូនប្រុសស្រាវជ្រាវដែលនៅពីមុខតង់នៃ
សក្តិកម្ម ដើម្បីធ្វើការងារនៃតង់។ ហើយពួកគេនឹងរក្សាឧបករណ៍ទាំងអស់នៃតង់សក្តិ
កម្ម និងការចាំរបស់កូនប្រុសស្រាវជ្រាវដែល តាមការងារទាំងអស់នៃតង់។ ហើយអ្នកនឹង
ប្រគល់ពួកលេវីទៅឱ្យអេវីរ៉ុន និងកូនប្រុសរបស់គាត់ដែលជាសង្ឃ ពួកនេះត្រូវបាន
ប្រគល់ជាអំណោយដល់ខ្ញុំពីកូនប្រុសស្រាវជ្រាវដែល។ ហើយអ្នកនឹងតាំងអារ៉ុននិងពួកកូន
ប្រុសរបស់គាត់លើតង់នៃសក្តិកម្ម ហើយពួកគេនឹងរក្សាសង្ឃដ្ឋានរបស់ពួកគេ និងរបស់
ទាំងអស់ដែលនៅតាមអាសនៈ និងខាងក្នុងផ្ទាំងរបាំង ហើយដល់បរទេសដែលប៉ះនឹង
ស្លាប់។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា ហើយមើល ខ្ញុំបានយក
ពួកឡឺវីពីកណ្តាលកូនឪឡឺវីដែល ជំនួសកូនច្បងទាំងអស់ដែលបើកស្បែកពីកូនឪ
ឡឺវីដែល។ ពួកគេនឹងជាលោះរបស់ពួកគេ ហើយពួកឡឺវីនឹងជារបស់ខ្ញុំ។ ដ្បិតកូន

ច្បងទាំងអស់ជារបស់ខ្ញុំ ក្នុងថ្ងៃដែលខ្ញុំបានវាយកូនច្បងទាំងអស់នៅក្នុង
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ខ្ញុំបានធ្វើឱ្យកូនច្បងទាំងអស់នៅក្នុងអឺរ៉ុបដែលបរិសុទ្ធសម្រាប់ខ្ញុំ
ចាប់ពីមនុស្សវ័យតំរូវសត្វ ពួកគេនឹងជារបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំគឺព្រះអម្ចាស់។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេនៅក្នុងវាលរហោស្ថានស៊ីណៃថា
ពិនិត្យមើលកូនប្រុសរបស់លើវីតាមផ្ទះពូជពង្សរបស់ពួកគេ តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ
គ្រប់ប្រុសពីមួយខែនិងឡើងលើ រាប់ពួកគេ។ ហើយម៉ូសេសនិងអេរ៉ុនបានទស្សនា
ពួកគេតាមសំឡេងព្រះអម្ចាស់ តាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ពួកគេ។

ហើយទាំងនេះគឺជាកូនប្រុសរបស់លើវីតាមឈ្មោះរបស់ពួកគេ គឺ គេដិសូន
កាតាម និងមេរ៉ាវី។ ហើយនេះជាឈ្មោះរបស់ពួកបុត្ររបស់ហ្គេដសោនតាមត្រកូល
របស់ពួកគេ គឺ ឡូបេនី និងស៊ីមេអី។ ហើយកូនប្រុសរបស់កេហាតតាមត្រកូលរបស់ពួក
គេគឺ អ័រាម និងអ័សហរ ហេប្រួន និងអ៊ីសៀល។ ហើយពូជមេរ៉ាវីតាមត្រកូលរបស់
ពួកគេ គឺ មូសេ និងម៉ូស៊ី ទាំងនេះគឺជាត្រកូលនៃជនជាតិលើវីតាមផ្ទះចិតារបស់ពួកគេ។
ទៅកាន់ហ្គេដសូន មានប្រជាជននៃលូបេនី និងប្រជាជននៃស៊ីមេអី ទាំងនេះជា
ប្រជាជននៃហ្គេដសូន។ ការសិក្សាជំរឿនរបស់ពួកគេតាមលេខរបស់បុរសទាំងអស់
ចាប់ពីអាយុមួយខែនិងឡើងលើ ការសិក្សាជំរឿនរបស់ពួកគេគឺប្រាំពីរពាន់ប្រាំរយនាក់។
ហើយពួកកូនប្រុសរបស់គេដសូននឹងបោះជំរំនៅខាងក្រោយតង់ ក្បែរសមុទ្រ។ ហើយ
អ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះគ្រួសារនៃប្រជាជននៃហ្គេដសោន គឺអេលីសាផ កូនប្រុស
របស់ដាអែល។ ហើយការឃ្នាំមើលរបស់កូនប្រុសហ្គេដសូននៅក្នុងតង់នៃការសាក្សី
គឺតង់ និងការគ្របដណ្តប់ និងការគ្របដណ្តប់ទ្វារនៃតង់នៃការសាក្សី។ ហើយផ្ទាំងក្រ
ណាត់នៃទីធ្លា និងផ្ទាំងក្រណាត់នៃច្រកទ្វារនៃទីធ្លាដែលមានលើតង់ ហើយអ្វីដែល
នៅលើទាំងអស់នៃការងាររបស់គាត់។

ចំពោះកេហាត មានត្រកូលអ័រាមមួយ ត្រកូលអ័សហរមួយ ត្រកូលហេប្រួនមួយ និង
ត្រកូលអ៊ីសៀលមួយ។ ទាំងនេះគឺជាត្រកូលរបស់កេហាតតាមលេខ។ បុរសទាំងអស់
ដែលមានអាយុចាប់ពីមួយខែឡើងទៅ មានចំនួនប្រាំបីពាន់ប្រាំមួយរយនាក់ ដែល
បំពេញការងារការពារកន្លែងបរិសុទ្ធ។ ពួកគ្រួសារនៃពួកបុត្រកេហាតនឹងបោះជំរំនៅ
ចំហៀងនៃទីតាំងខាងត្បូង។ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះចិតារបស់ប្រជាជនកេហាត គឺ
ឡូលីសាផានជាកូនរបស់អ៊ីសៀល។

ហើយការឃ្នាំមើលរបស់ពួកគេគឺហិប តុ ជើងចង្កៀង អាសនៈថ្វាយតង្វាយ ខបករណ៍នៃដែលបរិសុទ្ធដែលពួកគេបម្រើសេវាក្នុងពួកវា ការគ្រប់ និងការងារទាំងអស់របស់ពួកគេ។ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងលើអ្នកគ្រប់គ្រងទាំងអស់នៃពួកលេវីគឺអេលាសារ កូនប្រុសរបស់អេវ៉ានសង្ឃ ដែលត្រូវបានតែងតាំងឱ្យការពារអ្នកយាមនៃវត្តបរិសុទ្ធ។ ទៅកាន់មេរ៉ាវី មានត្រកូលមូលី និងត្រកូលមូស៊ី ទាំងនេះគឺជាត្រកូលទាំងឡាយនៃមេរ៉ាវី។ ការរាប់ចំនួនរបស់ពួកគេ តាមលេខ គឺបុរសទាំងអស់ ចាប់ពីអាយុមួយខែ ឡើងទៅ មានប្រាំមួយពាន់ហាសិបនាក់។ ហើយក្រុមអ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះដូនតានៃប្រជាជនមេរ៉ាវី គឺស្វ័រិយ័លកូនប្រុសរបស់អាប៊ីហែល និងបោះជំរុំនៅចំហៀងនៃតង់ទៅខាងជើង។ ការធ្វើបញ្ជីនាមនៃការឃ្នាំមើលរបស់កូនប្រុសមេរ៉ាវី គឺផ្អែកក្បាលជ្រុងនៃតង់ និងរបាររបស់វា និងសសររបស់វា និងគ្រឹះរបស់វា និងគ្រប់ខបករណ៍របស់ពួកគេ និងការងាររបស់ពួកគេ។ និងស្តួបនៃទីធ្លាជុំវិញ និងមូលដ្ឋានរបស់វា និងចំណង និងខ្សែរបស់វា។

អ្នកដែលជំរុំនៅខាងមុខតង់សក្ខីកម្មខាងកើត គឺមូសេស អេវ៉ាន និងពួកកូនប្រុសរបស់គាត់ ដែលការពារការយាមនៃទីបរិសុទ្ធសម្រាប់ការយាមរបស់ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ហើយជនបរទេសណាដែលប៉ះនឹងត្រូវស្លាប់។ ការរាប់ចំនួនទាំងអស់នៃជនជាតិលេវី ដែលមូសេសនិងអេវ៉ានបានរាប់តាមរយៈសំឡេងរបស់ព្រះអម្ចាស់ តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ រាល់ប្រុសពីមួយខែនិងឡើងលើ គឺពីរវត្តមាន។

ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់មូសេថា៖ ចូរពិនិត្យរាល់កូនប្រុសច្បងទាំងអស់របស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែលមានអាយុពីមួយខែឡើងទៅ ហើយចូរធ្វើជំរឿនតាមឈ្មោះ។ ហើយអ្នកនឹងយកពួកលេវីមកឱ្យខ្ញុំ ខ្ញុំគឺព្រះអម្ចាស់ ជំនួសពួកកូនច្បងទាំងអស់នៃកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ហើយសត្វចិញ្ចឹមរបស់ពួកលេវីជំនួសសត្វកូនច្បងទាំងអស់ក្នុងសត្វចិញ្ចឹមរបស់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល។ ហើយមូសេសបានទស្សនាច្បងកំណើតទាំងអស់ក្នុងចំណោមកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលតាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជា។ ហើយកូនច្បងប្រុសទាំងអស់បានក្លាយជាតាមលេខចេញពីឈ្មោះពីអាយុមួយខែឡើងទៅចេញពីការរាប់ចំនួនរបស់ពួកគេ គឺពីរវត្តមានពីររយមិតសិបបី។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់មូសេថា៖ យកពួកលេវីជំនួសកូនប្រុសច្បងទាំងអស់របស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល និងសត្វរបស់ពួកលេវីជំនួសសត្វរបស់ពួកគេ ហើយពួកលេវីនឹងជារបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំគឺព្រះអម្ចាស់។ ហើយប្រាក់លោះរបស់អ្នកដែលលើសចំនួនពីររយមិតសិបបីនាក់ លើសពីអ្នកឡើង គឺពីកូនច្បងរបស់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ហើយអ្នកនឹងយកប្រាក់សេកិលក្នុងមួយក្បាល តាមដ្ឋីដាក់ម៉ាបរិសុទ្ធអ្នកនឹងយក ម្ភៃអង្សលក្នុងមួយសេកិល។

ហើយអ្នកនឹងឲ្យប្រាក់ដែលដល់អារ៉ុន និងដល់ក្មេងប្រុសទាំងអស់របស់គាត់ ជាប្រាក់
លោះទោសសម្រាប់អ្នកដែលលើសចំនួនក្នុងចំណោមពួកគេ។ ហើយម៉ូសេសបានយក
ប្រាក់លោះរបស់អ្នកលើសទៅក្នុងការលោះរបស់លេវី។ ពីកូនច្បងរបស់កូនប្រុសអ្នក
អីស្រាអែល បានយកប្រាក់មួយពាន់បីរយហុកសិបប្រាំស៊ីគ្ល តាមស៊ីគ្លដែលបរិសុទ្ធ។
ហើយម៉ូសេសបានប្រគល់ថ្លៃលោះរបស់អ្នកលើសដល់អេរ៉ុន និងពួកបុត្ររបស់គាត់ តាម
សំឡេងព្រះអម្ចាស់ ដូចរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់ម៉ូសេ។

៤

ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេនិងអេរ៉ុនថា យកចំនួនសរុបនៃពួកកូន
ប្រុសកោហាតចេញពីកណ្តាលពួកកូនប្រុសលេវី តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ តាមផ្ទះបិតា
របស់ពួកគេ។ ពីអាយុម្ភៃប្រាំឆ្នាំឡើងទៅ រហូតដល់ហាសិបឆ្នាំ រាល់អ្នកដែលចូលបម្រើ
ត្រូវធ្វើការងារទាំងអស់ក្នុងតង់នៃសក្ខីកម្ម។

ហើយនេះជាការងាររបស់ពួកកូនកោហាតនៅក្នុងតង់នៃសក្ខីកម្ម គឺជាទីដ៏បរិសុទ្ធ
បំផុត។ ហើយអេរ៉ុននិងកូនប្រុសរបស់គាត់នឹងចូល នៅពេលដកចេញជំរំ ហើយ
នឹងយកផ្ទាំងរាំងនៃដៃគ្របបាំងចុះ ហើយនឹងគ្របហិបនៃសក្ខីកម្មដោយវា ហើយ
ពួកគេនឹងដាក់ការគ្របស្បែកពណ៌ខៀវលើវា ហើយពួកគេនឹងដាក់សម្លៀកបំពាក់
ពណ៌ខៀវទាំងមូលពីលើលើវា ហើយពួកគេនឹងបញ្ចូលដើមឈើសម្រាប់ដាក់លើស្នា។

ហើយលើតុដែលបានដាក់ពីមុន ពួកគេនឹងដាក់ក្រណាត់ពណ៌ស្វាយទាំង
ស្រុងលើវា រួមមានចាន ធូបគោក ពែង និងចានសម្រាប់ចាក់ថ្នាំដែលគាត់ប្រើសម្រាប់
ចាក់ថ្នាំ ហើយនិម្មុងដែលនៅលើវាជានិច្ចនឹងមាននៅទីនោះ។ ហើយពួកគេនឹងដាក់
ចំពោះក្រណាត់ពណ៌ក្រហមស្កាវឡូតលើវា ហើយគ្របវាដោយក្រណាត់ស្បែកពណ៌
ខៀវ រួចបញ្ចូលឈើគល់កាត់តាមវា។ ហើយពួកគេនឹងយកសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ខៀវ
ហើយគ្របជើងចង្កៀងដែលផ្តល់ពន្លឺ ព្រមទាំងចង្កៀងរបស់វា ដង្កៀបរបស់វា ពាង
សម្រាប់ចាក់របស់វា និងផ្ទុះប្រេងទាំងអស់ដែលពួកគេប្រើសម្រាប់បម្រើ។ ហើយពួកគេ
នឹងដាក់វាលើស្នាដែលសម្រាប់ដឹក។ ហើយលើផ្ទាំងបូជាមាស ពួកគេនឹងគ្រប
ដោយរាវពណ៌ខៀវ ហើយពួកគេនឹងគ្របវាដោយគ្របស្បែកពណ៌ខៀវ ហើយពួកគេ
នឹងបញ្ចូលដំបងរបស់វា។

ហើយពួកគេនឹងយកប្រដាប់ទាំងអស់សម្រាប់ការបម្រើដែលពួកគេបម្រើក្នុងទី
បរិសុទ្ធ ហើយពួកគេនឹងដាក់វាទៅក្នុងសង្ឃៀកបំពាក់ពណ៌ខៀវ ហើយគ្របវាដោយ
ស្បែកពណ៌ខៀវ រួចហើយដាក់វាលើដងដើម។ ហើយគាត់នឹងដាក់គ្របនោះលើ
អាសនៈបូជា ហើយពួកគេនឹងគ្របវាដោយសង្ឃៀកបំពាក់ពណ៌ស្វាយទាំងស្រុង។
ហើយពួកគេនឹងដាក់លើវានូវឧបករណ៍ទាំងអស់ដែលពួកគេបម្រើលើវាក្នុងពួកវា
ហើយឧបករណ៍ដុតឆ្នុប ហើយស្រយាមសាច់ ហើយចាន ហើយគម្រប ហើយឧបករណ៍
ទាំងអស់នៃអាសនៈថ្វាយតម្បាយ ហើយពួកគេនឹងដាក់លើវានូវគម្របស្បែកពណ៌ខៀវ
ហើយពួកគេនឹងបញ្ចូលដងហានរបស់វា ហើយពួកគេនឹងយកសង្ឃៀកបំពាក់ពណ៌
ស្វាយ ហើយពួកគេនឹងគ្របអាងលាងហើយបាតុភាគរបស់វា ហើយពួកគេនឹងដាក់វា
ទៅក្នុងគម្របស្បែកពណ៌ខៀវ ហើយពួកគេនឹងដាក់លើដងហាន។ ហើយអេវីរុននិងពួក
កូនប្រុសរបស់គាត់នឹងបញ្ចប់ការគ្របដណ្តប់វត្ថុបរិសុទ្ធ និងសម្ភារៈបរិសុទ្ធទាំងអស់
នៅពេលដកជំរំចេញ ហើយបន្ទាប់ពីនេះ ពួកកូនប្រុសកេហ្គាតនឹងចូលមកលើកយក
ប៉ុន្តែពួកគេមិនត្រូវប៉ះវត្ថុបរិសុទ្ធទាំងនោះទេ ដើម្បីកុំឱ្យស្លាប់ នេះជាអ្វីដែលពួកកូន
ប្រុសកេហ្គាតនឹងយកទៅក្នុងតាំងនៃការបន្ទាល់។

អ្នកត្រួតពិនិត្យអេលាសារ កូនប្រុសរបស់អេវីរុនសង្ឃ មានប្រេងកន្លះនៃពន្លឺ
និងរូបនៃសមាសភាព និងការបូជាប្រចាំថ្ងៃ និងប្រេងកន្លះនៃការលាបប្រេង ការត្រួត
ពិនិត្យទាំងមូលនៃតាំង និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងនោះ នៅក្នុងកន្លែងបរិសុទ្ធ នៅ
ក្នុងការងារទាំងអស់។

And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, កុំបំផ្លាញ
ប្រជាជនកោហថនៃកុលសម្ព័ន្ធចេញពីកណ្តាលជនជាតិលេវី។ ធ្វើនេះទៅពួកគេ
ហើយពួកគេនឹងរស់ ហើយនឹងមិនស្លាប់ នៅពេលពួកគេចូលទៅជិតកន្លែងបរិសុទ្ធបំផុត
អេវីរុននិងកូនប្រុសរបស់គាត់ត្រូវចូលទៅជិត ហើយពួកគេនឹងតាំងពួកគេម្នាក់ៗតាម
ការងាររបស់គាត់ និងពួកគេមិនត្រូវចូលទៅមើលវត្ថុដ៏វិសុទ្ធភ្លាមៗនោះទេ ព្រោះពួកគេ
នឹងស្លាប់។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា យកការចាប់ផ្តើមរបស់ពួក
កូនប្រុសហ្គេដសូន ហើយពួកនេះតាំងផ្ទះបិតារបស់ពួកគេ តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ។ ពី
អាយុម្ភៃប្រាំឆ្នាំ និងខាងលើ រហូតដល់ហាសិបឆ្នាំ ពិនិត្យមើលពួកគេ គ្រប់អ្នកដែលចូល
បម្រើ ធ្វើការងាររបស់គាត់ នៅក្នុងតាំងនៃសក្តិកម្ម។ នេះជាការបម្រើរបស់ប្រជាជននៃ
ហ្គេដសូន ដើម្បីបម្រើនិងលើក។ ហើយគាត់នឹងលើកយកស្បែករបស់តាំង និងតាំងនៃ

សក្ខីកម្ម និងគម្របរបស់វា និងគម្របពណ៌ខៀវដែលនៅលើវាលើ និងគម្របនៃទ្វារ
របស់តង់នៃសក្ខីកម្ម។ និងផ្ទាំងក្រណាត់នៃទីធ្លាដែលនៅលើតង់នៃសក្ខីកម្ម និងផ្ទាំងក្រ
ណាត់ដែលនៅសល់ និងប្រដាប់ទាំងអស់សម្រាប់ការបម្រើដែលពួកគេបម្រើនៅក្នុង
ពួកវា ពួកគេនឹងធ្វើ។ តាមបញ្ជារបស់អេវ៉ាន និងពួកកូនប្រុសរបស់គាត់ នឹងជាការបម្រើ
របស់ពួកកូនប្រុសហ្គេដសុន តាមការបម្រើទាំងអស់របស់ពួកគេ និងតាមការងារទាំង
អស់របស់ពួកគេ ហើយអ្នកនឹងត្រួតពិនិត្យពួកគេតាមឈ្មោះនូវអ្វីទាំងអស់ដែលរៀបចំ
ដោយពួកគេ។ នេះជាការប្រតិបត្តិរបស់កូនប្រុសហ្គេដសុននៅក្នុងជំរំនៃសក្ខីកម្ម ហើយ
ការចាំរបស់ពួកគេនៅក្នុងដៃរបស់អឺថាម៉ា កូនប្រុសរបស់អេវ៉ានអ្នកសង្ឃ។

កូនប្រុសរបស់មេរាវី តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ តាមផ្ទះដូនតារបស់ពួកគេ ចូររាប់
ពួកគេ។ ពីអាយុម្ភៃប្រាំឆ្នាំឡើងទៅ រហូតដល់ហាសិបឆ្នាំ ចូររាប់ពួកគេ គឺអ្នកទាំងអស់
ដែលចូលបម្រើកិច្ចការនៃតង់សក្ខីកម្ម។ ហើយនេះគឺជាកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកដែលត្រូវ
លើកដោយពួកគេ តាមការងារទាំងអស់របស់ពួកគេនៅក្នុងតង់នៃការសក្ខីកម្ម គឺក្បាល
នៃតង់ និងសបាវ និងសសរបស់វា និងមូលដ្ឋានរបស់វា និងការគ្របដណ្តប់ និង
មូលដ្ឋានរបស់ពួកគេ និងសសរបស់ពួកគេ និងការគ្របដណ្តប់នៃទ្វារនៃតង់។ និងស្តប
នៃទីធ្លាជុំវិញ និងមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេ និងស្តបនៃផ្ទាំងបាំងនៃច្រកទ្វារនៃទីធ្លា និង
មូលដ្ឋានរបស់ពួកគេ និងគល់ចំណងរបស់ពួកគេ និងខ្សែរបស់ពួកគេ និងប្រដាប់ទាំង
អស់របស់ពួកគេ និងវត្ថុសម្រាប់ការបម្រើទាំងអស់របស់ពួកគេ តាមឈ្មោះរបស់ពួកគេ
និងប្រដាប់ទាំងអស់នៃការយាមនៃអ្នកដែលលើកដោយពួកគេ។ នេះជាការបម្រើរបស់
កូនមេរាវីក្នុងការងារទាំងអស់របស់ពួកគេនៅក្នុងតង់នៃសក្ខីកម្ម ក្រោមការគ្រប់គ្រង
របស់អឺថាម៉ា កូនប្រុសរបស់អេវ៉ានសង្ឃ។

ហើយម៉ូសេស អេវ៉ាន និងអ្នកដឹកនាំអីស្រាអែលបានទស្សនាកូនប្រុសកេហាតតាម
ត្រកូលរបស់ពួកគេ តាមផ្ទះចិតារបស់ពួកគេ។ ពីអាយុម្ភៃប្រាំឆ្នាំនិងលើទៅរហូតដល់
ហាសិបឆ្នាំ គ្រប់អ្នកដែលចូលបម្រើនិងធ្វើការក្នុងតង់នៃសក្ខីកម្ម។ ហើយការជំរឿន
របស់ពួកគេតាមត្រកូលរបស់ពួកគេបានកើតឡើង ពីរពាន់ប្រាំពីររយហាសិប។ នេះជា
ការចំណាត់ថ្នាក់ប្រជាជនកេហាត គឺអ្នកបម្រើទាំងអស់ក្នុងតង់នៃសក្ខីកម្ម ដូចដែល
ម៉ូសេសនិងអេវ៉ានបានចំណាត់ថ្នាក់តាមរយៈសំឡេងរបស់ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងដៃរបស់
ម៉ូសេស។

ហើយ បុត្ររបស់ហ្គេដសុនត្រូវបានរាប់ចំនួនតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ តាមផ្ទះ
ចិតារបស់ពួកគេ ពីអាយុម្ភៃប្រាំឆ្នាំ និងខាងលើ រហូតដល់ហាសិបឆ្នាំ គ្រប់អ្នកដែលចូល

បម្រើ និងធ្វើការងារនៅក្នុងតំរូវនៃសក្ខីកម្ម។ ហើយការជំរឿនរបស់ពួកគេបានកើត
ឡើងតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ តាមផ្ទះចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេ គឺពីរពាន់ប្រាំមួយរយសាមសិប។
នេះជាការចំណាត់ចំណាប់ប្រជាជនកូនរបស់ហ្គេដស្ទែន ទាំងអស់អ្នកដែលបម្រើនៅក្នុង
ទីតាំងនៃសក្ខីកម្ម ដែលម៉ូសេសនិងអេរ៉ុនបានចំណាត់ តាមរយៈសំឡេងរបស់
ព្រះអម្ចាស់ នៅក្នុងដៃរបស់ម៉ូសេស។

ពួកគេត្រូវបានរាប់ ហើយក៏មានប្រជាជនកូនប្រុសមេរ៉ារី តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ
តាមផ្ទះដូនតារបស់ពួកគេ។ ពីអាយុម្ភៃប្រាំឆ្នាំនិងលើសពីនេះរហូតដល់ហាសិបឆ្នាំ គ្រប់
អ្នកដែលចូលបម្រើការងារនៃតំរូវនៃសក្ខីកម្ម។ ហើយការរាប់ចំនួនរបស់ពួកគេបានកើត
ឡើងតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ តាមផ្ទះចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេ គឺពីរពាន់ពីររយ។ នេះជាការ
ចំណាត់ចំណាប់ប្រជាជនកូនប្រុសមេរ៉ារី ដែលម៉ូសេសនិងអេរ៉ុនបានចំណាត់ចំណាត់
ដោយសារតែសំឡេងព្រះអម្ចាស់ នៅក្នុងដៃម៉ូសេស។ អស់អ្នកដែលបានត្រួតពិនិត្យ
ដែលម៉ូសេស និងអេរ៉ុន និងអ្នកគ្រប់គ្រងអីស្រាអែលបានទៅមើលជនជាតិលើវី តាម
ត្រកូល និងតាមផ្ទះចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេ ចាប់ពីអាយុម្ភៃប្រាំឆ្នាំឡើងទៅរហូតដល់ហាសិបឆ្នាំ
អស់អ្នកដែលចូលធ្វើការងារនៃការងារទាំងនោះ និងការងារដែលត្រូវដឹកក្នុងតំរូវនៃសក្ខី
កម្ម។ ហើយអ្នកដែលត្រូវបានរាប់ចំនួនបានក្លាយជាប្រាំបីពាន់ប្រាំរយប្រាំបីរយ។
តាមរយៈសំឡេងរបស់ព្រះអម្ចាស់ បានទស្សនាពួកគេនៅក្នុងដៃរបស់ម៉ូសេ បុរស
ម្នាក់ៗតាមបុរសម្នាក់ៗ លើការងាររបស់ពួកគេ និងលើអ្វីដែលពួកគេលើក ហើយពួកគេ
ត្រូវបានរាប់ តាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេ។

៥

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ បញ្ជាទៅកាន់ពួកកូនប្រុស
អីស្រាអែល ឱ្យពួកគេបញ្ជូនចេញពីជំរំនូវអស់អ្នកដែលមានជំងឺស្បែក អស់អ្នកដែល
មានការបញ្ចេញ និងអស់អ្នកដែលមិនស្អាតលើព្រលឹង។ ពីប្រុសរហូតដល់ស្រី ចូរបញ្ជូន
ចេញទៅខាងក្រៅជំរំ ហើយពួកគេនឹងមិនធ្វើឱ្យប្រឡាក់ជំរំរបស់ពួកគេទេ ដែលខ្ញុំ
រស់នៅក្នុងនោះ។ ហើយកូនប្រុសរបស់ក្រសាអែលបានធ្វើដូច្នោះ ហើយពួកគេបាន
បញ្ជូនចេញពួកគេទៅខាងក្រៅជំរំ ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅម៉ូសេ ដូច្នោះ
កូនប្រុសរបស់ក្រសាអែលបានធ្វើ។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា និយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសក្រសែងអែលថា៖ បុរសប្រុស្តីណាម្នាក់ដែលនឹងធ្វើបាបណាមួយក្នុងចំណោមបាបទាំងអស់របស់មនុស្ស ហើយបានមើលរំលងដោយចេតនា និងប្រព្រឹត្តបំណើស ព្រលឹងនោះគាត់នឹងសារភាពបាបដែលគាត់បានធ្វើ ហើយនឹងសង់ការបំពាន គឺចំនួនដើម និងផ្នែកទីប្រាំរបស់វា នឹងបន្ថែមលើវា ហើយនឹងសង់ទៅអ្នកដែលគាត់បានបំពានចំពោះគាត់។ ប្រសិនបើបុរសនោះមិនមានអ្នកសងសឹកដើម្បីសងត្រឡប់កំហុសទៅគាត់វិញទេ នោះកំហុសដែលត្រូវសងត្រឡប់នោះនឹងជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់បូជាព្យា លើកលែងតែចៀមឈ្មោលនៃការលោះបាប ដែលតាមរយៈវាគាត់នឹងធ្វើការលោះបាបនៅក្នុងវាអំពីគាត់។

ហើយផ្តែងដំបូងទាំងអស់ តាមវគ្គបរិសុទ្ធទាំងអស់នៅក្នុងចំណោមកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ដែលពួកគេនាំមកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ នឹងជារបស់របរសង្ឃ្រោះ។ ហើយរបស់ដែលបានប្រកាន់ជាបរិសុទ្ធរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ នឹងជារបស់គាត់ ហើយបុរសណាដែលផ្តល់ទៅឱ្យសង្ឃ្រោះ នឹងជារបស់គាត់។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ និយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសក្រសែងអែល ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ បុរសណាម្នាក់ ប្រសិនបើប្រពន្ធរបស់គាត់បានរំលោភ ហើយបានមើលងាយនិងមើលរំលងគាត់ ហើយនរណាម្នាក់ដេកជាមួយនាងនៅលើគ្រែដោយមានពូជ ហើយវាគេចផុតពីភ្នែករបស់ប្តីនាង ហើយនាងបានលាក់វា ប៉ុន្តែនាងត្រូវបានប្រឡាក់ ហើយមិនមានសាក្សីជាមួយនាង ហើយនាងមិនត្រូវបានចាប់បាន និងវិញ្ញាណនៃការច្រណែនមកដល់គាត់ ហើយគាត់ច្រណែនភរិយារបស់គាត់ ដែលនាងបានប្រឡាក់ ឬវិញ្ញាណនៃការច្រណែនមកដល់គាត់ ហើយគាត់ច្រណែនភរិយារបស់គាត់ ដែលនាងមិនបានប្រឡាក់ និងបុរសនោះនឹងនាំប្រពន្ធរបស់គាត់ទៅកាន់សង្ឃ្រោះ ហើយគាត់នឹងនាំមកនូវអំណោយសម្រាប់នាង គឺមួយភាគដប់នៃអេផាម្យូសាលី គាត់មិនត្រូវចាក់ប្រេងលើវាទេ ហើយក៏មិនត្រូវដាក់ល្បួនលើវាដែរ ព្រោះវាជាតម្លាមនៃការច្រណែន ជាតម្លាមនៃការរំលឹក ដែលនាំមកនូវការរំលឹកអំពីបាប។

ហើយសង្ឃ្រោះនឹងនាំយកវា ហើយគាត់នឹងតាំងវាមុខព្រះអម្ចាស់។ ហើយសង្ឃ្រោះនឹងយកទឹកស្អាតរស់នៅក្នុងពាងដឹកដី និងដីដែលមានលើដីនៃតង់សក្រឹកម្ម ហើយសង្ឃ្រោះបានយកនឹងដាក់ចូលទៅក្នុងទឹក។ ហើយអ្នកបូជាសង្ឃ្រោះនឹងឱ្យស្រ្តីឈរនៅមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយនឹងបើកក្បាលរបស់នាង ហើយនឹងដាក់ការថ្វាយបូជានៃការរំលឹក

ដែលជាការថ្វាយបូជានៃការព្រមព្រៀង លើដៃរបស់នាង ប៉ុន្តែក្នុងដៃរបស់អ្នកបូជាសង្ឃ
នឹងមានទឹកនៃការស្តីបន្ទោសនៃការជេរប្រទេចនេះ។ ហើយអ្នកបូជាច្បាញនឹងធ្វើឱ្យនាង
ស្អប់ ហើយនឹងនិយាយទៅកាន់ស្រ្តីនោះថា៖ ប្រសិនបើគ្មាននរណាម្នាក់បានដេក
ជាមួយអ្នក ប្រសិនបើអ្នកមិនបានបំពានត្រូវបានធ្វើឱ្យអស់ចិដោយស្វាមីរបស់អ្នក ចូរ
ដឹងថាអ្នកស្អាតពីទឹកនៃការស្តីបន្ទោសនៃការជេរប្រទេចនេះ។ ប្រសិនបើអ្នករៀបការ
ហើយ ប៉ុន្តែបានល្មើស ឬបានប្រឡាក់ ហើយនរណាម្នាក់បានដេកជាមួយអ្នក លើក
ដែលតែប៉ុរបស់អ្នក ហើយអ្នកបូជាសាស្ត្រនឹងធ្វើឱ្យស្រ្តីស្អប់នៅក្នុងសច្ចាសប្បថនៃការ
បណ្តុសនេះ ហើយអ្នកបូជាសាស្ត្រនឹងនិយាយទៅកាន់ស្រ្តីថា៖ សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់
ប្រទានអ្នកនៅក្នុងការបណ្តុស និងសច្ចាសប្បថនៅកណ្តាលប្រជាជនរបស់អ្នក
នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ប្រទានភ្លេងរបស់អ្នកឱ្យធ្លាក់ចុះ ហើយពោះរបស់
អ្នកឱ្យហើម។ ហើយទឹកដែលបណ្តុសនេះនឹងចូលទៅក្នុងពោះរបស់អ្នក
ធ្វើឱ្យពោះហើម ហើយធ្វើឱ្យភ្លេងរលាយ ហើយស្រ្តីនោះនឹងនិយាយថា៖ កើតឡើងចុះ
កើតឡើងចុះ។

ហើយបូជាច្បាញនឹងសរសេរការជេរប្រទេចទាំងនេះទៅក្នុងសៀវភៅ ហើយ
នឹងលុបចោលទៅក្នុងទឹកជូរចត់នៃការជេរប្រទេច។ ហើយគាត់នឹងឱ្យស្រ្តីផឹកទឹកនៃការ
បន្ទោសដែលត្រូវបានជេរ ហើយទឹកដែលត្រូវបានជេរនៃការបន្ទោសនឹងចូលទៅក្នុង
នាង។

ហើយព្រះសង្ឃនឹងយកការបូជានៃការព្រមព្រៀងពីដៃរបស់ស្រ្តី ហើយនឹងដាក់ការ
បូជានោះចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយនឹងនាំវាទៅកាន់អាសនៈបូជា។ ហើយពួកសង្ឃ
នឹងយកការរំលឹកពីការបូជារបស់វា ហើយនឹងថ្វាយឡើងវាលើអាសនៈបូជា ហើយ
បន្ទាប់ពីទាំងនេះ នឹងឱ្យស្រ្តីផឹកទឹក។ ហើយនឹងកើតឡើង ប្រសិនបើនាងបានប្រឡាក់
ហើយការក្លេចបានគេចផុតពីការកត់សម្គាល់ពីថ្មីរបស់នាង ហើយទឹកនៃការស្តីបន្ទោស
ដែលជាបណ្តុសនឹងចូលទៅក្នុងនាង ហើយពោះរបស់នាងនឹងហើម ហើយភ្លេងរបស់
នាងនឹងដួលរលំ ហើយស្រ្តីនោះនឹងក្លាយជាបណ្តុសចំពោះប្រជាជនរបស់នាង។
ប្រសិនបើស្រ្តីនោះមិនត្រូវបានធ្វើឱ្យមាណ ហើយនាងបរិសុទ្ធ នោះនាងនឹងស្អាត
ហើយនាងនឹងមានផ្ទៃពោះកូន។ នេះជាច្បាប់នៃការព្រមព្រៀង ដែលស្រ្តីរៀបការហើយ
នឹងបំពាន និងត្រូវបានប្រឡាក់។ ឬបុរសណាម្នាក់ ប្រសិនបើវិញ្ញាណនៃការ
ព្រមព្រៀងមកលើគាត់ ហើយគាត់ព្រមព្រៀងភរិយារបស់គាត់ ហើយគាត់បង្កើតភរិយា
របស់គាត់ឱ្យឈរចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយបូជាច្បាញនឹងធ្វើតាមច្បាប់នេះទាំងអស់
ចំពោះនាង និង បុរសនោះ នឹងស្អាតពីបាប ហើយស្រ្តីនោះ នឹងទទួលបានរបស់នាង។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ចូរនិយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា បុរសប្បដ្ឋីណាម្នាក់ដែលសន្យាយ៉ាងធំនូវសេចក្តីសន្យាដើម្បីបន្ទុកខ្លួនក្នុងភាពបរិសុទ្ធដល់ព្រះអម្ចាស់ គាត់នឹងត្រូវបានបន្ទុកពីស្រាទំពាំងបាយជូរ និងភេសជ្ជៈខ្លាំង ហើយទឹកខ្លះចេញពីស្រាទំពាំងបាយជូរ និងទឹកខ្លះចេញពីភេសជ្ជៈខ្លាំងមិននឹងផឹក ហើយអ្វីៗដែលត្រូវបានផលិតចេញពីទំពាំងបាយជូរមិននឹងផឹក ហើយទំពាំងបាយជូរស្រស់ និងទំពាំងបាយជូរស្ងួតមិននឹងញ៉ាំគ្រប់ថ្ងៃទាំងអស់នៃការប្រកាសប្រតិប្បិការរបស់គាត់។ ពីអ្វីទាំងអស់ដែលកើតចេញពីដើមទំពាំងបាយជូរ គឺស្រា ពីសំបកទំពាំងបាយជូររហូតដល់គ្រាប់ទំពាំងបាយជូរ គាត់មិននឹងញ៉ាំទេ គ្រប់ថ្ងៃនៃការបន្ទុក។ ប្រដាប់ការនឹងមិនមកលើក្បាលរបស់គាត់ទេ រហូតដល់ថ្ងៃទាំងនោះដែលគាត់បានប្រារព្ធដល់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានបំពេញ។ គាត់នឹងជាបរិសុទ្ធ ដោយចិញ្ចឹមសក់លើក្បាលរបស់គាត់ទាំងអស់ គ្រប់ថ្ងៃនៃការប្រារព្ធដល់ព្រះអម្ចាស់។ លើព្រលឹងទាំងអស់ដែលបានស្លាប់ គាត់នឹងមិនចូលទៅកាន់ឪពុក និងម្តាយទេ។ ហើយលើបងប្រុសនិងបងស្រី គាត់នឹងមិនត្រូវបានធ្វើឱ្យអសុចិលើពួកគេនៅពេលពួកគេស្លាប់ទេ ពីព្រោះការសន្យារបស់ព្រះរបស់គាត់នៅលើក្បាលរបស់គាត់។

គាត់នឹងបរិសុទ្ធសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ពេញមួយរយៈពេលនៃការប្រកាសប្រតិប្បិការរបស់គាត់។ ប្រសិនបើមានណាម្នាក់ស្លាប់លើគាត់ភ្លាមៗ ក្បាលនៃការប្រតិប្បិការរបស់គាត់នឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យអសុចិភ្លាមៗ ហើយគាត់នឹងការក្បាលរបស់គាត់នៅថ្ងៃដែលគាត់ត្រូវបានធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធ គឺនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ គាត់នឹងត្រូវបានការ។ ហើយនៅថ្ងៃទីប្រាំបី គាត់នឹងនាំក្រាបពីរក្បាល ឬកូនក្រាបថ្មីពីរក្បាលទៅកាន់សង្ឃ នៅទ្វារតង់សក្តិកម្ពុ។

ហើយសង្ឃនឹងធ្វើការថ្វាយមួយអំពីបាប និងមួយសម្រាប់ការថ្វាយយ៉ាងពេញលេញ ហើយសង្ឃនឹងធ្វើការលើកលែងអំពីគាត់ អំពីអ្វីដែលគាត់បានធ្វើបាបទាក់ទងនឹងព្រលឹង ហើយនឹងធ្វើឱ្យក្បាលរបស់គាត់បរិសុទ្ធនៅក្នុងថ្ងៃនោះ ដែលត្រូវបានធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធដល់ព្រះអម្ចាស់ គឺថ្ងៃទាំងនោះនៃការសន្យា។ ហើយគាត់នឹងនាំកូនចៀមមួយឆ្នាំសម្រាប់ការបំពាន ហើយថ្ងៃទាំងនោះដែលកន្លងមកនឹងគ្មានតម្លៃពីព្រោះក្បាលនៃការសន្យារបស់គាត់បានប្រឡាក់។

ហើយនេះគឺជាច្បាប់របស់អ្នកដែលបានប្រកាសបណ្តោះអាសន្ន នៅថ្ងៃដែលគាត់ បំពេញថ្ងៃនៃការប្រកាសបណ្តោះអាសន្នរបស់គាត់ គាត់ផ្ទាល់នឹងនាំយកមកកាន់ទ្វារនៃតង់ ព្រះបន្ទាល់។ និងគាត់នឹងនាំយកអំណោយរបស់គាត់មកថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ គឺ កូនចៀមអាមួយមួយឆ្នាំគ្មានពុំមានមួយក្បាលសម្រាប់ការថ្វាយយ៉ាងពេញលេញ និង កូនចៀមអាមួយមួយឆ្នាំគ្មានពុំមានមួយក្បាលសម្រាប់បាប និងចៀមណែលគ្មានពុំ មានមួយក្បាលសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ។ និងកន្ត្រកនៃនិមិត្តស្នាដៃដ៏បែបធ្វើពីម្សៅល្អិត និមិត្តស្នាដៃ ប៉ុន្តែវាយក្នុងប្រេង និងនិមិត្តស្នាដៃដ៏បែបលាបប្រេង និងតង្វាយរបស់ពួកគេ និង តង្វាយភេសជ្ជៈរបស់ពួកគេ។ ហើយសង្ឃនឹងនាំមកនៅមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយនឹងធ្វើ ការលះបាបរបស់គាត់ និងការថ្វាយយញ្ញូជាដុតរបស់គាត់។ ហើយគាត់នឹងធ្វើចៀម ជាយញ្ញូជាសេចក្តីសង្គ្រោះដល់ព្រះអម្ចាស់លើកញ្ចប់និមិត្តស្នាដៃដ៏បែប ហើយសង្ឃ នឹងធ្វើយញ្ញូជាសេចក្តីសង្គ្រោះ និងការចាក់ស្រាវរបស់គាត់។ ហើយអ្នកដែលបានប្រកាស ប្រតិប្បាយនឹងកោរក្បាលរបស់គាត់ក្បែរទ្វារតង់សក្តីកម្ពុ ហើយនឹងដាក់សក់លើភ្លើងដែល នៅក្រោមតង្វាយសន្តិភាព។

ហើយសង្ឃនឹងយកដៃឆ្អិនពីចៀម និងនិមិត្តស្នាដៃដ៏បែបមួយពីកញ្ចប់ និងនិមិត្តស្នាដៃ ដ៏បែបមួយ ហើយនឹងដាក់លើដៃរបស់អ្នកដែលបានធ្វើសច្ចា បន្ទាប់ពីគាត់កោរសច្ចា របស់គាត់។ ហើយគាត់នឹងនាំយកពួកវា អ្នកសង្ឃនឹងថ្វាយជាតង្វាយនៅមុខព្រះអម្ចាស់ វានឹងជារបស់វិសុទ្ធសម្រាប់អ្នកសង្ឃ លើទ្រូងនៃតង្វាយ និងលើដៃនៃតង្វាយដែល លើកឡើង ហើយបន្ទាប់ពីនេះ អ្នកដែលបានសន្យានឹងផឹកស្រា។ នេះជាច្បាប់របស់អ្នក ដែលបានអធិស្ឋាន ដែលនឹងសន្យាដល់ព្រះអម្ចាស់នូវអំណោយរបស់គាត់ដល់ ព្រះអម្ចាស់អំពីការសន្យា ដោយឡែកពីអ្វីដែលដៃរបស់គាត់នឹងរកឃើញ តាមកម្លាំងនៃ ការសន្យារបស់គាត់ ដែលគាត់នឹងសន្យាតាមច្បាប់ភាពបរិសុទ្ធ។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម្ចាស់សេថា៖ និយាយទៅកាន់អារ៉ុន និងកូន ប្រុសរបស់គាត់ថា៖ ដូច្នេះអ្នករាល់គ្នានឹងប្រទានពរដល់កូនចៅរបស់ក្រសែល ដោយ និយាយទៅកាន់ពួកគេថា ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក និងការពារអ្នក។ ឲ្យព្រះអម្ចាស់ភ្នំ ពន្លឺមុខរបស់ទ្រូងលើអ្នក និងមានព្រះកិរុណាអ្នក។ សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់លើកមុខរបស់ ទ្រូងមកលើអ្នក និងប្រទានសន្តិភាពដល់អ្នក។ ហើយពួកគេនឹងដាក់ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំលើ កូនរបស់ក្រសែល ហើយខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានពរដល់ពួកគេ។

និងវាបានកើតឡើងនៅថ្ងៃដែលម៉ូសេសបានបញ្ចប់ការលើកតង់នោះឡើង ហើយគាត់បានលាបប្រេងលើវា ហើយបានធ្វើឱ្យវាបរិសុទ្ធ ហើយបានធ្វើដូច្នោះ ដល់ផ្ទាំងទាំងអស់របស់វា ហើយដល់អាសនៈ ហើយដល់ផ្ទាំងទាំងអស់របស់វា ហើយ គាត់បានលាបប្រេងលើពួកវា ហើយបានធ្វើឱ្យពួកវាបរិសុទ្ធ។ ហើយពួកអ្នកគ្រប់គ្រង របស់អ៊ីស្រាអែលបាននាំមក ដប់ពីរនាក់ជាអ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះបិតារបស់ពួកគេ ទាំងនេះជា អ្នកគ្រប់គ្រងក្បាល ទាំងនេះជាអ្នកឈរលើការមើលការណ៍។ ហើយគេបាននាំយក អំណោយរបស់ពួកគេមកពីមុខព្រះអម្ចាស់ គឺរទេះគ្របដណ្តប់ប្រាំមួយ និងគោដប់ពីរ ក្បាល រទេះមួយពីអ្នកគ្រប់គ្រងពីរនាក់ និងកូនគោមួយក្បាលពីនិយាយ ហើយគេបាន នាំយកមកពីមុខតង់។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា យកវាពីពួកគេ ហើយវានឹងប្រើសម្រាប់ការងាររប្រើនៃតង់សក្តិកម្ម ហើយអ្នកនឹងឱ្យវាទៅកាន់ជនជាតិ លេវី ម្នាក់ៗតាមការបម្រើរបស់គាត់។ ហើយម៉ូសេសបានយករទេះនិងគោ ឱ្យទៅពួក លេវី។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានរទេះពីរ និងគោបួនក្បាលទៅឱ្យកូនប្រុសរបស់គេដសួន តាមការបម្រើរបស់ពួកគេ។ ហើយគាត់បានប្រគល់រទេះបួននិងគោប្រាំបីទៅឱ្យកូន ប្រុសរបស់មេរ៉ាវី ស្របតាមការបម្រើរបស់ពួកគេ តាមរយៈអ៊ីថាម៉ាកូនប្រុសរបស់អេរ៉ុន ជាសង្ឃ។ ហើយគាត់មិនបានឱ្យអ្វីដល់កូនប្រុសរបស់កេហាតទេ ពីព្រោះថាពួកគេមាន របស់សម្រាប់ការបម្រើដែលបរិសុទ្ធ ដែលពួកគេនឹងលើកលើស្នា។

ហើយពួកអ្នកគ្រប់គ្រងបាននាំយកមកសម្រាប់ការប្រកាសសម្តែងផ្ទាំងបូជា ក្នុង ថ្ងៃដែលគាត់បានលាបម្សៅវា ហើយពួកអ្នកគ្រប់គ្រងបាននាំយកការថ្វាយអំណោយ របស់ពួកគេមកនៅពីមុខផ្ទាំងបូជា។ ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា អ្នក គ្រប់គ្រងម្នាក់ៗក្នុងមួយថ្ងៃ រឹងនាំយកអំណោយរបស់ពួកគេសម្រាប់ការតែងតាំង អាសនៈ។

ហើយអ្នកដែលថ្វាយអំណោយរបស់គាត់នៅថ្ងៃទីមួយគឺណាសួន កូនរបស់អាមី ណាដាប អ្នកគ្រប់គ្រងនៃក្បាលយូដា។ ហើយគាត់បាននាំមកនូវអំណោយរបស់គាត់ គឺបានប្រាក់មួយ ទម្ងន់មួយរយសាមសិប និងបានប្រាក់មួយទៀត មិធសិបសេកេល តាមសេកេលបរិសុទ្ធ ទាំងពីរពេញដោយម្សៅល្អលាយប្រេងសម្រាប់ការបូជា។ ធូបឆ្នឹង មួយធ្វើពីមាសដប់ ពេញដោយធូប។ កូនគោមួយក្បាល ពីគោ ក្របីមួយក្បាល កូនចៀម មួយក្បាលអាមួយឆ្នាំ សម្រាប់ការថ្វាយយញ្ញបូជាដុត ហើយ ពពែមួយក្បាលពី ក្រុមពពែ សម្រាប់បាប។ ហើយសម្រាប់យញ្ញបូជានៃសេចក្តីសង្គ្រោះ គោញីពីរក្បាល ចៀមប្រាំក្បាល ពពែប្រាំក្បាល កូនចៀមមានអាយុមួយឆ្នាំប្រាំក្បាល នេះជា អំណោយរបស់ណាសួន កូនប្រុសអាមីណាដាប។

នៅថ្ងៃទីពីរ ណាថាណាដែរ កូនប្រុសរបស់សូហ្គា ដែលជាអ្នកគ្រប់គ្រង កុលសម្ព័ន្ធអំណាច បាននាំយកមក។ ហើយគាត់បាននាំមកថ្វាយនូវអំណោយរបស់ គាត់ គឺបានប្រាក់មួយ ទម្ងន់មួយរយសាមសិបស៊ីតើ បានប្រាក់មួយទៀត ចិតសិបស៊ីតើ តាមស៊ីតើបរិសុទ្ធ ទាំងពីរពេញដោយម្សៅល្អដែលបានលាយជាមួយប្រេងសម្រាប់ការ ថ្វាយបូជា។ ធ្លាប់ឧបករណ៍មួយធ្វើពីមាសដប ពេញដោយធ្លាប់។ កូនគោមួយក្បាល ពីគោ ក្របីមួយក្បាល កូនចៀមមួយក្បាលអាយុមួយឆ្នាំ សម្រាប់ការថ្វាយយញ្ញបូជាដុត ហើយ ពពែមួយក្បាលពីក្រុមពពែ សម្រាប់បាប។ ហើយសម្រាប់យញ្ញបូជាសេចក្តីសង្គ្រោះ មានគោញីពីរ ចៀមប្រាំ ពពែប្រាំ និងកូនចៀមញីមានអាយុមួយឆ្នាំប្រាំ នេះគឺជា អំណោយរបស់ណាថាណាដែរ កូនប្រុសនៃសូហ្គា។

នៅថ្ងៃទីបី អ្នកគ្រប់គ្រងកូនប្រុសរបស់សេស៊ីវី គឺអេលាប កូនប្រុស របស់ហេឡូន។ ការថ្វាយរបស់គាត់គឺ បានប្រាក់មួយ ទម្ងន់មួយរយសាមសិប បានប្រាក់ មួយទៀត ចិតសិបសេកេលតាមសេកេលដ៏បរិសុទ្ធ ទាំងពីរពេញដោយម្សៅល្អដែល បានលាយក្នុងប្រេង សម្រាប់ការថ្វាយបូជា ធ្លាប់ឧបករណ៍មួយធ្វើពីមាសដប ពេញ ដោយធ្លាប់។ កូនគោមួយក្បាលពីគោ ក្របីមួយក្បាល កូនចៀមមួយក្បាលដែលមាន អាយុមួយឆ្នាំ សម្រាប់តង្វាយដុតទាំងសព្វ។ ហើយ ពពែមួយក្បាលពីក្រុមពពែ សម្រាប់បាប។ ហើយសម្រាប់យញ្ញបូជាសេចក្តីសង្គ្រោះ គោញីពីរក្បាល ចៀមប្រាំ ក្បាល ពពែប្រាំក្បាល កូនចៀមញីមានអាយុមួយឆ្នាំប្រាំក្បាល នេះជាអំណោយរបស់ អេលាប កូនប្រុសខេឡូន។

នៅថ្ងៃទីបួន អ្នកគ្រប់គ្រងកូនប្រុសរបស់រូបិន គឺអេលីស៊ីវ កូនប្រុសរបស់សេឌីអ៊ីវ។ ការថ្វាយរបស់គាត់គឺ បានប្រាក់មួយ ទម្ងន់មួយរយសាមសិប បានប្រាក់មួយទៀត ចិតសិបសេកេលតាមសេកេលដ៏បរិសុទ្ធ ទាំងពីរពេញដោយម្សៅល្អដែលបានលាយ ក្នុងប្រេង សម្រាប់ការថ្វាយបូជា។ ធ្លាប់ឧបករណ៍មួយធ្វើពីមាសដប ពេញដោយធ្លាប់។ កូនគោមួយក្បាល ពីគោ ក្របីមួយក្បាល កូនចៀមមួយក្បាល អាយុមួយឆ្នាំ សម្រាប់ តង្វាយដុតទាំងស្រុង ហើយ ពពែមួយក្បាលពីក្រុមពពែ សម្រាប់បាប។ ហើយ សម្រាប់ យញ្ញបូជា នៃ សេចក្តី សង្គ្រោះ មាន គោ ២ស្រី ពីរ ក្បាល ចៀម ឈ្មោល ប្រាំ ក្បាល ពពែ ឈ្មោល ប្រាំ ក្បាល កូន ចៀម ស្រី អាយុ មួយ ឆ្នាំ ប្រាំ ក្បាល។ នេះ គឺ ជា អំណោយ របស់ អេលីស៊ីវ ជា កូន ប្រុស របស់ សេឌីអ៊ីវ។

នៅថ្ងៃទីប្រាំ ម្ចាស់នៃកូនប្រុសរបស់ស៊ីមេអូន គឺសាឡាមីអែល កូនប្រុសរបស់ស៊ី វិសាដៃ។ ការថ្វាយរបស់គាត់គឺ បានប្រាក់មួយ ទម្ងន់មួយរយសាមសិប បានប្រាក់មួយ

ចិតសិបសេកេលតាមសេកេលដ៏បរិសុទ្ធ ទាំងពីរពេញដោយឡែកដែលបានលាយ
ក្នុងប្រេង សម្រាប់ការថ្វាយបូជា។ ធូបគោកមួយធ្វើពីមាសដប ពេញដោយធូប។
កូនគោមួយក្បាល ពីគោ ក្របីមួយក្បាល កូនចៀមមួយក្បាលអាយុមួយឆ្នាំ សម្រាប់ការ
ថ្វាយយញ្ញបូជាដុត ហើយ ពេញមួយក្បាលពីក្រុមពេញ សម្រាប់បាប។ ហើយសម្រាប់ការ
បូជាសេចក្តីសង្គ្រោះ មានគោញីពីរក្បាល ចៀមប្រាំក្បាល ពេញប្រាំក្បាល កូនចៀមញី
មានអាយុមួយឆ្នាំប្រាំក្បាល នេះជាអំណោយរបស់សាឡាមីអែល កូនប្រុសស្វរិសាដៃ។

នៅថ្ងៃទីប្រាំមួយ ម្ចាស់នៃពូជកាដ គឺអេលីសាផ កូនវាហ្គីអែល។ ទំនិញរបស់
គាត់គឺ បានប្រាក់មួយ ទម្ងន់មួយរយសាមសិប បានប្រាក់មួយទៀត ចិតសិបសេកេល
តាមសេកេលដ៏បរិសុទ្ធ ទាំងពីរពេញដោយឡែកដែលបានលាយក្នុងប្រេងសម្រាប់
ការបូជា។ ធូបឆ្អឹងមួយធ្វើពីមាសដប ពេញដោយធូប។ កូនគោមួយក្បាល ពីគោ ក្របី
មួយក្បាល កូនចៀមមួយក្បាលអាយុមួយឆ្នាំ សម្រាប់តង្វាយដុតទាំងសព្វ។ ហើយ ពេញ
មួយក្បាលពីក្រុមពេញ សម្រាប់បាប។ ហើយសម្រាប់ការបូជាជាយញ្ញបូជាសន្តិភាព មាន
គោញីពីរក្បាល ចៀមប្រាំក្បាល ពេញប្រាំក្បាល កូនចៀមញីមានអាយុមួយឆ្នាំប្រាំក្បាល
នេះជាអំណោយរបស់អេលីសាផ កូនប្រុសវាហ្គីអែល។

នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ អ្នកគ្រប់គ្រងនៃពូជកូនប្រុសអេក្រាស៊ីម គឺអេលីសាម៉ា កូនប្រុស
របស់អាមីហ្វូខ។ ទំនិញរបស់គាត់គឺ បានប្រាក់មួយ ទម្ងន់មួយរយសាមសិប បានប្រាក់
មួយ ចិតសិបសេកេលតាមសេកេលដ៏បរិសុទ្ធ ទាំងពីរពេញដោយឡែកដែលបាន
លាយក្នុងប្រេងសម្រាប់តង្វាយ។ ធូបឧបករណ៍មួយធ្វើពីមាសដប ពេញដោយធូប។
កូនគោមួយក្បាលពីគោ ក្របីមួយក្បាល កូនចៀមមួយក្បាលដែលមានអាយុមួយឆ្នាំ
សម្រាប់តង្វាយដុតទាំងសព្វ។ ហើយ ពេញមួយក្បាលពីក្រុមពេញ សម្រាប់បាប។ ហើយ
សម្រាប់យញ្ញបូជាសន្តិភាព គោញីពីរកំពូល កំពូលក្របីប្រាំកំពូល ពេញប្រាំកំពូល
កូនចៀមញីមានអាយុមួយឆ្នាំប្រាំកំពូល។ នេះគឺជាអំណោយរបស់អេលីសាម៉ា កូនប្រុស
អាមីហ្វូខ។

នៅថ្ងៃទីប្រាំបី ប្រធាននៃកូនប្រុសរបស់ម៉ាណាសេរូ គឺកាម៉ាលីយ៉ែល ជាកូនប្រុស
របស់ផាដាស្វិរ។ ទំនិញរបស់គាត់គឺ បានប្រាក់មួយ ទម្ងន់មួយរយសាមសិប បានប្រាក់
មួយទៀត ចិតសិបសេកេលតាមសេកេលដ៏បរិសុទ្ធ ទាំងពីរពេញដោយឡែកដែល
បានលាយក្នុងប្រេងសម្រាប់ការបូជា។ ធូបឆ្អឹងមួយធ្វើពីមាសដប ពេញដោយធូប។
កូនគោមួយក្បាល ពីគោ ក្របីមួយក្បាល កូនចៀមមួយក្បាលអាយុមួយឆ្នាំ សម្រាប់ការ
ថ្វាយយញ្ញបូជាដុត ហើយ ពេញមួយក្បាលពីក្រុមពេញ សម្រាប់ជាតង្វាយបាប ហើយ

សម្រាប់យញ្ញបូជាសន្តិភាព គោ ឡាស្រីពីរ កំពូលប្រាំ ពពែប្រាំ កូនចៀមស្រីមួយឆ្នាំប្រាំ
នេះជាអំណោយរបស់ហ្គាម៉ាលីយ៉ែល កូនប្រុសរបស់ជាដាស៊ីវ។

នៅថ្ងៃទីប្រាំបួន ក្នុងចំណោមកូនរបស់បេនយ៉ាមីន គឺអាប៊ីដាន កូនរបស់ហ្គីដេ
អូនី។ តង្វាយរបស់គាត់គឺ បានប្រាក់មួយ ទម្ងន់មួយរយសាមសិប បានប្រាក់មួយទៀត
ចិតសិបស៊ីគែលតាមស៊ីគែលបរិសុទ្ធ ទាំងពីរពេញដោយម្សៅល្អដោយប្រេងសម្រាប់
តង្វាយ។ ធូបឧបករណ៍មួយធ្វើពីមាសដប់ ពេញដោយធូប។ កូនគោមួយក្បាល ពីគោ
ក្របីមួយក្បាល កូនចៀមមួយក្បាលអាយុមួយឆ្នាំ សម្រាប់ការថ្វាយយញ្ញបូជាដុត ហើយ
ពពែមួយពីក្រុមពពែ សម្រាប់បាប។ ហើយសម្រាប់យញ្ញបូជាសន្តិភាព គោ ឡាស្រីពីរ
ចៀមឈ្មោះប្រាំ ឡាស្រីប្រាំ កូនចៀមស្រីមួយឆ្នាំប្រាំ នេះគឺជាអំណោយរបស់អាប៊ីដាន
កូនប្រុសហ្គីដេអូនី។

នៅថ្ងៃទីដប់ អ្នកគ្រប់គ្រងនៃពួកកូនប្រុសដាន គឺអាហ្សែសេរ កូនប្រុស
របស់អាមីដាដីយ។ ទំនិញរបស់គាត់គឺ បានប្រាក់មួយ ទម្ងន់មួយរយសាមសិប បាន
ប្រាក់មួយទៀត ចិតសិបសេកេលតាមសេកេលដ៏បរិសុទ្ធ ទាំងពីរពេញដោយម្សៅល្អ
ដែលបានលាយក្នុងប្រេងសម្រាប់ការបូជា។ ធូបឆ្អឹងមួយធ្វើពីមាសដប់ ពេញ
ដោយធូប។ កូនគោមួយក្បាល ពីគោ ក្របីមួយក្បាល កូនចៀមមួយក្បាលអាយុមួយឆ្នាំ
សម្រាប់ការថ្វាយយញ្ញបូជាដុត ហើយ ពពែមួយក្បាលពីក្រុមពពែ សម្រាប់បាប។ ហើយ
សម្រាប់យញ្ញបូជាសន្តិភាព គោញីពីរក្បាល ចៀមប្រាំក្បាល ឡាស្រីប្រាំក្បាល
កូនចៀមញីអាយុមួយឆ្នាំប្រាំក្បាល នេះជាអំណោយរបស់អាហ្សែសេរ កូនប្រុស
អាមីសាដាយ។

នៅថ្ងៃទីដប់មួយ អ្នកគ្រប់គ្រងនៃពួកកូនប្រុសអាសេរ គឺជាហ្គីអែល កូនប្រុស
របស់អេក្រាន។ ការថ្វាយរបស់គាត់ គឺបានប្រាក់មួយ ទម្ងន់មួយរយសាមសិប បានប្រាក់
មួយ ចិតសិបសេកេលតាមសេកេលបរិសុទ្ធ ទាំងពីរពេញដោយម្សៅល្អដែលបាន
លាយក្នុងប្រេង សម្រាប់ការថ្វាយបូជា។ ធូបឧបករណ៍មួយធ្វើពីមាសដប់ ពេញ
ដោយធូប។ កូនគោមួយក្បាល ពីគោ ក្របីមួយក្បាល កូនចៀមអាយុមួយឆ្នាំមួយក្បាល
សម្រាប់តង្វាយដុតទាំងស្រុង។ ហើយ ពពែមួយក្បាលពីក្រុមពពែ សម្រាប់បាប។ ហើយ
សម្រាប់យញ្ញបូជាសន្តិភាព គោ ឡាស្រីពីរ ចៀមឈ្មោះប្រាំ ពពែប្រាំ កូនចៀមស្រីមួយ
ឆ្នាំប្រាំ នេះជាអំណោយរបស់អាហ្សែសេរ កូនប្រុសអេក្រាន។

នៅថ្ងៃទីដប់ពីរ អ្នកគ្រប់គ្រងកូនចៅរបស់នេតាថាលី គឺអាឈីវេ ជាកូនប្រុសរបស់ អេណាន។ ការថ្វាយរបស់គាត់ បានប្រាក់មួយ ទម្ងន់មួយរយសាមសិប បានប្រាក់មួយ ចិតសិបសេកេលតាមសេកេលដ៏បរិសុទ្ធ ទាំងពីរពេញដោយម្សៅល្អដែលបានលាយ ក្នុងប្រេង សម្រាប់ការថ្វាយបូជា។ ធ្លាប់ឧបករណ៍មួយធ្វើពីមាសដប់ ពេញដោយធ្លាប់។ កូនគោមួយក្បាល ពីគោ ក្របីមួយក្បាល កូនចៀមមួយក្បាល អាមួយមួយឆ្នាំ សម្រាប់ តង្វាយដុតទាំងស្រុង។ ហើយ ពពែមួយក្បាលពីក្រុមពពែ សម្រាប់បាប។ ហើយសម្រាប់ ការបូជាសេចក្តីសង្គ្រោះ មានគោញីពីរក្បាល ចៀមប្រាំក្បាល ពពែប្រាំក្បាល កូនចៀមញីមានអាមួយមួយឆ្នាំប្រាំក្បាល នេះជាអំណោយរបស់អាឈីវេ កូន ប្រុសអេណាន។

នេះជាការប្រតិស្តាអាសនៈថ្វាយក្នុងថ្ងៃដែលបានលាបវា ពីអ្នកដឹកនាំកូនប្រុសក ស្រាអែលនៈ បានប្រាក់ដប់ពីរ ពេញប្រាក់ដប់ពីរ ធ្លាប់មាសដប់ពីរ។ បានមួយមានសាមសិប និងមួយរយសេកេល និងថាសមួយមានចិតសិបសេកេល ប្រាក់ទាំងអស់នៃសំភារៈមាន ពីរពាន់និងចូនរយសេកេល តាមសេកេលបរិសុទ្ធ។ ធ្លាប់គោកមាសដប់ពីរពេញ ដោយធ្លាប់ គ្រប់មាសទាំងអស់នៃធ្លាប់គោក មានទម្ងន់មួយរយមួយម៉ែត្រ។ គ្រប់គោទាំងអស់ សម្រាប់ការថ្វាយយ៉ាងពេញលេញ គឺកូនគោដប់ពីរ ចៀមដប់ពីរ កូនចៀមអាមួយមួយ ឆ្នាំដប់ពីរ និងការថ្វាយបូជារបស់ពួកគេ និងការថ្វាយតែសេចក្តីរបស់ពួកគេ និង កូនពពែដប់ពីរសម្រាប់បាប។ គ្រប់គោទាំងអស់សម្រាប់យញ្ញបូជានៃសេចក្តីសង្គ្រោះ គឺ គោញីមួយច្រើន ចៀមឈ្មោលបុកសិប ពពែឈ្មោលបុកសិបមានអាមួយមួយឆ្នាំ កូនចៀមញីបុកសិបមានអាមួយមួយឆ្នាំគ្មានទោស។ នេះគឺជាការប្រកាសសម្ពោធនៃ អាសនៈបូជា ក្រោយពីបំពេញដៃរបស់គាត់ និងក្រោយពីលាបគាត់។

នៅពេលដែលម្ចាស់សេសចូលទៅក្នុងតង់សក្តិកម្មដើម្បីនិយាយជាមួយព្រះអង្គ គាត់ បានឮសំឡេងព្រះអម្ចាស់កំពុងនិយាយមកកាន់គាត់ពីលើបល្ល័ង្កមេត្តា ដែលនៅលើហិប សក្តិកម្ម នៅចន្លោះទេវតាឆេរូបទាំងពីរ ហើយព្រះអង្គបាននិយាយមកកាន់គាត់។

៨

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម្ចាស់សេសថា៖ ចូរនិយាយទៅកាន់អើរ៉ុន ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅគាត់ថា នៅពេលអ្នករៀបចំចង្កៀងទាំងនោះចេញពីផ្នែកមុខ នៃជើងចង្កៀង ចង្កៀងទាំងប្រាំពីរនឹងឲ្យពន្លឺ។ ហើយអើរ៉ុនបានធ្វើដូច្នោះ គាត់បានភ្ជាប់

ចង្កៀងទាំងនោះនៃជើងចង្កៀងពីផ្នែកមួយតាមផ្នែកខ្លះ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាទៅ
កាន់មូសេ។ និង នេះជាការសាងសង់នៃជើងចង្កៀងដែលរឹងមាំស ដើម្បីរស់រវើក និង
ផ្តាល់លើរបស់វារឹងទាំងមូល តាមរូបរាងដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់មូសេស ដូច្នោះ
គាត់បានធ្វើជើងចង្កៀង។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់មូសេថា៖ យកពួកលេវីចេញពីកណ្តាល
កូនខ្មែរនៃកស្រាវែង ហើយធ្វើឱ្យពួកគេបរិសុទ្ធ។ ហើយដូច្នោះអ្នកនឹងធ្វើការបន្សុទ្ធរបស់
ពួកគេចំពោះពួកគេ អ្នកនឹងប្រោះទឹកបន្សុទ្ធលើពួកគេ ហើយកាបិតការនឹងមកលើរាង
កាយទាំងអស់របស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងលាងសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេ ហើយ
ពួកគេនឹងជាអ្នកស្អាត។

ហើយពួកគេនឹងយកកូនគោមួយពីក្រុមគោ ហើយជាមួយនឹងវាជាតង្វាយម្សៅល្អ
លាយជាមួយប្រេង ហើយកូនគោមួយឆ្នាំពីក្រុមគោអ្នកនឹងយកសម្រាប់បាប។ ហើយ
អ្នកនឹងនាំពួកលេវីមកដាក់នៅមុខតង់នៃការបន្ទាល់ ហើយអ្នកនឹងប្រមូលក្រុមប្រជុំកូន
ប្រុសអីស្រាវែងទាំងអស់។ ហើយអ្នកនឹងនាំពួកលេវីមកមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយកូន
ប្រុសរបស់កស្រាវែងនឹងដាក់ដៃរបស់ពួកគេលើពួកលេវី។ ហើយអារ៉ូននឹងដាក់ពួក
លេវីសដាច់ដោយឡែកជាអំណោយនៅមុខព្រះអម្ចាស់ពីសំណាក់ប្រុសខ្មែរអីស្រាវែង
ហើយពួកគេនឹងធ្វើការងារសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់។ ជនជាតិលេវីនឹងដាក់ដៃរបស់ពួកគេ
លើក្បាលរបស់គោកូន ហើយអ្នកនឹងធ្វើមួយសម្រាប់បាប និងមួយសម្រាប់តង្វាយដុត
ទាំងស្រុងដល់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីធ្វើការលើកលែងសម្រាប់ពួកគេ។

ហើយអ្នកនឹងនាំពួកលេវីនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ និងចំពោះព្រះភក្ត្រ
អេរ៉ូន និងចំពោះព្រះភក្ត្រពួកកូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយអ្នកនឹងប្រគល់ពួកគេជាតង្វាយ
ដល់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយអ្នកនឹងបំបែកពួកលេវីចេញពីកណ្តាលកូនខ្មែរនៃកស្រាវែង
ហើយពួកគេនឹងជារបស់ខ្ញុំ។ ហើយបន្ទាប់ពីនេះ ពួកលេវីនឹងចូលធ្វើការងាររបស់តង់
សក្ខីកម្ម ហើយអ្នកនឹងសម្អាតពួកគេ ហើយអ្នកនឹងប្រគល់ពួកគេនៅមុខព្រះអម្ចាស់។
ព្រោះថាទាំងនេះបានថ្វាយជាការថ្វាយដល់ខ្ញុំពីកណ្តាលកូនប្រុសកស្រាវែង ជំនួស
អ្នកបើកស្បូវគ្រប់គ្នា គឺកូនច្បងទាំងអស់ពីកូនប្រុសកស្រាវែង ខ្ញុំបានយកពួកគេមកជា
កម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ។ ព្រោះរាល់កូនច្បងក្នុងចំណោមកូនប្រុសកស្រាវែង ពីមនុស្សរហូត
ដល់សត្វ គឺជារបស់ខ្ញុំ។ នៅថ្ងៃដែលខ្ញុំបានវាយកូនច្បងទាំងអស់ក្នុងដីអេហ្ស៊ីប ខ្ញុំបាន
ធ្វើឱ្យពួកគេបរិសុទ្ធសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយបានយកពួកលេវីជំនួសកូនច្បងទាំងអស់ក្នុង
ចំណោមពួកកូនអីស្រាវែង។ ហើយខ្ញុំបានប្រគល់ពួកលេវីជាកាលកិរិយាដែលបាន

ប្រគល់ទៅឱ្យអឺរ៉ុន និងពួកកូនប្រុសរបស់គាត់ចេញពីកណ្តាលពួកកូនប្រុសអឺរ៉ុនដែល
ដើម្បីធ្វើការងាររបស់ពួកកូនប្រុសអឺរ៉ុនដែលនៅក្នុងតំបន់នៃសក្តិកម្ម និងដើម្បីធ្វើ
ការលោះបាបអំពីពួកកូនប្រុសអឺរ៉ុន ហើយនឹងមិនមាននៅក្នុងពួកកូនប្រុស
អឺរ៉ុននូវអ្នកណាម្នាក់ដែលចូលទៅជិតវត្ថុបរិសុទ្ធ ។

ហើយម៉ូសេស អឺរ៉ុន និងក្រុមជំនុំទាំងអស់នៃកូនប្រុសអឺរ៉ុនបានធ្វើចំពោះ
ជនជាតិលេវីដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ម៉ូសេសអំពីជនជាតិលេវី ដូច្នោះកូន
ប្រុសអឺរ៉ុនបានធ្វើចំពោះពួកគេ។ ហើយពួកលេវីបានបន្សុទ្ធខ្លួនឯង ហើយពួកគេ
បានលាងសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេ ហើយអឺរ៉ុនបានប្រគល់ពីពួកគេជាដំណោះថ្វាយ
នៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយអឺរ៉ុនបានធ្វើការលាងបាបអំពីពួកគេ ដើម្បីបន្សុទ្ធ
ពួកគេ។ ហើយក្រោយពីនេះ ពួកលេវីបានចូលទៅបម្រើការបម្រើរបស់ពួកគេនៅ
ក្នុងតំបន់នៃសក្តិកម្មចំពោះមុខអឺរ៉ុន និងចំពោះមុខពួកកូនប្រុសរបស់គាត់ ដូចជា
ព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេសអំពីពួកលេវី ដូច្នោះគេបានធ្វើចំពោះពួកគេ។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ នេះគឺជាអំពីពួកលេវី ចាប់ពី
អាយុប្រាំឆ្នាំឡើងទៅ ពួកគេនឹងចូលធ្វើការក្នុងតំបន់នៃសក្តិកម្ម។ ហើយ នៅពេល
អាយុហាសិបឆ្នាំ នឹងចាកចេញពីការសេវាកម្ម ហើយមិនធ្វើការទៀតទេ។ ហើយបងប្អូន
ប្រុសរបស់គាត់នឹងបម្រើក្នុងតំបន់នៃសក្តិកម្មដើម្បីការពារការយាម ប៉ុន្តែមិនធ្វើការងារ
ទេ។ ដូច្នោះអ្នកនឹងធ្វើចំពោះជនជាតិលេវីក្នុងការយាមរបស់ពួកគេ។

៩

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសនៅក្នុងវាលរហាស្ថានស៊ីណៃ
នៅក្នុងឆ្នាំទីពីរ បន្ទាប់ពីពួកគេបានចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប នៅក្នុងខែទីមួយ ដោយមាន
បន្ទូលថា ខ្ញុំបាននិយាយថា៖ ឲ្យកូនចេត្រីអឺរ៉ុនដែលធ្វើពិធីបុណ្យរំលងផុតតាមពេល
វេលាកំណត់របស់វា។ នៅថ្ងៃទីដប់បួននៃខែទីមួយ ឆ្ពោះទៅពេលល្ងាច អ្នកនឹងធ្វើ
វាតាមពេលវេលា តាមច្បាប់របស់គាត់ និងតាមការបកស្រាយរបស់គាត់ អ្នកនឹងធ្វើវា។
ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអឺរ៉ុនដែលឱ្យធ្វើពិធីបុណ្យរំលងផុត
នៅថ្ងៃទីដប់បួននៃខែ ដែលចាប់ផ្តើមនៅក្នុងវាលរហាស្ថានស៊ីណៃ។ ដូចជាព្រះអម្ចាស់
បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេស កូនចេត្រីអឺរ៉ុនក៏បានធ្វើដូច្នោះដែរ។

ហើយបុរសដែលមិនស្អាតដោយសារព្រលឹងមនុស្សបានមកដល់ ហើយពួកគេ មិនអាចធ្វើពិធីបុណ្យធាតុនៅថ្ងៃនោះបានទេ ហើយពួកគេបានមកចំពោះមុខម្ចីសេស និងអឺរ៉ុននៅថ្ងៃនោះ។ ហើយបុរសទាំងនោះបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ យើងមិនស្អាតដោយសារព្រលឹងរបស់មនុស្ស ដូច្នោះតើយើងមិនគួររវាងយកក្នុងការថ្វាយ អំណោយដល់ព្រះអម្ចាស់តាមពេលវេលាកំណត់របស់ប្រធាននៅក្នុងកូនប្រុសក៏ ស្រាវែងទេ? ហើយម្ចីសេសនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ចូរឈរនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំនឹង ស្តាប់អ្វីដែលព្រះអម្ចាស់នឹងបញ្ជាអំពីអ្នករាល់គ្នា។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅ កាន់ម្ចីសេសថា និយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសក៏ស្រាវែងទេ មនុស្សណាម្នាក់ដែលក្លាយ ជាមនុស្សមិនស្អាតដោយសារព្រលឹងមនុស្ស ឬស្ថិតនៅផ្លូវឆ្ងាយពីអ្នករាល់គ្នា ឬនៅក្នុង ជំនាន់របស់អ្នករាល់គ្នា នោះគាត់នឹងធ្វើពិធីបុណ្យរំលងផុតដល់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងខែ ទីពីរ នៅថ្ងៃទីដប់បួន។ ពេលឆ្ពោះទៅណាថ ពួកគេនឹងធ្វើវា។ លើនិប្បដ្ឋានដំបែ និង បន្លែល្ងីង ពួកគេនឹងញ៉ាំវា។ ពួកគេមិនត្រូវទុកចោលវាដល់ដល់ព្រឹក ហើយពួកគេមិន ត្រូវបំបែកឆ្អឹងរបស់វាឡើយ ពួកគេត្រូវធ្វើវាតាមច្បាប់នៃបុណ្យរំលងផុត។ ហើយ មនុស្សណាដែលស្អាត និងមិននៅក្នុងផ្លូវឆ្ងាយ ប៉ុន្តែខកខានធ្វើពិធីបុណ្យនោះ ព្រលឹង របស់គាត់នឹងត្រូវកាត់ចេញពីប្រជាជនរបស់គាត់ ដោយសារគាត់មិនបានថ្វាយ អំណោយដល់ព្រះអម្ចាស់តាមពេលវេលាកំណត់ មនុស្សនោះនឹងទទួលបានរបស់ គាត់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើជនចំណាកស្រុកម្នាក់ចូលមករកអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងទឹកដីរបស់អ្នក រាល់គ្នា ហើយគាត់ធ្វើពិធីបុណ្យរំលងផុតដល់ព្រះអម្ចាស់តាមច្បាប់នៃពិធីបុណ្យ រំលងផុត និងតាមការរៀបចំរបស់គាត់ គាត់នឹងធ្វើវា នោះច្បាប់មួយនឹងមានសម្រាប់អ្នក រាល់គ្នា ទាំងជនចំណាកស្រុក និងជនជាតិដើមនៃទឹកដី។

ហើយនៅថ្ងៃដែលទីតាំងជំរុំត្រូវបានបញ្ឈប់ឡើង ពពកបានគ្របដណ្តប់ទីតាំងជំរុំ គឺ ផ្ទះនៃសក្តិកម្ម ហើយនៅពេលល្ងាច មានរូបរាងដូចជាភ្លើងនៅលើទីតាំងជំរុំហូតដល់ ព្រឹក។ ដូច្នោះ វាបានក្លាយជាបន្តបន្ទាប់ ពពកបានគ្របបាំងវាពេលថ្ងៃ ហើយរូបរាងភ្លើង ពេលយប់។ និងនៅពេលដែលពពកបានឡើងពីតង់ ហើយបន្ទាប់ពីនេះកូនចៅ អ៊ីស្រាអែលបានចាកចេញ ហើយនៅកន្លែងណាដែលពពកបានឈរ នៅទីនោះកូនចៅ អ៊ីស្រាអែលបានបោះជំរុំ តាមបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់ កូនចៅអ៊ីស្រាអែលនឹងបោះជំរុំ ហើយតាមបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់ ពួកគេនឹងចេញដំណើរ។ គ្រប់ថ្ងៃទាំងអស់ដែលពពក គ្របស្រមោលលើជំរុំ កូនចៅអ៊ីស្រាអែលនឹងបោះជំរុំ។ ហើយនៅពេលណាដែលពពក ត្រូវបានទាញនៅលើតង់ច្រើនថ្ងៃ កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលនឹងរក្សាការរក្សារបស់ព្រះ ហើយពួកគេនឹងមិនដកចេញទេ។ ហើយនឹងដោយនេះ នៅពេលណាដែលពពកគ្រប លើតង់ជាចំនួនថ្ងៃ ពួកគេនឹងចាំបានតាមសំឡេងព្រះអម្ចាស់ ហើយពួកគេនឹងចេញ

ដំណើរតាមបញ្ហាព្រះអម្ចាស់។ ហើយនឹងកើតឡើងនៅពេលណាដែលពពកនៅពីល្ងាច
 រហូតដល់ព្រឹក ហើយពពកឡើងទៅលើនៅពេលព្រឹក ពួកគេនឹងចេញដំណើរទាំងថ្ងៃ
 យប់។ នៅពេលពពកនៅបន្តធ្វើរូបលើវាអស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ ឬជាច្រើនខែ
 កូនចេតិស្រាវអែលនឹងបោះជំរំ ហើយពួកគេនឹងមិនចាកចេញទេ។ ដោយសារតាមបញ្ហា
 របស់ព្រះអម្ចាស់ ពួកគេនឹងចេញដំណើរ។ ពួកគេបានរក្សាការយាមរបស់ព្រះអម្ចាស់
 តាមបញ្ហារបស់ព្រះអម្ចាស់ តាមរយៈដៃរបស់ម៉ូសេ។

១០

ហើយព្រះអម្ចាស់បានតរស់ទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ ចូរធ្វើគ្រូប្រាក់ពីរសម្រាប់ខ្លួនអ្នក
 អ្នកនឹងធ្វើពួកវាដែលត្រូវបានវាយ ហើយពួកវានឹងសម្រាប់អ្នក ដើម្បីហៅប្រជុំជំនុំ និង
 ដើម្បីលើកជំរំទាំងនោះឡើង។ ហើយអ្នកនឹងផ្តួចពួកវា ហើយក្រុមជំរំទាំងអស់នឹងត្រូវ
 ប្រមូលនៅលើទ្វារនៃតង់តែក្នុងមួយថ្ងៃ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើពួកគេផ្តិតតែមួយ ពួកអ្នកគ្រប់គ្រង
 និងអ្នកដឹកនាំទាំងអស់នៃអ៊ីស្រាអែលនឹងមកជួបអ្នក។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងលុះសញ្ញា
 ហើយពួកដែលបានបោះជំរំនៅទិសខាងកើតនឹងចេញដំណើរ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង
 លុះសញ្ញាទីពីរ ហើយជំរំទាំងឡាយដែលជំរំនៅខាងត្បូងនឹងចេញដំណើរ។ ហើយអ្នក
 រាល់គ្នានឹងលុះសញ្ញាទីបី ហើយជំរំទាំងឡាយដែលជំរំនៅក្បែរសមុទ្រនឹងចេញ
 ដំណើរ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងលុះសញ្ញាទីបួន ហើយជំរំទាំងឡាយដែលជំរំនៅខាង
 ជើងនឹងចេញដំណើរ។ ពួកគេនឹងលុះសញ្ញានៅពេលការចេញដំណើររបស់ពួកគេ។
 ហើយនៅពេលអ្នករាល់គ្នាប្រមូលជំរំ ត្រូវលេងត្រែត ប៉ុន្តែមិនមែនជាសញ្ញាណសម្គាល់
 ទេ។ ហើយកូនប្រុសរបស់អេ្ននដែលជាពួកបូជាចារ្យនឹងផ្តិតត្រែត ហើយវានឹងជាក្រឹត្យ
 អស់កល្បសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយ។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាចេញ
 ទៅធ្វើសង្គ្រាមក្នុងដីរបស់អ្នករាល់គ្នា ប្រឆាំងនឹងសត្រូវដែលប្រឆាំងអ្នករាល់គ្នា ហើយ
 អ្នករាល់គ្នាផ្តិតត្រែត នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានចងចាំនៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នក
 រាល់គ្នានឹងត្រូវបានសង្រ្គោះពីសត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយនៅក្នុងថ្ងៃនៃសេចក្តី
 រីករាយរបស់អ្នករាល់គ្នា និងនៅក្នុងពិធីបុណ្យរបស់អ្នករាល់គ្នា និងនៅក្នុងព្រះចន្ទថ្មី
 របស់អ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នានឹងផ្តិតត្រែតលើតង្វាយបូជាដុត និងលើតង្វាយបូជាសន្តិភាព
 របស់អ្នករាល់គ្នា ហើយវានឹងជាការរំលឹកដល់អ្នករាល់គ្នានៅចំពោះព្រះភក្ត្ររបស់អ្នក
 រាល់គ្នា ខ្ញុំគឺព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា។

ហើយវាបានកើតឡើងនៅក្នុងឆ្នាំទីពីរ ក្នុងខែទីពីរ ថ្ងៃទីប្រាំនៃខែនោះ ពពកបានឡើងទៅពីតង់នៃសក្ខីកម្ម។ ហើយកូនប្រុសអីស្រាអែលបានចេញដំណើរជាមួយស្បៀងរបស់ពួកគេនៅក្នុងវាលរហាស្ថានស៊ីណៃ ហើយពពកបានឈរនៅក្នុងវាលរហាស្ថានឆ្នាំរំពង។ ហើយពួកគេបានចេញដំណើរជាលើកដំបូងតាមបង្គាប់របស់ព្រះអម្ចាស់ដែលបានប្រកាសតាមរយៈម៉ូសេ។

ហើយពួកគេបានលើកក្រុមជួរជន្មររបស់កូនៗយូដាឡើងជាដំបូងជាមួយកម្លាំងរបស់ពួកគេ ហើយលើកម្លាំងរបស់ពួកគេគឺណាស្ស៊ូនកូនរបស់អាមីណាដាម។ ហើយនៅលើកងទ័ពនៃកុលសម្ព័ន្ធកូនប្រុសអីស្រាអែល គឺណាមាណាអែលកូនប្រុសសូហ្គា។ ហើយលើកងទ័ពនៃកុលសេដ្ឋីកូន គឺអេលាប ជាកូនប្រុសរបស់ហេឡាន។ ហើយពួកគេនឹងរុះរើទីស្នាក់ការ ហើយកូនប្រុសរបស់ហ្គេដសូន និងកូនប្រុសរបស់មេរ៉ាវី ដែលលើកទីស្នាក់ការ នឹងចេញដំណើរ។

ហើយពួកគេបានលើកក្រុមជួរជន្មររបស់រូបេនឡើងជាមួយកម្លាំងរបស់ពួកគេ ហើយលើកម្លាំងរបស់ពួកគេ គឺអេលីស៊ូរ កូនរបស់សេឌីអ៊ូរ។ ហើយលើកងកម្លាំងនៃកុលបុត្រស៊ីមេអូន គឺសាឡាមីអែល ជាបុត្រស៊ីមេអែល។ ហើយលើកងកុលសម្ព័ន្ធកូនប្រុសកាដ គឺអេលីសាផ័រកូនរ៉ាហ្គែល។ ហើយកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់កោហតនឹងចេញដំណើរដោយលើករបស់វិស្វទ្ធាទាំងឡាយ ហើយពួកគេនឹងបញ្ជូនតង់រហូតដល់ពួកគេមកដល់។ ហើយពួកគេនឹងចេញដំណើរតាមលំដាប់នៃជំរកស្រាវជាមួយកម្លាំងរបស់ពួកគេ ហើយលើកម្លាំងរបស់ពួកគេគឺអេលីសាម៉ាកូនប្រុសរបស់អាម៉ូហ្វីដ។

ហើយលើកម្លាំងនៃកុលបុត្រម៉ាណាសេ គឺហ្គាម៉ាលីយ៉ែលជាបុត្រផាដាស៊ីរ។ ហើយលើកម្លាំងនៃកុលបុត្របេនយ៉ាមីន គឺអាមីដានដែលជាបុត្រជីដេននី។ ហើយពួកគេនឹងចេញដំណើរតាមលំដាប់នៃជំរកដាន ដែលនៅចុងក្រោយនៃជំរកទាំងអស់ជាមួយកម្លាំងរបស់ពួកគេ ហើយលើកម្លាំងរបស់ពួកគេគឺអាហ៊ីយេសេរ កូនរបស់អាមីសាដ្ឋែ។ ហើយលើកងទ័ពនៃកុលជួរកូនប្រុសរបស់អាសេរ គឺផាគីអែលកូនប្រុសរបស់អេក្រាន។ ហើយលើកងទ័ពនៃកុលបុត្រនេផាស៊ី គឺអាឈីរ ជាបុត្រអេណាន។ កងទ័ពទាំងនេះជាកូនប្រុសរបស់អីស្រាអែល ហើយពួកគេបានចេញដំណើរជាមួយកម្លាំងរបស់ពួកគេ។

ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅហូបាប កូនប្រុសរបស់រ៉ាហ្គែល ជនជាតិមីឌាន ដែលជាញាតិដោយអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ម៉ូសេសថា៖ យើងកំពុងចាកចេញទៅកាន់ទី

កន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលថា ទីកន្លែងនេះខ្ញុំនឹងប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា។ សូមមកជាមួយយើង ហើយយើងនឹងធ្វើល្អដល់អ្នក ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូល ពិពាក្យល្អអំពីស្រាវែង។ ហើយគាត់និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ខ្ញុំនឹងមិនទៅទេ ប៉ុន្តែ នឹងទៅកាន់ស្រុកដ៏រស់ខ្ញុំ និងទៅកាន់ជំនាន់របស់ខ្ញុំ។ ហើយនិយាយថា៖ កុំបោះបង់ យើងទេ ដោយសារតែអ្នកបានជាមួយយើងនៅក្នុងវាលស្មៅ ហើយអ្នកនឹងជាមនុស្ស ចាស់ក្នុងចំណោមយើង។ ហើយវានឹងកើតឡើង ប្រសិនបើអ្នកទៅជាមួយយើង ហើយវានឹងកើតឡើងថា ទាំងអ្វីដែលល្អទាំងនោះ ដែលព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើល្អដល់យើង យើងក៏នឹងធ្វើល្អដល់អ្នកដែរ។

ហើយពួកគេបានចេញដំណើរពីភ្នំរបស់ព្រះអម្ចាស់ អស់រយៈពេលបីថ្ងៃ ហើយហិបសញ្ញានៃព្រះអម្ចាស់បានដើរនាំមុខពួកគេអស់រយៈពេលបីថ្ងៃ ដើម្បីស្វែងរក កន្លែងសម្រាកសម្រាប់ពួកគេ។ ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលដកហិបចេញ ម៉ូសេស បាននិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ សូមភ្ញាក់ឡើង ហើយសូមឱ្យសត្រូវរបស់ព្រះអង្គបែកខ្ញែក សូមឱ្យអស់អ្នកដែលស្អប់ព្រះអង្គរត់ភៀសទាំងអស់។ និង នៅពេលសម្រាក គាត់បាន និយាយថា៖ ត្រឡប់មកវិញ ព្រះអម្ចាស់ ទៅកាន់រាប់ពាន់ និងរាប់ម៉ឺននាក់នៅក្នុងក ស្រាវែង។ ហើយពពកបានធ្វើម្ហូបលើពួកគេពេលថ្ងៃ នៅពេលពួកគេចេញពីដំរី។

១១

ហើយប្រជាជនកំពុងរអ៊ូរទាំងអស់នៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអម្ចាស់ បានឮ ហើយទ្រង់បានខឹងដោយកំហឹង ហើយភ្លើងពីព្រះអម្ចាស់បានឆេះឡើងក្នុង ចំណោមពួកគេ ហើយបានស៊ីសម្លាប់ផ្នែកមួយនៃដំរី។ ហើយប្រជាជនបានស្រែកទៅ កាន់ម៉ូសេស ហើយម៉ូសេសបានអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ហើយភ្លើងបានឈប់។ ហើយឈ្មោះនៃទីកន្លែងនោះត្រូវបានហៅថា ភ្លើងឆេះ ពីព្រោះភ្លើងត្រូវបានឆេះឡើង ក្នុងចំណោមពួកគេពីព្រះអម្ចាស់។ ហើយពួកលាយក្នុងចំណោមពួកគេបានប្រាថ្នាយ៉ាង ខ្លាំង ហើយពួកគេបានអង្គុយយំ រួមទាំងកូនៗរបស់ក្រសាវែងផងដែរ ហើយពួកគេ បាននិយាយថា តើនរណានឹងចិញ្ចឹមយើងឱ្យបានសាច់? យើងបានចងចាំគ្រីដែលយើង បានញ៉ាំនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីបដោយកត់គិតថ្លៃ ហើយត្រសក់ ផ្លែឪឡឹក ខ្ទឹមបារាំង ខ្ទឹមក្រហម និងខ្ទឹមស។ កឡូវនេះ ព្រលឹងរបស់យើងស្ងួតទាំងស្រុង គ្មានអ្វីទាំងអស់ លើកលែងតែម៉ាណេនៅចំពោះមុខភ្នែករបស់យើង។ ម៉ាណេគឺដូចជាគ្រាប់ពូជកូរី អាន់ដី ហើយទម្រង់របស់វាគឺដូចជាគ្រីស្តាល់។ ហើយមនុស្សកំពុងធ្វើដំណើររកត់

ពួកគេប្រមូល ហើយដឹងវាក្នុងម៉ាស៊ីនកិន ហើយពួកគេបុកក្នុងឈើបុក ហើយស្មៅវាក្នុង
ឆ្នាំង ហើយពួកគេធ្វើវាជានិមិត្ត ហើយការពេញចិត្តរបស់គាត់គឺដូចជារសជាតិនៃពីរប្រេង។
ហើយ នៅពេលណាដែលសន្សើមធ្លាក់មកលើជំរក្នុងពេលយប់ ម៉ាន់ណាក់
ធ្លាក់មកលើវាដែរ។

ហើយម៉ូសេបានឮសំឡេងយំរបស់ពួកគេតាមគ្រូកូលរបស់ពួកគេ ម្នាក់ៗនៅទ្វារ
របស់គាត់ ហើយព្រះអម្ចាស់បានខឹងយ៉ាងខ្លាំង ហើយចំពោះមុខម៉ូសេ វាជារឿង
អាក្រក់។ ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើទុក្ខ
ដល់អ្នកបម្រើរបស់អ្នក ហើយហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមិនបានរកឃើញការអនុគ្រោះនៅ
ចំពោះមុខអ្នក ដល់ដាក់បន្ទុកនៃការជំរុញប្រជាជននេះលើខ្ញុំ? មិនមែនខ្ញុំបានយក
ប្រជាជនទាំងអស់នេះក្នុងស្បែកទេ ឬមិនមែនខ្ញុំបានបង្កើតពួកគេទេ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នក
និយាយទៅខ្ញុំថា យកគាត់ទៅក្នុងទ្រូងរបស់អ្នក ដូចជាម្តាយបំបៅលើកទារកទៅ
កាន់ដីដែលអ្នកបានស្បថទៅកាន់ឪពុករបស់ពួកគេ? តើខ្ញុំយកសាច់មកពីណាដើម្បីឱ្យ
ប្រជាជនទាំងអស់នេះ? ពីព្រោះគេយំនិងនិយាយទៅខ្ញុំថា៖ ឱ្យសាច់យើងដើម្បីយើង
បរិភោគ។ ខ្ញុំតែម្នាក់ឯងនឹងមិនអាចទ្រទ្រង់ប្រជាជននេះបានទេ ព្រោះពាក្យនេះធ្ងន់ពេក
សម្រាប់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើបែបនេះចំពោះខ្ញុំ សូមសម្លាប់ខ្ញុំចោលទាំងស្រុង
ប្រសិនបើខ្ញុំបានរកឃើញការមេត្តាពីអ្នក ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំឃើញការលីបាករបស់ខ្ញុំ។

ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ចូរប្រមូលមកខ្ញុំនូវបុរស
ចិតសិបនាក់ពីចាស់ទុំនៃអ៊ីស្រាអែល ដែលអ្នកផ្ទាល់ដឹងថា ទាំងនេះគឺជាចាស់ទុំនៃ
ប្រជាជននិងជាស្មៀនដូចគ្នា ហើយអ្នកនឹងនាំពួកគេទៅកាន់តំបន់នៃសក្ខីកម្ម ហើយពួក
គេនឹងឈរនៅទីនោះជាមួយអ្នក។ ហើយខ្ញុំនឹងចុះទៅ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយជាមួយអ្នក
នៅទីនោះ ហើយខ្ញុំនឹងយកវិញ្ញាណដែលនៅលើអ្នកចេញមកផ្នែកមួយ ហើយដាក់លើ
ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងជួយអ្នកទ្រទ្រង់បន្ទុកនៃប្រជាជន ហើយអ្នកនឹងមិនទ្រទ្រង់វាតែ
ម្នាក់ឯងទៀតទេ។ ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ប្រជាជនថា ចូរធ្វើអោយខ្លួនឯង
បរិសុទ្ធសម្រាប់ថ្ងៃស្អែក ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគសាច់ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានយំ
នៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ដោយនិយាយថា តើនរណានឹងចិញ្ចឹមយើងខ្ញុំដោយសាច់
ពីព្រោះវាស្តសម្រាប់យើងខ្ញុំនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានសាច់
ដល់អ្នករាល់គ្នាដើម្បីបរិភោគ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគសាច់។ មិនមែនថ្ងៃតែមួយ
ទេ ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងញ៉ាំ ហើយក៏មិនមែនពីរថ្ងៃ មិនមែនប្រាំថ្ងៃ មិនមែនដប់ថ្ងៃ
មិនមែនម្ភៃថ្ងៃ អ្នករាល់គ្នានឹងញ៉ាំរហូតដល់មួយខែ រហូតដល់វាចេញពីប្រមុះរបស់អ្នក
រាល់គ្នា ហើយវានឹងក្លាយជាការចង្ហោរសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ព្រោះថាអ្នករាល់គ្នាបានមិន

ស្តាប់បង្គាប់ព្រះអម្ចាស់ ដែលគង់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នាបានយំ នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអង្គ ទាំងនិយាយថា ហេតុអ្វីបានជាយើងចេញពី ប្រទេសអេហ្ស៊ីប? ហើយម្ចីសេបាននិយាយថា៖ ប្រជាជនដែលខ្ញុំនៅក្នុងចំណោមពួកគេ មានទាហានថ្មើរជើងប្រាំមួយរយពាន់នាក់ ហើយអ្នកបាននិយាយថា នឹងឱ្យសាច់ដល់ ពួកគេដើម្បីបរិភោគ ហើយពួកគេនឹងបរិភោគរយៈពេលមួយខែ។ តើចៀម និងគោ នឹង ត្រូវសម្លាប់ដល់ពួកគេ ហើយនឹងគ្រប់គ្រាន់ដល់ពួកគេឬ? ឬក៏ត្រីទាំងអស់នៃសមុទ្រ នឹង ត្រូវប្រមូលដល់ពួកគេ ហើយនឹងគ្រប់គ្រាន់ដល់ពួកគេឬ? ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូល ទៅកាន់ម្ចីសេសថា៖ តើដៃរបស់ព្រះអម្ចាស់មិនគ្រប់គ្រាន់ទេឬ? ក៏ទ្រូននេះអ្នកនឹង ដឹងថាតើពាក្យរបស់ខ្ញុំនឹងកើតឡើងចំពោះអ្នកឬទេ។

ហើយម្ចីសេសបានចេញទៅ និងនិយាយពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់ទៅកាន់ប្រជាជន ហើយបានប្រមូលបុរសចិតសិបនាក់ពីពួកចាស់ទុំនៃប្រជាជន ហើយគាត់បានបង្កើតពួក គេឱ្យឈរជុំវិញគង់។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានចុះមកក្នុងពពក ហើយបានត្រាស់ទៅកាន់ គាត់ ហើយបានយកវិញ្ញាណដែលនៅលើគាត់ចេញ ហើយបានដាក់វិញ្ញាណនោះលើ បុរសចាស់ចិតសិបនាក់ ហើយនៅពេលវិញ្ញាណបានសណ្តិតលើពួកគេ ពួកគេក៏បាន ទំនាយ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានបន្តទៀតទេ។ ហើយបុរសពីរនាក់ត្រូវបានទុកចោលនៅក្នុង ជំរំ ម្នាក់ឈ្មោះអែលដាដ និងម៉េដាដ ហើយព្រះវិញ្ញាណបាន សណ្តិតលើពួកគេ ហើយពួកគេទាំងនេះជាអ្នកដែលបានចុះបញ្ជី ហើយពួកគេមិន បានមកកាន់គង់ទេ ហើយពួកគេបានព្យាករណ៍នៅក្នុងជំរំ។ ហើយយុវជននោះបានរត់ មកដល់ រាយការណ៍ដល់ម្ចីសេស ហើយនិយាយថា អែលដាដ និងម៉េដាដ កំពុងធ្វើ ទំនាយនៅក្នុងជំរំ។ ហើយម្ចីសេសបានប្រាប់ពួកគេនូវប្រាណ្ឌិត ដែលឈរនៅក្បែរម្ចីសេស ជាអ្នក ជ្រើសរើស បានឆ្លើយតបថា៖ ម្ចាស់ម្ចីសេស សូមបញ្ឈប់ពួកគេ។ ហើយម្ចីសេស និយាយទៅគាត់ថា៖ តើអ្នកច្រណែនខ្ញុំឬ? ហើយតើនរណាអាចធ្វើឱ្យប្រជាជនទាំងអស់ របស់ព្រះអម្ចាស់ក្លាយជាហោរា នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ប្រទានវិញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គ លើពួកគេ? ហើយម្ចីសេសបានទៅក្នុងជំរំ គាត់នឹងពួកចាស់ទុំស្រាវជ្រាវ។

ហើយវិញ្ញាណមួយបានចេញមកពីព្រះអម្ចាស់ ហើយបាននាំសត្វក្រូចឆ្កងកាត់ មកពីសមុទ្រ ហើយបានដាក់វាលើជំរំ ចម្ងាយផ្លូវមួយថ្ងៃពីទីនេះ និងផ្លូវមួយថ្ងៃពីទីនោះ ជុំវិញជំរំ ខ្ពស់ប្រហែលពីរដៃពីផែនដី។ ហើយប្រជាជនក្រោកឡើង ពេញមួយថ្ងៃ ពេញ មួយយប់ និងពេញមួយថ្ងៃបន្ទាប់ ហើយប្រមូលនាងក្រូច អ្នកដែលប្រមូលតិចបំផុតក៏ ប្រមូលបានដប់ គោរ ហើយពួកគេធ្វើឱ្យវាគ្រជាក់សម្រាប់ខ្លួនពួកគេជុំវិញជំរំ សាច់ នៅតែស្ថិតនៅក្នុងធ្មេញរបស់ពួកគេ មុនពេលរលត់ ហើយព្រះអម្ចាស់បានខឹងចំពោះ

ប្រជាជន ហើយព្រះអម្ចាស់បានវាយប្រជាជនយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរខ្លាំងណាស់។ ហើយទឹកនៃឆ្នេរនោះត្រូវបានគេហៅថា ផ្លូវនៃការចង់បាន ព្រោះនៅទីនោះគេបានបញ្ចុះប្រជាជនដែលមានចិត្តចង់បាន។ ពីផ្លូវនៃការប្រាថ្នា ប្រជាជនបានដកចេញទៅកាន់អាសេរ៉ូត ហើយប្រជាជនបាននៅក្នុងអាសេរ៉ូត។

១២

ហើយម៉ារីយ៉ាមនិងអេឌីនបាននិយាយប្រឆាំងម៉ូសេដោយសារស្រ្តីជនជាតិអេឌីនពីដែលគាត់បានរៀបការជាមួយ ព្រោះគាត់បានរៀបការជាមួយស្រ្តីជនជាតិអេឌីនពី។ ហើយពួកគេនិយាយថា៖ តើព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលតែជាមួយម៉ូសេសម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះទេ? តើទ្រង់មិនបានមានបន្ទូលជាមួយយើងដែរឬ? ហើយព្រះអម្ចាស់បានឮ។ ម៉ូសេសជាមនុស្សដែលថ្លោះថ្លែងជាងមនុស្សទាំងអស់ដែលមាននៅលើផែនដី។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលភ្លាមៗទៅកាន់ម៉ូសេ និងអេឌីន និងម៉ារីម ថា៖ ចូរអ្នករាល់គ្នាទាំងបីនាក់ចេញទៅក្នុងតំបន់នៃការសាក្សី។ ហើយពួកគេទាំងបីបានចេញទៅកាន់តំបន់នៃការបន្ទាល់ ហើយព្រះអម្ចាស់បានចុះមកក្នុងសសរពពក ហើយបានឈរនៅលើទ្វារនៃតំបន់នៃការបន្ទាល់ ហើយអេឌីននិងម៉ារីមត្រូវបានហៅ ហើយពួកគេទាំងពីរបានចេញមក។ ហើយព្រះអង្គបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរស្តាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ។ ប្រសិនបើមានអ្នកទំនាបរបស់អ្នករាល់គ្នាជាព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញខ្លួនដល់គាត់ក្នុងទស្សនៈ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយជាមួយគាត់ក្នុងដំណែក។ មិនដូច្នោះទេ អ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំ ម៉ូសេស គឺស្មោះត្រង់ក្នុងផ្ទះទាំងមូលរបស់ខ្ញុំ។ មាត់ទល់មាត់ ខ្ញុំនឹងនិយាយទៅគាត់ក្នុងរូបរាង ហើយមិនតាមរយៈល្បិច ហើយគាត់បានឃើញភាពរុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនខ្លាចនិយាយប្រឆាំងអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំគឺម៉ូសេ? ហើយការខឹងសម្បាររបស់ព្រះអម្ចាស់មកលើពួកគេ ហើយព្រះអង្គបានយាងចាកចេញទៅ។ ហើយពពកបានចាកចេញពីតំបន់ ហើយមើលទៅ ម៉ារីយ៉ាមមានស្បែកឃ្មុំដូចជាព្រិល ហើយអេឌីនបានមើលទៅលើម៉ារីយ៉ាម ហើយមើលទៅ នាងមានស្បែកឃ្មុំ។ ហើយអារ៉ូននិយាយទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ខ្ញុំសូមព្រះអម្ចាស់ សូមកុំដាក់បាបលើយើង ពីព្រោះយើងបានធ្វើដោយភាពល្ងង់ខ្លៅ ក្នុងការដែលយើងបានធ្វើបាប។ កុំឱ្យកើតឡើងដូចជាស្មើនឹងការស្លាប់ ដូចជាការរំលូតកូនចេញមកពីស្បែករបស់ម្តាយ ហើយស្រូបស៊ីពាក់កណ្តាលនៃសាច់ឈាមរបស់នាង។ ហើយម៉ូសេសបានស្រែកទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ថា៖ ឱ ព្រះ! ខ្ញុំសូមអង្វរព្រះអង្គ សូមប្រោសនាងផង។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ប្រសិនបើឪពុករបស់នាងបានស្តោះទៅលើមុខរបស់នាង តើនឹងនឹងមិន

ត្រូវបានអាម៉ាស់រយៈពេលប្រាំពីររយឆ្នាំ? ចូរឱ្យនាងត្រូវបានដាច់ឃ្នាតនៅខាងក្រៅ
ជំរុំរយៈពេលប្រាំពីររយឆ្នាំ ហើយបន្ទាប់ពីនោះនាងនឹងត្រូវចូលវិញ។

ហើយម៉ាមត្រូវបានផ្តាច់ចេញពីជំរុំប្រាំពីររយឆ្នាំ ហើយប្រជាជនមិនបានធ្វើដំណើរ
ទៅមុខទេ រហូតដល់ម៉ាមត្រូវបានធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធ។

ហើយបន្ទាប់ពីនេះ ប្រជាជនបានចេញដំណើរពីអាសេរ៉ូត ហើយពួកគេបានបោះ
ជំរុំនៅក្នុងវាលរហោស្ថានផារ៉ាន។

១៣

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ ចូរធ្វើបុរសមួយចំនួនសម្រាប់
ខ្លួនអ្នក ហើយឱ្យពួកគេស្មើការណ៍ដ៏របស់ជនជាតិកាណាន ដែលខំឱ្យទៅកាន់កូន
ប្រុសអ៊ីស្រាអែលជាកម្មសិទ្ធិ។ អ្នកនឹងធ្វើពួកគេ ម្នាក់ៗតាមកុល តាមគ្រូកុលដូនតារបស់
ពួកគេ គ្រប់គ្នាជាអ្នកដឹកនាំចេញពីពួកគេ។

ហើយម៉ូសេសបានបញ្ជូនពួកគេចេញពីវាលរហោស្ថានផារ៉ានតាមបង្គាប់របស់
ព្រះអម្ចាស់ ពួកគេទាំងអស់នេះជាបុរសដែលជាមេដឹកនាំកូនចេអ៊ីស្រាអែល។ ហើយ
ទាំងនេះជាឈ្មោះរបស់ពួកគេ នៃកុលសម្ព័ន្ធរូបិ គឺសាំម៉ូយែល កូនប្រុសសាគូរ។ ពី
កុលសម្ព័ន្ធស៊ីមេអូន គឺសាផាត កូនប្រុសស៊ូរី។ នៃកុលសម្ព័ន្ធយូដា គឺកាលែប ជាកូន
ប្រុសរបស់យេផុននេ។ របស់កុលកេស្យាការ គឺកកាល កូនរបស់យ៉ូសែប។ នៃកុលសម្ព័ន្ធ
ឆេត្រាស៊ីម អូសេ កូនប្រុសរបស់ណូន។ នៃកុលសម្ព័ន្ធបេនយ៉ាមីន គឺផាលទី ជាកូន
របស់វាភូ។ នៃកុល Zebulun គឺ Gaddiel កូនប្រុសរបស់ Sudi។ នៃកុលយ៉ូសែប
នៃពូជម៉ាណាសេ គឺហ្គុឌី កូនរបស់ស្វីស៊ី។ នៃកុលសម្ព័ន្ធដាន់ អាមីអែលជាកូនប្រុស
របស់ហ្គាម៉ាលី។ នៃកុល Asher គឺ Sathour ជាកូនប្រុសរបស់ Michael។ នៃ
កុលសម្ព័ន្ធណាមតាលី ណាមី ជាកូនប្រុសរបស់សាប៊ី។ នៃកុលសម្ព័ន្ធប្យាដ ហ្គុឌីអែល
កូនប្រុសរបស់ម៉ាគី។ នេះគឺជាឈ្មោះរបស់បុរសទាំងនោះ ដែលម៉ូសេសបានបញ្ជូន
ឱ្យទៅស្មើការណ៍ទឹកដី ហើយម៉ូសេសបានដាក់ឈ្មោះអូសេ កូនប្រុសរបស់ណូន
ថា យ៉ូស៊ីអា។

ហើយម៉ូសេសបានបញ្ជូនពួកគេដើម្បីស៊ើបការណ៍ដីកាណាន ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ឡើងទៅតាមទីវាលស្ងួតនេះ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងឡើងទៅកាន់ភ្នំ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញថាដីនោះយ៉ាងណា និងប្រជាជនដែលរស់នៅលើវាថាគឺពួកគេខ្លាំងឬខ្សោយ ឬតិចតួចឬច្រើន។ ហើយតើដីណាដែលមនុស្សទាំងនេះរស់នៅលើវា គឺល្អ ឬអាក្រក់? ហើយតើទីក្រុងទាំងណាដែលពួកគេរស់នៅក្នុងនោះ គឺមានជញ្ជាំងការពារ ឬគ្មានជញ្ជាំងការពារ? ហើយតើដីនោះយ៉ាងណា ជាដីដែលមានជីជាតិ ឬជាដីដែលខ្សោយ ប្រសិនបើមានដើមឈើនៅក្នុងនោះ ឬគ្មាន ហើយបន្ទាប់ពីបានស្និទ្ធាំ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានផ្លែឈើពីដីនោះ។ ហើយថ្ងៃទាំងនោះ គឺជាថ្ងៃនៃរដូវវស្សា ដែលនាំមុខទំពាំងបាយជូរ។

ហើយដោយបានឡើងទៅ ពួកគេបានស៊ើបអង្កេតដីពីវាលរហោស្ថានស៊ីនរហូតដល់រេហោប ដែលចូលទៅហាម៉ាត។ ហើយពួកគេបានឡើងទៅតាមវាលរហោស្ថាន ហើយពួកគេបានទៅរហូតដល់ហេប្រូន ហើយនៅទីនោះមានអាហ៊ីម៉ាន ស៊ីស៊ី និងថាលម៉ៃ ជាជំនាន់របស់អាណា ហើយហេប្រូនត្រូវបានសាងសង់ប្រាំពីរឆ្នាំមុនថាលម៉ៃនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ និងពួកគេបានមករហូតដល់ជ្រលងភ្នំនៃចង្កោមទំពាំងបាយជូរ ហើយពួកគេបានស៊ើបអង្កេតវា ហើយពួកគេបានកាត់មែកទំពាំងបាយជូរមួយជាមួយចង្កោមទំពាំងបាយជូរមួយពីទីនោះ ហើយពួកគេបានលើកវាដោយដងឈើ រួមទាំងផ្លែទទឹក និងផ្លែល្ងា។ ហើយពួកគេបានដាក់ឈ្មោះទឹកនៃដីនោះថា ជ្រលងភ្នំចង្កោមទំពាំងបាយជូរ ដោយសារតែចង្កោមទំពាំងបាយជូរដែលកូនឲ្យអ៊ីស្រាអែលបានកាត់ពីទីនោះ។ ហើយពួកគេបានវិលត្រឡប់មកវិញពីទីនោះ បន្ទាប់ពីបានស្វែងរកដីនោះរយៈពេលសែសិបថ្ងៃ។

ហើយបានទៅមកដល់ម៉ូសេស និងអេរ៉ុន និងទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងអស់នៃកូនឲ្យអ៊ីស្រាអែល ក្នុងវាលរហោស្ថានផ្កាវានកាដេស ហើយបានឆ្លើយតាមពួកគេ និងដល់ក្រុមជំនុំទាំងអស់ ហើយបានបង្ហាញផ្លែឈើនៃដីនោះ។ ហើយពួកគេបានរៀបរាប់ទៅគាត់ ហើយនិយាយថា យើងបានមកដល់ទឹកដីដែលអ្នកបានផ្ញើយើងទៅ ជាទឹកដីដែលមានទឹកដោះគោនិងទឹកឃ្មុំហូរជោគជ័យ ហើយនេះជាផ្លែឈើរបស់វា។ ប៉ុន្តែជាតិដែលរស់នៅលើទឹកដីនោះក្លាហាន ហើយទីក្រុងមានជញ្ជាំងមាំនិងធំណាស់ ហើយយើងបានឃើញជំនាន់អាណានៅទីនោះ។ ហើយអាម៉ា ម៉ូករស់នៅក្នុងដីភាគខាងត្បូង ហើយជនជាតិហ៊ីត ជនជាតិហ៊ីរី ជនជាតិយេហ្ស៊ីស និងជនជាតិអាម៉ាររស់នៅក្នុងតំបន់ភ្នំ ហើយជនជាតិកាណានរស់នៅក្បែរសមុទ្រ និងក្បែរទន្លេយ៉រដាន់។ ហើយខាលេបបានបំបិទមាត់ប្រជាជនទៅកាន់ម៉ូសេស ហើយនិយាយទៅគាត់ថា

មិនមែនទេ ប៉ុន្តែយើងនឹងឡើងទៅ ហើយយើងនឹងទទួលមរតកវា ព្រោះយើងមាន
អំណាចអាចទៅកាន់ពួកគេបាន។ ហើយ មនុស្សដែលបានឡើងជាមួយគាត់បាន
និយាយថា យើងមិនឡើងទេ ព្រោះថាយើងមិនអាចឡើងទៅកាន់ជាតិនោះបានទេ
ព្រោះថាពួកគេខ្លាំងជាងយើង។ ហើយពួកគេបាននាំចេញនូវការភ្ញាក់ផ្អើលអំពីផែនដី
ដែលពួកគេបានស៊ើបការណ៍ទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអឺរ៉ុបដែល ដោយនិយាយថា ផែនដី
ដែលយើងបានឆ្លងកាត់ដើម្បីស៊ើបការណ៍នោះ គឺជាដីដែលស្តីពួកអ្នករស់នៅលើវា
ហើយប្រជាជនទាំងអស់ដែលយើងបានឃើញនៅក្នុងនោះ គឺជាបុរសមានទំហំធំ។
ហើយនៅទីនោះ យើងបានឃើញពួកយក្ស ហើយយើងនៅមុខពួកគេដូចជាកណ្តូប
ប៉ុន្តែយើងក៏នៅមុខពួកគេដូច្នោះដែរ។

១៤

ហើយការប្រជុំទាំងអស់បានលើកសំឡេងឡើង ហើយប្រជាជនបានយំពេញ
មួយយប់នោះ។ ហើយកូនប្រុសអឺរ៉ុបដែលទាំងអស់កំពុងតែពោលពាក្យត្រូវតែរលី
ម្ល៉េះស្រែនិងអឺរ៉ុប ហើយក្រុមជំនុំទាំងអស់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ សូម្បីតែយើង
បានស្តាប់នៅក្នុងដីអេហ្ស៊ីប ឬនៅក្នុងវាលរហោស្ថាននេះ ប្រសិនបើយើងបានស្តាប់!
ហេតុអ្វីបានជាព្រះអម្ចាស់នាំយើងទៅកាន់ដីនេះ ដើម្បីឱ្យធ្លាក់ក្នុងសង្រ្គាម?
យើង និងកូនចររបស់យើង នឹងក្លាយជាការប្តូរ។ ដូច្នោះកុំទ្រុឌទ្រោម វាប្រសើរជាងត្រឡប់
ទៅអេហ្ស៊ីបវិញ។ ហើយពួកគេបាននិយាយគ្នាថា៖ ចូរយើងតាំងមេដឹកនាំ ហើយត្រឡប់
ទៅប្រទេសអេហ្ស៊ីបវិញ។ ហើយ ម្ល៉េះស្រែ និង អឺរ៉ុប បានធ្លាក់ទ្រុឌទ្រោម ទៅចំពោះ
មុខក្រុមជំនុំកូនចរអឺរ៉ុបដែលទាំងអស់។

យ៉ូស៊ីអាកូនប្រុសនួន និងកាលែបកូនប្រុសយេផុននេ ដែលជាអ្នកស៊ើបអង្កេតដី
បានហែកសរម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេ ហើយពួកគេបាននិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំង
អស់នៃកូនចរអឺរ៉ុបថា៖ ដីដែលយើងបានស៊ើបការណ៍នោះ គឺខ្លាំងណាស់
ណាស់។ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ជ្រើសរើសយើង គាត់នឹងនាំយើងចូលទៅក្នុងដីនេះ
ហើយនឹងផ្តល់វាដល់យើង ដែលជាដីមួយហូរទឹកដោះគោនិងទឹកឃ្មុំ។ ប៉ុន្តែ កុំក្លាយជា
ពួកចះហោរពីព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នកវាល់គ្នាកុំខ្លាចប្រជាជននៃផែនដីនោះទេ ដ្បិតពួកគេ
គឺជាអាហារសម្រាប់អ្នកវាល់គ្នា ព្រោះពេលវេលារបស់ពួកគេបានយវឆ្ងាយហើយ
ហើយព្រះអម្ចាស់នៅជាមួយយើង ដូច្នោះកុំខ្លាចពួកគេឡើយ។

ហើយក្រុមជំនុំទាំងមូលបាននិយាយថាត្រូវចោលដំបូលស្តាប់ពួកគេ ហើយសិរី
រុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់បានលេចឃើញក្នុងពពកនៅលើតង់ព្រះបន្ទាល់ចំពោះមុខកូន
ចេតិស្រាលអែលទាំងអស់។ ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា រហូតដល់
ពេលណាទើបប្រជាជននេះឈប់រំខានខ្ញុំ ហើយរបៀបដល់ពេលណាទើបពួកគេជឿខ្ញុំ
លើសញ្ញាទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានធ្វើក្នុងចំណោមពួកគេ ខ្ញុំនឹងវាយប្រហារពួកគេដោយ
សេចក្តីស្តាប់ ហើយខ្ញុំនឹងបំផ្លាញពួកគេ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើអ្នក និងផ្ទះនៃឪពុករបស់អ្នក
ទៅជាជាតិដីធំ និងច្រើនជាងនេះ។ ហើយម៉ូសេសនិយាយទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ថា៖
អេហ្នឹងនឹងឮថា អ្នកបាននាំប្រជាជននេះឡើងចេញពីពួកគេដោយកម្លាំងរបស់អ្នក។
ប៉ុន្តែអ្នករស់នៅទាំងអស់លើផែនដីនេះបានឮថា អ្នកគឺជាព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងប្រជាជន
នេះ ដែលត្រូវបានមើលឃើញដោយភ្នែកទល់នឹងភ្នែក ព្រះអម្ចាស់ ហើយពពករបស់
អ្នកបានឈរនៅលើពួកគេ ហើយអ្នកដើរនៅមុខពួកគេក្នុងសវនាពពកពេលថ្ងៃ និង
ក្នុងសវនាក្លែងពេលយប់។ ហើយអ្នកនឹងបំផ្លាញប្រជាជននេះដូចជាមនុស្សម្នាក់, ហើយ
ប្រជាជាតិទាំងអស់ដែលបានឮឈ្មោះរបស់អ្នកនឹងនិយាយថា ដោយសារព្រះអម្ចាស់
មិនអាចនាំប្រជាជននេះចូលទៅក្នុងដីដែលទ្រង់បានសង្ខេបដល់ពួកគេ ទ្រង់បានកម្ទេច
ពួកគេនៅក្នុងវាលរហោស្ថាន។ ហើយកូរ៉េនេះ សូមឲ្យកម្លាំងរបស់ព្រះអង្គត្រូវលើក
ឡើង ព្រះអម្ចាស់ ដូចដែលព្រះអង្គបានមានបន្ទូលថា ព្រះអម្ចាស់ជាអ្នកអត់ធ្មត់
ប្រកបដោយព្រះគុណយ៉ាងច្រើន និងពិត យកចេញនូវអំពើគ្មានច្បាប់ អំពើអយុត្តិធម៌
និងអំពើបាប ប៉ុន្តែដោយការបន្ទុះ ទ្រង់មិននឹងបន្ទុះអ្នកមានទោសឡើយ ទ្រង់ផ្តល់
ត្រឡប់នូវអំពើបាបរបស់ឪពុកលើកូនចៅរហូតដល់ជំនាន់ទីបី និងទីបួន។ សូមអភ័យ
ទោសដល់ប្រជាជននេះតាមព្រះគុណដ៏ធំរបស់ព្រះអង្គ ដូចជាព្រះអង្គបានប្រោសលោះ
ដល់ពួកគេតាំងពីប្រទេសអេហ្ស៊ីបរហូតមកដល់ពេលនេះ។

ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ខ្ញុំមេត្តាចំពោះពួកគេតាមពាក្យ
របស់អ្នក។ ប៉ុន្តែខ្ញុំរស់នៅ និងឈ្មោះរបស់ខ្ញុំរស់នៅ ហើយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់
នឹងបំពេញផែនដីទាំងមូល។ ដោយសារបុរសទាំងអស់ដែលបានមើលឃើញសិរី
រុងរឿងរបស់ខ្ញុំ និងសញ្ញាទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានធ្វើនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងនៅ
ក្នុងវាលរហោស្ថាន ហើយពួកគេបានសាកល្បងខ្ញុំដល់ដប់ដងនេះ ប៉ុន្តែមិនបានស្តាប់
បង្គាប់សំឡេងរបស់ខ្ញុំ ពិតណាស់ ពួកគេនឹងមិនឃើញដីដែលខ្ញុំបានស្តាប់ទៅឪពុក
របស់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែកូនរបស់ពួកគេដែលនៅជាមួយខ្ញុំនៅទីនេះ អស់អ្នកដែលមិនដឹងពី
ល្អនិងអាក្រក់ ទាំងអស់ជាក្មេងដែលមិនមានបទពិសោធន៍ ទៅអ្នកទាំងនេះខ្ញុំនឹង
ប្រទានដី ហើយអស់អ្នកដែលបានធ្វើឲ្យខ្ញុំខឹង ពួកគេនឹងមិនឃើញវាទេ។ ប៉ុន្តែកូនបំរើ
របស់ខ្ញុំ កាលែប ដោយសារគាត់មានព្រលឹងផ្សេង ហើយបានដើរតាមខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងនាំគាត់

ចូលទៅក្នុងទឹកដីដែលគាត់បានចូលទៅទីនោះ ហើយកូនចៅរបស់គាត់នឹងទទួល
មរតកវា។ ប៉ុន្តែអាម៉ាទ្វិក និងជនជាតិកាណាន កំពុងរស់នៅក្នុងជ្រលងភ្នំ។ ថ្ងៃស្អែក
ត្រឡប់ក្រោយ ហើយចេញដំណើរអ្នកវាលគ្នាទៅកាន់វាលរហោស្ថាន តាមផ្លូវសម្បូរ
ក្រហម។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេនិងអេរ៉ុនថា រហូតដល់ពេលណា
សម្រាប់ក្រុមប្រជុំអាក្រក់នេះ? ការគ្រប់រឹមរបស់កូនឪពុកក្រសែង ដែលពួកគេ
គ្រប់រឹមនៅចំពោះមុខខ្ញុំ ដែលបានគ្រប់រឹមអំពីអ្នកវាលគ្នា ខ្ញុំបានឮ។ ខ្ញុំបាននិយាយទៅ
កាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំរស់នៅ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា ពិតណាស់ តាមរបៀបដែលអ្នក
វាលគ្នាបាននិយាយចូលក្នុងត្រចៀករបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងធ្វើដូច្នោះដល់អ្នកវាលគ្នា។ ក្នុងទីវាល
ស្រែនេះ សាច់ដំរីរបស់អ្នកវាលគ្នានឹងធ្លាក់ នឹងការមើលទាំងអស់របស់អ្នកវាលគ្នា និង
អ្នកដែលបានរាប់របស់អ្នកវាលគ្នាពីអាយុម្ភៃឆ្នាំនិងលើសពីនោះ អស់អ្នកណាដែលបាន
អភិរទាំលើខ្ញុំ។ ប្រសិនបើអ្នកវាលគ្នានឹងចូលទៅក្នុងដីដែលខ្ញុំបានលើកដៃរបស់ខ្ញុំឡើង
ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកវាលគ្នាស្លាប់នៅលើវា លុះត្រាតែការឡើងកូនប្រុសយេធុននេ និងយេ
ស៊ូអា កូនប្រុសនូន។ ហើយក្នុងដីដែលអ្នកវាលគ្នាបាននិយាយថានឹងត្រូវប្អូន ខ្ញុំនឹងនាំ
ពួកគេចូលទៅក្នុងដី ហើយពួកគេនឹងទទួលមរតកដីដែលអ្នកវាលគ្នាបានបែរចេញពី។
ហើយសាកសពរបស់អ្នកវាលគ្នានឹងដល់នៅក្នុងវាលរហោស្ថាននេះ។ ប៉ុន្តែកូនប្រុស
របស់អ្នកវាលគ្នានឹងរាលដាលស្វែងរកនៅក្នុងវាលរហោស្ថានអស់រយៈពេលសែសិប
ឆ្នាំ ហើយនឹងទទួលរងនូវការផិតក្បត់របស់អ្នកវាលគ្នា រហូតដល់សាកសពរបស់អ្នក
វាលគ្នាត្រូវបំផ្លាញអស់នៅក្នុងវាលរហោស្ថាន។ តាមចំនួនថ្ងៃដែលអ្នកវាលគ្នាបានស៊ើប
ការណ៍ដី គឺសែសិបថ្ងៃ ថ្ងៃមួយសម្រាប់ឆ្នាំមួយ អ្នកវាលគ្នានឹងទទួលបានរបស់អ្នកវាល
គ្នាសែសិបឆ្នាំ ហើយអ្នកវាលគ្នានឹងដឹងពីកំហឹងនៃការខឹងសម្បាររបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំ
ព្រះអម្ចាស់ បាននិយាយ ពិតណាស់ ដូច្នោះ ខ្ញុំនឹងធ្វើដល់ក្រុមប្រជុំអាក្រក់នេះ ដែល
ប្រមូលផ្តុំគ្នាប្រឆាំងនឹងខ្ញុំ នៅក្នុងវាលរហោស្ថាននេះ ពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញ និង
នៅទីនោះពួកគេនឹងស្លាប់។

ហើយពួកមនុស្សដែលម៉ូសេបានចាត់ឱ្យទៅស៊ើបអង្កេតទឹកដីនោះ នៅពេល
ដែលបានមកដល់ក៏បានអភិរទាំអំពីទឹកដីនោះចំពោះក្រុមប្រជុំ ដោយនាំចេញនូវពាក្យ
អាក្រក់អំពីទឹកដីនោះ។ ហើយមនុស្សទាំងនោះដែលបាននិយាយអាក្រក់ប្រឆាំងនឹង
ផែនដីបានស្តាប់ដោយជំងឺកាចសាហាវនៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់។ ហើយ យ៉ូស៊ូអា កូន
ប្រុសនូន និង កាលែប កូនប្រុសយេធុននេ បានរស់រានមានជីវិត ក្នុងចំណោមមនុស្ស

ទាំងនោះ ដែលបានទៅស៊ើបការណ៍ទឹកដី។ ហើយម៉ូសេបាននិយាយពាក្យទាំងនេះទៅ
កាន់កូនចេអ៊ីស្រាដែលទាំងអស់ ហើយប្រជាជនបានទុក្ខព្រួយយ៉ាងខ្លាំង។

ហើយដោយបានក្រោកឡើងនៅពេលព្រឹក ពួកគេបានឡើងទៅកាន់កំពូលភ្នំ
ដោយនិយាយថា៖ មើល យើងនឹងឡើងទៅកាន់ទឹកភ្លៀងដែលព្រះអម្ចាស់បានមាន
បន្ទូល ព្រោះយើងបានធ្វើបាប។ ហើយម៉ូសេបាននិយាយថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់
គ្នាបានពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់? វានឹងមិនរីកចម្រើនចំពោះអ្នករាល់គ្នាទេ។ កុំឡើងទៅ
ដ្បិតព្រះអម្ចាស់មិននៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាទេ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដួលនៅចំពោះមុខ
សត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ដោយសារថា ជនជាតិអាម៉ាឡិក និងជនជាតិកាណានអ៊ីត នៅ
ទីនោះមុខអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដួលដោយដាវ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានបែរ
ចេញដោយមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងមិននៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា
ទេ។ ហើយបានបង្ខំ ពួកគេបានឡើងទៅលើកំពូលភ្នំ ប៉ុន្តែហិប្សែនៃសញ្ញារបស់
ព្រះអម្ចាស់ និងម៉ូសេស មិនត្រូវបានផ្លាស់ទីចេញពីជំរុំ។ ហើយជនអាម៉ាឡិក និងជន
កាណានដែលរស់នៅក្នុងភ្នំនោះបានចុះមក ហើយបានវាយបកពួកគេ និងកាប់សម្លាប់
ពួកគេរហូតដល់ហិរ៉ាម៉ា រួចបានវិលត្រឡប់ទៅកាន់ជំរុំ។

១៥

ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ចូរនិយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុស
អ៊ីស្រាដែល។ ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា នៅពេលណាអ្នកចូលទៅក្នុងដី
នៃការរស់នៅរបស់អ្នក ដែលខ្ញុំឱ្យទៅអ្នក ហើយអ្នកនឹងធ្វើការថ្វាយយញ្ញបូជាដុតទៅ
ព្រះអម្ចាស់ ការថ្វាយយញ្ញបូជាដុតទាំងស្រុង ឬការថ្វាយយញ្ញបូជា ដើម្បីលើកតម្កើង
ការប្រកាន់ ឬតាមស្ម័គ្រចិត្ត ឬក្នុងពិធីបុណ្យរបស់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីធ្វើក្លិនក្រអូបទៅកាន់
ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើពិធីណាស់ពីគោ ឬពីចៀម។ ហើយអ្នកដែលថ្វាយនឹងនាំយកការ
ថ្វាយរបស់គាត់ទៅព្រះអម្ចាស់ ជាការបូជាម្សៅល្អិតមួយភាគដប់នៃអេផាដែលលាយ
ក្នុងប្រេងមួយភាគបួន។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើស្រាសម្រាប់ការសូត្រាភិសេក
មួយភាគបួននៃហ៊ីនលើការថ្វាយយញ្ញបូជាដុតទាំងស្រុង ឬលើការថ្វាយយញ្ញបូជា
សម្រាប់កូនចៀមមួយ។ អ្នកនឹងធ្វើការថ្វាយនេះជាក្លិនក្រអូបដល់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយ
សម្រាប់ចៀម នៅពេលណាអ្នកទាំងអស់គ្នាធ្វើវាជាការថ្វាយយ៉ាងពេញលេញ ឬជាការ
ថ្វាយបូជា អ្នកនឹងធ្វើការថ្វាយបូជាម្សៅល្អិតពីរភាគដប់ដែលបានលាយក្នុងប្រេង

មួយភាគបី ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងនាំយកស្រាមួយភាគបីនៃអ៊ិនមកជាតង្វាយ ជាក្លិន ក្រអូបដល់ព្រះអម្ចាស់។

ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាធ្វើការថ្វាយយ៉ាងពេញលេញ ឬការបូជាពីគោ ដើម្បីបំពេញ ការសន្យាដ៏ធំ ឬជាការថ្វាយសេចក្តីសង្គ្រោះដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយ គាត់នឹងនាំមកនូវ ការបូជាម្សៅល្អបីភាគដប់ លាយក្នុងប្រេងកន្លះ លើគោកូន។ និងស្រាសម្រាប់ការសូត្រា បូជាពាក់កណ្តាល ជាការថ្វាយក្លិនក្រអូបដល់ព្រះអម្ចាស់។

ដូច្នេះ អ្នកនឹងធ្វើទៅកូនគោមួយ ឬទៅកូនចៀមឈ្មោះមួយ ឬទៅកូនចៀម មួយពីចៀម ឬពីពពែ។ តាមចំនួនដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើ អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើដូច្នេះចំពោះ ម្នាក់ៗ តាមចំនួនរបស់ពួកគេ។

ជនជាតិដើមទាំងអស់នឹងធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីថ្វាយការថ្វាយជាក្លិនក្រអូបដល់ ព្រះអម្ចាស់។ ប្រសិនបើអ្នកដែលមកស្នាក់នៅមកដល់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងដី របស់អ្នករាល់គ្នា ឬអ្នកណាដែលនឹងកើតមាននៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងជំនាន់ របស់អ្នករាល់គ្នា ហើយនឹងធ្វើតង្វាយក្លិនក្រអូបដល់ព្រះអម្ចាស់ តាមរបៀបដែលអ្នក រាល់គ្នាធ្វើ ដូច្នោះក្រុមជំនុំនឹងធ្វើដល់ព្រះអម្ចាស់។

ច្បាប់មួយនឹងមានសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា និងសម្រាប់អ្នកស្នាក់នៅដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។ ច្បាប់អស់កល្បសម្រាប់ជំនាន់ទាំងអស់របស់អ្នករាល់គ្នា។ ដូចជាអ្នករាល់គ្នា អ្នកស្នាក់នៅក៏នឹងជាដូច្នោះដែរចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់។ ច្បាប់មួយ និងសិទ្ធិមួយនឹងមានសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា និងសម្រាប់មនុស្សចម្លែកដែលកំពុងស្នាក់នៅ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ និយាយទៅកាន់ពួកកូន ប្រុសកសិករដែល ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ នៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នា ចូលទៅក្នុងដី ដែលខ្ញុំនាំអ្នករាល់គ្នាចូលទៅទីនោះ ហើយនៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នា បរិភោគនីប៉ុងពីផែនដី អ្នករាល់គ្នានឹងដាក់ចំហៀងношенииជាношенииដ៏ដល់ ព្រះអម្ចាស់ គឺជាផ្លែដំបូងនៃម្សៅរបស់អ្នករាល់គ្នា។ នីប៉ុងជាការថ្វាយដែលអ្នករាល់គ្នា ត្រូវបែកចេញ ដូចជាការថ្វាយពីកន្លែងនៀមស្រូវ ដូច្នេះអ្នករាល់គ្នាត្រូវបែកវាចេញ។ អ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រគល់ផលដំបូងនៃម្សៅរបស់អ្នករាល់គ្នាជាношуដល់ព្រះអម្ចាស់ សម្រាប់ជំនាន់ទាំងអស់របស់អ្នករាល់គ្នា។

នៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នាបានបំពាន និងមិនបានធ្វើតាមបញ្ជាទាំងអស់ទាំងនេះ ដែលព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅកាន់ម៉ូសេ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាតាមរយៈវែនរបស់ម៉ូសេ ចាប់ពីថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា និងលើសពីនេះទៅដល់ជំនាន់របស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយវានឹងកើតឡើង ប្រសិនបើវាកើតឡើងដោយអចេតនាពីភ្នែករបស់ក្រុមជំនុំ ដូច្នោះក្រុមជំនុំទាំងមូលនឹងថ្វាយកូនគោមួយពីគោគ្មានពុតជាការថ្វាយយ៉ាងពេញលេញជាក្លិនក្រអូបដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយការថ្វាយបូជានេះ និងការថ្វាយទឹករបស់វាតាមការរៀបចំ ហើយកូន ម៉ែ មួយពីព្រៃសម្រាប់បាប។ ហើយអ្នកបូជាចារ្យនឹងធ្វើការលើកលែងទោសអំពីក្រុមជំនុំទាំងអស់នៃកូនឧកស្រាវអែល ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានអត់ទោស ដោយសារតែវាជាការធ្វើដោយមិនចេតនា ហើយពួកគេខ្លួនឯងបាននាំយកអំណោយរបស់ពួកគេជាការថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់អំពីបាបរបស់ពួកគេនៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ អំពីការធ្វើដោយមិនចេតនារបស់ពួកគេ។ ហើយវានឹងត្រូវបានអត់ទោសតាមជំនុំទាំងអស់នៃកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ហើយទៅកាន់អ្នកចម្លែកដែលកំពុងស្នាក់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះប្រជាជនទាំងអស់បានធ្វើដោយមិនចេតនា។

ប្រសិនបើព្រលឹងមួយធ្វើបាបដោយមិនចេតនា គាត់នឹងនាំព្រៃមួយផ្ទាំងមកថ្វាយសម្រាប់បាប។ ហើយបូជាចារ្យនឹងធ្វើការលើកលែងបាបអំពីព្រលឹងដែលបានធ្វើបាបដោយមិនចេតនា និងបានធ្វើបាបដោយមិនចេតនានៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីធ្វើការលើកលែងបាបអំពីគាត់។ សម្រាប់ជនជាតិដើមក្នុងចំណោមពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល និងជនបរទេសដែលស្នាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ នឹងមានច្បាប់តែមួយសម្រាប់ពួកគេ គឺអ្នកណាដែលធ្វើដោយអចេតនា។

ហើយព្រលឹងណាដែលធ្វើដោយអំនួត មកពីជនជាតិដើម ឬមកពីជនចំណាកស្រុក នោះបង្កឲ្យព្រះខឹង ព្រលឹងនោះនឹងត្រូវកាត់ចោលចេញពីប្រជាជនរបស់វា។ ព្រោះថាបានមើលងាយពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងបានបំបែកបញ្ជារបស់ទ្រង់ ព្រលឹងនោះនឹងត្រូវបំផ្លាញទាំងស្រុង ហើយបាបរបស់វានៅក្នុងខ្លួនវា។

ហើយកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងវាលរហោស្ថាន ហើយពួកគេបានរកឃើញបុរសម្នាក់កំពុងប្រមូលឈើនៅថ្ងៃសប្បិទ។ ហើយអ្នកដែលបានរកឃើញគាត់កំពុងប្រមូលឈើនៅថ្ងៃសប្បិទបាននាំគាត់ទៅម៉ូសេស និងអេរ៉ុន និងទៅក្រុមប្រជុំទាំងអស់នៃកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល។ ហើយពួកគេបានដាក់គាត់ទៅក្នុងពន្ធនាគារ ពីព្រោះពួកគេមិនបានសម្រេចថាគួរធ្វើយ៉ាងណាចំពោះគាត់។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅ

កាន់ម៉ូសេសថា៖ បុរសនោះត្រូវតែសម្លាប់ឱ្យស្លាប់ ឱ្យជំនុំជម្រះទាំងអស់គ្នាគ្រប់គ្រាន់
ដោយច្បាប់។ ហើយក្រុមជំនុំទាំងអស់បាននាំគ្នាចេញទៅខាងក្រៅជំរំ ហើយក្រុមជំនុំទាំង
អស់បានចោលគាត់ដោយដុំថ្មនៅខាងក្រៅជំរំ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាទៅកាន់
ម៉ូសេ។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា និយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុស
អីស្រាអែល ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ពួកគេ ហើយឱ្យពួកគេធ្វើផ្លូវសម្រាប់
ខ្លួនឯងនៅលើជ្រុងនៃសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេសម្រាប់មួយជំនាន់ម្តងៗរបស់ពួកគេ
ហើយអ្នកនឹងដាក់ខ្សែពណ៌ខៀវនៅលើផ្លូវនៃជ្រុងទាំងនោះ។ ហើយវានឹងមាន
សម្រាប់អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងផ្នែកដោយ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញពួកវា ហើយអ្នករាល់
គ្នានឹងចងចាំការបង្ហាញទាំងអស់របស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើតាមពួកវា
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងមិនត្រូវបានបង្វែរទៅតាមគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នា និងភ្នែកដែលអ្នក
រាល់គ្នាប្រព្រឹត្តទុក្ខពិតក្នុងតាមពួកវា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាចងចាំ ហើយធ្វើតាមការបង្ហាញ
ទាំងអស់របស់ខ្ញុំ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងជាពួកបរិសុទ្ធចំពោះព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ខ្ញុំ
ជាព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា ដែលបាននាំអ្នករាល់គ្នាចេញពី
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដើម្បីជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា។ ខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់
របស់អ្នករាល់គ្នា។

១៦

ហើយកូរេ ជាកូនប្រុសរបស់អីសាវ ជាកូនប្រុសរបស់កាថ ជាកូនប្រុសរបស់លេវី
និងដាថាន និងអាបេរ៉ុន ជាកូនប្រុសរបស់អេលាប និងអូន ជាកូនប្រុសរបស់ផាលេថ
ជាកូនប្រុសរបស់រូបិន បាននិយាយ។ ហើយពួកគេបានក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងម៉ូសេ
ជាមួយបុរសពីររយហាសិបនាក់ក្នុងចំណោមកូនប្រុសអីស្រាអែល ដែលជាថ្នាក់ដឹកនាំ
ក្រុមប្រជុំ ជាអ្នកត្រូវបានកោះហៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សា ហើយជាបុរសល្បីល្បាញ។ ពួកគេ
បានប្រមូលផ្តុំគ្នាប្រឆាំងនឹងម៉ូសេនិងអេរ៉ុន ហើយបាននិយាយថា៖ ចូរឈប់ចុះ ព្រោះ
ក្រុមជំនុំទាំងមូលគឺបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នា ហើយព្រះអម្ចាស់គង់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ។
ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាលើកខ្លួនឡើងលើសពីក្រុមជំនុំរបស់ព្រះអម្ចាស់? ហើយនៅ
ពេលម៉ូសេសបានឮ គាត់បានដួលស្រែនិមុខចុះ។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់កូរេ
និងទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងអស់របស់គាត់ ថា៖ ព្រះបានមកមើល ហើយបានស្គាល់អ្នក
ដែលជារបស់ព្រះអង្គ និងអ្នកបរិសុទ្ធ ហើយបាននាំគេមកជិតព្រះអង្គ ហើយអ្នកដែល

ព្រះអង្គបានជ្រើសរើសសម្រាប់ព្រះអង្គ គាត់បាននាំមកជិតព្រះអង្គ។ ធ្វើនេះ យកធូញ ឆ្អឹងសម្រាប់ខ្លួនអ្នករាល់គ្នា ក្នុង និងសមាជិកទាំងអស់របស់គាត់ ហើយដាក់ឆ្អឹងលើ ពួកវា ហើយដាក់ធ្នូបលើពួកវានៅមុខព្រះអម្ចាស់នៅថ្ងៃស្អែក ហើយបុរសដែល ព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើសនោះនឹងជាបុរសបរិសុទ្ធ។ ចូរឱ្យគ្រប់គ្រាន់ដល់អ្នករាល់គ្នា កូនឧបរបស់លើវី។ ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ក្មេងៗថា៖ កូនប្រុសរបស់លើវី ចូរ ស្តាប់ខ្ញុំ។ តើនេះជារឿងតូចសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាទេ ដែលព្រះអឺស្រាដែលបានបំបែកអ្នក រាល់គ្នាចេញពីជំនុំអឺស្រាដែល ហើយបាននាំអ្នករាល់គ្នាមកជិតខ្លួនព្រះអង្គ ដើម្បីបម្រើ ការបម្រើនៃឥរិយាបថព្រះអម្ចាស់ ហើយឈរនៅមុខតង់ដើម្បីបម្រើពួកគេ? ហើយគាត់បាន ប្រមូលអ្នកមកជិត និងបងប្អូនប្រុសទាំងអស់របស់អ្នក គឺកូនឧបរបស់លើវី ជាមួយអ្នក ហើយអ្នករាល់គ្នាស្វែងរកតំណែងបូជាចារ្យផងដែរឬ? ដូច្នេះ អ្នក និងសាវ័កទាំងអស់ របស់អ្នក ដែលបានប្រមូលផ្តុំគ្នាទៅកាន់ព្រះ, ហើយអេវ៉ាន់ជានរណា ដែលអ្នកអូរទាំង ប្រឆាំងនឹងគាត់?

ហើយម៉ូសេសបានបញ្ជូនគេទៅហៅដាថាន និងអាប៊ីរ៉ា ជាកូនប្រុសរបស់អេលាប ហើយពួកគេបាននិយាយថា យើងមិនឡើងទៅទេ។ តើនេះជាការតូចតាចមែនទេ ដែលអ្នកបាននាំយើងឡើងទៅក្នុងដីដែលហូរទឹកដោះនិងទឹកឃ្នុំ ដើម្បីសម្លាប់យើងនៅ ក្នុងវាលរហោស្ថាន ព្រោះអ្នកគ្រប់គ្រងលើយើង? អ្នកគ្រប់គ្រងឬ? តើអ្នកបាននាំយើង ចូលទៅក្នុងដីដែលហូរទឹកដោះគោនិងទឹកឃ្នុំ ហើយបានឱ្យមរតកវាលនិងចំការទំពាំង បាយជូរដល់យើងទេ? តើអ្នកនឹងគួរភ្នែករបស់មនុស្សទាំងនោះចេញឬ? យើងមិនឡើង ទៅទេ។ ហើយម៉ូសេសត្រូវបានក្រៀមចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ហើយនិយាយទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ថា៖ កុំចាប់អារម្មណ៍ទៅលើការបូជារបស់ពួកគេឡើយ។ ខ្ញុំមិនបានយករឿងដែលចង់ បានរបស់ពួកគេសូម្បីតែមួយទេ ហើយខ្ញុំក៏មិនបានធ្វើទុក្ខដល់នរណាម្នាក់ក្នុងចំណោម ពួកគេដែរ។ ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ក្មេងៗថា៖ ធ្វើឱ្យការប្រជុំរបស់អ្នកបរិសុទ្ធ ហើយត្រៀមខ្លួនឱ្យរួចរាល់ចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ គឺអ្នក អេវ៉ាន់ និងពួកគេនៅថ្ងៃស្អែក ហើយម្នាក់ៗនាំយកធ្នូបគោករបស់ខ្លួន ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដាក់ធ្នូបលើវា ហើយអ្នក រាល់គ្នានឹងនាំធ្នូបគោករបស់ខ្លួនម្នាក់ៗមកចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ គឺធ្នូបគោកហាសិបនិង ពីរយ ហើយអ្នកនិងអេវ៉ាន់ក៏ម្នាក់ៗនៅយកធ្នូបគោករបស់ខ្លួនដែរ។

ហើយម្នាក់ៗបានយកធ្នូបគោករបស់គាត់ ហើយពួកគេបានដាក់ឆ្អឹងលើវា ហើយ ពួកគេបានដាក់ធ្នូបលើវា ហើយពួកគេបានឈរក្បែរទ្វារនៃតង់សក្តិកម្ម គឺម៉ូសេ សនិងអេវ៉ាន់។ ហើយពួកគេបានប្រមូលក្រុមជំនុំទាំងអស់របស់គាត់មកលើពួកគេនៅក្បែរ ទ្វារនៃតង់សក្តិកម្ម ហើយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ក្រុមជំនុំទាំង

អស់។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានត្រាស់ទៅកាន់ម៉ូសេសនិងអេរីនថា ចូរចេញក្នុងដងចេញពី កណ្តាលក្រុមជំនុំនេះ ហើយខ្ញុំនឹងចម្លាញពួកគេភ្លាមៗ។ ហើយពួកគេបានភ្នែកលើមុខ របស់ពួកគេ ហើយនិយាយថា ព្រះ ព្រះនៃវិញ្ញាណ និងសាច់ឈាមទាំងអស់ ប្រសិនបើ មនុស្សម្នាក់បានធ្វើបាប តើកំហឹងរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងមកលើការជួបជុំទាំងអស់ដែរឬ? ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ និយាយទៅជំនុំថា៖ ដក ថយចេញពីជំនុំជំនុំរបស់កូនៗ។

ហើយម៉ូសេសក៏ក្រោកឡើង ហើយគាត់បានទៅកាន់ដាថាន និងអាប៊ីរ៉ា ហើយ ចាស់ទុំទាំងអស់នៃអ៊ីស្រាអែលបានទៅជាមួយគាត់។ ហើយគាត់បាននិយាយទៅកាន់ ការប្រជុំថា៖ ចូរផ្តាច់ខ្លួនចេញពីតង់របស់មនុស្សវិងរូសទាំងនេះ ហើយកុំប៉ះអ្វីៗទាំង អស់ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាពិរាសជាមួយក្នុងបាបទាំងអស់ របស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេបានដកខ្លួនចេញពីតង់របស់កូនៗជុំវិញ ហើយដាថាន និងអាប៊ីរ៉ានបានចេញមក ហើយបានឈរនៅក្បែរទ្វារតង់របស់ពួកគេ រួមជាមួយនឹង ប្រពន្ធរបស់ពួកគេ កូនៗរបស់ពួកគេ និងទ្រព្យសម្ភារៈរបស់ពួកគេ។

ហើយម៉ូសេសបាននិយាយថា៖ តាមរយៈនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ បានបញ្ជូនខ្ញុំឱ្យធ្វើការងារទាំងអស់នេះ ព្រោះថាមិនមែនមកពីខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ទេ។ ប្រសិនបើមនុស្សទាំងនេះស្តាប់តាមការស្តាប់របស់មនុស្សទាំងអស់ ហើយប្រសិនបើ ការមកទស្សនារបស់ពួកគេនឹងជាតាមការគ្រួតពិនិត្យរបស់មនុស្សទាំងអស់ នោះ ព្រះអម្ចាស់មិនបានបញ្ជូនខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែ ប្រក្រតីការយល់ឃើញ ព្រះអម្ចាស់នឹងបង្ហាញ ហើយដីបានបើកមាត់របស់វា នឹងលេចចុះពួកគេ និងផ្ទះរបស់ពួកគេ និងតង់របស់ ពួកគេ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលជារបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងចុះទៅក្នុងឋាននរកដោយ នៅរស់ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា មនុស្សទាំងនេះបានធ្វើឱ្យព្រះអម្ចាស់ខឹង។

ហើយនៅពេលដែលគាត់បានឈប់និយាយពាក្យទាំងអស់នេះ ដីបានបែកនៅ ខាងក្រោមពួកគេ។ ហើយដីត្រូវបានបើក ហើយស្រូបយកពួកគេ និងផ្ទះរបស់ពួកគេ និងមនុស្សទាំងអស់ដែលនៅជាមួយកូនៗ និងសត្វចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេបាន ចុះទៅជាមួយនឹងអ្វីៗទាំងអស់ដែលជារបស់ពួកគេដែលនៅរស់ទៅក្នុងឋាននរក៖ ហើយដីបានគ្របពួកគេ ហើយពួកគេបានវិនាសចេញពីកណ្តាលក្រុមជំនុំ។ ហើយ ទាំង អស់ កស្រែអែល អ្នក ជុំវិញ របស់ពួកគេ បានរត់ ពី នៃ សំឡេង របស់ពួកគេ ដោយសារ និយាយ មិន ពេល ស្រូប យើ ហើយភ្លើងបានចេញមកពីព្រះអម្ចាស់ ហើយ បានស៊ីបុរសសាសិបនាក់និងពីររយនាក់ ដែលកំពុងថ្វាយធ្ងប។

ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេ ហើយទៅកាន់អេលាសារ កូនប្រុសរបស់អេរ៉ុន ជាសង្ឃ ចូរយកឆ្នាំងធ្មបស្ពាន់ដែលឡើងពីកណ្តាលអ្នកដែលត្រូវបានដុត ហើយប្រោសភ្លើងបរទេសនេះនៅទីនោះ ព្រោះថាឆ្នាំងធ្មបស្ពាន់អ្នកបាបទាំងនេះបានធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធដោយព្រលឹងរបស់ពួកគេ។ ហើយធ្វើពួកវាជាផ្ទាំងរំពាតគម្របសម្រាប់អាសនៈបូជា ពីព្រោះពួកវាត្រូវបានថ្វាយនៅមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយត្រូវបានធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធហើយបានក្លាយជាសញ្ញាសម្រាប់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល។ ហើយអេលាសារកូនប្រុសរបស់អេរ៉ុនជាអ្នកបួសបានយកធ្មើរទង់ដែលទាំងអស់ដែលអ្នកត្រូវបានដុតបាននាំមក ហើយពួកគេបានបន្ថែមវាជាការគ្របដណ្តប់ដល់អាសនៈ។ ការរំលឹកដល់ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ដើម្បីឱ្យគ្មាននរណាម្នាក់ជាជនបរទេស ដែលមិនមែនមកពីពូជពង្សអេរ៉ុន ចូលមកដាក់ធ្មបមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយនឹងមិនក្លាយជាដូជាកូន និងការប្រមូលផ្តុំរបស់គាត់ ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បាននិយាយតាមរយៈដៃម៉ូសេដល់គាត់។

ថ្ងៃបន្ទាប់ ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបានអរិរទាំលើម៉ូសេសនិងអេរ៉ុន ដោយនិយាយថា៖ អ្នករាល់គ្នាបានសម្លាប់ប្រជាជនរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលដែលការធ្មបជុំប្រមូលផ្តុំគ្នាលើម៉ូសេសនិងអេរ៉ុន ហើយពួកគេបានប្រញាប់ទៅកាន់តង់នៃសក្ខីកម្ម ហើយពួកគេបានគ្របដណ្តប់វា ហើយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់បានលេចឡើង។ ហើយ ម៉ូសេស និង អេរ៉ុន បានចូលទៅកាន់ មុខតង់ នៃ សក្ខីកម្ម។

And the Lord spoke to Moses and Aaron, saying, ចាកចេញពីកណ្តាលក្រុមជំនុំនេះ ហើយខ្ញុំនឹងបំផ្លាញពួកគេភ្លាមៗ ហើយពួកគេបានដួលលើមុខរបស់ពួកគេ។ ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅអេរ៉ុនថា៖ យកឧបករណ៍ដុតធ្មប ហើយដាក់ភ្លើងពីផ្ទាំងបូជាលើវា រួចដាក់ធ្មបលើវា ហើយដឹកវាទៅជំរុំភ្លាមៗ ហើយធ្វើការរលោះបាបសម្រាប់ពួកគេ ដ្បិតកំហឹងបានចេញមកពីព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ ហើយបានចាប់ផ្តើមបំផ្លាញប្រជាជនហើយ។ ហើយអារ៉ុនបានយកដូចជាម៉ូសេសបាននិយាយទៅគាត់ ហើយគាត់បានរត់ទៅក្នុងជំនុំជម្រះ ហើយជំងឺកាចសាហាវបានចាប់ផ្តើមរួចហើយក្នុងចំណោមប្រជាជន ហើយគាត់បានដាក់ធ្មប ហើយបានធ្វើការរលឹកដែលទោសសម្រាប់ប្រជាជន។ ហើយគាត់បានឈរនៅចន្លោះអ្នកស្លាប់ និងអ្នករស់ ហើយការប្រល័យបានឈប់។ ហើយអ្នកស្លាប់ក្នុងគ្រោះមហន្តរាយមានដប់បួនពាន់ប្រាំពីររយនាក់ ដោយមិនរាប់បញ្ចូលអ្នកស្លាប់ដោយសារកូរ៉ា។ ហើយអេរ៉ុនបានត្រឡប់មកវិញទៅកាន់ម៉ូសេសនៅទ្វារនៃតង់សក្ខីកម្ម ហើយការបំផ្លិចបំផ្លាញបានឈប់។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា និយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ហើយយកដំបងពីពួកគេ គឺដំបងមួយតាមផ្ទះចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេ ពីអ្នកគ្រប់គ្រងទាំងអស់របស់ពួកគេតាមផ្ទះចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេ គឺដំបងដប់ពីរ ហើយសរសេរនាមរបស់មនុស្សម្នាក់ៗលើដំបងរបស់គាត់។ ហើយសរសេរឈ្មោះអេត្រូនលើដំបងរបស់លេវី ព្រោះជាដំបងមួយតាមកុលវែនផ្ទះចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេដែលពួកគេនឹងប្រគល់។ ហើយអ្នកនឹងដាក់ពួកវានៅក្នុងតង់នៃការសាក្សី ទល់មុខនឹងការសាក្សី នៅទីដែលខ្ញុំនឹងបង្ហាញខ្លួនដល់អ្នកនៅទីនោះ។ ហើយមនុស្សដែលខ្ញុំជ្រើសរើសគាត់ លើរបស់គាត់នឹងដុះពិន្តិក ហើយខ្ញុំនឹងយកចេញពីខ្ញុំនូវការត្រូវត្រូវរបស់កូនៗក្រសែល ដែលពួកគេត្រូវត្រូវលើអ្នកវាល់គ្នា។

ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ហើយពួកចេហ្វាយនាយទាំងអស់របស់ពួកគេបានឲ្យដំបងទៅគាត់ ដំបងមួយទៅកាន់ចេហ្វាយនាយម្នាក់ៗតាមផ្ទះចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេ គឺដប់ពីរដំបង ហើយដំបងរបស់អេត្រូននៅកណ្តាលដំបងរបស់ពួកគេ។ ហើយម៉ូសេសបានដាក់ដំបងទាំងនោះនៅមុខព្រះអម្ចាស់ នៅក្នុងតង់នៃសក្ខីកម្ម។ ហើយវាបានកើតឡើងនៅថ្ងៃបន្ទាប់ ម៉ូសេសនិងអេត្រូនបានចូលក្នុងជំរកនៃសក្ខីកម្ម ហើយមើល ដំបងរបស់អេត្រូនសម្រាប់ផ្ទះលេវីបានដុះ បាននាំចេញនូវពិន្តិក បានផ្កា ហើយបានដុះគ្រាប់។ ហើយម៉ូសេសបាននាំដំបងទាំងអស់ចេញពីមុខព្រះអម្ចាស់មកកាន់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ហើយពួកគេបានឃើញ ហើយម្នាក់ៗបានយកដំបងរបស់គាត់។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ចូរដាក់ដំបងរបស់អេត្រូននៅមុខសក្ខីកម្មទុកជាសញ្ញាសម្រាប់កូនចៅនៃអស់អ្នកដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ ហើយឱ្យការអភិវឌ្ឍរបស់ពួកគេឈប់ពីខ្ញុំ ដើម្បីពួកគេមិនស្តាប់។ ហើយម៉ូសេស និងអេត្រូនបានធ្វើតាមដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់ម៉ូសេស ពួកគេបានធ្វើដូច្នោះ។ ហើយកូនប្រុសទាំងឡាយនៃក្រសែលបាននិយាយទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ មើល យើងត្រូវបានបំផ្លាញយើងបានវិនាស យើងត្រូវបានបំផ្លិច។ តើវាល់អ្នកដែលប៉ះពាល់ទីតាំងរបស់ព្រះអម្ចាស់ស្តាប់រហូតដល់ចុងបញ្ចប់ យើងនឹងស្តាប់ទាំងអស់គ្នាទេ?

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់អើរ៉ុនថា៖ អ្នក និងកូនប្រុសរបស់អ្នក និងផ្ទះនៃឪពុករបស់អ្នក នឹងទទួលបានបាបនៃវត្ថុបរិសុទ្ធ ហើយអ្នក និងកូនប្រុសរបស់អ្នក នឹងទទួលបានបាបនៃតំណែងសង្ឃរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយពួកបងប្អូនរបស់អ្នក គឺកុល លេវី ជាប្រជាជននៃឪពុករបស់អ្នក នាំមកឱ្យខ្លួនអ្នក ហើយឱ្យពួកគេត្រូវបានភ្ជាប់ទៅ អ្នក ហើយឱ្យពួកគេបម្រើអ្នក ហើយអ្នក និងពួកកូនប្រុសរបស់អ្នកជាមួយអ្នក នៅមុខ តាំងនៃសក្ខីកម្ម។ ហើយពួកគេនឹងថែរក្សាការងាររបស់អ្នក និងការងារនៃព្រះតង់។ លើកលែងតែចំពោះឧបករណ៍ដីបរិសុទ្ធ និងចំពោះអាសនៈពួកគេមិនត្រូវចូលទៅជិត ទេ ហើយពួកគេនឹងមិនស្លាប់ទេ ទាំងពួកគេទាំងអស់រាល់គ្នា។ ហើយពួកគេនឹងត្រូវបាន បន្ថែមទៅកាន់អ្នក ហើយពួកគេនឹងរក្សាការយាមរបស់តង់នៃសក្ខីកម្ម តាមការបម្រើ ទាំងអស់របស់តង់ ហើយអ្នកបរទេសនឹងមិនចូលមកជិតអ្នកទេ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង រក្សាការការពាររបស់វត្ថុដីបរិសុទ្ធ និងការការពាររបស់អាសនៈ ហើយនឹងមិនមានកំហឹង ក្នុងចំណោមកូនប្រុសរបស់កស្រាវែល។ ហើយខ្ញុំបានយកបងប្អូនរបស់អ្នកទាំងអស់គឺ ពួកលេវីពីកណ្តាលកូនប្រុសកស្រាវែល ជាអំណោយដែលបានឱ្យដល់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីបម្រើការបម្រើនៃតង់សក្ខីកម្ម។ ហើយអ្នក និងពួកកូនប្រុសរបស់អ្នក ជាមួយអ្នក នឹងរក្សាតំណែងសង្ឃរបស់អ្នករាល់គ្នា តាមគ្រប់របៀបទាំងអស់នៃផ្ទាំងបូជា និងខាង ក្នុងនៃផ្ទាំងរាំង ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបម្រើការបម្រើជាអំណោយនៃតំណែងសង្ឃ របស់អ្នករាល់គ្នា ហើយជនបរទេសដែលចូលមកជិតនឹងស្លាប់។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់អើរ៉ុន ថា៖ មើលខ្ញុំបានប្រទានដល់អ្នក រាល់គ្នានូវការរក្សាទុកនៃផ្ទៃដីបង្កើនពីរបស់បរិសុទ្ធទាំងអស់ដែលកូនប្រុសអ៊ីស្រាវែល បានថ្វាយដល់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានប្រទានពួកវាដល់អ្នកជារង្វាន់ ហើយដល់កូនប្រុសរបស់អ្នក ជាមួយអ្នកជាក្រឹត្យអស់កល្ប។ ហើយនេះចូរជាសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាពីវត្ថុបរិសុទ្ធដែល បានបរិសុទ្ធនៃношение ពីអំណោយទាំងអស់របស់ពួកគេ ហើយពីការបូជាទាំងអស់ របស់ពួកគេ ហើយពីношение ការបំពានទាំងអស់របស់ពួកគេ ហើយពីបាបទាំង អស់របស់ពួកគេ ដែលពួកគេប្រគល់ឱ្យខ្ញុំពីវត្ថុបរិសុទ្ធទាំងអស់ នោះនឹងជារបស់អ្នក ហើយជារបស់កូនប្រុសរបស់អ្នក។ នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគវា ប្រុសទាំងអស់នឹងបរិភោគវា គឺអ្នក និងប្រុសៗរបស់អ្នក វានឹងជាទីបរិសុទ្ធសម្រាប់អ្នក។

ហើយនេះនឹងជាផ្ទៃដីបង្កើននៃអំណោយរបស់ពួកគេចំពោះអ្នករាល់គ្នា ពីការថ្វាយ ទាំងអស់របស់ពួកគេអ៊ីស្រាវែល។ ខ្ញុំបានប្រគល់ពួកវាចំពោះអ្នក និងកូនប្រុសរបស់អ្នក និងកូនប្រុសរបស់អ្នកជាមួយអ្នក ជាក្រុមអស់កល្ប។ អ្នកបរិសុទ្ធទាំងអស់នៅក្នុងផ្ទះរបស់ អ្នកនឹងបរិភោគពួកវា។

ផ្ដែងដំបូងទាំងអស់នៃប្រេង និងផ្ដែងដំបូងទាំងអស់នៃស្រា ម្សៅ ផ្ដែងដំបូងរបស់ពួកគេ ដែលពួកគេនឹងឱ្យទៅព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំបានឱ្យពួកវាទៅអ្នក។ ផលដំបូងទាំងអស់ដែលនៅ ក្នុងដីរបស់ពួកគេ ដែលពួកគេនាំមកថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ នឹងជារបស់អ្នក។ អ្នកណា ដែលបានបរិសុទ្ធនៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក នឹងបរិភោគពួកវា។

រាល់អ្វីដែលបានលះបង់ក្នុងចំណោមកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល នឹងជារបស់អ្នក។ ហើយរាល់ការបើកស្បូវពីសាច់ឈាមទាំងអស់ ដែលពួកគេថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ពី មនុស្សរហូតដល់សត្វ នឹងជារបស់អ្នក ប៉ុន្តែកូនច្បងរបស់មនុស្សនឹងត្រូវលោះដោយ ការលោះ ហើយកូនច្បងរបស់សត្វនិរន្តរ៍នឹងលោះ។ ហើយការលោះរបស់គាត់ ចាប់ពីអាយុមួយខែ ការវាយតម្លៃគឺប្រាំសែកេល តាមសេកេលលបរិសុទ្ធ ដែលមានតម្លៃ ម្ភៃអូបូល។ លើកលែងតែកូនដំបូងកើតនៃគោក្រមុំ និងកូនដំបូងកើតនៃច្រៀង និងកូន ដំបូងកើតនៃពពែ អ្នកមិនត្រូវលោះទេ ពួកវាជារបស់បរិសុទ្ធ ហើយឈាមរបស់ពួកវា អ្នកត្រូវចាក់ទៅលើអាសនៈ ហើយខ្លាញ់អ្នកត្រូវថ្វាយជាធាង្វាយដែលមានក្លិនក្រអូបដល់ ព្រះអម្ចាស់។

ហើយសាច់នឹងជារបស់អ្នក ដូចជាទ្រូងនៃការថ្វាយ និងដៃខាងស្តាំ ដែលនឹងជា របស់អ្នក។ រាល់חֹמֶהחֵה ដែលបានថ្វាយនៃវត្ថុបរិសុទ្ធទាំងអស់ ដែលកូនចៅ អ៊ីស្រាអែលយកថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំបានប្រទានដល់អ្នក និងកូនប្រុសរបស់អ្នក និង កូនស្រីរបស់អ្នកជាមួយអ្នក ជាព្រឹត្តិអស់កល្ប។ នេះជាសន្និសីទស្នេហាស្រស់កល្បនៅ ចំពោះព្រះភ្នែកព្រះអម្ចាស់ សម្រាប់អ្នក និងកូនចៅរបស់អ្នកជាមួយអ្នក។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់អេវីនថា៖ ក្នុងដីរបស់ពួកគេ អ្នកនឹងមិន ទទួលមរតកទេ ហើយអ្នកនឹងមិនមានចំណែកក្នុងចំណោមពួកគេទេ ពីព្រោះខ្ញុំជា ចំណែករបស់អ្នក និងជាមរតករបស់អ្នកនៅកណ្តាលកូនចៅអ៊ីស្រាអែល។

ហើយចំពោះកូនប្រុសរបស់លេវី មើលទៅ ខ្ញុំបានប្រទានទសភាគទាំងអស់ក្នុងក ស្រាអែលជាមរតក ជំនួសនូវការបម្រើរបស់ពួកគេ ដែលពួកគេបម្រើការងារក្នុងទីតាំង នៃសក្តិកម្ម។ ហើយកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលនឹងមិនមកទៅក្នុងតង់នៃសក្តិកម្មទៀតទេ ដើម្បីយកបាបដែលនាំមកនូវសេចក្តីស្លាប់។ ហើយឡៅវីត៍នឹងបម្រើការបម្រើរបស់តង់ សក្តិកម្ម ហើយពួកគេនឹងយកបាបរបស់ពួកគេ ជាព្រឹត្តិអស់កល្បសម្រាប់ជំនាន់របស់ ពួកគេ ហើយនៅកណ្តាលកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ពួកគេនឹងមិនទទួលមរតកទេ។ ដោយសារទសភាគទាំងអស់របស់កូនចៅអ៊ីស្រាអែល ដែលពួកគេបំបែកចេញថ្វាយ

ដល់ព្រះអម្ចាស់ជាការថ្វាយ ខ្ញុំបានប្រគល់ឱ្យពួកលេវីជាមរតក ដូច្នោះហើយ ខ្ញុំបាន
និយាយទៅកាន់ពួកគេថា នៅក្នុងចំណោមកូនចេតិស្រាវៃល ពួកគេនឹងមិនទទួល
មរតកទេ។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ ហើយអ្នកត្រូវនិយាយទៅ
កាន់អ្នកលេវី ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាទទួលទសភាគពី
កូនឪនៃកសិស្រាវៃល ដែលខ្ញុំបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នាពីពួកគេជាមរតក នោះអ្នករាល់
គ្នាត្រូវដកចេញពីវិន័យនៃ ចូយសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ គឺទសភាគមួយពីទសភាគ
នោះ។ ហើយការដកចេញរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវរាប់ចំពោះអ្នករាល់គ្នាដូចជាស្រូវពី
កន្លែងនឿម ហើយការដកចេញពីផ្ទះច្រំ ។ ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នានឹងដក
ចេញពី ចូយសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ និងពីដប់មួយភាគទាំងអស់របស់អ្នក
រាល់គ្នា ដែលអ្នករាល់គ្នាទទួលបានពីកូនឪស្រាវៃល ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង
ប្រគល់ ចូយសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់សម្រាប់អឺរ៉ុនសង្ឃ។ ពីអំណោយទាំង
អស់របស់អ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នានឹងដកចេញនូវការថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ឬពីផ្លែដំបូង
ទាំងអស់ នូវអ្វីដែលបានបរិសុទ្ធពីវា។ ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា នៅពេល
អ្នកយកផ្លែដំបូងចេញពីរបស់គាត់ វានឹងត្រូវគណនាទៅកាន់ពួកលេវីដូចជាផលិតផលពី
កន្លែងបុកស្រូវ និងដូចជាផលិតផលពីផ្ទះច្រំចាច់ទំពាំងបាយជូរ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង
ញ៉ាំងនៅគ្រប់ទីកន្លែង អ្នករាល់គ្នានឹងគ្រួសាររបស់អ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះរង្វាន់នេះសម្រាប់
អ្នករាល់គ្នាគឺជាថ្នូរនឹងការបម្រើរបស់អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងតង់នៃសក្ខីកម្ម។ ហើយអ្នករាល់
គ្នានឹងមិនទទួលបានបាតាមរយៈវាទេ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានយកផ្លែដំបូងចេញពីវា
ហើយ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងមិនធ្វើឱ្យរបស់បរិសុទ្ធរបស់ជនជាតិស្រាវៃលអសុចិទេ
ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមិនស្លាប់។

១៩

ហើយព្រះអម្ចាស់បានត្រាស់ទៅកាន់ម៉ូសេនិងអឺរ៉ុនថា នេះជាបទបញ្ញត្តិនៃ
ច្បាប់ ដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជា ដោយមានបន្ទូលថា និយាយទៅកូនប្រុសស្រាវៃល
ហើយឱ្យពួកគេយកមកកាន់អ្នកនូវគោញីក្រហមគ្នានពុត ដែលមិនមានពុតនៅក្នុងវា
ហើយដែលមិនត្រូវបានដាក់ខ្នងលើវា។ ហើយអ្នកនឹងឱ្យវាទៅអេលាសារ អ្នកសង្ឃ
ហើយគេនឹងនាំវាចេញទៅខាងក្រៅជំរំ ទៅកាន់ទីកន្លែងស្អាត ហើយគេនឹងសម្លាប់វា
នៅចំពោះមុខគាត់។ ហើយអេលាសារនឹងយកលាមករបស់វា ហើយនឹងប្រោះទល់

មុខគង់សក្ខីកម្មពីឈាមរបស់វាចំនួនប្រាំពីរដង។ ហើយពួកគេនឹងដុតវានៅពីមុខគាត់ ហើយស្បែក សាច់ ឈាម ជាមួយនឹងឈាមរបស់វានឹងត្រូវដុតផងដែរ។ ហើយសង្ឃ នឹងយកឈើស្មៅ ឆ្នាំហ៊ុស្តុប និងក្រហម ហើយពួកគេនឹងបោះទៅក្នុងកណ្តាលនៃ ការដុតគោញី។

ហើយអ្នកបួសនឹងលាងខិវាទរបស់គាត់ ហើយនឹងងូតទឹករាងកាយរបស់គាត់ ហើយបន្ទាប់ពីទាំងនេះគាត់នឹងចូលទៅក្នុងជំរំ ហើយអ្នកបួសនឹងជាមនុស្សមិនស្អាត រហូតដល់ល្ងាច ហើយអ្នកដែលដុតវានឹងលាងខោអាវរបស់គាត់ ហើយនឹងងូតទឹករាង កាយរបស់គាត់ ហើយនឹងមិនស្អាតរហូតដល់ល្ងាច។ ហើយបុរសម្នាក់ដែលបរិសុទ្ធនឹង ប្រមូលផេះនៃគោញី ហើយនឹងដាក់វាទុកនៅខាងក្រៅជំរំក្នុងកន្លែងបរិសុទ្ធមួយ ហើយវានឹងត្រូវរក្សាទុកសម្រាប់ក្រុមជំនុំកូនៗនៃកស្រាអែល ទឹកនៃការប្រោះនេះគឺជា ការបន្សុទ្ធ។ ហើយអ្នកដែលប្រមូលផេះរបស់គោញីនឹងលាងសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ ហើយនឹងមិនស្អាតរហូតដល់ល្ងាច ហើយនេះនឹងជាក្រឹត្យអស់កល្បសម្រាប់កូនប្រុសក ស្រាអែល និងជនចំណាកស្រុកដែលរស់នៅជាមួយ។

អ្នកណាប៉ះនឹងសាកសពមនុស្ស នឹងក្លាយជាមនុស្សមិនបរិសុទ្ធរយៈពេលប្រាំពីរ ថ្ងៃ។ នេះនឹងត្រូវបានបន្សុទ្ធនៅថ្ងៃទីបី និងថ្ងៃទីប្រាំពីរ ហើយនឹងបរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើមិនត្រូវបានបន្សុទ្ធនៅថ្ងៃទីបី និងថ្ងៃទីប្រាំពីរទេ គាត់នឹងមិនបរិសុទ្ធឡើយ។ រាល់អ្នកដែលប៉ះនឹងមនុស្សស្លាប់ ប្រសិនបើគាត់ស្លាប់ហើយមិនត្រូវបានសម្អាត គាត់ បានធ្វើឱ្យដំបូងរបស់ព្រះអង្គសុខុម ព្រលឹងនោះនឹងត្រូវបំផ្លាញចេញពីកស្រាអែល ព្រោះទឹកសម្រាប់ប្រោសមិនត្រូវបានប្រោសលើគាត់ គាត់គឺអសុខុម ភាពអសុខុមរបស់គាត់ នៅតែនៅក្នុងគាត់។ ហើយនេះជាច្បាប់៖ ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់ស្លាប់នៅក្នុងផ្ទះ អ្នក ទាំងអស់ដែលចូលទៅក្នុងផ្ទះ និងភ្លឺទាំងអស់ដែលនៅក្នុងផ្ទះ នឹងអសុខុមរយៈពេល ប្រាំពីរថ្ងៃ។ និងរាល់ផ្ទះដែលបើក ដែលមិនមានខ្សែចងលើវា គឺជាអនិច្ចា។ ហើយ អ្នកណាម្នាក់ដែលប៉ះលើដីវាលនូវមនុស្សដែលត្រូវសម្លាប់ ឬ សាកសព ឬ ឆ្អឹងមនុស្ស ឬ ផ្លូវ នឹងមិនស្អាតរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ។

ហើយពួកគេនឹងយកផេះនៃការដុតសម្រាប់ការធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធទៅឱ្យអ្នកមិនស្អាត ហើយពួកគេនឹងចាក់ទឹករស់លើវាក្នុងផ្ទះ។ ហើយគាត់នឹងយកឆ្នាំហ៊ុស្តុប ហើយបុរស ដែលស្អាតនឹងជ្រលកវាទៅក្នុងទឹក ហើយនឹងប្រោះលើផ្ទះ និងលើផ្ទះទាំងឡាយ និង លើមនុស្សទាំងអស់ដែលនៅទីនោះ និងលើអ្នកដែលបានប៉ះឆ្អឹងមនុស្ស ឬអ្នកដែលត្រូវ បានសម្លាប់ ឬអ្នកដែលបានស្លាប់ ឬផ្លូវ។ ហើយអ្នកស្អាតនឹងប្រោះលើអ្នកមិនស្អាតក្នុង

ថ្ងៃទីបី និងក្នុងថ្ងៃទីប្រាំពីរ ហើយគាត់នឹងត្រូវបានបន្តទូទៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ ហើយគាត់
នឹងលាងសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ និងងូតទឹក ហើយគាត់នឹងទៅមិនស្អាតរហូតដល់
ល្ងាច។ ហើយមនុស្សដែលត្រូវបានធ្វើឱ្យអាក្រក់ ហើយមិនត្រូវបានបន្តទូទៅ ព្រលឹងនោះ
នឹងត្រូវបំផ្លាញចេញពីកណ្តាលក្រុមជំនុំ ព្រោះថាបានធ្វើឱ្យអាក្រក់នូវរបស់វិសុទ្ធរបស់
ព្រះអម្ចាស់ ព្រោះថាទឹកនៃការប្រោះមិនត្រូវបានប្រោះលើគាត់ គាត់គឺអនិច្ចា។ ហើយវា
នឹងជាច្បាប់អស់កល្បជានិច្ចដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នកដែលប្រោសទឹកនៃការប្រោស
នឹងលាងសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ ហើយអ្នកដែលប៉ះទឹកនៃការប្រោសនឹងមិនស្អាត
រហូតដល់ល្ងាច។ និងគ្រប់អ្វីទាំងអស់ដែលអ្នកមិនស្អាតប៉ះនឹងក្លាយជាមិនស្អាត ហើយ
ព្រលឹងដែលប៉ះនឹងក្លាយជាមិនស្អាតរហូតដល់ល្ងាច។

២០

ហើយកូនប្រុសអឺស្រាវែល ទាំងជាក្រុមទាំងអស់ បានមកដល់វាលរហោស្ថាន
ស៊ីន ក្នុងខែទីមួយ ហើយប្រជាជនបានស្តាប់នៅក្នុងការដេស ហើយម៉ារាមបានស្តាប់នៅ
ទីនោះ ហើយត្រូវបានបញ្ជូនទៅទីនោះ។ ហើយមិនមានទឹកសម្រាប់ក្រុមប្រជុំ ហើយ
ពួកគេបានប្រមូលគ្នាប្រឆាំងនឹងម្លូសេសនិងអេរីន។ ហើយប្រជាជនបានឈ្លោះគ្នាទៅ
កាន់ម្លូសេស ដោយនិយាយថា៖ សូម្បីតែយើងបានស្តាប់នៅក្នុងការបំផ្លាញនៃបងប្អូន
ប្រុសរបស់យើងមុខព្រះអម្ចាស់។ ហើយហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នានាំការប្រជុំរបស់
ព្រះអម្ចាស់ចូលទៅក្នុងវាលរហោស្ថាននេះ ដើម្បីសម្លាប់យើងខ្ញុំ និងពួកសត្វចិញ្ចឹម
របស់យើងខ្ញុំ? ហើយហេតុអ្វីបានជានេះ? អ្នករាល់គ្នាបាននាំយើងឡើងចេញពី
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដើម្បីមកដល់ទីកន្លែងអាក្រក់នេះ ជាទីកន្លែងដែលមិនអាចស្ងាត់បាន
គ្មានដើមឈើល្ងា គ្មានដើមទំពាំងបាយជូរ គ្មានផ្លែទទឹម ហើយក៏គ្មានទឹកសម្រាប់ផឹក
ផងដែរ។

ហើយ ម្លូសេស និង អេរីន បានមកពីមុខជំនុំ ទៅកាន់ទ្វារតង់នៃសក្ខីកម្ម ហើយ
ពួកគេបានដួលលើមុខ ហើយសិរីវិល្លុរបស់ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ពួកគេ។ ហើយ
ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម្លូសេសថា៖ យកដំបងរបស់អ្នក ហើយប្រមូលក្រុមជំនុំ
អ្នកនិងអេរីនបងប្អូនរបស់អ្នក រួចនិយាយទៅកាន់ម្តេចនៅមុខពួកគេ ហើយវានឹងផ្តល់ទឹក
របស់វា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងនាំទឹកចេញពីមុខក្រុមពួកគេ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងឱ្យក្រុម
ជំនុំនិងសត្វចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេផឹក។ ហើយម្លូសេសបានយកដំបងពីមុខព្រះអម្ចាស់
ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់។ ហើយម្លូសេសនិងអេរីនបានប្រមូលផ្តុំការប្រជុំទុល្លុមមុខ

ហើយបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ស្តាប់ខ្ញុំ អ្នកទាំងឡាយដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ តើយើងនឹងយកទឹកចេញពីម៉ែនេះដល់អ្នករាល់គ្នាឬ? ហើយម៉ូសេសបានលើកដៃរបស់គាត់ វាយម៉ែដោយដំបងពីរដង ហើយទឹកបានចេញមកច្រើន ហើយជំនុំបានផឹក ហើយសត្វចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេក៏បានផឹកដែរ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេនិងអេរ៉ុនថា ដោយសារតែអ្នករាល់គ្នាមិនបានជឿដើម្បីធ្វើឱ្យខ្ញុំបរិសុទ្ធនៅចំពោះមុខកូនៗរបស់អ៊ីស្រាអែល ដូច្នេះអ្នករាល់គ្នានឹងមិននាំជំនុំជម្រុះនេះចូលទៅក្នុងដីដែលខ្ញុំបានប្រទានដល់ពួកគេទេ។ នេះជាទឹកនៃការទាស់ទែង ដ្បិតកូនៗក៏ស្រាវអែលត្រូវបានជេរប្រមាថចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអង្គត្រូវបានបន្ថែមក្នុងចំណោមពួកគេ។

ហើយម៉ូសេសបានបញ្ជូនអ្នកសារពីកាដេសទៅកាន់ស្តេចអេដុមថា៖ បងប្អូនរបស់អ្នកគឺអ៊ីស្រាអែលនិយាយដូច្នេះថា អ្នកដឹងអំពីការលំបាកទាំងអស់ដែលបានកើតមកដល់យើង។ ហើយពួកឪពុករបស់យើងបានចុះទៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយយើងបានស្នាក់នៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីបជាច្រើនថ្ងៃ ហើយពួកជនជាតិអេហ្ស៊ីបបានធ្វើបាបយើងនិងពួកឪពុករបស់យើង។ ហើយយើងបានស្រែកទៅព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអម្ចាស់បានស្តាប់សំឡេងរបស់យើង ហើយបានធ្វើទេវតាមកនាំយើងចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយកន្លែងនេះយើងស្ថិតនៅក្នុងទីក្រុងកាដេស ដែលនៅជាប់ព្រំដែនរបស់អ្នក។ យើងនឹងឆ្លងកាត់ដីរបស់អ្នក ប៉ុន្តែយើងមិនឆ្លងកាត់វាលស្រែ ឬចំការទំពាំងបាយជូរទេ ហើយយើងក៏មិនផឹកទឹកពីអណ្តូងរបស់អ្នកដែរ។ យើងនឹងដើរតាមផ្លូវស្តេច ដោយមិនបត់ទៅស្តាំ ឬឆ្វេងឡើយ រហូតដល់យើងឆ្លងកាត់ព្រំដែនរបស់អ្នក។ ហើយអេដុមនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ អ្នកមិនអាចឆ្លងកាត់ទឹកដីរបស់ខ្ញុំទេ ប្រសិនបើមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំនឹងចេញទៅជួបអ្នកដោយសេរី។ ហើយ ពួកគេនិយាយ ទៅគាត់ ពួកកូនប្រុស អ៊ីស្រាអែល ក្បែរ ភ្នំ យើងនឹងឆ្លងកាត់ ប៉ុន្តែ គាត់បាននិយាយថា អ្នកនឹងមិនឆ្លងកាត់តាមរយៈខ្ញុំទេ ហើយអេដុមបានចេញទៅជួបគាត់ ជាមួយហ្វូងមនុស្សដ៏ធំ និងដោយកម្លាំងដ៏ខ្លាំង។ ហើយអេដុមមិនព្រមឱ្យអ៊ីស្រាអែលឆ្លងកាត់ព្រំដែនរបស់ខ្លួន ហើយអ៊ីស្រាអែលបានវិលចេញពីគាត់។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីកាដេស ហើយកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ទាំងមូល គឺជំនុំទាំងអស់បានមកដល់ភ្នំហោរ។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសនិងអេរ៉ុននៅលើភ្នំហោរ ដែលនៅតាមព្រំដែននៃស្រុកអេដុម ថា ឱ្យអារ៉ុនត្រូវបានបន្ថែមទៅកាន់ប្រជាជនរបស់គាត់ ដោយសារតែអ្នករាល់គ្នានឹងមិនចូលទៅក្នុងដីដែលខ្ញុំបានប្រទានដល់កូនចៅអ៊ីស្រាអែល ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើឱ្យខឹងនៅទីកន្លែងប្រមាថ។ យកអារ៉ុន និងអេលាសារ ជាកូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយនាំពួកគេឡើងទៅលើភ្នំហោរ នៅចំពោះមុខ

ក្រុមជំនុំទាំងអស់។ ហើយដោះស្រាយព្រះអង្គរបស់អារ៉ុន រួចស្លៀកឱ្យអេលាសារកូន
ប្រុសរបស់គាត់ ហើយអារ៉ុនបានត្រូវបន្ថែមឱ្យគាត់ស្លាប់នៅទីនោះ។ ហើយម៉ូសេសបាន
ធ្វើដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់គាត់ ហើយគាត់បាននាំគាត់ឡើងទៅលើភ្នំហោរ
នៅមុខក្រុមជំនុំទាំងអស់។ ហើយបានដោះសម្លៀកបំពាក់របស់អារ៉ុន ហើយបានស្លៀក
ពួកវាឱ្យអេលាសារ ដែលជាកូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយអារ៉ុនបានស្លាប់នៅលើកំពូលភ្នំ
ហើយម៉ូសេសនិងអេលាសារបានចុះមកពីភ្នំ។ ហើយជំនុំទាំងអស់បានឃើញថា អារ៉ុន
បានស្លាប់ទៅហើយ ហើយផ្ទះអីស្រាអែលទាំងអស់បានយំទុក្ខអារ៉ុនរយៈពេល
សាមសិបថ្ងៃ។

២១

ហើយស្តេចអាវ៉ាដ ជាជនជាតិកាណាន ដែលរស់នៅតាមវាលស្តេវា បានឮថា ពួក
អីស្រាអែលបានមកតាមផ្លូវអាថាវ៉ាន ហើយគាត់បានប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងពួកអីស្រាអែល
ហើយបានចាប់យកមនុស្សមួយចំនួនពីពួកគេទៅជាឈ្មើយ។ ហើយក៏ស្រាអែលបាន
ប្រាថ្នាសន្យាទៅព្រះអម្ចាស់ ហើយនិយាយថា៖ ប្រសិនបើអ្នកប្រគល់ប្រជាជននេះឱ្យ
ស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញគាត់និងក្រុងទាំងអស់របស់គាត់ទាំងស្រុង។
ព្រះអម្ចាស់បានឮសំឡេងរបស់អីស្រាអែល ហើយបានប្រគល់ជនជាតិកាណានឱ្យស្ថិត
ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេ ហើយបានលះបង់គាត់ និងក្រុងទាំងអស់របស់គាត់
ហើយពួកគេបានហៅឈ្មោះទឹកនៃនោះថា ដែលត្រូវបណ្តាសា។

ហើយដោយបានចេញដំណើរចេញពីភ្នំហោរ តាមផ្លូវឆ្ពោះទៅសមុទ្រក្រហម
ពួកគេបានព័ទ្ធជុំវិញដីអេដុម ហើយប្រជាជនបានធ្លាក់ទឹកចិត្តនៅក្នុងផ្លូវ។ ហើយ
ប្រជាជនបាននិយាយប្រឆាំងទៅកាន់ព្រះ និងប្រឆាំងម៉ូសេស ដោយនិយាយថា៖ ហេតុ
អ្វីបានជាអ្នកនាំយើងចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដើម្បីសម្លាប់យើងនៅក្នុងទីវាលស្ងួត?
ពីព្រោះមិនមាននំប៉័ង ហើយក៏មិនមានទឹក ហើយព្រលឹងរបស់យើងស្លាប់ខ្ពើមនឹងបឹងគ្មាន
តម្លៃនេះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានផ្ញើពស់ពុលចូលទៅក្នុងប្រជាជន ហើយពស់ទាំងនោះ
បានខាំប្រជាជន ហើយប្រជាជនជាច្រើននៃកូនចៅអីស្រាអែលបានស្លាប់។ ហើយពេល
ពួកមនុស្សមកដល់ម៉ូសេស ពួកគេបាននិយាយថា៖ យើងខ្ញុំបានធ្វើបាប ព្រោះយើងខ្ញុំ
បាននិយាយប្រឆាំងនឹងព្រះអម្ចាស់ និងប្រឆាំងនឹងលោក។ ដូច្នេះសូមអធិស្ឋានទៅកាន់
ព្រះអម្ចាស់ ហើយសូមឱ្យព្រះអង្គយកពស់ចេញពីយើងខ្ញុំ។ ម៉ូសេសបានអធិស្ឋានទៅ
កាន់ព្រះអម្ចាស់អំពីប្រជាជន ហើយព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖

ធ្វើពស់មួយសម្រាប់ខ្លួនអ្នក ហើយដាក់វាលើសញ្ញាមួយ ហើយនឹងជាដូច្នោះ
ប្រសិនបើពស់ខាំមនុស្ស គ្រប់អ្នកដែលត្រូវបានខាំឃើញវានឹងរស់។ ហើយម្ចាស់សេសបាន
ធ្វើពស់ប្រាំដប់ ហើយបានតាំងវាលើសញ្ញា ហើយកើតឡើងនៅពេលណាដែលពស់ខាំ
មនុស្ស ហើយគាត់បានមើលលើពស់ប្រាំដប់នោះ ហើយគាត់បានរស់។

ហើយកូនឧក្រិស្តាដែលបានចាកចេញ ហើយពួកគេបានបោះជំរំនៅអូរមួយ។
ហើយដោយបានចាកចេញពីអូរមួយ ពួកគេបានបោះជំរំនៅអាយាស់កា ដែលនៅ
ហួសពីវាលរហោស្ថាន ដែលស្ថិតនៅខាងមុខម្ចាស់ ទៅទិសខាងកើតនៃព្រះអាទិត្យ។
ហើយពួកគេបានចាកចេញពីទីនោះ ទៅបោះជំរំនៅជ្រលងភ្នំហ្សាវើត។ ហើយពីទីនោះ
បានចេញដំណើរ ពួកគេបានបោះជំរំទៅភាគខាងលើអាណាន ក្នុងវាលរហោស្ថាន
ដែលលេចចេញពីព្រំដែនរបស់ជនជាតិអាម៉ូរី ដ្យូតអាណានគឺជាព្រំដែនរបស់ម្ចាស់
រវាងម្ចាស់និងជនជាតិអាម៉ូរី។ ដោយសារតែនេះ វាត្រូវបាននិយាយក្នុងសៀវភៅថា
សង្គ្រាមរបស់ព្រះអម្ចាស់បានដុតឆេះហ្សាហាប់ និងទឹកហូររបស់អាណាន។ ហើយទឹក
ហូរបានតែងតាំងដើម្បីតាំងលំនៅឆេរ ហើយគឺបានបន្ថែមទៅនឹងព្រំដែនម្ចាស់។

ហើយពីទីនោះមានអណ្តូងទឹក នេះជាអណ្តូងទឹកដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូល
ទៅកាន់ម្ចាស់ថា ចូរប្រមូលប្រជាជន ហើយខ្ញុំនឹងប្រទានទឹកឱ្យពួកគេផឹក។ នោះ
ហើយ ក្រសាដែលបានច្រៀងចម្រៀងនេះលើអណ្តូង ចាប់ផ្តើមចំពោះវា អណ្តូង ពួក
អ្នកគ្រប់គ្រងបានដឹកវា ពួកស្តេចនៃប្រជាជាតិបានកាត់វាចេញ នៅក្នុងនគរវាជ្រុំរបស់
ពួកគេ នៅពេលពួកគេគ្រប់គ្រង ហើយពីអណ្តូងទៅមានថា នាអេន ហើយពី
មានថា នាអេនទៅណាអាណាលីអែល ហើយពីណាអាណាលីអែលទៅបាម៉ូត ហើយពីបាម៉ូត
ទៅអីអាទីន ដែលស្ថិតនៅក្នុងទីវាលម្ចាស់ ពីកំពូលនៃកន្លែងដែលត្រូវបានឆ្លាក់ ដែល
មើលឆ្ពោះទៅមុខវាលរហោស្ថាន។

ហើយម្ចាស់សេសបានធ្វើចាស់ទុំទៅកាន់ស្តេចស៊ីហ្វនៃអាម៉ូរីតដោយពាក្យសន្តិភាព
ដោយនិយាយថា យើងខ្ញុំនឹងឆ្លងកាត់ដីរបស់អ្នក តាមផ្លូវយើងខ្ញុំនឹងដើរទៅ យើងខ្ញុំនឹង
មិនដាក់ចេញទេ ក៏មិនចូលទៅក្នុងស្រែ ក៏មិនចូលទៅក្នុងចំការទំពាំងបាយជូរ។ យើង
នឹងមិនផឹកទឹកពីអណ្តូងរបស់អ្នកទេ យើងនឹងដើរតាមផ្លូវស្តេច រហូតដល់យើងកន្លងផុត
ព្រំដែនរបស់អ្នក។ ហើយស៊ីហ្វនៃអាម៉ូរីបានឱ្យក្រសាដែលឆ្លងកាត់ព្រំដែនរបស់គាត់ទេ
ហើយស៊ីហ្វនៃអាម៉ូរីបានប្រមូលប្រជាជនទាំងអស់របស់គាត់ រួចចេញទៅប្រយុទ្ធជាមួយ
ក្រសាដែលនៅវាលរហោស្ថាន ហើយបានមកដល់យ៉ាសា រួចរៀបចំជួរប្រយុទ្ធប្រឆាំង
នឹងក្រសាដែល។ ហើយក្រសាដែលបានវាយគាត់ដោយការសម្លាប់ដោយដាវ ហើយ

បានកាន់កាប់ដីរបស់គាត់ ពីអាវណានរហូតដល់យ៉ាបុក រហូតដល់កូនឧត្តមម៉ុន ព្រោះថាយ៉ាហ្សេរគឺជាប្រព្រឹត្តិដ៏នយោបាយរបស់កូនឧត្តមម៉ុន។ ហើយកស្រែដែលបានយកក្រុងទាំងនេះទាំងអស់ ហើយកស្រែដែលបានរស់នៅក្នុងក្រុងទាំងអស់របស់ជនជាតិអាម៊ុរីវៃ ក្នុងក្រុងហេសបួន និងក្នុងក្រុងទាំងអស់ដែលជាប្រព្រឹត្តិដ៏នយោបាយនឹងក្រុងនេះ។ គឺដ្បិតហេសបួនជាទីក្រុងរបស់ស៊ីហ្វូនស្តេចនៃអាម៊ុរីវត ហើយគាត់បានចម្បាំងប្រឆាំងនឹងស្តេចម្លាប ពីមុន ហើយបានយកដីទាំងអស់របស់គាត់ពីអាវណានរហូតដល់អាណូន។ ដោយសារតែនេះ អ្នកដោះស្រាយអាទិកំបាំងនឹងនិយាយថា៖ ចូរមកកាន់ហេសបួន ដើម្បីឱ្យទីក្រុងរបស់ស៊ីហ្វូនត្រូវបានសាងសង់ និងរៀបចំឡើង។ ព្រោះភ្លើងបានចេញពីហេសបួន ភ្លើងពីក្រុងស៊ីហ្វូន ហើយបានស៊ីរហូតដល់ម្លាប ហើយបានលេបសរសៃអាណូន។ ទុក្ខចំពោះអ្នក ម្លាប! អ្នកបានបាត់បង់ហើយ ប្រជាជនកាម៉ូស។ កូនប្រុសរបស់ពួកគេត្រូវបានប្រគល់ដើម្បីត្រូវបានរក្សា ហើយកូនស្រីរបស់ពួកគេជាឈ្លីយដល់ស្តេចស៊ីហ្វូន នៃជនជាតិអាម៊ុរីវៃ។ ហើយគ្រាប់ពូជរបស់ពួកគេនឹងបាត់បង់ពីហេសបួនរហូតដល់ដៃបួន ហើយស្រ្តីទាំងនោះនៅតែបន្តបញ្ជូនភ្លើងលើម្លាប។

ប៉ុន្តែកស្រែដែលបានរស់នៅក្នុងទីក្រុងទាំងអស់នៃអាម៊ុរីវត។ ហើយម៉ូសេសបានបញ្ជូនទៅស៊ើបការណ៍ក្រុងយ៉ាហ្សេរ ហើយពួកគេបានចាប់យកក្រុងនោះ និងភូមិទាំងអស់របស់វា ហើយបានបណ្តេញជនជាតិអាម៊ុរីវតដែលរស់នៅទីនោះចេញ។ ហើយបានវិលត្រឡប់ ពួកគេបានឡើងទៅតាមផ្លូវទៅកាន់បាសាន ហើយអ្នកស្តេចនៃបាសានបានចេញមកជួបពួកគេ ហើយប្រជាជនទាំងអស់របស់គាត់បានចេញទៅសង្គ្រាមនៅអេដ្រេនី។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ កុំខ្លាចគាត់ទេ ពីព្រោះខ្ញុំបានប្រគល់គាត់ទៅក្នុងដៃរបស់អ្នក ហើយប្រជាជនទាំងអស់របស់គាត់ និងដីទាំងអស់របស់គាត់។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើដល់គាត់ដូចជាអ្នកបានធ្វើដល់ស៊ីហ្វូនស្តេចនៃជនជាតិអាម៊ុរីវៃ ដែលបានរស់នៅក្នុងហេសបួន។ ហើយបានវាយគាត់ និងកូនប្រុសទាំងអស់របស់គាត់ និងប្រជាជនទាំងអស់របស់គាត់ រហូតដល់មិនទុកឱ្យសល់អ្នករស់រានមានជីវិតសូម្បីម្នាក់ ហើយពួកគេបានទទួលមរតកដីរបស់គាត់។

២២

ហើយកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបានចេញដំណើរទៅបោះជំរំនៅខាងលិចនៃម្លាប ក្បែរទន្លេយ៉ែរដាន ទល់នឹងយេរិកូ។ ហើយបាណ្យាក កូនប្រុសរបស់ស៊ីផ័រ បានឃើញភ្លឺទាំងអស់ ដែលអ៊ីស្រាអែលបានធ្វើទៅលើជនជាតិអាម៊ុរីវៃ។ ហើយម្លាបបានភ័យខ្លាច

ខ្ញុំ។ ពីព្រោះខ្ញុំនឹងផ្តល់កិត្តិយសដល់អ្នកយ៉ាងខ្ពស់ ហើយអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកនិយាយ ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នក ដូច្នោះសូមមកទីនេះ ហើយជេរប្រទេចប្រជាជននេះឱ្យខ្ញុំ។ ហើយ ប៉ាឡាមបានឆ្លើយតប និងនិយាយទៅកាន់អ្នកគ្រប់គ្រងរបស់បាឡាមថា៖ ប្រសិនបើ បាឡាមឱ្យខ្ញុំនូវផ្ទះពេញដោយប្រាក់និងមាស ខ្ញុំនឹងមិនអាចបំពានពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានទេ ដើម្បីធ្វើវាតូចបំផុតតាមគំនិតរបស់ខ្ញុំ។ ហើយកន្លះនេះ អ្នករាល់គ្នា រង់ចាំនៅទីនេះពេញមួយយប់នេះ ហើយខ្ញុំនឹងដឹងថាតើព្រះអម្ចាស់នឹងមានបន្ថែមអ្វី ទៀតដើម្បីនិយាយទៅកាន់ខ្ញុំ។ ហើយព្រះបានមកទៅកាន់បាឡាមនៅពេលយប់ ហើយ បានគ្រាស់ទៅគាត់ថា៖ ប្រសិនបើមនុស្សទាំងនេះបានមកហៅអ្នក ចូរក្រោកឡើង ហើយធ្វើតាមពួកគេទៅ ប៉ុន្តែពាក្យដែលខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នក នេះអ្នកត្រូវធ្វើតាម។

ហើយបាឡាមបានក្រោកឡើងពេលព្រឹក ចងកូនលាវរបស់គាត់ ហើយបានទៅជា មួយពួកអ្នកគ្រប់គ្រងម្ខាងម្ខាង។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានខឹងដោយកំហឹង ដោយសារតែ គាត់បានទៅ ហើយទេវតានៃព្រះជាម្ចាស់បានក្រោកឡើងដើម្បីប្រឆាំងគាត់ ហើយគាត់ បានជិះលើឡារបស់គាត់ ហើយអ្នកបម្រើពីរនាក់របស់គាត់នៅជាមួយគាត់។ ហើយលា បានឃើញទេវតារបស់ព្រះឈរប្រឆាំងនៅក្នុងផ្លូវ ហើយដាវដកហើយនៅក្នុងដៃរបស់ គាត់ ហើយលាបានងាកចេញពីផ្លូវ ហើយបានទៅក្នុងវាលទំនាប ហើយបានវាយលា នៅក្នុងដំបងរបស់គាត់ ដើម្បីដឹកនាំវានៅក្នុងផ្លូវ។

ហើយទេវតានៃព្រះបានឈរនៅក្នុងចង្កូរនៃចំការទំពាំងបាយជូរ ដែលមានរូបង នៅសងខាង ហើយនៅពេលឃើញទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ លើនោះបានសង្កត់ខ្លួនឯង ទៅជញ្ជាំង ហើយបានកិនជើងបាឡាមទៅជញ្ជាំង ហើយគាត់បានបន្តវាយវាទៀត។

ហើយទេវតានៃព្រះបានបន្ថែម ហើយបានទៅឈរយ៉ាងរឹងមាំនៅក្នុងកន្លែង ចង្កៀតដែលមិនអាចបត់ទៅស្តាំឬឆ្វេងបានទេ។ ហើយបាឡាមឃើញទេវតានៃព្រះ ក៏ អង្គុយចុះក្រោមបាឡាម ហើយបាឡាមខឹង ក៏វាយឡានិងដំបង។ ហើយទេវតាបានបើក មាត់របស់លើ ហើយនិយាយទៅកាន់បាឡាមថា៖ ខ្ញុំបានធ្វើអ្វីទៅអ្នក ដែលអ្នកបានវាយ ខ្ញុំជាលើកទីចំនេះ? ហើយបាឡាមនិយាយទៅកាន់លើយថា៖ អ្នកបានចំអកខ្ញុំ ហើយ ប្រសិនបើខ្ញុំមានដាវនៅក្នុងដៃ ខ្ញុំនឹងបានចាក់អ្នករួចហើយ។ និងលានិយាយទៅកាន់ បាឡាមថា៖ តើខ្ញុំមិនមែនជាលាវរបស់អ្នកដែលអ្នកបានជិះពីយុវវ័យរបស់អ្នករហូតដល់ ថ្ងៃនេះទេឬ? តើខ្ញុំធ្លាប់មើលងាយធ្វើចំពោះអ្នកដូច្នោះដែរឬទេ? ហើយគាត់បាននិយាយ ថា៖ ទេ។ ប៉ុន្តែព្រះបានបើកភ្នែករបស់បាឡាម ហើយគាត់ឃើញទេវតានៃព្រះ អម្ចាស់ឈរប្រឆាំងនៅក្នុងផ្លូវ ហើយដាវដកហើយនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ហើយបានឱន

ថ្វាយបង្គំទៅមុខរបស់គាត់។ ហើយទេវតានៃព្រះបាននិយាយទៅគាត់ថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នកវាយល្អិតរបស់អ្នកទាំងបីដងនេះ? មើលទៅ ខ្ញុំបានចេញមកដើម្បីប្រឆាំងនឹងអ្នក ព្រោះផ្លូវរបស់អ្នកមិនត្រឹមត្រូវនៅពីមុខខ្ញុំ ហើយល្អិតបានឃើញខ្ញុំក៏បានរំលែចេញពីខ្ញុំទាំងបីដងនេះ។ និងប្រសិនបើនាងមិនបានបត់ចេញ កឡាននេះដូច្នោះខ្ញុំនឹងបានសម្លាប់អ្នក ប៉ុន្តែនឹងរក្សានាងទុក។ ហើយបាណ្ឌាមនិយាយទៅទៀតរបស់ព្រះអម្ចាស់ថា៖ ខ្ញុំបានធ្វើបាប ពីព្រោះខ្ញុំមិនបានដឹងថាអ្នកបានប្រឆាំងខ្ញុំនៅលើផ្លូវដើម្បីជួបខ្ញុំ។ កឡាននេះ! ប្រសិនបើវាមិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អ្នកទេ ខ្ញុំនឹងត្រឡប់ក្រែកយ។ ហើយទេវតានៃព្រះបាននិយាយទៅកាន់បាណ្ឌាមថា៖ ចូរទៅជាមួយមនុស្សទាំងនោះ ប៉ុន្តែពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នក នេះអ្នកត្រូវរក្សានិយាយ។ ហើយបាណ្ឌាមបានទៅជាមួយអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់បាណ្ឌា។

ហើយនៅពេលបាណ្ឌាមកបានឮថា បាណ្ឌាមបានមកដល់ គាត់បានចេញទៅជួបគាត់នៅក្រុងម្លូអាប ដែលស្ថិតនៅលើព្រំដែនអាណន ដែលស្ថិតនៅផ្នែកមួយនៃព្រំដែន។ ហើយបាណ្ឌាមកបាននិយាយទៅកាន់បាណ្ឌាមថា៖ តើខ្ញុំមិនបានធ្វើទៅហោរអ្នកទេឬ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនមករកខ្ញុំ? តើពិតជាខ្ញុំមិនអាចគោរពអ្នកទេឬ? ហើយបាណ្ឌាមបាននិយាយទៅកាន់បាណ្ឌាមថា៖ មើល ខ្ញុំបានមកជួបអ្នកហើយកឡាននេះ។ តើខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីបានដោយខ្លួនឯងទេ? ពាក្យណាដែលព្រះដាក់ចូលក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងនិយាយ។ ហើយបាណ្ឌាមបានទៅជាមួយបាណ្ឌាម ហើយពួកគេបានមកដល់ទីក្រុងនានានៃតំបន់ជ្វាយក្រៅ។ ហើយបាណ្ឌាមកបានថ្វាយបូជាច្រើននិងគោក្មេង ហើយបានធ្វើទៅបាណ្ឌាមនិងទៅអ្នកគ្រប់គ្រងដែលនៅជាមួយគាត់។ ហើយនៅពេលព្រឹក បាណ្ឌាមកបានយកបាណ្ឌាមទៅ ហើយបាននាំគាត់ឡើងទៅលើសសរនៃបាណាល់ ហើយបានបង្ហាញដល់គាត់ពីទីនោះនូវផ្នែកមួយនៃប្រជាជន។

២៣

ហើយបាណ្ឌាមនិយាយទៅបាណ្ឌាមថា៖ សូមសង់អាសនៈប្រាំពីរនៅទីនេះសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយរៀបចំកូនគោប្រាំពីរនិងកូនចៀមប្រាំពីរនៅទីនេះសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយបាណ្ឌាមបានធ្វើតាមរបៀបដែលបាណ្ឌាមនិយាយទៅគាត់ ហើយបានថ្វាយកូនគោនិងចៀមឈ្មោលលើអាសនៈ។ ហើយបាណ្ឌាមនិយាយទៅកាន់បាណ្ឌាមថា៖ ចូរឈរនៅលើការបូជារបស់អ្នក ហើយខ្ញុំនឹងទៅ ប្រសិនបើព្រះនឹងបង្ហាញខ្លួនទៅកាន់ខ្ញុំនៅក្នុងការជួប ហើយពាក្យណាដែលទ្រង់បង្ហាញដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងប្រកាសដល់អ្នក។ ហើយបាណ្ឌាមឈរនៅ

លើការប្តូរជារបស់គាត់។ ហើយបាណ្ឌវបានទៅដើម្បីសួរព្រះជាម្ចាស់ ហើយគាត់បាន
ដើរត្រង់ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញខ្លួនដល់បាណ្ឌវ ហើយបាននិយាយទៅកាន់
គាត់ថា បាណ្ឌវ ខ្ញុំបានរៀបចំអាសនៈប្រាំពីរ ហើយខ្ញុំបាននាំកូនគោនិងថ្ងៃមេឃុល
ឡើងលើអាសនៈ។ ហើយព្រះបានដាក់ពាក្យចូលទៅក្នុងមាត់របស់បាណ្ឌវ ហើយបាន
និយាយថា បានបែរទៅកាន់បាណ្ឌវក៏ អ្នកនឹងនិយាយដូច្នោះ។ ហើយគាត់បានបែរ
ទៅរកគាត់ ហើយគាត់ក៏ឈរនៅលើការថ្វាយយញ្ញូជាដុតរបស់គាត់ ហើយអ្នកគ្រប់
គ្រងម្ចាស់ទាំងអស់ជាមួយគាត់ ហើយវិញ្ញាណព្រះបានសណ្តិតលើគាត់។ ហើយដោយ
បានយកពាក្យប្រៀបធៀបរបស់គាត់ឡើង គាត់បាននិយាយថា៖ បាណ្ឌវក៏ស្តេចម្ចាស់
បានបញ្ជូនមកហៅខ្ញុំពីមេសូប្លូតាមី ពីភ្នំនៅខាងកើត ដោយនិយាយថា មកដាក់
បណ្តាសាលើយ៉ាកុបខ្ញុំ ហើយមកដាក់បណ្តាសាលើអីស្រាអែលខ្ញុំ។ តើខ្ញុំគួរ
ប្រទានពរអ្នកដែលព្រះអម្ចាស់មិនប្រទានពរដោយរបៀបណា? ឬតើខ្ញុំគួរបណ្តាសាអ្នក
ដែលព្រះមិនបណ្តាសាដោយរបៀបណា? ដោយសារតែពីកំពូលភ្នំខ្ញុំនឹងឃើញគាត់
ហើយពីភ្នំតូចខ្ញុំនឹងសង្កេតគាត់។ មើល! ប្រជាជនតែម្នាក់ឯងនឹងរស់នៅ ហើយក្នុង
ចំណោមប្រជាជាតិនឹងមិនត្រូវបានគិតលេខ។ តើនរណាម្នាក់បានធ្វើឱ្យប្តូរឥរិយាបថ
នូវពូជពង្សរបស់យ៉ាកុប ហើយនរណាម្នាក់នឹងរាប់គ្រួសាររបស់អីស្រាអែល? សូមឱ្យ
ព្រលឹងរបស់ខ្ញុំស្តាប់ក្នុងចំណោមព្រលឹងនៃអ្នកសុចរិត ហើយសូមឱ្យពូជពង្សរបស់ខ្ញុំ
ក្លាយជាដូចជាពូជពង្សរបស់ពួកគេទាំងនេះ។

ហើយបាណ្ឌវបាននិយាយទៅកាន់បាណ្ឌវថា៖ អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើចំពោះខ្ញុំ? ខ្ញុំ
បានហៅអ្នកមកដើម្បីជេរប្រទេសត្រូវរបស់ខ្ញុំ ហើយមើលទៅ អ្នកបានប្រទានពរ
ជំនួសវិញ។ ហើយបាណ្ឌវបាននិយាយទៅកាន់បាណ្ឌវថា៖ តើអ្វីដែលព្រះដាក់ចូលក្នុង
មាត់របស់ខ្ញុំ នេះខ្ញុំមិនរក្សាដើម្បីនិយាយទេឬ? ហើយបាណ្ឌវបាននិយាយទៅគាត់ថា៖
មកជាមួយខ្ញុំទៅកន្លែងមួយទៀត ដែលអ្នកនឹងមិនឃើញគាត់ពីទីនោះ ប៉ុន្តែអ្នកនឹង
ឃើញតែផ្នែកមួយរបស់គាត់ ហើយអ្នកនឹងមិនឃើញទាំងអស់ឡើយ ហើយដាក់
បណ្តាសាគាត់ឱ្យខ្ញុំពីទីនោះ។

ហើយគាត់បានដឹកគាត់ទៅកាន់ប៉មយ៉ូនៅវាល នៅលើកំពូលដែលបានឆ្លាក់
ហើយគាត់បានសង់អាសនៈបូជាប្រាំពីរនៅទីនោះ ហើយបានថ្វាយកូនគោនិងថ្ងៃមេ
ឃុលលើអាសនៈបូជា។ ហើយបាណ្ឌវបាននិយាយទៅកាន់បាណ្ឌវថា៖ ចូរឈរនៅលើ
យញ្ញូបូជារបស់អ្នក ហើយខ្ញុំនឹងទៅសួរព្រះជាម្ចាស់។ ហើយព្រះបានជួបបាណ្ឌវ ព្រះ
បានដាក់ពាក្យទៅក្នុងមាត់របស់គាត់ ហើយព្រះបាននិយាយថា ចូរត្រឡប់ទៅរក
បាណ្ឌវ ហើយអ្នកនឹងនិយាយរឿងទាំងនេះ។ ហើយគាត់បានបែរមកទៅរកគាត់ ហើយ

គាត់កំពុងឈរនៅលើការថ្វាយយញ្ញបូជាដុតទាំងស្រុងរបស់គាត់ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងម៉ូ
 អាបទាំងអស់ជាមួយគាត់ ហើយបាណ្ឌវកបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់បានមាន
 បន្ទូលអ្វី? ហើយគាត់បានយកប្រស្តារបស់គាត់ឡើង បាននិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ទៅ
 បាណ្ឌវក ហើយស្តាប់ ស្តាប់ឱ្យច្បាស់ចុះ អ្នកជាស្តារបន្ទាល់ កូនប្រុសស៊ីវិល។ មិនដូចជា
 មនុស្សទេ ព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីកុហក ក៏មិនដូចជាកូនប្រុសរបស់មនុស្សដើម្បីត្រូវគំរាម
 ដែរ។ គាត់បាននិយាយ តើមិននឹងធ្វើទេឬ? នឹងនិយាយ ហើយតើមិននឹងប្រកាន់ខ្ជាប់
 ទេឬ? មើលឃើញ ខ្ញុំបានទទួលយកការពរជ័យ ខ្ញុំនឹងពរជ័យ ហើយខ្ញុំនឹងមិនងាកចេញ
 ឡើយ។ នឹងមិនមានការខ្ញុំប្រឹងប្រែងក្នុងយ៉ាកុបទេ ហើយក៏នឹងមិនឃើញការលំបាកក្នុង
 អីស្រាអែលដែរ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់គាត់នៅជាមួយគាត់ ហើយសិរីល្អរបស់អ្នកគ្រប់
 គ្រងនៅក្នុងគាត់។ ព្រះជាម្ចាស់ដែលបាននាំគាត់ចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប មានសិរី
 រុងរឿងដូចជាសត្វមានស្នែងមួយសម្រាប់គាត់។ ពុំមានការទាយទាយក្នុងយ៉ាកុបទេ
 ហើយក៏ពុំមានការទាយក្នុងអីស្រាអែលដែរ តាមពេលកំណត់នឹងត្រូវប្រាប់ដល់យ៉ាកុប
 និងដល់អីស្រាអែលថា ព្រះនឹងសម្រេចអ្វី? មើលទៅ ប្រជាជននឹងក្រោកឡើងដូចកូន
 សត្វ ហើយនឹងរីករាយដូចសត្វស៊ីហិ គេនឹងមិនដេករហូតដល់ស៊ីមនុស្សដែលបានប
 រហាញ ហើយផឹកឈាមរបស់អ្នកដែលរងរបួស។

ហើយបាណ្ឌវកនិយាយទៅកាន់បាណ្ឌវកថា៖ អ្នកកុំជេរគាត់ឱ្យខ្ញុំ ហើយក៏កុំ
 ប្រទានពរគាត់ដែរ។ ហើយបាណ្ឌវកឆ្លើយតបនិយាយទៅកាន់បាណ្ឌវកថា៖ តើខ្ញុំមិនបាន
 និយាយទៅអ្នកថា ពាក្យដែលព្រះនិយាយ នោះខ្ញុំនឹងធ្វើទេឬ? ហើយបាណ្ឌវកបាន
 និយាយទៅកាន់បាណ្ឌវកថា៖ មកទីនេះ ខ្ញុំនឹងនាំអ្នកទៅកាន់ទឹកនៃឆ្នេរមួយទៀត ប្រសិន
 បើវាពេញចិត្តព្រះ ហើយដាក់បណ្តាសាគាត់ឱ្យខ្ញុំពីទីនោះ។ ហើយបាណ្ឌវកបានយក
 បាណ្ឌវកទៅលើកំពូលភ្នំប្តោរ ដែលលាតសន្ធឹងទៅវាលរហោស្ថាន។ ហើយបាណ្ឌវក
 និយាយទៅកាន់បាណ្ឌវកថា៖ សូមសង់អាសនៈប្រាំពីរនៅទីនេះឱ្យខ្ញុំ ហើយរៀបចំ
 កូនគោប្រាំពីរ និងកូនចៀមប្រាំពីរនៅទីនេះឱ្យខ្ញុំ។ ហើយបាណ្ឌវកបានធ្វើដូចជាបាណ្ឌវក
 បាននិយាយទៅគាត់ ហើយបានថ្វាយកូនគោនិងចៀមឈ្មោះលើអាសនៈបូជា។

២៤

ហើយនៅពេលបាណ្ឌវកបានឃើញថា វាជាការល្អនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់
 ក្នុងការប្រទានពរដល់អីស្រាអែល គាត់មិនបានទៅតាមទម្លាប់របស់គាត់ដើម្បីជួប
 សំណាងទេ ហើយគាត់បានបែរមុខរបស់គាត់ទៅកាន់វាលរហោស្ថាន។ ហើយបាណ្ឌវក

បានលើកភ្នែករបស់គាត់ឡើង មើលឃើញអីស្រាវៃដែលបានបោះជំរុំតាមកុលសម្ព័ន្ធ
ហើយវិញ្ញាណព្រះបានមកលើគាត់។ ហើយបានយកពាក្យប្រៀបធៀបរបស់គាត់ឡើង
គាត់បាននិយាយថា បាទ្យាមកូនរបស់បេអ័រនិយាយថា មនុស្សដែលមើលឃើញយ៉ាង
ពិតប្រាកដនិយាយថា គាត់និយាយថា ស្តាប់ពាក្យរបស់អ្នកខ្លាំង ដែលបានឃើញ
ទស្សនៈរបស់ព្រះក្នុងដំណែក ភ្នែករបស់គាត់ត្រូវបានបើក។ ផ្ទះរបស់អ្នកល្អណាស់ ហេ
យ៉ាកុប និងគង់របស់អ្នក ហេ អីស្រាវៃល ដូចជាជ្រលងភ្នំដែលបង្កើតម្លប់ ហើយដូច
ជាសួនច្បារនៅលើទន្លេ ហើយដូចជាគង់ដែលព្រះអម្ចាស់បានបោះ ហើយដូចជាដើម
ស្រល់នៅក្បែរទឹក។ មនុស្សម្នាក់នឹងចេញមកពីពូជរបស់គាត់ ហើយនឹងគ្រប់គ្រងលើ
ប្រជាជាតិជាច្រើន ហើយព្រះវាណាចក្រហ្គេកនឹងត្រូវលើកឡើង ហើយ
ព្រះវាណាចក្ររបស់គាត់នឹងកើនឡើង។ ព្រះនាំគាត់ចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដូចជា
សិរីរុងរឿងរបស់សត្វតែមួយស្តែង។ គាត់នឹងស៊ីប្រជាជាតិសត្វរបស់គាត់ ហើយនឹង
ជញ្ជក់ខ្លួនពីផ្នែកខ្លាញ់របស់ពួកគេ ហើយនឹងបាញ់សត្វរដោយព្រួញរបស់គាត់។ បាន
ដេកចុះសម្រាកដូចជាសត្វគោ និងដូចជាកូនសត្វគោ តើនរណានឹងដាស់គាត់? អ្នក
ដែលប្រទានពរអ្នកត្រូវបានប្រទានពរ ហើយអ្នកដែលបណ្តាសាអ្នកត្រូវបានបណ្តាសា។

ហើយបាទ្យាក៏ខឹងលើបាទ្យាម ហើយគាត់ទះដៃរបស់គាត់ ហើយបាទ្យាក៏និយាយ
ទៅកាន់បាទ្យាមថា ខ្ញុំបានហៅអ្នកដើម្បីបណ្តាសាសត្វរបស់ខ្ញុំ ហើយមើល អ្នកបាន
ប្រទានពរ អ្នកបានប្រទានពរលើកទីបីនេះ។ ឥឡូវដូច្នោះ រត់ទៅកាន់កន្លែងរបស់អ្នកចុះ
ខ្ញុំបាននិយាយថា ខ្ញុំនឹងផ្តល់កិត្តិយសដល់អ្នក ប៉ុន្តែក៏ឡូវព្រះអម្ចាស់បានដកហូតសិរី
រុងរឿងពីអ្នកហើយ។ ហើយបាទ្យាមនិយាយទៅកាន់បាទ្យាក៏ថា តើខ្ញុំមិនបាននិយាយ
ទៅកាន់អ្នកបើករបស់អ្នកដែលអ្នកបានផ្ញើមករកខ្ញុំដែរឬទេ ប្រសិនបើបាទ្យាក៏ឲ្យផ្ទះ
របស់គាត់ពេញដោយប្រាក់និងមាសដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងមិនអាចបំពានពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់
ដើម្បីធ្វើអ្វីដែលល្អឬអាក្រក់តាមខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់បានទេ។ អ្វីដែលព្រះនឹងមានបន្ទូល នោះខ្ញុំ
នឹងនិយាយ។ ហើយក៏ឡូវនេះ មើល ខ្ញុំនឹងត្រលប់ទៅកន្លែងរបស់ខ្ញុំវិញ។ មកនេះ ខ្ញុំនឹង
ប្រាប់អ្នកថា អ្វីដែលប្រជាជននេះនឹងធ្វើដល់ប្រជាជនរបស់អ្នក នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំង
នោះ។

ហើយ គាត់បានយកប្រស្តាររបស់គាត់ឡើង និងបាននិយាយថា

បាទ្យាម កូនប្រុសបេអ័រ ថា មនុស្សដែលមើលឃើញយ៉ាងពិតប្រាកដ ស្តាប់ពាក្យរបស់
ព្រះ ដឹងចំណេះដឹងពីព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត និងបានឃើញទស្សនៈរបស់ព្រះក្នុងដំណែក ភ្នែក
របស់គាត់ត្រូវបានបើក។ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញទៅគាត់ ហើយមិនមែនកឡូវនេះទេ ខ្ញុំនឹង

ប្រទានពរ ហើយមិនចូលមកជិតទេ។ នឹងរះឡើងនូវផ្កាយពីយ៉ាកុប នឹងក្រោកឡើងនូវ
មនុស្សម្នាក់ពីអីស្រាអែល ហើយនឹងបំបែកអ្នកដឹកនាំម្ចាស់ ហើយនឹងប្តូរយកកូនប្រុស
ទាំងអស់របស់សាត់។ ហើយអេដុមនឹងក្លាយជាមរតក ហើយអេសេណាជាសត្រូវរបស់គាត់
នឹងក្លាយជាមរតក ហើយអីស្រាអែលបានធ្វើដោយកម្លាំង។ ហើយនឹងត្រូវបានដាស់
ឡើងចេញពីយ៉ាកុប ហើយនឹងបំផ្លាញអ្នកដែលកំពុងត្រូវបានសង្គ្រោះចេញពីទីក្រុង។
ហើយនៅពេលឃើញអាម៉ាឡិក ហើយបានយកប្រស្នារបស់គាត់ គាត់បាននិយាយថា
អាម៉ាឡិកជាដើមនៃជាតិទាំងឡាយ ហើយគ្រាប់ពូជរបស់ពួកគេនឹងវិនាស។ ហើយបាន
ឃើញកេណែ ហើយបានយកប្រស្នារបស់គាត់ឡើង គាត់បាននិយាយថា ទីលំនៅរបស់
អ្នករឹងមាំ ហើយប្រសិនបើអ្នកដាក់សំបុករបស់អ្នកនៅលើផ្ទៃ ហើយ ប្រសិនបើបេអ៊ែរមាន
សំបុកនៃកលណ្ឌច្របូប ជនជាតិអាស៊ីរីនឹងចាប់អ្នកជាលើកទី១។ ហើយបានឃើញអ្នក ហើយ
បានយកប្រស្នារបស់គាត់ឡើង គាត់បាននិយាយថា៖ អូអូ! តើនរណានឹងរស់នៅ
នៅពេលដែលព្រះដាក់ទាំងនេះ? ហើយនឹងចេញទៅពីដៃរបស់គឺទឹម ហើយពួកគេនឹង
ធ្វើទុក្ខបុកម្នេញអាស៊ីរី ហើយពួកគេនឹងធ្វើទុក្ខបុកម្នេញជនជាតិហេប្រើរ ហើយពួកគេ
នឹងវិនាសដោយចិត្តស្មោះត្រង់គ្នា។ និងបាឡាមបានក្រោកឡើងហើយចាកចេញ ដោយ
បានបែរត្រឡប់ទៅកាន់កន្លែងរបស់គាត់ ហើយបាឡាមក៏បានចាកចេញទៅផងដែរ។

២៥

ហើយអីស្រាអែលបានស្នាក់នៅក្នុងសាត្រុន ហើយប្រជាជនបានប្រឡាក់ខ្លួន
ដោយធ្វើអំពើផិតក្បត់ជាមួយកូនស្រីរបស់ម្ចាស់។ ហើយពួកគេបានហៅពួកគេទៅក្នុង
ការបូជារបស់រូបព្រះរបស់ពួកគេ ហើយប្រជាជនបានបរិភោគការបូជារបស់ពួកគេ
ហើយពួកគេបានថ្វាយបង្គំទៅកាន់រូបព្រះរបស់ពួកគេ។ ហើយអីស្រាអែលបានចូលរួម
ជាមួយបាណាលផេអ៊ែរ ហើយព្រះអម្ចាស់បានក្រោធដោយកំហឹងចំពោះអីស្រាអែល។
ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ យកមេដឹកនាំទាំងអស់នៃប្រជាជន
ហើយប្រហារជីវិតពួកគេចំពោះព្រះអម្ចាស់នៅទល់មុខព្រះអាទិត្យ ដើម្បីឲ្យកំហឹង
ក្រោធរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងបែរចេញពីអីស្រាអែល។ ហើយម៉ូសេបាននិយាយទៅ
កាន់ត្រកូលនៃអីស្រាអែលថា៖ សម្លាប់អ្នកជិតស្និទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នាដែលបានចូលរួម
ជាមួយបាណាលផេអ៊ែរ។ ហើយម៉ូសេ មានបុរសម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកកូនប្រុសក
ស្រាអែលបានមក ហើយបាននាំបងប្អូនរបស់គាត់ទៅរកស្រ្តីមីខានីតម្នាក់នៅចំពោះមុខ
ម៉ូសេ និងនៅចំពោះមុខក្រុមជំនុំទាំងអស់នៃពួកកូនប្រុសកស្រាអែល ខណៈពេលដែល
ពួកគេកំពុងយំនៅក្បែរទ្វារនៃតង់ស្កឹកម្នាក់។ ហើយ ភីនេហាស កូនប្រុសអេលាសាវ

ដែលជាកូនប្រុសឆ្មើនសង្ឃ បានឃើញ ក៏បានក្រោកឡើងចេញពីកំណាលក្រុមជំនុំ ហើយបានយកវត្ថុខ្សែក្រវែល គាត់បានចូលតាមក្រោយបុរសអីស្រាអែលទៅ ក្នុងឡឌុត ហើយបានចាក់ទាំងពីរនាក់ គឺបុរសអីស្រាអែល និងស្រ្តីនោះ ចាក់ទំលុះស្បួន នាំង ហើយគ្រោះរោគបានឈប់ពីកូនចេតិកាអីស្រាអែល។ ហើយអ្នកស្លាប់ក្នុងការប្រហារ នោះមានចំនួនប្រាំបួននាក់។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា ភីនេហាស កូនប្រុសរបស់ អេលាសារ ជាកូនប្រុសរបស់ឆ្មើន សង្ឃ បានបញ្ឈប់កំហឹងរបស់ខ្ញុំពីកូនឧបរបស់ក ្រសាអែល ដោយសារគាត់បានច្រណែនដោយការច្រណែនរបស់ខ្ញុំក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយខ្ញុំមិនបានបំផ្លាញកូនឧបរបស់ក្រសាអែលដោយការច្រណែនរបស់ខ្ញុំទេ។ ដូច្នោះ ខ្ញុំ បាននិយាយថា មើល ខ្ញុំឱ្យគេនូវសន្តិសញ្ញានៃសន្តិភាព ហើយនឹងជាសញ្ញាជាច្បាញ អស់កល្បចំពោះគាត់ និងពូជរបស់គាត់ជាមួយគាត់ ជំនួសនៃដែលគាត់មានចិត្តក្លៀវក្លា ចំពោះព្រះរបស់គាត់ ហើយបានធ្វើការលោះបាបអំពីកូនប្រុសអីស្រាអែល។ ឈ្មោះ របស់បុរសអីស្រាអែលដែលត្រូវបានវាយប្រហារ ដែលត្រូវបានវាយប្រហារជាមួយ ស្រ្តីមាខានី គឺហ្សូប៊ី កូនប្រុសសាលមន ជាអ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះនៃគ្រួសាររបស់ស៊ីមេអូន។ ហើយឈ្មោះរបស់ស្រ្តីមាខានីដែលត្រូវបានវាយគឺ ខាសប៊ី កូនស្រីរបស់ស៊ីមេអូន អ្នកគ្រប់ គ្រងប្រជាជាតិអុមម៉ូត ផ្ទះគ្រួសារនៃមីខាន។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ ចូរនិយាយទៅកាន់ពួកបុត្រ អីស្រាអែលថា ធ្វើជាសត្រូវទៅកាន់ជនជាតិមីខាន ហើយវាយប្រហារពួកគេ។ ដោយសារពួកគេមានអវិភាពចំពោះអ្នករាល់គ្នាដោយការបោកបញ្ឆោត ដូចជាការ បោកបញ្ឆោតជាច្រើនដែលពួកគេបានធ្វើចំពោះអ្នករាល់គ្នាតាមរយៈផ្សព្វផ្សាយ និង តាមរយៈខាសប៊ី កូនស្រីរបស់អ្នកគ្រប់គ្រងម៉ាខាម ជាប្អូនស្រីរបស់ពួកគេ នាំងដែលត្រូវ បានវាយនៅថ្ងៃនៃការវាយតាមរយៈផ្សព្វផ្សាយ។

២៦

ហើយវាបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីការវាយនោះ ហើយព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅ កាន់ម៉ូសេស និងអេលាសារ ដែលជាសង្ឃ ថា យកការចាប់ផ្តើមនៃក្រុមជំនុំទាំងអស់ របស់កូនប្រុសអីស្រាអែល ពីអាយុប្រាំបួនខែ និងខាងលើ តាមផ្ទះចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេ គឺអ្នកទាំង អស់ដែលចេញទៅដើម្បីប្រយុទ្ធនៅក្នុងអីស្រាអែល។

ហើយ ម៉ូសេស និង អេលាសារ ជាសង្ឃ បាននិយាយ ក្នុង អាវាច្ចត ម៉ូសាប លើ ទន្លេយ៉ែដាន់ ទល់នឹង យេរិកូ ដោយនិយាយថា ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំនឹងខាងលើ ដូចរបៀប ដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ទៅម៉ូសេ និងពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលដែលបានចេញពី ប្រទេសអេហ្ស៊ីប រូបិទជាកូនច្បងរបស់អ៊ីស្រាអែល ហើយកូនប្រុសរបស់រូបិទគឺអេណុក និងប្រជាជនរបស់អេណុក ចំពោះផ្ទាល់ ប្រជាជនរបស់ផ្ទាល់។ ទៅកាន់អាស្រូន ជា ប្រជាជននៃអាស្រូន ទៅកាន់ខារីមី ជាប្រជាជននៃខារីមី។ ទាំងនេះគឺជាកុលសម្ព័ន្ធ របស់រូបិទ ហើយការរាប់ចំនួនរបស់ពួកគេមានចំនួនសែសិបបីពាន់ប្រាំពីររយសាមសិប នាក់។

ហើយកូនប្រុសរបស់ផ្ទាល់គឺឯលាប់។ ហើយកូនប្រុសរបស់អេលាប គឺណាមូអែល ដាថាន និងអាបេន ទាំងនេះជាអ្នកដែលត្រូវបានហៅពីជំនុំ ទាំងនេះគឺជាអ្នកដែលបាន ក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងម៉ូសេសនិងអេរ៉ុនក្នុងជំនុំកូរ៉េ ក្នុងការបះបោរប្រឆាំងនឹង ព្រះអម្ចាស់។ ហើយដីបានបើកមាត់របស់វា ស្រូបពួកគេហើយនឹងក្លារ៉ា ក្នុងការស្លាប់ របស់ក្រុមជំនុំគាត់ នៅពេលក្លើងបានឆេះសម្លាប់អ្នកហាសិបនាក់និងពីររយនាក់ ហើយ ពួកគេបានក្លាយជាសញ្ញា។ ម៉ូសេ កូនប្រុសរបស់កូរ៉ា មិនបានស្លាប់ទេ។

ហើយពួកប្រុសរបស់ស៊ីមេអូន គឺពួកមនុស្សនៃពួកប្រុសស៊ីមេអូន ទៅកាន់ ណេមូអែល ជាពួកមនុស្សណេមូអែល ទៅកាន់យ៉ាមីន ជាពួកមនុស្សយ៉ាមីន ទៅកាន់ យ៉ាមីន ជាពួកមនុស្សយ៉ាមីន។ ទៅកាន់ហ្សេរ៉ា ជាប្រជាជនហ្សេរ៉ាអ៊ីត ទៅ កាន់សាអ៊ូល ជាប្រជាជនសាអ៊ូល។ ទាំងនេះជាប្រជាជនស៊ីមេអូនពីជំរឿនរបស់ពួកគេ ម៉ែពីរពាន់ពីររយនាក់។

កូនប្រុសរបស់យូដា គឺអេរ និងអូណាន ហើយអេរ និងអូណានបានស្លាប់នៅក្នុង ដីកាណាន។ ហើយកូនប្រុសរបស់យូដាបានក្លាយជាគ្រូកូលរបស់ពួកគេ គឺត្រកូល ស៊ីឡូនីសសម្រាប់ស៊ីឡូម ត្រកូលផារេស៊ីសសម្រាប់ផារេស ត្រកូលសេវ៉ាស៊ីសសម្រាប់សេវ៉ា។ ហើយកូនប្រុសរបស់ផារេសបានក្លាយជា អាស្រូន ជាប្រជាជនអាស្រូន និងយ៉ាមូន ជា ប្រជាជនយ៉ាមូន។ ទាំងនេះជាប្រជាជនរបស់យូដា តាមការពិធីរូបរបស់ពួកគេ ចំនួនប្រាំ មួយពាន់ និងមិតសិបពាន់ និងប្រាំរយនាក់។

ហើយកូនប្រុសរបស់អ៊ីសាការតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ ទៅតូឡា គឺ ត្រកូលតូឡាអ៊ីត ទៅតូឡា គឺត្រកូលតូឡាអ៊ីត ទៅកាន់យ៉ាសូប គឺជាប្រជាជនយ៉ាសូប ទៅ

កាន់សំរ៉ា គឺជាប្រជាជនសំរ៉ាមី។ ទាំងនេះជាប្រជាជនអឺសាការពីការជំរឿនរបស់ពួកគេ ចំនួនប្រាំបួនពាន់បួនរយនាក់។

កូនប្រុសរបស់សេប៊ូឡានតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ ទៅកាន់សេរ៉េដ ត្រកូលសេរ៉េដ ទៅកាន់អាឡាន ត្រកូលអាឡាន ទៅកាន់អាឡេល ត្រកូលអាឡេល។ ទាំងនេះជា ប្រជាជនស៊ីប៊ុយឡង ពីការធ្វើជំរឿនរបស់ពួកគេ បុកសិបពាន់ និងប្រាំរយ។

កូនប្រុសរបស់ហ្គុដតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ ទៅសាធូន ជាប្រជាជនសាធូន ទៅហាហ្គី ជាប្រជាជនហាហ្គី ទៅស្វីនី ជាប្រជាជនស្វីនី។ ទៅកាន់អាហ្សេណេ ប្រជាជនគឺអាហ្សេណេ ទៅកាន់អាឌី ប្រជាជនគឺអាឌី។ ទៅកាន់អាវ៉ូឌី គឺជា ប្រជាជនអាវ៉ូឌី ទៅកាន់អាវ៉ិយ៉ែល គឺជាប្រជាជនអាវ៉ិយ៉ែល។ ទាំងនេះជាប្រជាជន កូនប្រុសរបស់កាដ តាមការធ្វើជំរឿនរបស់ពួកគេ គឺបួនសិបបួនពាន់ប្រាំរយនាក់។

កូនប្រុសរបស់អាសេរតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ យ៉ាមីន ជាត្រកូលយ៉ាមីន យេស៊ូ ជាត្រកូលយេស៊ូអ៊ីត បារីយ៉ា ជាត្រកូលបារីយ៉ាអ៊ីត។ ទៅកាន់ខូបែរ គឺជា ប្រជាជនខូបែរ ទៅកាន់មែលយីអែល គឺជាប្រជាជនមែលយីអែល។ ហើយឈ្មោះកូន ស្រីរបស់អាសេរគឺសារ៉ា។ ទាំងនេះគឺជាប្រជាជនអាសេរពីជំរឿនរបស់ពួកគេ សែសិបបី ពាន់ បួនរយនាក់។

កូនប្រុសរបស់យ៉ូសែផតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ គឺម៉ាណាសេសេ និងអេក្រាអ៊ីម។

កូនប្រុសរបស់ម៉ាណាសេ។ ចំពោះម៉ាយីរ មានប្រជាជនម៉ាយីរ ហើយម៉ាយីរ បានបង្កើតកូនគឺហ្គីណាអាដ។ ចំពោះហ្គីណាអាដ មានប្រជាជនហ្គីណាអាឌី។ ហើយទាំង នេះជាពូជកុលសម្ព័ន្ធរបស់ហ្គីណាដ អាឃីយេសេរ ជាប្រជាជនអាឃីយេសេរ ចំពោះ យេលេត ជាប្រជាជនយេលេត។ ទៅកាន់អេស្រៀល ប្រជាជនអេស្រៀល ទៅកាន់ ស៊ីយែម ប្រជាជនស៊ីយែម។ ទៅកាន់ស៊ីម៉ាអ័រ គឺជាប្រជាជនស៊ីម៉ាអ័រ និងទៅកាន់អូធីរ គឺជាប្រជាជនអូធីរ។ ហើយសាលផាដ កូនប្រុសរបស់ឌីផើរ មិនមានកូនប្រុសទេ ប៉ុន្តែ មានកូនស្រី ហើយនេះគឺជាឈ្មោះកូនស្រីរបស់សាលផាដ គឺម៉ាឡា ណូអា អេកឡា មែលខា និងថើសា។ ទាំងនេះជាប្រជាជនម៉ាណាសេពីការជំរឿនរបស់ពួកគេ ពីរ ហាសិបពាន់ប្រាំពីររយនាក់។

ហើយទាំងនេះជាកូនប្រុសរបស់អេក្រាអ៊ិម៖ ស៊ីថាឡា ជាប្រជាជនស៊ីថាឡាហ៊ីត តានាក ជាប្រជាជនតាហានីត។ ទាំងនេះជាកូនប្រុសរបស់ស៊ីថាឡា ចំពោះអេដេន ប្រជាជនអេដេន។ ទាំងនេះជាត្រកូលអេក្រាអ៊ិមពីការធ្វើជំរឿនរបស់ពួកគេ ពីរនិង សាមសិបបាននិងប្រាំរយ។ ទាំងនេះជាត្រកូលកូនប្រុសយ៉ូសែបតាមត្រកូលរបស់ ពួកគេ។

កូនប្រុសរបស់បេនយ៉ាមីនតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ៖ ទៅកាន់បាលេ ត្រកូលបាលេ, ទៅកាន់អាស៊ីបេរ ត្រកូលអាស៊ីបេរី, ទៅកាន់យ៉ាយ៉ាវាន ត្រកូលយ៉ាយ៉ាវានី។

ទៅកាន់សូផាន ប្រជាជននៃសូផានេស។ ហើយកូនប្រុសរបស់បាលេគឺ អាដារ និងណូអេម៉ាន។ សម្រាប់អាដារ មានប្រជាជនអាដារី ហើយសម្រាប់ណូអេម៉ាន មាន ប្រជាជនណូអេម៉ានី។ ទាំងនេះជាពូជបេនយ៉ាមីនតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ ចេញពីការ រាប់របស់ពួកគេ សាមសិបប្រាំបានប្រាំរយនាក់។

ហើយពូជរបស់ដាន តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ គឺស៊ីហាម ជាត្រកូលស៊ីហាមីត។ នេះជាត្រកូលរបស់ដាន តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ។ ប្រជាជនស៊ីហាម តាមការ ត្រួតពិនិត្យរបស់ពួកគេ មានចំនួនបួនម៉ឺនហុកសិបបានបួនរយនាក់។

កូនប្រុសរបស់ណាផាលីតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ៖ ទៅអាស៊ីអែល ជាប្រជាជន អាស៊ីអែល; ទៅហ្គនី ជាប្រជាជនហ្គនី។ សម្រាប់យេសេវ គឺជាប្រជាជនយេសេវី សម្រាប់សែលឡីមី គឺជាប្រជាជនសែលឡីមី។ ទាំងនេះគឺជាប្រជាជននាផាលីពីការធ្វើ ជំរឿនរបស់ពួកគេ សែសិបបាននិងបីរយនាក់។

នេះជាការចំណាត់ការកូនប្រុសកស្រែអែល ប្រាំមួយរយបានមួយពាន់ប្រាំពីររយ សាមសិប។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា ដីនឹងត្រូវបានបែងចែកដល់ ទាំងនេះ ដើម្បីទទួលមរតកតាមចំនួនឈ្មោះ។ ចំពោះអ្នកដែលច្រើន អ្នកនឹងបង្កើន មរតក ហើយចំពោះអ្នកដែលតិច អ្នកនឹងបន្ថយមរតករបស់ពួកគេ។ ទៅកាន់មនុស្ស ម្នាក់ៗ ដូចដែលពួកគេត្រូវបានរាប់ មរតករបស់ពួកគេនឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ។ ដីនឹងត្រូវ បានបែងចែកតាមរយៈចំណែកទៅតាមឈ្មោះ តាមកុលសម្ព័ន្ធបិតារបស់ពួកគេ ពួកគេ

ទ្វារនៃតង់ស៊ីតេកម្ពុជា ពួកគេនិយាយថា ឪពុករបស់យើងបានស្លាប់នៅក្នុងទីវាលស្ងាត់ ហើយគាត់មិនបាននៅក្នុងចំណោមក្រុមជំនុំដែលបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅចំពោះព្រះភក្ត្រ នៅក្នុងក្រុមជំនុំកូរ៉េនោះទេ ដោយសារគាត់បានស្លាប់ដោយសារបាបរបស់គាត់ ហើយ គាត់មិនមានកូនប្រុស។ សូមកុំឱ្យឈ្មោះឪពុករបស់យើងត្រូវលុបចោលចេញពីចំណោម ប្រជាជនរបស់គាត់ ដោយសារគាត់គ្មានកូនប្រុស។ សូមផ្តល់កម្មសិទ្ធិដល់យើងនៅក្នុង ចំណោមបងប្អូនប្រុសរបស់ឪពុករបស់យើង។ ហើយម្ចីសេបាននាំយកការវិនិច្ឆ័យរបស់ ពួកគេមកដាក់នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម្ចីសេ។ ការនិយាយត្រឹមត្រូវ កូនស្រីប របស់សាលជាដបាននិយាយ។ អំណើយអ្នកនឹងផ្តល់ដល់ពួកគេនូវកម្មសិទ្ធិមរតកនៅ កណ្តាលបងប្អូនប្រុសរបស់ឪពុករបស់ពួកគេ ហើយអ្នកនឹងដាក់ការចែកចាយរបស់ ឪពុករបស់ពួកគេដល់ពួកគេ។ ហើយ អ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអឺរ៉ុស្ត្រាលីដែល ថ្លែងថា៖ ប្រសិនបើបុរសម្នាក់ស្លាប់ ហើយគាត់មិនមានកូនប្រុសទេ អ្នកវាលគ្នាត្រូវផ្ទេរ មរតករបស់គាត់ទៅឱ្យកូនស្រីរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើគាត់មិនមានកូនស្រីទេ អ្នក វាលគ្នានឹងផ្តល់មរតកទៅឱ្យបងប្រុសរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់មិនមានបងប្អូន ប្រុសទេ អ្នកវាលគ្នានឹងផ្តល់មរតកទៅឱ្យបងប្រុសរបស់ឪពុករបស់គាត់។ ប្រសិនបើមិន មានបងប្អូនប្រុសរបស់ឪពុកគាត់ អ្នកវាលគ្នានឹងផ្តល់ទ្រព្យមរតកទៅឱ្យព្យាតិដែលជិត បំផុតរបស់គាត់ពីកុលសម្ព័ន្ធរបស់គាត់ ដើម្បីទទួលមរតកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់ ហើយ នេះនឹងជាសិទ្ធិនៃការវិនិច្ឆ័យសម្រាប់កូនប្រុសអឺរ៉ុស្ត្រាលី ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជា ទៅម្ចីសេ។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅម្ចីសេថា៖ ចូរឡើងទៅលើភ្នំនោះដែលនៅ ក្បែរម្ខាងទន្លេយ៉ាដាន់ គឺភ្នំណេបូ ហើយសូមមើលទឹកដីកាណាន់ ដែលខ្ញុំប្រទានដល់ កូនចេតិស្ត្រាលីដែលជាកម្មសិទ្ធិ។ ហើយអ្នកនឹងឃើញវា ហើយអ្នកនឹងត្រូវប្រមូលទៅ ជាមួយប្រជាជនរបស់អ្នកដែរ ដូចជាអានុនបងប្អូនរបស់អ្នកត្រូវបានប្រមូលនៅលើភ្នំ ហោរ។ ពីព្រោះអ្នកវាលគ្នាបានចំពានពាក្យរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងវាលរហោស្ថានស៊ីន នៅ ពេលសភាប្រឆាំង ដើម្បីធ្វើឱ្យខ្ញុំបរិសុទ្ធ អ្នកវាលគ្នាមិនបានធ្វើឱ្យខ្ញុំបរិសុទ្ធលើទឹកនៅ ចំពោះមុខពួកគេទេ។ នេះគឺជាទឹកនៃការទាស់ទែងនៅក្នុងការដេស ទៅក្នុងវាល រហោស្ថានស៊ីន។ ហើយម្ចីសេសនិយាយទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ចូរឱ្យព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃព្រលឹងទាំងអស់ និងសាច់ឈាមទាំងមូល តែងតាំងមនុស្សម្នាក់លើក្រុម ជំនុំនេះ។ អ្នកណាដែលនឹងចេញទៅមុខពួកគេ និងអ្នកណាដែលនឹងចូលមុខពួកគេ និង អ្នកណាដែលនឹងនាំពួកគេចេញ និងអ្នកណាដែលនឹងនាំពួកគេចូល ដើម្បីជំនុំរបស់

ព្រះអម្ចាស់មិនក្លាយជាដូចចៀមដែលគ្មានអ្នកគង្វាល។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមាន
បន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ ចូរយកយ៉ូស៊ូអា កូននូន ជាបុរសដែលមានព្រលឹងនៅក្នុង
ខ្លួនគាត់មកជាមួយអ្នក ហើយអ្នកនឹងដាក់ដែរបស់អ្នកលើគាត់។ ហើយអ្នកនឹងតាំងគាត់
នៅមុខអេលាសារ សង្ឃ ហើយអ្នកនឹងបញ្ជាទៅគាត់នៅមុខក្រុមជំនុំទាំងអស់ ហើយ
អ្នកនឹងបញ្ជាអំពីគាត់នៅមុខពួកគេ។ ហើយអ្នកនឹងផ្តល់ភាពរុងរឿងរបស់អ្នកលើគាត់
ដើម្បីឱ្យកូនប្រុសកស្រីដែលអាចស្តាប់បង្គាប់គាត់។ ហើយគាត់នឹងឈរនៅមុខ
អេលាសារសង្ឃ ហើយពួកគេនឹងសួរគាត់អំពីសេចក្តីវិនិច្ឆ័យនៃការបង្ហាញនៅមុខ
ព្រះអម្ចាស់។ តាមពាក្យរបស់គាត់ ពួកគេនឹងចេញទៅ ហើយតាមពាក្យរបស់គាត់
ពួកគេនឹងចូលមក គាត់ផ្ទាល់ និងកូនប្រុសកស្រីដែលដោយចិត្តដូចគ្នា ហើយជំនុំទាំង
អស់។

ហើយម៉ូសេសបានធ្វើដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់គាត់ ហើយ
បានយកយេស៊ូមកបង្កើតគាត់នៅមុខអេលាសារសង្ឃ និងនៅមុខក្រុមជំនុំទាំងអស់។
ហើយគាត់បានដាក់ដែរបស់គាត់លើគាត់ ហើយបានតាំងគាត់ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បាន
បញ្ជាដល់ម៉ូសេ។

២៨

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ បញ្ជាទៅកាន់ពួកកូនប្រុស
កស្រីដែល និងអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ការអំណោយរបស់ខ្ញុំ ការអំណោយ
របស់ខ្ញុំ ការថ្វាយតម្កល់របស់ខ្ញុំ ដែលជាក្លិនក្រអូប អ្នករាល់គ្នានឹងរក្សាថ្វាយដល់ខ្ញុំនៅ
ក្នុងពិធីបុណ្យរបស់ខ្ញុំ។ ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ទាំងនេះគឺជាការថ្វាយ
ដែលអ្នកនឹងនាំមកថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ គឺកូនចៀមឈ្មោះយេស៊ូអា គ្មានពីការភាពពីរ
ក្បាលក្នុងមួយថ្ងៃ សម្រាប់ការថ្វាយដ៏តម្រូវស្រុងជាទីធ្លៅ។ កូនចៀមទីមួយ អ្នកត្រូវធ្វើ
នៅពេលព្រឹក ហើយកូនចៀមទីពីរ អ្នកត្រូវធ្វើនៅពេលល្ងាច។

ហើយ អ្នកនឹងធ្វើមួយភាគដប់នៃធា ជាម្សៅល្អសម្រាប់ការបូជា ដែលបាន
លាយក្នុងប្រេង មួយភាគបួននៃហ៊ីន។ ការថ្វាយយញ្ញូបជាដុតទាំងស្រុងជាប់លាប់ ដែល
បានកើតឡើងនៅលើភ្នំសីណៃ ជាក្លិនក្រអូបដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយការសូត្រាងទឹក
របស់គាត់គឺមួយភាគបួននៃអ៊ីនសម្រាប់កូនចៀមមួយក្បាល ក្នុងទីបរិសុទ្ធអ្នកនឹងចាក់
ការសូត្រាងទឹកស្រាខ្លាំងដល់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើកូនចៀមទីពីរ

នៅពេលល្ងាច តាមការប្តូរជា និងការសែនរបស់វា ដើម្បីជាភ្លឺនក្រអូបដល់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយនៅថ្ងៃសប្តាត្វ អ្នករាល់គ្នានឹងនាំមកថ្វាយកូនចៀមពីរក្បាលដែលមានអាយុមួយ ឆ្នាំគ្មានពិការភាព ហើយម្សៅពីរភាគដប់ដែលលាយជាមួយប្រេងសម្រាប់ការថ្វាយ បូជា និងការថ្វាយតង្វាយ។ ការថ្វាយយញ្ញបូជាដុតសម្រាប់ថ្ងៃសប្តាត្វក្នុងថ្ងៃសប្តាត្វ លើការថ្វាយយញ្ញបូជាដុតទាំងស្រុងជានិច្ច និងការថ្វាយតង្វាយរបស់គាត់។

ហើយនៅក្នុងថ្ងៃព្រះចន្ទថ្មី អ្នករាល់គ្នានឹងនាំមកថ្វាយការថ្វាយដុតដល់ ព្រះអម្ចាស់ គឺកូនគោពីរក្បាល និងកូនចៀមមួយក្បាល កូនចៀមបានមួយឆ្នាំចំនួន ប្រាំពីរក្បាលដែលគ្មានពុត។ បីភាគដប់នៃម្សៅល្អដែលលាយក្នុងប្រេងសម្រាប់កូនគោ មួយក្បាល ហើយពីរភាគដប់នៃម្សៅល្អដែលលាយក្នុងប្រេងសម្រាប់ចៀមមួយក្បាល មួយភាគដប់នៃម្សៅល្អនិរាយក្នុងប្រេងសម្រាប់កូនចៀមមួយក្បាល ជាយញ្ញបូជាភ្លឺន ក្រអូប ជាតង្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់។ ការសូត្រាភិវឌ្ឍន៍របស់ពួកគេគឺពាក់កណ្តាលនៃហ៊ុន សម្រាប់កូនគោមួយ និងមួយភាគបីនៃហ៊ុនសម្រាប់ចៀមមួយ។ ហើយមួយភាគបួន នៃហ៊ុនស្រានឹងសម្រាប់កូនចៀមមួយ។ នេះជាការថ្វាយយេហោមពេញខែម្តងៗគ្រប់ខែ ទាំងអស់ក្នុងមួយឆ្នាំ។

ហើយពិធីមួយក្បាលពីក្រុមពិធី សម្រាប់បាប ដល់ព្រះអម្ចាស់ នឹងត្រូវធ្វើលើការ ថ្វាយយ៉ាងគ្រប់ពេញជានិច្ច រួមជាមួយនឹងការសម្រុនរបស់វា។

ហើយនៅក្នុងខែទីមួយ ថ្ងៃទីដប់បួននៃខែ គឺជាបុណ្យចម្បងកាត់របស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយនៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំនៃខែនេះ ជាពិធីបុណ្យ ប្រាំពីរថ្ងៃ អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគនំ ប្រសិទ្ធិ។ ហើយថ្ងៃទីមួយនឹងត្រូវបានហៅថាបរិសុទ្ធចំពោះអ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាមិន ត្រូវធ្វើការងារបម្រើណាមួយទេ។ ហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងនាំមកនូវការថ្វាយយញ្ញបូជាដុត ទាំងស្រុង ជាការថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ គឺកូនគោពីរក្បាល ពីក្រុមគោ កូនចៀមមួយ ក្បាល កូនចៀមបាយអាយុមួយឆ្នាំចំនួនប្រាំពីរក្បាល ដែលគ្មានពិការសម្រាប់អ្នករាល់ គ្នា។ ហើយការបូជារបស់ពួកគេគឺម្សៅល្អដែលលាយក្នុងប្រេង បីភាគដប់សម្រាប់ កូនគោមួយ និងពីរភាគដប់សម្រាប់ចៀមមួយ។ អ្នកនឹងធ្វើមួយភាគដប់ៗ សម្រាប់ កូនចៀមមួយក្បាល និងសម្រាប់កូនចៀមប្រាំពីរក្បាល។ ហើយពិធីមួយក្បាលពី ក្រុមពិធី សម្រាប់បាប ដើម្បីធ្វើការលើកលែងបាបសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា លើកលែងតែ ការថ្វាយយញ្ញបូជាដុតទាំងស្រុងជានិច្ចនៅពេលព្រឹក ដែលគឺជាការថ្វាយយញ្ញបូជាដុត ជាប្រចាំ។ អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើដូចនេះជារៀងរាល់ថ្ងៃក្នុងរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ គឺជា អំណោយការថ្វាយដែលមានភ្លឺនក្រអូបដល់ព្រះអម្ចាស់ លើការថ្វាយយញ្ញបូជាដុត

ទាំងស្រុងជានិច្ច អ្នកនឹងធ្វើការសង្ស័យទានរបស់វា។ ហើយថ្ងៃទីប្រាំពីរដែលត្រូវបាន
ហៅថាពិសិដ្ឋនឹងជាសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាមិននឹងធ្វើការងារជាទោសណាមួយ
ក្នុងថ្ងៃនេះទេ។

ហើយនៅថ្ងៃនៃផលថ្មី នៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នានាំយកការបូជាថ្មីមកដល់
ព្រះអម្ចាស់នៃសប្តាហ៍ទាំងនោះ វានឹងជាការប្រជុំបរិសុទ្ធសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នា
មិនត្រូវធ្វើការងារប្រើណាមួយទេ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងនាំមកនូវការថ្វាយយញ្ញ
បូជាដុតជាក្លិនក្រអូបដល់ព្រះអម្ចាស់ គឺកូនគោពីរក្បាល កូនចៀមមួយក្បាល និង
កូនចៀមបាយអាយុមួយឆ្នាំចំនួនប្រាំពីរក្បាលដែលគ្មានពិការភាព។ ការបូជារបស់
ពួកគេគឺជាម្សៅឈ្នួលយកក្នុងប្រេង បីភាគដប់សម្រាប់កូនគោមួយ ហើយពីរភាគដប់
សម្រាប់ចៀមមួយ។ ទីដប់មួយ ទីដប់មួយ សម្រាប់កូនចៀមមួយក្បាល សម្រាប់
កូនចៀមប្រាំពីរក្បាល ហើយពពែមួយក្បាលពីក្រុមពពែ សម្រាប់បាប ដើម្បីធ្វើការលើក
ដែលសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា លើកដែលតែងតែការថ្វាយយញ្ញគ្រប់ជានិច្ច និងអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើ
ការថ្វាយបូជារបស់ពួកគេចំពោះខ្ញុំ គ្មានទោសនឹងជាចំពោះអ្នករាល់គ្នា និងការចាក់ទឹក
បូជារបស់ពួកគេ។

២៩

ហើយនៅខែទីប្រាំពីរ ថ្ងៃទីមួយនៃខែ នឹងជាថ្ងៃពិសិដ្ឋសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់
គ្នាមិនត្រូវធ្វើការងារជាទោសណាមួយទេ វានឹងជាថ្ងៃសញ្ញាសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយ
អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើការថ្វាយយញ្ញបូជាដុតជាក្លិនក្រអូបដល់ព្រះអម្ចាស់ គឺកូនគោមួយ
ក្បាលពីគោ ចៀមមួយក្បាល កូនចៀមអាយុមួយឆ្នាំចំនួនប្រាំពីរក្បាលគ្មានពិការភាព។ ការ
បូជារបស់ពួកគេគឺជាម្សៅឈ្នួលយកក្នុងប្រេង បីភាគដប់សម្រាប់កូនគោមួយ ហើយ
ពីរភាគដប់សម្រាប់ចៀមមួយ។ មួយភាគទីដប់សម្រាប់កូនចៀមមួយក្បាល និង
មួយភាគទីដប់សម្រាប់កូនចៀមប្រាំពីរក្បាល ហើយពពែមួយក្បាលពីក្រុមពពែ
សម្រាប់បាប ដើម្បីធ្វើការលើកដែលបាបសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា លើកដែលតែងតែការថ្វាយ
យញ្ញបូជាដុតនៃព្រះចំនួនថ្មី និងការថ្វាយយញ្ញបូជារបស់ពួកគេ និងការថ្វាយតង្វាយ
របស់ពួកគេ និងការថ្វាយយញ្ញបូជាដុតជាបន្តបន្ទាប់ និងការថ្វាយយញ្ញបូជារបស់ពួកគេ
និងការថ្វាយតង្វាយរបស់ពួកគេ តាមការបកស្រាយរបស់ពួកគេ ទៅជាក្លិនក្រអូបដល់
ព្រះអម្ចាស់។

ហើយនៅថ្ងៃទីដប់នៃខែនេះ នឹងជាថ្ងៃដែលបានហៅថាពិសិដ្ឋសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើទុក្ខបុកម្តេចព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងមិនធ្វើការងារណាមួយទេ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងនាំមកថ្វាយការថ្វាយដុតទាំងស្រុងជាក្លិនក្រអូបដល់ព្រះអម្ចាស់ គឺជាការថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ដោយកូនគោមួយក្បាល ចៀមឈ្មោលមួយក្បាល ចៀមកូនមានអាយុមួយឆ្នាំចំនួនប្រាំពីរក្បាល ដែលត្រូវតែគ្មានពិការភាពសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ការថ្វាយបូជារបស់ពួកគេគឺម្សៅល្អដែលលាយក្នុងប្រេងឱលីវ បីភាគដប់ទៅកូនគោទីមួយ និងពីរភាគដប់ទៅចៀមឈ្មោលទីមួយ។ មួយភាគដប់សម្រាប់កូនចៀមមួយ ក្នុងចំណោមកូនចៀមទាំងប្រាំពីរ ហើយពេញមួយពីក្រុមពេញសម្រាប់បាប ដើម្បីធ្វើការលើកលែងបាបសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា លើកលែងការថ្វាយបូជាសម្រាប់ការលើកលែងបាប ហើយការថ្វាយយ៉ាងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយជាបន្តបន្ទាប់ ការថ្វាយបូជារបស់វា និងការថ្វាយតែរវរបស់វា តាមការបកស្រាយ ជាក្លិនក្រអូបជាការថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់។

ហើយនៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំនៃខែទីប្រាំពីរនេះ ដែលបានហៅថាដំបូរសុទ្ធ នឹងជាថ្ងៃសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ រាល់ការងារបម្រើមិនត្រូវធ្វើទេ ហើយអ្នករាល់គ្នាចូរព្រារព្ធពិធីបុណ្យនេះដល់ព្រះអម្ចាស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងនាំយកការថ្វាយយ៉ាងគ្រាន់ដុតជាការថ្វាយដែលមានក្លិនក្រអូបដល់ព្រះអម្ចាស់ នៅថ្ងៃទីមួយ គឺកូនគោបី និងដប់ កូនចៀមពីរ កូនចៀមអាយុមួយឆ្នាំដប់បួន ដែលគ្មានពិការភាព។ ការបូជារបស់ពួកគេគឺម្សៅល្អលាយក្នុងប្រេង បីភាគដប់សម្រាប់កូនគោមួយក្បាល ក្នុងចំណោមកូនគោដប់បីក្បាល និងពីរភាគដប់សម្រាប់ចៀមមួយក្បាល លើចៀមពីរក្បាល មួយភាគដប់ សម្រាប់កូនចៀមមួយ លើកូនចៀមទាំងដប់បួន ហើយពេញមួយពីក្រុមពេញសម្រាប់បាប លើកលែងការថ្វាយយ៉ាងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយជាទីថ្មី ការថ្វាយរបស់ពួកគេ និងការថ្វាយតង្វាយរបស់ពួកគេ។

ហើយនៅថ្ងៃទីពីរ កូនគោដប់ពីរក្បាល ចៀមឈ្មោលពីរក្បាល កូនចៀមអាយុមួយឆ្នាំដប់បួនក្បាល គ្មានពិការភាព។ ការថ្វាយបូជា និងការចាក់ទឹកថ្វាយរបស់ពួកគេទៅកូនគោ ចៀមឈ្មោល និងកូនចៀម តាមចំនួនរបស់ពួកគេ តាមការបកស្រាយរបស់ពួកគេ។ ហើយពេញមួយពីក្រុមពេញសម្រាប់បាប លើកលែងការថ្វាយយ៉ាងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយជាទីថ្មី ការថ្វាយរបស់ពួកគេ និងការថ្វាយតង្វាយរបស់ពួកគេ។

នៅថ្ងៃទីបី គោកូនដប់មួយក្បាល ចៀមពីរក្បាល កូនចៀមអាយុមួយឆ្នាំដប់បួនក្បាល ដែលគ្មានពិការភាព។ ការថ្វាយបូជា និងការចាក់ទឹកថ្វាយរបស់ពួកគេ ទៅ

កូនគោ ចៀមឈ្មោល និងកូនចៀម តាមចំនួនរបស់ពួកគេ តាមការបកស្រាយរបស់
ពួកគេ។ ហើយពេលមួយពីក្រុមពេលសម្រាប់បាប លើកលែងការថ្វាយយ៉ាងគ្រប់ជ្រុង
ជានិច្ច ការថ្វាយរបស់ពួកគេ និងការថ្វាយតង្វាយរបស់ពួកគេ។

នៅថ្ងៃទីបួន គោកូនដប់ក្បាល ចៀមពីរក្បាល កូនចៀមអាយុមួយឆ្នាំដប់បួនក្បាល
ដែលគ្មានពិការភាព។ ការបូជានិងការសូន្យតែរបស់ពួកគេសម្រាប់កូនគោ ចៀម និង
កូនចៀម តាមចំនួនរបស់ពួកគេ តាមការបកស្រាយរបស់ពួកគេ។ ហើយពេលមួយពី
ក្រុមពេលសម្រាប់បាប លើកលែងការថ្វាយយ៉ាងគ្រប់ជ្រុងជានិច្ច ការថ្វាយរបស់ពួកគេ
និងការថ្វាយតង្វាយរបស់ពួកគេ។

នៅថ្ងៃទីប្រាំ កូនគោប្រាំបួនក្បាល ចៀមពីរក្បាល កូនចៀមអាយុមួយឆ្នាំដប់បួន
ក្បាលគ្មានពិការភាព។ ការបូជានិងការសូន្យទីករបស់ពួកគេសម្រាប់កូនគោ ចៀម និង
កូនចៀម តាមលេខរបស់ពួកគេ តាមការបកស្រាយរបស់ពួកគេ។ ហើយពេលមួយពី
ក្រុមពេលសម្រាប់បាប លើកលែងការថ្វាយយ៉ាងគ្រប់ជានិច្ច ការថ្វាយរបស់ពួកគេ និង
ការថ្វាយតង្វាយរបស់ពួកគេ។

នៅថ្ងៃទីប្រាំមួយ កូនគោប្រាំបី ចៀមពីរ កូនចៀមអាយុមួយឆ្នាំដប់បួន គ្មានពុត។
ការថ្វាយបូជា និងការថ្វាយភោស្តៈរបស់ពួកគេ សម្រាប់កូនគោ ចៀមឈ្មោល និង
កូនចៀម ត្រូវធ្វើតាមចំនួន និងតាមការបកស្រាយរបស់ពួកគេ។ ហើយពេលមួយពី
ក្រុមពេលសម្រាប់បាប លើកលែងការថ្វាយយ៉ាងគ្រប់ជ្រុងជានិច្ច ការថ្វាយរបស់ពួកគេ
និងការថ្វាយតង្វាយរបស់ពួកគេ។

នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ កូនគោប្រាំពីរក្បាល ចៀមពីរក្បាល កូនចៀមអាយុមួយឆ្នាំដប់បួន
ក្បាល គ្មានពិការភាព។ ការបូជាយញ្ញរបស់ពួកគេ និងការសូន្យតែរបស់ពួកគេ សម្រាប់
កូនគោ សម្រាប់ចៀម និងសម្រាប់កូនចៀម តាមចំនួនរបស់ពួកគេ តាមការបកស្រាយ
របស់ពួកគេ។ ហើយពេលមួយពីក្រុមពេលសម្រាប់បាប លើកលែងការថ្វាយយ៉ាងគ្រប់
ជ្រុងជានិច្ច ការថ្វាយរបស់ពួកគេ និងការថ្វាយតង្វាយរបស់ពួកគេ។ ហើយនៅថ្ងៃទី
ប្រាំបី នឹងមានការប្រជុំបិទសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើការងារបម្រើ
ណាមួយក្នុងថ្ងៃនោះទេ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងថ្វាយយ៉ាងដុតទាំងស្រុងជាក្តិនក្រអូប
ដល់ព្រះអម្ចាស់ គឺកូនគោមួយ កូនចៀមមួយ និងកូនចៀមកញ្ជ្រាងមានអាយុមួយឆ្នាំ
ចំនួនប្រាំពីរដែលគ្មានពិការភាព។ ការបូជារបស់ពួកគេ និងការថ្វាយតង្វាយរបស់ពួកគេ
ទៅកូនគោ និងទៅចៀម និងទៅកូនចៀម តាមលេខរបស់ពួកគេ តាមការរៀបចំរបស់

ពួកគេ។ ហើយពេញមួយពីក្រុមពិសេសម្រាប់បាប លើកលែងការងារងាយយ៉ាងគ្រប់ជ្រុង
ជានិច្ច ការងារងាយរបស់ពួកគេ និងការងារងាយតង្វាយរបស់ពួកគេ។

រឿងទាំងនេះអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើដល់ព្រះអម្ចាស់ក្នុងពិធីបុណ្យរបស់អ្នករាល់គ្នា
លើកលែងតែការអធិស្ឋានរបស់អ្នករាល់គ្នា និងការងារងាយដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់អ្នករាល់
គ្នា និងការងារងាយយញ្ញបូជាដុតរបស់អ្នករាល់គ្នា និងការងារងាយយញ្ញបូជារបស់អ្នករាល់គ្នា
និងការងារងាយតង្វាយរបស់អ្នករាល់គ្នា និងការសង្គ្រោះរបស់អ្នករាល់គ្នា។

៣០

ហើយម្ល៉េះសេសបាននិយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអឺស្រាអែលតាមអ្វីទាំងអស់ដែល
ព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ទៅកាន់ម្ល៉េះសេស។ ហើយម្ល៉េះសេសបាននិយាយទៅកាន់ពួកមេ
ដឹកនាំនៃកុលសម្ព័ន្ធកូនប្រុសអឺស្រាអែលថា៖ នេះជាពាក្យដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់។
បុរសណាម្នាក់ដែលសន្យាសេចក្តីសន្យាទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ឬសច្ចាសច្ចាចិញ្ញា ឬចង
ខ្លួនឯងដោយការចងភ្ជាប់អំពីព្រលឹងរបស់គាត់ គាត់មិនត្រូវធ្វើឱ្យប្រឡាក់ពាក្យរបស់
គាត់ឡើយ គាត់ត្រូវធ្វើតាមអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលចេញពីមាត់របស់គាត់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើស្រ្តី
ម្នាក់សន្យាសេចក្តីសន្យាទៅព្រះអម្ចាស់ ឬចងខ្លួននាងដោយក្រីក្រនៅក្នុងផ្ទះឪពុករបស់
នាង ក្នុងយុវវ័យរបស់នាង ហើយឪពុករបស់នាងនឹងពួកអធិស្ឋាននិងការតាំងចិត្ត
របស់នាង ដែលនាងបានតាំងលើព្រលឹងរបស់នាង ហើយឪពុករបស់នាងនឹងនៅស្ងៀម
នោះ ការអធិស្ឋានទាំងអស់របស់នាងនឹងឈរ ហើយការតាំងចិត្តទាំងអស់ដែលនាងបាន
តាំងលើព្រលឹងរបស់នាងនឹងនៅតែមាន។ ប្រសិនបើឪពុករបស់នាងបដិសេធនៅថ្ងៃ
ដែលគាត់បានពួកអធិស្ឋាននិងកាតព្វកិច្ចទាំងអស់ដែលនាងបានកំណត់លើព្រលឹង
របស់នាង ការអធិស្ឋាននិងកាតព្វកិច្ចទាំងនោះនឹងមិនមានសុពលភាព ហើយ
ព្រះអម្ចាស់នឹងលើកលែងទោសដល់នាង ព្រោះឪពុករបស់នាងបានបដិសេធក៏។

ប្រសិនបើនាងបានក្លាយជាប្រពន្ធបុរសម្នាក់ ហើយការអធិស្ឋានរបស់នាងនៅលើ
នាងតាមការបញ្ជាញពីបុរសម្នាក់របស់នាង ដែលនាងបានកំណត់ប្រឆាំងនឹងព្រលឹង
របស់នាង ហើយប្តីរបស់នាងស្តាប់ ហើយគាត់នៅស្ងៀមចំពោះនាងនៅថ្ងៃដែលគាត់
ស្តាប់ ហើយដូច្នោះការអធិស្ឋានទាំងអស់របស់នាង និងកាតព្វកិច្ចទាំងឡាយរបស់នាង
ដែលនាងបានកំណត់លើព្រលឹងរបស់នាង នឹងឈរ។ ប្រសិនបើបុរសរបស់នាង
បដិសេធយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់នៅថ្ងៃណាដែលគាត់ពួកអធិស្ឋានទាំងអស់របស់នាង និង

កាតព្វកិច្ចទាំងអស់របស់នាងដែលនាងបានកំណត់លើប្រលឹងរបស់នាង នឹងមិនមានសុពលភាពទេ ពីព្រោះបុរសបានបដិសេធពីនាង ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងសម្អាតនាង។

ហើយការអធិស្ឋានរបស់ស្រ្តីម្នាក់ និងនៃស្រ្តីដែលត្រូវបានបណ្តេញចេញ អ្វីៗទាំងអស់ដែលនាងសន្យាតាមប្រលឹងរបស់នាង នឹងនៅតែមានចំពោះនាង។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើការសន្យារបស់នាង ឬការបញ្ជូនចិត្តលើប្រលឹងរបស់នាងដោយសច្ចា នៅក្នុងផ្ទះរបស់ប្តីរបស់នាង និងបុរសរបស់នាងស្តាប់ ហើយគាត់នៅស្ងៀមចំពោះនាង ហើយមិនបដិសេធនាង ដូច្នោះការអធិស្ឋានទាំងអស់របស់នាង នឹងកាតព្វកិច្ចទាំងអស់របស់នាងដែលនាងបានកំណត់លើប្រលឹងរបស់នាង នឹងមានចំពោះនាង។ ប្រសិនបើបុរសរបស់នាងដកចេញនៅថ្ងៃដែលគាត់ព្យ នោះអ្វីៗទាំងអស់ដែលចេញពីបុរសមាតរបស់នាងតាមការអធិស្ឋានរបស់នាង នឹងតាមកាតព្វកិច្ចរបស់នាងទាក់ទងនឹងប្រលឹងរបស់នាង នឹងមិននៅជាប់នាងទេ ព្រោះបុរសរបស់នាងបានដកចេញ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងសម្អាតនាង។ ការប្រាសទាំងអស់ និងការសច្ចាទាំងអស់នៃចំណងដើម្បីបង្កកូនដល់ប្រលឹង ប្តីរបស់នាងនឹងបង្កើតវាឱ្យនាង ហើយប្តីរបស់នាងនឹងលុបបំបាត់វា។ ប្រសិនបើគាត់នៅស្ងៀមពីថ្ងៃមួយទៅថ្ងៃមួយ គាត់នឹងបង្កើតការអធិស្ឋានទាំងអស់របស់នាង និងកាតព្វកិច្ចទាំងអស់ដែលនាងបានធ្វើឡើង ដោយសារតែគាត់បាននៅស្ងៀមនៅថ្ងៃដែលគាត់បានព្យ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើបុរសរបស់នាងបានដកចេញបន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលគាត់បានព្យ នោះគាត់នឹងទទួលបានរបស់គាត់។ នេះគឺជាច្បាប់ទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់ម៉ូសេ រវាងបុរសនិងប្រពន្ធរបស់គាត់ និងរវាងឪពុកនិងកូនស្រីក្នុងវ័យក្មេងនៅក្នុងផ្ទះឪពុក។

៣១

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា សឹងសឹកសម្រាប់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលពីជនជាតិមាឌានីត ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនឹងត្រូវប្រមូលទៅកាន់ប្រជាជនរបស់អ្នក។ និង ម៉ូសេស បាននិយាយទៅកាន់ប្រជាជន ថា ចូរប្រដាប់អាវុធបុរសចេញពីក្រុមអ្នករាល់គ្នា ហើយរៀបចំជួរសមរម្យនៅមុខព្រះអម្ចាស់ ប្រឆាំងនឹងមីខាន ដើម្បីប្រតិសោធសឹងសឹកពីព្រះអម្ចាស់ទៅលើមីខាន។ ធ្វើមនុស្សមួយពាន់នាក់ពីកុលមួយមួយពាន់នាក់ពីកុលមួយ ពីកុលទាំងអស់របស់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ទៅប្រយុទ្ធ។ ហើយពួកគេបានរាប់ចេញពីកុលទាំងឡាយនៃអ៊ីស្រាអែលមួយពាន់នាក់ពីកុលមួយ២ ដាដប់ពីរពាន់នាក់ប្រដាប់អាវុធសម្រាប់ការសមរម្យ។ ហើយម៉ូសេសបានបញ្ជូនពួកគេ មួយ

បាននាក់ពីកុលមួយ មួយបាននាក់ពីកុលមួយ ជាមួយកម្លាំងរបស់ពួកគេ
ហើយភីនេហាសកូនប្រុសរបស់អេលាសារ ដែលជាកូនប្រុសរបស់អេរីនសង្ឃ ហើយ
សម្ភារៈពិសិដ្ឋ និងគ្រែសម្បាលានៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេ។

ហើយពួកគេបានរៀបចំជួរយុទ្ធប្រឆាំងនឹងមីខាន ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បាន
បញ្ជាដល់ម៉ូសេ ហើយពួកគេបានសម្លាប់បុរសទាំងអស់។ ហើយពួកគេបានសម្លាប់
ស្តេចទាំងឡាយនៃមីខាន ក្នុងពេលតែមួយជាមួយអ្នករួមរបស់ពួកគេ គឺអេរី រេកីម
ស្វីរ ហ៊ីរ និងរេបា ជាស្តេចច្រាំនាក់នៃមីខាន ហើយបាណ្ឌាមកូនបេអ៊ីរ ពួកគេបានសម្លាប់
ដោយដាវ ជាមួយអ្នករួមរបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេបានប្តូរស្ត្រីមីខាន ក៏វាវរបស់
ពួកគេ សត្វចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេ ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់របស់ពួកគេ និងកម្លាំងរបស់
ពួកគេ។ ហើយពួកគេបានដុតក្រុងទាំងអស់របស់ពួកគេដែលនៅក្នុងកន្លែងស្នាក់នៅ
របស់ពួកគេ និងកន្លែងកសិដ្ឋានរបស់ពួកគេដោយភ្លើង។ ហើយពួកគេបានយកការប្តូរ
ទាំងអស់របស់ពួកគេ និងការលួចទាំងអស់របស់ពួកគេ ពីមនុស្សរហូតដល់សត្វ។ ហើយ
ពួកគេបាននាំអ្នកទោសនិងទ្រព្យដណ្តើមនិងទ្រព្យប្តូរមកកាន់ម៉ូសេស និងកាន់
អេលាសារជាសង្ឃ និងកាន់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់នៅក្នុងជំរំនៅអាហ្វាបូតម៉ូអាប
ដែលស្ថិតនៅលើទន្លេយ័រដាន់ទល់នឹងយេរីកូ។ ហើយម៉ូសេស អេលាសារ សង្ឃ និង
អ្នកថ្នាក់ដឹកនាំទាំងអស់នៃក្រុមជំនុំបានចេញទៅជួបពួកគេនៅខាងក្រៅជំរំ។
ម៉ូសេសខឹងទៅលើអ្នកគ្រប់គ្រងកម្លាំង គឺមេបញ្ជាការនិងមេរយដែលមកពីជួររបស់
សាឡាម។ ហើយម៉ូសេសនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករក្សាជីវិតស្ត្រី
ទាំងអស់? ទាំងនេះជាអ្នកដែលនៅជាមួយពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល តាមពាក្យរបស់
បាណ្ឌាម ដើម្បីធ្វើឱ្យគេធ្លាក់ចេញ និងមើលរំលងពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់
ដោយសារតែផ្លូវហោរ ហើយជំងឺកាចសាហាវបានកើតឡើងនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់
ព្រះអម្ចាស់។ ហើយកូន្មានេះ សម្លាប់បុរសទាំងអស់ក្នុងទ្រព្យដែលបានមក និងស្ត្រីទាំង
អស់ដែលបានស្គាល់គ្រឿងជាមួយបុរស សម្លាប់ចោល។ ហើយក្រុមស្ត្រីទាំងអស់ដែលមិន
ដឹងគ្រែបុរស រក្សាទុកជីវិតពួកគេ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាចូរចេះជំរំនៅខាងក្រៅជំរំរយៈ
ពេលប្រាំពីរថ្ងៃ។ រាល់អ្នកដែលបានសម្លាប់ និងអ្នកដែលប៉ះអ្នកស្លាប់ នឹងត្រូវបន្តទូទៅ
ថ្ងៃទីបី និងថ្ងៃទីប្រាំពីរ គឺអ្នករាល់គ្នា និងក្រុមទោសករបស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នា
នឹងធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធនូវការគ្របដណ្តប់ទាំងអស់ សម្ភារៈស្បែកទាំងអស់ ការងារទាំងអស់
ដែលធ្វើពីស្បែកពពែ និងសម្ភារៈលើទាំងអស់។

ហើយអេលាសារជាសង្ឃបាននិយាយទៅកាន់បុរសទាំងឡាយនៃកងទ័ពដែល
មកពីជួរសមរម្យនៃសាឡាមថា៖ នេះជាក្រុមច្បាប់នៃវិន័យដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជា

ដល់ម្ចីសេ។ លើកលែងតែមាស ប្រាក់ សំរិទ្ធ ដែក សំណា និងកំសិល រាល់វត្ថុដែលនឹង
ឆ្លងកាត់ក្នុងភ្លើងនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យស្អាតប៉ុន្តែត្រូវធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធដោយទឹកនៃការធ្វើឱ្យ
បរិសុទ្ធ ហើយរាល់អ្វីដែលមិនឆ្លងកាត់តាមរយៈភ្លើងនឹងឆ្លងកាត់តាមរយៈទឹក។ ហើយ
អ្នករាល់គ្នានឹងលាងសម្លៀកបំពាក់នៅថ្ងៃប្រាំពីរ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យ
បរិសុទ្ធ ហើយបន្ទាប់ពីនេះអ្នករាល់គ្នានឹងចូលទៅក្នុងជំរំ។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម្ចីសេថា៖ អ្នក អេលាសារ ជាសង្ឃ និង
ប្រមុខគ្រួសារ នៃក្រុមប្រជុំ ត្រូវយកចំណុចសំខាន់ នៃទ្រព្យដែលបានប្តូរពីការចាប់ជា
លើក ពីមនុស្ស រហូតដល់សត្វចិញ្ចឹម។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងចែកទ្រព្យរំលោភរវាងអ្នក
ចម្បាំងដែលបានចេញទៅសមរម្យ និងរវាងក្រុមជំនុំទាំងអស់។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង
ដកចេញជាដំណាច់សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ពីមនុស្សដែលជាអ្នកចម្បាំងដែលបានចេញទៅ
ក្នុងជួរសមរម្យ គឺមួយប្រលឹងក្នុងចំណោមប្រាំរយ ពីមនុស្ស និងពីសត្វចិញ្ចឹម និងពីគោ
និងពីចៀម និងពីលា។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលយកពីពាក់កណ្តាលរបស់ពួកគេ។
ហើយអ្នកនឹងផ្តល់ផ្លែដំបូងនៃព្រះអម្ចាស់ទៅអេលាសារជាសង្ឃ។ ហើយពីពាក់
កណ្តាលនៃកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល អ្នកនឹងយកមួយពីហាសិបពីមនុស្ស និងពីគោ
និងពីចៀម និងពីលា និងពីសត្វទាំងអស់ ហើយអ្នកនឹងផ្តល់ពួកវាទៅលើអីដេលរក្សាការ
យាមក្នុងតំរូវព្រះអម្ចាស់។

ហើយម្ចីសេស និងសង្ឃអេលាសារបានធ្វើតាមដូចដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជា
ដល់ម្ចីសេស។ ហើយវាបានកើតឡើងថា ផលប្រយោជន៍ដែលហួសពីនៃការប្តូរ ដែល
បុរសអ្នកចម្បាំងទាំងនោះបានយកជាការប្តូរពីចៀមទាំងនោះ គឺប្រាំមួយរយពាន់ និង
ចិតសិបប្រាំពាន់។ ហើយគោចំនួនចិតសិបពាន់ពីរ ហើយសត្វចៀមចំនួនហុកសិបមួយ
ពាន់ ហើយប្រលឹងមនុស្សពីប្រាំទាំងឡាយដែលមិនបានស្គាល់គ្រែរបស់បុរស គឺប្រលឹង
ទាំងអស់ចំនួនសាមសិបពីរពាន់។ ហើយពាក់កណ្តាលផ្នែករបស់អ្នកដែលបានចេញទៅ
សង្គ្រាមពីចំនួនចៀមគឺបីរយសាមសិបប្រាំពីរពាន់ប្រាំរយ។ ហើយការបញ្ចប់សម្រាប់ព្រះ
អម្ចាស់ពីចៀមគឺប្រាំមួយរយចិតសិបប្រាំ។ ហើយគោចំនួនសាមសិបប្រាំមួយពាន់ ហើយ
ចំណែកសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ចិតសិបពីរ។ ហើយលាសាមសិបពាន់ប្រាំរយ ហើយ
ចំណែកសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ហុកសិបមួយ។ ហើយប្រលឹងមនុស្សដប់ប្រាំមួយពាន់នាក់
ហើយចំណែករបស់ពួកគេសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់គឺសាមសិបពីរនាក់។

ហើយម្ចីសេសបានថ្វាយការថ្វាយដ៏ចុងក្រោយដល់ព្រះអម្ចាស់ជាកិច្ចថ្វាយរបស់
ព្រះដល់ចូជាពារ្យអេលាសារ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ម្ចីសេស។ ពីពាក់កណ្តាល

នៃពួកកូនកស្រាវែង ដែលម៉ូសេសបានបែងចែកពីបុរសអ្នកចម្បាំង។ ហើយពាក់
កណ្តាលនៃការប្រជុំពីចៀមគឺថ្វីរយសាមសិបពាន់ ប្រាំពីរពាន់ ប្រាំរយ។ ហើយគោ
សាមសិបប្រាំមួយពាន់ លើសាមសិបពាន់ប្រាំរយ។ ហើយព្រលឹងមនុស្សចំនួនដប់ប្រាំ
មួយពាន់នាក់។ ហើយម៉ូសេសបានយកមួយក្នុងចំណោមហាសិបពីពាក់កណ្តាលរបស់
ពួកកូនកស្រាវែង ទាំងពីមនុស្សនិងពីសត្វចិញ្ចឹម ហើយបានឱ្យពួកវាទៅដល់ពួកលេវី
ដែលរក្សាការយាមនៃតង់ព្រះអម្ចាស់ តាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់
ម៉ូសេស។

ហើយអ្នកដែលត្រូវបានតែងតាំងទៅក្នុងផ្នែកនៃពាន់នៃកម្លាំងទាំងអស់ គឺមេ
បញ្ជាការនៃពាន់ និងមេបញ្ជាការនៃរយ បានមកទៅកាន់ម៉ូសេស។ ហើយពួកគេបាន
និយាយទៅកាន់ម៉ូសេសថា ពួកអ្នកបំរើរបស់លោកបានរាប់ចំនួនបុរសទាំងអស់ដែល
ជាអ្នកចម្បាំងក្រោមបង្គាប់យើង ហើយគ្មាននរណាម្នាក់បាត់បង់ពីពួកគេឡើយ។ ហើយ
យើងបានថ្វាយទំនិញដល់ព្រះអម្ចាស់ គឺបុរសម្នាក់ៗបានរកវត្ថុមាស ខ្សែដៃ ខ្សែជើង
ចិញ្ចៀន ខ្សែដៃ និងខ្សែកញ្ជឹង ដើម្បីធ្វើការលាងបាបសម្រាប់យើងនៅចំពោះព្រះភក្ត្រ
ព្រះអម្ចាស់។ ហើយ ម៉ូសេស និង អេលាសារ ជាប្អូនប្អាង បានយកមាសពីពួកគេ គឺ
សម្ភារៈទាំងអស់ដែលត្រូវបានធ្វើ។ ហើយវាបានកើតឡើងគ្រប់មាសការថ្វាយដែល
ពួកគេបានយកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ មានដប់ប្រាំមួយពាន់និងប្រាំពីររយនិងហាសិប
សេកេល ពីមេបញ្ជាការនិងពីមេរយ។ ហើយពួកបុរសអ្នកចម្បាំងបានប្តូរយកម្នាក់ៗ
សម្រាប់ខ្លួនឯង។ ហើយម៉ូសេសនិងអេលាសារជាប្អូនប្អាងបានយកមាសពីពួកមេបញ្ជា
ការនិងពីពួកមេរយ ហើយគាត់បាននាំពួកវាចូលទៅក្នុងតង់នៃសក្ខីកម្មដាវត្ថុ
អនុស្សាវរីយ៍នៃពួកកូនកស្រាវែងចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់។

៣២

ហើយជនបសុមានចំនួនច្រើនសម្រាប់កូនប្រុសរបស់រូបិច និងកូនប្រុសរបស់កាត
ចំនួនច្រើនយ៉ាងខ្លាំង ហើយពួកគេបានឃើញទឹកដីយ៉ាសេវ និងទឹកដីហ្គីលាដ ហើយ
កន្លែងនោះជាកន្លែងសម្រាប់ជនបសុ។ ហើយពួកកូនប្រុសរូបិច និងពួកកូនប្រុសហ្គាដ
បានចូលទៅជិត ហើយបាននិយាយទៅកាន់ម៉ូសេស ទៅកាន់អេលាសារជាសង្ឃរ និង
ទៅកាន់ពួកចេហ្សាយនាយនៃក្រុមជំនុំថា អាតារ៉ូត និងដៃបួន និងយ៉ាហ្សេវ និងណារ៉ា
និងហេសបួន និងអេលេអាឡេ និងសេបាម៉ា និងណាបូ និងបែរាន ដីដែលព្រះអម្ចាស់
បានប្រគល់នៅមុខកូនប្រុសកស្រាវែង គឺជាដីសម្រាប់ចិញ្ចឹមសត្វ ហើយកូនរបស់អ្នក

មានសត្វចិញ្ចឹម។ ហើយពួកគេនិយាយថា៖ ប្រសិនបើយើងរកបានការអនុគ្រោះចំពោះ មុខអ្នក សូមឱ្យដីនេះដល់អ្នកបំរើរបស់អ្នកជាកម្មសិទ្ធិ ហើយសូមកុំបណ្តាលឱ្យយើង ឆ្គងកាត់ទន្លេយវដាន។

ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់កូនប្រុសរបស់ហ្គាដ និងកូនប្រុសរបស់ រូបិនថា៖ បងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នាទៅចូលរួមក្នុងសង្គ្រាម ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងអង្គុយ នៅទីនេះឬ? ហើយហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាបង្វែរគំនិតរបស់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល មិនឱ្យឆ្គងកាត់ទៅក្នុងទឹកដីដែលព្រះអម្ចាស់ប្រទានដល់ពួកគេ? តើឪពុករបស់អ្នករាល់ គ្នាមិនបានធ្វើដូច្នោះទេឬ នៅពេលដែលខ្ញុំបានបញ្ជូនពួកគេពីកាដេសបាណេ ដើម្បី យល់ដឹងអំពីទឹកដីនោះ? ហើយពួកគេបានឡើងទៅជ្រលងភ្នំនៃចង្កោមទំពាំងបាយជូរ ហើយពួកគេបានសង្កេតទឹកដី ហើយពួកគេបានធ្វើឱ្យចិត្តរបស់ពួកកូនអ៊ីស្រាអែលរិល ចេញ ដើម្បីកុំឱ្យពួកគេចូលទៅក្នុងទឹកដីដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ពួកគេ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានខឹងយ៉ាងខ្លាំងនៅថ្ងៃនោះ ហើយបានស្បថថា ប្រសិនបើមនុស្ស ទាំងនេះដែលបានឡើងមកពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ចាប់ពីអាយុម្ភៃឆ្នាំនិងលើសពីនេះ ដែល ដឹងពីល្អនិងអាក្រក់ នឹងឃើញដីដែលខ្ញុំបានស្បថទៅកាន់អាប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប ពួកគេមិនបានតាមខ្ញុំឡើយ។

លើកលែងតែកាឡែប កូនប្រុសយេផុននេ ដែលបានបំបែកចេញ និងយេស៊ូអា កូនរបស់នួន ពីព្រោះគេបានដើរតាមព្រះអម្ចាស់។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានក្រោធខឹង យ៉ាងខ្លាំងលើក៏ស្រាអែល ហើយបានធ្វើឱ្យពួកគេរាយប៉ាយនៅក្នុងវាលរហេស្ថានរយៈ ពេលសែសិបឆ្នាំ រហូតដល់ជំនាន់ទាំងមូលដែលបានធ្វើអំពើអាក្រក់នាចំពោះព្រះភក្ត្រ ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានបំផ្លាញអស់។ មើលឃើញ អ្នករាល់គ្នាបានក្រោកឡើងជំនួសឪពុក របស់អ្នករាល់គ្នា ជាការបំផ្លាញរបស់មនុស្សអ្នកបាប ដើម្បីបន្ថែមនៅឡើយលើភាព ក្រោធនៃការខឹងសម្បុររបស់ព្រះអម្ចាស់លើក៏ស្រាអែល។ ថាអ្នករាល់គ្នានឹងបែរចេញពី គាត់ ដើម្បីបន្ថែមទុកចោលគាត់នៅក្នុងវាលរហេស្ថាន ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងប្រព្រឹត្ត អំពើគ្មានច្បាប់ចំពោះជំនុំជម្រះទាំងមូលនេះ។

ហើយពួកគេបានមកជិតគាត់ ហើយនិយាយថា៖ យើងនឹងសង់ទីលំនៅ ចិញ្ចឹមចៀមនៅទីនេះសម្រាប់ពួកសត្វរបស់យើង ហើយសង់ទីក្រុងសម្រាប់គ្រួសារ របស់យើង។ ហើយយើងបានប្រដាប់អាវុធខ្លួនជាការការពារជាមុននៃពួកកូនប្រុស អ៊ីស្រាអែល រហូតដល់យើងអាចនាំយកពួកគេទៅកាន់ទឹកនៃរូងរបស់ពួកគេផ្ទាល់ ហើយ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់យើងនឹងរស់នៅក្នុងទីក្រុងដែលមានជញ្ជាំង ព្រោះពួកអ្នករស់នៅក្នុង

ដី។ យើងនឹងមិនត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់យើងទេ រហូតដល់កូនប្រុសអីស្រាអែលនីមួយៗ ត្រូវបានចែករំលែកមរតករបស់គាត់។ ហើយយើងនឹងមិនទទួលមរតកជាមួយពួកគេ ទៀតទេ ពីម្ខាងនោះនៃទន្លេយ៉ែរដាន់ និងលើសពីនោះ ព្រោះថាយើងបានទទួល ផ្នែកចែកចាយរបស់យើងនៅម្ខាងនោះនៃទន្លេយ៉ែរដាន់ នៅខាងកើត។

ហើយម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាធ្វើតាមពាក្យ នេះ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាប្រដាប់អាវុធខ្លួនឯងនៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ដើម្បីចូលទៅ ក្នុងសង្គ្រាម ហើយបុរសប្រដាប់អាវុធទាំងអស់របស់អ្នករាល់គ្នានឹងឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉ែរដាន់ ពីមុខព្រះអម្ចាស់ រហូតដល់សត្រូវរបស់គាត់ត្រូវបានបំផ្លាញទាំងស្រុងពីមុខគាត់ ហើយ ដីត្រូវបានបញ្ចេញចុះនៅមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយបន្ទាប់ពីទាំងនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រឡប់មក វិញ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងជាអ្នកស្អាតគ្មានកំហុសនៅមុខព្រះអម្ចាស់ និងពីអីស្រាអែល ហើយដីនេះនឹងជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នករាល់គ្នានៅមុខព្រះអម្ចាស់។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នា មិនធ្វើដូច្នោះទេ អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើបាបចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង ដឹងពីបាបរបស់អ្នករាល់គ្នា នៅពេលដែលគ្រោះថ្នាក់ទាំងនោះមកដល់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងសង់ទីក្រុងសម្រាប់ខ្លួនអ្នកដើម្បីដាក់ទំនិញរបស់អ្នក និងកន្លែង ចិញ្ចឹមសត្វសម្រាប់គោរបស់អ្នក ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើតាមអ្វីដែលចេញពីមាត់របស់ អ្នក។

ហើយកូនប្រុសរបស់រូបិននិងកូនប្រុសរបស់កាតបាននិយាយទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ អ្នកបម្រើរបស់លោកនឹងធ្វើដូចជាព្រះអម្ចាស់របស់យើងបញ្ជា។ ក៏វានឹងរបស់យើង ស្រ្តី របស់យើង និងសត្វចិញ្ចឹមទាំងអស់របស់យើង នឹងនៅក្នុងក្រុងប៊ីលាដ។ ប៉ុន្តែកូនៗ របស់អ្នកទាំងអស់នឹងឆ្លងកាត់ដោយប្រដាប់អាវុធ និងរៀបចំជួរនៅមុខព្រះអម្ចាស់ទៅ កាន់សង្គ្រាម តាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូល។

ហើយម៉ូសេសបានតែងតាំងអេលាសារជាសង្ឃ និងយ៉ូស៊ីអាកូនរបស់ណូន និង អ្នកក្រឡាចំណែកនៃគ្រួសារកុលសម្ព័ន្ធអីស្រាអែលឱ្យពួកគេ។ ហើយម៉ូសេសបាន និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ប្រសិនបើកូនប្រុសរបស់រូបិន និងកូនប្រុសរបស់កាតឆ្លង កាត់ទន្លេយ៉ែរដាន់ជាមួយអ្នករាល់គ្នា ដោយប្រដាប់អាវុធគ្រប់គ្នាទៅធ្វើសង្គ្រាមនៅ ចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានបង្ក្រាបផែនដីនៅចំពោះមុខអ្នករាល់គ្នា នោះអ្នករាល់គ្នានឹងផ្តល់ដីប៊ីលាដជាកម្មសិទ្ធិដល់ពួកគេ។ ប្រសិនបើពួកគេមិនឆ្លងកាត់ ជាមួយអ្នកដោយប្រដាប់អាវុធទៅក្នុងសង្គ្រាមមុខព្រះអម្ចាស់ទេ នោះអ្នកនឹងនាំទ្រព្យ សម្បត្តិរបស់ពួកគេ ស្រ្តីរបស់ពួកគេ និងសត្វចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេឆ្លងកាត់មុនអ្នកទៅ

ដីកាណាន ហើយពួកគេនឹងទទួលបានវត្ថុជាមួយអង្គនៅក្នុងដីកាណាន។ ហើយកូនប្រុស
របស់រូបិន និងកូនប្រុសរបស់ហ្គាដ បានឆ្លើយតបថា៖ អ្វីដែលព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលដល់
ពួកអ្នកបម្រើ យើងនឹងធ្វើដូច្នោះ។ យើងនឹងឆ្លងទៅប្រដាប់អាវុធនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រ
ព្រះអម្ចាស់ទៅក្នុងដីកាណាន ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងផ្តល់ការកាន់កាប់ដល់យើងខ្ញុំ
នៅភាគឆ្នោះទន្លេហ្សកដាន។

ហើយម៉ូសេសបានប្រទានដល់កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់ហ្គាដ និងកូនប្រុស
ទាំងឡាយរបស់រូបិន និងពាក់កណ្តាលកុលសម្ព័ន្ធម៉ាណាស្បែកកូនប្រុសរបស់យ៉ូសែប
នូវព្រះរាជាណាចក្ររបស់ស៊ីហ្វនស្តេចអាម៊ូរីត និងព្រះរាជាណាចក្ររបស់អ្នកស្តេច
បាសាន ទាំងដី និងទីក្រុងទាំងឡាយជាមួយនឹងព្រំដែនរបស់វា គឺទីក្រុងទាំងឡាយ
នៃដីជុំវិញ។ ហើយកូនហ្គាដបានកសាងទីក្រុងដែលបាន អាតារ៉ូត និងអាវ៉ូរ៉ា។ និង សូផា
និង យ៉ាហ្សេរ ហើយ បាន លើក ពួកវា ឡើង។ និងទីក្រុងនាំរ៉ា និងបែថារ៉ាន់ ជាទីក្រុង
មាំប៉ឹង និងកន្លែងចិញ្ចឹមចៀម។ ហើយក្រុមកូនប្រុសរបស់រូបិនបានសង់ក្រុងហេសបូន
អេសាលេ និងគីរាថាម។ និងទីបេអេសមេអេនដែលបានព័ទ្ធជុំវិញ និងទីសេបាម៉ា ហើយ
ពួកគេបានដាក់ឈ្មោះតាមឈ្មោះរបស់ពួកគេនូវឈ្មោះនៃទីក្រុងដែលពួកគេ
បានសាងសង់។ ហើយកូនប្រុសរបស់ម៉ាឃីរ ដែលជាកូនប្រុសរបស់ម៉ាណាសេ បាន
ទៅប្តីលាភាដ ហើយបានយកវា ហើយបានបំផ្លាញជនជាតិអាម៊ូរីតដែលរស់នៅក្នុង
នោះ។ ហើយម៉ូសេសបានប្រទានប្តីលាដដល់ម៉ាឃីរ ជាកូនប្រុសរបស់ម៉ាណាសេ
ហើយគាត់បានស្តាប់នៅទីនោះ។ ហើយយ៉ែរ ដែលជាកូនរបស់ម៉ាណាសេ បានទៅ
ហើយបានយកទីតាំងកសិដ្ឋានរបស់ពួកគេ ហើយបានដាក់ឈ្មោះពួកវាថា ទីតាំងកសិ
ដ្ឋានយ៉ែរ។ ហើយណាបេបានទៅ ហើយបានយកកាតាថ និងភូមិទាំងអស់របស់វា
ហើយបានដាក់ឈ្មោះពួកវាថាណាបេថា តាមឈ្មោះរបស់គាត់។

៣៣

ហើយទាំងនេះគឺជាដំណាក់កាលនៃការធ្វើដំណើររបស់ពួកកូនអ៊ីស្រាអែល
ដូចជាពេលពួកគេបានចេញពីដីអេហ្ស៊ីបជាមួយកម្លាំងរបស់ពួកគេក្នុងដៃរបស់ម៉ូសេ
សនិងអេរ៉ូន។ ហើយម៉ូសេសបានសរសេរការចេញដំណើររបស់ពួកគេ និង
ចំណុចឈប់សម្រាករបស់ពួកគេ ដោយសារតែព្រះបន្ទូលព្រះអម្ចាស់ ហើយទាំងនេះ
គឺជាចំណុចឈប់សម្រាកនៃដំណើររបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានចាកចេញពីវាមេសនៅខែ
ទីមួយ ថ្ងៃទីដប់ប្រាំនៃខែទីមួយ នៅថ្ងៃចន្ទប្រាំពីរបុណ្យរលាតពាស្ត កូនចេអ៊ីស្រាអែល

បានចេញទៅដោយដៃខ្ពស់ នៅចំពោះមុខជនជាតិអេហ្ស៊ីបទាំងអស់។ ហើយជនជាតិអេហ្ស៊ីប កំពុងបញ្ជូនសពអ្នកស្លាប់ទាំងអស់របស់ពួកគេ ដែលព្រះអម្ចាស់បានវាយ គឺកូនច្បងទាំងអស់នៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយព្រះអម្ចាស់បានធ្វើការសងសឹកលើព្រះទាំងឡាយរបស់ពួកគេ។ ហើយកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបានចេញដំណើរពីរាមេសេស បានបោះជំរំនៅសគុត។ ហើយដោយបានចេញដំណើរពីសុកកូត ពួកគេបានបោះជំរំនៅប៊ូថាន ដែលជាផ្នែកមួយនៃវាលរហោស្ថាន។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីប៊ូថាន ហើយបានធ្វើជំរំនៅមាត់អេអ៊ីរ៉ូត ដែលស្ថិតនៅទល់មុខបេអែលសេផ្លូន ហើយបានធ្វើជំរំនៅទល់មុខម៉ាដូលូ។ ហើយពួកគេបានចាកចេញទល់មុខអេអ៊ីរ៉ូត ហើយបានឆ្លងកាត់កណ្តាលសមុទ្រទៅកាន់វាលរហោស្ថាន ហើយបានធ្វើដំណើរពីប៊ូថាមរយៈវាលរហោស្ថាន ហើយពួកគេបានចាំទីនៅក្នុងព្រំគ្រីអាល់។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីទឹកជួរចត ហើយបានមកដល់អេលីម ហើយនៅក្នុងអេលីមមានប្រភពទឹកដប់ពីរ និងដើមត្នោតចិតសិបដើម ហើយពួកគេបានចាំទីនោះក្បែរទឹក។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីអេលីម ហើយបានចាំទីតាំងនៅឯសមុទ្រក្រហម។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីសមុទ្រក្រហម ហើយបានចុះជំរំនៅវាលរហោស្ថានស៊ីន។

ហើយគេបានចាកចេញពីវាលរហោស្ថានស៊ីន ហើយបានចំការនៅវាផាកា។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីវាផាកា ហើយបានចាំទីតាំងនៅអែលូស។ ហើយគេបានចាកចេញពីអែលូស ហើយគេបានចុះជំរំនៅវាភីឌីន ហើយមិនមានទឹកទីនោះសម្រាប់ប្រជាជនផឹក។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីវាភីឌីន ហើយបានចំការនៅក្នុងវាលរហោស្ថានស៊ីណៃ។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីវាលរហោស្ថានស៊ីណៃ ហើយបានចុះជំរំនៅផ្នូរនៃការចង់បាន។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីផ្នូរនៃការចង់បាន ហើយពួកគេបានចំណតនៅក្នុងអាសេរ៉ូត។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីអាសេរ៉ូត ហើយបានចំការនៅវាថាម៉ា។

ហើយពួកគេបានចាកចេញពីវាថាម៉ា ហើយបានចាំប៉ាន់នៅរេមមន ផារេស។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីរេមមនផារេស ហើយបានចំការនៅលេបូណា។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីលេបូណា ហើយបានចាំបោះជំរំនៅរេសសាន។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីរេសសាន ហើយបានចាំទៅក្នុងម៉ាកែលឡាថ។ ហើយ គេ បាន ចាកចេញពី ម៉ាកែលឡាថ ហើយ គេ បាន ចុះ ទៅ ក្នុង សាផ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីសាផារ ហើយបានចាំទីតាំងនៅខាងដាច់។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីខាងដាច់ ហើយបានចាំទីតាំងនៅម៉ាកេឡូត។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីម៉ាកេឡូត ហើយបានចាំបោះជំរំនៅកាតាអាត។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីកាតាអាត ហើយបានចាំទីតាំង

នៅតារាង។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីតារាង ហើយបានចាំបានទៅក្នុងម៉ាថេកក។ ហើយគេបានចាកចេញពីម៉ាថេកក ហើយបានចាំទីតាំងនៅសែលមួយណា។ ហើយ ពួកគេបានចាកចេញពីសែលមួយណា ហើយបានចាំបាននៅម៉ាស្ទ័រ។ ហើយពួកគេបាន ចាកចេញពីម៉ាស្ទ័រ ហើយបានចាំបាននៅបេណាយ៉ា។ ហើយពួកគេបានចាក ចេញពីបេណាយ៉ា ហើយបានចាំការនៅភ្នំហ្គាដហ្គាដ។

ហើយពួកគេបានចាកចេញពីភ្នំហ្គាដហ្គាដ ហើយបានចាំបោះជំរំនៅយ៉ូតបាថា។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីអេតេបាថា ហើយបានចាំការនៅអេប្រូណា។ ហើយពួកគេ បានចាកចេញពីអេប្រូណា ហើយបានចំណតនៅអេស្ទ័រហ្គេប៊ើរ។ ហើយពួកគេបាន ចាកចេញពីអេស្ទ័រហ្គេប៊ើរ ហើយបានបោះជំរំនៅក្នុងវាលរហោស្ថានស៊ីន ហើយ ពួកគេបានចាកចេញពីវាលរហោស្ថានស៊ីន ហើយបានបោះជំរំនៅក្នុងវាល រហោស្ថានឆ័រ៉ាន នេះគឺជាការដេស។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីកាដេស ហើយបាន ចុះជំរំនៅភ្នំហោរ ជិតដីអេដុម។

ហើយអេស្ទ័រជាសង្ឃបានឡើងទៅតាមបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបានស្តាប់នៅ ទីនោះក្នុងភ្នំទីសែសិបនៃការចេញរបស់ពួកកូនអ៊ីស្រាអែលពីដីអេហ្ស៊ីប ក្នុងខែទីប្រាំថ្ងៃ ទីមួយនៃខែ។ អាន មាន អាយុ មួយរយ ម្ភៃ បី ឆ្នាំ នៅពេល គាត់ ស្តាប់ នៅលើ ភ្នំ ហោរ។ ហើយស្តេចអាវ៉ាដជនជាតិកាណានបានឮ ហើយគាត់បានរស់នៅក្នុងទឹកដី កាណាន ពេលដែលកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលកំពុងចូលទៅ ហើយគេបានចាកចេញពីភ្នំហ្គាដ ហើយបានបោះជំរំនៅសែលមួយណា។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីសែលមួយណា ហើយ បានចាំបោះជំរំនៅភីណូន។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីភីណូន ហើយបានចាំបោះជំរំ នៅអូបូត។

ហើយពួកគេបានចាកចេញពីអូបូត ហើយបានធ្វើជំរំនៅគី ខាងលិចលើ ព្រំដែនម៉ូអាប។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីហ្គេ ហើយបានចំរុះនៅខែបោនហ្គាដ។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីដៃបោនហ្គាដ ហើយបានចំរុះទីតាំងនៅហ្គេលមនដ ដេ ប្តាថែម។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីហ្គេលម៉ូន ដេប្តាថែម ហើយបានចាំការនៅលើភ្នំ អាបារីម ទល់មុខណាបេ។ ហើយពួកគេបានចាកចេញពីភ្នំអាបារីម ហើយបានចុះជំរំ នៅខាងលិចនៃម៉ូអាប លើទន្លេយ៉ាដាន ទល់នឹងបៀររិក។ ហើយពួកគេបានចាំទីនៅ ក្បែរទន្លេយ៉ាដាន រវាងអេស៊ីមូតរហូតដល់បែលសា ដែលនៅភាគខាងលិចនៃម៉ូអាប។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានត្រាស់ទៅកាន់ម៉ូសេនៅលើទឹកដីខាងលិចនៃម៉ូសាបក្បែរ
 ទន្លេហ្សូកដានតាមយេរីកូថា និយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ហើយអ្នកនឹង
 និយាយទៅកាន់ពួកគេថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងឆ្លងកាត់ទន្លេហ្សូកដានចូលទៅក្នុង
 ដីកាណាន។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបំផ្លាញអស់ពួកដែលរស់នៅក្នុងដីនោះនៅចំពោះមុខ
 អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដកចេញនូវកន្លែងឃ្នាំមើលរបស់ពួកគេ ហើយអ្នករាល់
 គ្នានឹងបំផ្លាញរូបព្រះចាក់សំរិតទាំងអស់របស់ពួកគេ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដកចេញ
 នូវសសរទាំងអស់របស់ពួកគេ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបំផ្លាញអ្នករស់នៅទាំងអស់
 នៅលើដីនោះ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរស់នៅក្នុងដីនោះ ដ្បិតខ្ញុំបានប្រទានដីរបស់ពួកគេ
 ជាកេរ្តិ៍ដ៏ណែលដល់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលមរតកដីរបស់ពួកគេក្នុង
 ចំណែកតាមកុលរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ចំពោះកុលដែលមានមនុស្សច្រើន អ្នករាល់គ្នា
 បង្កើនកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេ ហើយចំពោះកុលដែលមានមនុស្សតិច អ្នករាល់គ្នាបន្ថយ
 កម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេ។ ទៅកាន់អ្វីដែលឈ្មោះរបស់គាត់ចេញ ទីនោះនឹងជារបស់គាត់។
 តាមកុលដូនតារបស់អ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលមរតក។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិន
 បំផ្លាញអ្នកដែលរស់នៅលើដីនោះចេញពីមុខអ្នករាល់គ្នា នោះអ្នកដែលអ្នករាល់គ្នា
 ទុកចោលពីពួកគេនឹងក្លាយជាបន្ទាត់ក្នុងដៃកុលរបស់អ្នករាល់គ្នា និងជាប្រព្រឹត្តិក្នុងចំហៀង
 របស់អ្នករាល់គ្នា ហើយពួកគេនឹងក្លាយជាសត្រូវចំពោះអ្នករាល់គ្នានៅលើដីដែលអ្នក
 រាល់គ្នានឹងរស់នៅ។ ហើយវានឹងកើតឡើងដូចដែលបានសម្រេចធ្វើចំពោះពួកគេ ខ្ញុំនឹង
 ធ្វើចំពោះអ្នករាល់គ្នា។

៣៤

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖ បញ្ជាទៅកាន់ពួកកូនប្រុស
 អ៊ីស្រាអែល និងអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងចូលទៅក្នុងទឹកដី
 កាណាន នេះនឹងជាមរតករបស់អ្នករាល់គ្នា គឺទឹកដីកាណានជាមួយនឹងព្រំដែនរបស់វា។
 ហើយនឹងជាចំពោះអ្នករាល់គ្នានូវផ្នែកខាងទៅកាន់ខាងត្បូងពីវាលស្តេស្តេនរហូតដល់
 ដែលតាមជាប់អេដុម ហើយនឹងជាចំពោះអ្នករាល់គ្នានូវព្រំដែនទៅកាន់ខាងត្បូងពីផ្នែក
 នៃសមុទ្រអ៊ីបលីពីខាងកើត។ ហើយព្រំដែននឹងព័ទ្ធជុំវិញអ្នករាល់គ្នាពីខាងត្បូងទៅកាន់
 ការឡើងអាក្រាប៊ីន ហើយនឹងឆ្លងកាត់អេនទាក ហើយផ្លូវចេញរបស់វានឹងទៅកាន់ខាង
 ត្បូងកាដេសនៃបារណា ហើយនឹងចេញទៅទីលំនៅអាវាដ ហើយនឹងឆ្លង
 កាត់អាសេម៉ូណា។ ហើយព្រំដែនទាំងនោះនឹងព័ទ្ធជុំវិញពីអាសេម៉ូណាដល់ទន្លេទឹកហូរ

នៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយច្រកចេញនឹងជាសមុទ្រ។ ហើយព្រំដែនសមុទ្រនឹងជារបស់
អ្នករាល់គ្នា គឺសមុទ្រដ៏ធំនឹងកំណត់ព្រំដែន នេះនឹងជាព្រំដែនសមុទ្ររបស់អ្នករាល់គ្នា។

ហើយនេះនឹងជាព្រំដែនខាងជើងរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា ពីសមុទ្រដ៏ធំ អ្នកទាំងអស់
គ្នានឹងរស់សម្រាប់ខ្លួនអ្នករាល់គ្នាពីភ្នំមួយទៅភ្នំមួយ។ ហើយពីភ្នំនោះ អ្នករាល់គ្នានឹង
រស់រានដល់ពួកគេ នៅពេលកំពុងចូលទៅក្នុងហាម៉ាត ហើយច្រកចេញរបស់វានឹងជា
ព្រំដែនសារ៉ាដាក់។ ហើយព្រំដែននឹងចេញទៅដេរដ្រូណា ហើយច្រកចេញរបស់វានឹង
ជាអាសេណាអ៊ីន។ នេះនឹងជាព្រំដែនខាងជើងរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយព្រំដែននឹងចុះ
ទៅពីសេផេផាម៉ាបេឡាខាងកើតលើប្រភព ហើយព្រំដែននឹងចុះទៅបេឡាលើខ្ពង់
សមុទ្រយ៉ែណេវ៉ែតខាងកើត។ ហើយព្រំដែននឹងចុះទៅពីសេផ្លាម៉ាដល់បេឡានៅខាង
កើតលើប្រភព ហើយព្រំដែននឹងចុះទៅពីបេឡាលើខ្ពង់សមុទ្រយ៉ែណេវ៉ែតនៅខាង
កើត។ ហើយព្រំដែននឹងចុះទៅលើទន្លេយ៉ែរដាន់ ហើយច្រកចេញនឹងជាសមុទ្រអំបិល
នេះនឹងជាដីរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយព្រំដែនរបស់វាជុំវិញ។

ហើយម៉ូសេសបានបញ្ជាទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល និងយាយថា៖ នេះគឺជាដី
ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលមរតកដោយចំណែក តាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជា
ឱ្យវាទៅកាន់កុលសម្ព័ន្ធទាំងប្រាំបួន និងពាក់កណ្តាលកុលសម្ព័ន្ធម៉ាណាស្សេ។
ដោយសារកុលកូនប្រុសរូបិន និងកុលកូនប្រុសកាតតាមគ្រួសារដូនតារបស់ពួកគេ និង
ពាក់កណ្តាលកុលម៉ាណាស្សេបានទទួលចំណែករបស់ពួកគេ។ កុលពីរ និងកន្លះ បាន
ទទួលចំណែករបស់ពួកគេ នៅក្រៅទន្លេយ៉ែរដាន់ ទល់នឹងក្រុងយេរីកូ ខាងត្បូងទិសខាង
កើត។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា នេះគឺជាឈ្មោះរបស់បុរស
ដែលនឹងទទួលមរតកដ៏ដល់អ្នករាល់គ្នា គឺអេលាសារបូជាចារ្យ និងយ៉ូស៊ីយកូន
របស់នួន។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលយកអ្នកគ្រប់គ្រងម្នាក់ពីកុលសម្ព័ន្ធនីមួយៗ ដើម្បី
ទទួលមរតកដីនោះដល់អ្នករាល់គ្នា។

ហើយទាំងនេះជាឈ្មោះរបស់បុរសនៃកុលយូដា គឺខាដែលបជាកូនរបស់
យេផុនេន។ នៃកុលសម្ព័ន្ធស៊ីមេអូន សាឡាមីអែល កូនប្រុសរបស់សេមីអ៊ីដ។ នៃកុល
Benjamin, Eldad កូនប្រុសរបស់ Chaslon។ នៃកុលសម្ព័ន្ធដាន អ្នកគ្រប់
គ្រងគឺបាកយៀរ កូនប្រុសរបស់អេគលី។ ពីកូនប្រុសរបស់យ៉ូសែប គឺកុលរបស់កូនប្រុស
ម៉ាណាសេ អ្នកគ្រប់គ្រងគឺអានីយ៉ែល ជាកូនប្រុសរបស់សូដី។ នៃកុលសម្ព័ន្ធកូនប្រុស

របស់អេក្រាអ៊ីច អ្នកគ្រប់គ្រងគឺកាមូណែល ជាកូនប្រុសរបស់សាបាធាន។ របស់
កុលសម្ព័ន្ធសេប៊ូឡូន អ្នកគ្រប់គ្រងគឺអេលីសាធាន ជាកូនប្រុសរបស់ផានាក។ ពី
កុលបុត្រកស្យាការ អ្នកគ្រប់គ្រងគឺផាល់ទីអែល ជាបុត្រអូសា។ នៃកុលបុត្រអាស៊ែរ អ្នក
គ្រប់គ្រងគឺយ៉ូរ ជាបុត្រសាឡាមី។ ពីកុលសម្ព័ន្ធនេផាធាលី អ្នកគ្រប់គ្រងគឺផាដាអែល
ជាកូនប្រុសរបស់អ៊ីយ៉ាមីអូដ។

ទាំងនេះ ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញឱ្យបែងចែកដល់កូនៗរបស់អ៊ីស្រាអែលនៅក្នុង
ដីកាណាន។

៣៥

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសនៅលើទឹកដីខាងលិចនៃម៉ូអាប
ក្បែរទន្លេយ៉ែដាន់ទល់នឹងយេរីកូ ថា បញ្ហាដល់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ហើយពួកគេនឹងឱ្យ
ទីក្រុងដើម្បីរស់នៅដល់ពួកលេវីពីចំណែកកម្ពុសិទ្ធិរបស់ពួកគេ និងតំបន់ជាយក្រុងជុំវិញ
ទីក្រុងទាំងនោះ ពួកគេនឹងឱ្យដល់ពួកលេវី។ ហើយទីក្រុងទាំងនោះនឹងមានសម្រាប់
ពួកគេដើម្បីរស់នៅ ហើយកន្លែងហ៊ុមព័ទ្ធរបស់ពួកគេនឹងមានសម្រាប់សត្វចិញ្ចឹមរបស់
ពួកគេ និងសត្វមានជើងបួនទាំងអស់របស់ពួកគេ។ ហើយទីដីដែលនៅជាប់នឹងទីក្រុង
ទាំងនោះ ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងប្រគល់ទៅឱ្យពួកលេវី គឺចាប់ពីជញ្ជាំងទីក្រុងទៅខាង
ក្រៅពីរោងក្រណាត់ជុំវិញ។ ហើយអ្នកនឹងវាស់ខាងក្រៅទីក្រុង ផ្នែកទៅកាន់ទិសខាង
កើតពីរោងហត្ថ ហើយផ្នែកទៅកាន់ទិសខាងត្បូងពីរោងហត្ថ ហើយផ្នែកទៅកាន់
សមុទ្រពីរោងហត្ថ ហើយផ្នែកទៅកាន់ទិសខាងជើងពីរោងហត្ថ ហើយទីក្រុងនឹងស្ថិត
នៅកណ្តាលនៃនេះសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ហើយព្រំដែននៃទីក្រុងទាំងឡាយ។ ហើយអ្នក
រាល់គ្នានឹងឱ្យទីក្រុងទៅកាន់សាសន៍លេវី គឺទីក្រុងប្រាំមួយនៃជម្រកនានា ដែលអ្នករាល់
គ្នានឹងឱ្យដើម្បីឱ្យអ្នកដែលបានសម្លាប់រត់ទៅទីនោះ ហើយលើសពីទាំងនេះទៀត គឺ
សែសិបពីរទីក្រុង។ អ្នកនឹងឱ្យក្រុងទាំងអស់ចំនួនសែសិបប្រាំបីក្រុងទៅកាន់ឡេវី រួមទាំង
ជាយក្រុងរបស់ពួកគេផង។ ហើយទីក្រុងដែលអ្នករាល់គ្នានឹងឱ្យពីការកាន់កាប់របស់ពូជ
អ៊ីស្រាអែល ពីអ្នកដែលមានច្រើននោះឱ្យច្រើន ហើយពីអ្នកដែលមានតិចនោះឱ្យតិច
នីមួយៗតាមរតករបស់គាត់ដែលគេនឹងទទួលរតក គេនឹងឱ្យពីទីក្រុងរបស់គេដល់
ជនជាតិលេវី។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា និយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុស
អ៊ីស្រាអែល ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងឆ្លងកាត់
ទន្លេហ្សូដានចូលទៅក្នុងដីកាណាន។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងកំណត់ដាច់ដោយឡែក
សម្រាប់ខ្លួនអ្នករាល់គ្នាទីក្រុងជាទីកន្លែងជ្រកកោនសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នក
សម្លាប់រត់ទៅទីនោះ គឺគ្រប់អ្នកដែលបានវាយព្រលឹងដោយមិនចេតនា។ ហើយទីក្រុង
ទាំងនោះនឹងជាកន្លែងកៀសខ្លួនសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាពីអ្នកសងសឹកឈាម ហើយអ្នក
សម្លាប់នឹងមិនស្លាប់ទេ រហូតដល់គាត់ឈរនៅមុខក្រុមជំនុំដើម្បីទទួលការជំនុំជម្រះ។
ហើយទីក្រុងទាំងប្រាំមួយដែលអ្នករាល់គ្នានឹងផ្តល់នោះ នឹងជាកន្លែងសិស្សសម្រាប់
អ្នករាល់គ្នា។ ទីក្រុងបីនេះ អ្នកនឹងប្រគល់នៅក្បែរទន្លេហ្សូដាន ហើយទីក្រុងបីនេះ អ្នក
នឹងប្រគល់នៅក្នុងដីកាណាន។

ទីជម្រកនឹងជាសម្រាប់ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល និងសម្រាប់អ្នកចម្លែក និង
សម្រាប់អ្នកស្នាក់នៅដែលនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។ ក្រុងទាំងនេះនឹងជាទីជម្រក
សម្រាប់រត់ទៅទីនោះ សម្រាប់អស់អ្នកដែលបានវាយព្រលឹងដោយមិនចេតនា។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់វាយគេដោយវត្ថុដែក ហើយគេស្លាប់ គាត់គឺជាឃាតករ
ឃាតករនោះត្រូវតែសម្លាប់ឱ្យស្លាប់។ ប្រសិនបើគាត់វាយគេដោយថ្មដែលកាន់ក្នុងដៃ
ដែលអាចធ្វើឱ្យស្លាប់បាន ហើយគេស្លាប់ គាត់គឺជាឃាតករ ឃាតករនោះត្រូវសម្លាប់ឱ្យ
ស្លាប់។ ប្រសិនបើគាត់វាយនរណាម្នាក់ដោយវត្ថុឈើដែលអាចធ្វើឱ្យស្លាប់បាន
ហើយជនរងគ្រោះស្លាប់ នោះគាត់ជាឃាតករ ឃាតករនោះត្រូវតែសម្លាប់ចោល។

អ្នកសងសឹកឈាមនេះនឹងសម្លាប់អ្នកបានសម្លាប់ នៅពេលគាត់ជួបគាត់ គាត់នឹង
សម្លាប់គាត់។ ប្រសិនបើដោយសារកំហឹង គាត់រុញគាត់ ហើយបោះវត្ថុណាមួយលើ
គាត់ពីការស្ងាត់ ហើយគាត់ស្លាប់ ឬដោយសារតែខឹងសម្បាវ បានវាយគេដោយដៃ
ហើយគាត់ស្លាប់ ត្រូវតែសម្លាប់អ្នកដែលបានវាយនោះ ដោយសេចក្តីស្តាប់ ព្រោះគាត់
ជាឃាតករ។ ត្រូវតែសម្លាប់អ្នកឃាតករនោះដោយសេចក្តីស្តាប់។ អ្នកសងសឹកឈាម
នឹងសម្លាប់អ្នកឃាតករនៅពេលជួបគេ។

ប្រសិនបើភ្លាមៗ មិនមែនដោយកំហឹង គាត់រុញគេ ឬគប់វត្ថុអ្វីមួយលើគេ
មិនមែនពីការស្ងាត់ ឬដោយចំណាច់មួយ ដែលអាចធ្វើឱ្យស្លាប់បាន ដោយមិនបានដឹង
ហើយវាធ្លាក់ពីលើគាត់ ធ្វើឱ្យគាត់ស្លាប់ ប៉ុន្តែគាត់មិនមែនជាសត្រូវរបស់អ្នកនោះទេ
ហើយក៏មិនមានបំណងធ្វើបាបគាត់ដែរ ហើយការជំនុំនឹងវិនិច្ឆ័យរវាងអ្នកដែលបាន

វាយ និងអ្នកសងសឹកឈាម តាមការវិនិច្ឆ័យទាំងនេះ។ ហើយជាសភាវូបនីយកម្មដោះស្រាយ៖
អ្នកបានសម្លាប់អ្នកសងសឹកឈាម ហើយជាសភាវូបនីយកម្មគាត់ទៅក្នុងទីក្រុងជម្រក
របស់គាត់ដែលគាត់បានរៀនសូត្រ ហើយគាត់នឹងរស់នៅទីនោះរហូតដល់សង្ឃឹមដ៏ធំ
ដែលគេបានលាបប្រេងដ៏វិសុទ្ធិលើគាត់ស្លាប់។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើយាតករចេញទៅក្រៅព្រំដែននៃទីក្រុងដែលគាត់បានរត់ទៅ
ជ្រកកោននៅទីនោះ ហើយប្រសិនបើអ្នកសងសឹកឈាមរកឃើញគាត់នៅខាងក្រៅ
ព្រំដែនទីក្រុងជម្រករបស់គាត់ ហើយអ្នកសងសឹកឈាមសម្លាប់អ្នកសម្លាប់នោះ គាត់
មិនមានទោសទេ។ ដ្បិតក្នុងទីក្រុងនៃការជ្រកកោន ចូរគាត់រស់នៅរហូតដល់សង្ឃឹមដ៏
អធិកស្លាប់ ហើយបន្ទាប់ពីសង្ឃឹមអធិកស្លាប់ អ្នកសម្លាប់នឹងត្រឡប់ទៅកាន់ដីកាន់កាប់
របស់គាត់។

ហើយទាំងនេះនឹងជាក្រឹត្យនៃការវិនិច្ឆ័យសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាពីជំនាន់មួយទៅ
ជំនាន់មួយនៅក្នុងទីលំនៅទាំងអស់របស់អ្នករាល់គ្នា។ រាល់អ្នកដែលបានវាយព្រលឹង
តាមរយៈពួកសាក្សី អ្នកនឹងសម្លាប់អ្នកដែលបានសម្លាប់, ហើយសាក្សីម្នាក់មិននឹងសាក្សី
លើព្រលឹងដើម្បីស្លាប់។ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវទទួលប្រាក់លោះសម្រាប់ជីវិតរបស់
យាតករដែលមានទោសត្រូវស្លាប់ ព្រោះគាត់ត្រូវតែត្រូវប្រហារជីវិត។ អ្នករាល់គ្នានឹង
មិនទទួលប្រាក់លោះទោសសម្រាប់អ្នកដែលបានរត់ទៅក្នុងក្រុងជម្រក ដើម្បីឱ្យគេអាច
ត្រលប់មកស្នាក់នៅលើផែនដីវិញបាន រហូតដល់សម្តេចប៉ូប៉ាបាឡាធីស្លាប់។ ហើយអ្នក
រាល់គ្នាមិនត្រូវសម្លាប់ដីដែលអ្នករាល់គ្នារស់នៅនោះទេ ដ្បិតឈាមនេះសម្លាប់ដី ហើយ
ដីនឹងមិនត្រូវបានលាងពីឈាមដែលបានចាក់ចេញលើវានោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវលាងដោយ
ឈាមរបស់អ្នកដែលធ្វើឱ្យចាក់ចេញ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើឱ្យប្រឡាក់ដីដែល
អ្នករាល់គ្នារស់នៅលើវា ដែលខ្ញុំរស់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ព្រោះខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់
ដែលរស់នៅក្នុងកណ្តាលកូនប្រុសស្រីស្រីស្រីស្រី។

៣៦

ហើយពួកអ្នកគ្រប់គ្រងកុលសម្ព័ន្ធកូនប្រុសកាឡាដ កូនប្រុសម៉ាគីរ កូនប្រុស
ម៉ាណាសេរ ពីកុលសម្ព័ន្ធកូនប្រុសយ៉ូសែប បានមកដល់ ហើយពួកគេបាននិយាយនៅ
មុខម៉ូសេស និងនៅមុខអេសាសារសង្ឃី និងនៅមុខពួកអ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះគ្រួសារនៃកូន
ប្រុសអ៊ីស្រាអែល។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់

ព្រះអម្ចាស់របស់យើង ឱ្យប្រគល់ដីមរតកតាមរយៈ ការចាប់ផ្តោតដល់កូនប្រុស
អីស្រាអែល ហើយព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់ព្រះអម្ចាស់របស់យើងឱ្យប្រគល់មរតក
របស់សាលផាដ ដែលជាបងប្អូនប្រុសរបស់យើង ទៅឱ្យកូនស្រីរបស់គាត់។ ហើយពួក
នាងនឹងក្លាយជាប្រពន្ធរបស់បុរសម្នាក់ក្នុងចំណោមកុលសម្ព័ន្ធនៃបុត្រអីស្រាអែល
ហើយចំណែកមរតករបស់ពួកនាងនឹងត្រូវយកចេញពីកម្មសិទ្ធិរបស់ឪពុករបស់យើង
ហើយនឹងត្រូវបន្ថែមទៅក្នុងមរតករបស់កុលសម្ព័ន្ធដែលពួកនាងក្លាយជាប្រពន្ធ ហើយ
ចំណែកមរតករបស់យើងនឹងត្រូវយកចេញ។ ប្រសិនបើមានការដែលលះនៃពួកកូន
ប្រុសអីស្រាអែល នោះការទទួលមរតករបស់ពួកគេនឹងត្រូវបន្ថែមទៅលើការទទួល
មរតកនៃកុលសម្ព័ន្ធដែលពួកគេកើតជាប្រពន្ធ ហើយការទទួលមរតករបស់ពួកគេនឹង
ត្រូវយកចេញពីការទទួលមរតកកុលសម្ព័ន្ធគ្រួសាររបស់យើង។

ហើយម៉ូសេសបានបង្គាប់ទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអីស្រាអែលតាមបញ្ជារបស់ព្រះ
អម្ចាស់ថា៖ ដូច្នោះកុលសម្ព័ន្ធរបស់ពួកកូនប្រុសយ៉ូសែបពួកគេនិយាយ។ នេះជាពាក្យ
ដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់កូនស្រីរបស់សាលផាដថា៖ ទីណាដែលវាពេញចិត្ត
នៅខុដពួកគេ ឱ្យពួកគេជាប្រពន្ធ ប៉ុន្តែត្រូវតែមកពីប្រជាជនរបស់ឪពុករបស់ពួកគេ ឱ្យ
ពួកគេជាប្រពន្ធ។ ហើយមរតករបស់ពួកកូនប្រុសអីស្រាអែលនឹងមិនត្រូវបានផ្ទេរពី
កុលសម្ព័ន្ធមួយទៅកុលសម្ព័ន្ធមួយទេ ដោយសារតែពួកកូនប្រុសអីស្រាអែលនីមួយៗ
នឹងកាន់តាំងនូវមរតកនៃកុលសម្ព័ន្ធនៃគ្រួសាររបស់គាត់។ ហើយកូនស្រីទាំងអស់ដែល
ទទួលមរតកពីកុលសម្ព័ន្ធនៃកូនប្រុសអីស្រាអែល នឹងត្រូវរៀបការជាមួយបុរសម្នាក់ពី
ប្រជាជននៃឪពុករបស់នាង ដើម្បីឱ្យកូនប្រុសអីស្រាអែលនីមួយៗទទួលបានមរតកចិត្ត
របស់គាត់។ ហើយចំណែកនឹងមិនត្រូវបានផ្ទេរពីកុលមួយទៅកុលមួយទៀតទេ ប៉ុន្តែកូន
ប្រុសអីស្រាអែលនីមួយៗនឹងកាន់តាំងនៅក្នុងមរតករបស់ខ្លួន។

តាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់ម៉ូសេ ដូច្នោះកូនស្រីទាំងនោះ
របស់សាលផាដបានធ្វើ។ ហើយ ផើសា អេកឡា មែលខា ណូអា និង ម៉ាឡា ជាកូន
ស្រីរបស់ សាលផាដ បានក្លាយជាប្រពន្ធបងប្អូនដ៏ដូនមួយរបស់ពួកគេ។ ពីប្រជាជន
របស់ម៉ាណាស្សេ កូនប្រុសយ៉ូសែប ពួកគេបានក្លាយជាភរិយា ហើយការទទួលមរតក
របស់ពួកគេបានកើតឡើងលើកុលសម្ព័ន្ធប្រជាជនរបស់ឪពុករបស់ពួកគេ។ នេះជា
បញ្ញត្តិ ក្រឹត្យ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យទាំងអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់តាមរយៈម៉ូសេស
នៅខាងលិចនៃម៉ូរាប ក្បែរទន្លេយ៉ែរដាន ទល់មុខនឹងក្រុងយេរិកូ។

ទ្រឹស្តីយុទ្ធសាស្ត្រ

នេះជាពាក្យសម្តីដែលម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ នៅខាងលើទន្លេហ្សូដាន ក្នុងទីវាលរហោស្ថាន ទៅខាងលិច ជិតសមុទ្រក្រហម រវាងឆ្នាំង គូផែល ឡូបុន ឌីឡូន និងកាតាក្រូសេអា។ ដប់មួយថ្ងៃពីហ្សែប តាមផ្លូវឆ្លង កាត់ភ្នំសេរីរហូតដល់កាដេស៊ីបាណេ។ និងវាបានកើតឡើងក្នុងឆ្នាំទីសែសិប ក្នុងខែទីដប់មួយ ថ្ងៃទីមួយនៃខែ ម៉ូសេសបាននិយាយទៅកាន់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលទាំង អស់ តាមអ្វីទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាដល់គាត់ឱ្យនិយាយទៅកាន់ពួកគេ បន្ទាប់ពីការវាយ ស៊ីហ្គនស្តេចអាម្មរីត ដែលរស់នៅក្នុងហេសបួន និងអ្នកស្តេចនៃ បាសាន ដែលរស់នៅក្នុងអាស្តារ៉ូត និងក្នុងអេប្រេស៊ី។ នៅក្នុងតំបន់ដោយខាងឡើយ ទឹកហ្សូដាន ក្នុងដីម្លាស ម៉ូសេសបានចាប់ផ្តើមពន្យល់ច្បាប់នេះ ដោយនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងបាននិយាយទៅកាន់យើងនៅហេបែប ថា៖ វាក្រប់ គ្រាន់ហើយសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាក្នុងការរស់នៅលើភ្នំនេះ។ ត្រឡប់ក្រោយ ហើយចាក ចេញទៅ អ្នករាល់គ្នា ហើយចូលទៅក្នុងភ្នំអាម្មរីត និងឆ្ពោះទៅរកអ្នកជិតខាងទាំងអស់ នៅអាវ៉ាបា ទៅក្នុងភ្នំ និងវាលទំនាប ហើយឆ្ពោះទៅខាងត្បូង និងតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រនៃ ដីកាណាន និងអង់ទីលីបង់ រហូតដល់ទន្លេធំ គឺទន្លេអ៊ីផ្រាត។ មើលឃើញចុះ គាត់បាន ប្រគល់ដីនេះទៅចំពោះមុខអ្នករាល់គ្នាហើយ ចូលទៅហើយយកកាន់កាប់ដីនោះចុះ ដែលខ្ញុំបានសច្ចាចំពោះឱពុករបស់អ្នករាល់គ្នា គឺអាប្រាហាំ អីសាក និងយ៉ាកុប ថានឹង ឱ្យដល់ពួកគេ និងកូនចៅរបស់ពួកគេជាមួយនឹងពួកគេ។

ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាក្នុងពេលវេលានោះថា ខ្ញុំមិនអាចទ្រទ្រង់អ្នក រាល់គ្នាតែម្នាក់ឯងបានទេ។ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា បានបង្កើនចំនួន អ្នករាល់គ្នា ហើយមើល ថ្ងៃនេះអ្នករាល់គ្នាមានដូចជាផ្កាយនៅលើស្ថានសួគ៌ ច្រើន ណាស់។ សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់ ព្រះទេវតានៃបិតារបស់អ្នករាល់គ្នា បន្ថែមលើអ្នករាល់ គ្នាឱ្យបានពាន់ដងដូចដែលអ្នករាល់គ្នាមាននាពេលនេះ ហើយប្រទានពរដល់អ្នករាល់គ្នា ដូចដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។ តើខ្ញុំនឹងអាចទ្រទ្រង់ការលំបាករបស់ អ្នករាល់គ្នា និងមូលដ្ឋានរបស់អ្នករាល់គ្នា និងការទាស់ទែងរបស់អ្នករាល់គ្នាម្នាក់ឯង បានយ៉ាងណា? ចូរផ្តល់បុរសដែលមានប្រាជ្ញា ចេះដឹង និងយល់ដឹងពីកុលរបស់អ្នក

រាល់គ្នា ហើយខ្ញុំនឹងតាំងគេជាអ្នកដឹកនាំលើអ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នាបាន
ឆ្លើយតបទៅខ្ញុំ និងបាននិយាយថា៖ ពាក្យដែលអ្នកបាននិយាយនោះ ល្អក្នុងការធ្វើ
តាម។ ហើយខ្ញុំបានយកបុរសប្រាជ្ញ ចេះដឹង និងវៃឆ្លាតពីអ្នករាល់គ្នា ហើយខ្ញុំបាន
តែងតាំងពួកគេឱ្យដឹកនាំអ្នករាល់គ្នាជាមេបញ្ជាការរាននាក់ មេបញ្ជាការរយនាក់ មេ
បញ្ជាការហាសិបនាក់ មេបញ្ជាការដប់នាក់ និងមន្ត្រីដល់ចៅក្រមអ្នករាល់គ្នា។ ហើយខ្ញុំ
បានបញ្ជាទៅកាន់ចៅក្រមរបស់អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងពេលវេលានោះថា៖ ស្តាប់រវាងបង
ប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយវិនិច្ឆ័យដោយយុត្តិធម៌រវាងបុរស រវាងបងប្អូន និងរវាងជន
បរទេសរបស់គាត់។ កុំស្គាល់មុខក្នុងការវិនិច្ឆ័យឡើយ តាមអ្នកតូច និងតាមអ្នកធំ អ្នក
ត្រូវវិនិច្ឆ័យ កុំបង្ហាញការលំអៀងចំពោះមុខមនុស្ស ពីព្រោះការវិនិច្ឆ័យគឺជារបស់ព្រះជា
ម្ចាស់ ហើយពាក្យណាដែលលំបាកឬពីអ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាត្រូវនាំមកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ
នឹងស្តាប់វា។ ហើយខ្ញុំបានបញ្ជាទៅអ្នករាល់គ្នាក្នុងពេលវេលានោះនូវពាក្យសំដីទាំង
អស់ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើតាម។

ហើយបានចេញដំណើរពីហ្វូរែប យើងបានឆ្លងកាត់វាលរហោស្ថានដ៏ធំ និងគួរឱ្យ
ខ្លាចនោះទាំងអស់ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញ តាមផ្លូវភ្នំនៃអាម៉ូរីវេ ដូចដែលព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង បានបង្គាប់ដល់យើង ហើយយើងបានមកដល់ការដេស ប
ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាបានមករហូតដល់ភ្នំអាម៉ូរីវេ
ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា។ មើលឃើញ ព្រះ
អម្ចាស់ជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នាបានប្រគល់ទឹកដីនេះជូនអ្នករាល់គ្នានៅចំពោះមុខអ្នក
រាល់គ្នាហើយ។ ចូរឡើងទៅចូលកាន់កាប់វាតាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់ជាម្ចាស់នៃ
ឪពុកម្តាយរបស់អ្នករាល់គ្នាបានមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។ កុំខ្លាច ហើយកុំភ័យ
ខ្លាច។ ហើយអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់បានមកទៅកាន់ខ្ញុំ ហើយបាននិយាយថា៖ ឱ្យយើងធ្វើ
បុរសមុនយើងទៅ ហើយឱ្យពួកគេស៊ើបការណ៍ទឹកដីនោះសម្រាប់យើង ហើយឱ្យ
ពួកគេប្រាប់យើងអំពីផ្លូវដែលយើងនឹងឡើងទៅតាមវា និងទីក្រុងទាំងនោះដែលយើង
នឹងចូលទៅក្នុងពួកវា។ ហើយពាក្យនោះបានពេញចិត្តខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានយកបុរសដប់ពីរ
នាក់ចេញពីអ្នករាល់គ្នា គឺបុរសម្នាក់ៗតាមកុល។ ហើយពួកគេបានបែរត្រឡប់ឡើង
ទៅលើភ្នំ ហើយមកដល់ជ្រលងភ្នំនៃចង្កោមទំពាំងបាយជូរ ហើយបានចារកម្មវា។
ហើយពួកគេបានយកផ្លែឈើនៃដីនោះក្នុងដែនរបស់ពួកគេ ហើយបាននាំមកកាន់អ្នក
រាល់គ្នា ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖ ដីដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង
ប្រទានដល់យើងនោះ ល្អណាស់។

ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបានឆ្លើងទៅ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាបានមិនស្តាប់បង្គាប់ពាក្យ
របស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង។ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានញ៉ាំងញីនៅក្នុងតង់
របស់អ្នករាល់គ្នា ហើយបាននិយាយថា៖ ដោយសារតែព្រះអម្ចាស់ស្តាប់យើង គាត់ទើប
បាននាំយើងចេញពីទីកន្លែងអេហ្ស៊ីប ដើម្បីប្រគល់យើងទៅក្នុងដៃជនជាតិអាម៉ូរី ដើម្បី
បំផ្លាញយើង។ តើយើងកំពុងឡើងទៅណា? ប៉ុន្តែបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នករាល់គ្នាបាន
ធ្វើឱ្យបេះដូងរបស់អ្នករាល់គ្នាវិលចេញ ដោយនិយាយថា ជាតិធំ ច្រើន និងខ្លាំងជាង
យើង ទីក្រុងធំៗ និងមានប្រាការវិញ្ញាណរហូតដល់មេឃ ប៉ុន្តែយើងក៏បានឃើញកូនប្រុស
របស់មនុស្សយក្សនៅទីនោះផងដែរ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា៖
កុំភ័យស្លន់ស្លោ ហើយក៏កុំខ្លាចពួកគេ។ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា ដែល
កំពុងធ្វើដំណើរទៅមុខអ្នករាល់គ្នា គាត់ផ្ទាល់នឹងចូលរួមសង្គ្រាមជាមួយអ្នករាល់គ្នា
ប្រឆាំងនឹងពួកគេ តាមទាំងអស់ដែលគាត់បានធ្វើដល់អ្នករាល់គ្នានៅក្នុង
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងនៅក្នុងវាលរហោសាននេះដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញ តាមផ្លូវភ្នំ
នៃជនជាតិអាម៉ូរីត ដូចជាចិញ្ចឹមអ្នក ព្រះអម្ចាស់ដែល ព្រះរបស់អ្នក ដូចជាមនុស្សម្នាក់
ចិញ្ចឹមកូនប្រុសរបស់គាត់ តាមផ្លូវទាំងអស់ដែលអ្នកបានដើរ រហូតដល់អ្នកបាន
មកដល់ទីកន្លែងនេះ។

ហើយនៅក្នុងពាក្យនេះ អ្នករាល់គ្នាមិនបានជឿលើព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់យើង
ទេ។ អ្នកដែលទៅមុខអ្នករាល់គ្នាដំបូងនៅក្នុងផ្លូវ ដើម្បីជ្រើសរើសកន្លែងសម្រាប់អ្នក
រាល់គ្នា ដោយនាំផ្លូវអ្នករាល់គ្នាក្នុងភ្លើងពេលយប់ បង្ហាញផ្លូវដល់អ្នករាល់គ្នាតាមដែល
អ្នករាល់គ្នាត្រូវដើរលើវា និងក្នុងពេលពេលថ្ងៃ។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានស្តាប់សំឡេងនៃពាក្យសម្តីរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា ហើយព្រះ
អង្គបានខឹងក្រោធ ទ្រង់បានសម្បថថា ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមបុរសទាំងនេះ
នឹងឃើញដីល្អនេះ ដែលខ្ញុំបានស្បថទៅកាន់ឪពុករបស់ពួកគេ លើកលែងតែ កាឡូប
កូនប្រុសយេផុននេ នេះនឹងឃើញវា ហើយខ្ញុំនឹងឱ្យដីដែលគាត់បានឡើងនោះដល់គាត់
និងកូនប្រុសរបស់គាត់ ដោយសារតែគាត់បានប្រកាន់ខ្ជាប់នូវអ្វីៗទាក់ទងនឹង
ព្រះអម្ចាស់។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានខឹងខ្ញុំដោយសារអ្នករាល់គ្នា ដោយមានបន្ទូលថា
ហើយអ្នកក៏នឹងមិនចូលទៅទីនោះដែរ។ យ៉ូស៊ីអា កូនប្រុសរបស់ពួកអ្នក ដែលយំនៅ
ក្បែរអ្នក នេះនឹងចូលទៅទីនោះ ចូរពង្រឹងគាត់ ព្រោះគាត់នឹងឱ្យវាជាមរតកដល់
អ៊ីស្រាអែល។ ហើយកុមារក្មេងគ្រប់រូបដែលមិនដឹងពីល្អឬអាក្រក់នៅថ្ងៃនេះ ពួកគេនឹង
ចូលទៅទីនោះ ហើយខ្ញុំនឹងប្រគល់វាឱ្យពួកគេ ហើយពួកគេនឹងទទួលមរតកវា។ ហើយ

អ្នករាល់គ្នាបានបែរត្រឡប់ទៅបោះជំរុំនៅក្នុងវាលរហោស្ថាន តាមផ្លូវដែលនៅលើសមុទ្រក្រហម។

ហើយអ្នករាល់គ្នាបានឆ្លើយតប និងបាននិយាយថា យើងបានធ្វើបាបចំពោះព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង យើងនឹងឡើងទៅធ្វើសង្គ្រាមតាមគ្រប់អ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងបានបង្គាប់ដល់យើង ហើយម្នាក់ៗបានយកសម្ភារៈយុទ្ធភណ្ឌរបស់ខ្លួន ហើយបានប្រមូលផ្តុំគ្នាឡើងទៅកាន់ភ្នំ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវឡើងទៅទេ ហើយក៏មិនត្រូវប្រយុទ្ធនៃដែរ ដ្បិតខ្ញុំមិននៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាទេ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងមិនត្រូវកម្ទេចនៅចំពោះមុខសត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នាទេ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានស្តាប់ខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តិបំពានពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយដោយបានប្រព្រឹត្តិហិង្សា អ្នករាល់គ្នាបានឡើងទៅភ្នំ។ ហើយជនអាម៉ូរីដែលរស់នៅក្នុងភ្នំនោះបានចេញទៅជួបអ្នករាល់គ្នា ហើយបានដេញតាមអ្នករាល់គ្នាដូចជាយំធ្វើ ហើយបានធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នារបួសពីសេអ៊ីរហូតដល់ហ៊ីរម៉ា។ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានអង្គុយយំនៅមុខព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់មិនបានស្តាប់សំឡេងរបស់អ្នករាល់គ្នាទេ ហើយក៏មិនបានចាប់អារម្មណ៍ចំពោះអ្នករាល់គ្នានោះទេ។

ហើយអ្នករាល់គ្នាបានអង្គុយនៅក្នុងការដេសជាថ្ងៃជាច្រើន ដូចជាថ្ងៃជាច្រើនដែលអ្នករាល់គ្នាភ្លេចអង្គុយ។

២

ហើយ បានត្រឡប់មកវិញ យើងបានចាកចេញទៅកាន់វាលសួត តាមផ្លូវសមុទ្រក្រហម ដែលជារបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅកាន់ខ្ញុំ ហើយយើងបានជំរុំជំរុំវិញភ្នំសេអ៊ីរអស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ឱ្យគ្រប់គ្រាន់ហើយសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាក្នុងការជំរុំវិញភ្នំនេះ ដូច្នោះចូររាក់ទៅខាងជើង ហើយបញ្ជូនទៅកាន់ប្រជាជនថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងឆ្លងកាត់តាមព្រំដែនរបស់បងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នា គឺកូនឲរបស់អេសាវ ដែលរស់នៅក្នុងសេអ៊ីរ ហើយពួកគេនឹងខ្លាចអ្នករាល់គ្នា ហើយពួកគេនឹងប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងខ្លាំង។ កុំចូលរមសង្គ្រាមជាមួយពួកគេទេ ព្រោះខ្ញុំនឹងមិនឱ្យដីរបស់ពួកគេដល់អ្នករាល់គ្នាសូម្បីតែកន្លែងដាក់ជើងមួយ

ក៏ដោយ ដ្បិតខ្ញុំបានឱ្យភ្នំសេអ៊ីរជាមរតកដល់កូនចៅអេសា។ ទិញអាហារពីពួកគេដោយប្រាក់ ហើយបរិភោគ ទទួលយកទឹកដោយការវាស់ពីពួកគេដោយប្រាក់ ហើយផឹក។ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង បានប្រទានពរអ្នកក្នុងគ្រប់ការងារនៃដែនរបស់អ្នក។ ចូរកត់សម្គាល់ថា តើអ្នកបានឆ្លងកាត់វាលរហោស្ថានដីធ្លី និងដីគួរឱ្យខ្លាចនោះដូចម្តេច។ ឃើញ សែសិបឆ្នាំ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនៅជាមួយអ្នក អ្នកមិនខ្វះខាតអីទេ។

ហើយយើងបានឆ្លងកាត់ពួកបងប្អូនរបស់យើង គឺកូនឪវរបស់អេសា^{១១} ដែលរស់នៅក្នុងសេអ៊ីរ តាមផ្លូវអាវាបា ពីអេទ្រ្យាន និងពីហ្គេស្យូនហ្គាប៊ីរ ហើយបានត្រឡប់មកវិញ យើងបានឆ្លងកាត់ផ្លូវវាលរហោស្ថានម្តងទៀត។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា កុំជាសត្រូវជាមួយជនជាតិម្នាម ហើយកុំចូលរួមសង្គ្រាមជាមួយពួកគេ ដ្បិតខ្ញុំនឹងមិនឱ្យដីរបស់ពួកគេដល់អ្នកវាលគ្នាជាមរតកឡើយ ព្រោះខ្ញុំបានប្រទានទីក្រុងអារ៉ូអេរដល់កូនចៅលោតជាមរតករួចហើយ។ ពួកអូមមីនអតីតកាលបានតាំងលំនៅលើទឹកដីនោះ ជាជាតិដ៏ធំ ច្រើន និងខ្លាំងក្លា ដូចជាពួកអាណាគីម។ ពួកវេដេមនឹងត្រូវបានគេចាត់ទុក ហើយទាំងនេះក៏ដូចជាអ្នកអាណាគីមដែរ ហើយអ្នកម្នាមប្រហែលពួកគេថា អេមីម។ ហើយនៅក្នុងសេអ៊ីរ ជនជាតិហ្គីរីបានស្នាក់នៅពីមុន ហើយកូនប្រុសរបស់អេសាបានបំផ្លាញពួកគេ និងបានកម្ចាត់ពួកគេចេញពីមុខពួកគេ។ ហើយពួកគេបានតាំងទីលំនៅជំនួសពួកគេ ដូចរបៀបដែលអ៊ីស្រាអែលបានធ្វើចំពោះដីនៃមរតករបស់គាត់ ដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ពួកគេ។ កឡែកនេះ ដូច្នោះ ចូរអ្នកវាលគ្នាប្រាកដឡើងហើយចាកចេញ ហើយឆ្លងកាត់ជ្រលងភ្នំហ្គាប៊ីរេត។

ហើយថ្ងៃទាំងឡាយដែលយើងបានធ្វើដំណើរពីការដេសបាណេរហូតដល់យើងបានឆ្លងកាត់ជ្រលងហ្គាប៊ីរេត គឺសាមសិបប្រាំបីឆ្នាំ រហូតដល់បន្ទុយដំនាន់ទាំងអស់នៃបុរសអ្នកចម្បាំងបានធ្លាក់ស្លាប់ចេញពីជំរំ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានស្នេហា។ ព្រះ ពួកគេ។ ហើយដែនរបស់ព្រះជាលើពួកគេដើម្បីបំផ្លាញពួកគេចេញពីកណ្តាលជំរំរហូតដល់ពួកគេបានធ្លាក់។

និងវាបានកើតឡើងនៅពេលដែលបុរសទាំងអស់ដែលជាអ្នកចម្បាំងបានធ្លាក់ស្លាប់ចេញពីកណ្តាលប្រជាជន ហើយបាននិយាយ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា៖ អ្នកនឹងឆ្លងកាត់ព្រំដែននៅថ្ងៃនេះ មោរាវ ដែល អារ៉ូអេរ ហើយអ្នកវាលគ្នានឹងទៅជិតកូនឪវាម្ល៉ែន កុំជាអ្នកសត្រូវចំពោះពួកគេ ហើយកុំចូលរួមសង្គ្រាមជាមួយពួកគេ ដ្បិតខ្ញុំមិនឱ្យផែនដីរបស់កូនឪវាម្ល៉ែនដល់អ្នកជាមរតកទេ ព្រោះខ្ញុំបានឱ្យវាដល់កូនឪវាលោតជា

មរតករួចហើយ។ ដីនេះនឹងត្រូវគេរាប់ថាជាដីរេផាអ៊ីម ដ្បិតពួករេផាអ៊ីមធ្លាប់
រស់នៅលើដីនោះពីមុន ហើយពួកអារ្យនីតហៅពួកគេថាស្លុកមុន។ ជាតិដីធំ ច្រើន និង
ខ្លាំងជាងអ្នករាល់គ្នា ដូចជាអ្នកអេណាគីម ហើយព្រះអម្ចាស់បានបំផ្លាញពួកគេនៅ
ចំពោះមុខពួកគេ ហើយបានទទួលមរតក និងបានតាំងទីលំនៅជំនួសពួកគេ រហូតដល់
ថ្ងៃនេះ។ ដូចជាពួកគេបានធ្វើទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអេសាវដែលរស់នៅក្នុងសេអ៊ីរ តាម
របៀបដែលពួកគេបានបំផ្លាញពួកគេនៅចេញពីមុខពួកគេ ហើយពួកគេបានទទួល
មរតកពួកគេ ហើយពួកគេបានតាំងទីលំនៅជំនួសពួកគេរហូតដល់ថ្ងៃនេះ។ ហើយ
ពួកអារ្យនីតដែលរស់នៅក្នុងអាសេដូតរហូតដល់ហ្គាហ្គា និងពួកកាប៉ាដូសដែលបានចេញ
មកពីកាប៉ាដូស បានបំផ្លាញពួកគេ ហើយបានតាំងលំនៅជំនួសពួកគេ។

កន្ទុវនេះ ដូច្នោះ ចូរក្រោកឡើង និងចាកចេញ ហើយអ្នករាល់គ្នាចូរឆ្លងកាត់
ជ្រលងភ្នំអ៊ាណន។ ឃើញ ខ្ញុំបានប្រគល់ទៅក្នុងដៃរបស់អ្នកនូវស្តេចស៊ីហ្វូន
នៃហេសប៊ូន ជាអាម្មីរី និងដីរបស់គាត់។ ចូរចាប់ផ្តើមទទួលមរតក ចូរចូលរួមសង្គ្រាម
ជាមួយគាត់នៅថ្ងៃនេះ។ ចាប់ផ្តើមឱ្យការរន្ធត់របស់អ្នក និងការភ័យខ្លាចរបស់អ្នកលើ
មុខប្រជាជាតិទាំងអស់ដែលនៅក្រោមមេឃ ដែលបានឮឈ្មោះរបស់អ្នកនឹងត្រូវរំខាន
និងនឹងមានការឈឺចាប់ពីមុខរបស់អ្នក។

ហើយខ្ញុំបានបញ្ជូនឯកអគ្គរដ្ឋទូតចេញពីវាលរហោស្ថានកេដេម៉ូតទៅកាន់ស្តេច
ស៊ីហ្វូននៃហេសប៊ូនដោយពាក្យសន្តិភាព ដោយនិយាយថា ខ្ញុំនឹងឆ្លងកាត់ទឹកដីរបស់
អ្នក ដោយដើរតាមផ្លូវ ខ្ញុំនឹងមិនងាកទៅស្តាំឬឆ្វេងទេ។ អាហារដោយប្រាក់ អ្នកនឹងលក់
ដល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងញ៉ាំ និងទឹកដោយប្រាក់ អ្នកនឹងលក់ដល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងផឹក លើក
លែងតែថា ខ្ញុំនឹងឆ្លងកាត់ដោយជើង។ ដូចជាពួកគេបានធ្វើទៅខ្ញុំ គឺកូនប្រុសរបស់
អេសាវដែលរស់នៅក្នុងសេអ៊ីរ និងជនជាតិម្ល៉ាបដែលរស់នៅក្នុងអាវ៉ាអេរ រហូតដល់ខ្ញុំ
កន្លងផុតទន្លេយ៉ារដានទៅកាន់ទឹកដីដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់យើងប្រទាន
ដល់យើង។ ហើយស៊ីហ្វូនស្តេចហេសប៊ូនមិនបានចង់ឱ្យយើងឆ្លងកាត់តាមរយៈគាត់ទេ
ព្រោះថាព្រះអម្ចាស់ព្រះយើងបានធ្វើឱ្យព្រះវិញ្ញាណគាត់រឹង ហើយបានធ្វើឱ្យចិត្តគាត់
ខ្លាំង ដើម្បីឱ្យគាត់នឹងត្រូវប្រគល់ទៅក្នុងដៃអ្នក ដូចជាក្នុងថ្ងៃនេះ។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ មើល ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមប្រគល់ស៊ីហ្វូន
ស្តេចហេសប៊ូន ជាជនអាម្មីរី និងដីរបស់គាត់នៅចំពោះមុខអ្នក ហើយចាប់ផ្តើមទទួល
មរតកដីរបស់គាត់។ ហើយស្តេចស៊ីហ្វូននៃហេសប៊ូនបានចេញទៅជួបយើង គាត់នឹង
ប្រជាជនទាំងអស់របស់គាត់ ដើម្បីធ្វើសង្គ្រាមនៅយ៉ាសា។ ហើយព្រះអម្ចាស់

ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងបានប្រគល់គាត់ទុកនៅចំពោះមុខយើង ហើយយើងបានវាយ
ប្រហារគាត់ និងកូនប្រុសទាំងអស់របស់គាត់ និងប្រជាជនទាំងអស់របស់គាត់។ ហើយ
យើងបានចាប់យកទីក្រុងទាំងអស់របស់គាត់នៅក្នុងពេលនោះ ហើយយើងបានបំផ្លាញ
ទាំងស្រុងទីក្រុងទាំងអស់របស់គាត់ ហើយប្រើប្រាស់ពួកគេ និងកូនរបស់ពួកគេ យើងមិន
បានទុកអ្នកណាម្នាក់ឱ្យរស់នៅទេ។ លើកលែងតែគោក្របី យើងបានប្លន់ ហើយយើង
បានយកទ្រព្យសម្បត្តិដែលប្លន់ដណ្តើមមកពីទីក្រុងទាំងនោះ។ ពីក្រុងអារ៉ូអេរ ដែលស្ថិត
នៅមាត់ទន្លេអារណន និងក្រុងដែលនៅក្នុងជ្រលង និងរហូតដល់ភ្នំហ្គីលាអាដ មិនមាន
ក្រុងណាមួយដែលរួចផុតពីពួកយើងបានទេ។ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង បាន
ប្រគល់ទាំងអស់ទៅក្នុងដៃរបស់យើង។ លើកលែងតែជិតកូនប្រុសអាម៉ូន យើងមិនបាន
ចូលទៅជិតទាំងអស់ដែលជាប់គ្នានឹងទឹកហូរយ៉ាបុក និងទីក្រុងដែលនៅក្នុងតំបន់ភ្នំ
ដូចជាព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់យើងបានបញ្ជាដល់យើង។

៣

ហើយបានបែរត្រឡប់ យើងបានឡើងទៅតាមផ្លូវទៅកាន់បាសាន ហើយអ្នកស្តេច
នៃបាសានបានចេញមកជួបយើង គាត់ផ្ទាល់និងប្រជុំជនទាំងអស់របស់គាត់ ដើម្បី
ធ្វើសង្គ្រាមនៅអេដ្រាអ៊ីម។ ហើយព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅកាន់ខ្ញុំថា៖ កុំភ័យគាត់ទេ
ពីព្រោះខ្ញុំបានប្រគល់គាត់ទៅក្នុងដៃរបស់អ្នកហើយ ហើយប្រជាជនទាំងអស់របស់គាត់
ហើយដីទាំងអស់របស់គាត់ ហើយអ្នកនឹងធ្វើទៅគាត់ដូចជាអ្នកបានធ្វើទៅស៊ីហ្គនស្តេច
នៃជនជាតិអាម៉ូនី ដែលបានរស់នៅក្នុងហេសបួន។ ហើយព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់
យើងបានប្រគល់គាត់ទៅក្នុងដៃរបស់យើង និងអ្នកស្តេចនៃបាសាន និងប្រជាជនទាំង
អស់របស់គាត់ ហើយយើងបានវាយគាត់រហូតដល់មិនទុកចោលកូនចៅរបស់គាត់។

ហើយយើងបានចាប់យកទីក្រុងទាំងអស់របស់គាត់នៅក្នុងពេលនោះ។ មិនមាន
ទីក្រុងណាមួយដែលយើងមិនបានយកពីពួកគេទេ គឺហុកសិបទីក្រុង ទាំងអស់តំបន់ជុំ
វិញនារប្បាបរបស់ស្តេចអ្នកនៅក្នុងបាសាន។ ទីក្រុងទាំងអស់ត្រូវបានបង្ហាំង មាន
ជញ្ជាំងខ្ពស់ ច្រកទ្វារ និងស្នូល លើកលែងតែទីក្រុងរបស់ជនជាតិផេរេសៀដែលមាន
ច្រើនណាស់។ យើងបានបំផ្លាញ ដូចជាយើងបានធ្វើដល់ស្តេចស៊ីហ្គននៃហេសបួន
ហើយយើងបានបំផ្លាញទីក្រុងទាំងអស់បន្តបន្ទាប់ រួមទាំងស្រ្តី និងកុមារ។ ហើយយើង
បានប្លន់យកជនបាលទាំងអស់ និងទ្រព្យសម្បត្តិទីក្រុងទាំងនោះសម្រាប់ខ្លួនយើង
ផ្ទាល់។

ហើយយើងបានយកដីនៅក្នុងពេលនោះពីវិទ្យុស្តង់ដារនៃជនជាតិ
អាមេរិក ដែលគឺនៅខាងលើនៃទន្លេហ្សកដាន់ ពីទន្លេអាណាន់ហើយរហូតដល់អេម៉ាន់។
ជនជាតិផ្លូរីស៊ីហ្គេរ៉ាហ្គីម៉ាន់ថា សានីយ៉ែរ ហើយជនជាតិអាមេរិកបានហៅវាថា សានីរ។
ទីក្រុងទាំងអស់នៃមីសូរី ហ្គីលាដទាំងមូល និងបាសានទាំងមូលរហូតដល់អែលខា
និងអេដ្រាអិម ជាទីក្រុងនៃព្រះរាជាណាចក្រអ្នកនៅក្នុងបាសាន ដោយសារតែលើក
លែងតែអ្នក ស្តេចបាសាន ត្រូវបានទុកចោលពីពួកវាផ្ទៃក្នុង នោះមើលអើ ក្រែងបស់
គាត់គឺជាគ្រែដេក មើលអើ ក្រែងនេះនៅក្នុងទីក្រុងចុងបំផុតរបស់កូនធម្មាម៉ូន ប្រាំបួនគូ
បិតជាប្រវែងរបស់វា និងបួនគូបិតជាទីងរបស់វា តាមគូបិតរបស់បុរស។ ហើយយើង
បានទទួលមរតកដីនោះក្នុងពេលនោះ ពីក្រុងអារ៉ូអេរ ដែលស្ថិតនៅក្បែរតែមន្ត្រី
អារណន និងពាក់កណ្តាលភ្នំហ្គីលាអាដ ព្រមទាំងក្រុងទាំងអស់របស់វា ខ្ញុំបានប្រគល់ឲ្យ
កុលសម្ព័ន្ធវិបិម និងកុលសម្ព័ន្ធប្តាដ។ ហើយផ្នែកដែលនៅសល់នៃហ្គីលាដ និងទាំង
អស់ផ្នែកបាសានព្រះរាជាណាចក្រអ្នក ខ្ញុំបានឱ្យដល់ពាក់កណ្តាលកុលសម្ព័ន្ធ
ម៉ាណាសសេ និងទាំងអស់តំបន់ជុំវិញអាហ្គេប្តា ទាំងអស់បាសាននោះ ដីអេដ្រាអិមនឹង
ត្រូវគេរាប់។ ហើយ យើង កូនប្រុសរបស់ម៉ាណាសេ បានយកតំបន់ជុំវិញអាហ្គេប្តាទាំង
អស់ រហូតដល់ព្រំដែនហ្គាហ្គាស៊ី និងម៉ាខាដី គាត់បានដាក់ឈ្មោះពួកវាតាមឈ្មោះ
របស់គាត់ថា បាសាន ថោអ៊ូម យើងអីរ រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ ហើយខ្ញុំបានប្រគល់
ហ្គីលាអាដដល់ម៉ាយរ។ ហើយទៅកាន់រូបិម និងប្តាដ ខ្ញុំបានឱ្យដីពីហ្គីលាដ រហូតដល់
ទន្លេអាណន កណ្តាលទន្លេជាព្រំដែន ហើយរហូតដល់ទន្លេយ៉ាបុក ដែលជាព្រំដែនទៅ
កាន់កូនអេម៉ាន់។ ហើយអារ៉ាបា និងយ៉ែរដាន ជាព្រំដែនម៉ាហានាវេត រហូតដល់សមុទ្រ
អារ៉ាបា គឺសមុទ្រអ៊ែរីយ៉ាល ដោយអាលេដូត ផាសប្តា ខាងកើត។

ហើយខ្ញុំបានបញ្ជាទៅអ្នករាល់គ្នានៅពេលនោះថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់
របស់អ្នករាល់គ្នាបានប្រទានដីនេះជាមរតកដល់អ្នករាល់គ្នា។ ចូរប្រដាប់អាវុធខ្លួនឯង
ហើយដើរទៅមុខបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នា គឺជាកូនចេញស្រែអែល រាល់អ្នកដែលមាន
សមត្ថភាព។ លើកលែងតែភរិយារបស់អ្នករាល់គ្នា និងកូនធម្មារបស់អ្នករាល់គ្នា
និងជនបស់របស់អ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំដឹងថាអ្នករាល់គ្នាមានជនបស់ច្រើន ឱ្យពួកគេស្តាប់នៅ
ក្នុងក្រុងទាំងនោះរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលខ្ញុំបានប្រគល់ដល់អ្នករាល់គ្នា រហូតដល់ព្រះ
អម្ចាស់ប្រទានសេចក្តីសម្រាក ព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងប្រទានសេចក្តីសុខដល់បងប្អូន
ប្រុសរបស់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដែរ ហើយពួកគេទាំងនេះនឹងទទួលមរតកដី
ដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់យើងប្រទានដល់ពួកគេនៅភាគខាងលិចនៃទន្លេយ៉ែរដាន់
ហើយបន្ទាប់មកអ្នករាល់គ្នានឹងត្រឡប់មកវិញម្នាក់ៗទៅកាន់មរតករបស់ខ្លួនដែលខ្ញុំបាន
ប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា។

ហើយខ្ញុំបានបញ្ជូនទៅកាន់យ៉ូស៊ីអាក្នុងពេលវេលានោះថា៖ ភ្នែករបស់អ្នករាល់គ្នា
បានឃើញទាំងអស់នូវអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងបានធ្វើទៅកាន់ស្តេច
ទាំងពីរនេះ។ ដូច្នោះព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងនឹងធ្វើដូចគ្នាទៅកាន់នគរទា អ្នក
រាល់គ្នាកុំខ្លាចពួកគេ ព្រោះថាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ព្រះអង្គនឹងប្រយុទ្ធ
សម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។

ហើយខ្ញុំបានអង្វរព្រះអម្ចាស់ក្នុងពេលវេលានោះថា ព្រះអម្ចាស់ ព្រះ អ្នកបានចាប់
ផ្តើមបង្ហាញដល់អ្នកបម្រើរបស់អ្នកនូវកម្លាំងរបស់អ្នក និងបុព្វសភាពរបស់អ្នក និងដៃដី
មានបុព្វសភាព និងដៃដីខ្ពស់ ដ្បិតនរណាម្នាក់គឺជាព្រះនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ ឬនៅលើ
ផែនដី អ្នកណានឹងធ្វើដូចជាអ្នកបានធ្វើ និងតាមកម្លាំងរបស់អ្នក? ដូច្នោះ បានឆ្លងកាត់
ហើយ ខ្ញុំនឹងឃើញដ៏ល្អនេះ ដែលស្ថិតនៅហួសពីទន្លេយ៉ែរដាន់ ភ្នំល្អនេះ
និងអង់ទីលីបាណុន។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមើលរំលងខ្ញុំដោយសារតែអ្នកទាំងអស់ ហើយមិនបាន
ស្តាប់ខ្ញុំទេ ហើយព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅកាន់ខ្ញុំថា៖ ចូរឱ្យគ្រប់គ្រាន់ចំពោះអ្នក កុំ
និយាយពាក្យនេះទៀតឡើយ។ ឡើងទៅលើកំពូលភ្នំដែលបានឆ្លាក់ ហើយក្រឡេក
មើលដោយភ្នែករបស់អ្នកទៅកាន់សមុទ្រ ខាងជើង ខាងត្បូង និងខាងកើត ហើយមើល
ដោយភ្នែករបស់អ្នក ដោយសារអ្នកនឹងមិនឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉ែរដាន់នេះទេ។ ហើយបញ្ជូន
ដល់យ៉ូស៊ីអាក ពង្រឹងគាត់ និងលើកទឹកចិត្តគាត់ ដ្បិតគាត់នឹងឆ្លងកាត់នៅមុខប្រជាជន
នេះ ហើយគាត់នឹងឱ្យពួកគេទទួលមរតកនូវទឹកដីទាំងអស់ដែលអ្នកបានឃើញ។ ហើយ
យើងបានអង្គុយក្នុងជ្រលងជិតផ្ទះផ្លូវហ្គោរ។

៤

ហើយកន្លះនេះ អឺរ៉ាលីអែល ចូរស្តាប់ក្រឹត្យ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យទាំងអស់ ដែលខ្ញុំ
បង្រៀនអ្នករាល់គ្នាថ្ងៃនេះឱ្យធ្វើតាម ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នារស់ និងកើនច្រើនឡើង ហើយ
នៅពេលចូលទៅ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលមរតកដី ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃបិតា
របស់អ្នករាល់គ្នា ប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា។ កុំបន្ថែមទៅលើពាក្យដែលខ្ញុំបញ្ជូនដល់អ្នក
រាល់គ្នា ហើយកុំដកចេញពីវា។ រក្សាការបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង
គ្រប់អ្វីដែលខ្ញុំបញ្ជូនដល់អ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ។ ភ្នែករបស់អ្នករាល់គ្នាបានឃើញទាំង
អស់នូវអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងបានធ្វើទៅកាន់បាណាល់ផេអ័រ

ដោយសារតែមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលបានដើរតាមបាណាល់ផែនការ ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់
របស់អ្នករាល់គ្នាបានបំភ្លឺភ្នែកគាត់ចេញពីចំណោមអ្នករាល់គ្នា។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាដែល
ជាប់នឹងព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក នៅរស់ទាំងអស់គ្នារហូតដល់ថ្ងៃនេះ។

មើលឃើញ ខ្ញុំបានបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នានូវក្រឹត្យនិងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ ដូចជាព្រះ
អម្ចាស់បានបង្ហាត់ដល់ខ្ញុំ ឱ្យធ្វើដូច្នោះក្នុងទឹកដីដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងចូលទៅនៅទីនោះ
ដើម្បីទទួលមរតកវា។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរក្សា និងនឹងធ្វើតាម ព្រោះនេះគឺជាប្រាជ្ញា
និងការយល់ដឹងរបស់អ្នករាល់គ្នានៅចំពោះមុខប្រជាជាតិទាំងអស់ ដែលនឹងបាន
ស្តាប់ពីគម្រោងទាំងនេះទាំងអស់ ហើយពួកគេនឹងនិយាយថា មើល ប្រជាជនដ៏ប្រាជ្ញ
និងមានចំណេះដឹង គឺជាប្រជាជាតិដ៏ធំនេះ។ ព្រោះថា ជាតិដ៏ធំណាមួយដែលមានព្រះ
ចូលជិតដល់ពួកគេ ដូចជាព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់យើង នៅក្នុងអ្វីទាំងអស់ដែលយើង
អំពោរនារទ្រង់? តើជាតិដ៏ធំណាមួយដែលមានក្រឹត្យនិងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យយុត្តិធម៌ស្របតាម
ច្បាប់ទាំងអស់នេះ ដែលខ្ញុំប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ?

ចូរយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះខ្លួនអ្នក ហើយការពារព្រលឹងរបស់អ្នកឱ្យបានយ៉ាងខ្លាំង
កុំភ្លេចនូវពាក្យទាំងអស់ដែលភ្នែករបស់អ្នកបានឃើញ ហើយកុំឱ្យពាក្យទាំងនោះចាក
ចេញពីចេះដូងរបស់អ្នកពេញមួយជីវិតរបស់អ្នក ហើយអ្នកត្រូវបង្រៀនកូនប្រុសរបស់
អ្នក និងកូនចៅរបស់អ្នក អំពីថ្ងៃដែលអ្នករាល់គ្នាបានឈរនៅចំពោះព្រះភ្នែក
ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងនៅហូរែប នៅថ្ងៃនៃការប្រជុំ នៅពេលដែលព្រះអង្គបានមាន
បន្ទូល ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ប្រមូលប្រជាជនមកឱ្យខ្ញុំ ហើយឱ្យពួកគេស្តាប់
ពាក្យរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យពួកគេរៀនកើតការភ័យខ្លាចខ្ញុំគ្រប់ថ្ងៃដែលពួកគេរស់នៅលើ
ផែនដី ហើយពួកគេនឹងបង្រៀនកូនប្រុសរបស់ពួកគេ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានចូលទៅ
ជិត ហើយបានឈរនៅជើងភ្នំ ហើយភ្នំនោះកំពុងឆេះភ្លើងរហូតដល់មេឃ មានភាព
ងងឹត ភាពស្រអាប់ និងព្យុះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាពី
កណ្តាលនៃភ្លើងជាសំឡេងពាក្យដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបាន
ឃើញរូបរាងណាមួយទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែសំឡេងប៉ុណ្ណោះ។ ហើយគាត់បានប្រកាសដល់
អ្នករាល់គ្នានូវវិសញ្ញារបស់គាត់ ដែលគាត់បានបញ្ជាដល់អ្នករាល់គ្នាឱ្យធ្វើតាម គឺ
ពាក្យដប់ប្រការ ហើយគាត់បានសរសេរវាទាំងនោះលើផ្ទាំងថ្មពីរផ្ទាំង។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាត់ដល់ខ្ញុំនៅពេលនោះ ដើម្បីបង្រៀនអ្នករាល់គ្នានូវ
ក្រឹត្យក្រុម និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើតាមវាទាំងនោះនៅលើផែនដី
ដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងចូលទៅទីនោះ ដើម្បីទទួលមរតកវា។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរក្សា

ព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា យ៉ាងខ្លាំង ព្រោះថាអ្នករាល់គ្នាមិនបានឃើញរូបរាងណាមួយ នៅក្នុងថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ទៅកាន់អ្នករាល់គ្នានៅហូរវែបនៅលើភ្នំពីកណ្តាល ភ្លើង។ កុំប្រព្រឹត្តខុសច្បាប់ ហើយធ្វើរូបចម្លាក់សំណាកសម្រាប់ខ្លួនអ្នករាល់គ្នា គឺរូប សំណាកណាមួយ ទាំងប្រុសឬស្រី។ រូបសណ្ឋានរបស់សត្វគ្រប់ប្រភេទដែលនៅលើ ផែនដី រូបសណ្ឋានរបស់រក្សិមានស្លាប់គ្រប់ប្រភេទដែលហោះនៅក្រោមមេឃ រូបភាព របស់សត្វល្អិតទាំងអស់ដែលលូនលើផែនដី រូបភាពរបស់ត្រីទាំងអស់ដែលមានក្នុងទឹក នៅក្រោមផែនដី។ ហើយកុំសម្លឹងឡើងទៅមេឃ ហើយឃើញព្រះអាទិត្យ ព្រះច័ន្ទ និង ផ្កាយ និងពិភពលោកទាំងអស់នៃមេឃ ដោយត្រូវបញ្ឆោតទៅគោរពបូជាពួកវា និង បម្រើពួកវា ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបានចាត់ឱ្យពួកវាដល់ប្រជាជាតិទាំង អស់ដែលនៅក្រោមមេឃ។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នា ព្រះជាម្ចាស់បានយក ហើយបាននាំអ្នក រាល់គ្នាចេញពីដីអេហ្ស៊ីប ពីចង្ក្រានដែក ពីអេហ្ស៊ីប ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាជាប្រជាជនកេរ្តិ៍ ដ៏ណែលរបស់ព្រះអង្គ ដូចនៅថ្ងៃនេះ។

ហើយព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់បានខឹងខ្ញុំអំពីពាក្យសម្តីដែលនិយាយដោយអ្នក រាល់គ្នា ហើយបានស្បថថាខ្ញុំនឹងមិនឆ្លងកាត់ទន្លេយ័រដាននេះទេ និងថាខ្ញុំនឹងមិនចូល ទៅក្នុងទឹកដីដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នកជាមរតកនោះ ទេ។ ខ្ញុំនឹងស្តាប់នៅក្នុងដីនេះ ហើយខ្ញុំនឹងមិនឆ្លងកាត់ទន្លេយ័រដាននេះទេ ប៉ុន្តែអ្នករាល់ គ្នានឹងឆ្លងកាត់ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលមរតកដ៏ល្អនេះ។ ប្រយ័ត្នចំពោះអ្នករាល់គ្នា កុំ ភ្លេចនូវសេចក្តីសម្បោរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយ អ្នករាល់គ្នា ហើយកុំប្រព្រឹត្តខុសច្បាប់ និងធ្វើរូបចម្លាក់សាមីយតាមអ្វីទាំងអស់ ដែល ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបានហាមឃាត់ចំពោះអ្នក។ ដោយសារព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក គឺជាភ្លើងដែលស្រូបទាំងអស់ ជាព្រះជាម្ចាស់ដែលច្រណែន។

ប្រសិនបើអ្នកបង្កើតកូនប្រុស និងកូនចៅហើយរស់នៅលើផែនដីយូរ ហើយ ប្រព្រឹត្តខុសច្បាប់ ធ្វើរូបចម្លាក់ជារូបសណ្ឋានគ្រប់យ៉ាង ហើយធ្វើអំពើអាក្រក់ចំពោះមុខ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា ធ្វើឱ្យគាត់ខឹង ខ្ញុំសាក្សីចំពោះអ្នករាល់គ្នាថ្ងៃនេះ ទាំង ស្ថានសួគ៌ និងផែនដី ថាដោយការបំផ្លាញ អ្នករាល់គ្នានឹងបាត់បង់ពីផែនដី ដែលអ្នក រាល់គ្នាកំពុងឆ្លងកាត់ទន្លេយ័រដានទៅទីនោះ ដើម្បីទទួលមរតក អ្នករាល់គ្នានឹងមិនរស់ យូរថ្ងៃលើវាទេ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានបំផ្លាញទាំងស្រុង។ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹង បែកខ្ញែកអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងជាតិសាសន៍ទាំងអស់ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវទុកចោល តិចតួចក្នុងចំនួននៅក្នុងជាតិសាសន៍ទាំងអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់នឹងនាំអ្នករាល់គ្នាទៅនៅ ទីនោះ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបម្រើនៅទីនោះនូវព្រះដទៃទៀត ដែលជាការងារនៃដៃ

មនុស្ស គឺលើនិងថ្ម ដែលមិនអាចមើលឃើញ ហើយក៏មិនអាចស្តាប់ ហើយក៏មិនអាច
បរិភោគ ហើយក៏មិនអាចផ្ទុកនឹង។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់
របស់អ្នករាល់គ្នានៅទីនោះ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរកឃើញគាត់ នៅពេលដែលអ្នក
ស្វែងរកគាត់ដោយដឹងចិត្តទាំងមូលរបស់អ្នក និងដោយព្រលឹងទាំងមូលរបស់អ្នក នៅ
ក្នុងទុក្ខវេទនារបស់អ្នក។ ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងនោះ ពាក្យទាំងអស់នេះនឹង
កើតឡើងមកលើអ្នក ហើយអ្នកនឹងត្រឡប់ទៅរកព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក
ហើយអ្នកនឹងស្តាប់បង្គាប់តាមសំឡេងរបស់ព្រះអង្គ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏មាន
ព្រះហឫទ័យអាណិត គឺព្រះរបស់អ្នក នឹងមិនបោះបង់អ្នកទេ ហើយក៏នឹងមិនបំផ្លាញអ្នក
ដែរ ព្រះអង្គនឹងមិនភ្លេចសន្ធិសញ្ញារបស់ដីតារបស់អ្នកដែលព្រះអម្ចាស់បានស្បថចំពោះ
ពួកគេនោះទេ។

សួរអំពីថ្ងៃមុនៗទាំងនោះដែលបានកើតឡើងមុនអ្នក ចាប់ពីថ្ងៃដែលព្រះបាន
បង្កើតមនុស្សលើផែនដី និងពីចុងមេឃម្ខាងរហូតដល់ចុងមេឃម្ខាងទៀត ថាតើបាន
កើតឡើងតាមពាក្យដ៏ធំនេះដែរឬទេ ថាតើត្រូវបានជ្រើសរើសនេះដែរឬទេ ថាតើជាតិណា
បានជួសជុល។ ព្រះជាម្ចាស់ដ៏រស់ បាននិយាយចេញពីកណ្តាលភ្លើង ដូចរបៀបដែល
អ្នកបានឮ ហើយអ្នកបានរស់ ប្រសិនបើព្រះបានសាកល្បងដោយចូលយកជាតិមួយ
សម្រាប់ព្រះអង្គពីកណ្តាលជាតិមួយទៀត ក្នុងការសាកល្បង និងក្នុងសញ្ញា និងក្នុងអញ្ញត
ហេតុ និងក្នុងសង្គ្រាម និងក្នុងដៃដីខ្លាំង និងក្នុងដៃដីខ្ពស់ និងក្នុងទស្សនៈដ៏ធំ តាមទាំង
អស់អ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់យើងបានធ្វើនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីបនៅចំពោះមុខអ្នក
ដែលកំពុងមើល ដើម្បីឱ្យអ្នកដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនេះ គឺជា
ព្រះជាម្ចាស់ ហើយមិនមានព្រះជាម្ចាស់ផ្សេងទៀតលើកំលែងតែព្រះអង្គ។ ពីស្ថានសួគ៌
សំឡេងរបស់គាត់បានឮបាន ដើម្បីបង្រៀនអ្នក ហើយលើផែនដី គាត់បានបង្ហាញភ្លើង
ដ៏ធំរបស់គាត់ដល់អ្នក ហើយអ្នកបានឮពាក្យរបស់គាត់ពីកណ្តាលភ្លើង។

ដោយសារតែការស្រឡាញ់របស់ទ្រង់លើបិតារបស់អ្នក និងទ្រង់បាន
ជ្រើសរើសពូជពង្សរបស់ពួកគេជាមួយពួកគេគឺអ្នករាល់គ្នា ហើយទ្រង់ផ្ទាល់បាននាំអ្នក
ចេញដោយកម្លាំងដ៏ធំរបស់ទ្រង់ពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដើម្បីបំផ្លាញប្រជាជាតិដ៏ធំ និងខ្លាំង
ជាងអ្នក នៅចំពោះមុខអ្នក ដើម្បីនាំអ្នកចូល និងប្រគល់ដីរបស់ពួកគេឱ្យអ្នកជាមរតក
ដូចដែលអ្នកមាននៅថ្ងៃនេះ។

ហើយអ្នកនឹងដឹងថ្ងៃនេះ ហើយអ្នកនឹងត្រឡប់ចិត្តមកវិញ ថាព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់
អ្នកនេះជាព្រះនៅស្ថានសួគ៌ខាងលើ និងនៅលើផែនដីខាងក្រោម ហើយមិនមានព្រះ

ណាទៀតលើកដែលងត់ព្រះអង្គ។ ហើយរក្សាពាក្យបញ្ជារបស់ទ្រង់ និងច្បាប់របស់ទ្រង់ ដែលខ្ញុំបញ្ជាទៅអ្នករាល់គ្នាថ្ងៃនេះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នានឹងកូនឧបរបស់អ្នករាល់គ្នា បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាមានសុខសាន្ត ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានអាយុវែងនៅលើផែនដីដែល ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នាប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នាគ្រប់ថ្ងៃទាំងអស់។ បន្ទាប់មក ម៉ូសេសបានបំបែកទីក្រុងបីនៅហួសពីទន្លេយ៉ែរដាន់ ខាងកើតព្រះអាទិត្យ។ ដើម្បីរត់ភៀសទៅទីនោះ សម្រាប់អ្នកយាតករដែលបានសម្លាប់អ្នកជិតខាងដោយមិន ដឹងខ្លួន ហើយគាត់មិនបានស្អប់បុគ្គលនោះពីមុនម្សិលមិញ និងពីមុនម្សិលមិញទៀត ហើយគាត់នឹងរត់ភៀសទៅជម្រកក្នុងទីក្រុងណាមួយក្នុងចំណោមទីក្រុងទាំងនេះ ហើយ គាត់នឹងរស់។ ទីក្រុងបួនរក្សាភារវាលរហោស្ថាន ក្នុងដែនដីវាលទំនាបសម្រាប់កុលសម្ព័ន្ធ រើមិន និងទីក្រុងវាម្នាក់ក្នុងហ្គីណាដសម្រាប់កុលសម្ព័ន្ធហ្គាឌី និងទីក្រុងហ្គូឡុងក្នុងបាសាន សម្រាប់កុលសម្ព័ន្ធម៉ាណាសសេ។

នេះជាច្បាប់ ដែលម៉ូសេសបានដាក់ទុកនៅចំពោះមុខកូនឧបរបស់អ៊ីស្រាអែល។ ទាំងនេះគឺជាការបន្ទាល់ ច្បាប់កំណត់ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យដែលម៉ូសេសបាននិយាយទៅ កាន់ពួកកូនអ៊ីស្រាអែល នៅពេលដែលពួកគេបានចេញពីស្រុកអេហ្ស៊ីប។ នៅក្នុងតំបន់ ខាងលើនៃទន្លេហ្សែកដាន់ ក្នុងជ្រលងភ្នំ ជិតផ្ទះផ្លូវរ នៅក្នុងដែនដីរបស់ស្តេចស៊ីហ្វូន នៃជនជាតិអាមីរីត ដែលបានរស់នៅក្នុងក្រុងហេសបួន ដែលម៉ូសេសនឹងកូនចៅរបស់ អ៊ីស្រាអែលបានវាយប្រហារ នៅពេលដែលពួកគេបានចេញមកពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយពួកគេបានទទួលមរតកដ៏របស់គាត់ និងដីរបស់ស្តេចអ្នកនៃបាសាន ជាស្តេចទាំង ពីររបស់ជនជាតិអាមីរីត ដែលគឺនៅហួសទន្លេយ៉ែរដាន់ ខាងទិសខាងកើតនៃព្រះអា ទិត្យ។ ពីអារ៉ូអេរ ដែលស្ថិតនៅលើច្រាំងទន្លេអាណន និងលើភ្នំស៊ីហ្វូន ដែលគឺហេរម៉ូន ទាំងអស់នៃទីវាលអាវ៉ាហ្វាសទន្លេហ្សែកដាន់ទៅខាងកើតព្រះអាទិត្យ ដោយអាសេដុត ដែលដាច់

ហើយម៉ូសេសបានហៅអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរស្តាប់ អ៊ីស្រាអែលអើយ ច្បាប់ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យទាំងអស់ដែលខ្ញុំនិយាយក្នុង ត្រចៀករបស់អ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរៀនពួកវា ហើយអ្នករាល់គ្នា នឹងរក្សាធ្វើតាមពួកវា។ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា បានធ្វើសន្យាជាមួយ អ្នករាល់គ្នា នៅហ្វូរេប។ ព្រះអម្ចាស់មិនបានធ្វើសន្ធិសញ្ញានេះជាមួយឪពុករបស់អ្នក

រាល់គ្នាទេ ប៉ុន្តែជាមួយអ្នករាល់គ្នា ដែលទាំងអស់គ្នារស់នៅទីនេះថ្ងៃនេះ។ ព្រះអម្ចាស់
បាននិយាយជាមួយអ្នករាល់គ្នាមុខប្រទះមុខនៅលើភ្នំព្រឹកណ្តាលភ្លើង។ ហើយខ្ញុំបាន
ឈរនៅចន្លោះព្រះអម្ចាស់និងអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងពេលវេលានោះ ដើម្បីប្រកាសដល់អ្នក
រាល់គ្នានូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានភ័យខ្លាចពីមុខនៃភ្លើង
ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបានឡើងទៅលើភ្នំ ដោយនិយាយថា ខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ដែលបាននាំអ្នកចេញពីទឹកដីអេហ្ស៊ីប ពីផ្ទះនៃទាសភាព។

មិននឹងមានព្រះដទៃទៀតសម្រាប់អ្នកនៅចំពោះមុខខ្ញុំ។

កុំធ្វើរបបចម្លាក់សម្រាប់ខ្លួនអ្នក ហើយកុំធ្វើសាច់ស្រដៀងនៃអ្វីៗទាំងអស់ ដែល
នៅក្នុងស្ថានសួគ៌ខាងលើ ហើយដែលនៅក្នុងផែនដីខាងក្រោម ហើយដែលនៅក្នុងទឹក
នៅខាងក្រោមផែនដី។ កុំថ្វាយបង្គំពួកវា ហើយកុំបម្រើពួកវា ដ្បិតខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ជាព្រះជាម្ចាស់ច្រណែន ដែលសងសឹកបាបរបស់ឪពុកលើកូនចៅ
រហូតដល់ជំនាន់ទីបី និងទីបួន ចំពោះអ្នកដែលស្អប់ខ្ញុំ។ និងធ្វើការរត់គ្នាចូលទៅក្នុងរាប
ពាន់ជំនាន់ ទៅកាន់អ្នកដែលស្រលាញ់ខ្ញុំ និងទៅកាន់អ្នកដែលរក្សាបញ្ជារបស់ខ្ញុំ។
កុំយកឈ្មោះព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកលើការកត់ប្រយោជន៍ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់
អ្នកនឹងមិនធ្វើឱ្យស្អាតនូវអ្នកដែលយកឈ្មោះរបស់ព្រះអង្គលើការកត់ប្រយោជន៍។

ការពារថ្ងៃនៃសប្បាតូសឱ្យបរិសុទ្ធ តាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់
អ្នកបានបង្គាប់ដល់អ្នក។ ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ អ្នកត្រូវធ្វើការ និងធ្វើការងារទាំង
អស់របស់អ្នកឱ្យស្រេច។ ប៉ុន្តែថ្ងៃទីប្រាំពីរគឺជាថ្ងៃសប្បាតរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់
របស់អ្នក អ្នកមិនត្រូវធ្វើការងារណាមួយក្នុងថ្ងៃនោះទេ គឺអ្នក កូនប្រុសរបស់អ្នក កូនស្រី
របស់អ្នក អ្នកបម្រើប្រុសរបស់អ្នក អ្នកបម្រើស្រីរបស់អ្នក គោរបស់អ្នក សត្វបង្គោល
របស់អ្នក សត្វចិញ្ចឹមទាំងអស់របស់អ្នក និងជនបរទេសដែលរស់នៅជាមួយអ្នក
ដើម្បីឱ្យអ្នកបម្រើប្រុសរបស់អ្នក អ្នកបម្រើស្រីរបស់អ្នក និងសត្វបង្គោលរបស់អ្នកបាន
សម្រាក ដូចជាអ្នកដែរ។ ហើយអ្នកនឹងចងចាំថា អ្នកធ្លាប់ជាអ្នកបម្រើក្នុងប្រទេស
អេហ្ស៊ីប ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកបាននាំអ្នកចេញពីទីនោះដោយព្រះហស្តមាន
អំណាច និងដោយព្រះបាហុខ្ពស់។ ដោយសារតែនេះ ព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកបាន
បញ្ជាដល់អ្នកឱ្យរក្សាថ្ងៃសប្បិទ និងធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធ។ គោរពឪពុកនិងម្តាយរបស់អ្នក ដូច
ដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបានបង្គាប់អ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នកបានសុខ និងដើម្បីឱ្យ
អ្នករស់បានយូរលើផែនដីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នក។ អ្នក
មិនត្រូវសម្លាប់ទេ។ កុំ ប្រព្រឹត្ត ការ ផិត ក្បត់។ អ្នកមិនត្រូវលួចទេ។ អ្នកមិនត្រូវធ្វើប្តូរ

ក្លែងក្លាយប្រឆាំងនឹងអ្នកជិតខាងរបស់អ្នកទេ។ កុំប្រាថ្នាភរិយារបស់អ្នកជិតខាងអ្នក កុំ
ប្រាថ្នាផ្ទះរបស់អ្នកជិតខាងអ្នក ហើយក៏កុំប្រាថ្នាដីរបស់គាត់ កូនរបស់គាត់ អ្នកបម្រើស្រី
របស់គាត់ គោរបស់គាត់ សត្វបង្កោលរបស់គាត់ សត្វចិញ្ចឹមទាំងអស់របស់គាត់ ឬអ្វីទាំង
អស់ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកជិតខាងអ្នក។

ពាក្យទាំងនេះ ព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងអស់របស់អ្នកទាំង
អស់នៅលើភ្នំ ពីកណ្តាលភ្លើង ភាពងងឹត ភាពងងឹត ព្យុះ ដោយសំឡេងដ៏ធំ ហើយមិន
បានបន្ថែមទៀតទេ ហើយបានសរសេរវាទាំងនោះលើផ្ទាំងថ្មពីរ ហើយបានប្រគល់ដល់
ខ្ញុំ។ ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮសំឡេងមកពីកណ្តាលភ្លើង
ហើយភ្នំកំពុងឆេះដោយភ្លើង អ្នករាល់គ្នាទាំងអស់គ្នាបានចូលមកជិតខ្ញុំ គឺប្រមុខនៃ
កូនសម្ព័ន្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា និងក្រុមប្រឹក្សាចាស់ទុំរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នា
បាននិយាយថា៖ មើល ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង បានបង្ហាញសិរីរុងរឿង
របស់ទ្រង់ដល់យើង ហើយយើងបានឮសំឡេងរបស់ទ្រង់ចេញពីកណ្តាលភ្លើង។ នៅថ្ងៃ
នេះ យើងបានឃើញថា ព្រះជាម្ចាស់នឹងមានបន្ទូលទៅកាន់មនុស្ស ហើយគេនឹង
រស់នៅ។ ហើយកុំឡូវនេះ កុំឱ្យយើងស្លាប់ទេ ពីព្រោះភ្លើងដ៏ធំនេះនឹងបំផ្លាញយើង
ប្រសិនបើយើងបន្តស្តាប់សំឡេងព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងទៀត ហើយយើង
នឹងស្លាប់។ តើនរណាម្នាក់ជាសាមីខ្លួនដែលបានឮសំឡេងព្រះជាម្ចាស់ជីវិតកំពុង
និយាយចេញពីកណ្តាលភ្លើងដូចជាយើង ហើយនឹងរស់នៅបានទេ? សូមអ្នកចូលទៅ
ជិត ហើយស្តាប់ទាំងអស់នូវអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងនឹងមានបន្ទូល
ហើយអ្នកនឹងនិយាយមកកាន់យើងនូវអ្វីទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់
យើងនឹងមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នក ហើយយើងនឹងស្តាប់ ហើយយើងនឹងធ្វើតាម។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានឮសំឡេងនៃពាក្យរបស់អ្នករាល់គ្នាកំពុងនិយាយទៅកាន់ខ្ញុំ
ហើយព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅកាន់ខ្ញុំថា ខ្ញុំបានឮសំឡេងនៃពាក្យរបស់ប្រជាជននេះ
ដែលគេបាននិយាយទៅកាន់អ្នកទាំងអស់នោះ គឺត្រឹមត្រូវទាំងអស់ដែលគេបាន
និយាយ។ តើនរណានឹងធ្វើឱ្យដឹងចិត្តរបស់ពួកគេក្នុងខ្លួនពួកគេដូច្នោះ ដើម្បីឱ្យពួកគេ
ខ្លាចខ្ញុំនិងរក្សាបទបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ខ្ញុំគ្រប់ថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យពួកគេនិងកូនចៅរបស់ពួកគេ
មានសុខសាន្តរហូតអស់កាល្ស? ទៅចុះ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ចូរអ្នករាល់គ្នា
ត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ប៉ុន្តែអ្នកចូរឈរនៅទីនេះជាមួយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹង
និយាយប្រាប់អ្នកនូវពាក្យបញ្ជា ក្រឹត្យ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យទាំងអស់ ដែលអ្នកត្រូវបំពេញ
ដល់ពួកគេ ហើយឱ្យពួកគេប្រតិបត្តិដូច្នោះនៅក្នុងដីដែលខ្ញុំប្រទានជាមរតកដល់ពួកគេ។
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរក្សាធ្វើតាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបាន

បង្គាប់ទៅអ្នក មិនត្រូវបត់ទៅស្តាំ ហើយក៏មិនទៅឆ្វេងដែរ។ តាមផ្លូវទាំងអស់ ដែល
ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក បានបញ្ជាឱ្យអ្នកដើរក្នុងនោះ ដើម្បីឱ្យព្រះអង្គប្រទាន
សេចក្តីសុខដល់អ្នក ហើយអ្នកនឹងរស់បានយូរ នៅលើផែនដីដែលអ្នកនឹងទទួល
មរតក។

៦

ហើយទាំងនេះគឺជាព្រះបញ្ញត្តិ និងក្រឹត្យ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យទាំងអស់ ដែល
ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង បានបង្គាប់ឱ្យប្រជ្រៀនអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីធ្វើតាមនៅ
ក្នុងដី ដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងចូលទៅទីនោះ ដើម្បីទទួលមរតកវា។ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា
ខ្លាចព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា រក្សាបានទាំងអស់នូវក្រឹត្យរបស់ព្រះអង្គ
និងបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអង្គ ដែលខ្ញុំបង្គាប់ដល់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ គឺទាំងអ្នក កូនប្រុសរបស់អ្នក
និងចៅរបស់អ្នក គ្រប់ថ្ងៃនៃជីវិតរបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានអាយុវែង។

ហើយចូរស្តាប់ អ៊ីស្រាអែល ហើយចូរការពារធ្វើតាម ដើម្បីឱ្យវាល្អសម្រាប់អ្នក
ហើយដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាកើនចំនួនយ៉ាងខ្លាំង ដូចដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់នៃឪពុក
របស់អ្នកបានមានបន្ទូលថានឹងប្រទានដល់អ្នកនូវដីដែលមានទឹកដោះគោនិងទឹកឃុំហូរ
ចូល។ ហើយនេះគឺជាច្បាប់ទាំងអស់ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យទាំងអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់បាន
បញ្ជាដល់កូនចៅអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងវាលរហោស្ថាន នៅពេលដែលពួកគេបានចេញ
មកពីដីប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ចូរស្តាប់ អ៊ីស្រាអែល ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើង
ព្រះអម្ចាស់គឺជាព្រះតែមួយ។ ហើយអ្នកនឹងស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក
ដោយចិត្តទាំងមូល ដោយព្រលឹងទាំងមូល និងដោយកម្លាំងទាំងមូលរបស់អ្នក។ ហើយ
ពាក្យទាំងនេះដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នកថ្ងៃនេះនឹងនៅក្នុងបេះដូងរបស់អ្នក និងនៅក្នុង
ព្រលឹងរបស់អ្នក។ ហើយអ្នកនឹងប្រជ្រៀនកូនប្រុសរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងនិយាយអំពី
ពួកវាទៅកាន់ពួកគេ នៅពេលអ្នកអង្គុយក្នុងផ្ទះ និងនៅពេលអ្នកដើរតាមផ្លូវ និង
នៅពេលអ្នកដេក និងនៅពេលអ្នកក្រោកឡើង។ ហើយអ្នកនឹងចងពួកវាជាសញ្ញាលើដៃ
របស់អ្នក ហើយវានឹងមិនរង្គោះរង្គើមុខភ្នែករបស់អ្នក។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង
សរសេរវាលើបន្ទះ ទ្វារនៃផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នា និងលើច្រកទ្វាររបស់អ្នករាល់គ្នា។

ហើយនឹងកើតឡើងនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនាំអ្នកចូល
ទៅក្នុងដីដែលទ្រង់បានសម្បូរជាមួយឪពុករបស់អ្នក ជួនអាប្រាហាំ និងអ៊ីសាក និង

យ៉ាកុប ដើម្បីប្រទានដល់អ្នកនូវទីក្រុងធំៗនិងល្អដែលអ្នកមិនបានសាងសង់ ផ្ទះដែល
ពេញដោយរបស់ល្អទាំងអស់ ដែលអ្នកមិនបានបំពេញ អាងស្តុកទឹកដែលបានដាក់
ដែលអ្នកមិនបានដាក់ ចំការទំពាំងបាយជូរនិងចំការអូលីវ ដែលអ្នកមិនបានដាំ ហើយ
នៅពេលអ្នកបានបរិភោគនិងបានពេញ ចូររៀបចំខ្លួនអ្នក កុំឱ្យអ្នកភ្លេច។ ព្រះអម្ចាស់
ព្រះរបស់អ្នក ដែលបាននាំអ្នកចេញពីដីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ពីផ្ទះទាសភាព។ អ្នកនឹងខ្លាច
ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងបម្រើព្រះអង្គតែម្នាក់ឯង ហើយអ្នក
នឹងគោរពជាប់នឹងព្រះអង្គ ហើយអ្នកនឹងស្បថក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ។

កុំទៅតាមព្រះផ្សេងទៀតពីព្រះនៃជាតិសាសន៍ដែលនៅជុំវិញអ្នករាល់គ្នា។
ដោយសារព្រះជាអ្នកច្រណែន ព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកនៅក្នុងចំពោះអ្នក កុំឱ្យ
ព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកកំហឹងដោយកំហឹងចំពោះអ្នក ហើយគាត់បំផ្លាញអ្នកចេញពីមុខ
ផែនដី។

កុំ សាកល្បង ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់ របស់ អ្នក ដូច ជា របៀប ដែល អ្នក បាន
សាកល្បង នៅ ក្នុង ការ សាកល្បង នោះ។ អ្នកត្រូវរក្សាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក សក្ខីកម្ម និងក្រឹត្យទាំងអស់ដែលទ្រង់បានបញ្ជាដល់អ្នក។ ហើយ
អ្នកនឹងធ្វើអ្វីដែលគួរឱ្យពេញចិត្ត និងល្អនៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក
ដើម្បីឱ្យអ្នកបានល្អ ហើយអ្នកចូលទៅទទួលមរតកដ៏ល្អដែលព្រះអម្ចាស់បានសង្ខេបដល់
ឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នា។ ដើម្បីបំណេញសត្រូវទាំងអស់របស់អ្នកចេញពីមុខអ្នក ដូច
ដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូល។

ហើយនឹងកើតឡើងនៅពេលដែលកូនប្រុសរបស់អ្នកសួរអ្នកនៅថ្ងៃស្អែក ដោយ
និយាយថា អ្វីទៅជាសក្ខីកម្ម ក្រឹត្យ និងសាលក្រមទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់
យើងបានបញ្ជាដល់យើង? ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់កូនប្រុសរបស់អ្នកថា យើង
ធ្លាប់ជាអ្នកបម្រើរបស់ផារ៉ោននៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយព្រះអម្ចាស់បាននាំយើង
ចេញពីទីនោះដោយដៃដ៏មានអំណាច និងដោយដៃដ៏ខ្ពស់។ ហើយព្រះអម្ចាស់បាន
ប្រទានសញ្ញានិងអព្ភតុល្យដ៏ធំនិងអាក្រក់នៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប លើផារ៉ោននិងលើ
ផ្ទះរបស់គាត់ ចំពោះមុខយើង។ ហើយគាត់បាននាំយើងចេញពីទីនោះ ដើម្បីប្រទានដី
នេះដល់យើង ដែលគាត់បានស្បថថានឹងប្រទានដល់ចិត្តរបស់យើង។ ហើយ
ព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់យើងឱ្យធ្វើតាមក្រឹត្យទាំងអស់នេះ គឺឱ្យខ្លាចព្រះអម្ចាស់ជា
ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ដើម្បីឱ្យវាណាស់ម្រាប់យើងគ្រប់ថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យយើងរស់នៅដូចជា
សព្វថ្ងៃនេះ។ ហើយការប្រោសលោភនឹងមានចំពោះយើង ប្រសិនបើយើងរក្សាធ្វើតាម

បញ្ញត្តិទាំងអស់ទាំងនេះនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ដូចដែល
ទ្រង់បានបង្ហាច់យើង។

៧

ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនាំអ្នកចូលទៅក្នុងដីដែលអ្នកកំពុង
ចូលទៅទីនោះដើម្បីទទួលមរតកវា ហើយទ្រង់ដេញប្រជាជាតិធំៗចេញពីមុខអ្នក គឺ
ជនជាតិហ៊ីត ជនជាតិហ្គីហ្គាស ជនជាតិអាម៉ូរី ជនជាតិកាណាន ជនជាតិផេនីស៊ី
ជនជាតិហ៊ីរ៉េ និងជនជាតិយេហូស៊ី ជាប្រជាជាតិទាំងប្រាំពីរដែលមានចំនួនច្រើន និង
ខ្លាំងជាងអ្នករាល់គ្នា ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងប្រគល់ពួកគេចូលទៅ
ក្នុងដៃរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងវាយប្រហារពួកគេ អ្នកនឹងលុបបំបាត់ពួកគេដោយការ
បំផ្លាញ អ្នកនឹងមិនធ្វើសន្ធិសញ្ញាជាមួយពួកគេ ហើយក៏មិនបង្ហាញក្តីមេត្តាដល់ពួកគេ។
ហើយអ្នកមិនត្រូវរៀបការជាមួយពួកគេឡើយ។ ផីលារបស់អ្នកមិនត្រូវឱ្យទៅកូនប្រុស
របស់គាត់ ហើយផីលារបស់គាត់មិនត្រូវយកមកជាប្រពន្ធកូនប្រុសរបស់អ្នកឡើយ។ ដ្បិត
គេនឹងបង្វែរកូនប្រុសរបស់អ្នកឱ្យឃ្នាតពីខ្ញុំ ហើយគេនឹងបម្រើព្រះដទៃ ព្រះអម្ចាស់
នឹងខឹងសម្បុរដោយកំហឹងលើអ្នករាល់គ្នា ហើយនឹងបំផ្លាញអ្នកយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ប៉ុន្តែ
អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើដូច្នោះចំពោះពួកគេ៖ អាសនៈបូជារបស់ពួកគេអ្នករាល់គ្នានឹងរុះរើ
និងសរសេររបស់ពួកគេអ្នករាល់គ្នានឹងបំបែក និងដើមឈើស្ការៈរបស់ពួកគេអ្នករាល់គ្នា
នឹងកាប់ និងរូបចម្លាក់នៃព្រះរបស់ពួកគេអ្នករាល់គ្នានឹងដុតដោយភ្លើង។ ដោយសារតែ
អ្នកជាប្រជាជនបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ហើយព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបានជ្រើសរើសអ្នកឱ្យជាប្រជាជនដ៏មានតម្លៃរបស់ព្រះអង្គ
លើសពីប្រជាជាតិទាំងអស់ដែលមាននៅលើផែនដី។

មិនមែនដោយសារតែអ្នករាល់គ្នាមានច្រើនជាងជាតិសាសន៍ទាំងអស់ទេ ដែល
ព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នា ព្រោះអ្នករាល់គ្នាមានតិចជាងជាតិសាសន៍ទាំង
អស់។ ប៉ុន្តែដោយសារតែព្រះអម្ចាស់ស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា និងរក្សាសច្ចាដែលទ្រង់បាន
ស្នូចចំពោះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នា ព្រះអម្ចាស់បាននាំអ្នករាល់គ្នាចេញដោយដៃដ៏ខ្លាំងក្លា
ហើយព្រះអម្ចាស់បានលោះអ្នកពីផ្ទះទាសភាព ពីដៃរបស់ផារ៉ោនស្តេចនៃ
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយអ្នកនឹងដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក គឺជា
ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ស្មោះត្រង់ ដែលរក្សាសន្ធិសញ្ញា និងការមេត្តាចំពោះអស់អ្នកដែល
ស្រឡាញ់ព្រះអង្គ និងរក្សាការបង្ហាច់របស់ព្រះអង្គ រហូតដល់មួយពាន់ជំនាន់។ ហើយ

នឹងសងត្រឡប់ទៅកាន់អ្នកដែលស្អប់តាមរយៈមុខរបស់ពួកគេ ដើម្បីបំផ្លាញពួកគេ
ហើយនឹងមិនយឺតយ៉ាវចំពោះអ្នកដែលស្អប់ទេ គឺនឹងសងត្រឡប់ទៅកាន់ពួកគេ
តាមរយៈមុខរបស់ពួកគេ។

ហើយអ្នកនឹងរក្សាបញ្ញត្តិទាំងអស់ និងក្រឹត្យទាំងអស់ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យទាំងនេះ
ដែលខ្ញុំបញ្ជូនដល់អ្នកថ្ងៃនេះឱ្យធ្វើ។ ហើយនៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នាក្រឹត្យទាំងនេះ
ហើយរក្សានិងធ្វើតាមវាទាំងនោះ ព្រះអម្ចាស់ជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងការពារសន្យានិង
ព្រះគុណដែលទ្រង់បានសង្ខេបចំពោះឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នា។ និងព្រះអង្គនឹងស្រលាញ់
អ្នក និងប្រទានពរដល់អ្នក និងបង្កើនចំនួនអ្នក ហើយព្រះអង្គនឹងប្រទានពរដល់កូនចៅ
នៃផ្ទះរបស់អ្នក និងផ្តល់ផលនៃជីវិតរបស់អ្នក គឺស្រូវរបស់អ្នក ស្រូវរបស់អ្នក និងប្រេងរបស់
អ្នក ហ្វូងគោរបស់អ្នក និងហ្វូងច្រៀមរបស់អ្នក នៅលើដីដែលព្រះអម្ចាស់បានស្បថដល់
បិតារបស់អ្នកថា នឹងប្រគល់ដីល់អ្នក។ អ្នកនឹងទទួលបានលើសពីជាតិសាសន៍ទាំងអស់
គ្មានមនុស្សគ្មានកូនក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាទេ ហើយក៏គ្មានស្ត្រីគ្មានកូនដែរ និងក្នុង
ចំណោមសត្វចិញ្ចឹមរបស់អ្នកក៏ដូចគ្នា។ ហើយព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក នឹងដកចេញពី
អ្នកនូវជំងឺទាំងអស់ ហើយនូវជំងឺអាក្រក់ទាំងអស់របស់អេហ្ស៊ីប ដែលអ្នកបានឃើញ និង
ដែលអ្នកបានដឹង គាត់នឹងមិនដាក់លើអ្នកទេ ហើយគាត់នឹងដាក់វាទាំងនោះលើ
អស់អ្នកដែលស្អប់អ្នក។

ហើយអ្នកនឹងស៊ីទ្រព្យដែលបានប្តូរទាំងអស់នៃប្រជាជាតិទាំងឡាយដែល
ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នក។ ភ្នែករបស់អ្នកនឹងមិនអាណិតលើ
ពួកគេទេ ហើយអ្នកមិនគួររម្ងៃព្រះទាំងឡាយរបស់ពួកគេឡើយ ព្រោះនេះគឺជាឧប
សគ្គដល់អ្នក។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកនិយាយក្នុងចិត្តរបស់អ្នកថា ជាតិទេនេះធំជាងខ្ញុំ តើខ្ញុំនឹងអាច
បំផ្លាញពួកគេបានយ៉ាងដូចម្តេច? កុំខ្លាចពួកគេ ចូរចងចាំអំពីអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជា
ម្ចាស់របស់អ្នកបានធ្វើដល់ជានោន និងជនជាតិអេហ្ស៊ីបទាំងអស់។ ការសាកល្បងដ៏ធំ
ដែលភ្នែករបស់អ្នកបានឃើញ សញ្ញានិងអព្ភុតហេតុដ៏ធំទាំងនោះ ដែលខ្លាំង និងដៃដី
ខ្ពស់ ដូចជាព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកបាននាំអ្នកចេញ ដូច្នោះព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក
រាល់គ្នានឹងធ្វើទៅកាន់ប្រជាជាតិទាំងអស់ ដែលអ្នកខ្លាចពីមុខរបស់ពួកគេ។ ហើយ
ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក នឹងធ្វើពពួកដង្ហែរចូលទៅក្នុងពួកគេ រហូតដល់ពួក
ដែលសល់នៅ និងពួកដែលលាក់ពីអ្នក នឹងត្រូវបំផ្លាញ។ អ្នកនឹងមិនត្រូវវាយពីមុខពួកគេ
ទេ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកគង់នៅក្នុងអ្នក ជាព្រះដ៏ធំ និងដ៏មានអំណាច។

ហើយព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក នឹងប្រើប្រាស់ជាតិសាសន៍ទាំងនេះ ដើម្បីឱ្យអ្នក
តាមបណ្តើរៗ ។ អ្នកនឹងមិនអាចបំផ្លាញពួកគេយ៉ាងឆាប់រហ័សបានទេ ដើម្បីដឹងនឹងមិន
ក្លាយជាស្លាប់ស្លូន្យ ហើយសត្វព្រៃនឹងមិនកើនឡើងលើអ្នក។ និងព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងប្រគល់ពួកគេទៅក្នុងដៃរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងបំផ្លាញពួកគេ
ដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំ រហូតដល់អ្នកបំផ្លាញពួកគេចោលទាំងស្រុង។ ហើយនឹង
ប្រគល់ស្តេចរបស់ពួកគេទៅក្នុងដៃរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបំផ្លាញឈ្មោះ
របស់ពួកគេចេញពីទឹកភ្នែងនោះ។ គ្មាននរណាម្នាក់នឹងប្រឆាំងនឹងអ្នកបានទេ រហូតដល់
អ្នកបំផ្លាញពួកគេទាំងស្រុង។

រួចម្នាក់របស់ព្រះទាំងនោះរបស់ពួកគេ អ្នករាល់គ្នានឹងដុតដោយភ្លើង។ កុំប្រាថ្នា
ប្រាក់ ឬមាសពីពួកគេ ហើយកុំយកសម្រាប់ខ្លួនអ្នក ព្រែងលោក្ខករពិបាកដោយសារវា
ព្រោះថាវាជាភាពស្អប់ខ្ពើមចំពោះព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក។ ហើយអ្នកមិនត្រូវនាំ
សេចក្តីស្អប់ខ្ពើមចូលក្នុងផ្ទះរបស់អ្នកទេ ហើយអ្នកនឹងក្លាយជារត្នដែលត្រូវបណ្តុស
ដូចជារាងដែរ។ អ្នកនឹងស្អប់ខ្ពើមវាយ៉ាងខ្លាំង ហើយអ្នកនឹងស្អប់ខ្ពើមវាយ៉ាងខ្លាំង ព្រោះវា
ជារត្នដែលត្រូវបណ្តុស។

៨

បញ្ញត្តិទាំងអស់ដែលខ្ញុំបញ្ជូនដល់អ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងរក្សាធ្វើតាម
ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នារស់នៅ និងកើនច្រើនឡើង ហើយចូលទៅ និងទទួលមរតកនូវដី
ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នាបានស្បថដល់បិតារបស់អ្នករាល់គ្នា។
ហើយអ្នកនឹងចងចាំផ្លូវទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបាននាំអ្នកនៅ
ក្នុងវាលរហាស្ថន ដើម្បីឱ្យព្រះអង្គបង្កើតក្នុងអ្នក និងសាកល្បងអ្នក ហើយដើម្បីឱ្យ
ដឹងពីអ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ថាតើអ្នកនឹងរក្សាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអង្គឬទេ។ ហើយ
គាត់បានធ្វើទុក្ខបុកម្តេញអ្នក ហើយគាត់បានធ្វើឱ្យអ្នកឃ្នាន ហើយគាត់បានចិញ្ចឹមអ្នក
នូវម៉ាណា ដែលពួកឪពុករបស់អ្នកមិនបានដឹង ដើម្បីគាត់អាចប្រកាសទៅអ្នកថា មនុស្ស
នឹងរស់មិនមែនលើនីប៉ុងតែមួយទេ ប៉ុន្តែលើគ្រប់ពាក្យដែលចេញមកតាមរយៈមាត់ព្រះ
មនុស្សនឹងរស់។ ឈុតសម្លៀកបំពាក់របស់អ្នកមិនបានចាស់ទ្រុឌទ្រោម ស្បែកដើង
របស់អ្នកមិនបានរលុង ដើងរបស់អ្នកមិនបានក្លាយជាមានកន្ទួល អស់រយៈពេល
សែសិបឆ្នាំ។

ហើយអ្នកនឹងដឹងក្នុងចិត្តរបស់អ្នកថា ដូចជាមនុស្សម្នាក់អប់រំកូនប្រុសរបស់គាត់ ដូច្នោះដែរព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងអប់រំអ្នក។ ហើយអ្នកនឹងរក្សាបញ្ញត្តិ របស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ដើម្បីដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះអង្គ ហើយដើម្បីខ្លាច ព្រះអង្គ។

ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក នឹងនាំអ្នកចូលទៅក្នុងដីល្អ និងធំទូលាយ ដែលមានទឹកហូរ និងប្រភពទឹកជ្រៅ ហូរចេញតាមវាលទំនាប និងតាមភ្នំ។ ដីនៃស្រូវ សាលី និងស្រូវបាលី ដើមទំពាំងបាយជូរ ដើមល្វា ដើមទទឹម ដីនៃដើមអូលីវ ប្រេង និង ទឹកប្លូ ដីដែលអ្នកនឹងញ៉ាំងបំប៉ងរបស់អ្នកដោយមិនមានភាពក្រីក្រ និងអ្នកនឹងមិនខ្វះខាត អ្វីទាំងអស់នៅលើវា ដីដែលចម្រើន និងពីភ្នំរបស់អ្នកនឹងដឹកយកស្ពាន។

ហើយអ្នកនឹងញ៉ាំង និងនឹងពេញ ហើយអ្នកនឹងប្រទានពរព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ អ្នក លើផែនដីដ៏ល្អ ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់អ្នក។ ប្រយ័ត្នខ្លួនឯងកុំឱ្យភ្លេចព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ដោយមិនរក្សាបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ សេចក្តីវិនិច្ឆ័យ និងក្រឹត្យរបស់ទ្រង់ ដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ។ កុំឱ្យបានញ៉ាំងហើយផ្អែក និងបានសង់ផ្ទះល្អហើយ រស់នៅក្នុងនោះ និងនៅពេលគោនិងចៀមរបស់អ្នកបានកើនឡើង ប្រាក់និងមាស បានកើនឡើង និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកមាននឹងបានកើនឡើង។ អ្នកត្រូវបានលើក ឡើងក្នុងដួងចិត្ត ហើយអ្នកភ្លេចព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នក ដែលបាននាំអ្នកចេញពីដី ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ពីផ្ទះទាសភាព។ របស់ព្រះអង្គដែលបាននាំអ្នកកាត់តាមវាល រហោស្ថានដ៏ធំនិងគួរឱ្យខ្លាចនោះ ដែលមានពស់ខាំ និងខ្យង និងការស្រែកទឹក ដែល មិនមានទឹកឡើយ ព្រះអង្គដែលបាននាំទឹកចេញមកឱ្យអ្នកពីថ្មចោតជាប្រភពទឹក។ របស់ដែលបានចិញ្ចឹមអ្នកនូវមាត់ណានៅក្នុងទីវាលរហោស្ថាន ដែលអ្នកមិនបានដឹង និងបិទរបស់អ្នកក៏មិនបានដឹងដែរ ដើម្បីឱ្យគាត់ធ្វើឱ្យអ្នកទន់ទាប និងសាកល្បងអ្នក ហើយធ្វើល្អដល់អ្នកនៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងអស់របស់អ្នក។ កុំនិយាយក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ថា កម្លាំងរបស់ខ្ញុំ និងអំណាចនៃដៃរបស់ខ្ញុំបានធ្វើឱ្យខ្ញុំមានពលកម្មដ៏ធំនេះ។ ហើយអ្នក នឹងចងចាំព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ដែលគាត់ផ្តល់កម្លាំងដល់អ្នកដើម្បីធ្វើឱ្យ មានថាមពល ហើយដើម្បីឱ្យគាត់បង្កើតសន្តិសញ្ញារបស់គាត់ ដែលព្រះអម្ចាស់បាន ស្ត្រីដល់បិទរបស់អ្នក ដូចជាថ្ងៃនេះ។

ហើយវានឹងកើតឡើងប្រសិនបើអ្នកបំភ្លេចព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក ហើយអ្នកដើរ តាមព្រះដទៃទៀត ហើយអ្នកបម្រើពួកគេ ហើយអ្នកថ្វាយបង្គំពួកគេ ខ្ញុំធ្វើសក្តិកម្មដល់ អ្នករាល់គ្នាថ្ងៃនេះទាំងផ្ទៃមេឃនិងផែនដីថាអ្នករាល់គ្នានឹងវិនាសដោយការវិនាស។

ដូចជាជាតិសាសន៍ដែលនៅសេសសល់ទាំងអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់បំផ្លាញ នៅចំពោះមុខអ្នករាល់គ្នា ដូច្នេះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបំផ្លាញដែរ ដោយសារតែអ្នករាល់គ្នា មិនបានស្តាប់បង្គាប់សំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា។

៩

ស្តាប់ អ៊ីស្រាអែល អ្នកកំពុងឆ្គងកាត់ទន្លេហ្សកដានថ្ងៃនេះ ដើម្បីចូលទៅទទួល មរតកប្រជាជាតិធំៗ និងខ្លាំងជាងអ្នកទាំងអស់ ទីក្រុងធំៗ និងមានប្រាសាទរហូតដល់ ស្ថានសួគ៌។ ប្រជាជនដ៏ធំ ច្រើន និងខ្ពស់ គឺកូនចៅរបស់អាណា ដែលអ្នកស្គាល់ ហើយ អ្នកបានឮ តើនរណានឹងអាចប្រឆាំងនឹងកូនចៅរបស់អាណាបាន? ហើយអ្នកនឹងដឹងនៅ ថ្ងៃនេះថា ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនេះនឹងយាងនៅមុខអ្នក គឺជាភ្លើងដែលរះ សម្លាប់ នេះនឹងបំផ្លាញពួកគេ ហើយនេះនឹងបង្វិលពួកគេចេញពីមុខអ្នក ហើយនឹង បំផ្លាញពួកគេដោយរហ័ស ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅអ្នក។ កុំនិយាយក្នុង ចិត្តរបស់អ្នកថា នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកបំផ្លាញប្រជាជាតិទាំងនេះពីមុខ អ្នក ដោយសារសេចក្តីសុចរិតរបស់ខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់បាននាំខ្ញុំមកទទួលមរតកដ៏ដ៏ល្អនេះ។ មិនមែនដោយសារតែភាពសុចរិតរបស់អ្នក ក៏មិនមែនដោយសារតែភាពបរិសុទ្ធនៃដួង ចិត្តរបស់អ្នកទេ ដែលអ្នកចូលដើម្បីទទួលមរតកដ៏របស់ពួកគេ ប៉ុន្តែដោយសារតែភាព អាក្រក់នៃប្រជាជាតិទាំងនេះ ព្រះអម្ចាស់នឹងបំផ្លាញពួកគេពីមុខអ្នក ហើយដើម្បីឱ្យ បង្កើតសេចក្តីសប្បាយដល់ព្រះអម្ចាស់បានស្ងៀមចំពោះបិតារបស់យើង គឺអាប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប។

ហើយអ្នកនឹងដឹងនៅថ្ងៃនេះថា មិនមែនដោយសារភាពសុចរិតរបស់អ្នកទេដែល ព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកប្រទានដ៏ល្អនេះដល់អ្នកឱ្យទទួលមរតក ពីព្រោះអ្នកជា ប្រជាជនដ៏ធំច្រើន។ ចូរចងចាំ កុំបំភ្លេចពីអំពើទាំងអស់ដែលអ្នកបានធ្វើឱ្យព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកខឹង នៅក្នុងវាលរហោស្ថាន ចាប់ពីថ្ងៃដែលអ្នកបានចេញពី ប្រទេសអេហ្ស៊ីប រហូតមកដល់ទីកន្លែងនេះ អ្នកបានបន្តមិនស្តាប់បង្គាប់ចំពោះ ព្រះអម្ចាស់។

និង នៅក្នុងហូរែប អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើឱ្យព្រះអម្ចាស់ខឹង ហើយព្រះអម្ចាស់ បានខឹងលើអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីបំផ្លាញអ្នករាល់គ្នា។ នៅពេលខ្ញុំឡើងទៅលើភ្នំដើម្បីយក ផ្ទាំងថ្មនៃកិច្ចសន្យាដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើជាមួយអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំបាននៅលើភ្នំ

នោះរយៈពេលសែសិបថ្ងៃនិងសែសិបយប់ ដោយមិនបានបរិភោគនំប៉័ងនិងមិនបានផឹកទឹក។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ខ្ញុំនូវផ្ទាំងថ្មទាំងពីរដែលបានសរសេរដោយប្រាមដែររបស់ព្រះ ហើយលើផ្ទាំងទាំងនោះបានសរសេរនូវពាក្យទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នករាល់គ្នានៅលើភ្នំក្នុងថ្ងៃនៃការប្រជុំ។ ហើយវាបានកើតឡើងក្នុងរយៈពេលសែសិបថ្ងៃ និងសែសិបយប់ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ខ្ញុំនូវផ្ទាំងថ្មទាំងពីរ គឺផ្ទាំងថ្មនៃកិច្ចសន្យា។ ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ក្រោកឡើង ចុះទៅភ្នំមេឌីពីរីនេះ ព្រោះប្រជាជនរបស់អ្នកដែលអ្នកបាននាំចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីបបានប្រព្រឹត្តខុសច្បាប់ ពួកគេបានបំពានភ្នំមេឌីពីរីដែលខ្ញុំបានបញ្ជាដល់ពួកគេ ហើយពួកគេបានធ្វើរូបចម្លាក់ដែលចាក់សម្រាប់ខ្លួនឯង។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នកម្តងហើយពីរដងថា ខ្ញុំបានឃើញប្រជាជននេះ ហើយម៉ែលី ប្រជាជននេះគឺជាប្រជាជនរឹងចេសកឡូវនេះ សូមអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបំផ្លាញពួកគេ ហើយខ្ញុំនឹងលុបឈ្មោះរបស់ពួកគេចេញពីក្រោមផ្ទៃមេឃ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាជាតិដីដ៏ ខ្លាំង និងច្រើនជាងនេះ។ ហើយបានបែរត្រឡប់ ខ្ញុំបានចុះមកពីភ្នំ ហើយភ្នំនោះកំពុងឆេះដោយភ្លើងរហូតដល់ស្ថានសួគ៌ ហើយផ្ទាំងថ្មទាំងពីរនៃសក្ខីកម្មនៅលើដៃទាំងពីររបស់ខ្ញុំ។ ហើយឃើញថា អ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តបាបចំពោះព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើរូបចម្លាក់ដែលចាក់សម្រាប់ខ្លួនអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នាបានបំពានចេញពីផ្លូវដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាត់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើតាម ហើយខ្ញុំបានចាប់យកផ្ទាំងថ្មទាំងពីរ បោះពួកវាចេញពីដៃទាំងពីររបស់ខ្ញុំ ហើយបានបំបែកពួកវានៅចំពោះមុខអ្នករាល់គ្នា។ ហើយខ្ញុំបានអង្វរចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់លើកទីពីរ ដូចជាលើកមុន សែសិបថ្ងៃ និងសែសិបយប់ ខ្ញុំមិនបានបរិភោគនំប៉័ង ហើយមិនបានផឹកទឹក អំពីបាបទាំងអស់របស់អ្នករាល់គ្នា ដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើបាប គឺធ្វើអំពើអាក្រក់ចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីធ្វើឱ្យទ្រង់ខឹង។ ហើយខ្ញុំខ្លាចណាស់ ដោយសារតែកំហឹងនិងកំហឹង ព្រោះព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានធ្វើឱ្យខឹងលើអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីបំផ្លាញអ្នករាល់គ្នា ហើយព្រះអម្ចាស់បានស្តាប់ខ្ញុំ ហើយនៅពេលវេលានេះ។ ហើយលើអេឌីបបានកំហឹងដើម្បីបំផ្លាញគាត់ ហើយខ្ញុំបានអធិស្ឋានអំពីអេឌីបក្នុងពេលនោះផងដែរ។ ហើយបាបរបស់អ្នករាល់គ្នាដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើ គឺកូនគោខ្លានោះ ខ្ញុំបានយកវាមក ហើយខ្ញុំបានដុតវាក្នុងភ្លើង ហើយខ្ញុំបានកិនវាបកយ៉ាងខ្លាំងរហូតវាក្លាយជាម្សៅស្តើង ហើយវាក្លាយជាដូចជាផ្លូលី ហើយខ្ញុំបានបោះផ្លូលីនោះចូលទៅក្នុងទឹកភ្លៀងដែលហូរខ្លាំងដែលកំពុងហូរចុះពីភ្នំនោះ។

ហើយនៅក្នុងការដុត ហើយនៅក្នុងការសាកល្បង ហើយនៅក្នុងផ្លូវនៃការចង់
បាន អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើឱ្យព្រះអម្ចាស់ខឹង។ ហើយនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជូន
អ្នករាល់គ្នាចេញពីកាដេសបាណេ ទោះ ឡើងទៅ ហើយយកកាន់កាប់ដីដែលខ្ញុំផ្តល់ដល់
អ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាបានមិនស្តាប់បង្គាប់ពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយមិនបានជឿគាត់ ហើយមិនបានស្តាប់សំឡេងរបស់គាត់។ អ្នករាល់គ្នាបានមិន
ស្តាប់បង្គាប់ចំពោះព្រះអម្ចាស់ ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលព្រះអង្គត្រូវបានស្គាល់ដល់អ្នករាល់
គ្នា។ ហើយខ្ញុំបានអង្វរនៅមុខព្រះអម្ចាស់អស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃ និងសែសិបយប់
ដែលខ្ញុំបានអង្វរ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់បាននិយាយថានឹងបំផ្លាញអ្នករាល់គ្នា។ ហើយខ្ញុំបាន
អធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា៖ ព្រះអម្ចាស់ ស្តេចនៃព្រះទាំងឡាយ
សូមកុំបំផ្លាញចោលទាំងស្រុងនូវប្រជាជនរបស់ព្រះអង្គ និងចំណែករបស់ព្រះអង្គ ដែល
ព្រះអង្គបានលោះ ដែលព្រះអង្គបាននាំចេញពីដីអេហ្ស៊ីប ដោយកម្លាំងដ៏ធំរបស់ព្រះអង្គ
ដោយដៃដ៏មានអំណាចរបស់ព្រះអង្គ និងដោយដៃដ៏ខ្ពស់របស់ព្រះអង្គ។ ចូរចងចាំអា
ប្រាហាំ អីសាក និងយ៉ាកុប ជាអ្នកបម្រើរបស់អ្នក ដែលអ្នកបានស្រូបតាមខ្លួនអ្នកផ្ទាល់។
កុំមើលលើភាពរឹងរូសនៃប្រជាជននេះ និងការប្រព្រឹត្តអសីលធម៌ និងលើប៉ាបរបស់
ពួកគេ។ កុំឱ្យអ្នករស់នៅក្នុងដីដែលអ្នកបាននាំយើងចេញពីទីនោះនិយាយថា ព្រះម្ចាស់
មិនអាចនាំពួកគេចូលទៅក្នុងដីដែលព្រះអង្គបានសន្យាដល់ពួកគេបានទេ ហើយព្រោះ
ព្រះអង្គស្តាប់ពួកគេ ទើបព្រះអង្គបាននាំពួកគេចេញទៅក្នុងវាលរហោស្ថានដើម្បីសម្លាប់
ពួកគេ។ ហើយទាំងនេះគឺជាប្រជាជនរបស់អ្នក និងជាមរតករបស់អ្នក ដែលអ្នកបាននាំ
ចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដោយកម្លាំងដ៏ធំរបស់អ្នក ដោយដៃដ៏មានអំណាចរបស់អ្នក
និងដោយដៃដ៏ខ្ពស់របស់អ្នក។

១០

នៅក្នុងពេលវេលានោះ ព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅកាន់ខ្ញុំថា ចូរចាក់ផ្ទាំងថ្មពីរ
សម្រាប់ខ្លួនអ្នកដូចជាផ្ទាំងដំបូងទាំងនោះ ហើយឡើងទៅកាន់ខ្ញុំនៅលើភ្នំ ហើយអ្នកនឹង
ធ្វើហិបលើសម្រាប់ខ្លួនអ្នក។ ហើយអ្នកនឹងសរសេរនូវពាក្យទាំងនោះដែលធ្លាប់មាន
នៅក្នុងផ្ទាំងថ្មដំបូងដែលអ្នកបានបំបែកលើផ្ទាំងថ្មទាំងនេះ ហើយអ្នកនឹងដាក់វាទាំង
នោះទៅក្នុងផ្ទាំង។ ហើយខ្ញុំបានធ្វើហិបពីលើមិនស្រួល ហើយខ្ញុំបានដោះផ្ទាំងថ្មដូចជា
ផ្ទាំងដំបូង ហើយខ្ញុំបានឡើងទៅភ្នំ ហើយផ្ទាំងពីរនៅលើដីរបស់ខ្ញុំ។ ហើយគាត់បាន
សរសេរលើផ្ទាំងថ្មតាមអក្សរដំបូងនូវបទបញ្ញត្តិទាំងដប់ ដែលព្រះអម្ចាស់បានមាន
បន្ទូលទៅកាន់អ្នករាល់គ្នានៅលើភ្នំពីកណ្តាលភ្លើង ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានវា

ទៅដល់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានវិលត្រឡប់ចុះមកពីភ្នំ ហើយខ្ញុំបានដាក់ផ្ទាំងថ្មទាំងនោះចូល
ទៅក្នុងបរិវេណខ្ញុំបានធ្វើ ហើយវាបាននៅទីនោះ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបង្កប់ដល់
ខ្ញុំ។ ហើយពួកកូនប្រុសអីស្រាអែលបានចាកចេញពីបេឡេរុតកូនប្រុសយ៉ាកិមមីសាដែរ។
នៅទីនោះអេវ៉ានបានស្តាប់ ហើយបានត្រូវបញ្ជូនទៅទីនោះ ហើយអេលាសារកូនប្រុស
របស់គាត់បានបម្រើជាសង្ឃជំនួសគាត់។ ពីទីនោះ ពួកគេបានចាកចេញទៅហ្គាដហ្គាដ
ហើយពីហ្គាដហ្គាដទៅអេតេបាថា ដែលជាទឹកដីនៃទឹកហូរ។

ក្នុងពេលនោះ ព្រះអម្ចាស់បានកំណត់កុលសម្ព័ន្ធលើដី ដើម្បីលើកហិបបនៃកិច្ច
សន្យារបស់ព្រះអម្ចាស់ ឈរនៅមុខព្រះអម្ចាស់ បម្រើ និងអធិស្ឋានក្នុងព្រះនាមរបស់
ទ្រង់ រហូតដល់ថ្ងៃនេះ។ ដោយសារនេះ ជនជាតិលើវិមិទមានចំណែក និងមរតកក្នុង
ចំណោមវង់បួនរបស់ពួកគេទេ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជាមរតករបស់ពួកគេ ដូចដែលទ្រង់
បានមានបន្ទូលដល់គាត់។ ហើយខ្ញុំបានឈរនៅលើភ្នំរយៈពេលដែលសិបថ្ងៃនិងសិបប្រាំ
យប់។ ព្រះអម្ចាស់បានស្តាប់ខ្ញុំនៅពេលនោះ ហើយព្រះអម្ចាស់មិនព្រមបំផ្លាញអ្នករាល់
គ្នាទេ។ ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា៖ ទៅចុះ ចេញដំណើរនៅមុខ
ប្រជាជននេះ ហើយឱ្យពួកគេចូលទៅកាន់កាប់យកដីដែលខ្ញុំបានស្ងៀមទៅកាន់ជនបិសា
របស់ពួកគេថានឹងប្រទានឱ្យពួកគេ។

ហើយកន្លះនេះ អីស្រាអែល អ្វីទៅដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក សួររកពីអ្នក
លើកដែលតែកាំរខ្លាចព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក ហើយដើរតាមផ្លូវទាំងអស់របស់ទ្រង់
ហើយស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយបម្រើព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក ដោយបេះដូងទាំងមូល
របស់អ្នក ហើយដោយព្រលឹងទាំងមូលរបស់អ្នក។ ការរក្សាពាក្យបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក និងច្បាប់រៀបរយរបស់ទ្រង់ ដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នកថ្ងៃនេះ ដើម្បីឱ្យ
អ្នកបានល្អ។ មើលឃើញថា មេឃ និងមេឃនៃមេឃ ផែនដី និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅ
ក្នុងនោះ គឺជារបស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក។ លើកដែលតែពួកបិសារបស់អ្នក
រាល់គ្នា ព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើសស្រឡាញ់ពួកគេ ហើយបានជ្រើសរើសពូជពង្ស
របស់ពួកគេជាមួយពួកគេ គឺអ្នករាល់គ្នា ក្នុងចំណោមប្រជាជាតិទាំងអស់ តាមថ្ងៃនេះ។
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងកាត់ស្បែកភាពរឹងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងមិន
ធ្វើឱ្យ របស់អ្នករាល់គ្នារឹង។ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា គឺជាព្រះ
នៃព្រះទាំងអស់ និងជាព្រះអម្ចាស់នៃព្រះអម្ចាស់ទាំងអស់ ជាព្រះដ៏ស្មោះ ខ្លាំងក្លា និង
គួរឱ្យខ្លាច ដែលមិនលំអៀងមុខ ហើយក៏មិនទទួលយកអំណោយឡើយ។ ទ្រង់
ធ្វើសេចក្តីវិនិច្ឆ័យឱ្យជនចម្លែកដែន កុមារកំប្រា និងស្ត្រីម្នាយ ហើយទ្រង់
ស្រឡាញ់ជនចម្លែកដែនដោយប្រទាននំប៉័ង និងសម្លៀកបំពាក់ដល់គាត់។ ហើយអ្នក

រាល់គ្នានឹងស្រឡាញ់ជនចំណាកស្រុក ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់ជាជនចំណាកស្រុកនៅក្នុង ទឹកដីអេហ្ស៊ីប។

អ្នកនឹងខ្លាចព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងបម្រើគាត់ ហើយ អ្នកនឹងតោងជាប់នឹងគាត់ ហើយអ្នកនឹងស្បថក្នុងព្រះនាមរបស់គាត់។ នេះជា ការអ្នកតសាងរបស់អ្នក និងនេះជាព្រះរបស់អ្នក ដែលបានធ្វើអ្វីដ៏ធំធេងនិងអ្វីដ៏រុងរឿង ទាំងនេះចំពោះអ្នក ដែលភ្នែករបស់អ្នកបានឃើញ។ ក្នុងចំនួនចិត្តសិបប្រាំលើង ពួកបិតា របស់អ្នកបានចុះទៅកាន់ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ក៏ឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក បានធ្វើឱ្យអ្នកមានចំនួនច្រើនដូចជាផ្កាយនៅលើមេឃ។

១១

ហើយអ្នកនឹងស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងរក្សាការ ការពាររបស់ទ្រង់ ច្បាប់កំណត់របស់ទ្រង់ បញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់ ទាំងអស់គ្រប់ថ្ងៃ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថ្ងៃនេះថា មិនមែនកូនឲរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលមិនបានដឹង ហើយក៏មិនបានឃើញការរស់របស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក និងសេចក្តីអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ និងដៃដ៏មានអំណាចរបស់ទ្រង់ និងដៃដ៏ខ្ពស់របស់ទ្រង់។ និងសញ្ញារបស់គាត់ និងអព្វុតហេតុរបស់គាត់ ដែលគាត់បានធ្វើក្នុងកណ្តាលប្រទេស អេហ្ស៊ីប ដល់ផារ៉ោន ស្តេចនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងដល់ទឹកដីទាំងអស់របស់គាត់ និងអ្វី ដែលគាត់បានធ្វើចំពោះកម្លាំងរបស់ជនជាតិអេហ្ស៊ីប និងរទេះសេះរបស់ពួកគេ និង សេះរបស់ពួកគេ និងកម្លាំងរបស់ពួកគេ ដូចជាទឹកនៃសមុទ្រក្រហមបានលិចលើមុខ របស់ពួកគេ ពេលពួកគេកំពុងដេញតាមអ្នករាល់គ្នាពីខាងក្រោយ ហើយព្រះអម្ចាស់បាន បំផ្លាញពួកគេរហូតដល់ថ្ងៃនេះ។ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់បានធ្វើដល់យើងនៅក្នុងទី វាលស្ងាត់ រហូតដល់អ្នករាល់គ្នាបានមកដល់ទឹកនៃន្លឹងនេះ និងអ្វីដែលគាត់បានធ្វើទៅ ដាចាន និងអាចេរ៉ុន កូនប្រុសរបស់អេលាប កូនប្រុសរបស់រ៉ូប៊ីន ដែលផែនដីបានបើក មាត់របស់វាលេបពួកគេ និងផ្ទះរបស់ពួកគេ និងតង់របស់ពួកគេ និងទ្រព្យសម្បត្តិទាំង អស់របស់ពួកគេដែលនៅជាមួយពួកគេ នៅកណ្តាលអឺរ៉ុបនៃទាំងមូល។ ដោយសារ ភ្នែករបស់អ្នករាល់គ្នាបានឃើញការងារដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់របស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់ បានធ្វើចំពោះអ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ។

ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរក្សាបញ្ហាទាំងអស់របស់ព្រះអង្គ ដែលខ្ញុំបញ្ហាទៅអ្នករាល់គ្នា នៅថ្ងៃនេះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាសរសេរ និងកើនច្រើនឡើង ហើយនៅពេលចូលទៅ អ្នក រាល់គ្នានឹងទទួលបានមរតករូបិយភូមិ ដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងរងការពន្យារយ៉ាងទៅទីនោះ ដើម្បីទទួលបានមរតករូបិយភូមិ។ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាសរសេរយូរលើផែនដីដែលព្រះអម្ចាស់បាន ស្បថទៅកាន់ឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាថា នឹងប្រទានដល់ពួកគេ និងដល់កូនចៅរបស់ពួកគេ ជាមួយពួកគេ គឺជាដីដែលហូរទឹកដោះគោនិងទឹកយ៉ូ។ ជាដីដែលអ្នកចូលទៅទីនោះ ដើម្បីទទួលបានមរតករូបិយភូមិ មិនដូចដីអេហ្ស៊ីបដែលអ្នករាល់គ្នាបានចេញមកពីទីនោះទេ ពីព្រោះនៅពេលពួកគេសាបព្រោះគ្រាប់ពូជ និងស្រោចដោយដើររបស់ពួកគេ ដូច ជាសួនច្បារបន្លែ។ ប៉ុន្តែដីដែលអ្នកចូលទៅទីនោះដើម្បីទទួលបានមរតករូបិយភូមិ គឺជាដីក្នុងនិងវាល ទំនាប ដែលនឹងផឹកទឹកពីភ្លៀងនៃស្ថានសួគ៌។ ដីដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់ អ្នកកំពុងមើលថែវាជាដីថ្ម ភ្នែកទាំងពីររបស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនៅលើវា ពីការចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំនិងរហូតដល់ការបញ្ចប់នៃឆ្នាំ។

ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្តាប់ឮនិងគោរពតាមបញ្ញត្តិទាំងអស់ដែលខ្ញុំបញ្ហាទៅអ្នកថ្ងៃ នេះ គឺឱ្យស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក និងបម្រើព្រះអង្គដោយចិត្ត ពេញលេញ និងដោយព្រលឹងពេញលេញរបស់អ្នក ហើយនឹងប្រទានភ្លៀងដល់ដីរបស់ អ្នកតាមរដូវកាល ទាំងរដូវដំបូងនិងរដូវចុងក្រោយ ហើយអ្នកនឹងប្រមូលស្រូវរបស់អ្នក ស្រាវរបស់អ្នក និងប្រេងរបស់អ្នក។ ហើយនឹងផ្តល់អាហារសត្វនៅក្នុងដីស្រែរបស់អ្នក ដល់សត្វចិញ្ចឹមរបស់អ្នក ហើយបានបរិភោគ ហើយបានពេញ។ ប្រយ័ត្នខ្លួនឯង កុំឱ្យដួង ចិត្តរបស់អ្នកធ្វើឱ្យធាត់ ហើយអ្នករាល់គ្នាចំពាន ហើយអ្នករាល់គ្នាបម្រើព្រះដទៃ ហើយ អ្នករាល់គ្នាថ្វាយបង្គំដល់ពួកគេ។ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងមានកំហឹងសម្បុរលើអ្នករាល់គ្នា ហើយនឹងបិទផ្ទៃមេឃ ហើយនឹងមិនមានភ្លៀង ហើយដីនឹងមិនផ្តល់ផល ហើយអ្នករាល់ គ្នានឹងវិនាសយ៉ាងឆាប់រហ័សពីដីដ៏ដ៏ដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា។

ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដាក់ពាក្យទាំងនេះទៅក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយទៅ ក្នុងព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងចង់ពួកវាជាសញ្ញាលើដីរបស់អ្នករាល់ គ្នា ហើយវានឹងជាអ្វីដែលមិនអង្កើតទៅមុខភ្នែករបស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង បង្រៀនកូនចៅរបស់អ្នករាល់គ្នាឱ្យនិយាយពីពួកវា នៅពេលអ្នកអង្គុយក្នុងផ្ទះ នៅពេល អ្នកដើរតាមផ្លូវ នៅពេលអ្នកគេង និងនៅពេលអ្នកក្រោកឡើង។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹង សរសេរវាទាំងនោះលើបន្ទះទ្វារនៃផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នា និងលើច្រកទ្វាររបស់អ្នករាល់ គ្នា។ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាសរសេរ ហើយថ្ងៃទាំងនោះនៃកូនប្រុសរបស់អ្នករាល់គ្នានៅលើ ផែនដីដែលព្រះអម្ចាស់បានស្បថចំពោះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាដើម្បីប្រទានដល់

ពួកគេ ដូចជាថ្ងៃទាំងនោះនៃស្ថានសួគ៌នៅលើផែនដី។ ហើយនឹងកើតឡើង ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាស្តាប់ឮយ៉ាងពិតប្រាកដនូវបញ្ញត្តិទាំងអស់ទាំងនេះ ដែលខ្ញុំបញ្ជូនទៅអ្នកថ្ងៃ នេះឱ្យធ្វើតាម គឺឱ្យស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ហើយដើរក្នុងផ្លូវទាំង អស់របស់ព្រះអង្គ ហើយជាប់ទាក់ទងនឹងព្រះអង្គ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងបណ្តេញជាតិ សាសន៍ទាំងនេះ ទាំងអស់ចេញពីមុខអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលមរតកជាតិ សាសន៍ដែលធំ និងខ្លាំងជាងអ្នករាល់គ្នា។ កន្លែងទាំងអស់ដែលបានជើងរបស់អ្នកទាំង អស់ជាន់ នឹងជារបស់អ្នកទាំងអស់ ចាប់ពីវាលរហោស្ថាននិងអង់ទីលីបានសុស និងពីទន្លេ មេឡាស គឺទន្លេអឺហ្វ្រាត រហូតដល់សមុទ្រខាងលិច និងជាព្រំដែនរបស់អ្នក។ គ្មាន នរណាម្នាក់នឹងប្រឆាំងនឹងអ្នករាល់គ្នាបានទេ ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក រាល់គ្នានឹងដាក់ការភ័យខ្លាចនិងការរន្ធត់ចំពោះអ្នករាល់គ្នាលើមុខផែនដីទាំងអស់ដែល អ្នករាល់គ្នាដើរលើ ដូចដែលព្រះអង្គបានមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។

មើលឃើញចុះ ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំដាក់ពីមុខអ្នករាល់គ្នា នូវពរ និងបណ្តុសា ពរជ័យនឹង មកដល់ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្តាប់បញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់ គ្នា ដែលខ្ញុំបញ្ជូនដល់អ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ។ ហើយការណាត់ប្រាប់ ប្រសិនបើអ្នករាល់ គ្នាមិនស្តាប់បង្គាប់នូវបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា ដែលខ្ញុំបញ្ជូន ដល់អ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវបាននាំឱ្យរងទុក្ខចេញពីផ្លូវដែលខ្ញុំបាន បញ្ជូនដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយបានទៅបម្រើព្រះដទៃទៀតដែលអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់។ ហើយនឹងកើតឡើងនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនាំអ្នកចូលទៅក្នុងដី ដែលអ្នកកំពុងឆ្លងកាត់ទៅទីនោះដើម្បីទទួលមរតកវា ហើយអ្នកនឹងផ្តល់ពរលើភ្នំ ហ្គារីហ្សិន ហើយផ្តល់បណ្តុសាលើភ្នំហ្គែហ្គាល់។ តើវត្ថុទាំងនេះមិនមែនស្ថិតនៅក្រៅពី ទន្លេហ្ស៊ុកដាន់ ក្រោយផ្លូវខាងលិចព្រះអាទិត្យ នៅក្នុងដីកាណាន់ ដែលរស់នៅលើខាង លិច ដែលតាមហ្គាល់ហ្គែ ជិតដើមឈើធំខ្ពស់ទេ? អ្នករាល់គ្នាកំពុងឆ្លងកាត់ទន្លេយ័រ ដាន់ ដើម្បីចូលទៅទទួលមរតកនូវដីដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើងប្រទានដល់អ្នក រាល់គ្នាជាមរតកគ្រប់ថ្ងៃទាំងអស់ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរស់នៅក្នុងនោះ។

ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរក្សាការធ្វើតាមបញ្ជាទាំងអស់របស់ទ្រង់ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ ទាំងនេះ ដែលខ្ញុំប្រទានមុខអ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ។

ហើយនេះគឺជាបទបញ្ជា និងការវិនិច្ឆ័យទាំងនេះ ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវរក្សាឱ្យបានប្រតិបត្តិទៅក្នុងដែនដីដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាប្រទានជាមរតកដល់អ្នករាល់គ្នា គ្រប់ថ្ងៃទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នារស់នៅលើផែនដី។ ដោយការបំផ្លាញ អ្នករាល់គ្នានឹងបំផ្លាញគ្រប់ទីកន្លែងទាំងអស់ ដែលពួកគេបានបម្រើព្រះទាំងឡាយរបស់ពួកគេនៅទីនោះ ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលមរតកពួកគេ លើភ្នំខ្ពស់ទាំងឡាយ និងលើភ្នំតូចទាំងឡាយ និងនៅក្រោមដើមឈើក្រាស់។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបំផ្លាញបូជាសាលារបស់ពួកគេ និងបំបែកសសរទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ហើយកាប់ចោលព្រៃឈើរបស់ពួកគេ និងដុតរូបចម្លាក់នៃព្រះទាំងឡាយរបស់ពួកគេដោយភ្លើង ហើយបំផ្លាញឈ្មោះរបស់ពួកគេចេញពីទីកន្លែងនោះ។ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើដូច្នោះចំពោះព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នាទេ។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាត្រូវទៅកាន់ទីកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នានឹងជ្រើសរើសក្នុងចំណោមទីក្រុងរបស់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីដាក់ព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គនៅទីនោះ និងដើម្បីឱ្យព្រះនាមនោះត្រូវបានគេហៅ ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវស្វែងរក និងមកដល់ទីនោះ។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងនាំមកនៅទីនោះនូវការថ្វាយយ៉ាងនេះទាំងស្រុងរបស់អ្នករាល់គ្នា និងការលះបង់របស់អ្នករាល់គ្នា និងផ្លែដំបូងរបស់អ្នករាល់គ្នា និងការអធិស្ឋានរបស់អ្នករាល់គ្នា និងការថ្វាយដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា និងកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់អ្នករាល់គ្នា គឺកូនច្បងនៃគោរបស់អ្នករាល់គ្នា និងនៃច្រើមរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងញ៉ាំនៅទីនោះនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរីករាយលើអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នាបានដាក់ដៃធ្វើ អ្នករាល់គ្នានឹងគ្រួសាររបស់អ្នករាល់គ្នា ព្រោះព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកបានប្រទានពរដល់អ្នក។

អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងធ្វើនៅទីនេះថ្ងៃនេះទេ គឺម្នាក់ៗធ្វើតែអ្វីដែលគួរឱ្យពេញចិត្តចំពោះមុខគាត់។ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនទាន់បានមករហូតដល់កន្លែងនេះ ទៅកាន់ការសម្រាក និងមរតកដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងឆ្លងកាត់ទន្លេហ្សូកដាន់ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរស់នៅលើផែនដីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងកំពុងប្រទានជាមរតកដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយទ្រង់នឹងផ្តល់សេចក្តីសុខសាន្តដល់អ្នករាល់គ្នាពីសត្រូវទាំងអស់របស់អ្នករាល់គ្នាដែលនៅជុំវិញ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរស់នៅដោយសុវត្ថិភាព។ ហើយទីកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នានឹងជ្រើសរើសឱ្យឈ្មោះរបស់ព្រះអង្គត្រូវបានហៅនៅទីនោះ នោះនឹងជាកន្លែងដែលអ្នករាល់គ្នានឹងនាំយកទាំងអស់នូវអ្វីដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ គឺការថ្វាយយញ្ញបូជាដុតទាំងស្រុងរបស់អ្នករាល់គ្នា និងការថ្វាយយញ្ញបូជារបស់អ្នករាល់គ្នា និងទសភាគរបស់អ្នករាល់គ្នា

និងផ្ទៃដីប្លងនៃដៃរបស់អ្នករាល់គ្នា និងរាល់អំណោយដែលបានជ្រើសរើសរបស់អ្នក
រាល់គ្នា ដែលអ្នករាល់គ្នាប្រហែលជាសន្យាទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក
រាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរីករាយនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់
អ្នករាល់គ្នា គឺអ្នករាល់គ្នា និងកូនប្រុសរបស់អ្នករាល់គ្នា និងកូនស្រីរបស់អ្នករាល់គ្នា និង
អ្នកបម្រើរបស់អ្នករាល់គ្នា និងអ្នកបម្រើស្រីរបស់អ្នករាល់គ្នា និងអ្នកលើដីដែលនៅតាម
ច្រកទ្វាររបស់អ្នករាល់គ្នា ព្រោះគាត់មិនមានចំណែក ហើយក៏មិនមានដីជាមួយអ្នករាល់
គ្នាដែរ។ យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះខ្លួនអ្នក កុំនាំយកការថ្វាយយញ្ញបូជាដុតរបស់អ្នកឡើង
នៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកឃើញ។ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវទៅកាន់ទីកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងជ្រើសរើសនៅក្នុងកុលសម្ព័ន្ធណាមួយរបស់អ្នក នៅទីនោះអ្នក
រាល់គ្នានឹងយកការថ្វាយយេហោមបូជារបស់អ្នករាល់គ្នាឡើង ហើយនៅទីនោះអ្នកនឹង
ធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ។ ប៉ុន្តែអ្នកអាចបូជានិងបរិភោគសាច់
តាមបំណងប្រាថ្នារបស់អ្នកនៅគ្រប់ក្រុងទាំងអស់ តាមពរដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់
របស់អ្នកបានប្រទានដល់អ្នក។ អ្នកដែលមិនបរិសុទ្ធនិងអ្នកដែលបរិសុទ្ធអាចបរិភោគសា
ជាមួយគ្នា ដូចជាសាច់សត្វក្តាន់ឬសត្វក្តាន់ព្រៃ។ លើកលែងតែឈាម អ្នករាល់គ្នាមិន
ត្រូវបរិភោគទេ ចូរចាក់វាលើដី ដូចទឹក។

អ្នកមិនអាចញ៉ាំផ្នែកទីដប់នៃធម្មជាតិ ស្រា និងប្រេងរបស់អ្នក កូនច្បងនៃគោ
និងចៀមរបស់អ្នក ការអធិស្ឋានទាំងអស់ដែលអ្នកនឹងស្បថ ការយល់ព្រមរបស់អ្នកទាំង
អស់ និងផលដ៏ប្លងនៃដៃរបស់អ្នក នៅក្នុងទីក្រុងរបស់អ្នកបានទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវ
បរិភោគវានៅមុខព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ក្នុងកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងជ្រើសរើសសម្រាប់ព្រះអង្គ គឺអ្នក និងកូនប្រុសរបស់អ្នក និង
កូនស្រីរបស់អ្នក អ្នកបម្រើរបស់អ្នក និងអ្នកបម្រើស្រីរបស់អ្នក និងជនបរទេសដែលនៅ
ក្នុងក្រុងរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នកនឹងរីករាយនៅមុខព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក
លើអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកដាក់ដៃរបស់អ្នកធ្វើ។

ប្រយ័ត្នសម្រាប់ខ្លួនអ្នកកុំបោះបង់ចោលជនជាតិលើទាំងអស់ពេលវេលាដែល
អ្នករស់នៅលើផែនដី។

ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបានពង្រីកព្រំដែនរបស់អ្នក ដូចជា
ដែលទ្រង់បាននិយាយទៅអ្នក ហើយអ្នកនឹងនិយាយថា ខ្ញុំនឹងញ៉ាំសាច់ ប្រសិនបើ
ព្រលឹងរបស់អ្នកចង់បាន ដើម្បីញ៉ាំសាច់ នោះអ្នកនឹងញ៉ាំសាច់តាមការចង់បានទាំងអស់
នៃព្រលឹងរបស់អ្នក។ ប្រសិនបើទីកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់ ទេវតារបស់អ្នកនឹង

ជ្រើសរើសនៅទីនោះ ដើម្បីឱ្យឈ្មោះរបស់ព្រះអង្គត្រូវបានគេហៅនៅទីនោះ គឺឆ្ងាយពីអ្នក នោះអ្នកនឹងបូជាពីគោ និងពីថ្ងៃមររបស់អ្នក ដែលទេវតាបានប្រទានដល់អ្នក តាមរបៀបដែលខ្ញុំបានបញ្ជូនដល់អ្នក ហើយអ្នកនឹងបរិភោគក្នុងក្រុងរបស់អ្នក តាមបំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះលើអ្នក។ ដូចជាការបរិភោគក្រលា និងក្តាន់ ដូច្នោះអ្នកនឹងបរិភោគវា អ្នកដែលមិនស្អាតនិងអ្នកដែលស្អាតក្នុងចំណោមអ្នកវាលគ្នា នឹងបរិភោគដូចគ្នា។ ចូរយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងកុំឱ្យញ៉ាំងឈាម ពីព្រោះឈាមគឺជាជីវិតរបស់វា ជីវិតមិនត្រូវញ៉ាំងជាមួយសាច់ទេ។ អ្នកមិនត្រូវញ៉ាំងទេ ត្រូវចាក់វាលើដីដូចទឹក។ កុំបរិភោគវា ដើម្បីឱ្យអ្នកនិងកូនរបស់អ្នកក្រោយពីអ្នកមានសុខសាន្ត ប្រសិនបើអ្នកធ្វើអ្វីដែលល្អ និងគួរឱ្យពេញចិត្តនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក។ លើកលែងតែរបស់បរិសុទ្ធរបស់អ្នក ប្រសិនបើកើតមានចំពោះអ្នក និងការអធិស្ឋានរបស់អ្នក អ្នកនឹងយកទៅមកកាន់ទីកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងជ្រើសរើសឱ្យឈ្មោះរបស់ព្រះអង្គត្រូវបានគេហៅនៅទីនោះ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើការថ្វាយយេហូវរបូជារបស់អ្នក គឺសាច់អ្នកនឹងថ្វាយឡើងលើអាសនៈយេហូវរបូជារបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ហើយឈាមនៃការយេហូវរបូជារបស់អ្នក អ្នកនឹងចាក់ទៅលើបាតនៃអាសនៈយេហូវរបូជារបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ហើយសាច់អ្នកនឹងបរិភោគ។ រក្សា ហើយស្តាប់ ហើយអ្នកនឹងធ្វើតាមពាក្យទាំងអស់ដែលខ្ញុំបញ្ជូនដល់អ្នក ដើម្បីឱ្យវាល្អសម្រាប់អ្នក និងកូនរបស់អ្នករហូតដល់អស់កល្ប ប្រសិនបើអ្នកធ្វើអ្វីដែលគួរឱ្យពេញចិត្ត និងល្អចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក។

ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបំផ្លាញប្រជាជាតិទាំងនោះ ដែលអ្នកចូលទៅទីនោះដើម្បីទទួលមរតកដ៏របស់ពួកគេ ពីមុខអ្នក ហើយអ្នកយកកម្មសិទ្ធិវា ហើយអ្នករស់នៅក្នុងដីរបស់ពួកគេ ប្រយ័ត្នខ្លួនឯង កុំស្វែងរកធ្វើតាមពួកគេបន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបានបំផ្លាញទាំងស្រុងពីមុខអ្នក ដោយនិយាយថា៖ តើប្រជាជាតិទាំងនេះធ្វើយ៉ាងណាចំពោះព្រះរបស់ពួកគេ? ខ្ញុំនឹងធ្វើដូច្នោះដែរ។ កុំធ្វើបែបនេះចំពោះព្រះរបស់អ្នក ព្រោះការស្តាប់ខ្លឹមរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលទ្រង់បានស្តាប់ ពួកគេបានធ្វើចំពោះព្រះរបស់ពួកគេ ដ្បិតពួកគេដុតកូនប្រុសនិងកូនស្រីរបស់ពួកគេក្នុងភ្លើងថ្វាយដល់ព្រះរបស់ពួកគេ។

រាល់ពាក្យដែលខ្ញុំបញ្ជាក់ទៅអ្នករាល់គ្នាថ្ងៃនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវរក្សាធ្វើតាមវា កុំ
បន្ថែមអ្វីលើវា ហើយកុំកុំដកចេញអ្វីពីវាដែរ។

ប្រសិនបើមានអ្នកទំនាយ ឬអ្នកសុបិន្តក្រោកឡើងក្នុងចំណោមអ្នក និងឱ្យសញ្ញា
ឬការអស្ចារ្យដល់អ្នក ហើយសញ្ញាឬអស្ចារ្យដែលគាត់បាននិយាយទៅកាន់អ្នក ដោយ
និយាយថា តោះយើងទៅបម្រើព្រះដទៃទៀតដែលអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់ បានកើតឡើង
កុំស្តាប់ពាក្យរបស់អ្នកទំនាយនោះ ឬអ្នកសុបិន្តសុបិន្តនោះទេ ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា កំពុងសាកល្បងអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីដឹងថាតើអ្នករាល់គ្នា
ស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នាដោយពេញដឹងចិត្ត និងដោយពេញព្រលឹងរបស់
អ្នករាល់គ្នាឬទេ។ ចូរដើរតាមព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា ហើយចូរខ្លាច
គាត់ ចូរស្តាប់សំឡេងរបស់គាត់ ហើយចូរប្រកាន់តាមគាត់។ ហើយអ្នកព្យាករណ៍នោះ
ឬអ្នកស្រមៃស្រមៃសុបិននោះ គាត់នឹងត្រូវស្តាប់ ដ្បិតគាត់បាននិយាយដើម្បីបោក
បញ្ឆោតអ្នកឱ្យឃ្នាតឆ្ងាយពីព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក ដែលបាននាំអ្នកចេញពីដីអេហ្ស៊ីប
ដែលបានលោះអ្នកពីទាសភាព ដើម្បីបណ្តេញអ្នកឱ្យឃ្នាតឆ្ងាយពីផ្លូវដែលព្រះអម្ចាស់
ព្រះរបស់អ្នកបានបង្កប់ដល់អ្នកឱ្យដើរក្នុងនោះ ហើយអ្នកនឹងបំផ្លាញអំពើអាក្រក់ចេញ
ពីក្រុមរបស់អ្នករាល់គ្នា។

ប្រសិនបើបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នកពីឪពុករបស់អ្នក ឬពីម្តាយរបស់អ្នក ឬកូនប្រុស
របស់អ្នក ឬកូនស្រីរបស់អ្នក ឬប្រពន្ធរបស់អ្នកដែលនៅក្នុងទ្រូងរបស់អ្នក ឬមិត្តភក្តិដែល
ស្នើនឹងប្រលឹងរបស់អ្នក ជំនុំអ្នកដោយសម្ងាត់ និយាយថា តោះយើងទៅបម្រើព្រះ
ដទៃទៀតដែលអ្នកនឹងបិទរបស់អ្នកមិនបានស្គាល់ ពីព្រះនៃប្រជាជាតិដែលនៅជុំវិញ
អ្នករាល់គ្នា ពីអ្នកដែលនៅខិតជិតអ្នក ឬពីអ្នកដែលនៅឆ្ងាយពីអ្នក ពីចុងម្ខាងនៃផែនដី
រហូតដល់ចុងម្ខាងទៀតនៃផែនដី អ្នកនឹងមិនយល់ព្រមចំពោះគាត់ទេ ហើយអ្នកនឹងមិន
ស្តាប់គាត់ទេ ហើយភ្នែករបស់អ្នកនឹងមិនអាណិតគាត់ទេ អ្នកនឹងមិនប្រាថ្នាចំពោះគាត់
ទេ ហើយអ្នកនឹងមិនគ្របពួកគាត់ឡើយ។ អ្នកត្រូវតែប្រកាសអំពីគាត់ ហើយដៃរបស់អ្នក
ត្រូវដាក់លើគាត់ជាដំបូងដើម្បីសម្លាប់គាត់ ហើយដៃរបស់ប្រជាជនទាំងអស់នឹងដាក់ជា
ចុងក្រោយ។ ហើយគេនឹងគប់គាត់ដោយថ្ម ហើយគាត់នឹងស្លាប់ ពីព្រោះគាត់បាន
ស្វែងរកធ្វើឱ្យអ្នករង្វេងចេញពីព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ដែលបាននាំអ្នក
ចេញពីទឹកដីអេហ្ស៊ីប ពីផ្ទះទាសភាព។ ហើយអ្វីស្រស់ស្រាយទាំងអស់ដែលបានឮនឹងខ្លាច
ហើយនឹងមិនធ្វើតាមពាក្យអាក្រក់នេះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាទៀតទេ។

ប្រសិនបើអ្នកស្តាប់ឮក្នុងទីក្រុងណាមួយក្នុងចំណោមទីក្រុងរបស់អ្នក ដែល
 ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នកដើម្បីឱ្យអ្នករស់នៅទីនោះ មានអ្នក
 និយាយថា បុរសខ្ញុំសម្រាប់បានចេញទៅពីអ្នករាល់គ្នា ហើយបានបង្វែរអ្នករស់នៅទាំង
 អស់នៅក្នុងដីរបស់ពួកគេ ដោយនិយាយថា ចូរយើងទៅបម្រើព្រះផ្សេងទៀតដែលអ្នក
 រាល់គ្នាមិនបានដឹង។ ហើយអ្នកត្រូវបានតឹង សួរសំណួរ និងស្វែងរកយ៉ាងហ្មត់ចត់
 ហើយមើល ពាក្យនេះពិតជាពិតប្រាកដច្បាស់ណាស់ ភាពស្អប់ខ្ពើមនេះបានកើតឡើង
 ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។ ដោយការកំចាត់ អ្នកនឹងសម្លាប់អ្នករស់នៅទាំងអស់ក្នុងដី
 នោះដោយដាវ អ្នកនឹងលះបង់ទាំងស្រុងដោយការបណ្តុស និងអ្វីៗទាំងអស់ដែល
 នៅក្នុងនោះ។ ហើយអ្នកនឹងប្រមូលទ្រព្យដ្ឋានទាំងអស់របស់វាទៅក្នុងផ្លូវរបស់វា
 ហើយអ្នកនឹងដុតទីក្រុងនោះដោយភ្លើង ហើយទ្រព្យដ្ឋានទាំងអស់របស់វាជាមួយ
 ប្រជាជនទាំងអស់នៅចំពោះព្រះភ្នែកព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក ហើយវានឹងក្លាយជាទី
 កន្លែងគ្មានមនុស្សរស់នៅរហូតដល់អស់កល្ប ហើយវានឹងមិនត្រូវបានសាងសង់ឡើង
 វិញទៀតទេ។ ហើយមិនមានអ្វីពីរបស់ដែលបានលះបង់នឹងត្រូវភ្ជាប់នៅក្នុងដីរបស់អ្នក
 ទេ ដើម្បីឱ្យព្រះអម្ចាស់បង្វែរចេញពីកំហឹងនៃការខឹងរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងប្រទាន
 ការមេត្តាដល់អ្នក ហើយទ្រង់នឹងមានការមេត្តាអ្នក ហើយទ្រង់នឹងបង្កើនអ្នក ដូចដែល
 ទ្រង់បានសច្ចាដល់ឪពុករបស់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកស្តាប់បង្គាប់សំឡេងព្រះអម្ចាស់
 ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ដោយរក្សាបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ព្រះអង្គ ដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នកនៅ
 ថ្ងៃនេះ ដើម្បីធ្វើអ្វីដែលល្អ និងគួរឱ្យពេញព្រះទ័យនៅចំពោះព្រះភ្នែកព្រះអម្ចាស់
 ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក។

១៤

អ្នករាល់គ្នាជាកូនប្រុសរបស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា, អ្នករាល់គ្នា
 មិនត្រូវធ្វើការទំពែករវាងភ្នែករបស់អ្នករាល់គ្នាលើសាកសពទេ។ ដោយសារតែអ្នករាល់
 គ្នាជាប្រជាជនបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា ហើយព្រះអម្ចាស់
 ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា បានជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នាឱ្យក្លាយជាប្រជាជនកម្មសិទ្ធិ
 ពិសេសរបស់ព្រះអង្គ ក្នុងចំណោមប្រជាជាតិទាំងអស់ដែលនៅលើផែនដី។ អ្នករាល់គ្នា
 មិនត្រូវប្រើអ្វីដែលជាសេចក្តីស្អប់ខ្ពើមទាំងអស់។ នេះគឺជាសត្វដែលអ្នករាល់គ្នានឹង
 បរិភោគ កូនគោពិគោ កូនចៀមពិចៀម និងកូន ㅍ 소 ㅍ 소 ㅍ 소 ។ ក្តាន់ និងសត្វក្តាន់តូច
 និងពីប្រាក សត្វអ្វីក៏ និងប្រឺរ៉ាហ្វ។ រាល់សត្វដែលមានក្រញាំចែក និងមានក្រចកចែក
 ជាពីរ ហើយរំលែកអាហារ អ្នករាល់គ្នាអាចបរិភោគបាន។ ហើយទាំងនេះអ្នករាល់គ្នាមិន

ត្រូវញ៉ាំងទេ ពីចំណោមពួកសត្វដែលធ្វើការញ៉ាំងអាហារឡើងវិញ និងពីចំណោមពួកសត្វដែលបែកក្រញ៉ាំង និងដែលមានក្រចកបែកបែក គឺពួកអង្កាម ពួកទន្សាយ និងពួកទន្សាយថ្ម ព្រោះថាពួកវាធ្វើការញ៉ាំងអាហារឡើងវិញ ប៉ុន្តែក្រញ៉ាំងពួកវាមិនបែកបែកទេ។ ទាំងនេះគឺមិនស្អាតសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយជ្រូកនោះ ដោយសារវាបែងក្រញ៉ាំង និងមានក្រចករបស់ក្រញ៉ាំង ប៉ុន្តែវាមិនញ៉ាំងអាហារឡើងវិញ វាមិនស្អាតសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវញ៉ាំងសាច់របស់វា និងមិនត្រូវប៉ះសាកសពរបស់វាទេ។

ហើយទាំងនេះអ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគពីទាំងអស់ដែលនៅក្នុងទឹក គឺទាំងអស់ដែលមានព្រុយនិងស្រកាំងនៅក្នុងពួកវា អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគ។ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលមិនមានព្រុយនិងស្រកកណ្តើរ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបរិភោគទេ ពួកវាមិនស្អាតសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ អ្នករាល់គ្នាអាចញ៉ាំងសត្វស្លាប់ដែលស្អាតគ្រប់ប្រភេទ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវបរិភោគទាំងនេះពីពួកវាទេ គឺកន្ត្រៃ ប្រីហ្វីន និងកន្ត្រៃសមុទ្រ។ និង ត្នាត និង ខ្លែង និង សត្វស្លាប់ ដែលស្រដៀងទៅនឹងវា និង ចាប និង សត្វទីទុយ និង សត្វសមុទ្រ។ ហើយក្រពាន់ ហើយហ្វាន់ ហើយអីប៉ិស។ និង ទឹកធ្លាក់ និង ស្លាប និង ពួកដែលស្រដៀងគ្នានឹងវា និង បក្សីពពូក និង ទីទុយពីវាត្រី។ និងសត្វប៉េលីកង់ និងសត្វផ្កើរ និងសត្វដែលស្រដៀងទៅនឹងវា និងសត្វទឹកពណ៌ស្វាយ និងសត្វប្រចៀវ។ រាល់សត្វល្អនៃពួកសត្វស្លាប់គឺមិនស្អាតសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ដូច្នោះអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវញ៉ាំងពួកវាឡើយ។ អ្នករាល់គ្នាអាចបរិភោគសត្វស្លាប់ស្អាតគ្រប់ប្រភេទ។ រាល់សាកសពអ្នកទាំងអស់មិនត្រូវញ៉ាំងទេ វានឹងត្រូវឲ្យដល់អ្នកស្នាក់នៅក្នុងក្រុងរបស់អ្នកហើយគេនឹងញ៉ាំង ឬអ្នកនឹងលក់ដល់ជនបរទេស ពីព្រោះអ្នកជាប្រជាជនបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក។ អ្នកមិនត្រូវស្ទោរកូនចៀមក្នុងទឹកដោះរបស់ម្តាយវាទេ។

អ្នកនឹងបង់ទសភាគទាំងអស់នៃផលិតផលគ្រាប់ពូជរបស់អ្នក គឺផលិតផលនៃវាលស្រែរបស់អ្នក ឆ្នាំម្តងៗ។ ហើយអ្នកនឹងបរិភោគវានៅក្នុងទឹកនៃដីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងជ្រើសរើសឱ្យឈ្មោះរបស់ទ្រង់ត្រូវបានគេហៅនៅទីនោះ។ អ្នករាល់គ្នានឹងនាំយកដំបូយភាគនៃស្រូវ ស្រោ និងប្រេងរបស់អ្នក ព្រមទាំងកូនច្បងនៃគោ និងចៀមរបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចរៀនខ្លាចព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកគ្រប់ថ្ងៃទាំងអស់។ ប្រសិនបើផ្លូវឆ្ងាយពីអ្នក ហើយអ្នកមិនអាចថ្វាយពួកវាបានទេ ព្រោះកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងជ្រើសរើសឱ្យឈ្មោះរបស់ទ្រង់ត្រូវបានគេហៅនៅទីនោះគឺឆ្ងាយពីអ្នក ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងប្រទានពរដល់អ្នក ហើយអ្នកនឹងលក់វាជាប្រាក់ ហើយអ្នកនឹងយកប្រាក់នោះនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងទៅកាន់ទឹកនៃដីដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹង

ជ្រើសរើស។ ហើយអ្នកនឹងប្រើប្រាក់លើអ្វីទាំងអស់ដែលព្រលឹងរបស់អ្នកចង់បាន លើ
គោ ឬលើចៀម ឬស្រា ឬលើភោស្តៈខ្លាំង ឬលើអ្វីទាំងអស់ដែលព្រលឹងរបស់អ្នកចង់
បាន ហើយអ្នកនឹងញ៉ាំងនៅទីនោះចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹង
គ្រួសាររបស់អ្នកនឹងរីករាយ។ ហើយជនជាតិលើដីដែលនៅក្នុងទីក្រុងរបស់អ្នក ព្រោះថា
គាត់មិនមានចំណែក ហើយក៏មិនមានចំណែកមរតកជាមួយអ្នកដែរ។

បន្ទាប់ពីបីឆ្នាំ អ្នកនឹងយកចេញនូវទសភាគទាំងអស់នៃផលិតផលរបស់អ្នក ក្នុងឆ្នាំ
នោះ អ្នកនឹងដាក់វាក្នុងក្រុងរបស់អ្នក។ ហើយជនលើដីនឹងមក ដ្បិតគាត់មិនមានចំណែក
ហើយក៏មិនមានឆ្នោតជាមួយអ្នក ហើយជនដែលមកស្នាក់នៅ ហើយជនកំព្រា ហើយ
ស្រ្តីម្នាយដែលនៅក្នុងក្រុងទាំងឡាយរបស់អ្នក ហើយពួកគេនឹងញ៉ាំង ហើយនឹងត្រូវ
បំពេញ ដើម្បីឲ្យព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នកអាចប្រទានពរអ្នក នៅក្នុងការងារទាំងអស់
ដែលអ្នកធ្វើ។

១៥

រៀងរាល់ប្រាំពីរឆ្នាំ អ្នកនឹងធ្វើការដោះលែង។ ហើយដូច្នោះនេះជាបញ្ហានៃ
ការដោះលែង អ្នកនឹងដោះលែងបំណុលផ្ទាល់ខ្លួនទាំងអស់ដែលអ្នកជិតខាងគួរដល់អ្នក
និងអ្នកនឹងមិនទាមទារពីបងប្អូនរបស់អ្នកទេ ដ្បិតការដោះលែងបានត្រូវហៅដល់
ព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក។ ជនបរទេស អ្នកនឹងទាមទារប្រាក់កម្ចីពីគាត់ប៉ុន្មានក៏ដោយ
ប៉ុន្តែចំពោះបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នក អ្នកនឹងធ្វើការលែងទោសនៃប្រាក់កម្ចីរបស់អ្នក។
ដោយសារមិននឹងមានអ្នកខ្លះខាតក្នុងចំណោមអ្នក ព្រោះព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់
អ្នកនឹងប្រទានពរដល់អ្នកយ៉ាងពិតប្រាកដ ក្នុងទឹកដីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់
អ្នកប្រទានដល់អ្នកជាមរតកដើម្បីឱ្យអ្នកទទួលយកវា។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្តាប់ជួសជុលរបស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក
រាល់គ្នាដោយការស្តាប់យ៉ាងពិតប្រាកដ ដើម្បីរក្សានិងធ្វើតាមបញ្ញត្តិទាំងអស់ទាំងនេះ
ដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក បានប្រទានពរ
ដល់អ្នក តាមរបៀបដែលទ្រង់បាននិយាយទៅកាន់អ្នក ហើយអ្នកនឹងឲ្យប្រជាជាតិជា
ច្រើនខ្លី ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមិនខ្លីទេ ហើយអ្នកនឹងគ្រប់គ្រងលើប្រជាជាតិជាច្រើន ប៉ុន្តែពួកគេ
នឹងមិនគ្រប់គ្រងលើអ្នកទេ។

ប្រសិនបើមានមនុស្សខ្លះខាតក្នុងចំណោមបងប្អូនប្អូនរបស់អ្នកនៅក្នុងក្រុង
ណាមួយក្នុងដែនដីដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នក កុំធ្វើឱ្យដឹង
ចិត្តរបស់អ្នកនឹង ហើយកុំបិទដៃរបស់អ្នកចំពោះបងប្អូនប្អូនដែលខ្លះខាតរបស់អ្នក។
អ្នកនឹងបើកដៃរបស់អ្នកចំពោះគាត់ ហើយអ្នកនឹងឱ្យគាត់ខ្ចីប្រាក់កម្ចីច្រើនតាមគាត់ត្រូវ
ការ ដូចជាគាត់ខ្លះខាត។ ប្រយ័ត្នខ្លួនឯងកុំឱ្យមានពាក្យលាក់កំបាំងនៃអំពើបាបក្នុងដួង
ចិត្តរបស់អ្នក ដោយនិយាយថា ឆ្នាំទីប្រាំពីរ គឺឆ្នាំនៃការលែងលះ កំពុងខិតជិតមកដល់
ហើយភ្នែករបស់អ្នកក្លាយជាអាក្រក់ចំពោះបងប្អូនរបស់អ្នកដែលខ្លះខាត ហើយអ្នកមិន
ឱ្យដល់គាត់ ហើយគាត់នឹងស្រែកហៅប្រឆាំងអ្នកទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ហើយនឹងមាន
បាបធំក្នុងខ្លួនអ្នក។ ចូរឱ្យគាត់ដោយពិតប្រាកដ ហើយឱ្យគាត់ខ្ចីប្រាក់ឱ្យបានច្រើនតាម
ដែលគាត់ត្រូវការ ដូចជាគាត់កំពុងខ្លះខាត ហើយកុំឱ្យបេះដូងរបស់អ្នកព្រួយបារម្ភ
នៅពេលអ្នកឱ្យគាត់ ដ្បិតដោយសារពាក្យនេះ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹង
ប្រទានពរអ្នកនៅក្នុងការងារទាំងអស់ ហើយនៅក្នុងអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកដាក់ដៃធ្វើ។
ដ្បិតអ្នកខ្លះខាតនឹងមិនដែលបាត់បង់ពីផែនដីរបស់អ្នកទេ ដោយហេតុនេះ ខ្ញុំបញ្ជា
អ្នកឱ្យធ្វើតាមពាក្យនេះ ដោយនិយាយថា អ្នកត្រូវតែបើកដៃរបស់អ្នកដល់បងប្អូនរបស់
អ្នក ដល់អ្នកក្រីក្រ និងដល់អ្នកត្រូវការដែលនៅលើផែនដីរបស់អ្នក។

ប្រសិនបើបងប្អូនរបស់អ្នកជាជនជាតិហេប្រើ ឬស្រ្តីហេប្រើត្រូវបានលក់ដល់អ្នក
គាត់នឹងបម្រើអ្នករយៈពេលប្រាំមួយឆ្នាំ ហើយនៅឆ្នាំទីប្រាំពីរ អ្នកត្រូវបញ្ជូនគាត់ចេញ
ដោយសេរី។ ប៉ុន្តែពេលណាអ្នកបញ្ជូនគាត់ចេញដោយសេរីពីអ្នក អ្នកមិនត្រូវបញ្ជូនគាត់
ចេញដោយដៃទេទេទេ។ អ្នកត្រូវផ្គត់ផ្គង់គាត់ពីថ្ងៃមររបស់អ្នក និងពីផ្សារជាតិរបស់អ្នក
និងពីស្រែរបស់អ្នក ដូចដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបានប្រទានពរអ្នក អ្នកត្រូវ
ប្រគល់ដល់គាត់។

ហើយអ្នកនឹងចងចាំថា អ្នកធ្លាប់ជាអ្នកបម្រើនៅក្នុងដីអេហ្ស៊ីប ហើយព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបានលោះអ្នកពីទីនោះ ដោយសារនេះ ខ្ញុំបញ្ជាឱ្យអ្នកធ្វើតាមពាក្យ
នេះ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើគាត់និយាយទៅកាន់អ្នកថា៖ ខ្ញុំនឹងមិនចេញពីអ្នកទេ ព្រោះថា
គាត់បានស្រលាញ់អ្នក និងផ្ទះរបស់អ្នក ព្រោះថាវាល្អសម្រាប់គាត់នៅក្បែរអ្នក។ ហើយ
អ្នកនឹងយកស្រួច ហើយចោះគ្រឿងរឹករបស់គាត់ទៅកាន់ទ្វារ ហើយគាត់នឹងជាអ្នកបម្រើ
របស់អ្នកជារៀងរហូត ហើយអ្នកនឹងធ្វើដូចគ្នាចំពោះស្រីបម្រើរបស់អ្នកដែរ។ វានឹងមិន
ពិបាកសម្រាប់អ្នកទេ នៅពេលដែលអ្នកបញ្ជូនពួកគេចេញឱ្យឯករាជ្យពីអ្នក ព្រោះគាត់
បានបម្រើអ្នករយៈពេលប្រាំមួយឆ្នាំ ស្មើនឹងប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំឆ្នាំនៃអ្នកជួល ហើយព្រះ
អម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងប្រទានពរអ្នកក្នុងអំឡុងទាំងអស់ដែលអ្នកធ្វើ។

កូនច្បងទាំងអស់ដែលកើតក្នុងចំណោមគោនិងថ្លៀមរបស់អ្នក ដែលជាឈ្មោះ
អ្នកត្រូវថ្វាយជាបរិសុទ្ធដល់ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក។ កុំឱ្យកូនគោច្បងរបស់
អ្នកធ្វើការ ហើយកុំកាត់ដោមកូនថ្លៀមច្បងរបស់អ្នក។ នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់
អ្នកនឹងបរិភោគវា ឆ្នាំម្តងៗ នៅកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក នឹង
ជ្រើសរើស គឺអ្នក និងគ្រួសាររបស់អ្នក។ ប្រសិនបើវាមានពិការ ខ្លួនឬពិការភ្នែក ឬពិការ
អាក្រក់ណាមួយ អ្នកមិនត្រូវបូជាវាដល់ព្រះយេហូវ៉ាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកទេ។

នៅក្នុងក្រុងរបស់អ្នក អ្នកនឹងញ៉ាំងវា។ អ្នកដែលមិនស្អាតនិងអ្នកដែលស្អាតក៏អាច
ញ៉ាំងដូចគ្នា ដូចជាញ៉ាំងសត្វក្រាលាយឬសត្វក្លាន់។ លើកលែងតែឈាម អ្នកវាល់គ្នាមិនត្រូវ
បរិភោគទេ ត្រូវចាក់វាលើដីដូចទឹក។

១៦

ការពារខ្មែរនៃក្មេង ហើយអ្នកនឹងធ្វើពិធីបុណ្យចំពោះព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក
ព្រោះក្មេងខ្មែរនៃក្មេងអ្នកបានចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីបនៅពេលយប់។ ហើយអ្នកនឹងបូជា
ពិធីរំលងដល់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក ដោយថ្លៀមនិងគោ នៅកន្លែងណាដែល
ព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នកនឹងជ្រើសរើសឱ្យឈ្មោះរបស់ទ្រង់ត្រូវបានហៅនៅទីនោះ។ កុំ
ញ៉ាំងប៉ុន្មានដំបែជាមួយវាឡើយ។ ប្រាំពីរថ្ងៃអ្នកត្រូវញ៉ាំងប៉ុន្មានដំបែ ដែលជានិមិត្ត
នៃការរងទុក្ខ ព្រោះអ្នកបានចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីបដោយប្រញាប់ប្រញែរ ដើម្បីឱ្យអ្នកនឹក
ចាំថ្ងៃដែលអ្នកបានចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីបគ្រប់ថ្ងៃនៃជីវិតរបស់អ្នក។ មិនត្រូវឃើញ
ដំបែចំពោះអ្នកនៅក្នុងព្រំដែនទាំងអស់របស់អ្នករយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃទេ ហើយសាច់
ដែលអ្នកបូជានៅល្ងាចថ្ងៃទីមួយនោះមិនត្រូវទុកឱ្យនៅសល់រហូតដល់ពេលព្រឹកទេ។
អ្នកនឹងមិនអាចបូជាពិធីរំលងនៅក្នុងទីក្រុងណាមួយរបស់អ្នកទេ ដែលព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នក។ ប៉ុន្តែ ទៅកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់
របស់អ្នកនឹងជ្រើសរើស ដើម្បីឱ្យឈ្មោះរបស់ព្រះអង្គត្រូវបានហៅនៅទីនោះ អ្នកនឹង
បូជាពិធីបុណ្យរៀងរាល់ពេលល្ងាច ពេលថ្ងៃលិច នៅពេលវេលាដែលអ្នកបាន
ចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយអ្នកនឹងស្ងោរ និងអាំង ហើយបរិភោគនៅកន្លែងដែល
ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងជ្រើសរើស ហើយអ្នកនឹងវិលត្រឡប់នៅពេលព្រឹក
ហើយមកផ្ទះរបស់អ្នក។ រយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ អ្នកនឹងញ៉ាំងប្រសិទ្ធិ ហើយនៅថ្ងៃទី
ប្រាំពីរ គឺជាការប្រជុំបិទ ជាពិធីបុណ្យសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក។ អ្នក

មិនត្រូវធ្វើការងារណាមួយនៅក្នុងថ្ងៃនោះទេ លើកលែងតែអ្វីដែលត្រូវធ្វើសម្រាប់ ជីវិត។

អ្នកនឹងរាប់ប្រាំពីរសប្តាហ៍សម្រាប់ខ្លួនអ្នក ចាប់ពីពេលអ្នកចាប់ផ្តើមដាក់កណ្តៀវ លើការច្នៃកាត់ អ្នកនឹងចាប់ផ្តើមរាប់ប្រាំពីរសប្តាហ៍។ ហើយ អ្នកនឹងធ្វើពិធីបុណ្យ សប្តាហ៍ដល់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក តាមដៃរបស់អ្នកមានកម្លាំងប៉ុណ្ណា ដែល ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងប្រទាន។

ហើយអ្នកនឹងរីករាយពីមុខព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក អ្នក និងកូនប្រុសរបស់អ្នក និងកូនស្រីរបស់អ្នក កុមាររបស់អ្នក និងស្ត្រីបំរើរបស់អ្នក និងអ្នកលេវី និងជនបរទេស និងកុមារកំព្រា និងស្ត្រីម្នាក់ៗដែលនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ក្នុងទីកន្លែងដែល ព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកនឹងជ្រើសរើសដើម្បីឲ្យព្រះនាមរបស់ទ្រង់ត្រូវបានគេហៅនៅ ទីនោះ។

ហើយអ្នកនឹងចងចាំថាអ្នកធ្លាប់ជាអ្នកបម្រើនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយអ្នកនឹង រក្សានិងអនុវត្តនូវបញ្ញត្តិទាំងនេះ។ អ្នកនឹងធ្វើពិធីបុណ្យតាំងសម្រាប់ខ្លួនអ្នកប្រាំពីរថ្ងៃ នៅពេលអ្នកប្រមូលផលពីកន្លែងនាយស្រូវរបស់អ្នក និងពីក្នុងច្រករំលែនទំពាំងបាយជូរ របស់អ្នក។ ហើយអ្នកនឹងរីករាយក្នុងពិធីបុណ្យរបស់អ្នក អ្នក និងកូនប្រុសរបស់អ្នក និង កូនស្រីរបស់អ្នក អ្នកបំរើរបស់អ្នក និងអ្នកបំរើស្រីរបស់អ្នក និងសាសនីលេវី និងជន បរទេស និងកុមារកំព្រា និងស្ត្រីម្នាក់ៗដែលកំពុងនៅក្នុងក្រុងរបស់អ្នក។ ប្រាំពីរថ្ងៃ អ្នក នឹងធ្វើបុណ្យដល់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក នៅកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងជ្រើសរើស ហើយប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ប្រទានពរអ្នក នៅក្នុងផលិតផលទាំងអស់របស់អ្នក និងនៅក្នុងការងារទាំងអស់នៃដៃ របស់អ្នក អ្នកនឹងរីករាយ។

បីដងក្នុងមួយឆ្នាំ បុរសទាំងអស់របស់អ្នកនឹងត្រូវបង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក នៅកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់នឹងជ្រើសរើស គឺនៅពិធីបុណ្យនិប្បុរស គ្មានដំបែ នៅពិធីបុណ្យសប្តាហ៍ និងនៅពិធីបុណ្យជំរំ។ កុំបង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខ ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកដោយដៃទេ។ មនុស្សម្នាក់ៗត្រូវតែមាត់មាត់ពលនៃដៃរបស់ អ្នករាល់គ្នា តាមពរជ័យព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក ដែលបានប្រទានដល់អ្នក។

អ្នកនឹងតែងតាំងអ្នកជំនុំជម្រះ និងមន្ត្រីសម្រាប់ខ្លួនអ្នកនៅក្នុងក្រុងទាំងឡាយរបស់អ្នក ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នកតាមកុំលសម្ព័ន្ធទាំងឡាយ ហើយពួកគេនឹងជំនុំជម្រះប្រជាជនដោយយុត្តិធម៌។ ពួកគេមិនបត់បែនសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ ហើយក៏មិនទទួលយកអំណោយ ដ្បិតអំណោយធ្វើឱ្យភ្នែកអ្នកប្រាជ្ញខ្វះ ហើយលុបបំបាត់ពាក្យសុចរិត។ ចូរតាមយុត្តិធម៌ដោយយុត្តិធម៌ ដើម្បីឱ្យអ្នករស់ និងចូលទទួលមរតកនូវដីដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នក។

អ្នកមិនត្រូវដាំព្រៃឈើណាមួយសម្រាប់ខ្លួនអ្នកនៅក្បែរអារាមនេះឬជាដល់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកទេ។ អ្នកមិនត្រូវតាំងសសរសម្រាប់ខ្លួនអ្នកឡើយ ដែលព្រះយេស៊ូវ្យាជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបានស្តាប់។

១៧

កុំបូជាភួនគោ ឬចៀមដែលមានពិការភាព ឬពាក្យអាក្រក់ណាមួយដល់ព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក ព្រោះវាជាសេចក្តីស្អប់ខ្ពើមចំពោះព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក។

ប្រសិនបើត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងទីក្រុងណាមួយក្នុងចំណោមទីក្រុងរបស់អ្នក ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នក មានបុរសឬស្ត្រីដែលនឹងធ្វើអំពើអាក្រក់នៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ដោយឆ្លងកាត់សេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់ ហើយបានមកបម្រើព្រះផ្សេងទៀត ហើយថ្វាយបង្គំដល់ពួកគេ គឺព្រះអាទិត្យ ឬព្រះចន្ទ ឬអ្វីៗទាំងអស់ដែលមកពីលោកិយនៃមេឃ ដែលមិនបានបង្កប់ដល់អ្នក។ ហើយគេប្រកាសដល់អ្នក ហើយអ្នកស្វែងរកយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ហើយមើល ពាក្យនេះបានកើតឡើងពិតប្រាកដ ការស្តាប់ខ្ពើមនេះបានកើតឡើងក្នុងអំឡុងពេល ហើយអ្នកនឹងនាំបុរសនោះ ឬស្ត្រីនោះចេញមក ហើយអ្នកនឹងចោលដុំថ្មសម្លាប់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងស្លាប់ លើសាក្សីពីរនាក់ ឬលើសាក្សីបីនាក់ គាត់នឹងស្លាប់។ អ្នកដែលស្លាប់នោះ មិននឹងស្លាប់លើសាក្សីម្នាក់ទេ។ ហើយដៃរបស់ពួកសាក្សីនឹងនៅលើគាត់ជាមុនសិន ដើម្បីសម្លាប់គាត់ ហើយដៃរបស់ប្រជាជននៅពេលចុងក្រោយ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដកចេញនូវអ្នកអាក្រក់ចេញពីចំណោមអ្នករាល់គ្នា។

ប្រសិនបើវាពិបាកសម្រាប់អ្នកក្នុងការវិនិច្ឆ័យរវាងឈាមនិងឈាម និងរវាងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យនិងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ និងរវាងការប៉ះពាល់និងការប៉ះពាល់ និងរវាងជម្លោះ

និងជម្លោះ ជាបញ្ហានៃសេចក្តីវិនិច្ឆ័យនៅក្នុងទីក្រុងរបស់អ្នករាល់គ្នា នោះអ្នកត្រូវក្រោក
ឡើងហើយឡើងទៅកាន់ទឹកនៃឆ្នេរដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងជ្រើសរើស
នៅទីនោះ។ ហើយអ្នកនឹងទៅកាន់អ្នកសង្ឃជនលេវី ហើយទៅកាន់អ្នកចេក្រុមដែល
នឹងមានក្នុងថ្ងៃទាំងនោះ ហើយបានស្វែងរកហើយ ពួកគេនឹងប្រកាសការវិនិច្ឆ័យដល់
អ្នក។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើតាមរឿងដែលគេប្រកាសដល់អ្នកពីកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងជ្រើសរើស ហើយអ្នកនឹងរក្សាធ្វើទាំងអស់អ្វីដែលត្រូវបាន
កំណត់ដល់អ្នក។ តាមច្បាប់ និងតាមសេចក្តីវិនិច្ឆ័យដែលពួកគេនិយាយទៅអ្នក អ្នកនឹង
ធ្វើតាម។ អ្នកមិនត្រូវងាកចេញពីពាក្យដែលពួកគេប្រកាសទៅអ្នកទៅខាងស្តាំ ឬខាង
ឆ្វេងឡើយ។

ហើយបុរសណាដែលប្រព្រឹត្តដោយភាពក្រអឺតក្រអោង ដូច្នោះមិនស្តាប់បង្គាប់
ឬជាចារ្យដែលឈរមុខលើព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក ឬចេក្រុមដែលនឹងមាន
ក្នុងថ្ងៃទាំងនោះ បុរសនោះនឹងត្រូវស្តាប់ ហើយអ្នកនឹងបណ្តេញអំពីអាក្រក់ចេញពី
អាក្រក់អែល។ និងប្រជាជនទាំងអស់ដែលបានឮនឹងខ្លាច ហើយនឹងមិនប្រព្រឹត្តអំពើ
អាក្រក់ទៀតទេ។

ប្រសិនបើអ្នកចូលទៅក្នុងដីដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នក
ហើយអ្នកទទួលមរតកវា ហើយអ្នករស់នៅលើវា ហើយអ្នកនិយាយថា ខ្ញុំនឹងតាំងអ្នក
គ្រប់គ្រងមកលើខ្លួនឯងខ្ញុំ ដូចជាជាតិសាសន៍ដែលនៅសេសសល់ជុំវិញខ្ញុំដែរ ដោយ
ការតែងតាំង អ្នកនឹងតែងតាំងអ្នកគ្រប់គ្រងលើខ្លួនអ្នក ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នឹង
ជ្រើសរើសគាត់ ពីបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នក អ្នកនឹងតែងតាំងអ្នកគ្រប់គ្រងលើខ្លួនអ្នក។ អ្នក
នឹងមិនអាចតែងតាំងមនុស្សបុរសលើខ្លួនអ្នកបានទេ ដោយសារតែគាត់មិនមែន
ជាបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នកទេ។ ពីព្រោះគាត់នឹងមិនបង្កើនសេះឲ្យខ្លួនគាត់ច្រើន ហើយក៏
នឹងមិនបង្ហូរជាជនទៅអេហ្ស៊ីប ដើម្បីកុំឲ្យគាត់បង្កើនសេះឲ្យខ្លួនគាត់ច្រើន
ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលថា អ្នករាល់គ្នានឹងមិនបន្តបង្ហូរតាមផ្លូវនេះទៀតទេ។ ហើយ
គាត់នឹងមិនយកប្រពន្ធដាំច្រើនសម្រាប់ខ្លួនឯង ដើម្បីកុំឱ្យចិត្តរបស់គាត់រងឆ្ងល់ ហើយ
គាត់នឹងមិនប្រមូលប្រាក់និងមាសសម្រាប់ខ្លួនឯងយ៉ាងច្រើនពេកនោះទេ។

ហើយនៅពេលណាដែលគាត់អង្គុយលើរាជបល្ល័ង្ករបស់គាត់ គាត់នឹងសរសេរ
ច្បាប់ចម្លងនេះសម្រាប់ខ្លួនគាត់ទៅក្នុងសៀវភៅមួយពីសង្ឃលេវី ហើយវានឹងនៅ
ជាមួយគាត់ ហើយគាត់នឹងអានវាគ្រប់ថ្ងៃនៃជីវិតរបស់គាត់ ដើម្បីឱ្យគាត់រៀនខ្លាច
ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ហើយរក្សាបញ្ញត្តិទាំងអស់នេះ និងធ្វើតាមក្រឹត្យទាំងនេះ។

ដើម្បីឱ្យដឹងចិត្តរបស់គាត់មិនត្រូវបានលើកឡើងពីបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ ដើម្បីឱ្យគាត់
មិនបំពានបញ្ញត្តិទៅខាងស្តាំឬឆ្វេង ដើម្បីឱ្យគាត់នឹងបន្តិយូរលើវាជ្រុបរបស់គាត់ គាត់និង
កូនប្រុសរបស់គាត់ក្នុងចំណោមកូនប្រុសអីស្រាអែល។

១៨

សង្ឃុលេវីទាំងមូលកុំលេវីនឹងមិនមានផ្នែក ហើយក៏មិនមានចំណែកជាមួយ
អីស្រាអែលទេ។ **ношения**ព្រះអម្ចាស់គឺជាចំណែករបស់ពួកគេ ពួកគេនឹងបរិភោគ
ពួកវា។ ប៉ុន្តែ ចំណែករបស់ពួកគេនឹងមិនមាននៅក្នុងចំណោមបងប្អូនប្រុសរបស់ពួកគេ
ទេ ព្រះអម្ចាស់ខ្លួនឯងជាចំណែករបស់គាត់ ដូចជាដែលបានមានបន្ទូលដល់គាត់។
ហើយនេះជាការជំនុំជម្រះរបស់អ្នកបូជាសង្ឃុលេវីទាំងនោះពីប្រជាជន ពីអ្នកថ្វាយតដ្វាយ
ទាំងនោះនូវការថ្វាយតដ្វាយ ប្រសិនបើជាកូនគោ ឬចៀម ហើយអ្នកនឹងឱ្យដៃទៅអ្នក
បូជាសង្ឃុល ហើយផ្តាច់ ហើយក្រពះ។ ហើយអ្នកនឹងឱ្យគាត់នូវផលដំបូងនៃផ្សិត
របស់អ្នក ស្រាវរបស់អ្នក ប្រេងរបស់អ្នក និងផលដំបូងនៃរោមចៀមរបស់អ្នក។
ដោយសារព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើសគាត់ពីកុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់របស់អ្នក ដើម្បីឈរ
នៅខុខរព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់ បម្រើ និងប្រទានពរក្នុងនាមរបស់ព្រះអង្គ គាត់និងកូន
ប្រុសរបស់គាត់នៅក្នុងចំណោមកូនប្រុសអីស្រាអែល។

ប្រសិនបើលេវីម្នាក់មកដល់ពីទីក្រុង ណាមួយក្នុងចំណោមទីក្រុងទាំងអស់របស់កូន
ប្រុសអីស្រាអែលទាំងអស់ ជាកន្លែងដែលគាត់រស់នៅ តាមការចង់បានរបស់ព្រលឹង
គាត់ ទៅកាន់ទីកន្លែងដែលគាត់នឹងជ្រើសរើស វានឹងបម្រើក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់គាត់ ដូចជាបងប្អូនទាំងអស់របស់គាត់ ជាអ្នកលេវីដែលឈរនៅ
ទីនោះ នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក។ គាត់នឹងបរិភោគផ្នែក
ដែលបានបែងចែកហើយ លើកលែងតែការលក់តាមគ្រួសារ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើអ្នកចូល
ទៅក្នុងដែនដីដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នក អ្នកមិនត្រូវរៀនធ្វើ
តាមការស្តាប់ខ្លួនរបស់ប្រជាជាតិទាំងនោះទេ។

នឹងមិនត្រូវរកឃើញនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នានូវអ្នកដែលធ្វើការបន្តកូនប្រុស
របស់គាត់និងកូនប្រុសរបស់គាត់ដោយភ្លើង, អ្នកដែលធ្វើទីនាយ, អ្នកដែលអនុវត្ត
ការទាយដោយសញ្ញា, និងអ្នកដែលអនុវត្តការទាយដោយបក្សី, ឬអ្នកដែលប្រើអាប
ផ្តប់។ ការច្រៀងបន្លំ, ជាមធ្យមហោព្រលឹង និងជាអ្នកទាយសញ្ញា, ពិគ្រោះជាមួយអ្នក

ស្តាប់។ ដ្បិតជាការស្តាប់ខ្លឹមចំពោះព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក គឺអស់អ្នកដែលធ្វើ
ទាំងនេះ ព្រោះដោយសារតែការស្តាប់ខ្លឹមទាំងនេះ ព្រះអម្ចាស់នឹងបំផ្លាញពួកគេ
ចេញពីមុខអ្នក។ អ្នកនឹងល្អិតខ្លោះចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក។ ពួក
ជាតិទាំងនេះ ដែលអ្នកដណ្តើមកម្មសិទ្ធិពួកគេ ពួកនេះនឹងស្តាប់សំដីសត្វនិងទំនាយ
ប៉ុន្តែចំពោះអ្នក ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកមិនបានឱ្យដូច្នោះទេ។

ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា នឹងលើកឡើងព្យាករណ៍កុំឱ្យអ្នករាល់គ្នា
ចេញពីបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងស្តាប់គាត់។ តាម
ទាំងអស់ដែលអ្នកបានសុំពីព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនៅហូរឆ្ងាយក្នុងថ្ងៃនៃការ
ប្រជុំ ដោយនិយាយថា យើងនឹងមិនស្តាប់សំឡេងព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក
ទៀតទេ ហើយយើងនឹងមិនឃើញភ្លើងដ៏ធំនេះទៀតទេ ក្រែងលោយើងស្តាប់។ ហើយ
ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ អ្វីទាំងអស់ដែលគេនិយាយទៅកាន់អ្នកនោះត្រឹមត្រូវ
ហើយ។ ខ្ញុំនឹងលើកឡើងព្យាករណ៍ដល់ពួកគេពីបងប្អូនប្រុសរបស់ពួកគេ ដូចជាអ្នក
ហើយខ្ញុំនឹងដាក់ពាក្យទាំងនោះនៅក្នុងមាត់របស់គាត់ ហើយគាត់នឹងនិយាយដល់
ពួកគេតាមអ្វីដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់គាត់។ ហើយមនុស្សដែលមិនស្តាប់អ្វីទាំងអស់ដែលអ្នក
ទំនាយនោះនិយាយក្នុងនាមរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងសងសឹកគាត់។ លើកលែងតែអ្នកទំនាយណា
ដែលប្រព្រឹត្តអស់លទ្ធផលនិយាយក្នុងនាមឈ្មោះរបស់ខ្ញុំនូវពាក្យដែលខ្ញុំមិនបាន
បញ្ជាឱ្យនិយាយ និងអ្នកណាដែលនិយាយក្នុងនាមព្រះដទៃទៀត អ្នកទំនាយនោះនឹង
ត្រូវស្លាប់។ ប្រសិនបើអ្នកនិយាយក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នកថា យើងនឹងដឹងយ៉ាងណាអំពី
ពាក្យដែលព្រះអម្ចាស់មិនបាននិយាយ? អ្វីៗដែលអ្នកទំនាយនោះនិយាយក្នុងព្រះនាម
ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើវាមិនកើតឡើង ហើយមិនសម្រេច នោះជាពាក្យដែលព្រះអម្ចាស់
មិនបានមានបន្ទូល។ អ្នកទំនាយនោះបាននិយាយដោយភាពអាក្រក់។ អ្នករាល់គ្នាមិន
ត្រូវខ្លាចគាត់ទេ។

១៩

ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបំផ្លាញជាតិសាសន៍ទាំងនោះ ដែល
ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានទឹកដីដល់អ្នក ហើយអ្នករាល់គ្នាទទួលមរតកពួកគេ និងរស់នៅក្នុង
ទីក្រុងរបស់ពួកគេ និងក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ អ្នកនឹងបែងចែកទីក្រុងចំនួនបីសម្រាប់ខ្លួនអ្នក
នៅកណ្តាលនៃផែនដីរបស់អ្នក ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់
អ្នក។ គិតពីចារណាអំពីផ្លូវសម្រាប់អ្នក ហើយអ្នកនឹងបែងចែកព្រំដែននៃផែនដីរបស់អ្នកជាបី

ផ្នែក ដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបែងចែកឲ្យអ្នក ហើយនឹងជាទីជម្រក សម្រាប់ឃាតករទាំងអស់។ នេះនឹងជាបទបញ្ជារបស់អ្នកសម្លាប់ដែលនឹងភៀសខ្លួនទៅ ទីនោះ និងនឹងរស់នៅ គឺអ្នកដែលវាយអ្នកជិតខាងរបស់គាត់ដោយមិនដឹង ហើយគាត់ មិនបានស្តាប់គាត់មុនម្សិលមិញនិងម្សិលមិញទៀត។ ហើយអ្នកណាម្នាក់ ប្រសិនបើចូល ជាមួយអ្នកជិតខាងរបស់គាត់ទៅក្នុងព្រៃដើម្បីប្រមូលឈើ ហើយដៃរបស់គាត់រអិល ពេលកំពុងកាប់ឈើដោយពូថៅ ហើយដៃកាត់ចេញពីឈើប្រទះអ្នកជិតខាង ហើយ គាត់ស្តាប់ អ្នកនោះនឹងរត់ភៀសខ្លួនទៅក្នុងទីក្រុងមួយក្នុងចំណោមទីក្រុងទាំងនេះ ហើយនឹងរស់។ ដើម្បីឱ្យអ្នកសងសឹកឈាមមិនដេញតាមអ្នកសម្លាប់ពីក្រោយ ដោយសារតែចេះដឹងបានក្តៅ ហើយចាប់បានគាត់ ប្រសិនបើផ្លូវរែងជាង ហើយវាយ ព្រលឹងរបស់គាត់ ហើយនេះមិនមានសាលក្រមនៃសេចក្តីស្លាប់ទេ ដោយសារតែគាត់ មិនបានស្តាប់គាត់មុនម្សិលមិញ ក៏មិនមុនថ្ងៃទីបីដែរ។ ដោយសារតែនេះ ខ្ញុំបញ្ជាទៅអ្នក នូវពាក្យនេះ ដោយនិយាយថា អ្នកនឹងបែងចែកទីក្រុងបីសម្រាប់ខ្លួនអ្នក។

ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបានពង្រីកព្រំដែនរបស់អ្នក តាម របៀបដែលទ្រង់បានស្នូមទៅកាន់បិតារបស់អ្នក ហើយព្រះអម្ចាស់ប្រទានដីទាំងអស់ ដែលទ្រង់បាននិយាយថានឹងប្រទានទៅកាន់បិតារបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកឮ និងធ្វើតាម បញ្ញត្តិទាំងអស់នេះ ដែលខ្ញុំបញ្ជាទៅអ្នកនៅថ្ងៃនេះ គឺស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់ អ្នក ដើរក្នុងផ្លូវទាំងអស់របស់ព្រះអង្គគ្រប់ថ្ងៃ នោះអ្នកនឹងបន្ថែមសម្រាប់ខ្លួនអ្នកនូវ ក្រុងបីទៀត លើសពីក្រុងបីទាំងនេះ។ ហើយឈាមស្អាតនឹងមិនត្រូវបានចាក់ចេញក្នុងដី ដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកប្រទានជាមរតកដល់អ្នក ហើយអ្នកនឹងមិនមានកំហុសពី ឈាមនោះទេ។

ប្រសិនបើមានមនុស្សម្នាក់ស្តាប់អ្នកជិតខាងរបស់គាត់ ហើយកំបាំងរង់ចាំគាត់ ហើយក្រោកឡើងប្រឆាំងគាត់ ហើយវាយព្រលឹងរបស់គាត់ ហើយគាត់ស្តាប់ ហើយភៀសខ្លួនទៅក្នុងទីក្រុងណាមួយក្នុងចំណោមទីក្រុងទាំងនេះ ហើយក្រុមប្រឹក្សា ចាស់នៃទីក្រុងរបស់គាត់នឹងធ្វើមក ហើយពួកគេនឹងយកគាត់ពីទីនោះ ហើយពួកគេនឹង ប្រគល់គាត់ទៅក្នុងដៃរបស់ព្រាតិជិតស្និទ្ធនៃអ្នកដែលត្រូវបានធ្វើឲ្យស្លាប់ ហើយគាត់នឹង ស្លាប់។ ភ្នែករបស់អ្នកមិនត្រូវអាណិតគាត់ទេ ហើយអ្នកនឹងសម្អាតឈាមដែលគ្មាន ទោសចេញពីអីស្រាអែល ហើយវានឹងល្អដល់អ្នក។

កុំផ្លាស់ទីព្រំដែនរបស់អ្នកជិតខាង ដែលឪពុករបស់អ្នកបានកំណត់ទុក នៅក្នុង មរតកដែលអ្នកបានទទួល នៅក្នុងដីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកប្រទានដល់អ្នកជា

ចំណែក។ សាក្សីម្នាក់មិនគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការធ្វើបញ្ជាក់ប្រឆាំងនឹងមនុស្សម្នាក់ទាក់ទងនឹង
អយុត្តិធម៌ណាមួយ និងបាបណាមួយ និងបាបទាំងអស់ ដែលគាត់បានប្រព្រឹត្ត។
តាមរយៈមាត់របស់សាក្សីពីរនាក់ និងតាមរយៈមាត់របស់សាក្សីបីនាក់ រាល់ពាក្យនឹងត្រូវ
បញ្ជាក់។ ប្រសិនបើមានសាក្សីអយុត្តិធម៌ម្នាក់ឈរឡើងប្រឆាំងនឹងមនុស្សម្នាក់
ដោយចោទប្រកាន់គាត់ពីបទអសីលធម៌ ហើយមនុស្សទាំងពីរនាក់ដែលមានជម្លោះគ្នា
នឹងឈរនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ និងនៅចំពោះពួកសង្ឃ និងនៅចំពោះពួកហៅ
ក្រុមដែលមាននៅក្នុងថ្ងៃទាំងនោះ។ ហើយចៅក្រមទាំងនោះគួរតែពិនិត្យដោយត្រឹមត្រូវ
ហើយមើលសាក្សីអយុត្តិធម៌បានធ្វើសក្ខីកម្មដោយមិនត្រឹមត្រូវ បានប្រឆាំងនឹងបងប្អូន
របស់គាត់ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើចំពោះគាត់តាមរបៀបដែលគាត់បានប្រព្រឹត្តក្រីក្រ
ប្រឆាំងនឹងបងប្អូនរបស់គាត់ ហើយអ្នកនឹងលុបបំបាត់អំពើអាក្រក់ចេញពីក្រុមអ្នករាល់
គ្នា។ ហើយអ្នកដែលនៅសល់បានឮនឹងខ្លាច ហើយពួកគេនឹងមិនធ្វើតាមពាក្យអាក្រក់
នេះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាទៀតទេ។ ភ្នែករបស់អ្នកនឹងមិនអត់ទោសគាត់ទេ ព្រលឹង
ជំនួសព្រលឹង ភ្នែកជំនួសភ្នែក ធ្មេញជំនួសធ្មេញ ដៃជំនួសដៃ ជើងជំនួសជើង។

២០

ប្រសិនបើអ្នកចេញទៅធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងសត្រូវរបស់អ្នក ហើយអ្នកឃើញ
សេះ អ្នកជិះសេះ និងប្រជាជនច្រើនជាងអ្នក កុំខ្លាចពួកគេឡើយ ព្រោះព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ដែលបាននាំអ្នកឡើងពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប នៅជាមួយអ្នក។ ហើយ
នៅពេលណាដែលអ្នកចូលទៅជិតសង្គ្រាម អ្នកបូជាចារូនឹងចូលទៅជិតហើយនិយាយ
ទៅកាន់ប្រជាជន។ ហើយនឹងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ស្តាប់ចុះ អីស្រាអែល! អ្នក
រាល់គ្នាកំពុងទៅសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងសត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ។ កុំឱ្យដួងចិត្ត
របស់អ្នករាល់គ្នាខ្សោយ កុំខ្លាច កុំញ័រ ហើយកុំងាកចេញពីមុខពួកគេ។ ដោយសារ
ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា ដែលដើរនាំមុខជាមួយអ្នករាល់គ្នា នឹងប្រយុទ្ធ
ជាមួយអ្នករាល់គ្នាប្រឆាំងនឹងសត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីសង្គ្រោះអ្នករាល់គ្នា។

ហើយអ្នកចារិកនឹងនិយាយទៅកាន់ប្រជាជនថា៖ នរណាជាបុរសដែលបានសង់
ផ្ទះថ្មី ហើយមិនទាន់បានប្រកាសវា? ឱ្យគាត់ទៅហើយត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់គាត់វិញ កុំឱ្យ
គាត់ស្លាប់នៅក្នុងសង្គ្រាម ហើយបុរសម្នាក់ទៀតនឹងប្រកាសវា។ ហើយគេនឹងនរណាជា
បុរសដែលបានដាំចំការទំពាំងបាយជូរ ឬផ្លែមិនទាន់បានរីករាយពីវា? ចូរគាត់ទៅហើយ
ត្រឡប់មកផ្ទះរបស់គាត់វិញ កុំឱ្យគាត់ស្លាប់នៅក្នុងសង្គ្រាម ហើយបុរសម្នាក់ទៀតនឹង

រីករាយពីវា។ តើអ្នកណាជាបុរសដែលបានភ្ជាប់ពាក្យជាមួយស្រ្តីម្នាក់ ប៉ុន្តែមិនទាន់បាន
រៀបការជាមួយនាង? សូមឲ្យគាត់ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ក្រែងលោកគាត់ស្លាប់ក្នុងសមរម្យមិ
ហើយបុរសម្នាក់ទៀតនឹងរៀបការជាមួយនាង។ ហើយអ្នកសេចក្តីនឹងនិយាយបន្ថែម
ទៅកាន់ប្រជាជន ហើយពួកគេនឹងនិយាយថា៖ អ្នកណាជាមនុស្សដែលខ្លាចនិងកំសាក
ក្នុងចិត្ត? ចូរគាត់ទៅហើយត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់គាត់ ដើម្បីកុំឲ្យគាត់ធ្វើឲ្យចិត្តបងប្អូន
របស់គាត់កំសាក ដូចជាចិត្តរបស់គាត់ដែរ។ ហើយវានឹងកើតឡើងនៅពេលដែលពួក
អ្នកសរសេររបៀបការនិយាយទៅកាន់ប្រជាជន ហើយពួកគេនឹងតាំងពួកអ្នកគ្រប់គ្រង
នៃកងទ័ពឱ្យដឹកនាំប្រជាជន។

ប្រសិនបើអ្នកចូលទៅជិតទីក្រុងណាមួយដើម្បីធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងពួកគេ
ត្រូវហៅពួកគេឱ្យចេញមកដោយសន្តិភាព។ ប្រសិនបើពួកគេឆ្លើយតបដោយសន្តិភាព
ចំពោះអ្នក និងបើកទ្វារឱ្យអ្នក នោះប្រជាជនទាំងអស់ដែលរកឃើញនៅក្នុងទីនោះ នឹង
ក្លាយជាអ្នកបង់ពន្ធ និងជាអ្នកស្ថិតក្រោមបង្គាប់របស់អ្នក។ ប្រសិនបើពួកគេមិនស្តាប់
បង្គាប់អ្នក ហើយធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងអ្នក អ្នកនឹងឡាមវិញនោះ។ រហូតដល់
ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រគល់វាទៅក្នុងដៃរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងសម្លាប់
បុរសទាំងអស់របស់វាដោយដាវ លើកលែងតែគ្រូនិងទ្រព្យសម្ភារៈ ព្រមទាំងសត្វ
ចិញ្ចឹមទាំងអស់ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងទីក្រុង និងទ្រព្យសម្ភារៈទាំងអស់ អ្នក
នឹងប្តូរយកសម្រាប់ខ្លួនអ្នក ហើយអ្នកនឹងបរិភោគទ្រព្យដែលប្តូរបានទាំងអស់ពីសត្រូវ
របស់អ្នក ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នក។ ដូច្នេះ អ្នកនឹងធ្វើ
ចំពោះទីក្រុងទាំងអស់ដែលនៅឆ្ងាយពីអ្នកយ៉ាងខ្លាំង មិនមែនចំពោះទីក្រុងនៃប្រជាជាតិ
ទាំងនេះទេ។ ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ប្រទានដល់អ្នក ដើម្បីទទួល
មរតកដ៏របស់ពួកគេ។ កុំរក្សាសត្វដែលដកដង្ហើមទាំងអស់ឱ្យនៅរស់។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នា
នឹងបណ្តាលពួកគេដោយការបណ្តាល គឺជនជាតិហ៊ីត និងជនជាតិអាមីរេ និងជនជាតិ
កាណាន និងជនជាតិផេរេស៊ី និងជនជាតិហ៊ីរី និងជនជាតិយេហូស និងជនជាតិហ្គេរហ្គេ
ស៊ី ដូចរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នកបានបង្គាប់ដល់អ្នក។ ដើម្បីកុំឱ្យពួកគេ
បង្រៀនអ្នករាល់គ្នាឱ្យធ្វើតាមភាពស្អប់ខ្ពើមទាំងអស់របស់ពួកគេ ដែលពួកគេបានធ្វើ
ចំពោះព្រះរបស់ពួកគេ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើបាបចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់
របស់អ្នករាល់គ្នា។

ប្រសិនបើអ្នកឡាមព័ទ្ធទីក្រុងមួយច្រើនថ្ងៃដើម្បីធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងវាដល់
ចាប់យកបាន អ្នកមិនត្រូវបំផ្លាញដើមឈើរបស់វាដោយការវាយប្រហារពួកវាដោយ
ដៃកទេ ប៉ុន្តែអ្នកអាចបរិភោគផលពីវា ប៉ុន្តែមិនត្រូវកាប់វាចោលទេ។ តើដើមឈើនៅ

ក្នុងវាលស្រែជាមនុស្សដែលឬទេ ដើម្បីចូលពីមុខអ្នកទៅក្នុងរបងការពារ? ប៉ុន្តែលើដៃដល់
អ្នកដឹងថាមិនមែនជាលើផ្តែបរិភោគនោះ អ្នកនឹងបំផ្លាញ និងកាប់ចោល ហើយអ្នក
នឹងសាងសង់បន្ទាយលើឡើងលើទីក្រុងដែលធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងអ្នក រហូតដល់វា
ត្រូវបានប្រគល់។

២១

ប្រសិនបើឃើញមនុស្សរូបស្លូតនៅក្នុងវាលទំនាប ក្នុងដីដែលព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នកឱ្យទទួលមរតក ហើយពួកគេមិនដឹងអំពីអ្នកដែល
បានវាយគាត់ ក្រុមប្រឹក្សាចាស់ទុំរបស់អ្នក និងចៅក្រមរបស់អ្នកនឹងចេញទៅ ហើយ
ពួកគេនឹងវាស់ទៅកាន់ទីក្រុងទាំងឡាយដែលនៅជុំវិញអ្នកស្លាប់។ ហើយទីក្រុងដែល
នៅជិតបំផុតនឹងអ្នករងរបួស នោះក្រុមប្រឹក្សាចាស់ទុំនៃទីក្រុងនោះនឹងយកគោដ្ឋាន
ក្បាលពីហ្វូងគោ ដែលមិនទាន់បានធ្វើការ និងដែលមិនទាន់បានទាញនឹម។ ហើយក្រុម
ប្រឹក្សាចាស់ទុំនៃទីក្រុងនោះនឹងនាំគោដ្ឋានចុះទៅក្នុងជ្រលងថ្មដែលមិនធ្លាប់ត្រូវបានធ្វើ
ការ និងមិនធ្លាប់ត្រូវបានពាក់ព័ន្ធ ហើយពួកគេនឹងកាត់កោសមេនៅក្នុងជ្រលងនោះ។
ហើយពួកគេជាច្រើននឹងមក ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ព្រះបានជ្រើសរើសពួកគេឱ្យឈរ
នៅមុខគាត់ ហើយប្រទានពរក្នុងនាមរបស់ព្រះអង្គ ហើយតាមមាត់របស់ពួកគេនឹងមាន
គ្រប់ជម្លោះ និងគ្រប់ការប៉ះពាល់។ ហើយក្រុមប្រឹក្សាចាស់ទុំនៃទីក្រុងនោះ ដែល
កំពុងចូលទៅជិតអ្នករងរបួស នឹងលាងដៃរបស់ពួកគេលើក្បាលនៃគោដ្ឋានដែលត្រូវបាន
បាក់ក្នុងជ្រលងភ្នំ។ ហើយពួកគេនឹងឆ្លើយតបថា៖ ដែលរបស់យើងមិនបានចាក់ឈាម
នេះចេញទេ ហើយភ្នែករបស់យើងក៏មិនបានឃើញដែរ។ សូមប្រោសលោកចំពោះ
ប្រជាជនរបស់អ្នក គឺអ៊ីស្រាអែល ដែលអ្នកបានលោះ ឱ្យ ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីកុំឱ្យមាន
ឈាមស្អាតនៅក្នុងប្រជាជនរបស់អ្នក គឺអ៊ីស្រាអែល ហើយឈាមនោះនឹងត្រូវ
បានលោះបាបសម្រាប់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងដកចេញនូវឈាមដែលគ្មានទោសចេញពី
អ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើអ្នកធ្វើអ្វីដែលល្អ និងគួរឱ្យពេញចិត្តនៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ជា
ព្រះរបស់អ្នក។

ប្រសិនបើអ្នកបានចេញទៅសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងសត្រូវរបស់អ្នក ហើយព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រគល់ពួកគេទៅក្នុងដៃរបស់អ្នក ហើយអ្នកប្តូរយកទ្រព្យសម្បត្តិ
របស់ពួកគេ ហើយអ្នកឃើញស្រ្តីម្នាក់ដែលមានរូបរាងស្អាតនៅក្នុងការប្តូរដណ្តើម
ហើយអ្នកចង់បាននាង ហើយអ្នកយកនាងមកជាប្រពន្ធរបស់អ្នក ហើយអ្នកនាំនាងចូល

ទៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងការពារក្បាលរបស់នាង ហើយអ្នកនឹងកាត់ក្រចករបស់
នាង។ ហើយអ្នកនឹងដកសម្លៀកបំពាក់នៃការជាលើកដំបូងរបស់នាង ហើយនាងនឹង
អង្គុយនៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក ហើយនាងនឹងយំរំលែកឪពុកនិងម្តាយរយៈពេលមួយខែ
ហើយបន្ទាប់ពីនេះអ្នកនឹងចូលទៅរកនាង ហើយអ្នកនឹងរស់នៅជាមួយនាង ហើយនាង
នឹងជាប្រពន្ធរបស់អ្នក។

ហើយនឹងកើតឡើងថា ប្រសិនបើអ្នកមិនចង់បាននាង អ្នកត្រូវបញ្ជូននាងចេញឱ្យ
នៅសេរី ហើយនាងមិនត្រូវលក់ដើម្បីប្រាក់ទេ អ្នកមិនត្រូវមើលងាយនាងទេ ពីព្រោះ
អ្នកបានធ្វើឱ្យនាងទាបអស់។

ប្រសិនបើបុរសម្នាក់មានប្រពន្ធពីរនាក់ ម្នាក់ជាទីស្រឡាញ់ និងម្នាក់ជាទីស្តាប់
ហើយទាំងប្រពន្ធជាទីស្រឡាញ់ និងប្រពន្ធជាទីស្តាប់បានបង្កើតកូនឱ្យគាត់ ហើយកូន
ប្រុសច្បងជាកូនរបស់ប្រពន្ធជាទីស្តាប់ ហើយនៅថ្ងៃដែលគាត់ចែកមរតកទ្រព្យសម្បត្តិ
របស់គាត់ដល់កូនប្រុសទាំងអស់ គាត់មិនអាចឱ្យសិទ្ធិកូនច្បងដល់កូនប្រុសរបស់ប្រពន្ធ
ជាទីស្រឡាញ់ ដោយបានមើលរំលងកូនប្រុសរបស់ប្រពន្ធជាទីស្តាប់ដែលជាកូនច្បង
បានទេ។ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវតែទទួលស្គាល់កូនប្រុសច្បងរបស់ប្រពន្ធដែលត្រូវស្តាប់ ដោយឱ្យ
គាត់នូវចំណែកទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ដែលគាត់មាន ដ្បិតថាកូនប្រុសនោះជា
កូនដំបូងរបស់គាត់ ហើយសិទ្ធិកូនច្បងសមនឹងជាកូនសិទ្ធិរបស់គាត់។ ប្រសិនបើមាន
នរណាម្នាក់មានកូនប្រុសដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ និងបះបោរ មិនស្តាប់បង្គាប់សំឡេង
ឪពុក និងសំឡេងម្តាយ ហើយគេដាក់ទណ្ឌកម្មគាត់ ប៉ុន្តែគាត់មិនស្តាប់គេ ហើយឪពុក
និងម្តាយរបស់គាត់បានចាប់គាត់ ហើយនឹងនាំគាត់ទៅក្រុមប្រឹក្សាចាស់នៃទីក្រុងរបស់
គាត់ និងទៅច្រកទ្វារនៃកន្លែងនោះ។ ហើយពួកគេនឹងនិយាយទៅបុរសនៃទីក្រុងរបស់
ពួកគេថា កូនប្រុសរបស់យើងនេះមិនស្តាប់បង្គាប់ហើយរំខាន មិនស្តាប់សំឡេងរបស់
យើង ជាអ្នកកាត់កាក់លុយក្លែងក្លាយ និងផឹកស្រាច្រើនពេក។ ហើយបុរសទាំងឡាយនៃ
ទីក្រុងរបស់គាត់នឹងចោលដុំថ្មស្តាប់គាត់ហើយគាត់នឹងស្លាប់ ហើយអ្នកនឹងបណ្តេញ
អំពើអាក្រក់ចេញពីក្រុមរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា ហើយអ្នកដែលនៅសល់បានឮនឹងមាន
ការខ្លាច។

ប្រសិនបើមានបាបណាមួយកើតឡើងចំពោះនរណាម្នាក់ ដែលមានសាលក្រម
ស្លាប់ ហើយគាត់ស្លាប់ ហើយអ្នករាល់គ្នាព្យួរគាត់លើដើមឈើ រាងកាយរបស់គាត់មិន
នឹងដេកលើដើមឈើនោះទេ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាត្រូវបញ្ចុះសពវាទៅថ្ងៃនោះ ពីព្រោះរាល់

អ្នកដែលព្យួរលើដើមឈើត្រូវបណ្តាសាដោយព្រះ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើឱ្យដី
ដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកប្រទានដល់អ្នកជាមរតកនោះអស់ចិត្តឡើយ។

២២

កុំមើលរំលងនៅពេលអ្នកឃើញគោកូន ឬចៀមរបស់បងប្អូនអ្នកកំពុងរងរងនៅ
តាមផ្លូវ។ អ្នកត្រូវនាំពួកវាត្រឡប់ទៅបងប្អូនរបស់អ្នក និងប្រគល់ពួកវាទៅគាត់វិញ។
ប្រសិនបើបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នកមិនរស់នៅជិតអ្នក ហើយអ្នកក៏មិនស្គាល់គាត់ទេ អ្នក
ត្រូវនាំវាមកទុកក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក ហើយវានឹងនៅជាមួយអ្នករហូតដល់បងប្អូនប្រុសរបស់
អ្នកស្វែងរកវា ហើយអ្នកនឹងសងត្រឡប់ទៅគាត់វិញ។ ដូច្នេះ អ្នកនឹងធ្វើចំពោះលាវរបស់
គាត់ ហើយដូច្នេះអ្នកនឹងធ្វើចំពោះខោអាវរបស់គាត់ ហើយដូច្នេះអ្នកនឹងធ្វើចំពោះ
របស់របរទាំងអស់ដែលបាត់បង់របស់បងប្អូនរបស់អ្នក ដែលបានបាត់បង់ពីគាត់ ហើយ
អ្នករកឃើញ អ្នកមិនអាចមើលរំលងបានទេ។ អ្នកមិនត្រូវមើលរំលងលាប្អូនគោ
របស់បងប្អូនអ្នកដែលដួលនៅតាមផ្លូវទេ ត្រូវតែជួយលើកវាឡើងជាមួយគាត់។

សម្ភារៈរបស់បុរសមិនត្រូវមានលើស្រ្តីទេ ហើយបុរសក៏មិនត្រូវពាក់អាវរបស់ស្រ្តី
ដែរ ពីព្រោះអ្នកណាធ្វើរបស់ទាំងនេះគឺជាអំពើអាក្រក់ចំពោះព្រះយេស៊ូវវាជាព្រះរបស់
អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកជួបសំបុកបក្សីនៅពីមុខអ្នកក្នុងផ្លូវ ឬលើដើមឈើណាមួយ ឬលើដី
មានកូនបក្សីស៊ុត ហើយគ្មានកំពុងកំដៅលើកូនបក្សី ឬលើស៊ុត អ្នកមិនត្រូវយកម្តាយ
ជាមួយកូនទេ។ អ្នកត្រូវបញ្ជូនម្តាយចេញ ប៉ុន្តែកូនឲ្យ អ្នកនឹងយកសម្រាប់ខ្លួនអ្នក
ដើម្បីឱ្យវាលូដល់អ្នក និងអ្នករស់យូរ។

ប្រសិនបើអ្នកសង់ផ្ទះថ្មី អ្នកត្រូវធ្វើជញ្ជាំងការពារនៅលើដំបូលរបស់អ្នក ដើម្បីកុំ
ឱ្យមានការសម្លាប់មនុស្សនៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់ធ្លាក់ពីលើ
នោះ។ កុំសាបព្រោះគ្រាប់ពូជផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងចំការទំពាំងបាយជូររបស់អ្នក ដើម្បីកុំឱ្យ
ផលិតផលនិងគ្រាប់ពូជដែលអ្នកសាបព្រោះជាមួយនឹងផលិតផលនៃចំការទំពាំង
បាយជូររបស់អ្នកត្រូវបានបន្តទ្រុឌ។ អ្នកមិនត្រូវរុករានដោយប្រើកូនគោនិងលាជាមួយគ្នាទេ។
អ្នកមិនត្រូវស្លៀកពាក់ក្រណាត់ក្លែងក្លាយដែលធ្វើពីរោមចៀមនិងសាលរម្លាតទេ។ អ្នក
នឹងធ្វើឱ្យពង្វល់សម្រាប់ខ្លួនអ្នកនៅលើជ្រុងទាំងបួននៃអាវរបស់អ្នក ដែលអ្នកស្លៀក
ពាក់។

ប្រសិនបើមិនរណាម្នាក់យកប្រពន្ធ ហើយរស់នៅជាមួយនាង ហើយគាត់ស្អប់នាង ។ ហើយគាត់ដាក់ពាក្យលេសលើនាង ហើយធ្វើឱ្យឈ្មោះរបស់នាងអាក្រក់ ហើយ និយាយថា ខ្ញុំបានយកស្រ្តីនេះ ហើយពេលខ្ញុំចូលទៅជិតនាង ខ្ញុំមិនបានរកឃើញភាព ព្រហ្មចារីរបស់នាងទេ ហើយឪពុកនិងម្តាយនៃកូនស្រីបានយកវាស្តុតាងភាពព្រហ្មចារី នៃកូនស្រីទៅបង្ហាញដល់ក្រុមប្រឹក្សាចាស់នៅច្រកទ្វារ។ ហើយឪពុករបស់កូនស្រីនឹង និយាយទៅកាន់ក្រុមប្រឹក្សាចាស់ថា៖ កូនស្រីរបស់ខ្ញុំនេះ ខ្ញុំបានប្រគល់ឱ្យបុរសនេះជា ប្រពន្ធ ហើយគាត់បានស្អប់នាង កឡូវនេះ បុរសនេះដាក់ពាក្យលេសលើនាង ដោយនិយាយថា ខ្ញុំមិនបានរកឃើញភាពជាព្រហ្មចារីរបស់កូនស្រីអ្នកទេ ហើយនេះ គឺជាភាពជាព្រហ្មចារីរបស់កូនស្រីខ្ញុំ។ ហើយពួកគេនឹងលាតត្រដាងសម្លៀកចំប៉ាក់នៅ ចំពោះមុខក្រុមប្រឹក្សាចាស់ទុំនៃទីក្រុង។ ហើយក្រុមប្រឹក្សាចាស់នៃទីក្រុងនោះនឹងយក មនុស្សនោះ ហើយនឹងណែនាំគាត់។ ហើយពួកគេនឹងពិន័យគាត់មួយរយសេកេល ហើយពួកគេនឹងឱ្យទៅឪពុកនៃស្រ្តីក្មេងនោះ ដ្បិតគាត់បានធ្វើឱ្យឈ្មោះអាក្រក់មកលើ ស្រ្តីព្រហ្មចារីអីស្រាអែល ហើយនាងនឹងជាប្រពន្ធរបស់គាត់ គាត់មិនអាចបណ្តេញនាង ចេញពេញមួយជីវិតបានទេ។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើពាក្យនេះកើតឡើងតាមការពិត ហើយភាពព្រហ្មចារីមិនត្រូវបានរក ឃើញចំពោះស្រ្តីរីយក្មេងនោះ ហើយពួកគេនឹងនាំស្រ្តីក្មេងនោះចេញមកទ្វារផ្ទះឪពុក របស់នាង ហើយពួកគេនឹងចោលដុំថ្មសម្លាប់នាងដោយដុំថ្ម ហើយនាងនឹងស្លាប់ ព្រោះ នាងបានធ្វើភាពល្ងង់ខ្លៅក្នុងចំណោមកូនប្រុសក្រសែល ដោយប្រព្រឹត្តអំពើអ សីលធម៌នៅផ្ទះឪពុករបស់នាង ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបណ្តេញអំពើអាក្រក់ចេញពីក្នុង ចំណោមពួកអ្នក។

ប្រសិនបើមិនឃើញបុរសម្នាក់កំពុងដេកជាមួយស្រ្តីដែលបានរៀបការជាមួយ បុរសម្នាក់ អ្នករាល់គ្នានឹងសម្លាប់ទាំងពីរនាក់ គឺបុរសដែលកំពុងដេកជាមួយស្រ្តីនោះ និងស្រ្តីនោះ ហើយអ្នកនឹងដកចេញនូវអំពើអាក្រក់ចេញពីអីស្រាអែល។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើ មានកុមារីព្រហ្មចារីម្នាក់ដែលបានភ្ជាប់ពាក្យជាមួយបុរសម្នាក់ ហើយបុរសម្នាក់បានរក ឃើញនាងនៅក្នុងទីក្រុងនិងដេកជាមួយនាង អ្នករាល់គ្នានឹងនាំយកទាំងពីរនាក់ ចេញទៅកាន់ទ្វារប្រាសាទនៃក្រុងរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងត្រូវគប់ដោយថ្ម ហើយ ពួកគេនឹងស្លាប់។ ស្រ្តីក្មេងនោះ ដោយសារតែនាងមិនបានស្រែកនៅក្នុងក្រុង ហើយ បុរសនោះ ដោយសារតែគាត់បានធ្វើឱ្យអាម៉ាស់ប្រពន្ធរបស់អ្នកជិតខាង។ ហើយអ្នកនឹង ដកចេញនូវអំពើអាក្រក់ចេញពីក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។ ប្រសិនបើបុរសម្នាក់រកឃើញ កូនស្រីដែលបានភ្ជាប់ពាក្យនៅក្នុងវាលទំនាប ហើយបានបង្ខំនិងដេកជាមួយនាង អ្នក

វាល់គ្នានឹងសម្លាប់តែបុរសដែលដេកជាមួយនាងម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ។ ហើយស្រ្តីក្មេងនោះ
មិនមានបាបនៃសេចក្តីស្លាប់ទេ ដូចជាប្រសិនបើបុរសម្នាក់ក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងអ្នក
ជិតខាង ហើយសម្លាប់ប្រលឹងរបស់គាត់ ដូច្នោះជារឿងនេះ។ ពីព្រោះគាត់បានរកនាង
នៅក្នុងទីវាល ស្រ្តីក្មេងដែលបានភ្ជាប់ពាក្យបានស្រែក ហើយមិនមាននរណាម្នាក់ជួយ
នាងឡើយ។

ប្រសិនបើនរណាម្នាក់រកឃើញកុមារីដែលមិនទាន់ភ្ជាប់ពាក្យ ហើយបានបង្ខំដេក
ជាមួយនាង ហើយត្រូវបានរកឃើញ បុរសដែលបានដេកជាមួយនាងនឹងផ្តល់សេចក្តី
ដីប្រាក់ម៉ាត់នៃប្រាក់ដល់ឪពុករបស់ស្រ្តីវ័យក្មេង ហើយនាងនឹងជាប្រពន្ធរបស់គាត់
ដោយសារគាត់បានធ្វើឱ្យនាងទាបអន់ គាត់នឹងមិនអាចបញ្ជូននាងចេញបានគ្រប់ពេល
វេលា។

២៣

មនុស្សមិនត្រូវយកប្រពន្ធរបស់ឪពុកគាត់ទេ ហើយមិនត្រូវបើកការគ្របដណ្តប់
របស់ឪពុកគាត់ទេ។

អ្នកដែលត្រូវបានកិនពងស្វាស ឬអ្នកដែលត្រូវបានកាត់ មិននឹងចូលទៅក្នុងក្រុម
ជំនុំរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ។ កូនពីស្រីពេស្យា នឹងមិនត្រូវចូលក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ព្រះអម្ចាស់
ទេ។

ជនជាតិអាម៉ូនីត និងជនជាតិម៉ូអាប៊ីត នឹងមិនចូលក្នុងជំនុំជម្រុំរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ
រហូតដល់កំណើតទីដប់ ពួកគេនឹងមិនចូលក្នុងជំនុំជម្រុំរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ រហូតដល់
អស់កល្បជានិច្ច។ ដោយសារតែពួកគេមិនបានជួបអ្នកវាល់គ្នាជាមួយនឹងប្តីនិងទីកន្លែង
តាមផ្លូវ នៅពេលអ្នកវាល់គ្នាកំពុងចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងដោយសារតែពួកគេ
បានដួលបាញ់ កូនប្រុសរបស់បេអ័រ ពីមេសូប៉ូតាមី ដើម្បីបណ្តេញសាអ្នក។ ហើយ
ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកមិនប្រមស្តាប់បាញ់ទេ ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់
របស់អ្នកបានបង្វែរការបណ្តេញទៅជាពរ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបាន
ស្រឡាញ់អ្នក។ អ្នកមិនត្រូវនិយាយពាក្យសន្តិភាព និងអត្ថប្រយោជន៍ដល់ពួកគេ គ្រប់ថ្ងៃ
នៃជីវិតរបស់អ្នករហូតដល់អស់កល្ប។ កុំស្តាប់ខ្លឹមជនជាតិអ៊ីឌីយ៉ាម ព្រោះគាត់ជាបង
ប្អូនរបស់អ្នក កុំស្តាប់ខ្លឹមជនជាតិអេហ្ស៊ីប ព្រោះអ្នកធ្លាប់ជាជនដែលលាក់នៅក្នុងដី

របស់គាត់។ កូនប្រុសដែលកើតមកចំពោះពួកគេ នៅជំនាន់ទីបី នឹងចូលទៅក្នុងក្រុមជំនុំ
របស់ព្រះអម្ចាស់។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកចេញទៅបោះជំនុំប្រឆាំងនឹងសត្រូវរបស់អ្នក អ្នកត្រូវរក្សាខ្លួនឱ្យ
ឃ្នាតពីពាក្យអាក្រក់ទាំងអស់។ ប្រសិនបើមានមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកវាលគ្នា ដែល
មិនបរិសុទ្ធដោយសារការបញ្ចេញទឹកកាយរបស់គាត់ពេលយប់ ហើយគាត់នឹងត្រូវ
ចេញទៅខាងក្រៅជំរំ ហើយគាត់មិនត្រូវចូលទៅក្នុងជំរំនោះទេ។ ហើយនៅពេលល្ងាច
គាត់នឹងងូតទឹករាងកាយរបស់គាត់ ហើយនៅពេលព្រះអាទិត្យលិច គាត់នឹងចូលទៅក្នុង
ជំរំ។ ហើយនឹងមានកន្លែងមួយសម្រាប់អ្នកនៅខាងក្រៅជំរំ ហើយអ្នកនឹងចេញទៅ
ទីនោះនៅខាងក្រៅ។ ហើយចំណោតនឹងត្រូវមានចំពោះអ្នកនៅលើខ្សែក្រវាត់របស់អ្នក
ហើយនៅពេលណាអ្នកអង្គុយចុះខាងក្រៅ អ្នកនឹងដឹកក្នុងវា ហើយបន្ទាប់ពីនាំមកអ្នក
នឹងគ្របការអាក្រក់របស់អ្នក។ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក ដើរជុំវិញក្នុងជំរំរបស់អ្នក
ដើម្បីសង្គ្រោះអ្នក និងប្រគល់សត្រូវរបស់អ្នកនៅមុខអ្នក ហើយជំរំរបស់អ្នកនឹងជា
បរិសុទ្ធ និងអសុចិរភាពនឹងមិនត្រូវបានឃើញក្នុងចំណោមអ្នក ហើយទ្រង់នឹងបែរចេញពី
អ្នក។

អ្នកមិនត្រូវប្រគល់កូនទៅឱ្យម្ចាស់របស់គាត់វិញទេ ដែលបានភ្ជាប់ខ្លួនមកជាមួយ
អ្នកពីម្ចាស់របស់គាត់។ គាត់នឹងរស់នៅជាមួយអ្នក គាត់នឹងរស់នៅក្នុងចំណោមអ្នកវាល
គ្នា នៅកន្លែងណាដែលពេញចិត្តគាត់ អ្នកមិនត្រូវវេទនាគាត់ទេ។ មិនត្រូវមានស្រ្តីពេ
ស្យាណាមួយក្នុងចំណោមកូនស្រីអីស្រាអែលទេ ហើយមិនត្រូវមានបុរសលក់ខ្លួន
ណាមួយក្នុងចំណោមកូនប្រុសអីស្រាអែលទេ។ មិនត្រូវមានស្រ្តីអ្នកផ្តួចផ្តើមពិធីណាមួយ
ក្នុងចំណោមកូនស្រីអីស្រាអែលទេ ហើយមិនត្រូវមានបុរសអ្នកចូលរួមពិធីណាមួយក្នុង
ចំណោមកូនប្រុសអីស្រាអែលទេ។ អ្នកមិនត្រូវនាំយកប្រាក់ឈ្នួលរបស់ស្រ្តីពេស្យា ឬ
ប្រាក់ប្តូររបស់ផ្តេចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ដើម្បីបំពេញ
ការសន្យាណាមួយឡើយ ពីព្រោះថាទាំងពីរនេះជាភាពស្អប់ខ្ពើមចំពោះព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក។

កុំគិតការប្រាក់ពីបងប្អូនរបស់អ្នក ទាំងការប្រាក់ប្រាក់ ការប្រាក់អាហារ និងការ
ប្រាក់លើរបស់ទាំងអស់ ដែលអ្នកឱ្យគេខ្ចី។ ចំពោះអ្នកបរទេស អ្នកអាចប្រាក់កម្ចីដោយ
ការប្រាក់ ប៉ុន្តែចំពោះបងប្អូនរបស់អ្នក កុំប្រាក់កម្ចីដោយការប្រាក់ ដើម្បីឱ្យព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ប្រទានពរដល់អ្នក នៅក្នុងការងារទាំងអស់របស់អ្នក លើផែនដី
ដែលអ្នកកំពុងចូលទៅទីនោះ ដើម្បីទទួលមរតកវា។

ប្រសិនបើអ្នកសន្យាការសន្យាទៅព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក អ្នកមិនត្រូវ
ពន្យារពេលក្នុងការប្រគល់វិញ្ញាទេ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក នឹង
ស្វែងរកវាពីអ្នក ហើយវានឹងក្លាយជាបាបចំពោះអ្នក។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមិនចង់ធ្វើការ
អធិស្ឋានទេ គឺមិនមានបាបនៅក្នុងអ្នកទេ។ អ្វីដែលចេញមកតាមរយៈបច្ចុប្បន្នភាពរបស់អ្នក
អ្នកនឹងរក្សា ហើយអ្នកនឹងធ្វើតាមរបៀបដែលអ្នកបានសន្យាដល់ព្រះអម្ា

ប្រសិនបើអ្នកចូលទៅក្នុងការច្រូតកាត់របស់អ្នកជិតខាង ហើយអ្នករើបយកកូរ
ស្រូវក្នុងដៃរបស់អ្នក អ្នកមិនត្រូវដាក់កណ្តៀរលើការច្រូតកាត់របស់អ្នកជិតខាងឡើយ។
ប្រសិនបើអ្នកចូលទៅក្នុងចំការទំពាំងបាយជូររបស់អ្នកជិតខាង អ្នកអាចញ៉ាំផ្លែទំពាំង
បាយជូរឱ្យបានតាមព្រលឹងរបស់អ្នកត្រូវបានបំពេញ ប៉ុន្តែកុំដាក់ទៅក្នុងផុង។

២៤

ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់យកប្រពន្ធ ហើយរស់នៅជាមួយនាង ហើយនឹងកើត
ឡើងថា ប្រសិនបើនាងមិនបានរកឃើញសេចក្តីពេញចិត្តនៅចំពោះមុខគាត់
ដោយសារតែគាត់បានរកឃើញរឿងគួរឱ្យអាម៉ាស់ក្នុងនាង ហើយគាត់នឹងសរសេរ
សៀវភៅលែងលះឱ្យនាង ហើយនឹងដាក់ទៅក្នុងដៃរបស់នាង ហើយនឹងបញ្ជូននាង
ចេញពីផ្ទះរបស់គាត់ ហើយនៅពេលនាងបានចាកទៅ នាងក្លាយជារបស់បុរសម្នាក់
ផ្សេងទៀត ហើយបុរសចុងក្រោយនឹងស្អប់នាង ហើយនឹងសរសេរសៀវភៅនៃការ
លែងលះឱ្យនាង ហើយនឹងដាក់វាទៅក្នុងដៃរបស់នាង ហើយនឹងបណ្តេញនាងចេញពី
ផ្ទះរបស់គាត់ ហើយបុរសចុងក្រោយដែលបានយកនាងធ្វើជាប្រពន្ធរបស់គាត់នោះ
ស្អប់ បុរសដំបូងដែលបានបណ្តេញនាងចេញនោះ នឹងមិនអាចត្រឡប់មកយកនាងជា
ប្រពន្ធផងទៀតបានទេ បន្ទាប់ពីនាងត្រូវបានធ្វើឱ្យអសុចិ ពីព្រោះវាជាការស្អប់ខ្ពើម
ចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវធ្វើឱ្យដីដែល
ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានជាមរតកដល់អ្នកអសុចិឡើយ។

ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់យកប្រពន្ធថ្មីៗនេះ គាត់នឹងមិនចេញទៅសង្កាមទេ ហើយ
នឹងមិនត្រូវដាក់កិច្ចការណាមួយដល់គាត់ឡើយ។ គាត់នឹងនៅស្អាតនៅក្នុងផ្ទះរបស់
គាត់រយៈពេលមួយឆ្នាំ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រពន្ធដែលគាត់បានយកនោះរីករាយ។

អ្នកមិនត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ជាបញ្ចាំទេ ហើយក៏មិនត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ខាងលើដែរ ពីព្រោះថា នេះគឺជាការយកព្រលឹងជាបញ្ចាំ។ ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់ត្រូវបានចាប់បានពីមនុស្សច ព្រលឹងម្នាក់ពីចំណោមបងប្អូនរបស់គាត់ គឺកូនចេតិកាស្រីដែល ហើយបានគាបសង្កត់គាត់ រួចលក់គាត់ចោលនោះ ចោរនោះត្រូវស្លាប់ ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវដកចេញនូវអំពើ អាក្រក់ពីចំណោមអ្នករាល់គ្នា។ ចូរយកចិត្តទុកដាក់ខ្លួនឯងក្នុងការប៉ះពាល់នៃជំងឺឃ្នង រក្សាយ៉ាងខ្លាំងឱ្យធ្វើតាមច្បាប់ទាំងអស់ ដែលសង្ឃលើវិន័យប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នា តាមរបៀបដែលខ្ញុំបានបញ្ជាដល់អ្នករាល់គ្នា ចូររក្សាឱ្យធ្វើ។ ចូរចងចាំអំពីអ្វីៗទាំងអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបានធ្វើដល់មារាម នៅលើផ្លូវ ពេលដែលអ្នក ទាំងអស់កំពុងចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប។

ប្រសិនបើអ្នកជិតខាងរបស់អ្នកជំពាក់បំណុលអ្វីមួយ អ្នកមិនត្រូវចូលទៅក្នុងផ្ទះ របស់គាត់ដើម្បីយកបញ្ចាំរបស់គាត់ទេ។ អ្នកត្រូវឈរនៅខាងក្រៅ ហើយមនុស្សដែល អ្នកឲ្យកម្ចីនោះ នឹងយកទ្រព្យបញ្ចាំចេញមកឲ្យអ្នកនៅខាងក្រៅ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមនុស្ស នោះក្រីក្រ អ្នកមិនត្រូវដេកលើបញ្ចាំរបស់គាត់ទេ។ អ្នកត្រូវតែសងវិញនូវការបញ្ចាំរបស់ គាត់មុនពេលព្រះអាទិត្យលិច ហើយគាត់នឹងគេងនៅក្នុងសង្ឃៀកបំពាក់របស់គាត់ ហើយគាត់នឹងប្រទានពរអ្នក ហើយវានឹងជាការប្រទានទានសម្រាប់អ្នកនៅចំពោះមុខ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក។ អ្នកមិនត្រូវធ្វើខុសចំពោះប្រាក់ឈ្នួលរបស់មនុស្ស ក្រីក្រ និងខ្វះខាត ពីក្នុងចំណោមបងប្អូនរបស់អ្នក ឬពីក្នុងចំណោមអ្នកកម្សាន្តនៅ ដែលនៅក្នុងទីក្រុងរបស់អ្នក។ នៅថ្ងៃដូចគ្នានោះ អ្នកត្រូវប្រគល់ប្រាក់ឈ្នួលរបស់គាត់ វិញ មុនពេលព្រះអាទិត្យលិច ពីព្រោះគាត់ក្រីក្រ ហើយគាត់ដាក់សេចក្តីសង្ឃឹមលើ ប្រាក់នោះ ប្រសិនបើមិនដូច្នោះទេ គាត់នឹងស្រែកបណ្តឹងអ្នកទៅកាន់ព្រះម្ចាស់ ហើយវា នឹងក្លាយជាបាបសម្រាប់អ្នក។ ឪពុកមិនត្រូវស្លាប់ជំនួសកូន ហើយកូនប្រុសមិនត្រូវស្លាប់ ជំនួសឪពុកទេ។ មនុស្សម្នាក់ៗនឹងស្លាប់ដោយសារបាបរបស់ខ្លួនឯង។ អ្នកមិនត្រូវបង្វែរ ការវិនិច្ឆ័យរបស់អ្នកដែលស្លាប់នៅជាបណ្តោះអាសន្ន កុមារកំព្រា និងស្ត្រីមេម៉ាយ ឡើយ។ កុំយកឈ្មួញសម្លៀកបំពាក់របស់ស្ត្រីម្តាយជាបញ្ចាំ ហើយចូរចងចាំថា អ្នកធ្លាប់ ជាអ្នកបម្រើនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបានលោះ អ្នកពីទីនោះ ដោយហេតុនេះ ខ្ញុំបញ្ជាអ្នកឱ្យធ្វើតាមពាក្យនេះ។

ប្រសិនបើអ្នកច្រូតកាត់ការច្រូតកាត់នៅក្នុងវាលរបស់អ្នក ហើយអ្នកភ្លេចកញ្ចប់ ស្រូវនៅក្នុងវាលរបស់អ្នក អ្នកមិនត្រូវត្រឡប់ទៅយកវាទេ។ វានឹងជារបស់ជនបរទេស កុមារកំព្រា និងស្ត្រីមេម៉ាយ ដើម្បីឱ្យព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក ប្រទានពរអ្នកនៅក្នុង ការងារទាំងអស់នៃដែនរបស់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកប្រមូលផ្តុំផ្លូវលើ អ្នកមិនត្រូវត្រឡប់

ទៅវិញដើម្បីប្រមូលអ្វីដែលនៅពីក្រោយអ្នកទេ វានឹងជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកដំណើរ កុមារ កំព្រា និងស្ត្រីមេម៉ាយ ហើយអ្នកត្រូវចងចាំថាអ្នកធ្លាប់ជាអ្នកបម្រើនៅក្នុង ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដោយហេតុនេះ ខ្ញុំបញ្ជាអ្នកឱ្យធ្វើតាមពាក្យនេះ។ ប្រសិនបើអ្នក ប្រមូលផលចំការទំពាំងបាយជូររបស់អ្នក អ្នកមិនត្រូវប្រមូលចុងទៀតនោះទេ ផលដែល នៅសល់ពីក្រោយអ្នកនឹងជាសម្រាប់ជនបរទេស កុមារកំព្រា និងស្ត្រីមេម៉ាយ។ ហើយ អ្នកនឹងចាំថា អ្នកធ្លាប់ជាអ្នកបម្រើនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដោយសារនេះ ខ្ញុំបញ្ជាឱ្យ អ្នកធ្វើតាមពាក្យនេះ។

២៥

ប្រសិនបើមានជម្លោះកើតឡើងរវាងមនុស្ស ហើយពួកគេមកសុំការវិនិច្ឆ័យ ហើយ ពួកគេវិនិច្ឆ័យ ហើយពួកគេធ្វើឱ្យអ្នកយុត្តិធម៌ជាសុចរិត ហើយពួកគេផ្ដន្ទាទោសអ្នក អធម៌ ហើយនឹងកើតឡើង ប្រសិនបើអ្នកមិនគោរពព្រះសមនឹងទទួលការវាយ អ្នក នឹងឱ្យគាត់ចុះមុខចេក្រម ហើយពួកគេនឹងវាយគាត់នៅមុខពួកគេ តាមការមិនគោរព ព្រះរបស់គាត់។ ហើយគេនឹងវាយគាត់ក្នុងចំនួនសែសិប មិនបន្ថែម ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នក បន្ថែមដើម្បីវាយលើសការវាយទាំងនេះច្រើន បងប្អូនរបស់អ្នកនឹងត្រូវបង្គាប់នៅមុខ អ្នក។ អ្នកមិនត្រូវចង់មាត់គោកំពុងនឿម។

ប្រសិនបើបងប្អូនប្រសរសំនៅជាមួយគ្នា ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេស្លាប់ ប៉ុន្តែគាត់មិនមានកូន ប្រពន្ធរបស់អ្នកស្លាប់នោះមិនត្រូវទៅរៀបការជាមួយបុរសខាង ក្រៅដែលមិនមែនជាញាតិឡើយ។ បងប្រុសរបស់ប្តីនាងនឹងចូលទៅរកនាង ហើយយក នាងជាប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយរស់នៅជាមួយនាង។ ហើយកូនក្មេងដែលនាងបង្កើតកូន នោះ នឹងត្រូវបានគាំទ្រឡើងតាមឈ្មោះរបស់អ្នកស្លាប់ហើយ ហើយឈ្មោះរបស់គាត់នឹង មិនត្រូវលុបចោលពីអីស្រាអែលឡើយ។

ប្រសិនបើបុរសនោះមិនចង់ទទួលយកប្រពន្ធរបស់បងប្អូនប្រុសគាត់ទេ នោះស្ត្រី នោះនឹងឡើងទៅច្រកទ្វារ ទៅកាន់ក្រុមប្រឹក្សាចាស់ទុំ ហើយនឹងនិយាយថា បងប្អូន ប្រុសរបស់ប្តីខ្ញុំមិនចង់បង្កើតឈ្មោះរបស់បងប្អូនប្រុសគាត់នៅក្នុងអីស្រាអែលទេ បងប្អូន ប្រុសរបស់ប្តីខ្ញុំមិនបានចង់ទេ។ ហើយក្រុមប្រឹក្សាចាស់ទុំនឹងទិញរបស់គាត់នឹងហៅគាត់ មក ហើយពួកគេនឹងនិយាយទៅគាត់ ហើយពេលគាត់ឈរឡើងគាត់និយាយថា ខ្ញុំមិន ចង់យកនាងទេ ហើយនៅពេលស្ត្រីរបស់បងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ចូលទៅជិតមុខក្រុមចាស់ទុំ

នាងនឹងដោះស្រាយកិច្ចការរបស់គាត់ចេញពីជើងរបស់គាត់ ហើយនឹងស្តោះទឹកមាត់
ទៅលើមុខរបស់គាត់ ហើយនាងនឹងឆ្លើយតបថា៖ ដូច្នោះនឹងធ្វើទៅបុរសដែលមិន
សង់ផ្ទះបងប្រុសរបស់គាត់ក្នុងអីស្រាអែល។ ហើយឈ្មោះរបស់គាត់នឹងត្រូវបានហៅ
ក្នុងកំស្រាអែលថា ផ្ទះនៃអ្នកដែលបានដោះស្រាយជើង។

ប្រសិនបើមិនស្ម័គ្រចិត្តទាំងឡាយប្រយុទ្ធគ្នា មនុស្សម្នាក់ជាមួយបងប្អូនប្រុសរបស់
គាត់ ហើយស្រ្តីម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេចូលមកដើម្បីជួយសង្គ្រោះបុរសរបស់នាងពីដៃ
អ្នកវាយគាត់ ហើយនាងបានលាតសន្ធឹងដៃចាប់យកអណ្តូកកោសរបស់គាត់ អ្នកនឹង
កាត់ដៃ ហើយភ្នែករបស់អ្នកមិនត្រូវអាណិតលើនេះទេ។

អ្នកមិនត្រូវមានទម្ងន់ពីរយ៉ាងក្នុងចុងរបស់អ្នកទេ ទម្ងន់ធំឬទម្ងន់តូច។ នឹងមិនមាន
ការវាស់ពីរយ៉ាង ធំឬតូច ក្នុងផ្ទះរបស់អ្នកទេ។ ទម្ងន់ពិតនិងយុត្តិធម៌នឹងជារបស់អ្នក និង
រង្វាស់ពិតនិងយុត្តិធម៌នឹងជារបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នករស់យូរលើផែនដីដែលព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានជាមរតកដល់អ្នក។ ដោយសារការស្តាប់ខ្លឹមរបស់
ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក គឺជាអ្នកទាំងអស់ដែលធ្វើរឿងទាំងនេះ គឺជាអ្នកទាំង
អស់ដែលធ្វើអយុត្តិធម៌។

ចូរចងចាំអំពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលអាម៉ា ឡឹកបានធ្វើទៅលើអ្នកនៅតាមផ្លូវ ពេលអ្នក
កំពុងចេញពីប្រទេសអេស្ប៊ែប របៀបដែលគាត់បានប្រឆាំងទៅអ្នកនៅក្នុងផ្លូវ និងបាន
វាយគាត់ក្រុមខាងក្រោយរបស់អ្នក គឺអ្នកដែលនឿយហត់នៅខាងក្រោយអ្នក ខណៈ
ពេលដែលអ្នកឃ្លាននិងនឿយហត់ ហើយគាត់មិនបានខ្លាចព្រះទេ។ ហើយនឹងកើត
ឡើងនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានសេចក្តីសម្រាកដល់អ្នកពី
សត្រូវទាំងអស់ដែលនៅជុំវិញអ្នកនៅក្នុងដែនដីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក
ប្រទានដល់អ្នកជាមរតក នោះអ្នកនឹងលុបបំបាត់ឈ្មោះអាម៉ា ឡឹកចេញពីក្រោមមេឃ
ហើយកុំភ្លេច។

២៦

ហើយនឹងកើតឡើង ប្រសិនបើអ្នកចូលទៅក្នុងដីដែលព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក
ប្រទានឱ្យអ្នកដើម្បីទទួលមរតក ហើយអ្នកបានកាន់កាប់វា ហើយអ្នករស់នៅលើវា
ហើយអ្នកនឹងយកផ្លែដំបូងនៃផ្លែឈើនៃផែនដីរបស់អ្នក ដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់

របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នក ហើយអ្នកនឹងដាក់ទៅក្នុងកញ្ចប់ ហើយអ្នកនឹងទៅកាន់ទីកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងជ្រើសរើសឱ្យឈ្មោះរបស់ទ្រង់ត្រូវបានគេហៅនៅទីនោះ។ ហើយអ្នកនឹងមកទៅកាន់សង្ឃដែលនឹងមាននៅក្នុងថ្ងៃទាំងនោះ ហើយអ្នកនឹងនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ ខ្ញុំប្រកាសថ្ងៃនេះទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់ខ្ញុំថា ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងដីដែលព្រះអម្ចាស់បានសង្ខេបទៅកាន់ឪពុករបស់យើងថានឹងឱ្យដល់យើង។ ហើយសង្ឃនឹងយកកញ្ចប់ពីដៃរបស់អ្នក ហើយនឹងដាក់វាមកក្នុងដៃរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក។ ហើយឆ្លើយតបនឹងនិយាយមុខព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកថា៖ ឪពុករបស់ខ្ញុំបានបោះបង់ស៊ីរី ហើយបានចុះទៅអេហ្ស៊ីប ហើយបានស្តាប់នៅទីនោះក្នុងចំនួនតូច ហើយបានក្លាយទៅជាប្រជាជាតិធំ និងជាហ្វូងមនុស្សច្រើន។ ហើយពួកអេហ្ស៊ីបបានធ្វើបាបយើង ហើយពួកគេបានធ្វើឱ្យយើងទាមទាន ហើយពួកគេបានដាក់ការងារធ្ងន់ធ្ងរមកលើយើង។ ហើយយើងបានស្រែកទៅព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ហើយព្រះអម្ចាស់បានស្តាប់សំឡេងរបស់យើង ហើយបានឃើញការបន្ទាបរបស់យើង ការខំប្រឹងប្រែងរបស់យើង និងការសង្កត់ធ្ងន់របស់យើង។ ហើយព្រះអម្ចាស់បាននាំយើងចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីបដោយព្រះអង្គផ្ទាល់ ក្នុងកង្វាំងដីធំរបស់ព្រះអង្គ ហើយក្នុងព្រះហស្តដ៏មានប្រាណភាព ហើយក្នុងព្រះបាហុដ៏ខ្ពស់ ហើយក្នុងទស្សនៈដ៏អស្ចារ្យ ហើយក្នុងសញ្ញា និងក្នុងអព្ពតហេតុ។ ហើយគាត់បាននាំយើងចូលទៅក្នុងកន្លែងនេះ ហើយបានប្រទានដល់យើងនូវដីនេះ ដែលជាដីហូរទឹកដោះគោនិងទឹកឃ្មុំ។ ហើយកន្លះនេះ មើល ខ្ញុំបាននាំយកមកនូវផ្លែដំបូងនៃផលិតផលនៃផែនដីដែលអ្នកបានប្រទានដល់ខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់ គឺផែនដីដែលហូរទឹកដោះគោនិងទឹកឃ្មុំ ហើយអ្នកនឹងទុកវាទៅមុខព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងថ្វាយបង្គំនៅមុខព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក។ ហើយអ្នកនឹងរីករាយក្នុងរបស់ល្អទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកបានប្រទានដល់អ្នក ហើយក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នក ហើយជនជាតិលើវី ហើយជនបរទេសដែលនៅក្នុងចំណោមអ្នក។

ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចប់ការប្រគល់ទសភាពទាំងអស់នៃផលិតផលរបស់អ្នកនៅក្នុងឆ្នាំទីបី ទសភាពទីពីរនោះអ្នកនឹងផ្តល់ទៅកាន់ជនជាតិលើវី ជនបរទេស កុមារកំព្រា និងស្ត្រីមេម៉ាយ ហើយពួកគេនឹងបរិភោគនៅក្នុងក្រុងរបស់អ្នក និងពួកគេនឹងរីករាយ។

ហើយ អ្នកនឹងនិយាយមុខព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកថា ខ្ញុំបានយកវត្ថុបរិសុទ្ធចេញពីផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានឱ្យវាទៅអ្នកលើវី ទៅអ្នកមកស្តាប់ ទៅកុមារកំព្រា និងទៅស្ត្រីម្តាយ តាមបញ្ញត្តិទាំងអស់ដែលអ្នកបានបង្គាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំមិនបានបំពានបញ្ញត្តិរបស់អ្នកទេ ហើយខ្ញុំមិនបានភ្លេចទេ។ ហើយខ្ញុំមិនបានប្រើវាក្នុងដៃខ្ញុំឈឺចាប់ទេ ខ្ញុំមិនបាន

យកវាទៅប្រើក្នុងកិច្ចការអនិច្ចះទេ ខ្ញុំមិនបានឲ្យវាដល់អ្នកស្តាប់ទេ។ ខ្ញុំបានស្តាប់បង្គាប់
សំឡេងរបស់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ខ្ញុំបានធ្វើតាមដូចដែលព្រះអង្គបាន
បញ្ជាដល់ខ្ញុំ។ សូមមើលចុះមកពីផ្ទះបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គពីស្ថានសួគ៌ ហើយសូម
ប្រទានដល់ប្រជាជនរបស់ព្រះអង្គគឺជនជាតិអឺរ៉ុប អែល និងដីដែលព្រះអង្គបាន
ប្រទានដល់ពួកគេ ដូចដែលព្រះអង្គបានស្សៀមដល់បិតារបស់យើងថា នឹងប្រទានដល់
យើងនូវដីដែលហូរទឹកដោះគោនិងទឹកឃ្មុំ។

នៅក្នុងថ្ងៃនេះ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក បានបង្គាប់ដល់អ្នកឱ្យធ្វើតាម
ច្បាប់ទាំងអស់ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យទាំងអស់ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរក្សា និងនឹងធ្វើតាមវា
ដោយដឹងចិត្តទាំងមូលរបស់អ្នករាល់គ្នា និងដោយព្រលឹងទាំងមូលរបស់អ្នករាល់គ្នា។
ថ្ងៃនេះ អ្នកបានជ្រើសរើសព្រះជាម្ចាស់ឱ្យជាព្រះរបស់អ្នក ហើយនឹងដើរតាមគ្រប់មាតិកា
ទាំងអស់របស់ទ្រង់ រក្សាក្រឹត្យនិងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ និងស្តាប់បង្គាប់តាមបន្ទូលរបស់ទ្រង់។
ហើយព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើសអ្នកនៅថ្ងៃនេះឱ្យក្លាយជាប្រជាជនដ៏មានតម្លៃរបស់
ទ្រង់ ដូចដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល ដើម្បីរក្សាបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។ ហើយឱ្យអ្នក
នៅខាងលើប្រជាជាតិទាំងអស់ ដូចជាដែលទ្រង់បានធ្វើអ្នកឱ្យឈ្លីឈ្មោះ និងជាមោទន
ភាព និងជាសិរីវិបុល ឱ្យអ្នកជាប្រជាជនបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក
ដូចជាដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល។

២៧

ហើយម្ចាស់សេសនិងក្រុមប្រឹក្សាចាស់ទុំនៃអ្នកអឺរ៉ុប អែលបានបញ្ជាថា៖ រក្សាបទ
បញ្ជាទាំងអស់ទាំងនេះដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ។ ហើយនៅថ្ងៃដែលអ្នក
ឆ្លងកាត់ទន្លេហ្សូដានចូលទៅក្នុងដីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់
អ្នក ហើយអ្នកនឹងបញ្ឈប់ផ្តល់សម្រាប់ខ្លួនអ្នក ហើយអ្នកនឹងលាបពួកវាដោយប្រាស្រ័យ។
ហើយអ្នកនឹងសរសេរលើថ្មទាំងនេះនូវពាក្យទាំងអស់នៃច្បាប់នេះ នៅពេលដែលអ្នក
ឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉ែរដាន ដើម្បីចូលទៅក្នុងដីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់នៃឪពុករបស់អ្នក
ប្រទានដល់អ្នក គឺដីដែលមានទឹកដោះនិងទឹកឃ្មុំហូរស្រោច ដូចដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជា
ម្ចាស់នៃឪពុករបស់អ្នកបានមានបន្ទូលដល់អ្នក។ ហើយនឹងជាដូចនេះ នៅពេលដែល
អ្នករាល់គ្នាឆ្លងកាត់ទឹកយ៉ែរដាន អ្នករាល់គ្នានឹងបញ្ឈប់ផ្តល់ទាំងនេះ ដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នក
ថ្ងៃនេះ នៅលើភ្នំហៃបាល ហើយអ្នកនឹងលាបពួកវាដោយកំប៉ាប់។ ហើយអ្នកនឹងសង់
អាសនៈបូជានៅទីនោះដល់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក ជាអាសនៈបូជាធ្វើពីថ្ម អ្នកមិន

ត្រូវដាក់ដៃកលើវាទេ។ អ្នកនឹងសាងសង់អាសនៈបូជាដល់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់
របស់អ្នកដោយថ្មទាំងស្រុង ហើយអ្នកនឹងថ្វាយការថ្វាយដុតទាំងមូលលើវាដល់
ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើការបូជាសន្តិភាពនៅទីនោះ ហើយ
អ្នកនឹងញ៉ាំ ហើយអ្នកនឹងផ្អែក ហើយអ្នកនឹងរីករាយចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះជាម្ចាស់របស់
អ្នក។ ហើយអ្នកនឹងសរសេរច្បាប់នេះទាំងអស់លើថ្មឱ្យបានច្បាស់លាស់យ៉ាងខ្លាំង។

ហើយម៉ូសេសនិងពួកបូជាចារ្យលើវាបាននិយាយទៅកាន់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំង
អស់ថា៖ ចូរស្ងៀមនិងស្តាប់ឱ្យបានច្បាស់ អ៊ីស្រាអែលអើយ! នៅថ្ងៃនេះ អ្នករាល់គ្នា
បានក្លាយជាប្រជាជនរបស់ព្រះយេហូវ៉ា ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នកនឹង
ស្តាប់សំឡេងព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងធ្វើតាមបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ទ្រង់
និងក្រឹត្យទាំងអស់របស់ទ្រង់ ដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ។

ហើយម៉ូសេសបានបញ្ជាប្រជាជននៅថ្ងៃនោះ ដោយនិយាយថា ទាំងនេះនឹងឈរ
ដើម្បីប្រទានពរប្រជាជននៅលើភ្នំហ្គារីហ្សីម បន្ទាប់ពីបានឆ្លងកាត់ទន្លេហ្ស៊ីកាន គឺស៊ី
មេអូន លើវិញដា អ៊ីសាការ យូសេប និងបេនយ៉ាមីន។ ហើយទាំងនេះនឹងឈរលើការ
បណ្តុះនៅលើភ្នំហ្គេបាល់គី អ៊ីមិន ហ្គាដ អាសេរ សេប៊ូរូន ដាន និងនាបតាលី។

ហើយពួកលើវានឹងឆ្លើយតបនិយាយទៅកាន់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ដោយ
សំឡេងធំៗ។ ត្រូវបណ្តុះណា មនុស្សណាម្នាក់ដែលនឹងធ្វើរូបចម្លាក់និងរូបចាក់ ដែល
ជាការស្តាប់ខ្ពើមចំពោះព្រះអម្ចាស់ ជាការងារដៃរបស់ជាងសិប្បករ ហើយនឹងដាក់វានៅ
កន្លែងលាក់ ហើយប្រជាជនទាំងអស់នឹងឆ្លើយតបថា សូមឱ្យកើតមានដូច្នោះ។ ត្រូវ
បណ្តុះអ្នកដែលមិនគោរពឪពុកម្តាយរបស់គាត់ ហើយប្រជាជនទាំងអស់នឹង
និយាយថា ចូរបានដូច្នោះ។ ពិសាដល់អ្នកដែលផ្លាស់ប្តូរព្រំដែនរបស់អ្នកជិតខាង ហើយ
ប្រជាជនទាំងអស់នឹងនិយាយថា៖ សូមឱ្យដូច្នោះកើតមាន។ អ្នកណាបញ្ឆោតមនុស្ស
ខ្វាក់នៅក្នុងផ្លូវ ត្រូវទទួលបណ្តុះ ហើយប្រជាជនទាំងអស់នឹងនិយាយថា៖ ចូរកើត
ឡើង។ ជាអ្នកដែលត្រូវបណ្តុះ អ្នកណាដែលបង្វែរសេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់ជនបរទេស
កុមារកំព្រា និងស្ត្រីមេម៉ាយ ហើយប្រជាជនទាំងអស់នឹងនិយាយថា៖ សូមឱ្យដូច្នោះ។
ជាអ្នកដែលត្រូវបណ្តុះ អ្នកដែលដេកជាមួយស្ត្រីរបស់ឪពុករបស់គាត់ ព្រោះថាបាន
លាតត្រដាងការគ្រប់បែបរបស់ឪពុករបស់គាត់ ហើយប្រជាជនទាំងអស់នឹងនិយាយថា
សូមឱ្យកើតមាន។ ដែលត្រូវបណ្តុះ អ្នកដែលគេងជាមួយសត្វទាំងអស់ ហើយ
ប្រជាជនទាំងអស់នឹងនិយាយថា សូមឱ្យដូច្នោះ។ ពិសាដល់អ្នកដែលដេកជាមួយស្ត្រី
ស្រីរបស់គាត់ ដែលមកពីឪពុក ម្តាយរបស់គាត់។ ហើយប្រជាជនទាំងអស់នឹង

និយាយថា សូមឱ្យដូច្នោះ។ ជាអ្នកដែលត្រូវបណ្តុស អ្នកដែលដេកជាមួយកូនក្រមុំ របស់គាត់ ហើយប្រជាជនទាំងអស់នឹងនិយាយថា ចូរបាន។ ជាអ្នកដែលត្រូវបណ្តុស អ្នកដែលដេកជាមួយកូនស្រីរបស់ប្រពន្ធគាត់ ហើយប្រជាជនទាំងអស់នឹងនិយាយថា ចូរបាន។ អ្នកណាវាយប្រហារអ្នកជិតខាងដោយការបោកបញ្ឆោតនោះត្រូវបណ្តុស ហើយប្រជាជនទាំងអស់នឹងនិយាយថា៖ សូមឱ្យដូច្នោះ។ ជាអ្នកដែលត្រូវបណ្តុស នរណាដែលយកអំណោយដើម្បីវាយព្រលឹងឈាមស្អាត ហើយប្រជាជនទាំងអស់នឹង និយាយថា ចូរបាន។ ដាក់បណ្តុសគ្រប់មនុស្សដែលមិននៅតាមពាក្យទាំងអស់នៃ ច្បាប់នេះដើម្បីធ្វើតាមពួកវា ហើយប្រជាជនទាំងអស់នឹងនិយាយថា សូមឱ្យដូច្នោះ។

២៨

ហើយវានឹងកើតឡើង ប្រសិនបើអ្នកស្តាប់ពួសឡើងព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់ អ្នកដោយការស្តាប់យ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ដើម្បីរក្សានិងធ្វើតាមបញ្ជាទាំងអស់ទាំងនេះដែល ខ្ញុំបញ្ជាទៅអ្នកនៅថ្ងៃនេះ នោះព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងប្រទានឱ្យអ្នកនៅ ខាងលើប្រជាជាតិទាំងអស់នៃផែនដី។ ហើយពរទាំងអស់ទាំងនេះនឹងមកលើអ្នក និង រកឃើញអ្នក ប្រសិនបើអ្នកស្តាប់បង្គាប់តាមសំឡេងព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក។ ពរអ្នក នៅក្នុងទីក្រុង និងពរអ្នកនៅក្នុងវាល។ ពរ the កូនចៅនៃ the ផ្ទៃ របស់អ្នក និង the ផលិតផលពរដល់ផ្ទះសម្បែងរបស់អ្នក និងសំណល់របស់អ្នក។ ពរដល់អ្នកនៅពេលអ្នកចូល ហើយពរដល់អ្នកនៅពេលអ្នកចេញ។

ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងប្រគល់សត្រូវរបស់អ្នក ដែលបានប្រឆាំងនឹង អ្នក ឱ្យបានបាក់បែកនៅចំពោះមុខអ្នក។ ពួកគេនឹងចេញមកប្រឆាំងនឹងអ្នកតាមផ្លូវមួយ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងរត់ភៀសពីមុខអ្នកតាមផ្លូវទាំងប្រាំពីរ។ ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានពរដល់អ្នក ក្នុងឃ្លាំងរបស់អ្នក និងលើអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកដាក់ដៃធ្វើ នៅលើផែនដីដែល ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកប្រទានដល់អ្នក។ ព្រះអម្ចាស់នឹងលើកឡើងអ្នកឱ្យជា ប្រជាជនបរិសុទ្ធសម្រាប់ ជាតិសាសន៍ទាំងអស់នៃផែនដីនឹងឃើញអ្នក ដ្បិតឈ្មោះ ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានហៅលើអ្នក ហើយពួកគេនឹងខ្លាចអ្នក។ ហើយព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក នឹងបង្កើនអ្នកឱ្យបានច្រើនក្នុងសេចក្តីល្អទាំងអស់ គឺនៅក្នុងកូនចៅ ដែលចេញពីផ្ទះរបស់អ្នក និងលើកូនចៅនៃសត្វពាហនៈរបស់អ្នក និងលើផលិតផល នៃដីរបស់អ្នក នៅលើដីរបស់អ្នកដែលព្រះអម្ចាស់បានស្សៀមចំពោះបិតារបស់អ្នកថានឹង ប្រគល់ដល់អ្នក។

ព្រះអម្ចាស់នឹងបើកទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ល្អរបស់ទ្រង់គឺស្ថានសួគ៌ ដើម្បីប្រទាន ភ្លៀងមកលើដីរបស់អ្នកតាមពេលវេលា និងប្រទានពរដល់ការងារទាំងអស់នៃដែនរបស់ អ្នក ហើយអ្នកនឹងឱ្យប្រជាជាតិជាច្រើនខ្ចី ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមិនខ្ចីទេ។ អ្នកនឹងគ្រប់គ្រងលើ ប្រជាជាតិជាច្រើន ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនគ្រប់គ្រងលើអ្នកទេ។ ព្រះអម្ចាស់ ដែលជាព្រះ របស់អ្នក នឹងបង្កើតអ្នកឱ្យជាក្បាល និងមិនមែនជាកន្ទុយ ហើយអ្នកនឹងនៅខាងលើ និងមិននៅខាងក្រោម ប្រសិនបើអ្នកស្តាប់សំឡេងព្រះអម្ចាស់ ដែលជាព្រះរបស់អ្នក តាមអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំបញ្ជាទៅអ្នកថ្ងៃនេះ ដើម្បីថែរក្សា។ កុំបំពានចេញពីបញ្ជាទាំង អស់ដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ ទៅខាងស្តាំឬខាងឆ្វេង ដើម្បីដើរតាមព្រះដទៃ ទៀតហើយបម្រើពួកគេ។

ហើយវានឹងកើតឡើង ប្រសិនបើអ្នកមិនស្តាប់បង្គាប់តាមសំឡេងរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក ដើម្បីរក្សាការបញ្ជាទាំងអស់របស់ព្រះអង្គ ដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នកនៅថ្ងៃ នេះ នោះការស្តាយបន្ទោសទាំងអស់នេះនឹងមកលើអ្នក ហើយនឹងចាប់បានអ្នក។ អ្នក ត្រូវបណ្តុសនៅក្នុងទីក្រុង និងអ្នកត្រូវបណ្តុសនៅក្នុងវាលស្រែ។ ឃ្នាំងរបស់អ្នកនឹង សំណល់របស់អ្នកជាប់បណ្តុស។ ពិសាដល់កូនចៅនៃផ្ទះរបស់អ្នក និងផលិតផលនៃដី របស់អ្នក ហូងគោរបស់អ្នក និងហូងចៀមរបស់អ្នក។ ពិសាអ្នកនៅពេលចូល ហើយ ពិសាអ្នកនៅពេលចេញ។

ព្រះអម្ចាស់នឹងផ្តើមកលើអ្នកនូវការខ្វះខាត ការខ្វះខ្វាយ និងការបំផ្លាញលើអ្វីៗ ទាំងអស់ដែលអ្នកដាក់ដៃធ្វើ រហូតដល់គាត់បំផ្លាញអ្នក និងរហូតដល់គាត់សម្លាប់អ្នក យ៉ាងឆាប់រហ័ស ដោយសារតែការប្រព្រឹត្តអាក្រក់របស់អ្នក ពីព្រោះអ្នកបានបោះបង់ខ្ញុំ។ ព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើឱ្យការស្តាប់ជាប់នឹងអ្នករហូតដល់គាត់បំផ្លាញអ្នកទាំងស្រុងចេញពី ផែនដីដែលអ្នកកំពុងចូលទៅទីនោះដើម្បីទទួលបានរតនា។ ព្រះម្ចាស់នឹងវាយប្រហារអ្នក ដោយការលំបាក ជ្រុះក្តៅ ញ័រញ័រ រលាកអាចម៍ ខ្យល់បក់ និងជំងឺលៀង ហើយពួកគេ នឹងដេញតាមអ្នករហូតដល់បំផ្លាញអ្នក។ ហើយស្ថានសួគ៌នៅលើក្បាលរបស់អ្នកនឹង ក្លាយជាស្ពាន ហើយដីនៅក្រោមអ្នកនឹងក្លាយជាដែក។ សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់ របស់អ្នក ប្រទានភ្លៀងនៃផែនដីរបស់អ្នកជាផ្ទាល់ ហើយផ្ទាល់ពីស្ថានសួគ៌នឹងធ្លាក់ចុះមក រហូតដល់គាត់បំផ្លាញអ្នក និងរហូតដល់គាត់បំផ្លាញអ្នកយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ សូមឱ្យ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានអ្នកឱ្យត្រូវការវាយប្រហារនៅមុខសត្រូវ ក្នុងផ្លូវតែមួយអ្នកនឹងចេញ ទៅរកពួកគេ ហើយក្នុងផ្លូវព្រំដែននឹងរត់ភៀសខ្លួនពីមុខពួកគេ ហើយអ្នកនឹងក្លាយជា ការបែកខ្ញែកនៅក្នុងព្រះវាណាចក្រទាំងអស់នៃផែនដី។ ហើយអ្នកស្តាប់របស់អ្នក វាល់គ្នានឹងក្លាយជាចំណីរបស់សត្វស្លាប់នៅលើមេឃ និងសត្វសាហារនៅលើ

ផែនដី ហើយនឹងមិនមានអ្នកណាមកបំភ័យពួកវាឡើយ។ ព្រះអម្ចាស់នឹងវាយប្រហារអ្នក
ដោយដំបៅអេហ្ស៊ីបនៅតំបន់អាសនៈ និងដោយកតខ្លាញ់ព្រៃ និងរមាស់ ដូច្នោះអ្នកមិន
អាចព្យាបាលបាន។ ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រហារអ្នកឱ្យរីកលឺមរិត ឱ្យខ្វាក់ និងឱ្យចិត្តស្រែល
ស្រឡំ។ ហើយអ្នកនឹងស្លាប់ស្លុងនៅពេលថ្ងៃត្រង់ ដូចជាមនុស្សពិការភ្នែកស្លាប់ស្លុងក្នុង
ភាពងងឹត ហើយអ្នកនឹងមិនដោតជ័យក្នុងផ្លូវរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងត្រូវបានធ្វើ
អយុត្តិធម៌ និងត្រូវបានប្លន់យកគ្រប់ថ្ងៃ ហើយនឹងមិនមានអ្នកជួយឡើយ។

អ្នកនឹងយកប្រពន្ធ ហើយបុរសម្នាក់ទៀតនឹងមាននាង។ អ្នកនឹងសង់ផ្ទះ ហើយអ្នក
នឹងមិនរស់នៅក្នុងវា។ អ្នកនឹងដាំចំការទំពាំងបាយជូរ ហើយអ្នកនឹងមិនប្រមូលផលវា។
គោក្នុងរបស់អ្នកត្រូវបានសម្លាប់នៅមុខអ្នក ហើយអ្នកនឹងមិនបរិភោគវា។ លាវរបស់
អ្នកត្រូវបានដណ្តើមពីអ្នក ហើយនឹងមិនត្រូវបានសងត្រឡប់ទៅអ្នក។ ចៀមរបស់អ្នកត្រូវ
បានប្រគល់ទៅឱ្យសត្រូវរបស់អ្នក។ ហើយនឹងមិនមានអ្នកជួយទេ។ កូនប្រុសនិងកូនស្រី
របស់អ្នកត្រូវបានប្រគល់ទៅឱ្យប្រជាជាតិផ្សេង ហើយភ្នែករបស់អ្នកនឹងមើលដោយ
ខ្សោយចុះទៅរកពួកគេ ប៉ុន្តែដៃរបស់អ្នកនឹងមិនមានកម្លាំងទេ។ ផលិតផលនៃផែនដី
របស់អ្នក និងការងារទាំងអស់របស់អ្នក នឹងត្រូវប្រជាជាតិមួយដែលអ្នកមិនស្គាល់ស៊ី
ហើយអ្នកនឹងត្រូវបានធ្វើអយុត្តិធម៌ និងត្រូវបានបំបែកគ្រប់ថ្ងៃទាំងអស់។ ហើយអ្នកនឹង
ត្រូវឆ្កួត ដោយសារទស្សនៈដែលភ្នែករបស់អ្នកនឹងឃើញ។

ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រហារអ្នកដោយដំបៅអាក្រក់នៅលើដួង និងគល់ជើង ដូច្នោះ
អ្នកមិនអាចជាសះស្បើយបានទេ ចាប់ពីបាតជើងរបស់អ្នករហូតដល់កំពូលក្បាលរបស់
អ្នក។

ព្រះអម្ចាស់អាចនឹងនាំអ្នក និងពួកអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់អ្នកដែលអ្នកបានតែង
តាំងលើខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ ទៅកាន់ប្រជាជាតិមួយដែលអ្នក និងចិត្តរបស់អ្នកមិនស្គាល់
ហើយអ្នកនឹងបម្រើព្រះដទៃទៀតដែលធ្វើពីឈើ និងថ្មនៅទីនោះ។ ហើយអ្នកនឹងនៅ
ទីនោះជាល្បិច ជាប្រុស និងជារឿងនិទានក្នុងចំណោមជាតិសាសន៍ទាំងអស់ ដែល
ព្រះអម្ចាស់នឹងនាំអ្នកទៅទីនោះ។

អ្នកនឹងយកពូជច្រើនទៅក្នុងវាលទំនាប ហើយអ្នកនឹងយកចូលបានតិច ពីព្រោះ
កណ្តុបនឹងស៊ីវា។ អ្នកនឹងដាំចំការទំពាំងបាយជូរ និងធ្វើការ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមិនផឹកស្រា
ទំពាំងបាយជូរ ហើយក៏មិនរីករាយពីវាដែរ ព្រោះដង្កូវនឹងស៊ីវា។ ដើមអូលីវនឹងមាននៅ
ក្នុងទឹកដីទាំងអស់របស់អ្នក ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមិនលាបប្រើដង្កូវនោះទេ ពីព្រោះដើមអូលីវរបស់

អ្នកនឹងជ្រុះ។ អ្នកនឹងបង្កើតកូនប្រុសនិងកូនស្រី ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិននៅជាមួយអ្នកទេ ដ្បិតពួកគេនឹងត្រូវទៅជាឈ្មួញ។ ជ្រុះនឹងបំផ្លាញរបស់ឈើទាំងអស់របស់អ្នក និងផលដំណាំពីដីរបស់អ្នក។ អ្នកដែលស្នាក់នៅជាមួយអ្នក នឹងឡើងខ្ពស់ជាងមុន ប៉ុន្តែអ្នកនឹងធ្លាក់ចុះទាបជាងមុន។ នេះនឹងឱ្យខ្លួនដល់អ្នក ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមិនឱ្យខ្លួនដល់នេះទេ។ នេះនឹងជាក្បាល ប៉ុន្តែអ្នកនឹងជាកន្ទុយ។

ហើយការបណ្តាសាទាំងនេះទាំងអស់នឹងមកលើអ្នក ហើយពួកវានឹងដេញតាមអ្នក ហើយពួកវានឹងចាប់ទាស់អ្នករហូតដល់គាត់បំផ្លាញអ្នក និងរហូតដល់បំផ្លាញអ្នកពីព្រោះអ្នកមិនបានស្តាប់សំឡេងព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក ដើម្បីរក្សាបញ្ញត្តិរបស់គាត់ និងក្រឹត្យដែលគាត់បានបង្គាប់ដល់អ្នក។ ហើយនឹងមានសញ្ញានៅក្នុងអ្នក និងអព្វហេតុនៅក្នុងពូជរបស់អ្នករហូតដល់យុគកាល។ ជំនួសឱ្យការដែលអ្នកមិនបានបម្រើព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ក្នុងភាពរីករាយ និងចិត្តល្អ ដោយសារភាពសម្បូរបែបនៃអ្វីៗទាំងអស់។

ហើយអ្នកនឹងបម្រើខ្លាំងសត្រូវរបស់អ្នក ដែលព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើមកលើអ្នក ក្នុងទ្វារក្ស និងក្នុងការស្រែកទឹក និងក្នុងភាពទទេខោអាវ និងក្នុងការបរាជ័យនៃអ្វីៗទាំងអស់ ហើយអ្នកនឹងដាក់ច្រវាក់ដែកលើកររបស់អ្នក រហូតដល់គាត់បំផ្លាញអ្នក។ ព្រះអម្ចាស់នឹងនាំមកលើអ្នកនូវជាតិមួយពីចម្ងាយ ពីចុងបំផុតនៃផែនដី ដូចជាការវាយប្រហារនៃកន្ត្រៃ ជាតិដែលអ្នកនឹងមិនស្តាប់សំឡេងរបស់វា។ ជាតិគ្មានការខ្មាសអៀន ដែលនឹងមិនគោរពដល់មនុស្សចាស់ ហើយនឹងមិនមានមេត្តាករុណាចំពោះយុវវ័យ។ ហើយវានឹងស៊ីកូនរបស់ពពួកសត្វរបស់អ្នក និងកូនរបស់ផែនដីរបស់អ្នក ដូច្នោះមិនទុកចោលដល់អ្នកនូវស្រូវ ស្រា ប្រេង ហ្វូងគោរបស់អ្នក និងហ្វូងចៀមរបស់អ្នក រហូតដល់វាបំផ្លាញអ្នក។ ហើយនឹងបំផ្លាញអ្នកនៅក្នុងទីក្រុងរបស់អ្នក រហូតដល់ជញ្ជាំងខ្ពស់និងរឹងមាំត្រូវបានរុះរើ ដែលអ្នកបានទុកចិត្តលើពួកវានៅក្នុងដីទាំងអស់របស់អ្នក ហើយនឹងធ្វើឱ្យអ្នកសោកសៅនៅក្នុងទីក្រុងរបស់អ្នក ដែលបានប្រទានដល់អ្នក។ ហើយអ្នកនឹងស៊ីសាច់កូនចៅរបស់អ្នក គឺសាច់កូនប្រុសនិងកូនស្រីរបស់អ្នក ដែលព្រះបានប្រទានដល់អ្នក ក្នុងពេលជួបគ្រោះថ្នាក់និងការរងទុក្ខលំបាករបស់អ្នក ដែលសត្រូវរបស់អ្នកនឹងធ្វើឱ្យអ្នករងទុក្ខ។

បុរសទន់ភ្លន់ដែលនៅក្នុងចំណោមអ្នក និងបុរសប្រណីតណាស់នោះ នឹងប្រណែននឹងភ្នែករបស់គាត់ចំពោះបងប្អូនរបស់គាត់ និងប្រពន្ធដែលនៅក្នុងទ្រូងរបស់គាត់ និងកូនៗដែលនៅសល់ ដែលនឹងត្រូវទុកសល់។ ទៅគាត់ ដូច្នោះដើម្បីឱ្យមួយក្នុង

ចំណោមពួកគេពីសាច់របស់កូនឲ្យរបស់គាត់ ដែលគាត់នឹងបរិភោគ ដោយសារតែមិន
មានអ្វីនៅសល់ទុកឲ្យគាត់ទេ នៅក្នុងការសង្កត់ធ្ងន់របស់អ្នក និងនៅក្នុងការរលាកសៅ
របស់អ្នក ឬនៅពេលដែលសត្រូវរបស់អ្នកធ្វើទុក្ខបុកម្នេញអ្នកនៅក្នុងទីក្រុងទាំងអស់
របស់អ្នក។

ហើយស្រ្តីដែលទន់ភ្លន់នៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា និងស្រ្តីដែលប្រណីត ដែលជើងរបស់
នាងមិនធ្លាប់សាកល្បងដើរលើផែនដីដោយសារតែភាពប្រណីត និងដោយសារតែភាព
ទន់ភ្លន់ និងច្រណែនដោយភ្នែករបស់នាងចំពោះបុរសរបស់នាងដែលនៅក្នុងទ្រូងរបស់
នាង និងកូនប្រុស និងកូនស្រីរបស់នាង។ ហើយផ្នែកដែលចេញមកពីក្លោងរបស់នាង និង
កូនរបស់នាងដែលនាងនឹងបង្កើត នាងនឹងស៊ីពួកវាដោយសារការខ្វះខាតអ្វីៗទាំងអស់
ដោយសម្ងាត់ នៅក្នុងការរឹតត្បិតរបស់អ្នក និងនៅក្នុងការរៀបរាប់ទុក្ខរបស់អ្នក ដែល
សត្រូវរបស់អ្នកនឹងបង្កទុក្ខដល់អ្នកនៅក្នុងក្រុងទាំងឡាយរបស់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកមិន
ស្តាប់ធ្វើតាមពាក្យទាំងអស់នៃច្បាប់នេះ ដែលបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ដើម្បី
ខ្លាចនូវព្រះនាមមានកិត្តិយសនិងអស្ចារ្យនេះ គឺព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក។
ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើឱ្យការវាយរបស់អ្នក និងការវាយនៃពូជរបស់អ្នកអស្ចារ្យ គឺជា
ការវាយដ៏ធំ និងអស្ចារ្យ និងដ៏អាក្រក់ និងស្តោះត្រង់។ ហើយគាត់នឹងត្រឡប់មកវិញនូវ
ការឈឺចាប់ទាំងអស់នៃប្រទេសអេហ្ស៊ីបដ៏អាក្រក់ដែលអ្នកបានជឿសាវ័ងពីមុខពួកគេ
ហើយវានឹងជាប់នៅលើអ្នក។ ហើយដីទាំងអស់ និងការវាយទាំងអស់ដែលមិនបាន
សរសេរ និងទាំងអស់ដែលបានសរសេរក្នុងសៀវភៅនៃច្បាប់នេះ ព្រះអម្ចាស់នឹង
នាំមកលើអ្នក រហូតដល់គាត់បំផ្លាញអ្នក។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវទុកក្នុងចំនួនតូច
ជំនួសឱ្យការដែលអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់ច្រើនដូចផ្កាយនៅស្ថានសួគ៌ ដោយសារតែអ្នករាល់
គ្នាមិនបានស្តាប់បង្គាប់សំឡេងព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា។

ហើយនឹងជាដូចរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានរីករាយលើអ្នករាល់គ្នាក្នុងការធ្វើល្អ
ដល់អ្នករាល់គ្នា និងបង្កើនអ្នករាល់គ្នា ដូច្នោះដែរព្រះអម្ចាស់នឹងរីករាយលើអ្នករាល់គ្នា
ក្នុងការបំផ្លាញអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវយកចេញយ៉ាងលឿនពីដីដែលអ្នក
រាល់គ្នាកំពុងចូលទៅទីនោះដើម្បីទទួលមរតកវា។ ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់
អ្នកនឹងបែកខ្ញែកអ្នកទៅក្នុងប្រជាជាតិទាំងអស់ ពីចុងផែនដីម្ខាងរហូតដល់ចុងផែនដី
ម្ខាង ហើយអ្នកនឹងបម្រើព្រះដទៃទៀតនៅទីនោះ គឺលើនិងថ្ម ដែលអ្នកនឹងបិទរបស់
អ្នកមិនបានឡើយ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងប្រជាជាតិទាំងនោះ ព្រះអម្ចាស់នឹងមិនឱ្យអ្នកសម្រាកទេ
ហើយស្តាប់ជើងរបស់អ្នកនឹងមិនមានកន្លែងឈរនោះទេ ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានដល់អ្នក
នៅទីនោះនូវបេះដូងផ្សេងទៀតដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ ក្អែកដែលកំពុងបរាជ័យ និង

ព្រលឹងដែលកំពុងស្រកស្រយ។ ហើយជីវិតរបស់អ្នកនឹងព្យុទ្ធរល់មុខភ្នែករបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងខ្លាចទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ហើយអ្នកនឹងមិនជឿលើជីវិតរបស់អ្នកទេ។ នៅពេលព្រឹក អ្នកនឹងនិយាយថា តើល្ងាចនឹងមកដល់យ៉ាងដូចម្តេច ហើយនៅពេល ល្ងាច អ្នកនឹងនិយាយថា តើព្រឹកនឹងមកដល់យ៉ាងដូចម្តេច ដោយសារតែការភ័យខ្លាច ក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នក ដែលអ្នកនឹងភ័យខ្លាច និងដោយសារតែទស្សនៈដែលភ្នែករបស់ អ្នកនឹងឃើញ។ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងបង្វិលអ្នកទៅកាន់ប្រទេសអេហ្ស៊ីបរវិញដោយនាវា តាមផ្លូវដែលខ្ញុំបាននិយាយថា អ្នកនឹងមិនឃើញវាម្តងទៀតទៀតទេ ហើយអ្នករាល់គ្នា នឹងត្រូវរលកនៅទីនោះដល់សត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នាជាកុមារនិងស្រីបំរើ ហើយនឹងមិន មានអ្នកទិញទេ។

នេះជាពាក្យនៃសន្ធិសញ្ញាដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ម៉ូសេឱ្យបង្កើតជាមួយ កូនចៅរបស់ក្រសាអែលនៅក្នុងទឹកដីម៉ូអាប លើសពីសន្ធិសញ្ញាដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយ ពួកគេនៅហូរែប។

២៩

ហើយម៉ូសេសបានហៅប្រុសៗអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ហើយនិយាយទៅកាន់ពួក គេថា អ្នករាល់គ្នាបានឃើញអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើនៅក្នុងដីអេហ្ស៊ីប នៅមុខអ្នករាល់គ្នា ដល់ផារ៉ោន និងពួកអ្នកបម្រើរបស់គាត់ និងដីទាំងអស់របស់គាត់។ ការសាកល្បងដ៏ធំដែលភ្នែករបស់អ្នកបានឃើញ សញ្ញា និងអព្ពតហេតុដ៏ធំទាំងនោះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់មិនបានប្រទានដួងចិត្តដើម្បីដឹង ភ្នែកដើម្បីមើល និង ត្រចៀកដើម្បីស្តាប់ដល់អ្នករាល់គ្នារហូតដល់ថ្ងៃនេះទេ។ ហើយគាត់បាននាំអ្នករាល់គ្នា រំលែសិបឆ្នាំនៅក្នុងទីរហោស្ថាន សង្ឃឹកបំពាក់របស់អ្នករាល់គ្នាមិនបានចាស់ទ្រុឌទ្រោម ហើយស្បែកដើររបស់អ្នករាល់គ្នាមិនបានទ្រុឌទ្រោមពីជើងរបស់អ្នករាល់គ្នាឡើយ។ អ្នករាល់គ្នាមិនបានបរិភោគនំប៉័ង អ្នករាល់គ្នាមិនបានផឹកស្រា និងភេសជ្ជៈខ្លាំង ដើម្បីឱ្យ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំជាព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នា បានមករហូតដល់ទឹកនៃនឹងនេះ ហើយស៊ីហ្វូនស្តេចហេស្ថូន និងអ្នកស្តេចចាសាន បាន ចេញមកជួបយើងក្នុងសង្កាម។ ហើយយើងបានវាយប្រហារពួកគេ ហើយយើង បានយកដីរបស់ពួកគេ ហើយខ្ញុំបានប្រគល់វាជាមរតកដល់កុលរូបិច ដល់កុលហ្គាដ និង ដល់កន្លះកុលម៉ាណាស្យា។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរក្សាធ្វើតាមពាក្យទាំងអស់នៃសន្ធិ សញ្ញានេះ ដើម្បីអ្នករាល់គ្នានឹងយល់ដឹងពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើ។

អ្នករាល់គ្នាទាំងអស់យល់នៅថ្ងៃនេះមុខព្រះភ្នែកព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា គឺប្រធានកុលសម្ព័ន្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា និងក្រុមប្រឹក្សាចាស់ទុំរបស់អ្នករាល់គ្នា និងចៅក្រមរបស់អ្នករាល់គ្នា និងមន្ត្រីរបស់អ្នករាល់គ្នា រាល់បុរសអធិស្ឋានដែល។ ប្រពន្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា កូនចៅរបស់អ្នករាល់គ្នា និងជនចំណាកស្រុកដែលនៅកណ្តាលជំរុំរបស់អ្នករាល់គ្នា ចាប់ពីអ្នកកាប់ឈើរបស់អ្នករាល់គ្នារហូតដល់អ្នកដឹកទឹករបស់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឆ្លងកាត់ក្នុងសន្យារបស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា និងក្នុងបណ្តាសារបស់ព្រះអង្គដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកកំពុងធ្វើជាមួយអ្នកនៅថ្ងៃនេះ ដើម្បីឱ្យគាត់បង្កើតអ្នកឱ្យជាប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងជាព្រះរបស់អ្នក ដូចដែលទ្រង់បាននិយាយទៅកាន់អ្នក និងដូចដែលទ្រង់បានសច្ចាទៅកាន់ឪពុកបុព្វបុរសរបស់អ្នក គឺសាប្រាហាំអ៊ីសាក និងយ៉ាកុប។ ហើយខ្ញុំមិនបានបង្កើតវិញ្ញាបនប័ត្រនេះ និងការបណ្តាសានេះចំពោះអ្នករាល់គ្នាតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ជាមួយអ្នកដែលកំពុងនៅទីនេះជាមួយអ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះនៅចំពោះព្រះភ្នែកព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា និងជាមួយអ្នកដែលមិននៅទីនេះជាមួយអ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ។

ដោយសារអ្នករាល់គ្នានឹងរៀបចំដែលយើងបានរស់នៅក្នុងដីប្រទេសអេហ្ស៊ីបដូចជាយើងបានឆ្លងកាត់កណ្តាលនៃប្រជាជាតិទាំងនោះដែលអ្នករាល់គ្នាបានឆ្លងកាត់។ ហើយមើលភាពគួរឱ្យស្តាប់ខ្លាំងរបស់ពួកគេ និងរូបព្រះរបស់ពួកគេ គឺឈើ ថ្ម ប្រាក់ និងមាស ដែលមានក្នុងចំណោមពួកគេ។ មិនមាននរណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាទេ ទាំងបុរស ឬស្ត្រី ឬពូជពង្ស ឬកុលសម្ព័ន្ធ ដែលចិត្តគំនិតរបស់គេបានងាកចេញពីព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីទៅបម្រើព្រះទាំងឡាយនៃប្រជាជាតិទាំងនោះ។ មិនមាននរណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាទេ ដែលជាសេសសល់ដុះឡើងលើក្នុងទឹកប្រមាត់និងជាតិល្វីង។ ហើយនឹងកើតឡើង ប្រសិនបើគាត់ស្តាប់ពាក្យនៃការជេរប្រមាថនេះ ហើយគាត់និយាយក្នុងចិត្តរបស់គាត់ថា ខ្ញុំនឹងមានសេចក្តីពិសិដ្ឋព្រោះខ្ញុំនឹងដើរតាមការរង្វង់នៃចិត្តរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកបាបបំណាញ់អ្នកគ្មានបាបជាមួយគ្នា។ ព្រះមិននឹងមានព្រះគុណចំពោះគាត់ទេ ប៉ុន្តែនៅពេលនោះ ក៏ហឹងរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងការប្រជែងរបស់ព្រះអង្គនឹងឆេះឡើងលើមនុស្សនោះ ហើយការបណ្តាសាទាំងអស់នៃកិច្ចសន្យានេះ ដែលបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅនេះ នឹងជាប់នឹងគាត់ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងលុបបំបាត់របស់គាត់ចេញពីក្រោមស្ថានសួគ៌។ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងផ្តាច់គាត់ចេញពីកូនប្រុសអធិស្ឋានដែលទាំងអស់ទៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់ តាមការសាបទាំងអស់នៃសន្ធិសញ្ញាដែលបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅនៃច្បាប់នេះ។

ហើយជំនាន់ផ្សេងទៀត គឺកូនប្រុសរបស់អ្នកវាស់គ្នាដែលនឹងក្រោកឡើងជាមួយអ្នកវាស់គ្នា និងជនបរទេសដែលនឹងមកពីទឹកដីឆ្ងាយ នឹងនិយាយ ហើយពួកគេនឹងយើញរបួសនិងជំងឺរបស់ទឹកដីនោះ ដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជូនមកលើវា។ ស្ពាន់ និងអំបិលដុតឡើង ដីទាំងអស់របស់វានឹងមិនត្រូវបានពោះទេ ហើយនឹងមិនរីកឡើងទេ ហើយរុក្ខជាតិបែតងណាមួយក៏នឹងមិនដុះឡើងលើវាដែរ។ ដូចជាសូដុម និងកូម៉ាអាដាម៉ា និងសេប្យូអ៊ីមត្រូវបានបំផ្លាញដែរ ដែលព្រះអម្ចាស់បានបំផ្លាញក្នុងកំហឹង និងក្រោធ។ ហើយប្រជាជាតិទាំងអស់នឹងនិយាយថា៖ ហេតុអ្វីបានជាព្រះអម្ចាស់ធ្វើបែបនេះចំពោះដីនេះ? តើអ្វីជាកំហឹងនៃការខឹងសម្បុរដ៏ធំនេះ? ហើយពួកគេនឹងនិយាយថា ពួកគេបានបោះបង់ចោលសេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់ជនជាតិបិតារបស់ពួកគេ ដែលទ្រង់បានធ្វើជាមួយជនជាតិបិតារបស់ពួកគេ នៅពេលដែលទ្រង់បាននាំពួកគេចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយពួកគេបានទៅបម្រើព្រះដទៃទៀត ដែលពួកគេមិនបានស្គាល់ ហើយដែលគាត់មិនបានចែកចាយដល់ពួកគេ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានក្រោធដោយការខឹងលើដីនោះ ដើម្បីនាំមកលើវានូវការបណ្តាសាទាំងអស់ដែលបានសរសេរក្នុងសៀវភៅនៃច្បាប់នេះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានដកចេញនូវពួកគេពីផែនដីរបស់ពួកគេក្នុងកំហឹង ក្រោធ និងការខឹងសម្បុរយ៉ាងធំធេងខ្លាំងណាស់ ហើយបានបណ្តេញពួកគេទៅក្នុងដីមួយផ្សេងទៀតដូចជាកូននេះ។

រឿងលាក់កំហឹងជារបស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ហើយរឿងបង្ហាញជាសម្រាប់យើងនិងកូនបរសេសយើងដល់អស់កល្បជានិច្ច ដើម្បីធ្វើតាមពាក្យទាំងអស់នៃច្បាប់នេះ។ រឿងលាក់កំហឹងជារបស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ប៉ុន្តែរឿងបង្ហាញច្បាប់ជារបស់យើង និងកូនបរសេសយើងដល់អស់កល្បជានិច្ច ដើម្បីធ្វើតាមពាក្យទាំងអស់នៃច្បាប់នេះ។

៣០

ហើយវានឹងកើតឡើងថា នៅពេលដែលពាក្យទាំងអស់នេះមកលើអ្នក គឺពរនិងបណ្តាសាដែលខ្ញុំបានដាក់ទុកនៅចំពោះមុខអ្នក ហើយអ្នកនឹងទទួលយកវាចូលក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នក នៅក្នុងជាតិសាសន៍ទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់បានវាយប៉ាយអ្នកនៅទីនោះ និងអ្នកនឹងត្រឡប់មកវិញរកព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងស្តាប់បង្គាប់សំឡេងរបស់ព្រះអង្គតាមគ្រប់សេចក្តីដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ ដោយចិត្តពេញលេញរបស់អ្នក និងដោយព្រលឹងពេញលេញរបស់អ្នក។ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹង

ព្យាបាលបាបរបស់អ្នក ហើយនឹងមានមេត្តាអ្នក ហើយនឹងប្រមូលអ្នកក្នុងទៀតពីប្រជាជាតិទាំងអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់បានបែកខ្ញែកអ្នកនៅទីនោះ។ ប្រសិនបើការបែកខ្ញែករបស់អ្នកនៅពីចុងមួយនៃផ្ទៃមេឃរហូតដល់ចុងមួយទៀតនៃផ្ទៃមេឃ ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងប្រមូលអ្នកពីទីនោះ ហើយព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងយកអ្នកពីទីនោះ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងនាំអ្នកពីទីនោះចូលទៅក្នុងដីដែលបិតារបស់អ្នកបានទទួលមរតក ហើយអ្នកនឹងទទួលមរតកវា ហើយទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យអ្នកបានល្អ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យអ្នកមានចំនួនច្រើនជាងបិតារបស់អ្នក។ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងសម្អាតចិត្តរបស់អ្នក និងចិត្តនៃពូជពង្សរបស់អ្នកយ៉ាងហ្មត់ចត់ ដើម្បីស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ពីចិត្តទាំងមូលរបស់អ្នក និងពីព្រលឹងទាំងមូលរបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នករស់នៅ។

ហើយព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក នឹងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលទាំងនេះ លើសត្រូវរបស់អ្នក និងលើអ្នកដែលស្អប់អ្នក ដែលបានបៀតបៀនអ្នក។ ហើយអ្នកនឹងត្រឡប់មកវិញហើយស្តាប់បង្គាប់សំឡេងព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងប្រតិបត្តិតាមបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ទ្រង់ដែលខ្ញុំបញ្ជាដល់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងប្រទានពរដល់អ្នកក្នុងគ្រប់ការងារនៃដៃរបស់អ្នកក្នុងកូនចៅនៃផ្ទៃរបស់អ្នក ហើយក្នុងកូនចៅនៃសត្វចិញ្ចឹមរបស់អ្នក ហើយក្នុងផលិតផលនៃដីរបស់អ្នក ព្រោះព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងត្រឡប់មកដើម្បីរីករាយលើអ្នកទៅក្នុងការល្អ ដូចជាបានរីករាយលើបិតារបស់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកស្តាប់សំឡេងព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក ដើម្បីរក្សាបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ និងក្រឹត្យរបស់ទ្រង់ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់ ដែលបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅនៃក្រឹត្យនេះ ប្រសិនបើអ្នកត្រឡប់មករកព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នកដោយដឹងចិត្តទាំងមូលរបស់អ្នក និងដោយព្រលឹងទាំងមូលរបស់អ្នក។ ព្រោះការបញ្ជានេះដែលខ្ញុំបញ្ជាទៅអ្នកថ្ងៃនេះ មិនពិបាកពេកទេ ហើយក៏មិនឆ្ងាយពីអ្នកដែរ។ វាមិននៅក្នុងស្ថានភាពខាងលើទេ ដោយនិយាយថា៖ នរណាម្នាក់នឹងឡើងទៅស្ថានសួគ៌សម្រាប់យើង ហើយយកវាមកឱ្យយើង ហើយបន្ទាប់ពីបានឮវា យើងនឹងធ្វើតាមវា? ក៏វាមិនមែននៅលើកន្លែងនៃសមុទ្រដែរ ដោយនិយាយថា៖ អ្នកណានឹងឆ្លងកាត់សមុទ្រសម្រាប់យើង ហើយយកវាមកឱ្យយើង ហើយធ្វើឱ្យវាអាចឮបានសម្រាប់យើង ដើម្បីយើងនឹងធ្វើតាមវា? ពាក្យនេះគឺនៅជិតអ្នកណាស់ ក្នុងមាត់របស់អ្នក និងក្នុងចិត្តរបស់អ្នក និងក្នុងដៃរបស់អ្នក ដើម្បីធ្វើវា។

មើលឃើញចុះ ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំបានដាក់ទុកនៅចំពោះមុខអ្នក នូវជីវិត និងសេចក្តីស្តាប់នូវអ្វីដែលល្អ និងអ្វីដែលអាក្រក់។ ប្រសិនបើអ្នកស្តាប់បង្គាប់ពាក្យបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់

ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ដែលខ្ញុំបញ្ជូនដល់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ គឺឱ្យស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ដើរតាមផ្លូវទាំងអស់របស់ទ្រង់ និងរក្សាក្រឹត្យរបស់ទ្រង់ និង
សេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងរស់ និងនឹងកើនច្រើន ហើយព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងប្រទានពរដល់អ្នកនៅក្នុងទឹកដីទាំងអស់ ដែលអ្នកកំពុងចូល
ទៅទីនោះដើម្បីទទួលមរតក។ ហើយប្រសិនបើដឹងចិត្តរបស់អ្នកដាក់ចេញ ហើយអ្នក
មិនស្តាប់ ហើយដោយត្រូវបាននាំឱ្យរង អ្នកថ្វាយបង្គំព្រះដទៃ ហើយអ្នកបម្រើ
ពួកគេ។ ខ្ញុំប្រកាសទៅអ្នកថ្ងៃនេះថា អ្នករាល់គ្នានឹងបាត់បង់ដោយការបំផ្លាញ ហើយ
អ្នករាល់គ្នានឹងមិនរស់យូរលើផែនដីដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉ារដាន់ទៅ
ទីនោះ ដើម្បីទទួលមរតក។

ខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ទៅអ្នករាល់គ្នាថ្ងៃនេះ ទាំងផ្ទៃមេឃនិងដី ជីវិតនិងសេចក្តីស្តាប់ ខ្ញុំបាន
ប្រគល់ចំពោះមុខអ្នករាល់គ្នា គឺពរនិងបណ្តាសា ចូរជ្រើសរើសជីវិត ដើម្បីអ្នកនឹង
រស់នៅ ទាំងអ្នកនិងកូនចៅរបស់អ្នក។ ស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ស្តាប់
បង្គាប់សំឡេងរបស់ទ្រង់ និងជាប់ជំពាក់នឹងទ្រង់ ពីព្រោះនេះជាជីវិតរបស់អ្នក និងជា
អាយុវែងវែងថ្ងៃទាំងអស់របស់អ្នក ដើម្បីរស់នៅលើផែនដីដែលព្រះអម្ចាស់បានស្ងៀម
ដល់ចិត្តរបស់អ្នក គឺអាប្រាហាំ អីសាក់ និងយ៉ាកុប ដើម្បីប្រទានដល់ពួកគេ។

៣១

ហើយម៉ូសេសបានបញ្ចប់ការនិយាយពាក្យទាំងអស់នេះទៅកាន់កូនប្រុស
អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់។ និងគាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំមានអាយុមួយ
រយម្ភៃឆ្នាំហើយ ខ្ញុំមិនអាចចេញចូលបានទៀតទេ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅ
កាន់ខ្ញុំថា អ្នកនឹងមិនឆ្លងទន្លេយ៉ារដាន់នេះទេ។ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក ដែល
កំពុងដើរនៅមុខអ្នក នឹងបំផ្លាញប្រជាជាតិទាំងនេះចេញពីមុខអ្នក ហើយអ្នកនឹងទទួល
មរតកពួកគេ ហើយយ៉ូស៊ីផាដែលកំពុងដើរនៅមុខអ្នក ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បានមាន
បន្ទូល។ ហើយព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនឹងធ្វើដល់ពួកគេដូចជាដែលទ្រង់បាន
ធ្វើដល់ស៊ីហ្គាននិងអូក ស្តេចទាំងពីរនៃជនជាតិអាម៉ូរីដែលនៅក្រៅទន្លេយ៉ារដាន់ និង
ដល់ដីរបស់ពួកគេ ដូចជាដែលទ្រង់បានបំផ្លាញពួកគេចោល។ ហើយព្រះអម្ចាស់បាន
ប្រគល់ពួកគេទៅឱ្យអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើចំពោះពួកគេ ដូចដែលខ្ញុំបាន
បញ្ជូនទៅអ្នករាល់គ្នា។ មានភាពក្លាហាន និងមានកម្លាំងចុះ កុំខ្លាច ហើយកុំភ័យខ្លាច
ហើយកុំភ័យស្លន់ស្លោតពីមុខពួកគេឡើយ ព្រោះថាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក

ដែលដើរទៅមុខអ្នករាល់គ្នា នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា នឹងមិនលះបង់អ្នកឡើយ ហើយនឹងមិនបោះបង់ចោលអ្នកឡើយ។ ហើយម្ចីសេសបានហៅយ៉ូស៊ីអា ហើយបាននិយាយទៅគាត់នៅមុខអីស្រាអែលទាំងអស់ថា៖ ចូរក្លាហាន ហើយចូរខ្លាំងក្លា ដ្បិតអ្នកនឹងចូលទៅមុខមុខប្រជាជននេះទៅក្នុងដីដែលព្រះអម្ចាស់បានស្តេចទៅកាន់ឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាថា នឹងប្រទានឲ្យពួកគេ ហើយអ្នកនឹងឲ្យពួកគេទទួលជាមរតក។ ហើយព្រះអម្ចាស់ដែលធ្វើដំណើរជាមួយអ្នក នឹងមិនទុកចោលអ្នកទេ ហើយក៏នឹងមិនបោះបង់ចោលអ្នកដែរ។ កុំខ្លាច ហើយកុំអស់សង្ឃឹម។

ហើយម្ចីសេសបានសរសេរពាក្យនៃច្បាប់នេះទៅក្នុងសៀវភៅ ហើយបានឲ្យទៅកាន់បូជាចារ្យដែលជាកូនចៅលើវី ដែលដឹកហិចនៃសន្តិសុខស្រែចម្ការរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងទៅកាន់ចាស់ទុំនៃកូនចៅអីស្រាអែល។

ហើយម្ចីសេសបានបញ្ជាដល់ពួកគេក្នុងថ្ងៃនោះថា៖ បន្ទាប់ពីប្រាំពីរឆ្នាំ ក្នុងពេលឆ្នាំនៃការដោះលែង ក្នុងពិធីបុណ្យនៃការសង់តង់ នៅពេលដែលអ្នកទាំងអស់នៃកម្រិតអែលធ្វើដំណើរជាមួយគ្នាដើម្បីបង្ហាញខ្លួនមុខព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាទេវតារបស់អ្នករាល់គ្នា នៅក្នុងទឹកនៃដីដែលព្រះអម្ចាស់នឹងជ្រើសរើស អ្នករាល់គ្នានឹងអានច្បាប់នេះមុខមុខប្រជាជនកម្រិតអែលទាំងអស់ឱ្យគេស្តាប់ដោយគ្រចៀករបស់ពួកគេ។ បានប្រជុំប្រជាជន គឺបុរស និងស្ត្រី និងកូនចៅនិងជនចំណាកស្រុកដែលនៅក្នុងក្រុងរបស់អ្នកទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យពួកគេស្តាប់ និងដើម្បីឱ្យពួកគេរៀនខ្លួនព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកទាំងអស់ ហើយពួកគេនឹងស្តាប់ធ្វើតាមពាក្យទាំងអស់នៃក្រុមច្បាប់នេះ។ ហើយកូនប្រុសរបស់ពួកគេដែលមិនដឹងនោះ នឹងបានស្តាប់ ហើយនឹងរៀនខ្លួនព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នក គ្រប់ថ្ងៃទាំងអស់ដែលពួកគេរស់នៅលើផែនដី ដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉ារដានទៅទីនោះ ដើម្បីទទួលមរតកវា។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម្ចីសេសថា៖ មើលថ្ងៃនៃការស្តាប់របស់អ្នកបានខិតជិតមកដល់ហើយ។ ចូរហៅយ៉ូស៊ីអាមក ហើយចូរឈរនៅក្បែរទ្វារនៃតង់សក្ខីកម្ម ហើយខ្ញុំនឹងបញ្ជាទៅកាន់គាត់។ ហើយម្ចីសេសនិងយ៉ូស៊ីអាបានទៅក្នុងតង់សក្ខីកម្ម ហើយបានឈរនៅក្បែរទ្វារនៃតង់សក្ខីកម្ម។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានចុះមកក្នុងពពក ហើយបានឈរនៅក្បែរទ្វារនៃតង់សក្ខីកម្ម ហើយសសរពពកបានឈរនៅក្បែរទ្វារនៃតង់សក្ខីកម្ម។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម្ចីសេសថា៖ ឃើញ អ្នកនឹងដេកជាមួយចិត្តបុរសរបស់អ្នក ហើយប្រជាជននេះនឹងក្រោកឡើងប្រព្រឹត្តទុក្ខទៅតាមព្រះក្រៅនៃផែនដីដែលគេកំពុងចូលទៅ ហើយពួកគេនឹងបោះបង់ចោលខ្ញុំ និងនឹង

បំបែកកិច្ចសន្យារបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំបានបង្កើតជាមួយពួកគេ។ ហើយខ្ញុំនឹងខឹងក្នុងកំហឹង ចំពោះពួកគេក្នុងថ្ងៃនោះ ហើយខ្ញុំនឹងទុកចោលពួកគេ ហើយខ្ញុំនឹងបែរមុខរបស់ខ្ញុំពី ពួកគេ ហើយនឹងជាការស៊ី ហើយពួកគេនឹងរកគាត់នូវអំពើអាក្រក់ជាច្រើន និងទុក្ខ វេទនា ហើយនឹងនិយាយក្នុងថ្ងៃនោះថា ដោយសារតែព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់ខ្ញុំមិននៅ ក្នុងខ្ញុំទេ អំពើអាក្រក់ទាំងនេះបានរកឃើញខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងបែរមុខរបស់ខ្ញុំចេញពីពួកគេក្នុង ថ្ងៃនោះ ដោយសារតែអំពើអាក្រក់ទាំងអស់ដែលពួកគេបានធ្វើ ព្រោះពួកគេបានបែរ ទៅរកព្រះបរទេស។

ហើយកន្លះនេះ សូមសរសេរពាក្យនៃចម្រៀងនេះ ហើយបង្រៀនដល់កូនចៅ អ៊ីស្រាអែល ហើយដាក់វាទៅក្នុងមាត់របស់ពួកគេ ដើម្បីឱ្យចម្រៀងនេះក្លាយជាសាក្សី មួយនៅចំពោះមុខខ្ញុំ នៅក្នុងចំណោមកូនចៅអ៊ីស្រាអែល។ ដ្បិតខ្ញុំនឹងនាំពួកគេចូលទៅ ក្នុងដីដ៏ល្អ ដែលខ្ញុំបានស្បៀងទៅកាន់បិតារបស់ពួកគេថានឹងប្រគល់ឱ្យពួកគេ គឺដីដែល ប្បូរទឹកដោះគោនឹងទឹកឃ្មុំ ហើយពួកគេនឹងបរិភោគ ហើយនៅពេលបានផ្អែកពេញ ពួក គេនឹងបែរទៅរកព្រះបរទេស ហើយពួកគេនឹងបម្រើព្រះទាំងនោះ ហើយពួកគេនឹង ធ្វើឱ្យខ្ញុំខឹង ហើយពួកគេនឹងបំបែកសន្យារបស់ខ្ញុំ។ ហើយចម្រៀងនេះនឹងត្រូវជំនួសតាម ការធ្វើជាសាក្សីមុខមាត់ ព្រោះវានឹងមិនត្រូវបានបំភ្លេចពីមាត់របស់ពួកគេ និងពីមាត់ កូនចៅរបស់ពួកគេឡើយ ដ្បិតខ្ញុំនឹងអំពើអាក្រក់របស់ពួកគេ ដែលពួកគេកំពុងធ្វើនៅ ទីនេះថ្ងៃនេះ មុនពេលខ្ញុំនាំពួកគេចូលទៅក្នុងទឹកដីល្អ ដែលខ្ញុំបានស្បៀងដល់បិតារបស់ ពួកគេ។

ហើយម៉ូសេសបានសរសេរចម្រៀងនេះនៅថ្ងៃនោះ ហើយបានបង្រៀនវា ដល់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល។ ហើយបានបញ្ជាដល់យូស៊ីអា ហើយបាននិយាយថា ចូរ ក្លាហានហើយខ្លាំងក្លា ព្រោះអ្នកនឹងនាំកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់អ៊ីស្រាអែលចូលទៅក្នុង ដីដែលព្រះអម្ចាស់បានសច្ចាដល់ពួកគេ ហើយព្រះអង្គផ្តល់នឹងនៅជាមួយអ្នក។

នៅពេលដែលម៉ូសេសបានបញ្ចប់ការសរសេរពាក្យទាំងអស់នៃច្បាប់នេះទៅក្នុង សៀវភៅរហូតដល់ចុង ហើយបានបង្ហាត់ទៅកាន់ពួកលោកដែលដឹកទូនៃសេចក្តីសញ្ញា របស់ព្រះអម្ចាស់ថា យកសៀវភៅច្បាប់នេះ ហើយដាក់វានៅចំហៀងហិបនៃសញ្ញា របស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយវានឹងនៅទីនោះជាសក្ខីកម្មដល់អ្នករាល់ គ្នា។ ដោយសារខ្ញុំនឹងអំពើអាក្រក់របស់អ្នក និងកញ្ជឹងរឹងរបស់អ្នក ខណៈពេលដែល ខ្ញុំនៅរស់ជាមួយអ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ អ្នករាល់គ្នាបានបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះ តើ មិនមែនជាពិតទេថានៅពេលក្រោយការស្តាប់របស់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើដូច្នោះ កាន់តែ

ឃ្លាំង? ប្រមូលផ្តុំមកកាន់ខ្ញុំនូវមេដឹកនាំកុលសម្ព័ន្ធរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា និងចាស់ទុំរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា និងចៅក្រមរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា និងមន្ត្រីរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា ដើម្បីឱ្យខ្ញុំនឹងនិយាយពាក្យទាំងនេះទាំងអស់ចូលទៅក្នុងត្រចៀករបស់ពួកគេ ហើយខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ស្រីក្រមុំចំពោះពួកគេទាំងស្ថានសួគ៌ និងផែនដី។ ខ្ញុំនឹងច្បាស់ថា បន្ទាប់ពីការស្តាប់របស់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នានឹងប្រព្រឹត្តដោយគ្មានច្បាប់ ហើយនឹងដាក់ចេញពីផ្លូវដែលខ្ញុំបានបញ្ជាដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយនឹងមានគ្រោះមហន្តរាយមកកាន់អ្នករាល់គ្នានៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងនោះ ព្រោះថាអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើអំពើអាក្រក់នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីធ្វើឱ្យទ្រង់ក្រោធនៅក្នុងការងារដែលធ្វើដោយដៃរបស់អ្នករាល់គ្នា។

ហើយម្ចាស់បាននិយាយពាក្យនៃចម្រៀងនេះទៅកាន់ត្រចៀករបស់ក្រុមជំនុំទាំងអស់រហូតដល់ចប់។

៣២

ចូរចាប់អារម្មណ៍អើយ ស្ថានសួគ៌ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយ ហើយចូរផែនដីស្តាប់ពាក្យពីមាត់របស់ខ្ញុំ។ ចូរឱ្យសម្តីរបស់ខ្ញុំត្រូវបានរំពឹងទុកដូចជាក្លៀង ហើយចូរឱ្យពាក្យរបស់ខ្ញុំចុះមកដូចជាសំឡេង ដូចជាក្លៀងលើស្មៅ ហើយដូចជាព្រិលលើស្មៅ។ ព្រោះខ្ញុំបានហៅឈ្មោះព្រះអម្ចាស់ ចូរផ្តល់ភាពអស្ចារ្យដល់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង។ ព្រះជាម្ចាស់ ការងាររបស់ទ្រង់ពិតប្រាកដ និងមគ្គុទ្ទទាំងអស់របស់ទ្រង់គឺជាសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ ព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកស្មោះត្រង់ និងគ្មានអយុត្តិធម៌ទេ ព្រះអម្ចាស់មានសេចក្តីសុចរិតនិងបរិសុទ្ធ ពួកគេបានធ្វើបាប មិនមែនជាកូនរបស់ទ្រង់ គឺជាកូនដែលគួរតិះដៀល ជាជំនាន់កុហក និងវែរឆ្ងោង។ តើនេះជាការសងត្រឡប់ដល់ព្រះអម្ចាស់ឬ? ដូច្នេះជាប្រជាជនល្ងង់ ហើយមិនឈ្លាសឬ? តើមិនមែនគាត់ផ្ទាល់នេះជាឪពុករបស់អ្នកដែលបានទទួលអ្នក ហើយបានបង្កើតអ្នក ហើយបានបង្កើតរូបរាងអ្នកឬ? ចូរចងចាំថ្ងៃនៃយុគសម័យ ចូរយល់រឿងនៃជំនាន់ៗ។ សួរឪពុករបស់អ្នក ហើយគាត់នឹងប្រកាសដល់អ្នក សួរចាស់ទុំរបស់អ្នក ហើយពួកគេនឹងនិយាយដល់អ្នក។

នៅពេលដែលព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតបានបែងចែកប្រជាជាតិនានា ដូចជាបានបែកខ្ញែកកូនចៅរបស់អាដាំ ទ្រង់បានបង្កើតព្រំដែនរបស់ប្រជាជាតិនានាតាមចំនួនទេវតារបស់ព្រះ។ ហើយវាបានកើតឡើងថា ប្រជាជនរបស់ព្រះអម្ចាស់គឺយ៉ាកុប ជាផ្នែករបស់ព្រះអង្គ ហើយអ៊ីស្រាអែលជាផ្នែកដែលបានរស់នៃមរតករបស់ព្រះអង្គ។ គាត់បាន

ទ្រទ្រង់គាត់នៅក្នុងទីវាលស្រែ ក្នុងការស្រែកទឹកនិងកំដៅ ក្នុងដីគ្មានទឹក។ គាត់បាន ព័ទ្ធជុំវិញគាត់ និងបានប្រៀនគាត់ ហើយបានការពារគាត់ ដូចជាកូនក្រមុំនៃភ្នែក។ ដូច ជាកន្ត្រីគ្របសំបុករបស់វា ហើយលើកូនបក្សីរបស់វាបានប្រាថ្នា បានលាតត្រដាងស្លាប របស់វា បានទទួលពួកវា ហើយបានយកពួកវាឡើងលើខ្នងរបស់វា។ ព្រះអម្ចាស់ ម្នាក់ឯងបានដឹកនាំពួកគេ មិនមានព្រះបរទេសជាមួយពួកគេទេ។ គាត់បាននាំពួកគេ ឡើងលើកម្លាំងនៃផែនដី គាត់បានចិញ្ចឹមពួកគេដោយផលិតផលនៃវាល ពួកគេបានបៅ ទឹកដោះយ៉ូពីថ្ម និងប្រេងពីថ្មរឹង។ បីរបស់គោ និងទឹកដោះរបស់ចៀម ជាមួយនឹងខ្លាញ់ របស់កូនចៀម និងចៀមឈ្មោល កូនឈ្មោល និងពពែ ជាមួយនឹងខ្លាញ់របស់តំរងនោម ស្រូវសាលី និងឈាមរបស់ទំពាំងបាយជូរ គាត់បានផឹកស្រា។ ហើយយ៉ាកុបបានញ៉ាំ ហើយត្រូវបានបំពេញ ហើយអ្នកជាទីស្រឡាញ់បានទាត់ចោល គាត់បានធាត់ បាន ក្រាស់ បានធំ ហើយគាត់បានបោះបង់ចោលព្រះដែលបានបង្កើតគាត់ ហើយបានងាក ចេញពីព្រះជាអ្នកសង្គ្រោះរបស់គាត់។

ពួកគេបានធ្វើឱ្យខ្ញុំខឹងដោយអ្វីដែលក្រៅ ក្នុងភាពស្តាប់ខ្លឹមរបស់ពួកគេ ពួកគេ បានធ្វើឱ្យខ្ញុំជួរចត់។ ពួកគេបានបូជាទៅកាន់អារក្ស និងមិនមែនព្រះ គឺជាព្រះទាំងឡាយ ដែលពួកគេមិនបានដឹង ជាព្រះថ្មីដែលទើបមកដល់ ដែលឪពុករបស់ពួកគេមិនបាន ដឹង។ អ្នកបានបោះបង់ចោលព្រះដែលបានបង្កើតអ្នក ហើយអ្នកបានក្លេចព្រះដែល បំប៉នអ្នក។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានឃើញ ហើយទ្រង់បានច្រណែន ហើយទ្រង់ត្រូវបាន ធ្វើឱ្យខឹងដោយសារកំហឹងនៃកូនប្រុសនិងកូនស្រីរបស់ទ្រង់។ ហើយបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំ និងបង្កើរមុខរបស់ខ្ញុំចេញពីពួកគេ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្វីដែលនឹងកើតឡើងដល់ពួកគេ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ព្រោះពួកគេជាជំនាន់រៀចរែង ជាកូនប្រុសដែលមិនមានជំនឿក្នុងខ្លួន ពួកគេ។

ពួកគេបានធ្វើឱ្យខ្ញុំច្រណែនលើអ្វីដែលមិនមែនជាព្រះ បានធ្វើឱ្យខ្ញុំខឹងដោយរូប ព្រះរបស់ពួកគេ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យពួកគេច្រណែនលើអ្វីដែលមិនមែនជាជាតិ នឹងធ្វើឱ្យ ពួកគេខឹងលើជាតិល្ងង់ខ្លៅ។ ព្រោះភ្លើងបានឆេះឡើងពីកំហឹងរបស់ខ្ញុំ នឹងឆេះរហូត ដល់ហានមរណៈខាងក្រោម នឹងស៊ីផែនដីនិងផលិតផលរបស់វា នឹងដុតគ្រឹះភ្នំ។ ខ្ញុំនឹង ប្រមូលអាក្រក់ចម្ងល់ទៅក្នុងពួកគេ ហើយខ្ញុំនឹងចំណាយព្រៃឃ្នាលរបស់ខ្ញុំក្នុងការប្រយុទ្ធ ប្រឆាំងនឹងពួកគេ។ ពួកគេនឹងខ្វះខាតដោយទ្រុឌទ្រោម និងដោយការស៊ីរបស់បក្សី ហើយ ជំងឺគាំងសាច់ដុំខ្នងដែលមិនអាចព្យាបាលបាន។ ខ្ញុំនឹងធ្វើផ្តេព្យាសត្វសាហារទៅលើ

ពួកគេ ជាមួយនឹងកំហឹងនៃអ្នកដែលអូសនៅលើដី។ ពីខាងក្រៅ ដាននឹងធ្វើឱ្យពួកគេ
គ្មានកូន ហើយពីក្នុងឃ្នាំង មានកំយែងចេញ យុវជនជាមួយស្រីព្រហ្មចារី កូនចៅជាមួយ
មនុស្សចាស់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា ខ្ញុំនឹងបែកខ្ញែកពួកគេ ហើយខ្ញុំនឹងបញ្ឈប់ការរំលឹក
របស់ពួកគេពីមនុស្ស។ ប្រសិនបើមិនមែនដោយសារកំហឹងរបស់សត្រូវ ដើម្បីកុំឱ្យ
ពួកគេពន្យារពេល ដើម្បីកុំឱ្យសត្រូវវាយប្រហារជាមួយគ្នា កុំឱ្យពួកគេនិយាយថា ដៃ
របស់យើងខ្ពស់ ហើយមិនមែនព្រះអម្ចាស់ បានធ្វើរឿងទាំងអស់នេះទេ។

ជាតិដែលបានបាត់បង់ក្រុមប្រឹក្សា ហើយគ្មានចំណេះដឹងនៅក្នុងពួកគេ។ ពួកគេ
មិនបានគិតដើម្បីយល់ដឹង សូមឱ្យពួកគេទទួលយកនូវរឿងទាំងនេះនៅក្នុងពេលវេលា
ដែលនឹងមកដល់។ តើដូចម្តេចដែលមនុស្សម្នាក់នឹងដេញតាមមនុស្សមួយបាននាក់
ហើយមនុស្សពីរនាក់នឹងបណ្តេញមនុស្សរាប់ម៉ឺននាក់ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់មិនបាន
លក់ពួកគេ ហើយព្រះអម្ចាស់មិនបានប្រគល់ពួកគេ? ដោយសារថា ព្រះទាំងឡាយ
របស់ពួកគេ មិនដូចជាព្រះរបស់យើងទេ ហើយសត្រូវរបស់យើងគឺល្ងង់ខ្លៅ។ ពីព្រោះ
ក្រូចទំពាំងបាយជូររបស់ពួកគេមកពីក្រូចទំពាំងបាយជូរស្តុដុម ហើយមែកទំពាំង
បាយជូររបស់ពួកគេមកពីកូម៉ា។ ផ្លែទំពាំងបាយជូររបស់ពួកគេជាផ្លែទំពាំងបាយជូរនៃ
ទឹកប្រមាត់ ចង្កោមនៃភាពជួរចត់សម្រាប់ពួកគេ។ The wrath of dragons is their
wine, and the wrath of asps is incurable. តើរឿងទាំងនេះមិនត្រូវបាន
ប្រមូលផ្តុំកុំជាមួយខ្ញុំ និងបានបិទត្រានៅក្នុងឃ្នាំងផ្ទុកទ្រព្យរបស់ខ្ញុំទេឬ? នៅថ្ងៃនៃការ
សងសឹក ខ្ញុំនឹងសងវិញ នៅពេលដែលយើងរបស់ពួកគេរអិល ពីព្រោះថ្ងៃនៃការបំផ្លាញ
កំពុងមកជិតដល់ពួកគេ ហើយអ្វីៗត្រៀមរួចរាល់សម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ដោយសារថា
ព្រះអម្ចាស់នឹងវិនិច្ឆ័យប្រជាជនរបស់ព្រះអង្គ ហើយនឹងមានព្រះកិច្ចអាណិតលើទាសករ
របស់ព្រះអង្គ ព្រោះព្រះអង្គបានឃើញពួកគេខ្សោយកម្លាំង ហើយអស់កម្លាំង
ដោយសារការជួបទុក្ខលំបាក និងធ្លាក់ទឹកចិត្ត។ ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖ តើ
ទេវតារបស់ពួកគេនៅឯណា ដែលពួកគេបានទុកចិត្តលើពួកវា? ដែលអ្នករាល់គ្នាបាន
បរិភោគខ្លាញ់នៃការបូជាយញ្ញរបស់ពួកគេ ហើយបានផឹកស្រាវៃនៃការចាក់ផ្ទៃរងរបស់
ពួកគេ ចូរឱ្យពួកគេក្រោកឡើងមកជួយអ្នករាល់គ្នា ហើយក្លាយជាអ្នកការពាររបស់អ្នក
រាល់គ្នា។ មើលឃើញចុះ មើលឃើញចុះ ថា ខ្ញុំជាព្រះ ហើយមិនមានព្រះណាក្រៅពីខ្ញុំ
ទេ ខ្ញុំសម្លាប់ ហើយខ្ញុំធ្វើឱ្យរស់ ខ្ញុំវាយ ហើយខ្ញុំប្រោសជាស្បើយ ហើយមិនមានអ្នក
ណាដែលនឹងជួយសង្គ្រោះចេញពីដៃរបស់ខ្ញុំបានទេ។ ដោយសារខ្ញុំនឹងលើកដៃរបស់ខ្ញុំ
ទៅកាន់មេឃ ហើយខ្ញុំនឹងស្រួចដោយដៃស្តាំរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយថា ខ្ញុំរស់នៅ
ជារៀងរហូត ដោយសារខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យដានរបស់ខ្ញុំស្រួចដូចផ្លែក្របីបន្ទោរ ហើយដៃរបស់ខ្ញុំ
នឹងកាន់យកការវិនិច្ឆ័យ ហើយខ្ញុំនឹងសងគ្រឿងការដាក់ទោសទៅកាន់សត្រូវ ហើយ

ទៅកាន់អ្នកដែលស្អប់ខ្ព័ ខ្ញុំនឹងសងត្រឡប់។ ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យប្រញូរបស់ខ្ញុំស្រឡាវដោយឈាម ហើយដាវរបស់ខ្ញុំនឹងស៊ីសាច់ពីឈាមរបស់អ្នករងរបួស និងអ្នកជាប់ជំងឺ ពីក្បាលអ្នកគ្រប់ គ្រងសត្រូវ។

រីករាយចុះ អើយស្ថានសួគ៌ ជាមួយគាត់ ហើយឱ្យទេវតាទាំងអស់របស់ព្រះ ថ្វាយបង្គំគាត់ រីករាយចុះ អើយប្រជាជាតិទាំងឡាយ ជាមួយប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ហើយឱ្យបុត្រទាំងអស់របស់ព្រះពង្រឹងគាត់ ដ្បិតឈាមកូនប្រុសរបស់ទ្រង់ត្រូវបាន សងសឹក ហើយទ្រង់នឹងសងសឹក និងនឹងសងយុត្តិធម៌ដល់សត្រូវ ហើយនឹងសងត្រឡប់ ដល់អ្នកដែលស្អប់ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងបន្សុទ្ធដីរបស់ប្រជាជនទ្រង់។

ហើយម៉ូសេសបានសរសេររូបចម្រៀងនេះនៅក្នុងថ្ងៃនោះ ហើយបានបង្រៀនវា ដល់កូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ហើយម៉ូសេសបានចូល ហើយនិយាយពាក្យទាំងអស់នៃ ច្បាប់នេះទៅក្នុងត្រចៀករបស់ប្រជាជន គាត់ផ្ទាល់ និងយ៉ូស៊ូអា កូនរបស់ណួន។ ហើយ ម៉ូសេស បានបញ្ចប់ការនិយាយទៅកាន់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់។ ហើយបាន និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរចាប់អារម្មណ៍ក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាលើពាក្យទាំង អស់ទាំងនេះ ដែលខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងបញ្ហា ដល់កូនប្រុសរបស់អ្នករាល់គ្នា ឱ្យរក្សានិងប្រតិបត្តិតាមពាក្យទាំងអស់នៃច្បាប់នេះ។ ដោយសារពាក្យនេះមិនទទេសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាទេ ព្រោះវាជាជីវិតរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយដោយសារពាក្យនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងរស់យូរលើផែនដីដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងឆ្លង កាត់ទន្លេយ៉ែរដាន់ទៅទីនោះ ដើម្បីទទួលមរតក។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅ កាន់ម៉ូសេសនៅក្នុងថ្ងៃនេះថា ចូរឡើងទៅកាន់ភ្នំអាបារ៉ាម គឺភ្នំណាហេ ដែលស្ថិតនៅ ក្នុងដីម៉ូរាប ទល់មុខនិងយេរិកូ ហើយមើលដីកាណាន ដែលខ្ញុំប្រទានដល់កូនចៅ អ៊ីស្រាអែល។ ហើយអ្នកនឹងស្តាប់នៅលើភ្នំដែលអ្នកកំពុងឡើងទៅនៅទីនោះ ហើយនឹង ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយប្រជាជនរបស់អ្នក ដូចជាបៀបដែលអើរ៉ុនបងប្រុសរបស់អ្នកបានស្តាប់ នៅលើភ្នំហោរ ហើយត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយប្រជាជនរបស់គាត់។ ដោយសារអ្នករាល់គ្នា បានមិនស្តាប់បង្គាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងចំណោមកូនឪកស្រាអែលនៅលើទឹកនៃការ ទាស់ទែងកាដេសនៅក្នុងវាលរហែស្ថានស៊ីន ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនបានធ្វើឱ្យខ្ញុំ បរិសុទ្ធនៅក្នុងចំណោមកូនឪកស្រាអែល។ អ្នកនឹងឃើញដីនៅទល់មុខ ហើយអ្នកនឹង មិនចូលទៅទីនោះទេ។

ហើយនេះជាពរដែលម៉ូសេស មនុស្សរបស់ព្រះបានប្រទានដល់កូនឯកស្រាវៃអល មុនពេលស្តាប់របស់គាត់។ ហើយបាននិយាយថា ព្រះអម្ចាស់បានមកពីសីឡែណ ហើយ បានលេចឡើងពីសេអ៊ីរមករកយើង ហើយបានប្រញាប់ពីភ្នំផ្កាវាន ជាមួយពួកវាមិន អស់នៅកន្លែង ពីខាងស្តាំរបស់ព្រះអង្គមានទេវតាជាមួយព្រះអង្គ។ ហើយទ្រង់បាន អាណិតប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ហើយអស់អ្នកដែលត្រូវបានធ្វើឱ្យបរិសុទ្ធដោយដៃរបស់ អ្នក ហើយពួកនេះស្ថិតក្រោមអ្នក ហើយទ្រង់បានទទួលពីពាក្យរបស់ទ្រង់។ ច្បាប់ដែល ម៉ូសេសបានបង្ហាត់ដល់យើង គឺជាមរតករបស់ជំនុំជម្រុំយ៉ាកុប។ ហើយនឹងមានអ្នកគ្រប់ គ្រងក្នុងដែលជាទីស្រឡាញ់ នៅពេលដែលអ្នកគ្រប់គ្រងនៃប្រជាជនត្រូវបានប្រមូល ជាមួយគ្នាជាមួយនឹងកុលសម្ព័ន្ធនៃអ៊ីស្រាអែល។ សូមឱ្យរូបិយវត្ថុនៅ និងកុំឱ្យគាត់ស្លាប់ ហើយសូមឱ្យគាត់មានចំនួនច្រើន។

ហើយនេះគឺយូដា ព្រះអម្ចាស់ សូមស្តាប់សំឡេងរបស់យូដា ហើយសូមយាងមក កាន់ប្រជាជនរបស់គាត់ ដែលរបស់គាត់នឹងការពារគាត់ ហើយអ្នកនឹងជាអ្នកជំនួយពី សត្រូវ។

ហើយបាននិយាយទៅកាន់លេវីថា៖ ឲ្យលេវីនូវសញ្ញាច្បាស់របស់គាត់ ហើយការ ពិតរបស់គាត់ទៅកាន់បុរសបរិសុទ្ធ ដែលគេបានសាកល្បងគាត់ក្នុងការសាកល្បង ហើយបានជេរគាត់នៅលើទឹកនៃការទាស់ទែង អ្នកដែលនិយាយទៅឱ្យពុកនិងម្តាយថា៖ ខ្ញុំមិនបានឃើញអ្នកទេ ហើយមិនបានស្គាល់បងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ទេ និងបាន បំដិសេធកូនប្រុសរបស់គាត់ គាត់បានរក្សាពាក្យរបស់អ្នក ហើយបានថែរក្សាសេចក្តី សញ្ញារបស់អ្នក។ គេនឹងប្រកាសក្រឹត្យរបស់អ្នកដល់យ៉ាកុប និងច្បាប់របស់អ្នកដល់ អ៊ីស្រាអែល គេនឹងដាក់ធូបលើអាសនៈបូជារបស់អ្នកជាទីធ្លក្នុងក្រោធរបស់អ្នក។ ប្រទានពរកម្លាំងរបស់គាត់ ព្រះអម្ចាស់ ហើយទទួលយកការងាររបស់គាត់ បំបែក ចង្កេះសត្រូវដែលបានក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងគាត់ ហើយកុំឱ្យអ្នកដែលស្តាប់គាត់ក្រោក ឡើងបាន។ ហើយទៅកាន់ប៊ីនយ៉ាមិនបាននិយាយថា អ្នកជាទីស្រឡាញ់ដោយ ព្រះអម្ចាស់នឹងស្តាប់នៅដោយទុកចិត្ត ហើយព្រះជាម្ចាស់លើគាត់គ្រប់ថ្ងៃទាំងអស់ ហើយ រវាងស្តារបស់គាត់បានឈប់សម្រាក។

ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់យ៉ូសេបថា ដីរបស់គាត់មកពីពររបស់ ព្រះអម្ចាស់ ពីរដូវកាលនៃស្ថានសួគ៌ និងសន្សើម ហើយពីជម្រៅនៃប្រភពពីខាងក្រោម និងតាមរដូវកាលនៃផលិតផល នៃការប្រែប្រួលព្រះអាទិត្យ និងពីការប្រជុំនៃខែ ទាំងឡាយ ពីកំពូលភ្នំនៃការចាប់ផ្តើម និងពីកំពូលភ្នំតូចដែលអស់កល្ប ហើយតាមម៉ោង

នៃផែនដីនៃការបំពេញ ហើយអ្វីទាំងអស់ដែលអាចទទួលយកបានទៅកាន់អ្នកដែល
បានត្រូវបានឃើញក្នុងដើមឈើ ចូរឱ្យពួកគេមកលើក្បាលយ៉ូសែប ហើយលើកពូជអ្នក
ដែលបានត្រូវបានតម្កល់លើបងប្អូនៗ។ ដំបូងកើតរបស់គោឡើងមានភាពស្រស់ស្អាត
របស់គាត់ ស្វែងរករបស់សត្វមានស្បែងតែមួយជាស្វែងរករបស់គាត់ ក្នុងពួកគេគាត់នឹងចាក់
ប្រជាជាតិជាមួយគ្នារហូតដល់ចុងផែនដី ទាំងនេះជាមួយរបស់អេស្ត្រាអ៊ីម ហើយទាំង
នេះជាពាន់របស់ម៉ាណាសសេ។ ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ស៊ីប៊ីឡូនថា៖ ចូរ
ស៊ីប៊ីឡូនរីករាយក្នុងការចេញដំណើររបស់អ្នក ហើយអីស្តាការរីករាយក្នុងទីតាំងរបស់
គាត់។ ជាតិទាំងប៉ុណ្ណា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងហៅទៅទីនោះ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងថ្វាយ
នៅទីនោះនូវការថ្វាយនៃយុត្តិធម៌ ពីព្រោះទ្រព្យសម្បត្តិនៃសមុទ្រនឹងបំប៉នអ្នក ហើយ
ពាណិជ្ជកម្មរបស់អ្នករស់នៅតាមឆ្នេរសមុទ្រ។

ហើយទៅកាន់ហ្គាដ គាត់បាននិយាយថា៖ ដែលបានប្រទានពរដល់អ្នក
ពង្រីកហ្គាដ ដូចជាសីហ៍ គាត់បានសម្រាក បានកិនបាក់ដៃ និងអ្នកគ្រប់គ្រង។ ហើយ
គាត់បានឃើញផ្លែដំបូងរបស់គាត់ ថាទីនោះដីត្រូវបានបែងចែកដល់អ្នកគ្រប់គ្រងដែល
ត្រូវបានប្រមូលជាមួយគ្នាជាមួយអ្នកដឹកនាំប្រជាជន។ ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើសេចក្តីសុខរិត
ហើយសេចក្តីរីកចម្រើនយូររបស់ទ្រង់ជាមួយអ៊ីស្រាអែល។

ហើយទៅកាន់ដាន់ បាននិយាយថា៖ ដាន់ជាកូនសត្វគោ ហើយនឹងលោតចេញពី
បាសាន់។ ហើយទៅកាន់នាផតាលីបាននិយាយថា នាផតាលីមានភាពពេញនៃអ្វីដែល
អាចទទួលយកបាន ហើយសូមឱ្យវាត្រូវបានបំពេញដោយពរពីព្រះអម្ចាស់ គាត់នឹង
ទទួលមរតកសមុទ្រនិងខាងត្បូង។ ហើយទៅកាន់អាសេរបាននិយាយថា អាសេរដែល
បានប្រទានពរពីកូនៗ ហើយនឹងជាអ្នកដែលអាចទទួលយកបានដោយបងប្អូនរបស់
គាត់ នឹងជ្រលក់ជើងរបស់គាត់ក្នុងប្រេង។ ស្បែកជើងរបស់គាត់នឹងធ្វើពីដែកនិងប្រាក់
ហើយកម្លាំងរបស់អ្នកនឹងគ្រប់គ្រាន់ដូចជាថ្ងៃទាំងអស់របស់អ្នក។

មិនមានដូចជាព្រះជាម្ចាស់នៃជាទីស្រឡាញ់ទេ ដែលជិះលើស្ថានសួគ៌ជាអ្នក
ជំនួយរបស់អ្នក និងជាអ្នកអស្ចារ្យនៃផ្ទៃមេឃ។ ហើយព្រះនឹងគ្របអ្នកដោយការចាប់
ផ្តើមរបស់ព្រះ ហើយនៅក្រោមកម្លាំងនៃដៃអស់កល្ប ហើយនឹងបណ្តេញសត្រូវចេញពី
មុខអ្នក ដោយនិយាយថា សូមអ្នករីករាយ។ ហើយកស្រាអែលនឹងស្នាក់នៅដោយទុក
ចិត្តតែម្នាក់ឯង លើផែនដីយ៉ាកុប លើស្រូវនិងស្រែ ហើយមេឃនឹងមានពពកទឹក
សន្សើមសម្រាប់អ្នក។ មានពរហើយ អ្នក កស្រាអែល! តើអ្នកណាដូចទៅនឹងអ្នក ជា
ប្រជាជនកំពុងត្រូវបានសង្គ្រោះដោយព្រះអម្ចាស់? ព្រះអង្គនឹងការពារជាជំនួយរបស់

អ្នក ហើយដាវជាភារក្សតអាងរបស់អ្នក ហើយសត្រូវរបស់អ្នកនឹងកុហកអ្នក ហើយអ្នក
នឹងជាន់លើកញ្ជក់គេ។

៣៤

ហើយម៉ូសេសបានឡើងពីអាវាហូតនៃម៉ូសេសទៅលើភ្នំណាមេ លើកំពូលផាសហ្គា
ដែលស្ថិតនៅលើមុខយេរីកូ ហើយព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់គាត់នូវទឹកដីទាំងអស់នៃ
ហ្គីណាអាដរហូតដល់ដាន។ និងទឹកដីទាំងអស់របស់នេផថាលី និងទឹកដីទាំងអស់
របស់អេក្រាអ៊ីម និងម៉ាណាសេសេ និងទឹកដីទាំងអស់របស់យូដា រហូតដល់សមុទ្រចុង
ព្រាយ និងទីវាលស្រែ និងតំបន់ជុំវិញយេរីកូ ទីក្រុងនៃដើមត្នោត រហូតដល់ស្វីអរ។
ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេសថា៖ នេះជាដីដែលខ្ញុំបានស្បថទៅកាន់អា
ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប ដោយនិយាយថា ខ្ញុំនឹងប្រទានវាដល់ពូជព្រះរបស់អ្នករាល់
គ្នា ហើយខ្ញុំបានបង្ហាញវាដល់ភ្នែករបស់អ្នក ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមិនចូលទៅទីនោះទេ។

ហើយម៉ូសេស ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់ បានស្តាប់នៅក្នុងទឹកដីម៉ូសេស តាម
ពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយគេបានបញ្ជូនគាត់នៅក្នុងប្រៃ ជិតផ្ទះអូហ្គោរ ហើយគ្មាន
នរណាម្នាក់បានឃើញការបញ្ជូនរបស់គាត់ រហូតដល់ថ្ងៃនេះ។ Moses គឺមានអាយុ
មួយរយម្ភៃឆ្នាំនៅពេលគាត់ស្លាប់ ភ្នែករបស់គាត់មិនត្រូវបានធ្វើឱ្យស្រស់ទេ
ហើយអណ្តើករបស់គាត់ក៏មិនត្រូវបានបំផ្លាញដែរ។

ហើយកូនប្រុសរបស់អ៊ីស្រាអែលបានយំម៉ូសេសនៅអាវាហូតនៃម៉ូសេសលើ
ទន្លេហ្សកដាន់ទល់នឹងយេរីកូរយៈពេលសាមសិបថ្ងៃ ហើយថ្ងៃនៃកំសត់ទុក្ខនិងការ
យំសោកម៉ូសេសបានបញ្ចប់។ ហើយយ៉ូស៊ីអា កូនរបស់នួន បានពេញដោយព្រលឹងនៃ
ការយល់ដឹង ដ្បិតម៉ូសេសបានដាក់ដៃរបស់គាត់លើគាត់ ហើយកូនឲរបស់អ៊ីស្រាអែល
បានស្តាប់គាត់ ហើយពួកគេបានធ្វើដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់ម៉ូសេស។

ហើយមិនមានអ្នកព្យាករណ៍កើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែលទៀតទេដូចជា
ម៉ូសេ ដែលព្រះអម្ចាស់បានស្តាប់គាត់មុខទល់នឹងមុខ។ ក្នុងសញ្ញានិងអព្ពតហេតុទាំង
អស់ ដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជូនគាត់ឱ្យធ្វើនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ចំពោះផារ៉ោន អ្នក
បម្រើរបស់គាត់ និងទឹកដីទាំងអស់របស់គាត់។ រឿងអស្ចារ្យដ៏ធំទាំងនោះ និងដៃដ៏ខ្លាំង
ដែលម៉ូសេសបានធ្វើនៅចំពោះមុខអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់។

យ៉ូស៊ីយ

ហើយវាបានកើតឡើងក្រោយពីការស្តាប់របស់ម៉ូសេ ព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅកាន់យ៉ូស៊ីយ កូនរបស់លួន ជំនួយការរបស់ម៉ូសេ ដោយមានបន្ទូលថា Moses ជំនួយការរបស់ខ្ញុំបានស្តាប់ហើយ។ កឡូវនេះ ដូច្នោះ ចូរក្រោកឡើង ហើយឆ្លងកាត់ទន្លេ Jordan អ្នក និងប្រជាជនទាំងអស់នេះ ទៅក្នុងដីដែលខ្ញុំប្រទានដល់ពួកគេ។ កន្លែងទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នានឹងដើរលើដោយបាត់ជើងរបស់អ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំនឹងប្រគល់ឲ្យអ្នករាល់គ្នា ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ម៉ូសេ។ វាលរហោស្ថាននិងភ្នំអង់ទីលីបានរហូតដល់ទន្លេធំគឺទន្លេអ៊ីប្រាត និងរហូតដល់សមុទ្រចុងបំផុតនៅទិសលិចព្រះអាទិត្យនឹងជាព្រំដែនរបស់អ្នករាល់គ្នា។ គ្មាននរណាម្នាក់នឹងប្រឆាំងនឹងអ្នកបានទេ គ្រប់ថ្ងៃនៃជីវិតរបស់អ្នក ហើយដូចជាខ្ញុំបាននៅជាមួយម៉ូសេ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នកដូច្នោះដែរ ហើយខ្ញុំនឹងមិនបោះបង់អ្នក ហើយក៏មិនមើលរំលងអ្នកទេ។ ត្រូវខ្លាំងក្លា និងក្លាហាន ដ្បិតអ្នកនឹងចែកដីនេះដល់ប្រជាជននេះ ដែលខ្ញុំបានសម្រេចពោះបិទរបស់អ្នករាល់គ្នាថានឹងប្រគល់ដល់ពួកគេ។ ដូច្នោះ ចូរមានកម្លាំង និងក្លាហាន ដើម្បីរក្សា និងធ្វើតាមដូចជា ម៉ូសេស អ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំ បានបញ្ជាទៅអ្នក ហើយកុំងាកចេញពីវា ទៅស្តាំ ឬឆ្វេង ដើម្បីឱ្យអ្នករុងរឿងក្នុងអំឡុងទាំងអស់ ដែលអ្នកធ្វើ។ ហើយសៀវភៅនៃច្បាប់នេះនឹងមិនចាកចេញពីមាត់របស់អ្នកទេ ហើយអ្នកនឹងធ្វើសមាធិលើវាទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចដឹងធ្វើតាមអ្វីទាំងអស់ដែលបានសរសេរ បន្ទាប់មកអ្នកនឹងរុងរឿង ហើយអ្នកនឹងធ្វើឱ្យផ្លូវរបស់អ្នករុងរឿង ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនឹងយល់។ មើលឃើញហើយ ខ្ញុំបានបង្គាប់ទៅអ្នក ចូរខ្លាំងក្លា និងមានភាពក្លាហាន កុំភ័យខ្លាច ហើយកុំខ្លាច ព្រោះថាព្រះអម្ចាស់ដែលជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនៅជាមួយអ្នក ទៅក្នុងគ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកទៅ។ ហើយ យ៉ូស៊ីយបានបញ្ជាទៅកាន់អ្នកសរសេររបស់ប្រជាជនថា ចូលតាមកណ្តាលដំរីរបស់ប្រជាជន ហើយបញ្ជាទៅប្រជាជនថា រៀបចំ ២៥ ផ្គត់ផ្គង់ ព្រោះថានៅសល់បីថ្ងៃទៀត អ្នករាល់គ្នានឹងឆ្លងកាត់ទន្លេយ័រដាននេះ ដើម្បីចូលកាន់កាប់ដីដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់នៃបិទរបស់អ្នករាល់គ្នា ប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា។

ហើយយ៉ូស៊ីយបាននិយាយទៅកាន់រូបេន ហ្គាដ និងកន្លះកុលសម្ព័ន្ធម៉ាណាសេរ្យ ចូរចងចាំពាក្យដែលម៉ូសេស អ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់ បានបង្គាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាថា៖

ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា បានប្រទានការសម្រាកដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយ
បានប្រទានទឹកដីនេះដល់អ្នករាល់គ្នា។ ប្រពន្ធ កូនៗ និងសត្វចិញ្ចឹមរបស់អ្នករាល់គ្នា ឱ្យ
រស់នៅក្នុងដីដែលបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាដែលខ្លាំងក្លាគ្រប់គ្នា ត្រូវ
ឆ្លងកាត់ទៅមុនបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នាដោយប្រដាប់អាវុធ ហើយនឹងជួយពួកគេ។
រហូតដល់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ធ្វើឱ្យបងប្អូនប្រុសរបស់អ្នករាល់គ្នា
សម្រាក ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដែរ ហើយពួកគេទាំងនេះនឹងទទួលមរតកដ៏ដែលព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងប្រទានដល់ពួកគេ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងចាកចេញម្នាក់ៗទៅ
កាន់មរតករបស់គាត់ ដែលម្ចីសេសបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា នៅភាគខាងលិចនៃ
ទន្លេយ៉ែរដាន់ ខាងទិសខាងកើតនៃព្រះអាទិត្យ។ ហើយពួកគេបានឆ្លើយតបទៅកាន់
យេស៊ូថា៖ អ្វីៗទាំងអស់ដែលលោកបញ្ជាដល់យើង យើងនឹងធ្វើតាម ហើយទៅកាន់
កន្លែងណាក៏ដោយដែលលោកបញ្ជូនយើង យើងនឹងទៅ។ តាមរយៈអ្វីៗទាំងអស់ដែល
យើងបានឮពីម្ចីសេ យើងនឹងស្តាប់អ្នក លើកលែងតែសូមឱ្យព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់
របស់យើង នៅជាមួយអ្នក ដូចដែលទ្រង់នៅជាមួយម្ចីសេ។ មនុស្សណាដែលមិនស្តាប់
បង្គាប់អ្នក និងអ្នកណាដែលមិនស្តាប់ពាក្យរបស់អ្នក ដូចជាអ្វីដែលអ្នកបញ្ជាដល់គាត់
សូមឱ្យគាត់ស្តាប់ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវរើមាំ និងក្លាហាន។

២

ហើយយេស៊ូអា កូនប្រុសនួន បានបញ្ជូនយុវជនពីរនាក់ពីសាទទីន ដើម្បីស្នើប
ការណ៍ ដោយនិយាយថា៖ ឡើងទៅមើលដី និងក្រុងយេរិកូ។ ហើយយុវជនទាំងពីរនាក់
នោះបានទៅ ចូលក្នុងក្រុងយេរិកូ ហើយបានចូលទៅក្នុងផ្ទះស្រ្តីពេស្យាម្នាក់ ដែលមាន
ឈ្មោះរ៉ាហាប់ ហើយបានស្នាក់នៅទីនោះ។

ហើយមានការរាយការណ៍ទៅកាន់ស្តេចយេរិកូថា៖ បុរសពីរនាក់កូនអ៊ីស្រាអែល
បានចូលមកទីនេះដើម្បីស្នើបការណ៍ដី។ ហើយស្តេចយេរិកូបានបញ្ជូនមក ហើយ
និយាយទៅកាន់រ៉ាហាប់ថា៖ នាំបុរសដែលបានចូលមកក្នុងផ្ទះរបស់អ្នកកាលយប់នោះ
ចេញមក ដ្បិតពួកគេបានមកដើម្បីស្នើបការណ៍ដី។ ហើយស្រ្តីបានយកបុរសទាំងពីរ
នាក់ លាក់ពួកគេ ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ បុរសទាំងនោះបានចូលមកកាន់ខ្ញុំ
នៅពេលដែលទ្វារកំពុងត្រូវបានបិទក្នុងភាពងងឹត ហើយបុរសទាំងនោះបានចេញទៅ
ខ្ញុំមិនដឹងថាពួកគេបានទៅកន្លែងណានោះទេ។ ដេញតាមពួកគេទៅ ប្រសិនបើអ្នករាល់
គ្នានឹងទាន់ពួកគេ។ នាងបាននាំពួកគេឡើងលើដំបូល ហើយលាក់ពួកគេក្នុងចំបើង

ក្រាស់ដែលគេរកនៅលើដំបូល។ ហើយបុរសទាំងនោះបានដេញតាមពួកគេតាមផ្លូវទៅ
កាន់ទន្លេយ៉ាងដាច់ខាតទៅកាន់ទន្លេឆ្នងកាត់ ហើយច្រកក៏ត្រូវបានចិទ។

ហើយវាបានកើតឡើងដូចជាអ្នកដេញតាមបានចេញទៅតាមពួកគេ ហើយពួកគេ
ផ្ទាល់ក៏មុនពេលដេកលក់ នាងនេះក៏បានឡើងទៅកណ្តាលគេនៅលើដំបូល។ ហើយនាង
បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំដឹងថាព្រះម្ចាស់បានប្រទានដីនេះដល់អ្នករាល់គ្នា
ដ្បិតការភ័យខ្លាចចំពោះអ្នករាល់គ្នាបានធ្លាក់មកលើពួកយើង។ យើងខ្ញុំបានឮថា
ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើឱ្យសមុទ្រក្រហមស្ងួតនៅចំពោះមុខអ្នករាល់គ្នា នៅពេល
ដែលអ្នករាល់គ្នាបានចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើដល់ស្តេចទាំងពីរ
របស់ជនជាតិអាម៊ីរីតដែលនៅក្រៅទន្លេយ៉ាងដាច់ខាត គឺស៊ីហ៊ិននិងអូក ដែលអ្នករាល់គ្នាបាន
បំផ្លាញពួកគេ។ ហើយពេលបានឮ យើងភ្ញាក់ផ្អើលក្នុងដួងចិត្តរបស់យើង ហើយ
វិញ្ញាណមិនបានឈរនៅក្នុងនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមយើងទៀតទេ ពីព្រោះមុខរបស់
អ្នករាល់គ្នា ដោយសារព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា គឺជាព្រះជាម្ចាស់នៅ
ស្ថានសួគ៌ខាងលើ ហើយនៅលើផែនដីខាងក្រោម។ ហើយកឡាននេះ សូមស្តេចចំពោះ
ខ្ញុំនូវព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយសារតែខ្ញុំបានធ្វើការមេត្តាចំពោះអ្នករាល់គ្នា ហើយ
សូមអ្នករាល់គ្នាក៏ធ្វើការមេត្តានៅក្នុងផ្ទះរបស់ឪពុកខ្ញុំផងដែរ។ ហើយសូមទុកឱ្យរស់នូវ
ផ្ទះរបស់ឪពុកខ្ញុំ ម្តាយខ្ញុំ បងប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ផ្ទះទាំងអស់របស់ខ្ញុំ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែល
ជារបស់ពួកគេ ហើយសូមសម្រៀបព្រះព្រលឹងខ្ញុំពីការស្លាប់

ហើយបុរសទាំងនោះបាននិយាយទៅកាន់នាងថា៖ ព្រលឹងរបស់យើងជំនួស
សេចក្តីស្លាប់របស់អ្នករាល់គ្នា ហើយនាងបាននិយាយថា៖ នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់
ប្រគល់ទីក្រុងទៅឱ្យអ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើការមេត្តានិងសេចក្តីពិតចំពោះខ្ញុំ។
ហើយនាងបានទុកពួកគេចុះតាមរយៈបង្អួច។ ហើយបាននិយាយទៅពួកគេថា៖ ថ្ងៃទៅ
ក្នុងភ្នំ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកដេញតាមជួបអ្នកទាំងអ្នក ហើយអ្នកទាំងអ្នកនឹងលាក់ខ្លួននៅទីនោះ
បីថ្ងៃ រហូតដល់អ្នកដេញតាមត្រឡប់ពីក្រោយអ្នកទាំងអ្នក ហើយបន្ទាប់ពីនោះ អ្នកទាំង
អ្នកនឹងទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកទាំងអ្នក។

ហើយបុរសទាំងនោះបាននិយាយទៅនាងថា យើងកត់ទោសចំពោះការសម្លាប់
នេះរបស់អ្នក។ មើលឃើញ យើងកំពុងចូលទៅក្នុងផ្នែកនៃទីក្រុង ហើយអ្នកនឹងដាក់
សញ្ញា គឺខ្សែក្រហមនេះ អ្នកនឹងព្យួរចុះទៅក្នុងបង្អួចតាមរយៈដែលអ្នកបានព្យួរចុះយើង
តាមរយៈវា ហើយឪពុករបស់អ្នក ម្តាយរបស់អ្នក បងប្អូនប្រុសរបស់អ្នក និងផ្ទះទាំងអស់
នៃឪពុករបស់អ្នក អ្នកនឹងប្រមូលទៅកាន់ខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ទៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក។ ហើយ

នរណាម្នាក់ដែលចេញទៅក្រៅទ្វារផ្ទះរបស់អ្នក នឹងមានទោសដោយខ្លួនឯង ប៉ុន្តែយើង
នឹងគ្មានទោសចំពោះសច្ចានេះរបស់អ្នក ហើយអស់អ្នកដែលនៅជាមួយអ្នកក្នុងផ្ទះ
របស់អ្នក យើងនឹងមានទោស។ ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់ធ្វើបាបយើង ឬបើកសម្តែង
ពាក្យទាំងនេះរបស់យើង យើងនឹងមិនមានទោសចំពោះសច្ចានេះរបស់អ្នក។ ហើយ
គាត់និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរឱ្យវាជាតាមពាក្យរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា ហើយគាត់
បានបញ្ជូនពួកគេចេញទៅ ហើយពួកគេក៏បានចាកទៅ។ ហើយពួកគេបានមកដល់ភ្នំ
ហើយប៉ាន់នៅទីនោះបីថ្ងៃ ហើយអ្នកដេញតាមបានស្វែងរកតាមផ្លូវទាំងអស់ ហើយមិន
បានរកឃើញទេ។

ហើយយុវជនទាំងពីរនាក់បានត្រឡប់មកវិញ ហើយបានចុះពីភ្នំ ហើយបានឆ្លង
ទៅកាន់យ៉ូស៊ីអេកូនរបស់លូន ហើយបានរៀបរាប់ដល់គាត់នូវព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់
ដែលបានកើតឡើងចំពោះពួកគេ។ ហើយពួកគេបាននិយាយទៅកាន់យ៉ូស៊ីអេកា
ព្រះអម្ចាស់បានប្រគល់ដីទាំងអស់ក្នុងដែនរបស់យើង ហើយអ្នករស់នៅក្នុងដីនោះទាំង
អស់បានរលាយចិត្តពីយើង។

៣

យ៉ូស៊ីអេកាបានក្រោកពេលព្រឹកព្រលឹម ហើយចាកចេញពីស៊ីទេមីម ពួកគេបានមក
រហូតដល់ទន្លេយ៉ែដាន់ ហើយបានស្តាប់នៅទីនោះមុនពេលឆ្លងកាត់។ ហើយវាបាន
កើតឡើងបន្ទាប់ពីបីថ្ងៃ អ្នកសរសេរបានឆ្លងកាត់ជំរំ។ ហើយពួកគេបានបញ្ជាទៅកាន់
ប្រជាជនថា៖ នៅពេលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញហិបនៃសន្តិសញ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ហើយសង្ឃរបស់យើង និងជនជាតិលើកំពុងលើកវា អ្នករាល់
គ្នាត្រូវចេញដំណើរពីកន្លែងរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយដើរតាមពីក្រោយវា។ ប៉ុន្តែ ឱ្យមាន
ចម្ងាយរវាងអ្នករាល់គ្នានឹងវា ប្រហែលពីរពាន់ក្រលាហាត អ្នករាល់គ្នានឹងឈរ កុំចូល
ទៅជិតវា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងផ្លូវដែលអ្នករាល់គ្នានឹងដើរ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនបាន
ដើរផ្លូវនេះពីម្សិលមិញនិងម្សិលមិញទេ។

ហើយយ៉ូស៊ីអេកាបាននិយាយទៅប្រជាជនថា៖ ចូរធ្វើឱ្យខ្លួនអ្នករាល់គ្នាបរិសុទ្ធសម្រាប់
ថ្ងៃស្អែក ពីព្រោះថ្ងៃស្អែកព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើកិច្ចការអស្ចារ្យក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។
ហើយយ៉ូស៊ីអេកាបាននិយាយទៅកាន់ពួកសង្ឃថា៖ ចូរលើកហិបនៃសន្តិសញ្ញារបស់
ព្រះអម្ចាស់ ហើយចូរដើរនាំមុខប្រជាជន ហើយពួកសង្ឃបានលើកហិបនៃសន្តិសញ្ញា

របស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបានដើរនៅមុខប្រជាជន។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូល
ទៅកាន់យូស៊ីអេថា៖ ក្នុងថ្ងៃនេះ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមលើកតម្កើងអ្នកនៅចំពោះមុខពួកកូន
អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យគេដឹងថា ដូចជាខ្ញុំបាននៅជាមួយម៉ូសេម្នាក់ណា ខ្ញុំនឹង
នៅជាមួយអ្នកដូច្នោះដែរ។ ហើយកូនៗនេះ សូមបញ្ជូនទៅកាន់ពួកប្រជាពាណ្យដែល
លើកហិប

ហើយយូស៊ីអេនិយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលថា៖ ចូរនាំមកជិតនៅ
ទីនេះ ហើយស្តាប់ពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង។ តាមរយៈនេះ អ្នក
រាល់គ្នានឹងដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មរស់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ហើយ
ទ្រង់នឹងបំផ្លាញចេញពីមុខយើងនូវជនជាតិកាណាន ជនជាតិហិត ជនជាតិផេរីស
ជនជាតិហ៊ីវ ជនជាតិអាម៉ូរ ជនជាតិហ្គីប្តាស និងជនជាតិយេធូស។ មើលឃើញ ហិប
នៃសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះអម្ចាស់នៃផែនដីទាំងមូលកំពុងឆ្លងកាត់ទន្លេហ្សូកដាន។
ជ្រើសរើសបុរសដប់ពីរនាក់ពីព្រះអម្ចាស់ដែលសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា គឺម្នាក់ៗពីកុលសម្ព័ន្ធ
នីមួយៗ។ ហើយនឹងកើតឡើង នៅពេលដែលជើងរបស់ប្រជាពាណ្យដែលកាន់ហិបសញ្ញា
នៃព្រះអម្ចាស់នៃផែនដីទាំងមូលសម្រាកនៅក្នុងទឹកយ៉រដាន ទឹកយ៉រដាននឹងបាត់
ហើយទឹកដែលចុះមកនឹងឈរនឹង។

ហើយប្រជាជនបានចាកចេញពីតំបន់របស់ពួកគេដើម្បីឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉រដាន ប៉ុន្តែ
សង្ឃបានលើកផ្ទាំងសញ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់នៅមុនប្រជាជន។ នៅពេលដែលពួក
ប្រជាពាណ្យដែលលើកហិបកិច្ចសន្យាកំពុងចូលទៅកាន់ទន្លេយ៉រដាន ហើយជើងរបស់ពួក
ប្រជាពាណ្យដែលលើកហិបកិច្ចសន្យារបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានជ្រមុជចូលក្នុងផ្នែកមួយនៃ
ទឹកទន្លេយ៉រដាន ទន្លេយ៉រដានកំពុងហូរលើសច្រាំងទាំងមូលរបស់វា ដូចជាក្នុងរដូវច្រូត
កាត់ស្រូវសាលី ហើយទឹកទាំងនោះដែលចុះពីលើបានឈរជាដុំកកកុកមួយឈរឆ្ងាយ
ខ្លាំងណាស់រហូតដល់ផ្នែកខាងក្រៅនៃចំណែកទឹកដែលចុះបានចុះទៅក្នុងសមុទ្រអា
រាបា គឺសមុទ្រអ៊ីបិល រហូតដល់បានបញ្ចប់ទាំងស្រុង ហើយប្រជាជនបានឈរទល់មុខ
នឹងក្រុងយេរិកូ។ ហើយពួកសង្ឃដែលលើកហិបនៃសន្ធិសញ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់
បានឈរនៅលើដីស្ងួតនៅកណ្តាលទន្លេហ្សូកដាន ហើយកូនចៅអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់
បានឆ្លងកាត់តាមដីស្ងួត រហូតដល់ប្រជាជនទាំងអស់បានឆ្លងកាត់ទន្លេហ្សូកដានចប់។

ហើយ ពីព្រោះ ប្រជាជនទាំងអស់ បានបញ្ចប់ ការឆ្លងទន្លេយ៉ាងរហ័ស ព្រះអម្ចាស់
បានមានបន្ទូលទៅ យ៉ូស៊ីវា ថា បានយកបុរសម្នាក់ៗពីប្រជាជន ម្នាក់ពីកុលនីមួយៗ
បញ្ជូនទៅពួកគេ ហើយយកផ្ទះដំបូងរបស់ពួកគេពីកណ្តាលទន្លេយ៉ាងរហ័ស ហើយដឹកឆ្លង
កាត់ទាំងនេះជាមួយគ្នាទៅអង្គរវាលគ្នា ដាក់ពួកវានៅក្នុងជំរំរបស់អង្គរវាលគ្នា នៅកន្លែង
ដែលអង្គរវាលគ្នាបោះជំរំនៅទីនោះពេលយប់។

ហើយ យ៉ូស៊ីវា បានហៅបុរសដប់ពីរនាក់ ដែលលឿនល្បាញ ពីកូនប្រុសរបស់
អ៊ីស្រាអែល ម្នាក់ពីកុលនីមួយៗ គាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ នាំមកមុខខ្ញុំនៅ
ចំពោះព្រះភក្ត្រ ចូលទៅកណ្តាលទន្លេយ៉ាងរហ័ស ហើយឱ្យម្នាក់ៗយកផ្ទះពីទីនោះ
ដាក់លើស្ពានរបស់គាត់ តាមចំនួនកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីររបស់អ៊ីស្រាអែល។ ដើម្បីឱ្យពួក
នេះអាចមានចំពោះអង្គរវាលគ្នាជាសញ្ញាដែលដាក់ទុកជានិច្ច ដើម្បីឱ្យនៅពេលណាកូន
ប្រុសរបស់អង្គរវាលគ្នាទៅថ្ងៃស្អែកថា៖ ផ្ទះទាំងនេះគឺជាអ្វីសម្រាប់យើង? ហើយអ្នកនឹង
បង្ហាញដល់កូនប្រុសរបស់អង្គរ ដោយនិយាយថា ទន្លេហ្សកដាន់បានឈប់ហូរពីមុខផ្ទះ
សញ្ញានៃព្រះអម្ចាស់នៃផែនដីទាំងអស់ នៅពេលដែលបានឆ្លងកាត់វា ហើយផ្ទះទាំងនេះ
នឹងជាការរំលឹកដល់អង្គរវាលគ្នា ដល់កូនចៅអ៊ីស្រាអែលរហូតដល់អស់កល្ប។

ហើយកូនប្រុសអង្គរក៏ស្រាវអែលបានធ្វើដូច្នោះ ដូចជាព្រះម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់យ៉ូ
ស៊ីវា ហើយបានយកផ្ទះដប់ពីរដុំពីកណ្តាលទន្លេយ៉ាងរហ័ស ដូចជាព្រះម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់
យ៉ូស៊ីវានៅពេលបញ្ចប់ការឆ្លងកាត់របស់កូនប្រុសអង្គរក៏ស្រាវអែល ហើយពួកគេបានដឹក
ជញ្ជូនជាមួយគ្នាទៅក្នុងជំរំ ហើយបានដាក់វានៅទីនោះ។ យ៉ូស៊ីវាក៏បានដាក់ផ្ទះដប់ពីរ
ផ្ទះទៀតឈរឡើងនៅក្នុងទន្លេយ៉ាងរហ័ស នៅទីកន្លែងដែលជើងរបស់សង្ឃៀងដែលកំពុង
លើកផ្ទះសញ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់បានឈរ ហើយផ្ទះទាំងនោះនៅទីនោះរហូតដល់ថ្ងៃ
នេះ។

សង្ឃៀងទាំងឡាយដែលលើកហិបនៃសេចក្តីសញ្ញាបានឈរនៅក្នុងទន្លេយ៉ាងរហ័ស
រហូតដល់យ៉ូស៊ីវាបានបញ្ចប់ការប្រកាសរាល់សេចក្តីដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ឱ្យ
ប្រាប់ប្រជាជន ហើយប្រជាជនបានប្រញាប់ឆ្លងកាត់។ ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេល
ដែលប្រជាជនទាំងអស់បានឆ្លងកាត់រួចហើយ ហិបនៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់
ក៏បានឆ្លងកាត់ ហើយផ្ទះទាំងនោះនៅមុខពួកគេ។ ហើយកូនប្រុសរបស់រូបិន និងកូន
ប្រុសរបស់កាដ និងកុលកន្លះរបស់ម៉ាណាស្សៀបានឆ្លងកាត់ដោយបានត្រៀមខ្លួន
នៅមុខកូនប្រុសរបស់អ៊ីស្រាអែល ដូចជាម៉ូសេសបានបញ្ជាដល់ពួកគេ។ មនុស្សប្រដាប់
អាវុធចំនួនសែសិបបាននាំកូនប្រុសឆ្លងកាត់ចូលទៅក្នុងសមរម្យនៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់

ដើម្បីធ្វើសង្គ្រាមឆ្ពោះទៅកាន់ទីក្រុងយេរិកូ។ ក្នុងថ្ងៃនោះ ព្រះអម្ចាស់បានលើក
តម្កើងយ៉ូស៊ីអានៅមុខជាតិសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ ហើយពួកគេបានខ្លាចគាត់ ដូច
ជាម្ចាស់សេស ដរាបណាគាត់នៅរស់។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់យ៉ូស៊ីអានថា បញ្ជូនទៅកាន់អ្នកបូជា
សាសនាដែលយកហិប្រែនៃសន្តិសញ្ញានៃសក្ខីកម្មរបស់ព្រះអម្ចាស់ឱ្យចេញមកពីទន្លេយ៉ែរ
ដាន់។ ហើយ យ៉ូស៊ីអេ បានបញ្ជូនទៅពួកបូជាចារាៗថា៖ ចេញមកពីទន្លេយ៉ែរដាន់។
ហើយវាបានកើតឡើងដូចជា ពួកសង្ឃដែលលើកហិប្រែនៃសន្តិសញ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់
បានចុះពីទន្លេហ្សូកដាន់ ហើយពួកគេបានដាក់ជើងលើផែនដី ទឹកនៃទន្លេហ្សូកដាន់
បានហូរត្រលប់តាមទឹកដី ហើយវាបានហូរដូចម្សិលមិញនិងថ្ងៃមុនៗតាមរយៈច្រាំង
ទាំងមូល។

ហើយប្រជាជនបានឡើងចេញពីទន្លេយ៉ែរដាន់នៅថ្ងៃទីដប់នៃខែទីមួយ ហើយ
កូនចេអ៊ីស្រាអែលបានបោះជំរំនៅហ្គីលហ្គាល់ នៅផ្នែកខាងកើតនៃទីក្រុងយេរិកូ។
ហើយម្ចាស់ដប់ពីរនេះ ដែលបានយកចេញពីទន្លេយ៉ែរដាន់ យ៉ូស៊ីអានបានបង្កើតទុកនៅ
ហ្គីលហ្គាល់។ ថា នៅពេលដែលកូនប្រុសរបស់អ្នករាល់គ្នាស្លូតស្លាករាល់គ្នាថា៖ ម្ចាស់
នេះគឺជាអ្វី? ប្រកាសទៅកាន់ពួកកូនប្រុសរបស់អ្នករាល់គ្នាថា ក៏ស្រាអែលបានឆ្លងកាត់
ទន្លេយ៉ែរដាន់នេះលើដីស្ងួត។ ដោយព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងបានធ្វើឱ្យទឹកនៃ
ទន្លេយ៉ែរដាន់ស្ងួតចេញពីមុខពួកគេ រហូតដល់ពួកគេឆ្លងកាត់ ដូចជាព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងបានធ្វើនឹងសមុទ្រក្រហម ដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់
យើងបានធ្វើឱ្យស្ងួតនៅមុខយើង រហូតដល់យើងឆ្លងកាត់ ដើម្បីឱ្យជាតិសាសន៍ទាំង
អស់នៃផែនដីអាចដឹងថា ថាមពលនៃព្រះអម្ចាស់គឺខ្លាំង ហើយដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាច
ថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ក្នុងការរារាំងរាល់គ្នា។

ហើយវាបានកើតឡើងដូចជាពួកស្តេចនៃពួកអារម្ម័រតដែលនៅហ្សូសពីទន្លេយ៉ែរ
ដាន់ និងពួកស្តេចនៃប្រទេសហេនីស៊ីដែលនៅក្បែរសមុទ្របានឮថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់
ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើឱ្យទន្លេយ៉ែរដាន់ស្ងួតចេញពីមុខពួកកូនអ៊ីស្រាអែលក្នុងពេលពួកគេ
ឆ្លងកាត់ ហើយគំនិតរបស់ពួកគេរលាយ ហើយពួកគេត្រូវបានវាយប្រហារដោយ
ការរំភ័យខ្លាច ហើយមិនមានប្រាជ្ញាណាមួយនៅក្នុងពួកគេទេពីមុខពួកកូនអ៊ីស្រាអែល។

នៅពេលនោះ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់យ៉ូស៊ីអេថា៖ ចូរធ្វើដាវថ្នល់ ប្រាប់ខ្លួនអ្នកពីថ្ងៃស្រួច ហើយអង្គុយចុះកាត់ស្បែកកូនប្រុសអីស្រាអែលជាលើកទីពីរ។ ហើយយ៉ូស៊ីអេបានធ្វើដាវថ្ងៃស្រួច ហើយបានកាត់ស្បែកកូនប្រុសអីស្រាអែលនៅលើកន្លែងដែលត្រូវបានហៅថា ភ្នំនៃស្បែកកាត់។ រាប់ថ្ងៃដែលយ៉ូស៊ីអេបានសម្អាតកូនប្រុសអីស្រាអែល ដែលជាអស់អ្នកដែលបានក្លាយជានៅក្នុងផ្លូវ និងដែលជាអស់អ្នកដែលមិនកាត់ស្បែកពេលណាមួយ របស់ពួកដែលបានចេញមកពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប យ៉ូស៊ីអេបានកាត់ស្បែកមនុស្សទាំងអស់នេះ ដ្បិតអីស្រាអែលបានរងរងនៅក្នុងវាលរហោស្ថានម៉ាបាដារីដ៏ដ៏អស់រយៈពេលសែសិបពីរឆ្នាំ។ ដូច្នោះ អ្នកចម្បាំងភ្នំគេច្រើន របស់ពួកគេដែលបានចេញមកពីផែនដីអេហ្ស៊ីបមិនកាត់ស្បែក គឺជាអ្នកមិនស្តាប់បង្គាប់ បទបញ្ជារបស់ព្រះ ដែលព្រះអង្គក៏បានកំណត់មិនឱ្យពួកគេឃើញផែនដីដែលព្រះអម្ចាស់បានស្បថចំពោះបិតារបស់ពួកគេថានឹងប្រទានផែនដីដែលហូរទឹកដោះគោ និងទឹកយ៉ូ។ ជំនួសពួកគេវិញ គាត់បានតាំងកូនប្រុសរបស់ពួកគេ ដែលយ៉ូស៊ីអេបានធ្វើកាត់ស្បែក ដោយសារតែពួកគេត្រូវបានកើតតាមផ្លូវដោយមិនកាត់ស្បែក។ បានត្រូវកាត់ស្បែកហើយ ពួកគេនៅស្ងៀមស្ងាត់នៅទីនោះ អង្គុយនៅក្នុងជំរុំរហូតដល់ពួកគេជាសះស្បើយ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់យ៉ូស៊ីអេកូនប្រុសនូនថា៖ ក្នុងថ្ងៃនេះ ខ្ញុំបានយកចេញនូវការប្រមាថរបស់អេហ្ស៊ីបពីអ្នកវាលគ្នាហើយ ហើយគាត់បានហៅឈ្មោះទឹកនៃនោះថា ហ្គីលប្តាល។

ហើយកូនប្រុសអីស្រាអែលបានធ្វើពិធីបុណ្យរំលងផុតនៅថ្ងៃទីដប់បួននៃខែ ពីពេលល្ងាចនៅទិសលិចនៃយេរីកូ នៅក្នុងភាគឆ្នាយនៃទន្លេយ៉ែរដាន នៅក្នុងវាលទំនាប។ ហើយពួកគេបានហូបនំប្រៀបមិនមានដំបែ និងធុញជាតិថ្មីពីផែនដីនោះ។ នៅថ្ងៃនោះ ម៉ាន់ណាបានបញ្ឈប់ បន្ទាប់ពីពួកគេបរិភោគធុញជាតិផែនដី ហើយម៉ាន់ណាដែលមានសម្រាប់កូនចេអីស្រាអែលទៀតហើយ ប៉ុន្តែពួកគេបានប្រមូលផលពីទឹកដីនៃដើមត្នោតក្នុងឆ្នាំនោះ។

ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលដែលយ៉ូស៊ីអេនៅក្នុងក្រុងយេរីកូ ហើយគាត់បានសម្លឹងមើលឡើង បានឃើញបុរសម្នាក់កំពុងឈរនៅមុខគាត់ ហើយមានដាវត្រូវបានដកនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ហើយយ៉ូស៊ីអេបានចូលទៅជិត បាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា តើអ្នកជាន់របស់យើង ឬជាសត្រូវ? ប៉ុន្តែឯងបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំជាមេបញ្ជាការនៃកម្លាំងរបស់ព្រះអម្ចាស់ កឡែននេះខ្ញុំបានមកដល់។ ហើយយ៉ូស៊ីអេបានដួលមុខទៅលើដី ហើយបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ ម្ចាស់ អ្វីដែលអ្នកបញ្ជាទៅអ្នកបម្រើរបស់អ្នក? ហើយមេបញ្ជាការនៃព្រះអម្ចាស់និយាយទៅកាន់យ៉ូស៊ីថា ដោះស្បែកជើង

ចេញពីជើងរបស់អ្នក ដ្បិតទឹកនៃដៃលក់ឡូរនេះអ្នកកំពុងឈរលើនោះ គឺជាទី
បរិសុទ្ធ។

៦

ហើយ ក្រុងយេរិកូ ត្រូវបានបិទជិត និងពង្រឹង ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ចេញពីក្រុង
នោះទេ ហើយក៏គ្មាននរណាម្នាក់ចូលដែរ។ ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់ប្លូ
ស៊ូអាថា៖ ខ្ញុំបានឃើញហើយ ខ្ញុំប្រគល់ក្រុងយេរិកូទៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អ្នក រួម
ទាំងស្តេចរបស់វា និងពួកអ្នកមានអំណាចដែលកំពុងមានកម្លាំងក្នុងក្រុងនោះ។ អ្នក
ត្រូវឱ្យពួកអ្នកចម្បាំងឈរជុំវិញនេះ។ ហើយនឹងកើតឡើងថា នៅពេលអ្នករាល់គ្នាផ្តុំគ្រុត
ឱ្យប្រជាជនទាំងអស់ស្រែកឡើងក្នុងពេលតែមួយ ហើយនៅពេលពួកគេស្រែក ជញ្ជាំង
ទីក្រុងនឹងដួលរលំដោយស្វ័យប្រវត្តិ ហើយប្រជាជនទាំងអស់នឹងចូលទៅក្នុងទីក្រុង
ម្នាក់ៗប្រញាប់ចូលតាមផ្លូវគ្រង់របស់ខ្លួន។

ហើយយ៉ូស៊ីអេ ជាបុត្រនៃណូន បានចូលទៅកាន់បូជាចារ្យទាំងនោះ។ ហើយគាត់
បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ បញ្ហាឱ្យប្រជាជនដើរជុំវិញ និងព័ទ្ធទីក្រុង ហើយឱ្យអ្នក
ចម្បាំងដើរតាមដោយប្រដាប់អាវុធនៅពីមុខព្រះអម្ចាស់។ ហើយបូជាចារ្យប្រាប់ពីរនាក់
ដែលកាន់គ្រុតពិសដ្បិតពីរ ឱ្យឆ្លងកាត់ដូចគ្នានៅមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយឱ្យពួកគេផ្តុំយ៉ាង
ខ្លាំង ហើយហិបសណ្ណានៃព្រះអម្ចាស់ឱ្យដើរតាមពីក្រោយ។ ប៉ុន្តែអ្នកចម្បាំងឱ្យដើរ
នៅមុខ ហើយសង្ឃឹមដែលនាំពីក្រោយដើរនៅក្រោយហិបសនៃសេចក្តីសន្យារបស់
ព្រះអម្ចាស់ ដោយផ្តិតគ្រុត។ ប៉ុន្តែ យ៉ូស៊ីអេបានបញ្ជាប្រជាជនថា៖ កុំស្រែក ហើយកុំឱ្យ
នរណាម្នាក់ព្យួរសំឡេងរបស់អ្នករាល់គ្នា រហូតដល់ថ្ងៃដែលគាត់ប្រកាសឱ្យស្រែកឡើង
ហើយបន្ទាប់មកអ្នករាល់គ្នានឹងស្រែក។ ហើយធុងឈើនៃសន្តិសញ្ញារបស់ព្រះជាម្ចាស់
បានដើរជុំវិញ រួចក៏ចាកចេញទៅជំរុំភ្លាមៗ ហើយបានគេងនៅទីនោះ។

ហើយនៅថ្ងៃទីពីរ យ៉ូស៊ីអេបានក្រោកឡើងពេលព្រឹក ហើយពួកសង្ឃបាន
លើកធុងសញ្ញានៃសន្យារបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយសង្ឃទាំងប្រាំពីរនាក់ដែលកាន់គ្រុត
ទាំងប្រាំពីរបានដើរនាំមុខព្រះអម្ចាស់ ហើយបន្ទាប់ពីនេះពួកអ្នកចម្បាំងបានចូលមក
ហើយហ្វូងមនុស្សដែលនៅសល់នៅខាងក្រោយហិបសនៃសញ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់។
ហើយពួកបូជាចារ្យបានផ្តិតគ្រុត ហើយហ្វូងមនុស្សដែលនៅសល់ទាំងអស់បានព័ទ្ធជុំវិញ

ទីក្រុងប្រាំមួយដងពីជិត ហើយបានចាកចេញម្តងទៀតទៅក្នុងជំរុំ។ ដូច្នោះបានធ្វើ
អស់រយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ។

ហើយនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ ពួកគេបានក្រោកឡើងពេលព្រលឹម ហើយដើរជុំវិញទីក្រុង
នៅក្នុងថ្ងៃនោះប្រាំពីរដង។ ហើយវាបានកើតឡើងនៅពេលវិលជុំលើកទីប្រាំពីរ អ្នក
បូជាចាំប្រាំបានផ្តំ ហើយយូរស្វ័យអាចនិយាយទៅកាន់កូនឪត្រាដែលថា ប្រែសកឡើងចុះ
ដ្បិតព្រះអម្ចាស់បានប្រគល់ទីក្រុងនេះទៅឱ្យអ្នករាល់គ្នា។ ហើយទីក្រុងនេះនឹងជាន់គ្នា
ដែលត្រូវបណ្តាសា នាងនិងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនោះ ជារបស់ព្រះអម្ចាស់នៃទីព
ស្ថាន លើកលែងតែវាហាចស្រីពេស្យាត្រូវរក្សាជីវិតនាង ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅ
ក្នុងផ្ទះរបស់នាង។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាត្រូវរក្សាខ្លួនយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នពីវត្ថុដែលបានលះបង់
ទីក្រុងលោកអ្នករាល់គ្នាបានពិចារណាហើយយកវត្ថុដែលបានលះបង់នោះ ហើយធ្វើឱ្យ
ជំរុំរបស់កូនប្រុសក្រសាដែលក្លាយជារតដែលត្រូវបណ្តាសា និងចម្លាញយើង។ ហើយ
ប្រាក់ មាស ទង្កៀច ឬដេកទាំងអស់នឹងជាន់គ្នាពិសិដ្ឋសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ ហើយត្រូវ
នាំចូលទៅក្នុងរតនាគារនៃព្រះអម្ចាស់។

ហើយពួកសង្ឃបានលេងព្រៃ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលប្រជាជនបានឮសំឡេងព្រៃ
ប្រជាជនទាំងអស់បានប្រែសកជាមួយសំឡេងស្រែកសង្គ្រាមដ៏ធំនិងខ្លាំង ហើយជញ្ជាំង
ទាំងអស់បានដួលជុំវិញ ហើយប្រជាជនទាំងអស់បានឡើងទៅក្នុងទីក្រុង។ ហើយយូរ
ស្វ័យអាចលះបង់វា ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងក្រុង ចាប់ពីបុរសរហូតដល់ស្ត្រី
ចាប់ពីយុវជនរហូតដល់មនុស្សចាស់ ហើយរហូតដល់កូនគោនិងសត្វបង្កោល ដោយ
មាត់ដាវ។

ហើយយូរស្វ័យអាចនិយាយទៅកាន់យុវជនទាំងពីរនាក់ដែលបានស៊ើប
ការណ៍ថា៖ ចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់ស្ត្រីនោះ ហើយនាំនាងនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលជារបស់
នាងចេញពីទីនោះ។ ហើយយុវជនទាំងពីរដែលបានចារកម្មទីក្រុងបានចូលទៅក្នុងផ្ទះ
របស់ស្ត្រីនោះ ហើយបាននាំវាហាចស្រីពេស្យា និងឪពុករបស់នាង និងម្តាយរបស់នាង
និងបងប្អូនប្រុសរបស់នាង និងញាតិសន្តានរបស់នាង និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលជារបស់
នាងចេញមក ហើយពួកគេបាននាំនាងទៅនៅខាងក្រៅជំរុំក្រសាដែល។ ហើយទីក្រុង
ត្រូវបានដុតក្នុងភ្លើងជាមួយនឹងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនោះ លើកលែងតែប្រាក់
មាស ទង្កៀច និងដេក ដែលពួកគេបានឱ្យនាំចូលទៅក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់។

ហើយយេស៊ូអាចសង្គ្រោះវាហាក់ស្រដៀងពេស្យា និងផ្ទះរបស់ឪពុកនាងទាំងអស់ឱ្យរស់ ហើយបានតាំងទីលំនៅនៅក្នុងអីស្រាអែលរហូតដល់ថ្ងៃនេះ ពីព្រោះនាងបានលាក់អ្នកចារកម្មដែលយេស៊ូអាចបញ្ជូនទៅចារកម្មក្នុងយេរិកូ។ ហើយ យ៉ូស៊ីយបានធ្វើឱ្យស្ម័គ្រចិត្តថ្ងៃនោះមុខព្រះអម្ចាស់ថា៖ ជាអ្នកដែលត្រូវបណ្តាសា មនុស្សអ្នកដែលនឹងសង់ទីក្រុងនោះ ក្នុងកូនច្បងរបស់គាត់នឹងដាក់គ្រឹះវា ហើយក្នុងកូនក្រៅបំផុតរបស់គាត់នឹងបង្កើតទ្វាររបស់វា។ ហើយដូច្នោះអ៊ីស្រាអែលក៏បែបមែលបានធ្វើ ក្នុងអាប៊ីរ៉ូនកូនច្បងបានដាក់គ្រឹះវា ហើយក្នុងកូនក្រៅបំផុតដែលបានរួចជីវិតបានបង្កើតទ្វាររបស់វា។

ហើយព្រះអម្ចាស់នៅជាមួយយ៉ូស៊ូអេ ហើយនាមរបស់គាត់លេចឆ្លោទ្ធទាំងដី។

៧

ហើយកូនឪពុករបស់អីស្រាអែលបានបរាជ័យដ៏ធំ ហើយពួកគេបានយករបស់ដែលបានលះបង់សម្រាប់ខ្លួនឯង ហើយអាហារ កូនរបស់យារមី កូនរបស់ស៊ីប៊ី កូនរបស់សាវ៉ា ពីកុលត្រកូលយ៉ូដា បានយកពីរបស់ដែលបានលះបង់ ហើយព្រះអម្ចាស់បានខឹងដោយកំហឹងចំពោះកូនឪពុករបស់អីស្រាអែល។

ហើយ យ៉ូស៊ូអា បានបញ្ជូនបុរសទៅកាន់ក្រុងហែ្ស ដែលស្ថិតនៅតាមបេធរេលដោយនិយាយថា ចូរទៅចារកម្មក្រុងហែ្ស និងបុរសទាំងនោះបានឡើងទៅ ហើយបានស៊ើបការណ៍ទីក្រុងហែ្ស។ ពួកគេបានត្រឡប់មកវិញទៅកាន់យ៉ូស៊ូអា ហើយបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ កុំឱ្យប្រជាជនទាំងអស់ឡើងទៅ ប៉ុន្តែឱ្យបុរសប្រហែលពីរពាន់ ឬបីពាន់នាក់ឡើងទៅ ហើយឱ្យពួកគេឡោមព័ទ្ធទីក្រុងនោះ។ កុំនាំប្រជាជនទាំងអស់ឡើងទៅទីនោះ ដ្បិតពួកគេមានតិចតួច។ ហើយបុរសប្រហែលបីពាន់នាក់បានឡើងទៅ ហើយពួកគេបានរត់ភ្លាតពីមុខបុរសក្រុងហែ្ស។ ហើយបុរសហែ្សបានសម្លាប់ពួកគេប្រហែលសាមសិបប្រាំមួយនាក់ ហើយបានដេញតាមពួកគេពីច្រកទ្វារ ហើយបានវាយបំបែកពួកគេនៅជម្រាល ហើយដ្ឋង់ចិត្តរបស់ប្រជាជនបានភ័យខ្លាច ហើយវាបានក្លាយដូចជាទឹក។

ហើយយ៉ូស៊ូអាបានហែកខោអាវរបស់គាត់ ហើយយ៉ូស៊ូអាបានធ្លាក់ទៅលើដីដោយផ្ទាបមុខចំពោះព្រះអម្ចាស់រហូតដល់ល្ងាច គាត់នឹងពួកចាស់ទុំនៃអីស្រាអែល

ហើយពួកគេបានដាក់ធ្នូលើលើក្បាលរបស់ពួកគេ។ ហើយយូរៗស្វិតអាបាននិយាយថា៖ ខ្ញុំ
សូមទូលព្រះអម្ចាស់ ហេតុអ្វីបានជាទាសរបស់ព្រះអង្គនាំប្រជាជននេះកាត់ទន្លេយ៉ាង
ដាន់ ដើម្បីប្រគល់ពួកគេទៅឱ្យជនជាតិអាម្វិរ៉ែបំផ្លាញយើង? ហើយប្រសិនបើយើងបាន
នៅហើយរស់នៅក្បែរទន្លេយ៉ាងដាន់។ ហើយតើខ្ញុំនឹងនិយាយអ្វី ចាប់តាំងពីអ៊ីស្រាអែល
បានបែកទល់មុខសត្រូវរបស់គាត់? ហើយនៅពេលជនកាណាននិងអស់អ្នកដែលរស់
នៅក្នុងដីនោះបានឮ ពួកគេនឹងព័ទ្ធជុំវិញយើង ហើយនឹងបំផ្លាញយើងចេញពីដីនោះ
ហើយតើអ្នកនឹងធ្វើយ៉ាងណាចំពោះព្រះនាមដ៏ធំរបស់អ្នក?

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់យូស្វិតថា៖ ក្រោកឡើង! ហេតុអ្វីបាន
ជាអ្នកដួលប្រដាប់ដូច្នោះ? ប្រជាជនបានធ្វើបាប និងបានបំពានសន្ធិសញ្ញាដែលខ្ញុំបាន
បង្កើតជាមួយពួកគេ ដោយបានលួចយករបស់ដែលបានលះបង់ហើយបោះទុកក្នុងផ្ទះ
របស់ពួកគេ។ ហើយកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលនឹងមិនអាចទ្រាំទ្រនៅមុខសត្រូវរបស់ពួកគេ
បានទេ ពួកគេនឹងបែកត្រឡប់មុខសត្រូវរបស់ពួកគេ ដោយសារតែពួកគេបានក្លាយជា
អាប ខ្ញុំនឹងមិនបន្តនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាទៀតទេ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិនដកចេញនូវ
អាបពីក្រុមអ្នករាល់គ្នា។ ក្រោកឡើងហើយបរិសុទ្ធប្រជាជន ហើយនិយាយថាត្រូវ
បរិសុទ្ធនៅថ្ងៃស្អែក។ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃអ៊ីស្រាអែលមានបន្ទូលថា៖ របស់ដែល
ត្រូវបណ្តាសាគឺនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនអាចប្រឆាំងនឹងសត្រូវ
របស់អ្នករាល់គ្នាបានទេ រហូតដល់អ្នករាល់គ្នាដកចេញនូវរបស់ដែលត្រូវបណ្តាសាពី
ចំណោមអ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវប្រមូលផ្តុំទាំងអស់នៅពេលព្រឹកតាម
កុលសម្ព័ន្ធ ហើយកុលសម្ព័ន្ធដែលព្រះអម្ចាស់បង្ហាញ អ្នករាល់គ្នានឹងនាំមកតាមត្រកូល
ហើយត្រកូលដែលព្រះអម្ចាស់បង្ហាញ អ្នករាល់គ្នានឹងនាំមកតាមផ្ទះ ហើយផ្ទះដែល
ព្រះអម្ចាស់ទទួល អ្នករាល់គ្នានឹងនាំមកតាមបុរស។ ហើយអ្នកណាដែលត្រូវបង្ហាញថា
មានកំហុស នឹងត្រូវដុតក្នុងភ្លើង រួមទាំងអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មាន ដោយសារគាត់
បានបំពានសន្យារបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបក្នុងក្រសែល។

ហើយយូរៗស្វិតអាបានភ្ញាក់ពីព្រឹក ហើយនាំប្រជាជនមកតាមកុលសម្ព័ន្ធ ហើយ
កុលសម្ព័ន្ធយូដាត្រូវបានបង្ហាញ។ ហើយត្រូវបាននាំមកខាងមុខតាមកុលសម្ព័ន្ធយូដា
ហើយកុលសម្ព័ន្ធត្រូវបានយក។ ហើយត្រូវបាននាំមកខាងមុខតាមបុរស ហើយអាយាវ
ជាកូនប្រុសរបស់ស៊ីថី ជាកូនប្រុសរបស់សាវា ត្រូវបានបង្ហាញ។

ហើយយូរៗស្វិតអាបាននិយាយទៅអាយាវថា៖ ថ្ងៃនេះចូរថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់
ព្រះអម្ចាស់ព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល ហើយចូរសារភាព និងប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ

ហើយកុំលាក់បាំងពីខ្ញុំ។ ហើយអាហារបានឆ្លើយតបទៅកាន់យេស៊ូអា ហើយ
 និយាយថា៖ ពិតប្រាកដ ខ្ញុំបានធ្វើបាបមុខព្រះអម្ចាស់ព្រះនៃអីស្រាអែល ដូច្នោះហើយ
 ដូច្នោះខ្ញុំបានធ្វើ។ ខ្ញុំបានឃើញក្នុងការប្តូរ សម្លៀកបំពាក់ចម្រុះមួយ និងប្រាក់
 ពីរយប្រាក់ម៉ា និងដុំមាសមួយទម្ងន់ហាសិបប្រាក់ម៉ា ហើយខ្ញុំបានចង់បានវា
 ទើបយកមក។ មើល ពួកវាត្រូវបានលាក់នៅក្នុងតង់របស់ខ្ញុំ ហើយប្រាក់ត្រូវបានលាក់
 នៅខាងក្រោមពួកវា។ ហើយគាត់បានបញ្ជូនអ្នកផ្ញើសារ ហើយពួកគេបានរត់ទៅក្នុង
 ដំណាក់នៅក្នុងជំរំ ហើយរត់ទាំងនេះត្រូវបានលាក់ទុកនៅក្នុងដំណាក់របស់គាត់ ហើយ
 ប្រាក់នៅខាងក្រោមរបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេបានយកវាចេញពីទីតាំង ហើយនាំមក
 ឱ្យយ៉េស៊ូអា និងពួកចាស់ទុំនៃអីស្រាអែល ហើយពួកគេបានដាក់វានៅចំពោះព្រះមុខ
 ព្រះអម្ចាស់។

ហើយយ៉េស៊ូអាបានយកអាហារ កូនប្រុសសេវ៉ា ហើយបាននាំគាត់ឡើងទៅជ្រលង
 ភ្នំអាគរ ហើយកូនប្រុសរបស់គាត់ និងកូនស្រីរបស់គាត់ និងកូនគោរបស់គាត់ និងសត្វ
 បង្កោលរបស់គាត់ និងថ្ងៃទាំងអស់របស់គាត់ និងតង់របស់គាត់ និងទ្រព្យសម្បត្តិទាំង
 អស់របស់គាត់ ហើយប្រជាជនទាំងអស់ជាមួយគាត់ ហើយបាននាំពួកគេឡើងទៅអេ
 មេកាគរ។ ហើយយ៉េស៊ូអាបាននិយាយទៅអាហារថា៖ អ្វីដែលអ្នកបានបំផ្លាញយើងទាំង
 អស់? ព្រះអម្ចាស់នឹងបំផ្លាញអ្នកដូចជាថ្ងៃនេះដែរ។ ហើយអីស្រាអែលទាំងអស់បានគប
 គាត់ដោយម្តូ ហើយបានឈរគំនរថ្មធំមួយចំពោះគាត់ ហើយព្រះអម្ចាស់បានឈប់ពី
 កំហឹងនៃកំហឹង។ ដោយសារនេះ គាត់បានដាក់ឈ្មោះវាថាអេមេកាខររហូតដល់ថ្ងៃ
 នេះ។

៨

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់យ៉េស៊ូអាថា៖ កុំខ្លាច ក៏កុំភ័យខ្លាចដែរ។
 ចូរយកបុរសចម្បាំងទាំងអស់ជាមួយអ្នក ហើយក្រោកឡើងឡើងទៅហ្នែង។ មើលចុះ ខ្ញុំ
 បានប្រគល់ស្តេចហ្នែង និងដីរបស់គាត់ទៅក្នុងដៃរបស់អ្នកហើយ។ ហើយអ្នកនឹងធ្វើទៅ
 ហ្នែងដូចរបៀបដែលអ្នកបានធ្វើទៅយេរិកូ និងស្តេចរបស់វា ហើយការប្តូរសត្វចិញ្ចឹមអ្នក
 នឹងប្តូរសម្រាប់ខ្លួនអ្នក ចូរតាំងការស៊ើបលាក់សម្រាប់ខ្លួនអ្នកនៅខាងក្រោយទីក្រុង។

ហើយយ៉េស៊ូអា និងប្រជាជនចម្បាំងទាំងអស់បានក្រោកឡើងដើម្បីឡើងទៅកាយ។
 យ៉េស៊ូអាបានជ្រើសរើសបុរសមានប្ញទ្ធានុភាពសាមសិបពាន់នាក់ហើយបានផ្ញើពួកគេទៅ

នៅយប់។ ហើយបានបង្ហាញទៅពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាចូរស្ងាត់បាំងនៅពីក្រោយទីក្រុង កុំនៅឆ្ងាយពីទីក្រុង ហើយនឹងត្រូវត្រៀមខ្លួនទាំងអស់គ្នា។ ហើយខ្ញុំ និងអស់អ្នកដែល នៅជាមួយខ្ញុំ នឹងចូលទៅជិតទីក្រុង ហើយនឹងកើតឡើងថា នៅពេលដែលអ្នករស់នៅ ក្នុងក្រុងហ្គែតចេញមកទល់នឹងយើង ដូចជាពេលថ្មីៗនេះដែរ យើងនឹងរត់ភៀសខ្លួនពីមុខ ពួកគេ ហើយនៅពេលដែលពួកគេចេញមកតាមពីក្រោយយើង យើងនឹងទាញពួក គេឱ្យឃ្នាតពីទីក្រុង ហើយពួកគេនឹងនិយាយថា ពួកនេះកំពុងរត់ភៀសខ្លួនពីមុខយើង ដូចរបៀបដែលបានកើតឡើងពីមុនដែរ។ អ្នករាល់គ្នាត្រូវក្រោកឡើងចេញពីកន្លែងស្ងាត់ ហើយចូលទៅក្នុងទីក្រុង។ តាមពាក្យនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើ។ មើល ខ្ញុំបានបញ្ជាដល់អ្នក រាល់គ្នា។ ហើយយ៉ូស៊ូអាបានបញ្ជូនពួកគេ ហើយពួកគេបានទៅកាន់កន្លែងកំបាំង ហើយពួកគេបានអង្គុយរវាងបេថេលនិងហ្គែត ពីសមុទ្រនៃហ្គែត។

ហើយយ៉ូស៊ូអាបានក្រោកឡើងដំបូងនៅពេលព្រឹក បានទៅមើលប្រជាជន ហើយ គាត់ផ្ទាល់ និងពួកគាត់ទុំបានឡើងទៅនៅមុខប្រជាជនលើហ្គែត។ ប្រជាជនទាំងអស់ ដែលជាអ្នកចម្បាំងជាមួយគាត់បានឡើងទៅ ហើយពេលកំពុងដើរទៅ ពួកគេបាន មកដល់ទល់មុខទីក្រុងពីខាងកើត។ ហើយការក្បាច់របស់ទីក្រុងមកពីសមុទ្រ ហើយវា បានកើតឡើងថា នៅពេលស្តេចហ្គែតឃើញ គាត់បានប្រញាប់ ហើយចេញទៅជួបពួកគេ ដោយគ្រង់ទៅកាន់សង្គ្រាម គាត់ផ្ទាល់ និងប្រជាជនទាំងអស់ដែលនៅជាមួយគាត់ ហើយគាត់ផ្ទាល់មិនបានដឹងថា មានការស្ងាត់ចាំគាត់នៅពីក្រោយទីក្រុង។ ហើយគាត់ បានឃើញ ហើយយ៉ូស៊ូអា និងអ៊ីស្រាអែលបានដកថយពីមុខពួកគេ។ ហើយពួកគេបាន ដេញតាមពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល ហើយពួកគេខ្លួនឯងបានចាកចេញពីទីក្រុង។ គ្មាន នរណាម្នាក់នៅសល់ក្នុងក្រុងហ្គែតទេ ដែលមិនបានដេញតាមពីក្រោយក្រសែល ហើយពួកគេបានទុកចោលក្រុងឱ្យបើកចំហ រួចដេញតាមពីក្រោយក្រសែលទៅ។

ហើយព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅកាន់យ៉ូស៊ូអាថា៖ ពន្លាតដែរបស់អ្នកដែល កាន់ដារលើទីក្រុង ដ្បិតខ្ញុំបានប្រគល់វាទៅក្នុងដែរបស់អ្នកហើយ ហើយកងទ័ពស៊ីប អង្កេតនឹងក្រោកឡើងយ៉ាងរហ័សពីកន្លែងរបស់ពួកគេ។ ហើយយ៉ូស៊ូអាបាន ពន្លាតដែរបស់គាត់ដែលកាន់ដារលើទីក្រុង។ ហើយក្រុមស្នង់បានក្រោកឡើង យ៉ាងលឿនចេញពីទីកន្លែងរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានចេញទៅនៅពេលដែលគាត់ បានលាតត្រដាងដៃ ហើយពួកគេបានចូលទៅក្នុងទីក្រុង ហើយបានចាប់យកវា ហើយ បានប្រញាប់ដុតទីក្រុងនោះដោយភ្លើង។ ហើយអ្នករស់នៅក្នុងហ្គែតបានមើលជុំវិញទៅ ខាងក្រោយរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានឃើញផ្សែងកំពុងឡើងចេញពីទីក្រុងទៅស្ថាន សួគ៌ ហើយពួកគេមិនមានកន្លែងដែលអាចរត់ទៅទីនេះឬទីនោះទៀតទេ។ ហើយយ៉ូ

ស្វីអា និងអឺរ៉ុបអាស៊ីអាគ្នេយ៍ទាំងអស់បានឃើញថា ការកំបាំងបានយកទីក្រុង ហើយថាផ្សេង
នៃទីក្រុងបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ហើយពួកគេបានផ្លាស់ប្តូរចិត្តវាយបុរសនៃហ្គេ។
ហើយពួកនេះបានចេញទៅពីទីក្រុងដើម្បីទៅជួប ហើយពួកគេត្រូវបានឡោមព័ទ្ធរវាង
ជំរុំ ពួកនេះនៅខាងនេះ ហើយពួកនេះនៅខាងនោះ ហើយពួកគេបានវាយពួកគេរហូត
ដល់គ្មាននរណាម្នាក់នៃពួកគេនៅសល់ជាអ្នករស់រានមានជីវិត ឬអ្នករួចខ្លួន។ ហើយ
ពួកគេបានចាប់ស្តេចនៃហ្គេទាំងអស់ ហើយនាំគាត់មកជូនយ៉ូស៊ីអា។

ហើយនៅពេលដែលកូនប្រុសអឺរ៉ុបអាស៊ីអាគ្នេយ៍បានឈប់សម្លាប់មនុស្សទាំងអស់នៅ
ក្នុងហ្គេ និងនៅក្នុងវាលទំនាប និងនៅលើភ្នំតាមផ្លូវចុះដែលពួកគេបានដេញតាមពួក
គេពីទីនោះរហូតដល់ទីបញ្ចប់ នោះយ៉ូស៊ីអាបានរឹបត្រឡប់ទៅហ្គេ ហើយបានវាយ
ប្រហារវាដោយមាត់ដាវ។ ហើយអ្នកដែលបានដួលក្នុងថ្ងៃនោះ ពីបុរសនិងរហូតដល់
ស្ត្រី មានដប់ពីរពាន់នាក់ គឺជាអ្នករស់នៅទាំងអស់នៅហ្គេ។ លើកលែងតែទ្រព្យដែល
ប្លន់បានក្នុងក្រុង កូនប្រុសអឺរ៉ុបអាស៊ីអាគ្នេយ៍បានយកទាំងអស់ដែលពួកគេបានប្លន់សម្រាប់ខ្លួន
ពួកគេ តាមបញ្ជានៃព្រះអម្ចាស់ ដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាទៅកាន់យ៉ូស៊ីអា។

ហើយយ៉ូស៊ីអាបានដុតក្រុងនោះដោយភ្លើង ហើយបានធ្វើឱ្យវាក្លាយជាភ្នំដ៏គ្មាន
មនុស្សរស់នៅជារៀងរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ ហើយគាត់បានព្យួរស្តេចនៃហ្គេលើ
ដើមឈើឆ្ពោះ ហើយគាត់នៅលើដើមឈើរហូតដល់ល្ងាច។ នៅពេលព្រះអាទិត្យ
កំពុងលិច យ៉ូស៊ីអាបានបញ្ជា ហើយពួកគេបានយករូបកាយរបស់គាត់ចុះពីដើមឈើ
ហើយពួកគេបានបោះវាទៅក្នុងរណ្តៅ។ ពួកគេបានឈរគំនរថ្មលើគាត់រហូតដល់ថ្ងៃ
នេះ។

៩

ប៉ុន្តែនៅពេលដែលស្តេចទាំងឡាយនៃពួកអាម្លីវៃដែលនៅឆ្ងាយទន្លេយ៉ែដាន់ ពួក
ដែលនៅតំបន់ភ្នំ និងពួកដែលនៅវាលទំនាប និងពួកដែលនៅតាមតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រទាំង
អស់នៃសមុទ្រធំ និងពួកដែលនៅជិតអង្គទីលីបាណុន និងពួកហ៊ីត និងពួកកាណាន និង
ពួកផេរីស៊ីត និងពួកអឺរ៉ុប និងពួកអាម្លីវៃ និងពួកហ្គីហ្គាស៊ីត និងពួកយេហ្វីស៊ីតបានឮ

ពួកគេទាំងអស់បានមកជួបជុំគ្នាដើម្បីធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងយ៉ូស៊ីអា និង
អឺរ៉ុបអាស៊ីអាគ្នេយ៍។

ហើយអ្នករស់នៅក្នុងដីបេអនបានជួសជុលរឿងទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើ
ទៅលើក្រុងយេរិកូ និងក្រុងហែ្ស។ ហើយពួកគេបានធ្វើដោយកលល្បិច ហើយពួកគេ
ខ្លួនឯងបានមកផ្គត់ផ្គង់ខ្លួនឯងនិងរៀបចំខ្លួនឯង ហើយបានយកស្បៀងចាស់ៗដាក់លើ
ស្នាមរបស់ពួកគេ ហើយស្បៀងស្រាចាស់ៗដែលរហែកហើយត្រូវបានចងឡើងវិញ និង
ផ្នែកប្រហោងនៃស្បែកជើងរបស់ពួកគេ និងស្បែកជើងរបស់ពួកគេចាស់ និងបានដាក់
បំណះនៅជើងរបស់ពួកគេ ហើយសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេពាក់ចាស់នៅលើខ្លួន
ពួកគេ ហើយនិម្មិតរបស់ពួកគេសម្រាប់ស្បៀងស្លូត ផ្សិត និងរលាយ។

ហើយពួកគេបានមកទៅកាន់យ៉ូស្វាវនៅក្នុងជំនឿស្រាវៃលទៅហ្គីលហ្គាល
ហើយពួកគេបាននិយាយទៅកាន់យ៉ូស្វាវនិងអ៊ីស្រាវៃលថា៖ យើងបានមកពីទឹកដី
គ្នា ហើយយកទ្រុវនេះសូមធ្វើសន្តិសុខជាមួយយើង។ ហើយកូនៗរបស់អ៊ីស្រាវៃល
បាននិយាយទៅកាន់ជនជាតិហ្វីលីពីនថា៖ មើលឃើញថាអ្នកមិនរស់នៅក្នុងចំណោមពួក
យើងទេ ហើយតើយើងនឹងធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយអ្នកដោយរបៀបណា? ហើយពួកគេ
បាននិយាយទៅកាន់យ៉ូស្វាវថា៖ យើងជាអ្នកបម្រើរបស់អ្នក ហើយយ៉ូស្វាវបាន
និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាមកពីណា ហើយអ្នករាល់គ្នាបានមកពីណា?
ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖ អ្នកបម្រើរបស់អ្នកបានមកពីស្រុកដ៏គ្រោះយ៉ាងខ្លាំងក្នុង
ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់អ្នក ព្រោះយើងបានឮព្រះនាមរបស់ព្រះ ហើយនូវអ្វីៗទាំង
អស់ដែលព្រះបានធ្វើក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់បានធ្វើទៅដល់
ស្តេចទាំងអស់នៃជនជាតិអាម្មរី ដែលនៅខាងហ្គីលដៃនៃទន្លេយ៉ែរដាន់ គឺទៅដល់ស៊ីហ្វូន
ស្តេចនៃជនជាតិអាម្មរី និងទៅដល់អ្នក ស្តេចនៃបាសាន់ ដែលបានរស់នៅក្នុងទីក្រុង
អាណាវ៉ុត និងក្នុងទីក្រុងអេដ្រេអី។ ហើយបានឮ អ្នកចាស់ៗទុំរបស់យើង និងអ្នករស់នៅ
ទាំងអស់ក្នុងដីរបស់យើង បាននិយាយទៅកាន់យើងថា យកស្បៀងអាហារសម្រាប់ខ្លួន
អ្នករាល់គ្នាទៅតាមផ្លូវ ហើយទៅជួបពួកគេ ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា យើងជា
អ្នកបម្រើរបស់អ្នក ហើយយកទ្រុវសូមធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយយើង។ និម្មិតទាំងនេះ យើង
បានផ្គត់ផ្គង់ពេលវេលានៅក្តៅ ក្នុងថ្ងៃដែលយើងចេញដំណើរមកជួបអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែក៏ទ្រុវ
នេះ ពួកវាបានស្ងួតហើយ ហើយក្លាយជាដុំៗ។ ហើយថង់ស្បែកស្រាទាំងនេះ ដែល
យើងបានបំពេញពេលវេលាថ្មី ក៏ទ្រុវបានដាច់ហើយ ហើយឈុតសម្លៀកបំពាក់របស់យើង
និងស្បែកជើងរបស់យើង បានចាស់ទ្រុវខ្សែទ្រាមខ្លាំងណាស់ ដោយសារផ្លូវដីវែងគ្នា។

ហើយពួកអ្នកគ្រប់គ្រងបានយកការផ្គត់ផ្គង់របស់ពួកគេ ហើយពួកគេមិនបានស្ទុះ
ព្រះអម្ចាស់។ ហើយយ៉ូស្វាវបានធ្វើសន្តិភាពជាមួយពួកគេ ហើយពួកគេបានធ្វើសន្តិ

សញ្ញាជាមួយពួកគេដើម្បីសង្គ្រោះពួកគេ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងនៃក្រុមជំនុំបានសង្ខេប
ចំពោះពួកគេ។

ហើយវាបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីបីថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយពួកគេ ពួក
គេបានឮថាពួកគេនៅជិត ហើយថាពួកគេកំពុងរស់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ ហើយ
កូនឧបសគ្គស្រាវរកបានចាកចេញ ហើយពួកគេបានមកដល់ក្រុងឧបសគ្គពួកគេ
ហើយក្រុងឧបសគ្គពួកគេគឺជាការ កេភីវា បេសេរ៉ូត និងក្រុងឧបសគ្គ។ ហើយកូនប្រុស
ស្រាវរកមិនបានប្រយុទ្ធនៅពួកគេទេ ពីព្រោះអ្នកគ្រប់គ្រងទាំងអស់បានសង្ខេបចំពោះ
ពួកគេដោយព្រះអម្ចាស់ជាព្រះក្រសួងរាជ ហើយក្រុមជំនុំទាំងអស់បានអភ័យទាំងប្រឆាំង
នឹងអ្នកគ្រប់គ្រង។

ហើយពួកអ្នកគ្រប់គ្រងបាននិយាយទៅកាន់ការជួបជុំទាំងអស់ថា យើងបានសង្ខេប
ចំពោះពួកគេដោយព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់នៃអីស្រាអែល ហើយក៏ឡើយនេះយើងនឹងមិន
អាចប៉ះពួកគេបានទេ។ នេះយើងនឹងធ្វើ គឺចាប់ពួកគេឱ្យរស់ ហើយយើងនឹងរក្សាពួកគេ
ដើម្បីកំហឹងនឹងមិនមកលើយើង ដោយសារសង្ខេបដែលយើងបានសាបានចំពោះ
ពួកគេ។ ពួកគេនឹងរស់នៅ និងនឹងជាអ្នកកាប់ឈើ និងអ្នកដឹកទឹកសម្រាប់ការជំនុំ
ទាំងមូល ដូចដែលអ្នកគ្រប់គ្រងបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេ។

ហើយយ៉ូស៊ីអាបានហៅពួកគេមកជាមួយគ្នា ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖
ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាបោកបញ្ឆោតខ្ញុំ ដោយនិយាយថា យើងនៅឆ្ងាយពីអ្នកខ្លាំង
ណាស់ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាគឺជាអ្នកជិតខាងនៃអ្នកដែលរស់នៅក្នុងចំណោមយើង? ហើយ
ក៏ឡើយនេះ ពួកអ្នកត្រូវបណ្តាសា នឹងមិនដែលអស់ពីពួកអ្នកនូវទាសករ ទាំងអ្នកកាប់ឈើ
ទាំងអ្នកដឹកទឹក សម្រាប់ខ្ញុំ និងព្រះរបស់ខ្ញុំ។ ហើយពួកគេបានឆ្លើយទៅកាន់យ៉ូស៊ីយថា៖
វាត្រូវបានប្រកាសមកដល់យើងថា ព្រះអម្ចាស់ ព្រះរបស់អ្នកបានបញ្ជាទៅកាន់ម៉ូសេ
អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យដឹងនេះទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ហើយដើម្បីបំផ្លាញយើង និងអ្នក
រស់នៅទាំងអស់លើដីនេះពីមុខអ្នករាល់គ្នា។ ហើយយើងបានខ្លាចយ៉ាងខ្លាំងអំពីជីវិត
របស់យើងពីមុខអ្នករាល់គ្នា ហើយយើងបានធ្វើរឿងនេះ។ ហើយក៏ឡើយនេះ ម៉ូសេចុះ
យើងជាប់ក្រោមអណាចអ្នករាល់គ្នា ដូចដែលពេញចិត្តអ្នករាល់គ្នា និងដូចដែលហាក់ល្អ
ចំពោះអ្នករាល់គ្នា សូមធ្វើចំពោះយើង។

ហើយពួកគេបានធ្វើដូច្នោះទៅកាន់ពួកគេ ហើយយ៉ូស៊ីអាបានជួយសង្គ្រោះពួកគេ
នៅក្នុងថ្ងៃនោះពីដៃកូនឧបសគ្គស្រាវរក ហើយពួកគេមិនបានសម្លាប់ពួកគេទេ។ ហើយយ៉ូ

ស្វិតាបានតែងតាំងពួកគេនៅក្នុងថ្ងៃនោះជាអ្នកកាប់ឈើ និងអ្នកដឹកទឹកសម្រាប់ក្រុមជំនុំ
ទាំងអស់ និងសម្រាប់អាសនៈបូជានៃព្រះ។ ដោយសារតែនេះ អ្នករស់នៅប្រើប្រាស់ប្រាសាទ
ក្លាយជាអ្នកកាប់ឈើ និងអ្នកដឹកទឹកនៃអាសនៈបូជានៃព្រះរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ និង
ទៅកាន់ទឹកភ្លៀងដែលព្រះអម្ចាស់នឹងជ្រើសរើស។

១០

ដូចជាពេលដែលស្តេចអាដូនីបេហ្សេកនៃក្រុងយេរូសាឡឹមបានឮថា យ៉ូស៊ីអា
បានយកទីក្រុងហ្គែល និងបានបំផ្លាញវាចោលទាំងស្រុង តាមរបៀបដែលគេបានធ្វើ
ទៅលើទីក្រុងយេរូសាឡឹម និងស្តេចរបស់វា ដូច្នេះគេក៏បានធ្វើដូចគ្នាទៅលើទីក្រុងហ្គែល និង
ស្តេចរបស់វា ហើយថាអ្នករស់នៅក្រុងហ្គែលបានបះបោរមកកាន់យ៉ូស៊ីអា និងមក
កាន់អ៊ីស្រាអែល ហើយពួកគេខ្លាចយ៉ាងខ្លាំងណាស់ ដ្បិតគាត់បានដឹងថាទីក្រុងហ្គែល
ជាទីក្រុងធំ ដូចជាទីក្រុងរាជធានីមួយ ហើយបុរសទាំងអស់របស់វាមានកម្លាំងខ្លាំង។
ហើយ អាដូនីបេហ្សេក ស្តេចនៃក្រុងយេរូសាឡឹម បានបញ្ជូនទៅកាន់ អេឡាម ស្តេចនៃ
ក្រុងហេប្រួន និងទៅកាន់ ភីដូន ស្តេចនៃក្រុងយេរូសាឡឹម និងទៅកាន់ យេភាថា ស្តេចនៃ
ក្រុងឡាគីស និងទៅកាន់ ដាបេអ៊ីន ស្តេចនៃក្រុងអូដូឡាម ដោយនិយាយថា មក
ឡើងមកកាន់ខ្ញុំ ហើយជួយខ្ញុំ ដើម្បីយើងវាយប្រយុទ្ធនឹងពួកគេបានបះបោរ
ទៅរកយ៉ូស៊ីយ៉ា និងទៅរកកូនចេត្រាអ៊ីស្រាអែល។ ហើយពួកស្តេចទាំងប្រាំនៃ
ជនជាតិយេហូដាបានឡើងទៅ គឺស្តេចយេរូសាឡឹម និងស្តេចហេប្រួន និងស្តេចយេរូសាឡឹម
និងស្តេចឡាគីស និងស្តេចអូដូឡាម ទាំងពួកគេនិងប្រជាជនទាំងអស់របស់ពួកគេ។
ហើយពួកគេបានហុមព័ទ្ធជុំវិញប្រាសាទ ហើយបានឡោមព័ទ្ធជា។

ហើយអ្នករស់នៅប្រើប្រាស់ប្រាសាទបានបញ្ជូនទៅកាន់យ៉ូស៊ីអានៅក្នុងជំរឿនអ៊ីស្រាអែលនៅ
ប្រាសាទ ដោយថា៖ កុំដកដៃរបស់អ្នកចេញពីកូនបាររបស់អ្នក។ សូមឡើងមកកាន់
យើងភ្លាម ហើយជួយយើង និងសង្គ្រោះយើង ពីព្រោះស្តេចអាមូរីតទាំងអស់ដែល
រស់នៅតំបន់ក្នុងប្រមូលគ្នាមកលើយើង។ ហើយយ៉ូស៊ីអាបានឡើងទៅពីប្រាសាទ
គាត់និងប្រជាជនអ្នកចម្បាំងទាំងអស់ជាមួយគ្នា គឺទាំងអស់ដែលមានកម្លាំងខ្លាំង។

ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់យ៉ូស៊ីអាថា កុំខ្លាចពួកគេឡើយ ដ្បិតខ្ញុំបាន
ប្រគល់ពួកគេទៅក្នុងដៃរបស់អ្នកហើយ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនឹងនៅ
សេសសល់នៅមុខខ្ញុំពួកអ្នកទេ។

ហើយដោយសារយ៉ូស៊ីអាបានមកលើពួកគេភ្លាមៗ គាត់បានដើរពេញមួយយប់
ចេញពីហ្គីលប្រាណូ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានធ្វើឱ្យពួកគេច្របូកច្របល់ពីមុខពួកកូនប្រុស
អ៊ីស្រាអែល ហើយព្រះអម្ចាស់បានកំទេចពួកគេដោយការកំទេចដ៏ធំនៅក្នុងហ្គីលប្រាណូ
ហើយបានដេញតាមពួកគេតាមផ្លូវឡើងនៃបេតហ្ស័ន ហើយបានកាប់ចុះពួកគេរហូត
ដល់អាហ្សេកា និងរហូតដល់ម៉ាកេដា។ ក្នុងពេលដែលពួកគេរត់ភៀសខ្លួនពីមុខកូន
ប្រុសអ៊ីស្រាអែលនៅលើផ្លូវចុះនៃបេតហ្ស័ន ព្រះអម្ចាស់បានបោះថ្មព្រីលីពីស្ថាន
សួគ៌មកលើពួកគេរហូតដល់អាសេកា ហើយអ្នកដែលស្លាប់ដោយសារថ្មព្រីលីមាន
ច្រើនជាងអ្នកដែលកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបានសម្លាប់ដោយដាវក្នុងសង្គ្រាម។

បន្ទាប់មក យ៉ូស៊ីអាបាននិយាយទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ នៅថ្ងៃដែលព្រះបានប្រគល់
ជនជាតិអាម្រីតឱ្យស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អ៊ីស្រាអែល នៅពេលដែលព្រះអង្គបាន
កំទេចពួកគេនៅក្នុងហ្គីលប្រាណូ ហើយពួកគេត្រូវបានកំទេចពីមុខកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែល
ហើយយ៉ូស៊ីអាបាននិយាយថា៖ ឱ្យព្រះអាទិត្យឈរនៅលើហ្គីលប្រាណូ ហើយព្រះច័ន្ទឈរ
នៅលើជ្រលងភ្នំអែយ៉ាឡូន។ ហើយព្រះអាទិត្យនិងព្រះចន្ទបានឈរនៅនឹងកន្លែង
រហូតដល់ព្រះបានការពារសត្រូវរបស់ពួកគេ ហើយព្រះអាទិត្យបានឈរនៅកណ្តាលផ្ទៃ
មេឃ មិនបានចេញទៅទិសលិចរហូតដល់ចប់ថ្ងៃមួយ។ ហើយមិនធ្លាប់មានថ្ងៃបែបនេះ
ទេ ទាំងមុន ទាំងក្រោយ ដែលព្រះស្តាប់មនុស្ស ព្រោះព្រះអម្ចាស់បានប្រយុទ្ធជាមួយ
អ៊ីស្រាអែល។ ហើយស្តេចទាំងប្រាំនាក់នេះបានរត់ភៀស ហើយពួកគេបានលាក់ខ្លួន
នៅក្នុងល្អាងនៅម៉ាកេដា។ ហើយវាត្រូវបានរាយការណ៍ទៅកាន់យ៉ូស៊ីអាថា៖ ព្រះវាជា
ទាំងប្រាំនាក់ត្រូវបានរកឃើញកំពុងលាក់ខ្លួននៅក្នុងល្អាងនៅម៉ាកេដា។ ហើយយ៉ូស៊ីអា
បាននិយាយថា៖ រមៀលថ្មបិទមាត់ល្អាង ហើយតែងតាំងបុរសឱ្យចាំការពារពួកគេ។
ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាកុំឈរ ចូរដេញតាមសត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នាពីក្រោយ ហើយចាប់យក
ក្រុមក្រោយរបស់ពួកគេ ហើយកុំអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចូលទៅក្នុងក្រុងរបស់ពួកគេ ដ្បិត
ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងបានប្រគល់ពួកគេទៅក្នុងដៃរបស់យើង។ ហើយវា
បានកើតឡើងនៅពេលដែល យ៉ូស៊ីអា និងកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់
បានឈប់សម្រាកពីការកាប់សម្លាប់ពួកគេយ៉ាងធំធេងខ្លាំងណាស់រហូតដល់ចុងបញ្ចប់
ហើយអ្នកដែលនៅរស់រានមានជីវិតបានរត់ចូលទៅក្នុងក្រុងដែលមានបន្ទាយរឹងមាំ។

ហើយប្រជាជនទាំងអស់បានត្រឡប់មកវិញទៅកាន់យ៉ូស៊ីអានៅម៉ាកេដាដោយ
សុខសប្បាយ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបានគ្របិទ
ដោយអណ្តាតរបស់គាត់ទេ។

ហើយយ៉ូស៊ីអាបាននិយាយថា៖ បើកណ្តឹង ហើយនាំស្តេចទាំងប្រាំនាក់នេះ
ចេញពីណ្តឹង។ ហើយពួកគេបាននាំស្តេចទាំងប្រាំនាក់ចេញពីណ្តឹង គឺស្តេចយេរូសាឡឹម
ស្តេចហេប្រួន ស្តេចយេរីមូត ស្តេចឡាគីស និងស្តេចអូដុលឡា។ ហើយចាប់តាំងពី
ពួកគេនាំពួកគេចេញទៅកាន់យ៉ូស៊ីអា យ៉ូស៊ីអាបានហៅជួបប្រជាជនកម្រសាស្ត្រទាំង
អស់ និងអ្នកចាប់ផ្តើមសង្គ្រាមដែលអមដំណើរជាមួយគាត់ ដោយនិយាយទៅកាន់ពួក
គេថា៖ ចូរទៅមុខ ហើយដាក់ជើងរបស់អ្នករាល់គ្នាលើកពួកគេ ហើយពួកគេបានចូល
ទៅជិត ដាក់ជើងរបស់ពួកគេលើកពួកគេ។ ហើយយ៉ូស៊ីអាបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖
កុំខ្លាចពួកគេ ហើយក៏កុំភ័យខ្លាចដែរ ចូរមានភាពក្លាហានហើយមានកម្លាំង ដ្បិត
ព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើដូច្នោះដល់សត្រូវទាំងអស់របស់អ្នកទាំងអស់ ដែលអ្នកទាំងអស់កំពុង
ប្រយុទ្ធប្រឆាំងពួកគេ។ ហើយយ៉ូស៊ីអាបានសម្លាប់ពួកគេ ហើយពួកគេលើកឈើប្រាំ
ដើម ហើយពួកគេត្រូវបានព្យួរលើឈើទាំងនោះរហូតដល់ល្ងាច។ ហើយវាបានកើត
ឡើងនៅពេលព្រះអាទិត្យលឿច យ៉ូស៊ីអាបានបញ្ជា ហើយពួកគេបានយកពួកគេ
ចុះពីឈើ ហើយពួកគេបានបោះពួកគេទៅក្នុងរូងភ្នំដែលពួកគេបានរត់ភៀសទៅ
ទីនោះ ហើយពួកគេបានរមៀលផ្ទៃលើរូងភ្នំរហូតដល់ថ្ងៃនេះ។

ហើយគេបានយកទីក្រុងមកេដាក្នុងថ្ងៃនោះ ហើយគេបានសម្លាប់វាដោយ
មាត់ដាវ ហើយគេបានបំផ្លាញសត្វដែលដកដង្ហើមគ្រប់ទាំងអស់ដែលនៅក្នុងវា ហើយ
មិនមាននរណាម្នាក់ត្រូវបានទុកចោលក្នុងវាដែលត្រូវបានសង្គ្រោះឬរត់គេចបានទេ
ហើយគេបានធ្វើទៅស្តេចមកេដាដូចរបៀបដែលគេបានធ្វើទៅស្តេចយេរីកូ។

ហើយយ៉ូស៊ីអា និងអឺស្រាសែលទាំងអស់ជាមួយគាត់បានចាកចេញពីម៉ាកេដាទៅ
កាន់លិបណា ហើយបានឡោមព័ទ្ធលិបណា។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រគល់វាទៅ
ក្នុងដៃរបស់អឺស្រាសែល ហើយពួកគេបានយកវា និងស្តេចរបស់វា ហើយពួកគេបាន
សម្លាប់វាដោយមាត់ដាវ និងសត្វដែលដកដង្ហើមគ្រប់ក្នុងនោះ ហើយមិនមានអ្នកណា
ម្នាក់ត្រូវបានទុកចោលក្នុងនោះដែលរស់រានមានជីវិត និងរួចខ្លួនបានឡើយ ហើយ
ពួកគេបានធ្វើទៅកាន់ស្តេចរបស់វាដូចគ្នានឹងរបៀបដែលពួកគេបានធ្វើទៅកាន់
ស្តេចយេរីកូ។

ហើយយ៉ូស៊ីអា និងអឺស្រាសែលទាំងអស់ជាមួយគាត់បានចាកចេញពីលិបណាទៅ
កាន់ឡាគីស ហើយបានឡោមព័ទ្ធជាវ និងបានវាយប្រហារវា។ ហើយព្រះអម្ចាស់បាន
ប្រគល់ទីក្រុងឡាគីសចូលទៅក្នុងដៃរបស់អឺស្រាសែល។ ហើយបានយកវានៅថ្ងៃទីពីរ
ហើយបានសម្លាប់វាដោយមាត់ដាវ ហើយបានបំផ្លាញចោលវា តាមរបៀបដែលបានធ្វើ

ទៅលើទីក្រុងលិបណា។ បន្ទាប់មក អេឡាម ស្តេចកាហ្សែរ បានឡើងទៅជួយឡាគីស ហើយយ៉ូស៊ូអាបានវាយគាត់ដោយមាត់ដាវ ហើយប្រជាជនរបស់គាត់ រហូតដល់មិន មានអ្នករស់រានមានជីវិតនិងអ្នករួចខ្លួនសល់ពីពួកគេ។

ហើយយ៉ូស៊ូអា និងអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ជាមួយគ្នាបានចាកចេញពីឡាគីសទៅ កាន់អូដុលឡា ហើយបានឡោមព័ទ្ធនិងវាយប្រហារវា។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រគល់វា ទៅក្នុងដៃរបស់ក្រសាអែល ហើយបានយកវានៅថ្ងៃនោះ ហើយបានសម្លាប់វាដោយ មាត់ដាវ ហើយបានសម្លាប់សត្វដែលដង្ហើមគ្រប់ក្បាលដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញ តាម របៀបដែលពួកគេបានធ្វើទៅនឹងក្រុងឡាគីស។

ហើយយ៉ូស៊ូអា និងអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ជាមួយគ្នាបានទៅកាន់ហេប្រូន ហើយ បានឡោមព័ទ្ធជាមួយ។ ហើយពួកគេបានវាយប្រហារវាដោយមាត់ដាវ ហើយសត្វដែល ដង្ហើមទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនោះ គ្មានអ្វីត្រូវបានសង្គ្រោះនោះទេ ដូចរបៀបដែល ពួកគេបានធ្វើទៅនឹងក្រុងអូដុលឡា ពួកគេបានបំផ្លាញវាទាំងស្រុង ហើយអ្វីៗទាំងអស់ ដែលនៅក្នុងនោះ។

ហើយយ៉ូស៊ូអា និងអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់បានត្រឡប់ទៅដើម ហើយបានឡោម ព័ទ្ធជាមួយ។ ពួកគេបានយកវា និងស្តេចរបស់វា និងភូមិរបស់វា ហើយបានវាយវាដោយ មាត់ដាវ និងបានបំផ្លាញវាទាំងស្រុង រួមទាំងសត្វដែលដកដង្ហើមគ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងនោះ ហើយមិនបានទុកអ្នករស់រានមានជីវិតសូម្បីម្នាក់ឡើយ ដូចរបៀបដែលពួកគេបានធ្វើ ទៅហេប្រូន និងស្តេចរបស់វា ពួកគេក៏បានធ្វើដូច្នោះដែរទៅដាប៊ីរ និងស្តេចរបស់វា។

ហើយយ៉ូស៊ូអាបានវាយប្រហារដីទាំងអស់នៃតំបន់ភ្នំ និងនេហ្គែរ និងវាលទំនាប និងអាសេដូត និងស្តេចទាំងអស់របស់វា គាត់មិនបានទុកចោលអ្នករស់រានមានជីវិត ណាមួយនៃពួកគេទេ ហើយបានបំផ្លាញទាំងស្រុងនូវអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលដកដង្ហើមជីវិត ដូចរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃអ៊ីស្រាអែលបានបង្គាប់។ ពីការដេស-បារនា រហូតដល់កាហ្សែរ ទាំងអស់គ្នានៃកោសេម រហូតដល់ដីបេអេន។ ហើយយ៉ូស៊ូអាបានវាយ ប្រហារស្តេចទាំងអស់របស់ពួកគេ និងដីរបស់ពួកគេក្នុងពេលតែមួយ ដោយសារតែ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ៊ីស្រាអែល បានប្រយុទ្ធជាមួយអ៊ីស្រាអែល។

នៅពេលដែលស្តេចយ៉ាប៊ីសនៃអាស៊ូរបានឮ គាត់បានបញ្ជូនសារទៅកាន់ស្តេច យ៉ូបាបនៃម៉ារីន និងទៅកាន់ស្តេចស៊ីមុន និងទៅកាន់ស្តេចអាស៊ីត។ ហើយទៅកាន់ ស្តេចទាំងនោះតាមស៊ីដូនដ៏មហា ចូលទៅដីភ្នំ ហើយចូលទៅអាវាបានមុខកេណេរ៉ូត ហើយចូលទៅដីវាលទំនាប ហើយចូលទៅផែណាអេឌីវ។ ហើយទៅកាន់ពួកអេនាន ឆ្កែសមុទ្រពីខាងកើត ហើយទៅកាន់ពួកអាម៉ូរឆ្កែសមុទ្រ ហើយពួកហិត ពួកផេរីស ពួកយេច្លូសដែលនៅក្នុងភ្នំ ហើយពួកហ៊ីវ និងពួកដែលនៅក្រោមហែរម៉ូនទៅកាន់ដី ម៉ាស៊ីម៉ា។ ហើយពួកគេបានចេញទៅ ជាមួយនឹងស្តេចរបស់ពួកគេ ដូចជាខ្សាច់នៃ សមុទ្រក្នុងចំនួន ហើយសេះ និងរទេះយ៉ាងច្រើនណាស់។ ហើយស្តេចទាំងអស់បានមក រួមគ្នា ហើយពួកគេបានមកដល់ជាមួយគ្នា ហើយបានបោះជំរុំនៅលើទឹកម៉ារីន ដើម្បី ធ្វើសង្គ្រាមជាមួយអ៊ីស្រាអែល។

ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់យ៉ូស៊ីអាថា៖ កុំខ្លាចពួកគេឡើយ ព្រោះ ថ្ងៃស្អែកនៅពេលវេលានេះ ខ្ញុំនឹងប្រគល់ពួកគេដែលត្រូវបានដេញចាត់ទៅចំពោះមុខ អ៊ីស្រាអែល។ អ្នកនឹងកាត់សរសៃសេះរបស់ពួកគេ ហើយអ្នកនឹងដុតរទេះរបស់ពួកគេ ក្នុងភ្នំភ្លើង។ ហើយយ៉ូស៊ីអា និងប្រជាជនអ្នកចម្បាំងទាំងអស់បានមកលើពួកគេនៅទឹក ម៉ារីនភ្លាមៗ ហើយបានវាយប្រហារពួកគេនៅក្នុងតំបន់ភ្នំ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បាន ប្រគល់ពួកគេឱ្យស្ថិតនៅក្រោមអំណាចអ៊ីស្រាអែល ហើយពួកគេបានកាប់និងដេញតាម រហូតដល់ស៊ីដូនដ៏ធំ និងរហូតដល់ម៉ាសេរ៉ូន និងរហូតដល់វាលទំនាបម៉ាស៊ីកនៅទិស ខាងកើត ហើយពួកគេបានកាប់សម្លាប់ពួកគេរហូតដល់គ្មានអ្នករស់រានមានជីវិតសល់ពី ពួកគេទេ។ ហើយយ៉ូស៊ីអាបានធ្វើទៅកាន់ពួកគេតាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ ទៅកាន់គាត់ គាត់បានកាត់សរសៃសេះរបស់ពួកគេ ហើយបានដុតរទេះរបស់ពួកគេ ដោយភ្លើង។

ហើយយ៉ូស៊ីអាបានត្រឡប់មកវិញនៅពេលនោះ ហើយបានដណ្តើមយកអាស៊ូរ និងស្តេចរបស់វា ប៉ុន្តែអាស៊ូរកាលពីមុនបានកាន់កាប់ព្រះរាជាណាចក្រទាំងអស់នេះ។ ហើយពួកគេបានសម្លាប់វាលសត្វដែលមានដង្ហើមនៅក្នុងនេះដោយដាវ ហើយពួកគេ បានបំផ្លាញទាំងស្រុង ហើយមិនមានសត្វដែលមានដង្ហើមត្រូវបានទុកនៅក្នុងនេះទេ ហើយពួកគេបានដុតទីក្រុងហាសោរដោយភ្លើង។ ហើយយ៉ូស៊ីអាបានយកទីក្រុងទាំង អស់នៃព្រះរាជាណាចក្រ និងស្តេចរបស់ពួកគេ ហើយបានសម្លាប់ពួកគេដោយមាត់ដាវ ហើយបានបំផ្លាញពួកគេទាំងស្រុង តាមរបៀបដែលម៉ូសេសអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់ បានបញ្ជា។ ប៉ុន្តែក្រុងទាំងអស់ដែលបានកំពែងនោះ ក៏ស្រាវស្រាយមិនបានដុតទេ លើក លែងតែក្រុងអាស៊ូរតែមួយគត់ ដែលក៏ស្រាវស្រាយបានដុត។ ហើយកូនៗអ៊ីស្រាអែលបាន

យ៉ូនីយ៉ូស្ត្រីទាំងអស់របស់វាសម្រាប់ខ្លួនឯង ហើយពួកគេបានបំផ្លាញពួកគេទាំងអស់ដោយមាត់ដាវរហូតដល់បានបំផ្លាញពួកគេ ពួកគេមិនបានទុកចោលអ្វីដែលដកដង្ហើមពីពួកគេទេ។ តាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជូនដល់ម៉ូសេ ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ ម៉ូសេក៏បានបញ្ជូនដល់យ៉ូស្ត្រីអាដូតគា ហើយយ៉ូស្ត្រីអាដូតក៏បានធ្វើដូច្នោះ គាត់មិនបានបំពានអ្វីទាំងអស់ដែលម៉ូសេបានបញ្ជូនដល់គាត់ឡើយ។

ហើយយ៉ូស្ត្រីអាដូតយកដីទាំងអស់ក្នុងតំបន់ភ្នំ និងដីទាំងអស់នៃណេហែប និងដីទាំងអស់នៃហ្គេស៊ីម និងវាលទំនាប និងភាគខាងលិច និងភ្នំស្រាវែល និងតំបន់ទាប។ ទាំងនោះទៅកាន់ភ្នំពីភ្នំវែលយា និងដែលឡើងទៅក្នុងសេរីរ និងរហូតដល់បាណូហ្គដ និងទំនាបនៃលីបង់ក្រោមភ្នំហែរម៉ូន និងបានយកស្តេចទាំងអស់របស់ពួកគេ និងបានបំផ្លាញ និងបានសម្លាប់។ ហើយយ៉ូស្ត្រីអាដូតបានធ្វើសង្គ្រាមទៅកាន់ស្តេចទាំងនេះអស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ។

ហើយមិនមានទីក្រុងណាមួយដែលក្រសាវែលមិនបានយកទេ ពួកគេបានយកទាំងអស់ក្នុងសង្គ្រាម។ ដោយសារតាមរយៈព្រះអម្ចាស់ វាបានកើតឡើងដើម្បីធ្វើឱ្យចេះដឹងរបស់ពួកគេខ្លាំងក្លា ក្នុងការចេញទៅជួបសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងអ្វីក្រសាវែលដើម្បីឱ្យពួកគេត្រូវបានបំផ្លាញ ដើម្បីកុំឱ្យមានក្រុមណាត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេ ប៉ុន្តែដើម្បីឱ្យពួកគេត្រូវបានបំផ្លាញ ដូចរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេ។

ហើយយ៉ូស្ត្រីអាដូតមកនៅពេលនោះ ហើយបានបំផ្លាញពួកអាណាគីមពីតំបន់ភ្នំពីហេប្រូន ពីដាប៊ែរ ពីអាណាបូត និងពីទូទាំងយូដា រួមជាមួយក្រុងទាំងអស់របស់ពួកគេ ហើយយ៉ូស្ត្រីអាដូតបានបំផ្លាញពួកគេ។ មិនមានជនជាតិណាណាគីមនៅសល់ពីដៃនៃដីរបស់ពូជអ្វីក្រសាវែលទេ លើកលែងតែក្នុងក្រុងហ្គាហ្សា ក្រុងហ្គាត និងក្រុងអាស្តូដ ប៉ុណ្ណោះ។

ហើយយ៉ូស្ត្រីអាដូតយកដីទាំងអស់ ដូចជាព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ម៉ូសេ ហើយយ៉ូស្ត្រីអាដូតឱ្យពួកគេក្នុងមរតកអ្វីក្រសាវែល ក្នុងការចែកចាយតាមកុលសម្ព័ន្ធរបស់ពួកគេ ហើយដីបានឈប់សម្រាកពីសង្គ្រាម។

ហើយទាំងនេះគឺជាស្តេចនៃផែនដី ដែលកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបានសម្លាប់ ហើយបានទទួលមរតកនូវផែនដីរបស់ពួកគេនៅហួសទន្លេហ្សូដាន ពីខាងកើតព្រះអាទិត្យ ពីជ្រលងអាណនរហូតដល់ភ្នំហែម៉ូន ហើយទាំងអស់នូវផែនដីអាវាបាទៅខាងកើត។ សិប៊ិន ស្តេចនៃអាម៉ូរីត ដែលបានរស់នៅក្នុងហេសបួន គ្រប់គ្រងពីអាណូន ដែលស្ថិតនៅក្នុងជ្រលងតាមផ្នែកនៃជ្រលង និងពាក់កណ្តាលនៃហ្គីលាដ រហូតដល់យ៉ាបក ព្រំដែននៃកូនប្រុសអាម៉ូន។ ហើយអាវាបរហូតដល់សមុទ្រយីណេរីតនៅខាងកើត ហើយរហូតដល់សមុទ្រអាវាប គឺសមុទ្រអ៊ីប៊ិល ពីខាងកើតតាមផ្លូវទៅបេតយេស៊ីម៉ូត ពីមេម៉ានដែលនៅក្រោមអាសេដ្ឋិតផាសហ្គា។ ហើយ អ្នក ស្តេចនៃបាសាន ជាអ្នកដែលនៅសល់ពីពួកយក្ស ដែលរស់នៅក្នុងអាស្តារ៉ូត និងក្នុងអេប្រេដីអ៊ី។ អ្នកគ្រប់គ្រងពីភ្នំហែម៉ូន និងពីសេកដៃ និងទាំងអស់នៃបាសានរហូតដល់ព្រំដែនហ្គេហ្គេស៊ី និងម៉ាយ និងពាក់កណ្តាលនៃហ្គីលាដ ព្រំដែនរបស់ស៊ីហ្គេស្តេហេសបួន។ ម៉ូសេស អ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងពួកកូនប្រុសរបស់អ៊ីស្រាអែលបានវាយពួកគេ ហើយម៉ូសេសបានឱ្យវាជាមរតកដល់រឿមិន ហ្គាដ និងពាក់កណ្តាលកុលសម្ព័ន្ធម៉ាណាសេ។

ហើយទាំងនេះគឺជាស្តេចនៃជនជាតិអាម៉ូរ៉ាយដែលយ៉ូស្វីអា និងកូនចេអ៊ីស្រាអែលបានសម្លាប់នៅខាងលិចទន្លេយ៉ារដានពីសមុទ្របាឡាហ្គាដក្នុងវាលទំនាបលីបងរហូតដល់ភ្នំយេលខាដែលឡើងទៅសេអ៊ីរ ហើយយ៉ូស្វីអាបានប្រគល់វាដល់កុលសម្ព័ន្ធអ៊ីស្រាអែលឱ្យទទួលមរតកតាមចំណែករបស់ពួកគេ។ នៅលើភ្នំ នៅវាលទំនាប នៅអាវាបា នៅអាសេដ្ឋិត នៅវាលរហេស្តាន និងនៅនេហ្គេប គឺជនជាតិហ៊ីត ជនជាតិអាម៉ូរីត ជនជាតិកាណាន ជនជាតិផេរីស ជនជាតិហ៊ីរ និងជនជាតិយេច្វីស។

ស្តេចនៃក្រុងយេរីកូ និងស្តេចនៃក្រុងហ្គែ ដែលនៅជិតបេតេល ស្តេចនៃយេរូសាឡឹម ស្តេចនៃហេប្រួន ព្រះមហាក្សត្រនៃហ៊ីរីម៉ូត ព្រះមហាក្សត្រនៃឡាគីស ព្រះមហាក្សត្រនៃថ្លូច/អេឡាម, ព្រះមហាក្សត្រនៃហេហ្គេរីរ, ស្តេចដេប៊ីរ ស្តេចហ្គេដើរ ស្តេច ហ៊ីម៉ាត, ស្តេច អាដើរ, ស្តេចលីបណា ស្តេចអូដុលឡាំ ព្រះរាជាបានទៅ, ស្តេច Taphout, ស្តេច Opher, ស្តេចអូផេកនៃអាវ៉ុក ស្តេចអាសុម, ស្តេចស្ទីម៉ូន ស្តេចម៉ាម ប្រូត ស្តេចអាស៊ីហ្វ ស្តេចកាដេស ស្តេចហ្សាហាក់ ស្តេចម៉ាដេដូត ស្តេចអ៊ីកុមនៃការមែល ស្តេចនៃ Odollam ក្រុង Pheneador ស្តេចនៃ Gei ក្នុងតំបន់ Galilee ស្តេចនៃទីក្រុងផេសា ស្តេចទាំងអស់នេះមានចំនួនម្ភៃប្រាំបួននាក់។

ហើយ យ៉ូស៊ីអាបានចាស់ជរា ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់យ៉ូស៊ីអាថា អ្នកបាន ចាស់ជរាហើយ ហើយដីនៅសល់ច្រើនសម្រាប់ទទួលមរតក។ ហើយនេះគឺជាទឹកដី ដែលត្រូវបានបោះបង់ចោល ព្រំដែនរបស់ជនជាតិភីលីស្ទីន ជនជាតិហ្គេស៊ីរី និង ជនជាតិកាណាន ពីតំបន់ដែលមិនមានមនុស្សរស់នៅ ដែលនៅខាងមុខ ប្រទេសអេហ្ស៊ីប រហូតដល់ព្រំដែនអេក្រុន នៅខាងឆ្វេងនៃកាណាន គេរាប់ទៅប្រាំខេត្ត នៃហ្គេស៊ីរី គឺហ្គាហ្សា និងអាស្តូដ និងអាស្តូឡូន និងហ្គាត និងអេក្រុន និងអីវ៉ា។ ពីថែ ម៉ាន និងគ្រប់ដីកាណាន នៅមុខហ្គាហ្សា និងព្រំភ្នំស៊ីដូន រហូតដល់អាភេក រហូតដល់ ព្រំដែននៃអាម៉ូរីត និងទឹកដីទាំងអស់របស់ Galiath Philistines និង Frankincense ទាំងអស់ពីខាងកើតព្រះអាទិត្យ ពី Gilgal ក្រោមភ្នំ Hermon រហូតដល់ច្រកចូល Hamath រាល់អ្នករស់នៅតំបន់ភ្នំពីលើបង្គំរហូតដល់ម៉ាសេរ៉េត មេមធ្វើម៉ែមនិងជនជាតិស៊ីដូន ទាំងអស់ ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញពួកគេចេញពីមុខប្រជាជន អីស្រាអែល។ ប៉ុន្តែចូរចែកដីនោះជាមរតកដល់ប្រជាជនអីស្រាអែល តាមរបៀបដែលខ្ញុំ បានបញ្ជាដល់អ្នក។

ហើយកន្លះនេះ ចូរចែកដីនេះជាមរតកដល់កុលទាំងប្រាំបួន និងកុលកន្លះរបស់ ម៉ាណាស្សេ។ ពីយ៉ែរដានរហូតដល់សមុទ្រធំនៅទិសលិចព្រះអាទិត្យ អ្នកនឹងប្រគល់វា ហើយសមុទ្រធំនឹងកំណត់ព្រំដែន។ ម៉ូសេសបានប្រទានដល់កុលសម្ព័ន្ធទាំងពីរ និងពាក់ កណ្តាលកុលសម្ព័ន្ធម៉ាណាស្សេ គឺកុលសម្ព័ន្ធរូបិន និងកុលសម្ព័ន្ធកាត នៅក្បែរយ៉ែរដាន ខាងទិសខាងកើតព្រះអាទិត្យ ដែលម៉ូសេសអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ ពួកគេ។ ពីអារ៉ូអេរ ដែលស្ថិតនៅលើប្រាំងទន្លេអាណាន និងទីក្រុងដែលនៅកណ្តាល ជ្រលង និងមីសូរទាំងអស់ពីមេដេបា ទីក្រុងទាំងអស់របស់ស៊ីហ្វូនស្តេចអាម៉ូរីត ដែល បានគ្រប់គ្រងនៅក្នុងហេសបូន រហូតដល់ព្រំដែនរបស់កូនអាមូន និង Galaaditis និង ព្រំដែន Gesiri និង Machati ភ្នំ Hermon ទាំងអស់ និង Bashan ទាំងមូលរហូត ដល់ Acha ព្រះរាជាណាចក្រទាំងអស់របស់អ្នកនៅក្នុងបាសាន ដែលគាត់បាន គ្រងរាជ្យនៅអាស្តូរ៉ូត និងនៅអេដ្រេអី នេះត្រូវបានទុកចោលពីពួកយក្ស ហើយ ម៉ូសេសបានវាយគាត់ និងបានបំផ្លាញ។ ហើយកូនប្រុសអីស្រាអែលមិនបានបំផ្លាញទាំង ប្រុសពួកហ្គេស៊ីរី និងពួកម៉ាកាធី និងពួកកាណាននោះទេ ហើយស្តេចហ្គេស៊ីរី និងពួក ម៉ាកាធីបានរស់នៅក្នុងចំណោមកូនប្រុសអីស្រាអែលរហូតដល់ថ្ងៃនេះ។

លើកលែងតែកុលសម្ព័ន្ធលេវីដែលមិនត្រូវបានផ្តល់ទ្រព្យមរតក ព្រះអម្ចាស់ជា ព្រះជាម្ចាស់នៃអីស្រាអែល គឺជាទ្រព្យមរតករបស់ពួកគេ ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បានមាន

បន្ទូលដល់ពួកគេ ហើយនេះគឺជាការចែកចាយដែលម៉ូសេសបានចែកចាយដល់កូនចៅ អ៊ីស្រាអែលនៅអាវាហូតម្ល៉ាស់ នៅក្បែរហ្សកដាន់ ទល់មុខនឹងយេរិកូ។

ហើយម៉ូសេសបានប្រទានដល់កុលសម្ព័ន្ធរូបិសតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ។ ហើយ ព្រំដែនរបស់ពួកគេបានកើតឡើងពីអារ៉ុអែរ ដែលស្ថិតនៅមុខជ្រលងអារណន និង ទីក្រុងដែលនៅក្នុងជ្រលងអារណន និងមីស័រទាំងអស់។ រហូតដល់ហេសបួន និងទីក្រុង ទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅក្នុងមីស័រ និងឌីបួន និងបាម៉ូតបាអាណ និងផ្ទះមេអែលបូត និង បាសាន និង បាម៉ូត និង មេផាអាត និង គីរីយ៉ាថែម។ និងសេបាម និងសេរ៉ាដា និង ស៊ីយ៉ូនក្នុងភ្នំអេណាប់។ និង បែចផ្លូហ្គោរ និង អាសេដូច ផាសហ្គា និង បែតថាសេន្ទូម។ និងទីក្រុងទាំងអស់នៃមីស័រ និងនគរទាំងមូលនៃស្តេចស៊ីហ្វនស្តេចនៃជនជាតិអាម៉ូរាយ ដែលម៉ូសេសបានវាយគាត់និងមេដឹកនាំមីខាន និងអេរី និងវេកឹម និងស៊ូរ និងហ្វីរ និង វេបាអ្នកគ្រប់គ្រងដែលត្រូវសម្លាប់នៅស៊ីយ៉ូន និងអ្នករស់នៅស៊ីយ៉ូន។

ហើយគេបានសម្លាប់បាឡាមជាទំនាយរបស់បេអ័រនៅក្នុងការបត់ទិស។

វាបានកើតឡើងដែលព្រំដែនរបស់វើបិស គឺយ៉ែរដាន់ជាព្រំដែន។ នេះគឺជាមរតក របស់កូនប្រុសវើបិសតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ ទីក្រុងរបស់ពួកគេ និងកសិដ្ឋានរបស់ ពួកគេ។

ម៉ូសេសបានឱ្យដល់កូនចៅរបស់ប្តាដតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ។ ហើយព្រំដែន របស់ពួកគេបានកើតឡើងគឺយ៉ាស៊ែរ ក្រុងទាំងអស់នៃហ្គីលាអាដ ហើយពាក់កណ្តាលដី របស់កូនអាម៉ូនរហូតដល់អាវាហូ ដែលស្ថិតនៅតាមទល់នឹងអាវាដ។ ហើយពីហេសបួន រហូតដល់អាវាហូតតាមមីស័រ ប៉ា និងបូតានីម និងម៉ាអាន រហូតដល់ព្រំដែននៃឌីបួន និង អេណាដុម និង អូថាហ្គែ និង បាអិនថាទាប្រា និង សុកយូថា និង សាផាន និងនគរ ដែលនៅសល់របស់ស្តេចស៊ីហ្វនស្តេចនៃហេសបួន ហើយទន្លេយ៉ែរដាន់នឹងកំណត់ព្រំដែន រហូតដល់ផ្នែកមួយនៃសមុទ្រយ៉ែរណេតនៅក្រៅទន្លេយ៉ែរដាន់ខាងកើត។ នេះជាមរតក របស់កូនប្រុសកាដ តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ និងតាមទីក្រុងរបស់ពួកគេ។ តាមត្រកូល របស់ពួកគេ ពួកគេនឹងត្រឡប់ទៅមុខសត្រូវរបស់ពួកគេ ព្រោះវាបានកើតឡើងតាម ត្រកូលរបស់ពួកគេ គឺទីក្រុងរបស់ពួកគេ និងចំការរបស់ពួកគេ។

ហើយម៉ូសេសបានប្រទានដល់កុលសម្ព័ន្ធប៉ាណាស្បៀពាក់កណ្តាលតាមត្រកូល របស់ពួកគេ។ ហើយព្រំដែនរបស់ពួកគេបានកើតឡើងពីម៉ាអាន និងព្រះរាជាណាចក្រ

បាសានទាំងអស់ និងព្រះរាជាណាចក្រទាំងអស់របស់ស្តេចអ្នកនៃបាសាន និងភូមិទាំងអស់របស់យ៉ាអ៊ីវ ដែលស្ថិតនៅក្នុងបាសាន គឺហុកសិបទីក្រុង។ ហើយពាក់កណ្តាលនៃហ្គីលាដ និងក្រុងទាំងឡាយនៅអាស្តារ៉ូត និងអេដ្រេអ៊ី ដែលជាអាណាចក្រអ្នកនៅបាសាន ត្រូវបានប្រគល់ដល់កូនប្រុសរបស់ម៉ាគីវ ជាកូនប្រុសរបស់ម៉ាណាស្សេ និងដល់កូនចៅពាក់កណ្តាលរបស់ម៉ាគីវ ជាកូនប្រុសរបស់ម៉ាណាស្សេ តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ។ ទាំងនេះជាអ្នកដែលម្ចីសេសបានប្រគល់មរតកឱ្យនៅខាងលើនៃទន្លេយ៉ែរដាន់ ក្នុងតំបន់អាវាបូតនៃម្ចីអាប នៅខាងលើនៃទន្លេយ៉ែរដាន់ ដែលស្ថិតនៅភាគខាងកើតនៃយេរីកូ។

១៤

ហើយទាំងនេះគឺជាអ្នកដែលបានចែកមរតកដល់កូនឧបរបស់កស្រាអែលនៅក្នុងដីកាណាន ដែលអេលាសារសង្ឃ និងយ៉ូស៊ីអាកូននូន និងអ្នកគ្រប់គ្រងគ្រួសារនៃកុលសម្ព័ន្ធរបស់កូនឧបកស្រាអែលបានចែកជាមរតកដល់ពួកគេ។ តាមរយៈឆោត ពួកគេបានទទួលមរតក ដូចរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់តាមរយៈដៃរបស់យ៉ូស៊ីអា ដល់កុលសម្ព័ន្ធទាំងប្រាំបួន និងពាក់កណ្តាលកុលសម្ព័ន្ធ។ ពីឯកោនៃយ៉ែរដាន់។ ហើយលោកមិនបានឱ្យមរតកដល់ពួកលេវីក្នុងចំណោមពួកគេទេ។ ដោយសារកូនប្រុសរបស់យ៉ូសេបជាកុលសម្ព័ន្ធពីរគឺម៉ាណាស្សេនិងអេហ្វ្រាអ៊ីម ហើយពួកលេវីមិនត្រូវបានផ្តល់ចំណែកដីទេ ប៉ុន្តែត្រូវបានផ្តល់តែក្រុងសម្រាប់រស់នៅ និងទីកន្លែងដែលបានបំបែកសម្រាប់សត្វចិញ្ចឹមរបស់ពួកគេ។ តាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់ម្ចីសេ ដូច្នោះហើយកូនប្រុសនៃកស្រាអែលបានធ្វើ ហើយបានបែងចែកដី។

ហើយកូនប្រុសរបស់យូដាបានមកទៅកាន់យេស៊ូអានៅហ្គាល់ហ្គាល់ ហើយខាលេបកូនរបស់យេធូរណេជនជាតិកេណេហ្សាបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា អ្នកដឹងពាក្យដែលព្រះអម្ចាស់បាននិយាយទៅកាន់ម្ចីសេសជាមនុស្សរបស់ព្រះអំពីខ្ញុំនិងអ្នកនៅកាដេសបាណេ។ សម្រាប់សេសិបឆ្នាំ ខ្ញុំគឺនៅពេលដែលម្ចីសេស អ្នកបម្រើរបស់ព្រះបានផ្ញើខ្ញុំពីកាដេសបាណេ ដើម្បីស៊ើបការណ៍ដី ហើយខ្ញុំបានឆ្លើយគាត់នូវពាក្យតាមគំនិតរបស់គាត់។ បងប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំដែលបានឡើងជាមួយខ្ញុំបានផ្តាសប្តុរចិត្តរបស់ប្រធាន ប៉ុន្តែខ្ញុំផ្ទាល់បានតាំងចិត្តយ៉ាងមុតមាំដើម្បីតាមព្រះអម្ចាស់ព្រះរបស់ខ្ញុំ។ ហើយម្ចីសេសបានស្ញៀមនៅក្នុងថ្ងៃនោះ ដោយនិយាយថា ដីដែលអ្នកបានជាន់នឹងជាមរតករបស់អ្នក និងកូនឧបរបស់អ្នករហូតដល់អស់កល្ប ពីព្រោះអ្នកបានប្តេជ្ញាចិត្តធ្វើតាមព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះជាម្ចាស់របស់យើង។ ហើយកន្សែងព្រះអម្ចាស់បានចិញ្ចឹមខ្ញុំតាមរបៀប

ដែលព្រះអង្គបានមានបន្ទូល នេះជាអាទិសិបប្រាំ ចាប់តាំងពីព្រះអម្ចាស់បានមាន
បន្ទូលពាក្យនេះទៅកាន់ម៉ូសេ ហើយអ៊ីស្រាអែលបានដើរនៅក្នុងទីវាលរហោស្ថាន
ហើយកឡូវមើលឆើយ ថ្ងៃនេះខ្ញុំមានអាយុប៉ុន្មានសិបប្រាំអាទិ ខ្ញុំនៅតែមានកម្លាំងខ្លាំង
នៅថ្ងៃនេះ ដូចជាពេលដែលម៉ូសេបានបញ្ជូនខ្ញុំ ដូចគ្នានោះដែរ ខ្ញុំមានកម្លាំងខ្លាំង
កឡូវនេះ ដើម្បីចេញទៅ និងចូលទៅក្នុងស្រុកម្តាយ។ ហើយកឡូវនេះ ខ្ញុំសុំភ្នំនេះពីអ្នក
ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលនៅថ្ងៃនោះ ដោយសារតែអ្នកបានឮពាក្យនេះនៅ
ថ្ងៃនោះ។ កឡូវនេះ ជនជាតិណាណាគឺមិននៅទីនោះ មានទីក្រុងរឹងមាំនិងធំៗ ប៉ុន្តែ
ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់នៅជាមួយខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញពួកគេ ដូចដែលព្រះអម្ចាស់បានមាន
បន្ទូលដល់ខ្ញុំ។

ហើយ យ៉ូស៊ូអេ បានប្រទានពរ គាត់ ហើយ បានឱ្យ ហេប្រូន ដល់ ការលែង កូន
ប្រុសរបស់ យេធុនណេ កូនប្រុសរបស់ កេណាស ជាមរតក។ ដោយសារនេះ ហេប្រូន
បានក្លាយជារបស់ការឡូប កូនយេធុននេ ជនជាតិកេណេស ជាមរតករហូតដល់សព្វថ្ងៃ
នេះ ដោយសារតែគាត់បានធ្វើតាមបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃអ៊ីស្រាអែល។
ឈ្មោះរបស់ហេប្រូនពីមុនគឺជាទីក្រុងអាហ្គោប ដែលជាទីក្រុងធំរបស់អាណាគីម
ហើយដីបានឈប់សង្គ្រាម។

១៥

ហើយវាបានកើតឡើងថា ព្រំដែនរបស់កុលសម្ព័ន្ធយូដា តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ
គឺចាប់ពីព្រំដែននៃអឺឌូមា ពីវាលរហោស្ថានស៊ុន រហូតដល់ការដេស ឆ្ពោះទៅខាងត្បូង។

ហើយព្រំដែនរបស់ពួកគេបានលាតសន្ធឹងពីខាងត្បូងរហូតដល់ផ្នែកមួយនៃ
សមុទ្រប្រៃ ចាប់ពីកំពូលភ្នំដែលនាំទៅខាងត្បូង។ ហើយវាកន្លងផុតទល់មុខនៃការឡើង
អាប្រាប៊ីន ហើយដើរជុំវិញស៊ុណា ហើយឡើងពីខាងត្បូងលើការដេសបាណេ ហើយ
ចេញទៅហេស្រូន ហើយឡើងទៅក្នុងអាដា ហើយចេញទៅខាងលិចការដេស។ ហើយ
ទៅចេញលើសែលម៉ូណា ហើយឆ្លងកាត់រហូតដល់ជ្រលងភ្នំអេហ្ស៊ីប ហើយការចេញ
នៃព្រំដែនរបស់វានឹងនៅលើសមុទ្រ នេះគឺជាព្រំដែនរបស់ពួកគេពីខាងត្បូង។

ហើយព្រំដែនខាងកើតគឺសមុទ្រអ៊ីប៊ីលទាំងអស់រហូតដល់ទន្លេយ៉ែរដាន់។ ហើយ
ព្រំដែនរបស់ពួកគេនៅខាងជើង និងពីកំពូលសមុទ្រ និងពីផ្នែកទន្លេយ៉ែរដាន់។ ព្រំដែន

ឡើងទៅលើបេតិកភ័ណ្ឌ ហើយឆ្លងកាត់ពីខាងជើងទៅលើបេតិកភ័ណ្ឌ ហើយឡើងទៅ
ដល់ថ្នល់បែកកូនរូបិយ ហើយព្រំដែនឡើងទៅទីបួននៃជ្រលងភ្នំភ្នំភ្នំ ហើយ
ចុះមកលើហ្នឹងហ្នឹង ដែលស្ថិតទល់មុខផ្លូវឡើងអាខុមមីម ដែលស្ថិតនៅខាងត្បូង
ជ្រលងភ្នំ ហើយឆ្លងកាត់ទៅកាន់ទឹកនៃប្រភពព្រះអាទិត្យ ហើយច្រកចេញរបស់វានឹង
ជាប្រភពរូបិយ ហើយព្រំដែនឡើងទៅជ្រលងភ្នំអេននុម នៅលើខ្នងរបស់យេប៊ូ
អ៊ីសពីខាងត្បូង នេះគឺជាយេរូសាឡឹម ហើយព្រំដែនឆ្លងកាត់ទៅលើកំពូលភ្នំ ដែល
ស្ថិតនៅតាមផ្នែកមុខនៃជ្រលងភ្នំអេននុមឆ្ពោះទៅសមុទ្រ ដែលស្ថិតនៅផ្នែកដីវាជាអ៊ីន
នៅខាងជើង។ ហើយព្រំដែននោះឆ្លងកាត់ពីកំពូលភ្នំទៅប្រភពទឹកណាផូ ហើយឆ្លង
កាត់ទៅកាន់ភ្នំអេត្រូន ហើយនឹងនាំព្រំដែនទៅកាន់បាណាល ដែលជាក្រុងយ៉ារីម។
ហើយព្រំដែននឹងដើរជុំវិញពីបាណាលលើសមុទ្រ ហើយនឹងឆ្លងកាត់ទៅភ្នំអាសារនៅ
ខាងខ្នងទីក្រុងជានីនពីខាងជើង នេះគឺជាខាសទ្រូន ហើយនឹងចុះទៅកាន់ទីក្រុងព្រះអា
ទិត្យ ហើយនឹងឆ្លងកាត់ទៅខាងត្បូង។ ហើយព្រំដែននោះឆ្លងកាត់តាមខាង
ក្រោយអេក្រូនទៅខាងជើង ហើយនឹងចេញទៅកាន់សុកកុត ហើយនឹងឆ្លងកាត់ព្រំដែន
ទៅខាងត្បូង ហើយនឹងចេញទៅលើលេបណា ហើយចំណុចចេញនៃព្រំដែននឹងស្ថិត
នៅលើសមុទ្រ។ ហើយព្រំដែនរបស់ពួកគេពីសមុទ្រ គឺសមុទ្រដ៏ធំនឹងកំណត់ព្រំដែន។
នេះជាព្រំដែនកូនឯយូដាជុំវិញតាមកុលសម្ព័ន្ធរបស់ពួកគេ។

ហើយទៅកាន់ខាលែប កូនប្រុសយេផូណេ បានឱ្យផ្នែកមួយនៅកណ្តាលកូន
ប្រុសយូដា ដោយសារតែបញ្ជារបស់ព្រះ ហើយយេស៊ូអាបានឱ្យទីក្រុងអាបុក រាជធានី
របស់អាណា ទៅគាត់ នេះគឺជាហេប្រូន។ ហើយកាលែប កូនប្រុសយេផូណេ បាន
បំផ្លាញចោលទាំងស្រុងពីទីនោះ នូវកូនប្រុសទាំងបីរបស់អាណា គឺសូស៊ី ថាលីម
និងអាហ៊ីម៉ាន។ ហើយកាលែបបានឡើងទៅពីទីនោះលើអ្នករស់នៅក្នុងដាប៊ីរ ឯ
ឈ្មោះដាប៊ីរមីមុនគឺទីក្រុងអេក្រូន។

ហើយកាលែបបាននិយាយថា អ្នកណាដែលនឹងយកហើយវាយប្រហារទីក្រុងនៃ
អេក្រូនហើយកាន់កាប់វា ខ្ញុំនឹងឱ្យកូនស្រីខ្ញុំឈ្មោះអាត់សាដល់គាត់ជាប្រពន្ធ។
ហើយប្រាមូនីអែល កូនប្រុសរបស់ខេណេស ដែលជាបងប្អូនរបស់ខាលែប បានយក
នាង ហើយគាត់បានប្រគល់កូនស្រីរបស់គាត់ឈ្មោះអាសខានឱ្យជាប្រពន្ធ។ ហើយវា
បានកើតឡើងនៅពេលនាងចេញទៅ ហើយនាងបានប្រឹក្សាទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំនឹងសុំដីពី
ឪពុករបស់ខ្ញុំ ហើយនាងបានស្រែកចេញពីលា ហើយកាឡែបបាននិយាយទៅនាងថា៖
អ្វីជាបញ្ហារបស់អ្នក? ហើយនាងបាននិយាយទៅគាត់ថា៖ សូមប្រទានពរដល់ខ្ញុំ

ដោយសារអ្នកបានឱ្យដីនៃហ្គេបដល់ខ្ញុំ សូមប្រទានបុត្រថាទីសដល់ខ្ញុំផង។ ហើយគាត់
បានប្រទានគោណាមឡានខាងលើ និងគោណាមឡានខាងក្រោមដល់នាង។

នេះជាមរតកកុលកូនយូដា។ ទីក្រុងរបស់ពួកគេបានក្លាយជាទីក្រុងនៅជិត
កុលសម្ព័ន្ធកូនប្រុសយូដា នៅលើព្រំដែនអេដ៊ុម នៅលើវាលរហោស្ថាន
និងបាសេលេអែល និងអាវ៉ា និងអាស្ថូរ។ និង អ៊ីកាំ និង រេកម៉ា និង អាវូអែល។ និង
កាដេស និង អាស្ថូរវិយ៉ូណាអ៊ីន និង ម៉ែណាម។ និង បាលម៉ាណា និងភូមិទាំងអស់របស់
ពួកគេ និង ទីក្រុងអាសេរ៉ូន នេះគឺអាស្ថូរ និង សេន និង សាលម៉ា និង ម៉ូឡូដា និង
សេរី និង បាអាឡាថ។ និង ខូឡាសេអូឡា និង បេអ៊ីសេបា និង ភូមិរបស់ពួកគេ និង
កន្លែងស្នាក់នៅរបស់ពួកគេ។ បាឡា និង បាកុក និង អាស្ថូម និង អែលប៊ូដាដ និង
បេថែល និង ហ៊ីរម៉ា។ និង ស៊ីត្លាក និង ម៉ាការីម និង សេថេណាក។ និង ឡូបូស សាលេ
និង អេរ៉ូម៉ូត ជាទីក្រុងត្រៃប្រាំបួន រួមជាមួយភូមិរបស់ពួកគេ។

នៅក្នុងទំនាបមានអាស្ថាសុល ស្វីវ៉ា និងអេស្ថាសុល។ ហើយ បានដេរ និងបាន
លាត និងអ៊ីលូថូថ និងទីបំផ្លាស់ និង យេរម្យូថ និង អូដុលឡាម និង មេមប្រា និង សាអូយូ
និង អ៊ីយ៉ាហ្គេកា។ និង សាការីម និង ហ្គាដេវ៉ា និងទីវាលកសិដ្ឋានរបស់វា ជា
ទីក្រុងដប់បួន និងភូមិរបស់ពួកគេ។ សេណេហ៍ អាដាសាន់ និងម៉ាហ្គាដាល់ប្លង់ និង
ដាឡាដ និង មីសេផា និង អ៊ីយ៉ាកាអែអែល។ និង Basedoth និង Ideadalea និង
Chabra និង Maches និង Maachos។ និង គេដ័រ បាហ្គឺអែល ណូម៉ាន់ និង
ម៉ាយេដាន់ ជាទីក្រុងចំនួនដប់ប្រាំមួយ រួមទាំងភូមិរបស់ពួកគេ។ លីបណា និង អ៊ីថាក
និង អេណុក និង 'Iqvà និង Nasib។ និង Keilam និង Akiezi និង Kezib និង
Bathesar និង Ailom ទីក្រុងទាំងដប់ និងភូមិរបស់ពួកគេ អេក្រុន ភូមិទាំងអស់
របស់វា និងកន្លែងស្នាក់នៅទាំងអស់របស់ពួកគេ ពីក្រុងអេក្រុនដល់ហ្គេមណា និង
ទីក្រុងទាំងអស់ដែលនៅជិតអាសេដុត និងភូមិទាំងអស់របស់ពួកគេ អាស៊ីដុត និងភូមិ
របស់វា និងកន្លែងស្នាក់នៅរបស់វា ហ្គាហ្គា និងភូមិរបស់វា និងកន្លែងស្នាក់នៅរបស់វា
រហូតដល់ទន្លេនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយសមុទ្រដីធំជាព្រំដែន។

ហើយនៅក្នុងតំបន់ភ្នំមាន សាមីរ យេធើរ និងសូកា ហើយវេនណា ហើយទីក្រុង
នៃអក្សរ គឺដេបើរ និង អាណាន និង អេសេ និង ម៉ាន និង អ័យសាម និង គោសេម ហាលូ
ហាល្គូ និង ហ្គីឡាម ជាទីក្រុងដប់មួយ រួមទាំងភូមិនានារបស់ពួកគេ Airem និង
Remna និង Soma ហើយ យេម៉ាអ៊ីន បែថាឆូ និង ផាកូអា និង អ៊ីម៉ា និងក្រុងអាបុក
នេះគឺហេប្រួន និងស្វីវ៉ាត ជាក្រុងប្រាំបួន និងកសិដ្ឋានរបស់ពួកគេ។ ម៉ាអន, ការីមេល,

ស៊ីផ, និង យូថា, និង យ៉ារីយ៉ែល និង អាវីកាំ និង ហ្សាកាណាអ៊ីម។ និង ប៊ីបាអា និង ផឹមណា ជាទីក្រុងប្រាំបួន និងភូមិរបស់ពួកគេ អែទ្រូអា បេតស៊ីវ និង ហ្គេដូន។ និង ម៉ាហ្គាវ៉ូត និង បេថានាំ និង ថេគូម ទីក្រុងចំនួនប្រាំមួយ និងភូមិរបស់ពួកគេ Kiriath baal នេះគឺជាទីក្រុង Jarim និង Sotheba ជាទីក្រុងពីរ និងភូមិតូចរបស់ពួកគេ។ និង ប៉ាដាហ្គីស និង ថាវ៉ាបាម និង អ៊ីណូន។ និង អាយ៉ូយីយ៉ូហ្សា និង ណាហ្សាហ្សូន និង ក្រុងទាំងនោះ គឺ សាដូន និង អាកាដេស ក្រុងចំនួនប្រាំពីរ និង ភូមិទាំងនោះរបស់ ពួកគេ។

ហើយជនជាតិយេហ្វូសបានរស់នៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយកូនរបស់យូដា មិនអាចបំផ្លាញពួកគេបានទេ ហើយជនជាតិយេហ្វូសបានរស់នៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម រហូតដល់ថ្ងៃនេះ។

១៦

ហើយវាបានកើតឡើងថា ព្រំដែនរបស់កូនប្រុសយ៉ូសែប ចាប់ពីយ៉ែរដាន់ដែលនៅ តាមយេរីកូ ពីខាងកើត ហើយនឹងឡើងទៅពីយេរីកូ ចូលទៅក្នុងតំបន់ភ្នំ គឺវាល រហោស្ថាន ទៅកាន់បេថេលលូសា។ ហើយនឹងទៅចេញទៅកាន់បេថេល ហើយនឹង ឆ្លងកាត់តាមព្រំដែនរបស់អាហាតាផី។ ហើយវានឹងឆ្លងកាត់លើសមុទ្រ លើ ព្រំដែនអាតាលីម រហូតដល់ព្រំដែនបេតហ្សូនខាងក្រោម ហើយច្រកចេញរបស់ពួកគេ នឹងនៅលើសមុទ្រ។ ហើយកូនប្រុសរបស់យ៉ូសែប គឺអេហ្សាអ៊ីម និងម៉ាណាស្សេ បាន ទទួលមរតក។

ហើយព្រំដែនរបស់កូនប្រុសអេហ្សាអ៊ីមបានកើតឡើងតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ ហើយព្រំដែននៃមរតករបស់ពួកគេបានកើតឡើងពីខាងកើតអាតាវ៉ូត និងអេរីករហូត ដល់បេតហ្សូនខាងលើ និងហ្សាហ្សាវ៉ា។ ហើយព្រំដែននឹងមកដល់សមុទ្រនៅ អ៊ីកាសមន់ពីខាងជើងមីម៉ា នឹងបត់ទៅខាងកើតដល់ចេណាសា និងសែលទ្រេស ហើយ នឹងឆ្លងកាត់ពីខាងកើតទៅអ៊ីយ៉ាណូកា។ និងទៅក្នុងម៉ាកូ និងអាតាវ៉ូត និងភូមិទាំងអស់ របស់ពួកគេ ហើយនឹងមកដល់យេរីកូ រួចនឹងចេញទៅដល់ទន្លេជ័រដាន។ ហើយព្រំដែន នឹងទៅពីផ្នូរទៅកាន់សមុទ្រលើខេលកាណា ហើយច្រកចេញរបស់ពួកគេនឹងស្ថិតនៅ លើសមុទ្រ។ នេះគឺជាមរតករបស់កូនប្រុសអេហ្សាអ៊ីមតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ។

ហើយទីក្រុងទាំងនោះដែលបានកំណត់ដាច់ដោយឡែកដល់ពូជអេកូឡូស៊ីនៅ
កណ្តាលមរតករបស់ពូជម៉ាណាស្បូ គឺទីក្រុងទាំងអស់ និងភូមិរបស់ពួកគេ។ ហើយ មិន
បានបំផ្លាញ អេកូឡូស៊ី ជនជាតិកាណាន ដែលកំពុងរស់នៅ ក្នុង ប្រទេសហ្សឺរ ហើយ បាន
រស់នៅ ជនជាតិកាណាន ក្នុង អេកូឡូស៊ី រហូតដល់ ថ្ងៃ នេះ រហូតដល់ បានឡើងទៅ
ផ្ទះរោង ស្តេច អេហ្ស៊ីប ហើយ បានយក វា ហើយ បានដុត វា ក្នុង ភ្លើង ហើយ

១៧

ហើយវាបានកើតឡើងថា ព្រំដែនរបស់កុលសម្ព័ន្ធកូនប្រុសម៉ាណាស្បូ
ដោយសារតែនេះជាកូនច្បងរបស់យូសែប គឺសម្រាប់ម៉ាក្រី កូនច្បងរបស់ម៉ាណាស្បូ
ឪពុករបស់ហ្គីលាដ ដ្បិតគាត់ជាបុរសអ្នកចម្បាំង នៅក្នុងហ្គីលាដ និងនៅក្នុងបាសាន។
ហើយវាបានកើតឡើងចំពោះកូនប្រុសរបស់ម៉ាណាស្បូដែលនៅសល់ តាមគ្រួសារ
របស់ពួកគេ គឺកូនប្រុសរបស់អ៊ិយេស៊ី និងកូនប្រុសរបស់ខេលេស និងកូនប្រុសរបស់
អ៊ិយេស៊ីយែល និងកូនប្រុសរបស់ស៊ីយេម និងកូនប្រុសរបស់ស៊ីម៉ាវីម និងកូនប្រុស
របស់អូផេរ ទាំងនេះជាបុរសតាមគ្រួសាររបស់ពួកគេ។

ហើយសាលផាអាដ កូនប្រុសរបស់ឌីផេរ មិនមានកូនប្រុសទេ ប៉ុន្តែមានកូនស្រី
ហើយនេះជាឈ្មោះកូនស្រីរបស់សាលផាអាដ គឺម៉ាអាឡា នូអា អេកឡា មែលខា
និងមើរសា។ ហើយពួកគេបានឈរនៅមុខអេលាសារជាសង្ឃ និងនៅមុខយេស៊ូ និង
នៅមុខអ្នកគ្រប់គ្រងទាំងនោះ ដោយនិយាយថា៖ ព្រះបានបង្គាប់តាមរយៈដៃរបស់
ម៉ូសេឱ្យមរតកដល់យើងនៅក្នុងកណ្តាលបងប្អូនប្រុសរបស់យើង ហើយត្រូវបានប្រទាន
ដល់ពួកគេនូវចំណែកតាមរយៈបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងចំណែកបងប្អូនប្រុស
របស់ឪពុករបស់ពួកគេ។ ហើយឪពុករបស់ពួកគេបានធ្លាក់ចុះពីអាណាស់ និងវាល
ទំនាបឡាបែក ចេញពីផែនដីគឺលាអាដ ដែលនៅហួសពីទន្លេយ៉ារដាន់ ដោយសារកូន
ស្រីរបស់កូនប្រុសម៉ាណាស្បូបានទទួលមរតកនៅកណ្តាលបងប្អូនប្រុសរបស់ពួកគេ
ប៉ុន្តែដីហ្គីលាដបានក្លាយជារបស់កូនប្រុសម៉ាណាស្បូដែលនៅសល់។

ហើយវាបានកើតឡើងថា ព្រំដែនរបស់កូនប្រុសម៉ាណាស្បូគឺដេឡាទាម ដែល
ស្ថិតនៅមុខកូនប្រុសអាទាម ហើយវាទៅលើព្រំដែនលើយ៉ាមីន និងយ៉ាស៊ីប លើ
ប្រភពថាផូថ។ ទៅកាន់ម៉ាណាស្បូនឹងជា ហើយតាផែតនៅលើព្រំដែនម៉ាណាស្បូ
សម្រាប់ពូជអេកូឡូស៊ី។ ហើយព្រំដែននឹងចុះទៅលើជ្រលងភ្នំកាវ៉ាណា នៅខាងត្បូង

តាមប្រលងភ្នំយ៉ាវ៉ាវីយ៉ាវ ដើមឈើតែរេប៊ីនចូសដល់អេក្រាអ៊ីមរវាងទីក្រុងម៉ាណាសសេ ហើយព្រំដែនម៉ាណាសសេនៅខាងជើងទៅកាន់ទន្លេ ហើយចំណុចចេញរបស់វានឹងជា សមុទ្រ។ ពីខាងត្បូងទៅកាន់អេក្រាអ៊ីម និងលើខាងជើងម៉ាណាសសេ ហើយសមុទ្រនឹង ជាព្រំដែនដល់ពួកគេ ហើយលើអាសេបពួកគេនឹងជួបលើខាងជើង និងទៅកាន់អីសា ការពីខាងកើត។ ហើយម៉ាណាសសេនឹងមាននៅក្នុងអីសាការ និងក្នុងអាសេរ គឺបែបច្បាប់ និងភូមិរបស់ពួកគេ និងអ្នករស់នៅដោយ និងភូមិរបស់វា និងអ្នករស់នៅម៉ាហ្គីដូ និងភូមិ របស់វា និងទីបីនៃម៉ាផេតា និងភូមិរបស់វា។

ហើយកូនប្រុសរបស់ម៉ាណាសសេមិនអាចបំផ្លាញទីក្រុងទាំងនេះបានទេ ហើយ ជនជាតិកាណានបានចាប់ផ្តើមរស់នៅក្នុងដីនេះ។ ហើយវាបានកើតឡើង ចាប់តាំងពី ពួកកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបានឈ្នះ ហើយគេបានធ្វើឱ្យជនជាតិកាណានជាអ្នកបម្រើ ប៉ុន្តែគេមិនបានបំផ្លាញពួកគេទាំងស្រុងទេ។

ប៉ុន្តែពួកកូនប្រុសរបស់យ៉ូសេបបានឆ្លើយតបទៅកាន់យ៉ូស៊ូអាថា៖ ហេតុអ្វីបានជា លោកបានប្រគល់ឱ្យយើងនូវចំណែកមរតកតែមួយ និងដីវាសតែមួយ? ខ្ញុំជាប្រជាជនដ៏ ច្រើន ហើយព្រះបានប្រទានពរដល់ខ្ញុំ។ ហើយយ៉ូស៊ូអាបាននិយាយទៅពួកគេថា ប្រសិនបើអ្នកជាប្រជាជនច្រើន ចូរឡើងទៅក្នុងព្រៃហើយសម្អាតដីសម្រាប់ខ្លួនអ្នក ប្រសិនបើអ្នកអេក្រាអ៊ីមរិតត្បិតអ្នក។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា៖ ភ្នំអេក្រាអ៊ីមមិនពេញ ចិត្តដល់យើងទេ ហើយជនជាតិកាណានដែលរស់នៅក្នុងវានៅបេតសាន និងក្នុងភូមិ របស់វានៅក្នុងប្រលងយេស្រាអែលមានសេះជ្រើសរើស និងដែក។ ហើយយ៉ូស៊ូបាន និយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសរបស់យ៉ូសេបថា៖ ប្រសិនបើអ្នកជាប្រជាជនដ៏ច្រើន ហើយមានកម្លាំងដ៏ធំ នោះអ្នកនឹងមិនមានចំណែកតែមួយទេ។ ព្រោះព្រៃនឹងជារបស់ អ្នក ដ្បិតវាជាព្រៃ ហើយអ្នកនឹងសម្អាតវា ហើយវានឹងជារបស់អ្នក ហើយនៅពេលណា អ្នកបំផ្លាញជនជាតិកាណានទាំងស្រុង ទោះបីជាសេះដែលបានជ្រើសរើសគឺជារបស់ គាត់ក៏ដោយ អ្នកនឹងមានឈ្នះលើគាត់។

១៨

ហើយក្រុមជំនុំកូនឲ្យអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ត្រូវបានប្រជុំគ្នានៅស៊ីឡូ ហើយគេបាន ដាក់តង់នៃសក្ខីកម្មនៅទីនោះ ហើយដីនោះត្រូវបានកាន់កាប់ដោយពួកគេ។

ហើយកូនប្រុសរបស់អីស្រាអែលដែលមិនទាន់បានទទួលមរតកនៅសល់ប្រាំពីរ
កុលសម្ព័ន្ធ។ ហើយយ៉ូស៊ីអានិយាយទៅកាន់កូនប្រុសអីស្រាអែលថា៖ របូតដល់
ពេលណាទើបអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វេសប្រហែសក្នុងការទទួលមរតកដ៏ដែលព្រះអម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងបានប្រទានឱ្យ? ចូរផ្តល់បុរសចំនាត់ពីកុលសម្ព័ន្ធនីមួយរបស់
អ្នករាល់គ្នា ហើយបន្ទាប់ពីបានក្រោកឡើង ឲ្យពួកគេឆ្លងកាត់ទឹកដី និងឲ្យពួកគេ
ពណ៌នាវានៅចំពោះមុខខ្ញុំ ដូចដែលវាចាំបាច់ត្រូវបែងចែកវា។ ហើយពួកគេបានឆ្លង
កាត់ទៅរកគាត់។ ហើយប៉ានបែងចែកដល់ពួកគេជាប្រាំពីរផ្នែក។ យូដាសនឹងឈរនៅ
ព្រំដែនរបស់ពួកគេខាងត្បូង ហើយកូនប្រុសរបស់យ៉ូសែបនឹងឈរនៅខាងជើងរបស់
ពួកគេ។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាចែកដីជាប្រាំពីរផ្នែក ហើយយកមកទីនេះមកកាន់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ
នឹងយកចំណែកចេញឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅមុខព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង។ មិន
ដ្បិត គឺ ចំណែក ទៅកាន់ ពួកកូនប្រុស លេវី ក្នុង ទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ត្រូវទិញជាចារ្យ
ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ ចំណែក របស់គាត់ និង ហ្គាដ និង រូបិន និង ពាក់កណ្តាល កុលសម្ព័ន្ធ
ម៉ាណាស្ស

ហើយអ្នកបុរសទាំងនោះបានក្រោកឡើងហើយទៅ ហើយយ៉ូស៊ីអានិយាយទៅ
កាន់អ្នកបុរសដែលកំពុងធ្វើដំណើរដើម្បីស្វែងដីដោយនិយាយថា៖ ចូរទៅហើយស្វែងដី
ហើយមកទៅកាន់ខ្ញុំ ហើយនៅទីនេះខ្ញុំនឹងយកចំណែកចេញឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅចំពោះ
មុខព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងស៊ីឡូ។ ហើយពួកគេបានទៅ ហើយបានឆ្លងកាត់ដី ហើយបាន
ឃើញវា ហើយបានសរសេរវាតាមក្រុងប្រាំពីរផ្នែកទៅក្នុងសៀវភៅ ហើយបាននាំយក
ទៅកាន់យ៉ូស៊ីអានិយាយទៅ ហើយយ៉ូស៊ីអានិយាយបោះចំណែកឱ្យពួកគេនៅស៊ីឡូ នៅចំពោះព្រះ
ភក្ត្រព្រះអម្ចាស់។

ហើយឈ្មោះ កូលប៉ូន្តានបេនយ៉ាមិនត្រូវបានចាប់ផ្តោតជាដំបូងតាមគ្រួសាររបស់
ពួកគេ ហើយព្រំដែនដីដែលពួកគេទទួលបានស្ថិតនៅកណ្តាលកូនចេហ្វូដា និង
កូនចេហ្វូសែប។

ហើយព្រំដែនរបស់ពួកគេបានកើតឡើងពីខាងជើង ពីហ្សកដាន ព្រំដែននឹងឡើង
ទៅតាមខ្នងយេរិកូពីខាងជើង ហើយនឹងឡើងទៅលើភ្នំលើសម្បទេ ហើយចំណុចចេញ
របស់វានឹងជាម៉ាបដាវីទីសេចូម។ ហើយព្រំដែននឹងឆ្លងកាត់ពីទីនោះទៅលូសា
នៅលើខ្នងលូសា ពីខាងត្បូងរបស់វា នេះគឺជាបេថេល ហើយព្រំដែននឹងចុះទៅម៉ាតា
រ៉ូបអូរេក នៅលើតំបន់ភ្នំ ដែលស្ថិតនៅខាងត្បូងបេថេហ្វូនខាងក្រោម។

ហើយព្រំដែនទាំងនោះនឹងឆ្លងកាត់ និងឆ្លងកាត់លើផ្នែកដែលមើលពីសមុទ្រ ពី ខាងត្បូង ពីភ្នំលើមុខបេចហ្សុនខាងត្បូង ហើយច្រកចេញរបស់វានឹងទៅ កាន់កាំរាថបាណាល នេះគឺកាំរាថយ៉ាវីម ទីក្រុងកូនជូដា នេះគឺផ្នែកឆ្ពោះទៅសមុទ្រ។

ហើយផ្នែកនោះទៅកាន់ខាងត្បូងពីផ្នែកកាំរាថបាណាល ហើយនឹងឆ្លងកាត់ព្រំដែន ទៅក្នុងហ្គាស៊ីន លើប្រភពទឹកណាផ្តុំ។ ហើយព្រំដែនទាំងនោះនឹងចុះទៅក្រោមលើផ្នែក នេះ គឺតាមទ្រវែងមុខជ្រលងភ្នំសោននាំ ដែលស្ថិតនៅផ្នែកអេមែកវ៉ាផាអ៊ិនខាងជើង ហើយនឹងចុះទៅក្រោមតាមហ្គេអេននាលើខ្នងយេប៊ូសែខាងត្បូង នឹងចុះទៅក្រោមដល់ ប្រភពរ៉ូហ្គូល។ ហើយវានឹងឆ្លងកាត់លើប្រភពទឹកបេតសេមេស ហើយនឹងឆ្លងកាត់លើ ហ្គាលីឡូត ដែលស្ថិតទ្រវែងមុខនឹងផ្លូវឡើងអេម៉ាមីន ហើយនឹងចុះទៅលើច្រកយ៉ូនរបស់ កូនប្រុសរូបិស។ ហើយនឹងឆ្លងកាត់តាមខ្នងបេម៉ាវ៉ាបាពីខាងជើង ហើយនឹងចុះទៅលើ ព្រំដែននៅខ្នងសមុទ្រពីខាងជើង។ ហើយច្រកនៃព្រំដែននឹងស្ថិតនៅលើកំពូលនៃ សមុទ្រអំបិលនៅខាងជើង ទៅកាន់ផ្នែកនៃហ្សកដាន់ពីខាងត្បូង។ នេះគឺជាព្រំដែនពី ខាងត្បូង។

ហើយទន្លេយ៉ាវនាន់នឹងកំណត់ព្រំដែនពីភាគខាងកើត។ នេះជាមរតករបស់កូន ប៉ុន្សាមីន ព្រំដែនរបស់វាជុំវិញតាមត្រកូល។

ហើយទីក្រុងនានារបស់កូនចៅបែនយ៉ាមីនតាមត្រកូលរបស់ពួកគេគឺ យេវីកូ បេធរៃហ្គេ និងអាមេកាស៊ីស និង បែម៉ាបាវ៉ា និង សាវ៉ៃ និង បេសាណា។ និង អៀន និង ផាវ៉ា និង អេក្រាថា។ និង កាវ៉ាផា និង កេភីវ៉ា និង ម៉ូនី និង ហ្គីបេអា ជាទីក្រុងដប់ពីរ និង ភូមិរបស់ពួកគេ។ គឺបេអូន វ៉ាម៉ា និងបេអេវ៉ូថា និង Mass និង Miron និង Amok។ ហើយភីវ៉ា កាផាន ណាកាន ហ្សូលេកាន និងថាអេឡា។ ហើយ យេប៊ូសែ នេះ គឺជា យេរូសាឡឹម ហើយ ហ្គាបាអូត យ៉ាវីម ក្រុង ដប់បី ហើយ ភូមិ របស់ពួកគេ នេះ មរតក កូន បែនយ៉ាមី

១៩

ហើយចំណែកទីពីរបានចេញទៅដល់ពួកកូនប្រុសស៊ីមេអូន ហើយមរតករបស់ ពួកគេបានកើតឡើងនៅកណ្តាលចំណែករបស់ពួកកូនប្រុសយូដា។ ហើយចំណែក របស់ពួកគេបានកើតឡើងគឺ បេរសាបេ សាម៉ា និងកាឡាដាំ។ ហើយអាសូឡា បូឡា និង

យ៉ាសុន។ និង អេរចូឡា និង ផែនការ និង ហ៊ែរម៉ា។ និង ស៊ីសេឡាក និង បែបម៉ាយេវ៉ែប និង សារស៊ីស៊ីន។ ហើយបាចារ៉ូត ហើយវាលរបស់ពួកគេ ទីក្រុងដប់បី ហើយភូមិរបស់ ពួកគេ។ ស្លៀម ក្តៅ យេធីរ និងសូត ជាទីក្រុងបួន និងភូមិទាំងអស់របស់ពួកគេ។ ជុំវិញ ទីក្រុងរបស់ពួកគេរហូតដល់បាឡាឡាក់ ធ្វើដំណើរទៅបាមេមតាមខាងត្បូង នេះគឺជា មរតករបស់កុលបុត្រស៊ីមេអូនតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ។ មរតករបស់កុលបុត្រស៊ីមេអូន មកពីឆ្នោតរបស់យូដា ដោយសារចំណែករបស់បុត្រយូដាធំជាងចំណែករបស់ពួកគេ ហើយបុត្រស៊ីមេអូនបានទទួលមរតកនៅកណ្តាលឆ្នោតរបស់ពួកគេ។

ហើយឆ្នោតទីបីបានចេញទៅឱ្យសេប៊ូឡូនតាមកុលរបស់ពួកគេ ព្រំដែននៃមរតក របស់ពួកគេនឹងជាអេសេដេកហ្គេឡា ព្រំដែនរបស់ពួកគេ។ សមុទ្រ និងម៉ាហ្គែលដា ហើយនឹងភ្ជាប់គ្នានៅលើបេថារ៉ាបា ចូលទៅក្នុងជ្រលងភ្នំ ដែលស្ថិតនៅខាង មុខយេកណាម។ ហើយបានត្រឡប់ពីសេខូក ចេញពីទល់មុខខាងកើតបេតសេមេស លើព្រំដែនខាសេឡូតអាយ៉ែត ហើយនឹងឆ្លងកាត់លើដាប៊ីរ៉ូត ហើយនឹងឡើង ទៅលើផ្កាហ្គែរ ហើយពីទីនោះ វានឹងដើរជុំវិញពីទិសឆ្វេងទៅខាងកើតឆ្ពោះទៅ ហ្គេបេរ ទៅទីក្រុងកាតាសេម ហើយនឹងឆ្លងកាត់ទៅរឹមម៉ូណាដល់ថ្មនៃច្រាំងថ្ម។ ហើយ ព្រំដែននឹងដើរជុំវិញទៅខាងជើងលើហាម៉ាត ហើយច្រកចេញរបស់ពួកគេនឹងនៅលើ ស៊ីឡូន។ និង កាតាណាម និង ណាបាអាស និង ស៊ីម៉ូន និង យេរីកូ និង បែបម៉ាន។ នេះ ជាមរតករបស់កុលសម្ព័ន្ធកូនប្រុសសេប៊ូឡូនតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ គឺទីក្រុងនិងភូមិ របស់ពួកគេ។

ហើយឆ្នោតទីបួនបានចេញទៅកាន់អ៊ីសាការ។ ហើយព្រំដែនរបស់ពួក គេគឺយ៉ាហ្គែរ ខាសាឡូត និងស្វីណាំ។ និង អាជីន និង ស៊ីអូណា និង រេអេរ៉ូត និង អាណាយេរ៉េត។ និង ដាប៊ីរ៉ូន និង គីសូន និង រេបេស។ និង រេមម៉ាស និង អ៊ីអ៊ិន និង តុមម៉ាន និង អែម៉ារុក និង ប៊ែរសាផេស។ ហើយព្រំដែននឹងភ្ជាប់លើហ្គាតបោរ និងលើ សាលីមតាមសមុទ្រ និងបេតសេមេស ហើយយំរដាន់នឹងជាចំណុចចេញនៃព្រំដែន របស់គាត់។ នេះជាមរតកកុលសម្ព័ន្ធកូនស្យាការតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ ទីក្រុងនិងភូមិរបស់ ពួកគេ។

ហើយចាប់ឆ្នោតលើកទីប្រាំបានចេញសម្រាប់អាស៊ីរតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ។ ហើយព្រំដែនរបស់ពួកគេគឺ ឯក្សេលេកេថ និងអាលេហ្វ និងបែបូក និងកេអាហ្វ។ ហើយអេលីម៉ែលេក អាមីអែល ម៉ាអាសា ហើយនឹងភ្ជាប់ទៅកាន់ម៉ែលតាមសមុទ្រ ហើយទៅស៊ីម៉ូន និងឡាបាណាត។ ហើយវានឹងត្រឡប់ពីខាងកើតព្រះអាទិត្យ

និងបេធិប្បណេត ហើយនឹងភ្ជាប់ទៅសេចក្តីឡាន និងអេកហ្គេ និងភាវាដែលតាមខាង
ជើង ហើយនឹងចូលព្រំដែនសាកថែបែបមេ នឹងអំណាចដែល ហើយនឹងឆ្លងកាត់ទៅ
ក្នុងយូបាម៉ាសូមែល។ ហើយបានមក ហើយវាហាប ហើយខ្ញុំបានចង់ចាប់អារម្មណ៍
ហើយកាន់បាន រហូតដល់ស៊ីដូនដីធំ។ ហើយព្រំដែននឹងត្រឡប់ទៅវាម៉ា និងរហូតដល់
ប្រភពម៉ាស្តាសាត និងនៃជនជាតិទីរ ហើយព្រំដែននឹងត្រឡប់លើយ៉ាស៊ីហ្វ ហើយប្រក
ចេញរបស់វានឹងជាសមុទ្រ និងអាម៉ូលែប និងអេកហ្គេ និង អាគូប និង អាផេក និង
វាអូ។ នេះជាមរតកកុលបុត្រអាសេរតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ ទីក្រុងនិងភូមិរបស់ពួកគេ។

ហើយឆ្នោតទីប្រាំមួយបានធ្លាក់ទៅលើណាផតាលី។ ហើយព្រំដែនរបស់ពួកគេ
បានក្លាយជា ម៉ូឡា និងម៉ូឡា និងបេសេមីន និងអាមេ និងណាបុក និងអីផថាមែ រហូត
ដល់ដូដា ហើយផ្លូវចេញរបស់គាត់បានក្លាយជាយំរដាន។ ព្រំដែននឹងត្រឡប់ទៅសមុទ្រ
នៅអាម៉ាបោរ ហើយនឹងឆ្លងកាត់ពីទីនោះទៅអីយ៉ាកាណា ហើយនឹងភ្ជាប់ជា
មួយសេចក្តីឡានពីខាងត្បូង ហើយអាសេរនឹងភ្ជាប់តាមសមុទ្រ ហើយយំរដាននៅខាង
កើតព្រះអាទិត្យ។

ហើយក្រុងជ្រុងទាំងនោះនៃជនជាតិទីរីយ៉ាន គឺទីរ៉ូស និងអូម៉ាថាដាកេត
និងកេណេរេត និង អាម៉ាត់ និង អាវ៉ាដែល និង អាសូរ។ និង ពាង និង អាសារីយ៉ូន និង
ប្រភព អាសូរ។ និង កេរ៉ូអេ និង មេហ្គាឡាអារីម និង បែថាមេ និង មេសាមីស។ នេះជា
មរតករបស់កុលបុត្រនាផតាលី។

ហើយចំណែកទីប្រាំពីរបានធ្លាក់ទៅដល់ដាន។ ហើយព្រំដែនរបស់ពួកគេគឺ
សាវ៉ាត និងអាសា និងទីក្រុងសាំម៉ោស។ និង សាឡាមីស និង អាម៉ូន និង ស៊ីឡាថា និង
បានយក ទីមណា និង អេក្រុន និង អាស៊ីកាថា និង បេហ្គេតន និង ហ្គេបេអេឡាន និង
អាហ្សូរ និង បាណែបាកាត និង ហ្គេប្រេមមន។ និង ពីសមុទ្រនៃខ្លា ជាព្រំដែនជិតនឹង
យ៉ូបា។ នេះជាមរតករបស់កុលបុត្រដាន តាមត្រកូលរបស់ពួកគេ គឺទីក្រុងរបស់ពួកគេ
និងភូមិរបស់ពួកគេ។

ហើយកូនប្រុសរបស់ដានបានទៅប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងក្រុងឡាគីស ហើយបាន
ចាប់យកវា ហើយបានវាយប្រហារវាដោយមាត់ដាវ ហើយបានរស់នៅក្នុងវា ហើយ
បានហៅឈ្មោះរបស់វាថា ឡាសេនដាន។

ហើយពួកគេបានទៅចូលកាន់កាប់យកទឹកដីតាមព្រំដែនរបស់ពួកគេ ហើយកូនប្រុសអីស្រាអែលបានប្រគល់ចំណែកមរតកដល់យេស៊ូអា កូនប្រុសណូន ក្នុងចំណោមពួកគេ។ តាមរយៈបញ្ជារបស់ព្រះ ហើយគេបានឱ្យទីក្រុងដែលគាត់បានសុំដល់គាត់ គឺចំណាសាវ៉ាក ដែលស្ថិតនៅក្នុងភ្នំអេហ្សាអ៊ីម ហើយគាត់បានសង់ទីក្រុងនោះ ហើយបានរស់នៅក្នុងវា។

នេះគឺជាការបែងចែកដែលសង្ឃរាជសាសន៍ និងយេស៊ូកូនរបស់នូន និងអ្នកគ្រប់គ្រងនៃគ្រួសារក្នុងកុលសម្ព័ន្ធអ៊ីស្រាអែលបានប្រគល់ជាមរតកតាមចំណែកក្នុងទីក្រុងស៊ីឡុងចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ នៅក្បែរទ្វារនៃតង់សក្ខីកម្ម ហើយពួកគេបានទៅចូលកាន់កាប់វា។

២០

ហើយព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់យ៉ូស៊ីអាថា និងយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសក្រសែលថា៖ ចូរឱ្យទីក្រុងជម្រកទាំងនោះ ដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាតាមរយៈម៉ូសេ។ ជម្រកសម្រាប់អ្នកសម្លាប់ដែលបានវាយប្រហារព្រលឹងដោយមិនចេតនា ហើយទីក្រុងទាំងនោះនឹងជាជម្រកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នកសម្លាប់នឹងមិនស្លាប់ដោយអ្នកសងសឹកឈាមរហូតដល់គាត់ឈរនៅមុខសភាដើម្បីការជំនុំជម្រះ។ ហើយគាត់បានចែកចាយទីក្រុងកាដេសនៅក្នុងតំបន់កាលីឡេនៅលើភ្នំណាផតាលី និងទីក្រុងស៊ីឡុងនៅលើភ្នំអេហ្សាអ៊ីម និងទីក្រុងអារបុក ដែលជាទីក្រុងហេប្រូន នៅលើភ្នំយូដា។

ហើយ នៅ ទៅ ខាងលើ នៃ ទី យ៉ែរដាន់ បានឱ្យ ប្រុសរ នៅ ទី វាលរហោស្ថាន នៅ ទៅ វាលទំនាប ពី នៃ ទី កុលសម្ព័ន្ធ រូបិន ហើយ អាវេម៉ូត នៅ ទី ហ្គីលាដ ពី នៃ ទី កុលសម្ព័ន្ធ ហ្គាដ ហើយ ទី ហ្គូឡុង នៅ ទី បាស

ទាំងនេះគឺជាក្រុងទាំងឡាយដែលបានកំណត់ទៅកាន់កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់អ៊ីស្រាអែល និងទៅកាន់ជនបរទេសដែលកំពុងស្នាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ដើម្បីរត់ភៀសទៅទីនោះ គ្រប់អ្នកដែលវាយព្រលឹងដោយមិនចេតនា ដើម្បីឱ្យមិនស្លាប់ក្នុងដៃរបស់អ្នកសងសឹកឈាមរហូតដល់គាត់ឈរនៅមុខក្រុមជំនុំទៅក្នុងការជំនុំជម្រះ។

២១

ហើយ ពួកប្រធានឪពុកនៃកូនលេវី បានមកទៅកាន់អេលាសាវ សង្ឃ និងយ៉ូស៊ីអា កូននួន និងទៅកាន់ពួកប្រធានមេដឹកនាំគ្រួសារពីកុលសម្ព័ន្ធនៃអេលាវ។ ហើយខ្ញុំបាន និយាយទៅកាន់ពួកគេនៅក្នុងស៊ីឡូ ក្នុងដីកាណាន ថា៖ ព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ តាមរយៈវែដរបស់មូសេឲ្យផ្តល់ទីក្រុងដល់យើងដើម្បីស្នាក់នៅ ហើយផ្តល់ដីចិញ្ចឹមសត្វ ដល់សត្វរបស់យើង។ ហើយប្រុសៗក៏ស្រាវអែលបានឲ្យទីក្រុងនានា និងដីចិញ្ចឹមសត្វ របស់ពួកគេទៅកាន់ពួកលេវី នៅក្នុងការរំបែងចែកមរតក តាមបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់។

ហើយឆ្នោតបានចេញទៅប្រជាជនកោហាត ហើយវាបានកើតឡើងចំពោះកូន ប្រុសរបស់អេវ៉ាន ដែលជាសង្ឃនៃលេវី ពីកុលយូដា និងពីកុលស៊ីមេអូន និងពីកុលបេនយ៉ាមីន តាមរយៈឆ្នោត គឺក្រុងចំនួនដប់បី។

ហើយសម្រាប់ពួកកូនប្រុសកោហាតដែលនៅសល់ ពីកុលសម្ព័ន្ធអេក្រាឆីម និងពី កុលសម្ព័ន្ធខាន និងពីកុលសម្ព័ន្ធថាណាសសេពាក់កណ្តាល បានចាប់ឆ្នោតក្រុង ចំនួនដប់។

ហើយសម្រាប់ពួកកូនប្រុសរបស់គេដសូន ពីកុលសម្ព័ន្ធអីសាការ និងពីកុលសម្ព័ន្ធ អាសេវ និងពីកុលសម្ព័ន្ធនេភថាលី និងពីកុលសម្ព័ន្ធថាណាសសេពាក់កណ្តាល នៅក្នុង បាលាន គឺមានទីក្រុងដប់បី។

ហើយសម្រាប់ពួកកូនប្រុសរបស់មេវ៉ានតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ ពីកុលសម្ព័ន្ធរូបិន និងពីកុលសម្ព័ន្ធកាដ និងពីកុលសម្ព័ន្ធសេប៊ូឡុន បានផ្តល់ដោយចាប់ឆ្នោតនូវទីក្រុងដប់ ពីរ។

ហើយ ប្រុសៗក៏ស្រាវអែលបានឲ្យទីក្រុងៗ និងដីចិញ្ចឹមសត្វរបស់ពួកគេទៅកាន់ ពួកលេវី តាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ទៅកាន់មូសេ ដោយចាប់ឆ្នោត។

ហើយកុលសម្ព័ន្ធកូនប្រុសយូដា និងកុលសម្ព័ន្ធកូនប្រុសស៊ីមេអូន និងពី កុលសម្ព័ន្ធកូនប្រុសបេនយ៉ាមីន បានឱ្យទីក្រុងទាំងនេះ ហើយត្រូវបានហៅថា ទៅកាន់ កូនប្រុសរបស់អេវ៉ានពីប្រជាជនរបស់កោហាតនៃកូនប្រុសរបស់លេវី ព្រោះថាចំណែក

បានធ្លាក់ទៅលើពួកគេទាំងនេះ។ ហើយគាត់បានឲ្យពួកគេនូវកិរិយាធាតុ ដែលជាទីក្រុងមេនៃអាណាគ គឺហេប្រួននៅក្នុងភ្នំយូដា ប៉ុន្តែដីចិញ្ចឹមសត្វជុំវិញវា។ ហើយយ៉ូស៊ុយបានប្រគល់វាលទាំងឡាយនៃទីក្រុង និងភូមិទាំងឡាយរបស់វា ទៅឱ្យកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់កាលែប ជាកូនប្រុសយេធុននេ ជាកូនស៊ូស៊ូ។

ហើយបានប្រទានដល់កូនប្រុសរបស់អេវ៉ាននូវទីក្រុងជម្រកសម្រាប់អ្នកសម្លាប់គឺទីក្រុងហេប្រួន និងតំបន់ដែលបានបំបែកចេញជាមួយនឹងទីក្រុងនោះ និងទីក្រុងលេមណា និងតំបន់ដែលបានបំបែកចេញជាមួយនឹងទីក្រុងនោះ ហើយទីក្រុងអេឡាម និងទីដែលបានកំណត់ដាច់ដោយឡែកសម្រាប់វា ហើយទីក្រុងតេម៉ា និងទីដែលបានកំណត់ដាច់ដោយឡែកសម្រាប់វា ហើយ ការសើច និងតំបន់ដែលបានកំណត់ដាច់ដោយឡែកសម្រាប់វា ហើយ ដាប៊ីរ និងតំបន់ដែលបានកំណត់ដាច់ដោយឡែកសម្រាប់វា ហើយអាសា ជាមួយនឹងទីជម្រកដែលបានបំបែកចេញសម្រាប់ក្រុងនេះ ហើយតានូ ជាមួយនឹងទីជម្រកដែលបានបំបែកចេញសម្រាប់ក្រុងនេះ ហើយបេតសេមេស ជាមួយនឹងទីជម្រកដែលបានបំបែកចេញសម្រាប់ក្រុងនេះ គឺជាក្រុងប្រាំបួនពីកុលសម្ព័ន្ធទាំងពីរនេះ។ ហើយពីកុលសម្ព័ន្ធបេនយ៉ាមីន ទីក្រុងហ្គាបាសូន និងទីជុំវិញដែលបានបំបែកសម្រាប់ទីក្រុងនេះ និងទីក្រុងហ្គាថេត និងទីជុំវិញដែលបានបំបែកសម្រាប់ទីក្រុងនេះ ហើយអាណាមូថ និងទឹកដីជុំវិញ ហើយហ្គាម៉ាឡា និងទឹកដីជុំវិញ ជាក្រុងចំនួនបួន។ ទីក្រុងទាំងអស់របស់កូនប្រុសអេវ៉ាន ដែលជាសង្ឃ មានដប់បីទីក្រុង។

ហើយសម្រាប់ប្រជាជនកូនប្រុសកោហាតដែលជាអ្នកលេវីដែលនៅសល់ពីកូនប្រុសកោហាត ទីក្រុងរបស់សង្ឃរបស់ពួកគេបានកើតមានពីកុលសម្ព័ន្ធអេប្រាស៊ីម។ ហើយពួកគេបានឲ្យដល់ពួកគេនូវទីក្រុងជម្រកសម្រាប់អ្នកសម្លាប់គឺទីក្រុងស៊ីខឹម និងទីតាំងដែលបានបំបែកចេញសម្រាប់វា ហើយហ្គាសារ៉ា និងទីតាំងជុំវិញវា និងទីតាំងដែលបានបំបែកចេញសម្រាប់វា។ ហើយបេថហ្វ័រ និងក្រុងដែលបានកំណត់ដាច់ដោយឡែកទាំងនេះ ចំនួនបួន។ ហើយពីកុលសម្ព័ន្ធដាន គឺទីក្រុងអែលកូថែម និងទីដែលបានកំណត់ដាច់ដោយឡែកសម្រាប់វា និងទីក្រុងហ្គេម៉ាន និងទីដែលបានកំណត់ដាច់ដោយឡែកសម្រាប់វា ហើយអាយ៉ាឡូន និងទីដែលបានបំបែកចេញសម្រាប់វា ហើយហ្គេម៉េស្ទេន និងទីដែលបានបំបែកចេញសម្រាប់វា ជាក្រុងបួន។ ហើយពីកុលសម្ព័ន្ធបាក់កណ្តាល គឺទីក្រុងតានាគ និងទីដែលបានបំបែកចេញសម្រាប់ទីក្រុងនេះ និងទីក្រុងអៀបាថា និងទីដែលបានបំបែកចេញសម្រាប់ទីក្រុងនេះ សរុបជា

ក្រុងពីរ។ ក្រុងទាំងអស់ចំនួនដប់ និងទឹកដីដែលបានកំណត់ចេញសម្រាប់ពួកគេ ត្រូវបានប្រគល់ទៅឱ្យគ្រួសារកូនចៅកោហតដែលនៅសល់។

ហើយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសគេដទៃ ពួកលេវី ពីកុលម៉ាណាស្សេពាក់កណ្តាល គឺពួកក្រុងដែលបានកំណត់សម្រាប់អ្នកដែលបានសម្លាប់ ក្រុងហ្គឡុងនៅក្នុងបាសាន និងដីដែលបានកំណត់របស់វា និងក្រុងបេសូរ៉ា និងដីដែលបានកំណត់របស់វា ជាក្រុងពីរ។ ហើយពីពួក Issachar ទី Kishon និងទីដាច់ដោយឡែកនេះ និងទី Debbā និងទីដាច់ដោយឡែកនេះ។ ហើយក្រុងរ៉ាម៉ូត និងទីដែលបានបំបែកចេញសម្រាប់វា ហើយក្រុងប្រភពអក្សរ និងទីដែលបានបំបែកចេញសម្រាប់វា ជាក្រុងចំនួនបួន។ ហើយពីកុលសម្ព័ន្ធអាសេរ គឺទីក្រុងបាសេណ្តាត និងទីដាច់ដោយឡែករបស់វា និងទីក្រុងដាប៉ុន និងទីដាច់ដោយឡែករបស់វា ហើយខេលកាត និងទីដែលបានកំណត់ចែកដាច់សម្រាប់វា ហើយរ៉ាហាប និងទីដែលបានកំណត់ចែកដាច់សម្រាប់វា ជាក្រុងបួន។ ហើយពីដើមភាគណាច់តាលី គឺទីក្រុងដែលបានកំណត់ដាច់សម្រាប់អ្នកបានសម្លាប់ គឺការដេសនៅក្នុងកាលីឡេ និងទីដែលបានកំណត់ដាច់របស់វា ហើយហាំម៉ូត និងទីដែលបានកំណត់ដាច់របស់វា ហើយការតាន និងទីដែលបានកំណត់ដាច់របស់វា ជាទីក្រុងបី។ ក្រុងទាំងអស់នៃហ្វេដសូនតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ មានដប់បីក្រុង។

ហើយសម្រាប់ប្រជាជនកូនប្រុសមេរ៉ាវី ជាឡើយដែលនៅសល់ ពីកុលសម្ព័ន្ធសេស៊ីឡាន គឺទីក្រុងម៉ាអាស និងទីវាលស្តោរបស់វា និងទីក្រុងការដេស និងទីវាលស្តោរបស់វា។ ហើយស៊ីឡា និងដីចិញ្ចឹមសត្វរបស់វា ជាទីក្រុងបី។ ហើយនៅក្រោយទន្លេយ៉ែរដាន់ តាមទិសឈរិក្ខ ពីកុលសម្ព័ន្ធរូបិន គឺទីក្រុងជម្រកសម្រាប់អ្នកសម្លាប់ គឺបូស័រ ក្នុងវាលរហោស្ថាន មីស័រ និងទឹកដីព័ទ្ធជុំវិញរបស់វា និងយ៉ាសេរ និងទឹកដីព័ទ្ធជុំវិញរបស់វា។ និង ដេកមន ជាមួយដីចិញ្ចឹមសត្វរបស់វា និង ម៉ាផា ជាមួយដីចិញ្ចឹមសត្វរបស់វា ជាទីក្រុងបួន។ ហើយពីជនជាតិហ្គាដ ទីក្រុងជម្រកសម្រាប់អ្នកសម្លាប់ និងរ៉ាម៉ូត ក្នុងហ្គីណាដ និងដីចិញ្ចឹមសត្វរបស់វា កាមីន និងដីចិញ្ចឹមសត្វរបស់វា និង ហេសបួន ជាមួយ ដីចិញ្ចឹមសត្វ របស់វា និង យ៉ាសេរ ជាមួយ ដីចិញ្ចឹមសត្វ របស់វា ជា ក្រុង ទាំងអស់ បួន។ ក្រុងទាំងអស់ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនប្រុសមេរ៉ាវីតាមត្រកូលរបស់ពួកគេ ដែលនៅសល់ពីកុលសម្ព័ន្ធលេវី គឺមានប្រាំដែនជាក្រុងដប់ពីរ។

ក្រុងទាំងអស់របស់អ្នកឡើយក្នុងកណ្តាលកម្មសិទ្ធិរបស់កូនអ្នកអីស្រាអែល គឺសែសិបប្រាំបីក្រុង និងដីចិញ្ចឹមសត្វរបស់ពួកគេ។ ជុំវិញទីក្រុងទាំងនេះ គឺមានទីក្រុង និងដីចិញ្ចឹមសត្វជុំវិញទីក្រុងសម្រាប់ទីក្រុងទាំងអស់ទាំងនេះ។

ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់កស្រាអែលនូវដីទាំងអស់ ដែលទ្រង់បានសេចក្តីនឹងប្រទានដល់បិតាបុរេជាតាទាំងឡាយរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានទទួលមរតកដីនោះ ហើយបានរស់នៅក្នុងដីនោះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានសេចក្តីសម្រាកដល់ពួកគេជុំវិញ ដូចដែលព្រះអង្គបានសេចក្តីទៅកាន់បិតារបស់ពួកគេគ្មាននរណាម្នាក់កើតឡើងប្រឆាំងនឹងពួកគេពីសត្រូវទាំងអស់របស់ពួកគេឡើយ ព្រះអម្ចាស់បានប្រគល់សត្រូវទាំងអស់របស់ពួកគេទៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេ។ មិនមានពាក្យសម្តីណាមួយដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់កូនចេជនជាតិកស្រាអែលបានបរាជ័យឡើយ ទាំងអស់បានសម្រេចជាការពិត។

២២

បន្ទាប់មក យ៉ូស៊ីផាបានហៅជាមួយគ្នានូវពួកកូនប្រុសទាំងអស់ និងពួកកូនប្រុសកាត និងកុលសម្ព័ន្ធកន្លះម៉ាណាសេ ហើយគាត់បាននិយាយទៅពួកគេថា៖ អ្នករាល់គ្នាបានឮទាំងអស់គ្រប់អ្វីដែលម៉ូសេស ទាសរបស់ព្រះអម្ចាស់ បានបញ្ជាដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នាបានស្តាប់បង្គាប់តាមសំឡេងរបស់ខ្ញុំគ្រប់អ្វីដែលបានបញ្ជាដល់អ្នករាល់គ្នា។ អ្នករាល់គ្នាមិនបានបោះបង់ចោលបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នាក្នុងអំឡុងពេលជាច្រើនថ្ងៃនេះ រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះអ្នករាល់គ្នាបានរក្សាបទបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា។ កឡែកនេះ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង បានប្រទានសេចក្តីសម្រាកដល់បងប្អូនរបស់យើង តាមរបៀបដែលព្រះអង្គបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ ដូច្នេះកឡែកនេះ ម៉ូសេសអ្នករាល់គ្នាបែរត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នា និងទៅកាន់ទឹកដីនៃកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលម៉ូសេសបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នានៅភាគឆ្នាយនៃទន្លេយ៉ែរដាន។ ប៉ុន្តែ ត្រូវរក្សាយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការធ្វើតាមពាក្យបញ្ជា និងច្បាប់ដែលម៉ូសេស អ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់ បានបញ្ជាដល់យើង គឺឱ្យស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ដើរតាមគ្រប់ផ្លូវទាំងអស់របស់ទ្រង់ រក្សាពាក្យបញ្ជារបស់ទ្រង់ជាប់នឹងទ្រង់ និងបម្រើទ្រង់ ដោយចិត្តទាំងអស់របស់អ្នករាល់គ្នា និងដោយព្រលឹងទាំងអស់របស់អ្នករាល់គ្នា។ និងយ៉ូស៊ីផាបានប្រទានពរដល់ពួកគេ ហើយបានបញ្ជូនពួកគេចេញទៅ ដូច្នេះពួកគេបានទៅផ្ទះរបស់ពួកគេវិញ។

ហើយម៉ូសេសបានឱ្យដីដល់កុលសម្ព័ន្ធម៉ាណាសេ ពាក់កណ្តាលនៅក្នុងស្រុកបាសាន ហើយយ៉ូស៊ីផាបានឱ្យដីដល់កុលសម្ព័ន្ធម៉ាណាសេ ពាក់កណ្តាលទៀតជាមួយបងប្អូនប្រុសរបស់ពួកគេនៅក្នុងតំបន់ហួសពីទន្លេយ៉ែរដានក្បែរសមុទ្រ។ ហើយនៅ

ពេលដែលយ៉ូស៊ីអាបានបញ្ជូនពួកគេទៅផ្ទះរបស់ពួកគេ គាត់បានប្រទានពរដល់ពួកគេ។ ហើយពួកគេបានចាកចេញទៅផ្ទះរបស់ពួកគេដោយមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន ជាមួយនឹងសត្វពាហនៈច្រើនណាស់ ប្រាក់ មាស ដែក និងសម្លៀកបំពាក់ច្រើន ពួកគេបានចែកទ្រព្យដែលបានពីសត្រូវជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់ពួកគេ។

ហើយកូនប្រុសខ្យល់រូបិស និងកូនប្រុសខ្យល់រូបកាដ និងកន្លះកុលសម្ព័ន្ធម៉ាណសេបានទៅពីកូនប្រុសខ្យល់រូបិសនៅស៊ីឡូកុងដីខាណាន ដើម្បីទៅកាន់ប៊ីលាដទៅកាន់ដឹកម៉ូស៊ីទ្វីរបស់ពួកគេ ដែលពួកគេបានទ្វ័លមរតកតាមរយៈបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់តាមដែររបស់ម៉ូសេ។

ហើយពួកគេបានមកដល់ប៊ីលាដនៃយ៉ែរដាន់ ដែលស្ថិតនៅក្នុងស្រុកកាណាន់ ហើយកូនប្រុសរបស់រើបិស កូនប្រុសរបស់ហ្គាដ និងពាក់កណ្តាលកុលសម្ព័ន្ធម៉ាណស្បេបានសង់អាសនៈនៅទីនោះលើយ៉ែរដាន់ គឺជាអាសនៈដ៏ធំមួយដើម្បីមើលឃើញ។

ហើយកូនខ្យល់រូបិសអាស្រាអែលបានឮពួកគេនិយាយថា៖ មើលចុះ កូនខ្យល់រូបិស និងកូនខ្យល់រូបកាដ និងកន្លះកុលសម្ព័ន្ធរបស់ម៉ាណស្បេ បានសង់អាសនៈថ្វាយតង្វាយមួយនៅលើព្រំដែននៃដីកាណាន នៅលើប៊ីលាតនៃទន្លេយ៉ែរដាន់ នៅភាគឆ្នាយរបស់កូនខ្យល់រូបិសអាស្រាអែល។ ហើយកូនប្រុសអាស្រាអែលទាំងអស់បានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅស៊ីឡូ ដើម្បីឡើងទៅធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងពួកគេ។

ហើយកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់អាស្រាអែលបានបញ្ជូនទៅកាន់កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់រូបិស និងទៅកាន់កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់កាដ និងទៅកាន់កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់កុលសម្ព័ន្ធកន្លះម៉ាណស្បេ ទៅក្នុងទឹកដីប៊ីលាត គឺភីនេហាស កូនប្រុសរបស់អេលាសារ ដែលជាកូនប្រុសរបស់អេស៊ីន សម្តេចសង្ឃ។ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងដប់នាក់ជាមួយគាត់ ដែលជាអ្នកគ្រប់គ្រងម្នាក់ៗមកពីផ្ទះគ្រួសារនៃកុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់របស់អាស្រាអែល ជាអ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះគ្រួសារ គឺជាមេបញ្ជាការនៃពាន់នាក់របស់អាស្រាអែល។ ហើយពួកគេបានមកដល់កាន់ពួកកូនប្រុសរូបិស និងកាន់ពួកកូនប្រុសកាដ និងកាន់កុលសម្ព័ន្ធម៉ាណស្បេនៅក្នុងដីប៊ីលាត ហើយពួកគេបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ឡើងទាំងនេះនិយាយដោយក្រុមជំនុំទាំងអស់របស់ព្រះអម្ចាស់ថា៖ តើការបំពាននេះជាអ្វី ដែលអ្នកបានបំពានមុខព្រះនៃអាស្រាអែល ដើម្បីត្រឡប់មកយកក្រោយថ្ងៃនេះពីព្រះអម្ចាស់ ដោយបានសង់អាសនៈសម្រាប់ខ្លួនអ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នកក្លាយជាអ្នកបោះបង់ពី

ព្រះអម្ចាស់? តើបាបធ្វើហួសមិនតូចសម្រាប់យើងទេឬ ដោយសារយើងមិនត្រូវបាន
សម្អាតពីវារហូតដល់ថ្ងៃនេះ? ហើយជំងឺកាចសាហាវបានកើតឡើងនៅក្នុងក្រុមជំនុំ
របស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានបែរចេញពីព្រះអម្ចាស់នៅថ្ងៃនេះ ហើយនឹង
កើតឡើងថា ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាលះបង់ពីព្រះអម្ចាស់នៅថ្ងៃនេះ នោះនៅថ្ងៃស្អែក
ការកំហឹងនឹងមកលើក្រសែលទាំងអស់។ ហើយកុំឱ្យនេះ ប្រសិនបើដីកាន់កាប់របស់
អ្នករាល់គ្នាតូច សូមអ្នករាល់គ្នាឆ្លងកាត់ទៅកាន់ដីកាន់កាប់របស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលជំរុំ
របស់ព្រះអម្ចាស់គង់នៅទីនោះ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលមរតកក្នុងចំណោមយើង
ហើយកុំក្លាយជាពួកបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់ ហើយកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាចាកចេញពី
ព្រះអម្ចាស់ ដោយសារតែអ្នករាល់គ្នាសាងសង់អាសនៈនៅខាងក្រៅអាសនៈបូជារបស់
ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះជាម្ចាស់របស់យើង។ តើមិនមែនទេឬ អាហារ កូនរបស់សេវ៉ា បាន
បំពានការបំពានពីរបស់ដែលបានលះបង់ ហើយការក្រោធបានកើតមានលើក្រុមប្រជុំ
អីស្រាអែលទាំងអស់? ហើយគាត់ម្នាក់ឯងបានស្លាប់ដោយសារបាបរបស់ខ្លួនឯង។

ហើយកូនប្រុសរបស់រូបិន និងកូនប្រុសរបស់ហ្គាដ និងពាក់កណ្តាលកុលសម្ព័ន្ធ
របស់ម៉ាណាសេបានឆ្លើយ ហើយបាននិយាយទៅកាន់អ្នកបញ្ជាការទាំងឡាយនៃ
អីស្រាអែលថា ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះអម្ចាស់គឺជា ហើយព្រះជាម្ចាស់
ព្រះជាម្ចាស់ ខ្លួនទ្រង់ ទ្រង់ដឹង ហើយអីស្រាអែលខ្លួនគេនឹងដឹង ប្រសិនបើក្នុងការ
បះបោរ យើងបានប្រព្រឹត្តបាបនៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ សូមកុំឱ្យទ្រង់ជួយសង្គ្រោះ
យើងក្នុងថ្ងៃនេះ។ ហើយប្រសិនបើយើងបានសង់អាសនៈសម្រាប់ខ្លួនយើងដើម្បីចាក
ចេញពីព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើង ដើម្បីថ្វាយយញ្ញបូជាដុតលើវ៉ា ដើម្បីធ្វើយញ្ញបូជា
សន្តិភាពលើវ៉ា ព្រះអម្ចាស់នឹងស្វែងរក។

ប៉ុន្តែ យើងបានធ្វើនេះដោយសារតែការប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះពាក្យ ដោយ
និយាយថា ដើម្បីកូនបរស្តអ្នករាល់គ្នាមិននិយាយទៅកាន់កូនបរស្តយើងថ្ងៃស្អែកថា
អ្វីទាក់ទងរវាងអ្នករាល់គ្នានឹងព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃអីស្រាអែល? ហើយ
ព្រះអម្ចាស់បានដាក់ព្រំដែនរវាងយើងនិងអ្នករាល់គ្នាគឺទន្លេយ៉ារដាន់ ហើយអ្នករាល់គ្នា
មិនមានផ្នែកនៃព្រះអម្ចាស់ទេ ហើយកូនប្រុសរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើឱ្យកូនប្រុសរបស់
យើងឃ្នាតឆ្ងាយ ដើម្បីកុំឱ្យគេគោរពបូជាព្រះអម្ចាស់។ ហើយយើងបាននិយាយថា ធ្វើ
ដូច្នេះដើម្បីសង់អាសនៈនេះ មិនមែនដោយសារតែម៉ូសេអែ ហើយក៏មិនមែន
ដោយសារតែយញ្ញបូជាដែរ។ ប៉ុន្តែ ដើម្បីឱ្យនេះជាសក្ខីកម្មរវាងយើងនិងអ្នក និងរវាង
ជំនាន់របស់យើងជាមួយយើង ដើម្បីបម្រើការបម្រើព្រះអម្ចាស់ចំពោះមុខគាត់ ក្នុងការ
ថ្វាយរបស់យើង និងក្នុងការបូជារបស់យើង និងក្នុងការបូជាសន្តិភាពរបស់យើង ហើយ

កូនរបស់អ្នកនឹងមិននិយាយទៅកាន់កូនរបស់យើងនៅថ្ងៃស្អែកថា អ្នកមិនមានចំណែក ក្នុងព្រះអម្ចាស់ទេ។ ហើយយើងបាននិយាយថា៖ ប្រសិនបើវាកើតឡើងពេលណាមួយ ហើយពួកគេនឹងនិយាយទៅកាន់យើង ឬទៅកាន់ជំនាន់របស់យើងនៅថ្ងៃស្អែក ហើយ ពួកគេនឹងនិយាយថា សូមមើលរូបភាពនៃអាសនៈថ្វាយតម្កាងរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែល បិតារបស់យើងបានធ្វើឡើង មិនមែនដោយសារតែតម្កាងនោះទេ ក៏មិនមែន ដោយសារតែតម្កាងថ្វាយនោះដែរ ប៉ុន្តែវាជាសក្ខីកម្មនៅកណ្តាលអ្នករាល់គ្នា និងនៅ កណ្តាលយើង និងនៅកណ្តាលកូនចៅរបស់យើង។ កុំឱ្យកើតមានចំពោះយើងដូច្នោះក្នុង ការបែងចែកពិព្រះអម្ចាស់នៅថ្ងៃនេះ ដើម្បីចាកចេញពីព្រះអម្ចាស់ រហូតដល់យើងសង់ អាសនៈសម្រាប់ការថ្វាយផ្លែឈើ និងការថ្វាយបូជាសាឡាមីន និងការថ្វាយបូជានៃ សេចក្តីសង្គ្រោះ លើកលែងតែអាសនៈរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលនៅពីមុខព្រះតង់របស់ ព្រះអង្គ។

ហើយភីនេហាសជាមួយជាចារ្យ និងអ្នកគ្រប់គ្រងទាំងអស់នៃក្រុមប្រជុំអឺរ៉ុបស្រាវជ្រាវ ដែលនៅជាមួយគាត់ បានព្យាយាមដែលកូនប្រុសរបស់រូបិច និងកូនប្រុសរបស់ហ្គាដ និង ពាក់កណ្តាលកុលសម្ព័ន្ធម៉ាណាសេបាននិយាយ ហើយវាបានធ្វើឱ្យពួកគេពេញចិត្ត។ ហើយភីនេហាសអ្នកបូជាចារ្យបាននិយាយទៅកាន់ពួកកូនប្រុសរូបិច និងពួកកូនប្រុស កាត និងកន្លះកុលម៉ាណាសេថា៖ ថ្ងៃនេះយើងបានដឹងថាព្រះអម្ចាស់គង់ជាមួយយើង ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនបានបំពាននៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ និងអ្នករាល់គ្នាបាន ជួយសង្គ្រោះពួកកូនប្រុសអឺរ៉ុបស្រាវជ្រាវពីព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយភីនេហាស សង្ឃ និងក្រុមអ្នកគ្រប់គ្រងបានវិលត្រឡប់ពីកូនរូបិច ពីកូនហ្គាដ និងពីពាក់កណ្តាល កុលសម្ព័ន្ធម៉ាណាសេ ពីហ្គីលាដទៅកាន់ដីកាណាន ទៅរកកូនអឺរ៉ុបស្រាវជ្រាវ ហើយបាន ឆ្លើយតបពាក្យទៅពួកគេ។ ហើយវាបានធ្វើឱ្យកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់អឺរ៉ុបស្រាវជ្រាវ ពេញចិត្ត ហើយពួកគេបាននិយាយទៅកាន់កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់អឺរ៉ុបស្រាវជ្រាវ ហើយពួកគេបានប្រទានពរព្រះរបស់កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់អឺរ៉ុបស្រាវជ្រាវ ហើយពួកគេ បាននិយាយថាដែលឡើងទៅរកពួកគេដើម្បីធ្វើសង្គ្រាមបំផ្លាញទឹកដីរបស់កូនប្រុស ទាំងឡាយរបស់រូបិច និងរបស់កូនប្រុសទាំងឡាយរបស់កាត និងរបស់កុលសម្ព័ន្ធកន្លះ របស់ម៉ាណាសេទៀតហើយ ហើយពួកគេបានរស់នៅលើវា។

ហើយ យ៉ូស៊ូអាបានដាក់ឈ្មោះអាសនៈរបស់កុលរូបេន កាដ និងកន្លះកុល ម៉ាណាសេ ហើយបាននិយាយថា វាជាសក្ខីកម្មនៅកណ្តាលពួកគេ ថាព្រះអម្ចាស់ជា ព្រះរបស់ពួកគេ។

២៣

ហើយវាបានកើតឡើងជាច្រើនថ្ងៃបន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់បានប្រទានសេចក្តីសម្រាកដល់អ៊ីស្រាអែលពីសត្រូវទាំងអស់របស់គាត់ជុំវិញ ហើយយូស៊ីអាបានចាត់ជរាណាស់។ ហើយ យូស៊ីអាបានហៅប្រជុំជាមួយគ្នានូវប្រុសៗអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ និងក្រុមប្រឹក្សាចាស់ទុំរបស់ពួកគេ និងអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេ និងចៅក្រមរបស់ពួកគេ និងអ្នកសរសេររបស់ពួកគេ ហើយបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ខ្ញុំបានចាត់ហើយ ហើយបានឈានទៅមុខក្នុងថ្ងៃទាំងឡាយ អ្នករាល់គ្នាបានឃើញអ្វីៗជាច្រើនដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងបានធ្វើដល់ប្រជាជាតិទាំងអស់នេះនៅចំពោះមុខយើង ដោយសារតែព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នាបានប្រយុទ្ធជំនួសអ្នករាល់គ្នា។ មើលថា ខ្ញុំបានចែកចាយឱ្យអ្នករាល់គ្នានូវប្រជាជាតិទាំងនោះដែលនៅសល់ជាមរតកដល់កុលទាំងឡាយរបស់អ្នករាល់គ្នា ចាប់ពីទ្រុឌប្រដាប់ រួមទាំងប្រជាជាតិទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានបំផ្លាញចោល រហូតដល់សម្បទ័យដែលនឹងកំណត់ព្រំដែននៅទិសលិចព្រះអាទិត្យ។

ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងនេះ នឹងបំផ្លាញពួកគេចេញពីមុខយើង រហូតដល់ពួកគេវិនាស ហើយនឹងបញ្ជូនសត្វសាហាវព្រៃទៅកាន់ពួកគេ រហូតដល់គាត់បំផ្លាញពួកគេ និងស្តេចរបស់ពួកគេចេញពីមុខអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលមរតកដ៏របស់ពួកគេ ដូចដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង បាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។ ដូច្នេះ ចូរធ្វើឱ្យខ្លាំងយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការពារ និងធ្វើតាមអ្វីទាំងអស់ដែលបានសរសេរក្នុងសៀវភៅនៃច្បាប់របស់ម៉ូសេ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាងាកទៅស្តាំ ឬឆ្វេង។ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងជាតិសាសន៍ដែលនៅសល់ទាំងនេះ ហើយឈ្មោះនៃព្រះទាំងនោះរបស់ពួកគេនឹងមិនត្រូវបានដាក់ឈ្មោះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏មិនត្រូវបម្រើ ហើយក៏មិនត្រូវថ្វាយបង្គំដល់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹងភ្ជាប់ខ្លួនទៅនឹងព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ដូចជាអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើរហូតដល់ថ្ងៃនេះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងបំផ្លាញជាតិសាសន៍ដ៏ធំ និងខ្លាំងពីមុខអ្នករាល់គ្នា ហើយគ្មាននរណាម្នាក់បានប្រឆាំងនឹងយើងរហូតដល់ថ្ងៃនេះ។ មនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាបានដេញតាមមនុស្សមួយពាន់នាក់ ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងបានប្រយុទ្ធជំនួសអ្នករាល់គ្នា ដូចដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់យើង។

ហើយចូរការពារយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការស្រុតទ្បាញព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង។ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាបែរចេញ ហើយភ្ជាប់ខ្លួនទៅនឹងប្រជាជាតិដែលនៅសល់ទាំងនេះ ដែលនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា ហើយធ្វើការរៀបការជាមួយពួកគេ ហើយវាយទុំជាមួយ ពួកគេ ហើយពួកគេក៏ជាមួយអ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាដឹងថា ព្រះអម្ចាស់នឹងមិនបន្ថែមការ បំផ្លាញជាតិសាសន៍ទាំងនេះពីមុខអ្នករាល់គ្នាទៀតទេ ហើយពួកគេនឹងក្លាយជាអន្ទាក់ ជាឧបសគ្គ ជាដែកគោលនៅកែងជើងរបស់អ្នករាល់គ្នា និងជាព្រួញនៅក្នុងភ្នែករបស់ អ្នករាល់គ្នា រហូតដល់អ្នករាល់គ្នាវិនាសពីដីដីល្អនេះ ដែលព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់ អ្នករាល់គ្នាបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា។

ខ្ញុំនឹងទៅចេញតាមផ្លូវ ដូចជាមនុស្សទាំងអស់លើផែនដី ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងដឹង ក្នុងដួងចិត្តនិងព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា ដ្បិតពាក្យមួយក៏មិនបានធ្លាក់ចេញពីពាក្យទាំង អស់ដែលព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់យើងបាននិយាយចំពោះអ្វីៗទាំងអស់ដែលជា កម្មសិទ្ធិរបស់យើង គ្មានពាក្យណាមួយបានបរាជ័យឡើយ។ ហើយវានឹងកើតឡើងថា ដូចជារបៀបដែលពាក្យល្អៗទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលមកកាន់អ្នករាល់ គ្នាបានសម្រេចនោះ ដូច្នោះដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់នឹងនាំមកលើអ្នករាល់គ្នានូវ ពាក្យអាក្រក់ទាំងអស់ រហូតដល់ព្រះអង្គនឹងបំផ្លាញអ្នករាល់គ្នាចេញពីដីល្អនេះ ដែល ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា។ ក្នុងការលើសសន្ធិសញ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ដែលទ្រង់បានបង្គាប់ដល់យើង ហើយអ្នករាល់គ្នាបានទៅបម្រើ ព្រះដទៃទៀត និងថ្វាយបង្គំដល់ពួកគេ។

២៤

ហើយយូរ៉ាអាបានប្រមូលកុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់របស់អ៊ីស្រាអែលទៅស៊ីឡូ ហើយ បានកោះហៅអ្នកចាស់របស់ពួកគេ និងអ្នកសរសេររបស់ពួកគេ និងចៅក្រមរបស់ពួកគេ ហើយបានបង្កើតពួកគេឱ្យនៅទល់មុខព្រះ។

ហើយយូរ៉ាអាបាននិយាយទៅកាន់ប្រជាជនទាំងអស់ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ព្រះ អ៊ីស្រាអែលមានបន្ទូលថា ឪពុករបស់អ្នកទាំងអស់បានស្លាក់នៅហ្វូសពីទន្លេតាំងពីដើម ដំបូង គឺថេវ៉ាជាឪពុករបស់អាប្រាហាំ និងជាឪពុករបស់ណាខ័រ ហើយពួកគេបានបម្រើ ព្រះដទៃទៀត។ ហើយខ្ញុំបានយកឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នា គឺអ៊ីស្រាហាំ ពីក្រៅទន្លេ ហើយ ខ្ញុំបាននាំគាត់ទៅទូទាំងដី ហើយខ្ញុំបានបង្កើនកូនចៅរបស់គាត់ ហើយខ្ញុំបានប្រទាន

អីសាកដល់គាត់។ ហើយទៅកាន់អីសាក គឺយ៉ាកុបនិងអេសេវ ហើយខ្ញុំបានឱ្យភ្នំសេអ៊ីវ
ដល់អេសេវដើម្បីទទួលមរតក ហើយយ៉ាកុបនិងពួកកូនប្រុសរបស់គាត់បានចុះទៅកាន់
ប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយបានក្លាយជាប្រជាជាតិធំ ច្រើន និងខ្លាំងនៅទីនោះ ហើយពួក
ជនជាតិអេហ្ស៊ីបបានធ្វើបាបពួកគេ។ ហើយខ្ញុំបានវាយប្រហារប្រទេសអេហ្ស៊ីបដោយ
សញ្ញាដែលខ្ញុំបានធ្វើក្នុងចំណោមពួកគេ។ ហើយបន្ទាប់ពីនេះ គាត់បាននាំចិតារបស់
យើងចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយអ្នករាល់គ្នាបានចូលទៅក្នុងសមុទ្រក្រហម ហើយ
ជនជាតិអេហ្ស៊ីបបានដេញតាមចិតារបស់យើងពីក្រោយដោយរទេះសេះនិងសេះទៅ
ក្នុងសមុទ្រក្រហម។ ហើយយើងបានស្រែកទៅព្រះអម្ចាស់ ហើយទ្រង់បានប្រទានពពក
នឹងភាពងងឹតរាងយើងនិងជនជាតិអេហ្ស៊ីប ហើយទ្រង់បាននាំសមុទ្រមកលើពួកគេ
ហើយបានគ្របពួកគេ ហើយភ្នែករបស់អ្នករាល់គ្នាបានឃើញអ្វីៗដែលព្រះអម្ចាស់បាន
ធ្វើនៅក្នុងដីអេហ្ស៊ីប ហើយអ្នករាល់គ្នាបាននៅក្នុងទីរហោស្ថានជាច្រើនថ្ងៃ។

ហើយព្រះអង្គបាននាំយើងចូលទៅក្នុងដីរបស់ជនជាតិអាម៊ូរីតដែលរស់នៅ
ហួសពីទន្លេយ៉ែដាន ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រគល់ពួកគេទៅក្នុងដែនរបស់យើង ហើយ
អ្នកទាំងអស់បានទទួលមរតកដ៏រស់ពួកគេ ហើយអ្នកទាំងអស់បានបំផ្លាញពួកគេ
ចេញពីមុខអ្នកទាំងអស់។

ហើយបាណ្ឌវកម្មស្តុកម្លាស់ ជាបុត្រស៊ីដ័របានក្រោកឡើង ហើយបាន
រៀបចំជួរយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអ្នកស្រាវជ្រាវ ហើយបានចាត់ផ្ញើហោបាណ្ឌវមកដើម្បី
បណ្តាលពួកយើង។ ហើយព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក មិនបានចង់បំផ្លាញអ្នកទេ
ហើយទ្រង់បានប្រទានពរដល់យើង ហើយទ្រង់បានជួយសង្គ្រោះយើងពីដែនរបស់ពួកគេ
ហើយបានប្រគល់ពួកគេ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានឆ្លងកាត់ទន្លេហ្ស៊ីហ្ស៊ី ហើយបាន
មកដល់ក្រុងយេរីកូ ហើយអ្នកទាំងអស់ដែលរស់នៅក្នុងយេរីកូ គឺជនជាតិអាម៊ូរី
ជនជាតិកាណាន់ ជនជាតិផេរីស៊ី ជនជាតិហ៊ីដ្រី ជនជាតិយេហ្ស៊ីស៊ី ជនជាតិហ៊ីត និង
ជនជាតិហ្គីហ្គាស៊ី បានប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងយើង ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រគល់ពួកគេទៅ
ក្នុងដែនរបស់យើង។ ហើយបានបញ្ជូនដង្កូវមុនអ្នករាល់គ្នា ហើយបានបណ្តាញពួកគេ
ចេញពីមុខយើង គឺស្តេចដប់ពីរនាក់នៃជនជាតិអាម៊ូរី មិនមែនដោយដាវរបស់អ្នក
ហើយក៏មិនមែនដោយធ្នូរបស់អ្នកដែរ។

ហើយគាត់បានឱ្យដីដល់អ្នករាល់គ្នា ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនបានធ្វើការលើវា ហើយ
ទីក្រុងដែលអ្នករាល់គ្នាមិនបានសង់ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានតាំងលំនៅក្នុងពួកវា ហើយ
ចំការទំពាំងបាយជូរនិងចំការអូលីវដែលអ្នករាល់គ្នាមិនបានដាំ អ្នករាល់គ្នានឹងបរិភោគ។

ហើយក៏ទ្រុឌទ្រោម ចូរខ្លាចព្រះអម្ចាស់ ហើយបម្រើគាត់ក្នុងភាពត្រង់ត្រូវ និងក្នុងសេចក្តីសុចរិត ហើយចូរយកចេញនូវពួកព្រះបរទេសដែលបិតារបស់យើងបានបម្រើនៅខាងលើទន្លេ និងនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយចូរម្រើព្រះអម្ចាស់។ ប្រសិនបើវាមិនពេញចិត្តដល់អ្នករាល់គ្នាក្នុងការបម្រើព្រះអម្ចាស់ទេ សូមជ្រើសរើសនៅថ្ងៃនេះថា តើអ្នករាល់គ្នានឹងបម្រើអ្នកណា ថា តើជាព្រះទាំងឡាយនៃបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាដែលនៅខាងលើទន្លេ ឬជាព្រះទាំងឡាយនៃជនជាតិអាម្និកដែលអ្នករាល់គ្នារស់នៅលើដីរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងផ្ទះរបស់ខ្ញុំនឹងបម្រើព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះថាទ្រង់គឺបរិសុទ្ធ។

ហើយប្រជាជនឆ្លើយតបនិយាយថា៖ កុំឱ្យកើតមានចំពោះយើងឡើយក្នុងការបោះបង់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីបម្រើព្រះដទៃ។ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះជាម្ចាស់របស់យើង គាត់ជាព្រះជាម្ចាស់ គាត់បាននាំយើងនិងបិតារបស់យើងឡើងចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយបានការពារយើងនៅក្នុងផ្លូវទាំងអស់ដែលយើងបានដើរ និងនៅក្នុងជាតិសាសន៍ទាំងអស់ដែលយើងបានឆ្លងកាត់។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានបណ្តេញជនជាតិអាម្និក និងជាតិសាសន៍ទាំងអស់ដែលរស់នៅក្នុងដីនោះចេញពីមុខយើង ប៉ុន្តែយើងនឹងបម្រើព្រះអម្ចាស់ ដ្បិតព្រះអង្គគឺជាព្រះរបស់យើង។

ហើយយ៉ូស្វបាននិយាយទៅកាន់ប្រជាជនថា អ្នករាល់គ្នាមិនអាចបម្រើព្រះអម្ចាស់បានទេ ពីព្រោះព្រះគឺជាព្រះបរិសុទ្ធ ហើយព្រះអង្គនេះជាព្រះច្រណែន មិននឹងលើកលែងបាបរបស់អ្នករាល់គ្នា និងការប្រព្រឹត្តទុច្ចរិតរបស់អ្នករាល់គ្នាឡើយ។ នៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នានឹងបោះបង់ព្រះអម្ចាស់ និងបម្រើព្រះដទៃ គាត់នឹងមកធ្វើបាបអ្នករាល់គ្នា និងបំផ្លាញអ្នករាល់គ្នា ជំនួសឱ្យអ្វីដែលគាត់បានធ្វើល្អដល់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយពួកមនុស្សបាននិយាយទៅកាន់យ៉ូស្វនេះ ទេ ប៉ុន្តែយើងនឹងបម្រើព្រះអម្ចាស់។

ហើយយ៉ូស្វនិយាយទៅកាន់ប្រជាជនថា៖ អ្នករាល់គ្នាជាស្រូវបន្ទាល់ប្រឆាំងនឹងខ្លួនអ្នករាល់គ្នាឯងថា អ្នករាល់គ្នាបានជ្រើសរើសព្រះអម្ចាស់ដើម្បីបម្រើព្រះអង្គ។ ហើយក៏ទ្រុឌទ្រោម សូមយកចេញនូវពួកទេវតាបរទេសដែលនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ហើយធ្វើឱ្យបេះដូងរបស់អ្នករាល់គ្នាត្រង់ឆ្ពោះទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃអ៊ីស្រាអែល។ ហើយប្រជាជននិយាយទៅកាន់យ៉ូស្វនេះ យើងនឹងបម្រើព្រះអម្ចាស់ ហើយយើងនឹងស្តាប់សំឡេងរបស់ទ្រង់។

ហើយយ៉ូស៊ីអាបានធ្វើសន្យាទៅកាន់ប្រជាជននៅក្នុងថ្ងៃនោះ ហើយបានប្រទាន ដល់គាត់នូវច្បាប់និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យនៅក្នុងស៊ីឡូចំពោះមុខតង់របស់ព្រះអ៊ីស្រាអែល។ ហើយគាត់បានសរសេរពាក្យទាំងនេះទៅក្នុងសៀវភៅច្បាប់នៃព្រះ ហើយយកចម្លែងយ ហើយយ៉ូស៊ីអាបានបញ្ជូនវាក្រោមដើមឈើតេរេប៊ីន ទទេមុខព្រះអម្ចាស់។ ហើយយ៉ូស៊ី អាបាននិយាយទៅកាន់ប្រជាជនថា៖ មើលចុះ ថ្មនេះនឹងជាការបន្ទាល់សក្តិក្នុងចំណោម អ្នករាល់គ្នា ដ្បិតវាបានឮពាក្យទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់វា ដ្បិត ព្រះអង្គបានមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នករាល់គ្នានាថ្ងៃនេះ ហើយថ្មនេះនឹងជាការបន្ទាល់សក្តិ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃចុងបំផុត ពេលណាអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តក្បត់ទៅនឹង ព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំ។ ហើយយ៉ូស៊ីអាបានបញ្ជូនប្រជាជន ហើយពួកគេបាន ទៅម្នាក់ៗទៅកាន់កន្លែងរបស់គាត់។ ហើយក៏ស្រាវអែលបានបម្រើព្រះអម្ចាស់គ្រប់ថ្ងៃ ទាំងអស់របស់យ៉ូស៊ីអា និងគ្រប់ថ្ងៃទាំងអស់របស់ពួកចាស់ទីដែលបានបន្តរស់នៅ បន្ទាប់ពីយ៉ូស៊ីអា និងដែលបានឃើញការងារទាំងអស់របស់ព្រះអម្ចាស់ដែលទ្រង់បានធ្វើ ដល់ក៏ស្រាវអែល។

ហើយវាបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីហេតុការណ៍ទាំងនោះ ហើយយ៉ូស៊ីអា កូនប្រុស របស់នាន ជាទាសរបស់ព្រះអម្ចាស់ បានស្លាប់ នៅនាយមួយយដប់ឆ្នាំ។ ហើយពួកគេ បានបញ្ជូនគាត់ទៅតាមព្រំដែននៃចំណែករបស់គាត់ក្នុងក្រុងថាំណាសាវ៉ាក ក្នុងតំបន់ ភ្នំអេប្រាអ៊ីម ខាងជើងនៃភ្នំហ្គីលាអាដ។

ហើយកូនប្រុសអ៊ីស្រាអែលបាននាំឆ្នឹងរបស់យ៉ូសែបឡើងពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ហើយបានបញ្ជូននៅស៊ីគីម នៅក្នុងផ្នែកនៃវាលដែលយ៉ាកុបបានទិញពីពួកអាមីរីតដែល រស់នៅក្នុងស៊ីគីមក្នុងតម្លៃកូនចៀមមួយយក្បាល ហើយបានប្រគល់វាជាមរតក របស់យ៉ូសែប។

ហើយវាបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីរឿងទាំងនេះ ហើយអេលាសាវ កូនប្រុសរបស់ អាវ៉ុន ជាអ្នកបូជាចារ្យធំ បានស្លាប់ ហើយគេបានបញ្ជូនសពនៅហ្គីបេសារបស់ ភីនេហាស កូនប្រុសរបស់គាត់ ដែលគេបានឲ្យដល់គាត់នៅក្នុងភ្នំរបស់អេប្រាអ៊ីម។